

Hebrew Tanakh תנ"ך

*Special Version Without
Hebrew Vowels (Nikud)
or Accents (Teamim)*

© 2013 JesusSpokeAramaic.com

All Rights Reserved

If you are interested in bulk use or distribution of this PDF eBook, such as when it is used by lots of people during a seminar or classroom situation, then we offer some *extremely* generous distribution terms that you will be very happy with. As each situation is slightly different, please contact us directly via the JesusSpokeAramaic.com web site.

Jesus Spoke Aramaic Edition of the Hebrew Bible Without Hebrew Vowels (Nikud) or Accents (Teamim)

About This Book

THIS EDITION of the Hebrew Bible is based on the main Edition of the Hebrew Bible produced by the Bible Manuscript Society.

Other than the removal of Hebrew Vowels (*Nikud*) and the Hebrew Accents (*Teamim*, or Cantillation marks), the format of this Hebrew Bible is the same as the main Edition of the Hebrew Bible, as described above. The features therefore include:

- The beautiful BibleWorks *Bwhebb* font is used throughout. It looks great on screen as well as in print.
- The Hebrew text is that of the Leningrad Codex.
- The Hebrew order of books has been used.
- Chapter numbers are highlighted.
- Verse numbers are highlighted in pale yellow.
- *Kethiv* and *Qere* variants are marked in different shades of green.
- Chapter numbers are highlighted in dark blue.
- *Petucha* and *Stuma* paragraph markers are highlighted in dark and light orange.

In this edition, however, the Vowels (Nikud) and Accents (Teamim) have been removed. This serves several purposes:

- It allows you to 'test' your knowledge of the text of the Tanakh by trying to read the Hebrew text in a clean format, i.e. without the aids to understanding that vowels and accents provide.
- Since synagogue scrolls do not have vowels or accents, this edition lets you practice reading the unadorned text in synagogue scrolls, and thus allows you to check whether you are able to do this.

About JesusSpokeAramaic.com

JesusSpokeAramaic.com is a high-quality video website, dedicated to teaching and promoting Aramaic and leading Bible believers everywhere back to a more authentic, Bible-based Christianity. We offer a large and growing library of online audio-visual lessons about all aspects of Aramaic and the Holy Scriptures, helping you to understand Aramaic and how it can benefit your study of the Bible. We have fascinating online videos explaining the history and background of Aramaic, and amazing step-by-step videos introducing you to every single letter of the Aramaic Alphabet and how to write it.

Our online video lessons explain the Aramaic Peshitta New Testament, Biblical Aramaic, the Targums and the Peshitta Old Testament. We explain, step by step, why an understanding of the Aramaic Peshitta helps explain and resolve literally hundreds of problems and conflicts in the text of the Greek New Testament. If you long for a deeper love and knowledge of the Holy Bible, JesusSpokeAramaic.com is everything you have been searching for.

A knowledge of Aramaic is the key that will enrich your understanding of the New Testament and the Bible, and JesusSpokeAramaic.com provides the foundation needed to open up the rich and fascinating world of Aramaic to everyone.

Copying This Book

WE HAVE spent an *immense* amount of time formatting this Hebrew Bible to make it as attractive as it is, and we are sure that many others will enjoy this edition.

We have made this book available as a high-quality PDF, making it accessible to anyone with any sort of computer – a laptop, desktop, an Apple Mac, a Linux PC, a NetBook, an eBook Reader, or just about anything else. Since you have paid for this PDF eBook, we want to protect your investment. We do not believe in Digital Rights Management, and we have therefore made this PDF completely *unsecured* and *unprotected*, allowing you to back it up as you see fit.

If you like this edition, we strongly encourage you to visit JesusSpokeAramaic.com and see what else might be of interest.

By the way, if you would like a printed copy of this Hebrew Bible, the cheapest way is to go to Lulu and use the PDF to produce your own personal book. That way, you will get it in colour or black and white, at the cheapest possible price.

Acknowledgements

The BWHEBB TrueType font used in this book is Copyright © 1994-2006 BibleWorks, LLC. All rights reserved. This Biblical Hebrew font is used with permission and is from BibleWorks, software for Biblical exegesis and research.

JesusSpokeAramaic.com

תורה

Genesis 1 בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: **2** והארץ היתה תהו ובהו וחשך על-פני תהום ורוח אלהים מרחפת על-פני המים: **3** ויאמר אלהים יהי אור והיה-אור: **4** וירא אלהים את-האור כי-טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך: **5** ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי-ערב ויהי-בקר יום אחד: **6** ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים: **7** ויעש אלהים את-הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי-כן: **8** ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי-ערב ויהי-בקר יום שני: **9** ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל-מקום אחד ותראה היבשה ויהי-כן: **10** ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי-טוב: **11** ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למיני אשר זרעו-בו על-הארץ ויהי-כן: **12** ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה-פרי אשר זרעו-בו למינהו וירא אלהים כי-טוב: **13** ויהי-ערב ויהי-בקר יום שלישי: **14** ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים: **15** והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על-הארץ ויהי-כן: **16** ויעש אלהים את-שני המארת הגדלים את-המאור הגדל לממשלת היום ואת-המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים: **17** ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על-הארץ: **18** ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי-טוב: **19** ויהי-ערב ויהי-בקר יום רביעי: **20** ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על-הארץ על-פני רקיע השמים: **21** ויברא אלהים את-התנינים הגדלים ואת כל-נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל-עוף כנף למינהו וירא אלהים כי-טוב: **22** ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את-המים בימים והעוף ירב בארץ: **23** ויהי-ערב ויהי-בקר יום חמישי: **24** ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחית-ארץ למינה ויהי-כן: **25** ויעש אלהים את-חית הארץ למינה ואת-הבהמה למינה ואת כל-רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי-טוב: **26** ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל-הארץ ובכל-הרמש הרמש על-הארץ: **27** ויברא אלהים את-האדם בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם: **28** ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את-הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל-חיה הרמשת על-הארץ: **29** ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את-כל-עשב זרע זרע אשר על-פני כל-הארץ ואת-כל-העץ אשר-בו פרי-עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה: **30** ולכל-חית הארץ ולכל-עוף השמים ולכל רמש על-הארץ אשר-בו נפש חיה את-כל-ירק עשב לאכלה ויהי-כן: **31** וירא אלהים את-כל-אשר עשה והנה-טוב מאד ויהי-ערב ויהי-בקר יום השישי: **Gen 2** ויכלו השמים והארץ וכל-צבאם: **2** ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל-מלאכתו אשר עשה: **3** ויברך אלהים את-יום השביעי ויקדש אתו כי בו

שבת מכל־מלאכתו אשר־ברא אלהים לעשות: **פ 4** אלה תולדות השמים והארץ
 בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים: **5** וכל שיח השדה טרם יהיה
 בארץ וכל־עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על־הארץ ואדם
 אין לעבד את־האדמה: **6** ואד יעלה מן־הארץ והשקה את־כל־פני־האדמה: **7**
 וייצר יהוה אלהים את־האדם עפר מן־האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי
 האדם לנפש חיה: **8** וישע יהוה אלהים גן־בעדן מקדם וישם שם את־האדם אשר
 יצר: **9** ויצמח יהוה אלהים מן־האדמה כל־עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ
 החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע: **10** ונהר יצא מעדן להשקות את־הגן
 ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים: **11** שם האחד פישון הוא הסבב את כל־ארץ
 החוילה אשר־שם הזהב: **12** וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם: **13**
 ושם־הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל־ארץ כוש: **14** ושם הנהר השלישי חדקל הוא
 ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת: **15** ויקח יהוה אלהים את־האדם וינחהו
 בגן־עדן לעבדה ולשמרה: **16** ויצו יהוה אלהים על־האדם לאמר מכל עץ־הגן אכל
 תאכל: **17** ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות:
18 ויאמר יהוה אלהים לא־טוב היות האדם לבדו אעשה־לו עזר כנגדו: **19** ויצר יהוה
 אלהים מן־האדמה כל־חית השדה ואת כל־עוף השמים ויבא אל־האדם לראות
 מה־יקרא־לו וכל אשר יקרא־לו האדם נפש חיה הוא שמו: **20** ויקרא האדם שמות
 לכל־הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא־מצא עזר כנגדו: **21** ויפל
 יהוה אלהים תרדמה על־האדם ויישן ויקח אחת מצלעותיו ויסגר בשר תחתנה: **22**
 ויבן יהוה אלהים את־הצלע אשר־לקח מן־האדם לאשה ויבאה אל־האדם: **23**
 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש
 לקחה־זאת: **24** על־כן יעזב־איש את־אביו ואת־אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד:
25 ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו: **Gen 3** והנחש היה ערום מכל
 חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל־האשה אף כי־אמר אלהים לא
 תאכלו מכל עץ הגן: **2** ותאמר האשה אל־הנחש מפרי עץ־הגן נאכל: **3** ומפרי העץ
 אשר בתוך־הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן־תמתו: **4** ויאמר
 הנחש אל־האשה לא־מות תמותון: **5** כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו
 עיניכם והייתם כאלהים ידעי טוב ורע: **6** וטרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי
 תאוה־הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם־לאישה עמה
 ויאכל: **7** ותפקחה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם
 חגרת: **8** וישמעו את־קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם
 ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן: **9** ויקרא יהוה אלהים אל־האדם ויאמר
 לו איכה: **10** ויאמר את־קלך שמעתי בגן ואירא כי־עירם אנכי ואחבא: **11** ויאמר
 מי הגיד לך כי עירם אתה המן־העץ אשר צויתך לבלתי אכל־ממנו אכלת: **12**
 ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי הוא נתנה־לי מן־העץ ואכל: **13** ויאמר יהוה
 אלהים לאשה מה־זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל: **14** ויאמר יהוה
 אלהים אל־הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל־הבהמה ומכל חית השדה
 על־גחנך תלך ועפר תאכל כל־ימי חיידך: **15** ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין
 זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב: **16** אל־האשה אמר הרבה
 ארבה עצבוניך והרנך בעצב תלדי בנים ואל־אישך תשוקתך והוא ימשל־בך: **17**

ולאדם אמר כי-שמעת לקול אשתך ותאכל מן-העץ אשר צויתך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חיידך: **18** וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את-עשב השדה: **19** בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל-האדמה כי ממנה לקחת כיעפר אתה ואל-עפר תשוב: **20** ויקרא האדם שם אשתו חוה כי הוא היתה אם כל-חי: **21** ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם: **22** ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן-ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם: **23** וישלחהו יהוה אלהים מגן-עדן לעבד את-האדמה אשר לקח משם: **24** ויגרש את-האדם וישכן מקדם לגן-עדן את-הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את-דרך עץ החיים: **Gen 4** **א** והאדם ידע את-חוה אשתו ותהר ותלד את-קין ותאמר קניתי איש את-יהוה: **2** ותספ ללדת את-אחיו את-הבל ויהי-הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה: **3** ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה: **4** והבל הביא גם-הוא מבכרות צאנו ומחלבהן וישע יהוה אל-הבל ואל-מנחתו: **5** ואל-קין ואל-מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו: **6** ויאמר יהוה אל-קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך: **7** הלוא אס-תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואלוֹך תשוקתו ואתה תמשל-בו: **8** ויאמר קין אל-הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל-הבל אחיו ויהרגהו: **9** ויאמר יהוה אל-קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי: **10** ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן-האדמה: **11** ועתה ארור אתה מן-האדמה אשר פצתה את-פיה לקחת את-דמי אחיך מידך: **12** כי תעבד את-האדמה לא-תספ תת-כחה לך נע ונד תהיה בארץ: **13** ויאמר קין אל-יהוה גדול עוני מנשא: **14** הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה כל-מצאי יהרגני: **15** ויאמר לו יהוה לכן כל-הרג קין שבעתים יקם וישם יהוה לקין אות לבלתי הכות-אתו כל-מצאו: **16** ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ-נוֹד קדמת-עדן: **17** וידע קין את-אשתו ותהר ותלד את-חֲנוֹך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך: **18** ויולד לחנוך את-עירד ועירד ילד את-מחויאל ומחויאל ילד את-מתושאל ומתושאל ילד את-לֶמֶך: **19** ויקח-לו למך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה: **20** ותלד עדה את-יבל הוא היה אבי ישב אהל ומקנה: **21** ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל-תפש כנור ועוגב: **22** וצלה גם-הוא ילדה את-תובל קין לטש כל-חרש נחשת וברזל ואחות תובל-קין נעמה: **23** ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחברתי: **24** כי שבעתים יקם-קין ולמך שבעים ושבעה: **25** וידע אדם עוד את-אשתו ותלד בן ותקרא את-שמו שת כי שת-לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין: **26** ולשת גם-הוא ילד-בן ויקרא את-שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה: **Gen 5** **א** זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו: **2** זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את-שם אדם ביום הבראם: **3** ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את-שמו שת: **4** ויהיו ימי-אדם אחרי הולידו את-שת שמנה מאת שנה ויולד בנים ובנות: **5** ויהיו כלימי אדם אשר-חי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת: **6** ויחישת חמש שנים ומאת שנה ויולד את-אנוש: **7** ויחישת אחרי הולידו את-אנוש שבע שנים ושמה מאות שנה ויולד בנים ובנות: **8** ויהיו כלימי-ישת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת: **9**

ויחי אנוש תשעים שנה ויולד את־קינן: **10** ויחי אנוש אחרי הולידו את־קינן חמש עשרה שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות: **11** ויהיו כלימי אנוש חמש שנים ותשע מאות שנה וימת: **ס 12** ויחי קינן שבעים שנה ויולד את־מהללאל: **13** ויחי קינן אחרי הולידו את־מהללאל ארבעים שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות: **14** ויהיו כלימי קינן עשר שנים ותשע מאות שנה וימת: **ס 15** ויחי מהללאל חמש שנים וששים שנה ויולד את־ירד: **16** ויחי מהללאל אחרי הולידו את־ירד שלשים שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות: **17** ויהיו כלימי מהללאל חמש ותשעים שנה ושמונה מאות שנה וימת: **ס 18** ויחירירד שנים וששים שנה ומאת שנה ויולד את־חנוך: **19** ויחירירד אחרי הולידו את־חנוך שמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות: **20** ויהיו כלימי־ירד שנים וששים שנה ותשע מאות שנה וימת: **פ 21** ויחי חנוך חמש וששים שנה ויולד את־מתושלח: **22** ויתהלך חנוך את־האלהים אחרי הולידו את־מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות: **23** ויהי כלימי חנוך חמש וששים שנה ושלש מאות שנה: **24** ויתהלך חנוך את־האלהים ואינו כילקח אתו אלהים: **פ 25** ויחי מתושלח שבע ושמונים שנה ומאת שנה ויולד את־למך: **26** ויחי מתושלח אחרי הולידו את־למך שנים ושמונים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: **27** ויהיו כלימי מתושלח תשע וששים שנה ותשע מאות שנה וימת: **פ 28** ויחילמך שנים ושמונים שנה ומאת שנה ויולד בן: **29** ויקרא את־שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן־האדמה אשר אררה יהוה: **30** ויחילמך אחרי הולידו את־נח חמש ותשעים שנה וחמש מאת שנה ויולד בנים ובנות: **31** ויהי כלימי־למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת: **ס 32** ויהי־נח בן־חמש מאות שנה ויולד נח את־שם את־חם ואת־יפת: **Gen 6** ויהי כִּי־החל האדם לרב על־פני האדמה ובנות ילדו להם: **2** ויראו בני־האלהים את־בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו: **3** ויאמר יהוה לא־ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה: **4** הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי־כן אשר יבאו בני האלהים אל־בנות האדם וילדו להם המה הגברים אשר מעולם אנשי השם: **פ 5** וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל־יצר מחשבת לבו רק רע כל־היום: **6** וינחם יהוה כִּי־עשה את־האדם בארץ ויתעצב אל־לבו: **7** ויאמר יהוה אַמְחָה אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר־בְּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה עַד־רֶמֶשׂ וְעַד־עוֹף הַשָּׁמַיִם כִּי נַחַמְתִּי כִּי עָשִׂיתֶם: **8** ונח מצא חן בעיני יהוה: **פ 9** אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתו את־האלהים התהלך־נח: **10** ויולד נח שלשה בנים את־שם את־חם ואת־יפת: **11** ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס: **12** וירא אלהים את־הארץ והנה נשחתה כִּי־השחית כל־בשר את־דרכו על־הארץ: **ס 13** ויאמר אלהים לנח קץ כל־בשר בא לפני כִּי־מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את־הארץ: **14** עשה לך תבת עצי־גפר קנים תעשה את־התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר: **15** וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה: **16** צהר תעשה לתבה ואל־אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה: **17** ואני הנני מביא את־המבול מים על־הארץ לשחת כל־בשר אשר־בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר־בארץ ינוע: **18** והקמתי את־בריתי אתך ובאת אל־התבה אתה ובניך ואשתך ונשי־בניך אתך: **19** ומכל־החי מכל־בשר שנים מכל תביא אל־התבה להחית אתך

זכר ונקבה יהיו: **20** מהעוף למינהו ומן־הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות: **21** ואתה קח־לך מכל־מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה: **22** ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה: **ס**

Gen 7 ויאמר יהוה לנח בא־אתה וכל־ביתך אל־התבה כי־אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה: **2** מכל הבהמה הטהורה תקח־לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן־הבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו: **3** גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על־פני כל־הארץ: **4** כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על־הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את־כל־היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה: **5** ויעש נח ככל אשר־צוהו יהוה: **6** ונח בן־שש מאות שנה והמבול היה מים על־הארץ: **7** ויבא נח ובניו ואשתו ונשי־בניו אתו אל־התבה מפני מי המבול: **8** מן־הבהמה הטהורה ומן־הבהמה אשר איננה טהרה ומן־העוף וכל אשר־רמש על־האדמה: **9** שנים שנים באו אל־נח אל־התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את־נח: **10** ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על־הארץ: **11** בשנת שש־מאות שנה לחיי־נח בחדש השני בשבעה־עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל־מעינת תהום רבה וארבת השמים נפתחו: **12** ויהי הגשם על־הארץ ארבעים יום וארבעים לילה: **13** בעצם היום הזה בא נח ושם־וחם ויפת בני־נח ואשת נח ושלשת נשי־בניו אתם אל־התבה: **14** המה וכל־החיה למינה וכל־הבהמה למינה וכל־הרמש הרמש על־הארץ למינהו וכל־העוף למינהו כל צפור כל־כנף: **15** ויבאו אל־נח אל־התבה שנים שנים מכל־הבשר אשר־בו רוח חיים: **16** והבאים זכר ונקבה מכל־בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו: **17** ויהי המבול ארבעים יום על־הארץ וירבו המים וישאו את־התבה ותרם מעל הארץ: **18** ויגברו המים וירבו מאד על־הארץ ותלך התבה על־פני המים: **19** והמים גברו מאד מאד על־הארץ ויכסו כל־ההרים הגבהים אשר־תחת כל־השמים: **20** חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים: **21** ויגוע כל־בשר הרמש על־הארץ בעוף ובבהמה ובכל־השרץ השרץ על־הארץ וכל האדם: **22** כל אשר נשמת־רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו: **23** וימח את־כל־היקום אשר על־פני האדמה מאדם עד־בהמה עד־רמש ועד־עוף השמים וימחו מן־הארץ וישאר אך־נח ואשר אתו בתבה: **24** ויגברו המים על־הארץ חמשים ומאת יום: **Gen 8** ויזכר אלהים את־נח ואת כל־החיה ואת־כל־הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על־הארץ וישכו המים: **2** ויסכרו מעינת תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן־השמים: **3** וישבו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום: **4** ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה־עשר יום לחדש על הרי אררט: **5** והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים: **6** ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את־חלון התבה אשר עשה: **7** וישלח את־הערב ויצא יצוא ושוב עד־יבשת המים מעל הארץ: **8** וישלח את־היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה: **9** ולא־מצאה היונה מנוח לכף־רגלה ותשב אליו אל־התבה כי־מים על־פני כל־הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל־התבה: **10** ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את־היונה מן־התבה: **11** ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה־זית טרף בפיה וידע נח כי־קלו המים מעל הארץ: **12** ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את־היונה ולא־יספה שוב־אליו עוד: **13** ויהי באחת

וששִׁמֹּאוֹת שָׁנָה בְּרֵאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ חָרְבוּ הַיָּמִים מֵעַל הָאָרֶץ וַיִּסַּר נָח אֶת־מִכְסֵה
 הַתְּבָה וַיִּרְא וְהִנֵּה חָרְבוּ פְּנֵי הָאָדָמָה: **14** וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בִשְׁבַעַת וְעֶשְׂרִים יוֹם לַחֹדֶשׁ
 יָבִשָׁה הָאָרֶץ: **ס 15** וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ לֵאמֹר: **16** צֵא מִן־הַתְּבָה אַתָּה וְאִשְׁתְּךָ
 וּבְנֶיךָ וּנְשֵׁי־בְנֶיךָ אִתְּךָ: **17** כָּל־הַחַיָּה אֲשֶׁר־אִתְּךָ מִכָּל־בֶּשֶׂר בַּעֲוֹף וּבַבְּהֵמָה
 וּבְכָל־הַרְמֹשׁ הַרְמֹשׁ עַל־הָאָרֶץ **(הַיְצֵא)** **[הַיְצֵא]** אִתְּךָ וּשְׂרָצוּ בָאָרֶץ וּפְרוּ וּרְבוּ
 עַל־הָאָרֶץ: **18** וַיְצַא־נֹחַ וּבְנָיו וּנְשֵׁי־בָנָיו אִתּוֹ: **19** כָּל־הַחַיָּה כָּל־הַרְמֹשׁ
 וְכָל־הָעוֹף כָּל רוֹמֵשׁ עַל־הָאָרֶץ לְמִשְׁפַּחְתֵּיהֶם יֵצְאוּ מִן־הַתְּבָה: **20** וַיִּבֶן נֹחַ מִזְבֵּחַ
 לַיהוָה וַיִּקַּח מִכָּל הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִכָּל הָעוֹף הַטְּהוֹר וַיַּעַל עֹלֹת בְּמִזְבֵּחַ: **21** וַיִּרַח
 יְהוָה אֶת־רִיחַ הַנִּיחָח וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־לְבוֹ לֹא־אֶסַּף לְקַלֵּל עוֹד אֶת־הָאָדָמָה בַּעֲבוּר
 הָאָדָם כִּי יֵצֵר לֵב הָאָדָם רַע מִנְעֲרִיו וְלֹא־אֶסַּף עוֹד לַהֲכֹת אֶת־כָּל־חַיֵּי כַּאֲשֶׁר
 עָשִׂיתִי: **22** עַד כָּל־יְמֵי הָאָרֶץ זֶרַע וְקִצִּיר וְקָר וְחֹם וְקִיץ וְחֹרֶף וַיּוֹם וּלְיֵלָה לֹא
 יִשְׁבְּתוּ: **Gen 9** וַיְבָרַךְ אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וְאֶת־בָּנָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת־הָאָרֶץ:
2 וּמוֹרָאֲכֶם וַחֲתֹכֶם יִהְיֶה עַל כָּל־חַיֵּי הָאָרֶץ וְעַל כָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם בְּכֹל אֲשֶׁר תִּרְמֹשׁ
 הָאָדָמָה וּבְכָל־דְּגֵי הַיָּם בִּידְכֶם נִתְּנוּ: **3** כָּל־רֹמֵשׁ אֲשֶׁר הוֹאֲחִי לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָה
 כִּירֵק עֵשֶׂב נֹתְחֵי לָכֶם אֲתִיכְלוּ: **4** אֲך־בֶּשֶׂר בְּנַפְשׁוֹ דָּמוֹ לֹא תֹאכְלוּ: **5** וְאֲך־אֲתִי־מִכֶּם
 לְנַפְשֵׁיכֶם אֲדַרֵּשׁ מִיֵּד כָּל־חַיָּה אֲדַרְשֶׁנּוּ וּמִיֵּד הָאָדָם מִיֵּד אִישׁ אַחִיו אֲדַרֵּשׁ אֶת־נַפְשׁ
 הָאָדָם: **6** שִׁפְךָ דַּם הָאָדָם בָּאָדָם דָּמוֹ יִשְׁפֹּךְ כִּי בְצַלֵּם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת־הָאָדָם: **7**
 וְאַתֶּם פְּרוּ וּרְבוּ שְׂרָצוּ בָאָרֶץ וּרְבוּ־בָהּ: **ס 8** וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ וְאֶל־בְּנָיו אִתּוֹ
 לֵאמֹר: **9** וְאֲנִי הֲנִנִּי מִקִּיָּם אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְאֶת־זֵרְעֲכֶם אַחֲרֵיכֶם: **10** וְאַתֶּם כָּל־נַפְשׁ
 הַחַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם בַּעֲוֹף בְּבֵהֵמָה וּבְכָל־חַיֵּי הָאָרֶץ אִתְּכֶם מִכָּל יְצֵאֵי הַתְּבָה לְכָל
 חַיֵּי הָאָרֶץ: **11** וְהִקְמֵתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְלֹא־יִכָּרֵת כָּל־בֶּשֶׂר עוֹד מִמֵּי הַמַּבּוּל
 וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד מַבּוּל לִשְׁחַת הָאָרֶץ: **12** וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים זֹאת אֹת־הַבְּרִית אֲשֶׁר־אֲנִי נֹתֵן
 בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל־נַפְשׁ חַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם לְדֹרֹת עוֹלָם: **13** אֶת־קִשְׁתִּי נֹתְחֵי בַּעֲנַן
 וְהִיתָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵין הָאָרֶץ: **14** וְהָיָה בַּעֲנַנִּי עֲנַן עַל־הָאָרֶץ וּנְרָאָתָהּ הִקְשַׁת
 בַּעֲנַן: **15** וּזְכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל־נַפְשׁ חַיָּה בְּכָל־בֶּשֶׂר
 וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד הַיָּמִים לְמַבּוּל לִשְׁחַת כָּל־בֶּשֶׂר: **16** וְהִיתָה הִקְשַׁת בַּעֲנַן וְרֵאִיתִיהָ לְזִכָּר
 בְּרִית עוֹלָם בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין כָּל־נַפְשׁ חַיָּה בְּכָל־בֶּשֶׂר אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ: **17** וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ זֹאת אֹת־הַבְּרִית אֲשֶׁר הִקְמֵתִי בֵּינִי וּבֵין כָּל־בֶּשֶׂר אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ: **פ 18**
18 וַיְהִי וּבְנֵי־נֹחַ הַיְצֵאִים מִן־הַתְּבָה שֵׁם וְחָם וַיִּפֹּת וְחָם הוּא אָבִי כְנַעַן: **19** שְׁלֹשָׁה
 אֱלֹהִים בְּנֵי־נֹחַ וּמֵאֵלָה נִפְצָה כָּל־הָאָרֶץ: **20** וַיַּחַל נֹחַ אִישׁ הָאָדָמָה וַיִּטַּע כְּרֶם: **21** וַיִּשֶׂת
 מִן־הַיַּיִן וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְגַּל בְּתוֹךְ אֵהֱלָה: **22** וַיִּרְא חָם אָבִי כְנַעַן אֶת עֵרוֹת אָבִיו וַיַּגִּד
 לְשְׁנֵי־אָחָיו בַּחוּץ: **23** וַיִּקַּח שֵׁם וַיִּפֹּת אֶת־הַשְּׁמֵלָה וַיִּשְׁמָו עַל־שֵׁכֶם שְׁנֵיהֶם וַיִּלְכוּ
 אַחֲרֵינִי וַיִּכְסּוּ אֶת עֵרוֹת אָבִיהֶם וּפְנֵיהֶם אַחֲרֵינִי וְעֵרוֹת אָבִיהֶם לֹא רָאוּ: **24** וַיִּיקֶץ
 נֹחַ מִיַּיְנו וַיִּדַּע אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה־לוֹ בְּנוֹ הַקָּטָן: **25** וַיֹּאמֶר אַרְרוּר כְּנַעַן עַבְדִּי עַבְדֵּי יְהוָה
 לְאָחָיו: **26** וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי שֵׁם וַיְהִי כְנַעַן עַבְדִּי לְמוֹ: **27** יִפֹּת אֱלֹהִים לְיִפֹּת
 וַיִּשְׁכַּן בְּאֵהֱלֵי־שֵׁם וַיְהִי כְנַעַן עַבְדִּי לְמוֹ: **28** וַיַּחֲזִינֹחַ אַחֲרַי הַמַּבּוּל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה
 וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה: **29** וַיְהִי כָל־יְמֵי־נֹחַ תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וַיָּמָת: **פ Gen 10**
 וְאֵלָה תּוֹלְדֹת בְּנֵי־נֹחַ שֵׁם חָם וַיִּפֹּת וַיּוֹלְדוּ לָהֶם בָּנִים אַחֲרַי הַמַּבּוּל: **2** בְּנֵי יִפֹּת גָּמַר
 וּמוֹנֹג וּמִדֵּי וַיּוֹן וְתַבַּל וּמִשְׁךְ וְתִירְס: **3** וּבְנֵי גָמַר אֲשַׁכְנוּ וְרִיפֹת וְתַגְרִמָּה: **4** וּבְנֵי יוֹן
 אֲלִישָׁה וְתַרְשִׁישׁ כְּתִים וְדַדְנִים: **5** מֵאֵלָה נִפְרְדוּ אֵי הַגּוֹיִם בְּאַרְצֹתָם אִישׁ לְלִשְׁנֵו

למשפחתם בגויהם: 6 ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען: 7 ובני כוש סבא וחווילה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ורדן: 8 וכוש ילד את-נמרד הוא החל להיות גבר בארץ: 9 הוא-היה גבר-ציד לפני יהוה על-כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה: 10 ותהי ראשית ממלכתו בבל וארך ואכד וכלנה בארץ שנער: 11 מן-הארץ הוא יצא אשור ויבן את-נינוה ואת-רחבת עיר ואת-כללה: 12 ואת-רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה: 13 ומצרים ילד את-לודים ואת-ענמים ואת-להבים ואת-נפתחים: 14 ואת-פתרסים ואת-כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת-כפתרים: 15 ס וכנען ילד את-צידן בכרו ואת-חת: 16 ואת-היבوسی ואת-האמרי ואת הגרשני: 17 ואת-החוי ואת-הערקי ואת-הסיני: 18 ואת-הארודי ואת-הצמרי ואת-החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני: 19 ויהי גבול הכנעני מצידן באכה גררה עד-עזה באכה סדמה ועמרה ואדמה וצבים עד-לשע: 20 אלה בני-חם למשפחתם ללשנתם בארצתם בגויהם: 21 ולשם ילד גס-הוא אבי כל-בני-עבר אחי יפת הגדול: 22 בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם: 23 ובני ארם עויץ וחול וגתר ומש: 24 וארפכשד ילד את-שלח ושלח ילד את-עבר: 25 ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן: 26 ויקטן ילד את-אלמווד ואת-שלף ואת-הצרמות ואת-ירח: 27 ואת-הדורם ואת-אוזל ואת-דקלה: 28 ואת-עובל ואת-אבימאל ואת-שבא: 29 ואת-אופר ואת-חווילה ואת-יובב כל-אלה בני יקטן: 30 ויהי מושבם ממשא באכה ספרה הר הקדם: 31 אלה בני-שם למשפחתם ללשנתם בארצתם לגויהם: 32 אלה משפחת בני-נח לתולדתם בגויהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול: 33 Gen 11 ויהי כל-הארץ שפה אחת ודברים אחדים: 2 ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם: 3 ויאמרו איש אל-רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמר: 4 ויאמרו הבה נבנה-לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה-לנו שם פן-נפוץ על-פני כל-הארץ: 5 וירד יהוה לראת את-העיר ואת-המגדל אשר בנו בני האדם: 6 ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא-יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות: 7 הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו: 8 ויפץ יהוה אתם משם על-פני כל-הארץ ויחדלו לבנת העיר: 9 על-כן קרא שמה בבל כי-שם בלל יהוה שפת כל-הארץ ומשם הפיצם יהוה על-פני כל-הארץ: 10 אלה תולדת שם שם בן-מאת שנה ויולד את-ארפכשד שנתיים אחר המבול: 11 ויחי-שם אחרי הולידו את-ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים ובנות: 12 ס 12 וארפכשד חי חמש ושלושים שנה ויולד את-שלח: 13 ויחי ארפכשד אחרי הולידו את-שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: 14 ושלח חי שלשים שנה ויולד את-עבר: 15 ויחי-שלח אחרי הולידו את-עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: 16 ס 16 ויחי-עבר ארבע ושלושים שנה ויולד את-פלג: 17 ויחי-עבר אחרי הולידו את-פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: 18 ס 18 ויחי-פלג שלשים שנה ויולד את-רעו: 19 ויחי-פלג אחרי הולידו את-רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות: 20 ס 20 ויחי רעו שתיים ושלושים שנה ויולד את-שרוג: 21 ויחי רעו אחרי הולידו את-שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות: 22 ס 22 ויחי שרוג שלשים שנה ויולד את-נחור: 23 ויחי שרוג אחרי הולידו את-נחור מאתיים שנה ויולד בנים ובנות: 24 ס 24 ויחי נחור תשע ועשרים שנה ויולד

את־תרח: 25 ויחי נחור אחרי הולידו את־תרח תשע־עשרה שנה ומאת שנה ויוֹלד בנים ובנות: ס 26 ויחית־תרח שבעים שנה ויוֹלד את־אברם את־נחור ואת־הרן: 27 ואלה תולדת תרח תרח הוליד את־אברם את־נחור ואת־הרן והרן הוליד את־לוֹט: 28 וימת הרן על־פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים: 29 ויקח אברם ונחור להם נשים שם אשת־אברם שרי ושם אשת־נחור מלכה בת־הרן אבי־מלכה ואבי יסכה: 30 ותהי שרי עקרה אין לה ולד: 31 ויקח תרח את־אברם בנו ואת־לוֹט בן־הרן בן־בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עֶד־הרן וישבו שם: 32 ויהיו ימי־תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן: ס Gen 12 ויאמר יהוה אל־אברם לך־לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל־הארץ אשר אראך: 2 ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה: 3 ואברכה מברכך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה: 4 וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוֹט ואברם בן־חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן: 5 ויקח אברם את־שרי אשתו ואת־לוֹט בן־אחיו ואת־כל־רכושם אשר רכשו ואת־הנפש אשר־עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען: 6 ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ: 7 וירא יהוה אל־אברם ויאמר לזרעך אתן את־הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו: 8 ויעתק משם ההרה מקדם לבית־אל ויש אהלה בית־אל מים והעי מקדם ויבן־שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה: 9 ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה: פ 10 והי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם כִּי־כבד הרעב בארץ: 11 והי כאשר הקריב לבוא מצרימה ויאמר אל־שרי אשתו הנה־נא ידעתי כי אשה יפת־מראה את: 12 והי כִּי־יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו: 13 אמרי־נא אחתי את למען ייטב־לי בעבורך וחייתה נפשי בגללך: 14 והי כבוא אברם מצרימה ויראו המצרים את־האשה כִּי־יפה הוא מאד: 15 ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל־פרעה ותקח האשה בית פרעה: 16 ולאברם היטיב בעבורה ויהילו צֶאֱן־ובקר וחמרים ועבדים ושפחת ואתנת וגמלים: 17 וינגע יהוה את־פרעה ננעים גדלים ואת־ביתו על־דבר שרי אשת אברם: 18 ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה־זאת עשית לי למה לא־הגדת לי כי אשתך הוא: 19 למה אמרת אחתי הוא וקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך: 20 ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת־אשתו ואת־כל־אשר־לו: Gen 13 ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל־אשר־לו ולוט עמו הנגבה: 2 ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב: 3 וילך למסעיו מנגב ועד־בית־אל עד־המקום אשר־היה שם [אהלה] [אהלן] בתחלה בין בית־אל ובין העי: 4 אל־מקום המזבח אשר־עשה שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה: 5 וגם־ללוֹט ההלך את־אברם היה צֶאֱן־ובקר ואהלים: 6 ולא־נשא אתם הארץ לשבת יחדו כִּי־היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו: 7 ויהי־ריב בין רעי מקנה־אברם ובין רעי מקנה־לוֹט והכנעני והפרזי אז ישב בארץ: 8 ויאמר אברם אל־לוֹט אל־נא תהי מריבה ביני וביניך ובין רעי ובין רעיך כִּי־אנשים אחים אנחנו: 9 הלא כל־הארץ לפניך הפרד נא מעלי אס־השמאל ואימנה ואס־הימין ואשמאילה: 10 וישא־לוֹט את־עיניו וירא את־כל־ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את־סדם ואת־עמרה כנְיִיהוה כארץ מצרים באכה צער: 11 ויבחר־לו לוֹט את כל־ככר הירדן ויסע לוֹט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו: 12 אברם ישב

בארץ־כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד־סדם: **13** ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד: **14** ויהוה אמר אל־אברם אחרי הפרד־לוט מעמו שא נא עניך וראה מן־המקום אשר־אתה שם צפנה וננבה וקדמה וימה: **15** כי את־כל־הארץ אשר־אתה ראה לך אתננה ולזרעך עד־עולם: **16** ושמתי את־זרעך כעפר הארץ אשר אס־יוכל איש למנות את־עפר הארץ גם־זרעך ימנה: **17** קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה: **18** ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן־שם מזבח ליהוה: **פ Gen 14** ויהי בימי אמרפל מלך־שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים: **2** עשו מלחמה את־ברע מלך סדם ואת־ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך **(צביים)** **(צבויים)** ומלך בלע היו־צערי: **3** כל־אלה חברו אל־עמק השדים הוא ים המלח: **4** שתיים עשרה שנה עבדו את־כדרלעמר ושלוש־עשרה שנה מרדו: **5** ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו את־רפאים בעשתרת קרנים ואת־הזוזים בהם ואת האימים בשוה קריתים: **6** ואת־החרי בהרם שעיר עד איל פארן אשר על־המדבר: **7** וישבו ויבאו אל־עין משפט הוא קדש ויכו את־כל־שדה העמלקי וגם את־האמרי הישב בחצצן תמר: **8** ויצא מלך־סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך **(צביים)** **(צבויים)** ומלך בלע היו־צערי ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים: **9** את כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך שנער ואריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את־החמשה: **10** ועמק השדים בארת בארת חמר וינסו מלך־סדם ועמרה ויפלו־שמה והנשארים הרה נסו: **11** ויקחו את־כל־רכש סדם ועמרה ואת־כל־אכלם וילכו: **12** ויקחו את־לוט ואת־רכשו בן־אחי אברם וילכו והוא ישב בסדם: **13** ויבא הפליש ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית־אברם: **14** וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את־חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלוש מאות וירדף עד־דן: **15** ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד־חובה אשר משמאל לדמשק: **16** וישב את כל־הרכש וגם את־לוט אחיו ורכשו השיב וגם את־הנשים ואת־העם: **17** ויצא מלך־סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את־כדרלעמר ואת־המלכים אשר אתו אל־עמק שוה הוא עמק המלך: **18** ומלכי־צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון: **19** ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ: **20** וברוך אל עליון אשר־מנן צריך בידך ויתן־לו מעשר מכל: **21** ויאמר מלך־סדם אל־אברם תן־לי הנפש והרכש קח־לך: **22** ויאמר אברם אל־מלך סדם הרימתי ידי אליהוה אל עליון קנה שמים וארץ: **23** אס־מחוט ועד שרוך־נעל ואס־אקח מכל־אשר־לך ולא תאמר אני העשרתי את־אברם: **24** בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם: **ס Gen 15** אחר הדברים האלה היה דבר־יהוה אל־אברם במחזה לאמר אל־תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד: **2** ויאמר אברם אדני יהוה מה־תתן־לי ואנכי הולך עירי ובן־משק ביתי הוא דמשק אליעזר: **3** ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן־ביתי יורש אתי: **4** והנה דבר־יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי־אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך: **5** ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט־נא השמימה וספר הכוכבים אס־תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך: **6** והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה: **7** ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את־הארץ הזאת לרשתה: **8** ויאמר

אדני יהוה במה אדע כי אירשנה: **9** ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותר וגוזל: **10** ויקחלו את-כל-אלה ויבחר אתם בתוך ויתן איש-בתרו לקראת רעהו ואת-הצפר לא בחר: **11** וירד העיש על-הפגרים וישב אתם אברם: **12** ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על-אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו: **13** ויאמר לאברם ידע תדע כי-גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה: **14** וגם את-הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי-כן יצאו ברכש גדול: **15** ואתה תבוא אל-אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה: **16** ודור רביעי ישובו הנה כי לא-שלם עון האמרי עד-הנה: **17** ויהי השמש באה ועלטה היה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה: **18** ביום ההוא כרת יהוה את-אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את-הארץ הזאת מנהר מצרים עד-הנהר הגדל נהר-פרת: **19** את-הקיני ואת-הקניזי ואת הקדמוני: **20** ואת-החתי ואת-הפרזי ואת-הרפאים: **21** ואת-האמרי ואת-הכנעני ואת-הגרשני ואת-היבוסים: **Gen 16** **22** ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר: **23** ותאמר שרי אל-אברם הנה-נא עצרני יהוה מלדת בא-נא אל-שפחתי אולי אבנה ממנה וישמע אברם לקול שרי: **3** ותקח שרי אשת-אברם את-הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם אישה לו לאשה: **4** ויבא אל-הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה: **5** ותאמר שרי אל-אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה ישפט יהוה ביני וביניך: **6** ויאמר אברם אל-שרי הנה שפחתך בידך עשיליה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה: **7** וימצאה מלאך יהוה על-עין המים במדבר על-העין בדרך שור: **8** ויאמר הגר שפחת שרי אי-מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי ברחת: **9** ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל-גברתך והתעני תחת ידיה: **10** ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה את-זרעך ולא יספר מרב: **11** ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה וילדת בן וקראת שמו ישמעאל כי-שמע יהוה אל-עניך: **12** והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל-פני כל-אחיו ישכן: **13** ותקרא שם-יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלם ראיתי אחרי ראי: **14** על-כן קרא לבאר באר לחי ראי הנה בין-קדש ובין ברד: **15** ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם שם-בנו אשר-ילדה הגר ישמעאל: **16** ואברם בן-שמונים שנה ושש שנים בלדת-הגר את-ישמעאל לאברם: **Gen 17** **1** ויהי אברם בן-שבעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל-אברם ויאמר אליו אני-אל שדי התהלך לפני והיה תמים: **2** ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אותך במאד מאד: **3** ויפל אברם על-פניו וידבר אתו אלהים לאמר: **4** אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים: **5** ולא-יקרא עוד את-שמך אברם והיה שמך אברהם כי אבי-המון גוים נתתיך: **6** והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו: **7** והקמתי את-בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אחריך: **8** ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגריך את כל-ארץ כנען לאחות עולם והייתי להם לאלהים: **9** ויאמר אלהים אל-אברהם ואתה את-בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם: **10** זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל-זכר: **11** ונמלחם את בשר ערלחתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם: **12** ובן-שמונת ימים ימול לכם כל-זכר לדרתכם יליד בית ומקנת-כסף מכל בן-נכר אשר לא מזרעך הוא: **13**

המול ימול יליד ביתך ומקנת כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם: **14**
 וערל זכר אשר לא-ימול את-בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את-בריתי
 הפר: **15** **ס** ויאמר אלהים אל-אברהם שרי אשתך לא-תקרא את-שמה שרי כי שרה
 שמה: **16** וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים
 ממנה יהיו: **17** ויפל אברהם על-פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה-שנה יולד
 ואם-שרה הבת-תשעים שנה תלד: **18** ויאמר אברהם אל-האלהים לו ישמעאל יהיה
 לפניך: **19** ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את-שמו יצחק
 והקמתי את-בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו: **20** ולישמעאל שמעתך הנה
 ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים-עשר נשיאם ויליד ונתתיו
 לגוי גדול: **21** ואת-בריתי אקים את-יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה
 האחרת: **22** ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם: **23** ויקח אברהם
 את-ישמעאל בנו ואת כל-ילידי ביתו ואת כל-מקנת כספו כל-זכר באנשי בית
 אברהם וימול את-בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר אתו אלהים: **24**
 ואברהם בן-תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו: **25** וישמעאל בנו בן-שלש
 עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו: **26** בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל
 בנו: **27** וכל-אנשי ביתו יליד בית ומקנת-כסף מאת בן-זכר נמלו אתו: **פ** **Gen 18** וירא
 אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח-האהל כחם היום: **2** וישא עיניו וירא
 והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה: **3**
 ויאמר אדני אסנא מצאתי חן בעיניך אלנא תעבר מעל עבדך: **4** יקחנא
 מעטמים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ: **5** ואקחה פתלחם וסעדו לבכם אחר
 תעברו כי-עלכן עברתם על-עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת: **6** וימהר
 אברהם האהלה אל-שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח לושי ועשי ענות: **7**
 ואל-הבקר רץ אברהם ויקח בן-בקר רך וטוב ויתן אל-הנער וימהר לעשות אתו: **8**
 ויקח חמאה וחלב ובן-הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא-עמד עליהם תחת העץ
 ויאכלו: **9** ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל: **10** ויאמר טוב אשוב
 אליך כעת חיה והנה-בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו: **11**
 ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה ארח כנשים: **12** ותצחק שרה
 בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה-לי עדנה ואדני זקן: **13** ויאמר יהוה אל-אברהם
 למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי: **14** היפלא מיהוה דבר
 למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן: **15** ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי
 יראה ויאמר לא כי צחקת: **16** ויקמו משם האנשים וישקפו על-פני סדם ואברהם
 הלך עמם לשלחם: **17** ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה: **18**
 ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גויי הארץ: **19** כי ידעתיו למען
 אשר יצוה את-בניו ואת-ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען
 הביא יהוה על-אברהם את אשר-דבר עליו: **20** ויאמר יהוה זעקת סדם ועמרה
 כי-רבה וחטאתם כי כבדה מאד: **21** ארדה-נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו
 כלה ואסילא אדעה: **22** ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני
 יהוה: **23** ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עס-רשע: **24** אולי יש חמשים
 צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא-תשא למקום למען חמשים הצדיקים אשר
 בקרבה: **25** חללה לך מעשת כדבר הזה להמית צדיק עס-רשע והיה כצדיק

כרשע חללה לך השפט כל-הארץ לא יעשה משפט: ²⁶ ויאמר יהוה אס-אמצא בסדם חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל-המקום בעבורם: ²⁷ ויען אברהם ויאמר הנה-נא הואלתי לדבר אל-אדני ואנכי עפר ואפר: ²⁸ אולי יחסרון חמשים הצדיקים חמשה התשחית בחמשה את-כל-העיר ויאמר לא אשחית אס-אמצא שם ארבעים וחמשה: ²⁹ ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים לא אעשה בעבור הארבעים: ³⁰ ויאמר אל-נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אס-אמצא שם שלשים: ³¹ ויאמר הנה-נא הואלתי לדבר אל-אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים: ³² ויאמר אל-נא יחר לאדני ואדברה אך-הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה: ³³ וילך יהוה כאשר כלה לדבר אל-אברהם ואברהם שב למקומו: **Gen 19** ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער-סדם וירא-לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה: ² ויאמר הנה נא-אדני סורו נא אל-בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נליון: ³ ויפצרבם מאד ויסרו אליו ויבאו אל-ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו: ⁴ טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על-הבית מנער ועד-זקן כל-העם מקצה: ⁵ ויקראו אל-לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר-באו אליך הלילה הוציאים אלינו ונדעה אתם: ⁶ ויצא אלהם לוט הפתחה והדלת סגר אחריו: ⁷ ויאמר אל-נא אחי תרעו: ⁸ הנה-נא לי שתי בנות אשר לא-ידיעו איש אוציאה-נא אתהן אליכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק לאנשים האל אל-תעשו דבר כיעל-כן באו בצל קרתי: ⁹ ויאמרו גש-הלאה ויאמרו האחד באלגור וישפט שפוט עתה נרע לך מהם ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת: ¹⁰ וישלחו האנשים את-ידם ויביאו את-לוט אליהם הביתה ואת-הדלת סגרו: ¹¹ ואת-האנשים אשר-פתח הבית הכו בסנורים מקטן ועד-גדול וילאו למצא הפתח: ¹² ויאמרו האנשים אל-לוט עד מילך פה חתן ובניך ובנתיך וכל אשר-לך בעיר הוצא מן-המקום: ¹³ כי-משחיתים אנחנו את-המקום הזה כי-גדלה צעקתם את-פני יהוה וישלחנו יהוה לשחתה: ¹⁴ ויצא לוט וידבר אל-חתניו לקחי בנתיו ויאמר קומו צאו מן-המקום הזה כי-משחית יהוה את-העיר והי כמצחק בעיני חתניו: ¹⁵ וכמו השחר עלה ויאיצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את-אשתך ואת-שתי בנתיך הנמצאת פן-תספה בעון העיר: ¹⁶ ויתמהמה ויחזקו האנשים בידו וביד-אשתו וביד שתי בנתיו בחמלת יהוה עליו ויצאהו וינחהו מחוץ לעיר: ¹⁷ והי כהוציאים אתם החוצה ויאמר המלט על-נפשך אל-תביט אחריו ואל-תעמד בכל-הככר ההרה המלט פן-תספה: ¹⁸ ויאמר לוט אלהם אל-נא אדני: ¹⁹ הנה-נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל הסדך אשר עשית עמדי להחיות את-נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן-תדבקני הרעה ומתי: ²⁰ הנה-נא העיר הזאת קרבה לנוס שמה והיא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער הוא ותחי נפשי: ²¹ ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את-העיר אשר דברת: ²² מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד-באך שמה על-כן קרא שם-העיר צווער: ²³ השמש יצא על-הארץ ולוט בא צערה: ²⁴ ויהוה המטיר על-סדם ועל-עמרה גפרית ואש מאת יהוה מן-השמים: ²⁵ ויהפך את-הערים האל ואת כל-הככר ואת כל-ישיבי הערים וצמח האדמה: ²⁶ ותבט אשתו מאחריו ותחי נציב מלח: ²⁷ וישכם אברהם בבקר אל-המקום

אשר-עמד שם את-פני יהוה: **28** וישקף על-פני סדם ועמרה ועל-כל-פני ארץ הככר וירא והנה עלה קיטר הארץ כקיטר הכבשן: **29** ויהי בשחת אלהים את-ערי הככר ויזכר אלהים את-אברהם וישלח את-לוט מתוך ההפכה בהפך את-הערים אשר-ישב בהן לוט: **30** ויעל לוט מצוער וישב בהר ושתי בנתיו עמו כי ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי בנתיו: **31** ותאמר הבכירה אל-הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל-הארץ: **32** לכה נשקה את-אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע: **33** ותשקין את-אביהן יין בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את-אביה ולא-ידע בשכבה ובקומה: **34** ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל-הצעירה הן-שכבתי אמש את-אבי נשקנו יין גם-הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע: **35** ותשקין גם בלילה ההוא את-אביהן יין ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא-ידע בשכבה ובקומה: **36** ותהרין שתי בנות-לוט מאביהן: **37** ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי-מואב עד-היום: **38** והצעירה גם-הוא ילדה בן ותקרא שמו בן-עמי הוא אבי בני-עמון עד-היום: **Gen 20** ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בין-קדש ובין שור ויגר בגרר: **2** ויאמר אברהם אל-שרה אשתו אחתי הוא וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את-שרה: **3** ויבא אלהים אל-אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו הנך מת על-האשה אשר-לקחת והוא בעלת בעל: **4** ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הנני גם-צדיק תהרג: **5** הלא הוא אמר-לי אחתי הוא והיא-גם-הוא אמרה אחי הוא בתם-לכבי ובנקין כפי עשיתי זאת: **6** ויאמר אליו האלהים בחלום גם אנכי ידעתי כי בתם-לבבך עשית זאת ואחשך גם-אנכי אותך מחטו-לי על-כן לא-נתתיך לנגע אליה: **7** ועתה השב אשת-האיש כי-נביא הוא ויתפלל בערך וחיה ואם-אינך משיב דע כי-מות תמות אתה וכל-אשר-לך: **8** וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל-עבדיו וידבר את-כל-הדברים האלה באזניהם וייראו האנשים מאד: **9** ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה-עשית לנו ומה-חטאתי לך כי-הבאת עלי ועל-ממלכתי חטאה גדלה מעשים אשר לא-יעשו עשית עמדי: **10** ויאמר אבימלך אל-אברהם מה ראית כי עשית את-הדבר הזה: **11** ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין-יראת אלהים במקום הזה והרגנני על-דבר אשתי: **12** וגם-אמנה אחתי בת-אבי הוא אך לא בת-אמי ותהי-לי לאשה: **13** ויהי כאשר התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר לה זה הסדך אשר תעשי עמדי אל כל-המקום אשר נבוא שמה אמר-לי אחי הוא: **14** ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחת ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו: **15** ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב: **16** ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחיך הנה הוא-לך כסות עינים לכל אשר אתך ואת כל ונכחת: **17** ויתפלל אברהם אל-האלהים וירפא אלהים את-אבימלך ואת-אשתו ואמהותיו וילדו: **18** כי-עצר עצר יהוה בעד כל-רחם לבית אבימלך על-דבר שרה אשת אברהם: **Gen 21** ויהוה פקד את-שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר: **2** ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר-דבר אתו אלהים: **3** ויקרא אברהם את-שם-בנו הנולד-לו אשר-ילדה-לו שרה יצחק: **4** וימל אברהם את-יצחק בנו בן-ששנת ימים כאשר צוה אתו אלהים: **5** ואברהם בן-מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו: **6** ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל-השמע יצחק-לי: **7** ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי-ילדתי בן לזקניו: **8** ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל

את־יצחק: 9 ותרא שרה את־בן־הגֵר המצרית אשר־ילדה לאברהם מצחק: 10 ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת־בנה כי לא יירש בן־האמה הזאת עס־בני עס־יצחק: 11 וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו: 12 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע: 13 וגם את־בן־האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא: 14 וישכם אברהם בבקר ויקח־לחם וחמת מים ויתן אל־הנער שם על־שכמה ואת־הילד וישלחה ותלך ותתע במדבר באר שבע: 15 ויכלו המים מן־החמת ותשלך את־הילד תחת אחד השיחים: 16 ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי קשת כי אמרה אל־אראה במות הילד ותשב מנגד ותשא את־קלה ותבך: 17 וישמע אלהים את־קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל־הנער ויאמר לה מה־לך הגר אל־תיראי כי־שמע אלהים אל־קול הנער באשר הוא־שם: 18 קומי שאי את־הנער והחזיקי את־ידך בו כי־לגוי גדול אשימנו: 19 ויפקח אלהים את־עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את־החמת מים ותשק את־הנער: 20 ויהי אלהים את־הנער ויגדל וישב במדבר ויהי רבה קשת: 21 וישב במדבר פארן ותקח־לו אמו אשה מארץ מצרים: 22 ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר־צבאו אל־אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר־אתה עשה: 23 ועתה השבעה לי באלהים הנה אס־תשקר לי ולניני ולנכדי כחסד אשר־עשיתי עמך תעשה עמדי ועם־הארץ אשר־גרתה בה: 24 ויאמר אברהם אנכי אשבע: 25 והוכח אברהם את־אבימלך על־אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך: 26 ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את־הדבר הזה וגם־אתה לא־הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום: 27 ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית: 28 ויצב אברהם את־שבע כבשת הצאן לברתו: 29 ויאמר אבימלך אל־אברהם מה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת לברתה: 30 ויאמר כי את־שבע כבשת תקח מידי בעבור תהיה־לי לעדה כי חפרתי את־הבאר הזאת: 31 על־כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם: 32 ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר־צבאו וישבו אל־ארץ פלשתים: 33 וישע אשל בבאר שבע ויקרא־שם בשם יהוה אל עולם: 34 ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים: 35 Gen 22 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את־אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: 1 ויאמר קח־נא את־בנך את־יחידך אשר־אהבת את־יצחק ולך־לך אל־ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך: 2 וישכם אברהם בבקר ויחבש את־חמורו ויקח את־שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל־המקום אשר־אמר־לו האלהים: 3 ביום השלישי וישא אברהם את־עיניו וירא את־המקום מרחק: 4 ויאמר אברהם אל־נעריו שבו־לכם פה עס־החמור ואני והנער נלכה עדיכה ונשתחווה ונשובה אליכם: 5 ויקח אברהם את־עצי העלה וישם על־יצחק בנו ויקח בידו את־האש ואת־המאכלת וילכו שניהם יחדו: 6 ויאמר יצחק אל־אברהם אביו ויאמר אביו ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה: 7 ויאמר אברהם אלהים יראה־לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו: 8 ויבאו אל־המקום אשר אמר־לו האלהים ויבן שם אברהם את־המזבח ויערך את־העצים ויעקד את־יצחק בנו וישם אתו על־המזבח ממעל לעצים: 9 וישלח אברהם את־ידו ויקח את־המאכלת לשחט את־בנו: 10 ויקרא אליו מלאך יהוה מן־השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני: 11 ויאמר

אל־תשלח ירך אל־הנער ואל־תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי־ירא אלהים אתה ולא חשכת את־בנך את־יחידך ממני: **13** וישא אברהם את־עיניו וירא והנה־איל אחר נאחו בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את־האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: **14** ויקרא אברהם שם־המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה: **15** ויקרא מלאך יהוה אל־אברהם שנית מן־השמים: **16** ויאמר בי נשבעתי נא־סי־הוה כי יען אשר עשית את־הדבר הזה ולא חשכת את־בנך את־יחידך: **17** כי־ברך אברכך והרבה ארבה את־זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על־שפת הים וירש זרעך את שער איביו: **18** והתברכו בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמעת בקלי: **19** וישב אברהם אל־נעריו ויקמו וילכו יחדו אל־באר שבע וישב אברהם בבאר שבע: **פ 20** ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גס־הוא בנים לנחור אחיך: **21** את־עוץ בכרו ואת־בנו אחיו ואת־קמואל אבי ארם: **22** ואת־כשד ואת־חזו ואת־פלדש ואת־דלף ואת בתואל: **23** ובתואל ילד את־רבקה שמה אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם: **24** ופילנשו ושמה ראומה ותלד גס־הוא את־טבח ואת־נחם ואת־תחש ואת־מעכה: **ס Gen 23** ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה: **2** ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה: **3** ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל־בני־חת לאמר: **4** גרו־ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת־קבר עמכם ואקברה מתי מלפני: **5** ויענו בני־חת את־אברהם לאמר לו: **6** שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את־מתך איש ממנו את־קברו לא־יכלה מורך מקבר מתך: **7** ויקם אברהם וישתחו לעם־הארץ לבני־חת: **8** וידבר אתם לאמר איש את־נפשכם לקבר את־מתי מלפני שמעוני ופגעו־לי בעפרון בן־צחר: **9** ויתן־לי את־מערת המכפלה אשר־לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוכם לאחזת־קבר: **10** ועפרון ישב בתוך בני־חת ויען עפרון החתי את־אברהם באזני בני־חת לכל באי שער־עירו לאמר: **11** לא־אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר־בו לך נתתיה לעיני בני־עמי נתתיה לך קבר מתך: **12** וישתחו אברהם לפני עם הארץ: **13** וידבר אל־עפרון באזני עם־הארץ לאמר אך אם־אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את־מתי שמה: **14** ויען עפרון את־אברהם לאמר לו: **15** אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל־כסף ביני ובינך מה־הוא ואת־מתך קבר: **16** וישמע אברהם אל־עפרון וישקל אברהם לעפרון את־הכסף אשר דבר באזני בני־חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר: **17** ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר־בו וכל־העץ אשר בשדה אשר בכל־גנבלו סביב: **18** לאברהם למקנה לעיני בני־חת בכל באי שער־עירו: **19** ואחרי־כן קבר אברהם את־שרה אשתו אל־מערת שדה המכפלה על־פני ממרא הוא חברון בארץ כנען: **20** ויקם השדה והמערה אשר־בו לאברהם לאחזת־קבר מאת בני־חת: **ס Gen 24** ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את־אברהם בכל: **2** ויאמר אברהם אל־עבדו זקן ביתו המשל בכל־אשר־לו שים־נא ירך תחת ירכי: **3** ואשביעך ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא־תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבן: **4** כי אל־ארצי ואל־מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק: **5** ויאמר אליו העבד אולי לא־תאבה האשה ללכת אחרי אל־הארץ הזאת ההשב אשיב את־בנך אל־הארץ אשר־יצאת משם: **6** ויאמר אליו

אברהם השמר לך פן־תשיב את־בני שמה: **7** יהוה אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר־לי ואשר נשבע־לי לאמר לזרעך אתן את־הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם: **8** ואס־לא תאבה האשה ללכת אחר־ך ונקית משבעתי זאת רק את־בני לא תשב שמה: **9** וישם העבד את־ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על־הדבר הזה: **10** ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל־שוב אדניו בידו ויקם וילך אל־ארם נהרים אל־עיר נחור: **11** ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל־באר המים לעת ערב לעת צאת השאבת: **12** ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם הקר־נא לפני היום ועשה־חסד עם אדני אברהם: **13** הנה אנכי נצב על־עין המים ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים: **14** והיה הנער אשר אמר אליה השי־נא כדרך ואשתה ואמרה שתה וגם־גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי־עשית חסד עם־אדני: **15** ויהי־הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן־מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על־שכמה: **16** והנער טבת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל: **17** וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמלאיני נא מעט־מים מכדך: **18** ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד כדה על־ידה ותשקהו: **19** ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אס־כלו לשתת: **20** ותמהר ותער כדה אל־השקת ותרץ עוד אל־הבאר לשאב ותשאב לכל־גמליו: **21** והאיש משתאה לה מחריש לדעת ההצלח יהוה דרכו אס־לא: **22** ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על־ידיה עשרה זהב משקלם: **23** ויאמר בת־מי את הגידי נא לי היש בית־אביך מקום לנו ללין: **24** ותאמר אליו בת־בתואל אנכי בן־מלכה אשר ילדה לנחור: **25** ותאמר אליו גס־תבן גס־מספוא רב עמנו גס־מקום ללין: **26** ויקד האיש וישתחו ליהוה: **27** ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא־עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני יהוה בית אחי אדני: **28** ותרץ הנער ותגד לבית אמה כדברים האלה: **29** ולרבקה אח ושמנו לבן וירץ לבן אל־האיש החוצה אל־העין: **30** ויהי כראת את־הנזם ואת־הצמידים על־ידי אחתו וכשמעו את־דברי רבקה אחתו לאמר כה־דבר אלי האיש ויבא אל־האיש והנה עמד על־הגמלים על־העין: **31** ויאמר בוא ברוך יהוה למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים: **32** ויבא האיש הביתה ויפתח הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו: **33** **[ויישם]** **[וייושם]** לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אס־דברתי דברי ויאמר דבר: **34** ויאמר עבד אברהם אנכי: **35** ויהוה ברך את־אדני מאד ויגדל ויתן־לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדו ושפחת ונמלים וחמרים: **36** ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן־לו את־כל־אשר־לו: **37** וישבעני אדני לאמר לא־תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי ישב בארצו: **38** אס־לא אל־בית־אבי תלך ואל־משפחתי ולקחת אשה לבני: **39** ואמר אל־אדני אלי לא־תלך האשה אחרי: **40** ויאמר אלי יהוה אשר־התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והצלח דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי: **41** אז תנקה מאלתי כי תבוא אל־משפחתי ואס־לא יתנו לך והיית נקי מאלתי: **42** ואבא היום אל־העין ואמר יהוה אלהי אדני אברהם אס־ישך־נא מצליח דרכי אשר אנכי הלך עליה: **43** הנה אנכי נצב על־עין המים והיה העלמה היצאת לשאב ואמרת אליה השקיני־נא מעט־מים מכדך: **44** ואמרה

אלי גם-אתה שתה וגם לגמליך אשאב הוא האשה אשר-הכית יהוה לבן-אדני: ⁴⁵
 אני שרם אכלה לדבר אל-לבי והנה רבקה יצאת וכדה על-שכמה ותרד העינה
 ותשאב ואמר אליה השקיני נא: ⁴⁶ ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר שתה
 וגם-גמליך אשקה ואשת וגם הגמלים השקתה: ⁴⁷ ואשאל אתה ואמר בת-מי את
 ותאמר בת-בתואל בן-נחור אשר ילדה-לו מלכה ואשם הנזם על-אפה והצמידים
 על-ידיה: ⁴⁸ ואקד ואשתחוו ליהוה ואברך את-יהוה אלהי אדני אברהם אשר
 הנחני בדרך אמת לקחת את-בת-אחי אדני לבנו: ⁴⁹ ועתה אמישכם עשים חסד
 ואמת את-אדני הגידו לי ואס-לא הגידו לי ואפנה על-ימין או על-שמאל: ⁵⁰ ויען
 לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או-שוב: ⁵¹
 הנה-רבקה לפניך קח ולך ותהי אשה לבן-אדניך כאשר דבר יהוה: ⁵² ויהי כאשר
 שמע עבד אברהם את-דבריהם וישתחו ארצה ליהוה: ⁵³ ויוצא העבד כל-יכסף
 וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדנת נתן לאחיה ולאמה: ⁵⁴ ויאכלו וישתו הוא
 והאנשים אשר-עמו ויילינו ויקומו בבקר ויאמר שלחני לאדני: ⁵⁵ ויאמר אחיה ואמה
 תשב הנער אתנו ימים או עשור אחר תלך: ⁵⁶ ויאמר אלהם אל-תאחרו אתי ויהוה
 הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני: ⁵⁷ ויאמרו נקרא לנער ונשאלה את-פיה: ⁵⁸
 ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם-האיש הזה ותאמר אלך: ⁵⁹ וישלחו
 את-רבקה אחתם ואת-מנתה ואת-עבד אברהם ואת-אנשיו: ⁶⁰ ויברכו את-רבקה
 ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שנאיו: ⁶¹ ותקם
 רבקה ונערתיה ותרכבנה על-הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את-רבקה
 וילך: ⁶² ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב: ⁶³ ויצא יצחק
 לשוח בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים: ⁶⁴ ותשא רבקה
 את-עיניה ותרא את-יצחק ותפל מעל הגמל: ⁶⁵ ותאמר אל-העבד מיהאיש הלזה
 ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקח הצעוף ותתכס: ⁶⁶ ויספר
 העבד ליצחק את כל-הדברים אשר עשה: ⁶⁷ ויבאה יצחק האהלה שרה אמו ויקח
 את-רבקה ותהי-לו לאשה ויאהבה וינתם יצחק אחרי אמו: **Gen 25** ^ב ויסף אברהם
 ויקח אשה ושמה קטורה: ² ותלד לו את-זמרון ואת-יקשן ואת-מדן ואת-מדין
 ואת-ישבק ואת-שוה: ³ ויקשן ילד את-שבא ואת-דדן ובני דדן היו אשורם ולטושים
 ולאמים: ⁴ ובני מדן עיפה ועפר וחנך ואבידע ואלדעה כל-אלה בני קטורה: ⁵
 ויתן אברהם את-כל-אשר-לו ליצחק: ⁶ ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם
 מתנת וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל-ארץ קדם: ⁷ ואלה ימי שני-חי
 אברהם אשר-חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים: ⁸ ויגוע וימת אברהם בשיבה
 טובה זקן ושבע ויאסף אל-עמיו: ⁹ ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל-מערת
 המכפלה אל-שרה עפרן בן-צחר החתי אשר על-פני ממרא: ¹⁰ השרה אשר-קנה
 אברהם מאת בני-חת שמה קבר אברהם ושרה אשתו: ¹¹ ויהי אחרי מות אברהם
 ויברך אלהים את-יצחק בנו וישב יצחק עם-באר לחי ראי: **ס** ¹² ואלה תלדת
 ישמעאל בן-אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם: ¹³ ואלה
 שמות בני ישמעאל בשמתם לתולדתם בכר ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשם:
¹⁴ ומשמע ודומה ומשא: ¹⁵ חדרד ותימא ישור נפיש וקדמה: ¹⁶ אלה הם בני
 ישמעאל ואלה שמתם בחצריהם ובטירתם שנים-עשר נשיאם לאמתם: ¹⁷ ואלה שני
 חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל-עמיו: ¹⁸

וישכנו מחוילה עד-שור אשר על-פני מצרים באכה אשורה על-פני כל-אחיו נפל: **פ** **19** ואלה תולדת יצחק בן-אברהם אברהם הוליד את-יצחק: **20** ויהי יצחק בן-ארבעים שנה בקחתו את-רבקה בת-בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה: **21** ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו: **22** ויתרצצו הבנים בקרבה ותאמר אם-כן למה זה אנכי ותלך לדרש את-יהוה: **23** ויאמר יהוה לה שני **[ניים]** **[גוים]** בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר: **24** וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה: **25** ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו: **26** ואחריו-כן יצא אחיו וידו אחות בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן-ששים שנה בלדת אחם: **27** ויגדלו הנערים והיו עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש חם ישב אהלים: **28** ויאהב יצחק את-עשו כי-ציד בפיו ורבקה אהבת את-יעקב: **29** ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן-השדה והוא עיף: **30** ויאמר עשו אל-יעקב הלעיטני נא מן-האדם האדם הזה כי עיף אנכי על-כן קרא-שמו אדום: **31** ויאמר יעקב מכרה כיום את-בכרתך לי: **32** ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה-זה לי בכרה: **33** ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את-בכרתו ליעקב: **34** ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את-הבכרה: **ס** **Gen 26** ויהי רעב בארץ מלבר הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל-אבימלך מלך-פלשתים גררה: **2** וירא אליו יהוה ויאמר אל-תחד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך: **3** גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כילך ולזרעך אתן את-כל-הארצת האל והקמתי את-השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך: **4** והרביתי את-זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל-הארצת האל והתברכו בזרעך כל גווי הארץ: **5** עקב אשר-שמע אברהם בקלי וישמר משמרתו מצותי חקותי ותורת: **6** וישב יצחק בגרר: **7** וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי פן-יהרגני אנשי המקום על-רבקה על-רבקה כיו-שבת מראה היא: **8** ויהי כי ארכו-לו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו: **9** ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן-אמות עליה: **10** ויאמר אבימלך מה-זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את-אשתך והבאת עלינו אשם: **11** ויצו אבימלך את-כל-העם לאמר הנגע באיש הזה ובאשתו מות יומת: **12** ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה: **13** ויגדל האיש וילך הלוך וגדל עד כי-גדל מאד: **14** ויהילו מקנה-צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים: **15** וכל-הבארת אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר: **16** ויאמר אבימלך אל-יצחק לך מעמנו כיו-עצמת-ממנו מאד: **17** וילך משם יצחק ויחן בנחל-גרר וישב שם: **18** וישב יצחק ויחפר את-בארת המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמת אשר-קרא להן אביו: **19** ויחפרו עבדי-יצחק בנחל וימצאו-שם באר מים חיים: **20** ויריבו רעי גרר עסרעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם-הבאר עשק כי התעשקו עמו: **21** ויחפרו באר אחרת ויריבו גם-עליה ויקרא שמה שטנה: **22** ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבות ויאמר כיו-עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ: **23** ויעל משם באר שבע: **24**

וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל-תירא כי-אתך
 אנכי וברכתוך והרביתי את-זרעך בעבור אברהם עבדי: **25** ויבן שם מזבח ויקרא
 בשם יהוה ויש-שם אהלו ויכרו-שם עבדי-יצחק באר: **26** ואבימלך הלך אליו מגרר
 ואחזת מרעהו ופיכל שר-צבאו: **27** ויאמר אלהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם
 שנאתם אתי ותשלחוני מאתכם: **28** ויאמרו ראו ראינו כי-היה יהוה עמך ונאמר
 תהי נא אלה בינותינו בינינו ובינך ונכרתה ברית עמך: **29** אס-תעשה עמנו רעה
 כאשר לא נגענוך וכאשר עשינו עמך רק-טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך
 יהוה: **30** ויעש להם משתה ויאכלו וישתו: **31** וישכימו בבקר וישבעו איש לאחיו
 וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום: **32** ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו
 על-אדות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים: **33** ויקרא אתה שבעה על-כן
 שם-העיר באר שבע עד היום הזה: **ס 34** ויהי עשו בן-ארבעים שנה ויקח אשה
 את-יהודית בת-בארי החתי ואת-בשמת בת-אילן החתי: **35** ותהיון מרת רוח ליצחק
 ולרבקה: **ס Gen 27** ויהי כיוזקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את-עשו בנו הגדל
 ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני: **2** ויאמר הנה-נא זקנתי לא ידעתי יום מותי: **3**
 ועתה שא-נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי **(צידה)** **ציד**: **4** ועשה-לי
 מטעמים כאשר אהבתי והביאה לי ואכלה בעבור תברכך נפשי בשרם אמות: **5**
 ורבקה שמעת בדבר יצחק אל-עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא: **6**
 ורבקה אמרה אל-יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את-אביך מדבר אל-עשו אחיך
 לאמר: **7** הביאה לי ציד ועשה-לי מטעמים ואכלה ואברככה לפני יהוה לפני
 מותי: **8** ועתה בני שמע בקלי לאשר אני מצוה אתך: **9** לך-נא אל-הצאן וקח-לי
 משם שני גדיי עזים טבים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב: **10** והבאת
 לאביך ואכל בעבר אשר יברכך לפני מותי: **11** ויאמר יעקב אל-רבקה אמו הן
 עשו אחי איש שער ואנכי איש חלק: **12** אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע
 והבאתי עלי קללה ולא ברכה: **13** ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקלי
 ולך קח-לי: **14** וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו: **15**
 ותקח רבקה את-בגדי עשו בנה הגדל החמדת אשר אתה בבית ותלבש את-יעקב
 בנה הקטן: **16** ואת ערת גדיי העזים הלבשה על-ידיו ועל חלקת צואריו: **17** ותתן
 את-המטעמים ואת-הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה: **18** ויבא אל-אביו ויאמר אבי
 ויאמר הנני מי אתה בני: **19** ויאמר יעקב אל-אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר
 דברת אלי קום-נא שבה ואכלה מצידו בעבור תברכני נפשך: **20** ויאמר יצחק
 אל-בנו מה-זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני: **21** ויאמר
 יצחק אל-יעקב גשה-נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אמ-לא: **22** ויגש יעקב
 אל-יצחק אביו וימשהו ויאמר הקל קול יעקב והידים ידי עשו: **23** ולא הכירו
 כי-היו ידיו כידי עשו אחיו שערת ויברכהו: **24** ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר
 אני: **25** ויאמר הגשה לי ואכלה מציד בני למען תברכך נפשי ויגש-לו ויאכל ויבא
 לו יין וישת: **26** ויאמר אליו יצחק אביו גשה-נא ושקה-לי בני: **27** ויגש וישק-לו
 וירח את-ריוח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה: **28**
 ויתן-לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש: **29** יעבדוך עמים
(וישתחו) **(וישתחוו)** לך לאמים הוה גביר לאחריך וישתחו לך בני אמך ארריך
 ארור ומברכך ברוך: **30** ויהי כאשר כלה יצחק לברך את-יעקב ויהי אך יצא

יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו: ³¹ ויעש גם־הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל מציד בנו בעבור תברכני נפשך: ³² ויאמר לו יצחק אביו מי־אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו: ³³ ויחרד יצחק חרדה גדלה עד־מאד ויאמר מי־אפוא הוא הצד־ציד ויבא לי ואכל מכל בשרם תבוא ואברכהו גם־ברוך יהיה: ³⁴ כשמע עשו את־דברי אביו ויצעק צעקה גדלה ומרה עד־מאד ויאמר לאביו ברכני גם־אני אבי: ³⁵ ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך: ³⁶ ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את־בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא־אצלת לי ברכה: ³⁷ ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיו לך ואת־כל־אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירש סמכתי ולכה אפוא מה אעשה בני: ³⁸ ויאמר עשו אל־אביו הברכה אחת הוֹאֵלֶךְ אבי ברכני גם־אני אבי וישא עשו קלו ויבך: ³⁹ ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל: ⁴⁰ ועל־חרבך תחיה ואת־אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל צוארך: ⁴¹ וישטם עשו את־יעקב על־הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרנה את־יעקב אחי: ⁴² ויגד לרבקה את־דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך: ⁴³ ועתה בני שמע בקלי וקום ברחלך אל־לבן אחי חרנה: ⁴⁴ וישבת עמו ימים אחדים עד אשר־תשוב חמת אחיך: ⁴⁵ עד־שוב אף־אחיך ממך ושכח את אשר־עשית לו ושלחתי ולקחתך משם למה אשכל גם־שניכם יום אחד: ⁴⁶ ותאמר רבקה אל־יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אס־לקח יעקב אשה מבנות־חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים: **Gen 28** ויקרא יצחק אל־יעקב ויברך אתו ויצוהו ויאמר לו לא־תקח אשה מבנות כנען: ² קום לך פדנה ארם ביתה בתואל אבי אמך וקח־לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך: ³ ואל שדי יברך אתך ויפרך וירבך והיית לקהל עמים: ⁴ ויתן־לך את־ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את־ארץ מגריך אשר־נתן אלהים לאברהם: ⁵ וישלח יצחק את־יעקב וילך פדנה ארם אל־לבן בן־בתואל הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשו: ⁶ וירא עשו כי־ברך יצחק את־יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקח־לו משם אשה בברכו אתו ויצו עליו לאמר לא־תקח אשה מבנות כנען: ⁷ וישמע יעקב אל־אביו ואל־אמו וילך פדנה ארם: ⁸ וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו: ⁹ וילך עשו אל־ישמעאל ויקח את־מחלת בתי־שמעאל בן־אברהם אחות נביות על־נשיו לו לאשה: **ס** ¹⁰ ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה: ¹¹ ויפגע במקום וילן שם כי־בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא: ¹² ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו: ¹³ והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך: ¹⁴ והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בך כל־משפחת האדמה ובזרעך: ¹⁵ והנה אנכי עמך ושמרתך בכל אשר־תלך והשבתיך אל־האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אס־עשיתי את אשר־דברתי לך: ¹⁶ וייקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי: ¹⁷ ויירא ויאמר מה־נורא המקום הזה אין זה כי אס־בית אלהים וזה שער השמים: ¹⁸ וישכם יעקב בבקר ויקח את־האבן אשר־שם מראשתיו וישם אתה מצבה ויצק שמן על־ראשה: ¹⁹ ויקרא את־שם־המקום ההוא בית־אל

ואולם לזו שמהעיר לראשנה: **20** וידר יעקב נדר לאמר אסיהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן-לי לחם לאכל ובגד ללבש: **21** ושבתו בשלום אל-בית אבי והיה יהוה לי לאלהים: **22** והאבן הזאת אשר-שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן-לי עשר אעשרנו לך: **Gen 29** וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני-קדם: **2** וירא והנה באר בשדה והנה-שם שלשה עדר-יצאן רבצים עליה כי מן-הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן גדלה על-פי הבאר: **3** ונאספו-שמה כל-העדרים וגללו את-האבן מעל פי הבאר והשקו את-הצאן והשיבו את-האבן על-פי הבאר למקמה: **4** ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו: **5** ויאמר להם הידעתם את-לבן בן-נחור ויאמרו ידענו: **6** ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם-הצאן: **7** ויאמר הן עוד היום גדול לא-עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו: **8** ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל-העדרים וגללו את-האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן: **9** עודנו מדבר עמם ורחל באה עם-הצאן אשר לאביה כי רעה הוא: **10** ויהי כאשר ראה יעקב את-רחל בת-לבן אחי אמו ואת-צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את-האבן מעל פי הבאר וישק את-צאן לבן אחי אמו: **11** וישק יעקב לרחל וישא את-קלו ויבך: **12** ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן-רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה: **13** ויהי כשמע לבן את-שמע יעקב בן-אחתו וירץ לקראתו ויחבקלו וינשקלו ויביאהו אל-ביתו ויספר ללבן את כל-הדברים האלה: **14** ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים: **15** ויאמר לבן ליעקב הכי-אחי אתה ועבדתני חנם הנידה לי מה-זמכרתך: **16** וללבן שתי בנות שם הגדלה לאה ושם הקטנה רחל: **17** ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת-תאר ויפת מראה: **18** ויאהב יעקב את-רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה: **19** ויאמר לבן טוב תחי אתה לך מתחי אתה לאיש אחר שבה עמדי: **20** ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה: **21** ויאמר יעקב אל-לבן הבה את-אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה: **22** ויאסף לבן את-כל-אנשי המקום ויעש משחה: **23** ויהי בערב ויקח את-לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה: **24** ויתן לבן לה את-זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה: **25** ויהי בבקר והנה-הוא לאה ויאמר אל-לבן מה-זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני: **26** ויאמר לבן לא-יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה: **27** מלא שבע זאת ונתנה לך גם-את-זאת בעבדה אשר תעבד עמדי עוד שבע-שנים אחרות: **28** ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן-לו את-רחל בתו לו לאשה: **29** ויתן לבן לרחל בתו את-בלהה שפחתו לה לשפחה: **30** ויבא גם אל-רחל ויאהב גם-את-רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע-שנים אחרות: **31** וירא יהוה כי-שנואה לאה ויפתח את-רחמה ורחל עקרה: **32** ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי-ראה יהוה בעיני כי עתה יאהבני אישי: **33** ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי-שמע יהוה כי-שנואה אנכי ויתן-לי גם-את-זה ותקרא שמו שמעון: **34** ותהר עוד ותלד בן ותאמר עתה הפעם ילוה אישי אלי כי-ילדתי לו שלשה בנים על-כן קרא-שמו לוי: **35** ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את-יהוה על-כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת: **Gen 30** ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחתה ותאמר אלי-יעקב הבה-לי בנים ואם-אין מתה אנכי: **2** ויחריף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר-מנע ממך פרי-בטן: **3** ותאמר

הנה אמתִי בלהה בא אליה ותלד על־ברכי ואבנה גם־אנכי ממנה: ⁴ ותתן־לו את־בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב: ⁵ ותהר בלהה ותלד ליעקב בן: ⁶ ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקלי ויתן־לי בן על־כן קראה שמו דן: ⁷ ותהר עוד ותלד בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב: ⁸ ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם־אחתי גם־יכלתי ותקרא שמו נפתלי: ⁹ ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את־זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה: ¹⁰ ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן: ¹¹ ותאמר לאה **[בנד]** **[בא]** **[נד]** ותקרא את־שמו נד: ¹² ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב: ¹³ ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא את־שמו אשר: ¹⁴ וילך ראובן בימי קציר־הטים וימצא דודאים בשדה ויבא אתם אל־לאה אמו ותאמר רחל אל־לאה תנינא לי מדודאי בנד: ¹⁵ ותאמר לה המעט קחתך את־אישי ולקחת גם את־דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנד: ¹⁶ ויבא יעקב מן־השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתוך בדודאי בני וישכב עמה בלילה הוא: ¹⁷ וישמע אלהים אל־לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי: ¹⁸ ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר־נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר: ¹⁹ ותהר עוד לאה ותלד בן־ששי ליעקב: ²⁰ ותאמר לאה זבדני אלהים אתי זבד טוב הפעם יזבלני אישי כִּי־ילדתי לו ששה בנים ותקרא את־שמו זבלון: ²¹ ואחר ילדה בת ותקרא את־שמה דינה: ²² ויוזכר אלהים את־רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את־רחמה: ²³ ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את־חרפתי: ²⁴ ותקרא את־שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר: ²⁵ ויהי כאשר ילדה רחל את־יוסף ויאמר יעקב אל־לבן שלחני ואלכה אל־מקומי ולארצי: ²⁶ תנה את־נשי ואת־ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את־עבדתי אשר עבדתוך: ²⁷ ויאמר אליו לבן אס־נא מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני יהוה בגללך: ²⁸ ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה: ²⁹ ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתוך ואת אשר־היה מקנך אתי: ³⁰ כי מעט אשר־היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם־אנכי לביתי: ³¹ ויאמר מה אתן־לך ויאמר יעקב לא־תתן־לי מאומה אס־תעשה־לי הדבר הזה אשובה ארעה צאנך אשמר: ³² אעבר בכל־צאנך היום הסר משם כל־שה נקד ושלוא וכל־שה־חום בכשבים ושלוא ונקד בעזים והיה שכרי: ³³ וענתה־בי צדקתי ביום מחר כִּי־תבוא על־שכרי לפניך כל אשר־איננו נקד ושלוא בעזים וחום בכשבים גנוב הוא אתי: ³⁴ ויאמר לבן הן לו יהי כדברך: ³⁵ ויסר ביום ההוא את־התישים העקדים והטלאים ואת כל־העזים הנקדות והשלאת כל אשר־לבן בו וכל־חום בכשבים ויתן ביד־בניו: ³⁶ וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את־צאן לבן הנותרת: ³⁷ ויקח־לו יעקב מקל לבנה לח ולוו וערמון ויפצל בהן פצלות לבנות מחשף הלבן אשר על־המקלות: ³⁸ ויצג את־המקלות אשר פצל ברהטים בשקתות המים אשר תבאן הצאן לשותות לנכח הצאן ויחמנה בבאן לשתות: ³⁹ ויחמו הצאן אל־המקלות ותלדן הצאן עקדים נקדים ושלואים: ⁴⁰ והכשבים הפריד יעקב ויתן פני הצאן אל־עקד וכל־חום בצאן לבן וישת־לו עדרים לבדו ולא שתם על־צאן לבן: ⁴¹ והיה בכל־יחם הצאן המקשרות ושם יעקב את־המקלות לעיני הצאן ברהטים ליחמנה במקלות: ⁴² ובהעטיף הצאן לא ישים והיה העטיפים ללבן והקשרים ליעקב: ⁴³ ויפרץ האיש מאד מאד ויהי־לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים: **Gen 31**

וישמע את-דברי בני-לבן לאמר לקח יעקב את כל-אשר לאבינו ומאשר לאבינו
 עשה את כל-הכבוד הזה: ² וירא יעקב את-פני לבן והנה איננו עמו כתמול שלשום:
³ ויאמר יהוה אל-יעקב שוב אל-ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך: ⁴ וישלח
 יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה אל-צאנו: ⁵ ויאמר להן ראה אנכי את-פני אביכן
 כי-איננו אלי כתמול שלשם ואלהי אבי היה עמדי: ⁶ ואתנה ידעתן כי בכל-כחי
 עבדתי את-אביכן: ⁷ ואביכן התל בי והחלף את-משכרתי עשרת מנים ולא-נתנו
 אלהים להרע עמדי: ⁸ אם-כה יאמר נקדים יהיה שכרך וילדו כל-הצאן נקדים
 ואם-כה יאמר עקדים יהיה שכרך וילדו כל-הצאן עקדים: ⁹ ויצל אלהים את-מקנה
 אביכם ויתן-לי: ¹⁰ ויהי בעת יחם הצאן ואשא עיני וארא בחלום והנה העתדים
 העלים על-הצאן עקדים נקדים וברדים: ¹¹ ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום
 יעקב ואמר הנני: ¹² ויאמר שאנא עיניך וראה כל-העתדים העלים על-הצאן
 עקדים נקדים וברדים כי ראיתי את כל-אשר לבן עשה לך: ¹³ אנכי האל בית-אל
 אשר משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן-הארץ הזאת ושוב
 אל-ארץ מולדתך: ¹⁴ ותען רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית
 אבינו: ¹⁵ הלוא נכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם-אכול את-כספנו: ¹⁶ כי
 כל-העשר אשר הציל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים
 אליך עשה: ¹⁷ ויקם יעקב וישא את-בניו ואת-נשיו על-הגמלים: ¹⁸ וינהג
 את-כל-מקנהו ואת-כל-רכשו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש בפרדן ארם לבוא
 אל-יצחק אביו ארצה כנען: ¹⁹ ולבן הלך לגזו את-צאנו ותגנב רחל את-התרפים
 אשר לאביה: ²⁰ ויגנב יעקב את-לב לבן הארמי על-בלי הגיד לו כי ברח הוא: ²¹
 ויברח הוא וכל-אשר-לו ויקם ויעבר את-הנהר וישם את-פניו הר הגלעד: ²² ויגד
 ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב: ²³ ויקח את-אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת
 ימים וידבק אתו בהר הגלעד: ²⁴ ויבא אלהים אל-לבן הארמי בחלום הלילה
 ויאמר לו השמר לך פן-תדבר עם-יעקב משוב עדרע: ²⁵ וישג לבן את-יעקב
 ויעקב תקע את-אהלו בהר ולבן תקע את-אחיו בהר הגלעד: ²⁶ ויאמר לבן ליעקב
 מה עשית ותגנב את-לכבי ותנהג את-בנתי כשביות חרב: ²⁷ למה נחבאת לברח
 ותגנב אתי ולא-הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשרים בתף ובכנור: ²⁸ ולא נששתני
 לנשק לבני ולבנתי עתה הסכלת עשו: ²⁹ יש-לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי
 אביכם אמש אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם-יעקב משוב עדרע: ³⁰ ועתה
 הלך הלכת כי-נכסף נכספתה לבית אביך למה גנבת את-אלהי: ³¹ ויען יעקב
 ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרתי פן-תגזל את-בנותיך מעמי: ³² עם אשר תמצא
 את-אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר-לך מה עמדי וקח-לך ולא-ידע יעקב כי רחל
 גנבתם: ³³ ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי האמהת ולא מצא
 ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל: ³⁴ ורחל לקחה את-התרפים ותשמם בכר
 הגמל ותשב עליהם וימשש לבן את-כל-האהל ולא מצא: ³⁵ ותאמר אל-אביה
 אליהר בעיני אדני כי לוא אוכל לקום מפניך כי-דרך נשים לי ויחפש ולא מצא
 את-התרפים: ³⁶ ויחר ליעקב וירב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה-פשעי מה
 חטאתי כי דלקת אחרי: ³⁷ כי-מששת את-כל-כלי מה-מצאת מכל כלי-ביתך שים
 כה נגד אחי ואחיד ויוכיחו בין שנינו: ³⁸ זה עשרים שנה אנכי עמך רחל-יך ועוידך
 לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי: ³⁹ טרפה לא-הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי

תבקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה: **40** הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדרד שני מעיני: **41** זה-לי עשרים שנה בביתך עבדתך ארבע-עשרה שנה בשתי בנתיך ושש שנים בצאנך ותחלף את-משכרתי עשרת מנים: **42** לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתי את-עניי ואת-יגיע כפי ראה אלהים ויוכח אמש: **43** ויען לבן ויאמר אל-יעקב הבנות בנתי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר-אתה ראה ל-יהוא ולבנתי מה-אעשה לאלה היום או לבניהן אשר ילדו: **44** ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד ביני ובינך: **45** ויקח יעקב אבן וירימה מצבה: **46** ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו-גל ויאכלו שם על-הגל: **47** ויקרא-לו לבן יגר שהדותא ויעקב קרא לו גלעד: **48** ויאמר לבן הגל הזה עד ביני ובינך היום על-כן קרא-שמו גלעד: **49** והמצפה אשר אמר יצף יהיה ביני ובינך כי נסתר איש מרעהו: **50** אסתענה את-בנתי ואסתקח נשים על-בנתי אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני ובינך: **51** ויאמר לבן ליעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי ביני ובינך: **52** עד הגל הזה ועדה המצבה אס-אני לא-אעבר אליך את-הגל הזה ואס-אתה לא-תעבר אלי את-הגל הזה ואת-המצבה הזאת לרעה: **53** אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם וישבע יעקב בפחד אביו יצחק: **54** ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל-לחם ויאכלו לחם וילינו בהר: **Gen 32** וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתהם וילך וישב לבן למקומו: **2** ויעקב הלך לדרכו ויפגעו-בו מלאכי אלהים: **3** ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם-המקום ההוא מחנים: **פ** **4** וישלח יעקב מלאכים לפניו אל-עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום: **5** ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עס-לבן גרתי ואחר עד-עתה: **6** ויהי-לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא-חן בעיניך: **7** וישבו המלאכים אל-יעקב לאמר באנו אל-אחיך אל-עשו וגם הלך לקראתך וארבע-מאות איש עמו: **8** וירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את-העם אשר-אתו ואת-הצאן ואת-הבקר והגמלים לשני מחנות: **9** ויאמר אסיבוא עשו אל-המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה: **10** ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך: **11** קטנתי מכל החסדים ומכל-האמת אשר עשית את-עבדך כי במקלי עברתי את-הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות: **12** הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי-ירא אנכי אתו פן-יבוא והכני אם על-בנים: **13** ואתה אמרת הישב איטיב עמך ושמתי את-זרעך כחול הים אשר לא-יספר מרב: **14** וילן שם בלילה ההוא ויקח מן-הבא בידו מנחה לעשו אחיו: **15** עזים מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים: **16** גמלים מיניקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה אתנת עשרים ועירם עשרה: **17** ויתן ביד-עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל-עבדיו עברו לפני רוח תשימו בין עדר ובין עדר: **18** ויצו את-הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי-אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך: **19** ואמרת לעבדך ליעקב מנחה הוא שלוחה לאדני לעשו והנה גס-הוא אחרינו: **20** ויצו גם את-השני גם את-השלישי גם את-כל-ההלכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל-עשו במצאכם אתו: **21** ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי-אמר אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחרי-כן אראה פניו אולי ישא פני: **22** ותעבר המנחה

על־פניו והוא לן בלילה־הוא במחנה: **23** ויקם בלילה הוא ויקח את־שתי נשיו ואת־שתי שפחתיו ואת־אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק: **24** ויקחם ויעברם את־הנחל ויעבר את־אשר־לו: **25** ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר: **26** וירא כי לא יכל לו ויגע בכפ־ירכו ותקע כפ־ירך יעקב בהאבקו עמו: **27** ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם־ברכתני: **28** ויאמר אליו מה־שמך ויאמר יעקב: **29** ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם־ישראל כי־שרית עם־אלהים ועם־אנשים ותוכל: **30** וישאל יעקב ויאמר הגידה־נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם: **31** ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי־ראיתי אלהים פנים אל־פנים ותנצל נפשי: **32** ויזרח־לו השמש כאשר עבר את־פנואל והוא צלע על־ירכו: **33** על־כן לא־יאכלו בני־ישראל את־גיד הנשה אשר על־כף הירך עד היום הזה כי נגע בכפ־ירך יעקב בגיד הנשה: **Gen 33** וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את־הילדים על־לאה ועל־רחל ועל שתי השפחות: **2** וישם את־השפחות ואת־ילדיהן ראשנה ואת־לאה וילדיה אחרנים ואת־רחל ואת־יוסף אחרנים: **3** והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד־גשתו עד־אחיו: **4** וירץ עשו לקראתו ויחבקו ויפל על־צווארו וישקו ויבכו: **5** וישא את־עיניו וירא את־הנשים ואת־הילדים ויאמר מי־אלה לך ויאמר הילדים אשר־חנן אלהים את־עבדך: **6** ותגשן השפחות הנה וילדיהן ותשתחוין: **7** ותגש גם־לאה וילדיה וישתחו ואחר נגש יוסף ורחל וישתחו: **8** ויאמר מי לך כל־המחנה הזה אשר פנשתי ויאמר למצא־חן בעיני אדני: **9** ויאמר עשו יש־לי רב אחי יהי לך אשר־לך: **10** ויאמר יעקב אל־נא אם־נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על־כן ראיתי פניך כראת פני אלהים ותרצני: **11** קח־נא את־ברכתי אשר הבאת לך כי־חנני אלהים וכי יש־לי־כל ויפצרו־בו ויקח: **12** ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך: **13** ויאמר אליו אדני ידע כי־הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כל־הצאן: **14** יעבר־נא אדני לפני עבדו ואני אתנהלה לאשי לרגל המלאכה אשר־לפני ולרגל הילדים עד אשר־אבא אל־אדני שעירה: **15** ויאמר עשו אציגה־נא עמך מן־העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצא־חן בעיני אדני: **16** וישב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה: **17** ויעקב נסע סתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכת על־כן קרא שם־המקום סכות: **18** ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את־פני העיר: **19** ויקן את־חלקת השדה אשר נטה־שם אהלו מיד בני־חמור אבי שכם במאה קשיטה: **20** ויצב־שם מזבח ויקרא־לו אל אלהי ישראל: **Gen 34** ותצא דינה בת־לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ: **2** וירא אתה שכם בן־חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה: **3** ותדבק נפשו בדינה בתי־עקב ויאהב את־הנער וידבר על־לב הנער: **4** ויאמר שכם אל־חמור אביו לאמר קח־לי את־הילדה הזאת לאשה: **5** ויעקב שמע כי טמא את־דינה בתו ובניו היו את־מקנהו בשדה והחרש יעקב עד־באם: **6** ויצא חמור אבי־שכם אלי־עקב לדבר אתו: **7** ובני יעקב באו מן־השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי־נבלה עשה בישראל לשכב את־בתי־עקב וכן לא יעשה: **8** וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבחכם תנו נא אתה לו לאשה: **9** והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו־לנו ואת־בנותינו תקחו לכם: **10** ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרו והאחזו בה: **11** ויאמר שכם אל־אביה

ואל־אחיה אמצא־תן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן: **12** הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנול־י את־הנער לאשה: **13** ויענו בני־יעקב את־שכם ואת־חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא את דינה אחתם: **14** ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את־אחתנו לאיש אשר־לו ערלה כי־חרפה הוא לנו: **15** אך־בזאת נאות לכם אם תהיו כמנו להמל לכם כל־זכר: **16** ונתנו את־בנותינו לכם ואת־בנותיכם נקח־לנו וישבנו אתכם והיינו לעם אחד: **17** ואם־לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את־בתנו והלכנו: **18** וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן־חמור: **19** ולא־אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בכת־יעקב והוא נכבד מכל בית אביו: **20** ויבא חמור ושכם בנו אל־שער עירם וידברו אל־אנשי עירם לאמר: **21** האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ ויסחרו אתה והארץ הנה רחבת־ידיים לפניהם את־בנתם נקח־לנו לנשים ואת־בנותינו נתן להם: **22** אך־בזאת יאתו לנו האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל־זכר כאשר הם נמלים: **23** מקנהם וקנינם וכל־בהמתם הלא לנו הם אך נאותה להם וישבו אתנו: **24** וישמעו אל־חמור ואל־שכם בנו כל־יצאי שער עירו וימלו כל־זכר כל־יצאי שער עירו: **25** והי ביום השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני־בני־יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על־העיר בשח ויהרגו כל־זכר: **26** ואת־חמור ואת־שכם בנו הרגו לפי־חרב ויקחו את־דינה מבית שכם ויצאו: **27** בני יעקב באו על־החללים ויבזו העיר אשר טמאו אחותם: **28** את־צאנם ואת־בקרם ואת־חמריהם ואת אשר־בעיר ואת־אשר בשדה לקחו: **29** ואת־כל־חילם ואת־כל־טפם ואת־נשיהם שבו ויבזו ואת כל־אשר בבית: **30** ויאמר יעקב אל־שמעון ואל־לוי עכרתם אתי להבאישי בישב הארץ בכנעני ובפרזי ואני מתי מספר ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי: **31** ויאמרו הכזונה יעשה את־אחותנו: **Gen 35** ויאמר אלהים אל־יעקב קום עלה בית־אל ושב־שם ועשה־שם מזבח לאל הנראה אליך בברחך מפני עשו אחיך: **2** ויאמר יעקב אל־ביתו ואל כל־אשר עמו הסרו את־אלהי הנכר אשר בתככם והשהרו והחליפו שמלתיכם: **3** ונקומה ונעלה בית־אל ואעשה־שם מזבח לאל הענה אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי: **4** ויתנו אל־יעקב את כל־אלהי הנכר אשר בידם ואת־הנזמים אשר באזניהם וישמן אתם יעקב תחת האלה אשר עִש־שכם: **5** ויסעו והי חתת אלהים על־הערים אשר סביבתיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב: **6** ויבא יעקב לזוה אשר בארץ כנען הוא בית־אל הוא וכל־העם אשר־עמו: **7** ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית־אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו: **8** ותמת דברה מינתק רבקה ותקבר מתחת לבית־אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות: **9** וירא אלהים אל־יעקב עוד בבאו מפרן ארם ויברך אתו: **10** ויאמר־לו אלהים שמך יעקב לא־יקרא שמך עוד יעקב כי אם־ישראל יהיה שמך ויקרא את־שמו ישראל: **11** ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלציך יצאו: **12** ואת־הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את־הארץ: **13** ויעל מעליו אלהים במקום אשר־דבר אתו: **14** ויצב יעקב מצבה במקום אשר־דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן: **15** ויקרא יעקב את־שם המקום אשר דבר אתו שם אלהים בית־אל: **16** ויסעו מבית אל ויהי־עוד כברת־הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה: **17** והי בהקשתה בלדתה

ותאמר לה המילדת אל-תיראי כיגס-זה לך בן: **18** ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן-אוני ואביו קרא-לו בנימין: **19** ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית לחם: **20** ויצב יעקב מצבה על-קברתה הוא מצבת קברת-רחל ער-היום: **21** ויסע ישראל ויש אהלה מהלאה למגדל-עדר: **22** ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את-בלהה פילגש אביו וישמע ישראל **פ** ויהיו בני-יעקב שנים עשר: **23** בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן: **24** בני רחל יוסף ובנימן: **25** ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי: **26** ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד-לו בפרן ארם: **27** ויבא יעקב אל-יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר-גרשם אברהם ויצחק: **28** ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושמונים שנה: **29** ויגוע יצחק וימת ויאסף אל-עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו: **פ Gen 36** ואלה תלדות עשו הוא אדום: **2** עשו לקח את-נשיו מבנות כנען את-עדה בת-אילון החתי ואת-אהליבמה בת-ענה בת-צבעון החוי: **3** ואת-בשמת בת-ישמעאל אחות נביות: **4** ותלד עדה לעשו את-אליפז ובשמת ילדה את-רעואל: **5** ואהליבמה ילדה את-**יעיש** **יעוש** ואת-יעלם ואת-קרח אלה בני עשו אשר ילד-לו בארץ כנען: **6** ויקח עשו את-נשיו ואת-בנותיו ואת-כל-נפשות ביתו ואת-מקנהו ואת-כל-בהמתו ואת כל-קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל-ארץ מפני יעקב אחיו: **7** כיהיה רכושם רב משבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני מקניהם: **8** וישב עשו בהר שעיר הוא אדום: **9** ואלה תלדות עשו אבי אדום בהר שעיר: **10** אלה שמות בני-עשו אליפז בן-עדה אשת עשו רעואל בן-בשמת אשת עשו: **11** ויהיו בני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנו: **12** ותמנע היתה פילגש לאליפז בן-עשו ותלד לאליפז את-עמלק אלה בני עדה אשת עשו: **13** ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומוזה אלה היו בני בשמת אשת עשו: **14** ואלה היו בני אהליבמה בת-ענה בת-צבעון אשת עשו ותלד לעשו את-**יעיש** **יעוש** ואת-יעלם ואת-קרח: **15** אלה אלופי בני-עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנו: **16** אלוף-קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה: **17** ואלה בני רעואל בן-עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו: **18** ואלה בני אהליבמה אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת-ענה אשת עשו: **19** אלה בני-עשו ואלה אלופיהם הוא אדום: **ס** **20** אלה בני-שעיר החרי ישבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה: **21** ודשוון ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום: **22** ויהיו בני-לוטן חרי והימם ואחות לוטן תמנע: **23** ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם: **24** ואלה בני-צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר מצא את-הימם במדבר ברעתו את-החמרים לצבעון אביו: **25** ואלה בני-ענה דשן ואהליבמה בת-ענה: **26** ואלה בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וכרן: **27** אלה בני-אצר בלהן וזעון ועקן: **28** אלה בני-דישן עוץ וארן: **29** אלה אלופי החרי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה: **30** אלוף דשן אלוף אצר אלוף דישן אלה אלופי החרי לאלפיהם בארץ שעיר: **פ** **31** ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך-מלך לבני ישראל: **32** וימלך באדום בלע בן-בעור ושם עירו דנהבה: **33** וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן-זרח מבצרה: **34** וימת יובב וימלך תחתיו חשם מארץ

התימני: **35** וימת חשם וימלך תחתיו הדרד בן־כרד המכה את־מדין בשדה מואב
 ושם עירו עוית: **36** וימת הדר וימלך תחתיו שמלה ממשרקה: **37** וימת שמלה וימלך
 תחתיו שאול מרחבות הנהר: **38** וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן־עכבור: **39**
 וימת בעל חנן בן־עכבור וימלך תחתיו הדר ושם עירו פשו ושם אשתו מהיטבאל
 בת־מטרד בת מי זהב: **40** ואלה שמות אלופי עשו למשפחתם למקמתם בשמתם
 אלוף תמנע אלוף עלוה אלוף יתת: **41** אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן: **42**
 אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר: **43** אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה אלופי
 אדום למשבתם בארץ אחזתם הוא עשו אבי אדום: **פ Gen 37** וישב יעקב בארץ
 מגורי אביו בארץ כנען: **2** אלה תלדות יעקב יוסף בן־שבע־עשרה שנה היה רעה
 את־אחיו בצאן והוא נער את־בני בלהה ואת־בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף
 את־דבתם רעה אל־אביהם: **3** ישראל אהב את־יוסף מכל־בניו כי־בן־זקנים הוא לו
 ועשה לו כתנת פסים: **4** ויראו אחיו כי־אתו אהב אביהם מכל־אחיו וישנאו אתו
 ולא יכלו דברו לשלם: **5** ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו: **6**
 ויאמר אליהם שמעו־נא החלום הזה אשר חלמתי: **7** והנה אנחנו מאלמים אלמים
 בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם־נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחווין
 לאלמתי: **8** ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם־משול תמשל בנו ויוספו עוד
 שנא אתו על־חלמתי ועל־דבריו: **9** ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר
 הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחווים לי: **10**
 ויספר אל־אביו ואל־אחיו ויגער־בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת
 הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה: **11** ויקנאו־בו אחיו ואביו שמר
 את־הדבר: **12** וילכו אחיו לרעות את־צאן אביהם בשכם: **13** ויאמר ישראל אל־יוסף
 הלוא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני: **14** ויאמר לו לך־נא
 ראה את־שלוש אחיך ואת־שלוש הצאן והשבני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא
 שכמה: **15** וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה־תבקש: **16**
 ויאמר את־אחי אנכי מבקש הגידה־נא לי איפה הם רעים: **17** ויאמר האיש נסעו
 מזה כי שמעתי אמרים נלכה דחינה וילך יוסף אחר אחיו וימצאם בדתן: **18** ויראו
 אתו מרחק ובטרים יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו: **19** ויאמרו איש אל־אחיו
 הנה בעל החלמות הלזה בא: **20** ועתה לכו ונהרגהו ונשלקהו באחד הברות
 ואמרנו היה רעה אכלתהו ונראה מה־יהיו חלמתי: **21** וישמע ראובן ויצלהו מידם
 ויאמר לא נכנו נפש: **22** ויאמר אלהם ראובן אל־תשפכו־דם השליכו אתו
 אל־הבור הזה אשר במדבר ויד אל־תשלחו־בו למען הציל אתו מידם להשיבו
 אל־אביו: **23** והיו כאשר־בא יוסף אל־אחיו ויפשיטו את־יוסף את־כתנתו את־כתנת
 הפסים אשר עליו: **24** ויקחהו וישלכו אתו הברה והבור רק אין בו מים: **25** וישבו
 לאכל־לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם
 נשאים נכאת וצרי ולט הולכים לתוריד מצרימה: **26** ויאמר יהודה אל־אחיו
 מה־בצע כי נהרג את־אחינו וכסינו את־דמו: **27** לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו
 אל־תהייבו כי־אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו: **28** ויעברו אנשים מדינים סחרים
 וימשכו ויעלו את־יוסף מן־הבור וימכרו את־יוסף לישמעאלים בעשרים כסף וביאו
 את־יוסף מצרימה: **29** וישב ראובן אל־הבור והנה אין־יוסף בבור ויקרע את־בגדיו:
30 וישב אל־אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני־בא: **31** ויקחו את־כתנת יוסף

וישחטו שעיר עזים ויטבלו את-הכתנת בדם: **32** וישלחו את-כתנת הפסים ויביאו אל-אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכרנא הכתנת בנך הוא אמ-לא: **33** ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף: **34** ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על-בנו ימים רבים: **35** ויקמו כל-בניו וכל-בנתיו לנחמו וימאן להתנחם ויאמר כד-ארד אל-בני אבל שאלה ויבך אתו אביו: **36** והמדנים מכרו אתו אל-מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים: **Gen 38** **ב** ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויש ער-איש עדלמי ושמו חירה: **2** וירא-שם יהודה בת-איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה: **3** ותהר ותלד בן ויקרא את-שמו ער: **4** ותהר עוד ותלד בן ויקרא את-שמו אונן: **5** ותסף עוד ותלד בן ויקרא את-שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו: **6** ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר: **7** ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימתהו יהוה: **8** ויאמר יהודה לאונן בא אל-אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחייך: **9** וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אמ-בא אל-אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן-זרע לאחיו: **10** וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת גס-אתו: **11** ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית-אביך ער-יגדל שלה בני כי אמר פן-ימות גס-הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה: **12** וירבו הימים ותמת בת-שוע אשת-יהודה וינחם יהודה ויעל על-גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה: **13** ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לנו צאנו: **14** ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על-דרך תמנתה כי ראתה כי-גדל שלה והוא לא-ינתנה לו לאשה: **15** ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה: **16** ויש אליה אל-הדרך ויאמר הבה-נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה-תתן-לי כי תבוא אלי: **17** ויאמר אנכי אשלח גדי-עזים מן-הצאן ותאמר אמ-תתן ערבון עד שלחך: **18** ויאמר מה הערבון אשר אתן-לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן-לה ויבא אליה ותהר לו: **19** ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה: **20** וישלח יהודה את-גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה: **21** וישאל את-אנשי מקמה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על-הדרך ויאמרו לא-היתה בזה קדשה: **22** וישב אל-יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא-היתה בזה קדשה: **23** ויאמר יהודה תקח-לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה: **24** ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף: **25** הוא מוצאת והיא שלחה אל-חמיה לאמר לאיש אשר-אלה לו אנכי הרה ותאמר הכרנא למי החתמת והפתילים והמטה האלה: **26** ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי-עליכן לא-ינתתיה לשלה בני ולא-יוסף עוד לדעתה: **27** ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה: **28** ויהי בלדתה ויתן-יד ותקח המילדת ותקשר על-ידו שני לאמר זה יצא ראשנה: **29** ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה-פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ: **30** ואחר יצא אחיו אשר על-ידו השני ויקרא שמו זרח: **Gen 39** **ס** ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדהו שמה: **2** ויהי יהוה את-יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו המצרי: **3** וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר-הוא עשה יהוה מצליח בידו: **4** וימצא יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על-ביתו וכל-יש-לו נתן בידו: **5** ויהי מאז הפקיד אתו

בביתו ועל כל־אשר יש־לו ויברך יהוה את־בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל־אשר יש־לו בבית ובשדה: **6** ויעזב כל־אשר־לו ביד־יוסף ולא־ידע אתו מאומה כי אס־הלחם אשר־הוא אוכל ויהי יוסף יפה־תאר ויפה מראה: **7** ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת־אדניו את־עיניה אל־יוסף ותאמר שכבה עמי: **8** וימאן ויאמר אל־אשת אדניו הן אדני לא־ידע אתי מה־בבית וכל אשר־יש־לו נתן בידי: **9** איננו גדול בבית הזה ולא־חשך ממני ולא־חשך ממני מאומה כי אס־אותך באשר את־אשתו ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת וחטאתי לאלהים: **10** ויהי כדברה אל־יוסף יום יום ולא־שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה: **11** ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית: **12** ותחפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה: **13** ויהי כראותה כי־עזב בגדו בידה וינס החוצה: **14** ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול: **15** ויהי כשמעו כי־הרימתי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא החוצה: **16** ותנח בגדו אצלה עד־בוא אדניו אל־ביתו: **17** ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא־אלי העבד העברי אשר־הבאת לנו לצחק בי: **18** ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס החוצה: **19** ויהי כשמע אדניו את־דברי אשתו אשר דברה אליו לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו: **20** ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל־בית הסהר מקום אשר־**[אסור]** **[אסיר]** המלך אסורים ויהי־שם בבית הסהר: **21** ויהי יהוה את־יוסף ויש אליו חסד ויתן חנו בעיני שר בית־הסהר: **22** ויתן שר בית־הסהר ביד־יוסף את כל־האסירים אשר בבית הסהר ואת כל־אשר עשים שם הוא היה עשה: **23** אין שר בית־הסהר ראה את־כל־מאומה בידו כאשר יהוה אתו ואשר־הוא עשה יהוה מצליח: **Gen 40** **ס** ויהי אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך־מצרים והאפה לאדניהם למלך מצרים: **2** ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים: **3** ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל־בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם: **4** ויפקד שר הטבחים את־יוסף אתם וישרת אתם ויהיו ימים במשמר: **5** ויהלמו חלום שניהם איש חלמו בלילה אחד איש כפתרון חלמו המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית הסהר: **6** ויבא אליהם יוסף בבקר וירא אתם והנם זעפים: **7** וישאל את־סריסי פרעה אשר אתו במשמר בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום: **8** ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר אלהם יוסף הלוא לאלהים ספרו־נא לי: **9** ויספר שר־המשקים את־חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה־נפן לפני: **10** ובנפן שלשה שרינם והיא כפרחת עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים: **11** וכוס פרעה בידי ואקח את־הענבים ואשחט אתם אל־כוס פרעה ואתן את־הכוס על־כף פרעה: **12** ויאמר לו יוסף זה פתרנו שלשת השרנים שלשת ימים הם: **13** בעוד שלשת ימים ישא פרעה את־ראשך והשיבך על־כנך ונתת כוס־פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו: **14** כי אס־זכרתי אתך כאשר ייטב לך ועשית־נא עמדי חסד והזכרתי אל־פרעה והוצאתני מן־הבית הזה: **15** כי־גנב גנבתי מארץ העברים וגם־פה לא־עשיתי מאומה כי־שמנו אתי בבור: **16** וירא שר־האפים כי טוב פתר ויאמר אל־יוסף אף־אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי על־ראשי: **17** ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעוף אכל אתם מן־הסל מעל ראשי: **18** ויען יוסף

ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים שלשת ימים הם: **19** בעוד שלשת ימים ישא פרעה את־ראשך מעליך ותלה אותך על־עץ ואכל העוף את־בשרך מעליך: **20** ויהי ביום השלישי יום הלדת את־פרעה ויעש משחה לכל־עבדיו וישא את־ראש שר המשקים ואת־ראש שר האפים בתוך עבדיו: **21** וישב את־שר המשקים על־משקהו ויתן הכוס על־כף פרעה: **22** ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף: **23** ולא־זכר שר־המשקים את־יוסף ושכחהו: **Gen 41** **פ** ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על־היאר: **2** והנה מן־היאר עלת שבע פרות יפות מראה ובריאת בשר ותרעינה באחו: **3** והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן־היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על־שפת היאר: **4** ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקת הבשר את שבע הפרות יפת המראה והבריאת וייקץ פרעה: **5** וישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד בריאות וטבות: **6** והנה שבע שבלים דקות ושדופת קדים צמחות אחריהן: **7** ותבלענה השבלים את שבע השבלים הבריאות והמלאות וייקץ פרעה והנה חלום: **8** ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את־כל־חרטמי מצרים ואת־כל־חכמיה ויספר פרעה להם את־חלמו ואין־פותר אותם לפרעה: **9** וידבר שר המשקים את־פרעה לאמר את־חטאי אני מזכיר היום: **10** פרעה קצף על־עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים: **11** ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו: **12** ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר־לו ויפתר־לנו את־חלמתנו איש כחלמו פתר: **13** ויהי כאשר פתר־לנו כן היה אתי השיב על־כני ואתו תלה: **14** וישלח פרעה ויקרא את־יוסף ויריצהו מן־הבור ויגלה ויחלף שמלתיו ויבא אל־פרעה: **15** ויאמר פרעה אל־יוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו: **16** ויען יוסף את־פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את־שלום פרעה: **17** וידבר פרעה אל־יוסף בחלמי הנני עמד על־שפת היאר: **18** והנה מן־היאר עלת שבע פרות בריאות בשר ויפת תאר ותרעינה באחו: **19** והנה שבע־פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ורקות בשר לא־ראיתי כהנה בכל־ארץ מצרים לרע: **20** ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות הראשנות הבריאת: **21** ותבאנה אל־קרבנה ולא נודע כי־באו אל־קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ: **22** וארא בחלמי והנה שבע שבלים עלת בקנה אחד מלאת וטבות: **23** והנה שבע שבלים צנמות דקות שדפות קדים צמחות אחריהם: **24** ותבלען השבלים הדקת את שבע השבלים הטבות ואמר אל־החרטמים ואין מגיד לי: **25** ויאמר יוסף אל־פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הניד לפרעה: **26** שבע פרת הטבת שבע שנים הנה ושבע השבלים הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא: **27** ושבע הפרות הרקות והרעת העלת אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבלים הרקות שדפות הקדים יהיו שבע שני רעב: **28** הוא הדבר אשר דברתי אל־פרעה אשר האלהים עשה הראה את־פרעה: **29** הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל־ארץ מצרים: **30** וקמו שבע שני רעב אחריהן ונשכח כל־השבע בארץ מצרים וכלה הרעב את־הארץ: **31** ולא־יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחרי־כן כי־כבד הוא מאד: **32** ועל השנות החלום אל־פרעה פעמים כי־נכון הדבר מעם האלהים וממהר האלהים לעשותו: **33** ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם וישיתוהו על־ארץ מצרים: **34** יעשה פרעה ויפקד פקדים על־הארץ וחמש את־ארץ

מצרים בשבע שני השבע: ³⁵ ויקבצו את-כל-אכל השנים הטבת הבאת האלה ויצברו-בר תחת יד-פרעה אכל בערים ושמרו: ³⁶ והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא-תכרת הארץ ברעב: ³⁷ ויטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל-עבדיו: ³⁸ ויאמר פרעה אל-עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו: ³⁹ ויאמר פרעה אל-יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את-כל-זאת אין-נבון וחכם כמוך: ⁴⁰ אתה תהיה על-ביתי ועל-פיך ישק כל-עמי רק הכסא אנדל ממך: ⁴¹ ויאמר פרעה אל-יוסף ראה נתתי אתך על כל-ארץ מצרים: ⁴² ויסר פרעה את-טבעתו מעל ידו ויתן אותה על-יד יוסף וילבש אתו בגדי-שש וישם רבד הזהב על-צוארו: ⁴³ וירכב אתו במרכבת המשנה אשר-לו ויקראו לפניו אברך ונתון אתו על כל-ארץ מצרים: ⁴⁴ ויאמר פרעה אל-יוסף אני פרעה ובלעדך לא-ירם איש את-ידו ואת-רגלו בכל-ארץ מצרים: ⁴⁵ ויקרא פרעה שם-יוסף צפנת פענח ויתן-לו את-אסנת בת-פוטו פרע כהן אן לאשה ויצא יוסף על-ארץ מצרים: ⁴⁶ ויוסף בן-שלושים שנה בעמדו לפני פרעה מלך-מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל-ארץ מצרים: ⁴⁷ ותעש הארץ בשבע שני השבע לקמצים: ⁴⁸ ויקבץ את-כל-אכל שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן-אכל בערים אכל שדה-העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה: ⁴⁹ ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי-חדל לספר כיראין מספר: ⁵⁰ וליוסף ילד שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה-לו אסנת בת-פוטו פרע כהן און: ⁵¹ ויקרא יוסף את-שם הבכור מנשה כי-נשני אלהים את-כל-עמלי ואת כל-בית אבי: ⁵² ואת שם השני קרא אפרים כי-הפרני אלהים בארץ עניי: ⁵³ ותכלינה שבע שני השבע אשר היה בארץ מצרים: ⁵⁴ ותחלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף והיו רעב בכל-הארצות ובכל-ארץ מצרים היה לחם: ⁵⁵ ותרעב כל-ארץ מצרים ויצעק העם אל-פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל-מצרים לכו אל-יוסף אשר-יאמר לכם תעשו: ⁵⁶ והרעב היה על כל-פני הארץ ויפתח יוסף את-כל-אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים: ⁵⁷ וכל-הארץ באו מצרימה לשבר אל-יוסף כי-חזק הרעב בכל-הארץ: **Gen 42** וירא יעקב כי יש-שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו: ² ויאמר הנה שמעתי כי יש-שבר במצרים רדו-שמה ושברו-לנו משם ונחיה ולא נמות: ³ וירדו אחי-יוסף עשרה לשבר בר ממצרים: ⁴ ואת-בנימין אחי יוסף לא-שלח יעקב את-אחיו כי אמר פן-יקראנו אסון: ⁵ ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי-היה הרעב בארץ כנען: ⁶ ויוסף הוא השליט על-הארץ הוא המשביר לכל-עם הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו-לו אפים ארצה: ⁷ וירא יוסף את-אחיו ויכרם ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אלהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר-אכל: ⁸ ויכר יוסף את-אחיו והם לא הכרהו: ⁹ ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם להם ויאמר אלהם מרגלים אתם לראות את-ערות הארץ באתם: ¹⁰ ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר-אכל: ¹¹ כלנו בני איש-אחד נחנו כנים אנחנו לא-היו עבדיך מרגלים: ¹² ויאמר אלהם לא כי-ערות הארץ באתם לראות: ¹³ ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש-אחד בארץ כנען והנה הקטן את-אבינו היום והאחד איננו: ¹⁴ ויאמר אלהם יוסף הוא אשר דברתי אלכם לאמר מרגלים אתם: ¹⁵ בזאת תבחנו חי פרעה אם-תצאו מזה כי אם-יבוא אחיכם הקטן הנה: ¹⁶ שלחו מכם אחד ויקח את-אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם האמת

אתכם ואם־לא חי פרעה כי מרגלים אתם: ¹⁷ ויאסף אתם אל־משמר שלשת ימים: ¹⁸ ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את־האלהים אני ירא: ¹⁹ אם־כנים אתם אחיכם אחד יאסר בבית משמרכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם: ²⁰ ואת־אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו־כן: ²¹ ויאמרו איש אל־אחיו אבל אשמים אנחנו על־אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו על־כן באה אלינו הצרה הזאת: ²² ויען ראובן אתם לאמר הלוא אמרתי אליכם לאמר אל־תחטאו בילד ולא שמעתם וגם־דמו הנה נדרש: ²³ והם לא ידעו כי שמע יוסף כי המליץ בינתם: ²⁴ ויסב מעליהם ויבך וישב אלהם וידבר אלהם ויקח מאתם את־שמעון ויאסר אתו לעיניהם: ²⁵ ויצו יוסף וימלאו את־כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל־שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם כן: ²⁶ וישאו את־שברם על־חמריהם וילכו משם: ²⁷ ויפתח האחד את־שקו לתת מספוא לחמרו במלון וירא את־כספו והנה־הוא בפי אמתחתו: ²⁸ ויאמר אל־אחיו הושב כספי וגם הנה באמתחתי ויצא לבם ויחרדו איש אל־אחיו לאמר מה־זאת עשה אלהים לנו: ²⁹ ויבאו אליעקב אביהם ארצה כנען ויגידו לו את כל־הקרת אתם לאמר: ³⁰ דבר האיש אדני הארץ אתנו קשות ויתן אתנו כמרגלים את־הארץ: ³¹ ונאמר אליו כנים אנחנו לא היינו מרגלים: ³² שנים־עשר אנחנו אחים בני אבינו האחד איננו והקטן היום את־אבינו בארץ כנען: ³³ ויאמר אלינו האיש אדני הארץ בזאת אדע כי כנים אתם אחיכם האחד הניחו אתי ואת־רעבון בתיכם קחו ולכו: ³⁴ והביאו את־אחיכם הקטן אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם את־אחיכם אתן לכם ואת־הארץ תסחרו: ³⁵ ויהי הם מריקים שקיהם והנה־איש צרור־כספו בשקו ויראו את־צרות כספיהם המה ואביהם וייראו: ³⁶ ויאמר אלהם יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת־בנימין תקחו עלי היו כלנה: ³⁷ ויאמר ראובן אל־אביו לאמר את־שני בני תמות אם־לא אביאנו אליך תנה אתו על־ידי ואני אשיבנו אליך: ³⁸ ויאמר לא־ירד בני עמכם כי־אחיו מת והוא לבדו נשאר וקראהו אסון בדרך אשר תלכו־בה והורדתם את־שיבתי ביגון שאולה: **Gen 43** והרעב כבד בארץ: ² ויהי כאשר כלו לאכל את־השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבו שברו־לנו מעט־אכל: ³ ויאמר אליו יהודה לאמר העד העד בנו האיש לאמר לא־תראו פני בלתי אחיכם אתכם: ⁴ אם־ישך משלח את־אחינו אתנו נרדה ונשברה לך אכל: ⁵ ואם־אינך משלח לא נרד כי־האיש אמר אלינו לא־תראו פני בלתי אחיכם אתכם: ⁶ ויאמר ישראל למה הרעתם לי להגיד לאיש העוד לכם אח: ⁷ ויאמרו שאול שאל־האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח ונגדלו על־פי הדברים האלה הידוע נדע כי יאמר הורידו את־אחיכם: ⁸ ויאמר יהודה אל־ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם־אנחנו גם־אתה גם־שפנו: ⁹ אנכי אערבנו מידי תבקשנו אם־לא הביאתי אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לך כל־הימים: ¹⁰ כי לולא התמהמהנו כי־עתה שבנו זה פעמים: ¹¹ ויאמר אלהם ישראל אביהם אם־כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בשנים ושקדים: ¹² וכסף משנה קחו בידכם ואת־הכסף המושב בפי אמתחתיכם תשיבו בידכם אולי משגה הוא: ¹³ ואת־אחיכם קחו וקומו שובו אל־האיש: ¹⁴ ואל שדי יתן לכם רחמים לפני

האיש ושלח לכם את־אחיכם אחר ואת־בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי: ¹⁵ ויקחו האנשים את־המנחה הזאת ומשנה־כסף לקחו בידם ואת־בנימין ויקמו וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף: ¹⁶ וירא יוסף אתם את־בנימין ויאמר לאשר על־ביתו הבא את־האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים: ¹⁷ ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש את־האנשים ביתה יוסף: ¹⁸ ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על־דבר הכסף השב באמתחתינו בתחלה אנחנו מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת־חמרינו: ¹⁹ ויגשו אל־האיש אשר על־בית יוסף וידברו אליו פתח הבית: ²⁰ ויאמרו בי אדני ירד ירדנו בתחלה לשבר־אכל: ²¹ ויהי כִּי־באנו אל־המלון ונפתחה את־אמתחתינו והנה כסף־איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשב אתו בידנו: ²² וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר־אכל לא ידענו מי־שם כספנו באמתחתינו: ²³ ויאמר שלום לכם אל־תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון באמתחתיכם כספכם בא אלי ויוצא אלהם את־שמעון: ²⁴ ויבא האיש את־האנשים ביתה יוסף ויתן־מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמריהם: ²⁵ ויכינו את־המנחה עד־בוא יוסף בצהרים כי שמעו כי־שם יאכלו לחם: ²⁶ ויבא יוסף הביתה ויביו לו את־המנחה אשר־בידם הביתה וישתחו־לו ארצה: ²⁷ וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר אמרתם העודנו חי: ²⁸ ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו חי ויקדו **[וישתחו]** ²⁹ וישא עיניו וירא את־בנימין אחיו בן־אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יחנך בני: ³⁰ וימהר יוסף כי־נכמרו רחמיו אל־אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך שמה: ³¹ וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם: ³² ושימו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל את־העברים לחם כִּי־תועבה הוא למצרים: ³³ וישבו לפניו הבכר כבכרתו והצעיר כצערתו ויתמהו האנשים איש אל־רעהו: ³⁴ וישא משאת מאת פניו אלהם ותרב משאת בנימן ממשאת כלם חמש ידות וישתו וישכרו עמו: **Gen 44** ויצו את־אשר על־ביתו לאמר מלא את־אמתחת האנשים אכל כאשר יוכלון שאת ושים כסף־איש בפי אמתחתו: ² ואת־גביעי גביע הכסף תשים בפי אמתחת הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר: ³ הבקר אור והאנשים שלחו המה וחמריהם: ⁴ הם יצאו את־העיר לא הרחיקו ויוסף אמר לאשר על־ביתו קום רדף אחרי האנשים והשגתם ואמרת אלהם למה שלמתם רעה תחת טובה: ⁵ הלוא זה אשר ישתה אדני בו והוא נחש ינחש בו הרעתם אשר עשיתם: ⁶ וישגם וידבר אלהם את־הדברים האלה: ⁷ ויאמרו אליו למה ידבר אדני כדברים האלה חלילה לעבדיך מעשות כדבר הזה: ⁸ הן כסף אשר מצאנו בפי אמתחתינו השיבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנב מבית אדניך כסף או זהב: ⁹ אשר ימצא אתו מעבדיך ומת וגם־אנחנו נהיה לאדני לעבדים: ¹⁰ ויאמר גס־עתה כדבריכם כן־הוא אשר ימצא אתו יהיה־לי עבד ואתם תהיו נקים: ¹¹ וימהרו ויורדו איש את־אמתחתו ארצה ויפתחו איש אמתחתו: ¹² ויחפש בגדול החל ובקטן כלה וימצא הגביע באמתחת בנימן: ¹³ ויקרעו שמלתם ויעמס איש על־חמרו וישבו העירה: ¹⁴ ויבא יהודה ואחיו ביתה יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה: ¹⁵ ויאמר להם יוסף מזה־מעשה הזה אשר עשיתם הלוא ידעתם כִּי־נחש ינחש איש אשר כמוני: ¹⁶ ויאמר יהודה מה־נאמר לאדני מה־נדבר ומה־נצטרק האלהים מצא את־עון עבדיך

הננו עבדים לאדני גם-אנחנו גם אשר-נמצא הגביע בידו: **17** ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה-לי עבד ואתם עלו לשלום אל-אביכם: **פ 18** ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר-נא עבדך דבר באזני אדני ואל-יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה: **19** אדני שאל את-עבדיו לאמר היש-לכם אב אר-אח: **20** ונאמר אל-אדני יש-לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו: **21** ותאמר אל-עבדך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו: **22** ונאמר אל-אדני לא-יוכל הנער לעזב את-אביו ועזב את-אביו ומת: **23** ותאמר אל-עבדך אס-לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני: **24** ויהי כי עלינו אל-עבדך אבי ונגד-לו את דברי אדני: **25** ויאמר אבינו שבו שברו-לנו מעט-אכל: **26** ונאמר לא נוכל לרדת אשיש אחינו הקטן אתנו וירדנו כילא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן איננו אתנו: **27** ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שנים ילדה-לי אשתי: **28** ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד-הנה: **29** ולקחתם גם-את-זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם את-שיבתי ברעה שאלה: **30** ועתה כבאי אל-עבדך אבי והנער איננו אתנו ונפשו קשורה בנפשו: **31** והיה כראותו כי-אין הנער ומת והורידו עבדך את-שיבת עבדך אבינו ביגון שאלה: **32** כי עבדך ערב את-הנער מעם אבי לאמר אס-לא אביאנו אליך וחשאתי לאבי כל-הימים: **33** ועתה יש-בנא עבדך תחת הנער עבד לאדני והנער יעל עס-אחיו: **34** כי-איך אעלה אל-אבי והנער איננו אתי פן אראה ברע אשר ימצא את-אבי: **Gen 45** ולא-יכול יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל-איש מעלי ולא-עמד איש אתו בהתודע יוסף אל-אחיו: **2** ויתן את-קלו בבכי וישמעו מצרים וישמע בית פרעה: **3** ויאמר יוסף אל-אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא-יכולו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו: **4** ויאמר יוסף אל-אחיו גשונא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר-מכרתם אתי מצרימה: **5** ועתה אל-תעצבו ואל-יחר בעיניכם כי-מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם: **6** כי-זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין-חריש וקציר: **7** וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדלה: **8** ועתה לא-אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים ושימני לאב לפרעה ולאדון לכל-ביתו ומשל בכל-ארץ מצרים: **9** מהרו ועלו אל-אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל-מצרים רדה אלי אל-תעמד: **10** וישבת בארץ-גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל-אשר-לך: **11** וכלכלתי אתך שם כי-עוד חמש שנים רעב פן-תורש אתה וביתך וכל-אשר-לך: **12** והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין כי-פי המדבר אליכם: **13** והגדתם לאבי את-כל-כבודי במצרים ואת כל-אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את-אבי הנה: **14** ויפל על-צווארי בנימין-אחיו ויבך ובנימן בכה על-צוואריו: **15** וינשק לכל-אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו: **16** והקל נשמע בית פרעה לאמר באו אחי יוסף ויישב בעיני פרעה ובעיני עבדיו: **17** ויאמר פרעה אל-יוסף אמר אל-אחייך זאת עשו טענו את-בעירכם ולכו-באו ארצה כנען: **18** וקחו את-אביכם ואת-בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את-טוב ארץ מצרים ואכלו את-חלב הארץ: **19** ואתה צויתך זאת עשו קחו-לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את-אביכם ובאתם: **20** ועינכם אל-תחס על-כליכם כי-טוב כל-ארץ מצרים לכם הוא: **21** ויעשו-כן בני

ישראל ויתן להם יוסף עגלות על־פי פרעה ויתן להם צדה לדרך: **22** לכלם נתן
 לאיש חלפות שמלת ולבנימון נתן שלש מאות כסף וחמש חלפת שמלת: **23** ולאביו
 שלח כזאת עשרה חמרים נשאים משוב מצרים ועשר אחנת נשאת בר ולחם ומזון
 לאביו לדרך: **24** וישלח את־אחיו וילכו ויאמר אלהם אל־תרגו בדרך: **25** ויעלו
 ממצרים ויבאו ארץ כנען אל־יעקב אביהם: **26** ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי
 וכי־הוא משל בכל־ארץ מצרים ויפג לבו כי לא־האמין להם: **27** וידברו אליו את
 כל־דברי יוסף אשר דבר אלהם וירא את־העגלות אשר־שלח יוסף לשאת אתו
 ותחי רוח יעקב אביהם: **28** ויאמר ישראל רב עוד־יוסף בני חי אלכה ואראנו
 בשרם אמות: **Gen 46** ויסע ישראל וכל־אשר־לו ויבא בארה שבע ויזבח זבחים לאלהי
 אביו יצחק: **2** ויאמר אלהים לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר
 הנני: **3** ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל־תירא מרדה מצרימה כי־לגני גדול
 אשימך שם: **4** אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך ג־עלה ויוסף ישית ידו
 על־עיניך: **5** ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני־ישראל את־יעקב אביהם ואת־טפם
 ואת־נשיהם בעגלות אשר־שלח פרעה לשאת אתו: **6** ויקחו את־מקניהם ואת־רכושם
 אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב וכל־זרעו אתו: **7** בניו ובני בניו אתו
 בנתיו ובנות בניו וכל־זרעו הביא אתו מצרימה: **8** ואלה שמות בני־ישראל הבאים
 מצרימה יעקב ובניו בכר יעקב ראובן: **9** ובני ראובן חנוך ופלוא וחצרון וכרמי: **10**
 ובני שמעון ימואל וימין ואהר ויכין וצחר ושואל בן־הכנענית: **11** ובני לוי גרשון
 קהת ומררי: **12** ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ כנען
 ויהיו בני־פרץ חצרון וחמול: **13** ובני יששכר תולע ופוח ויוב ושמרון: **14** ובני זבולן
 סרד ואלון ויחלאל: **15** אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפרן ארם ואת דינה
 בתו כל־נפש בניו ובנותיו שלשים ושלש: **16** ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבן ערי
 וארודי ואראל: **17** ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחתם ובני בריעה
 חבר ומלכיאל: **18** אלה בני זלפה אשר־נתן לבן ללאה בתו ותלד את־אלה ליעקב
 שש עשרה נפש: **19** בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימין: **20** ויולד ליוסף בארץ מצרים
 אשר ילדה־לו אסנת בת־פוטו פרע כהן אן את־ימנשה ואת־אפרים: **21** ובני בנימין
 בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי וראש מפים וחפים וארד: **22** אלה בני רחל
 אשר ילד ליעקב כל־נפש ארבעה עשר: **23** ובני־דן חשים: **24** ובני נפתלי ויחזאל
 וגוני ויצר ושלם: **25** אלה בני בלהה אשר־נתן לבן לרחל בתו ותלד את־אלה
 ליעקב כל־נפש שבעה: **26** כל־הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי
 בני־יעקב כל־נפש ששים ושש: **27** ובני יוסף אשר־ילדו־לו במצרים נפש שנים
 כל־הנפש לבית־יעקב הבאה מצרימה שבעים: **28** ואת־יהודה שלח לפניו אל־יוסף
 להורת לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן: **29** ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת־ישראל
 אביו גשנה וירא אליו ויפל על־צוואריו ויבך על־צוואריו עוד: **30** ויאמר ישראל
 אל־יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי את־פניך כי עודך חי: **31** ויאמר יוסף
 אל־אחיו ואל־בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית־אבי אשר
 בארץ־כנען באו אלי: **32** והאנשים רעי צאן כי־אנשי מקנה היו וצאנם ובקרם
 וכל־אשר להם הביאו: **33** והיה כ־יקרא לכם פרעה ואמר מה־מעשיכם: **34**
 ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד־עתה גס־אנחנו גס־אבותינו בעבור
 תשבו בארץ גשן כ־תועבת מצרים כל־דעה צאן: **Gen 47** ויבא יוסף ויגד לפרעה

ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם וכל־אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן: **2**
 ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה: **3** ויאמר פרעה אל־אחיו
 מה־מעשיכם ויאמרו אל־פרעה רעה צאן עבדיך גס־אנחנו גס־אבותינו: **4** ויאמרו
 אל־פרעה לגור בארץ באנו כי־אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי־כבד הרעב
 בארץ כנען ועתה ישברנא עבדיך בארץ גשן: **5** ויאמר פרעה אל־יוסף לאמר
 אביך ואחיד באו אליך: **6** ארץ מצרים לפניך הוא במוטב הארץ הושב את־אביך
 ואת־אחיד ישבו בארץ גשן ואסידעת וישבם אנשי־חיל ושמתם שרי מקנה
 על־אשר־לי: **7** ויבא יוסף את־יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב
 את־פרעה: **8** ויאמר פרעה אל־יעקב כמה ימי שני חייד: **9** ויאמר יעקב אל־פרעה
 ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חי ולא השינו את־ימי
 שני חי אבתי בימי מגוריהם: **10** ויברך יעקב את־פרעה ויצא מלפני פרעה: **11**
 ויושב יוסף את־אביו ואת־אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במוטב הארץ בארץ
 רעמסס כאשר צוה פרעה: **12** ויכלכל יוסף את־אביו ואת־אחיו ואת כל־בית אביו
 לחם לפי הטף: **13** ולחם אין בכל־הארץ כי־כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים
 וארץ כנען מפני הרעב: **14** וילקט יוסף את־כל־הכסף בארץ־מצרים ובארץ
 כנען בשבר אשר־הם שברים ויבא יוסף את־הכסף ביתה פרעה: **15** ויתם הכסף
 מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל־מצרים אל־יוסף לאמר הבה־לנו לחם ולמה
 נמות נגדך כי אפס כסף: **16** ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם
 אס־אפס כסף: **17** ויביאו את־מקניהם אל־יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים
 ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל־מקניהם בשנה ההוא: **18**
 ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא־נכחד מאדני כי
 אס־תם הכסף ומקנה הבהמה אל־אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אס־גוייתנו
 ואדמתנו: **19** למה נמות לעיניך גס־אנחנו גם אדמתנו קנה־אתנו ואת־אדמתנו בלחם
 ונחיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן־זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם:
20 ויקן יוסף את־כל־אדמת מצרים לפרעה כי־מכרו מצרים איש שדהו כי־חזק
 עליהם הרעב ותחי הארץ לפרעה: **21** ואת־העם העביר אתו לערים מקצה
 גבול־מצרים ועד־קצהו: **22** רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה
 ואכלו את־חקם אשר נתן להם פרעה על־כן לא מכרו את־אדמתם: **23** ויאמר יוסף
 אל־העם הן קניתי אתכם היום ואת־אדמתכם לפרעה הא־לכם זרע וזרעתם
 את־האדמה: **24** והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידת יהיה לכם
 לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם: **25** ויאמרו החיתנו נמצא־חן
 בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה: **26** וישם אתה יוסף לחק עד־היום הזה על־אדמת
 מצרים לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה: **27** וישב ישראל
 בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד: **28** ויחי יעקב בארץ מצרים
 שבע עשרה שנה ויהי ימי־יעקב שני חיוו שבע שנים וארבעים ומאת שנה: **29**
 ויקרבו ימי־ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אס־נא מצאתי חן בעיניך
 שים־נא ירך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל־נא תקברני במצרים: **30**
31 ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על־ראש המטה: **Gen 48** ויהי אחרי
 הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את־שני בניו עמו את־מנשה

ואת־אפרים: **2** ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב
 על־המטה: **3** ויאמר יעקב אל־יוסף אל שדי נראה־אלי בלזו בארץ כנען ויברך
 אתי: **4** ויאמר אלי הנני מפרך והרביתך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את־הארץ
 הזאת לזרעך אחר־יך אחזת עולם: **5** ועתה שני־בניך הנולדים לך בארץ מצרים
 עד־באי אליך מצרימה ליהם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהוילי: **6** ומולדתך
 אשר־הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם: **7** ואני בבאי מפרן
 מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת־ארץ לבא אפרתה ואקברה שם
 בדרך אפרת הוא בית לחם: **8** וירא ישראל את־בני יוסף ויאמר מי־אלה: **9** ויאמר
 יוסף אל־אביו בני הם אשר־נתן־לי אלהים בזה ויאמר קח־נא אלי ואברכם: **10**
 ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם:
11 ויאמר ישראל אל־יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם
 את־זרעך: **12** ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה: **13** ויקח יוסף
 את־שניהם את־אפרים בימינו משמאל ישראל ואת־מנשה בשמאלו מימין ישראל
 ויגש אליו: **14** וישלח ישראל את־ימינו וישת על־ראש אפרים והוא הצעיר
 ואת־שמאלו על־ראש מנשה שכל את־ידיו כי מנשה הבכור: **15** ויברך את־יוסף
 ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי
 מעודי עד־היום הזה: **16** המלאך הגאל אתי מכל־רע יברך את־הנערים ויקרא
 בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ: **17** וירא יוסף
 כ־ישיית אביו ידימינו על־ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך יד־אביו להסיר אתה
 מעל ראש־אפרים על־ראש מנשה: **18** ויאמר יוסף אל־אביו לא־כן אבי כ־זה
 הבכר שים ימינך על־ראשו: **19** וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם־הוא
 יהיה־לעם וגם־הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא־הגוים: **20**
 ויברכם ביום ההוא לאמור בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים
 וכמנשה וישם את־אפרים לפני מנשה: **21** ויאמר ישראל אל־יוסף הנה אנכי מת
 והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל־ארץ אבתיכם: **22** ואני נתתי לך שכם אחד
 על־אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי: **Gen 49** ויקרא יעקב אל־בניו
 ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר־יקרא אתכם באחרית הימים: **2** הקבצו ושמעו
 בני יעקב ושמעו אל־ישראל אביכם: **3** ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר
 שאת ויתר עז: **4** פחו כמים אל־תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה:
5 שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם: **6** בסדם אל־תבא נפשי בקהלם אל־תחד
 כבדי כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו־שור: **7** ארור אפם כי עז ועברתם כי
 קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל: **8** יהודה אתה יודוך אחיך ירך בערף
 איביך ישתחו לך בני אביך: **9** גור אריה יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ
 כאריה וכלביא מי יקימונו: **10** לא־יסור שבט מיהודה ומחקה מבין רגליו עד
 כ־יביא **שילה** **שילון** ולו יקחת עמים: **11** אסרי לגפן **עירה** **עירון** ולשרקה בני
 אתנו כבס ביין לבשו ובדס־ענבים **סותה** **סותון**: **12** חכלילי עינים מיין ולבן־שנים
 מחלב: **13** זבולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף אניות וירכתו על־צידן: **14**
 יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים: **15** וירא מנחה כי טוב ואת־הארץ כי נעמה
 ויש שכמו לסבל ויהי למס־עבד: **16** דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל: **17** יהידן
 נחש על־ידרך שפיפן על־י־ארח הנשך עקבי־סוס ויפל רכבו אחור: **18** לישועתך

קייתי יהוה: **19** גר גדוד יגודנו והוא יגר עקב: **20** מאשר שמנה לחמו והוא יתן מערני-מלך: **21** נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי-שפר: **22** בן פרת יוסף בן פרת עלי-עין בנות צעדה עלי-שור: **23** וימררהו ורבו וישטמהו בעלי חצים: **24** וחשב באיתן קשתו ויפזו זרעי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל: **25** מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם: **26** ברכת אביך גברו על-ברכת הורי עד-תאות גבעת עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו: **27** פ בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל: **28** כל-אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר-דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכתו ברך אתם: **29** ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל-עמי קברו אתי אל-אבתי אשר אל-המערה אשר בשדה עפרון החתי: **30** במערה אשר בשדה המכפלה אשר על-פני-ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את-השדה מאת עפרן החתי לאחות-קבר: **31** שמה קברו את-אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את-יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את-לאה: **32** מקנה השדה והמערה אשר-בו מאת בני-חתי: **33** ויכל יעקב לצות את-בניו ויאסף רגליו אל-המטה ויגוע ויאסף אל-עמיו: **Gen 50** ויפל יוסף על-פני אביו ויבך עליו וישק-לו: **2** ויצו יוסף את-עבדיו את-הרפאים לחנט את-אביו ויחנטו הרפאים את-ישראל: **3** וימלאו-לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום: **4** ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל-בית פרעה לאמר אסנא מצאתי חן בעיניכם דבר-נא באוני פרעה לאמר: **5** אבי השביעיני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה-נא ואקברה את-אבי ואשובה: **6** ויאמר פרעה עלה וקבר את-אביך כאשר השביעך: **7** ויעל יוסף לקבר את-אביו ויעלו אתו כל-עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ-מצרים: **8** וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם ובקדם עזבו בארץ גשן: **9** ויעל עמו גס-דרכב גס-פרשים ויהי המחנה כבד מאד: **10** ויבאו עד-גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו-שם מספד גדול וכבד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים: **11** וירא יושב הארץ הכנעני את-האבל בגרן האטד ויאמרו אבל-כבד זה למצרים על-כן קרא שמה אבל מצרים אשר בעבר הירדן: **12** ויעשו בניו לו כן כאשר צום: **13** וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את-השדה לאחות-קבר מאת עפרן החתי על-פני ממרא: **14** וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל-העלים אתו לקבר את-אביו אחרי קברו את-אביו: **15** ויראו אחיו-יוסף כי-מת אביהם ויאמרו לו ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל-הרעה אשר נמלנו אתו: **16** ויצו אל-יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר: **17** כה-תאמרו ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי-רעה נמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברים אליו: **18** וילכו גס-אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים: **19** ויאמר אלהם יוסף אל-תיראו כי התחת אלהים אני: **20** ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לשבה למען עשה כיום הזה להחית עמ-רב: **21** ועתה אל-תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת-טפכם וינחם אותם וידבר על-לבם: **22** וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים: **23** וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בן-מנשה ילדו על-ברכי יוסף: **24** ויאמר יוסף אל-אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן-הארץ הזאת

אל-הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב: ²⁵ וישבע יוסף את-בני ישראל לאמר פקד פקד אלהים אתכם והעלתם את-עצמותי מזה: ²⁶ וימת יוסף בן-מאה ועשר שנים ויחנטו אתו וישם בארון במצרים:

Exodus 1 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו: ² ראובן שמעון לוי ויהודה: ³ יששכר זבולן ובנימן: ⁴ דן ונפתלי גד ואשר: ⁵ ויהי כל-נפש יצאי ירך-יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים: ⁶ וימת יוסף וכל-אחיו וכל הדור ההוא: ⁷ ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם: **פ** ⁸ ויקם מלך-חדש על-מצרים אשר לא-ידע את-יוסף: ⁹ ויאמר אל-עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו: ¹⁰ הבה נתחכמה לו פן-ירבה והיה כיתקראנה מלחמה ונוסף גס-הוא על-שנאינו ונלחם-בנו ועלה מן-הארץ: ¹¹ וישמו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את-פתם ואת-רעמסס: ¹² וכאשר יענו אתו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל: ¹³ ויעבדו מצרים את-בני ישראל בפרך: ¹⁴ וימררו את-חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל-עבדה בשדה את כל-עבדתם אשר-עבדו בהם בפרך: ¹⁵ ויאמר מלך מצרים למילדת העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה: ¹⁶ ויאמר בילדכן את-העבריות וראיתן על-האבנים אם-בן הוא והמתן אתו ואם-בת היא וחייה: ¹⁷ ותיראן המילדת את-האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיין את-הילדים: ¹⁸ ויקרא מלך-מצרים למילדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיין את-הילדים: ¹⁹ ותאמרן המילדת אל-פרעה כי לא כנשים המצריות העברית כיהיות הנה בטרם תבוא אליהן המילדת וילדו: ²⁰ ויישב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו מאד: ²¹ ויהי כה-יראו המילדת את-האלהים ויעש להם בתים: ²² ויצו פרעה לכל-עמו לאמר כל-הבן הילוד היארה תשליכהו וכל-הבת תחיון: **Exo 2** **ו** וילך איש מבית לוי ויקח את-בת-לוי: ² ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי-טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים: ³ ולא-יכלה עוד הצפינו ותקח-לו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את-הילד ותשם בסוף על-שפת היאר: ⁴ ותתצב אחרתו מרחק לרעה מה-יעשה לו: ⁵ ותרד בת-פרעה לרחץ על-היאר ונערתיה הלכת על-יד היאר ותרא את-התבה בתוך הסוף ותשלח את-אמתה ותקחה: ⁶ ותפתח ותראהו את-הילד והנה-נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה: ⁷ ותאמר אחרתו אל-בת-פרעה האלך וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ותינק לך את-הילד: ⁸ ותאמר-לה בת-פרעה לכי ותלך העלמה ותקרא את-אם הילד: ⁹ ותאמר לה בת-פרעה היליכי את-הילד הזה והינקהו לי ואני אתן את-שכרך ותקח האשה הילד ותניקהו: ¹⁰ ויגדל הילד ותבאהו לבת-פרעה ויהי-לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן-המים משיתהו: ¹¹ ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל-אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש-עברי מאחיו: ¹² ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את-המצרי וישמנהו בחול: ¹³ ויצא ביום השני והנה שני-אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך: ¹⁴ ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את-המצרי וירא משה ויאמר אכן נודע הדבר: ¹⁵ וישמע פרעה את-הדבר הזה ויבקש להרג את-משה ויברח משה מפני

פרעה וישב בארץ-מדין וישב על-הבאר: ¹⁶ ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את-הרהטים להשקות צאן אביהן: ¹⁷ ויבאו הרעים ויגרשום ויקם משה ויושען וישק את-צאנם: ¹⁸ ותבאנה אל-רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום: ¹⁹ ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם-דלה דלה לנו וישק את-הצאן: ²⁰ ויאמר אל-בנתיו ואיו למה זה עזבתן את-האיש קראן לו ויאכל לחם: ²¹ ויואל משה לשבת את-האיש ויתן את-צפרה בתו למשה: ²² ותלד בן ויקרא את-שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה: **פ** ²³ ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני-ישראל מן-העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל-האלהים מן-העבדה: ²⁴ וישמע אלהים את-נאקתם ויזכר אלהים את-בריתו את-אברהם את-יצחק ואת-יעקב: ²⁵ וירא אלהים את-בני ישראל וידע אלהים: **ס** **Exo 3** ומשה היה רעה את-צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג את-הצאן אחר המדבר ויבא אל-הר האלהים חרבה: ² וירא מלאך יהוה אליו בלבת-אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל: ³ ויאמר משה אסרה-נא ואראה את-המראה הגדל הזה מדוע לא-יבער הסנה: ⁴ וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני: ⁵ ויאמר אל-תקרב הלם של-נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת-קדש הוא: ⁶ ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל-האלהים: ⁷ ויאמר יהוה ראה ראיתי את-עני עמי אשר במצרים ואת-צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את-מכאביו: ⁸ וארד להצילו מיד מצרים ולהעלתו מן-הארץ ההוא אל-ארץ טובה ורחבה אל-ארץ זבת חלב ודבש אל-מקום הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבوسی: ⁹ ועתה הנה צעקת בני-ישראל באה אלי וגם-ראיתי את-הלחץ אשר מצרים לחצים אתם: ¹⁰ ועתה לכה ואשלחך אל-פרעה והוצא את-עמי בני-ישראל ממצרים: ¹¹ ויאמר משה אל-האלהים מי אנכי כי אלך אל-פרעה וכי אוציא את-בני ישראל ממצרים: ¹² ויאמר כי-אהיה עמך וזה-לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את-העם ממצרים תעבדון את-האלהים על ההר הזה: ¹³ ויאמר משה אל-האלהים הנה אנכי בא אל-בני ישראל ואמרת להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו-לי מה-שמו מה אמר אלהם: ¹⁴ ויאמר אלהים אל-משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם: ¹⁵ ויאמר עוד אלהים אל-משה כה-תאמר אל-בני ישראל יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה-שמי לעלם וזה זכרי לדר דר: ¹⁶ לך ואספת את-זקני ישראל ואמרת אלהם יהוה אלהי אבותיכם נראה אלי אלהי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקדתי אתכם ואת-העשוי לכם במצרים: ¹⁷ ואמר אעלה אתכם מעני מצרים אל-ארץ הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבوسی אל-ארץ זבת חלב ודבש: ¹⁸ ושמעו לקלך ובאת אתה וזקני ישראל אל-מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העבריים נקרה עלינו ועתה נלכה-נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו: ¹⁹ ואני ידעתי כי לא-יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא בירד חזקה: ²⁰ ושלחתי את-ידי והכיתי את-מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבם ואחרי-כן ישלח אתכם: ²¹ ונתתי את-חן העם-הזה בעיני מצרים והיה כי תלכון לא תלכו ויקם: ²² ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי-כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם

על-בניכם ועל-בנתיכם ונצלתם את-מצרים: **Exo 4** ויען משה ויאמר והן לא-יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא-נראה אליך יהוה: **2** ויאמר אליו יהוה **(מזה)** **(מזה-זה)** בידך ויאמר משה: **3** ויאמר השליכהו ארצה וישליכהו ארצה ויהי לנחש וינס משה מפניו: **4** ויאמר יהוה אל-משה שלח ידך ואחו בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו: **5** למען יאמינו כי-נראה אליך יהוה אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב: **6** ויאמר יהוה לו עוד הבאנא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו מצרעת כשלג: **7** ויאמר השב ידך אל-חיקך וישב ידו אל-חיקו ויוצאה מחיקו והנה-שבה כבשרו: **8** והיה אס-לא יאמינו לך ולא ישמעו לקל האת הראשון והאמינו לקל האת האחרון: **9** והיה אס-לא יאמינו גם לשני האתות האלה ולא ישמעון לקלך ולקחת ממימי היאר ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן-היאר והיו לדם ביבשת: **10** ויאמר משה אליהוה בי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל-עבדך כי כבד-פה וכבד לשון אנכי: **11** ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מיישום אלם או הרש או פקח או עור הלא אנכי יהוה: **12** ועתה לך ואנכי אהיה עס-פיך והוריתיך אשר תדבר: **13** ויאמר בי אדני שלחנא ביד-תשלח: **14** ויחר-אף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי-דבר ידבר הוא וגם הנה-הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלב: **15** ודברת אליו ושמת את-הדברים בפיו ואנכי אהיה עס-פיך ועס-פיהו והוריתי אתכם את אשר תעשון: **16** ודבר-הוא לך אל-העם והיה הוא יהיה-לך לפה ואתה תהיה-לו לאלהים: **17** ואת-המטה הזה תקח בידך אשר תעשה-בו את-האתת: **פ** **18** וילך משה וישב אליתר חתנו ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל-אחי אשר-במצרים ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום: **19** ויאמר יהוה אל-משה במדין לך שב מצרים כי-מתו כל-האנשים המבקשים את-נפשך: **20** ויקח משה את-אשתו ואת-בניו וירכבם על-החמר וישב ארצה מצרים ויקח משה את-מטה האלהים בידו: **21** ויאמר יהוה אל-משה בלכתך לשוב מצרימה ראה כל-המפתים אשר-שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את-לבו ולא ישלח את-העם: **22** ואמרת אל-פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישראל: **23** ואמר אליך שלח את-בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הרג את-בנך בכרך: **24** ויהי בדרך במלון ויפגשהו יהוה ויבקש המיתו: **25** ותקח צפרה צר ותכרת את-ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי התן-דמים אתה לי: **26** וירף ממנו אז אמרה חתן דמים למולת: **פ** **27** ויאמר יהוה אל-אהרן לך לקראת משה המדברה וילך ויפגשהו בהר האלהים וישק-לו: **28** ויגד משה לאהרן את כל-דברי יהוה אשר שלחו ואת כל-האתת אשר צוהו: **29** וילך משה ואהרן ויאספו את-כל-זקני בני ישראל: **30** וידבר אהרן את כל-הדברים אשר-דבר יהוה אל-משה ויעש האתת לעיני העם: **31** ויאמן העם וישמעו כי-פקד יהוה את-בני ישראל וכי ראה את-עננים ויקדו וישתחו: **Exo 5** ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל-פרעה כה-אמר יהוה אלהי ישראל שלח את-עמי ויחננו לי במדבר: **2** ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את-ישראל לא ידעתי את-יהוה וגם את-ישראל לא אשלח: **3** ויאמרו אלהי העברים נקרא עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פן-יפגענו בדבר או בחרב: **4** ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפריעו את-העם ממעשיו לכו לסבלתיכם: **5** ויאמר פרעה

הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם: **6** ויצו פרעה ביום ההוא את-הנגשים בעם ואת-שטריו לאמר: **7** לא תאספון לתת תבן לעם ללבן הלבנים כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן: **8** ואת-מתכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי-נרפים הם על-כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו: **9** תכבד העבדה על-האנשים ויעשו-בה ואל-ישעו בדברי-שקר: **10** ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל-העם לאמר כה אמר פרעה איני נתן לכם תבן: **11** אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר: **12** ויפיץ העם בכל-ארץ מצרים לקשש קש לתבן: **13** והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר-יום ביומו כאשר בהיות התבן: **14** ויכו שטרי בני ישראל אשר-שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם ללבן כתמול שלשם גם-תמול גם-היום: **15** ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל-פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך: **16** תבן אין נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו והנה עבדיך מכים וחסאת עמך: **17** ויאמר נרפים אתם נרפים על-כן אתם אמרים נלכה נזבחה ליהוה: **18** ועתה לכו עבדו ותבן לא-ינתן לכם ותכן לבנים תתנו: **19** ויראו שטרי בני-ישראל אתם ברע לאמר לא-תגרעו מלבניכם דבר-יום ביומו: **20** ויפגעו את-משה ואת-אהרן נצבים לקראתם בצאתם מאת פרעה: **21** ויאמרו אלהם ירא יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם את-ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת-חרב בידם להרגנו: **22** וישב משה אל-יהוה ויאמר אדני למה הרעתה לעם הזה למה זה שלחתני: **23** ומאז באתי אל-פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא-הצלת את-עמך: **Exo 6** ויאמר יהוה אל-משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו: **ס 2** וידבר אלהים אל-משה ויאמר אליו אני יהוה: **3** וארא אל-אברהם אל-יצחק ואל-יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם: **4** וגם הקמתי את-בריתי אתם לתת להם את-ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר-גררו בה: **5** וגם אני שמעתי את-נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את-בריתי: **6** לכן אמר לבני-ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם סבלת מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים: **7** ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים: **8** והבאתי אתכם אל-הארץ אשר נשאתי את-ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה: **9** וידבר משה כן אל-בני ישראל ולא שמעו אל-משה מקצר רוח ומעבדה קשה: **פ 10** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **11** בא דבר אל-פרעה מלך מצרים ושלח את-בני-ישראל מארצו: **12** וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני-ישראל לא-שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים: **פ 13** וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן ויצום אל-בני ישראל ואל-פרעה מלך מצרים להוציא את-בני-ישראל מארץ מצרים: **ס 14** אלה ראשי בית-אבתם בני ראובן בכר ישראל חנוך ופלוא חצרון וקרמי אלה משפחת ראובן: **15** ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאל בן-הכנענית אלה משפחת שמעון: **16** ואלה שמות בני-לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי שבע ושלשים ומאת שנה: **17** בני גרשון לבני ושמעני למשפחתם: **18** ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועיזאל ושני חיי קהת שלש ושלשים ומאת שנה: **19** ובני מררי מחלי ומושי אלה משפחת הלוי לתלדתם: **20** ויקח עמרם את-יוכבד דדתו לו לאשה ותלד

לו את־אהרן ואת־משה ושני חיי עמרם שבע ושליש ומאת שנה: **21** ובני יצהר קרח ונפג וזכרי: **22** ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסטריו: **23** ויקח אהרן את־אלישבע בת־עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את־נדב ואת־אביהוא את־אלעזר ואת־איתמר: **24** ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחת הקרחי: **25** ואלעזר בן־אהרן לקח־לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את־פינחס אלה ראשי אבות הלויים למשפחתם: **26** הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את־בני ישראל מארץ מצרים על־צבאחם: **27** הם המדברים אל־פרעה מלך־מצרים להוציא את־בני־ישראל ממצרים הוא משה ואהרן: **28** ויהי ביום דבר יהוה אל־משה בארץ מצרים: **29** **פ** וידבר יהוה אל־משה לאמר אני יהוה דבר אל־פרעה מלך מצרים את כל־אשר אני דבר אליך: **30** ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה: **פ** **Exo 7** ויאמר יהוה אל־משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך: **2** אתה תדבר את כל־אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל־פרעה ושלח את־בני־ישראל מארצו: **3** ואני אקשה את־לב פרעה והרביתי את־אתי ואת־מופתי בארץ מצרים: **4** ולא־ישמע אלכם פרעה ונתתי את־ידי במצרים והוצאתי את־צבאתי את־עמי בני־ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים: **5** וידעו מצרים כי־אני יהוה בנטתי את־ידי על־מצרים והוצאתי את־בני־ישראל מתוכם: **6** ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו: **7** ומשה בן־שנים שנה ואהרן בן־שלוש ושנים שנה בדברם אל־פרעה: **פ** **8** ויאמר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר: **9** כי ידבר אלכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל־אהרן קח את־מטך והשלך לפני־פרעה יהי לתנין: **10** ויבא משה ואהרן אל־פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלך אהרן את־מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין: **11** ויקרא גם־פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם־הם חרטמי מצרים בלהטיהם כן: **12** וישליכו איש מטהו ויהיו לתנינם ויבלע מטה־אהרן את־מטתם: **13** ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה: **פ** **14** ויאמר יהוה אל־משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם: **15** לך אל־פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על־שפת היאר והמטה אשר־נהפך לנחש תקח בידך: **16** ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את־עמי ויעבדני במדבר והנה לא־שמעת עד־כה: **17** כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה במטה אשר־בידי על־המים אשר ביאר ונהפכו לדם: **18** והדגה אשר־ביאר תמות ובאש היאר ונלאו מצרים לשתות מים מן־היאר: **פ** **19** ויאמר יהוה אל־משה אמר אל־אהרן קח מטך ונשה־ידך על־מימי מצרים על־ינהרתם על־יאריהם ועל־אגמיהם ועל כל־מקוה מימיהם ויהיו־דם והיה דם בכל־ארץ מצרים ובעצים ובאבנים: **20** ויעשו־כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם במטה ויך את־המים אשר ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל־המים אשר־ביאר לדם: **21** והדגה אשר־ביאר מתה ויבאש היאר ולא־יכלו מצרים לשתות מים מן־היאר ויהי הדם בכל־ארץ מצרים: **22** ויעשו־כן חרטמי מצרים בלשיהם ויחזק לב־פרעה ולא־שמע אלהם כאשר דבר יהוה: **23** ויפן פרעה ויבא אל־ביתו ולא־שת לבו גם־לזאת: **24** ויחפרו כל־מצרים סביבת היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתת ממימי היאר: **25** וימלא שבעת ימים אחרי הכות־יהוה את־היאר: **פ** **26** ויאמר יהוה אל־משה בא אל־פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את־עמי ויעבדני: **27** ואם־מאן אתה לשלח הנה

אנכי נגף את-כל-גבולך בצפרדעים: ²⁸ ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחרר משכבך ועל-משכך ובבית עבדיך ובעמך ובתנורו ובמשארותיך: ²⁹ ובכה ובעמך ובכל-עבדיך יעלו הצפרדעים: **Exo 8** ויאמר יהוה אל-משה אמר אל-אהרן נטה את-ידך במטך על-הנהרת על-היארים ועל-האגמים והעל את-הצפרדעים על-ארץ מצרים: ² ויש אהרן את-ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את-ארץ מצרים: ³ ויעשו-כן החרטמים בלטיהם ויעלו את-הצפרדעים על-ארץ מצרים: ⁴ ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר העתירו אלי-הוה ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את-העם ויזבחו ליהוה: ⁵ ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך ומביתך רק ביאר תשארנה: ⁶ ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כי-אין כיהוה אלהינו: ⁷ וסרו הצפרדעים ממך ומביתך ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשארנה: ⁸ ויצא משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אלי-הוה על-דבר הצפרדעים אשר-שם לפרעה: ⁹ ויעש יהוה כדבר משה וימתו הצפרדעים מן-הבתים מן-החצרות ומן-השדות: ¹⁰ ויצברו אתם חמרם חמרם ותבאש הארץ: ¹¹ וירא פרעה כי היתה הרוחה והכבד את-לבו ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה: **ס** ¹² ויאמר יהוה אל-משה אמר אל-אהרן נטה את-מטך והך את-עפר הארץ והיה לכןם בכל-ארץ מצרים: ¹³ ויעשו-כן ויש אהרן את-ידו במטהו ויך את-עפר הארץ ותהי הכנם באדם ובבהמה כל-עפר הארץ היה כנים בכל-ארץ מצרים: ¹⁴ ויעשו-כן החרטמים בלטיהם להוציא את-הכנים ולא יכלו ותהי הכנם באדם ובבהמה: ¹⁵ ויאמרו החרטמים אל-פרעה אצבע אלהים הוא ויחזק לב-פרעה ולא-שמע אלהם כאשר דבר יהוה: **ס** ¹⁶ ויאמר יהוה אל-משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יוצא המימה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני: ¹⁷ כי אם-אינך משלח את-עמי הנני משליח בך ובעבדיך ובעמך ובביתך את-הערב ומלאו בתי מצרים את-הערב וגם האדמה אשר-הם עליה: ¹⁸ והפליתי ביום ההוא את-ארץ גשן אשר עמי עמד עליה לבלתי היות-שם ערב למען תדע כי אני יהוה בקרב הארץ: ¹⁹ ושמתי פדת בין עמי ובין עמך למחר יהיה האת הזה: ²⁰ ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד ביתה פרעה ובית עבדיו ובכל-ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב: ²¹ ויקרא פרעה אל-משה ולאהרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ: ²² ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח את-תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו: ²³ דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו: ²⁴ ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא-תרחיקו ללכת העתירו בעדי: ²⁵ ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי אלי-הוה וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר רק אלי-ספ פרעה התל לבלתי שלח את-העם לזבח ליהוה: ²⁶ ויצא משה מעם פרעה ויעתר אלי-הוה: ²⁷ ויעש יהוה כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד: ²⁸ ויכבד פרעה את-לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את-העם: **Exo 9** ויאמר יהוה אל-משה בא אל-פרעה ודברת אליו כה-אמר יהוה אלהי העברים שלח את-עמי ויעבדני: ² כי אם-מאן אתה לשלח ועורך מחזיק בם: ³ הנה יד-יהוה הויה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד: ⁴ והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל-לבני ישראל

דבר: **5** וישם יהוה מועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ: **6** ויעש יהוה את-הדבר הזה ממחרת וימת כל מקנה מצרים וממקנה בני-ישראל לא-ימת אחד: **7** וישלח פרעה והנה לא-ימת ממקנה ישראל עד-אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את-העם: **8** **פ** ויאמר יהוה אל-משה ואל-אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיח כבשן וזרקו משה השמימה לעיני פרעה: **9** והיה לאבק על כל-ארץ מצרים והיה על-האדם ועל-הבהמה לשחין פרח אבעבעת בכל-ארץ מצרים: **10** ויקחו את-פיח הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרק אתו משה השמימה ויהי שחין אבעבעת פרח באדם ובבהמה: **11** ולא-יכלו החרטמים לעמד לפני משה מפני השחין כ-יהיה השחין בחרטמם ובכל-מצרים: **12** ויחזק יהוה את-לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה אל-משה: **13** **ס** ויאמר יהוה אל-משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה-אמר יהוה אלהי העברים שלח את-עמי ויעבדני: **14** כי בפעם הזאת אני שלח את-כל-מנפתי אל-לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל-הארץ: **15** כי עתה שלחתי את-ידי ואך אותך ואת-עמך בדבר ותכחד מן-הארץ: **16** ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את-יכחי ולמען ספר שמי בכל-הארץ: **17** עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם: **18** הנני ממטיר כעת מחר ברד כבד מאד אשר לא-יהיה כמוהו במצרים למן-היום הוסדה ועד-עתה: **19** ועתה שלח העו את-מקנך ואת כל-אשר לך בשדה כל-האדם והבהמה אשר-ימצא בשדה ולא יאסף הביתה וירד עליהם הברד ומתו: **20** הירא את-דבר יהוה מעבדי פרעה הניס את-עבדיו ואת-מקנהו אל-הבתים: **21** ואשר לא-ישם לבו אל-דבר יהוה ויעזב את-עבדיו ואת-מקנהו בשדה: **22** **פ** ויאמר יהוה אל-משה נטה את-ידיך על-השמים והי ברד בכל-ארץ מצרים על-האדם ועל-הבהמה ועל כל-עשב השדה בארץ מצרים: **23** ויש משה את-מטהו על-השמים ויהוה נתן קלת וברד ותהלך אש ארצה וימטר יהוה ברד על-ארץ מצרים: **24** והי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא-יהיה כמוהו בכל-ארץ מצרים מאז היתה לגוי: **25** ויך הברד בכל-ארץ מצרים את כל-אשר בשדה מאדם ועד-בהמה ואת כל-עשב השדה הכה הברד ואת-כל-עץ השדה שבר: **26** רק בארץ גשן אשר-יש בני ישראל לא היה ברד: **27** וישלח פרעה ויקרא למשה וליהוה ויאמר אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים: **28** העתירו אליהוה ורב מהית קלת אלהים וברד ואשלחה אתכם ולא תספון לעמוד: **29** ויאמר אליו משה כצאתי את-העיר אפרש את-כפי אליהוה הקלות יחדלון והברד לא יהי-עוד למען תדע כי ליהוה הארץ: **30** ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני יהוה אלהים: **31** והפשתה והשערה נכתה כי השערה אביב והפשתה גבעל: **32** והחטה והכסמת לא נכו כי אפילת הנה: **33** ויצא משה מעם פרעה את-העיר ויפרש כפיו אליהוה ויחדלו הקלות והברד ומטר לא-ינתך ארצה: **34** וירא פרעה כי-חדל המטר והברד והקלת ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו: **35** ויחזק לב פרעה ולא שלח את-בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד-משה: **Exo 10** **פ** ויאמר יהוה אל-משה בא אל-פרעה כי-אני הכבדתי את-לבו ואת-לב עבדיו למען שתי אחתי אלה בקרבן: **2** ולמען חספר באזני בנך ובן-בנך את אשר התעללתי במצרים ואת-אחתי אשר-שמתי בם וידעתם כי-אני יהוה: **3** ויבא משה ואהרן אל-פרעה ויאמרו אליו כה-אמר יהוה אלהי העברים עד-מתי מאנת לענת מפני שלח עמי ויעבדני: **4** כי אס-מאן אתה לשלח

את־עמי הנני מביא מחר ארבה בנגבלך: **5** וכסה את־עין הארץ ולא יוכל לראת את־הארץ ואכל את־יתר הפלטה הנשארת לכם מן־הברד ואכל את־כל־העץ הצמח לכם מן־השדה: **6** ומלאו בתיך ובתי כל־עבדיך ובתי כל־מצרים אשר לא־ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום היותם על־האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה: **7** ויאמרו עבדי פרעה אליו עד־מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את־האנשים ויעבדו את־יהוה אלהיהם השרם תדע כי אבדה מצרים: **8** ויושב את־משה ואת־אהרן אל־פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את־יהוה אלהיכם מי ומי ההלכים: **9** ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותנו בצאננו ובבקרנו נלך כי חגייהוה לנו: **10** ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת־טפכם ראו כי רעה נגד פניכם: **11** לא כן לכונא הגברים ועבדו את־יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה: **12** **פ** ויאמר יהוה אל־משה נטה ירך על־ארץ מצרים בארבה ויעל על־ארץ מצרים ויאכל את־כל־עשב הארץ את כל־אשר השאיר הברד: **13** ויט משה את־מטהו על־ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל־היום ההוא וכל־הלילה הבקר היה ורוח הקדים נשא את־הארבה: **14** ויעל הארבה על כל־ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא־היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה־כן: **15** ויכס את־עין כל־הארץ ותחשך הארץ ויאכל את־כל־עשב הארץ ואת כל־פרי העץ אשר הותיר הברד ולא־נותר כל־ירק בעץ ובעשב השדה בכל־ארץ מצרים: **16** וימהר פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם: **17** ועתה שא נא חטאתי אך הפעם והעתירו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את־המות הזה: **18** ויצא מעם פרעה ויעתר אל־יהוה: **19** ויהפך יהוה רוחים חזק מאד וישא את־הארבה ויתקעהו ימה סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים: **20** ויחזק יהוה את־לב פרעה ולא שלח את־בני ישראל: **21** **פ** ויאמר יהוה אל־משה נטה ירך על־השמים ויהי חשך על־ארץ מצרים וימש חשך: **22** ויט משה את־ידו על־השמים ויהי חשך־אפלה בכל־ארץ מצרים שלשת ימים: **23** לא־ראו איש את־אחיו ולא־קמו איש מתחתיו שלשת ימים ולכל־בני ישראל היה אור במושבתם: **24** ויקרא פרעה אל־משה ויאמר לכו עבדו את־יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג גם־טפכם ילך עמכם: **25** ויאמר משה גם־אתה תתן בידנו זבחים ועלות ועשינו ליהוה אלהינו: **26** וגם־מקננו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את־יהוה אלהינו ואנחנו לא־נרדע מה־נעבד את־יהוה עד־באנו שמה: **27** ויחזק יהוה את־לב פרעה ולא אבה לשלחם: **28** ויאמר־לו פרעה לך מעלי השמר לך אל־חסף ראות פני כי ביום ראתך פני תמות: **29** ויאמר משה כן דברת לא־אסף עוד ראות פניך: **30** **Exo 11** **פ** ויאמר יהוה אל־משה עוד נגע אחד אביא על־פרעה ועל־מצרים אחרי־כן ישלח אתכם מזה כשלחו כלה גרש יגרש אתכם מזה: **31** דבר־נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי־כסף וכלי זהב: **32** ויתן יהוה את־חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי־פרעה ובעיני העם: **33** **ס** ויאמר משה כה אמר יהוה כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים: **34** ומת כל־בכור בארץ מצרים מבכור פרעה הישב על־כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחים וכל בכור בהמה: **35** והיתה צעקה גדלה בכל־ארץ מצרים אשר כמהו לא נהיתה וכמהו לא תסף: **36** ולכל בני ישראל לא יחרץ־כלב לשנו למאיש ועד־בהמה למען תדעון

אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל: **8** וירדו כל-עבדיך אלה אלי והשתחוו-לי לאמר צא אתה וכל-העם אשר-ברגליך ואחריו-כן אצא ויצא מעם-פרעה בחרי-ארץ: **9** ויאמר יהוה אל-משה לא-ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים: **10** ומשה ואהרן עשו את-כל-המפתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה את-לב פרעה ולא-שלח את-בני-ישראל מארצו: **Exo 12 פ** ויאמר יהוה אל-משה ואל-אהרן בארץ מצרים לאמר: **2** החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה: **3** דברו אל-כל-עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית-אבתו שיה לבית: **4** ואם-ימעט הבית מהית משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל-ביתו במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו על-השה: **5** שה תמים זכר בן-שנה יהיה לכם מן-הכבשים ומן-העזים תקחו: **6** והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת-ישראל בין הערבים: **7** ולקחו מן-הדם ונתנו על-שתי המזוזות ועל-המשקוף על הבתים אשר-יאכלו אתו בהם: **8** ואכלו את-הבשר בלילה הזה צל-אש ומצות על-מרים יאכלהו: **9** אל-תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם-צל-אש ראשו על-כרעיו ועל-קרבו: **10** ולא-תותירו ממנו עד-בקר והנותר ממנו עד-בקר באש תשרפו: **11** וככה תאכלו אתו מתניכם חגרים נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליהוה: **12** ועברתי בארץ-מצרים בלילה הזה והכיתי כל-בכור בארץ מצרים מאדם ועד-בהמה ובכל-אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה: **13** והיה הדם לכם לאת על הבתים אשר אתם שם וראיתי את-הדם ופסחתי עלכם ולא-יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים: **14** והיה היום הזה לכם לזכרון וחגתם אתו חג ליהוה לדרתים חקת עולם תחגוהו: **15** שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשביתו שאר מבתיכם כי כל-אכל חמץ ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד-יום השביעי: **16** וביום הראשון מקרא-קדש וביום השביעי מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכה לא-יעשה בהם אך אשר יאכל לכל-נפש הוא לבדו יעשה לכם: **17** ושמרתם את-המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את-צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את-היום הזה לדרתים חקת עולם: **18** בראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים לחדש בערב: **19** שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל-אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ: **20** כל-מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות: **פ** **21** ויקרא משה לכל-זקני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם ושחטו הפסח: **22** ולקחתם אגדת אוזב ושבלתם בדם אשר-בסוף והגעתם אל-המשקוף ואל-שתי המזוזות מן-הדם אשר בסוף ואתם לא תצאו איש מפתח-ביתו עד-בקר: **23** ועבר יהוה לנגף את-מצרים וראה את-הדם על-המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח יהוה על-הפתח ולא יתן המשחית לבא אל-בתיכם לנגף: **24** ושמרתם את-הדבר הזה לחק-לך ולבניך עד-עולם: **25** והיה כי-תבאו אל-הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את-העבדה הזאת: **26** והיה כי-יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם: **27** ואמרתם זבח-פסח הוא ליהוה אשר פסח על-בתי בני-ישראל במצרים בנגפו את-מצרים ואת-בתינו הציל ויקד העם וישתחוו: **28** וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את-משה ואהרן כן עשו: **ס** **29** ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל-בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על-כסאו

עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה: **30** ויקם פרעה לילה הוא וכל-עבדיו וכל-מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים כי-אין בית אשר איך-שם מת: **31** ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם-אתם גם-בני ישראל ולכו עבדו את-יהוה כדברכם: **32** גם-צאנכם גם-בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם-אתי: **33** ותחזק מצרים על-העם למהר לשלחם מן-הארץ כי אמרו כלנו מתים: **34** וישא העם את-בצקו טרם יחמץ משארתם צררת בשמלתם על-שכמם: **35** ובני-ישראל עשו כדבר משה ושאלו ממצרים כלי-כסף וכלי זהב ושמלת: **36** ויהוה נתן את-חן העם בעיני מצרים ושאלום וינצלו את-מצרים: **37** ויסעו בני-ישראל מרעמסס סכתה כשש-מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף: **38** וגם-ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד: **39** ויאפו את-הבצק אשר הוציאו ממצרים ענת מצות כי לא חמץ כי-גרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם-צדה לא-עשו להם: **40** ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה: **41** ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל-צבאות יהוה מארץ מצרים: **42** ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא-הלילה הזה ליהוה שמרים לכל-בני ישראל לדרתם: **43** ויאמר יהוה אל-משה ואהרן זאת חקת הפסח כל-בן-נכר לא-יאכל בו: **44** וכל-עבד איש מקנת-כסף ומלתה אתו אז יאכל בו: **45** תושב ושכיר לא-יאכל-בו: **46** בבית אחד יאכל לא-תוציא מן-הבית מן-הבשר חוצה ועצם לא תשברו-בו: **47** כל-עדת ישראל יעשו אתו: **48** וכי-יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל-זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל-ערל לא-יאכל בו: **49** תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הנגר בתוכם: **50** ויעשו כל-בני ישראל כאשר צוה יהוה את-משה ואת-אהרן כן עשו: **51** ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את-בני ישראל מארץ מצרים על-צבאתם: **Exo 13** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **2** קדש-לי כל-בכור פטר כל-רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא: **3** ויאמר משה אל-העם זכור את-היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ: **4** היום אתם יצאים בחדש האביב: **5** והיה כייביאך יהוה אל-ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבوسی אשר נשבע לאבתך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את-העבדה הזאת בחדש הזה: **6** שבעת ימים תאכל מצת וביום השביעי חג ליהוה: **7** מצות יאכל את שבעת הימים ולא-יראה לך חמץ ולא-יראה לך שאר בכל-גבלך: **8** והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים: **9** והיה לך לאות על-ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יהוה בפיך כי ביד חזקה הוצאך יהוה ממצרים: **10** ושמרת את-החקה הזאת למועדה מימים ימימה: **11** והיה כייביאך יהוה אל-ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולאבתך ונתנה לך: **12** והעברת כל-פטר-רחם ליהוה וכל-פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים ליהוה: **13** וכל-פטר חמר תפדה בשה ואם-לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה: **14** והיה כיישאלך בנך מחר לאמר מה-זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים: **15** ויהי כיהקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל-בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד-בכור בהמה על-כן אני זבח ליהוה כל-פטר רחם הזכרים וכל-בכור בני אפדה: **16** והיה לאות על-ידכה ולטוטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים: **17** ויהי בשלח

פרעה את־העם ולא־נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן־ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה: **18** ויסב אלהים את־העם דרך המדבר ים־סוף וחמשים עלו בני־ישראל מארץ מצרים: **19** ויקח משה את־עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את־בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את־עצמתי מזה אתכם: **20** ויסעו מסכת ויחנו באתם בקצה המדבר: **21** ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה: **22** לא־ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם: **Exo 14 פ** וידבר יהוה אל־משה לאמר: **2** דבר אל־בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפן נכחו תחנו על־הים: **3** ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר: **4** וחזקתי את־לב־פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל־חילו וידעו מצרים כי־אני יהוה ויעש־וכן: **5** ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל־העם ויאמרו מה־זאת עשינו כי־שלחנו את־ישראל מעבדנו: **6** ויאסר את־רכבו ואת־עמו לקח עמו: **7** ויקח שש־מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשם על־כלו: **8** ויחזק יהוה את־לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה: **9** וירדפו מצרים אחריהם ושיגו אותם חנים על־הים כל־סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על־פי החירת לפני בעל צפן: **10** ופרעה הקריב וישאו בני־ישראל את־עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם ויראו מאד ויצעקו בני־ישראל אל־יהוה: **11** ויאמרו אל־משה המבלי אין־קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה־זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים: **12** הלא־זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את־מצרים כי טוב לנו עבד את־מצרים ממתנו במדבר: **13** ויאמר משה אל־העם אל־תיראו התיצבו וראו את־ישועת יהוה אשר־יעשה לכם היום כי אשר ראתם את־מצרים היום לא תסיפו לראתם עוד עד־עולם: **14** יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון: **פ** **15** ויאמר יהוה אל־משה מה־תצעק אלי דבר אל־בני־ישראל ויסעו: **16** ואתה הרם את־מטך ונטה את־ידך על־הים ובקעו ויבאו בני־ישראל בתוך הים ביבשה: **17** ואני הנני מחזק את־לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל־חילו ברכבו ובפרשיו: **18** וידעו מצרים כי־אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו: **19** ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם: **20** ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את־הלילה ולא־קרב זה אל־זה כל־הלילה: **21** ויש משה את־ידו על־הים ויולך יהוה את־הים ברוח קדים עזה כל־הלילה וישם את־הים לחרבה ויבקעו המים: **22** ויבאו בני־ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חמה מימינם ומשמאלם: **23** וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל־תוך הים: **24** ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה אל־מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים: **25** ויסר את אפן מרכבתו וינהגו בכבדת ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים: **פ** **26** ויאמר יהוה אל־משה נטה את־ידך על־הים וישבו המים על־מצרים על־רכבו ועל־פרשיו: **27** ויש משה את־ידו על־הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה את־מצרים בתוך הים: **28** וישבו המים ויכסו את־הרכב ואת־הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא־נשאר בהם

עד־אחד: ²⁹ ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חמה מימינם ומשמאלם: ³⁰ ויושע יהוה ביום ההוא את־ישראל מיד מצרים וירא ישראל את־מצרים מת על־שפת הים: ³¹ וירא ישראל את־היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים ויראו העם את־יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו: **Exo 15 פ** אז ישיר־משה ובני ישראל את־השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי־גאה גאה סוס ורכבו רמה בים: ² עזי וזמרת יה ויהי־לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו: ³ יהוה איש מלחמה יהוה שמו: ⁴ מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים־סוף: ⁵ תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו־אבן: ⁶ ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה תרעץ אויב: ⁷ וברב גאונך תהרס קמויך תשלח חרנך יאכלמו כקש: ⁸ וברוח אפיך נערמו מים נצבו כמו־נר נזלים קפאו תהמת בל־בים: ⁹ אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי: ¹⁰ נשפת ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים אדירים: ¹¹ מי־כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא: ¹² נשית ימינך תבלעמו ארץ: ¹³ נחית בחסדך עִסִּזו נאלת נהלת בעזך אל־נוה קדשך: ¹⁴ שמעו עמים ירגזון חיל אחז ישבי פלשת: ¹⁵ אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמנו כל ישבי כנען: ¹⁶ תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עדי־עבר עמך יהוה עדי־עבר עִסִּזו קנית: ¹⁷ תבאמו ותשעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו ידיך: ¹⁸ יהוה ימלך לעלם ועד: ¹⁹ כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עליהם את־מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים: **פ** ²⁰ ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את־התף בידה ותצאן כל־הנשים אחריה בתפים ובמחלת: ²¹ ותען להם מרים שירו ליהוה כי־גאה גאה סוס ורכבו רמה בים: **ס** ²² ויסע משה את־ישראל מים־סוף ויצאו אל־מדבר־שור וילכו שלשת־ימים במדבר ולא־מצאו מים: ²³ ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם על־כן קרא־שמה מרה: ²⁴ וילנו העם על־משה לאמר מזה־נשתה: ²⁵ ויצעק אליהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל־המים וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסוה: ²⁶ ויאמר א־ש־מוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל־חקיו כל־המחלה אשר־שמתי במצרים לא־אשים עליך כי אני יהוה רפאך: **ס** ²⁷ ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו־שם על־המים: **Exo 16** ויסעו מאילם ויבאו כל־עדת בני־ישראל אל־מדבר־סין אשר בין־אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים: ² **(וילינו)** **(וילונן)** כל־עדת בני־ישראל על־משה ועל־אהרן במדבר: ³ ויאמרו אלהם בני ישראל מי־יתן מותנו ביד־יהוה בארץ מצרים בשבתנו על־סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי־הוצאתם אתנו אל־המדבר הזה להמית את־כל־הקהל הזה ברעב: **ס** ⁴ ויאמר יהוה אל־משה הנני ממטיר לכם לחם מן־השמים ויצא העם ולקטו דבר־יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתי א־ל־א: ⁵ והיה ביום הששי והכינו את אשר־יביאו והיה משנה על אשר־ילקטו יום יום: **ס** ⁶ ויאמר משה ואהרן אל־כל־בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים: ⁷ ובקר וראיתם את־כבוד יהוה בשמעו את־תלנתיכם על־יהוה ונחנו מה כי **(תלונן)** **(תלינן)** עלינו: ⁸ ויאמר משה בתת יהוה לכם בערב בשר לאכל ולחם לבקר לשבע בשמע יהוה את־תלנתיכם אשר־אתם מלינם עליו ונחנו מה לא־עלינו תלנתיכם כי על־יהוה: ⁹ ויאמר משה

אל-אהרן אמר אל-כל-עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם: ¹⁰ ויהי כדבר אהרן אל-כל-עדת בני-ישראל ויפנו אל-המדבר והנה כבוד יהוה נראה בענן: **פ** ¹¹ וידבר יהוה אל-משה לאמר: ¹² שמעתי את-תלונת בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבועו-לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם: ¹³ ויהי בערב ותעל השלז ותכס את-המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה: ¹⁴ ותעל שכבת הטל והנה על-פני המדבר דק מחספס דק ככפר על-הארץ: ¹⁵ ויראו בני-ישראל ויאמרו איש אל-אחיו מן הוא כי לא ידעו מה-הוא ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה: ¹⁶ זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו: ¹⁷ ויעשו-כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעט: ¹⁸ וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעט לא החסיר איש לפי-אכלו לקטו: ¹⁹ ויאמר משה אלהם איש אל-יותר ממנו עד-בקר: ²⁰ ולא-שמעו אל-משה ויותרו אנשים ממנו עד-בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה: ²¹ וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחס השמש ונמס: ²² ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל-נשיאי העדה ויגידו למשה: ²³ ויאמר אלהם הוא אשר דבר יהוה שבתן שבת-קדש ליהוה מחר את אשר-תאפו אפו ואת אשר-תבשלו בשלו ואת כל-הערף הניחו לכם למשמרת עד-הבקר: ²⁴ ויניחו אתו עד-הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא-היתה בו: ²⁵ ויאמר משה אכלהו היום כי-שבת היום ליהוה היום לא תמצאהו בשדה: ²⁶ ששת ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת לא יהיה-בו: ²⁷ ויהי ביום השביעי יצאו מן-העם ללקט ולא מצאו: **ס** ²⁸ ויאמר יהוה אל-משה עד-אנה מאנתם לשמר מצותי ותורת: ²⁹ ראו כי-יהוה נתן לכם השבת על-כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל-יצא איש ממקומו ביום השביעי: ³⁰ וישבתו העם ביום השביעי: ³¹ ויקראו בית-ישראל את-שמו מן והוא כזרע גד לבן ושעמו כצפיחת בדבש: ³² ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את-הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים: ³³ ויאמר משה אל-אהרן קח צנצנת אחת ותן-שמה מלא-העמר מן והנח אתו לפני יהוה למשמרת לדרתיכם: ³⁴ כאשר צוה יהוה אל-משה ויניחהו אהרן לפני העדת למשמרת: ³⁵ ובני ישראל אכלו את-המון ארבעים שנה עד-באם אל-ארץ נושבת את-המון אכלו עד-באם אל-קצה ארץ כנען: ³⁶ והעמר עשרית האיפה הוא: **פ** **Exo 17** ויסעו כל-עדת בני-ישראל ממדבר-סין למסעיהם על-פי יהוה ויחננו ברפידים ואין מים לשחת העם: ¹ וירב העם עם-משה ויאמרו תנולנו מים ונשתה ויאמר להם משה מה-תריבון עמדי מה-תנסון את-יהוה: ² ויצמא שם העם למים וילן העם על-משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית אתי ואת-בני ואת-מקני בצמא: ³ ויצעק משה אל-יהוה לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלני: ⁴ ויאמר יהוה אל-משה עבר לפני העם וקח אתך מזקני ישראל ומטך אשר הכית בו את-היאר קח בידך והלכת: ⁵ הנני עמד לפניך שם על-הצור בחרב והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם ויעש כן משה לעיני זקני ישראל: ⁶ ויקרא שם המקום מסה ומריבה על-דיב בני ישראל ועל נסתם את-יהוה לאמר היש יהוה בקרבנו אם-אין: **פ** ⁷ ויבא עמלק וילחם עם-ישראל ברפידים: ⁸ ויאמר משה אליהושע בחר-לנו אנשים וצא הלחם

בעמלק מחר אנכי נצב על-ראש הגבעה ומטה האלהים בידי: **10** ויעש יהושע כאשר אמר-לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה: **11** והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק: **12** וידי משה כבדים ויקח-אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידי מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד-בא השמש: **13** ויחלש יהושע את-עמלק ואת-עמו לפי-חרכו: **פ** **14** ויאמר יהוה אל-משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי-מחה אמחה את-זכר עמלק מתחת השמים: **15** ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי: **16** ויאמר כי-יד על-כס יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר: **פ** **Exo 18** וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל-אשר עשה אלהים למשה ול-ישראל עמו כי-הוציא יהוה את-ישראל ממצרים: **2** ויקח יתרו חתן משה את-צפרה אשת משה אחר שלוחיה: **3** ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה: **4** ושם האחד אליעזר כי-אלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה: **5** ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל-משה אל-המדבר אשר-הוא חנה שם הר האלהים: **6** ויאמר אל-משה אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה: **7** ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישקלו וישאלו איש-לרעהו לשלום ויבאו האהלה: **8** ויספר משה לחתנו את כל-אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל-התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה: **9** ויחד יתרו על כל-הטובה אשר-עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים: **10** ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את-העם מתחת יד-מצרים: **11** עתה ידעתי כי-גדול יהוה מכל-האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם: **12** ויקח יתרו חתן משה עלה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל-לחם עם-חתן משה לפני האלהים: **13** ויהי ממחרת וישב משה לשפט את-העם ויעמד העם על-משה מן-הבקר עד-הערב: **14** וירא חתן משה את כל-אשר-הוא עשה לעם ויאמר מה-הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל-העם נצב עליך מן-בקר עד-ערב: **15** ויאמר משה לחתנו כי-יבא אלי העם לדרש אלהים: **16** כי-יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי את-חקי האלהים ואת-תורתיו: **17** ויאמר חתן משה אליו לא-טוב הדבר אשר אתה עשה: **18** נבל תבל גס-אתה גס-העם הזה אשר עמך כי-כבד ממך הדבר לא-תוכל עשהו לבדך: **19** עתה שמע בקלי איעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את-הדברים אל-האלהים: **20** והזהרתה אתהם את-החקים ואת-התורת והודעת להם את-הדרך ילכו בה ואת-המעשה אשר יעשון: **21** ואתה תחזה מכל-העם אנשי-חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת: **22** ושפטו את-העם בכל-עת והיה כל-הדבר הגדל יביאו אליך וכל-הדבר הקטן ישפטוהם והקל מעליך ונשאו אתך: **23** אם את-הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמד וגם כל-העם הזה על-מקומו יבא בשלום: **24** וישמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר: **25** ויבחר משה אנשי-חיל מכל-ישראל ויתן אתם ראשים על-העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת: **26** ושפטו את-העם בכל-עת את-הדבר הקשה יביאון אל-משה וכל-הדבר הקטן ישפטוהם: **27** וישלח משה את-חתנו וילך לו אל-ארצו: **פ** **Exo 19** בחדש השלישי לצאת בני-ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני: **2** ויסעו מרפידים ויבאו

מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן-שם ישראל נגד ההר: **3** ומשה עלה אל-האלהים ויקרא אליו יהוה מן-ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותניד לבני ישראל: **4** אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על-כנפי נשרים ואבא אתכם אלי: **5** ועתה אב-שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את-בריתי והייתם לי סגלה מכל-העמים כ-ילי כל-הארץ: **6** ואתם תהיו-לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל-בני ישראל: **7** ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל-הדברים האלה אשר צוהו יהוה: **8** ויענו כל-העם יחדו ויאמרו כל אשר-דבר יהוה נעשה וישב משה את-דברי העם אל-יהוה: **9** ויאמר יהוה אל-משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם-בך יאמינו לעולם ויגד משה את-דברי העם אל-יהוה: **10** ויאמר יהוה אל-משה לך אל-העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם: **11** והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל-העם על-הר סיני: **12** והגבלת את-העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצוהו כל-הנגע בהר מות יומת: **13** לא-תגע בו יד כ-יסקול יסקל א-רירה יירה א-סכהמה א-סאישי לא יחיה במשך היבל המה יעלו בהר: **14** וירד משה מן-ההר אל-העם ויקדש את-העם ויכבסו שמלתם: **15** ויאמר אל-העם היו נכנים לשלשת ימים אל-תגשו אל-אשה: **16** ויהי ביום השלישי בהית הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על-ההר וקל שפר חזק מאד ויחרד כל-העם אשר במחנה: **17** ויוצא משה את-העם לקראת האלהים מן-המחנה ויתיצבו בתחתית ההר: **18** והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל-ההר מאד: **19** ויהי קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול: **20** וירד יהוה על-הר סיני אל-ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל-ראש ההר ויעל משה: **21** ויאמר יהוה אל-משה רד העד בעם פן-יהרסו אל-יהוה לראות ונפל ממנו רב: **22** וגם הכהנים הנגשים אל-יהוה יתקדשו פן-יפרץ בהם יהוה: **23** ויאמר משה אל-יהוה לא-יזוכל העם לעלת אל-הר סיני כ-אתה העדתה בנו לאמר הגבל את-ההר וקדשתו: **24** ויאמר אליו יהוה לך-רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל-יהרסו לעלת אל-יהוה פן-יפרץ-בם: **25** וירד משה אל-העם ויאמר אלהים: **Exo 20** וידבר אלהים את כל-הדברים האלה לאמר: **26** אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: **3** לא יהיה-לך אלהים אחרים על-פני: **4** לא תעשה-לך פסל וכל-תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ: **5** לא-תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבת על-בנים על-ששלים ועל-רבעים לשנאי: **6** ועשה חסד לאלפים לאהבו ולשמרי מצותי: **7** לא תשא את-שם-יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר-ישא את-שמו לשוא: **8** זכור את-יום השבת לקדשו: **9** ששת ימים תעבד ועשית כל-מלאכתך: **10** ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא-תעשה כל-מלאכה אתה ובנך-ובתך עבדך ואתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך: **11** כי ששתי-מים עשה יהוה את-השמים ואת-הארץ את-הים ואת-כל-אשר-בם וינח ביום השביעי על-כן ברך יהוה את-יום השבת ויקדשהו: **12** כבד את-אביך ואת-אמך למען יארכון ימך על האדמה אשר-יהוה אלהיך נתן לך: **13** לא תרצה: **14** לא תנאף: **15** לא תגנב: **16** לא-תענה ברעך עד שקר: **17** לא תחמד בית רעך לא-תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמרו

וכל אשר לרעך: **פ** 18 וכל־העם ראים את־הקולת ואת־הלפידם ואת קול השפר
 ואת־ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחק: **י** 19 ויאמרו אל־משה דבר־אתה עמנו
 ונשמעה ואל־ידבר עמנו אלהים פן־נמות: **כ** 20 ויאמר משה אל־העם אל־תיראו כי
 לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על־פניכם לבלתי תחטאו:
כ 21 ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל־הערפל אשר־שם האלהים: **פ** 22 ויאמר יהוה
 אל־משה כה תאמר אל־בני ישראל אתם ראיתם כי מן־השמים דברתי עמכם: **כ** 23
 לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם: **כ** 24 מזבח אדמה תעשה־לי
 וזבחת עליו את־עלתיך ואת־שלמיך את־צאנך ואת־בקרך בכל־המקום אשר אזכיר
 את־שמי אבוא אליך וברכתיך: **כ** 25 ואם־מזבח אבנים תעשה־לי לא־תבנה אתהן גזית
 כי חרבך הנפת עליה ותחללה: **כ** 26 ולא־תעלה במעלת על־מזבחי אשר לא־תגלה
 ערותך עליו: **פ** **Exo 21** ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם: **א** 1 כי תקנה עבד עברי
 שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי חנם: **ב** 2 אם־בגפו יבא בגפו יצא אם־בעל אשה
 הוא ויצאה אשתו עמו: **ג** 3 אם־אדניו יתן־לו אשה וילדה־לו בנים או בנות האשה
 וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו: **ד** 4 ואם־אמר יאמר העבד אהבתי את־אדני
 את־אשתי ואת־בני לא אצא חפשי: **ה** 5 והנישו אדניו אל־האלהים והנישו אל־הדלת
 או אל־המזווה ורצע אדניו את־אזנו במרצע ועבדו לעלם: **ו** 6 וכי־ימכר איש
 את־בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים: **ז** 7 אם־רעה בעיני אדניה אשר־**לא** **ח** **ל**
 יערה והפדה לעם נכרי לא־ימשל למכרה בכגוד־בה: **ט** 8 ואם־לבנו ייעדנה כמשפט
 הבנות יעשה־לה: **י** 9 אם־אחרת יקח־לו שארה כסותה וענתה לא יגרע: **יא**
 ואם־שלוש־אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף: **יב** 10 מכה איש ומת יומת:
יג 11 ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה: **יד** 12
 וכי־יזוד איש על־רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות: **טו** 13 ומכה אביו
 ואמו מות יומת: **טז** 14 וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת: **טז** 15 ומקלל אביו ואמו
 מות יומת: **יז** 16 וכי־יריבן אנשים והכה־איש את־רעהו באבן או באגרף ולא ימות
 ונפל למשכב: **יח** 17 אם־יקום והתהלך בחוץ על־משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן
 ורפא ירפא: **יט** 18 וכי־יכה איש את־עבדו או את־אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם
 ינקם: **כ** 19 אך אם־יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא: **כ** 20 וכי־ינצו אנשים
 ונגפו אשה הרה ויצאו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל
 האשה ונתן בפללים: **כא** 21 ואם־אסון יהיה ונתתה נפש תחת נפש: **כב** 22 עין תחת עין שן
 תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל: **כג** 23 כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה
 תחת חבורה: **כד** 24 וכי־יכה איש את־עין עבדו או־את־עין אמתו ושחתה לחפשי
 ישלחנו תחת עינו: **כה** 25 ואם־שן עבדו או־שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו:
כז 26 וכי־יגח שור את־איש או את־אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את־בשרו
 ובעל השור נקי: **כח** 27 ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו
 והמית איש או אשה השור יסקל וגם־בעליו יומת: **כט** 30 אם־כפר יושת עליו ונתן פדין
 נפשו ככל אשר־יושת עליו: **לא** 31 או־בן יגח או־בת יגח כמשפט הזה יעשה לו: **לב** 32
 אם־עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל: **לג** 33
 וכי־יפתח איש בור או כי־יכרה איש בר ולא יכסנו ונפל־שמה שור או חמור: **לד** 34
 בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה־לו: **לה** 35 וכי־יגף שור־איש את־שור
 רעהו ומת ומכרו את־השור החי וחצו את־כספו וגם את־המת יחצו: **לו** 36 או נודע כי

שור נגח הוא מתמול שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה-לו: **ס 37** כי יגנב-איש שור או-רשה ושבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע-צאן תחת השה: **Exo 22** אם-במחורת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים: **2** אם-זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם-אין לו ונמכר בגנבתו: **3** אם-המצא תמצא בידו הגנבה משור עד-חמור עד-רשה חיים שנים ישלם: **ס 4** כי יבער-איש שדה או-כרם ושלח את-**(בעירה)** **[בעירון]** ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם: **ס 5** כי-תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה שלם ישלם המבער את-הבערה: **ס 6** כי-יתן איש אל-רעהו כסף או-כלים לשמר וגנב מבית האיש אם-ימצא הגנב ישלם שנים: **7** אם-לא ימצא הגנב ונקרב בעל-הבית אל-האלהים אם-לא שלח ידו במלאכת רעהו: **8** על-כל-דבר-פשע על-שור על-חמור על-רשה על-שלמה על-כל-אבדה אשר יאמר כי-הוא זה עד האלהים יבא דבר-שניהם אשר ירשיעו אלהים ישלם שנים לרעהו: **ס 9** כי-יתן איש אל-רעהו חמור או-שור או-רשה וכל-בהמה לשמר ומת או-נשבר או-נשבה אין ראה: **10** שבעת יהוה תהיה בין שניהם אם-לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם: **11** ואם-גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו: **12** אם-טרף יטרף יבאהו עד הטרפה לא ישלם: **פ 13** וכי-ישאל איש מעם רעהו ונשבר או-מת בעליו אין-עמו שלם ישלם: **14** אם-בעליו עמו לא ישלם אם-שכיר הוא בא בשכרו: **ס 15** וכי-יפתה איש בתולה אשר לא-ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה: **16** אם-מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר התולת: **ס 17** מכשפה לא תחיה: **ס 18** כל-שכב עם-בהמה מות יומת: **ס 19** זבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו: **20** וגר לא-תונה ולא תלחצנו כי-גרים הייתם בארץ מצרים: **21** כל-אלמנה ויתום לא תענון: **22** אם-ענה תענה אהו כי אם-צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו: **23** וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים: **פ 24** אם-כסף תלוה את-עמי את-העני עמך לא-תהיה לו כנשה לא-תשימון עליו נשך: **25** אם-חבל תחבל שלמת רעך עד-בא השמש תשיבנו לו: **26** כי הוא **(כסותה)** **[כסותון]** לבדה הוא שמלתו לערו במה ישכב והיה כי-יצעק אלי ושמעתי כי-חנן אני: **ס 27** אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר: **28** מלאתך ודמעך לא תאחר בכור בניך תתן-לי: **29** כן-תעשה לשרך לצאנך שבעת ימים יהיה עם-אמו ביום השמיני תתן-לי: **30** ואנשי-קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו: **ס 23 Exo** לא תשא שמע שוא אל-תשת ירך עם-רשע להיות עד חמס: **ס 2** לא-תהיה אחרי-רבים לרעת ולא-תענה על-רב לנשת אחרי רבים להטת: **3** ודל לא תהדר בריבו: **ס 4** כי תפגע שור איבך או חמור תעה השב תשיבנו לו: **ס 5** כי-תראה חמור שנאך רבין תחת משאו וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו: **ס 6** לא תטה משפט אבינך בריבו: **7** מדבר-שקר תרחק ונקי וצדיק אל-תהרג כי לא-אצדיק רשע: **8** ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים: **9** וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את-נפש הגר כי-גרים הייתם בארץ מצרים: **10** ושש שנים תזרע את-ארצך ואספת את-חבואתה: **11** והשביעת תשמטנה ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן-תעשה לכרמך לזיתך: **12** ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמורך וינפש בן-אמתך והגר: **13** ובכל אשר-אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על-פיך: **14**

שלש רגלים תחג לי בשנה: **15** את־חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות
 כאשר צויתך למועד חדש האביב כי־בו יצאת ממצרים ולא־יראו פני ריכם: **16** וחג
 הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסף בצאת השנה באספך
 את־מעשיך מן־השדה: **17** שלש פעמים בשנה יראה כל־זכורך אל־פני האדן יהוה:
18 לא־תזבח על־חמץ דם־זבחי ולא־יילין חלב־חגי עד־בקר: **19** ראשית בכורי
 אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא־תבשל גדי בחלב אמו: **20** הנה אנכי שלח
 מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל־המקום אשר הכנתי: **21** השמר מפניו
 ושמע בקלו אל־תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבנו: **22** כי אס־שמע
 תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את־איביך וצרת את־צרריך: **23** כי־ילך
 מלאכי לפניך והביאך אל־האמרי והחתי והפרזי והכנעני החוי והיבوسی והכחדתי:
24 לא־תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם
 ושבר תשבר מצבותיהם: **25** ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את־לחמך ואת־מימך
 והסרתי מחלה מקרבך: **26** לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את־מספר ימך
 אמלא: **27** את־אימתי אשלח לפניך והמתי את־כל־העם אשר תבא בהם ונתתי
 את־כל־איביך אליך ערף: **28** ושלחתי את־הצרעה לפניך וגרשה את־החוי
 את־הכנעני ואת־החתי מלפניך: **29** לא אנרשנו מפניך בשנה אחת פן־תהיה הארץ
 שממה ורבה עליך חית השדה: **30** מעט מעט אנרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת
 את־הארץ: **31** ושתי את־גבלך מים־סוף ועד־ים פלשתים וממדבר עד־הנהר כי אתן
 בידכם את ישבי הארץ וגרשתמו מפניך: **32** לא־תכרת להם ולא־להיהם ברית: **33**
 לא ישבו בארצך פן־יחטאו אתך לי כי תעבד את־אלהיהם כי־יהיה לך למוקש:
Exo 24 **ב** ואל־משה אמר עלה אליהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני
 ישראל והשתחויתם מרחק: **2** ונגש משה לבדו אליהוה והם לא יגשו והעם לא
 יעלו עמו: **3** ויבא משה ויספר לעם את כל־דברי יהוה ואת כל־המשפטים ויען
 כל־העם קול אחד ויאמרו כל־הדברים אשר־דבר יהוה נעשה: **4** ויכתב משה את
 כל־דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתיים עשרה מצבה לשנים
 עשר שבטי ישראל: **5** וישלח את־נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים
 ליהוה פרים: **6** ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על־המזבח: **7**
 ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר־דבר יהוה נעשה ונשמע: **8**
 ויקח משה את־הדם ויזרק על־העם ויאמר הנה דם־הברית אשר כרת יהוה עמכם
 על כל־הדברים האלה: **9** ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל: **10**
 ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר:
11 ואל־אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את־האלהים ויאכלו וישתו: **12** **ס**
 ויאמר יהוה אל־משה עלה אלי ההרה והיה־שם ואתנה לך את־לחת האבן
 והתורה והמצוה אשר כתבתי להורותם: **13** ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה
 אל־הר האלהים: **14** ואל־הזקנים אמר שבדלנו בזה עד אשר־נשוב אליכם והנה
 אהרן וחור עמכם מי־בעל דברים יגש אלהם: **15** ויעל משה אל־ההר ויכס הענן
 את־ההר: **16** וישכן כבוד־יהוה על־הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל־משה
 ביום השביעי מתוך הענן: **17** ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני
 ישראל: **18** ויבא משה בתוך הענן ויעל אל־ההר ויהי משה בהר ארבעים יום
 וארבעים לילה: **Exo 25** **ב** וידבר יהוה אל־משה לאמר: **2** דבר אל־בני ישראל

ויקח-לי תרומה מאת כל-איש אשר ידבנו לבו תקחו את-תרומתי: **3** וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת: **4** ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: **5** וערת אולם מאדמים וערת חחשים ועצי שטים: **6** שמן למאר בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: **7** אבני-שהם ואבני מלאים לאפד ולחשן: **8** ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם: **9** ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל-כליו וכן תעשו: **10** ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו: **11** וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב: **12** ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונתתה על ארבע פעמתי ושתי טבעת על-צלעו האחת ושתי טבעת על-צלעו השנית: **13** ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב: **14** והבאת את-הבדים בטבעת על צלעת הארן לשאת את-הארן בהם: **15** בטבעת הארן יהיו הבדים לא יסרו ממנו: **16** ונתת אל-הארן את העדת אשר אתן אליך: **17** ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה: **18** ועשית שנים כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת: **19** ועשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב-אחד מקצה מזה מן-הכפרת תעשו את-הכרבים על-שני קצותיו: **20** והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על-הכפרת ופניהם איש אל-אחיו אל-הכפרת יהיו פני הכרבים: **21** ונתת את-הכפרת על-הארן מלמעלה ואל-הארן תתן את-העדת אשר אתן אליך: **22** ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על-הארן העדת את כל-אשר אצוה אותך אל-בני ישראל: **23** ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו וחצי קמתו: **24** וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב: **25** ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר-זהב למסגרתו סביב: **26** ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת את-הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו: **27** לעמת המסגרת תהיין הטבעת לבתים לבדים לשאת את-השלחן: **28** ועשית את-הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשאיכם את-השלחן: **29** ועשית קערתי וכפתי וקשותיו ומנקיתיו אשר יסך בהן זהב טהור תעשה אתם: **30** ונתת על-השלחן לחם פנים לפני תמיד: **31** ועשית מגרת זהב טהור מקשה תעשה המגורה ירכה וקנה נביעה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו: **32** וששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מגרה מצדה האחד ושלשה קני מגרה מצדה השני: **33** שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היצאים מן-המגורה: **34** ובמגורה ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה: **35** וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת-שני הקנים ממנה לששת הקנים היצאים מן-המגורה: **36** כפתריהם וקנתם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור: **37** ועשית את-נרתיה שבעה והעלה את-נרתיה והאיר על-עבר פניה: **38** ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור: **39** ככר זהב טהור יעשה אתה את כל-הכלים האלה: **40** וראה ועשה בתבניתם אשר-אתה מראה בהר: **Exo 26** ואת-המשכן תעשה עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותלעת שני כרבים מעשה חשב תעשה אתם: **2** ארך היריעה האחת שמונה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל-היריעת: **3** חמש היריעת תהיין חברת אשה אל-אחתה וחמש יריעת חברת אשה אל-אחתה: **4** ועשית ללאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה בשפת היריעה הקיצונה במחברת השנית: **5** חמשים ללאת תעשה ביריעה האחת וחמשים

ללא תעשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הללא תעשה
 אלא אחתה: **6** ועשית חמשים קרסי זהב וחברת את היריעת אשה אלא אחתה בקרסים
 והיה המשכן אחד: **7 פ** ועשית יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת
 תעשה אתם: **8** ארך היריעה האחת שלשים באמה ורחב ארבע באמה היריעה
 האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת: **9** וחברת את חמש היריעת לבד ואת שש
 היריעת לבד וכפלת את היריעה הששית אל מול פני האהל: **10** ועשית חמשים
 ללא תעשה על שפת היריעה האחת הקיצנה בחברת וחמשים ללא תעשה על שפת היריעה
 החברת השנית: **11** ועשית קרסי נחשת חמשים והבאת את הקרסים בללא תעשה וחברת
 את האהל והיה אחד: **12** וסרח העדף ביריעת האהל חצי היריעה העדפת תסרח
 על אחרי המשכן: **13** והאמה מזה והאמה מזה בעדף בארך יריעת האהל יהיה
 סרוח על צדי המשכן מזה ומזה לכסתו: **14** ועשית מכסה לאהל ערת אילם
 מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה: **15 פ** ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים
 עמודים: **16** עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד: **17** שתי
 ידות לקרש האחד משלבת אשה אלא אחתה כן תעשה לכל קרשי המשכן: **18** ועשית
 את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה: **19** וארבעים אדני כסף תעשה
 תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידותיו ושני אדנים
 תחת הקרש האחד לשתי ידותיו: **20** ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים קרש:
21 וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש
 האחד: **22** ולירכתי המשכן ימה תעשה ששה קרשים: **23** ושני קרשים תעשה
 למקצעת המשכן בירכתים: **24** ויהיו תאמים מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו
 אלהי טבעת האחת כן יהיה לשניהם לשני המקצעת יהיו: **25** והיו שמנה קרשים
 ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת
 הקרש האחד: **26** ועשית בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחד: **27**
 וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן
 לירכתים ימה: **28** והבריח התיכון בתוך הקרשים מברח מן הקצה אלהי קצה: **29**
 ואת הקרשים תצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה זהב בתים לבריחם וצפית
 את הבריחם זהב: **30** והקמת את המשכן כמשפטו אשר הראית בה: **31 ס** ועשית
 פרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב יעשה אתה כרבים: **32**
 ונתתה אתה על ארבעה עמודי שטים מצפים זהב וויהם זהב על ארבעה
 אדני כסף: **33** ונתתה את הפרכת תחת הקרסים והבאת שמה מבית לפרכת את
 ארון העדות והבדילה הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים: **34** ונתת
 את הכפרת על ארון העדות בקדש הקדשים: **35** ושמת את השלחן מחוץ לפרכת
 ואת המנרה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה והשלחן תתן על צלע צפון: **36**
 ועשית מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם: **37**
 ועשית למסך חמשה עמודי שטים וצפית אתם זהב וויהם זהב ויצקת להם חמשה
 אדני נחשת: **Exo 27 ס** ועשית את המזבח עצי שטים חמש אמות ארך וחמש אמות
 רחב רבוע יהיה המזבח ושלוש אמות קמתו: **2** ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו
 תהיין קרנתיו וצפית אתו נחשת: **3** ועשית סירתיו לדשנו ויעיו ומזרקתיו ומזלגתיו
 ומחתתיו לכל כליו תעשה נחשת: **4** ועשית לו מכבר מעשה רשת נחשת ועשית
 על הרשת ארבע טבעת נחשת על ארבע קצותיו: **5** ונתתה אתה תחת כרכב המזבח

מלמטה והיתה הרשת עד חצי המזבח: **6** ועשית בדים למזבח בדי עצי שטים וצפית אתם נחשת: **7** והובא את-בדיו בטבעת והיו הבדים על-שתי צלעת המזבח בשאת אתו: **8** נכוב לחת תעשה אתו כאשר הראה אתך בהר כן יעשו: **9** ועשית את חצר המשכן לפאת נגב-תימנה קלעים לחצר שש משזר מאה באמה ארך לפאה האחת: **10** ועמדיו עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף: **11** וכן לפאת צפון בארך קלעים מאה ארך **(ועמדו)** **[ועמדו]** עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף: **12** ורחב החצר לפאתים קלעים חמשים אמה עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה: **13** ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה חמשים אמה: **14** וחמש עשרה אמה קלעים לכתף עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה: **15** ולכתף השנית חמש עשרה קלעים עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה: **16** ולשער החצר מסך עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם עמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה: **17** כל-עמודי החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת: **18** ארך החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים וקמה חמש אמות שש משזר ואדניהם נחשת: **19** לכל כלי המשכן בכל עבדתו וכל-יתדתיו וכל-יתדת החצר נחשת: **20** ואתה תצוה את-בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת נר תמיד: **21** באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על-העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד-בקר לפני יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל: **28 Exo** ואתה הקרב אליך את-אהרן אחיך ואת-בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנולי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן: **2** ועשית בגדי-קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת: **3** ואתה תדבר אל-כל-חכמי-לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את-בגדי אהרן לקדשו לכהנולי: **4** ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת חשבין מצנפת ואבנט ועשו בגדי-קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנולי: **5** והם יקחו את-הזהב ואת-התכלת ואת-הארגמן ואת-תולעת השני ואת-השש: **6** ועשו את-האפוד זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר מעשה חשב: **7** שתי כתפת חברת יהיה-לו אל-שני קצותיו וחבר: **8** וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר: **9** ולקחת את-שתי אבני-שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל: **10** ששה משמתם על האבן האחת ואת-שמות הששה הנותרים על-האבן השנית כתולדתם: **11** מעשה חרש אבן פתוחי חתם תפתח את-שתי האבנים על-שני בני ישראל מסכת משבצות זהב תעשה אתם: **12** ושמת את-שתי האבנים על כתפת האפוד אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן את-שמותם לפני יהוה על-שתי כתפיו לזכרון: **13** ועשית משבצת זהב: **14** ושתי שרשרת זהב טהור מנובלת תעשה אתם מעשה עבת ונתתה את-שרשרת העבת על-המשבצת: **15** ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר תעשה אתו: **16** רבוע יהיה כפול זרת ארכו וזרת רחבו: **17** ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורים אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד: **18** והטור השני נפך ספיר ויהלם: **19** והטור השלישי לשם שבו ואחלמה: **20** והטור הרביעי תרשיש ושהם וישפה משבצים זהב יהיו במלואתם: **21** והאבנים תהיון על-שמת בני-ישראל שתיים עשרה על-שמתם פתוחי חותם איש על-שמו תהיון לשני עשר שבט: **22** ועשית על-החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור: **23** ועשית על-החשן שתי טבעות זהב ונתת את-שתי הטבעות על-שני קצות החשן: **24** ונתתה

את־שתי עבתת הזהב על־שתי השבעת אל־קצות החשן: **25** ואת שתי קצות שתי העבתת תתן על־שתי המשבצות ונתתה על־כתפות האפד אל־מול פניו: **26** ועשית שתי טבעות זהב ושמת אתם על־שני קצות החשן על־שפתו אשר אל־עבר האפד ביתה: **27** ועשית שתי טבעות זהב ונתתה אתם על־שתי כתפות האפד מלמטה ממוֹל פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב האפוד: **28** וירכסו את־החשן (משבצתו) [משבצתיו] אל־טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על־חשב האפוד ולא־יזוח החשן מעל האפוד: **29** ונשא אהרן את־שמות בני־ישראל בחשן המשפט על־לבו בבאו אל־הקדש לזכרון לפני־יהוה תמיד: **30** ונתת אל־חשן המשפט את־האורים ואת־התמים והיו על־לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא אהרן את־משפט בני־ישראל על־לבו לפני יהוה תמיד: **ס 31** ועשית את־מעיל האפוד כליל תכלת: **32** והיה פ־ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה־לו לא יקרע: **33** ועשית על־שוליו רמני תכלת וארגמן ותולעת שני על־שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב: **34** פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על־שוליו המעיל סביב: **35** והיה על־אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל־הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות: **ס 36** ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חתם קדש ליהוה: **37** ושמת אתו על־פתיל תכלת והיה על־המצנפת אל־מול פני־המצנפת יהיה: **38** והיה על־מצח אהרן ונשא אהרן את־עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל־מתנת קדשיהם והיה על־מצחו תמיד לרצון להם לפני יהוה: **39** ושבצת הכתנת שש ועשית מצנפת שש ואבנט תעשה מעשה רקם: **40** ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת: **41** והלבשת אתם את־אהרן אחיך ואת־בניו אתו ומשחת אתם ומלאת את־ידיהם וקדשת אתם וכהנו לי: **42** ועשה להם מכנסי־בד לכסות בשר ערוה ממתנים ועד־ירכיים יהיו: **43** והיו על־אהרן ועל־בניו בבאם אל־אהל מועד או בגשתם אל־המזבח לשרת בקדש ולא־ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחריו: **ס Exo 29** וזה הדבר אשר־תעשה להם לקדש אתם לכהן לי לקח פר אחד בן־בקר ואילם שנים תמימים: **2** ולחם מצות וחלת מצת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן סלת חטים תעשה אתם: **3** ונתת אותם על־סל אחד והקרבת אתם בסל ואת־הפר ואת שני האילם: **4** ואת־אהרן ואת־בניו תקריב אל־פתח אהל מועד ורחצת אתם במים: **5** ולקחת את־הבגדים והלבשת את־אהרן את־הכתנת ואת מעיל האפד ואת־החשן ואפדת לו בחשב האפד: **6** ושמת המצנפת על־ראשו ונתת את־נזר הקדש על־המצנפת: **7** ולקחת את־שמן המשחה ויצקת על־ראשו ומשחת אתו: **8** ואת־בניו תקריב והלבשתם כתנת: **9** וחגרת אתם אבנט אהרן ובניו וחבשת להם מגבעת והיתה להם כהנה לחקת עולם ומלאת יד־אהרן ויד־בניו: **10** והקרבת את־הפר לפני אהל מועד וסמך אהרן ובניו את־ידיהם על־ראש הפר: **11** ושחטת את־הפר לפני יהוה פתח אהל מועד: **12** ולקחת מדם הפר ונתתה על־קרנת המזבח באצבעך ואת־כל־הדם תשפך אל־יסוד המזבח: **13** ולקחת את־כל־החלב המכסה את־הקרב ואת היתרת על־הכבד ואת שתי הכלית ואת־החלב אשר עליהן והקטרת המזבחה: **14** ואת־בשר הפר ואת־ערו ואת־פרשו תשרף באש מחוץ למחנה חטאת הוא: **15** ואת־האיל האחד תקח וסמכו אהרן ובניו את־ידיהם על־ראש האיל: **16** ושחטת את־האיל ולקחת את־דמו וזרקת על־המזבח סביב: **17** ואת־האיל נתת לנתחיו ורחצת קרבו וכרעיו ונתת על־נתחיו

ועל־ראשו: **18** והקטרת את־כל־האיל המזבחה עלה הוא ליהוה ריח ניחוח אשה ליהוה הוא: **19** ולקחת את האיל השני וסמך אהרן ובניו את־ידיהם על־ראש האיל: **20** ושחטת את־האיל ולקחת מדמו ונתתה על־תנוך און אהרן ועל־תנוך און בניו הימנית ועל־בהן ידם הימנית ועל־בהן רגלם הימנית וזרקת את־הדם על־המזבח סביב: **21** ולקחת מן־הדם אשר על־המזבח ומשמן המשחה והזית על־אהרן ועל־בגדיו ועל־בניו ועל־בגדיו בניו אתו וקדש הוא ובגדיו ובניו ובגדי בניו אתו: **22** ולקחת מן־האיל החלב והאליה ואת־החלב המכסה את־הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת־החלב אשר עלהן ואת שוק הימין כי איל מלאים הוא: **23** וככר לחם אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד מסל המצות אשר לפני יהוה: **24** ושמת הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת אתם תנופה לפני יהוה: **25** ולקחת אתם מידם והקטרת המזבחה על־העלה לריח ניחוח לפני יהוה אשה הוא ליהוה: **26** ולקחת את־החזה מאיל המלאים אשר לאהרן והנפת אתו תנופה לפני יהוה והיה לך למנה: **27** וקדשת את חזה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף ואשר הורם מאיל המלאים מאשר לאהרן ומאשר לבניו: **28** והיה לאהרן ולבניו לחק־עולם מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת בני־ישראל מזבחי שלמיהם תרומתם ליהוה: **29** ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו למשחה בהם ולמלא־בם את־ידם: **30** שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו מבניו אשר יבא אל־אהל מועד לשרת בקדש: **31** ואת איל המלאים תקח ובשלת את־בשרו במקם קדש: **32** ואכל אהרן ובניו את־בשר האיל ואת־הלחם אשר בסל פתח אהל מועד: **33** ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא את־ידם לקדש אתם וזר לא־יאכל כי־קדש הם: **34** ואס־יותר מבשר המלאים ומן־הלחם עד־הבקר ושרפת את־הנותר באש לא יאכל כי־קדש הוא: **35** ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל אשר־צויתי אתכם שבעת ימים תמלא ידם: **36** ופר חטאת תעשה ליום על־הכפרים וחטאת על־המזבח בכפרך עליו ומשחת אתו לקדשו: **37** שבעת ימים תכפר על־המזבח וקדשת אתו והיה המזבח קדש קדשים כל־הננע במזבח יקדש: **38** וזה אשר תעשה על־המזבח כבשים בני־שנה שנים ליום תמיד: **39** את־הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: **40** ועשרן סלת בלול בשמן כתית רבע ההין ונסך רבעית ההין יין לכבש האחד: **41** ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכה תעשה־לה לריח ניחוח אשה ליהוה: **42** עלת תמיד לדרתיכם פתח אהל־מועד לפני יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר אליך שם: **43** ונעדתי שמה לבני ישראל ונקדש בכבדי: **44** וקדשתי את־אהל מועד ואת־המזבח ואת־אהרן ואת־בניו אקדש לכהן לי: **45** ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים: **46** וידעו כי אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם: **Exo 30** ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אתו: **2** אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ואמתים קמתו ממנו קרנתיו: **3** וצפית אתו זהב טהור את־גגו ואת־קירתו סביב ואת־קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב: **4** ושתי טבעת זהב תעשה־לו מתחת לזרו על שתי צלעותיו תעשה על־שני צדיו והיה לבתים לבדים לשאת אתו בהמה: **5** ועשית את־הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב: **6** ונתתה אתו לפני הפרכת אשר על־ארן העדת לפני הכפרת אשר על־העדת אשר אועד לך שמה: **7** והקטיר עליו אהרן קטרת סמים

בבקר בבקר בהישיבו את־הנרת יקטירנה: **8** ובהעלת אהרן את־הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם: **9** לא־תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו: **10** וכפר אהרן על־קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש־קדשים הוא ליהוה: **פ** **11** וידבר יהוה אל־משה לאמר: **12** כי תשא את־ראש בני־ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא־יהיה בהם נגף בפקד אתם: **13** זה יתנו כל־העבר על־הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה ליהוה: **14** כל העבר על־הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה: **15** העשיר לא־ירבה והרל לא ימעט ממחצית השקל לתת את־תרומת יהוה לכפר על־נפשתיכם: **16** ולקחת את־כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתת אתו על־עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על־נפשתיכם: **פ** **17** וידבר יהוה אל־משה לאמר: **18** ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו בין־אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים: **19** ורחצו אהרן ובניו ממנו את־ידיהם ואת־רגליהם: **20** בכאם אל־אהל מועד ירחצו־מים ולא ימתו או בנשחם אל־המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה: **21** ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק־עולם לו ולזרעו לדרתם: **פ** **22** וידבר יהוה אל־משה לאמר: **23** ואתה קח־לך בשמים ראש מר־דרור חמש מאות וקנמן־בשם מחציתו חמשים ומאתים וקנה־בשם חמשים ומאתים: **24** וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית הין: **25** ועשית אתו שמן משחת־קדש רקח מרקחת מעשה רקח שמן משחת־קדש יהיה: **26** ומשחת בו את־אהל מועד ואת ארון העדת: **27** ואת־השלחן ואת־כל־כליו ואת־המנרה ואת־כליה ואת מזבח הקטרת: **28** ואת־מזבח העלה ואת־כל־כליו ואת־הכיר ואת־כנו: **29** וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל־הננע בהם יקדש: **30** ואת־אהרן ואת־בניו תמשח וקדשת אתם לכהן לי: **31** ואל־בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת־קדש יהיה זה לי לדרתיכם: **32** על־בשר אדם לא ייסך ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם: **33** איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על־זר ונכרת מעמיו: **ס** **34** ויאמר יהוה אל־משה קח־לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה: **35** ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח ממלח טהור קדש: **36** ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם: **37** והקטרת אשר תעשה במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה לך ליהוה: **38** איש אשר־יעשה כמוה להריח בה ונכרת מעמיו: **ס** **Exo 31** וידבר יהוה אל־משה לאמר: **1** ראה קראתי בשם בצלאל בן־אורי בן־חור למשה יהודה: **2** ואמלא אתו רוח אלהים בחכמה ובתבונה וברעת ובכל־מלאכה: **3** לחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת: **4** ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל־מלאכה: **5** ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן־אחיסמך למטה־דן ובלב כל־חכם־לב נתתי חכמה ועשו את כל־אשר צויתך: **6** את אהל מועד ואת־הארן לעדת ואת־הכפרת אשר עליו ואת כל־כלי האהל: **7** ואת־השלחן ואת־כליו ואת־המנרה הטהרה ואת־כל־כליה ואת מזבח הקטרת: **8** ואת־מזבח העלה ואת־כל־כליו ואת־הכיר ואת־כנו: **9** ואת בגדי השרד ואת־בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת־בגדי בניו לכהן: **10** ואת שמן המשחה ואת־קטרת הסמים לקדש ככל אשר־צויתך יעשו: **פ** **11** ויאמר יהוה אל־משה לאמר: **12** ואתה דבר אל־בני ישראל

לאמר אך את־שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדרתים לדעת כי אני יהוה מקדשכם: **14** ושמרתם את־השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל־העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה: **15** ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל־העשה מלאכה ביום השבת מות יומת: **16** ושמרו בני־ישראל את־השבת לעשות את־השבת לדרתם ברית עולם: **17** ביני ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי־ששת ימים עשה יהוה את־השמים ואת־הארץ וביום השביעי שבת וינפש: **ס 18** ויתן אל־משה ככלחו לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים: **Exo 32** וירא העם כי־בשש משה לדרת מן־ההר ויקהל העם על־אהרן ויאמרו אליו קום עשה־לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי־זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה־היה לו: **2** ויאמר אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם ובנתיכם והביאו אלי: **3** ויתפרקו כל־העם את־נזמי הזהב אשר באזניהם ויביאו אל־אהרן: **4** ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: **5** וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר: **6** וישכימו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק: **פ 7** וידבר יהוה אל־משה לך־רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים: **8** סרו מהר מן־הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו־לו ויזבחו־לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: **9** ויאמר יהוה אל־משה ראיתי את־העם הזה והנה עִם־קשה־עֶרֶף הוא: **10** ועתה הניחה לי ויחר־אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול: **11** ויחל משה את־פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה: **12** למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאתם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על־הרעה לעמך: **13** זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארבה את־זרעכם ככוכבי השמים וכל־הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם: **14** וינחם יהוה על־הרעה אשר דבר לעשות לעמו: **פ 15** ויפן וירד משה מן־ההר ושני לחת העדת בידו לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם כתבים: **16** והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על־הלחת: **17** וישמע יהושע את־קול העם ברעה ויאמר אל־משה קול מלחמה במחנה: **18** ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע: **19** ויהי כאשר קרב אל־המחנה וירא את־העגל ומחלת ויחר־אף משה וישלך **[מידו]** **[מידיו]** את־הלחת וישבר אתם תחת ההר: **20** ויקח את־העגל אשר עשו וישרף באש וישחן עד אשר־דק ויזר על־פני המים וישק את־בני ישראל: **21** ויאמר משה אל־אהרן מה־עשה לך העם הזה כי־הבאת עליו חטאה גדלה: **22** ויאמר אהרן אל־יחר אף אדני אתה ידעת את־העם כי ברע הוא: **23** ויאמרו לי עשה־לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי־זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה־היה לו: **24** ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו־לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה: **25** וירא משה את־העם כי פרע הוא כי־פרעה אהרן לשמצה בקמיהם: **26** ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל־בני לוי: **27** ויאמר להם כה־אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש־חרבו על־ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה והרגו

איש-את-אחיו ואיש את-רעהו ואיש את-קרבו: **28** ויעשו בני-לוי כדבר משה ויפל
 מן-העם ביום ההוא כשלושת אלפי איש: **29** ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה
 כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה: **30** ויהי ממחרת ויאמר משה
 אל-העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל-יהוה אולי אכפרה בעד
 חטאתכם: **31** וישב משה אל-יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו
 להם אלהי זהב: **32** ועתה אסתשא חטאתם ואס-אין מחני נא מספרך אשר כתבת:
33 ויאמר יהוה אל-משה מי אשר חטא-לי אמחננו מספרי: **34** ועתה לך נחה
 את-העם אל אשר-דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם
 חטאתם: **35** ויגף יהוה את-העם על אשר עשו את-העגל אשר עשה אהרן: **Exo 33** **ס**
 וידבר יהוה אל-משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים
 אל-הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אחננה: **2** ושלחתי
 לפניך מלאך וגרשתי את-הכנעני האמרי והחתי והפרזי החוי והיבوسی: **3** אל-ארץ
 זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עסקשה-ערף אתה פן-אכלך בדרך: **4**
 וישמע העם את-הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא-שתו איש עדיו עליו: **5** ויאמר יהוה
 אל-משה אמר אל-בני-ישראל אתם עסקשה-ערף רגע אחד אעלה בקרבך
 וכליתך ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה-לך: **6** ויתנצלו בני-ישראל
 את-עדים מהר חורב: **7** ומשה יקח את-האהל ונשתלו מחוץ למחנה הרחק
 מן-המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל-מבקש יהוה יצא אל-אהל מועד אשר
 מחוץ למחנה: **8** והיה כצאת משה אל-האהל יקומו כל-העם ונצבו איש פתח אהלו
 והביטו אחרי משה עד-באו האהלה: **9** והיה כבא משה האהלה ירד עמוד הענן
 ועמד פתח האהל ודבר עם-משה: **10** וראה כל-העם את-עמוד הענן עמד פתח
 האהל וקם כל-העם והשתחוו איש פתח אהלו: **11** ודבר יהוה אל-משה פנים
 אל-פנים כאשר ידבר איש אל-רעהו ושב אל-המחנה ומשרתו יהושע בן-נון נער
 לא ימוש מתוך האהל: **ס** **12** ויאמר משה אל-יהוה ראה אתה אמר אלי העל
 את-העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר-תשלח עמי ואתה אמרת ידעתך בשם
 וגם-מצאת חן בעיני: **13** ועתה אסנא מצאתי חן בעיניך הודעני נא את-דרכך
 ואדעך למען אמצא-חן בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה: **14** ויאמר פני ילכו
 והנחתי לך: **15** ויאמר אליו אס-אין פניך הלכים אל-תעלנו מזה: **16** ובמה יודע
 אפוא כי-מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך
 מכל-העם אשר על-פני האדמה: **פ** **17** ויאמר יהוה אל-משה גם את-הדבר הזה
 אשר דברת אעשה כי-מצאת חן בעיני ואדעך בשם: **18** ויאמר הראני נא את-כבודך:
19 ויאמר אני אעביר כל-טובי על-פניך וקראתי בשם יהוה לפניך וחנתי את-אשר
 אחן ורחמתי את-אשר ארחם: **20** ויאמר לא תוכל לראת את-פני כי לא-יראני
 האדם וחי: **21** ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על-הצור: **22** והיה בעבר כבדי
 ושמתיך בנקרת הצור ושכתי כפי עליך עד-עברי: **23** והסרתי את-כפי וראית
 את-אחרי ופני לא יראו: **ס** **Exo 34** ויאמר יהוה אל-משה פסל-לך שני-לחת אבנים
 כראשנים וכתבתי על-הלחת את-הדברים אשר היו על-הלחת הראשנים אשר
 שברת: **2** והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל-הר סיני ונצבת לי שם על-ראש ההר: **3**
 ואיש לא-יעלה עמך וגם-איש אל-ירא בכל-ההר גם-הצאן והבקר אל-ירעו
 אל-ימול ההר ההוא: **4** ויפסל שני-לחת אבנים כראשנים וישכם משה בבקר ויעל

אל-הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לחת אבנים: **5** וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה: **6** ויעבר יהוה על-פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב-חסד ואמת: **7** נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על-בנים ועל-בני בנים על-שלישים ועל-רבעים: **8** וימחר משה ויקד ארצה וישתחו: **9** ויאמר אִם-נָא מצאתי חן בעיניך אדני ילך-נָא אדני בקרבנו כי עִם-קִשְׁה־עֶרְף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: **10** ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל-עמך אעשה נפלאת אשר לא-נבראו בכל-הארץ ובכל-הגוים וראה כל-העם אשר-אתה בקרבנו את-מעשה יהוה כי-נורא הוא אשר אני עשה עמך: **11** שמר-לך את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את-האמרי והכנעני והחתי והפרזי והחוי והיבوسی: **12** השמר לך פְּת־תַּכְרַת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פְּת־יהיה למוקש בקרבך: **13** כי את-מזבחתם תתצון ואת-מזבחתם תשברון ואת-אשריו תכרתון: **14** כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא: **15** פְּת־תַּכְרַת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו: **16** ולקחת מבנתיו לבניך וזנו בנתיו אחרי אלהיהן והזנו את-בניך אחרי אלהיהן: **17** אלהי מסכה לא תעשה-לך: **18** את-חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים: **19** כל-פטר רחם לי וכל-מקנך תזכר פטר שור ושה: **20** ופטר חמור תפדה בשה ואם-לא תפדה וערפתו כל בכור בניך תפדה ולא-יראו פני ריקם: **21** ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת: **22** וחג שבעת תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה: **23** שלש פעמים בשנה יראה כל-זכורך את-פני האדן יהוה אלהי ישראל: **24** כי-אוריש גוים מפניך והרחבתי את-גבולך ולא-יחמד איש את-ארצך בעלתך לראות את-פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה: **25** לא-תשחט על-חמץ דם-זבחי ולא-ילין לבקר זבח חג הפסח: **26** ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא-תבשל גדי בחלב אמו: **27** ויאמר יהוה אל-משה כתב-לך את-הדברים האלה כי על-פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת-ישראל: **28** ויהי-שם עִם-יהוה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על-הלחת את דברי הברית עשרת הדברים: **29** והיו ברדת משה מהר סיני ושני לחת העדת ביד-משה ברדתו מן-ההר ומשה לא-ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו: **30** וירא אהרן וכל-בני ישראל את-משה והנה קרן עור פניו ויראו מנשת אליו: **31** ויקרא אלהם משה וישבו אליו אהרן וכל-הנשאים בעדה וידבר משה אלהם: **32** ואחרי-כן נגשו כל-בני ישראל ויצום את כל-אשר דבר יהוה אתו בהר סיני: **33** ויכל משה מדבר אתם ויתן על-פניו מסוה: **34** ובבא משה לפני יהוה לדבר אתו יסיר את-המסוה עד-צאתו ויצא ודבר אל-בני ישראל את אשר יצוה: **35** וראו בני-ישראל את-פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה את-המסוה על-פניו עד-באו לדבר אתו: **Exo 35** ויקהל משה את-כל-עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר-צוה יהוה לעשת אתם: **2** ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל-העשה בו מלאכה יומת: **3** לא-תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת: **4** ויאמר משה אל-כל-עדת בני-ישראל לאמר זה הדבר אשר-צוה יהוה לאמר: **5** קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת: **6**

ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: 7 וערת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים: 8 ושמן למאור ובשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: 9 ואבני־שהם ואבני מלאים לאפור ולחשן: 10 וכל־חכם־לב בכם יבאו ויעשו את כל־אשר צוה יהוה: 11 את־המשכן את־אהלו ואת־מכסהו את־קרסיו ואת־קרשיו את־בריוחו את־עמדיו ואת־אדניו: 12 את־הארן ואת־בדיו את־הכפרת ואת פרכת המסך: 13 את־השלחן ואת־בדיו ואת־כל־כליו ואת לחם הפנים: 14 ואת־מנרת המאור ואת־כליה ואת־נרתיה ואת שמן המאור: 15 ואת־מזבח הקטרת ואת־בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת־מסך הפתח לפתח המשכן: 16 את מזבח העלה ואת־מכבר הנחשת אשר־לו את־בדיו ואת־כל־כליו את־הכיר ואת־כנו: 17 את קלעי החצר את־עמדיו ואת־אדניה ואת מסך שער החצר: 18 את־יתדת המשכן ואת־יתדת החצר ואת־מיתריהם: 19 את־בגדי השרד לשרת בקדש את־בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת־בגדי בניו לכהן: 20 ויצאו כל־עדת בני־ישראל מלפני משה: 21 ויבאו כל־איש אשר־נשאו לבו וכל אשר נדבה רוחו אתו הביאו את־תרומת יהוה למלאכת אהל מועד ולכל־עבודתו ולבגדי הקדש: 22 ויבאו האנשים על־הנשים כל נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל־כלי זהב וכל־איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה: 23 וכל־איש אשר־נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים וערת אילם מאדמים וערת תחשים הביאו: 24 כל־מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל־מלאכת העבודה הביאו: 25 וכל־אשה חכמת־לב בידיה טוו ויביאו מטוה את־התכלת ואת־הארגמן את־תולעת השני ואת־השש: 26 וכל־הנשים אשר נשא לבן אתנה בחכמה טוו את־העזים: 27 והנשאים הביאו את אבני השהם ואת אבני המלאים לאפור ולחשן: 28 ואת־הבשם ואת־השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים: 29 כל־איש ואשה אשר נדב לבם אתם להביא לכל־המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד־משה הביאו בני־ישראל נדבה ליהוה: 30 ויאמר משה אל־בני ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן־אורי בן־חור למטה יהודה: 31 וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה וברעת ובכל־מלאכה: 32 ולחשב מחשבת לעשת בזהב ובכסף ובנחשת: 33 ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל־מלאכת מחשבת: 34 ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן־אחיסמך למטה־דן: 35 מלא אתם חכמת־לב לעשות כל־מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל־מלאכה וחשבי מחשבת: 36 **Exo 36** ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם־לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשת את־כל־מלאכת עבדת הקדש לכל אשר־צוה יהוה: 2 ויקרא משה אל־בצלאל ואל־אהליאב ואל כל־איש חכם־לב אשר נתן יהוה חכמה בלבם כל אשר נשאו לבו לקרבה אל־המלאכה לעשת אתה: 3 ויקחו מלפני משה את כל־התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדש לעשת אתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר: 4 ויבאו כל־החכמים העשים את כל־מלאכת הקדש איש־איש ממלאכתו אשר־המה עשים: 5 ויאמרו אל־משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבודה למלאכה אשר־צוה יהוה לעשת אתה: 6 ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל־יעשו־עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא: 7 והמלאכה היתה דים לכל־המלאכה לעשות אתה והותר: 8 ויעשו כל־חכם־לב בעשי המלאכה את־המשכן עשר יריעת שש משור ותכלת וארגמן

ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה אתם: **9** ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל-היריעת: **10** ויחבר את-חמש היריעת אחת אל-אחת וחמש יריעת חבר אחת אל-אחת: **11** ויעש ללאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה במחברת כן עשה בשפת היריעה הקיצונה במחברת השנית: **12** חמשים ללאת עשה ביריעה האחת וחמשים ללאת עשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הללאת אחת אל-אחת: **13** ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את-היריעת אחת אל-אחת בקרסים ויהי המשכן אחד: **14** ויעש יריעת עזים לאהל על-המשכן עשתי-עשרה יריעת עשה אתם: **15** ארך היריעה האחת שלשים באמה וארבע אמות רחב היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת: **16** ויחבר את-חמש היריעת לבר ואת-שש היריעת לבר: **17** ויעש ללאת חמשים על שפת היריעה הקיצונה במחברת וחמשים ללאת עשה על-שפת היריעה החברת השנית: **18** ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את-האהל להיות אחד: **19** ויעש מכסה לאהל ערת אלים מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה: **20** ויעש את-הקרשים למשכן עצי שטים עמדים: **21** עשר אמת ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד: **22** שתי ידת לקרש האחד משלבת אחת אל-אחת כן עשה לכל קרשי המשכן: **23** ויעש את-הקרשים למשכן עשרים קרשים לפאת נגב תימנה: **24** וארבעים אדני-כסף עשה תחת עשרים הקרשים שני אדנים תחת-הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת-הקרש האחד לשתי ידתיו: **25** ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשה עשרים קרשים: **26** וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: **27** ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים: **28** ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים: **29** והיו תואמם מלמטה ויחדו יהיו תמים אל-ראשו אל-הטבעת האחת כן עשה לשניהם לשני המקצעת: **30** והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד: **31** ויעש בריחי עצי שטים חמשה לקרשי צלע-המשכן האחת: **32** וחמשה בריחם לקרשי צלע-המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי המשכן לירכתים ימה: **33** ויעש את-הבריה התיכן לברח בתוך הקרשים מן-הקצה אל-הקצה: **34** ואת-הקרשים צפה זהב ואת-טבעתם עשה זהב בתים לבריחם ויצף את-הבריחם זהב: **35** ויעש את-הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב עשה אתה כרבים: **36** ויעש לה ארבעה עמודי שטים ויצפם זהב וויהם זהב ויצק להם ארבעה אדני-כסף: **37** ויעש מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם: **38** ואת-עמודיו חמשה ואת-זויהם וצפה ראשיהם וחשקיהם זהב ואדניהם חמשה נחשת: **Exo 37 פ** ויעש בצלאל את-הארן עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו: **2** ויצפיהו זהב טהור מבית ומחוץ ויעש לו זר זהב סביב: **3** ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על-צלעו האחת ושתי טבעות על-צלעו השנית: **4** ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב: **5** ויבא את-הבדים בטבעת על צלעת הארן לשאת את-הארן: **6** ויעש כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה: **7** ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה אתם משני קצות הכפרת: **8** כרוב-אחד מקצה מזה וכרוב-אחד מקצה מזה מן-הכפרת עשה את-הכרבים משני (קצוותו) [קצותיו]: **9** ויהיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על-הכפרת ופניהם איש אל-אחיו אל-הכפרת היו פני

הכרבים: **פ** ¹⁰ ויעש את־השלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו: ¹¹ ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב: ¹² ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זר־זהב למסגרתו סביב: ¹³ ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את־הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו: ¹⁴ לעמת המסגרת היו הטבעת בתים לבדים לשאת את־השלחן: ¹⁵ ויעש את־הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב לשאת את־השלחן: ¹⁶ ויעש את־הכלים אשר על־השלחן את־קערותיו ואת־כפתיו ואת מנקיותיו ואת־הקשות אשר יסך בהן זהב טהור: **פ** ¹⁷ ויעש את־המנרה זהב טהור מקשה עשה את־המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה היו: ¹⁸ וששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני: ¹⁹ שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה אחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היצאים מן־המנרה: ²⁰ ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה: ²¹ וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת־שני הקנים לששת הקנים היצאים ממנה: ²² כפתריהם וקנתם ממנה היו כלה מקשה אחת זהב טהור: ²³ ויעש את־נרתיה שבעה ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור: ²⁴ ככר זהב טהור עשה אתה ואת כל־כליה: **פ** ²⁵ ויעש את־מזבח הקטרת עצי שטים אמה ארכו ואמה רחבו רבוע ואמתים קמתו ממנו היו קרנתיו: ²⁶ ויצף אתו זהב טהור את־גנו ואת־קיריתו סביב ואת־קרנתיו ויעש לו זר זהב סביב: ²⁷ ושתי טבעת זהב עשה־לו מתחת לזרו על שתי צלעותיו על שני צדיו לבתים לבדים לשאת אתו בהם: ²⁸ ויעש את־הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב: ²⁹ ויעש את־שמן המשחה קדש ואת־קטרת הסמים טהור מעשה רקח: **פ**

Exo 38 ויעש את־מזבח העלה עצי שטים חמש אמות ארכו וחמש־אמות רחבו רבוע ושלש אמות קמתו: ² ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו היו קרנתיו ויצף אתו נחשת: ³ ויעש את־כל־כלי המזבח את־הסירת ואת־היעים ואת־המזרקת את־המזולגת ואת־המחתת כל־כליו עשה נחשת: ⁴ ויעש למזבח מכבר מעשה רשת נחשת תחת כרכבו מלמטה עד־חציו: ⁵ ויצק ארבע טבעת בארבע הקצות למכבר הנחשת בתים לבדים: ⁶ ויעש את־הבדים עצי שטים ויצף אתם נחשת: ⁷ ויבא את־הבדים בטבעת על צלעת המזבח לשאת אתו בהם נבוב לחת עשה אתו: **ס** ⁸ ויעש את הכיור נחשת ואת כנו נחשת במראת הצבאת אשר צבאו פתח אהל מועד: **ס** ⁹ ויעש את־החצר לפאת נגב תימנה קלעי החצר שש משזר מאה באמה: ¹⁰ עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף: ¹¹ ולפאת צפון מאה באמה עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף: ¹² ולפאתיים קלעים חמשים באמה עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה ווי העמדים וחשוקיהם כסף: ¹³ ולפאת קדמה מזרחה חמשים אמה: ¹⁴ קלעים חמש־עשרה אמה אל־הכתף עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה: ¹⁵ ולכתף השנית מזה ומזה לשער החצר קלעים חמש עשרה אמה עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה: ¹⁶ כל־קלעי החצר סביב שש משזר: ¹⁷ והאדנים לעמדים נחשת ווי העמודים וחשוקיהם כסף וצפוי ראשיהם כסף והם מחשקים כסף כל עמדי החצר: ¹⁸ ומסך שער החצר מעשה רקם תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר ועשרים אמה ארך וקומה ברחב חמש אמות לעמת קלעי החצר: ¹⁹ ועמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת וויהם כסף וצפוי ראשיהם וחשקיהם כסף: ²⁰ וכל־היתדת למשכן ולחצר סביב

נחשת: **ס 21** אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על־פי משה עבדת הלויים ביד איתמר בן־אהרן הכהן: **22** ובצלאל בן־אורי בן־חור למטה יהודה עשה את כל־אשר־צוה יהוה את־משה: **23** ואתו אהליאב בן־אחיסמך למטה־דן חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש: **ס 24** כל־זהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה תשע ועשרים ככר ושבע מאות ושליש שקל בשקל הקדש: **25** וכסף פקודי העדה מאת ככר ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל בשקל הקדש: **26** בקע לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש לכל העבר על־הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה לשש־מאות אלף ושלושת אלפים וחמש מאות וחמשים: **27** ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת הככר ככר לאדן: **28** ואת־האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה וויים לעמודים וצפה ראשיהם וחשק אתם: **29** ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים וארבע־מאות שקל: **30** ויעש בה את־אדני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת ואת־מכבר הנחשת אשר־לו ואת כל־כלי המזבח: **31** ואת־אדני החצר סביב ואת־אדני שער החצר ואת כל־יתדת המשכן ואת־כל־יתדת החצר סביב: **Exo 39** ומן־התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי־שרד לשרת בקדש ויעשו את־בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את־משה: **פ 2** ויעש את־האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר: **3** וירקעו את־פחי הזהב וקצץ פתילם לעשות בתוך התכלת ובתוך הארגמן ובתוך תולעת השני ובתוך השש מעשה חשב: **4** כתפת עשׂו־לו חברת על־שני **[קצוות]** **[קצותיו]** חבר: **5** וחשב אפדתו אשר עליו ממנו הוא כמעשהו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר כאשר צוה יהוה את־משה: **6** ויעשו את־אבני השהם מסכת משבצת זהב מפתחת פתוחי חותם על־שמות בני ישראל: **7** וישם אתם על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל כאשר צוה יהוה את־משה: **פ 8** ויעש את־החשן מעשה חשב כמעשה אפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר: **9** רבוע היה כפול עשו את־החשן זרת ארכו וזרת רחבו כפול: **10** וימלא־וּבו ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד: **11** והטור השני נפך ספיר ויהלם: **12** והטור השלישי לשם שבו ואחלמה: **13** והטור הרביעי תרשיש שהם וישפה מוסבת משבצות זהב במלאתם: **14** והאבנים על־שמת בני־ישראל הנה שתיים עשרה על־שמתם פתוחי חתם איש על־שמו לשנים עשר שבט: **15** ויעשו על־החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור: **16** ויעשו שתי משבצת זהב ושתי טבעת זהב ויתנו את־שתי הטבעת על־שני קצות החשן: **17** ויתנו שתי העבתת הזהב על־שתי הטבעת על־קצות החשן: **18** ואת שתי קצות שתי העבתת נתנו על־שתי המשבצת ויתנם על־כתפת האפד אל־מול פניו: **19** ויעשו שתי טבעת זהב וישמו על־שני קצות החשן על־שפתו אשר אל־עבר האפד ביתה: **20** ויעשו שתי טבעת זהב ויתנם על־שתי כתפת האפד מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב האפד: **21** וירכסו את־החשן מטבעתיו אל־טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על־חשב האפד ולא־יזח החשן מעל האפד כאשר צוה יהוה את־משה: **22** ויעש את־מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת: **23** ופי־המעיל בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב לא יקרע: **24** ויעשו על־שולי המעיל רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני משזר: **25** ויעשו פעמני זהב טהור ויתנו את־הפעמנים בתוך הרמנים על־שולי המעיל סביב בתוך הרמנים: **26** פעמן ורמן פעמן ורמן על־שולי המעיל סביב

לשרת כאשר צוה יהוה את־משה: **ס** 27 ויעשו את־הכתנת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו: **ס** 28 ואת המצנפת שש ואת־פארי המנבעת שש ואת־מכנסי הבר שש משזר: **ס** 29 ואת־האבנט שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת זהב טהור ויכתבו עליו מכתב פתוחי את־משה: **ס** 30 ויעשו את־ציץ נזר־הקדש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב פתוחי חותם קדש ליהוה: **ס** 31 ויתנו עליו פתיל תכלת לתת על־המצנפת מלמעלה כאשר צוה יהוה את־משה: **ס** 32 ותכל כל־עבדת משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את־משה כן עשו: **פ** 33 ויביאו את־המשכן אל־משה את־האהל ואת־כל־כליו קרסיו קרשיו **(בריהו)** **(בריהין)** ועמדיו ואדניו: **ס** 34 ואת־מכסה עורת האילם המאדמים ואת־מכסה ערת התחשים ואת פרכת המסך: **ס** 35 את־ארן העדת ואת־בדיו ואת הכפרת: **ס** 36 את־השלחן את־כל־כליו ואת לחם הפנים: **ס** 37 את־המנרה הטהרה את־נרתיה נרת המערכה ואת־כל־כליה ואת שמן המאור: **ס** 38 ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל: **ס** 39 את מזבח הנחשת ואת־מכבר הנחשת אשר־לו את־בדיו ואת־כל־כליו את־הכיר ואת־כנו: **ס** 40 את קלעי החצר את־עמדיה ואת־אדניה ואת־המסך לשער החצר את־מיתריו ויתרתיה ואת כל־כלי עבדת המשכן לאהל מועד: **ס** 41 את־בגדי השרד לשרת בקדש את־בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת־בגדי בניו לכהן: **ס** 42 ככל אשר־צוה יהוה את־משה כן עשו בני ישראל את כל־העבדה: **ס** 43 וירא משה את־כל־המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה יהוה כן עשו ויברך אתם משה: **פ** **Exo 40** וידבר יהוה אל־משה לאמר: **ס** 2 ביום־החדש הראשון באחד לחדש תקים את־משכן אהל מועד: **ס** 3 ושמת שם את ארון העדות וסכת על־הארן את־הפרכת: **ס** 4 והבאת את־השלחן וערכת את־ערכו והבאת את־המנרה והעלית את־נרתיה: **ס** 5 ונתתה את־מזבח הזהב לקטרת לפני ארון העדת ושמת את־מסך הפתח למשכן: **ס** 6 ונתתה את מזבח העלה לפני פתח משכן אהל־מועד: **ס** 7 ונתת את־הכיר בין־אהל מועד ובין המזבח ונתת שם מים: **ס** 8 ושמת את־החצר סביב ונתת את־מסך שער החצר: **ס** 9 ולקחת את־שמן המשחה ומשחת את־המשכן ואת־כל־אשר־בו וקדשת אתו ואת־כל־כליו והיה קדש: **ס** 10 ומשחת את־מזבח העלה ואת־כל־כליו וקדשת את־המזבח והיה המזבח קדש קדשים: **ס** 11 ומשחת את־הכיר ואת־כנו וקדשת אתו: **ס** 12 והקרבת את־אהרן ואת־בניו אל־פתח אהל מועד ורחצת אתם במים: **ס** 13 והלבשת את־אהרן את בגדי הקדש ומשחת אתו וקדשת אתו וכהן לי: **ס** 14 ואת־בניו תקריב והלבשת אתם כתנת: **ס** 15 ומשחת אתם כאשר משחת את־אביהם וכהנו לי והיתה להיות להם משחתם לכהנת עולם לדרתם: **ס** 16 ויעש משה ככל אשר צוה יהוה אתו כן עשה: **ס** 17 ויהי בחדש הראשון בשנה השנית באחד לחדש הוקם המשכן: **ס** 18 ויקם משה את־המשכן ויתן את־אדניו וישם את־קרשיו ויתן את־בריהיו ויקם את־עמודיו: **ס** 19 ויפרש את־האהל על־המשכן וישם את־מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יהוה את־משה: **ס** 20 ויקח ויתן את־העדת אל־הארן וישם את־הבדים על־הארן ויתן את־הכפרת על־הארן מלמעלה: **ס** 21 ויבא את־הארן אל־המשכן וישם את פרכת המסך ויסך על ארון העדות כאשר צוה יהוה את־משה: **ס** 22 ויתן את־השלחן באהל מועד על ירך המשכן צפנה מחוץ לפרכת: **ס** 23 ויערך עליו ערך לחם לפני יהוה כאשר צוה יהוה את־משה: **ס** 24 וישם את־המנרה באהל מועד נכח השלחן על ירך המשכן נגבה: **ס** 25 ויעל הנרת לפני יהוה כאשר צוה יהוה את־משה: **ס** 26 וישם את־מזבח

הזהב באהל מועד לפני הפרכת: ²⁷ ויקטר עליו קטרת סמים כאשר צוה יהוה את-משה: **פ** ²⁸ וישם את-מסך הפתח למשכן: ²⁹ ואת מזבח העלה שם פתח משכן אהל-מועד ויעל עליו את-העלה ואת-המנחה כאשר צוה יהוה את-משה: **ס** ³⁰ וישם את-הכיר בין-אהל מועד ובין המזבח ויתן שמה מים לרחצה: ³¹ ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו את-ידיהם ואת-רגליהם: ³² בבאם אל-אהל מועד ובקרבם אל-המזבח ירחצו כאשר צוה יהוה את-משה: **ס** ³³ ויקם את-החצר סביב למשכן ולמזבח ויתן את-מסך שער החצר ויכל משה את-המלאכה: **פ** ³⁴ ויכס הענן את-אהל מועד וכבוד יהוה מלא את-המשכן: ³⁵ ולא-יכל משה לבוא אל-אהל מועד כי-שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את-המשכן: ³⁶ ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם: ³⁷ ואם-לא יעלה הענן ולא יסעו עדיום העלתו: ³⁸ כי ענן יהוה על-המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל-בית-ישראל בכל-מסעיהם:

Leviticus 1 ויקרא אל-משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר: **2** דבר אל-בני ישראל ואמרת אלהם אדם כייקריב מכם קרבן ליהוה מן-הבהמה מן-הבקר ומן-הצאן תקריבו את-קרבנכם: **3** אם-עלה קרבנו מן-הבקר זכר תמים יקריבו אל-פתח אהל מועד יקריב אתו לרצנו לפני יהוה: **4** וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו: **5** ושחט את-בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את-הדם וזרקו את-הדם על-המזבח סביב אשר-פתח אהל מועד: **6** והפשיט את-העלה ונתח אתה לנתחיה: **7** ונתנו בני אהרן הכהן אש על-המזבח וערכו עצים על-האש: **8** וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את-הראש ואת-הפדר על-העצים אשר על-האש אשר על-המזבח: **9** וקרבנו וקרעו ירחץ במים והקטיר הכהן את-הכל המזבחה עלה אשה ריח-ניחוח ליהוה: **10** ואם-מן-הצאן קרבנו מן-הכשבים או מן-העזים לעלה זכר תמים יקריבו: **11** ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את-דמו על-המזבח סביב: **12** ונתח אתו לנתחיו ואת-ראשו ואת-פדרו וערך הכהן אתם על-העצים אשר על-האש אשר על-המזבח: **13** והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את-הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה: **14** ואם מן-העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן-התריום או מן-בני היונה את-קרבנו: **15** והקריבו הכהן אל-המזבח ומלק את-ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח: **16** והסיר את-מראתו בנצתה והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל-מקום הדרשן: **17** ושסע אתו בכנפיו לא יבדיל והקטיר אתו הכהן המזבחה על-העצים אשר על-האש עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה: **18** ונפש כיתקריב קרבן מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה: **19** והביאה אל-בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל-לבנתה והקטיר הכהן את-אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה: **20** והנותרת מן-המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: **21** וכי תקרב קרבן מנחה מאפה תנור סלת חלות מצת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן: **22** ואם-מנחה על-המחבת קרבנך סלת בלולה בשמן מצה תהיה: **23** פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה הוא: **24** ואם-מנחת מרחשת קרבנך סלת

בשמן תעשה: **8** והבאת אתהמנחה אשר יעשה מאלה ליהוה והקריבה אלהכהן והגישה אלהמזבח: **9** והרים הכהן מןהמנחה אתאזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה: **10** והנותרת מןהמנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: **11** כלהמנחה אשר תקריבו ליהוה לא תעשה חמוץ כי כלשאר וכלדבש לאתקטירו ממנו אשה ליהוה: **12** קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה ואלהמזבח לאיעלו לריח ניחח: **13** וכלקרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כלקרבנך תקריב מלח: **ס** **14** ואסתקריב מנחת בכורים ליהוה אביב קלוי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך: **15** ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא: **16** והקטיר הכהן אתאזכרתה מגרשה ומשמנה על כללבנתה אשה ליהוה: **פ** **Lev 3** ואסזבח שלמים קרבנו אם מןהבקר הוא מקריב אםזכר אםנקבה תמים יקריבנו לפני יהוה: **2** וסמך ידו עלראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן הכהנים אתהדם עלהמזבח סביב: **3** והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה אתהחלב המכסה אתהקרב ואת כלהחלב אשר עלהקרב: **4** ואת שתי הכלית ואתהחלב אשר עלהן אשר עלהכסלים ואתהיתרת עלהכבד עלהכליות יסירנה: **5** והקטירו אתו בניאהרן המזבחה עלהעלה אשר עלהעצים אשר עלהאש אשה ריח ניחח ליהוה: **פ** **6** ואסמןהצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה זכר או נקבה תמים יקריבנו: **7** אםכשב הואמקריב אתקרבנו והקריב אתו לפני יהוה: **8** וסמך אתידו עלראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן אתדמו עלהמזבח סביב: **9** והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה חלבו האליה תמימה לעמת העצה יסירנה ואתהחלב המכסה אתהקרב ואת כלהחלב אשר עלהקרב: **10** ואת שתי הכלית ואתהחלב אשר עלהן אשר עלהכסלים ואתהיתרת עלהכבד עלהכלית יסירנה: **11** והקטירו הכהן המזבחה לחם אשה ליהוה: **פ** **12** ואם עז קרבנו והקריבו לפני יהוה: **13** וסמך אתידו עלראשו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן אתדמו עלהמזבח סביב: **14** והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה אתהחלב המכסה אתהקרב ואת כלהחלב אשר עלהקרב: **15** ואת שתי הכלית ואתהחלב אשר עלהן אשר עלהכסלים ואתהיתרת עלהכבד עלהכלית יסירנה: **16** והקטירם הכהן המזבחה לחם אשה לריח ניחח כלחלב ליהוה: **17** חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם כלחלב וכלדם לא תאכלו: **פ** **Lev 4** וידבר יהוה אלמשה לאמר: **2** דבר אלבני ישראל לאמר נפש כיתחטא בשגגה מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה: **3** אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בןבקר תמים ליהוה לחטאת: **4** והביא אתהפר אלפתח אהל מועד לפני יהוה וסמך אתידו עלראש הפר ושחט אתהפר לפני יהוה: **5** ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אלאהל מועד: **6** וטבל הכהן אתאצבעו בדם והזה מןהדם שבע פעמים לפני יהוה אתפני פרכת הקדש: **7** ונתן הכהן מןהדם עלקרנות מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כלדם הפר ישפך אלסוד מזבח העלה אשרפתח אהל מועד: **8** ואתכלחלב פר החטאת ירים ממנו אתהחלב המכסה עלהקרב ואת כלהחלב אשר עלהקרב: **9** ואת שתי הכלית ואתהחלב אשר עליהן אשר עלהכסלים ואתהיתרת עלהכבד עלהכליות יסירנה: **10** כאשר יורם משור זבח השלמים

והקטירים הכהן על מזבח העלה: **11** ואת־עור הפר ואת־כל־בשרו על־ראשו ועל־כרעיו וקרבו ופרשו: **12** והוציא את־כל־הפר אל־מחוץ למחנה אל־מקום טהור אל־שפך הדשן ושרף אתו על־עצים באש על־שפך הדשן ישרף: **פ** **13** ואם כל־עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו אחת מכל־מצות יהוה אשר לא־תעשינה ואשמו: **14** ונדעדה החטאת אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן־בקר לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד: **15** וסמכו זקני העדה את־ידיהם על־ראש הפר לפני יהוה ושחט את־הפר לפני יהוה: **16** והביא הכהן המשיח מדם הפר אל־אהל מועד: **17** וטבל הכהן אצבעו מן־הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה את פני הפרכת: **18** ומן־הדם יתן על־קרנת המזבח אשר לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל־הדם ישפך אל־יסוד מזבח העלה אשר־פתח אהל מועד: **19** ואת כל־חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה: **20** ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה־לו וכפר עליהם הכהן ונסלח להם: **21** והוציא את־הפר אל־מחוץ למחנה ושרף אתו כאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא: **פ** **22** אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל־מצות יהוה אלהיו אשר לא־תעשינה בשגגה ואשם: **23** או־הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את־קרבנו שעיר עזים זכר תמים: **24** וסמך ידו על־ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר־ישחט את־העלה לפני יהוה חטאת הוא: **25** ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על־קרנת מזבח העלה ואת־דמו ישפך אל־יסוד מזבח העלה: **26** ואת־כל־חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו: **פ** **27** ואם־נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשתה אחת ממצות יהוה אשר לא־תעשינה ואשם: **28** או הודע אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו שעירת עזים תמימה נקבה על־חטאתו אשר חטא: **29** וסמך את־ידו על ראש החטאת ושחט את־החטאת במקום העלה: **30** ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על־קרנת מזבח העלה ואת־כל־דמה ישפך אל־יסוד המזבח: **31** ואת־כל־חלבה יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח לו: **פ** **32** ואם־כבש יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה: **33** וסמך את־ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את־העלה: **34** ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על־קרנת מזבח העלה ואת־כל־דמה ישפך אל־יסוד המזבח: **35** ואת־כל־חלבה יסיר כאשר יוסר חלב־הכשב מזבח השלמים והקטיר הכהן אתם המזבחה על אשי יהוה וכפר עליו הכהן על־חטאתו אשר־חטא ונסלח לו: **פ** **Lev 5** ונפש כִּי־תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אס־לוא יגיד ונשא עונו: **2** או נפש אשר תגע בכל־דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם: **3** או כִּי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם: **4** או נפש כִּי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו והוא־ידע ואשם לאחת מאלה: **5** והיה כִּי־יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה: **6** והביא את־אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן־הצאן כשבה או־שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו: **7** ואם־לא תגיע ידו די שה והביא את־אשמו אשר חטא שתי תרים או־שני בני־יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה: **8** והביא אתם אל־הכהן והקריב את־אשר לחטאת ראשונה ומלך את־ראשו ממול ערפו ולא יבדיל: **9** והזה

מדם החטאת על-קיר המזבח והנשאר בדם ימצה אליסוד המזבח חטאת הוא: **10**
 ואת-השני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר-חטא ונסלח לו: **ס 11**
 ואם-לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני-יונה והביא את-קרבנו אשר חטא
 עשירת האפה סלת לחטאת לא-ישים עליה שמן ולא-יתן עליה לבנה כי חטאת
 היא: **12** והביאה אל-הכהן וקמץ הכהן ממנה מלוא קמצו את-אזכרתה והקטיר
 המזבחה על אשי יהוה חטאת הוא: **13** וכפר עליו הכהן על-חטאתו אשר-חטא
 מאחת מאלה ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה: **ס 14** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **15**
 נפש כיתמעל מעל וחטאה בשגגה מקדשי יהוה והביא את-אשמו ליהוה איל
 תמים מן-הצאן בערכך כסף-שקלים בשקל-הקדש לאשם: **16** ואת אשר חטא
 מן-הקדש ישלם ואת-חמישתו יוסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל
 האשם ונסלח לו: **פ 17** ואם-נפש כי חטא ועשתה אחת מכל-מצות יהוה אשר לא
 תעשינה ולא-ידע ואשם ונשא עונו: **18** והביא איל תמים מן-הצאן בערכך לאשם
 אל-הכהן וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר-שגג והוא לא-ידע ונסלח לו: **19** אשם
 הוא אשם אשם ליהוה: **פ 20** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **21** נפש כי חטא
 ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון או-בתשומת יד או בגול או עשק
 את-עמיתו: **22** או-מצא אבדה וכחש בה ונשבע על-שקר על-אחת מכל אשר-יעשה
 האדם לחטא בהנה: **23** והיה כיריחטא ואשם והשיב את-הגזלה אשר גזל או
 את-העשק אשר עשק או את-הפקדון אשר הפקד אתו או את-האבדה אשר מצא:
24 או מכל אשר-ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמשתיו יסף עליו לאשר
 הוא לו יתננו ביום אשמתו: **25** ואת-אשמו יביא ליהוה איל תמים מן-הצאן בערכך
 לאשם אל-הכהן: **26** וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על-אחת מכל
 אשר-יעשה לאשמה בה: **פ Lev 6** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **2** צו את-אהרן
 ואת-בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על-המזבח כל-הלילה
 עד-הבקר ואש המזבח תוקד בו: **3** ולבש הכהן מדו בד ומכנסי-בד ילבש על-בשרו
 והרים את-הרשן אשר תאכל האש את-העלה על-המזבח ושמו אצל המזבח: **4**
 ופשט את-בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את-הרשן אל-מחוץ למחנה אל-מקום
 שהור: **5** והאש על-המזבח תוקד-בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר
 בבקר וערך עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים: **6** אש תמיד תוקד
 על-המזבח לא תכבה: **ס 7** וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני-אהרן לפני יהוה
 אל-פני המזבח: **8** והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל-הלבנה אשר
 על-המנחה והקטיר המזבח ריח ניחח אזכרתה ליהוה: **9** והנותרת ממנה יאכלו
 אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל-מועד יאכלוה: **10** לא תאפה
 חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא כחטאת וכאשם: **11** כל-זכר בבני
 אהרן יאכלנה חק-עולם לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר-יגע בהם יקדש: **פ 12**
 וידבר יהוה אל-משה לאמר: **13** זה קרבן אהרן ובניו אשר-יקריבו ליהוה ביום
 המשח אתו עשירת האפה סלת מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב: **14**
 על-מחבת בשמן תעשה מרבכת תביאנה פניני מנחת פתים תקריב ריח-ניחח ליהוה:
15 והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק-עולם ליהוה כליל תקטר: **16**
 וכל-מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל: **פ 17** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **18** דבר
 אל-אהרן ואל-בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט

החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא: ¹⁹ הכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש
 תאכל בחצר אהל מועד: ²⁰ כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על-הבנר
 אשר יזה עליה תכבס במקום קדש: ²¹ וכלי-חרש אשר תבשלבו ישבר ואם-בכלי
 נחשת בשלה ומרק ושטף במים: ²² כל-זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא:
²³ וכל-חטאת אשר יובא מדמה אל-אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש
 תשרף: **פ** **Lev 7** וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא: ² במקום אשר ישחטו את-העלה
 ישחטו את-האשם ואת-דמו יזרק על-המזבח סביב: ³ ואת כל-חלבו יקריב ממנו את
 האליה ואת-החלב המכסה את-הקרב: ⁴ ואת שתי הכלית ואת-החלב אשר עליהן
 אשר על-הכסלים ואת-היתרת על-הכבד על-הכלית יסירנה: ⁵ והקטיר אתם הכהן
 המזבחה אשה ליהוה אשם הוא: ⁶ כל-זכר בכהנים יאכלנו במקום קדוש יאכל
 קדש קדשים הוא: ⁷ כחטאת כאשם תורה אחת להם הכהן אשר יכפר-בו לו יהיה:
⁸ והכהן המקריב את-עלת איש עור העלה אשר הקריב לכהן לו יהיה: ⁹
 וכל-מנחה אשר תאפה בתנור וכל-נעשה במרחשת ועל-מחבת לכהן המקריב אתה
 לו תהיה: ¹⁰ וכל-מנחה בלולה-בשמן וחרבה לכלי-בני אהרן תהיה איש כאחיו: **פ**
¹¹ וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה: ¹² אם על-תודה יקריבו והקריב
 על-זבח התודה חלות מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן וסלת מרבכת
 חלת בלולת בשמן: ¹³ על-חלת לחם חמין יקריב קרבנו על-זבח תודה שלמיו: ¹⁴
 והקריב ממנו אחד מכל-קרבן תרומה ליהוה לכהן הזרק את-דם השלמים לו
 יהיה: ¹⁵ ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא-יניח ממנו עד-בקר: ¹⁶
 ואם-נדר או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את-זבחו יאכל וממחרת והנותר ממנו
 יאכל: ¹⁷ והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף: ¹⁸ ואם האכל יאכל
 מבשר-זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה
 והנפש האכלת ממנו עונה תשא: ¹⁹ והבשר אשר יגע בכל-טמא לא יאכל באש
 ישרף והבשר כל-טהור יאכל בשר: ²⁰ והנפש אשר-תאכל בשר מזבח השלמים
 אשר ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ²¹ ונפש כיתגע בכל-טמא
 בטמאת אדם או בבהמה טמאה או בכל-שקין טמא ואכל מבשר-זבח השלמים
 אשר ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: **פ** ²² וידבר יהוה אל-משה לאמר: ²³
 דבר אל-בני ישראל לאמר כל-חלב שור וכשב ועז לא תאכלו: ²⁴ וחלב נבלה
 וחלב טרפה יעשה לכל-מלאכה ואכל לא תאכלהו: ²⁵ כי כל-אכל חלב
 מן-הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה ונכרתה הנפש האכלת מעמיה: ²⁶
 וכל-דם לא תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה: ²⁷ כל-נפש אשר-תאכל כל-דם
 ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: **פ** ²⁸ וידבר יהוה אל-משה לאמר: ²⁹ דבר אל-בני
 ישראל לאמר המקריב את-זבח שלמיו ליהוה יביא את-קרבנו ליהוה מזבח שלמיו:
³⁰ ידיו תביאנה את אשי יהוה את-החלב על-החזה וביאנו את החזה להניף אתו
 תנופה לפני יהוה: ³¹ והקטיר הכהן את-החלב המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו:
³² ואת שוק הימין תתנו תרומה לכהן מזבחי שלמיכם: ³³ המקריב את-דם השלמים
 ואת-החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה: ³⁴ כי את-חזה התנופה ואת
 שוק התרומה לקחתי מאת בני-ישראל מזבחי שלמיהם ואתן אתם לאהרן הכהן
 ולבניו לחק-עולם מאת בני ישראל: ³⁵ זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה
 ביום הקריב אתם לכהן ליהוה: ³⁶ אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם

מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם: ³⁷ זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלוואים ולזבח השלמים: ³⁸ אשר צוה יהוה את-משה בהר סיני ביום צותו את-בני ישראל להקריב את-קרבניהם ליהוה במדבר סיני: **פ** ^{Lev 8} וידבר יהוה אל-משה לאמר: ² קח את-אהרן ואת-בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות: ³ ואת כל-העדה הקהל אל-פתח אהל מועד: ⁴ ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה אל-פתח אהל מועד: ⁵ ויאמר משה אל-העדה זה הדבר אשר-צוה יהוה לעשות: ⁶ ויקרב משה את-אהרן ואת-בניו וירחץ אתם במים: ⁷ ויתן עליו את-הכתנת ויחגר אתו באבנט וילבש אתו את-המעיל ויתן עליו את-האפד ויחגר אתו בחשב האפד ויאפד לו בו: ⁸ וישם עליו את-החשן ויתן אל-החשן את-האורים ואת-התמים: ⁹ וישם את-המצנפת על-ראשו וישם על-המצנפת אל-מול פניו את ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה יהוה את-משה: ¹⁰ ויקח משה את-שמן המשחה וימשח את-המשכן ואת-כל-אשר-בו ויקדש אתם: ¹¹ ויו מננו על-המזבח שבע פעמים וימשח את-המזבח ואת-כל-כליו ואת-הכיר ואת-כנו לקדשם: ¹² ויצק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אתו לקדשו: ¹³ ויקרב משה את-בני אהרן וילבשם כתנת ויחגר אתם אבנט ויחבש להם מגבעות כאשר צוה יהוה את-משה: ¹⁴ ויגש את פר החטאת ויסמך אהרן ובניו את-ידיהם על-ראש פר החטאת: ¹⁵ וישחט ויקח משה את-הדם ויתן על-קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא את-המזבח ואת-הדם יצק אל-יסוד המזבח ויקדשהו לכפר עליו: ¹⁶ ויקח את-כל-החלב אשר על-הקרב ואת יתרת הכבד ואת-שתי הכלית ואת-חלבהן ויקטר משה המזבחה: ¹⁷ ואת-הפר ואת-ערו ואת-בשרו ואת-פרשו שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה יהוה את-משה: ¹⁸ ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את-ידיהם על-ראש האיל: ¹⁹ וישחט ויזרק משה את-הדם על-המזבח סביב: ²⁰ ואת-האיל נתח לנתחיו ויקטר משה את-הראש ואת-הנתחים ואת-הפדר: ²¹ ואת-הקרב ואת-הכרעים רחץ במים ויקטר משה את-כל-האיל המזבחה עלה הוא לריח-ניחח אשה הוא ליהוה כאשר צוה יהוה את-משה: ²² ויקרב את-האיל השני איל המלאים ויסמכו אהרן ובניו את-ידיהם על-ראש האיל: ²³ וישחט ויקח משה מדמו ויתן על-תנוך אזן-אהרן הימנית ועל-בהן ידו הימנית ועל-בהן רגלו הימנית: ²⁴ ויקרב את-בני אהרן ויתן משה מן-הדם על-תנוך אזנם הימנית ועל-בהן ידם הימנית ועל-בהן רגלם הימנית ויזרק משה את-הדם על-המזבח סביב: ²⁵ ויקח את-החלב ואת-האליה ואת-כל-החלב אשר על-הקרב ואת יתרת הכבד ואת-שתי הכלית ואת-חלבהן ואת שוק הימין: ²⁶ ומסל המצות אשר לפני יהוה לקח חלת מצה אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד וישם על-החלבים ועל שוק הימין: ²⁷ ויתן את-הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו וינף אתם תנופה לפני יהוה: ²⁸ ויקח משה אתם מעל כפיהם ויקטר המזבחה על-העלה מלאים הם לריח ניחח אשה הוא ליהוה: ²⁹ ויקח משה את-החזה ויניפהו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים למשה היה למנה כאשר צוה יהוה את-משה: ³⁰ ויקח משה משמן המשחה ומן-הדם אשר על-המזבח ויו על-אהרן ועל-בגדיו ועל-בניו ועל-בגדי בניו ויקדש את-אהרן את-בגדיו ואת-בניו ואת-בגדי בניו אתו: ³¹ ויאמר משה אל-אהרן ואל-בניו בשלו את-הבשר פתח אהל מועד ושם תאכלו אתו ואת-הלחם אשר בסל המלאים כאשר צויתו

לאמר אהרן ובניו יאכלהו: **32** והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו: **33** ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאיכם כי שבעת ימים ימלא אתידיכם: **34** כאשר עשה ביום הזה צוה יהוה לעשת לכפר עליכם: **35** ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את־משמרת יהוה ולא תמותו כי־כן צויתי: **36** ויעש אהרן ובניו את כל־הדברים אשר־צוה יהוה ביד־משה: **Lev 9** ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל: **2** ויאמר אל־אהרן קח־לך עגל בן־בקר לחטאת ואיל לעלה תמימם והקרב לפני יהוה: **3** ואל־בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר־עזים לחטאת ועגל וכבש בני־שנה תמימם לעלה: **4** ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם: **5** ויקחו את אשר צוה משה אל־פני אהל מועד ויקרבו כל־העדה ויעמדו לפני יהוה: **6** ויאמר משה זה הדבר אשר־צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד יהוה: **7** ויאמר משה אל־אהרן קרב אל־המזבח ועשה את־חטאתך ואת־עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את־קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה: **8** ויקרב אהרן אל־המזבח וישחט את־עגל החטאת אשר־לו: **9** ויקרבו בני אהרן את־הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על־קרנות המזבח ואת־הדם יצק אל־יסוד המזבח: **10** ואת־החלב ואת־הכלית ואת־היתרת מן־הכבד מן־החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה את־משה: **11** ואת־הבשר ואת־העור שרף באש מחוץ למחנה: **12** וישחט את־העלה וימצאו בני אהרן אליו את־הדם ויזרקו על־המזבח סביב: **13** ואת־העלה המציאו אליו לנתחיה ואת־הראש ויקטר על־המזבח: **14** וירחץ את־הקרב ואת־הכרעים ויקטר על־העלה המזבחה: **15** ויקרב את קרבן העם ויקח את־שעיר החטאת אשר לעם וישחטו ויחטאו ויקטר על־העלה המזבחה: **16** ויקרב את־העלה ויעשה כמשפט: **17** ויקרב את־המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על־המזבח מלבד עלת הבקר: **18** וישחט את־השור ואת־האיל זבח השלמים אשר לעם וימצאו בני אהרן את־הדם אליו ויזרקו על־המזבח סביב: **19** ואת־החלבים מן־השור ומן־האיל האליה והמכסה והכלית ויתרת הכבד: **20** וישימו את־החלבים על־החזות ויקטר החלבים המזבחה: **21** ואת החזות ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה: **22** וישא אהרן את־**יָדו** **יָדוֹ** אל־העם ויברכם וירד מעשת החטאת והעלה והשלמים: **23** ויבא משה ואהרן אל־אהל מועד ויצאו ויברכו את־העם וירא כבוד־יהוה אל־כל־העם: **24** ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על־המזבח את־העלה ואת־החלבים וירא כל־העם וירנו ויפלו על־פניהם: **Lev 10** ויקחו בני־אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה קשרת ויקרבו לפני יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם: **2** ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו לפני יהוה: **3** ויאמר משה אל־אהרן הוא אשר־דבר יהוה לאמר בקרבי אקדש ועל־פני כל־העם אכבד וידם אהרן: **4** ויקרא משה אל־מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו את־אחיכם מאת פני־הקדש אל־מחוץ למחנה: **5** ויקרבו וישאם בכתנתם אל־מחוץ למחנה כאשר דבר משה: **6** ויאמר משה אל־אהרן ולאעזר ולאיתמר בניו ראשיכם אל־תפרעו ובגדיכם לא־תפרמו ולא תמותו ועל כל־העדה יקצף ואחיכם כל־בית ישראל יבכו את־השרפה אשר שרף יהוה: **7** ומפתח אהל מועד לא תצאו פן־תמתו כי־שמן משחת יהוה עליכם ויעשו כדבר משה: **8** וידבר יהוה אל־אהרן לאמר: **9** ויין

ושכר אלהשת אתה ובניך אתך בבאכם אל-אהל מועד ולא תמתו חקת עולם
 לדרתיכם: **10** ולהבריל בין הקדש ובין החל ובין השמא ובין השהור: **11** ולהורת
 את-בני ישראל את כל-החקים אשר דבר יהוה אליהם ביד-משה: **פ 12** וידבר משה
 אל-אהרן ואל אלעזר ואל-איתמר בניו הנותרים קחו את-המנחה הנותרת מאשי
 יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא: **13** ואכלתם אתה במקום
 קדש כי חקך וחק-בניך הוא מאשי יהוה כי-כן צויתי: **14** ואת חזה התנופה ואת
 שוק התרומה תאכלו במקום שהור אתה ובניך ובנתיך אתך כי-חקך וחק-בניך נתנו
 מזבחי שלמי בני ישראל: **15** שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים יביאו
 להניף תנופה לפני יהוה והיה לך ולבניך אתך לחק-עולם כאשר צוה יהוה: **16**
 ואת שעיר החטאת דרש דרש משה והנה שרף ויקצף על-אלעזר ועל-איתמר בני
 אהרן הנותרים לאמר: **17** מדוע לא-אכלתם את-החטאת במקום הקדש כי קדש
 קדשים הוא ואתה נתן לכם לשאת את-עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה: **18** הן
 לא-הובא את-דמה אל-הקדש פנימה אכול תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי: **19**
 וידבר אהרן אל-משה הן היום הקריבו את-חטאתם ואת-עלתם לפני יהוה
 ותקראנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום הייטב בעיני יהוה: **20** וישמע משה וייטב
 בעיניו: **פ Lev 11** וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר אלהם: **2** דברו אל-בני
 ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל-הבהמה אשר על-הארץ: **3** כל מפרסת
 פרסה ושסעת שסע פרסת מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו: **4** אך את-זוה לא
 תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה את-הגמל כי-מעלה גרה הוא ופרסה
 איננו מפריס טמא הוא לכם: **5** ואת-השפן כי-מעלה גרה הוא ופרסה לא יפריס
 טמא הוא לכם: **6** ואת-הארנבת כי-מעלת גרה הוא ופרסה לא הפריסה טמאה
 הוא לכם: **7** ואת-החזיר כי-מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה והוא גרה לא-יגור
 טמא הוא לכם: **8** מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם לכם: **9** את-זוה
 תאכלו מכל אשר במים כל אשר-לו סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים אתם
 תאכלו: **10** וכל אשר אין-לו סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים מכל שרץ המים ומכל
 נפש החיה אשר במים שקץ הם לכם: **11** ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו
 ואת-נבלתם תשקצו: **12** כל אשר אין-לו סנפיר וקשקשת במים שקץ הוא לכם: **13**
 ואת-אלה תשקצו מן-העוף לא יאכלו שקץ הם את-הנשר ואת-הפרס ואת-העזניה:
14 ואת-הדאה ואת-האיה למינה: **15** את כל-ערב למינו: **16** ואת בת היענה
 ואת-התחמס ואת-השחף ואת-הניץ למינהו: **17** ואת-הכוס ואת-השלך ואת-הינשוף: **18**
 ואת-התנשמת ואת-הקאת ואת-הרחם: **19** ואת החסידה האנפה למינה ואת-הדוכיפת
 ואת-העשילף: **20** כל שרץ העוף ההלך על-ארבע שקץ הוא לכם: **ס 21** אך את-זוה
 תאכלו מכל שרץ העוף ההלך על-ארבע אשר-**(לא)** **[לח]** כרעים ממעל לרגליו
 לנתר בהן על-הארץ: **22** את-אלה מהם תאכלו את-הארבה למינו ואת-הסלעם
 למינהו ואת-החרגל למינהו ואת-החגב למינהו: **23** וכל שרץ העוף אשר-לו ארבע
 רגלים שקץ הוא לכם: **24** ולא-אלה תשמאו כל-הננע בנבלתם ישמא ער-הערב: **25**
 וכל-הנשא מנבלתם יכבס בגדיו ושמא ער-הערב: **26** לכל-הבהמה אשר הוא
 מפרסת פרסה ושסע איננה שסעת וגרה איננה מעלה טמאים הם לכם כל-הננע
 בהם ישמא: **27** וכל הולך על-כפיו בכל-החיה ההלכת על-ארבע טמאים הם לכם
 כל-הננע בנבלתם ישמא ער-הערב: **28** והנשא את-נבלתם יכבס בגדיו ושמא

עדה-ערב טמאים המה לכם: **ס 29** וזה לכם הטמא בשרץ השרץ על-הארץ החלד והעכבר והצב למינהו: **ס 30** והאנקה והכח והלטאה והחמט והתנשמת: **ס 31** אלה הטמאים לכם בכל-השרץ כל-הנגע בהם במתם ישמא עדה-ערב: **ס 32** וכל אשר-יפל-עליו מהם במתם ישמא מכל-כלי-עץ או בנד או-עור או שק כל-כלי אשר-יעשה מלאכה בהם במים יובא ושמא עדה-ערב וטהר: **ס 33** וכל-כלי-חרש אשר-יפל מהם אל-תוכו כל אשר בתוכו ישמא ואתו תשברו: **ס 34** מכל-האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים ישמא וכל-משקה אשר ישתה בכל-כלי ישמא: **ס 35** וכל אשר-יפל מנבלתם עליו ישמא תנור וכירים יתץ טמאים הם וטמאים יהיו לכם: **ס 36** אך מעין ובור מקוה-מים יהיה טהור ונגע מנבלתם ישמא: **ס 37** וכי יפל מנבלתם על-כל-זרע זרע אשר יזרע טהור הוא: **ס 38** וכי יתן-מים על-זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא לכם: **ס 39** וכי ימות מן-הבהמה אשר-היא לכם לאכלה הנגע מנבלתה ישמא עדה-ערב: **ס 40** והאכל מנבלתה יכבס בגדיו ושמא עדה-ערב והנשא את-נבלתה יכבס בגדיו ושמא עדה-ערב: **ס 41** וכל-השרץ השרץ על-הארץ שקץ הוא לא יאכל: **ס 42** כל הולך על-גחון וכל הולך על-ארבע עד כל-מרבח רגלים לכל-השרץ השרץ על-הארץ לא תאכלום כי-שקץ הם: **ס 43** אל-תשקצו את-נפשתיכם בכל-השרץ השרץ ולא תשמאו בהם ונשמתם בם: **ס 44** כי אני יהוה אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא תשמאו את-נפשתיכם בכל-השרץ הרמש על-הארץ: **ס 45** כי אני יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני: **ס 46** זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת במים ולכל-נפש השרצת על-הארץ: **ס 47** להבדיל בין הטמא ובין הטהר ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל: **פ Lev 12** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **ס 2** דבר אל-בני ישראל לאמר אשה כי תזרע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא: **ס 3** וביום השמיני ימול בשר ערלתו: **ס 4** ושלושים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל-קדש לא-תגע ואל-המקדש לא תבא עד-מלאת ימי טהרה: **ס 5** ואם-נקבה תלד וטמאה שבעים כנדתה וששים יום וששת ימים תשב על-דמי טהרה: **ס 6** ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן-שנתו לעלה ובן-יונה אותר לחטאת אל-פתח אהל-מועד אל-הכתן: **ס 7** והקריבו לפני יהוה וכפר עליה וטהרה ממקדמייה זאת תורת הילדת לזכר או לנקבה: **ס 8** ואם-לא תמצא ידה די שה ולקחה שתי-תרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה הכתן וטהרה: **פ Lev 13** וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר: **ס 2** אדם כי-יהיה בעור-בשרו שאת או-ספחת או בהרת והיה בעור-בשרו לנגע צרעת והובא אל-אהרן הכהן או אל-אחד מבניו הכהנים: **ס 3** וראה הכהן את-הנגע בעור-הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו נגע צרעת הוא וראהו הכהן ושמא אתו: **ס 4** ואם-בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין-מראה מן-העור ושערה לא-הפך לבן והסגיר הכהן את-הנגע שבעת ימים: **ס 5** וראהו הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעינו לא-פשה הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים שנית: **ס 6** וראה הכהן אתו ביום השביעי שנית והנה כהה הנגע ולא-פשה הנגע בעור וטהרו הכהן מספחת היא וכבס בגדיו וטהר: **ס 7** ואם-פשה תפשה המספחת בעור אחרי הראתו אל-הכתן לטהרתו ונראה שנית אל-הכתן: **ס 8** וראה הכהן והנה פשתה המספחת בעור ושמאו הכהן צרעת הוא: **פ 9** נגע צרעת כי תהיה באדם והובא

אלהי-הכהן: **10** וראה הכהן והנה שאת-לבנה בעור והיא הפכה שער לבן ומחית
 בשר חי בשאת: **11** צרעת נושנת הוא בעור בשרו ושמאו הכהן לא יסגרו כי שמא
 הוא: **12** ואם-פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל-עור הנגע מראשו
 ועד-רגליו לכל-מראה עיני הכהן: **13** וראה הכהן והנה כסתה הצרעת
 את-כל-בשרו וטהר את-הנגע כלו הפך לבן טהור הוא: **14** וביום הראות בו בשר
 חי ישמא: **15** וראה הכהן את-הבשר החי ושמאו הבשר החי שמא הוא צרעת הוא:
16 או כי ישוב הבשר החי ונהפך ללבן ובא אל-הכהן: **17** וראהו הכהן והנה נהפך
 הנגע ללבן וטהר הכהן את-הנגע טהור הוא: **18** פ ובשר כיייהיה בו-בערו שחין
 ונרפא: **19** והיה במקום השחין שאת לבנה או בהרת לבנה אדמדמת ונראה
 אל-הכהן: **20** וראה הכהן והנה מראה שפל מן-העור ושערה הפך לבן ושמאו
 הכהן נגע-צרעת הוא בשחין פרח: **21** ואם יראנה הכהן והנה אין-בה שער לבן
 ושפלה איננה מן-העור והיא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים: **22** ואם-פשה תפשה
 בעור ושמא הכהן אתו נגע הוא: **23** ואם-תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה צרבת
 השחין הוא וטהרו הכהן: **24** או בשר כיייהיה בערו מכות-אש והיתה מחית
 המכה בהרת לבנה אדמדמת או לבנה: **25** וראה אתה הכהן והנה נהפך שער לבן
 בבהרת ומראה עמק מן-העור צרעת הוא במכה פרח ושמא אתו הכהן נגע
 צרעת הוא: **26** ואם יראנה הכהן והנה אין-בבהרת שער לבן ושפלה איננה
 מן-העור והוא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים: **27** וראהו הכהן ביום השביעי
 אם-פשה תפשה בעור ושמא הכהן אתו נגע צרעת הוא: **28** ואם-תחתיה תעמד
 הבהרת לא-פשתה בעור והוא כהה שאת המכה הוא וטהרו הכהן כי-צרבת
 המכה הוא: **29** פ ואיש או אשה כיייהיה בו נגע בראש או בזקן: **30** וראה הכהן
 את-הנגע והנה מראהו עמק מן-העור ובו שער צהב דק ושמא אתו הכהן נתק הוא
 צרעת הראש או הזקן הוא: **31** וכייראה הכהן את-הנגע הנתק והנה אין-מראהו
 עמק מן-העור ושער שחר אין בו והסגיר הכהן את-הנגע הנתק שבעת ימים: **32**
 וראה הכהן את-הנגע ביום השביעי והנה לא-פשה הנתק ולא-היה בו שער צהב
 ומראה הנתק אין עמק מן-העור: **33** והתגלח ואת-הנתק לא יגלח והסגיר הכהן
 את-הנתק שבעת ימים שנית: **34** וראה הכהן את-הנתק ביום השביעי והנה לא-פשה
 הנתק בעור ומראהו איננו עמק מן-העור וטהר אתו הכהן וכבס בגדיו וטהר: **35**
 ואם-פשה יפשה הנתק בעור אחרי טהרתו: **36** וראהו הכהן והנה פשה הנתק בעור
 לא-יבקר הכהן לשער הצהב שמא הוא: **37** ואם-בעינו עמד הנתק ושער שחר
 צמוחבו נרפא הנתק טהור הוא וטהרו הכהן: **38** ס ואיש אוראשה כיייהיה
 בעור-בשרם בהרת בהרת לבנת: **39** וראה הכהן והנה בעור-בשרם בהרת כהות
 לבנת בהק הוא פרח בעור טהור הוא: **40** ס ואיש כי ימרט ראשו קרח הוא טהור
 הוא: **41** ואם מפאת פניו ימרט ראשו גבח הוא טהור הוא: **42** וכייהיה בקרחת או
 בגבחת נגע לבן אדמדם צרעת פרכת הוא בקרחתו או בגבחתו: **43** וראה אתו
 הכהן והנה שאת-הנגע לבנה אדמדמת בקרחתו או בגבחתו כמראה צרעת עור
 בשר: **44** איש-צרוע הוא שמא הוא שמא ישמאנו הכהן בראשו נגעו: **45** והצרוע
 אשר-בו הנגע בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל-שפם יעטה ושמא שמא
 יקרא: **46** כל-ימי אשר הנגע בו ישמא שמא הוא בדד ישב מחוץ למחנה מושבו: **47**
47 והבגד כיייהיה בו נגע צרעת בבגד צמר או בבגד פשתים: **48** או בשתי או בערב

לפשתים ולצמר או בעור או בכל-מלאכת עור: ⁴⁹ והיה הנגע ירקרק או אדמדם בבגד או בעור או-בשתי או-בערב או בכל-כלי-עור נגע צרעת הוא והראה את-הכהן: ⁵⁰ וראה הכהן את-הנגע והסגיר את-הנגע שבעת ימים: ⁵¹ וראה את-הנגע ביום השביעי כי-פשה הנגע בבגד או-בשתי או-בערב או בעור לכל אשר-יעשה העור למלאכה צרעת ממארת הנגע טמא הוא: ⁵² ושרף את-הבגד או את-השתי או את-הערב בצמר או בפשתים או את-כל-כלי העור אשר-יהיה בו הנגע כי-צרעת ממארת הוא באש תשרף: ⁵³ ואם יראה הכהן והנה לא-פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בכל-כלי-עור: ⁵⁴ וצוה הכהן וכבסו את אשר-בו הנגע והסגירו שבעת-ימים שנית: ⁵⁵ וראה הכהן אחרי הכבס את-הנגע והנה לא-הפך הנגע את-עיניו והנגע לא-פשה טמא הוא באש תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או בגבחתו: ⁵⁶ ואם ראה הכהן והנה כהה הנגע אחרי הכבס אתו וקרע אתו מן-הבגד או מן-העור או מן-השתי או מן-הערב: ⁵⁷ ואם-תראה עוד בבגד או-בשתי או-בערב או בכל-כלי-עור פרכת הוא באש תשרפנו את אשר-בו הנגע: ⁵⁸ והבגד או-השתי או-הערב או-כל-כלי העור אשר תכבס וסר מהם הנגע וכבס שנית וטהר: ⁵⁹ זאת תורת נגע-צרעת בנד הצמר או הפשתים או השתי או הערב או כל-כלי-עור לטהרו או לטמאו: **פ Lev 14** וידבר יהוה אל-משה לאמר: ² זאת תהיה תורת המצרע ביום טהרתו והובא אל-הכהן: ³ ויצא הכהן אל-מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע-הצרעת מן-הצרוע: ⁴ וצוה הכהן ולקח למטהר שתי-צפרים חיות טהרות ועץ ארז ושני תולעת ואזב: ⁵ וצוה הכהן ושחט את-הצפור האחת אל-כלי-חרש על-מים חיים: ⁶ את-הצפר החיה יקח אתה ואת-עץ הארז ואת-שני התולעת ואת-האזב וטבל אותם ואת הצפר השחטה על המים החיים: ⁷ והזה על המטהר מן-הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח את-הצפר החיה על-פני השדה: ⁸ וכבס המטהר את-בגדיו ונלח את-כל-שעריו ורחץ במים וטהר ואחר יבוא אל-המחנה וישב מחוץ לאהל שבעת ימים: ⁹ והיה ביום השביעי ינלח את-כל-שעריו את-ראשו ואת-זקנו ואת גבת עיניו ואת-כל-שעריו ינלח וכבס את-בגדיו ורחץ את-בשרו במים וטהר: ¹⁰ וביום השמיני יקח שני-כבשים חמימים וכבשה אחת בת-שנתה תמימה ושלושה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן: ¹¹ והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ¹² ולקח הכהן את-הכבש האחד והקריב אתו לאשם ואת-לג השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה: ¹³ ושחט את-הכבש במקום אשר ישחט את-החטאת ואת-העלה במקום הקדש כי כחטאת האשם הוא לכהן קדש קדשים הוא: ¹⁴ ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על-תנוך און המטהר הימנית ועל-בהן ידו הימנית ועל-בהן רגלו הימנית: ¹⁵ ולקח הכהן מלג השמן ויצק על-כף הכהן השמאלית: ¹⁶ וטבל הכהן את-אצבעו הימנית מן-השמן אשר על-כפו השמאלית והזה מן-השמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה: ¹⁷ ומיתר השמן אשר על-כפו יתן הכהן על-תנוך און המטהר הימנית ועל-בהן ידו הימנית ועל-בהן רגלו הימנית על דם האשם: ¹⁸ והנותר בשמן אשר על-כף הכהן יתן על-ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה: ¹⁹ ועשה הכהן את-החטאת וכפר על-המטהר משמאתו ואחר ישחט את-העלה: ²⁰ והעלה הכהן את-העלה ואת-המנחה המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר: **ס 21** ואס-דל הוא ואין ידו משגת ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר

עליו ועשרון סלת אחד בלול בשמן למנחה ולג שמן: 22 ושתי תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחר עלה: 23 והביא אתם ביום השמיני לטהרתו אל־הכהן אל־פתח אהל־מועד לפני יהוה: 24 ולקח הכהן את־כבש האשם ואת־לג השמן והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה: 25 ושחט את־כבש האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן על־תנוך אֶזְרָח־המטהר הימנית ועל־בהן ידו הימנית ועל־בהן רגלו הימנית: 26 ומן־השמן יצק הכהן על־כף הכהן השמאלית: 27 והזה הכהן באצבעו הימנית מן־השמן אשר על־כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה: 28 ונתן הכהן מן־השמן אשר על־כפו על־תנוך אֶזְרָח־המטהר הימנית ועל־בהן ידו הימנית ועל־בהן רגלו הימנית על־מקום דם האשם: 29 והנותר מן־השמן אשר על־כף הכהן יתן על־ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה: 30 ועשה את־האחד מן־התרים או מן־בני היונה מאשר תשיג ידו: 31 את אשר־תשיג ידו את־האחד חטאת ואת־האחד עלה על־המנחה וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה: 32 זאת תורת אשר־בו נגע צרעת אשר לא־תשיג ידו בטהרתו: פ 33 וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר: 34 כי תבאו אל־ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחוזתכם: 35 ובא אשר־לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית: 36 וצוה הכהן ופנו את־הבית בטרם יבא הכהן לראות את־הנגע ולא ישמא כל־אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את־הבית: 37 וראה את־הנגע והנה הנגע בקירת הבית שקערורת ירקרקת או אדמדמת ומראהו שפל מן־הקיר: 38 ויצא הכהן מן־הבית אל־פתח הבית והסגיר את־הבית שבעת ימים: 39 ושב הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירת הבית: 40 וצוה הכהן וחלצו את־האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל־מחוץ לעיר אל־מקום טמא: 41 ואת־הבית יקצע מבית סביב ושפכו את־העפר אשר הקצו אל־מחוץ לעיר אל־מקום טמא: 42 ולקחו אבנים אחרות והביאו אל־תחת האבנים ועפר אחר יקח ושח את־הבית: 43 ואם־ישוב הנגע ופרח בבית אחר חלץ את־האבנים ואחרי הקצות את־הבית ואחרי השוח: 44 ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא: 45 ונתן את־הבית את־אבניו ואת־עציו ואת כל־עפר הבית והוציא אל־מחוץ לעיר אל־מקום טמא: 46 והבא אל־הבית כלי־מי הסגיר אתו ישמא עד־הערב: 47 והשכב בבית יכבס את־בגדיו והאכל בבית יכבס את־בגדיו: 48 ואם־בא יבא הכהן וראה והנה לא־פשה הנגע בבית אחרי השח את־הבית וטהר הכהן את־הבית כי נרפא הנגע: 49 ולקח לחטא את־הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואזב: 50 ושחט את־הצפר האחת אל־כלי־חרש על־מים חיים: 51 ולקח את־עץ־הארז ואת־האזב ואת שני התולעת ואת הצפר החיה וטבל אתם בדם הצפר השחוט ובמים החיים והזה אל־הבית שבע פעמים: 52 וחטא את־הבית בדם הצפור ובמים החיים ובצפר החיה ובעץ הארז ובאזב ובשני התולעת: 53 ושלח את־הצפר החיה אל־מחוץ לעיר אל־פני השדה וכפר על־הבית וטהר: 54 זאת התורה לכל־נגע הצרעת ולנתק: 55 ולצרעת הבגד ולבית: 56 ולשאת ולספחת ולבהרת: 57 להורת ביום הטמא וביום הטהר זאת תורת הצרעת: ס Lev 15 וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר: 2 דברו אל־בני ישראל ואמרתם אלהם איש איש כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא: 3 וזאת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו את־זובו או־החטים בשרו מזובו טמאתו הוא: 4 כל־המשכב אשר ישכב עליו הזב יטמא וכל־הכלי אשר־ישב עליו יטמא: 5 ואיש

אשר יגע במשכבו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עדהערב: 6 והישב על-הכלי
 אשר-ישב עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עדהערב: 7 והנגע בבשר הזב
 יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עדהערב: 8 וכיירק הזב בטהור וכבס בגדיו ורחץ
 במים וטמא עדהערב: 9 וכל-המרכב אשר ירכב עליו הזב יטמא: 10 וכל-הנגע
 בכל אשר יהיה תחתיו יטמא עדהערב והנושא אותם יכבס בגדיו ורחץ במים
 וטמא עדהערב: 11 וכל אשר יגע-בו הזב וידיו לא-שטף במים וכבס בגדיו ורחץ
 במים וטמא עדהערב: 12 וכל-יחרש אשר-יגע-בו הזב ישבר וכל-כלי-עץ ישטף
 במים: 13 וכי-יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ
 בשרו במים חיים וטהר: 14 וביום השמיני יקח-לו שתי תרים או שני בני יונה ובא
 לפני יהוה אל-פתח אהל מועד ונתנם אל-הכהן: 15 ועשה אתם הכהן אחד חטאת
 והאחד עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזובו: 16 ויש כי-חצא ממנו
 שכבת-זרע ורחץ במים את-כל-בשרו וטמא עדהערב: 17 וכל-בגד וכל-עור
 אשר-יהיה עליו שכבת-זרע וכבס במים וטמא עדהערב: 18 ואשה אשר ישכב
 איש אתה שכבת-זרע ורחצו במים וטמאו עדהערב: 19 ואשה כי-תהיה זבה דם
 יהיה זבה בבשרה שבעת ימים תהיה בנדתה וכל-הנגע בה יטמא עדהערב: 20 וכל
 אשר תשכב עליו בנדתה יטמא וכל אשר-תשב עליו יטמא: 21 וכל-הנגע במשכבה
 יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עדהערב: 22 וכל-הנגע בכל-כלי אשר-תשב עליו
 יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עדהערב: 23 ואם על-המשכב הוא או על-הכלי
 אשר-הוא ישבת-עליו בנגע-בו יטמא עדהערב: 24 ואם שכב איש אתה ותהי
 נדחה עליו וטמא שבעת ימים וכל-המשכב אשר-ישכב עליו יטמא: 25 ואשה
 כי-יזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת-נדתה או כי-תזוב על-נדתה כלימי זוב
 טמאתה כימי נדחה תהיה טמאה הוא: 26 כל-המשכב אשר-תשכב עליו כלימי
 זובה כמשכב נדחה יהיה-לה וכל-הכלי אשר תשב עליו טמא יהיה כטמאת נדחה:
 27 וכל-הנוגע בם יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עדהערב: 28 ואם-טהרה
 מזובה וספרה לה שבעת ימים ואחר תטהר: 29 וביום השמיני תקח-לה שתי תרים
 או שני בני יונה והביאה אותם אל-הכהן אל-פתח אהל מועד: 30 ועשה הכהן
 את-האחד חטאת ואת-האחד עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה: 31
 והזרתם את-בני-ישראל מטמאתם ולא ימתו בטמאתם בטמאם את-משכני אשר
 בתוכם: 32 זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת-זרע לטמאה-בה: 33 והדוה
 בנדתה והזב את-זובו לזכר ולנקבה ולאיש ואיש ישכב עם-טמאה: 34 Lev 16 וידבר
 יהוה אל-משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבכם לפני-יהוה וימתו: 35 ויאמר יהוה
 אל-משה דבר אל-אהרן אחיך ואל-יבא בכל-עת אל-הקדש מבית לפרכת אל-פני
 הכפרת אשר על-הארן ולא ימות כי בענן אראה על-הכפרת: 36 בזאת יבא אהרן
 אל-הקדש בפר בן-בקר לחטאת ואיל לעלה: 37 כתנת-בד קדש ילבש ומכנס-בד
 יהיו על-בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף בגדי-קדש הם ורחץ במים
 את-בשרו ולבשם: 38 ומאת עדת בני ישראל יקח שני-שעירי עזים לחטאת ואיל אחד
 לעלה: 39 והקריב אהרן את-יפר החטאת אשר-לו וכפר בעדו ובעד ביתו: 40 ולקח
 את-שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד: 41 ונתן אהרן על-שני
 השעירים גורלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל: 42 והקריב אהרן את-השעיר
 אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת: 43 והשעיר אשר עלה עליו הגורל

לעזאזל יעמד־חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה: **11** והקריב אהרן את־פר החטאת אשר־לו וכפר בערו ובעד ביתו ושחט את־פר החטאת אשר־לו: **12** ולקח מלא־המזחה גחלי־אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת: **13** ונתן את־הקטרת על־האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את־הכפרת אשר על־העדות ולא ימות: **14** ולקח מדם הפר והזה באצבעו על־פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע־פעמים מן־הדם באצבעו: **15** ושחט את־שעיר החטאת אשר לעם והביא את־דמו אל־מבית לפרכת ועשה את־דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על־הכפרת ולפני הכפרת: **16** וכפר על־הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל־חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם: **17** וכל־אדם לא־יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד־צאתו וכפר בערו ובעד ביתו ובעד כל־קהל ישראל: **18** ויצא אל־המזבח אשר לפני־יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על־קרנות המזבח סביב: **19** והזה עליו מן־הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל: **20** וכלה מכפר את־הקדש ואת־אהל מועד ואת־המזבח והקריב את־השעיר החי: **21** וסמך אהרן את־שתי **(ידו)** **(ידין)** על ראש השעיר החי והתורה עליו את־כל־עונת בני ישראל ואת־כל־פשעיהם לכל־חטאתם ונתן אתם על־ראש השעיר ושלח ביד־איש עתי המדברה: **22** ונשא השעיר עליו את־כל־עונתם אל־ארץ גזרה ושלח את־השעיר במדבר: **23** ובא אהרן אל־אהל מועד ופשט את־בגדי הבר אשר לבש בבאו אל־הקדש והניחם שם: **24** ורחץ את־בשרו במים במקום קדוש ולבש את־בגדיו ויצא ועשה את־עלתו ואת־עלת העם וכפר בערו ובעד העם: **25** ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה: **26** והמשלח את־השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את־בשרו במים ואחר־יכן יבוא אל־המחנה: **27** ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הובא את־דמם לכפר בקדש יוציא אל־מחוץ למחנה ושרפו באש את־ערתם ואת־בשרם ואת־פרשם: **28** והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ את־בשרו במים ואחר־יכן יבוא אל־המחנה: **29** והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את־נפשתיכם וכל־מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוכם: **30** כי־ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו: **31** שבת שבתון היא לכם ועניתם את־נפשתיכם חקת עולם: **32** וכפר הכהן אשר־ימשח אתו ואשר ימלא את־ידו לכהן תחת אביו ולבש את־בגדי הבר בגדי הקדש: **33** וכפר את־מקדש הקדש ואת־אהל מועד ואת־המזבח יכפר ועל הכהנים ועל־כל־עם הקהל יכפר: **34** והיתה־זאת לכם לחקת עולם לכפר על־בני ישראל מכל־חטאתם אחת בשנה יעש יעש כאשר צוה יהוה את־משה: **פ Lev 17** וידבר יהוה אל־משה לאמר: **2** דבר אל־אהרן ואל־בניו ואל כל־בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר־צוה יהוה לאמר: **3** איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או־כשב או־עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה: **4** ואל־פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו: **5** למען אשר יביאו בני ישראל את־זבחייהם אשר הם זבחים על־פני השדה והביאם ליהוה אל־פתח אהל מועד אל־הכהן וזבחו זבחי שלמים ליהוה אותם: **6** וזרק הכהן את־הדם על־מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה: **7** ולא־יזבחו עוד את־זבחייהם לשעירים אשר הם זנים אחריהם חקת עולם תהיה־זאת

להם לדרתם: **8** ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן-הגר אשר-יגור בתוכם אשר-יעלה עלה או-זבח: **9** ואל-פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות אתו ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמיו: **10** ואיש איש מבית ישראל ומן-הגר הגר בתוכם אשר יאכל כל-דם ונתתי פני בנפש האכלת את-הדם והכרתי אתה מקרב עמה: **11** כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתי לכם על-המזבח לכפר על-נפשתיכם כי-הדם הוא בנפש יכפר: **12** על-כן אמרתי לבני ישראל כל-נפש מכם לא-תאכל דם והגר הגר בתוכם לא-יאכל דם: **13** ואיש איש מבני ישראל ומן-הגר הגר בתוכם אשר יצוד ציד חיה או-עוף אשר יאכל ושפך את-דמו וכסהו בעפר: **14** כי-נפש כל-בשר דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כל-בשר לא תאכלו כי נפש כל-בשר דמו הוא כל-אכליו יכרת: **15** וכל-נפש אשר תאכל נבלה וטרפה באזרח ובגר וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד-הערב וטהר: **16** ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ ונשא עונו: **Lev 18** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **17** דבר אל-בני ישראל ואמרת אלהם אני יהוה אלהיכם: **18** כמעשה ארץ-מצרים אשר ישבתם-בה לא תעשו וכמעשה ארץ-כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתיכם לא תלכו: **19** את-משפטי תעשו ואת-חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם: **20** ושמרתם את-חקתי ואת-משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני יהוה: **21** איש איש אל-כל-שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה: **22** ערות אביך וערות אמך לא תגלה אמך הוא לא תגלה ערותה: **23** ערות אשת-אביך לא תגלה ערות אביך הוא: **24** ערות אחותך בת-אביך או בת-אמך מולדת בית או מולדת חוץ לא תגלה ערותן: **25** ערות בת-בנך או בת-בתך לא תגלה ערותן כי ערותך הנה: **26** ערות בת-אשת אביך מולדת אביך אחותך הוא לא תגלה ערותה: **27** ערות אחות-אביך לא תגלה שאר אביך הוא: **28** ערות אחות-אמך לא תגלה כי-שאר אמך הוא: **29** ערות אחי-אביך לא תגלה אל-אשתו לא תקרב דדתך הוא: **30** ערות ערות כלתך לא תגלה אשת בנך הוא לא תגלה ערותה: **31** ערות אשת-אחיך לא תגלה ערות אחיך הוא: **32** ערות אשה ובתה לא תגלה את-בת-בנה ואת-בת-בתה לא תקח לגלות ערותה שארה הנה זמה הוא: **33** ואשה אל-אחתה לא תקח לצרר לגלות ערותה עליה בחייה: **34** ואל-אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה: **35** ואל-אשת עמיתך לא-יתתן שכבתך לזרע לטמאה-בה: **36** ומזרעך לא-יתתן להעביר למלך ולא תחלל את-שם אלהיך אני יהוה: **37** ואת-זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא: **38** ובכל-בהמה לא-יתתן שכבתך לטמאה-בה ואשה לא-תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא: **39** אל-תטמאו בכל-אלה כי בכל-אלה נטמאו הגוים אשר-אני משלח מפניכם: **40** ותטמאו הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את-ישיביה: **41** ושמרתם אתם את-חקתי ואת-משפטי ולא תעשו מכל התועבת האלה האזרח והגר הגר בתוכם: **42** כי את-כל-התועבת האל עשו אנשי-הארץ אשר לפניכם ותטמאו הארץ: **43** ולא-תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את-הגוי אשר לפניכם: **44** כי כל-אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העשת מקרב עמם: **45** ושמרתם את-משמרותי לבלתי עשות מחקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם: **Lev 19** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **1** דבר אל-כל-עדת בני-ישראל ואמרת אלהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם: **2** איש אמו ואביו תיראו ואת-שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם: **3**

אֶל־תִּפְנּוּ אֶל־הָאֱלֹהִים וְאֵלֵּי מִסְכָּה לֹא תַעֲשׂוּ לָכֵם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: **5** וְכִי
 תִּזְבְּחוּ זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה לְרִצְוֹנְכֶם תִּזְבַּחְהוּ: **6** בְּיוֹם זִבְחֵיכֶם יֹאכַל וּמִמַּחֲרַת וְהַנּוֹתֵר
 עַד־יוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּאֵשׁ יִשְׂרָאֵל: **7** וְאִם הָאֹכֵל יֹאכַל בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי פְּגוּל הוּא לֹא יִרְצֶה:
8 וְאֹכְלֵי עוֹנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי־אֶת־קֹדֶשׁ יְהוָה חָלַל וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמּוּיָהּ: **9** וּבִקְרַצְכֶם
 אֶת־קִצִּיר אֶרְצְכֶם לֹא תִכְלֶה פֶּאֶת שְׂדֵךְ לִקְצֹר וּלְקַט קִצִּירְךָ לֹא תִלְקֹט: **10** וְכִרְמֹךְ
 לֹא תַעֲדוּלֵל וּפְרֹט כִּרְמֹךְ לֹא תִלְקֹט לַעֲנִי וְלִגְר תַּעֲזֹב אִתָּם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: **11** לֹא
 תִּנְנְבוּ וְלֹא־תִכְחָשׂוּ וְלֹא־תִשְׁקְרוּ אִישׁ בְּעַמּוּתוֹ: **12** וְלֹא־תִשְׁבְּעוּ בְּשֵׁמִי לִשְׁקֹר וְחָלַלְתָּ
 אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה: **13** לֹא־תַעֲשֶׂק אֶת־רֵעֶךָ וְלֹא תִגְזֹל לֶאֱחֵיךָ פַּעֲלַת שְׂכִיר
 אֶתְךָ עַד־בֹּקֶר: **14** לֹא־תִקְלָל חֵרֶשׁ וּלְפָנַי עוֹר לֹא תִתֵּן מִכְשַׁל וִירְאֵת מֵאֱלֹהֶיךָ אֲנִי
 יְהוָה: **15** לֹא־תַעֲשׂוּ עוֹל בְּמִשְׁפַּט לֹא־תִשָּׂא פְּנִידֵל וְלֹא תִהְדָּר פְּנֵי גְדוֹל בְּצַדֵּק תִּשְׁפֹּט
 עַמּוּתְךָ: **16** לֹא־תִלְךָ רֵכִיל בְּעַמּוּךָ לֹא תַעֲמֹד עַל־דַּם רֵעֶךָ אֲנִי יְהוָה: **17** לֹא־תִשְׁנֹא
 אֶת־אֲחִיךָ בְּלִבְבְּךָ הוֹכַח תּוֹכִיחַ אֶת־עַמּוּתְךָ וְלֹא־תִשָּׂא עֲלָיו חַטָּא: **18** לֹא־תִקֵּם
 וְלֹא־תִטֹּר אֶת־בְּנֵי עַמְּךָ וְאֵהַבְתָּ לְרֵעֶךָ כְּמוֹךְ אֲנִי יְהוָה: **19** אֶת־חֻקֵּי תִשְׁמְרוּ בְּהַמֹּתְךָ
 לֹא־תִרְבִּיעַ כְּלָאִים שְׂדֵךְ לֹא־תִזְרַע כְּלָאִים וּבְגֵד כְּלָאִים שַׁעֲטָנוּ לֹא יַעֲלֶה עֲלֶיךָ: **20** **פ**
 וְאִישׁ כִּי־יִשְׁכַּב אֶת־אִשְׁהוֹ שְׁכַבְתָּ־זָרַע וְהוּא שִׁפְחָה נִחְרַפְתָּ לְאִישׁ וְהַפְדָּה לֹא נִפְדָּתָה
 אוֹ חִפְשָׁה לֹא נִתְּנָה לָהּ בְּקֶרֶת תִּהְיֶה לֹא יוֹמְתוּ כִּי־לֹא חִפְשָׁה: **21** וְהִבִּיא אֶת־אִשְׁמוֹ
 לַיהוָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֵיל אִשָּׁם: **22** וְכִפַּר עֲלָיו הַכֹּהֵן בְּאֵיל הָאִשָּׁם לְפָנַי יְהוָה
 עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְנִסְלַח לוֹ מִחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא: **23** **פ** וְכִי־תִבְאוּ אֶל־הָאָרֶץ
 וְנִשְׁתַּעַם כָּל־עֵץ מֵאֹכֵל וְעַרְלָתָם עַרְלָתוֹ אֶת־פְּרִי שְׁלֹשׁ שָׁנִים יִהְיֶה לָכֶם עַרְלִים לֹא
 יֹאכַל: **24** וּבִשְׁנַת הַרְבִּיעִת יִהְיֶה כָּל־פְּרִי קֹדֶשׁ הַלּוּלָוִים לַיהוָה: **25** וּבִשְׁנַת הַחֲמִישִׁית
 תֹּאכְלוּ אֶת־פְּרִי הַלוּסִיף לָכֶם תִּבּוֹאוּ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: **26** לֹא תֹאכְלוּ עַל־הַדָּם
 לֹא תִנְחָשׂוּ וְלֹא תַעֲוֹנוּ: **27** לֹא תִקְפוּ פֶּאֶת רֵאשֵׁיכֶם וְלֹא תִשְׁחִיתוּ אֶת פֶּאֶת זִקְנְךָ: **28**
 וּשְׂרֵט לִנְפֶשׁ לֹא תִתֵּנוּ בְּבִשְׂרָכֶם וְכִתְבַת קַעֲקַע לֹא תִתֵּנוּ בְכֶם אֲנִי יְהוָה: **29**
 אֶל־תִּחַלֵּל אֶת־בֵּיתְךָ לְהַזְנוֹתָהּ וְלֹא־תִזְנֶה הָאָרֶץ וּמִלֵּאָה הָאָרֶץ זִמָּה: **30** אֶת־שִׁבְתְּתֵי
 תִשְׁמְרוּ וּמִקְדְּשֵׁי תִירָאוּ אֲנִי יְהוָה: **31** אֶל־תִּפְנּוּ אֶל־הָאֲבֹת וְאֶל־הַיְדוּעִנִים אֶל־תִּבְקֶשׂוּ
 לְטִמְאָה בָּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: **32** מִפְּנֵי שִׁיבָה תְּקוּם וְהִדְרַת פְּנֵי זִקֵּן וִירְאֵת
 מֵאֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה: **33** **פ** וְכִי־יִגְוֹר אֶתְךָ גֵר בְּאֶרְצְכֶם לֹא תוֹנוּ אֹתוֹ: **34** כֹּאזְרוּחַ מִכֶּם
 יִהְיֶה לָכֶם הַגֵּר הַגֵּר אִתְּכֶם וְאֵהַבְתָּ לוֹ כְּמוֹךְ כִּי־גֵרִים הֵייתֶם בְּאָרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: **35** לֹא־תַעֲשׂוּ עוֹל בְּמִשְׁפַּט בְּמִדָּה בְּמִשְׁקָל וּבְמִשׁוֹרָה: **36** מֵאֲזוּנֵי צַדֵּק
 אֲבִנִי־צַדֵּק אֵיפֶת צַדֵּק וְהֵינן צַדֵּק יִהְיֶה לָכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי אִתְּכֶם
 מִצְרַיִם: **37** וְשִׁמְרַתֶּם אֶת־כָּל־חֻקֵּי וְאֶת־כָּל־מִשְׁפָּטַי וְעִשִׂיתֶם אִתָּם אֲנִי יְהוָה: **פ**

Lev 20 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: **2** וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תֹּאמְרוּ אִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וּמִן־הַגֵּר הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתֵּן מִזְרָעוֹ לְמֶלֶךְ מוֹת יוֹמַת עִם הָאָרֶץ יִרְגְּמֶהוּ בְּאֵבֶן:
3 וְאֲנִי אֶתֵּן אֶת־פָּנַי בְּאִישׁ הַהוּא וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ מִקְרֵב עִמּוֹ כִּי מִזְרָעוֹ נָתַן לְמֶלֶךְ
 לְמַעַן טַמְא אֶת־מִקְדְּשִׁי וְלִחַלֵּל אֶת־שֵׁם קֹדְשִׁי: **4** וְאִם הָעַלְמִים יַעֲלִימוּ עִם הָאָרֶץ
 אֶת־עֵינֵיהֶם מִן־הָאִישׁ הַהוּא בִּתְחוּ מִזְרָעוֹ לְמֶלֶךְ לְבִלְתִּי הַמִּית אֹתוֹ: **5** וְשִׁמְתִּי אֲנִי
 אֶת־פָּנַי בְּאִישׁ הַהוּא וּבְמִשְׁפַּחְתּוֹ וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ וְאֵת כָּל־הַזֵּנִים אַחֲרָיו לְזִנוּת אַחֲרֵי
 הַמֶּלֶךְ מִקְרֵב עִמָּם: **6** וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תִּפְנֶה אֶל־הָאֲבֹת וְאֶל־הַיְדוּעִנִים לְזִנוּת אַחֲרֵיהֶם
 וְנִתְּתִי אֶת־פָּנַי בְּנֶפֶשׁ הַהוּא וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ מִקְרֵב עִמּוֹ: **7** וְהִתְקַדַּשְׁתֶּם וְהֵייתֶם קְדָשִׁים
 כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: **8** וְשִׁמְרַתֶּם אֶת־חֻקֵּי וְעִשִׂיתֶם אִתָּם אֲנִי יְהוָה מִקְדְּשְׁכֶם: **9**

כִּי־אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר יִקְלַל אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ מוֹת יוֹמַת אָבִיו וְאִמּוֹ קָלַל דְּמִיּוֹ בּוֹ: ¹⁰
 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִנְאֵף אֶת־אִשְׁתּוֹ אִישׁ אֲשֶׁר יִנְאֵף אֶת־אִשְׁתּוֹ רַעְהוּ מוֹת־יוֹמַת הַנְּאֵף וְהַנְּאֵפֶת:
¹¹ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־אִשְׁתּוֹ אָבִיו עֲרוֹת אָבִיו גְּלָהּ מוֹת־יוֹמַתוֹ שְׁנֵיהֶם דְּמִיָּהּ בָּם:
¹² וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־כֹּלְתּוֹ מוֹת יוֹמַתוֹ שְׁנֵיהֶם תָּבַל עָשׂוּ דְּמִיָּהּ בָּם: ¹³ וְאִישׁ
 אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־זָכָר מִשְׁכַּבֵּי אִשָּׁה תוֹעֵבָה עָשׂוּ שְׁנֵיהֶם מוֹת יוֹמַתוֹ דְּמִיָּהּ בָּם: ¹⁴
 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת־אִשָּׁה וְאֶת־אִמָּהּ זָמָה הוּא בְּאִשׁ יִשְׁרְפוּ אֹתוֹ וְאֶתְהֵן וְלֹא־תִהְיֶה
 זָמָה בְּתוֹכָם: ¹⁵ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן שְׁכַבְתּוֹ בְּבַהֲמָה מוֹת יוֹמַת וְאֶת־בְּהֵמָה תִּהְרַגּוּ: ¹⁶
 וְאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרַב אֶל־כָּל־בְּהֵמָה לְרַבְעָה אֵתָהּ וְהִרְגַת אֶת־הַבְּהֵמָה וְאֶת־הַבְּהֵמָה מוֹת
 יוֹמַתוֹ דְּמִיָּהּ בָּם: ¹⁷ וְאִישׁ אֲשֶׁר־יִקַּח אֶת־אֶחָתוֹ בְּתֻאֲבֵיו אוֹ בְּתֻאֲמוֹ וְרָאָה
 אֶת־עֲרוֹתָהּ וְהִיא־תִּרְאָה אֶת־עֲרוֹתוֹ חֶסֶד הוּא וְנִכְרְתוּ לְעֵינֵי בְּנֵי עַמָּם עֲרוֹת אֶחָתוֹ
 גְּלָהּ עוֹנוֹ יִשָּׂא: ¹⁸ וְאִישׁ אֲשֶׁר־יִשְׁכַּב אֶת־אִשָּׁה דוּהָ וְגִלָּהּ אֶת־עֲרוֹתָהּ אֶת־מִקְרָהּ
 הֶעֱרָה וְהִיא גִלְתָּהּ אֶת־מִקְוֹר דְּמִיָּהּ וְנִכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם מִקְרַב עַמָּם: ¹⁹ וְעֲרוֹת אֶחָתוֹ אִמְךָ
 וְאֶחָתוֹ אָבִיךָ לֹא תִגְלֶהּ כִּי אֶת־שָׂאָרוֹ הֶעֱרָה עוֹנָם יִשָּׂאוּ: ²⁰ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב
 אֶת־דֹּדְתּוֹ עֲרוֹת דְּרוֹ גְלָהּ חֲטָאִים יִשָּׂאוּ עֲרִירִים יִמְתּוּ: ²¹ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת־אִשְׁתּוֹ
 אֶחָיו נָדָה הוּא עֲרוֹת אֶחָיו גְּלָהּ עֲרִירִים יִהְיוּ: ²² וְשִׁמְרַתְּם אֶת־כָּל־חֻקֵּי
 וְאֶת־כָּל־מִשְׁפָּטַי וְעִשִּׂיתֶם אִתָּם וְלֹא־תִקְיֹא אֶתְכֶם הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי מְבִיא אֶתְכֶם שָׂמָה
 לִשְׁבֹּת בָּהּ: ²³ וְלֹא תִלְכוּ בַחֲקֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר־אֲנִי מְשַׁלַּח מִפְּנֵיכֶם כִּי אֶת־כָּל־אֱלֹהֵי עָשׂוּ
 וְאִקְיָן בָּם: ²⁴ וְאָמַר לְכֶם אִתָּם תִּירְשׁוּ אֶת־אֲדָמַתְּם וְאֲנִי אֶתְנַנֶּה לְכֶם לְרִשְׁתָּהּ אֵתָהּ
 אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבַשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־הִבְדַּלְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים: ²⁵
 וְהִבְדַּלְתֶּם בֵּין־הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה לְטְמֵאָה וּבֵין־הָעוֹף הַטְּמֵא לְטְהוֹר וְלֹא־תִשְׁקְצוּ
 אֶת־נַפְשֵׁיכֶם בְּבַהֲמָה וּבְעוֹף וּבְכָל אֲשֶׁר תִּרְמַשׁ הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־הִבְדַּלְתִּי לְכֶם לְטְמֵא:
²⁶ וְהִייתֶם לִי קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה וְאִבְדַּלְתֶּם אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים לִהְיוֹת לִי: ²⁷
 וְאִישׁ אוֹרְאָשָׁה כִּי־יִהְיֶה בָּהֶם אוֹב אוֹ יִדְעֵנִי מוֹת יוֹמַתוֹ בְּאִבְנֵי יִרְגָמוּ אִתָּם דְּמִיָּהּ
 בָּם: **פ Lev 21** וְיֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵי־מֹשֶׁה אָמַר אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם לִנְפֹשׁ
 לֹא־יִטְמָא בְּעַמּוּי: ² כִּי אִם־לְשָׂאָרוֹ הִקְרַב אֵלָיו לְאָמוֹ וְלְאָבִיו וּלְבָנָיו וּלְבָתּוֹ וְלֹא־חָיו: ³
 וְלֹא־חָתוּ הַבְּתוּלָה הַקְּרוּבָה אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא־הִיְתָה לְאִישׁ לֵה יִטְמָא: ⁴ לֹא יִטְמָא בַּעַל
 בְּעַמּוּי לְהַחֲלוֹ: ⁵ לֹא־יִקְרָחַהּ [יִקְרָחַן] קְרָחָהּ בְּרֵאשִׁים וּפֹאֵת זָקֵן לֹא יִגְלַחוּ וּבְבִשְׂרָם
 לֹא יִשְׂרְטוּ שְׂרֻטָּהּ: ⁶ קְדוֹשִׁים יִהְיוּ לְאֱלֹהֵיהֶם וְלֹא יַחֲלִלוּ שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם כִּי אֶת־אִשִּׁי
 יְהוָה לֶחֶם אֱלֹהֵיהֶם הֵם מִקְרִיבִים וְהָיוּ קְדוֹשׁ: ⁷ אִשָּׁה זָנָה וְחָלְלָהּ לֹא יִקְחוּ וְאִשָּׁה
 גְּרוּשָׁה מֵאִשָּׁה לֹא יִקְחוּ כִּי־קְדוֹשׁ הוּא לְאֱלֹהֵינוּ: ⁸ וְקִדְשְׁתוּ כִּי־אֶת־לֶחֶם אֱלֹהֵיךָ הוּא
 מִקְרִיב קְדוֹשׁ יִהְיֶה־לְךָ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשְׁכֶם: ⁹ וּבַת אִישׁ כֶּהֵן כִּי תַחַל לִזְנוֹת
 אֶת־אָבִיהָ הִיא מִחֻלַּלַת בְּאִשׁ תִּשְׂרָף: **ס** ¹⁰ וְהִכְהֵן הַגְּדוֹל מֵאֲחָיו אֲשֶׁר־יוֹצֵק
 עַל־רֵאשׁוֹ שִׁמְן הַמִּשְׁחָה וּמֵלֵא אֶת־יָדָיו לְלִבָּשׁ אֶת־הַבְּגָדִים אֶת־רֵאשׁוֹ לֹא יִפְרַע
 וּבִגְדָיו לֹא יִפְרֹם: ¹¹ וְעַל כָּל־נִפְשֹׁת מוֹת לֹא יָבֵא לְאָבִיו וְלְאָמוֹ לֹא יִטְמָא: ¹²
 וּמִן־הַמִּקְדָּשׁ לֹא יֵצֵא וְלֹא יַחֲלֵל אֶת מִקְדָּשׁ אֱלֹהֵינוּ כִּי נֹזֵר שִׁמְן מִשְׁחַת אֱלֹהֵינוּ עָלָיו
 אֲנִי יְהוָה: ¹³ וְהוּא אִשָּׁה בְּבַתּוּלִיָּה יִקַּח: ¹⁴ אֲלֻמְנָה וְגְרוּשָׁה וְחָלְלָהּ זָנָה אֶת־אֱלֹהֵי לֹא
 יִקַּח כִּי אִם־בְּתוּלָה מִעַמּוּי יִקַּח אִשָּׁה: ¹⁵ וְלֹא־יַחֲלֵל זָרְעוֹ בְּעַמּוּי כִּי אֲנִי יְהוָה
 מִקְדָּשׁוֹ: **פ** ¹⁶ וְיִדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ¹⁷ דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר אִישׁ מִזֶּרַעְךָ
 לְדֹרְתָם אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב לְהִקְרִיב לֶחֶם אֱלֹהֵינוּ: ¹⁸ כִּי כָל־אִישׁ אֲשֶׁר־בוֹ
 מוֹם לֹא יִקְרַב אִישׁ עוֹר אוֹ פֶּסֶח אוֹ חֶרֶם אוֹ שְׂרוּע: ¹⁹ אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר־יִהְיֶה בּוֹ שֶׁבֶר

הגל או שבר יד: ²⁰ אוֹגְבֵן אוֹדֵק או תבלל בעינו או גרב או ילפת או מרוח אשך: ²¹ כל־איש אשר־בו מום מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב את־אשי יהוה מום בו את לחם אלהיו לא יגש להקריב: ²² לחם אלהיו מקדשי הקדשים ומן־הקדשים יאכל: ²³ אך אל־הפרכת לא יבא ואל־המזבח לא יגש כי־מום בו ולא יחלל את־מקדשי כי אני יהוה מקדשם: ²⁴ וידבר משה אל־אהרן ואל־בניו ואל־כל־בני ישראל: **פ Lev 22** וידבר יהוה אל־משה לאמר: ² דבר אל־אהרן ואל־בניו וינזרו מקדשי בני־ישראל ולא יחללו את־שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה: ³ אמר אלהם לדרתים כל־איש אשר־יקרב מכל־זרעכם אל־הקדשים אשר יקדשו בני־ישראל ליהוה ושמתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני יהוה: ⁴ איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והנגע בכל־טמא־נפש או איש אשר־תצא ממנו שכבת־זרע: ⁵ א־איש אשר יגע בכל־שרץ אשר יטמא־לו או באדם אשר יטמא־לו לכל טמאתו: ⁶ נפש אשר תגע־בו וטמאה עֲד־הערב ולא יאכל מן־הקדשים כי אס־רחץ בשרו במים: ⁷ ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן־הקדשים כי לחמו הוא: ⁸ נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה־בה אני יהוה: ⁹ ושמרו את־משמרתִי ולא־ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללו את־יהוה מקדשם: ¹⁰ וכל־זר לא־יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא־יאכל קדש: ¹¹ וכהן כִּי־יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו: ¹² ובת־כהן כי תהיה לאיש זר הוא בתרומת הקדשים לא תאכל: ¹³ ובת־כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושבה אל־בית אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל וכל־זר לא־יאכל בו: **ס 14** ואיש כִּי־יאכל קדש בשגגה ויסף חמשתו עליו ונתן לכהן את־הקדש: ¹⁵ ולא יחללו את־קדשי בני ישראל את אשר־ירימו ליהוה: ¹⁶ והשיאו אותם עון אשמה באכלם את־קדשיהם כי אני יהוה מקדשם: **פ 17** וידבר יהוה אל־משה לאמר: ¹⁸ דבר אל־אהרן ואל־בניו ואל כל־בני ישראל ואמרת אלהם איש איש מבית ישראל ומן־הגר בישראל אשר יקריב קרבנו לכל־נדריהם ולכל־נדבותם אשר־יקריבו ליהוה לעלה: ¹⁹ לרצנכם תמים זכר בבקר בכשבים ובעזים: ²⁰ כל אשר־בו מום לא תקריבו כי־לא לרצון יהיה לכם: ²¹ ואיש כִּי־יקריב זבח־שלמים ליהוה לפלא־נדר או לנדבה בבקר או בצאן תמים יהיה לרצון כל־מום לא יהיה־בו: ²² עורת או שבור או־חרוץ או־יבלת או גרב או ילפת לא־תקריבו אלה ליהוה ואשה לא־תתנו מהם על־המזבח ליהוה: ²³ ושור ושה שרוע וקלוט נדבה תעשה אתו ולנדר לא ירצה: ²⁴ ומעוך וכתות ונתוק וכרות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו: ²⁵ ומיד בן־זכר לא תקריבו את־לחם אלהיכם מכל־אלה כי משחתם בהם מום במ לא ירצו לכם: **פ 26** וידבר יהוה אל־משה לאמר: ²⁷ שור או־כשב ארעזו כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה: ²⁸ ושור או־שה אתו ואת־בניו לא תשחטו ביום אחד: ²⁹ וכִּי־תזבחו זבח־תודה ליהוה לרצנכם תזבחו: ³⁰ ביום ההוא יאכל לא־תותירו ממנו עֲד־בקר אני יהוה: ³¹ ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אני יהוה: ³² ולא תחללו את־שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יהוה מקדשכם: ³³ המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה: **פ Lev 23** וידבר יהוה אל־משה לאמר: ² דבר אל־בני ישראל ואמרת אלהם מועדי יהוה אשר־תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי: ³ ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי

שבת שבתון מקרא-קדש כל-מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל מושבתיכם: **פ** 4 אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר-תקראו אתם במועדים: 5 בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח ליהוה: 6 ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים מצות תאכלו: 7 ביום הראשון מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבדה לא תעשו: 8 והקרבתם אשה ליהוה שבעת ימים ביום השביעי מקרא-קדש כל-מלאכת עבדה לא תעשו: **פ** 9 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 10 דבר אל-בני ישראל ואמרת אלהם כי-תבאו אל-הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את-קצירה והבאתם את-עמר ראשית קצירכם אל-הכהן: 11 והניף את-העמר לפני יהוה לרצונכם ממחרת השבת יניפנו הכהן: 12 ועשיתם ביום הניפכם את-העמר כבש תמים בן-שנתו לעלה ליהוה: 13 ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן אשה ליהוה ריח ניחח ונסכה יין רביעת ההין: 14 ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד-עצם היום הזה עד הביאכם את-קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם: **ס** 15 וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את-עמר התנופה שבע שבתות תמימת תהיינה: 16 עד ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה: 17 ממושבתיכם תביו לחם תנופה שתיים שני עשרנים סלת תהיינה חמוץ תאפינה בכורים ליהוה: 18 והקרבתם על-הלחם שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר בן-בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם ונסכיהם אשה ריח-ניחח ליהוה: 19 ועשיתם שעיר-עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים: 20 והניף הכהן אתם על לחם הבכורים תנופה לפני יהוה על-שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן: 21 וקראתם בעצם היום הזה מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבדה לא תעשו חקת עולם בכל-מושבתיכם לדרתיכם: 22 ובקצרכם את-קציר ארצכם לא-תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם: **ס** 23 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 24 דבר אל-בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא-קדש: 25 כל-מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה: **ס** 26 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 27 אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא-קדש יהיה לכם ועניתם את-נפשתיכם והקרבתם אשה ליהוה: 28 וכל-מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם: 29 כי כל-הנפש אשר לא-תענה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה: 30 וכל-הנפש אשר תעשה כל-מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי את-הנפש הוא מקרב עמה: 31 כל-מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם: 32 שבת שבתון הוא לכם ועניתם את-נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד-ערב תשבתו שבתכם: **פ** 33 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 34 דבר אל-בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסכות שבעת ימים ליהוה: 35 ביום הראשון מקרא-קדש כל-מלאכת עבדה לא תעשו: 36 שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא-קדש יהיה לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל-מלאכת עבדה לא תעשו: 37 אלה מועדי יהוה אשר-תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים דבר-יום ביומו: 38 מלבד שבתת יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל-נדבתיכם ומלבד כל-נדבותיכם אשר תתנו ליהוה: 39 אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי באספכם את-תבואת הארץ תחגו את-חגי-יהוה שבעת ימים ביום

הראשון שבתון וביום השמיני שבתון: **40** ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ-עבת וערבי-נחל ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים: **41** וחגתם אתו חג ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם בחדש השביעי תחגו אתו: **42** בסכת תשבו שבעת ימים כל-האזרח בישראל ישבו בסכת: **43** למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי את-בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: **44** וידבר משה את-מעדי יהוה אל-בני ישראל: **פ** **Lev 24** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **2** צו את-בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת נר תמיד: **3** מחוץ לפרכת העדת באהל מועד יערך אתו אהרן מערב עד-בקר לפני יהוה תמיד חקת עולם לדרתיכם: **4** על המנרה הטהרה יערך את-הנרות לפני יהוה תמיד: **פ** **5** ולקחת סלת ואפית אתה שתיים עשרה חלות שני עשרנים יהיה החלה האחת: **6** ושמת אותם שתיים מערכות שש המערכת על השלחן הטהר לפני יהוה: **7** ונתת על-המערכת לבנה זכה והיתה ללחם לאזכרה אשה ליהוה: **8** ביום השבת ביום השבת יערכנו לפני יהוה תמיד מאת בני-ישראל ברית עולם: **9** והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו במקום קדש כי קדש קדשים הוא לו מאשי יהוה חק-עולם: **ס** **10** ויצא בן-אשה ישראלית והוא בן-איש מצרי בתוך בני ישראל וינצו במחנה בן הישראלית ואיש הישראלי: **11** ויקב בן-האשה הישראלית את-השם ויקלל ויביאו אתו אל-משה ושם אמו שלמית בת-דברי למטה-דן: **12** ויניחוו במשמר לפרש להם על-פי יהוה: **פ** **13** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **14** הוצא את-המקלל אל-מחוץ למחנה וסמכו כל-השמעים את-ידיהם על-ראשו ורגמו אתו כל-העדה: **15** ואל-בני ישראל תדבר לאמר איש איש כייקלל אלהיו ונשא חטאו: **16** ונקב שם-יהוה מות יומת רגום ורגמו-בו כל-העדה כגר כאזרח בנקבו-שם יומת: **17** ואיש כי יכה כל-נפש אדם מות יומת: **18** ומכה נפש-בהמה ישלמה נפש תחת נפש: **19** ואיש כיייתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: **20** שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: **21** ומכה בהמה ישלמה ומכה אדם יומת: **22** משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: **23** וידבר משה אל-בני ישראל ויוציאו את-המקלל אל-מחוץ למחנה וירגמו אתו אבן ובני-ישראל עשו כאשר צוה יהוה את-משה: **פ** **Lev 25** וידבר יהוה אל-משה בהר סיני לאמר: **2** דבר אל-בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל-הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה: **3** שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את-תבואתה: **4** ובשנה השביעת שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר: **5** את ספיה קצירך לא תקצור ואת-ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ: **6** והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך: **7** ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל-תבואתה לאכל: **ס** **8** וספרת לך שבע שבת שנים שבע שנים שופר תרועה בשבע השבעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל-ארצכם: **10** וקדשתם את שנת החמישים שנה וקראתם דרוור בארץ לכל-ישיביה יובל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל-אחוזתו ואיש אל-משפחתו תשבו: **11** יובל הוא שנת החמישים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את-ספיהיה ולא תבצרו את-נזריה: **12** כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן-השדה תאכלו את-תבואתה: **13**

בשנת היובל הזאת תשבו איש אל-אחוזתו: ¹⁴ וכי-תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל-תונו איש את-אחיו: ¹⁵ במספר שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך במספר שני-תבואת ימכר-לך: ¹⁶ לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעט מקנתו כי מספר תבואת הוא מכר לך: ¹⁷ ולא תונו איש את-עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם: ¹⁸ ועשיתם את-חקתי ואת-משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על-הארץ לבטח: ¹⁹ ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה: ²⁰ וכי תאמרו מה-נאכל בשנה השביעת הן לא נזרע ולא נאסף את-תבואתנו: ²¹ וצויתי את-ברכתי לכם בשנה הששית ועשת את-התבואה לשלש השנים: ²² וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן-התבואה ישן עד השנה התשיעת עד-בוא תבואתה תאכלו ישן: ²³ והארץ לא תמכר לצמתת כילי הארץ כי-גרים ותושבים אתם עמדי: ²⁴ ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ: ²⁵ כי-ימוך אחיך ומכר מאחוזתו ובא גאלו הקרב אליו וגאל את ממכר אחיו: ²⁶ ואיש כי לא יהיה-לו גאל והשיגה ידו ומצא כדי גאלתו: ²⁷ וחשב את-שני ממכרו והשיב את-הערך לאיש אשר מכר-לו ושב לאחוזתו: ²⁸ ואם לא-מצאה ידו די השיב לו והיה ממכרו ביד הקנה אתו עד שנת היובל ויצא ביבל ושב לאחוזתו: ²⁹ ואיש כי-ימכר בית-מושב עיר חומה והיתה גאלתו עד-תם שנת ממכרו ימים תהיה גאלתו: ³⁰ ואם לא-יגאל עד-מלאת לו שנה תמימה וקם הבית אשר-בעיר אשר-**ל** **ל** חמה לצמיתת לקנה אתו לדרתיו לא יצא ביבל: ³¹ ובתי החצרים אשר אין-להם חמה סביב על-שדה הארץ יחשב גאלה תהיה-לו וביבל יצא: ³² וערי הלויים בתי ערי אחוזתם גאלת עולם תהיה ללויים: ³³ ואשר יגאל מן-הלויים ויצא ממכר-בית ועיר אחוזתו ביבל כי בתי ערי הלויים הוא אחוזתם בתוך בני ישראל: ³⁴ ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי-אחוזת עולם הוא להם: ³⁵ וכי-ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך: ³⁶ אל-תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך: ³⁷ את-כספך לא-תתן לו בנשך ובמרבית לא-תתן אכלך: ³⁸ אני יהוה אלהיכם אשר-הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את-ארץ כנען להיות לכם לאלהים: ³⁹ וכי-ימוך אחיך עמך ונמכר-לך לא-תעבד בו עבדת עבד: ⁴⁰ כשכיר כתושב יהיה עמך עד-שנת היבל יעבד עמך: ⁴¹ ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל-משפחתו ואל-אחוזת אבתיו ישוב: ⁴² כי-עבדי הם אשר-הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד: ⁴³ לא-תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך: ⁴⁴ ועבדך ואמתך אשר יהיו-לך מאת הגוים אשר סביבתים מהם תקנו עבד ואמה: ⁴⁵ וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה: ⁴⁶ והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני-ישראל איש באחיו לא-תרדה בו בפרך: ⁴⁷ וכי תשיג יד גר ותושב עמך ומך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר: ⁴⁸ אחרי נמכר גאלה תהיה-לו אחד מאחיו יגאלנו: ⁴⁹ או-ידדו או בן-ידדו יגאלנו או-משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו או-השיגה ידו ונגאל: ⁵⁰ וחשב עם-קנהו משנת המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף ממכרו במספר שנים כימי שכיר יהיה עמו: ⁵¹ אם-עוד רבות בשנים לפיהן ישיב גאלתו מכסף מקנתו: ⁵² ואם-מעט נשאר בשנים עד-שנת היבל וחשב-לו כפי שניו ישיב את-גאלתו: ⁵³ כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא-יירדנו

בפרך לעיניך: **54** ואסלא יגאל באלה ויצא בשנת היבל הוא ובניו עמו: **55** כילי בניישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: **Lev 26** לאתעשו לכם אלילים ופסל ומצבה לאתקימו לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה כי אני יהוה אלהיכם: **2** אתשבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה: **ס 3** אסבחקתי תלכו ואתמצותי תשמרו ועשיתם אתם: **4** ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו: **5** והשיג לכם דיש אתבציר ובציר ישיג אתזרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם: **6** ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מזחירד והשבתי חיה רעה מןהארץ וחרב לאתעבר בארצכם: **7** ורדפתם אתאיביכם ונפלו לפניכם לחרב: **8** ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב: **9** ופניתי אליכם והפיתתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי אתבריתי אתכם: **10** ואכלתם ישן נושן וישן מפני חדש תוציאו: **11** ונתתי משכני בתוכם ולאתגעל נפשי אתכם: **12** והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם: **13** אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהית להם עבדים ואשבר משת עלכם ואולך אתכם קוממות: **פ 14** ואסלא תשמעו לי ולא תעשו את כלהמצות האלה: **15** ואסבחקתי תמאסו ואם אתמשפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות אתכלמצותי להפרכם אתבריתי: **16** אףאני אעשהזאת לכם והפקדתי עליכם בהלה אתהשחפת ואתהקדחת מכלות עינים ומדיבת נפש וזרעתם לריק וזרעם ואכלהו איביכם: **17** ונתתי פני בכם ונגפתם לפני איביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואיןרדף אתכם: **ס 18** ואסעדאלה לא תשמעו לי ויספתי ליסרה אתכם שבע עלחטאתיכם: **19** ושבדתי אתגאון עזכם ונתתי אתשמיכם כברזל ואתארצכם כנחשה: **20** ותם לריק כחכם ולאיתתן ארצכם אתיבולה ועץ הארץ לא יתן פרי: **21** ואסתלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי ויספתי עליכם מכה שבע כחטאתיכם: **22** והשלחתי בכם אתחית השדה ושכלה אתכם והכריתה אתבהמתכם והמעטיה אתכם ונשמו דרכיכם: **23** ואסבאלה לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי: **24** והלכתי אףאני עמכם בקרי והכיתי אתכם גםאני שבע עלחטאתיכם: **25** והבאתי עליכם חרב נקמת נקםברית ונאספתם אלעריכם ושלחתי דבר בתוכם ונתתם בידאויב: **26** בשברי לכם מטהלחם ואפו עשר נשים לחמכם בתנור אחד והשיבו לחמכם במשקל ואכלתם ולא תשבעו: **ס 27** ואסבזאת לא תשמעו לי והלכתם עמי בקרי: **28** והלכתי עמכם בחמתקרי ויסרתי אתכם אףאני שבע עלחטאתיכם: **29** ואכלתם בשר בניכם ובשר בנתיכם תאכלו: **30** והשמדתי אתבמותיכם והכרתי אתחמוניכם ונתתי אתפגריכם עלפגרי גלוליכם ונגעה נפשי אתכם: **31** ונתתי אתעריכם חרבה והשמותי אתמקדשיכם ולא אריח ברית ניהחכם: **32** והשמתי אני אתהארץ ושממו עליה איביכם הישבים בה: **33** ואתכם אזרה בנוים והריקתי אחריכם חרב והיתה ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה: **34** אז תרצה הארץ אתשבתתיה כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם אז תשבת הארץ והרצת אתשבתתיה: **35** כלימי השמה תשבת את אשר לאשבתה בשבתתיכם בשבתכם עליה: **36** והנשארים בכם והבאתי מרך בלבכם בארצת איביהם ורדף אתם קול עלה נדף ונסו מנסתחרב ונפלו ואין רדף: **37** וכשלו אישבאחיו כמפניחרב ורדף אין ולאיתהיה לכם תקומה לפני איביכם: **38** ואבדתם בנוים ואכלה אתכם ארץ איביכם: **39** והנשארים

בכס ימקו בעונם בארצת איביכס ואף בעונת אבתם אתם ימקו: **40** והתודו
 את־עונם ואת־עון אבתם במעלם אשר מעלובי ואף אשר־הלכו עמי בקרי: **41**
 אף־אני אלך עמם בקרי והבאתי אתם בארץ איביהם אראו יכנע לבבם הערל
 ואז ירצו את־עונם: **42** וזכרתי את־בריתי יעקוב ואף את־בריתי יצחק ואף את־בריתי
 אברהם אזכר והארץ אזכר: **43** והארץ תעזב מהם ותרץ את־שבתתיה בהשמה
 מהם והם ירצו את־עונם יען וביען במשפטי מאסו ואת־חקתי געלה נפשם: **44**
 ואף־גם־זאת בהיותם בארץ איביהם לא־מאסתי ולא־געלתי לכלתם להפר בריתי
 אתם כי אני יהוה אלהיהם: **45** וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי־אתם
 מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה: **46** אלה החקים
 והמשפטים והתורת אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד־משה: **פ**
Lev 27 וידבר יהוה אל־משה לאמר: **2** דבר אל־בני ישראל ואמרת אלהם איש כי
 יפלא נדר בערכך נפשתי ליהוה: **3** והיה ערכך הזכר מבין עשרים שנה ועד
 בן־ששים שנה והיה ערכך חמשים שקל כסף בשקל הקדש: **4** ואם־נקבה הוא והיה
 ערכך שלשים שקל: **5** ואם מבן־חמש שנים ועד בן־עשרים שנה והיה ערכך הזכר
 עשרים שקלים ולנקבה עשרת שקלים: **6** ואם מבן־חדש ועד בן־חמש שנים והיה
 ערכך הזכר חמשה שקלים ולנקבה ערכך שלשת שקלים כסף: **7** ואם
 מבן־ששים שנה ומעלה אם־זכר והיה ערכך חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה
 שקלים: **8** ואם־מך הוא מערכך והעמידו לפני הכהן והעריך אתו הכהן על־פי
 אשר תשיג יד הנדר יעריכנו הכהן: **9** ואם־בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן
 ליהוה כל אשר יתן ממנו ליהוה יהיה־קדש: **10** לא יחליפנו ולא־ימיר אתו טוב
 ברע אורע בטוב ואם־המר ימיר בהמה בבהמה והיה־הוא ותמורתו יהיה־קדש: **11**
 ואם כל־בהמה טמאה אשר לא־יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד את־הבהמה
 לפני הכהן: **12** והעריך הכהן אתה בין טוב ובין רע כערכך הכהן כן יהיה: **13**
 ואם־גאל יגאלנה ויסף חמישתו על־ערכך: **14** ואיש כִּי־יקדש את־ביתו קדש ליהוה
 והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך אתו הכהן כן יקום: **15** ואם־המקדיש
 יגאל את־ביתו ויסף חמישית כסף־ערכך עליו והיה לו: **16** ואם משדה אחתו
 יקדיש איש ליהוה והיה ערכך לפי זרעו זרע חמר שערים בחמשים שקל כסף: **17**
 אם־משנת היבל יקדיש שדהו כערכך יקום: **18** ואם־אחר היבל יקדיש שדהו
 וחשב־לו הכהן את־הכסף על־פי השנים הנותרת עד שנת היבל ונגרע מערכך: **19**
 ואם־גאל יגאל את־השדה המקדיש אתו ויסף חמישית כסף־ערכך עליו וקם לו: **20**
 ואם־לא יגאל את־השדה ואם־מכר את־השדה לאיש אחר לא יגאל עוד: **21** והיה
 השדה בצאתו ביבל קדש ליהוה כשדה החרם לכהן תהיה אחותו: **22** ואם את־שדה
 מקנתו אשר לא משדה אחתו יקדיש ליהוה: **23** וחשב־לו הכהן את מכסת הערכך
 עד שנת היבל ונתן את־הערכך ביום ההוא קדש ליהוה: **24** בשנת היובל ישוב
 השדה לאשר קנהו מאתו לאשר־לו אחזת הארץ: **25** וכל־ערכך יהיה בשקל
 הקדש עשרים גרה יהיה השקל: **26** אך־בכור אשר־יבכר ליהוה בבהמה
 לא־יקדיש איש אתו אם־שור אם־שה ליהוה הוא: **27** ואם בבהמה הטמאה ופדה
 בערכך ויסף חמישתו עליו ואם־לא יגאל ונמכר בערכך: **28** אך־כל־חרם אשר
 יחרם איש ליהוה מכל־אשר־לו מאדם ובהמה ומשדה אחתו לא ימכר ולא
 יגאל כל־חרם קדש־קדשים הוא ליהוה: **29** כל־חרם אשר יחרם מן־האדם לא

יפדה מות יומת: ³⁰ וכל־מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ ליהוה הוא קדש ליהוה: ³¹ ואסגנאל ינאל איש ממעשרו חמשתו יסף עליו: ³² וכל־מעשר בקר וצאן כל אשר־יעבר תחת השבט העשירי יהיה־קדש ליהוה: ³³ לא יבקר בין־טוב לדע ולא ימירנו ואסגהמר ימירנו והיה־הוא ותמורתו יהיה־קדש לא ינאל: ³⁴ אלה המצות אשר צוה יהוה את־משה אלבני ישראל בהר סיני:

Numbers 1 וידבר יהוה אל־משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר: ² שאו את־ראש כל־עדת בני־ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל־זכר לגלגלתם: ³ מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן: ⁴ ואתכם יהיו איש איש למטה איש ראש לבית־אבתיו הוא: ⁵ ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן אליצור בן־שדיאור: ⁶ לשמעון שלמיאל בן־צורישדי: ⁷ ליהודה נחשון בן־עמינדב: ⁸ ליששכר נתנאל בן־צוער: ⁹ לזבולן אליאב בן־חלן: ¹⁰ לבני יוסף לאפרים אלישמע בן־עמיהוד למנשה גמליאל בן־פרהצור: ¹¹ לבנימין אבירן בן־נדעני: ¹² לרן אחיעזר בן־עמישדי: ¹³ לאשר פגעיאל בן־עכרן: ¹⁴ לגד אליסף בן־דעואל: ¹⁵ לנפתלי אחירע בן־עינן: ¹⁶ אלה **(קריא)** **[קרואין]** העדה נשיאי מטות אבותם ראשי אלפי ישראל הם: ¹⁷ ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמות: ¹⁸ ואת כל־העדה הקהילו באחד לחדש השני ויתילדו על־משפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם: ¹⁹ כאשר צוה יהוה את־משה ויפקדם במדבר סיני: **פ** ²⁰ ויהיו בני־ראובן בכר ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם כל־זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: ²¹ פקדיהם למטה ראובן ששה וארבעים אלף וחמש מאות: **פ** ²² לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל־זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: ²³ פקדיהם למטה שמעון תשעה וחמשים אלף ושלוש מאות: **פ** ²⁴ לבני גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: ²⁵ פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים: **פ** ²⁶ לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: ²⁷ פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות: **פ** ²⁸ לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: ²⁹ פקדיהם למטה יששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות: **פ** ³⁰ לבני זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: ³¹ פקדיהם למטה זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע מאות: **פ** ³² לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: ³³ פקדיהם למטה אפרים ארבעים אלף וחמש מאות: **פ** ³⁴ לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: ³⁵ פקדיהם למטה מנשה שנים ושלושים אלף ומאתים: **פ** ³⁶ לבני בנימין תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: ³⁷ פקדיהם למטה בנימין חמשה ושלושים אלף וארבע מאות: **פ** ³⁸ לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם

במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: ³⁹ פקדיהם למטה דן שנים וששים אלף ושבע מאות: **פ** ⁴⁰ לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: ⁴¹ פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף וחמש מאות: **פ** ⁴² בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: ⁴³ פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: **פ** ⁴⁴ אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר איש איש אחד לבית אבתיו היו: ⁴⁵ ויהיו כל-פקודי בני-ישראל לבית אבתם מבן עשרים שנה ומעלה כל-יצא צבא בישראל: ⁴⁶ ויהיו כל-הפקדים שש-מאות אלף ושלושת אלפים וחמש מאות וחמשים: ⁴⁷ והלויים למטה אבתם לא התפקדו בתוכם: **פ** ⁴⁸ וידבר יהוה אל-משה לאמר: ⁴⁹ אך את-מטה לוי לא תפקד ואחר-אשם לא תשא בתוך בני ישראל: ⁵⁰ ואתה הפקד את-הלויים על-משכן העדת ועל כל-כליו ועל כל-אשר-לו המה ישאו את-המשכן ואת-כל-כליו והם ישרתו וסביב למשכן יחנו: ⁵¹ ובנסע המשכן יורידו אתו הלויים ובחנת המשכן יקימו אתו הלויים והזר הקרב יומת: ⁵² וחנו בני ישראל איש על-מחנהו ואיש על-דגלו לצבאתם: ⁵³ והלויים יחנו סביב למשכן העדת ולא-יהיה קצף על-עדת בני ישראל ושמרו הלויים את-משמרת משכן העדות: ⁵⁴ ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את-משה כן עשו: **פ** **Num 2** וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר: ² איש על-דגלו באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל מנגד סביב לאהל-מועד יחנו: ³ והחנים קדמה מזרחה דגל מחנה יהודה לצבאתם ונשיא לבני יהודה נחשון בן-עמינדב: ⁴ וצבאו ופקדיהם ארבעה ושבעים אלף ושש מאות: ⁵ והחנים עליו מטה יששכר ונשיא לבני יששכר נתנאל בן-צוער: ⁶ וצבאו ופקדיו ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות: **ס** ⁷ מטה זבולן ונשיא לבני זבולן אליאב בן-חלץ: ⁸ וצבאו ופקדיו שבעה וחמשים אלף וארבע מאות: ⁹ כל-הפקדים למחנה יהודה מאת אלף ושמונים אלף וששת-אלפים וארבע-מאות לצבאתם ראשנה יסעו: **ס** ¹⁰ דגל מחנה ראובן תימנה לצבאתם ונשיא לבני ראובן אליצור בן-שדיאור: ¹¹ וצבאו ופקדיו ששה וארבעים אלף וחמש מאות: ¹² והחונם עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון שלמיאל בן-צורי-שדי: ¹³ וצבאו ופקדיהם תשעה וחמשים אלף ושלוש מאות: ¹⁴ ומטה גד ונשיא לבני גד אליסף בן-רעואל: ¹⁵ וצבאו ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים: ¹⁶ כל-הפקדים למחנה ראובן מאת אלף ואחד וחמשים אלף וארבע-מאות וחמשים לצבאתם ושנים יסעו: **ס** ¹⁷ ונסע אהל-מועד מחנה הלויים בתוך המחנת כאשר יחנו כן יסעו איש על-ידו לדגליהם: **ס** ¹⁸ דגל מחנה אפרים לצבאתם ימה ונשיא לבני אפרים אלישמע בן-עמיהוד: ¹⁹ וצבאו ופקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות: ²⁰ ועליו מטה מנשה ונשיא לבני מנשה גמליאל בן-פרהצור: ²¹ וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלף ומאתים: ²² ומטה בנימין ונשיא לבני בנימין אבידן בן-גדעני: ²³ וצבאו ופקדיהם חמשה ושלשים אלף וארבע מאות: ²⁴ כל-הפקדים למחנה אפרים מאת אלף ושמונת-אלפים ומאה לצבאתם ושלשים יסעו: **ס** ²⁵ דגל מחנה דן צפנה לצבאתם ונשיא לבני דן אחיעזר בן-עמישדי: ²⁶ וצבאו ופקדיהם שנים וששים אלף ושבע מאות: ²⁷ והחנים עליו מטה אשר ונשיא לבני אשר פנעיאל בן-עכרן: ²⁸ וצבאו ופקדיהם אחד וארבעים אלף וחמש מאות: ²⁹ ומטה נפתלי ונשיא לבני נפתלי

אחרע בן-ענין: **30** וצבאו ופקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: **31**
 כל-הפקדים למחנה דן מאת אלף ושבעה וחמשים אלף ושש מאות לאחרנה יסעו
 לדגליהם: **פ 32** אלה פקודי בני-ישראל לבית אבתם כל-פקודי המחנת לצבאתם
 שש-מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים: **33** והלויים לא התפקדו בתוך
 בני ישראל כאשר צוה יהוה את-משה: **34** ויעשו בני ישראל ככל אשר-צוה יהוה
 את-משה כן-חנו לדגליהם וכן נסעו איש למשפחתו על-בית אבתיו: **Num 3** ואלה
 תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את-משה בהר סיני: **2** ואלה שמות בני-אהרן
 הבכור נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: **3** אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחים
 אשר-מלא ידם לכהן: **4** וימת נדב ואביהוא לפני יהוה בהקרבתם אש זרה לפני
 יהוה במדבר סיני ובנים לא-היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר על-פני אהרן אביהם:
פ 5 וידבר יהוה אל-משה לאמר: **6** הקרב את-מטה לוי והעמדת אתו לפני אהרן
 הכהן ושרתו אתו: **7** ושמרו את-משמרתו ואת-משמרת כל-העדה לפני אהל מועד
 לעבד את-עבדת המשכן: **8** ושמרו את-כל-כלי אהל מועד ואת-משמרת בני ישראל
 לעבד את-עבדת המשכן: **9** ונתתה את-הלויים לאהרן ולבניו נתונם נתונם המה לו
 מאת בני ישראל: **10** ואת-אהרן ואת-בניו תפקד ושמרו את-כהנתם והזר הקרב
 יומת: **פ 11** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **12** ואני הנה לקחתי את-הלויים מתוך בני
 ישראל תחת כל-בכור פטר רחם מבני ישראל והיו לי הלויים: **13** כי לי כל-בכור
 ביום הכתי כל-בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל-בכור בישראל מאדם
 עד-בהמה לי יהיו אני יהוה: **ס 14** וידבר יהוה אל-משה במדבר סיני לאמר: **15**
 פקד את-בני לוי לבית אבתם למשפחתם כל-זכר מבן-חדש ומעלה תפקדם: **16**
 ויפקד אתם משה על-פי יהוה כאשר צוה: **17** ויהיו-אלה בני-לוי בשמתם גרשון
 וקהת ומררי: **18** ואלה שמות בני-גרשון למשפחתם לבני ושמעי: **19** ובני קהת
 למשפחתם עמרם ויצהר חברון ועזיאל: **20** ובני מררי למשפחתם מחלי ומושי אלה
 הם משפחת הלוי לבית אבתם: **21** לגרשון משפחת הלבני ומשפחת השמעני אלה הם
 משפחת הגרשני: **22** פקדיהם במספר כל-זכר מבן-חדש ומעלה פקדיהם שבעת
 אלפים וחמש מאות: **23** משפחת הגרשני אחרי המשכן יחנו ימה: **24** ונשיא בית-אב
 לגרשני אליסף בן-לאל: **25** ומשמרת בני-גרשון באהל מועד המשכן והאהל מכסוהו
 ומסך פתח אהל מועד: **26** וקלעי החצר ואת-מסך פתח החצר אשר על-המשכן
 ועל-המזבח סביב ואת מיתריו לכל עבדתו: **27** ולקהת משפחת העמרמי ומשפחת
 היצהרי ומשפחת החברני ומשפחת העזיאלי אלה הם משפחת הקהתי: **28** במספר
 כל-זכר מבן-חדש ומעלה שמנת אלפים ושש מאות שמרי משמרת הקדש: **29**
 משפחת בני-קהת יחנו על ירך המשכן תימנה: **30** ונשיא בית-אב למשפחת הקהתי
 אליצפן בן-עזיאל: **31** ומשמרתם הארן והשלחן והמנרה והמזבחת וכלי הקדש אשר
 ישרתו בהם והמסך וכל עבדתו: **32** ונשיא נשיאי הלוי אלעזר בן-אהרן הכהן
 פקדת שמרי משמרת הקדש: **33** למררי משפחת המחלי ומשפחת המושי אלה הם
 משפחת מררי: **34** ופקדיהם במספר כל-זכר מבן-חדש ומעלה ששת אלפים ומאתים:
35 ונשיא בית-אב למשפחת מררי צוריאל בן-אביחיל על ירך המשכן יחנו צפנה: **36**
 ופקדת משמרת בני מררי קרשי המשכן ובריחיו ועמדיו ואדניו וכל-כליו וכל
 עבדתו: **37** ועמדי החצר סביב ואדניהם ויתרתם ומיתריהם: **38** והחנים לפני המשכן
 קדמה לפני אהל-מועד מזרחה משה ואהרן ובניו שמרים משמרת המקדש

למשמרת בני ישראל והזר הקרב יומת: **39** כל־פקודי הלויים אשר פקד משה ואהרן על־פי יהוה למשפחתם כל־זכר מבן־חדש ומעלה שנים ועשרים אלף: **ס 40** ויאמר יהוה אל־משה פקד כל־בכר זכר לבני ישראל מבן־חדש ומעלה ושא את מספר שמתם: **41** ולקחת את־הלויים לי אני יהוה תחת כל־בכר בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת כל־בכור בבהמת בני ישראל: **42** ויפקד משה כאשר צוה יהוה אתו את־כל־בכר בבני ישראל: **43** ויהי כל־בכור זכר במספר שמות מבן־חדש ומעלה לפקדיהם שנים ועשרים אלף שלשה ושבעים ומאתים: **פ 44** וידבר יהוה אל־משה לאמר: **45** קח את־הלויים תחת כל־בכור בבני ישראל ואת־בהמת הלויים תחת בהמתם והיולי הלויים אני יהוה: **46** ואת פדויי השלשה והשבעים והמאתים העדפים על־הלויים מבכור בני ישראל: **47** ולקחת חמשת חמשת שקלים לגלגלת בשקל הקדש תקח עשרים גרה השקל: **48** ונתתה הכסף לאהרן ולבניו פדויי העדפים בהם: **49** ויקח משה את כסף הפדיום מאת העדפים על פדויי הלויים: **50** מאת בכור בני ישראל לקח את־הכסף חמשה וששים ושלש מאות ואלף בשקל הקדש: **51** ויתן משה את־כסף הפדים לאהרן ולבניו על־פי יהוה כאשר צוה יהוה את־משה: **פ 4 Num** וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר: **2** נשא את־ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם: **3** מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן־חמשים שנה כל־יבא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד: **4** זאת עבדת בני־קהת באהל מועד קדש הקדשים: **5** ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורדו את פרכת המסך וכסו־בה את ארון העדת: **6** ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בגד־כליל תכלת מלמעלה ושמו בדיו: **7** ועל שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת ונתנו עליו את־הקערת ואת־הכפת ואת־המנקות ואת קשות הנסך ולחם התמיד עליו יהיה: **8** ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את־בדיו: **9** ולקחו בגד תכלת וכסו את־מנרת המאור ואת־נרתיה ואת־מלקחיה ואת־מחתתיה ואת כל־כלי שמנה אשר ישרתו־לה בהם: **10** ונתנו אתה ואת־כל־כליה אל־מכסה עור תחש ונתנו על־המוט: **11** ועל מזבח הזהב יפרשו בגד תכלת וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את־בדיו: **12** ולקחו את־כל־כלי השרת אשר ישרתו־בם בקדש ונתנו אל־בגד תכלת וכסו אותם במכסה עור תחש ונתנו על־המוט: **13** ודשנו את־המזבח ופרשו עליו בגד ארגמן: **14** ונתנו עליו את־כל־כליו אשר ישרתו עליו בהם את־המחתת את־המזולגת ואת־היעים ואת־המזרקת כל כלי המזבח ופרשו עליו כסוי עור תחש ושמו בדיו: **15** וכלה אהרן ובניו לכסת את־הקדש ואת־כל־כלי הקדש בנסע המחנה ואחרי־כן יבאו בני־קהת לשאת ולא־יגעו אל־הקדש ומתו אלה משא בני־קהת באהל מועד: **16** ופקדת אלעזר בן־אהרן הכהן שמן המאור וקטרת הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה פקדת כל־המשכן וכל־אשר־בו בקדש ובכליו: **ס 17** וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר: **18** אל־תכריתו את־שבט משפחת קהתי מתוך הלויים: **19** וזאת עשו להם וחייו ולא ימתו בגשתם את־קדש הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמו אותם איש איש על־עבדתו ואל־משאו: **20** ולא־יבאו לראות כבלע את־הקדש ומתו: **פ 21** וידבר יהוה אל־משה לאמר: **22** נשא את־ראש בני גרשון נסיהם לבית אבתם למשפחתם: **23** מבן שלשים שנה ומעלה עד בן־חמשים שנה תפקד אותם כל־הבא לצבא צבא לעבד עבדה באהל מועד: **24** זאת עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא: **25** ונשאו את־יריעת המשכן ואת־אהל מועד מכסהו ומכסה התחש

אשר-עליו מלמעלה ואת-מסך פתח אהל מועד: **26** ואת קלעי החצר ואת-מסך פתח שער החצר אשר על-המשכן ועל-המזבח סביב ואת מיתריהם ואת-כל-כלי עבדתם ואת כל-אשר יעשה להם ועבדו: **27** על-פי אהרן ובניו תהיה כל-עבדת בני הגרשני לכל-משאם ולכל עבדתם ופקדתם עליהם במשמרת את כל-משאם: **28** זאת עבדת משפחת בני הגרשני באהל מועד ומשמרתם ביד איתמר בן-אהרן הכהן: **פ** **29** בני מררי למשפחתם לבית-אבתם תפקד אתם: **30** מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן-חמשים שנה תפקדם כל-הבא לצבא לעבד את-עבדת אהל מועד: **31** וזאת משמרת משאם לכל-עבדתם באהל מועד קרשי המשכן ובריחיו ועמודיו ואדניו: **32** ועמודי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם לכל-כליהם ולכל עבדתם ובשמת תפקדו את-כלי משמרת משאם: **33** זאת עבדת משפחת בני מררי לכל-עבדתם באהל מועד ביד איתמר בן-אהרן הכהן: **34** ויפקד משה ואהרן ונשיאי העדה את-בני הקהתי למשפחתם ולבית אבתם: **35** מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן-חמשים שנה כל-הבא לצבא לעבדה באהל מועד: **36** ויהיו פקדיהם למשפחתם אלפים שבע מאות וחמשים: **37** אלה פקודי משפחת הקהתי כל-העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על-פי יהוה ביד-משה: **ס** **38** ופקודי בני גרשון למשפחותם ולבית אבתם: **39** מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן-חמשים שנה כל-הבא לצבא לעבדה באהל מועד: **40** ויהיו פקדיהם למשפחתם לבית אבתם אלפים ושש מאות ושלשים: **41** אלה פקודי משפחת בני גרשון כל-העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על-פי יהוה: **42** ופקודי משפחת בני מררי למשפחתם לבית אבתם: **43** מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן-חמשים שנה כל-הבא לצבא לעבדה באהל מועד: **44** ויהיו פקדיהם למשפחתם שלשת אלפים ומאתים: **45** אלה פקודי משפחת בני מררי אשר פקד משה ואהרן על-פי יהוה ביד-משה: **46** כל-הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל את-הלוים למשפחתם ולבית אבתם: **47** מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן-חמשים שנה כל-הבא לעבד עבדת עבדה ועבדת משא באהל מועד: **48** ויהיו פקדיהם שמנת אלפים וחמש מאות ושמונים: **49** על-פי יהוה פקד אותם ביד-משה איש על-עבדתו ועל-משאו ופקדיו אשר-צוה יהוה את-משה: **פ** **Num 5** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **2** צו את-בני ישראל וישלחו מן-המחנה כל-צרוע וכל-זב וכל טמא לנפש: **3** מזכר עד-נקבה תשלחו אל-מחוץ למחנה תשלחם ולא ישמאו את-מחניהם אשר אני שכן בתוכם: **4** ויעשו-כן בני ישראל וישלחו אותם אל-מחוץ למחנה כאשר דבר יהוה אל-משה כן עשו בני ישראל: **פ** **5** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **6** דבר אל-בני ישראל איש אראשה כי יעשו מכל-הטאת האדם למעל מעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא: **7** והתורו את-הטאתם אשר עשו והשיב את-אשמו בראשו וחמישתו יסף עליו ונתן לאשר אשם לו: **8** ואם-אין לאיש גאל להשיב האשם אליו האשם המושב ליהוה לכהן מלבד איל הכפרים אשר יכפרו בו עליו: **9** וכל-תרומה לכל-קדשי בני-ישראל אשר-יקריבו לכהן לו יהיה: **10** ואיש את-קדשיו לו יהיו איש אשר-יתן לכהן לו יהיה: **פ** **11** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **12** דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי-תשטה אשתו ומעלה בו מעל: **13** ושכב איש אתה שכבת-זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה והיא נטמאה ועד אין בה והוא לא נתפשה: **14** ועבר עליו רוח-קנאה וקנא את-אשתו והוא נטמאה או-עבר עליו רוח-קנאה וקנא את-אשתו

והיא לא נטמאה: ¹⁵ והביא האיש את-אשתו אל-הכהן והביא את-קרבנה עליה עשירת האיפה קמח שערים לא-יצק עליו שמן ולא-יתן עליו לבנה כיימנחת קנאת הוא מנחת זכרון מזכרת עון: ¹⁶ והקריב אתה הכהן והעמדה לפני יהוה: ¹⁷ ולקח הכהן מים קדשים בכלי-חרש ומן-העפר אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל-המים: ¹⁸ והעמיד הכהן את-האשה לפני יהוה ופרע את-ראש האשה ונתן על-כפיה את מנחת הזכרון מנחת קנאת הוא וביד הכהן יהיו מי המרים המאררים: ¹⁹ והשביע אתה הכהן ואמר אל-האשה אס-לא שכב איש אתך ואס-לא שטית טמאה תחת אישך הנקי ממי המרים המאררים האלה: ²⁰ ואת כי שטית תחת אישך וכי נטמאת ויתן איש בך את-שכבתו מבלעדי אישך: ²¹ והשביע הכהן את-האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותך לאלה ולשבעה בתוך עמך בתת יהוה את-זיכרך נפלת ואת-בטנך צבה: ²² ובאו המים המאררים האלה במעיך לצבות בטן ולנפל ירך ואמרה האשה אמן אמן: ²³ וכתב את-האלת האלה הכהן בספר ומחה אל-מי המרים: ²⁴ והשקה את-האשה את-מי המרים המאררים ובאו בה המים המאררים למרים: ²⁵ ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאת והניף את-המנחה לפני יהוה והקריב אתה אל-המזבח: ²⁶ וקמץ הכהן מן-המנחה את-זכרתה והקטיר המזבחה ואחר ישקה את-האשה את-המים: ²⁷ והשקה את-המים והיתה אס-נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו בה המים המאררים למרים וצבתה בטנה ונפלה ירכה והיתה האשה לאלה בקרב עמה: ²⁸ ואס-לא נטמאה האשה וטהרה הוא ונקתה ונזרעה זרע: ²⁹ זאת תורת הקנאת אשר תשטה אשה תחת אישה ונטמאה: ³⁰ או איש אשר תעבר עליו רוח קנאה וקנא את-אשתו והעמיד את-האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את כל-התורה הזאת: ³¹ ונקח האיש מעון והאשה ההוא תשא את-עונה: **Num 6** וידבר יהוה אל-משה לאמר: ² דבר אל-בני ישראל ואמרת אלהם איש אר-אשה כי יפלא לנדר נדר נזיר להזיר ליהוה: ³ מין ושכר יזיר חמץ יין וחמץ שכר לא ישתה וכל-משרת ענבים לא ישתה וענבים לחים ויבשים לא יאכל: ⁴ כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מגופן היין מחרצנים ועד-זוג לא יאכל: ⁵ כל-ימי נדר נזרו תער לא-יעבר על-ראשו עד-מלאת הימם אשר-יזיר ליהוה קדש יהיה גדל פרע שער ראשו: ⁶ כל-ימי הזירו ליהוה על-נפש מת לא יבא: ⁷ לאביו ולאמו לאחיו ולאחתו לא-ישמא להם במתם כי נזר אלהיו על-ראשו: ⁸ כל ימי נזרו קדש הוא ליהוה: ⁹ וכי-ימות מת עליו בפתע פתאם ושמא ראש נזרו וגלח ראשו ביום שהרתו ביום השביעי יגלחנו: ¹⁰ וביום השמיני יבא שתי תרים או שני בני יונה אל-הכהן אל-פתח אהל מועד: ¹¹ ועשה הכהן אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על-הנפש וקדש את-ראשו ביום ההוא: ¹² והזיר ליהוה את-ימי נזרו והביא כבש בן-שנתו לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא נזרו: ¹³ וזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יביא אתו אל-פתח אהל מועד: ¹⁴ והקריב את-קרבנו ליהוה כבש בן-שנתו תמים אחד לעלה וכבשה אחת בת-שנתה תמימה לחטאת ואיל-אחד תמים לשלמים: ¹⁵ וסל מצות סלת חלת בלולת בשמן וריקקי מצות משחים בשמן ומנחתם ונסכיהם: ¹⁶ והקריב הכהן לפני יהוה ועשה את-חטאתו ואת-עלתו: ¹⁷ ואת-האיל יעשה זבח שלמים ליהוה על סל המצות ועשה הכהן את-מנחתו ואת-נסכו: ¹⁸ וגלח הנזיר פתח אהל מועד את-ראש נזרו ולקח את-שער ראש נזרו

ונתן על־האש אשר־תחת זבח השלמים: **19** ולקח הכהן את־הזרע בשלה מן־האיל וחלת מצה אחת מן־הסל ורקיב מצה אחד ונתן על־כפי הנזיר אחר התגלחו את־נזרו: **20** והניף אותם הכהן תנופה לפני יהוה קדש הוא לכהן על חזה התנופה ועל שוק התרומה ואחר ישתה הנזיר יין: **21** זאת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על־נזרו מלבד אשר־תשיג ידו כפי נדרו אשר ידר כן יעשה על תורת נזרו: **פ 22** וידבר יהוה אל־משה לאמר: **23** דבר אל־אהרן ואל־בניו לאמר כה תברכו את־בני ישראל אמור להם: **ס 24** יברכך יהוה וישמרך: **ס 25** יאר יהוה פניו אליך ויחנך: **ס 26** ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום: **ס 27** ושמו את־שמי על־בני ישראל ואני אברכם: **פ Num 7** ויהי ביום כלות משה להקים את־המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת־כל־כליו ואת־המזבח ואת־כל־כליו וימשחם ויקדש אתם: **2** ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המטת הם העמדים על־הפקדים: **3** ויביאו את־קרבנם לפני יהוה שש־עגלת צב ושני עשר בקר עגלה על־שני הנשאים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני המשכן: **4** ויאמר יהוה אל־משה לאמר: **5** קח מאתם והיו לעבד את־עבדת אהל מועד ונתתה אותם אל־הלויים איש כפי עבדתו: **6** ויקח משה את־העגלת ואת־הבקר ויתן אותם אל־הלויים: **7** את שתי העגלת ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם: **8** ואת ארבע העגלת ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן־אהרן הכהן: **9** ולבני קהת לא נתן כיעבדת הקדש עלהם בכתף ישאו: **10** ויקריבו הנשאים את חנכת המזבח ביום המשח אתו ויקריבו הנשאים את־קרבנם לפני המזבח: **11** ויאמר יהוה אל־משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את־קרבנם לחנכת המזבח: **ס 12** ויהי המקריב ביום הראשון את־קרבנו נחשון בן־עמינדב למטה יהודה: **13** וקרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: **14** כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: **15** פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה: **16** שעיר־עזים אחד לחטאת: **17** ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן נחשון בן־עמינדב: **פ 18** ביום השני הקריב נתנאל בן־צווער נשיא יששכר: **19** הקרב את־קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: **20** כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: **21** פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה: **22** שעיר־עזים אחד לחטאת: **23** ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן נחשון בן־עמינדב: **פ 24** ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן־חלן: **25** קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: **26** כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: **27** פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה: **28** שעיר־עזים אחד לחטאת: **29** ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן אליאב בן־חלן: **פ 30** ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן־שדיאור: **31** קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: **32** כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: **33** פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה: **34** שעיר־עזים אחד לחטאת: **35** ולזבח השלמים

בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן אליצור
 בן־שדיאור: פ 36 ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן־צורישדי: 37 קרבנו
 קערת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 38 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 39
 פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה: 40 שעיר־עזים אחד לחטאת:
 41 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני־שנה חמשה
 זה קרבן שלמיאל בן־צורישדי: פ 42 ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן־דעואל:
 43 קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
 בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 44 כף אחת עשרה זהב
 מלאה קטרת: 45 פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה: 46
 שעיר־עזים אחד לחטאת: 47 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה
 כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן אליסף בן־דעואל: פ 48 ביום השביעי נשיא לבני
 אפרים אלישמע בן־עמיהוד: 49 קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה
 מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
 למנחה: 50 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 51 פר אחד בן־בקר איל אחד
 כבש־אחד בן־שנתו לעלה: 52 שעיר־עזים אחד לחטאת: 53 ולזבח השלמים בקר
 שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן אלישמע
 בן־עמיהוד: פ 54 ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן־פדה־צור: 55 קרבנו
 קערת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 56 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 57
 פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה: 58 שעיר־עזים אחד לחטאת:
 59 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני־שנה חמשה
 זה קרבן גמליאל בן־פדה צור: פ 60 ביום התשיעי נשיא לבני בנימין אבידן
 בן־גדעני: 61 קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
 שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 62 כף אחת
 עשרה זהב מלאה קטרת: 63 פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה:
 64 שעיר־עזים אחד לחטאת: 65 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
 חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן אבידן בן־גדעני: פ 66 ביום העשירי נשיא
 לבני דן אחיעזר בן־עמישדי: 67 קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה
 מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
 למנחה: 68 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 69 פר אחד בן־בקר איל אחד
 כבש־אחד בן־שנתו לעלה: 70 שעיר־עזים אחד לחטאת: 71 ולזבח השלמים בקר
 שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן אחיעזר
 בן־עמישדי: פ 72 ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פנעיואל בן־עכרון: 73 קרבנו
 קערת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 74 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 75
 פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה: 76 שעיר־עזים אחד לחטאת:
 77 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני־שנה חמשה
 זה קרבן פנעיואל בן־עכרון: פ 78 ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע
 בן־עיני: 79 קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים

שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: **80** כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: **81** פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה: **82** שעיר־עזים אחד לחטאת: **83** ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן אחירע בן־ענין: **84** פ זאת חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיאי ישראל קערת כסף שנים עשרה מזרק־כסף שנים עשר כפות זהב שנים עשרה: **85** שלשים ומאה הקערה האחת כסף ושבעים המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים וארבע־מאות בשקל הקדש: **86** כפות זהב שנים־עשרה מלאת קטרת עשרה עשרה הכף בשקל הקדש כל־זהב הכפות עשרים ומאה: **87** כל־הבקר לעלה שנים עשר פרים אילם שנים־עשר כבשים בני־שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים עשר לחטאת: **88** וכל בקר זבח השלמים עשרים וארבעה פרים אילם ששים עתדים ששים כבשים בני־שנה ששים זאת חנכת המזבח אחרי המשח אתו: **89** ובבא משה אל־אהל מועד לדבר אתו וישמע את־הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על־ארן העדת מבין שני הכרבים וידבר אליו: **פ**

Num 8 וידבר יהוה אל־משה לאמר: **2** דבר אל־אהרן ואמרת אליו בהעלתך את־הנרות אל־מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות: **3** ויעש כן אהרן אל־מול פני המנורה העלה נרתיה כאשר צוה יהוה את־משה: **4** וזה מעשה המנרה מקשה זהב עדי־רכה ע־ד־פרחה מקשה הוא כמראה אשר הראה יהוה את־משה כן עשה את־המנרה: **פ** **5** וידבר יהוה אל־משה לאמר: **6** קח את־הלויים מתוך בני ישראל וטהרת אתם: **7** וכה־תעשה להם לטהרם הזה עליהם מי חטאת והעבירו תער על־כל־בשרם וכבסו בגדיהם וטהרו: **8** ולקחו פר בן־בקר ומנחתו סלת בלולה בשמן ופר־שני בן־בקר תקח לחטאת: **9** והקרבת את־הלויים לפני אהל מועד והקהלת את־כל־עדת בני ישראל: **10** והקרבת את־הלויים לפני יהוה וסמכו בני־ישראל את־ידיהם על־הלויים: **11** והניף אהרן את־הלויים תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל והיו לעבד את־עבדת יהוה: **12** והלויים יסמכו את־ידיהם על ראש הפרים ועשה את־האחד חטאת ואת־האחר עלה ליהוה לכפר על־הלויים: **13** והעמדת את־הלויים לפני אהרן ולפני בניו והנפת אתם תנופה ליהוה: **14** והבדלת את־הלויים מתוך בני ישראל והיו לי הלויים: **15** ואחרי־כן יבאו הלויים לעבד את־אהל מועד וטהרת אתם והנפת אתם תנופה: **16** כי נתנים נתנים המה לי מתוך בני ישראל תחת פטרת כל־יחם בכור כל מבני ישראל לקחתי אתם לי: **17** כי לי כל־בכור בבני ישראל באדם ובבהמה ביום הכתי כל־בכור בארץ מצרים הקדשתי אתם לי: **18** ואקח את־הלויים תחת כל־בכור בבני ישראל: **19** ואתנה את־הלויים נתנים לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את־עבדת בני־ישראל באהל מועד ולכפר על־בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגף בגשת בני־ישראל אל־הקדש: **20** ויעש משה ואהרן וכל־עדת בני־ישראל ללויים ככל אשר־צוה יהוה את־משה ללויים כן־עשו להם בני ישראל: **21** ויתחטאו הלויים ויכבסו בגדיהם וינף אהרן אתם תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן לטהרם: **22** ואחרי־כן באו הלויים לעבד את־עבדתם באהל מועד לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה יהוה את־משה על־הלויים כן עשו להם: **23** וידבר יהוה אל־משה לאמר: **24** זאת אשר ללויים מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבוא לצבא צבא בעבדת אהל מועד: **25** ומבן חמשים שנה ישוב מצבא העבדה ולא יעבד עוד: **26** ושרת את־אחיו באהל מועד

לשמר משמרת ועבדה לא יעבד ככה תעשה ללוים במשמרתם: **פ** **Num 9** וידבר יהוה אל-משה במדבר-סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר: **2** ויעשו בני-ישראל את-הפסח במועדו: **3** בארבעה עשר-יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו במועדו ככל-חקתיו וככל-משפטיו תעשו אתו: **4** וידבר משה אל-בני ישראל לעשת הפסח: **5** ויעשו את-הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את-משה כן עשו בני ישראל: **6** ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא-יכלו לעשת-הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא: **7** ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקרב את-קרבן יהוה במועדו בתוך בני ישראל: **8** ויאמר אלהם משה עמדו ואשמעה מה-יצוה יהוה לכם: **פ** **9** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **10** דבר אל-בני ישראל לאמר איש איש כ-ייהי-טמא לנפש או בדרך רחקה לכם או לדרתיכם ועשה פסח ליהוה: **11** בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על-מצות ומררים יאכלהו: **12** לא-ישאירו ממנו עד-בקר ועצם לא ישברו-בו ככל-חקת הפסח יעשו אתו: **13** והאיש אשר-הוא טהור ובדרך לא-היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה כי קרבן יהוה לא הקריב במועדו חטאו ישא האיש ההוא: **14** וכ-יגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר ולאזרח הארץ: **פ** **15** וביום הקים את-המשכן כסה הענן את-המשכן לאהל העדת ובערב יהיה על-המשכן כמראה-אש עד-בקר: **16** כן יהיה תמיד הענן יכסנו ומראה-אש לילה: **17** ולפי העלת הענן מעל האהל ואחרי-כן יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן-שם הענן שם יחנו בני ישראל: **18** על-פי יהוה יסעו בני ישראל ועל-פי יהוה יחנו כ-ימי אשר ישכן הענן על-המשכן יחנו: **19** ובהאריך הענן על-המשכן ימים רבים ושמרו בני-ישראל את-משמרת יהוה ולא יסעו: **20** ויש אשר יהיה הענן ימים מספר על-המשכן על-פי יהוה יחנו ועל-פי יהוה יסעו: **21** ויש אשר-יהיה הענן מערב עד-בקר ונעלה הענן בבקר ונסעו או יומם ולילה ונעלה הענן ונסעו: **22** או-ימים או-חדש או-ימים בהאריך הענן על-המשכן לשכן עליו יחנו בני-ישראל ולא יסעו ובהעלתו יסעו: **23** על-פי יהוה יחנו ועל-פי יהוה יסעו את-משמרת יהוה שמרו על-פי יהוה ביד-משה: **פ** **Num 10** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **2** עשה לך שתי חצוצרות כסף מקשה תעשה אתם והיו לך למקרא העדה ולמסע את-המחנות: **3** ותקעו בהן ונועדו אליך כל-העדה אל-פתח אהל מועד: **4** ואם-באחת יתקעו ונועדו אליך הנשיאים ראשי אלפי ישראל: **5** ותקעתם תרועה ונסעו המחנות החנים קדמה: **6** ותקעתם תרועה שנית ונסעו המחנות החנים תימנה תרועה יתקעו למסעיהם: **7** ובהקהיל את-הקהל תתקעו ולא תריעו: **8** ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצוצרות והיו לכם לחקת עולם לדרתיכם: **9** וכי-תבאו מלחמה בארצכם על-הצר הצר אתכם והרעתם בחצוצרות וזוכם לפני יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם: **10** וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצוצרת על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם: **פ** **11** ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים בחדש נעלה הענן מעל משכן העדת: **12** ויסעו בני-ישראל למסעיהם ממדבר סיני וישכן הענן במדבר פארן: **13** ויסעו בראשנה על-פי יהוה ביד-משה: **14** ויסע דגל מחנה בני-יהודה בראשנה לצבאתם ועל-צבאו

נחשון בן-עמינדב: **15** ועל-צבא משה בני יששכר נתנאל בן-צוער: **16** ועל-צבא משה בני זבולן אליאב בן-חלון: **17** והורד המשכן ונסעו בני-גרשון ובני מררי נשאי המשכן: **ס 18** ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתם ועל-צבאו אליצור בן-שדיאור: **19** ועל-צבא משה בני שמעון שלמיאל בן-צורי שדי: **20** ועל-צבא משה בני-גד אליסף בן-דעואל: **21** ונסעו הקהתים נשאי המקדש והקימו את-המשכן עד-באם: **ס 22** ונסע דגל מחנה בני-אפרים לצבאתם ועל-צבאו אלישמע בן-עמיהוד: **23** ועל-צבא משה בני מנשה גמליאל בן-פדה-צור: **24** ועל-צבא משה בני בנימן אבירן בן-גדעוני: **ס 25** ונסע דגל מחנה בני-דן מאסף לכל-המחנות לצבאתם ועל-צבאו אחיעזר בן-עמישדי: **26** ועל-צבא משה בני אשר פנעאל בן-עכרון: **27** ועל-צבא משה בני נפתלי אחרע בן-ענין: **28** אלה מסעי בני-ישראל לצבאתם ויסעו: **ס 29** ויאמר משה לחבב בן-רעואל המדיני חתן משה נסעים אנחנו אל-המקום אשר אמר יהוה אתו אתן לכם לכה אתנו והטבנו לך כיהוה דבר-טוב על-ישראל: **30** ויאמר אליו לא אלך כי אם-אל-ארצי ואל-מולדתי אלך: **31** ויאמר אלנא תעזב אתנו כי על-כן ידעת חנתנו במדבר והיית לנו לעינים: **32** והיה כיתלך עמנו והיה הטוב ההוא אשר ייטיב יהוה עמנו והטבנו לך: **33** ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית-יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: **34** וענן יהוה עליהם יומם בנסעם מן-המחנה ו: **ס 35** ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו איביך וינסו משנאיך מפניך: **36** ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל ו: **פ 37**

Num 11 ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע יהוה ויחר אפו ותבער-בם אש יהוה ותאכל בקצה המחנה: **2** ויצעק העם אל-משה ויתפלל משה אל-יהוה ותשקע האש: **3** ויקרא שם-המקום ההוא תבערה כי-בערה בם אש יהוה: **4** והאספסוף אשר בקרבו התאו תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר: **5** זכרנו את-הדגה אשר-נאכל במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת-החציר ואת-הבצלים ואת-השומים: **6** ועתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אל-המן עינינו: **7** והמן כזרע-גד הוא ועינו כעין הברדלה: **8** שטו העם ולקטו וטחנו ברחים או דכו במדכה ובשלו בפרור ועשו אתו ענות והיה טעמו כטעם לשד השמן: **9** וברדת הטל על-המחנה לילה ירד המן עליו: **10** וישמע משה את-העם בכה למשפחתיו איש לפתח אהל ויחר-אף יהוה מאד ובעיני משה רע: **11** ויאמר משה אל-יהוה למה הרעת לעבדך ולמה לא-מצתי חן בעיניך לשום את-משא כל-העם הזה עלי: **12** האנכי הריתי את כל-העם הזה אם-אנכי ילדתיהו כי-תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר ישא האמן את-היניק על האדמה אשר נשבעת לאבותיו: **13** מאין לי בשר לתת לכל-העם הזה כיריבכו עלי לאמר תנה-לנו בשר ונאכלה: **14** לא-אוכל אנכי לבדי לשאת את-כל-העם הזה כי כבד ממני: **15** ואם-יככה את-עשה לי הרגני נא הרג אם-מצאתי חן בעיניך ואל-אראה ברעתי: **פ 16** ויאמר יהוה אל-משה אספה-לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כיהם זקני העם ושטריו ולקחת אתם אל-אהל מועד והתיצבו שם עמך: **17** וירדתי ודברתי עמך שם ואצלת מן-הרוח אשר עליך ושמתי עליהם ונשאו אתך במשא העם ולא-תשא אתה לבדך: **18** ואל-העם תאמר התקדשו למחר ואכלתם בשר כי בכיתם באזני יהוה לאמר מי יאכלנו בשר כישוב לנו במצרים ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם: **19** לא יום אחד תאכלון ולא יומים ולא חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום: **20** עד

חדש ימים עד אשר יצא מאפכם והיה לכם לזרא יען כי-מאסתם את-יהוה אשר בקרבכם ותבכו לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים: **21** ויאמר משה שש-מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרב ואתה אמרת בשר אתן להם ואכלו חדש ימים: **22** הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם אם את-כל-דגני הים יאסף להם ומצא להם: **23** ויאמר יהוה אל-משה היד יהוה תקצר עתה תראה היקרך דברי אס-לא: **24** ויצא משה וידבר אל-העם את דברי יהוה ויאסף שבעים איש מזקני העם ויעמד אתם סביבת האהל: **25** וירד יהוה בענן וידבר אליו ויאצל מן-הרוח אשר עליו ויתן על-שבעים איש הזקנים ויהי כנוח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו: **26** וישארו שני-אנשים במחנה שם האחד אלדר ושם השני מידד ותנח עליהם הרוח והמה בכתבים ולא יצאו האהלה ויתנבאו במחנה: **27** וירץ הנער ויגד למשה ויאמר אלדר ומידד מתנבאים במחנה: **28** ויען יהושע בן-נון משרת משה מבחריו ויאמר אדני משה כל-אם: **29** ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי יתן כל-עם יהוה נביאים כריתן יהוה את-רוחו עליהם: **30** ויאסף משה אל-המחנה הוא וזקני ישראל: **31** ורוח נסע מאת יהוה ויגו שלוים מן-הים ויטש על-המחנה כדרך יום כה וכדרך יום כה סביבות המחנה וכאמתיים על-פני הארץ: **32** ויקם העם כל-היום ההוא וכל-הלילה וכל יום המחרת ויאספו את-השלו הממעיט אסף עשרה חמרים וישטחו להם שטוח סביבות המחנה: **33** הבשר עורדנו בין שניהם טרם יכרת ואף יהוה חרה בעם ויך יהוה בעם מכה רבה מאד: **34** ויקרא את-שם-המקום ההוא קברות התאוה כי-שם קברו את-העם המתאווים: **35** מקברות התאוה נסעו העם הצרות ויהיו בחצרות: **Num 12** ותדבר מרים ואהרן במשה על-אדות האשה הכשית אשר לקח כר-אשה כשית לקח: **2** ויאמרו הרק אך-במשה דבר יהוה הלא גם-בנו דבר וישמע יהוה: **3** והאיש משה **[ענר]** **[ענין]** מאד מכל האדם אשר על-פני האדמה: **4** ויאמר יהוה פתאם אל-משה ואל-אהרן ואל-מררים צאו שלשתכם אל-אהל מועד ויצאו שלשתם: **5** וירד יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם: **6** ויאמר שמעו-נא דברי אס-יהוה נביאכם יהוה במראה אליו אחודע בחלום אדבר-בו: **7** לא-כן עבדי משה בכל-ביתי נאמן הוא: **8** פה אל-פה אדבר-בו ומראה ולא בחידת ותמנת יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה: **9** ויחר אף יהוה בם וילך: **10** והענן סר מעל האהל והנה מרים מצרעת כשלג ויפן אהרן אל-מררים והנה מצרעת: **11** ויאמר אהרן אל-משה בי אדני אל-נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו: **12** אל-נא תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל חצי בשרו: **13** ויצעק משה אל-יהוה לאמר אל נא רפא נא לה: **14** ויאמר יהוה אל-משה ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף: **15** ותסגר מרים מחוץ למחנה שבעת ימים והעם לא נסע עד-האסף מרים: **16** ואחר נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר פארן: **17** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **2** שלח-לך אנשים ויתרו את-ארץ כנען אשר-אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבתיו תשלחו כל נשיא בהם: **3** וישלח אתם משה ממדבר פארן על-פי יהוה כלם אנשים ראשי בני-ישראל המה: **4** ואלה שמותם למשה ראובן שמוע בן-זכור: **5** למשה שמעון שפט בן-חורי: **6** למשה יהודה כלב בן-יפנה: **7** למשה יששכר יגאל בן-יוסף: **8** למטה אפרים הושע בן-נון: **9** למטה בנימין פלטי בן-רפוא: **10** למטה זבולן גדיאל בן-סודי: **11** למטה

יוסף למטה מנשה גדי בן-סוסי: ¹² למטה דן עמיאל בן-גמלי: ¹³ למטה אשר סתור
 בן-מיכאל: ¹⁴ למטה נפתלי נחבי בן-ופסי: ¹⁵ למטה גר נאואל בן-מכי: ¹⁶ אלה
 שמות האנשים אשר-שלח משה לתור את-הארץ ויקרא משה להושע בן-נון יהושע:
¹⁷ וישלח אתם משה לתור את-ארץ כנען ויאמר אלהם עלו זה בנגב ועליתם
 את-ההר: ¹⁸ וראיתם את-הארץ מה-הוא ואת-העם הישב עליה החזק הוא הרפה
 המעט הוא אסרבי: ¹⁹ ומה הארץ אשר-הוא ישב בה הטובה הוא אסרעה ומה
 הערים אשר-הוא יושב בהנה הבמחנים אם במבצרים: ²⁰ ומה הארץ השמנה הוא
 אסרזה הישבה עץ אסין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי
 ענבים: ²¹ ויעלו ויתרו את-הארץ ממדבר-צן עד-רחב לבא חמת: ²² ויעלו בנגב
 ויבא עד-חברון ושם אחימן ששי ותלמי ילדי הענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני
 צען מצרים: ²³ ויבאו עד-נחל אשכל ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד
 וישארו במוט בשנים ומן-הרמנים ומן-התאנים: ²⁴ למקום ההוא קרא נחל אשכול
 על אדות האשכול אשר-כרתו משם בני ישראל: ²⁵ וישבו מתור הארץ מקץ
 ארבעים יום: ²⁶ וילכו ויבאו אל-משה ואל-אהרן ואל-כל-עדת בני-ישראל
 אל-מדבר פארן קדשה וישבו אותם דבר ואת-כל-העדה ויראום את-פרי הארץ: ²⁷
 ויספרו-לו ויאמרו באנו אל-הארץ אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא
 וזה-פריה: ²⁸ אפס כי-עזו העם הישב בארץ והערים בצרות גדלת מאד וגם-ילדי
 הענק ראינו שם: ²⁹ עמלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבסי והאמרי יושב בהר
 והכנעני יושב על-הים ועל יד הירדן: ³⁰ ויהס כלב את-העם אל-משה ויאמר עלה
 נעלה וירשנו אתה כייכול נוכל לה: ³¹ והאנשים אשר-עלו עמו אמרו לא נוכל
 לעלות אל-העם כי-חזק הוא ממנו: ³² ויוציאו דבת הארץ אשר תרו אתה אל-בני
 ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה הוא
 וכל-העם אשר-ראינו בתוכה אנשי מדות: ³³ ושם ראינו את-הנפילים בני ענק
 מן-הנפלים ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם: **Num 14** ותשא כל-העדה ויתנו
 את-קולם ויבכו העם בלילה ההוא: ² וילנו על-משה ועל-אהרן כל בני ישראל
 ויאמרו אלהם כל-העדה לזמנתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לזמנתנו: ³ ולמה
 יהוה מביא אתנו אל-הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבו הלוא טוב
 לנו שוב מצרימה: ⁴ ויאמרו איש אל-אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה: ⁵ ויפל
 משה ואהרן על-פניהם לפני כל-קהל עדת בני ישראל: ⁶ ויהושע בן-נון וכלב
 בן-יפנה מן-התרים את-הארץ קרעו בגדיהם: ⁷ ויאמרו אל-כל-עדת בני-ישראל
 לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה הארץ מאד מאד: ⁸ אס-חפץ בנו
 יהוה והביא אתנו אל-הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר-הוא זבת חלב ודבש: ⁹
 אך ביהוה אל-תמרדו ואתם אל-תיראו את-עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם
 מעליהם ויהוה אתנו אל-תיראם: ¹⁰ ויאמרו כל-העדה לרגום אתם באבנים וכבוד
 יהוה נראה באהל מועד אל-כל-בני ישראל: **פ** ¹¹ ויאמר יהוה אל-משה עד-אנה
 ינאצני העם הזה ועד-אנה לא-יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבם: ¹² אכנו
 בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי-גדול ועצום ממנו: ¹³ ויאמר משה אליהוה ושמעו
 מצרים כי-העלית בכחך את-העם הזה מקרבם: ¹⁴ ואמרו אל-יושב הארץ הזאת
 שמעו כי-אתה יהוה בקרב העם הזה אשר-עין בעין נראה אתה יהוה וענך עמד
 עליהם ובעמד ענן אתה הלך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה: ¹⁵ והמתה את-העם

הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר: **16** מבלתי יכלת יהוה להביא אתהעם הזה אל-הארץ אשר-נשבע להם וישחטם במדבר: **17** ועתה יגדל-נא כח אדני כאשר דברת לאמר: **18** יהוה אךך אפיו ורב-חסד נשא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות על-בנים על-שלישים ועל-רבעים: **19** סלח-נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד-הנה: **20** ויאמר יהוה סלחתי כדברך: **21** ואולם חי-אני וימלא כבודי-הוה את-כל-הארץ: **22** כי כל-האנשים הראים את-כבדי ואת-אתתי אשר-עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי: **23** אם-יראו את-הארץ אשר נשבעתי לאבתם וכל-מנאצי לא יראוה: **24** ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל-הארץ אשר-בא שמה וזרעו יורשנה: **25** והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדבר דרך ים-סוף: **26** **פ** וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר: **27** עד-מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים עלי את-חלונות בני ישראל אשר המה מלינים עלי שמעתי: **28** אמר אלהם חי-אני נא-סיהוה אם-לא כאשר דברתם באזני כן אעשה לכם: **29** במדבר הזה יפלו פגריכם וכל-פקדיכם לכל-מספרכם מבן עשרים שנה ומעלה אשר הלינתם עלי: **30** אם-אתם תבאו אל-הארץ אשר נשאתי את-ידי לשכן אתכם בה כי אם-יכלב בן-יפנה ויהושע בן-נון: **31** וטפכם אשר אמרתם לבו יהיה והביאתי אתם וידעו את-הארץ אשר מאסתם בה: **32** ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה: **33** ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו את-זונותיכם עד-תם פגריכם במדבר: **34** במספר הימים אשר-תרתם את-הארץ ארבעים יום לשנה יום לשנה תשאו את-עונותיכם ארבעים שנה וידעתם את-תנאותי: **35** אני יהוה דברתי אם-לא זאת אעשה לכל-העדה הרעה הזאת הנועדים עלי במדבר הזה יתמו ושם ימתו: **36** והאנשים אשר-שלח משה לתור את-הארץ וישבו **ויילונג** **ויילינג** עליו את-כל-העדה להוציא דבה על-הארץ: **37** וימתו האנשים מוצאי דבת-הארץ רעה במגפה לפני יהוה: **38** ויהושע בן-נון וכלב בן-יפנה חיו מן-האנשים ההם ההלכים לתור את-הארץ: **39** וידבר משה את-הדברים האלה אל-כל-בני ישראל ויתאבלו העם מאד: **40** וישכמו בבקר ויעלו אל-ראש-ההר לאמר הננו ועלינו אל-המקום אשר-אמר יהוה כי חטאנו: **41** ויאמר משה למה זה אתם עברים את-פי יהוה והוא לא תצלה: **42** אל-תעלו כי אין יהוה בקרבכם ולא תנפלו לפני איביכם: **43** כי העמלקי והכנעני שם לפניכם ונפלתם בחרב כי-על-כן שבתם מאחרי יהוה ולא-יהיה יהוה עמכם: **44** ויעפלו לעלות אל-ראש ההר וארון ברית-יהוה ומשה לא-משו מקרב המחנה: **45** וירד העמלקי והכנעני הישב בהר ההוא ויכותם ויכתום עד-החרמה: **פ** **Num 15** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **2** דבר אל-בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל-ארץ מושבתים אשר אני נתן לכם: **3** ועשיתם אשה ליהוה עלה ארזבח לפלא-נדר או בנדבה או במעדיכם לעשות ריח ניחח ליהוה מן-הבקר או מן-הצאן: **4** והקריב המקריב קרבנו ליהוה מנחה סלת עשרון כלול ברבעית ההין שמן: **5** ויין לנסך רביעית ההין תעשה על-העלה או לזבח לכבש האחד: **6** או לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרנים כלולה בשמן שלשית ההין: **7** ויין לנסך שלשית ההין תקריב ריח-ניחח ליהוה: **8** וכי-תעשה בן-בקר עלה ארזבח לפלא-נדר או-שלמים ליהוה: **9** והקריב על-בן-הבקר מנחה סלת שלשה עשרנים כלול בשמן חצי ההין: **10** ויין

תקריב לנסך חצי ההין אשה ריחניחח ליהוה: **11** ככה יעשה לשור האחד או לאיל האחד או־לשה בכבשים או בעזים: **12** כמספר אשר תעשו ככה תעשו לאחד כמספרם: **13** כל־האזרח יעשה־ככה את־אלה להקריב אשה ריחניחח ליהוה: **14** וכי־יגור אתכם גר או אשר־בתוכם לדרתיכם ועשה אשה ריחניחח ליהוה כאשר תעשו כן יעשה: **15** הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר חקת עולם לדרתיכם ככם כגר יהיה לפני יהוה: **16** תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם: **17** וידבר יהוה אל־משה לאמר: **18** דבר אל־בני ישראל ואמרת אלהם בבאכם אל־הארץ אשר אני מביא אתכם שמה: **19** והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה ליהוה: **20** ראשית ערסתכם חלה תרימו תרומה כתרומת גרן כן תרימו אתה: **21** מראשית ערסתיכם תתנו ליהוה תרומה לדרתיכם: **22** וכי תשנו ולא תעשו את כל־המצות האלה אשר־דבר יהוה אל־משה: **23** את כל־אשר צוה יהוה אליכם ביד־משה מן־היום אשר צוה יהוה והלאה לדרתיכם: **24** והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה ועשו כל־העדה פר בן־בקר אחד לעלה לריח ניחח ליהוה ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר־עזים אחד לחטת: **25** וכפר הכהן על־כל־עדת בני ישראל ונסלח להם כִּי־שגגה הוא והם הביאו את־קרבנם אשה ליהוה וחטאתם לפני יהוה על־שגגתם: **26** ונסלח לכל־עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל־העם בשגגה: **27** ואם־נפש אחת חטא בשגגה והקריבה עז בת־שנתה לחטאת: **28** וכפר הכהן על־הנפש השגגת בחטאה בשגגה לפני יהוה לכפר עליו ונסלח לו: **29** האזרח בבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה בשגגה: **30** והנפש אשר־תעשה ביד רמה מן־האזרח ומן־הגר את־יהוה הוא מגדף ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמה: **31** כי דברי־יהוה בזה ואת־מצותו הפר הכרת תכרת הנפש ההוא עונה בה: **32** ויהיו בני־ישראל במדבר וימצאו איש מקשש עצים ביום השבת: **33** ויקריבו אתו המוצאים אתו מקשש עצים אל־משה ואל־אהרן ואל כל־העדה: **34** ויניחו אתו במשמר כי לא פרש מה־יעשה לו: **35** ויאמר יהוה אל־משה מות יומת האיש רגום אתו באבנים כל־העדה מחוץ למחנה: **36** ויצאו אתו כל־העדה אל־מחוץ למחנה וירגמו אתו באבנים וימת כאשר צוה יהוה את־משה: **37** ויאמר יהוה אל־משה לאמר: **38** דבר אל־בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על־כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על־ציצת הכנף פתיל תכלת: **39** והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את־כל־מצות יהוה ועשיתם אתם ולא־תחרו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר־אתם זנים אחריהם: **40** למען תזכרו ועשיתם את־כל־מצותי והייתם קדשים לאלהיכם: **41** אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם: **Num 16** ויקח קרח בן־יצהר בן־קהת בן־לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן־פלת בני ראובן: **2** ויקמו לפני משה ואנשים מבני־ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קראי מועד אנשי־שם: **3** ויקהלו על־משה ועל־אהרן ויאמרו אלהם רב־לכם כי כל־העדה כלם קדשים ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על־קהל יהוה: **4** וישמע משה ויפל על־פניו: **5** וידבר אל־קרח ואל־כל־עדתו לאמר בקר וידע יהוה את־אשר־ללו ואת־הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר־בו יקריב אליו: **6** זאת עשו קחו־לכם מחתות קרח וכל־עדתו: **7** ותנו בהן אש ושימו עליהן קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש אשר־יבחר יהוה הוא הקדוש רב־לכם בני לוי: **8** ויאמר משה אל־קרח שמעו־נא בני לוי: **9** המעט

מכם כִּי־הִבְדִּיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם מֵעַדְתָּ יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶתְכֶם אֵלָיו לְעַבֵּד
 אֶת־עֲבֹדַת מִשְׁכַּן יְהוָה וְלַעֲמֹד לִפְנֵי הָעֵדָה לְשֵׁרְתָם: **10** וַיִּקְרַב אֶתְךָ וְאֶת־כָּל־אֲחִיךָ
 בְּנֵי־לֵוִי אֶתְךָ וּבִקְשַׁתְּם גַּם־כִּהְנֵהוּ: **11** לִכֵּן אַתָּה וְכָל־עַדְתְּךָ הַנֹּעְדִים עֲלֵיהוּ וְאֶהְרֹן
 מִה־הוּא כִּי **תְלִינֻו** **תְּלִינֻו** עִלְיוּ: **12** וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לִקְרֹא לְדָתָן וְלָאֲבִירִים בְּנֵי אֱלִיָּאב
 וַיֹּאמְרוּ לֹא נַעֲלֶה: **13** הַמַּעֲט כִּי הִעֲלִיתָנוּ מֵאֶרֶץ זֹבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ לְהַמִּיתָנוּ בְּמִדְבָּר
 כִּי־תִשְׁתַּרְר עֲלֵינוּ גַם־הִשְׁתַּרְר: **14** אָף לֹא אֶל־אֶרֶץ זֹבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ הִבִּיאָתָנוּ
 וְתַתִּין־לָנוּ נַחֲלַת שָׂדֵה וְכָרֶם הַעֵינִי הָאֲנָשִׁים הָהֵם תִּנְקֶר לֹא נַעֲלֶה: **15** וַיַּחֲרַ לְמֹשֶׁה
 מְאֹד וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֶל־תִּפְּן אֶל־מִנְחַתְּךָ לֹא חָמוּר אֶחָד מֵהֶם נִשְׁאַתִּי וְלֹא הִרְעִיתִי
 אֶת־אֶחָד מֵהֶם: **16** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־קִרְחָתְךָ אַתָּה וְכָל־עַדְתְּךָ הִיוּ לִפְנֵי יְהוָה אַתָּה וְהֵם
 וְאֶהְרֹן מִחֵר: **17** וַקְּחוּ אִישׁ מִחַתָּתוֹ וְנִתַּתֶּם עֲלֵיהֶם קִטְרֹת וְהִקְרַבְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אִישׁ
 מִחַתָּתוֹ חֲמִשִּׁים וּמֵאֹתִים מִחַתָּת וְאֶתָּה וְאֶהְרֹן אִישׁ מִחַתָּתוֹ: **18** וַיִּקְחוּ אִישׁ מִחַתָּתוֹ וַיִּתְּנוּ
 עֲלֵיהֶם אֵשׁ וַיִּשְׂמוּ עֲלֵיהֶם קִטְרֹת וַיַּעֲמְדוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וּמֹשֶׁה וְאֶהְרֹן: **19** וַיִּקְהַל
 עֲלֵיהֶם קִרְחָת אֶת־כָּל־הָעֵדָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּרְא כְבוֹד־יְהוָה אֶל־כָּל־הָעֵדָה: **פ**
20 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אֶהְרֹן לֵאמֹר: **21** הִבְדְּלוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וְאֹכְלָה
 אֹתָם כְּרֹגֶעַ: **22** וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחַת לְכָל־בָּשָׂר הָאִישׁ אֶחָד
 יַחֲטֵא וְעַל כָּל־הָעֵדָה תִּקְצָף: **פ** **23** וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: **24** דַּבֵּר אֶל־הָעֵדָה
 לֵאמֹר הֲעֵלוּ מִסְבִּיב לְמִשְׁכַּן־קִרְחָת דָּתָן וְאֲבִירִים: **25** וַיִּקַּם מֹשֶׁה וַיֵּלֶךְ אֶל־דָּתָן וְאֲבִירִים
 וַיִּלְכוּ אַחֲרָיו זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: **26** וַיְדַבֵּר אֶל־הָעֵדָה לֵאמֹר סוּרוּ נָא מֵעַל אֱלֹהֵי הָאֲנָשִׁים
 הַרְשָׁעִים הָאֵלֶּה וְאֶל־תִּנְגְּעוּ בְּכָל־אֲשֶׁר לָהֶם פֶּן־תִּסְפּוּ בְּכָל־חַטָּאתָם: **27** וַיַּעֲלוּ מֵעַל
 מִשְׁכַּן־קִרְחָת דָּתָן וְאֲבִירִים מִסְבִּיב וְדָתָן וְאֲבִירִים יָצְאוּ נֹצְבִים פֶּתַח אֹהֲלֵיהֶם וּנְשִׂיהֶם
 וּבְנֵיהֶם וְטַפָּם: **28** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּזֹאת תִּדְרְעוּן כִּי־יְהוָה שְׁלַחֲנִי לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל־הַמַּעֲשִׂים
 הָאֵלֶּה כִּי־לֹא מַלְבִּי: **29** אִם־כִּמוֹת כָּל־הָאָדָם יִמְתּוּן אֱלֹהֵי וּפְקַדְתָּ כָּל־הָאָדָם יִפְקַד
 עֲלֵיהֶם לֹא יְהוָה שְׁלַחֲנִי: **30** וְאִם־בְּרִיאָה יִבְרָא יְהוָה וּפְצַתָּה הָאֲדָמָה אֶת־פִּיהָ
 וּבִלְעָה אֹתָם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר לָהֶם וַיִּרְדּוּ חַיִּים שְׂאֵלָה וַיִּדְעַתֶּם כִּי נִאֲצוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה
 אֶת־יְהוָה: **31** וַיְהִי כִכְלָתוֹ לְדַבֵּר אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וּתְבַקַּע הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
 תַּחְתֵּיהֶם: **32** וּתִפְתַּח הָאֶרֶץ אֶת־פִּיהָ וּתְבַלַּע אֹתָם וְאֶת־בְּתֵיהֶם וְאֶת כָּל־הָאָדָם אֲשֶׁר
 לִקְרָח וְאֶת כָּל־הַרְכוּשׁ: **33** וַיִּרְדּוּ הֵם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם חַיִּים שְׂאֵלָה וְתַכְסַּ עֲלֵיהֶם
 הָאֶרֶץ וַיִּאֲבְדוּ מִתּוֹךְ הַקְּהָל: **34** וְכָל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר סָבִיבֵיהֶם נָסוּ לִקְלָם כִּי אָמְרוּ
 פֶּן־תְּבַלְעֵנוּ הָאֶרֶץ: **35** וְאֵשׁ יָצְאָה מֵאֵת יְהוָה וְתֹאכַל אֶת הַחֲמִשִּׁים וּמֵאֹתִים אִישׁ
 מִקְרִיבֵי הַקִּטְרֹת: **פ** **Num 17** וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: **2** אָמַר אֶל־אַלְעָזָר בֶּן־אֶהְרֹן
 הַכֹּהֵן וַיִּרֶם אֶת־הַמַּחַתֶּת מִבֵּין הַשְּׂרֵפָה וְאֶת־הָאֵשׁ זֶרֶה־הֵלֵאָה כִּי קִדְּשׁוּ: **3** אֶת מִחַתּוֹת
 הַחֲטָאִים הָאֵלֶּה בְּנִפְשָׁתָם וַעֲשׂוּ אֹתָם רִקְעֵי פָחִים צְפוּי לְמוֹזַבַּח כִּי־הִקְרִיבֶם
 לִפְנֵי־יְהוָה וַיִּקְדְּשׁוּ וַיְהִיו לְאוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: **4** וַיִּקַּח אַלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶת מִחַתּוֹת
 הַנְּחֻשֶׁת אֲשֶׁר הִקְרִיבוּ הַשְּׂרֵפִים וַיִּרְקְעוּם צְפוּי לְמוֹזַבַּח: **5** זָכְרוֹן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַעַן
 אֲשֶׁר לֹא־יִקְרַב אִישׁ זָר אֲשֶׁר לֹא מִזֶּרַע אֶהְרֹן הוּא לְהַקְטִיר קִטְרֹת לִפְנֵי יְהוָה
 וְלֹא־יְהִי כִקְרָח וְכַעֲדָתוֹ כֹּאֲשֶׁר דַּבֵּר יְהוָה בִּיד־מֹשֶׁה לוֹ: **6** וַיִּלְנוּ כָל־עַדְתָּ
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמַּחֲרַת עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אֶהְרֹן לֵאמֹר אַתָּם הַמַּתֵּם אֶת־עַם יְהוָה: **7** וַיְהִי
 בְּהַקְהֵל הָעֵדָה עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אֶהְרֹן וַיִּפְּנוּ אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וְהִנֵּה כִסְהוּ הָעֵנָן וַיִּרְא
 כְּבוֹד יְהוָה: **8** וַיִּבֵּא מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן אֶל־פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד: **פ** **9** וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 לֵאמֹר: **10** הֲרַמּוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וְאֹכְלָה אֹתָם כְּרֹגֶעַ וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם: **11** וַיֹּאמֶר

משה אל-אהרן קח את-המחתה ותן-עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך
 מהרה אל-העדה וכפר עליהם כייצא הקצף מלפני יהוה החל הנגף: **12** ויקח
 אהרן כאשר דבר משה וירץ אל-תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן
 את-הקטרת ויכפר על-העם: **13** ויעמד בין-המתים ובין החיים ותעצר המגפה: **14**
 ויהיו המתים במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות מלבד המתים על-דבר-קרח:
15 וישב אהרן אל-משה אל-פתח אהל מועד והמגפה נעצרה: **פ** **16** וידבר יהוה
 אל-משה לאמר: **17** דבר אל-בני ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אב מאת
 כל-נשיאיהם לבית אבתם שנים עשר מטות איש את-שמו תכתב על-מטהו: **18** ואת
 שם אהרן תכתב על-מטה לוי כי מטה אחד לראש בית אבותם: **19** והנחתם באהל
 מועד לפני העדות אשר אועד לכם שמה: **20** והיה האיש אשר אבחרבו מטהו
 יפרח והשכתי מעלי את-תלנות בני ישראל אשר הם מלינם עליכם: **21** וידבר משה
 אל-בני ישראל ויתנו אליו כל-נשיאיהם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד לבית
 אבתם שנים עשר מטות ומטה אהרן בתוך מטותם: **22** וינח משה את-המטת לפני
 יהוה באהל העדת: **23** והיו ממחרת ויבא משה אל-אהל העדות והנה פרח
 מטה-אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצץ וינגל שקדים: **24** ויצא משה
 את-כל-המטת מלפני יהוה אל-כל-בני ישראל ויראו ויקחו איש משהו: **25** ויאמר
 יהוה אל-משה השב את-מטה אהרן לפני העדות למשמרת לאות לבני-מרי ותכל
 תלונתם מעלי ולא ימתו: **26** ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו כן עשה: **27**
 ויאמרו בני ישראל אל-משה לאמר הן גוענו אבדנו כלנו אבדנו: **28** כל הקרב
 הקרב אל-משכן יהוה ימות האם תמנו לגוע: **29** ויאמר יהוה אל-אהרן אתה
 ובניך ובית-אביך אתך תשאו את-עון המקדש ואתה ובניך אתך תשאו את-עון
 כהנתכם: **30** וגם את-אחיך מטה לוי שבט אביך הקרב אתך וילוו עליך וישרתוך
 ואתה ובניך אתך לפני אהל העדת: **31** ושמרו משמרתך ומשמרת כל-האהל אך
 אל-כלי הקדש ואל-המזבח לא יקרבו ולא-ימתו גם-הם גם-אתם: **32** ונלוו עליך
 ושמרו את-משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל וזר לא-יקרב אליכם: **33** ושמרתם
 את משמרת הקדש ואת משמרת המזבח ולא-יהיה עוד קצף על-בני ישראל: **34** ואני
 הנה לקחתי את-אחיכם הלויים מתוך בני ישראל לכם מתנה נתנים ליהוה לעבד
 את-עבדת אהל מועד: **35** ואתה ובניך אתך תשמרו את-כהנתכם לכל-דבר המזבח
 ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתן את-כהנתכם והזר הקרב יומת: **36**
 וידבר יהוה אל-אהרן ואני הנה נתתי לך את-משמרת תרומתי לכל-קדשי
 בני-ישראל לך נתתים למשחה ולבניך לחק-עולם: **37** וזה-יהיה לך מקדש הקדשים
 מן-האש כל-קרבנם לכל-מנחתם ולכל-חטאתם ולכל-אשמים אשר ישיבו לי קדש
 קדשים לך הוא ולבניך: **38** בקדש הקדשים תאכלנו כל-זכר יאכל אתו קדש
 יהיה-לך: **39** וזה-לך תרומת מתנם לכל-תנופת בני ישראל לך נתתים ולבניך
 ולבנתיך אתך לחק-עולם כל-טהור בביתך יאכל אתו: **40** כל חלב יצהר וכל-חלב
 תירוש ודגן ראשיתם אשר-יתנו ליהוה לך נתתים: **41** בכורי כל-אשר בארצם
 אשר-יביאו ליהוה לך יהיה כל-טהור בביתך יאכלנו: **42** כל-חרם בישראל לך
 יהיה: **43** כל-פטר רחם לכל-בשר אשר-יקריבו ליהוה באדם ובבהמה יהיה-לך
 אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור-הבהמה השמאה תפדה: **44** ופדויו
 מן-חדש תפדה בערכך כסף חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים גרה הוא: **45** אך

בכורשור או־בכור כשב או־בכור עז לא תפדה קדש הם את־דמם תזרק על־המזבח ואת־חלבם תקטיר אשה לריח ניחח ליהוה: **18** ובשרם יהיה־לך כחזה התנופה וכשוק הימין לך יהיה: **19** כל תרומת הקדשים אשר ירימו בני־ישראל ליהוה נתתי לך ולבניך ולבנתך אתך לחק־עולם ברית מלח עולם הוא לפני יהוה לך ולזרעך אתך: **20** ויאמר יהוה אל־אהרן בארצם לא תנחל וחלק לא־יהיה לך בתוכם אני חלקך ונחלתך בתוך בני ישראל: **21** ולבני לוי הנה נתתי כל־מעשר בישראל לנחלה חלף עבדתם אשר־הם עבדים את־עבדת אהל מועד: **22** ולא־יקרבו עוד בני ישראל אל־אהל מועד לשאת חטא למוות: **23** ועבד הלוי הוא את־עבדת אהל מועד והם ישאו עונם חקת עולם לדרתיכם ובתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה: **24** כי את־מעשר בני־ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללוים לנחלה על־כן אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה: **25** וידבר יהוה אל־משה לאמר: **26** ואל־הלוים תדבר ואמרת אלהם כִּי־תקחו מאת בני־ישראל את־המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם והרמתם ממנו תרומת יהוה מעשר מן־המעשר: **27** ונחשב לכם תרומתכם כדגן מן־הגרן וכמלאה מן־היקב: **28** כן תרימו גם־אתם תרומת יהוה מכל מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו את־תרומת יהוה לאהרן הכהן: **29** מכל מתנתיכם תרימו את כל־תרומת יהוה מכל־חלבו את־מקדשו ממנו: **30** ואמרת אלהם בהרימכם את־חלבו ממנו ונחשב ללוים כתבואת גרן וכתבואת יקב: **31** ואכלתם אתו בכל־מקום אתם וביתכם כִּי־שכר הוא לכם חלף עבדתכם באהל מועד: **32** ולא־תשאו עליו חטא בהרימכם את־חלבו ממנו ואת־קדשי בני־ישראל לא תחללו ולא תמותו: **Num 19** וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר: **2** זאת חקת התורה אשר־צוה יהוה לאמר דבר אל־בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אי־יבה מום אשר לא־עלה עליה על: **3** ונתתם אתה אל־אלעזר הכהן והוציא אתה אל־מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו: **4** ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל־נכח פני אהל־מועד מדמה שבע פעמים: **5** ושרף את־הפרה לעיניו את־ערה ואת־בשרה ואת־דמה על־פרשה ישרף: **6** ולקח הכהן עין ארו ואזוב ושני תולעת והשליך אל־תוך שרפת הפרה: **7** וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבוא אל־המחנה ושמא הכהן עדי־הערב: **8** והשרף אתה יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים ושמא עדי־הערב: **9** ואסף איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה לעדת בני־ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא: **10** וכבס האסף את־אפר הפרה את־בגדיו ושמא עדי־הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם: **11** הנגע במת לכל־נפש אדם ושמא שבעת ימים: **12** הוא יתחטאו־בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם־לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר: **13** כל־הנגע במת בנפש האדם אשר־ימות ולא יתחטא את־משכן יהוה שמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא־זרק עליו שמא יהיה עוד שמא־תו בו: **14** זאת התורה אדם כִּי־ימות באהל כל־הבא אל־האהל וכל־אשר באהל ישמא שבעת ימים: **15** וכל כלי פתוח אשר אינ־צמיד פתיל עליו שמא הוא: **16** וכל אשר־יגע על־פני השדה בחלל־חרב או במת או־בעצם אדם או בקבר ישמא שבעת ימים: **17** ולקחו לשמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל־כלי: **18** ולקח אזוב וטבל במים איש טהור והזה על־האהל ועל־כל־הכלים ועל־הנפשות אשר היו־שם ועל־הנגע בעצם

או בחלל או במת או בקבר: **19** והזה הטהר על-הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחטאו ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב: **20** ואיש אשר-יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את-מקדש יהוה טמא מי נדה לא-זרק עליו טמא הוא: **21** והיתה להם לחקת עולם ומוזה מיר-הנדה יכבס בגדיו והנגע במי הנדה יטמא ער-הערב: **22** וכל אשר-יגע-בו הטמא יטמא והנפש הננעת תטמא ער-הערב: **פ Num 20** ויבאו בני-ישראל כל-העדה מדבר-צן בחדש הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם: **2** ולא-היה מים לעדה ויקהלו על-משה ועל-אהרן: **3** וירב העם עם-משה ויאמרו לאמר ולו גוענו בנוע אחינו לפני יהוה: **4** ולמה הבאתם את-קהל יהוה אל-המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו: **5** ולמה העליתנו ממצרים להביא אתנו אל-המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאנה וגפן ורמון ומים אין לשותת: **6** ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל-פתח אהל מועד ויפלו על-פניהם וירא כבוד-יהוה אליהם: **פ 7** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **8** קח את-המטה והקהל את-העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל-הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן-הסלע והשקית את-העדה ואת-בעירים: **9** ויקח משה את-המטה מלפני יהוה כאשר צוהו: **10** ויקהלו משה ואהרן את-הקהל אל-פני הסלע ויאמר להם שמעו-נא המרים המן-הסלע הזה נוציא לכם מים: **11** וירם משה את-ידו ויך את-הסלע במטהו פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה ובעירים: **ס 12** ויאמר יהוה אל-משה ואל-אהרן יען לא-האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את-הקהל הזה אל-הארץ אשר-נתתי להם: **13** המה מי מריבה אשר-רבו בני-ישראל את-יהוה ויקדש בם: **ס 14** וישלח משה מלאכים מקדש אל-מלך אדום כה אמר אחיך ישראל אתה ידעת את כל-התלאה אשר מצאתנו: **15** ויירדו אבותינו מצרימה ונשב במצרים ימים רבים וירעו לנו מצרים ולאבותינו: **16** ונצעק אל-יהוה וישמע קלנו וישלח מלאך ויצאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך: **17** נעברת-נא בארצך לא נעבר בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר דרך המלך נלך לא נטה ימין ושמואל עד אשר-נעבר גבולך: **18** ויאמר אליו אדום לא תעבר בי פן-בחרב אצא לקראתך: **19** ויאמרו אליו בני-ישראל במסלה נעלה ואם-מימך נשתה אני ומקני ונתתי מחרם רק אין-דבר ברגלי אעברה: **20** ויאמר לא תעבר ויצא אדום לקראתו בעם כבד וביד חזקה: **21** וימאן אדום נתן את-ישראל עבר בגבלו ויט ישראל מעליו: **פ 22** ויסעו מקדש ויבאו בני-ישראל כל-העדה הר ההר: **23** ויאמר יהוה אל-משה ואל-אהרן בהר ההר על-גבול ארץ-אדום לאמר: **24** יאסף אהרן אל-עמיו כי לא יבא אל-הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר-מרתם את-פי למו מריבה: **25** קח את-אהרן ואת-אלעזר בנו והעל אתם הר ההר: **26** והפשט את-אהרן את-בגדיו והלבשתם את-אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת שם: **27** ויעש משה כאשר צוה יהוה ויעלו אל-הר ההר לעיני כל-העדה: **28** ויפשט משה את-אהרן את-בגדיו וילבש אתם את-אלעזר בנו וימת אהרן שם בראש ההר וירד משה ואלעזר מן-ההר: **29** ויראו כל-העדה כי גוע אהרן ויבכו את-אהרן שלשים יום כל בית ישראל: **ס Num 21** וישמע הכנעני מלך-ערד ישב הנגב כי בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממנו שבי: **2** וידר ישראל נדר ליהוה ויאמר אם-נתן תתן את-העם הזה בידי והחרמת את-עריהם: **3** וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את-הכנעני ויחרם אתהם ואת-עריהם

ויקרא שם־המקום חרמה: **פ** **4** ויסעו מהר ההר דרך ים־סוף לסבב את־ארץ אדום ותקצר נפש־העם בדרך: **5** וידבר העם באלהים ובמשה למה העליתנו ממצרים למות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל: **6** וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את־העם וימת עס־רב מישראל: **7** ויבא העם אל־משה ויאמרו חטאנו כי־דברנו ביהוה ובך התפלל אל־יהוה ויסר מעלינו את־הנחש ויתפלל משה בעד העם: **8** ויאמר יהוה אל־משה עשה לך שרף ושים אתו על־נס והיה כל־הנשוך וראה אתו וחי: **9** ויעש משה נחש נחשת וישמהו על־הנס והיה אס־נשך הנחש את־איש והביט אל־נחש הנחשת וחי: **10** ויסעו בני ישראל ויחנו באבת: **11** ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים במדבר אשר על־פני מואב ממזרח השמש: **12** משם נסעו ויחנו בנחל זרד: **13** משם נסעו ויחנו מעבר ארנון אשר במדבר היצא מגבול האמרי כי ארנון גבול מואב בין מואב ובין האמרי: **14** על־כן יאמר בספר מלחמת יהוה את־הוה בסופה ואת־הנחלים ארנון: **15** ואשר הנחלים אשר נטה לשבת ער ונשען לגבול מואב: **16** ומשם בארה הוא הבאר אשר אמר יהוה למשה אסף את־העם ואתנה להם מים: **ס** **17** אז ישיר ישראל את־השירה הזאת עלי באר ענ־לה: **18** באר חפרוה שרים כרוה נדיבי העם במחקק במשענתם וממדבר מתנה: **19** וממתנה נחליאל ומנחליאל במות: **20** ומבמות הגיא אשר בשדה מואב ראש הפסגה ונשקפה על־פני הישימן: **פ** **21** וישלח ישראל מלאכים אל־סיחן מלך־האמרי לאמר: **22** אעברה בארצך לא נטה בשדה ובכרם לא נשתה מי באר בדרך המלך נלך עד אשר־נעבר גבלך: **23** ולא־נתן סיחן את־ישראל עבר בגבלו ויאסף סיחן את־כל־עמו ויצא לקראת ישראל המדברה ויבא יהצה וילחם בישראל: **24** ויכהו ישראל לפי־חרב ויירש את־ארצו מארנן עדיבק עדיבני עמון כי עז גבול בני עמון: **25** ויקח ישראל את כל־הערים האלה וישב ישראל בכל־ערי האמרי בחשבון ובכל־בנתיה: **26** כי חשבון עיר סיחן מלך האמרי הוא והוא נלחם במלך מואב הראשון ויקח את־כל־ארצו מידו עד־ארנן: **27** על־כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון: **28** כי־אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחן אכלה ער מואב בעלי במות ארנן: **29** אוילך מואב אבדת עס־כמוש נתן בניו פלישם ובנתיו בשבית למלך אמרי סיחון: **30** ונירם אבד חשבון עד־דיבון ונשים עד־נפח אשר עד־מידבא: **31** וישב ישראל בארץ האמרי: **32** וישלח משה לרגל את־יעזר וילכדו בנתיה **(ויירש)** **[ויירש]** את־האמרי אשר־שם: **33** ויפנו ויעלו דרך הבשן ויצא עוג מלך־הבשן לקראתם הוא וכל־עמו למלחמה אדרעי: **34** ויאמר יהוה אל־משה אל־תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת־כל־עמו ואת־ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון: **35** ויכו אתו ואת־בניו ואת־כל־עמו עד־בלתי השאירו־לו שריד ויירשו את־ארצו: **Num 22** ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן ירחו: **ס** **2** וירא בלק בן־צפור את כל־אשר־עשה ישראל לאמרי: **3** ויגר מואב מפני העם מאד כי רב־הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל: **4** ויאמר מואב אל־זקני מדין עתה ילחכו הקהל את־כל־סביבתינו כלחך השור את ירק השדה ובלק בן־צפור מלך למואב בעת ההוא: **5** וישלח מלאכים אל־בלעם בן־בעור פתורה אשר על־הנהר ארץ בני־עמו לקרא־לו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את־עין הארץ והוא ישב ממלי: **6** ועתה לכה־נא ארה־לי את־העם הזה כִּי־עצום הוא ממני אולי אוכל נכה־בו ואגרשנו מן־הארץ

כי ידעתי את אשר-תברך מברך ואשר תאר יואר: ⁷ וילכו זקני מואב וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו אל-בלעם וידברו אליו דברי בלק: ⁸ ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשבתי אתכם דבר כאשר ידבר יהוה אלי וישבו שרי-מואב עם-בלעם: ⁹ ויבא אלהים אל-בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך: ¹⁰ ויאמר בלעם אל-האלהים בלק בן-צפר מלך מואב שלח אלי: ¹¹ הנה העם היצא ממצרים ויכס את-עין הארץ עתה לכה קבה-לי אתו אולי אוכל להלחם בו וגרשתיו: ¹² ויאמר אלהים אל-בלעם לא תלך עמהם לא תאר את-העם כי ברוך הוא: ¹³ ויקם בלעם בבקר ויאמר אל-שרי בלק לכו אל-ארצכם כי מאן יהוה לתתי להלך עמכם: ¹⁴ ויקומו שרי מואב ויבאו אל-בלק ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו: ¹⁵ ויסף עוד בלק שלח שרים רבים ונכבדים מאלה: ¹⁶ ויבאו אל-בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן-צפור אל-נא תמנע מהלך אלי: ¹⁷ כי-כבר אכבדך מאד וכל אשר-תאמר אלי אעשה ולכה-נא קבה-לי את העם הזה: ¹⁸ ויען בלעם ויאמר אל-עבדי בלק אסיתן-לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את-פי יהוה אלהי לעשות קטנה או גדולה: ¹⁹ ועתה שבו נא בזה גם-אתם הלילה ואדעה מה-יסיף יהוה דבר עמי: ²⁰ ויבא אלהים אל-בלעם לילה ויאמר לו אס-לקרא לך באו האנשים קום לך אתם ואך את-הדבר אשר-אדבר אליך אתו תעשה: ²¹ ויקם בלעם בבקר ויחבש את-אתנו וילך עם-שרי מואב: ²² ויחראף אלהים כיהולך הוא ויחיצב מלאך יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב על-אתנו ושני נעריו עמו: ²³ ותרא האתון את-מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלופה בידו ותט האתון מן-הדרך ותלך בשדה ויך בלעם את-האתון להשתה הדרך: ²⁴ ויעמד מלאך יהוה במשעול הכרמים גדר מזה וגדר מזה: ²⁵ ותרא האתון את-מלאך יהוה ותלחץ אל-הקיר ותלחץ את-רגל בלעם אל-הקיר ויסף להכתה: ²⁶ ויוסף מלאך-יהוה עבור ויעמד במקום צר אשר אין-דרך לנשות ימין ושמאול: ²⁷ ותרא האתון את-מלאך יהוה ותרבץ תחת בלעם ויחראף בלעם ויך את-האתון במקל: ²⁸ ויפתח יהוה את-פי האתון ותאמר לבלעם מה-עשיתי לך כי הכיתני זה שלש רגלים: ²⁹ ויאמר בלעם לאתון כי התעללת בי לו יש-חרב בידי כי עתה הרגתיך: ³⁰ ותאמר האתון אל-בלעם הלוא אנכי אתנך אשר-רכבת עלי מעורך עד-היום הזה ההסכן הסכנתי לעשות לך כה ויאמר לא: ³¹ ויגל יהוה את-עיני בלעם וירא את-מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלפה בידו ויקד וישתחו לאפיו: ³² ויאמר אליו מלאך יהוה על-מה הכית את-אתנך זה שלוש רגלים הנה אנכי יצאתי לשטן כיריט הדרך לנגדי: ³³ ותראני האתון ותט לפני זה שלש רגלים אולי נטתה מפני כי עתה גם-אתכה הרגתי ואותה החייתי: ³⁴ ויאמר בלעם אל-מלאך יהוה חטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה אסירע בעיניך אשובה לי: ³⁵ ויאמר מלאך יהוה אל-בלעם לך עם-האנשים ואפס את-הדבר אשר-אדבר אליך אתו תדבר וילך בלעם עם-שרי בלק: ³⁶ וישמע בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו אל-עיר מואב אשר על-גבול ארנן אשר בקצה הגבול: ³⁷ ויאמר בלק אל-בלעם הלא שלח שלחתי אליך לקרא-לך למה לא-הלכת אלי האמנם לא אוכל כבדך: ³⁸ ויאמר בלעם אל-בלק הנה-באתי אליך עתה היכול אוכל דבר מאומה הדבר אשר ישים אלהים בפי אתו אדבר: ³⁹ וילך בלעם עם-בלק ויבאו קרית חצות: ⁴⁰ וייבח בלק בקר וצאן וישלח לבלעם ולשרים אשר אתו: ⁴¹ ויהי בבקר ויקח בלק את-בלעם ויעלהו במות בעל וירא משם קצה העם:

Num 23 ויאמר בלעם אל-בלק בנה-לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים: **2** ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פר ואיל במזבח: **3** ויאמר בלעם לבלק התיצב על-עלתך ואלכה אולי יקרה יהוה לקראתי ודבר מה-יראני והגדתי לך וילך שפי: **4** ויקר אלהים אל-בלעם ויאמר אליו את-שבעת המזבחת ערכתי ואעל פר ואיל במזבח: **5** וישם יהוה דבר בפי בלעם ויאמר שוב אל-בלק וכה תדבר: **6** וישב אליו והנה נצב על-עלתו הוא וכל-שרי מואב: **7** וישא משלו ויאמר מן-ארם ינחני בלק מלך-מואב מהררי-קדם לכה ארה-לי יעקב ולכה זעמה ישראל: **8** מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם יהוה: **9** כי-מראש צרים אראנו ומגבעות אשורנו הן-עם לבדד ישכן ובגוים לא יתחשב: **10** מי מנה עפר יעקב ומספר את-רבע ישראל תמת נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמהו: **11** ויאמר בלק אל-בלעם מה עשית לי לקב איבי לקחתך והנה ברכת ברך: **12** ויען ויאמר הלא את אשר ישים יהוה בפי אתו אשמר לדבר: **13** ויאמר אליו בלק **(לד-)** **[לכה]** נא אתי אל-מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצחו תראה וכלו לא תראה וקבנו-לי משם: **14** ויקחהו שדה צפים אל-ראש הפסגה ויבן שבעה מזבחת ויעל פר ואיל במזבח: **15** ויאמר אל-בלק התיצב כה על-עלתך ואנכי אקרה כה: **16** ויקר יהוה אל-בלעם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל-בלק וכה תדבר: **17** ויבא אליו והנו נצב על-עלתו ושרי מואב אתו ויאמר לו בלק מה-דבר יהוה: **18** וישא משלו ויאמר קום בלק ושמע האזינה עדי בנו צפר: **19** לא איש אל ויכזב ובן-אדם ויתנחם ההוא אמר ולא יעשה ודבר ולא יקומנה: **20** הנה ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה: **21** לא-הביט און ביעקב ולא-ראה עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו: **22** אל מוציאים ממצרים כתועפת ראם לו: **23** כי לא-נחש ביעקב ולא-קסם בישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל מה-פעל אל: **24** הן-עם כלביא יקום וכארי יתנשא לא ישכב עד-יאכל טרף ודם-חללים ישתה: **25** ויאמר בלק אל-בלעם גם-קב לא תקבנו גם-ברך לא תברכנו: **26** ויען בלעם ויאמר אל-בלק הלא דברתי אליך לאמר כל אשר-ידבר יהוה אתו אעשה: **27** ויאמר בלק אל-בלעם לכה-נא אקחך אל-מקום אחר אולי יישר בעיני האלהים וקבתו לי משם: **28** ויקח בלק את-בלעם ראש הפעור הנשקף על-פני הישימון: **29** ויאמר בלעם אל-בלק בנה-לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים: **30** ויעש בלק כאשר אמר בלעם ויעל פר ואיל במזבח: **Num 24** וירא בלעם כי טוב בעיני יהוה לברך את-ישראל ולא-הלך כפעם-בפעם לקראת נחשים וישת אל-המדבר פניו: **2** וישא בלעם את-עיניו וירא את-ישראל שכן לשבשו ותהי עליו רוח אלהים: **3** וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם העין: **4** נאם שמע אמרי-אל אשר מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים: **5** מה-טבו אהליך יעקב משכנתך ישראל: **6** כנחלים נטו כננת עלי נהר כאהלים נטע יהוה כארזים עלי-מים: **7** יול-מים מדליו וזרעו במים רבים וירם מאנג מלכו ותנשא מלכתו: **8** אל מוציאו ממצרים כתועפת ראם לו יאכל גוים צריו ועצמתיהם יגרם וחציו ימחץ: **9** כרע שכב כארי וכלביא מי יקימו מברכך ברוך וארריך ארוך: **10** ויחר-אף בלק אל-בלעם ויספק את-כפיו ויאמר בלק אל-בלעם לקב איבי קראתך והנה ברכת ברך זה שלש פעמים: **11** ועתה ברח-לך אל-מקומך אמרתי כבוד אכבדך והנה מנעך יהוה מכבוד: **12** ויאמר בלעם אל-בלק הלא גם אל-מלאכך

אשר-שלחת אלי דברתי לאמר: **13** אסיתן-לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את-פי יהוה לעשות טובה או רעה מלבי אשר-ידבר יהוה אתו אדבר: **14** ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים: **15** וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם העין: **16** נאם שמע אמרי-אל וידע דעת עליון מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים: **17** אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל ומחץ פאתי מואב וקרקר כל-בני-ישת: **18** והיה אדום ירשה והיה ירשה שעיר איביו וישראל עשה חיל: **19** וירד מיעקב והאביד שריד מעיר: **20** וירא את-עמלק וישא משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אבד: **21** וירא את-הקיני וישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בסלע קנך: **22** כי אסיהיה לבער קין עד-מה אשור תשבך: **23** וישא משלו ויאמר אוי מי יחיה משמו אל: **24** וצים מיד כתים וענו אשור וענו-עבר וגם-הוא עדי אבד: **25** ויקם בלעם וילך וישב למקמו וגם-בלק הלך לדרכו: **פ** **Num 25** וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל-בנות מואב: **2** ותקראן לעם לזבחי אלהיהן ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן: **3** ויצמד ישראל לבעל פעור ויחר-אף יהוה בישראל: **4** ויאמר יהוה אל-משה קח את-כל-ראשי העם והוקע אותם ליהוה נגד השמש וישב חרון אף-יהוה מישראל: **5** ויאמר משה אל-שפטי ישראל הרנו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור: **6** והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל-אחיו את-המדינית לעיני משה ולעיני כל-עדת בני-ישראל והמה בכים פתח אהל מועד: **7** וירא פינחס בן-אלעזר בן-אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו: **8** ויבא אחר איש-ישראל אל-הקבה וידקר את-שניהם את איש ישראל ואת-האשה אל-קבתה ותעצר המגפה מעל בני ישראל: **9** ויהיו המתים במגפה ארבעה ועשרים אלף: **פ** **10** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **11** פינחס בן-אלעזר בן-אהרן הכהן השיב את-חמתי מעל בני-ישראל בקנאו את-קנאתי בתוכם ולא-יכליתי את-בני-ישראל בקנאתי: **12** לכן אמר הנני נתן לו את-בריתי שלום: **13** והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על-בני ישראל: **14** ושם איש ישראל המכה אשר הכה את-המדינית זמרי בן-סלוא נשיא בית-אב לשמעני: **15** ושם האשה המכה המדינית כזבי בת-צור ראש אמות בית-אב במדין הוא: **פ** **16** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **17** צרור את-המדינים והכיתם אותם: **18** כי צררים הם לכם בנכליהם אשר-נכלו לכם על-דבר-פעור ועל-דבר כזבי בת-נשיא מדין אחתם המכה ביום-המגפה על-דבר-פעור: **19** ויהי אחרי המגפה: **פ** **Num 26** ויאמר יהוה אל-משה ואל אלעזר בן-אהרן הכהן לאמר: **2** שאו את-ראש כל-עדת בני-ישראל מבן עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כלי-צא צבא בישראל: **3** וידבר משה ואלעזר הכהן אתם בערבת מואב על-ירדן ירחו לאמר: **4** מבן עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את-משה ובני ישראל היצאים מארץ מצרים: **5** ראובן בכור ישראל בני ראובן חנוך משפחת החנכי לפלוא משפחת הפלאי: **6** לחצרון משפחת החצרוני לכרמי משפחת הכרמי: **7** אלה משפחת הראובני ויהיו פקדיהם שלשה וארבעים אלף ושבע מאות ושלושים: **8** ובני פלוא אליאב: **9** ובני אליאב נמואל ודתן ואבירם הוא-דתן ואבירם **קרואי** **קריאי** העדה אשר הצו על-משה ועל-אהרן בעדת-קרח בהצתם על-יהוה: **10** ותפתח הארץ את-פיה ותבלע אתם ואת-קרח במות העדה באכל האש את חמשים ומאתים איש ויהיו לנס: **11** ובני-קרח לא-מתו: **ס** **12** בני

שמעון למשפחתם לנמואל משפחת הנמואלי לימין משפחת הימיני ליכין משפחת הימיני: **13** לזרח משפחת הזרחי לשאול משפחת השאולי: **14** אלה משפחת השמעני שנים ועשרים אלף ומאתים: **15** בני גד למשפחתם לצפון משפחת הצפוני לחגי משפחת החגי לשוני משפחת השוני: **16** לאזני משפחת האזני לערי משפחת הערי: **17** לארוד משפחת הארודי לאראלי משפחת האראלי: **18** אלה משפחת בני-גד לפקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות: **19** בני יהודה ער ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען: **20** ויהיו בני-יהודה למשפחתם לשלה משפחת השלני לפרץ משפחת הפרצי לזרח משפחת הזרחי: **21** ויהיו בני-פרץ לחצרן משפחת החצרני לחמול משפחת החמולי: **22** אלה משפחת יהודה לפקדיהם ששה ושבעים אלף וחמש מאות: **23** בני יששכר למשפחתם תולע משפחת התולעי לפוה משפחת הפוני: **24** לישוב משפחת הישובי לשמרן משפחת השמרני: **25** אלה משפחת יששכר לפקדיהם ארבעה וששים אלף ושלוש מאות: **26** בני זבולן למשפחתם לסרד משפחת הסרדי לאלון משפחת האלני ליחלאל משפחת היחלאל: **27** אלה משפחת הזבולני לפקדיהם ששים אלף וחמש מאות: **28** בני יוסף למשפחתם מנשה ואפרים: **29** בני מנשה למכיר משפחת המכירי ומכיר הוליד את-גלעד לגלעד משפחת הגלעדי: **30** אלה בני גלעד איעזר משפחת האיעזרי לחלק משפחת החלקי: **31** ואשריאל משפחת האשראלי ושכם משפחת השכמי: **32** ושמידע משפחת השמידעי וחפר משפחת החפרי: **33** וצלפחד בן-חפר לא-היו לו בנים כי אס-בנות ושם בנות צלפחד מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה: **34** אלה משפחת מנשה ופקדיהם שנים וחמשים אלף ושבע מאות: **35** אלה בני-אפרים למשפחתם לשותלח משפחת השתלחי לבכר משפחת הבכרי לתחן משפחת התחני: **36** ואלה בני שותלח לערן משפחת הערני: **37** אלה משפחת בני-אפרים לפקדיהם שנים ושלשים אלף וחמש מאות אלה בני-יוסף למשפחתם: **38** בני בנימין למשפחתם לבלע משפחת הבלעי לאשבל משפחת האשבלי לאחירם משפחת האחירמי: **39** לשפופם משפחת השופמי לחופם משפחת החופמי: **40** ויהיו בני-בלע ארד ונעמן משפחת הארדי לנעמן משפחת הנעמי: **41** אלה בני-בנימין למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש מאות: **42** אלה בני-דן למשפחתם לשוחם משפחת השוחמי אלה משפחת דן למשפחתם: **43** כל-משפחת השוחמי לפקדיהם ארבעה וששים אלף וארבע מאות: **44** בני אשר למשפחתם לימנה משפחת הימנה לישוי משפחת הישוי לבריעה משפחת הבריעי: **45** לבני בריעה לחבר משפחת החברי למלכיאל משפחת המלכיאלי: **46** ושם בת-אשר שרח: **47** אלה משפחת בני-אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: **48** בני נפתלי למשפחתם ליחצאל משפחת היחצאלי לגוני משפחת הגוני: **49** ליצר משפחת היצרי לשלם משפחת השלמי: **50** אלה משפחת נפתלי למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף וארבע מאות: **51** אלה פקודי בני ישראל שש-מאות אלף ואלף שבע מאות ושלשים: **52** וידבר יהוה אלי-משה לאמר: **53** לאלה תחלק הארץ בנחלה במספר שמות: **54** לרב תרבה נחלתו ולמעט תמעט נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו: **55** אך-בגורל יחלק את-הארץ לשמות משות-אבתם ינחלו: **56** על-פי הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט: **57** ואלה פקודי הלוי למשפחתם לגרשון משפחת הגרשני לקהת משפחת הקהתי למררי משפחת המררי: **58** אלה משפחת לוי משפחת הלבני משפחת החברני משפחת המחלי משפחת המושי

משפחת הקרחי וקתת הולד את-עמרם: **59** ושם אשת עמרם יוכבד בת-לוי אשר ילדה אתה ללוי במצרים ותלד לעמרם את-אהרן ואת-משה ואת מרים אחתם: **60** ויולד לאהרן את-נדב ואת-אביהוא את-אלעזר ואת-איתמר: **61** וימת נדב ואביהוא בהקריבם אש-זרה לפני יהוה: **62** ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים אלף כל-זכר מבן-חדש ומעלה כי לא התפקדו בתוך בני ישראל כי לא-נתן להם נחלה בתוך בני ישראל: **63** אלה פקודי משה ואלעזר הכהן אשר פקדו את-בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו: **64** ובאלה לא-היה איש מפקודי משה ואהרן הכהן אשר פקדו את-בני ישראל במדבר סיני: **65** כי-אמר יהוה להם מות ימתו במדבר ולא-נותר מהם איש כי אס-כלב בן-יפנה ויהושע בן-נון: **Num 27** **ס** ותקרבה בנות צלפחד בן-חפר בן-גלעד בן-מכיר בן-מנשה למשפחת מנשה בן-יוסף ואלה שמות בנותיו מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצה: **2** ותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאים וכל-העדה פתח אהל-מועד לאמר: **3** אבינו מת במדבר והוא לא-היה בתוך העדה הנועדים עליהוה בעדת-קרח כי-בחטאו מת ובנים לא-היו לו: **4** למה יגרע שם-אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן תנה-לנו אחזה בתוך אחי אבינו: **5** ויקרב משה את-משפטן לפני יהוה: **6** **ס** ויאמר יהוה אל-משה לאמר: **7** כן בנות צלפחד דברת נתן תתן להם אחזת נחלה בתוך אחי אביהם והעברת את-נחלת אביהן להן: **8** ואל-בני ישראל תדבר לאמר איש כיימות וכן אין לו והעברתם את-נחלתו לבתו: **9** ואס-אין לו בת ונתתם את-נחלתו לאחיו: **10** ואס-אין לו אחים ונתתם את-נחלתו לאחי אביו: **11** ואס-אין אחים לאביו ונתתם את-נחלתו לשארו הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה והיתה לבני ישראל לחקת משפט כאשר צוה יהוה את-משה: **12** **ס** ויאמר יהוה אל-משה עלה אל-הר העברים הזה וראה את-הארץ אשר נתתי לבני ישראל: **13** וראיתה אתה ונאספת אל-עמוך גם-אתה כאשר נאסף אהרן אחיך: **14** כאשר מריתם פי במדבר-צן במריבת העדה להקדישני במים לעיניהם הם מירמריבת קדש מדבר-צן: **15** **פ** וידבר משה אליהוה לאמר: **16** יפקד יהוה אלהי הרוחת לכל-בשר איש על-העדה: **17** אשר-יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם ואשר יוציאים ואשר יביאים ולא תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין-להם רעה: **18** ויאמר יהוה אל-משה קח-לך את-יהושע בן-נון איש אשר-רוח בו וסמכת את-ידך עליו: **19** והעמדת אתו לפני אלעזר הכהן ולפני כל-העדה וצויתה אתו לעיניהם: **20** ונתתה מהודך עליו למען ישמעו כל-עדת בני ישראל: **21** ולפני אלעזר הכהן יעמד ושאל לו במשפט האורים לפני יהוה על-פיו יצאו ועל-פיו יבאו הוא וכל-בני-ישראל אתו וכל-העדה: **22** ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ויקח את-יהושע ויעמדהו לפני אלעזר הכהן ולפני כל-העדה: **23** ויסמך את-ידו עליו ויצוהו כאשר דבר יהוה ביד-משה: **Num 28** **פ** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **2** צו את-בני ישראל ואמרת אלהם את-קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו: **3** ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני-שנה תמימים שנים ליום עלה תמיד: **4** את-הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: **5** ועשירית האיפה סלת למנחה כלולה בשמן כחית רביעת ההין: **6** עלת תמיד העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה ליהוה: **7** ונסכו רביעת ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר ליהוה: **8** ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר ונסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה: **9** **פ** וביום השבת שני-כבשים בני-שנה

תמימם ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: **10** עלת שבת בשבתו על-עלת התמיד ונסכה: **ס 11** ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים בני-בקר שנים ואיל אחד כבשים בני-שנה שבעה תמימם: **12** ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד: **13** ועשרון עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עלה ריח ניחח אשה ליהוה: **14** ונסכיהם חצי ההין יהיה לפר ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש יין זאת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה: **15** ושעיר עזים אחד לחטאת ליהוה על-עלת התמיד יעשה ונסכו: **ס 16** ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח ליהוה: **17** ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג שבעת ימים מצות יאכל: **18** ביום הראשון מקרא-קדש כל-מלאכת עבדה לא תעשו: **19** והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני-בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימם יהיו לכם: **20** ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו: **21** עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים: **22** ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם: **23** מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את-אלה: **24** כאלה תעשו ליום שבעת ימים לחם אשה ריח-ניחח ליהוה על-עולת התמיד יעשה ונסכו: **25** וביום השביעי מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבדה לא תעשו: **ס 26** וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה בשבעתיכם מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבדה לא תעשו: **27** והקרבתם עולה לריח ניחח ליהוה פרים בני-בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני שנה: **28** ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד שני עשרנים לאיל האחד: **29** עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים: **30** שעיר עזים אחד לכפר עליכם: **31** מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימם יהיו-לכם ונסכיהם: **פ 29 Num** ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבדה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם: **2** ועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה פר בן-בקר אחד איל אחד כבשים בני-שנה שבעה תמימם: **3** ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל: **4** ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים: **5** ושעיר-עזים אחד חטאת לכפר עליכם: **6** מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם כמשפטם לריח ניחח אשה ליהוה: **ס 7** ובעשור לחדש השביעי הזה מקרא-קדש יהיה לכם ועניתם את-נפשתיכם כל-מלאכה לא תעשו: **8** והקרבתם עלה ליהוה ריח ניחח פר בן-בקר אחד איל אחד כבשים בני-שנה שבעה תמימם יהיו לכם: **9** ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל האחד: **10** עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים: **11** שעיר-עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם: **פ 12** ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבדה לא תעשו וחגתם חג ליהוה שבעת ימים: **13** והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פרים בני-בקר שלשה עשר אילם שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימם יהיו: **14** ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד לשלשה עשר פרים שני עשרנים לאיל האחד לשני האילם: **15** ועשרון עשרון לכבש האחד לארבעה עשר כבשים: **16** ושעיר-עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: **ס 17** וביום השני פרים בני-בקר שנים עשר אילם שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימם: **18** ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם

כמשפט: **19** ושעיר־עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם: **ס** **20**
 וביום השלישי פרים עשתי־עשר אילם שנים כבשים בני־שנה ארבעה עשר תמימם:
21 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט: **22** ושעיר חטאת
 אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: **ס** **23** וביום הרביעי פרים עשרה אילם
 שנים כבשים בני־שנה ארבעה עשר תמימם: **24** מנחתם ונסכיהם לפרים לאילם
 ולכבשים במספרם כמשפט: **25** ושעיר־עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה
 ונסכה: **ס** **26** וביום החמישי פרים תשעה אילם שנים כבשים בני־שנה ארבעה עשר
 תמימם: **27** ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט: **28** ושעיר
 חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: **ס** **29** וביום הששי פרים שמה
 אילם שנים כבשים בני־שנה ארבעה עשר תמימם: **30** ומנחתם ונסכיהם לפרים
 לאילם ולכבשים במספרם כמשפט: **31** ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
 מנחתה ונסכיה: **פ** **32** וביום השביעי פרים שבעה אילם שנים כבשים בני־שנה
 ארבעה עשר תמימם: **33** ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם
 כמשפטם: **34** ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה: **פ** **35** ביום
 השמיני עצרת תהיה לכם כל־מלאכת עבודה לא תעשו: **36** והקרבתם עלה אשה
 ריח ניחח ליהוה פר אחד איל אחד כבשים בני־שנה שבעה תמימם: **37** מנחתם
 ונסכיהם לפר לאיל ולכבשים במספרם כמשפט: **38** ושעיר חטאת אחד מלבד עלת
 התמיד ומנחתה ונסכה: **39** אלה תעשו ליהוה במועדיכם לבד מנדריכם ונדבתים
 לעלתיכם ולמנחתים ולנסכיהם ולשלמיכם: **Num 30** ויאמר משה אל־בני ישראל ככל
 אשר־צוה יהוה את־משה: **פ** **1** וידבר משה אל־ראשי המטות לבני ישראל לאמר
 זה הדבר אשר צוה יהוה: **2** איש כי־ידר נדר ליהוה או־השבע שבעה לאסר אסר
 על־נפשו לא יחל דברו ככל־היצא מפיו יעשה: **4** ואשה כי־תדר נדר ליהוה ואסרה
 אסר בבית אביה בנעריה: **5** ושמע אביה את־נדרה ואסרה אשר אסרה על־נפשה
 והחריש לה אביה וקמו כל־נדריה וכל־אסר אשר־אסרה על־נפשה יקום: **6**
 ואם־הניא אביה אתה ביום שמעו כל־נדריה ואסריה אשר־אסרה על־נפשה לא
 יקום ויהוה יסלח־לה כי־הניא אביה אתה: **7** ואם־היו תהיה לאיש ונדריה עליה או
 מבטא שפתיה אשר אסרה על־נפשה: **8** ושמע אישה ביום שמעו והחריש לה וקמו
 נדריה ואסרה אשר־אסרה על־נפשה יקמו: **9** ואם ביום שמע אישה יניא אותה
 והפר את־נדרה אשר עליה ואת מבטא שפתיה אשר אסרה על־נפשה ויהוה
 יסלח־לה: **10** ונדר אלמנה וגרושה כל אשר־אסרה על־נפשה יקום עליה: **11**
 ואם־בית אישה נדרה או־אסרה אסר על־נפשה בשבעה: **12** ושמע אישה והחריש לה
 לא הניא אתה וקמו כל־נדריה וכל־אסר אשר־אסרה על־נפשה יקום: **13** ואם־הפר
 יפר אתם אישה ביום שמעו כל־מוצא שפתיה לנדריה ולאסר נפשה לא יקום
 אישה הפרם ויהוה יסלח־לה: **14** כל־נדר וכל־שבעת אסר לענת נפש אישה יקימו
 ואישה יפרנו: **15** ואם־החריש יחריש לה אישה מיום אל־יום והקים את־כל־נדריה
 או את־כל־אסריה אשר עליה הקים אתם כי־החריש לה ביום שמעו: **16** ואם־הפר
 יפר אתם אחרי שמעו ונשא את־עונה: **17** אלה החקים אשר צוה יהוה את־משה
 בין איש לאשתו בין־אב לבתו בנעריה בית אביה: **פ** **Num 31** וידבר יהוה אל־משה
 לאמר: **2** נקם נקמת בני ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל־עמיק: **3** וידבר משה
 אל־העם לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו על־מדין לתת נקמת־יהוה

במדיון: 4 אלף למטה אלף למטה לכל מטות ישראל תשלחו לצבא: 5 וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה שנים-עשר אלף חלוצי צבא: 6 וישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתם ואת-פינחס בן-אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש וחצצרות התרועה בידו: 7 ויצבאו על-מדיון כאשר צוה יהוה את-משה ויהרגו כל-זכור: 8 ואת-מלכי מדיון הרגו על-חלליהם את-אוי ואת-זרם ואת-חור ואת-רבע חמשת מלכי מדיון ואת בלעם בן-בעור הרגו בחרב: 9 וישבו בני-ישראל את-נשי מדיון ואת-טפם ואת כל-בהמתם ואת-כל-מקנהם ואת-כל-חילם בזו: 10 ואת כל-עריהם במושבתם ואת כל-שירתם שרפו באש: 11 ויקחו את-כל-השלל ואת כל-המלקוח באדם ובבהמה: 12 ויבאו אל-משה ואל-אלעזר הכהן ואל-עדת בני-ישראל את-השבי ואת-המלקוח ואת-השלל אל-המחנה אל-ערבת מואב אשר על-יבנה ירחו: 13 ויצאו משה ואלעזר הכהן וכל-נשיאי העדה לקראתם אל-מחויץ למחנה: 14 ויקצף משה על פקודי החיל שרי האלפים ושרי המאות הבאים מצבא המלחמה: 15 ויאמר אליהם משה החייתם כל-נקבה: 16 הן הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם למסר-מעל ביהוה על-דבר-פעור ותהי המגפה בעדת יהוה: 17 ועתה הרגו כל-זכור בטף וכל-אשה ידעת איש למשכב זכר הרגו: 18 וכל הטף בנשים אשר לא-ידעו משכב זכר החיו לכם: 19 ואתם חנו מחויץ למחנה שבעת ימים כל הרג נפש וכל נגע בחלל תחטאו ביום השלישי וביום השביעי אתם ושביכם: 20 וכל-בגד וכל-כלי-עור וכל-מעשה עזים וכל-כלי-עץ תחטאו: 21 ויאמר אלעזר הכהן אל-אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה אשר-צוה יהוה את-משה: 22 אך את-הזהב ואת-הכסף את-הנחשת את-הברזל את-הבדיל ואת-העפרת: 23 כל-דבר אשר-יבא באש תעבירו באש וטהר אך בני נדה יתחטא וכל אשר לא-יבא באש תעבירו במים: 24 וכבסתם בגדיכם ביום השביעי וטהרתם ואחר תבאו אל-המחנה: 25 ויאמר יהוה אל-משה לאמר: 26 שא את ראש מלקוח השבי באדם ובבהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה: 27 וחצית את-המלקוח בין תפשי המלחמה היצאים לצבא ובין כל-העדה: 28 והרמת מכס ליהוה מאת אנשי המלחמה היצאים לצבא אחד נפש מחמש המאות מן-האדם ומן-הבקר ומן-החמרים ומן-הצאן: 29 ממחציתם תקחו ונתתה לאלעזר הכהן תרומת יהוה: 30 וממחצת בני-ישראל תקח אחד אחז מן-החמשים מן-האדם מן-הבקר מן-החמרים ומן-הצאן מכל-הבהמה ונתתה אתם ללויים שמרי משמרת משכן יהוה: 31 ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את-משה: 32 ויהי המלקוח יתר הבז אשר בזו עם הצבא צאן שש-מאות אלף ושבעים אלף וחמשת-אלפים: 33 ובקר שנים ושבעים אלף: 34 וחמרים אחד וששים אלף: 35 ונפש אדם מן-הנשים אשר לא-ידעו משכב זכר כל-נפש שנים ושלושים אלף: 36 ותהי המחצה חלק היצאים בצבא מספר הצאן שלש-מאות אלף ושלושים אלף ושבעת אלפים וחמש מאות: 37 ויהי המכס ליהוה מן-הצאן שש מאות חמש ושבעים: 38 והבקר ששה ושלושים אלף ומכסם ליהוה שנים ושבעים: 39 וחמרים שלשים אלף וחמש מאות ומכסם ליהוה אחד וששים: 40 ונפש אדם ששה עשר אלף ומכסם ליהוה שנים ושלושים נפש: 41 ויתן משה את-מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את-משה: 42 וממחצית בני ישראל אשר חצה משה מן-האנשים הצבאים: 43 ותהי מחצת העדה מן-הצאן שלש-מאות אלף ושלושים אלף שבעת אלפים וחמש מאות: 44 ובקר ששה

ושלשים אלף: **45** וחמרים שלשים אלף וחמש מאות: **46** ונפש אדם ששה עשר אלף: **47** ויקח משה ממהצט בני-ישראל את-האחוז אחד מן-החמשים מן-הארם ומן-הבהמה ויתן אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את-משה: **48** ויקרבו אל-משה הפקדים אשר לאלפי הצבא שרי האלפים ושרי המאות: **49** ויאמרו אל-משה עבדיך נשאו את-ראש אנשי המלחמה אשר בידנו ולא-נפקד ממנו איש: **50** ונקרב את-קרבת יהוה איש אשר מצא כל-יזהב אצעה וצמיד טבעת עגיל וכומז לכפר על-נפשתינו לפני יהוה: **51** ויקח משה ואלעזר הכהן את-יזהב מאתם כל כלי מעשה: **52** ויהי כל-יזהב התרומה אשר הרימו ליהוה ששה עשר אלף שבע-מאות וחמשים שקל מאת שרי האלפים ומאת שרי המאות: **53** אנשי הצבא בזו איש לו: **54** ויקח משה ואלעזר הכהן את-יזהב מאת שרי האלפים והמאות ויבאו אתו אל-אהל מועד זכרון לבני-ישראל לפני יהוה: **פ**

Num 32 ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני-גד עצום מאד ויראו את-ארץ יעזר ואת-ארץ גלעד והנה המקום מקום מקנה: **2** ויבאו בני-גד ובני ראובן ויאמרו אל-משה ואל-אלעזר הכהן ואל-נשיאי העדה לאמר: **3** עטרות ודיבן ויעזר ונמרה וחשבון ואלעלה ושבע ונבו ובען: **4** הארץ אשר הכה יהוה לפני עדת ישראל ארץ מקנה הוא ולעבדיך מקנה: **5** ויאמרו אס-מצאנו חן בעיניך יתן את-הארץ הזאת לעבדיך לאחזה אל-תעברנו את-הירדן: **6** ויאמר משה לבני-גד ולבני ראובן האחיכם יבאו למלחמה ואתם תשבו פה: **7** ולמה **[תנואון]** **[תניאון]** את-לב בני ישראל מעבר אל-הארץ אשר-נתן להם יהוה: **8** כה עשו אבתיכם בשלחי אתם מקדש ברנע לראות את-הארץ: **9** ויעלו עד-נחל אשכול ויראו את-הארץ ויניאו את-לב בני ישראל לבלתי-בא אל-הארץ אשר-נתן להם יהוה: **10** ויחראף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר: **11** אס-יראו האנשים העלים ממצרים מבן עשרים שנה ומעלה את האדמה אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב כי לא-מלאו אחרי: **12** בלתי כלב בן-יפנה הקנזי ויהושע בן-נון כי מלאו אחרי יהוה: **13** ויחראף יהוה בישראל וינעם במדבר ארבעים שנה עדי-תם כל-הדור העשה הרע בעיני יהוה: **14** והנה קמתם תחת אבתיכם תרבות אנשים חטאים לספות עוד על חרון אף-יהוה אל-ישראל: **15** כי תשובן מאחרי ויסף עוד להניחו במדבר ושחתם לכל-העם הזה: **16** ויגשו אליו ויאמרו גדרת צאן נבנה למקננו פה וערים לשפנו: **17** ואנחנו נחליץ חשים לפני בני ישראל עד אשר אס-הביאנם אל-מקומם וישב שפנו בערי המבצר מפני ישבי הארץ: **18** לא נשוב אל-בתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו: **19** כי לא ננחל אתם מעבר לירדן והלאה כי באה נחלתנו אלינו מעבר הירדן מזרחה: **פ** **20** ויאמר אליהם משה אס-תעשון את-הדבר הזה אס-תחלצו לפני יהוה למלחמה: **21** ועבר לכם כל-חלוצי את-הירדן לפני יהוה עד הורישו את-איבוי מפניו: **22** ונכבשה הארץ לפני יהוה ואחר תשבו והייתם נקיים מיהוה ומישראל והייתה הארץ הזאת לכם לאחזה לפני יהוה: **23** ואס-לא תעשון כן הנה חטאתם ליהוה ודעו חטאתכם אשר תמצא אתכם: **24** בנו-לכם ערים לשפכם וגדרת לצנאכם והיצא מפיהם תעשו: **25** ויאמר בני-גד ובני ראובן אל-משה לאמר עבדיך יעשו כאשר אדני מצוה: **26** שפנו נשינו ומקננו וכל-בהמתנו יהיו-שם בערי הגלעד: **27** ועבדיך יעברו כל-חלוצי צבא לפני יהוה למלחמה כאשר אדני דבר: **28** ויצו להם משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן-נון ואת-ראשי אבות המשות לבני ישראל: **29**

ויאמר משה אלהם אסייעברו בניגד ובניראובן אתכם אתהירדן כלחלוץ למלחמה לפני יהוה ונכבשה הארץ לפניכם ונתתם להם אתארץ הגלעד לאחזה: **30** ואסלא יעברו חלוצים אתכם ונאחזו בתכם בארץ כנען: **31** ויענו בניגד ובני ראובן לאמר את אשר דבר יהוה אלעבדיך כן נעשה: **32** נחנו נעבר חלוצים לפני יהוה ארץ כנען ואתנו אחזת נחלתנו מעבר לירדן: **33** ויתן להם משה לבניגד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה בןיוסף אתממלכת סיחן מלך האמרי ואתממלכת עוג מלך הבשן הארץ לעריה בנבלת ערי הארץ סביב: **34** ויבנו בניגד אתדיבן ואתעטרת ואת ערער: **35** ואתעטרת שופן ואתיעזר ויגבהה: **36** ואתבית נמרה ואתבית הרן ערי מבצר וגדרת צאן: **37** ובני ראובן בנו אתחשבון ואתאלעלא ואת קריתים: **38** ואתנבו ואתבעל מעון מוסבת שם ואתשבמה ויקראו בשמת אתשמות הערים אשר בנו: **39** וילכו בני מכיר בןמנשה גלעדה וילכדה ויורש אתהאמרי אשרבה: **40** ויתן משה אתהגלעד למכיר בןמנשה וישב בה: **41** ויאיר בןמנשה הלך וילכד אתחותיהם ויקרא אתהן חות יאיר: **42** ונבח הלך וילכד אתקנת ואתבנתיה ויקרא לה נבח בשמו: **פ Num 33** אלה מסעי בניישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם בידמשה ואהרן: **2** ויכתב משה אתמוצאיהם למסעיהם עלפי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם: **3** ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו בניישראל ביד רמה לעיני כלמצרים: **4** ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם כלבכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים: **5** ויסעו בניישראל מרעמסס ויחנו בסכת: **6** ויסעו מסכת ויחנו באתם אשר בקצה המדבר: **7** ויסעו מאתם וישב עלפי החירת אשר עלפני בעל צפון ויחנו לפני מגדל: **8** ויסעו מפני החירת ויעברו בתוךהים המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו במרה: **9** ויסעו ממרה ויבאו אילמה ובאילם שתיים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנושם: **10** ויסעו מאילם ויחנו עליםסוף: **11** ויסעו מיםסוף ויחנו במדברסין: **12** ויסעו ממדברסין ויחנו בדפקה: **13** ויסעו מדפקה ויחנו באלוש: **14** ויסעו מאלוש ויחנו ברפידם ולאיהיה שם מים לעם לשותות: **15** ויסעו מרפידם ויחנו במדבר סיני: **16** ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברת התאוה: **17** ויסעו מקברת התאוה ויחנו בחצרת: **18** ויסעו מחצרת ויחנו ברתמה: **19** ויסעו מרתמה ויחנו ברמן פרץ: **20** ויסעו מרמן פרץ ויחנו בלבנה: **21** ויסעו מלבנה ויחנו ברסה: **22** ויסעו מרסה ויחנו בקהלתה: **23** ויסעו מקהלתה ויחנו בהרשפר: **24** ויסעו מהרשפר ויחנו בחרדה: **25** ויסעו מחרדה ויחנו במקהלת: **26** ויסעו ממקהלת ויחנו בתחת: **27** ויסעו מתחת ויחנו בתרח: **28** ויסעו מתרח ויחנו במתקה: **29** ויסעו ממתקה ויחנו בחשמנה: **30** ויסעו מחשמנה ויחנו במסרות: **31** ויסעו ממסרות ויחנו בבני יעקן: **32** ויסעו מבני יעקן ויחנו בחר הגדגד: **33** ויסעו מחר הגדגד ויחנו ביטבתה: **34** ויסעו מיטבתה ויחנו בעברנה: **35** ויסעו מעברנה ויחנו בעציון גבר: **36** ויסעו מעציון גבר ויחנו במדברצן הוא קדש: **37** ויסעו מקדש ויחנו בחר ההר בקצה ארץ אדום: **38** ויעל אהרן הכהן אלהר ההר עלפי יהוה וימת שם בשנת הארבעים לצאת בניישראל מארץ מצרים בחדש החמישי באחד לחדש: **39** ואהרן בןשלש ועשרים ומאת שנה במתו בחר ההר: **ס 40** וישמע הכנעני מלך ערד והואישב בנגב בארץ כנען בבא בני ישראל: **41** ויסעו מהר ההר ויחנו בצלמנה: **42** ויסעו מצלמנה ויחנו בפונן: **43** ויסעו מפונן ויחנו באבת: **44** ויסעו

מאבת ויחנו בעיי העברים בגבול מואב: ⁴⁵ ויסעו מעיים ויחנו בדיבן גד: ⁴⁶ ויסעו מדיבן גד ויחנו בעלמן דבלתימה: ⁴⁷ ויסעו מעלמן דבלתימה ויחנו בהרי העברים לפני נבו: ⁴⁸ ויסעו מהרי העברים ויחנו בערבת מואב על ירדן ירחו: ⁴⁹ ויחנו על-הירדן מבית הישמת עד אבל השטים בערבת מואב: ⁵⁰ וידבר יהוה אל-משה בערבת מואב על-ירדן ירחו לאמר: ⁵¹ דבר אל-בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם עברים את-הירדן אל-ארץ כנען: ⁵² והורשתם את-כל-ישיבי הארץ מפניכם ואבדתם את כל-משכיתם ואת כל-צלמיו מסכתם תאבדו ואת כל-במתם תשמידו: ⁵³ והורשתם את-הארץ וישבתם-בה כי לכם נתתי את-הארץ לרשת אתה: ⁵⁴ והתנחלתם את-הארץ בגורל למשפחתכם לרב תרבו את-נחלתו ולמעט תמעט את-נחלתו אל אשר-יצא לו שמה הגורל לו יהיה למטות אבתיכם תתנחלו: ⁵⁵ ואם-לא תורישו את-ישיבי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם ולצנינים בצדיכם וצרו אתכם על-הארץ אשר אתם ישיבים בה: ⁵⁶ והיה כאשר דמיתי לעשות להם אעשה לכם: **פ** ^{Num 34} וידבר יהוה אל-משה לאמר: ² צו את-בני ישראל ואמרת אלהם כי-אתם באים אל-הארץ כנען זאת הארץ אשר תפל לכם בנחלה ארץ כנען לגבלתיה: ³ והיה לכם פאת-נגב ממדבר-צן על-ידי אדום והיה לכם גבול נגב מקצה ים-המלח קדמה: ⁴ ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה **(והיה)** **[והיה]** תוצאתיו מנגב לקדש ברנע ויצא הצר-אדר ועבר עצמנה: ⁵ ונסב הגבול מעצמון נחלה מצרים והיו תוצאתיו הימה: ⁶ וגבול ים והיה לכם הים הגדול וגבול זה-יהיה לכם גבול ים: ⁷ וזה-יהיה לכם גבול צפון מן-הים הגדל תתאו לכם הר ההר: ⁸ מהר ההר תתאו לבא חמת והיו תוצאת הגבל צדדה: ⁹ ויצא הגבל זפרנה והיו תוצאתיו חצר עינן זה-יהיה לכם גבול צפון: ¹⁰ והתאיותם לכם לגבול קדמה מחצר עינן שפמה: ¹¹ וירד הגבל משפם הרבלה מקדם לעין וירד הגבול ומחה על-כתף ים-כנרת קדמה: ¹² וירד הגבול הירדנה והיו תוצאתיו ים המלח זאת תהיה לכם הארץ לגבלתיה סביב: ¹³ ויצו משה את-בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תתנחלו אתה בגורל אשר צוה יהוה לתת לתשעת המטות וחצי המטה: ¹⁴ כי לקחו מטה בני הראובני לבית אבתם ומטה בני-הגדי לבית אבתם וחצי מטה מנשה לקחו נחלתם: ¹⁵ שני המטות וחצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן ירחו קדמה מזרחה: **פ** ¹⁶ וידבר יהוה אל-משה לאמר: ¹⁷ אלה שמות האנשים אשר-ינחלו לכם את-הארץ אלעזר הכהן ויהושע בן-נון: ¹⁸ ונשיא אחד נשיא אחד ממטה תקחו לנחל את-הארץ: ¹⁹ ואלה שמות האנשים למטה יהודה כלב בן-יפנה: ²⁰ ולמטה בני שמעון שמואל בן-עמיהוד: ²¹ למטה בנימין אלידד בן-כסלון: ²² ולמטה בני-דן נשיא בקו בן-יגלי: ²³ לבני יוסף למטה בני-מנשה נשיא חניאל בן-אפד: ²⁴ ולמטה בני-אפרים נשיא קמואל בן-שפטן: ²⁵ ולמטה בני-זבולן נשיא אליצפן בן-פרנד: ²⁶ ולמטה בני-יששכר נשיא פלטיאל בן-עזן: ²⁷ ולמטה בני-אשר נשיא אחיהוד בן-שלמי: ²⁸ ולמטה בני-נפתלי נשיא פדהאל בן-עמיהוד: ²⁹ אלה אשר צוה יהוה לנחל את-בני-ישראל בארץ כנען: **פ** ^{Num 35} וידבר יהוה אל-משה בערבת מואב על-ירדן ירחו לאמר: ² צו את-בני ישראל ונתנו ללוים מנחלת אחזתם ערים לשבת ומגרש לערים סביבתיהם תתנו ללוים: ³ והיו הערים להם לשבת ומגרשיהם יהיו לבהמתם ולרכשם ולכל חיתם: ⁴ ומגרשי הערים אשר תתנו ללוים מקיר העיר וחוצה אלף אמה סביב: ⁵ ומדתם מחוץ לעיר

את־פאת־קדמה אלפים באמה ואת־פאת־ננב אלפים באמה ואת־פאת־ים אלפים באמה ואת פאת צפון אלפים באמה והעיר בתוך זה יהיה להם מנרשי הערים: **6** ואת הערים אשר תתנו ללזים את שש־ערי המקלט אשר תתנו לנס שמה הרצח ועליהם תתנו ארבעים ושתיים עיר: **7** כל־הערים אשר תתנו ללזים ארבעים ושמה עיר אתהן ואת־מגרשיהן: **8** והערים אשר תתנו מאחזת בני־ישראל מאת הרב תרבו ומאת המעט תמעטו איש כפי נחלתו אשר ינחלו יתן מעריו ללזים: **9** וידבר יהוה אל־משה לאמר: **10** דבר אל־בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם עברים את־הירדן ארצה כנען: **11** והקריתם לכם ערים ערי מקלט תהיינה לכם ונס שמה רצח מכה־נפש בשגגה: **12** והיו לכם הערים למקלט מגאל ולא ימות הרצח עד־עמדו לפני העדה למשפט: **13** והערים אשר תתנו שש־ערי מקלט תהיינה לכם: **14** את שלש הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען ערי מקלט תהיינה: **15** לבני ישראל ולגר ולתושב בתוכם תהיינה שש־הערים האלה למקלט לנזק שמה כל־מכה־נפש בשגגה: **16** ואם־בכלי ברזל הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח: **17** ואם באבן יד אשר־ימות בה הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח: **18** או בכלי עץ־יד אשר־ימות בו הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח: **19** גאל הדם הוא ימית את־הרצח בפגעו־בו הוא ימיתו: **20** ואם־בשנאה יהדפנו אר־השליך עליו בצדיה וימת: **21** או באיבה הכהו בידו וימת מות־ימות המכה רצח הוא גאל הדם ימית את־הרצח בפגעו־בו: **22** ואם־בפתע בלא־איבה הדפו אר־השליך עליו כל־כלי בלא צדיה: **23** או בכל־אבן אשר־ימות בה בלא ראות ויפל עליו וימת והוא לא־אויב לו ולא מבקש רעתו: **24** ושפטו העדה בין המכה ובין גאל הדם על המשפטים האלה: **25** והצילו העדה את־הרצח מיד גאל הדם והשיבו אתו העדה אל־עיר מקלטו אשר־נס שמה וישב בה עד־מות הכהן הגדל אשר־משח אתו בשמן הקדש: **26** ואם־יצא יצא הרצח את־גבול עיר מקלטו אשר ינוס שמה: **27** ומצא אתו גאל הדם מחוץ לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדם את־הרצח אין לו דם: **28** כי בעיר מקלטו ישב עד־מות הכהן הגדל ואחרי מות הכהן הגדל ישוב הרצח אל־ארץ אחזתו: **29** והיו אלה לכם לחקת משפט לדרתיכם בכל מושבתיכם: **30** כל־מכה־נפש לפי עדים ירצח את־הרצח ועד אחד לא־יענה בנפש למות: **31** ולא־תקחו כפר לנפש רצח אשר־הוא רשע למות כ־מות יומת: **32** ולא־תקחו כפר לנזק אל־עיר מקלטו לשוב לשבת בארץ עד־מות הכהן: **33** ולא־תחניפו את־הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יחניף את־הארץ ולא־רץ לא־יכפר לדם אשר שפך־בה כ־אם בדם שפכו: **34** ולא תטמא את־הארץ אשר אתם יושבים בה אשר אני שכן בתוכה כי אני יהוה שכן בתוך בני ישראל: **פ** **Num 36** ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני־גלעד בן־מכיר בן־מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשאים ראשי אבות לבני ישראל: **2** ויאמרו את־אדני צוה יהוה לתת את־הארץ בנחלה בגורל לבני ישראל ואדני צוה ביהוה לתת את־נחלת צלפחד אחינו לבנותיו: **3** והיו לאחד מבני שבטי בני־ישראל לנשים ונגרעה נחלתן מנחלת אבותינו ונוסף על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומגרל נחלתנו יגרע: **4** ואם־יהיה היבל לבני ישראל ונוספה נחלתן על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומנחלת מטה אבותינו יגרע נחלתן: **5** ויצו משה את־בני ישראל על־פי יהוה לאמר כן מטה בני־יוסף דברים: **6** זה הדבר אשר־צוה יהוה לבנות צלפחד

לאמר לטוב בעיניהם תהיינה לנשים אך למשפחת מטה אביהם תהיינה לנשים: **7** ולא-תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל-מטה כי איש בנחלת מטה אבתיו ידבקו בני ישראל: **8** וכל-בת ירשת נחלה ממשות בני ישראל לאחד ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה למען יירשו בני ישראל איש נחלת אבתיו: **9** ולא-תסב נחלה ממטה למטה אחר כי-איש בנחלתו ידבקו משות בני ישראל: **10** כאשר צוה יהוה את-משה כן עשו בנות צלפחד: **11** ותהיינה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דדיהן לנשים: **12** ממשפחת בני-מנשה בן-יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על-מטה משפחת אביהן: **13** אלה המצות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד-משה אל-בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו:

Deuteronomy 1 אלה הדברים אשר דבר משה אל-כל-ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין-פארן ובין-תפל ולבן וחצרת ודי זהב: **2** אחד עשר יום מחרב דרך הר-רשעיר עד קדש ברנע: **3** ויהי בארבעים שנה בעשתי-עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל-בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אלהם: **4** אחרי הכתו את סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר-יושב בעשתרת באדרעי: **5** בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את-התורה הזאת לאמר: **6** יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב-לכם שבת בהר הזה: **7** פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל-כל-שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנון עד-הנהר הגדל נהר-פרת: **8** ראה נתתי לפניכם את-הארץ באו ורשו את-הארץ אשר נשבע יהוה לאבתים לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם: **9** ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא-אוכל לבדי שאת אתכם: **10** יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב: **11** יהוה אלהי אבותכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם: **12** איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם: **13** הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם: **14** ותענו אתי ותאמרו טוב-הדבר אשר-דברת לעשות: **15** ואקח את-ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אתם ראשים עליכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרת ושטרים לשבטיכם: **16** ואצוה את-שבטיכם בעת ההוא לאמר שמעו בין-אחיכם ושפטתם צדק בין-איש ובין-אחיו ובין גרו: **17** לא-תכירו פנים במשפט כקטן כגדל תשמעון לא תגורו מפני-איש כי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי ושמעתי: **18** ואצוה אתכם בעת ההוא את כל-הדברים אשר תעשון: **19** ונסע מחרב ונלך את כל-המדבר הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע: **20** ואמר אלכם באתם עד-הר האמרי אשר-יהוה אלהינו נתן לנו: **21** ראה נתן יהוה אלהיך לפניך את-הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה אלהי אבתך לך אל-תירא ואל-תחת: **22** ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו-לנו את-הארץ וישבו אתנו דבר את-הדרך אשר נעלה-בה ואת הערים אשר נבא אליהן: **23** ויישב בעיני הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד לשבט: **24** ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד-נחל אשכל וירגלו אתה: **25** ויקחו בידם מפרי הארץ ויורדו אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר-יהוה

אלהינו נתן לנו: **26** ולא אביתם לעלת ותמרו את־פי יהוה אלהיכם: **27** ותרגנו באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו: **28** אנה אנחנו עלים אחינו המסו את־לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו ערים גדלת ובצורת בשמים וגם־בני ענקים ראינו שם: **29** ואמר אלכם לא־תערצון ולא־תיראון מזהם: **30** יהוה אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר עשה אתכם במצרים לעיניכם: **31** ובמדבר אשר ראית אשר נשאך יהוה אלהיך כאשר ישא־איש את־בנו בכל־הדרך אשר הלכתם עד־באכם עד־המקום הזה: **32** ובדבר הזה אינכם מאמינים ביהוה אלהיכם: **33** ההלך לפניכם בדרך לתור לכם מקום לחנתכם באש לילה לראתכם בדרך אשר תלכו־בה ובענן יומם: **34** וישמע יהוה את־קול דבריכם ויקצף וישבע לאמר: **35** אם־יראה איש באנשים האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת לאבותיכם: **36** זולתי כלב בן־יפנה הוא יראנה ולראתן את־הארץ אשר דרך־בה ולבניו יען אשר מלא אחרי יהוה: **37** גם־בי התאנף יהוה בגללכם לאמר גם־אתה לא־תבא שם: **38** יהושע בן־נון העמד לפניך הוא יבא שמה אתו חזק כִּי־הוא ינחלנה את־ישראל: **39** וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה ובניכם אשר לא־ידעו היום טוב ורע המה יבאו שמה ולהם אתננה והם יירשוה: **40** ואתם פנו לכם וסעו המדברה דרך ים־סוף: **41** ותענו ותאמרו אלי חטאנו ליהוה אנחנו נעלה ונלחמנו ככל אשר־צונו יהוה אלהינו ותחגרו איש את־כלי מלחמתו ותהינו לעלת ההרה: **42** ויאמר יהוה אלי אמר להם לא תעלו ולא־תלחמו כי אינני בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם: **43** ואדבר אליכם ולא שמעתם ותמרו את־פי יהוה ותזדו ותעלו ההרה: **44** ויצא האמרי הישב בהר ההוא לקראתכם וירדפו אתכם כאשר תעשינה הדברים ויכתו אתכם בשעיר עד־חרמה: **45** ותשבו ותבכו לפני יהוה ולא־שמע יהוה בקלכם ולא האזין אליכם: **46** ותשבו בקדש ימים רבים כימים אשר ישבתם: **Deu 2** ונפן ונסע המדברה דרך ים־סוף כאשר דבר יהוה אלי ונסב את־הר־שעיר ימים רבים: **2** ויאמר יהוה אלי לאמר: **3** רב־לכם סב את־ההר הזה פנו לכם צפנה: **4** ואת־העם צו לאמר אתם עברים בגבול אחיכם בני־עשו הישבים בשעיר ויראו מכם ונשמרתם מאד: **5** אל־תתגרו בם כי לא־אתן לכם מארצם עד מדרך כף־רגל כִּי־ירשה לעשו נתתי את־הר שעיר: **6** אכל תשברו מאתם בכסף ואכלתם וגם־מים תכרו מאתם בכסף ושתיתם: **7** כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה ידך ידע לכתך את־המדבר הגדל הזה זה ארבעים שנה יהוה אלהיך עמך לא חסרת דבר: **8** ונעבר מאת אחינו בני־עשו הישבים בשעיר מדרך הערבה מאילת ומעצין גבר **9** ונפן ונעבר דרך מדבר מואב: **9** ויאמר יהוה אלי אל־תצר את־מואב ואל־תתגר בם מלחמה כי לא־אתן לך מארצו ירשה כי לבני־לוט נתתי את־ער ירשה: **10** האמים לפנים ישבו בה עם גדול ורב ורם כענקים: **11** רפאים יחשבו אף־הם כענקים והמאבים יקראו להם אמים: **12** ובשעיר ישבו החרים לפנים ובני עשו יירשו וישמידום מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל לארץ ירשתו אשר־נתן יהוה להם: **13** עתה קמו ועברו לכם את־נחל זרד ונעבר את־נחל זרד: **14** והימים אשר־הלכנו מקדש ברנע עד אשר־עברנו את־נחל זרד שלשים ושמונה שנה עד־תם כל־הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה כאשר נשבע יהוה להם: **15** וגם יד־יהוה היתה בם להמם מקרב המחנה עד תמם: **16** ויהי כאשר־תמו כל־אנשי המלחמה

למות מקרב העם: **ס** 17 וידבר יהוה אלי לאמר: 18 אתה עבר היום את-גבול מואב את-ער: 19 וקרבת מול בני עמון אל-חצרם ואל-תתגר בם כי לא-אתן מארץ בני-עמון לך ירשה כי לבני-לוט נתתיה ירשה: 20 ארץ-רפאים תחשב אף-הוא רפאים ישבו-בה לפנים והעמנים יקראו להם זמזמים: 21 עם גדול ורב ורם כענקים וישמידם יהוה מפניהם וירשם וישבו תחתם: 22 כאשר עשה לבני עשו הישבים בשעיר אשר השמיד את-החרי מפניהם וירשם וישבו תחתם עד היום הזה: 23 והעוים הישבים בחצרים עד-עזה כפתרים היצאים מכפתור השמידם וישבו תחתם: 24 קומו סעו ועברו את-נחל ארנן ראה נתתי בידך את-סיחון מלך-חשבון האמרי ואת-ארצו החל רש והתגר בו מלחמה: 25 היום הזה אחל תת פחדך ויראתך על-פני העמים תחת כל-השמים אשר ישמעון שמעך ורגזו וחלו מפניך: 26 ואשלח מלאכים ממדבר קדמות אל-סיחון מלך חשבון דברי שלום לאמר: 27 אעברה בארצך בדרך בדרך אלך לא אסור ימין ושמאול: 28 אכל בכסף תשברני ואכלתי ומים בכסף תתן-לי ושתיתי רק אעברה בהגלי: 29 כאשר עשוי-לי בני עשו הישבים בשעיר והמואבים הישבים בער עד אשר-אעבר את-הירדן אל-הארץ אשר-יהוה אלהינו נתן לנו: 30 ולא אבה סיחון מלך חשבון העברנו בו כיהקשה יהוה אליך את-רוחו ואמץ את-לבבו למען תתו בידך כיום הזה: **ס** 31 ויאמר יהוה אלי ראה החלתי תת לפניך את-סיחון ואת-ארצו החל רש לרשת את-ארצו: 32 ויצא סיחון לקראתנו הוא וכל-עמו למלחמה יהצה: 33 ויתנהו יהוה אלהינו לפנינו ונך אתו ואת-**בנו** **[בנין]** ואת-כל-עמו: 34 ונלכד את-כל-ערו בעת ההוא ונחרם את-כל-עיר מתם והנשים והטף לא השארנו שריד: 35 רק הבהמה בזונו לנו ושלל הערים אשר לכדנו: 36 מערער אשר על-שפת-נחל ארנן והעיר אשר בנחל ועד-הגלעד לא היתה קריה אשר שגבה ממנו את-הכל נתן יהוה אלהינו לפנינו: 37 רק אל-ארץ בני-עמון לא קרבת כל-יד נחל יבק וערי ההר וכל אשר-צוה יהוה אלהינו: **Deu 3** ונפן ונעל דרך הבשן ויצא עוג מלך-הבשן לקראתנו הוא וכל-עמו למלחמה אדרעי: 2 ויאמר יהוה אלי אל-תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת-כל-עמו ואת-ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון: 3 ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את-עוג מלך-הבשן ואת-כל-עמו ונכחו עד-בלתי השאיר-לו שריד: 4 ונלכד את-כל-ערו בעת ההוא לא היתה קריה אשר לא-לקחנו מאתם ששים עיר כל-חבל ארנב ממלכת עוג בבשן: 5 כל-אלה ערים בצרות חומה גבהה דלתים ובריה לבד מערי הפרזי הרבה מאד: 6 ונחרם אותם כאשר עשינו לסיחון מלך חשבון חחרם כל-עיר מתם הנשים והטף: 7 וכל-הבהמה ושלל הערים בזונו לנו: 8 ונקח בעת ההוא את-הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מנחל ארנן עד-הר חרמון: 9 צידינים יקראו לחרמון שרין והאמרי יקראו-לו שניר: 10 כל ערי המישר וכל-הגלעד וכל-הבשן עד-סלכה ואדרעי ערי ממלכת עוג בבשן: 11 כי רק-עוג מלך הבשן נשאר מיתר הרפאים הנה ערשו ערש ברזל הלה הוא ברבת בני עמון תשע אמות ארכה וארבע אמות רחבה באמת-איש: 12 ואת-הארץ הזאת ירשנו בעת ההוא מערער אשר-על-נחל ארנן וחצי הר-הגלעד וערו נתתי לראובני ולגדי: 13 ויתר הגלעד וכל-הבשן ממלכת עוג נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל הארנב לכל-הבשן ההוא יקרא ארץ רפאים: 14 יאיר בן-מנשה לקח את-כל-חבל ארנב עד-גבול הגשורי והמעכתי ויקרא אתם על-שמו את-הבשן חות יאיר עד

היום הזה: **15** ולמכיר נתתי את-הגלעד: **16** ולראובני ולגדי נתתי מן-הגלעד ועד-נחל ארנן תוך הנחל וגבל ועד יבק הנחל גבול בני עמון: **17** והערבה והירדן וגבל מכנרת ועד ים הערבה ים המלח תחת אשדת הפסגה מזרחה: **18** ואצו אתכם בעת ההוא לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את-הארץ הזאת לרשתה חלוצים תעברו לפני אחיכם בני-ישראל כל-בני-חיל: **19** רק נשיכם ושפכם ומקנכם ידעתי כי-מקנה רב לכם ישבו בעריכם אשר נתתי לכם: **20** עד אשר-יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גסיהם את-הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר הירדן ושבתם איש לירשתו אשר נתתי לכם: **21** ואת-יהושוע צויתי בעת ההוא לאמר עיניך הראת את כל-אשר עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה כן-יעשה יהוה לכל-הממלכות אשר אתה עבר שמה: **22** לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם: **ס** **23** ואתחנן אל-יהוה בעת ההוא לאמר: **24** אדני יהוה אתה החלות להראות את-עבדך את-גדלך ואת-ידיך החזקה אשר מי-אל בשמים ובארץ אשר-יעשה כמעשיך וכגבורתך: **25** אעברה-נא ואראה את-הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנון: **26** ויתעבר יהוה בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר יהוה אלי רב-לך אל-תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה: **27** עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי-לא תעבר את-הירדן הזה: **28** וצו את-יהושוע וחזקהו ואמצהו כי-הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל אותם את-הארץ אשר תראה: **29** ונשב בניא מול בית פעור: **פ** **Deu 4** ועתה ישראל שמע אל-החקים ואל-המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את-הארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן לכם: **2** לא תספו על-הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תנרעו ממנו לשמר את-מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם: **3** עיניכם הראת את אשר-יעשה יהוה בבעל פעור כי כל-האיש אשר הלך אחרי בעל-פעור השמידו יהוה אלהיך מקרבך: **4** ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום: **5** ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה: **6** ושמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל-החקים האלה ואמרו רק עס-חכם ונכון הגוי הגדול הזה: **7** כי מי-גוי גדול אשר-לו אלהים קרבים אליו כיהוה אלהינו בכל-קראנו אליו: **8** ומי גוי גדול אשר-לו חקים ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום: **9** רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן-תשכח את-הדברים אשר-ראו עיניך ופן-יסורו מלבבך כל ימי חיידך והודעתם לבניך ולבני בניך: **10** יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב באמר יהוה אלי הקהל-לי את-העם ואשמעם את-דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל-הימים אשר הם חיים על-האדמה ואת-בניהם ילמדון: **11** ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בער באש עד-לב השמים חשך ענן וערפל: **12** וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים זולתי קול: **13** ויגד לכם את-דבריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על-שני לוחות אבנים: **14** ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשתכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: **15** ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל-תמונה ביום דבר יהוה אליכם בחרב מתוך האש: **16** פן-תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל-סמל תבנית זכר או נקבה: **17** תבנית כל-בהמה אשר בארץ תבנית כל-צפור כנף אשר

תעוף בשמים: ¹⁸ תבנית כל־רמש באדמה תבנית כל־דגה אשר־במים מתחת לארץ:
¹⁹ ופן־תשא עיניך השמימה וראית את־השמש ואת־הירח ואת־הכוכבים כל צבא השמים ונדחת והשתחווית להם ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים תחת כל־השמים: ²⁰ ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום הזה: ²¹ ויהוה התאנף־בי על־דבריכם וישבע לבלתי עברי את־הירדן ובללתי־בא אל־הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: ²² כי אנכי מת בארץ הזאת איני עבר את־הירדן ואתם עברים וירשתם את־הארץ הטובה הזאת: ²³ השמרו לכם פן־תשכחו את־ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוך יהוה אלהיך: ²⁴ כי יהוה אלהיך אש אכלה הוא אל קנא: **פ** ²⁵ כי־תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה־אלהיך להכעיסו: ²⁶ העידתי בכם היום את־השמים ואת־הארץ כי־אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את־הירדן שמה לרשתה לא־תאריכון ימים עליה כי השמד תשמדון: ²⁷ והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשאתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה אתכם שמה: ²⁸ ועבדתם־שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא־יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחון: ²⁹ ובקשתם משם את־יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל־לבבך ובכל־נפשך: ³⁰ בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עדי־הוה אלהיך ושמעת בקלו: ³¹ כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכה את־ברית אבתיך אשר נשבע להם: ³² כי שאל־נא לימים ראשנים אשר־היו לפניך למן־היום אשר ברא אלהים אדם על־הארץ ולמקצה השמים ועד־קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו: ³³ השמע עם קול אלהים מדבר מתוך־האש כאשר־שמעת אתה ויחי: ³⁴ או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמזראים גדלים ככל אשר־עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך: ³⁵ אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו: ³⁶ מן־השמים השמיעך את־קלו ליסרך ועל־הארץ הראך את־אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש: ³⁷ ותחת כי אהב את־אבתיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדל ממצרים: ³⁸ להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך לתת־לך את־ארצם נחלה כיום הזה: ³⁹ וידעת היום והשבת אל־לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל־הארץ מתחת אין עוד: ⁴⁰ ושמרת את־חקיו ואת־מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריו ולמען תאריך ימים על־האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל־הימים: **פ** ⁴¹ אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש: ⁴² לנס שמה רוצח אשר ירצח את־דעהו בכל־ידעת והוא לא־שנא לו מתמול שלשום ונס אל־אחת מן־הערים האל וחי: ⁴³ את־בצר במדבר בארץ המישר לראובני ואת־ראמת בגלעד לגדי ואת־גולן בבשן למנשי: ⁴⁴ וזאת התורה אשר־שם משה לפני בני ישראל: ⁴⁵ אלה העדת והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל־בני ישראל בצאתם ממצרים: ⁴⁶ בעבר הירדן בניא מול בית פעור בארץ סיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים: ⁴⁷ ויירשו את־ארצו ואת־ארץ עוג מלך־הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרח שמש: ⁴⁸ מערער אשר על־שפת־נחל ארנן ועד־הר שיאן הוא חרמון: ⁴⁹

וכל־הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדת הפסגה: **Deu 5** ויקרא
 משה אל־כל־ישראל ויאמר אלהם שמע ישראל את־החקים ואת־המשפטים אשר
 אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם: **2** יהוה אלהינו כרת עמנו
 ברית בחרב: **3** לא את־אבתינו כרת יהוה את־הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה
 היום כלנו חיים: **4** פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש: **5** אנכי עמד
 בין־יהוה וביניכם בעת ההוא להניד לכם את־דבר יהוה כי יראתם מפני האש
 ולא־עליתם בהר לאמר: **6** אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים
 מבית עבדים: **7** לא יהיה־לך אלהים אחרים על־פני: **8** לא־תעשה־לך פסל
 כל־תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ: **9**
 לא־תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות
 על־בנים ועל־שלישים ועל־רבעים לשנאי: **10** ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי
מצותו **מצותיך**: **11** לא תשא את־שם־יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את
 אשר־ישא את־שמו לשוא: **12** שמור את־יום השבת לקדשו כאשר צוך יהוה
 אלהיך: **13** ששת ימים תעבד ועשית כל־מלאכתך: **14** ויום השביעי שבת ליהוה
 אלהיך לא תעשה כל־מלאכה אתה ובנך־ובתך ועבדך־ואמתך ושורך וחמרך
 וכל־בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך: **15** וזכרת כי־עבד
 היית בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרע נטויה על־כן צוך
 יהוה אלהיך לעשות את־יום השבת: **16** כבד את־אביך ואת־אמך כאשר צוך
 יהוה אלהיך למען יאריך ימך ולמען ייטב לך על האדמה אשר־יהוה אלהיך
 נתן לך: **17** לא תרצח: **18** ולא תנאף: **19** ולא תגנב: **20** ולא־תענה ברעך
 עד שוא: **21** ולא תחמד אשת רעך ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו
 שורו וחמרו וכל אשר לרעך: **22** את־הדברים האלה דבר יהוה אל־כל־קהלכם
 בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על־שני לוחות אבנים
 ויתנם אלי: **23** ויהי כשמעכם את־הקול מתוך החשך וההר בער באש ותקרבו אל
 כל־ראשי שבטים וזקנים: **24** ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את־כבודו ואת־גדלו
 ואת־קלו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי־ידבר אלהים את־האדם וחי: **25**
 ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם־יספים אנחנו לשמע את־קול
 יהוה אלהינו עוד ומתנו: **26** כי מי כל־בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר
 מתוך־האש כמנו וחי: **27** קרב אתה ושמע את כל־אשר יאמר יהוה אלהינו ואת
 תדבר אלינו את כל־אשר ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו: **28** וישמע יהוה
 את־קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את־קול דברי העם הזה
 אשר דברו אליך היטיבו כל־אשר דברו: **29** מִי־יתן והיה לבבם זה להם ליראה
 אתי ולשמר את־כל־מצותי כל־הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם: **30** לך אמר
 להם שובו לכם לאהליכם: **31** ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל־המצוה
 והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה: **32**
 ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסרו ימין ושמאל: **33**
 בכל־הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון וטוב לכם והארכתם
 ימים בארץ אשר תירשון: **Deu 6** וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה
 אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: **2** למען תירא
 את־יהוה אלהיך לשמר את־כל־חקתיו ומצותיו אשר אנכי מצוך אתה ובנך

ובן-בנך כל ימי חיידך ולמען יארכן ימיך: ³ ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבוין מאד כאשר דבר יהוה אלהיך לך ארץ זבת חלב ודבש: **פ** ⁴ שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: ⁵ ואהבת את יהוה אלהיך בכל-לבבך ובכל-נפשך ובכל-מאדך: ⁶ והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על-לבבך: ⁷ ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: ⁸ וקשרתם לאות על-ידך והיו לטטפת בין עיניך: ⁹ וכתבתם על-מזוזות ביתך ובשעריך: **ס** ¹⁰ והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל-הארץ אשר נשבע לאבתך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדלות וטבת אשר לא-בנית: ¹¹ ובתים מלאים כל-טוב אשר לא-מלאת וברת חצובים אשר לא-חצבת כרמים וזיתים אשר לא-נטעת ואכלת ושבעת: ¹² השמר לך פן-תשכח את-יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: ¹³ את-יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשב: ¹⁴ לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם: ¹⁵ כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן-יחרה אפיהוה אלהיך בך והשמידך מעל פני האדמה: **ס** ¹⁶ לא תנסו את-יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במסה: ¹⁷ שמור תשמרון את-מצות יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך: ¹⁸ ועשית הישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת את-הארץ הטבה אשר-נשבע יהוה לאבתך: ¹⁹ להדף את-כל-איביך מפניך כאשר דבר יהוה: **ס** ²⁰ כי-ישאלך בך מחר לאמר מה העדת והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אתכם: ²¹ ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוציאנו יהוה ממצרים ביד חזקה: ²² ויתן יהוה אותם ומפתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל-ביתו לעינינו: ²³ ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את-הארץ אשר נשבע לאבותינו: ²⁴ ויצונו יהוה לעשות את-כל-החקים האלה ליראה את-יהוה אלהינו לטוב לנו כל-הימים לחיתנו כהיום הזה: ²⁵ וצדקה תהיה-לנו כי-נשמר לעשות את-כל-המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו: **ס** **Deu 7** כי יביאך יהוה אלהיך אל-הארץ אשר-אתה בא-שמה לרשתה ונשל גוים-רבים מפניך החתי והגרנשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוי שבעה גוים רבים ועצומים ממך: ² ונתנם יהוה אלהיך לפניך והכיתם החרם תחרים אתם לא-תכרת להם ברית ולא תחנם: ³ ולא תחתן בם בתך לא-תתן לבניו ובתו לא-תקח לבנך: ⁴ כי-יסיר את-בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אפיהוה בכם והשמידך מהר: ⁵ כי-אם-כה תעשו להם מזבחתיים תחצו ומצבתם תשברו ואשיריהם תגדעון ופסיליהם תשרפון באש: ⁶ כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר יהוה אלהיך להיות לו לעם סגולה מכל העמים אשר על-פני האדמה: **ס** ⁷ לא מרבכם מכל-העמים חשק יהוה בכם ויבחר בכם כי-אתם המעט מכל-העמים: ⁸ כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את-השבעה אשר נשבע לאבתים הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך-מצרים: ⁹ וידעת כי-יהוה אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי **מצותו** **מצותיו** לאלף דור: ¹⁰ ומשלם לשנאיו אל-פניו להאבידו לא יאחר לשנאו אל-פניו ישלם-לו: ¹¹ ושמרת את-המצוה ואת-החקים ואת-המשפטים אשר אנכי מצוך היום לעשותם: **פ** ¹² והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את-הברית ואת-החסד אשר נשבע לאבתך: ¹³ ואהבך וברכך והרבך וברך פרי-בטנך ופרי-אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגרי-אלפך

ועשתרת צאנך על האדמה אשר-נשבע לאבתיך לתת לך: **14** ברוך תהיה מכל-העמים לא-יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך: **15** והסיר יהוה ממך כל-חלי וכל-מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל-שנאיך: **16** ואכלת את-כל-העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא-תחס עינך עליהם ולא תעבד את-אלהיהם כי-מוקש הוא לך: **ס 17** כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם: **18** לא תירא מהם זכר תזכר את אשר-עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל-מצרים: **19** המסת הגדלת אשר-ראו עיניך והאתת והמפתים והיד החזקה והזרע הנטויה אשר הוצאך יהוה אלהיך כן-יעשה יהוה אלהיך לכל-העמים אשר-אתה ירא מפניהם: **20** וגם את-הצרעה ישלח יהוה אלהיך בם עד-אבד הנשארים והנסתרים מפניך: **21** לא תערץ מפניהם כי-יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא: **22** ונשל יהוה אלהיך את-הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן-תרבה עליך חית השדה: **23** ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם מהומה גדלה עד השמדם: **24** ונתן מלכיהם בידך והאבדת את-שמם מתחת השמים לא-יתיצב איש בפניך עד השמודך אתם: **25** פסילי אלהיהם תשרפון באש לא-תחמוד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא: **26** ולא-תביא תועבה אל-ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי-חרם הוא: **פ 8 Deu** כל-המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיון ורבייתם ובאתם וירשתם את-הארץ אשר-נשבע יהוה לאבתיכם: **2** וזכרת את-כל-הדרך אשר הליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את-אשר בלבבך התשמר **[מצותו]** **[מצותיו]** אסלא: **3** ויענך וירעבך ויאכלך את-הזמן אשר לא-ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודעך כי לא על-הלחם לבדו יחיה האדם כי על-כל-מוצא פי-יהוה יחיה האדם: **4** שמלתך לא בלחה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה: **5** וידעת עם-לבבך כי כאשר ייסר איש את-בנו יהוה אלהיך מיסרך: **6** ושמרת את-מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו: **7** כי יהוה אלהיך מביאך אל-ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר: **8** ארץ חטה ושערה ונפן ותאנה ורמון ארץ-זית שמן ודבש: **9** ארץ אשר לא במסכנת תאכל-בה לחם לא-תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת: **10** ואכלת ושבעת וברכת את-יהוה אלהיך על-הארץ הטבה אשר נתן-לך: **11** השמר לך פן-תשכח את-יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום: **12** פן-תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת: **13** ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה-לך וכל אשר-לך ירבה: **14** ורם לבבך ושכחת את-יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: **15** המוליכך במדבר הגדל והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין-מים המוציא לך מים מצור החלמיש: **16** המאכלך מן במדבר אשר לא-ידעון אבתיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך: **17** ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את-החיל הזה: **18** וזכרת את-יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את-בריתו אשר-נשבע לאבתיך כיום הזה: **פ 19** והיה אם-שכח תשכח את-יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחית להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון: **20** כגוים אשר יהוה מאביד מפניהם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם: **פ 9 Deu** שמע ישראל אתה עבר היום את-הירדן לבא לרשת גוים גדלים ועצמים ממך ערים

גדלת ובצרת בשמים: **2** עסגדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק: **3** וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא-העבר לפניך אש אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה לך: **4** אל-תאמר בלבבך בהדף יהוה אלהיך אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת את-הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה מורישם מפניך: **5** לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את-ארצם כי ברשעת הגוים האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים את-הדבר אשר נשבע יהוה לאבתך לאברהם ליצחק וליעקב: **6** וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את-הארץ הטובה הזאת לרשתה כי עס-קשה-ערף אתה: **7** זכר אל-תשכח את אשר-הקצפת את-יהוה אלהיך במדבר למן-היום אשר-יצאת מארץ מצרים עד-באכם עד-המקום הזה ממרים הייתם עס-יהוה: **8** ובחרב הקצפתם את-יהוה ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם: **9** בעלתי ההרה לקחת לוחת האבנים לוחת הברית אשר-כרת יהוה עמכם ואשב בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי: **10** ויתן יהוה אלי את-שני לוחת האבנים כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל-הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל: **11** ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה נתן יהוה אלי את-שני לוחת האבנים לוחת הברית: **12** ויאמר יהוה אלי קום רד מהר מזה כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן-הדרך אשר צויתם עשו להם מסכה: **13** ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את-העם הזה והנה עס-קשה-ערף הוא: **14** הרף ממני ואשמידם ואמחה את-שםם מתחת השמים ואעשה אותך לגויעצום ורב ממנו: **15** ואפן וארד מן-ההר וההר בער באש ושני לוחת הברית על שתי ידי: **16** וארא והנה חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר מן-הדרך אשר-צוה יהוה אתכם: **17** ואתפש בשני הלוחת ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם: **18** ואתנפל לפני יהוה כראשנה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל-חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו: **19** כי יגרתי מפני האף והחמה אשר קצף יהוה עליכם להשמיד אתכם וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא: **20** ובאהרן התאנף יהוה מאד להשמידו ואתפלל גם-בעד אהרן בעת ההוא: **21** ואת-חטאתכם אשר-עשיתם את-העגל לקחתי ואשרף אתו באש ואכת אתו טהון היטב עד אשר-דק לעפר ואשלך את-עפרו אל-הנחל הירד מן-ההר: **22** ובתבערה ובמסה ובקברת התאווה מקצפים הייתם את-יהוה: **23** ובשלח יהוה אתכם מקדש ברנע לאמר עלו ורשו את-הארץ אשר נתתי לכם ותמרו את-פי יהוה אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקלו: **24** ממרים הייתם עס-יהוה מיום דעתי אתכם: **25** ואתנפל לפני יהוה את ארבעים היום ואת-ארבעים הלילה אשר התנפלתי כי-אמר יהוה להשמיד אתכם: **26** ואתפלל אל-יהוה ואמר אדני יהוה אל-תשחת עמך ונחלתך אשר פדית בגדלך אשר-הוצאת ממצרים ביד חזקה: **27** זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל-תפן אל-קשי העם הזה ואל-רשעו ואל-חטאתו: **28** פן-יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מבלי יכלת יהוה להביאם אל-הארץ אשר-דבר להם ומשנאתו אותם הוציאם להמתם במדבר: **29** והם עמך ונחלתך אשר הוצאת בכתך הגדל ובזרעך הנשויה: **פ** **Deu 10** בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל-לך שני-לוחת אבנים כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ: **2** ואכתב

על-הלחת את-הדברים אשר היו על-הלחת הראשנים אשר שברת ושמתם בארון: **3**
ואעש ארון עצי שטים ואפסל שני-לחת אבנים כראשנים ואעל ההרה ושני הלחת
בידי: **4** ויכתב על-הלחת כמכתב הראשון את עשרת הדברים אשר דבר יהוה
אליכם בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי: **5** ואפן וארד מן-ההר ואשם
את-הלחת בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צוני יהוה: **6** ובני ישראל נסעו
מבארת בני-יעקן מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם ויכתן אלעזר בנו תחתיו: **7** משם
נסעו הגרודה ומן-הגרודה יטבתה ארץ נחלי מים: **8** בעת ההוא הבדיל יהוה
את-שבט הלוי לשאת את-ארון ברית-יהוה לעמד לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו
עד היום הזה: **9** על-כן לא-יהיה ללוי חלק ונחלה עם-אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר
דבר יהוה אלהיך לו: **10** ואנכי עמדתי בהר כימים הראשנים ארבעים יום
וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא לא-אבה יהוה השחיתך: **11**
ויאמר יהוה אלי קום לך למסע לפני העם ויבאו וירשו את-הארץ אשר-נשבעתי
לאבתם לתת להם: **פ 12** ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל מעמך כי
אם-ליראה את-יהוה אלהיך ללכת בכל-דרכיו ולא-הבה אתו ולעבד את-יהוה
אלהיך בכל-לבבך ובכל-נפשך: **13** לשמר את-מצות יהוה ואת-חקתיו אשר אנכי
מצוך היום לשוב לך: **14** הן ליהוה אלהיך השמים ושמי השמים הארץ
וכל-אשר-בה: **15** רק באבתך חשק יהוה לא-הבה אותם ויבחר בזרעם אחריהם
בכם מכל-העמים כיום הזה: **16** ומלתם את ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו עוד:
17 כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדל הגבר והנורא
אשר לא-ישא פנים ולא יקח שחד: **18** עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו
לחם ושמלה: **19** ואהבתם את-הגר כי-גרים הייתם בארץ מצרים: **20** את-יהוה
אלהיך תירא אתו תעבד ובו תדבק ובשמו תשב: **21** הוא תהלתך והוא אלהיך
אשר-עשה אתך את-הגדלת ואת-הנוראת האלה אשר ראו עיניך: **22** בשבעים נפש
ירדו אבתך מצרימה ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי השמים לרב: **Deu 11** ואהבת
את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו ומשפטיו ומצותיו כל-הימים: **2** וידעתם
היום כי לא את-בניכם אשר לא-ידעו ואשר לא-ראו את-מוסר יהוה אלהיכם
את-גדלו את-ידו החזקה וזרעו הנטויה: **3** ואת-אתתיו ואת-מעשיו אשר עשה בתוך
מצרים לפרעה מלך-מצרים ולכל-ארצו: **4** ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו
אשר הציף את-מי ים-סוף על-פניהם ברדפם אחריכם ויאבדם יהוה עד היום הזה:
5 ואשר עשה לכם במדבר עד-באכם עד-המקום הזה: **6** ואשר עשה לדתן ולאבירים
בני אליאב בן-ראובן אשר פצתה הארץ את-פיה ותבלעם ואת-בתיהם
ואת-אחיהם ואת כל-היקום אשר ברגליהם בקרב כל-ישראל: **7** כי עיניכם הראת
את-כל-מעשה יהוה הגדל אשר עשה: **8** ושמרתם את-כל-המצוה אשר אנכי מצוך
היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את-הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: **9**
ולמען תאריכו ימים על-האדמה אשר נשבע יהוה לאבתים לתת להם ולזרעם
ארץ זבת חלב ודבש: **ס 10** כי הארץ אשר אתה בא-שמה לרשתה לא כארץ
מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר תזרע את-זרעך והשקית ברגלך כגן הירק: **11**
והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים
תשתה-מים: **12** ארץ אשר-יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עיני יהוה אלהיך בה
מרשית השנה ועד אחרית שנה: **ס 13** והיה אם-שמעו תשמעו אל-מצותי אשר אנכי

מצוה אתכם היום לאהבה את־יהוה אלהיכם ולעבדו בכל־לבבכם ובכל־נפשכם: **14**
ונתתי מטר־ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: **15** ונתתי עשב
בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת: **16** השמרו לכם פן יפתח לבבכם וסרתם ועבדתם
אלהים אחרים והשתחוייתם להם: **17** וחרה אפ־יהוה בכם ועצר את־השמים
ולא־יהיה מטר והאדמה לא תתן את־יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה
אשר יהוה נתן לכם: **18** ושמתם את־דברי אלה על־לבבכם ועל־נפשכם וקשרתם
אתם לאות על־ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם: **19** ולמודתם אתם את־בניכם לדבר
בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: **20** וכתבתם על־מזוזות ביתך
ובשעריך: **21** למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם
לחת להם כימי השמים על־הארץ: **22** **ס** כי אם־שמר תשמרון את־כל־המצוה הזאת
אשר אנכי מצוה אתכם לעשותה לאהבה את־יהוה אלהיכם ללכת בכל־דרכיו
ולדבקה־בו: **23** והוריש יהוה את־כל־הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים
ועצמים מכם: **24** כל־המקום אשר תדרך כף־רגלכם בו לכם יהיה מן־המדבר
והלבנון מן־הנהר נהר־פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם: **25** לא־יתיצב איש
בפניכם פחדכם ומוראכם יתן יהוה אלהיכם על־פני כל־הארץ אשר תדרכו־בה
כאשר דבר לכם: **26** **ס** ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה: **27** את־הברכה
אשר תשמעו אל־מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום: **28** והקללה
אם־לא תשמעו אל־מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן־הדרך אשר אנכי מצוה אתכם
היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא־ידעתם: **29** **ס** והיה כי יביאך יהוה
אלהיך אל־הארץ אשר־אתה בא־שמה לרשתה ונתתה את־הברכה על־הר גרזים
ואת־הקללה על־הר עיבל: **30** הלא־המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש
בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלוני מרה: **31** כי אתם עברים
את־הירדן לבא לרשת את־הארץ אשר־יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה
וישבתם־בה: **32** ושמתם לעשות את כל־החקים ואת־המשפטים אשר אנכי נתן
לפניכם היום: **Deu 12** אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן
יהוה אלהי אבותיך לך לרשתה כל־הימים אשר־אתם חיים על־האדמה: **2** אבד
תאבדון את־כל־המקומות אשר עבדו־שם הגוים אשר אתם ירשים אתם את־אלהיהם
על־ההרים הרמים ועל־הגבעות ותחת כל־עץ רענן: **3** ונתצתם את־מזבחתם ושברתם
את־מזבחתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את־שם
מן־המקום ההוא: **4** לא־תעשון כן ליהוה אלהיכם: **5** כי אם־אל־המקום אשר־יבחר
יהוה אלהיכם מכל־שבטים לשום את־שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה: **6**
והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ואת מעשרתיכם ואת תרומת ידכם ונדריכם
ונדבתיכם ובכרת בקרכם וצאנכם: **7** ואכלתם־שם לפני יהוה אלהיכם ושמתם בכל
משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך יהוה אלהיך: **8** לא תעשון ככל אשר אנחנו
עשים פה היום איש כל־הישר בעיניו: **9** כי לא־באתם עד־עתה אל־המנוחה
ואל־הנחלה אשר־יהוה אלהיך נתן לך: **10** ועברתם את־הירדן וישבתם בארץ
אשר־יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מכל־איביכם מסביב וישבתם־בטח: **11**
והיה המקום אשר־יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה תביאו את
כל־אשר אנכי מצוה אתכם עולתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרמת ידכם וכל מבחר
נדריכם אשר תדרו ליהוה: **12** ושמתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנתיכם

ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם: **13** השמר לך פן־תעלה עלתיך בכל־מקום אשר תראה: **14** כי אם־במקום אשר־יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך: **15** רק בכל־אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך אשר נתן־לך בכל־שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל: **16** רק הדם לא תאכלו על־הארץ תשפכנו כמים: **17** לא־תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך ותירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך וכל־נדרריך אשר תדר ונדבתך ותרומת ירך: **18** כי אם־לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמת לפני יהוה אלהיך בכל משלח ירך: **19** השמר לך פן־תעזב את־הלוי כלי־מיך על־אדמתך: **20** כי־ירחיב יהוה אלהיך את־גבולך כאשר דבר־לך ואמרת אכלה בשר כִּי־תאווה נפשך לאכל בשר בכל־אות נפשך תאכל בשר: **21** כי־ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך: **22** אך כאשר יאכל את־הצבי ואת־האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלנו: **23** רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא־תאכל הנפש עם־הבשר: **24** לא תאכלנו על־הארץ תשפכנו כמים: **25** לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריו כִּי־תעשה הישר בעיני יהוה: **26** רק קדשיך אשר־יהיו לך ונדרריך תשא ובאת אל־המקום אשר־יבחר יהוה: **27** ועשית עלתיך הבשר והדם על־מזבח יהוה אלהיך ודם־זבחיך ישפך על־מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל: **28** שמר ושמת את כל־הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריו עד־עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך: **29** כי־יכרית יהוה אלהיך את־הגוים אשר אתה בא־שמה לרשת אותם מפניך וירשת אתם וישבת בארצם: **30** השמר לך פן־תנקש אחריהם אחרי השומרים מפניך ופן־תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את־אלהיהם ואעשה־כן גם־אני: **31** לא־תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל־תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את־בניהם ואת־בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם: **Deu 13** את כל־הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא־תספ עליו ולא תגרע ממנו: **2** כי־יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת: **3** ובא האות והמופת אשר־דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא־ידעתם ונעבדם: **4** לא תשמע אל־דברי הנביא ההוא או אל־חולם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את־יהוה אלהיכם בכל־לבבכם ובכל־נפשכם: **5** אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת־מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקו: **6** והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר־סרה על־יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפך מבית עבדים להדיחך מן־הדרך אשר צוה יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך: **7** כי יסיתך אחיך בן־אמך או־בנך או־בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך: **8** מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד־קצה הארץ: **9** לא־תאבה לו ולא תשמע אליו ולא־תחוס עינך עליו ולא־תחמל ולא־תכסה עליו: **10** כי הרג תהרגנו ירך תהיה־בו בראשונה להמיתו ויד כל־העם באחרנה: **11** וסקלתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל

יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: **12** וכל־ישראל ישמעו ויראוך ולא־יוספו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך: **ס 13** כִּי־תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר: **14** יצאו אנשים בני־בליעל מקרבך וידיחו את־ישיבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא־ידעתם: **15** ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך: **16** הכה תכה את־ישיבי העיר **(ההוא) [ההיא]** לפי־חרב החרם אתה ואת־כל־אשר־בה ואת־בהמתה לפי־חרב: **17** ואת־כל־שללה תקבץ אל־תוך רחבה ושרפת באש את־העיר ואת־כל־שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד: **18** ולא־ידבק בידך מאומה מן־החרם למען ישוב יהוה מחרון אפו ונתן־לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבת־יך: **19** כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את־כל־מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך: **ס Deu 14** בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדרו ולא־תשימו קרחה בין עיניכם למת: **2** כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על־פני האדמה: **ס 3** לא תאכל כל־חועבה: **4** זאת הבהמה אשר תאכלו שור שה כשבים ושה עזים: **5** איל וצבי ויחמור ואקו ודישן ותאו וזמר: **6** וכל־בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו: **7** אך את־זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה השסועה את־הגמל ואת־הארנבת ואת־השפן כִּי־מעלה גרה המה ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם: **8** ואת־החזיר כִּי־מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו: **ס 9** את־זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר־לו סנפיר וקשקשת תאכלו: **10** וכל אשר אין־לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם: **ס 11** כל־צפור טהרה תאכלו: **12** וזה אשר לא־תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה: **13** והראה ואת־האיה והדיה למינה: **14** ואת כל־ערב למיניו: **15** ואת בת היענה ואת־התחמס ואת־השחף ואת־הנגן למינהו: **16** את־הכוס ואת־הינשוף והתנשמת: **17** והקאת ואת־הרחמה ואת־השלך: **18** והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת והעשילף: **19** וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו: **20** כל־עוף טהור תאכלו: **21** לא תאכלו כל־נבלה לגר אשר־בשעריך תתנה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לא־תבשל גדי בחלב אמו: **פ 22** עשר תעשר את כל־תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה: **23** ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר־יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את־יהוה אלהיך כל־הימים: **24** וכי־ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי־ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי יברכך יהוה אלהיך: **25** ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל־המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו: **26** ונתתה הכסף בכל אשר־תאווה נפשך בבקר ובצאן וביין ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמת אתה וביתך: **27** והלוי אשר־בשעריך לא תעזבו כי אין לו חלק ונחלה עמך: **ס 28** מקצה שלש שנים תוציא את־כל־מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך: **29** ובא הלוי כי אין־לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך יהוה אלהיך בכל־מעשה ידך אשר תעשה: **ס Deu 15** מקץ שבע־שנים תעשה שמיטה: **2** וזה דבר השמיטה שמוט כל־בעל משה ירו אשר ישה ברעהו לא־יגש את־רעהו ואת־אחיו

כִּי־קרא שִׁמְשָׁה לִיהוּה: **3** אֶת־הַנְּכָרִי תִגַּשׁ וְאִשֶּׁר יִהְיֶה לָךְ אֶת־אֲחִיךָ תִשְׁמַט יָדְךָ: **4**
 אִפְסֵי כִי לֹא יִהְיֶה־בְךָ אֲבִיּוֹן כִּי־בֵרֶכְךָ יִבְרַכְךָ יְהוּה בְּאָרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוּה אֱלֹהֶיךָ נִתְּן־לָךְ
 נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ: **5** רַק אִם־שְׁמוּעָה תִשְׁמָע בְּקוֹל יְהוּה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוּמֵר לַעֲשׂוֹת
 אֶת־כָּל־הַמִּצְוֹת הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה הַיּוֹם: **6** כִּי־יְהוּה אֱלֹהֶיךָ בֵּרֶכְךָ כַּאֲשֶׁר
 דִּבַּר־לָךְ וְהִעֲבַשְׁתָּ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תִעֲבֹט וּמִשַּׁלַּת בְּגוֹיִם רַבִּים וּבְךָ לֹא יִמְשָׁלוּ:
7 כִּי־יְהוּה בְךָ אֲבִיּוֹן מֵאֲחַד אֲחִיךָ בְּאֲחַד שְׁעָרֶיךָ בְּאֲרָצְךָ אֲשֶׁר־יְהוּה אֱלֹהֶיךָ נִתְּן
 לָךְ לֹא תֵאֱמָר אֶת־לִבְּךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת־יָדְךָ מֵאֲחִיךָ הָאֲבִיּוֹן: **8** כִּי־פָתַח תִּפְתַּח
 אֶת־יָדְךָ לוֹ וְהִעֲבַשְׁתָּ תִעֲבִישְׁנוּ דֵי מַחְסְרוֹ אֲשֶׁר יַחְסֵר לוֹ: **9** הַשְׁמַר לָךְ פְּרִי־יְהוּה דִּבְרַר
 עִם־לִבְּבְךָ בְּלִיעַל לֵאמֹר קִרְבָּה שְׁנַת־הַשְּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרַעַה עֵינֶיךָ בְּאֲחִיךָ
 הָאֲבִיּוֹן וְלֹא תִתֵּן לוֹ וְקִרְא עֲלֶיךָ אֲלִי־יְהוּה וְהוּה בְךָ חֲטָא: **10** נִתּוֹן תִּתֵּן לוֹ וְלֹא־יִרַע
 לְבָבְךָ בַּחֲתֹךְ לוֹ כִּי בְּגַלְלֵי הַדְּבָר הַזֶּה יִבְרַכְךָ יְהוּה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֶׂיךָ וּבְכָל
 מַשְׁלַח יָדְךָ: **11** כִּי לֹא־יַחְדַּל אֲבִיּוֹן מִקִּרְבֵּי הָאָרֶץ עַל־כֵּן אֲנִי מִצְוֶה לֵאמֹר פָּתַח
 תִּפְתַּח אֶת־יָדְךָ לְאֲחִיךָ לְעֵנִיךָ וְלֵאבִינֶךָ בְּאֲרָצְךָ: **12** כִּי־יִמְכַר לָךְ אֲחִיךָ הָעֵבֵרִי אוֹ
 הָעֵבֵרִיָּה וְעַבְדְּךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבִשְׁנֵה הַשְּׁבִיעִת תִּשְׁלַחְנוּ חֲפָשִׁי מֵעִמְךָ: **13** וְכִי־תִשְׁלַחְנוּ
 חֲפָשִׁי מֵעִמְךָ לֹא תִשְׁלַחְנוּ רִיקִים: **14** הָעֵנִיךָ תִעֲנִיךָ לוֹ מִצָּאֲנֶךָ וּמִגִּרְנֶךָ וּמִקִּבְּךָ אֲשֶׁר
 בֵּרֶכְךָ יְהוּה אֱלֹהֶיךָ תִתֵּן־לוֹ: **15** וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאָרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפְדֶּךָ יְהוּה
 אֱלֹהֶיךָ עַל־כֵּן אֲנִי מִצְוֶה אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה הַיּוֹם: **16** וְהוּה כִּי־יֹאמֵר אֵלֶיךָ לֹא אֶצְאָ
 מֵעִמְךָ כִּי אֶהְבֶּךָ וְאֶת־בֵּיתְךָ כִּי־טוֹב לוֹ עִמְךָ: **17** וְלִקְחַתָּ אֶת־הַמִּרְצָע וּנְתַתָּה בְּאִזְנוֹ
 וּבִדְלַת וְהוּה לָךְ עֶבֶד עוֹלָם וְאִף לְאִמְתְּךָ תַעֲשֶׂה־כֵּן: **18** לֹא־יִקְשֶׁה בְּעֵינֶיךָ בְּשַׁלַּח
 אֶת־וּ חֲפָשִׁי מֵעִמְךָ כִּי מִשְׁנֵה שְׂכָר שְׂכִיר עַבְדְּךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבֵרֶכְךָ יְהוּה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל
 אֲשֶׁר תַעֲשֶׂה: **19** כָּל־הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יוֹלֵד בְּבִקְרָךְ וּבְצִאֲנֶךָ הַזָּכָר תִּקְדִּישׁ לַיהוּה
 אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲבֹד בְּבָכָר שׁוֹרְךָ וְלֹא תִגְזֹז בְּכוֹר צִאֲנֶךָ: **20** לִפְנֵי יְהוּה אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלֵנוּ
 שְׁנֵה בִשְׁנֵה בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוּה אֶתָּה וּבֵיתְךָ: **21** וְכִי־יְהוּה בּוֹ מוֹם פֶּסַח אוֹ עוֹר
 כָּל מוֹם רַע לֹא תִזְבַּחְנוּ לַיהוּה אֱלֹהֶיךָ: **22** בְּשַׁעֲרֶיךָ תֹאכְלֵנוּ הַטֶּמֶא וְהַטְּהוֹר יַחְדוֹ
 כְּצִבֵי וְכֵאֵיל: **23** רַק אֶת־דָּמּוֹ לֹא תֹאכַל עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפַּכְנוּ כְּמִים: **Deu 16** שְׁמוֹר
 אֶת־יְהוּה אֱלֹהֶיךָ וְעֲשִׂיתָ פֶּסַח לַיהוּה אֱלֹהֶיךָ כִּי בַחֲדָשׁ הָאֲבִיב הוּצִיאֲךָ יְהוּה אֱלֹהֶיךָ
 מִמִּצְרַיִם לַיְלָה: **2** וּזְבַחַתָּ פֶּסַח לַיהוּה אֱלֹהֶיךָ צֹאֵן וּבִקְרָ בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוּה
 לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם: **3** לֹא־תֹאכַל עֲלֵיו חֲמֹץ שִׁבְעַת יָמִים תֹאכַל־עֲלָיו מִצּוֹת לֶחֶם עֲנִי כִּי
 בַחֲפוּזִין יֵצֵאתָ מֵאָרֶץ מִצְרַיִם לְמַעַן תִּזְכַּר אֶת־יוֹם צֵאתְךָ מֵאָרֶץ מִצְרַיִם כָּל יְמֵי
 חַיֶּיךָ: **4** וְלֹא־יִרְאֶה לָךְ שָׂאֵר בְּכָל־גִּבְלֶךָ שִׁבְעַת יָמִים וְלֹא־יִלִּין מִן־הַבֶּשֶׂר אֲשֶׁר תִּזְבַּח
 בְּעֶרֶב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן לְבִקְרָ: **5** לֹא תוֹכַל לִזְבַּח אֶת־הַפֶּסַח בְּאֲחַד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר־יְהוּה
 אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ: **6** כִּי אִם־אֱלֹהֵי־מִקּוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוּה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם תִּזְבַּח
 אֶת־הַפֶּסַח בְּעֶרֶב כְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ מוֹעֵד צֵאתְךָ מִמִּצְרַיִם: **7** וּבְשַׁלַּח וְאִכְלַתָּ בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר
 יִבְחַר יְהוּה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ וּפְנִיתָ בְּבִקְרָ וְהִלַּכְתָּ לְאֶהְלִיךָ: **8** שִׁשַּׁת יָמִים תֹאכַל מִצּוֹת
 וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עֲצַרְתָּ לַיהוּה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה מְלָאכָה: **9** שְׁבַע־שִׁבְעַת
 תִּסְפַּר־לָךְ מֵהַחֵל חֲרַמְשׁ בְּקִמָּה תַחֵל לִסְפֹּר שְׁבַע־שִׁבְעוֹת: **10** וְעֲשִׂיתָ חַג שְׁבַע־עוֹת
 לַיהוּה אֱלֹהֶיךָ מִסַּת נִדְבַת יָדְךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן כַּאֲשֶׁר יִבְרַכְךָ יְהוּה אֱלֹהֶיךָ: **11** וּשְׂמַחַת
 לִפְנֵי יְהוּה אֱלֹהֶיךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתְךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וְהַלְוִי אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ וְהַגֵּר
 וְהִיתוּם וְהָאֲלֻמָּנָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוּה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם: **12**
 וְזָכַרְתָּ כִּי־עַבְדָּ הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם וּשְׂמַרְתָּ וְעֲשִׂיתָ אֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה: **13** חַג הַסֵּכֶת

תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך ומיקבך: **14** ושמת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך: **15** שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידך והיית אך שמח: **16** שלוש פעמים בשנה יראה כל-זכורך את-פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את-פני יהוה ריקם: **17** איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן-לך: **18** שפטים ושטרים תתן-לך בכל-שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את-העם משפט-צדק: **19** לא-תטה משפט לא תכיר פנים ולא-תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים: **20** צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את-הארץ אשר-יהוה אלהיך נתן לך: **21** לא-תטע לך אשרה כל-עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה-לך: **22** ולא-תקים לך מצבה אשר שגא יהוה אלהיך: **Deu 17** לא-תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא: **2** כרימזא בקרבך באחד שעריך אשר-יהוה אלהיך נתן לך איש אר-אשה אשר יעשה את-הרע בעיני יהוה-אלהיך לעבר בריתו: **3** וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או לירח או לכל-צבא השמים אשר לא-צויתי: **4** והגדלך ושמעת ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל: **5** והוצאת את-האיש ההוא או את-האשה ההוא אשר עשו את-הדבר הרע הזה אל-שעריך את-האיש או את-האשה וסקלתם באבנים ומתו: **6** על-פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על-פי עד אחד: **7** יד העדים תהיה-בו בראשנה להמיתו ויד כל-העם באחרנה ובערת הרע מקרבך: **8** כי יפלא ממך דבר למשפט בין-דם לדם בין-דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל-המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו: **9** ובאת אל-הכהנים הלויים ואל-השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט: **10** ועשית על-פי הדבר אשר יגידו לך מן-המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמת לעשות ככל אשר יורוך: **11** על-פי התורה אשר יורוך ועל-המשפט אשר-יאמרו לך תעשה לא תסור מן-הדבר אשר-יגידו לך ימין ושמאל: **12** והאיש אשר-יעשה בזדון לבלתי שמע אל-הכהן העמד לשרת שם את-יהוה אלהיך או אל-השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל: **13** וכל-העם ישמעו ויראו ולא יזדון עוד: **14** כי-תבא אל-הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה וישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל-הגוים אשר סביבתי: **15** שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא-אחיק הוא: **16** רק לא-ירבה-לו סוסים ולא-ישיב את-העם מצרימה למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא תספון לשוב בדרך הזה עוד: **17** ולא ירבה-לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה-לו מאד: **18** והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את-משנה התורה הזאת על-ספר מלפני הכהנים הלויים: **19** והיתה עמו וקרא בו כלימי חייו למען ילמד ליראה את-יהוה אלהיו לשמר את-כל-דברי התורה הזאת ואת-החקים האלה לעשתם: **20** לבלתי רום-לבבו מאחיו ולבלתי סור מן-המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים על-ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל: **Deu 18** לא-יהיה לכהנים הלויים כל-שבט לוי חלק ונחלה עם-ישראל אשי יהוה ונחלתו יאכלון: **2** ונחלה לא-יהיה-לו בקרב אחיו יהוה הוא

נחלתו כאשר דבר-לו: **ס 3** וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח אִם-שור אִם-שה ונתן לכהן הזרע והלחיים והקבה: **4** ראשית דגנך תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן-לו: **5** כי בו בחר יהוה אלהיך מכל-שבטיך לעמוד לשרת בשם-יהוה הוא ובניו כל-הימים: **ס 6** וכי-יבא הלוי מאחד שעריך מכל-ישראל אשר-הוא גר שם ובא בכל-אות נפשו אל-המקום אשר-יבחר יהוה: **7** ושרת בשם יהוה אלהיו ככל-אחיו הלויים העמדים שם לפני יהוה: **8** חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו על-האבות: **ס 9** כי אתה בא אל-הארץ אשר-יהוה אלהיך נתן לך לא-תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם: **10** לא-ימצא בך מעביר בנו-ובתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף: **11** וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל-המתים: **12** כיתועבת יהוה כל-עשה אלה ובגלל התועבת האלה יהוה אלהיך מוריש אותם מפניך: **13** תמים תהיה עם יהוה אלהיך: **ס 14** כי הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל-מעננים ואל-קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה אלהיך: **15** נביא מקרבך מאחיך כמני יקים לך יהוה אלהיך אליו תשמעון: **16** ככל אשר-שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב ביום הקהל לאמר לא אסף לשמע את-קול יהוה אלהי ואת-האש הגדלה הזאת לא-אראה עוד ולא אמות: **17** ויאמר יהוה אלי היטיבו אשר דברו: **18** נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל-אשר אצוונו: **19** והיה האיש אשר לא-ישמע אל-דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו: **20** אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי את אשר לא-צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא: **21** וכי תאמר בלבבך איכה נדע את-הדבר אשר לא-ידברו יהוה: **22** אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא-יהיה הדבר ולא יבוא הוא הדבר אשר לא-ידברו יהוה בודון דברו הנביא לא תגור ממנו: **ס 19 Deu** כייכרית יהוה אלהיך את-הגוים אשר יהוה אלהיך נתן לך את-ארצם וירשתם וישבת בעריהם ובבתיהם: **2** שלוש ערים תבדיל לך בתוך ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: **3** תכין לך הדרך ושלשת את-גבול ארצך אשר ינחילך יהוה אלהיך והיה לנוס שמה כל-רצת: **4** וזה דבר הרצח אשר-ינוס שמה וחי אשר יכה את-רעהו בבלי-דעת והוא לא-שנא לו מתמל שלשם: **5** ואשר יבא את-רעהו ביער לחשב עצים ונדחה ידו בנרון לכת העץ ונשל הברזל מן-העץ ומצא את-רעהו ומת הוא ינוס אל-אחת הערים-האלה וחי: **6** פן-ירדף גאל הדם אחרי הרצח כייחם לבבו והשיגו כיירבה הדרך והכהו נפש ולו אין משפט-מות כי לא שנא הוא לו מתמול שלשום: **7** על-כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך: **ס 8** ואם-ירחיב יהוה אלהיך את-גבולך כאשר נשבע לאבתך ונתן לך את-כל-הארץ אשר דבר לתת לאבתך: **9** כיתשמר את-כל-המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את-יהוה אלהיך וללכת בדרכיו כל-הימים ויספת לך עוד שלש ערים על השלש האלה: **10** ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה והיה עליך דמים: **ס 11** וכי-יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס אל-אחת הערים האל: **12** ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גאל הדם ומת: **13** לא-תחוס עינך עליו ובערת דם-הנקי מישראל וטוב לך: **ס 14** לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: **ס 15** לא-יזיקום עד אחד באיש לכל-עון ולכל-חטאת בכל-חטא אשר יחטא על-פי שני עדים או על-פי

שלושה עדים יקום דבר: **16** כִּי־יִקוּם עַד־חַמֵּס בְּאִישׁ לַעֲנוֹת בּוֹ סָרָה: **17** וְעַמְדוֹ שְׁנֵיהֶאֱנָשִׁים אֲשֶׁר־לָהֶם הָרִיב לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי הַכְּהֹנִים וְהַשְּׂפָטִים אֲשֶׁר יִהְיוּ בַיּוֹם הַהוּם: **18** וּדְרָשׁוּ הַשְּׂפָטִים הַיָּטִב וְהַנָּה עַד־שִׁקְרָה הָעַד שִׁקְרָה עֲנָה בְּאֲחָיו: **19** וְעִשְׂתִּים לוֹ כְּאֲשֶׁר זָמַם לַעֲשׂוֹת לְאֲחָיו וּבִעֲרַת הָרַע מִקִּרְבְּךָ: **20** וְהַנְּשָׂאִים יִשְׁמְעוּ וִירְאוּ וְלֹא־יִסְפוּ לַעֲשׂוֹת עוֹד כְּדַבֵּר הָרַע הַזֶּה בְּקִרְבְּךָ: **21** וְלֹא תַחֲוֶס עֵינֶיךָ נֶפֶשׁ בְּנֶפֶשׁ עֵין בְּעֵין שֵׁן בְּשֵׁן יָד בְּיָד רֶגֶל בְּרֶגֶל: **Deu 20** כִּי־תִצְאָ לַמִּלְחָמָה עַל־אִיבֶיךָ וְרֵאִיתָ סוֹס וְרֶכֶב עִם רֶב מִמֶּךָ לֹא תִירָא מֵהֶם כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ הַמַּעֲלֵךְ מֵאַרְצְךָ מִצְרַיִם: **2** וְהָיָה כִּקְרַבְכֶם אֶל־הַמִּלְחָמָה וּנְגַשׁ הַכֹּהֵן וְדִבֶּר אֶל־הָעָם: **3** וְאָמַר אֱלֹהִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתֶּם קְרִבִּים הַיּוֹם לַמִּלְחָמָה עַל־אִיבֹיכֶם אֶל־יָרֵךְ לְבַבְכֶם אֶל־תִּירְאוּ וְאֶל־תַּחְפוּזוּ וְאֶל־תַּרְצֻזוּ מִפְּנֵיהֶם: **4** כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הֵהָלֵךְ עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם־אִיבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אַתְּכֶם: **5** וְדִבְרוּ הַשְּׂטָרִים אֶל־הָעָם לֵאמֹר מִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּנָה בֵּית־חֹדֶשׁ וְלֹא חָנְכוּ יָלְךְ וְיָשָׁב לְבֵיתוֹ פְּרִימֹת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יִחַנְכֶנּוּ: **6** וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר־נָטַע כֶּרֶם וְלֹא חָלְלוּ יָלְךְ וְיָשָׁב לְבֵיתוֹ פְּרִימֹת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יַחְלִלְנֵהוּ: **7** וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר־אַרְשׁ אִשָּׁה וְלֹא לָקַחָהּ יָלְךְ וְיָשָׁב לְבֵיתוֹ פְּרִימֹת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יִקְחָנָהּ: **8** וְיִסְפוּ הַשְּׂטָרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וְאָמְרוּ מִי־הָאִישׁ הַיּוֹרֵא וְרֵךְ הַלְּבָב יָלְךְ וְיָשָׁב לְבֵיתוֹ וְלֹא יִמַּס אֶת־לְבַב אֲחָיו כְּלַבְבוֹ: **9** וְהָיָה כִּכְלַת הַשְּׂטָרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וּפְקָדוֹ שְׂרֵי צְבָאוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם: **10** כִּי־תִקְרַב אֶל־עִיר לְהִלָּחֵם עֲלֶיהָ וּקְרָאתָ אֵלֶיהָ לְשָׁלוֹם: **11** וְהָיָה אִם־שָׁלוֹם תַּעֲנֵךְ וּפְתַחְהָ לָךְ וְהָיָה כִּל־הָעָם הַנִּמְצָא־בָּהּ יִהְיוּ לָךְ לְמַס וְעַבְדוּךָ: **12** וְאִם־לֹא תִשְׁלִים עִמָּךְ וְעִשְׂתָּה עִמָּךְ מִלְחָמָה וְצָרַת עֲלֶיהָ: **13** וְנִתְּנָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בִּידֶךָ וְהִכִּיתָ אֶת־כָּל־זְכוּרָהּ לְפִי־חָרְבִי: **14** רַק הַנְּשִׁים וְהַטַּף וְהַבְּהֵמָה וְכֹל אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּעִיר כִּל־שְׁלָלָהּ תָּבוֹז לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת־שְׁלַל אִיבֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ: **15** כֵּן תַּעֲשֶׂה לְכָל־הָעָרִים הַרְחֵקְתָּ מִמֶּךָ מֵאֹד אֲשֶׁר לֹא־יִמְעָרִי הַגּוֹיִם־הָאֵלֶּה הַנֶּה: **16** רַק מְעָרֵי הָעַמִּים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה לֹא תַחֲיֶה כִּל־נִשְׁמָה: **17** כִּי־הִחַרְםָ תַּחֲרִימָם הַחַיִּים וְהָאִמְרוּ הַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרָזִי הַחַיִּים וְהַיְבוּסִי כְּאֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: **18** לִמְעַן אֲשֶׁר לֹא־יִלְמְדוּ אַתְּכֶם לַעֲשׂוֹת כְּכָל תּוֹעֵבַתְכֶם אֲשֶׁר עָשׂוּ לְאֱלֹהֵיהֶם וְחִטְאַתְם לִיהוָה אֱלֹהֵיכֶם: **19** כִּי־תִצְוֶר אֶל־עִיר יָמִים רַבִּים לְהִלָּחֵם עֲלֶיהָ לְתַפְשָׁה אֶת־שְׂחִיתָ אֶת־עֲצָה לְנַדַּח עָלָיו גְּרוֹן כִּי מִמֶּנּוּ תֹאכַל וְאֲתוּ לֹא תִכְרַת כִּי הָאָדָם עֵץ הַשֵּׁדָה לְבָא מִפְּנֶיךָ בְּמִצּוֹר: **20** רַק עֵץ אֲשֶׁר־תִּדְעַ כִּי־לֹא־עֵץ מֵאֲכָל הוּא אֲתוּ תִשְׂחִית וְכָרַת וּבְנִית מִצּוֹר עַל־הָעִיר אֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה עִמָּךְ מִלְחָמָה עַד רִדְתָּהּ: **Deu 21** כִּי־יִמְצָא חָלָל בְּאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לְרִשְׁתָּהּ נָפֵל בְּשָׂדֶה לֹא נֹדַע מִי הַכְּהוֹ: **2** וַיִּצְאוּ זָקֵינֶיךָ וּשְׂפָטֶיךָ וּמְדַרְדּוּ אֶל־הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבַת הַחָלָל: **3** וְהָיָה הָעִיר הָעִיר הַקְּרִבָה אֶל־הַחָלָל וּלְקַחְהוּ זָקֵנֵי הָעִיר הַהוּא עֹגֵלָתָ בְּקֶרֶךָ אֲשֶׁר לֹא־עֵבֵד בָּהּ אֲשֶׁר לֹא־מִשְׁכָּה בְּעַל: **4** וְהוֹרְדוּ זָקֵנֵי הָעִיר הַהוּא אֶת־הָעֹגֵלָה אֶל־נַחַל אֵיתָן אֲשֶׁר לֹא־יִעֲבֹד בּוֹ וְלֹא יִזְרַע וְעֵרְפָר־שָׁם אֶת־הָעֹגֵלָה בְּנַחַל: **5** וּנְגַשׁוּ הַכְּהֹנִים בְּנֵי לֵוִי כִּי בָּם בָּחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁרְתוֹ וּלְבָרֶךְ בְּשֵׁם יְהוָה וְעַל־פִּיהֶם יִהְיֶה כְּלִרְיֹב וְכִל־נִגְעוּ: **6** וְכֹל זָקֵנֵי הָעִיר הַהוּא הַקְּרִבִּים אֶל־הַחָלָל יִרְחֲצוּ אֶת־יְדֵיהֶם עַל־הָעֹגֵלָה הָעֵרֹפָה בְּנַחַל: **7** וְעָנּוּ וְאָמְרוּ יָדֵינוּ לֹא (שִׁפְכָה) [שִׁפְכָה] אֶת־הַדָּם הַזֶּה וְעֵינֵינוּ לֹא רָאוּ: **8** כִּפֹּר לְעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־פָּדִיתָ יְהוָה וְאֶל־תַּתֵּן דָּם נָקִי בְּקֶרֶב עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל וְנִכְפַּר לָהֶם הַדָּם: **9** וְאַתָּה תִּבְעֵר הַדָּם הַנָּקִי מִקִּרְבְּךָ כִּי־תַעֲשֶׂה הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה: **10** כִּי־תִצְאָ לַמִּלְחָמָה עַל־אִיבֶיךָ וְנִתְּנוּ

יהוה אלהיך בידך ושבת שבינו: **11** וראית בשביה אשת יפתתאר וחשקת בה ולקחת לך לאשה: **12** והבאתה אל-תוך ביתך ונלחה את-ראשה ועשתה את-צפרניה: **13** והסירה את-שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה את-אביה ואת-אמה ירח ימים ואחר כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה: **14** והיה אם-לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא-תמכרנה בכסף לא-תתעמר בה תחת אשר עניתה: **ס 15** כי-תהיין לאיש שתי נשים האחת האהובה והאחת שנואה וילדולו בנים האהובה והשנואה והיה הבן הבכור לשניאה: **16** והיה ביום הנחילו את-בניו את אשר-יהיה לו לא יוכל לבכר את-בן-האהובה על-פני בן-השנואה הבכר: **17** כי את-הבכר בן-השנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר-ימצא לו כי-הוא ראשית אנו לו משפט הבכרה: **ס 18** כי-יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו ולא ישמע אליהם: **19** ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו אל-זקני עירו ואל-שער מקומו: **20** ואמרו אל-זקני עירו בננו זה סורר ומרה איננו שמע בקלנו זולל וסבא: **21** ורגמוהו כל-אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל-ישראל ישמעו ויראו: **ס 22** וכי-יהיה באיש חטא משפט-מות והומת ותלית אתו על-עץ: **23** לא-תלין נבלתו על-העץ כי-קבור תקברנו ביום ההוא כי-קללת אלהים תלוי ולא תטמא את-אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: **ס Deu 22** לא-תראה את-שור אחיך או את-שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך: **2** ואם-לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אל-תוך ביתך והיה עמך עד דרש אחיך אתו והשבתו לו: **3** וכן תעשה לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל-אברת אחיך אשר-תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם: **ס 4** לא-תראה את-חמור אחיך או שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו: **ס 5** לא-יהיה כלי-גבר על-אשה ולא-ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת יהוה אלהיך כל-עשה אלה: **פ 6** כי יקרא קן-צפור לפניך בדרך בכל-עץ או על-הארץ אפרחים או ביצים והאם רבצת על-האפרחים או על-הביצים לא-תקח האם על-הבנים: **7** שלח תשלח את-האם ואת-הבנים תקח-לך למען ייטב לך והארכת ימים: **ס 8** כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא-תשים דמים בביתך כי-יפל הנפל ממנו: **ס 9** לא-תזרע כרמך כלאים פן-תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם: **ס 10** לא-תחרש בשור-ובחמור יחדו: **ס 11** לא תלבש שעמנו צמר ופשתים יחדו: **ס 12** גדלים תעשה-לך על-ארבע כנפות כסותך אשר תכסה-בה: **ס 13** כי-יקח איש אשה ובא אליה ושנאה: **14** ושם לה עלילת דברים והוציא עליה שם רע ואמר את-האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא-מצאתי לה בתולים: **15** ולקח אבי **(הנער)** **(הנערה)** ואמה והוציאו את-בתולי **(הנער)** **(הנערה)** אל-זקני העיר השערה: **16** ואמר אבי **(הנער)** **(הנערה)** אל-הזקנים את-בתי נתתי לאיש הזה לאשה ושנאה: **17** והנה-הוא שם עלילת דברים לאמר לא-מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה לפני זקני העיר: **18** ולקחו זקני העיר-ההוא את-האיש ויסרו אתו: **19** וענשו אתו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל ולו-יתהיה לאשה לא-יוכל לשלחה כל-ימיו: **ס 20** ואם-אמת היה הדבר הזה לא-נמצאו בתולים **(לנער)** **(לנערה)**: **21** והוציאו את-**(הנער)** **(הנערה)** אל-פתח בית-אביה וסקלוה אנשי עירה באבנים ומתה כי-עשתה נבלה בישראל לזנות בית אביה ובערת הרע מקרבך: **ס 22** כי-ימצא איש שכב עם-אשה בעלת-בעל ומתו

גם־שניהם האיש השכב עם־האשה והאשה ובערת הרע מישראל: **ס 23** כי יהיה **[נער]** **[נערה]** בתולה מארשה לאיש ומצאה איש בעיר ושכב עמה: **ס 24** והוצאתם את־שניהם אל־שער העיר והוא וסקלתם אתם באבנים ומתו את־**[הנער]** **[הנערה]** על־דבר אשר לא־צעקה בעיר ואת־האיש על־דבר אשר־ענה את־אשת רעהו ובערת הרע מקרבך: **ס 25** ואם־בשדה ימצא האיש את־**[הנער]** **[הנערה]** המארשה והחזיק־בה האיש ושכב עמה ומת האיש אשר־שכב עמה לבדו: **ס 26** **[ולנער]** **[ולנערה]** לא־תעשה דבר אין **[לנער]** **[לנערה]** חטא מות כי כאשר יקום איש על־רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה: **ס 27** כי בשדה מצאה צעקה **[הנער]** **[הנערה]** המארשה ואין מושיע לה: **ס 28** כי־ימצא איש **[נער]** **[נערה]** בתולה אשר לא־ארשה ותפשה ושכב עמה ונמצאו: **ס 29** ונתן האיש השכב עמה לאבי **[הנער]** **[הנערה]** חמשים כסף ולו־תהיה לאשה תחת אשר ענה לא־יוכל שלחה כל־ימיו: **ס Deu 23** לא־יקח איש את־אשת אביו ולא יגלה כנף אביו: **ס 2** לא־יבא פצוע־דכא וכרות שפכה בקהל יהוה: **ס 3** לא־יבא ממזר בקהל יהוה גם דור עשירי לא־יבא לו בקהל יהוה: **ס 4** לא־יבא עמוני ומואבי בקהל יהוה גם דור עשירי לא־יבא להם בקהל יהוה עד־עולם: **ס 5** על־דבר אשר לא־קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שכר עליך את־בלעם בן־בעור מפתור ארם נהרים לקללך: **ס 6** ולא־אבה יהוה אלהיך לשמע אל־בלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את־הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך: **ס 7** לא־תדרש שלמם וטבתם כל־ימיוך לעולם: **ס 8** לא־תתעב אדמי כי אחיך הוא **ס 9** לא־תתעב מצרי כי־גר היית בארצו: **ס 9** בנים אשר־יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל יהוה: **ס 10** כי־תצא מחנה על־איביך ונשמרת מכל דבר רע: **ס 11** כי־יהיה בך איש אשר לא־יהיה טהור מקרה־לילה ויצא אל־מחויץ למחנה לא יבא אל־תוך המחנה: **ס 12** והיה לפנות־ערב ירחץ במים וכבא השמש יבא אל־תוך המחנה: **ס 13** ויד תהיה לך מחויץ למחנה ויצאת שמה חויץ: **ס 14** ויתד תהיה לך על־אזנך והיה בשבתך חויץ וחפרתה בה ושבת וכסית את־צאתך: **ס 15** כי יהוה אלהיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחניך קדוש ולא־יראה בך ערות דבר ושב מאחריו: **ס 16** לא־תסגיר עבד אל־אדניו אשר־ינצל אליך מעם אדניו: **ס 17** עמך ישב בקרבך במקום אשר־יבחר באחד שעריך בטוב לו לא תוננו: **ס 18** לא־תהיה קדשה מבנות ישראל ולא־יהיה קדש מבני ישראל: **ס 19** לא־תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית יהוה אלהיך לכל־נדר כי תועבת יהוה אלהיך גם־שניהם: **ס 20** לא־תשיך לאחריך נשך כסף נשך אכל נשך כל־דבר אשר ישך: **ס 21** לנכרי תשיך ולאחריך לא תשיך למען יברכך יהוה אלהיך בכל משלח ירך על־הארץ אשר־אתה בא־שמה לרשתה: **ס 22** כי־תדר נדר ליהוה אלהיך לא תאחר לשלמו כי־דרש ידרשנו יהוה אלהיך מעמך והיה בך חטא: **ס 23** וכי תחדל לנדר לא־יהיה בך חטא: **ס 24** מוצא שפתיך תשמר ועשית כאשר נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת בפיו: **ס 25** כי תבא בכרם רעך ואכלת ענבים כנפשך שבעך ואל־כליך לא תתן: **ס 26** כי תבא בקמת רעך וקטפת מלילת בידך וחרמש לא תניף על קמת רעך: **ס Deu 24** כי־יקח איש אשה ובעלה והיה אם־לא תמצא־חן בעיניו כי־מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו: **ס 2** ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש־אחר: **ס 3** ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש

האחרון אשר-לקחה לו לאשה: **4** לא-יוכל בעלה הראשון אשר-שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כ-יתועבה הוא לפני יהוה ולא תחטיא את-הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: **5** כ-י-יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא-יעבר עליו לכל-דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמה את-אשתו אשר-לקחה: **6** לא-יחבל רחים ורכב כ-י-נפש הוא חבל: **7** כ-י-מצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר-בו ומכרו ומת הגנב ההוא ובערת הרע מקרבך: **8** השמר בנגע-הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר-יורו אתכם הכהנים הלויים כאשר צויתם תשמרו לעשות: **9** זכור את אשר-עשה יהוה אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים: **10** כ-י-תשה ברעך משאת מאומה לא-תבא אל-ביתו לעבט עבטו: **11** בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יוציא אליך את-העבוט החוצה: **12** ואם-איש עני הוא לא תשכב בעבטו: **13** השב תשיב לו את-העבוט כבא השמש ושכב בשלמתו וברכך ולך תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך: **14** לא-תעשק שכיר עני ואביון מאחיך או מגרך אשר בארצך בשעריך: **15** ביומו תתן שכרו ולא-תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את-נפשו ולא-יקרא עליך אל-יהוה והיה בך חטא: **16** לא-יומתו אבות על-בנים ובנים לא-יומתו על-אבות איש בחטאו יומתו: **17** לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה: **18** וזכרת כי עבד היית במצרים ויפרך יהוה אלהיך משם על-כן אנכי מצוך לעשות את-הדבר הזה: **19** כי תקצר קצריך בשדך ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולא-למנה יהיה למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך: **20** כי תחבט זיתך לא תפאר אחריו לגר ליתום ולא-למנה יהיה: **21** כי תבצר כרמך לא תעולל אחריו לגר ליתום ולא-למנה יהיה: **22** וזכרת כ-י-עבד היית בארץ מצרים על-כן אנכי מצוך לעשות את-הדבר הזה: **Deu 25** כ-י-יהיה ריב בין אנשים וננשו אל-המשפט ושפטום והצדיקו את-הצדיק והרשיעו את-הרשע: **2** והיה אם-בן הכות הרשע והפילו השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר: **3** ארבעים יכנו לא יסיף פן-יסיף להכתו על-אלה מכה רבה ונקלה אחיך לעיניך: **4** לא-תחסם שור בדישו: **5** כ-י-ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אי-ללו לא-תהיה אשת-המת החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה: **6** והיה הבכור אשר תלד יקום על-שם אחיו המת ולא-ימחה שמו מישראל: **7** ואם-לא יחפץ האיש לקחת את-יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל-הזקנים ואמרה מאין יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי: **8** וקראו-לו זקני-עירו ודברו אליו ועמד ואמר לא חפצתי לקחתה: **9** וננשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא-יבנה את-בית אחיו: **10** ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל: **11** כ-י-ינצו אנשים יחדו איש ואחיו וקרבה אשת האחד להציל את-אישה מיד מכהו ושלחה ידה והחזיקה במבשיו: **12** וקצתה את-כפה לא תחוס עיניך: **13** לא-יהיה לך בכיסך אבן ואבן גדולה וקטנה: **14** לא-יהיה לך בביתך איפה ואיפה גדולה וקטנה: **15** אבן שלמה וצדק יהיה-לך איפה שלמה וצדק יהיה-לך למען יאריכו ימך על האדמה אשר-יהיה אלהיך נתן לך: **16** כי תועבת יהוה אלהיך כל-עשה אלה כל עשה עול: **17** זכור את אשר-עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים: **18** אשר קרך בדרך ויונב בך כל-הנחשלים אחריו ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים: **19** והיה בהניח יהוה

אלהיך לך מכל-איביך מסכיב בארץ אשר יהוה-אלהיך נתן לך נחלה לרשתה
 תמחה את-זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח: **פ Deu 26** והיה כיתבוא אל-הארץ
 אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה: **2** ולקחת מראשית כל-פרי
 האדמה אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת
 אל-המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם: **3** ובאת אל-הכהן אשר יהיה
 בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כי-באתי אל-הארץ אשר
 נשבע יהוה לאבותינו לתת לנו: **4** ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח יהוה
 אלהיך: **5** וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם
 במתי מעט ויהי-שם לנוי גדול עצום ורב: **6** וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו
 עבדה קשה: **7** ונצעק אלי-יהוה אלהי אבותינו וישמע יהוה את-קלנו וירא את-ענינו
 ואת-עמלנו ואת-לחצנו: **8** ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה ובזרע נטויה ובמרא
 גדל ובאתות ובמפתים: **9** ויבאנו אל-המקום הזה ויתן-לנו את-הארץ הזאת ארץ
 זבת חלב ודבש: **10** ועתה הנה הבאתי את-ראשית פרי האדמה אשר-נתתה לי יהוה
 והנחתו לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך: **11** ושמת בכל-הטוב אשר
 נתן-לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך: **12** כי תכלה לעשר
 את-כל-מעשר תבואתך בשנה השליש שנת המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום
 ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו: **13** ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש
 מן-הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל-מצותך אשר צויתני לא-עברתי
 ממצותיך ולא שכחתי: **14** לא-אכלתי באני ממנו ולא-בערתי ממנו בטמא ולא-נתתי
 ממנו למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני: **15** השקיפה ממעון
 קדשך מן-השמים וברך את-עמך את-ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו כאשר
 נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש: **16** היום הזה יהוה אלהיך מצוך לעשות
 את-החקים האלה ואת-המשפטים ושמרת ועשית אותם בכל-לבבך ובכל-נפשך: **17**
 את-יהוה האמרת היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו
 ומשפטיו ולשמע בקלו: **18** ויהוה האמירך היום להיות לו לעם סגלה כאשר
 דבר-לך ולשמר כל-מצותיו: **19** ולחתך עליון על כל-הגוים אשר עשה לתהלה
 ולשם ולתפארת ולהיתך עם-קדש ליהוה אלהיך כאשר דבר: **20 Deu 27** ויצו משה
 וזקני ישראל את-העם לאמר שמר את-כל-המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום: **2**
 והיה ביום אשר תעברו את-הירדן אל-הארץ אשר-יהוה אלהיך נתן לך והקמת
 לך אבנים גדלות ושדת אתם בשיד: **3** וכתבת עליהן את-כל-דברי התורה הזאת
 בעברך למען אשר תבא אל-הארץ אשר-יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב
 ודבש כאשר דבר יהוה אלהי-אבותיך לך: **4** והיה בעברכם את-הירדן תקימו
 את-האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושדת אתם בשיד: **5**
 ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך מזבח אבנים לא-תניף עליהם ברזל: **6** אבנים
 שלמות תבנה את-מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עולת ליהוה אלהיך: **7** וזבחת
 שלמים ואכלת שם ושמת לפני יהוה אלהיך: **8** וכתבת על-האבנים את-כל-דברי
 התורה הזאת באר הישב: **9** וידבר משה והכהנים הלויים אל כל-ישראל לאמר
 הסכת ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם ליהוה אלהיך: **10** ושמעת בקול יהוה
 אלהיך ועשית את-מצותו ואת-חקיו אשר אנכי מצוך היום: **11** ויצו משה
 את-העם ביום ההוא לאמר: **12** אלה יעמדו לברך את-העם על-הר גרוזים בעברכם

את-הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימן: **13** ואלה יעמדו על-הקללה בהר עיבל ראובן גד ואשר וזבולן דן ונפתלי: **14** וענו הלויים ואמרו אל-כל-איש ישראל קול רם: **ס 15** ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל-העם ואמרו אמן: **ס 16** ארור מקלה אביו ואמו ואמר כל-העם אמן: **ס 17** ארור מסיג גבול רעהו ואמר כל-העם אמן: **ס 18** ארור משנה עור בדרך ואמר כל-העם אמן: **ס 19** ארור מטה משפט גר-יתום ואלמנה ואמר כל-העם אמן: **ס 20** ארור שכב עם-אשת אביו כי גלה כנף אביו ואמר כל-העם אמן: **ס 21** ארור שכב עם-כל-בהמה ואמר כל-העם אמן: **ס 22** ארור שכב עם-אחתו בת-אביו או בת-אמו ואמר כל-העם אמן: **ס 23** ארור שכב עם-חתנתו ואמר כל-העם אמן: **ס 24** ארור מכה רעהו בסתר ואמר כל-העם אמן: **ס 25** ארור לקח שחד להכות נפש דם נקי ואמר כל-העם אמן: **ס 26** ארור אשר לא-יקים את-דברי התורה-הזאת לעשות אותם ואמר כל-העם אמן: **פ Deu 28** והיה אם-שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את-כל-מצותיו אשר אנכי מצוך היום ונתנך יהוה אלהיך עליון על כל-גווי הארץ: **2** ובאו עליך כל-הברכות האלה והשיגך כי תשמע בקול יהוה אלהיך: **3** ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה: **4** ברוך פרי-בטנך ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגר אלפיך ועשתרות צאנך: **5** ברוך טנאך ומשאר-תך: **6** ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך: **7** יתן יהוה את-איביך הקמים עליך נגפים לפניך בדרך אחד יצאו אליך ובשבעה דרכים ינוסו לפניך: **8** יצו יהוה אתך את-הברכה באסמך ובכל משלח ידך וברכך בארץ אשר-יהוה אלהיך נתן לך: **9** יקימך יהוה לו לעם קדוש כאשר נשבע-לך כי תשמר את-מצות יהוה אלהיך והלכת בדרכיו: **10** וראו כל-עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עליך ויראו ממך: **11** והותרך יהוה לטובה בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתך לתת לך: **12** יפתח יהוה לך את-אוצרו הטוב את-השמים לתת מטר-ארצך בעתו ולברך את כל-מעשה ידך והלוית גוים רבים ואתה לא תלוה: **13** ונתנך יהוה לראש ולא לזנב והיית רק למעלה ולא תהיה למטה כי-תשמע אל-מצות יהוה אלהיך אשר אנכי מצוך היום לשמר ולעשות: **14** ולא תסור מכל-הדברים אשר אנכי מצוה אתכם היום ימין ושמאול ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם: **ס 15** והיה אם-לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את-כל-מצותיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום ובאו עליך כל-הקלות האלה והשיגוך: **16** ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה: **17** ארור טנאך ומשאר-תך: **18** ארור פרי-בטנך ופרי אדמתך שגר אלפיך ועשתרות צאנך: **19** ארור אתה בבאך וארור אתה בצאתך: **20** ישלח יהוה בך את-המארה את-המהומה ואת-המגערת בכל-משלח ידך אשר תעשה עד השמדך ועד-אבדך מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתני: **21** ידבק יהוה בך את-הדבר עד כלתו אתך מעל האדמה אשר-אתה בא-שמה לרשתה: **22** יככה יהוה בשחפת ובקדחת ובדלקת ובחרחר ובחרב ובשדפון ובירקון ורדפוך עד אבדך: **23** והיו שמיך אשר על-ראשך נחשת והארץ אשר-תחתיך ברזל: **24** יתן יהוה את-מטר ארצך אבק ועפר מן-השמים ירד עליך עד השמדך: **25** יתנך יהוה נגף לפני איביך בדרך אחד תצא אליו ובשבעה דרכים תנוס לפניו והיית לזעוה לכל ממלכות הארץ: **26** והיית נבלתך למאכל לכל-עוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחיריך: **27** יככה יהוה בשחין מצרים

[ובעפלים] **[ובשחרים]** ובגרב ובחרס אשר לא-תוכל להרפא: **28** יככה יהוה בשגעון ובעורון ובתמהון לבב: **29** והיית ממשש בצהרים כאשר ימשש העור באפלה ולא תצליח את-דרכיך והיית אך עשוק וגזול כל-הימים ואין מושיע: **30** אשה תארש ואיש אחר **[ישגלנה]** **[וישכבנה]** בית תבנה ולא-תשב בו כרם תטע ולא תחללנו: **31** שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו חמרך גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנות לאיביך ואין לך מושיע: **32** בניך ובנתיך נתנים לעם אחר ועיניך ראות וכלות אליהם כל-היום ואין לאל ידך: **33** פרי אדמתך וכל-יגיעך יאכל עם אשר לא-ידעת והיית רק עשוק ורצוץ כל-הימים: **34** והיית משגע ממראה עיניך אשר תראה: **35** יככה יהוה בשחין רע על-הברכים ועל-השקים אשר לא-תוכל להרפא מכף רגלך ועד קדקדך: **36** יולך יהוה אתך ואת-מלכך אשר תקים עליך אל-גוי אשר לא-ידעת אתה ואבתיך ועבדת שם אלהים אחרים עין ואבן: **37** והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמים אשר-ינהגך יהוה שמה: **38** זרע רב תוציא השדה ומעט תאסף כי יחסלנו הארבה: **39** כרמים תטע ועבדת ויין לא-תשתה ולא תאגר כי תאכלנו התלעת: **40** זיתים יהיו לך בכל-גבולך ושמן לא תסוך כי ישל זיתך: **41** בנים ובנות תוליד ולא-יהיו לך כי ילכו בשבי: **42** כל-עצך ופרי אדמתך יירש הצלצל: **43** הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה: **44** הוא ילוך ואתה לא תלונו הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב: **45** ובאו עליך כל-הקללות האלה ורדפוך והשיגוך עד השמדך כי-לא שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו אשר צוך: **46** והיו בך לאות ולמופת ובזרעך עד-עולם: **47** תחת אשר לא-עבדת את-יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל: **48** ועבדת את-איביך אשר ישלחנו יהוה בך ברעב ובצמא ובעירם ובחסר כל ונתן על ברזל על-צוארך עד השמידו אתך: **49** ישא יהוה עליך גוי מרחוק מקצה הארץ כאשר ידאה הנשר גוי אשר לא-תשמע לשנו: **50** גוי עז פנים אשר לא-ישא פנים לזקן ונער לא יחן: **51** ואכל פרי בהמתך ופרי-אדמתך עד השמדך אשר לא-ישאיר לך דגן תירוש ויצהר שגר אלפיך ועשתרת צאנך עד האבידו אתך: **52** והצר לך בכל-שעריך עד רדת חמותיך הגבהות והבצרות אשר אתה בטח בהן בכל-ארצך והצר לך בכל-שעריך בכל-ארצך אשר נתן יהוה אלהיך לך: **53** ואכלת פרי-בטנך בשר בניך ובנתיך אשר נתן-לך יהוה אלהיך במצור ובמצוק אשר-יציק לך איבך: **54** האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת חיקו וביתר בניו אשר יותיר: **55** מתת לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל מבלי השאיר-לו כל במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך בכל-שעריך: **56** הרכה בך והענגה אשר לא-ינסתה כף-רגלה הצג על-הארץ מהתענג ומרך תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה: **57** ובשליחה היוצת מבין רגליה ובבניה אשר תלד כי-תאכלם בחסר-כל בסתר במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך בשעריך: **58** אם-לא תשמר לעשות את-כל-דברי התורה הזאת הכתובים בספר הזה ליראה את-השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיך: **59** והפלא יהוה את-מכתך ואת מכות זרעך מכות גדלות ונאמנות וחלים רעים ונאמנים: **60** והשיב בך את כל-מדוה מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקן בך: **61** גם כל-חלי וכל-מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת יעלם יהוה עליך עד השמדך: **62** ונשאתם במתי מעט תחת אשר הייתם ככוכבי השמים לרב כי-לא שמעת בקול יהוה אלהיך: **63** והיה כאשר-שש יהוה עליכם

להיטיב אתכם ולהרבות אתכם כן ישיש יהוה עליכם להאביד אתכם ולהשמיד אתכם ונסחתם מעל האדמה אשר-אתה באשמה לרשתה: **64** והפיצך יהוה בכל-העמים מקצה הארץ ועד-קצה הארץ ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא-ידעת אתה ואבתיך עץ ואבן: **65** ובגוים ההם לא תרגיע ולא-יהיה מנוח לכף-רגלך ונתן יהוה לך שם לב רגז וכליון עינים ודאבון נפש: **66** והיו חייך תלאים לך מנגד ופחדת לילה ויומם ולא תאמין בחיידך: **67** בבקר תאמר מי-יתן ערב ובערב תאמר מי-יתן בקר מפחד לבבך אשר תפחד וממראה עיניך אשר תראה: **68** והשיבך יהוה מצרים באניות בדרך אשר אמרתי לך לא-תסיף עוד לראתה והתמכרתם שם לאיביך לעבדים ולשפחות ואין קנה: **69** אלה דברי הברית אשר-צוה יהוה את-משה לכתר את-בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר-כתר אתם בחרב: **פ 29 Deu** ויקרא משה אל-כל-ישראל ויאמר אלהם אתם ראי אתם את כל-אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל-עבדיו ולכל-ארצו: **2** המסות הגדלות אשר ראו עיניך האתת והמפתים הגדלים ההם: **3** ולא-נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה: **4** ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר לא-בלו שלמתיכם מעליכם ונעלך לא-בלתה מעל רגלך: **5** לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שיתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם: **6** ותבאו אל-המקום הזה ויצא סיחן מלך-חשבון ועוג מלך-הבשן לקראתנו למלחמה ונכס: **7** ונקח את-ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי: **8** ושמרתם את-דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו את כל-אשר תעשון: **פ 9** אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל: **10** טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב מימידך: **11** לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום: **12** למען הקים-אתך היום לו לעם והוא יהיה-לך לאלהים כאשר דבר-לך וכאשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב: **13** ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את-הברית הזאת ואת-האלה הזאת: **14** כי את-אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום: **15** כי-אתם ידעתם את אשר-ישבנו בארץ מצרים ואת אשר-עברנו בקרב הגוים אשר עברתם: **16** ותראו את-שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמהם: **17** פריש בכם איש אוראשה או משפחה אורשבת אשר לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את-אלהי הגוים הם פניש בכם שרש פרה ראש ולענה: **18** והיה בשמעו את-דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה-לי כי בשררות לבי אלך למען ספות הרוה את-הצמאה: **19** לא-יאבה יהוה סלח לו כי אז יעשן אף-יהוה וקנאתו באיש שהוא ורבעה בו כל-האלה הכתובה בספר הזה ומחה יהוה את-שמו מתחת השמים: **20** והבדילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה בספר התורה הזה: **21** ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו את-מכות הארץ והוא ואת-תחלואיה אשר-חלה יהוה בה: **22** גפרית ומלח שרפה כל-ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא-יעלה בה כל-עשב כמהפכת סדם ועמורה אדמה **(וצביים)** **(וצבויים)** אשר הפך יהוה באפו ובחמתו: **23** ואמרו כל-הגוים על-מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה: **24** ואמרו על אשר עזבו את-ברית יהוה אלהי אבתם אשר כרת עמם

בהוציאו אתם מארץ מצרים: **25** וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא־ירעום ולא חלק להם: **26** ויחר־אף יהוה בארץ ההוא להביא עליה את־כל־הקללה הכתובה בספר הזה: **27** ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל־ארץ אחרת כיום הזה: **28** הנסותרת ליהוה אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד־עולם לעשות את־כל־דברי התורה הזאת: **Deu 30** **ס** והיה כ־יבאו עליך כל־הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל־לבבך בכל־הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה: **2** ושבת עדיהוה אלהיך ושמעת בקלו ככל אשר־אנכי מצוך היום אתה ובניך בכל־לבבך ובכל־נפשך: **3** ושב יהוה אלהיך את־שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל־העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה: **4** א־ס־יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך: **5** והביאך יהוה אלהיך אל־הארץ אשר־ירשו אבותיך וירשתה והיטבך והרבך מאבתיך: **6** ומל יהוה אלהיך את־לבבך ואת־לבב זרעך לאהבה את־יהוה אלהיך בכל־לבבך ובכל־נפשך למען חיידך: **7** ונתן יהוה אלהיך את כל־האלות האלה על־איביך ועל־שנאיך אשר רדפוך: **8** ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את־כל־מצותיו אשר אנכי מצוך היום: **9** והותירך יהוה אלהיך בכל מעשה ירך בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לשובה כי ישוב יהוה לשוב עליך לשוב כאשר־שש על־אבתיך: **10** כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר התורה הזה כי תשוב אל־יהוה אלהיך בכל־לבבך ובכל־נפשך: **פ** **11** כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא־נפלאת הוא ממך ולא רחקה הוא: **12** לא בשמים הוא לאמר מי יעלה־לנו השמימה ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה: **13** ולא־מעבר לים הוא לאמר מי יעבר־לנו אל־עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה: **14** כ־י־קרוב אליך הדבר מאד בפוך ובלבבך לעשותו: **ס** **15** ראה נתתי לפניך היום את־החיים ואת־הטוב ואת־המוות ואת־הרע: **16** אשר אנכי מצוך היום לאהבה את־יהוה אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטיו וחיית ורביית וברכך יהוה אלהיך בארץ אשר־אתה בא־שמה לרשתה: **17** וא־ס־יפנה לבבך ולא תשמע ונדחת והשתחווית לאלהים אחרים ועבדתם: **18** הגדתי לכם היום כי אבד תאבדון לא־תאריכון ימים על־האדמה אשר אתה עבר את־הירדן לבא שמה לרשתה: **19** העידתי בכם היום את־השמים ואת־הארץ החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך: **20** לאהבה את־יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקה־בו כי הוא חייד וארך ימיד לשבת על־האדמה אשר נשבע יהוה לאבתך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם: **פ** **Deu 31** וילך משה וידבר את־הדברים האלה אל־כל־ישראל: **2** ויאמר אלהם בן־מאה ועשרים שנה אנכי היום לא־אוכל עוד לצאת ולבוא ויהוה אמר אלי לא תעבר את־הירדן הזה: **3** יהוה אלהיך הוא עבר לפניך הוא־ישמיד את־הגוים האלה מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה: **4** ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי ולא־רצם אשר השמיד אתם: **5** ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל־המצוה אשר צויתי אתכם: **6** חזקו ואמצו אל־תיראו ואל־תערצו מפניהם כי יהוה אלהיך הוא ההלך עמך לא ירפך ולא יעובך: **7** ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל־ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את־העם הזה אל־הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת להם ואתה תנחילנה אותם: **8** ויהוה הוא ההלך

לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך לא תירא ולא תחת: ⁹ ויכתב משה את-התורה הזאת ויתנה אל-הכהנים בני לוי הנשאים את-ארון ברית יהוה ואל-כל-זקני ישראל: ¹⁰ ויצו משה אותם לאמר מקץ שבע שנים במעד שנת השמטה בחג הסכות: ¹¹ בבוא כל-ישראל לראות את-פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את-התורה הזאת נגד כל-ישראל באזניהם: ¹² הקהל את-העם האנשים והנשים והטף ונרך אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את-יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את-כל-דברי התורה הזאת: ¹³ ובניהם אשר לא-ידעו ישמעו ולמדו ליראה את-יהוה אלהיכם כל-הימים אשר אתם חיים על-האדמה אשר אתם עברים את-הירדן שמה לרשתה: **פ** ¹⁴ ויאמר יהוה אל-משה הן קרבו ימיך למות קרא את-יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו וילך משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד: ¹⁵ וירא יהוה באהל בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על-פתח האהל: **ס** ¹⁶ ויאמר יהוה אל-משה הנך שכב עם-אבתיך וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכרה-ארץ אשר הוא בא-שמה בקרבו ועזבני והפר את-בריתי אשר כרתי אתו: ¹⁷ וחרה אפי בו ביום-ההוא ועזבתים והסתרתני פני מהם והיה לאכל ומצאהו רעות רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כ-י-אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה: ¹⁸ ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל-הרעה אשר עשה כי פנה אל-אלהים אחרים: ¹⁹ ועתה כתבו לכם את-השירה הזאת ולמדנה את-בני-ישראל שימיה בפיהם למען תהיה-לי השירה הזאת לעד בבני ישראל: ²⁰ כ-י-אביאנו אל-האדמה אשר-נשבעתי לאבתיו זבת חלב ודבש ואכל ושבע ודשן ופנה אל-אלהים אחרים ועבדום ונאצונו והפר את-בריתי: ²¹ והיה כ-י-תמצאן אתו רעות רבות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי את-יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו אל-הארץ אשר נשבעתי: ²² ויכתב משה את-השירה הזאת ביום ההוא וילמדה את-בני ישראל: ²³ ויצו את-יהושע בן-נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את-בני ישראל אל-הארץ אשר-נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך: ²⁴ והיה ככלות משה לכתב את-דברי התורה-הזאת על-ספר עד תמם: ²⁵ ויצו משה את-הלויים נשאי ארון ברית-יהוה לאמר: ²⁶ לקח את ספר התורה הזה ושמתם אתו מצד ארון ברית-יהוה אלהיכם והיה-שם בך לעד: ²⁷ כי אנכי ידעתי את-מריך ואת-ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום ממרים היתם עם-יהוה ואף כ-י-אחרי מותי: ²⁸ הקהילו אלי את-כל-זקני שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם את הדברים האלה ואעידה בם את-השמים ואת-הארץ: ²⁹ כי ידעתי אחרי מותי כ-י-השחת תשחתון וסרתם מן-הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית הימים כ-י-תעשו את-הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיכם: ³⁰ וידבר משה באזני כל-קהל ישראל את-דברי השירה הזאת עד תמם: **פ** **Deu 32** האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי-פי: ¹ יערף כמטר לקחי תזל כשל אמרתי כשעירם עלי-דשא וכרביבים עלי-עשב: ² כי שם יהוה אקרא הבו גדל לאלהינו: ³ הצור תמים פעלו כי כל-דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא: ⁴ שחת לו לא בניו מומם דור עקש ופתלתל: ⁵ ה-ל-יהוה תגמול-זאת עם נבל ולא חכם ה-ל-וא-הוא אביך קנך הוא עשך ויכוננך: ⁶ זכר ימות עולם בינו שנות דור-ודור שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך: ⁷ בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם יצב גבלת עמים

למספר בני ישראל: ⁹ כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו: ¹⁰ ימצאהו בארץ מדבר ובתהו ילל ישמן יסבבנהו יבוננהו יצרנהו כאישון עינו: ¹¹ כנשר יעיר קנו על-גוזליו ירחף יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על-אברתו: ¹² יהוה בדרד ינחנו ואין עמו אל נכר: ¹³ ירכבהו על-**במותי** **במתין** ארץ ויאכל תנובת שדי וינקהו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור: ¹⁴ חמאת בקר וחלב צאן עס-חלב כרים ואילים בני-בשן ועתודים עס-חלב כליות חטה ודס-ענב תשתה-חמר: ¹⁵ וישמן ישרון ויבעט שמנת עבית כשית ויטש אלוה עשהו וינבל צור ישעתו: ¹⁶ יקנאהו בזרים בתועבת יכעיסהו: ¹⁷ יזבחו לשדים לא אלה אלהים לא ידעום חדשים מקרב באו לא שערום אבתיכם: ¹⁸ צור ילדך תשי ותשכח אל מחללך: ¹⁹ וירא יהוה וינאץ מכעס בניו ובנתיו: ²⁰ ויאמר אסתירה פני מהם אראה מה אחריתם כי דור תהפכת המה בנים לא-אמן בם: ²¹ הם קנאוני בלא-אל כעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלא-עם בנוי נבל אכעיסם: ²² כי-אש קדחה באפי ותיקד עד-שאול תחתית ותאכל ארץ ויבלה ותלהט מוסדי הרים: ²³ אספה עלימו רעות חצי אכלה-בם: ²⁴ מזוי רעב ולחמי רשף וקטב מרירי ושן-בהמות אשלח-בם עס-חמת זחלי עפר: ²⁵ מחוץ תשכל-חרב ומחדרים אימה גס-בחור גס-בתולה יונק עס-איש שיבה: ²⁶ אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם: ²⁷ לולי כעס אויב אגור פן-ינכרו צרימו פן-יאמרו דינו רמה ולא יהוה פעל כל-זאת: ²⁸ כי-נוי אבר עצות המה ואין בהם תבונה: ²⁹ לו חכמו ישכילו זאת יבינו לאחרייתם: ³⁰ איכה ירדף אחד אלף ושנים יניסו רבבה אס-לא כי-צורם מחרם ויהוה הסנירם: ³¹ כי לא כצורנו צורם ואיבינו פלילים: ³² כי-מנפן סדם גפנם ומשדמת עמרה ענבמו ענב-ירוש אשכלת מררת למו: ³³ חמת תנינם יינם וראש פתנים אכזר: ³⁴ הלא-הוא כמס עמדי חתם באוצרתי: ³⁵ לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם וחש עתדת למו: ³⁶ כי-ידין יהוה עמו ועל-עבדיו יתנחם כי יראה כי-אזלת יד ואפס עצור ועזוב: ³⁷ ואמר אי אלהימו צור חסיו בו: ³⁸ אשר חלב זבחיו יאכלו ישתו יין נסיכם יקומו ויעזרכם יהי עליכם סתרה: ³⁹ ראו עתה כי אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל: ⁴⁰ כי-אשא אל-שמים ידי ואמרתי חי אנכי לעלם: ⁴¹ אס-שנותי ברק חרבי ותאחו במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם: ⁴² אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר מדם חלל ושביה מראש פרעות אויב: ⁴³ הרנינו גוים עמו כי דס-עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו: **פ** ⁴⁴ ויבא משה וידבר את-כל-דברי השירה-הזאת באזני העם הוא והושע בן-נון: ⁴⁵ ויכל משה לדבר את-כל-הדברים האלה אל-כל-ישראל: ⁴⁶ ויאמר אלהם שימו לבבכם לכל-הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצומו את-בניכם לשמר לעשות את-כל-דברי התורה הזאת: ⁴⁷ כי לא-דבר רק הוא מכם כי-הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על-הארמה אשר אתם עברים את-הירדן שמה לרשתה: **פ** ⁴⁸ וידבר יהוה אל-משה בעצם היום הזה לאמר: ⁴⁹ עלה אל-הר העברים הזה הר-נבו אשר בארץ מואב אשר על-פני ירחו וראה את-ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה: ⁵⁰ ומת בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אל-עמך כאשר-מת אהרן אחיך בהר ההר ויאסף אל-עמיו: ⁵¹ על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל במי-מריבת קדש מדבר-צן על אשר לא-יקדשתם אותי בתוך בני ישראל: ⁵² כי מנגד תראה את-הארץ ושמה לא תבוא אל-הארץ אשר-אני נתן

לבני ישראל: פ **Deu 33** וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את-בני ישראל לפני מותו: **2** ויאמר יהוה מסיני בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו **[אשרת]** **[אשן]** **[רת]** למו: **3** אף חבב עמים כל-קדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא מדברתיך: **4** תורה צוה-לנו משה מורשה קהלת יעקב: **5** ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל: **6** יחי ראובן ואל-ימת ויהי מתיו מספר: **7** וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל-עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה: **8** וללוי אמר תמיך ואוריך לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריבהו על-מי מריבה: **9** האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת-אחיו לא הכיר ואת-**[בנו]** **[בניו]** לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך ינצרו: **10** יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך וכליל על-מזבחך: **11** ברך יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן-יקומו: **12** לבנימן אמר ידיד יהוה ישכן לבטח עליו חפף עליו כל-היום ובין כתיפיו שכן: **13** וליוסף אמר מברכת יהוה ארצו ממגד שמים משל ומתהום רבצת תחת: **14** וממגד תבואת שמש וממגד גרש ירחים: **15** ומראש הררי-קדם וממגד גבעות עולם: **16** וממגד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבואתה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו: **17** בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם עמים ינח יחדו אפסי-ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה: **18** ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתך וישכר באהליך: **19** עמים הררי-קראו שם יזבחו זבחי-צדק כי שפע ימים יינקו ושפוני טמוני חול: **20** ולגד אמר ברוך מרחיב גד כלביא שכן וטרף זרוע אף-קדקד: **21** וירא ראשית לו כי-שם חלקת מחקק ספון ויתא ראשי עם צדקת יהוה עשה ומשפטיו עם-ישראל: **22** ולדן אמר דן גור אריה יזנק מן-הבשן: **23** ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרום ירשה: **24** ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו וטבל בשמן רגלו: **25** ברזל ונחשת מנעליך וכימיך דבאך: **26** אין כאל ישרון רכב שמים בעזרך ובגאותו שחקים: **27** מענה אלהי קדם ומתחת זרעת עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר השמוד: **28** וישכן ישראל בטח בדר עין יעקב אל-ארץ דגן ותירוש אף-שמיו יערפו טל: **29** אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביהוה מגן עזרך ואשר-חרב גאותך ויכחשו איביך לך ואתה על-במותימו תדרך: **30** **Deu 34** ויעל משה מערבת מואב אל-הר נבו ראש הפסגה אשר על-פני ירחו ויראהו יהוה את-כל-הארץ את-הגלעד עד-דן: **2** ואת כל-נפתלי ואת-ארץ אפרים ומנשה ואת כל-ארץ יהודה עד הים האחרון: **3** ואת-הנגב ואת-הככר בקעת ירחו עיר התמרים עד-צער: **4** ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה הראיתך בעיניך ושמה לא תעבר: **5** וימת שם משה עבד-יהוה בארץ מואב על-פי יהוה: **6** ויקבר אתו בני בארץ מואב מול בית פעור ולא-ידע איש את-קברתו עד היום הזה: **7** ומשה בן-מאה ועשרים שנה במתו לא-כהתה עינו ולא-נס לחה: **8** ויבכו בני ישראל את-משה בערבת מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל משה: **9** ויהושע בן-נון מלא רוח חכמה כי-סמך משה את-ידיו עליו וישמעו אליו בני-ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את-משה: **10** ולא-קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל-פנים: **11** לכל-האמות והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים ולכל-עבדיו ולכל-ארצו: **12** ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל-ישראל:

נביאים

Joshua 1 ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אליהושע בן-נון משרת משה לאמר: **2** משה עבדי מת ועתה קום עבר את-הירדן הזה אתה וכל-העם הזה אל-הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל: **3** כל-מקום אשר תדרך כפ-רגלכם בו לכם נתתיו כאשר דברתי אלי-משה: **4** מהמדבר והלבנון הזה ועד-הנהר הגדול נהר-פרת כל ארץ החתים ועד-הים הגדול מבוא השמש יהיה גבולכם: **5** לאיתצב איש לפניך כל ימי חיך כאשר הייתי עם-משה אהיה עמך לא ארפך ולא אעזבך: **6** חזק ואמץ כי אתה תנחיל את-העם הזה את-הארץ אשר-נשבתי לאבותם לתת להם: **7** רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל-התורה אשר צוך משה עבדי אל-חסור מזמנו ימין ושמאל למען תשכיל בכל אשר תלך: **8** לאימוש ספר התורה הזה מפוך והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל-הכתוב בו כי-אז תצליח את-דרךך ואז תשכיל: **9** הלא צויתך חזק ואמץ אל-תערץ ואל-תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך: **10** ויצו יהושע את-שטרי העם לאמר: **11** עברו בקרב המחנה וצו את-העם לאמר הכינו לכם צידה כי בעוד שלשת ימים אתם עברים את-הירדן הזה לבוא לרשת את-הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם לרשתה: **12** ולראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה אמר יהושע לאמר: **13** זכור את-הדבר אשר צוה אתכם משה עבד-יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם ונתן לכם את-הארץ הזאת: **14** נשיכם טפכם ומקניכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הירדן ואתם תעברו חמשים לפני אחיכם כל גבורי החיל ועזרתם אותם: **15** עד אשר-יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גם-המה את-הארץ אשר-יהוה אלהיכם נתן להם ושבתם לארץ ירשתכם וירשתם אותה אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן מזרח השמש: **16** ויענו את-יהושע לאמר כל אשר-צויתנו נעשה ואל-כל-אשר תשלחנו נלך: **17** ככל אשר-שמענו אל-משה כן נשמע אליך רק יהיה יהוה אלהיך עמך כאשר היה עם-משה: **18** כל-איש אשר-ימרה את-פוך ולא-ישמע את-דבריך לכל אשר-תצונו יומת רק חזק ואמץ: **19** **Jos 2** וישלח יהושע-בן-נון מן-השטים שנים-אנשים מרגלים חרש לאמר לכו ראו את-הארץ ואת-יריחו וילכו ויבאו בית-אשה זונה ושמה רחב וישכבו-שמה: **2** ויאמר למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל לחפר את-הארץ: **3** וישלח מלך יריחו אל-רחב לאמר הוציאי האנשים הבאים אליך אשר-באו לביתך כי לחפר את-כל-הארץ באו: **4** ותקח האשה את-שני האנשים ותצפנו ותאמר כן באו אלי האנשים ולא ידעתי מאין המה: **5** ויהי השער לסגור בחשך והאנשים יצאו לא ידעתי אנה הלכו האנשים רדפו מהר אחריהם כי תשיגום: **6** והיא העלתם הגנה ותטמנם בפשתי העץ הערכות לה על-הגג: **7** והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן על המעברות והשער סגרו אחרי כאשר יצאו הרדפים אחריהם: **8** והמה טרם ישכבון והיא עלתה עליהם על-הגג: **9** ותאמר אל-האנשים ידעתי כי-נתן יהוה לכם את-הארץ וכי-נפלה אימתכם עלינו וכי נמנו כלי-שבי הארץ מפניכם: **10** כי שמענו את אשר-הוביש יהוה את-מי

יס־סוף מפניכם בצאתכם ממצרים ואשר עשיתם לשני מלכי האמרי אשר בעבר
 הירדן לסיחן ולעוג אשר החרמתם אותם: **11** ונשמע וימס לבבנו ולא־קמה עוד
 רוח באיש מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא אלהים בשמים ממעל ועל־הארץ
 מתחת: **12** ועתה השבעו־נא לי ביהוה כִּי־עשיתי עמכם חסד ועשיתם גם־אתם
 עִם־בית אבי חסד ונתתם לי אות אמת: **13** והחיתם את־אבי ואת־אמי ואת־אחי
 ואת־**[אחותי]** **[אחיותי]** ואת כל־אשר להם והצלתם את־נפשתינו ממות: **14** ויאמרו
 לה האנשים נפשנו תחתיכם למות אם לא תגידו את־דברנו זה והיה בתח־יהוה
 לנו את־הארץ ועשינו עמך חסד ואמת: **15** ותורדם בחבל בעד החלון כי ביתה
 בקיר החומה ובחומה היא יושבת: **16** ותאמר להם ההרה לכו פְּנִיפְנעו בכם
 הרדפים ונחבתם שמה שלשת ימים עד שוב הרדפים ואחר תלכו לדרככם: **17**
 ויאמרו אליה האנשים נקים אנחנו משבעתך הזה אשר השבעתנו: **18** הנה אנחנו
 באים בארץ את־תקות חוט השני הזה תקשרי בחלון אשר הורדתנו בו ואת־אביך
 ואת־אמך ואת־אחיך ואת כל־בית אביך תאספי אליך הביתה: **19** והיה כל
 אשר־יצא מדלתי ביתך החוצה דמו בראשו ואנחנו נקים וכל אשר יהיה אתך
 בבית דמו בראשו אסיד תהיה־בו: **20** ואס־תגידו את־דברנו זה והיינו נקים
 משבעתך אשר השבעתנו: **21** ותאמר כדבריכם כִּן־הוא ותשלחם וילכו ותקשר
 את־תקות השני בחלון: **22** וילכו ויבאו ההרה וישבו שם שלשת ימים עד־שבו
 הרדפים ויבקשו הרדפים בכל־הדרך ולא מצאו: **23** וישבו שני האנשים וירדו
 מהר ויעברו ויבאו אל־יהושע בן־נון ויספרו־לו את כל־המצאות אותם: **24** ויאמרו
 אל־יהושע כִּי־נתן יהוה בידנו את־כל־הארץ וגם־נמנו כל־יִשְׁבֵי הארץ מפנינו: **3 Jos**
 וישכם יהושע בבקר ויסעו מהשטים ויבאו עד־הירדן הוא וכל־בני ישראל וילנו
 שם טרם יעברו: **2** ויהי מקצה שלשת ימים ויעברו השטרים בקרב המחנה: **3** ויצו
 את־העם לאמר כראותכם את ארון ברית־יהוה אלהיכם והכהנים הלויים נשאים
 אתו ואתם תסעו ממקומכם והלכתם אחריו: **4** אך רחוק יהיה ביניכם **[ובינו]**
[ובנינו] כאלפים אמה במדה אל־תקרבו אליו למען אשר־תדעו את־הדרך אשר
 תלכו־בה כי לא עברתם בדרך מתמול שלשום: **5** ויאמר יהושע אל־העם
 התקדשו כי מחר יעשה יהוה בקרבכם נפלאות: **6** ויאמר יהושע אל־הכהנים לאמר
 שאו את־ארון הברית ועברו לפני העם וישאו את־ארון הברית וילכו לפני העם: **7**
7 ויאמר יהוה אל־יהושע היום הזה אחל גדלך בעיני כל־ישראל אשר ידעון כי
 כאשר הייתי עִם־משה אהיה עמך: **8** ואתה תצוה את־הכהנים נשאי ארון־הברית
 לאמר כבאכם עד־קצה מי הירדן בירדן תעמדו: **9** ויאמר יהושע אל־בני ישראל
 גשו הנה ושמעו את־דברי יהוה אלהיכם: **10** ויאמר יהושע בזאת תדעון כי אל חי
 בקרבכם והורש יוריש מפניכם את־הכנעני ואת־החתי ואת־החוי ואת־הפרזי
 ואת־הגרנשי והאמרי והיבوسی: **11** הנה ארון הברית ארון כל־הארץ עבר לפניכם
 בירדן: **12** ועתה קחו לכם שני עשר איש משבטי ישראל איש־אחד איש־אחד
 לשבט: **13** והיה כנוח כפות רגלי הכהנים נשאי ארון יהוה ארון כל־הארץ במי
 הירדן מי הירדן יכרתון המים הירדים מלמעלה ויעמדו נד אחד: **14** ויהי בנסע
 העם מאהליהם לעבר את־הירדן והכהנים נשאי הארון הברית לפני העם: **15**
 וכבוא נשאי הארון עד־הירדן ורגלי הכהנים נשאי הארון נטבלו בקצה המים
 והירדן מלא על־כל־גדותיו כל ימי קציר: **16** ויעמדו המים הירדים מלמעלה קמו

נד-אחד הרחק מאד **[באדם]** **[מאדם]** העיר אשר מצד צרתן והירדים על ים
 הערבה יס-המלח תמו נכרתו והעם עברו נגד יריחו: **17** ויעמדו הכהנים נשאי
 הארון ברית-יהוה בחרבה בתוך הירדן הכן וכל-ישראל עברים בחרבה עד
 אשר-תמו כל-הגוי לעבר את-הירדן: **Jos 4** ויהי כאשר-תמו כל-הגוי לעבור
 את-הירדן **פ** ויאמר יהוה אל-יהושע לאמר: **2** קחו לכם מן-העם שנים עשר אנשים
 איש-אחד איש-אחד משבט: **3** וצוו אותם לאמר שאולכם מזה מתוך הירדן ממצב
 רגלי הכהנים הכין שתיס-עשרה אבנים והעברתם אותם עמכם והנחתם אותם במלון
 אשר-תלינו בו הלילה: **ס** **4** ויקרא יהושע אל-שנים העשר איש אשר הכין מבני
 ישראל איש-אחד איש-אחד משבט: **5** ויאמר להם יהושע עברו לפני ארון יהוה
 אלהיכם אל-תוך הירדן והרימו לכם איש אבן אחת על-שכמו למספר שבטי
 בני-ישראל: **6** למען תהיה זאת אות בקרבכם כיישאלון בניכם מחר לאמר מה
 האבנים האלה לכם: **7** ואמרתם להם אשר נכרתו מימי הירדן מפני ארון
 ברית-יהוה בעברו בירדן נכרתו מי הירדן והיו האבנים האלה לזכרון לבני
 ישראל עד-עולם: **8** ויעשו-כן בני-ישראל כאשר צוה יהושע וישאו שתי-עשרה
 אבנים מתוך הירדן כאשר דבר יהוה אל-יהושע למספר שבטי בני-ישראל ויעברום
 עמם אל-המלון וינחום שם: **9** ושתיים עשרה אבנים הקים יהושע בתוך הירדן תחת
 מצב רגלי הכהנים נשאי ארון הברית ויהיו שם עד היום הזה: **10** והכהנים נשאי
 הארון עמדים בתוך הירדן עד תם כל-הדבר אשר-צוה יהוה את-יהושע לדבר
 אל-העם ככל אשר-צוה משה את-יהושע וימהרו העם ויעברו: **11** ויהי כאשר-תם
 כל-העם לעבור ויעבר ארון-יהוה והכהנים לפני העם: **12** ויעברו בני-ראובן
 ובני-גד וחצי שבט המנשה חמשים לפני בני ישראל כאשר דבר אליהם משה: **13**
 כארבעים אלף חלוצי הצבא עברו לפני יהוה למלחמה אל ערבות יריחו: **ס** **14**
 ביום ההוא גדל יהוה את-יהושע בעיני כל-ישראל ויראו אתו כאשר יראו
 את-משה כלימי חייו: **פ** **15** ויאמר יהוה אל-יהושע לאמר: **16** צוה את-הכהנים
 נשאי ארון העדות ויעלו מן-הירדן: **17** ויצו יהושע את-הכהנים לאמר עלו
 מן-הירדן: **18** ויהי **[בעלות]** **[כעלות]** הכהנים נשאי ארון ברית-יהוה מתוך הירדן
 נתקן כפות רגלי הכהנים אל החרבה וישבו מי-הירדן למקומם וילכו
 כתמול-שלושם על-כל-גדותיו: **19** והעם עלו מן-הירדן בעשור לחדש הראשון ויחנו
 בגלגל בקצה מזרח יריחו: **20** ואת שתיים עשרה האבנים האלה אשר לקחו
 מן-הירדן הקים יהושע בגלגל: **21** ויאמר אל-בני ישראל לאמר אשר ישאלון בניכם
 מחר את-אבותם לאמר מה האבנים האלה: **22** והודעתם את-בניכם לאמר ביבשה
 עבר ישראל את-הירדן הזה: **23** אשר-הוביש יהוה אלהיכם את-מי הירדן מפניכם
 עד-עברכם כאשר עשה יהוה אלהיכם לים-סוף אשר-הוביש מפנינו עד-עברנו: **24**
 למען דעת כל-עמי הארץ את-יד יהוה כי חזקה היא למען יראתם את-יהוה
 אלהיכם כל-הימים: **ס** **Jos 5** ויהי כשמע כל-מלכי האמרי אשר בעבר הירדן ימה
 וכל-מלכי הכנעני אשר על-הים את אשר-הוביש יהוה את-מי הירדן מפני
 בני-ישראל עד-**[עברנו]** **[עברם]** וימס לבבם ולא-היה בם עוד רוח מפני
 בני-ישראל: **ס** **2** בעת ההיא אמר יהוה אל-יהושע עשה לך חרבות צרים ושוב מל
 את-בני-ישראל שנית: **3** ויעש-לו יהושע חרבות צרים וימל את-בני ישראל אל-גבעת
 הערלות: **4** וזה הדבר אשר-מל יהושע כל-העם היצא ממצרים הזכרים כל אנשי

המלחמה מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים: **5** כִּי־מַלְאִים הָיוּ כָּל־הָעַם הַיְצֵאִים וְכָל־הָעַם הַיְלִידִים בַּמְדָּבָר בְּדֶרֶךְ בְּצֵאתָם מִמִּצְרַיִם לֹא־מָלוּ: **6** כִּי אַרְבַּעִים שָׁנָה הָלַכוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּמְדָּבָר עִדְתָם כָּל־הַגּוֹי אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַיְצֵאִים מִמִּצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֲשֶׁר נֹשָׁבַע יְהוָה לָהֶם לְבָלְתִי הָרְאוֹתֶם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נֹשָׁבַע יְהוָה לָאֲבוֹתָם לָתֵת לָנוּ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדִבַּשׁ: **7** וְאַתְּבְּנִיחֶם הַקִּיָּם תַּחְתָּם אַתֶּם מִלְּיְהוֹשֻׁעַ כִּי־עֲרֵלִים הָיוּ כִּי לֹא־מָלוּ אֹתָם בְּדֶרֶךְ: **8** וַיְהִי כֹאשְׁרֹתְמוּ כָּל־הַגּוֹי לְהַמּוֹל וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּם בְּמַחֲנֵה עַד חַיֹּתָם: **9** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי־יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם גְּלוֹתִי אֶת־חֶרְפַּת מִצְרַיִם מֵעַלִּיכֶם וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא גִלְגָּל עַד הַיּוֹם הַזֶּה: **10** וַיַּחֲנוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּגִלְגָּל וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח בְּאַרְבַּעַת עֶשְׂרֵי יוֹם לַחֹדֶשׁ בְּעֶרְבַּ בְּעֶרְבוֹת יְרִיחוֹ: **11** וַיֹּאכְלוּ מֵעֹבֹר הָאָרֶץ מִמַּחֲרַת הַפֶּסַח מִצּוֹת וּקְלוֹי בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה: **12** וַיֵּשֶׁבֶת הַמֶּן מִמַּחֲרַת בְּאֶכְלָם מֵעֹבֹר הָאָרֶץ וְלֹא־הָיָה עוֹד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן וַיֹּאכְלוּ מִתְּבוֹאֹת אֶרֶץ כְּנָעַן בַּשָּׁנָה הַהִיא: **13** **ס** וַיְהִי בַּהֲיוֹת יְהוֹשֻׁעַ בִּירִיחוֹ וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה־אִישׁ עֹמֵד לִנְגֹדוֹ וַחֲרָבוֹ שְׁלוֹפָה בִּידוֹ וַיֵּלֶךְ יְהוֹשֻׁעַ אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ הֲלָנוּ אַתָּה אִם־לְצַרִּינוּ: **14** וַיֹּאמֶר לֹא כִּי אֲנִי שֶׁר־צַבָּאֵיהוּהָ עִתָּה בְּאִתִּי וַיִּפֹּל יְהוֹשֻׁעַ אֶל־פְּנָיו אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ וַיֹּאמֶר לוֹ מָה אֲדָנִי מְדַבֵּר אֶל־עַבְדּוֹ: **15** וַיֹּאמֶר שֶׁר־צַבָּא יְהוָה אֱלֹהֵי־יְהוֹשֻׁעַ שֶׁל־נַעֲלֶךְ מֵעַל הַגֵּלֶךְ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אַתָּה עֹמֵד עָלָיו קָדֵשׁ הוּא וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כֵּן: **Jos 6** וַיְרִיחוֹ סָגֵרַת וּמִסְגֵּרַת מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֵין יוֹצֵא וְאֵין בָּא: **16** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי־יְהוֹשֻׁעַ רָאָה נָתַתִּי בְיָדְךָ אֶת־יְרִיחוֹ וְאַתְּ־מַלְכָּה גְבוּרִי הַחֵיל: **17** וּסְבַתֶּם אֶת־הָעִיר כָּל אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַקִּיָּף אֶת־הָעִיר פַּעַם אַחַת כֹּה תַעֲשֶׂה שֶׁשֶׁת יָמִים: **18** וּשְׁבַעַת כְּהֵנִים יִשְׂאוּ שְׁבַעַת שׁוֹפְרוֹת הַיּוֹבְלִים לְפָנֵי הָאָרוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִּסְבּוּ אֶת־הָעִיר שְׁבַע פַּעֲמִים וְהַכְּהֵנִים יִתְקַעוּ בַּשׁוֹפְרוֹת: **19** וְהָיָה בַּמִּשְׁךְ בִּקְרַן הַיּוֹבֵל **[בַּשְּׂמַעְכֶּם]** **[כַּשְּׂמַעְכֶּם]** אֶת־קוֹל הַשׁוֹפָר יִרְעוּ כָּל־הָעָם תְּרוּעָה גְדוֹלָה וּנְפִלָה חוֹמַת הָעִיר תַּחְתִּיהָ וְעָלוּ הָעָם אִישׁ נֹגְדוֹ: **20** וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נּוּן אֶל־הַכְּהֵנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שְׂאוּ אֶת־אָרוֹן הַבְּרִית וּשְׁבַעַת כְּהֵנִים יִשְׂאוּ שְׁבַעַת שׁוֹפְרוֹת יּוֹבְלִים לְפָנֵי אָרוֹן יְהוָה: **21** **[וַיֹּאמְרוּ]** **[וַיֹּאמְרוּ]** אֱלֹהֵי־עַמּוֹ עָבְרוּ וּסְבּוּ אֶת־הָעִיר וְהַחֲלוּץ יַעֲבֹר לְפָנֵי אָרוֹן יְהוָה: **22** וַיְהִי כֹאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֱלֹהֵי־עַמּוֹ וּשְׁבַעַת הַכְּהֵנִים נִשְׂאוּ שְׁבַעַת שׁוֹפְרוֹת הַיּוֹבְלִים לְפָנֵי יְהוָה עָבְרוּ וַתְּקַעוּ בַּשׁוֹפְרוֹת וְאָרוֹן בְּרִית יְהוָה הִלֵּךְ אַחֲרֵיהֶם: **23** וְהַחֲלוּץ הִלֵּךְ לְפָנֵי הַכְּהֵנִים **[תְּקַעוּ]** **[תְּקַעוּ]** הַשׁוֹפְרוֹת וְהַמֶּאֱסָף הִלֵּךְ אַחֲרֵי הָאָרוֹן הַלּוֹךְ וַתְּקוּעַ בַּשׁוֹפְרוֹת: **24** וְאַתְּ־הֵעַם צוּה יְהוֹשֻׁעַ לֹאמֹר לֹא תִרְעוּ וְלֹא־תִשְׁמָעוּ אֶת־קוֹלְכֶם וְלֹא־יֵצֵא מִפִּיכֶם דְּבַר עַד יוֹם אֲמַרִי אֵלֵיכֶם הֲרִיעוּ וְהֲרִיעֵתֶם: **25** וַיִּסַּב אָרוֹן־יְהוָה אֶת־הָעִיר הַקֶּף פַּעַם אַחַת וַיָּבֹאוּ הַמַּחֲנֵה וַיִּלְּנוּ בְּמַחֲנֵה: **26** וַיִּשְׁכֹּם יְהוֹשֻׁעַ בְּבֹקֶר וַיִּשְׂאוּ הַכְּהֵנִים אֶת־אָרוֹן יְהוָה: **27** וּשְׁבַעַת הַכְּהֵנִים נִשְׂאוּ שְׁבַעַת שׁוֹפְרוֹת הַיּוֹבְלִים לְפָנֵי אָרוֹן יְהוָה הַלְכִים הַלּוֹךְ וַתְּקַעוּ בַּשׁוֹפְרוֹת וְהַחֲלוּץ הִלֵּךְ לְפָנֵיהֶם וְהַמֶּאֱסָף הִלֵּךְ אַחֲרֵי אָרוֹן יְהוָה **[הוֹלֵךְ]** **[הוֹלֵךְ]** וַתְּקוּעַ בַּשׁוֹפְרוֹת: **28** וַיִּסְבּוּ אֶת־הָעִיר בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי פַעַם אַחַת וַיֵּשְׁבוּ הַמַּחֲנֵה כֹּה עָשׂוּ שֶׁשֶׁת יָמִים: **29** וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיִּשְׁכְּמוּ כַּעֲלוֹת הַשַּׁחַר וַיִּסְבּוּ אֶת־הָעִיר כַּמִּשְׁפָּט הַזֶּה שְׁבַע פַּעֲמִים רַק בַּיּוֹם הַהוּא סָבְבוּ אֶת־הָעִיר שְׁבַע פַּעֲמִים: **30** וַיְהִי בַּפַּעַם הַשְּׁבִיעִית תְּקַעוּ הַכְּהֵנִים בַּשׁוֹפְרוֹת וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֱלֹהֵי־עַמּוֹ הֲרִיעוּ כִּי־נָתַן יְהוָה לָכֶם אֶת־הָעִיר: **31** וְהִיתָה הָעִיר חָרָם הִיא וְכָל־אֲשֶׁר־בָּהּ לִיהוָה רַק רַחֵב הַזּוֹנָה תַּחִּיהָ הִיא וְכָל־אֲשֶׁר אַתָּה בְּבֵית כִּי תַחֲבַתָּהּ אֶת־הַמֶּלָּאכִים אֲשֶׁר שְׁלַחְנוּ: **32** וּרְקַצְתֶּם שְׁמֹרו מִן־הַחֶרֶם פְּתַחֲרִימוּ וּלְקַחְתֶּם מִן־הַחֶרֶם וּשְׂמַתֶּם

את־מחנה ישראל לחרם ועכרתם אותו: **19** וכל כסף וזהב וכלי נחשת וברזל קדש הוא ליהוה אוצר יהוה יבוא: **20** וירע העם ויתקעו בשפרות ויהי כשמע העם את־קול השופר ויריעו העם תרועה גדולה ותפל החומה תחתיה ויעל העם העירה איש נגדו וילכדו את־העיר: **21** ויחרימו את־כל־אשר בעיר מאיש ועד־אשה מנער ועד־זקן ועד שור ושה וחמור לפי־חרב: **22** ולשנים האנשים המרגלים את־הארץ אמר יהושע באו בית־האשה הזונה והוציאו משם את־האשה ואת־כל־אשר־לה כאשר נשבעתם לה: **23** ויבאו הנערים המרגלים ויצאו את־חרב ואת־אביה ואת־אמה ואת־אחיה ואת־כל־אשר־לה ואת כל־משפחותיה הוציאו ויניחום מחוץ למחנה ישראל: **24** והעיר שרפו באש וכל־אשר־בה רק הכסף והזהב וכלי הנחשת והברזל נתנו אוצר בית־יהוה: **25** ואת־חרב הזונה ואת־בית אביה ואת־כל־אשר־לה החיה יהושע ותשב בקרב ישראל עד היום הזה כי החביאה את־המלאכים אשר־שלח יהושע לרגל את־יריחו: **פ** **26** וישבע יהושע בעת ההיא לאמר ארור האיש לפני יהוה אשר יקום ובנה את־העיר הזאת את־יריחו בבכרו ייסדנה ובצעירו יציב דלתיה: **27** ויהי יהוה את־יהושע ויהי שמעו בכל־הארץ: **Jos 7** וימעלו בני־ישראל מעל בחרם ויקח עכן בן־כרמי בן־זבדי בן־זרח למטה יהודה מן־החרם ויח־ראף יהוה בבני ישראל: **2** וישלח יהושע אנשים מיריחו העי אשר עמ־בית און מקדם לבית־אל ויאמר אליהם לאמר עלו ורגלו את־הארץ ויעלו האנשים וירגלו את־העי: **3** וישבו אל־יהושע ויאמרו אליו אל־יעל כל־העם כאלפים איש או כשלשת אלפים איש יעלו ויכו את־העי אל־תיגע־שמה את־כל־העם כי מעט המה: **4** ויעלו מן־העם שמה כשלשת אלפים איש וינסו לפני אנשי העי: **5** ויכו מהם אנשי העי כשלשים ושה איש וירדפום לפני השער עד־השברים ויכום במורד וימס לבב־העם ויהי למים: **6** ויקרע יהושע שמלתיו ויפל על־פניו ארצה לפני ארון יהוה עד־הערב הוא וזקני ישראל ויעלו עפר על־ראשם: **7** ויאמר יהושע אהה אדני יהוה למה העברת העביר את־העם הזה את־הירדן לתת אתנו ביד האמרי להאבידנו ולו הואלנו ונשב בעבר הירדן: **8** בי אדני מה אמר אחרי אשר הפך ישראל ערף לפני איביו: **9** וישמעו הכנעני וכל יבשי הארץ ונסכו עלינו והכריתו את־שמנו מן־הארץ ומה־תעשה לשמך הגדול: **ס** **10** ויאמר יהוה אל־יהושע קם לך למה זה אתה נפל על־פניך: **11** הטא ישראל וגם עברו את־בריתי אשר צויתי אותם וגם לקחו מן־החרם וגם גנבו וגם כחשו וגם שמו בכליהם: **12** ולא יכלו בני ישראל לקום לפני איביהם ערף יפנו לפני איביהם כי היו לחרם לא אוסיף להיות עמכם אם־לא תשמידו החרם מקרבכם: **13** קם קדש את־העם ואמרת התקדשו למחר כי כה אמר יהוה אלהי ישראל חרם בקרבך ישראל לא תוכל לקום לפני איביך עד־הסירכם החרם מקרבכם: **14** ונקרבתם בבקר לשבטיכם והיה השבט אשר־ילכדנו יהוה יקרב למשפחות והמשפחה אשר־ילכדנה יהוה תקרב לבתים והבית אשר ילכדנו יהוה יקרב לגברים: **15** והיה הנלכד בחרם ישרף באש אתו ואת־כל־אשר־לו כי עבר את־ברית יהוה וכי־עשה נבלה בישראל: **16** וישכם יהושע בבקר ויקרב את־ישראל לשבטיו וילכד שבט יהודה: **17** ויקרב את־משפחת יהודה וילכד את משפחת הזרחי ויקרב את־משפחת הזרחי לגברים וילכד זבדי: **18** ויקרב את־ביתו לגברים וילכד עכן בן־כרמי בן־זבדי בן־זרח למטה יהודה: **19** ויאמר יהושע אל־עכן בני שים־נא כבוד ליהוה אלהי ישראל ותן־לו תודה והגדנא לי

מה עשית אל-תכחד ממני: **20** ויען עכן את-יהושע ויאמר אמנה אנכי חטאתי ליהוה אלהי ישראל וכזאת וכזאת עשיתי: **21** **[ואראה]** **[וארא]** בשלל אדרת שנער אחת טובה ומאתים שקלים כסף ולשון זהב אחד חמשים שקלים משקלו ואחמדם ואקחם והנם טמונים בארץ בתוך האהלי והכסף תחתיה: **22** וישלח יהושע מלאכים וירצו האהלה והנה טמונה באהליו והכסף תחתיה: **23** ויקחום מתוך האהל ויבאום אל-יהושע ואל כל-בני ישראל ויצקם לפני יהוה: **24** ויקח יהושע את-עכן בן-זרח ואת-הכסף ואת-האדרת ואת-לשון הזהב ואת-בניו ואת-בנותיו ואת-שורו ואת-חמרו ואת-צאנו ואת-אהלו ואת-כל-אשר-לו וכל-ישראל עמו ויעלו אתם עמק עכור: **25** ויאמר יהושע מה עכרתנו יעכרך יהוה ביום הזה וירגמו אתו כל-ישראל אבן וישרפו אתם באש ויסקלו אתם באבנים: **26** ויקימו עליו גל-אבנים גדול עד היום הזה וישב יהוה מחרון אפו על-כן קרא שם המקום ההוא עמק עכור עד היום הזה: **פ 8 Jos** ויאמר יהוה אל-יהושע אל-תירא ואל-תחת קח עמך את כל-עם המלחמה וקום עלה העי ראה נתתי בידך את-מלך העי ואת-עמו ואת-עירו ואת-ארצו: **2** ועשית לעי ולמלכה כאשר עשית ליריחו ולמלכה רק-שללה ובהמתה תבזו לכם שימ-לך ארב לעיר מאחריה: **3** ויקם יהושע וכל-עם המלחמה לעלות העי ויבחר יהושע שלשים אלף איש גבורי החיל וישלחם לילה: **4** ויצו אתם לאמר ראו אתם ארבים לעיר מאחרי העיר אל-תרחיקו מן-העיר מאד והייתם כלכם נכנים: **5** ואני וכל-העם אשר אתי נקרב אל-העיר והיה כיר-יצאו לקראתנו כאשר בראשנה ונסנו לפניהם: **6** ויצאו אחרינו עד התיקנו אותם מן-העיר כי יאמרו נסים לפנינו כאשר בראשנה ונסנו לפניהם: **7** ואתם תקמו מהאורב והורשתם את-העיר ונתנה יהוה אלהיכם בידכם: **8** והיה כתפשכם את-העיר תציתו את-העיר באש כדבר יהוה תעשו ראו צויתי אתכם: **9** וישלחם יהושע וילכו אל-המארב וישבו בין בית-אל ובין העי מים לעי וילך יהושע בלילה ההוא בתוך העם: **10** וישכם יהושע בבקר ויפקד את-העם ויעל הוא וזקני ישראל לפני העם העי: **11** וכל-העם המלחמה אשר אתו עלו ויגשו ויבאו נגד העיר ויחנו מצפון לעי והגי **[בינו]** **[בינין]** ובין-העי: **12** ויקח כחמשת אלפים איש וישם אותם ארב בין בית-אל ובין העי מים לעיר: **13** וישימו העם את-כל-המחנה אשר מצפון לעיר ואת-עקבו מים לעיר וילך יהושע בלילה ההוא בתוך העמק: **14** והיה כראות מלך-העי וימהרו וישכימו ויצאו אנשי-העיר לקראת-ישראל למלחמה הוא וכל-עמו למועד לפני הערבה והוא לא ידע כי-ארב לו מאחרי העיר: **15** וינגעו יהושע וכל-ישראל לפניהם וינסו דרך המדבר: **16** ויזעקו כל-העם אשר **[בעיר]** **[בעין]** לרדף אחריהם וירדפו אחרי יהושע וינתקו מן-העיר: **17** ולא-נשאר איש בעי ובית אל אשר לא-יצאו אחרי ישראל ויעזבו את-העיר פתוחה וירדפו אחרי ישראל: **פ 18** ויאמר יהוה אל-יהושע נטה בכידון אשר-בידך אל-העי כי בידך אתננה ויש יהושע בכידון אשר-בידו אל-העיר: **19** והאורב קם מהרה ממקומו וירוצו כנשות ידו ויבאו העיר וילכדה וימהרו ויציתו את-העיר באש: **20** ויפנו אנשי העי אחריהם ויראו והנה עלה עשן העיר השמימה ולא-היה בהם ידיים לנוס הנה והנה והעם הנס המדבר נהפך אל-הרודף: **21** ויהושע וכל-ישראל ראו כי-לכד הארב את-העיר וכי עלה עשן העיר וישבו ויכו את-אנשי העי: **22** ואלה יצאו מן-העיר לקראתם והיו לישראל בתוך אלה מזה ואלה מזה ויכו אותם עד-בלתי השאיר-לו שריד ופליט: **23**

ואת-מלך העי תפשו חי ויקרבו אתו אל-יהושע: **24** ויהי ככלות ישראל להרג את-כל-ישיבי העי בשדה במדבר אשר רדפום בו ויפלו כלם לפי-חרב עד-תמם וישבו כל-ישראל העי ויכו אתה לפי-חרב: **25** ויהי כל-הנפלים ביום ההוא מאיש ועד-אשה שנים עשר אלף כל אנשי העי: **26** ויהושע לא-השיב ידו אשר נטה בכידון עד אשר חחרים את כל-ישיבי העי: **27** רק הבהמה ושלל העיר ההיא בזזו להם ישראל כדבר יהוה אשר צוה את-יהושע: **28** וישרף יהושע את-העי וישימה תל-עולם שממה עד היום הזה: **29** ואת-מלך העי תלה על-העץ עד-עת הערב וכבוא השמש צוה יהושע וירידו את-נבלתו מן-העץ וישליכו אותה אל-פתח שער העיר ויקומו עליו גל-אבנים גדול עד היום הזה: **30** **פ** אז יבנה יהושע מזבח ליהוה אלהי ישראל בהר עיבל: **31** כאשר צוה משה עבד-יהוה את-בני ישראל ככתוב בספר תורת משה מזבח אבנים שלמות אשר לא-הניף עליהן ברזל ויעלו עליו עלות ליהוה ויזבחו שלמים: **32** ויכתב-שם על-האבנים את משנה תורת משה אשר כתב לפני בני ישראל: **33** וכל-ישראל וזקניו ושטרים ושפטיו עמדים מזה ומזה לארון נגד הכהנים הלויים נשאי ארון ברית-יהוה כגר כאזרח חציו אל-מול הר-גרזים והחציו אל-מול הר-עיבל כאשר צוה משה עבד-יהוה לברך את-העם ישראל בראשנה: **34** ואחרי-כן קרא את-כל-דברי התורה הברכה והקללה ככל-הכתוב בספר התורה: **35** לא-היה דבר מכל אשר-צוה משה אשר לא-קרא יהושע נגד כל-קהל ישראל והנשים והטף והגר ההלך בקרבם: **פ** **Jos 9** ויהי כשמע כל-המלכים אשר בעבר הירדן בהר ובשפלה ובכל חוף הים הגדול אל-מול הלבנון החתי והאמרי הכנעני הפרזי החוי והיבوسی: **2** ויתקבצו יחדו להלחם עם-יהושע ועם-ישראל פה אחד: **פ** **3** וישבי גבעון שמעו את אשר עשה יהושע ליריחו ולעי: **4** ויעשו גס-המה בערמה וילכו ויצטירו ויקחו שקים בלים לחמוריהם ונאדות יין בלים ומבקעים ומצררים: **5** ונעלות בלות ומטלאות ברנגליהם ושלמות בלות עליהם וכל לחם צידם יבש היה נקדים: **6** וילכו אל-יהושע אל-המחנה הגלגל ויאמרו אליו ואל-איש ישראל מארץ רחוקה באנו ועתה כרת-לנו ברית: **7** **(ויאמרו)** **(ויאמר)** איש-ישראל אל-החוי אולי בקרבי אתה יושב ואיך **(אכרות)** **(אכרת)** לך ברית: **8** ויאמרו אל-יהושע עבדיך אנחנו ויאמר אלהם יהושע מי אתם ומאין תבאו: **9** ויאמרו אליו מארץ רחוקה מאד באו עבדיך לשם יהוה אלהיך כישמענו שמעו ואת כל-אשר עשה במצרים: **10** ואת כל-אשר עשה לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון מלך חשבון ולעוג מלך-הבשן אשר בעשתרות: **11** ויאמרו אלינו זקינינו וכל-ישיבי ארצנו לאמר קחו בידכם צידה לדרך ולכו לקראתם ואמרתם אליהם עבדיכם אנחנו ועתה כרת-לנו ברית: **12** זה לחמנו חם הצטידנו אתו מבתינו ביום צאתנו ללכת אליכם ועתה הנה יבש והיה נקדים: **13** ואלה נאדות היין אשר מלאנו חדשים והנה התבקעו ואלה שלמותינו ונעלינו בלו מרב הדרך מאד: **14** ויקחו האנשים מצידם ואת-פי יהוה לא שאלו: **15** ויעש להם יהושע שלום ויכרת להם ברית לחיותם וישבעו להם נשיאי העדה: **16** ויהי מקצה שלשת ימים אחרי אשר-כרתו להם ברית וישמעו כי-קרבים הם אליו ובקרבו הם ישיבים: **17** ויסעו בני-ישראל ויבאו אל-עריהם ביום השלישי ועריהם גבעון והכפירה ובארות וקרית יערים: **18** ולא הכום בני ישראל כי-נשבעו להם נשיאי העדה ביהוה אלהי ישראל וילנו כל-העדה על-הנשיאים: **19** ויאמרו

כל-הנשיאים אל-כל-העדה אנחנו נשבענו להם ביהוה אלהי ישראל ועתה לא נוכל לנע בהם: **20** זאת נעשה להם והחיה אותם ולא-יהיה עלינו קצף על-השבועה אשר-נשבענו להם: **21** ויאמרו אליהם הנשיאים יחיו ויהיו חטבי עצים ושאבי-מים לכל-העדה כאשר דברו להם הנשיאים: **22** ויקרא להם יהושע וידבר אליהם לאמר למה רמיתם אתנו לאמר רחוקים אנחנו מכם מאד ואתם בקרבנו ישיבים: **23** ועתה ארורים אתם ולא-יכרת מכם עבד וחטבי עצים ושאבי-מים לבית אלהי: **24** ויענו את-יהושע ויאמרו כי הגד הגד לעבדיך את אשר צוה יהוה אלהיך את-משה עבדו לתת לכם את-כל-הארץ ולהשמיד את-כל-ישיבי הארץ מפניכם ונירא מאד לנפשתינו מפניכם ונעשה את-הדבר הזה: **25** ועתה הננו בידך כטוב וכישר בעיניך לעשות לנו עשה: **26** ויעש להם כן ויצל אותם מיד בני-ישראל ולא הרגום: **27** ויתנם יהושע ביום ההוא חטבי עצים ושאבי מים לעדה ולמזבח יהוה ער-היום הזה אל-המקום אשר יבחר: **פ Jos 10** ויהי כשמע אדני-צדק מלך ירושלם כי-לכד יהושע את-העי ויחרימה כאשר עשה ליריחו ולמלכה כן-עשה לעי ולמלכה וכי השלימו ישיבי גבעון את-ישראל ויהיו בקרבם: **2** ויראו מאד כי עיר גדולה גבעון כאחת ערי הממלכה וכי היא גדולה מן-העי וכל-אנשיה גברים: **3** וישלח אדני-צדק מלך ירושלם אל-הוהם מלך-חברון ואל-פראם מלך-ירמות ואל-יפיע מלך-לכיש ואל-דביר מלך-עגלון לאמר: **4** עלו-אלי ועזרני ונכה את-גבעון כי-השלימה את-יהושע ואת-בני ישראל: **5** ויאספו ויעלו חמשת מלכי האמרי מלך ירושלם מלך-חברון מלך-ירמות מלך-לכיש מלך-עגלון הם וכל-מחניהם ויחנו על-גבעון וילחמו עליה: **6** וישלחו אנשי גבעון אל-יהושע אל-המחנה הגלגלה לאמר אל-תרחף ידיך מעבדיך עלה אלינו מהרה והושיעה לנו ועזרנו כי נקבצו אלינו כל-מלכי האמרי ישיבי ההר: **7** ויעל יהושע מן-הגלגל הוא וכל-עם המלחמה עמו וכל גבורי החיל: **פ 8** ויאמר יהוה אליהושע אל-תירא מהם כי בידך נתתם לא-יעמד איש מהם בפניך: **9** ויבא אליהם יהושע פתאם כל-הלילה עלה מן-הגלגל: **10** ויהמם יהוה לפני ישראל ויכם מכה-גדולה בגבעון וירדפם דרך מעלה בית-חורון ויכם עד-עזקה ועד-מקדה: **11** ויהי בנסם מפני ישראל הם במורד בית-חורון ויהוה השליך עליהם אבנים גדלות מן-השמים עד-עזקה וימתו רבים אשר-מתו באבני הברד מאשר הרגו בני ישראל בחרב: **ס 12** אז ידבר יהושע ליהוה ביום תת יהוה את-האמרי לפני בני ישראל ויאמר לעיני ישראל שמש בגבעון דום וירח בעמק אילון: **13** וידם השמש וירח עמד עד-יקם גוי איביו הלא-היא כתובה על-ספר הישר ויעמד השמש בחצי השמים ולא-אץ לבוא כיום תמים: **14** ולא היה כיום ההוא לפניו ואחריו לשמע יהוה בקול איש כי יהוה נלחם לישראל: **פ 15** וישב יהושע וכל-ישראל עמו אל-המחנה הגלגלה: **16** וינסו חמשת המלכים האלה ויחבאו במערה במקדה: **17** ויגד ליהושע לאמר נמצאו חמשת המלכים נחבאים במערה במקדה: **18** ויאמר יהושע גלו אבנים גדלות אל-פי המערה והפקידו עליה אנשים לשמרום: **19** ואתם אל-תעמדו רדפו אחרי איביכם וזנבתם אותם אל-תתנום לבוא אל-עריהם כי נתנם יהוה אלהיכם בידכם: **20** ויהי ככלות יהושע ובני ישראל להכותם מכה גדולה-מאד עד-תמם והשרידים שרדו מהם ויבאו אל-ערי המבצר: **21** וישבו כל-העם אל-המחנה אל-יהושע מקדה בשלום לא-חרץ לבני ישראל לאיש את-לשנו: **22** ויאמר יהושע פתחו את-פי המערה והוציאו אלי את-חמשת המלכים

האלה מן-המערה: ²³ ויעשו כן ויצאו אליו את-חמשת המלכים האלה מן-המערה את מלך ירושלם את-מלך חברון את-מלך ירמות את-מלך לכיש את-מלך עגלון: ²⁴ ויהי כהוציאם את-המלכים האלה אל-יהושע ויקרא יהושע אל-כל-איש ישראל ויאמר אל-קציני אנשי המלחמה ההלכוא אתו קרבו ושימו את-רגליכם על-צווארי המלכים האלה ויקרבו ושימו את-רגליהם על-צוואריהם: ²⁵ ויאמר אליהם יהושע אל-תיראו ואל-תחתו חזקו ואמצו כי ככה יעשה יהוה לכל-איביכם אשר אתם נלחמים אותם: ²⁶ ויכם יהושע אחרי-כן וימיתם ויתלם על חמשה עצים ויהיו תלויים על-העצים עד-הערב: ²⁷ ויהי לעת בוא השמש צוה יהושע וירידום מעל העצים וישלכם אל-המערה אשר נחבאו-שם ושימו אבנים גדלות על-פי המערה עד-עצם היום הזה: **פ** ²⁸ ואת-מקדה לכד יהושע ביום ההוא ויכה לפי-חרב ואת-מלכה החרם אותם ואת-כל-הנפש אשר-בה לא השאיר שריד ויעש למלך מקדה כאשר עשה למלך יריחו: ²⁹ ויעבר יהושע וכל-ישראל עמו ממקדה לבנה וילחם עם-לבנה: ³⁰ ויתן יהוה גם-אותה ביד ישראל ואת-מלכה ויכה לפי-חרב ואת-כל-הנפש אשר-בה לא-השאיר בה שריד ויעש למלכה כאשר עשה למלך יריחו: **ס** ³¹ ויעבר יהושע וכל-ישראל עמו מלבנה לכישה ויחן עליה וילחם בה: ³² ויתן יהוה את-לכיש ביד ישראל וילכדה ביום השני ויכה לפי-חרב ואת-כל-הנפש אשר-בה ככל אשר-עשה ללבנה: **פ** ³³ אז עלה הרם מלך גזר לעזר את-לכיש ויכהו יהושע ואת-עמו עד-בלתי השאירו-לו שריד: ³⁴ ויעבר יהושע וכל-ישראל עמו מלכיש עגלנה ויחנו עליה וילחמו עליה: ³⁵ וילכדה ביום ההוא ויכה לפי-חרב ואת כל-הנפש אשר-בה ביום ההוא החרים ככל אשר-עשה ללכיש: **פ** ³⁶ ויעל יהושע וכל-ישראל עמו מעגלונה חברונה וילחמו עליה: ³⁷ וילכדה ויכה לפי-חרב ואת-מלכה ואת-כל-עריה ואת-כל-הנפש אשר-בה לא-השאיר שריד ככל אשר-עשה לעגלון ויחרם אותה ואת-כל-הנפש אשר-בה: **ס** ³⁸ וישב יהושע וכל-ישראל עמו דברה וילחם עליה: ³⁹ וילכדה ואת-מלכה ואת-כל-עריה ויכום לפי-חרב ויחרמו את-כל-נפש אשר-בה לא השאיר שריד כאשר עשה לחברון כן-עשה לדברה ולמלכה וכאשר עשה ללבנה ולמלכה: ⁴⁰ ויכה יהושע את-כל-הארץ ההר והנגב והשפלה והאשדות ואת כל-מלכיהם לא השאיר שריד ואת כל-הנשמה החרים כאשר צוה יהוה אלהי ישראל: ⁴¹ ויכם יהושע מקדש ברנע ועד-עזה ואת כל-ארץ גשן ועד-גבעון: ⁴² ואת כל-המלכים האלה ואת-ארצם לכד יהושע פעם אחת כי יהוה אלהי ישראל נלחם לישראל: ⁴³ וישב יהושע וכל-ישראל עמו אל-המחנה הגלגלה: **פ** [Jos 11](#) ויהי כשמעו יבין מלך-חצור וישלח אל-יובב מלך מרון ואל-מלך שמרון ואל-מלך אכשף: ² ואל-המלכים אשר מצפון בהר ובערבה נגב כנרות ובשפלה ובנפות דור מים: ³ הכנעני ממזרח ומים והאמרי והחתי והפרזי והיבוסי בהר והחוי תחת חרמון בארץ המצפה: ⁴ ויצאו הם וכל-מחניהם עמם עסרם כחול אשר על-שפת-הים לרב וסוס ורכב רב-מאד: ⁵ ויועדו כל המלכים האלה ויבאו ויחנו יחדו אל-מי מרום להלחם עם-ישראל: **פ** ⁶ ויאמר יהוה אל-יהושע אל-תירא מפניהם כי-מחר כעת הזאת אנכי נתן את-כלם חללים לפני ישראל את-סוסייהם תעקר ואת-מרכבתיהם תשרף באש: ⁷ ויבא יהושע וכל-עם המלחמה עמו עליהם על-מי מרום פתאם ויפלו בהם: ⁸ ויתנם יהוה ביד-ישראל ויכום וירדפום עד-צידון רבה ועד משרפות מים ועד-בקעת מצפה

מזרחה ויכם עד-בלתי השאיר-להם שריד: ⁹ ויעש להם יהושע כאשר אמר-לו יהוה את-סוסייהם עקר ואת-מרכבתיהם שרף באש: ¹⁰ וישב יהושע בעת ההיא וילכד את-חצור ואת-מלכה הכה בחרב כי-חצור לפניו היא ראש כל-הממלכות האלה: ¹¹ ויכו את-כל-הנפש אשר-בה לפי-חרב החרם לא נותר כל-נשמה ואת-חצור שרף באש: ¹² ואת-כל-ערי המלכים-האלה ואת-כל-מלכיהם לכד יהושע ויכם לפי-חרב החרים אותם כאשר צוה משה עבד יהוה: ¹³ רק כל-הערים העמדות על-תלם לא שרפם ישראל זולתי את-חצור לבדה שרף יהושע: ¹⁴ וכל שלל הערים האלה והבהמה בזו להם בני ישראל רק את-כל-האדם הכו לפי-חרב עדי-השמדם אותם לא השאירו כל-נשמה: ¹⁵ כאשר צוה יהוה את-משה עבדו כן-צוה משה את-יהושע וכן עשה יהושע לא-הסיר דבר מכל אשר-צוה יהוה את-משה: ¹⁶ ויקח יהושע את-כל-הארץ הזאת ההר ואת-כל-הננב ואת כל-ארץ הגשן ואת-השפלה ואת-הערבה ואת-הר ישראל ושפלתה: ¹⁷ מן-ההר החלק העולה שעיר ועד-בעל גד בבקעת הלבנון תחת הר-חרמון ואת כל-מלכיהם לכד ויכם וימיתם: ¹⁸ ימים רבים עשה יהושע את-כל-המלכים האלה מלחמה: ¹⁹ לא-היתה עיר אשר השלימה אל-בני ישראל בלתי החוי ישבי גבעון את-הכל לקחו במלחמה: ²⁰ כי מאת יהוה היתה לחזק את-לבים לקראת המלחמה את-ישראל למען החריומם לבלתי היות-להם תחנה כי למען השמידם כאשר צוה יהוה את-משה: ²¹ ויבא יהושע בעת ההיא ויכרת את-הענקים מן-ההר מן-חברון מן-דבר מן-ענב ומכל הר יהודה ומכל הר ישראל עם-עריהם החריומם יהושע: ²² לא-נותר ענקים בארץ בני ישראל רק בעזה בנת ובאשדוד נשארו: ²³ ויקח יהושע את-כל-הארץ ככל אשר דבר יהוה אל-משה ויתנה יהושע לנחלה לישראל כמחלקתם לשבטיהם והארץ שקטה ממלחמה: **Jos 12** ואלה מלכי הארץ אשר הכו בני-ישראל וירשו את-ארצם בעבר הירדן מזרחה השמש מנחל ארנון עד-הר חרמון וכל-הערבה מזרחה: ² סיחון מלך האמרי היושב בחשבון משל מערוער אשר על-שפת-נחל ארנון ותוך הנחל וחצי הגלעד ועד יבק הנחל גבול בני עמון: ³ והערבה עדיים כנרות מזרחה ועד ים הערבה ים-המלח מזרחה דרך בית הישמות ומתימן תחת אשדות הפסגה: ⁴ וגבול עוג מלך הבשן מיתר הרפאים היושב בעשתרות ובאדרעי: ⁵ ומשל בהר חרמון ובסלכה ובכל-הבשן עד-גבול הגשורי והמעכתי וחצי הגלעד גבול סיחון מלך-חשבון: ⁶ משה עבד-יהוה ובני ישראל הכום ויתנה משה עבד-יהוה ירשה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה: ⁷ ואלה מלכי הארץ אשר הכה יהושע ובני ישראל בעבר הירדן ימה מבעל גד בבקעת הלבנון ועד-ההר החלק העלה שעירה ויתנה יהושע לשבטי ישראל ירשה כמחלקתם: ⁸ בהר ובשפלה ובערבה ובאשדות ובמדבר ובנגב החתי האמרי והכנעני הפרזי החוי והיבוס: **פ** ⁹ מלך יריחו אחד מלך העי אשר-מצד בית-אל אחד: ¹⁰ מלך ירושלם אחד מלך חברון אחד: ¹¹ מלך ירמות אחד מלך לכיש אחד: ¹² מלך עגלון אחד מלך גזר אחד: ¹³ מלך דבר אחד מלך גדר אחד: ¹⁴ מלך חרמה אחד מלך ערד אחד: ¹⁵ מלך לבנה אחד מלך עדלם אחד: ¹⁶ מלך מקדה אחד מלך בית-אל אחד: ¹⁷ מלך תפוח אחד מלך חפר אחד: ¹⁸ מלך אפק אחד מלך לשרון אחד: ¹⁹ מלך מרון אחד מלך חצור אחד: ²⁰ מלך שמרון מראון אחד מלך אכשף אחד: ²¹ מלך תענך אחד מלך מגדו אחד: ²² מלך קדש אחד מלך-יקנעם לכרמל אחד: ²³ מלך

דור לנפת דור אחד מלך-גוים לגלגל אחד: **24** מלך תרצה אחד כל-מלכים שלשים ואחד: **ב Jos 13** ויהושע זקן בא בימים ויאמר יהוה אליו אתה זקנתה באת בימים והארץ נשארה הרבה-מאד לרשתה: **2** זאת הארץ הנשארת כל-גלילות הפלשתים וכל-הגשורי: **3** מן-השיחור אשר על-פני מצרים ועד גבול עקרון צפונה לכנעני תחשב חמשת סרני פלשתים העזתי והאשדודי האשקלוני הגתי והעקרוני והעוים: **4** מתימן כל-ארץ הכנעני ומערה אשר לצידנים עד-אפקה עד גבול האמרי: **5** והארץ הגבלי וכל-הלבנון מזרח השמש מבעל גר תחת הר-חרמון עד לבוא חמת: **6** כל-ישיבי ההר מן-הלבנון עד-משרפת מים כל-צידנים אנכי אורישים מפני בני ישראל רק הפלה לישראל בנחלה כאשר צויתך: **7** ועתה חלק את-הארץ הזאת בנחלה לתשעת השבטים וחצי השבט המנשה: **8** עמו הראובני והגדי לקחו נחלתם אשר נתן להם משה בעבר הירדן מזרחה כאשר נתן להם משה עבד יהוה: **9** מערוער אשר על-שפת-נחל ארנון והעיר אשר בתוך-הנחל וכל-המישר מידבא עד-דיבון: **10** וכל ערי סחון מלך האמרי אשר מלך בחשבון עד-גבול בני עמון: **11** והגלעד וגבול הגשורי והמעכתי וכל הר חרמון וכל-הבשן עד-סלכה: **12** כל-ממלכות עוג בבשן אשר-מלך בעשתרות ובאדריעי הוא נשאר מיתר הרפאים ויכם משה וירשם: **13** ולא הורישו בני ישראל את-הגשורי ואת-המעכתי וישב גשור ומעכת בקרב ישראל עד היום הזה: **14** רק לשבט הלוי לא נתן נחלה אשי יהוה אלהי ישראל הוא נחלתו כאשר דבר-לו: **ס 15** ויתן משה למטה בני-ראובן למשפחתם: **16** ויהי להם הגבול מערוער אשר על-שפת-נחל ארנון והעיר אשר בתוך-הנחל וכל-המישר על-מידבא: **17** חשבון וכל-עריה אשר במושר דיבון ובמות בעל ובית בעל מעון: **18** ויהצה וקדמת ומפעת: **19** וקריתים ושבמה וצרת השחר בהר העמק: **20** ובית פעור ואשדות הפסגה ובית הישמות: **21** וכל ערי המישר וכל-ממלכות סחון מלך האמרי אשר מלך בחשבון אשר הכה משה אתו ואת-נשיאי מדין את-אזוי ואת-זרקם ואת-צור ואת-חור ואת-רבע נסיכי סחון ישיבי הארץ: **22** ואת-בלעם בן-בעור הקוסם הרגו בני-ישראל בחרב אל-חלליהם: **23** ויהי גבול בני ראובן הירדן וגבול זאת נחלת בני-ראובן למשפחתם הערים וחצריהן: **ב 24** ויתן משה למטה-גד לבני-גד למשפחתם: **25** ויהי להם הגבול יעזר וכל-ערי הגלעד וחצי ארץ בני עמון עד-ערוער אשר על-פני רבה: **26** ומחשבון עד-רמת המצפה ובטנים וממחנים עד-גבול לדבר: **27** ובעמק בית הרם ובית נמרה וסכות וצפון יתר ממלכות סחון מלך חשבון הירדן וגבל עד-קצה ים-כנרת עבר הירדן מזרחה: **28** זאת נחלת בני-גד למשפחתם הערים וחצריהם: **29** ויתן משה לחצי שבט מנשה ויהי לחצי משה בני-מנשה למשפחתם: **30** ויהי גבולם ממחנים כל-הבשן כל-ממלכות עוג מלך-הבשן וכל-חות יאיר אשר בבשן ששים עיר: **31** וחצי הגלעד ועשתרות ואדריעי ערי ממלכות עוג בבשן לבני מכיר בן-מנשה לחצי בני-מכיר למשפחתם: **32** אלה אשר-נחל משה בערבות מואב מעבר לירדן יריחו מזרחה: **ס 33** ולשבט הלוי לא-נתן משה נחלה יהוה אלהי ישראל הוא נחלתם כאשר דבר להם: **Jos 14** ואלה אשר-נחלו בני-ישראל בארץ כנען אשר נחלו אותם אלעזר הכהן ויהושע בן-נון וראשי אבות המטות לבני ישראל: **2** כנורל נחלתם כאשר צוה יהוה ביד-משה לתשעת המטות וחצי המטה: **3** כי-נתן משה נחלת שני המטות וחצי המטה מעבר לירדן וללוים לא-נתן נחלה בתוכם: **4** כי-היו בני-יוסף שני מטות

מנשה ואפרים ולא־נתנו חלק ללוים בארץ כי אס־ערים לשבת ומגרשיהם למקניהם ולקנינם: **5** כאשר צוה יהוה את־משה כן עשו בני ישראל ויחלקו את־הארץ: **6** ויגשו בני־יהודה אל־יהושע בגלגל ויאמר אליו כלב בן־יפנה הקנזי אתה ידעת את־הדבר אשר־דבר יהוה אל־משה איש־האלהים על אדותי ועל אדותיך בקדש ברנע: **7** בן־ארבעים שנה אנכי בשלח משה עבד־יהוה אתי מקדש ברנע לרגל את־הארץ ואשב אתו דבר כאשר עם־לבבי: **8** ואחי אשר עלו עמי המסו את־לב העם ואנכי מלאתי אחרי יהוה אלהי: **9** וישבע משה ביום ההוא לאמר אס־לא הארץ אשר דרכה רגלך בה לך תהיה לנחלה ולבניך עד־עולם כי מלאת אחרי יהוה אלהי: **10** ועתה הנה תחיה יהוה אתי כאשר דבר זה ארבעים וחמש שנה מאז דבר יהוה את־הדבר הזה אל־משה אשר־הלך ישראל במדבר ועתה הנה אנכי היום בן־חמש ושמונים שנה: **11** עודני היום חזק כאשר ביום שלח אתי משה ככחי אז וככחי עתה למלחמה ולצאת ולבוא: **12** ועתה תנה־לי את־ההר הזה אשר־דבר יהוה ביום ההוא כי אתה־שמעת ביום ההוא כי־ענקים שם וערים גדלות בצרות אולי יהוה אותי והורשתים כאשר דבר יהוה: **13** ויברכהו יהושע ויתן את־חברון לכלב בן־יפנה לנחלה: **14** על־כן היתה־חברון לכלב בן־יפנה הקנזי לנחלה עד היום הזה יען אשר מלא אחרי יהוה אלהי ישראל: **15** ושם חברון לפני קרית ארבע האדם הגדול בענקים הוא והארץ שקטה ממלחמה: **Jos 15** ויהי הגורל למשה בני יהודה למשפחתם אל־גבול אדום מדבר־צן נגבה מקצה תימן: **2** ויהי להם גבול נגב מקצה ים המלח מן־הלשן הפנה נגבה: **3** ויצא אל־מנגב למעלה עקרים ועבר צנה ועלה מנגב לקדש ברנע ועבר חצרון ועלה אדרה ונסב הקרקע: **4** ועבר עצמונה ויצא נחל מצרים **(והיה)** **[והיו]** תצאות הגבול ימה זה־יהיה לכם גבול נגב: **5** וגבול קדמה ים המלח עד־קצה הירדן וגבול לפאת צפונה מלשון הים מקצה הירדן: **6** ועלה הגבול בית חגלה ועבר מצפון לבית הערבה ועלה הגבול אבן בהן בן־ראובן: **7** ועלה הגבול דברה מעמק עכור וצפונה פנה אל־הגלגל אשר־נכח למעלה אדמים אשר מנגב לנחל ועבר הגבול אל־מיעין שמש והיו תצאתיו אל־עין רגל: **8** ועלה הגבול גי בן־הנם אל־כתף היבوسی מנגב היא ירושלים ועלה הגבול אל־ראש ההר אשר על־פני גי־הנם ימה אשר בקצה עמק־רפאים צפנה: **9** ותאר הגבול מראש ההר אל־מיעין מי נפתוח ויצא אל־ערי הר־עפרון ותאר הגבול בעלה היא קרית יערים: **10** ונסב הגבול מבעלה ימה אל־הר שעיר ועבר אל־כתף הר־יערים מצפונה היא כסלון וירד בית־שמש ועבר תמנה: **11** ויצא הגבול אל־כתף עקרון צפונה ותאר הגבול שכרונה ועבר הר־הבעלה ויצא יבנאל והיו תצאות הגבול ימה: **12** וגבול ים הימה הגדול וגבול זה גבול בני־יהודה סביב למשפחתם: **13** ולכלב בן־יפנה נתן חלק בחוף בני־יהודה אל־פי יהוה ליהושע את־קרית ארבע אבי הענק היא חברון: **14** וירש משם כלב את־שלושה בני הענק את־ששי ואת־אחימן ואת־תלמי ילידי הענק: **15** ויעל משם אלישבי דבר ושם־דבר לפני קרית־ספר: **16** ויאמר כלב אשר־יכה את־קרית־ספר ולכדה ונתתי לו את־עכסה בתי לאשה: **17** וילכדה עתניאל בן־קנז אחי כלב ויתן־לו את־עכסה בתו לאשה: **18** ויהי בבואה ותסיתהו לשאול מאת־אביה שדה ותצנח מעל החמור ויאמר־לה כלב מה־לך: **19** ותאמר תנה־לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן־לה את גלת עליות ואת גלת

תחתיות: פ 20 זאת נחלת משה בני־יהודה למשפחתם: 21 ויהיו הערים מקצה למטה בני־יהודה אל־גבול אדום בנגבה קבצאל ועדר ויגור: 22 וקינה ודימונה ועדערה: 23 וקדש וחצור ויתנן: 24 זיף ושלם ובעלות: 25 וחצור חדתה וקריות חצרון היא חצור: 26 אמם ושמוע ומולדה: 27 וחצר גדה וחשמון ובית פלט: 28 וחצר שועל ובאר שבע ובזויתה: 29 בעלה ועיים ועצם: 30 ואלתולד וכסיל וחרמה: 31 וצקלג ומדמנה וסנסנה: 32 ולבאות ושלחים ועין ורמון כל־ערים עשרים ותשע וחצריהן: ס 33 בשפלה אשתאול וצרעה ואשנה: 34 וזנוח ועין גנים תפוח והעינים: 35 ירמות ועדלם שוכה ועזקה: 36 ושערים ועדיתים והגדרה וגדרתים ערים ארבע־עשרה וחצריהן: 37 צנן וחדשה ומגדל־גד: 38 ודלען והמצפה ויקתאל: 39 לכיש ובצקת ועגלון: 40 וכבון ולחמס וכתליש: 41 וגדרות בית־דגון ונעמה ומקדה ערים שש־עשרה וחצריהן: ס 42 לבנה ועתר ועשן: 43 ויפתח ואשנה ונציב: 44 וקעילה ואכזיב ומראשה ערים תשע וחצריהן: 45 עקרון ובנתיה וחצריה: 46 מעקרון וימה כל אשר־על־יד אשדוד וחצריהן: 47 אשדוד בנותיה וחצריה עזה בנותיה וחצריה עד־נחל מצרים והים (הגבול) [הגדול] וגבול: ס 48 ובהר שמיר ויתיר ושוכה: 49 ודנה וקרית־סנה היא דבר: 50 וענב ואשתמה וענים: 51 וגשן וחלן וגלה ערים אחת־עשרה וחצריהן: 52 ארב ורומה ואשען: 53 [וינים] [וינום] ובית־תפוח ואפקה: 54 וחמטה וקרית ארבע היא חברון וציער ערים תשע וחצריהן: ס 55 מעון כרמל וזיף ויוטה: 56 ויזרעאל ויקדעם וזנוח: 57 הקין גבעה ותמנה ערים עשר וחצריהן: 58 חלחול בית־צור וגדור: 59 ומערת ובית־ענות ואלתקן ערים שש וחצריהן: 60 קרית־בעל היא קרית יערים והרבה ערים שתיים וחצריהן: ס 61 במדבר בית הערבה מדין וסככה: 62 והנבשן ועיר־המלח ועין גדי ערים שש וחצריהן: 63 ואת־היבوسی וישבי ירושלם לא־[יוכלו] [יכלו] בני־יהודה להורישם וישב היבوسی את־בני יהודה בירושלם עד היום הזה: פ Jos 16 ויצא הגורל לבני יוסף מירדן יריחו למי יריחו מזרחה המדבר עלה מיריחו בהר בית־אל: 2 ויצא מבית־אל לזוה ועבר אל־גבול הארכי עטרות: 3 וירד־ימה אל־גבול היפלט עד גבול בית־חורן תחתון ועד־גזר והיו [תצאתו] [תצאתיו] ימה: 4 וינחלו בני־יוסף מנשה ואפרים: 5 והיו גבול בני־אפרים למשפחתם והיו גבול נחלתם מזרחה עטרות אדר עד־בית חורן עליון: 6 ויצא הגבול הימה המכמת מצפון ונסב הגבול מזרחה תאנת שלה ועבר אותו ממזרח ינוחה: 7 וירד מינוחה עטרות ונערתה ופגע ביריחו ויצא הירדן: 8 מתפוח ילך הגבול ימה נחל קנה והיו תצאתיו הימה זאת נחלת משה בני־אפרים למשפחתם: 9 והערים המבדלות לבני אפרים בתוך נחלת בני־מנשה כל־הערים וחצריהן: 10 ולא הורישו את־הכנעני היושב בגזר וישב הכנעני בקרב אפרים עד־היום הזה והיו למס־עבר: פ Jos 17 והיו הגורל למטה מנשה כיהוא בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי הגלעד כי הוא היה איש מלחמה ויהי־לו הגלעד והבשן: 2 והיו לבני מנשה הנותרים למשפחתם לבני אביעזר ולבני־חלק ולבני אשריאל ולבני־שכם ולבני־חפר ולבני שמידע אלה בני מנשה בן־יוסף הזכרים למשפחתם: 3 ולצלפחד בן־חפר בן־גלעד בן־מכיר בן־מנשה לא־היו לו בנים כי אס־בנות ואלה שמות בנתיו מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה: 4 ותקרבנה לפני אלעזר הכהן ולפני יהושע בן־נון ולפני הנשיאים לאמר יהוה צוה את־משה לתת־לנו נחלה בתוך אחינו ויתן להם אל־פי יהוה נחלה בתוך אחי אביהן: 5 ויפלו חבלי־מנשה עשרה לבד מארץ הגלעד והבשן אשר מעבר

לירדן: **6** כי בנות מנשה נחלו נחלה בתוך בניו וארץ הגלעד היתה לבני-מנשה הנותרים: **7** ויהי גבול-מנשה מאשר המכמתת אשר על-פני שכם והלך הגבול אל-הימין אל-ישיבי עין תפוח: **8** למנשה היתה ארץ תפוח ותפוח אל-גבול מנשה לבני אפרים: **9** וירד הגבול נחל קנה נגבה לנחל ערים האלה לאפרים בתוך ערי מנשה וגבול מנשה מצפון לנחל ויהי תצאתיו הימה: **10** נגבה לאפרים וצפונה למנשה ויהי הים גבולו ובאשר יפגעון מצפון וביששכר ממזרח: **11** ויהי למנשה ביששכר ובאשר בית-שאן ובנותיה ויבלעם ובנותיה ואתי-ישיבי דאר ובנותיה וישיבי עין-דר ובנותיה וישיבי תענך ובנותיה וישיבי מגדו ובנותיה שלשת הנפת: **12** ולא יכלו בני מנשה להוריש את-הערים האלה ויואל הכנעני לשבת בארץ הזאת: **13** ויהי כי חזקו בני ישראל ויתנו את-הכנעני למס והורש לא הורישו: **14** וידברו בני יוסף את-יהושע לאמר מדוע נתתה לי נחלה גדול אחד וחבל אחד ואני עסרוב עד אשר-עדיכה ברכני יהוה: **15** ויאמר אליהם יהושע אסר-עסרוב אתה עלה לך היערה ובראת לך שם בארץ הפרזי והרפאים כי-אין לך הר-אפרים: **16** ויאמרו בני יוסף לא-ימצא לנו ההר ורכב ברזל בכל-הכנעני הישב בארץ-העמק לאשר בבית-שאן ובנותיה ולאשר בעמק יזרעאל: **17** ויאמר יהושע אל-בית יוסף לאפרים ולמנשה לאמר עסרוב אתה וכח גדול לך לא-יהיה לך גדול אחד: **18** כי הר יהיה-לך כי-יער הוא ובראתו והיה לך תצאתיו כי-תוריש את-הכנעני כי רכב ברזל לו כי חזק הוא: **19** **Jos 18** ויקהלו כל-עדת בני-ישראל שלה וישכינו שם את-אהל מועד והארץ נכבשה לפניהם: **2** ויותרו בבני ישראל אשר לא-חלקו את-נחלתם שבעה שבטים: **3** ויאמר יהושע אל-בני ישראל עד-אנה אתם מתרפים לבוא לרשת את-הארץ אשר נתן לכם יהוה אלהי אבותיכם: **4** הבו לכם שלשה אנשים לשבט ואשלחם ויקמו ויתהלכו בארץ ויכתבו אותה לפי נחלתם ויבאו אלי: **5** והתחלקו אתה לשבעה חלקים יהודה יעמד על-גבולו מנגב ובית יוסף יעמדו על-גבולם מצפון: **6** ואתם תכתבו את-הארץ שבעה חלקים והבאתם אלי הנה ויריתי לכם גורל פה לפני יהוה אלהינו: **7** כי אין-חלק ללויים בקרבכם כי-כהנת יהוה נחלתו וגד וראובן וחצי שבט המנשה לקחו נחלתם מעבר לירדן מזרחה אשר נתן להם משה עבד יהוה: **8** ויקמו האנשים וילכו ויצו יהושע את-ההלכים לכתב את-הארץ לאמר לכו והתהלכו בארץ וכתבו אותה ושובו אלי ופה אשליך לכם גורל לפני יהוה בשלה: **9** וילכו האנשים ויעברו בארץ ויכתבוהו לערים לשבעה חלקים על-ספר ויבאו אל-יהושע אל-המחנה שלה: **10** וישלך להם יהושע גורל בשלה לפני יהוה ויחלק-שם יהושע את-הארץ לבני ישראל כמחלקתם: **11** ויעל גורל משה בני-בנימין למשפחתם ויצא גבול גורלם בין בני יהודה ובין בני יוסף: **12** ויהי להם הגבול לפאת צפונה מן-הירדן ועלה הגבול אל-כתף יריחו מצפון ועלה בהר ימה **[והיה]** **[והיה]** תצאתיו מדברה בית און: **13** ועבר משם הגבול לזזה אל-כתף לזזה נגבה היא בית-אל וירד הגבול עשרות אדר על-ההר אשר מנגב לבית-חרון תחתון: **14** ותאר הגבול ונסב לפאתים נגבה מן-ההר אשר על-פני בית-חרון נגבה **[והיה]** **[והיה]** תצאתיו אל-קרית-בעל היא קרית יערים עיר בני יהודה זאת פאתים: **15** ופאת-נגבה מקצה קרית יערים ויצא הגבול ימה ויצא אל-מעין מי נפתוח: **16** וירד הגבול אל-קצה ההר אשר על-פני גי בן-הנם אשר בעמק רפאים צפונה וירד גי הנם אל-כתף היבوسی נגבה וירד עין רגל: **17** ותאר

מצפון ויצא עין שמש ויצא אל-גלילות אשר-נכח מעלה אדמים וירד אבן בהן בן-ראובן: **18** ועבר אל-כתף מול-הערבה צפונה וירד הערבתה: **19** ועבר הגבול אל-כתף בית-חגלה צפונה **[והיה]** **[והיו]** **[תצאותיו]** **[תצאות]** הגבול אל-לשון ים-המלח צפונה אל-קצה הירדן נגבה זה גבול נגב: **20** והירדן יגבל-אתו לפאת-קדמה זאת נחלת בני בנימן לגבולתיה סביב למשפחתם: **21** והיו הערים למטה בני בנימן למשפחותיהם יריחו ובית-חגלה ועמק קציץ: **22** ובית הערבה וצמרים ובית-אל: **23** והעוים והפרה ועפרה: **24** **[כפר העמני]** **[כפר העמנה]** והעפני וגבע ערים שתי-עשרה וחצריהן: **25** גבעון והרמה ובארות: **26** והמצפה והכפירה והמצה: **27** ורקם וירפאל ותראלה: **28** וצלע האלף והיבوسی היא ירושלם גבעת קרית ערים ארבע-עשרה וחצריהן זאת נחלת בני-בנימן למשפחתם: **29** **[Jos 19]** ויצא הגורל השני לשמעון למטה בני-שמעון למשפחותם ויהי נחלתם בתוך נחלת בני-יהודה: **30** ויהי להם בנחלתם באר-שבע ושבע ומולדה: **31** וחצר שועל ובלה ועצם: **32** ואלתולד ובתול וחרמה: **33** וצקלג ובית-המרכבות וחצר סוסה: **34** ובית לבאות ושרוחן ערים שלש-עשרה וחצריהן: **35** עין רמון ועתר ועשן ערים ארבע וחצריהן: **36** וכל-החצרים אשר סביבות הערים האלה עד-בעלת באר ראמת נגב זאת נחלת מטה בני-שמעון למשפחתם: **37** מחבל בני יהודה נחלת בני שמעון כיהיה חלק בני-יהודה רב מהם וינחלו בני-שמעון בתוך נחלתם: **38** ויעל הגורל השלישי לבני זבולן למשפחתם ויהי גבול נחלתם עד-שריד: **39** ועלה גבולם לימה ומרעלה ופגע בדבשת ופגע אל-הנחל אשר על-פני יקנעם: **40** ושב משריד קדמה מזרח השמש על-גבול כסלת תבר ויצא אל-הדברת ועלה יפיע: **41** ומשם עבר קדמה מזרחה גתה חפר עתה קציץ ויצא רמון המתאר הנעה: **42** ונסב אתו הגבול מצפון חנתן והיו תצאתיו גי יפתח-אל: **43** וקטת ונהלל ושמרון וידאלה ובית לחם ערים שתי-עשרה וחצריהן: **44** זאת נחלת בני-זבולן למשפחותם הערים האלה וחצריהן: **45** **[פ]** **46** ליששכר יצא הגורל הרביעי לבני יששכר למשפחותם: **47** ויהי גבולם יזרעאלה והכסולת ושונם: **48** וחפרים ושיאן ואנחרת: **49** והרבית וקשיון ואבין: **50** ורמת ועין-גנים ועין חדה ובית פצין: **51** ופגע הגבול בתבור **[ושחצומה]** **[ושחצומה]** ובית שמש והיו תצאות גבולם הירדן ערים שש-עשרה וחצריהן: **52** זאת נחלת מטה בני-יששכר למשפחתם הערים וחצריהן: **53** **[פ]** **54** ויצא הגורל החמישי למטה בני-אשר למשפחותם: **55** ויהי גבולם חלקת וחלי ובטן ואכשף: **56** ואלמלך ועמעד ומשאל ופגע בכרמל הימה ובשיחור לבנת: **57** ושב מזרחה השמש בית דגן ופגע בזבלון ובני יפתח-אל צפונה בית העמק ונעיא ויצא אל-כבול משמאל: **58** ועברן ורחב וחמון וקנה עד צידון רבה: **59** ושב הגבול הרמה ועד-עיר מבצר-צר ושב הגבול חסה **[והיו]** **[והיו]** תצאתיו הימה מחבל אכזיבה: **60** ועמה ואפק ורחב ערים עשרים ושתיים וחצריהן: **61** זאת נחלת מטה בני-אשר למשפחתם הערים האלה וחצריהן: **62** **[פ]** **63** לבני נפתלי יצא הגורל הששי לבני נפתלי למשפחתם: **64** ויהי גבולם מחלף מאלון בצעננים ואדמי הנקב ויבנאל עד-לקום ויהי תצאתיו הירדן: **65** ושב הגבול ימה אזנות תבור ויצא משם חוקקה ופגע בזבלון מנגב ובאשר פגע מים וביהודה הירדן מזרחה השמש: **66** וערי מבצר הצדים צר וחמת רקת וכנרת: **67** ואדמה והרמה וחצור: **68** וקדש ואדרעי ועין חצור: **69** ויראון ומגדל-אל חרם ובית-ענת ובית שמש ערים תשע-עשרה וחצריהן: **70** זאת נחלת מטה

בני־נפתלי למשפחתם הערים וחצריהן: **פ** 40 למטה בני־דן למשפחתם יצא הגורל השביעי: 41 ויהי גבול נחלתם צרעה ואשתאול ועיר שמש: 42 ושעלבין ואילון ויתלה: 43 ואילון ותמנתה ועקרון: 44 ואלתקה וגבתון ובעלת: 45 ויהר ובני־ברק וגתרמון: 46 ומי הירקון והרקון עִס־הגבול מול יפו: 47 ויצא גבול־בני־דן מהם ויעלו בני־דן וילחמו עִס־לשם וילכדו אותה ויכו אותה לפי־חרב וירשו אותה וישבו בה ויקראו ללשם דן כשם דן אביהם: 48 זאת נחלת מטה בני־דן למשפחתם הערים האלה וחצריהן: **פ** 49 ויכלו לנחל־את־הארץ לגבולתיה ויתנו בני־ישראל נחלה ליהושע בן־נון בתוכם: 50 על־פי יהוה נתנו לו את־העיר אשר שאל את־תמנת־סרח בהר אפרים ויבנה את־העיר וישב בה: 51 אלה הנחלת אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן־נון וראשי האבות למטות בני־ישראל בגורל בשלה לפני יהוה פתח אהל מועד ויכלו מחלק את־הארץ: **פ** **Jos 20** וידבר יהוה אליהושע לאמר: 2 דבר אל־בני ישראל לאמר תנו לכם את־ערי המקלט אשר־דברתי אליכם ביד־משה: 3 לנוס שמה רוצח מכה־נפש בשגנה בבלי־דעת והיו לכם למקלט מנאל הדם: 4 ונס אל־אחת מהערים האלה ועמד פתח שער העיר ודבר באזני זקני העיר־ההיא את־דבריו ואספו אתו העירה אליהם ונתנו־לו מקום וישב עמם: 5 וכי ירדף גאל הדם אחריו ולא־יסגרו את־הרצח בידו כי בבלי־דעת הכה את־רעהו ולא־שנא הוא לו מתמול שלשום: 6 וישב בעיר ההיא עד־עמדו לפני העדה למשפט עד־מות הכהן הגדול אשר יהיה בימים ההם אז ישוב הרוצח ובא אל־עירו ואל־ביתו אל־העיר אשר־נס משם: 7 ויקדשו את־קדש בגליל בהר נפתלי ואת־שכם בהר אפרים ואת־קרית ארבע היא חברון בהר יהודה: 8 ומעבר לירדן יריחו מזרחה נתנו את־בצר במדבר במישר ממטה ראובן ואת־ראמת בגלעד ממטה־גד ואת־[גלון] [גולן] בבשן ממטה מנשה: 9 אלה היו ערי המועדה לכל בני ישראל ולגר הגר בתוכם לנוס שמה כל־מכה־נפש בשגנה ולא ימות ביד גאל הדם עד־עמדו לפני העדה: **פ** **Jos 21** ויגשו ראשי אבות הלויים אל־אלעזר הכהן ואל־יהושע בן־נון ואל־ראשי אבות המטות לבני ישראל: 2 וידברו אליהם בשלה בארץ כנען לאמר יהוה צוה ביד־משה לתת־לנו ערים לשבת ומגרשיהן לבהמתנו: 3 ויתנו בני־ישראל ללויים מנחלתם אל־פי יהוה את־הערים האלה ואת־מגרשיהן: 4 ויצא הגורל למשפחת הקהתי ויהי לבני אהרן הכהן מן־הלויים ממטה יהודה וממטה השמעני וממטה בנימן בגורל ערים שלש עשרה: 5 ולבני קהת הנותרים ממשפחת מטה־אפרים וממטה־דן ומחצי מטה מנשה בגורל ערים עשר: 6 ולבני גרשון ממשפחות מטה־יששכר וממטה־אשר וממטה נפתלי ומחצי מטה מנשה בבשן בגורל ערים שלש עשרה: 7 לבני מררי למשפחתם ממטה ראובן וממטה־גד וממטה זבולן ערים שתיים עשרה: 8 ויתנו בני־ישראל ללויים את־הערים האלה ואת־מגרשיהן כאשר צוה יהוה ביד־משה בגורל: **פ** 9 ויתנו ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון את הערים האלה אשר־יקרא אתהן בשם: 10 ויהי לבני אהרן ממשפחות הקהתי מבני לוי כי להם היה הגורל ריאשנה: 11 ויתנו להם את־קרית ארבע אבי הענוק היא חברון בהר יהודה ואת־מגרשה סביבתי: 12 ואת־שדה העיר ואת־חצריה נתנו לכלב בן־יפנה באחוזתו: 13 ולבני אהרן הכהן נתנו את־עיר מקלט הרצח את־חברון ואת־מגרשה ואת־לבנה ואת־מגרשה: 14 ואת־יתר ואת־מגרשה ואת־אשתמע ואת־מגרשה: 15 ואת־חלן ואת־מגרשה ואת־דבר

ואת־מגרשה: **16** ואת־עין ואת־מגרשה ואת־יטה ואת־מגרשה את־בית שמש
 ואת־מגרשה ערים תשע מאת שני השבטים האלה: **פ 17** וממטה בנימן את־גבעון
 ואת־מגרשה את־גבע ואת־מגרשה: **18** את־ענתות ואת־מגרשה ואת־עלמון ואת־מגרשה
 ערים ארבע: **19** כל־ערי בני־אהרן הכהנים שלש־עשרה ערים ומגרשיהן: **ס 20**
 ולמשפחות בני־קהת הלויים הנותרים מבני קהת ויהי ערי גורלם ממטה אפרים: **21**
 ויתנו להם את־עיר מקלט הרצח את־שכם ואת־מגרשה בהר אפרים ואת־גזר
 ואת־מגרשה: **22** ואת־קבצים ואת־מגרשה ואת־בית חורן ואת־מגרשה ערים ארבע: **ס**
23 וממטה־דן את־אלתקא ואת־מגרשה את־גבתון ואת־מגרשה: **24** את־אילון
 ואת־מגרשה את־גת־רמון ואת־מגרשה ערים ארבע: **ס 25** וממחצית מטה מנשה
 את־תענך ואת־מגרשה ואת־גת־רמון ואת־מגרשה ערים שתיים: **26** כל־ערים עשר
 ומגרשיהן למשפחות בני־קהת הנותרים: **ס 27** ולבני גרשון ממשפחת הלויים מחצי
 מטה מנשה את־עיר מקלט הרצח את־[גלון] [גולן] בבשן ואת־מגרשה ואת־בעשתרה
 ואת־מגרשה ערים שתיים: **ס 28** וממטה יששכר את־קשיון ואת־מגרשה את־דברת
 ואת־מגרשה: **29** את־ירמות ואת־מגרשה את־עין גנים ואת־מגרשה ערים ארבע: **ס 30**
 וממטה אשר את־משאל ואת־מגרשה את־עבדון ואת־מגרשה: **31** את־חלקת
 ואת־מגרשה ואת־רחב ואת־מגרשה ערים ארבע: **ס 32** וממטה נפתלי את־עיר מקלט
 הרצח את־קדש בגליל ואת־מגרשה ואת־חמת דאר ואת־מגרשה ואת־קרתן
 ואת־מגרשה ערים שלש: **33** כל־ערי הגרשני למשפחתם שלש־עשרה עיר ומגרשיהן:
ס 34 ולמשפחות בני־מררי הלויים הנותרים מאת מטה זבולן את־יקנעם ואת־מגרשה
 את־קרתה ואת־מגרשה: **35** את־דמנה ואת־מגרשה את־נהלל ואת־מגרשה ערים
 ארבע: **36** וממטה ראובן את־בצר ואת־מגרשה ואת־יהצה ואת־מגרשה: **37**
 את־קדמות ואת־מגרשה ואת־מיפעת ואת־מגרשה ערים ארבע: **ס 38** וממטה־גד
 את־עיר מקלט הרצח את־רמת בגלעד ואת־מגרשה ואת־מחנים ואת־מגרשה: **39**
 את־חשבון ואת־מגרשה את־יעזר ואת־מגרשה כל־ערים ארבע: **40** כל־הערים לבני
 מררי למשפחתם הנותרים ממשפחות הלויים ויהי גורלם ערים שתיים עשרה: **41** כל
 ערי הלויים בתוך אחוז בני־ישראל ערים ארבעים ושמונה ומגרשיהן: **42** תהייתה
 הערים האלה עיר עיר ומגרשיה סביבתייה כן לכל־הערים האלה: **ס 43** ויתן יהוה
 לישראל את־כל־הארץ אשר נשבע לתת לאבותם וירשוה וישבו בה: **44** וינח יהוה
 להם מסביב ככל אשר־נשבע לאבותם ולא־עמד איש בפניהם מכל־איביהם את
 כל־איביהם נתן יהוה בידם: **45** לא־נפל דבר מכל הדבר הטוב אשר־דבר יהוה
 אל־בית ישראל הכל בא: **פ Jos 22** אז יקרא יהושע לראובני ולגדי ולחצי מטה
 מנשה: **2** ויאמר אליהם אתם שמרתם את כל־אשר צוה אתכם משה עבד יהוה
 ותשמעו בקולי לכל אשר־צויתי אתכם: **3** לא־עזבתם את־אחיכם זה ימים רבים עד
 היום הזה ושמרתם את־משמרת מצות יהוה אלהיכם: **4** ועתה הניח יהוה אלהיכם
 לאחיכם כאשר דבר להם ועתה פנו ולכו לכם לאהליכם אל־ארץ אחוזתכם אשר
 נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן: **5** רק שמרו מאד לעשות את־המצוה
 ואת־התורה אשר צוה אתכם משה עבד־יהוה לאהבה את־יהוה אלהיכם וללכת
 בכל־דרכיו ולשמר מצותיו ולדבקה־בו ולעבדו בכל־לבבכם ובכל־נפשכם: **6** ויברכם
 יהושע וישלחם וילכו אל־אהליהם: **ס 7** ולחצי שבט המנשה נתן משה בבשן
 ולחציו נתן יהושע עם־אחיהם [מעבר] [בעבר] הירדן ימה וגם כי שלחם יהושע

אל-אהליהם ויברכם: **8** ויאמר אליהם לאמר בנכסים רבים שובו אל-אהליכם ובמקנה רב-מאד בכסף ובוזה ובנחשת ובברזל ובשלמות הרבה מאד חלקו שלל-איביכם עם-אחיכם: **9 פ** וישבו וילכו בני-ראובן ובני-גד וחצי שבט המנשה מאת בני ישראל משלה אשר בארץ-כנען ללכת אל-ארץ הגלעד אל-ארץ אחזתם אשר נאחזו-בה על-פי יהוה ביד-משה: **10** ויבאו אל-גלילות הירדן אשר בארץ כנען ויבנו בני-ראובן ובני-גד וחצי שבט המנשה שם מזבח על-הירדן מזבח גדול למראה: **11** וישמעו בני-ישראל לאמר הנה בנו בני-ראובן ובני-גד וחצי שבט המנשה את-המזבח אל-מול ארץ כנען אל-גלילות הירדן אל-עבר בני ישראל: **12** וישמעו בני ישראל ויקהלדו כל-עדת בני-ישראל שלה לעלות עליהם לצבא: **13 פ** וישלחו בני-ישראל אל-בני-ראובן ואל-בני-גד ואל-חצי שבט-מנשה אל-ארץ הגלעד את-פינחס בן-אלעזר הכהן: **14** ועשרה נשאים עמו נשיא אחד נשיא אחד לבית אב לכל מטות ישראל ואיש ראש בית-אבותם המה לאלפי ישראל: **15** ויבאו אל-בני-ראובן ואל-בני-גד ואל-חצי שבט-מנשה אל-ארץ הגלעד וידברו אתם לאמר: **16** כה אמרו כל עדת יהוה מה-המעל הזה אשר מעלתם באלהי ישראל לשוב היום מאחרי יהוה בבנותכם לכם מזבח למרדכם היום ביהוה: **17** המעט-לנו את-עון פעור אשר לא-הטהרנו ממנו עד היום הזה ויהי הנגף בעדת יהוה: **18** ואתם תשבו היום מאחרי יהוה והיה אתם תמרדו היום ביהוה ומחר אל-כל-עדת ישראל יקצף: **19** ואך אס-טמאה ארץ אחזתכם עברו לכם אל-ארץ אחזת יהוה אשר שכך-שם משכן יהוה והאחזו בתוכנו וביהוה אל-תמרדו ואתנו אל-תמרדו בבנותכם לכם מזבח מבלעדי מזבח יהוה אלהינו: **20** הלוא עכן בן-זרח מעל מעל בחרם ועל-כל-עדת ישראל היה קצף והוא איש אחד לא גוע בעונו: **21 פ** ויענו בני-ראובן ובני-גד וחצי שבט המנשה וידברו את-ראשי אלפי ישראל: **22** אל אלהים יהוה אל אלהים יהוה הוא ידע וישראל הוא ידע אס-במרד ואס-במעל ביהוה אל-תושיענו היום הזה: **23** לבנות לנו מזבח לשוב מאחרי יהוה ואס-להעלות עליו עולה ומנחה ואס-לעשות עליו זבחי שלמים יהוה הוא יבקש: **24** ואס-לא מדאנה מדבר עשינו את-זאת לאמר מחר יאמרו בניכם לבנינו לאמר מה-לכם וליהוה אלהי ישראל: **25** וגבול נתן-יהוה ביננו ובניכם בני-ראובן ובני-גד את-הירדן אין-לכם חלק ביהוה והשביתו בניכם את-בנינו לבלתי ירא את-יהוה: **26** ונאמר נעשה-נא לנו לבנות את-המזבח לא לעולה ולא לזבח: **27** כי עד הוא בינינו ובניכם ובין דרותינו אחרינו לעבד את-עבדת יהוה לפנינו בעלותינו ובזבחינו ובשלמינו ולא-יאמרו בניכם מחר לבנינו אין-לכם חלק ביהוה: **28** ונאמר והיה כ-י-יאמרו אלינו ואל-דרתינו מחר ואמרנו ראו את-תבנית מזבח יהוה אשר-עשו אבותינו לא לעולה ולא לזבח כ-י-עד הוא בינינו ובניכם: **29** חלילה לנו ממנו למרד ביהוה ולשוב היום מאחרי יהוה לבנות מזבח לעלה למנחה ולזבח מלבד מזבח יהוה אלהינו אשר לפני משכנו: **30 פ** וישמע פינחס הכהן ונשיאי העדה וראשי אלפי ישראל אשר אתו את-הדברים אשר דברו בני-ראובן ובני-גד ובני מנשה וייטב בעיניהם: **31** ויאמר פינחס בן-אלעזר הכהן אל-בני-ראובן ואל-בני-גד ואל-בני מנשה היום ידענו כי-בתוכנו יהוה אשר לא-מעלתם ביהוה המעל הזה אז הצלתם את-בני ישראל מיד יהוה: **32** וישב פינחס בן-אלעזר הכהן והנשיאים מאת בני-ראובן ומאת בני-גד מארץ הגלעד אל-ארץ כנען אל-בני ישראל וישבו אותם

דבר: ³³ ויישב הדבר בעיני בני ישראל ויברכו אלהים בני ישראל ולא אמרו לעלות עליהם לצבא לשחת את-הארץ אשר בני-ראובן ובני-גד יושבים בה: ³⁴ ויקראו בני-ראובן ובני-גד למזבח כי עד הוא בינתינו כי יהוה האלהים: **Jos 23 פ** ויהי מימים רבים אחרי אשר-הניח יהוה לישראל מכל-איביהם מסביב ויהושע זקן בא בימים: ² ויקרא יהושע לכל-ישראל לזקניו ולראשיו ולשפטיו ולשטריו ויאמר אלהם אני זקנתי באתי בימים: ³ ואתם ראיתם את כל-אשר עשה יהוה אלהיכם לכל-הגוים האלה מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם: ⁴ ראו הפלתי לכם את-הגוים הנשארים האלה בנחלה לשבטיכם מן-הירדן וכל-הגוים אשר הכרתי והים הגדול מבוא השמש: ⁵ ויהוה אלהיכם הוא יהדפם מפניכם והוריש אתם מלפניכם וירשתם את-ארצם כאשר דבר יהוה אלהיכם לכם: ⁶ וחזקתם מאד לשמר ולעשות את כל-הכתוב בספר תורת משה לבלתי סור-ממנו ימין ושמאול: ⁷ לבלתי-בוא בגוים האלה הנשארים האלה אתכם ובשם אלהיהם לא-תזכירו ולא תשביעו ולא תעבדו ולא תשתחוו להם: ⁸ כי אם-ביהוה אלהיכם תדבקו כאשר עשיתם עד היום הזה: ⁹ ויורש יהוה מפניכם גוים גדלים ועצומים ואתם לא-עמד איש בפניכם עד היום הזה: ¹⁰ איש-אחד מכם ירדף-אלף כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם כאשר דבר לכם: ¹¹ ונשמרתם מאד לנפשתיכם לאהבה את-יהוה אלהיכם: ¹² כי אם-שוב תשובו ודבקתם ביתר הגוים האלה הנשארים האלה אתכם והתחתנתם בהם ובאתם בהם והם בכם: ¹³ ידוע חדעו כי לא יוסיף יהוה אלהיכם להוריש את-הגוים האלה מלפניכם והיו לכם לפח ולמוקש ולשטט בצדיכם ולצננים בעיניכם עד-אבדכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם: ¹⁴ והנה אנכי הולך היום בדרך כל-הארץ וידעתם בכל-לבבכם ובכל-נפשכם כי לא-נפל דבר אחד מכל הדברים הטובים אשר דבר יהוה אלהיכם עליכם הכל באו לכם לא-נפל ממנו דבר אחד: ¹⁵ והיה כאשר-בא עליכם כל-הדבר הטוב אשר דבר יהוה אלהיכם אליכם כן יביא יהוה עליכם את כל-הדבר הרע עד-השמירו אותכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם: ¹⁶ בעברכם את-יבירת יהוה אלהיכם אשר צוה אתכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם וחרה אף-יהוה בכם ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר נתן לכם: **Jos 24 פ** ויאסף יהושע את-כל-שבטי ישראל שכמה ויקרא לזקני ישראל ולראשיו ולשפטיו ולשטריו וייתצבו לפני האלהים: ² ויאמר יהושע אל-כל-העם כה-אמר יהוה אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים: ³ ואקח את-אביכם את-אברהם מעבר הנהר ואולך אותו בכל-ארץ כנען **[וארב]** **[וארבח]** את-זרעו ואתן-לו את-יצחק: ⁴ ואתן ליצחק את-יעקב ואתן לעשו את-הר שעיר לרשת אותו ויעקב ובניו ירדו מצרים: ⁵ ואשלח את-משה ואת-אהרן ואנף את-מצרים כאשר עשיתי בקרבן ואת-הוצאתי אתכם: ⁶ ואוציא את-אבותיכם ממצרים ותבאו הימה וירדפו מצרים אחרי אבותיכם ברכב ובפרשים יס-סוף: ⁷ ויצעקן אלי-הוה וישם מאפל ביניכם ובין המצרים ויבא עליו את-הים ויכסהו ותראינה עיניכם את אשר-עשיתי במצרים ותשבנו במדבר ימים רבים: ⁸ **[ואבאה]** **[ואביא]** אתכם אל-ארץ האמרי היושב בעבר הירדן וילחמו אתכם ואתן אותם בידכם ותירשו את-ארצם ואשמידם מפניכם: ⁹ ויקם בלק בן-צפור מלך מואב

וילחם בישראל וישלח ויקרא לבלעם בן־בעור לקלל אתכם: **10** ולא אביתי לשמע לבלעם ויברך ברוך אתכם ואצל אתכם מידו: **11** ותעברו את־הירדן ותבאו אל־יריחו וילחמו בכם בעל־יריחו האמרי והפרזי והכנעני והחתי והגרנשי החוי והיבوسی ואתן אותם בידכם: **12** ואשלח לפניכם את־הצרעה ותגרש אותם מפניכם שני מזכי האמרי לא בחרבך ולא בקשתך: **13** ואתן לכם ארץ אשר לא־יגעת בה וערים אשר לא־בניתם ותשבו בהם כרמים וזיתים אשר לא־נשתם אתם אכלים: **14** ועתה יראו את־יהוה ועבדו אתו בתמים ובאמת והסירו את־אלהים אשר עבדו אבותיכם בעבר הנהר ובמצרים ועבדו את־יהוה: **15** ואם רע בעיניכם לעבד את־יהוה בחרו לכם היום את־מי תעבדון אם את־אלהים אשר־עבדו אבותיכם אשר **[כעבר]** **[מעבר]** הנהר ואם את־אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ואנכי וביתי נעבד את־יהוה: **פ** **16** ויען העם ויאמר חלילה לנו מעזב את־יהוה לעבד אלהים אחרים: **17** כי יהוה אלהינו הוא המעלה אתנו ואת־אבותינו מארץ מצרים מבית עבדים ואשר עשה לעינינו את־האתות הגדלות האלה וישמרנו בכל־הדרך אשר הלכנו בה ובכל העמים אשר עברנו בקרבם: **18** ויגרש יהוה את־כל־העמים ואת־האמרי ישב הארץ מפנינו גם־אנחנו נעבד את־יהוה כ־יהוה אלהינו: **ס** **19** ויאמר יהושע אל־העם לא תוכלו לעבד את־יהוה כ־אלהים קדשים הוא אל־קנא הוא לא־ישא לפשעכם ולחטאותיכם: **20** כי תעזבו את־יהוה ועבדתם אלהי נכר ושב והרע לכם וכלה אתכם אחרי אשר־היטיב לכם: **21** ויאמר העם אל־יהושע לא כי את־יהוה נעבד: **22** ויאמר יהושע אל־העם עדים אתם בכם כ־אתם בחרתם לכם את־יהוה לעבד אותו ויאמרו עדים: **23** ועתה הסירו את־אלהי הנכר אשר בקרבכם והטו את־לבבכם אל־יהוה אלהי ישראל: **24** ויאמרו העם אל־יהושע את־יהוה אלהינו נעבד ובקולו נשמע: **25** ויכתת יהושע את־הדברים האלה בספר תורת אלהים ויקח אבן גדולה ויקימה שם תחת האלה אשר במקדש יהוה: **ס** **27** ויאמר יהושע אל־כל־העם הנה האבן הזאת תהיה־בנו לעדה כ־היא שמעה את כל־אמרי יהוה אשר דבר עמנו והיתה בכם לעדה פְּת־כחשון באלהיכם: **28** וישלח יהושע את־העם איש לנחלתו: **פ** **29** ויהי אחרי הדברים האלה וימת יהושע בן־נון עבד יהוה בן־מאה ועשר שנים: **30** ויקברו אתו בנבול נחלתו בתמנת־סרח אשר בהר־אפרים מצפון להר־געש: **31** ויעבד ישראל את־יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע ואשר ידעו את כל־מעשה יהוה אשר עשה לישראל: **32** ואת־עצמות יוסף אשר־העלו בני־ישראל ממצרים קברו בשכם בחלקת השדה אשר קנה יעקב מאת בני־חמור אבי־שכם במאה קשיטה ויהיו לבני־יוסף לנחלה: **33** ואלעזר בן־אהרן מת ויקברו אתו בגבעת פינחס בנו אשר נת־לו בהר אפרים:

Judges 1 ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהוה לאמר מי יעלה־לנו אל־הכנעני בתחלה להלחם בו: **2** ויאמר יהוה יהודה יעלה הנה נתתי את־הארץ בידו: **3** ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה אתי בגורלי ונלחמה בכנעני והלכתי גם־אני אתך בגורלך וילך אתו שמעון: **4** ויעל יהודה ויתן יהוה את־הכנעני והפרזי בידם ויכום בבזק עשרת אלפים איש: **5** וימצאו את־אדני בזק

בבזק וילחמו בו ויכו את־הכנעני ואת־הפרזי: 6 וינס אדני בזק וירדפו אחריו ויאחזו אתו ויקצצו את־בהנות ידיו ורגליו: 7 ויאמר אדני־בזק שבעים מלכים בהנות ידיהם ורגליהם מקצצים היו מלקטים תחת שלחני כאשר עשיתי כן שלם־לי אלהים ויביאהו ירושלם וימת שם: 8 פ וילחמו בני־יהודה בירושלם וילכדו אותה ויכוה לפי־חרב ואת־העיר שלחו באש: 9 ואחר ירדו בני יהודה להלחם בכנעני יושב ההר והנגב והשפלה: 10 וילך יהודה אל־הכנעני היושב בחברון ושם־חברון לפנים קרית ארבע ויכו את־ששי ואת־אחימן ואת־תלמי: 11 וילך משם אל־יושבי דביר ושם־דביר לפנים קרית־ספר: 12 ויאמר כלב אשר־יכה את־קרית־ספר ולכדה ונתתי לו את־עכסה בתי לאשה: 13 וילכדה עתניאל בן־קנז אחי כלב הקטן ממנו ויתן־לו את־עכסה בתו לאשה: 14 ויהי בבואה ותסיתהו לשאול מאת־אביה השדה ותצנח מעל החמור ויאמר־לה כלב מה־לך: 15 ותאמר לו הבה־לי ברכה כי ארץ הנגב נתחתי ונתתה לי גלת מים ויתן־לה כלב את גלת עלית ואת גלת תחתית: 16 פ ובני קיני חתן משה עלו מעיר התמרים את־בני יהודה מדבר יהודה אשר בנגב ערד וילך וישב את־העם: 17 וילך יהודה את־שמעון אחיו ויכו את־הכנעני יושב צפת ויחרמו אותה ויקרא את־שם־העיר חרמה: 18 וילכד יהודה את־עזה ואת־גבולה ואת־אשקלון ואת־גבולה ואת־עקרון ואת־גבולה: 19 ויהי יהוה את־יהודה וירש את־ההר כי לא להוריש את־ישיבי העמק כִּי־רכב ברזל להם: 20 ויתנו לכלב את־חברון כאשר דבר משה ויורש משם את־שלשה בני הענק: 21 ואת־היבوسی ישב ירושלם לא הורישו בני בנימן וישב היבوسی את־בני בנימן בירושלם עד היום הזה: 22 ס ויעלו בית־יוסף גס־הם בית־אל ויהוה עמם: 23 ויתירו בית־יוסף בבית־אל ושם־העיר לפנים לזו: 24 ויראו השמרים איש יוצא מן־העיר ויאמרו לו הראנו נא את־מבוא העיר ועשינו עמך חסד: 25 ויראם את־מבוא העיר ויכו את־העיר לפי־חרב ואת־האיש ואת־כל־משפחתו שלחו: 26 וילך האיש ארץ החתים ויבן עיר ויקרא שמה לזו הוא שמה עד היום הזה: 27 פ ולא־הוריש מנשה את־בית־שאן ואת־בנותיה ואת־תענך ואת־בנותיה ואת־ישיב) ואת־ישיבין) דור ואת־בנותיה ואת־יושבי יבלעם ואת־בנותיה ואת־יושבי מגדו ואת־בנותיה ויואל הכנעני לשבת בארץ הזאת: 28 ויהי כִּי־חזק ישראל וישם את־הכנעני למס והוריש לא הורישו: 29 ס ואפרים לא הוריש את־הכנעני היושב בגזר וישב הכנעני בקרבו בגזר: 30 פ זבולן לא הוריש את־יושבי קטרון ואת־יושבי נהלל וישב הכנעני בקרבו והיו למס: 31 ס אשר לא הוריש את־ישיבי עכו ואת־יושבי צידון ואת־אחלב ואת־אכזיב ואת־הלבה ואת־אפיק ואת־רחב: 32 וישב האשרי בקרב הכנעני ישיבי הארץ כי לא הורישו: 33 ס נפתלי לא־הוריש את־ישיבי בית־שמש ואת־ישיבי בית־ענת וישב בקרב הכנעני ישיבי הארץ וישבי בית־שמש ובית ענת היו להם למס: 34 ס וילחצו האמרי את־בני־דן ההרה כִּי־לא נתנו לרדת לעמק: 35 ויואל האמרי לשבת בהר־חרס באילון ובשעלבים ותכבד יד בית־יוסף והיו למס: 36 וגבול האמרי ממעלה עקרבים מהסלע ומעלה: 37 פ **Jdg 2** ויעל מלאך־יהוה מן־הגלגל אל־הבכים) פ ויאמר אעלה אתכם ממצרים ואביא אתכם אל־הארץ אשר נשבעתי לאבותיכם ואמר לא־אפר בריתי אתכם לעולם: 2 ואתם לא־תכרתו ברית ליושבי הארץ הזאת מזבחותיהם תחצון ולא־שמעתם

בקלי מה־זאת עשיתם: **3** וגם אמרתי לא־אגרש אותם מפניכם והיו לכם לצדים ואלהיהם יהיו לכם למוקש: **4** והיו כדבר מלאך יהוה את־הדברים האלה אל־כל־בני ישראל וישאו העם את־קולם ויבכו: **5** ויקראו שם־המקום ההוא בכים ויזבחו־שם ליהוה: **פ 6** וישלח יהושע את־העם וילכו בני־ישראל איש לנחלתו לרשת את־הארץ: **7** ויעבדו העם את־יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע אשר ראו את כל־מעשה יהוה הגדול אשר עשה לישראל: **8** וימת יהושע בן־נון עבד יהוה בן־מאה ועשר שנים: **9** ויקברו אותו בגבול נחלתו בתמנת־חרס בהר אפרים מצפון להר־געש: **10** וגם כל־הדור ההוא נאספו אל־אבותיו ויקם דור אחר אחריהם אשר לא־ידעו את־יהוה וגם את־המעשה אשר עשה לישראל: **ס 11** ויעשו בני־ישראל את־הרע בעיני יהוה ויעבדו את־הבעלים: **12** ויעזבו את־יהוה אלהי אבותם המוציא אותם מארץ מצרים וילכו אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיהם וישתחוו להם ויכעסו את־יהוה: **13** ויעזבו את־יהוה ויעבדו לבעל ולעשתרות: **14** ויחר־אף יהוה בישראל ויתנם ביד־רשעים וישסו אותם וימכרם ביד אויביהם מסביב ולא־יכלו עוד לעמוד לפני אויביהם: **15** בכל אשר יצאו ידיהוה היתה־בם לרעה כאשר דבר יהוה וכאשר נשבע יהוה להם ויצר להם מאד: **16** ויקם יהוה שפטים ויושיעום מיד סיהם: **17** וגם אל־שפטיהם לא שמעו כי זנו אחרי אלהים אחרים וישתחוו להם סרו מהר מן־הדרך אשר הלכו אבותם לשמע מצות־יהוה לא־עשו כן: **18** וכי־הקים יהוה להם שפטים והיה יהוה ע־השפט והושיעם מיד אויביהם כל ימי השופט כ־יניחם יהוה מנאקתם מפני לחציהם ודחיקהם: **19** והיה במות השופט ישבו והשחיתו מאבותם ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם לא הפילו ממעלליהם ומדרכם הקשה: **20** ויחר־אף יהוה בישראל ויאמר יען אשר עברו הגוי הזה את־בריתי אשר צויתי את־אבותם ולא שמעו לקולי: **21** גם־אני לא אוסיף להוריש איש מפניהם מן־הגוים אשר־עזב יהושע וימת: **22** למען נסות במ את־ישראל השמרים הם את־דרך יהוה ללכת במ כאשר שמרו אבותם אם־לא: **23** וינח יהוה את־הגוים האלה לבלתי הורישם מהר ולא נתנם ביד־יהושע: **פ Jdg 3** ואלה הגוים אשר הניח יהוה לנסות במ את־ישראל את כל־אשר לא־ידעו את כל־מלחמות כנען: **2** רק למען דעת דרות בני־ישראל ללמדם מלחמה רק אשר־לפנים לא ידעום: **3** חמשת סרני פלשתים וכל־הכנעני והצידי והחוי ישב הר הלבנון מהר בעל חרמון עד לבוא חמת: **4** ויהיו לנסות במ את־ישראל לדעת הישמעו את־מצות יהוה אשר־צוה את־אבותם ביד־משה: **5** ובני ישראל ישבו בקרב הכנעני החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבوسی: **6** ויקחו את־בנותיהם להם לנשים ואת־בנותיהם נתנו לבניהם ויעבדו את־אלהיהם: **פ 7** ויעשו בני־ישראל את־הרע בעיני יהוה וישכחו את־יהוה אלהיהם ויעבדו את־הבעלים ואת־האשרות: **8** ויחר־אף יהוה בישראל וימכרם ביד כושן רשעים מלך ארם נהרים ויעבדו בני־ישראל את־כושן רשעים שמה שנים: **9** ויזעקו בני־ישראל אליהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל ויושיעם את עתניאל בן־קנז אחי כלב הקטן ממנו: **10** ותהי עליו רוח־יהוה וישפט את־ישראל ויצא למלחמה ויתן יהוה בידו את־כושן רשעים מלך ארם ותעז ידו על כושן רשעים: **11** ותשקט הארץ ארבעים שנה וימת עתניאל בן־קנז: **פ 12** ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויחזק יהוה

את־עגלון מלך־מואב על־ישראל על כִּי־עשו את־הרע בעיני יהוה: **13** ויאסף אליו את־בני עמון ועמלק וילך ויך את־ישראל ויירשו את־עיר התמרים: **14** ויעברו בני־ישראל את־עגלון מלך־מואב שמונה עשרה שנה: **ס 15** ויזעקו בני־ישראל אליהוה ויקם יהוה להם מושיע את־אהוד בן־גרא בן־הימיני איש אשר יד־ימינו וישלחו בני־ישראל בידו מנחה לעגלון מלך מואב: **16** ויעש לו אהוד חרב ולה שני פיות גמר ארכה ויחגר אותה מתחת למדיו על ירך ימינו: **17** ויקרב את־המנחה לעגלון מלך מואב ועגלון איש בריא מאד: **18** ויהי כאשר כלה להקריב את־המנחה וישלח את־העם נשאי המנחה: **19** והוא שב מן־הפסילים אשר את־הגלגל ויאמר דבר־סתר לי אליך המלך ויאמר הס ויצאו מעליו כלה־עמדים עליו: **20** ואהוד בא אליו והוא־ישב בעלית המקרה אשר־לו לבדו ויאמר אהוד דבר־אלהים לי אליך ויקם מעל הכסא: **21** וישלח אהוד את־יד שמאלו ויקח את־החרב מעל ירך ימינו ויתקעה בבטנו: **22** ויבא גסה־נצב אחר הלהב ויסגר החלב בעד הלהב כי לא שלף החרב מבטנו ויצא הפרשדנה: **23** ויצא אהוד המסדרונה ויסגר דלתות העליה בעדו ונעל: **24** והוא יצא ועבדיו באו ויראו והנה דלתות העליה נעלות ויאמרו אך מסיך הוא את־רגליו בחדר המקרה: **25** ויחילו עד־בוש והנה איננו פתח דלתות העליה ויקחו את־המפתח ויפתחו והנה אדניהם נפל ארצה מת: **26** ואהוד נמלט עד התמהמהם והוא עבר את־הפסילים וימלט השעירתה: **27** ויהי בבואו ויתקע בשופר בהר אפרים וירדו עמו בני־ישראל מן־ההר והוא לפניהם: **28** ויאמר אלהם רדפו אחרי כי־נתן יהוה את־איביכם את־מואב בידכם וירדו אחריו וילכדו את־מעברות הירדן למואב ולא־נתנו איש לעבר: **29** ויכו את־מואב בעת ההיא כעשרת אלפים איש כל־שמן וכל־איש חיל ולא נמלט איש: **30** ותכנע מואב ביום ההוא תחת יד ישראל ותשקט הארץ שמונים שנה: **ס 31** ואחריו היה שמגר בן־ענת ויך את־פלשתים שש־מאות איש במלמד הבקר וישע גם־הוא את־ישראל: **ס 4 Jdg** ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ואהוד מת: **2** וימכרם יהוה ביד יבין מלך־כנען אשר מלך בחצור ושר־צבאו סיסרא והוא יושב בחרשת הגוים: **3** ויצעקו בני־ישראל אליהוה כי תשע מאות רכב־ברזל לו והוא לחץ את־בני ישראל בחזקה עשרים שנה: **ס 4** ודבורה אשה נביאה אשת לפידות היא שפטה את־ישראל בעת ההיא: **5** והיא יושבת תחת־תמר דבורה בין הרמה ובין בית־אל בהר אפרים ויעלו אליה בני ישראל למשפט: **6** ותשלח ותקרא לברק בן־אבינעם מקדש נפתלי ותאמר אליו הלא צוה יהוה אלהי־ישראל לך ומשכת בהר תבור ולקחת עמך עשרת אלפים איש מבני נפתלי ומבני זבולן: **7** ומשכתי אליך אל־נחל קישון את־סיסרא שר־צבא יבין ואת־רכבו ואת־המונו ונתתיהו בידך: **8** ויאמר אליה ברק אם־תלכי עמי והלכתי ואם־לא תלכי עמי לא אלך: **9** ותאמר הלך אלך עמך אפס כי לא תהיה תפארתך על־הדרך אשר אתה הולך כי ביד־אשה ימכר יהוה את־סיסרא ותקם דבורה ותלך עם־ברק קדשה: **10** ויזעק ברק את־זבולן ואת־נפתלי קדשה ויעל ברגליו עשרת אלפי איש ותעל עמו דבורה: **11** וחבר הקיני נפרד מקין מבני חבב חתן משה ויש אהלו עד־אלון **[בצענים]** **[בצעננים]** אשר את־קדש: **12** ויגדו לסיסרא כי עלה ברק בן־אבינעם הר־תבור: **ס 13** ויזעק סיסרא את־כל־דרכבו תשע מאות רכב ברזל ואת־כל־העם אשר אתו מחרשת הגוים אל־נחל קישון: **14** ותאמר דבורה

אל-ברק קום כי זה היום אשר נתן יהוה את-סיסרא בידך הלא יהוה יצא לפניך וירד ברק מהר תבור ועשרת אלפים איש אחריו: ¹⁵ ויהם יהוה את-סיסרא ואת-כל-הרכב ואת-כל-המחנה לפי-חרב לפני ברק וירד סיסרא מעל המרכבה וינס ברגליו: ¹⁶ וברק רדף אחרי הרכב ואחרי המחנה עד חרשת הגוים ויפל כל-מחנה סיסרא לפי-חרב לא נשאר עד-אחד: ¹⁷ וסיסרא נס ברגליו אל-אהל יעל אשת חבר הקיני כי שלום בין יבין מלך-הצור ובין בית חבר הקיני: ¹⁸ ותצא יעל לקראת סיסרא ותאמר אליו סורה אדני סורה אלי אל-תירא ויסר אליה האהלה ותכסהו בשמיכה: ¹⁹ ויאמר אליה השקיני-נא מעט-מים כי צמאתי ותפתח את-נאוד החלב ותשקהו ותכסהו: ²⁰ ויאמר אליה עמד פתח האהל והיה אם-איש יבוא ושאלך ואמר היש-פה איש ואמרת אין: ²¹ ותקה יעל אשת-חבר את-יתד האהל ותשם את-המקבת בידה ותבוא אליו בלאט ותתקע את-היתד ברקתו ותצנח בארץ והוא-נרדם ויעף וימת: ²² והנה ברק רדף את-סיסרא ותצא יעל לקראתו ותאמר לו לך ואראך את-האיש אשר-אתה מבקש ויבא אליה והנה סיסרא נפל מת והיתד ברקתו: ²³ ויכנע אלהים ביום ההוא את יבין מלך-כנען לפני בני ישראל: ²⁴ ותלך יד בני-ישראל הלוך וקשה על יבין מלך-כנען עד אשר הכריתו את יבין מלך-כנען: **פ 5 Jdg** ותשר דבורה וברק בן-אבינעם ביום ההוא לאמר: ² בפרע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו יהוה: ³ שמעו מלכים האוזני רזנים אנכי ליהוה אנכי אשירה אומר ליהוה אלהי ישראל: ⁴ יהוה בצאתך משעיר בצעדך משדה אדום ארץ רעשה גס-שמים נטפו גס-עבים נטפו מים: ⁵ הרים נולו מפני יהוה זה סיני מפני יהוה אלהי ישראל: ⁶ בימי שמגר בן-ענת בימי יעל חדלו ארחות והלכי נתיבות ילכו ארחות עקלקלות: ⁷ חדלו פרוזן בישראל חדלו עד שקמתי דבורה שקמתי אם בישראל: ⁸ יבחר אלהים חדשים אז לחם שערים מגן אסיראה ורמח בארבעים אלף בישראל: ⁹ לבי לחוקקי ישראל המתנדבים בעם ברכו יהוה: ¹⁰ רכבי אתנות צהרות ישבי על-מדון והלכי על-דרך ייחזו: ¹¹ מקול מחצצים בין משאבים שם יתנו צדקות יהוה צדקת פרזנו בישראל אז ירדו לשערים עס-יהוה: ¹² עורי עורי דבורה עורי עורי דברי-שיר קום ברק ושבה שביך בן-אבינעם: ¹³ אז ירד שריד לאדירים עם יהוה ירד-לי בנבורים: ¹⁴ מני אפרים שרשם בעמלק אחרך בנימין בעממויך מני מכיר ירדו מחקקים ומזבולן משכים בשבט ספר: ¹⁵ ושרי ביששכר עם-דברה ויששכר כן ברק בעמק שלח ברגליו בפלגות ראובן גדלים חקקי-לב: ¹⁶ למה ישבת בין המשפתים לשמע שרקות עדרים לפלגות ראובן גדולים חקקי-לב: ¹⁷ גלעד בעבר הירדן שכן ודן למה יגור אניות אשר ישב לחוף ימים ועל מפרציו ישכון: ¹⁸ זבלון עם חרף נפשו למות ונפתלי על מרומי שדה: ¹⁹ באו מלכים נלחמו אז נלחמו מלכי כנען בתענך על-מי מגדו בצע כסף לא לקחו: ²⁰ מן-שמים נלחמו הכוכבים ממסלותם נלחמו עם-סיסרא: ²¹ נחל קישון גרפם נחל קדומים נחל קישון תדרכי נפשי עז: ²² אז הלמו עקבי-סוס מודהרות דהרות אביריו: ²³ אורו מרוז אמר מלאך יהוה ארו ארוך ישביה כי לא-באו לעזרת יהוה לעזרת יהוה בנבורים: ²⁴ תברך מנשים יעל אשת חבר הקיני מנשים באהל תברך: ²⁵ מים שאל חלב נתנה בספל אדירים הקריבה חמאה: ²⁶ ידה ליתד תשלחנה וימינה להלמות עמלים והלמה סיסרא מחקה ראשו ומחצה וחלפה רקתו: ²⁷ בין רגליה כרע נפל שכב בין רגליה כרע נפל באשר כרע שם נפל שרוד: ²⁸ בעד

החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא בעד האשנב מדוע בשש רכבו לבוא מדוע אחרו פעמי מרכבותיו: **29** חכמות שרותיה תענינה אף-היא תשיב אמריה לה: **30** הלא ימצאו יחלקו שלל רחם רחמתיים לראש גבר שלל צבעים לסיסרא שלל צבעים רקמה צבע רקמתיים לצוארי שלל: **31** כן יאבדו כל-אויביך יהוה ואהביו כצאת השמש בגברתו ותשקט הארץ ארבעים שנה: **Judg 6 פ** ויעשו בני-ישראל הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד-מדין שבע שנים: **2** ותעזו יד-מדין על-ישראל מפני מדין עשו להם בני ישראל את-המנהרות אשר בהרים ואת-המערות ואת-המצדות: **3** והיה אס-זרע ישראל ועלה מדין ועמלק ובני-קדם ועלו עליו: **4** ויחנו עליהם וישחיתו את-יבול הארץ עד-בואך עזה ולא-ישאירו מחיה בישראל ושה ושור וחמור: **5** כי הם ומקניהם יעלו ואהליהם **(יבאו)** **[ובאן]** כד-ארבה לרב ולהם ולגמליהם אין מספר ויבאו בארץ לשחתה: **6** וידל ישראל מאד מפני מדין ויזעקו בני-ישראל אליהוה: **7 פ** והיה כ-יזעקו בני-ישראל אל-יהוה על אדות מדין: **8** וישלח יהוה איש נביא אל-בני ישראל ויאמר להם כה-אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי אתכם ממצרים ואציא אתכם מבית עבדים: **9** ואצל אתכם מיד מצרים ומיד כל-לחציכם ואגרש אותם מפניכם ואתנה לכם את-ארצם: **10** ואמרה לכם אני יהוה אלהיכם לא תיראו את-אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי: **11 פ** ויבא מלאך יהוה וישב תחת האלה אשר בעפרה אשר ליואש אבי העזרי וגדעון בנו חבט חטים בנת להניס מפני מדין: **12** וירא אליו מלאך יהוה ויאמר אליו יהוה עמך גבור החיל: **13** ויאמר אליו גדעון בי אדני ויש יהוה עמנו ולמה מצאתנו כל-זאת ואיה כל-נפלאותיו אשר ספרו-לנו אבותינו לאמר הלא ממצרים העלנו יהוה ועתה נשטנו יהוה ויתננו בכף-מדין: **14** ויפן אליו יהוה ויאמר לך בכחך זה והושעת את-ישראל מכף מדין הלא שלחתך: **15** ויאמר אליו בי אדני במה אושיע את-ישראל הנה אלפי הדל במנשה ואנכי הצעיר בבית אבי: **16** ויאמר אליו יהוה כי אהיה עמך והכית את-מדין כאיש אחד: **17** ויאמר אליו אס-נא מצאתי חן בעיניך ועשית לי אות שאתה מדבר עמי: **18** אל-נא תמש מזה עד-באי אליך והצאתי את-מנחתי והנחתי לפניך ויאמר אנכי אשב עד שובך: **19** וגדעון בא ויעש גדי-עזים ואיפת-קמח מצות הבשר שם בסל והמרק שם בפרור ויוצא אליו אל-תחת האלה ויגש: **20 ס** ויאמר אליו מלאך האלהים קח את-הבשר ואת-המצות והנח אל-הסלע הלז ואת-המרק שפוך ויעש כן: **21** וישלח מלאך יהוה את-קצה המשענת אשר בידו ויגע בבשר ובמצות ותעל האש מן-הצור ותאכל את-הבשר ואת-המצות ומלאך יהוה הלך מעיניו: **22** וירא גדעון כ-ימלאך יהוה הוא **ס** ויאמר גדעון אהה אדני יהוה כ-יעל-כן ראיתי מלאך יהוה פנים אל-פנים: **23** ויאמר לו יהוה שלום לך אל-תירא לא תמות: **24** ויבן שם גדעון מזבח ליהוה ויקרא-לו יהוה שלום עד היום הזה עודנו בעפרת אבי העזרי: **25 פ** והיה בלילה ההוא ויאמר לו יהוה קח את-פרה-שור אשר לאביך ופר השני שבע שנים והרסת את-מזבח הבעל אשר לאביך ואת-האשרה אשר-עליו תכרת: **26** ובנית מזבח ליהוה אלהיך על ראש המעוז הזה במערכה ולקחת את-הפר השני והעלית עולה בעצי האשרה אשר תכרת: **27** ויקח גדעון עשרה אנשים מעבדיו ויעש כאשר דבר אליו יהוה והיה כאשר ירא את-בית אביו ואת-אנשי העיר מעשות יומם ויעש לילה: **28** וישכימו אנשי העיר בבקר והנה נתן מזבח הבעל והאשרה אשר-עליו כרתה ואת

הפר השני העלה על-המזבח הבנוי: **29** ויאמרו איש אל-רעהו מי עשה הדבר הזה וירדשו ויבקשו ויאמרו גדעון בן-יואש עשה הדבר הזה: **30** ויאמרו אנשי העיר אל-יואש הוצא את-בנך וימת כי נתן את-מזבח הבעל וכי כרת האשרה אשר-עליו: **31** ויאמר יואש לכל אשר-עמדו עליו האתם תריבון לבעל אס-אתם תושיעון אותו אשר יריב לו יומת עדהבקר אס-אלהים הוא ירב לו כי נתן את-מזבחו: **32** ויקרא-לו ביום-ההוא ירבעל לאמר ירב בו הבעל כי נתן את-מזבחו: **פ 33** וכל-מדין ועמלק ובני-קדם נאספו יחדו ויעברו ויחנו בעמק יזרעאל: **34** ורוח יהוה לבשה את-גדעון ויתקע בשופר ויזעק אביעזר אחריו: **35** ומלאכים שלח בכל-מנשה ויזעק גם-הוא אחריו ומלאכים שלח באשר ובזבולון ובנפתלי ויעלו לקראתם: **36** ויאמר גדעון אל-האלהים אפ-ישך מושיע בידי את-ישראל כאשר דברת: **37** הנה אנכי מציו את-גזות הצמר בגרן אם טל יהיה על-הגזוה לבדה ועל-כל-הארץ חרב וידעתי כי-תושיע בידי את-ישראל כאשר דברת: **38** ויהי-כן וישכם ממחרת ויזר את-הגזוה וימוץ טל מן-הגזוה מלוא הספל מים: **39** ויאמר גדעון אל-האלהים אליהר אפך בי ואדברה אך הפעם אנסה נא-רק-הפעם בגזוה יהינא חרב אל-הגזוה לבדה ועל-כל-הארץ יהיה-טל: **40** ויעש אלהים כן בלילה ההוא ויהי-חרב אל-הגזוה לבדה ועל-כל-הארץ היה טל: **פ 7 Jdg** וישכם ירבעל הוא גדעון וכל-העם אשר אתו ויחנו על-עין חרד ומחנה מדין היה-לו מצפון מגבעת המורה בעמק: **2** ויאמר יהוה אל-גדעון רב העם אשר אתך מתתי את-מדין בידם פן-יתפאר עלי ישראל לאמר ידי הושיעה לי: **3** ועתה קרא נא באזני העם לאמר מי-ירא וחרד ישב ויצפר מהר הגלעד וישב מן-העם עשרים ושנים אלף ועשרת אלפים נשאר: **4** ויאמר יהוה אל-גדעון עוד העם רב הורד אותם אל-המים ואצרפנו לך שם והיה אשר אמר אליך זה ילך אתך הוא ילך אתך וכל אשר-אמר אליך זה לא-ילך עמך הוא לא ילך: **5** ויורד את-העם אל-המים **6** ויאמר יהוה אל-גדעון כל אשר-ילק בלשונו מן-המים כאשר ילק הכלב תציו אותו לבד וכל אשר-יכרע על-ברכיו לשתות: **6** ויהי מספר המלקקים בידם אל-פיהם שלש מאות איש וכל יתר העם כרעו על-ברכיהם לשתות מים: **7** ויאמר יהוה אל-גדעון בשלש מאות האיש המלקקים אושיע אתכם ונתתי את-מדין בידך וכל-העם ילכו איש למקומו: **8** ויקחו את-צדה העם בידם ואת שופרתיהם ואת כל-איש ישראל שלח איש לאהליו ובשלש-מאות האיש החזיק ומחנה מדין היה לו מתחת בעמק: **פ 9** ויהי בלילה ההוא ויאמר אליו יהוה קום רד במחנה כי נתתו בידך: **10** ואסירא אתה לרדת רד אתה ופרה נערך אל-המחנה: **11** ושמעת מה-יירבו ואחר תחוקנה ירך וירדת במחנה וירד הוא ופרה נערו אל-קצה החמשים אשר במחנה: **12** ומדין ועמלק וכל-בני-קדם נפלים בעמק כארבה לרב ולגמליהם אין מספר כחול שעל-שפת הים לרב: **13** ויבא גדעון והנה-איש מספר לרעהו חלום ויאמר הנה חלום חלמתי והנה **[צלול]** **[צליל]** לחם שערים מתהפך במחנה מדין ויבא עדה-אהל ויכהו ויפל ויהפכהו למעלה ונפל האהל: **14** ויען רעהו ויאמר אין זאת בלתי אס-חרב גדעון בן-יואש איש ישראל נתן האלהים בידו את-מדין ואת-כל-המחנה: **פ 15** ויהי כשמע גדעון את-מספר החלום ואת-שברו וישתחו וישב אל-מחנה ישראל ויאמר קומו כי-נתן יהוה בידכם את-מחנה מדין: **16** ויחץ את-שלש-מאות האיש שלשה ראשים ויתן שופרות ביד-כלם וכדים רקים

ולפדים בתוך הכדים: **17** ויאמר אליהם ממני תראו וכן תעשו והנה אנכי בא בקצה המחנה והיה כאשר-אעשה כן תעשו: **18** ותקעתי בשופר אנכי וכל-אשר אתי ותקעתם בשופרות גם-אתם סביבות כל-המחנה ואמרתם ליהוה ולגדעון: **פ** **19** ויבא גדעון ומאה-איש אשר-אתו בקצה המחנה ראש האשמרת התיכונה אך הקם הקימו את-השמרים ויתקעו בשופרות ונפוץ הכדים אשר בידם: **20** ויתקעו שלשת הראשים בשופרות וישברו הכדים ויחזיקו ביד-שמאולם בלפדים וביד-מינים השופרות לתקוע ויקראו חרב ליהוה ולגדעון: **21** ויעמדו איש תחתיו סביב למחנה וירץ כל-המחנה ויריעו **ויניסו** **ויניסו**: **22** ויתקעו שלש-מאות השופרות וישם יהוה את חרב איש ברעהו ובכל-המחנה וינס המחנה עד-בית השטה צררתה עד שפת-אבל מחולה על-טבת: **23** ויצעק איש-ישראל מנפתלי ומן-אשר ומן-כל-מנשה וירדפו אחרי מדין: **24** ומלאכים שלח גדעון בכל-הארץ אפרים לאמר רדו לקראת מדין ולכדו להם את-המים עד בית ברה ואת-הירדן ויצעק כל-איש אפרים וילכדו את-המים עד בית ברה ואת-הירדן: **25** וילכדו שני-שרי מדין את-ערב ואת-זאב ויהרגו את-ערב בצור-עורב ואת-זאב הרגו ביקב-זאב וירדפו אל-מדין וראש-ערב וזאב הביאו אל-גדעון מעבר לירדן: **Jdg 8** ויאמרו אליו איש אפרים מה-הדבר הזה עשית לנו לבלתי קראות לנו כי הלכת להלחם במדין ויריבון אתו בחזקה: **2** ויאמר אליהם מה-עשיתי עתה ככם הלוא טוב עללות אפרים מבציר אביעזר: **3** בידכם נתן אלהים את-שרי מדין את-ערב ואת-זאב ומה-יכלתי עשות ככם אז רפתה רוחם מעליו בדברו הדבר הזה: **4** ויבא גדעון הירדנה עבר הוא ושלש-מאות האיש אשר אתו עיפים ורדפים: **5** ויאמר לאנשי סכות תנונא ככרות לחם לעם אשר ברגלי כי-עיפים הם ואנכי רדף אחרי זבח וצלמנע מלכי מדין: **6** ויאמר שרי סכות הכף זבח וצלמנע עתה בידך כי-נתן לצבאך לחם: **7** ויאמר גדעון לכן בתת יהוה את-זבח ואת-צלמנע בידי ודשתי את-בשרכם את-קוצי המדבר ואת-הברקנים: **8** ויעל משם פנואל וידבר אליהם כזאת ויענו אותו אנשי פנואל כאשר ענו אנשי סכות: **9** ויאמר גם-לאנשי פנואל לאמר בשובי בשלום אתן את-המגדל הזה: **פ** **10** וזבח וצלמנע בקרקר ומחניהם עמם כחמשת עשר אלף כל הנותרים מכל מחנה בני-קדם והנפלים מאה ועשרים אלף איש שלף חרב: **11** ויעל גדעון דרך השכוני באהלים מקדם לנבח ויגבהה ויך את-המחנה והמחנה היה בטח: **12** וינוסו זבח וצלמנע וירדף אחריהם וילכד את-שני מלכי מדין את-זבח ואת-צלמנע וכל-המחנה החריד: **13** וישב גדעון בן-יואש מן-המלחמה מלמעלה החרס: **14** וילכד-נער מאנשי סכות וישאלהו ויכתב אליו את-שרי סכות ואת-זקניה שבעים ושבעה איש: **15** ויבא אל-אנשי סכות ויאמר הנה זבח וצלמנע אשר חרפתם אותי לאמר הכף זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לאנשיך היעפים לחם: **16** ויקח את-זקני העיר ואת-קוצי המדבר ואת-הברקנים וידע בהם את אנשי סכות: **17** ואת-מגדל פנואל נתן ויהרג את-אנשי העיר: **18** ויאמר אל-זבח ואל-צלמנע איפה האנשים אשר הרגתם בתבור ויאמרו כמוך כמוהם אחד כתאר בני המלך: **19** ויאמר אחי בני-אמי הם חייהוה לו החיתם אותם לא הרגתי אתכם: **20** ויאמר ליתר בכורו קום הרג אותם ולא-שלף הנער חרבו כי ירא כי עודנו נער: **21** ויאמר זבח וצלמנע קום אתה ופגע-בנו כי כאיש גבורתו ויקם גדעון ויהרג את-זבח ואת-צלמנע ויקח את-השהרנים אשר בצוארי גמליהם: **22** ויאמרו איש-ישראל

אל-גדעון משל-בנו גם-אתה גם-בנך גם בן-בנך כי הושעתנו מיד מדין: **23** ויאמר אלהם גדעון לא-אמשל אני בכם ולא-ימשל בני בכם יהוה ימשל בכם: **24** ויאמר אלהם גדעון אשאלה מכם שאלה ותנוללי איש נזם שללו כי-נזמי זהב להם כי ישמעאלים הם: **25** ויאמרו נתון נתן ויפרשו את-השמלה וישליכו שמה איש נזם שללו: **26** ויהי משקל נזמי הזהב אשר שאל אלף ושבע-מאות זהב לבד מן-השהרנים והנשפות ובגדי הארגמן שעל מלכי מדין ולבד מן-הענקות אשר בצוארי גמליהם: **27** ויעש אותו גדעון לאפור ויצג אותו בעירו בעפרה ויזנו כל-ישראל אחריו שם ויהי לגדעון ולביתו למוקש: **28** ויכנע מדין לפני בני ישראל ולא יספו לשאת ראשם ותשקט הארץ ארבעים שנה בימי גדעון: **פ** **29** וילך ירבעל בן-יואש וישב בביתו: **30** ולגדעון היו שבעים בנים יצאי ירכו כי-נשים רבות היו לו: **31** ופילגשו אשר בשכם ילדה-לו גם-היא בן וישם את-שמו אבימלך: **32** וימת גדעון בן-יואש בשיבה טובה ויקבר בקבר יואש אביו בעפרה אבי העזרי: **פ** **33** ויהי כאשר מת גדעון וישבו בני ישראל ויזנו אחרי הבעלים ושימו להם בעל ברית לאלהים: **34** ולא זכרו בני ישראל את-יהוה אלהיהם המציל אותם מיד כל-איביהם מסביב: **35** ולא-עשו חסד עם-בית ירבעל גדעון ככל-הטובה אשר עשה עם-ישראל: **פ** **Jdg 9** וילך אבימלך בן-ירבעל שכמה אל-אחי אמו וידבר אליהם ואל-כל-משפחת בית-אבי אמו לאמר: **2** דברו-נא באזני כל-בעלי שכם מה-טוב לכם המשל בכם שבעים איש כל בני ירבעל אם-משל בכם איש אחד וזכרתם כי-עצמכם ובשרכם אני: **3** וידברו אחי-אמו עליו באזני כל-בעלי שכם את כל-הדברים האלה ויש לבם אחרי אבימלך כי אמרו אחינו הוא: **4** ויתנוללו שבעים כסף מבית בעל ברית וישכר בהם אבימלך אנשים ריקים ופחזים וילכו אחריו: **5** ויבא בית-אביו עפרתה ויהרג את-אחיו בני-ירבעל שבעים איש על-אבן אחת ויותר יותם בן-ירבעל הקטן כי נחבא: **ס** **6** ויאספו כל-בעלי שכם וכל-בית מלוא וילכו וימליכו את-אבימלך למלך עם-אלון מצב אשר בשכם: **7** ויגדו ליותם וילך ויעמד בראש הר-גרזים וישא קולו ויקרא ויאמר להם שמעו אלי בעלי שכם וישמע אליכם אלהים: **8** הלוך הלכו העצים למשה עליהם מלך ויאמרו לזית **(מלוכה)** **[מלכת]** עלינו: **9** ויאמר להם הזית החדלתי את-דשני אשר-בי יכבדו אלהים ואנשים והלכתי לנוע על-העצים: **10** ויאמרו העצים לחאנה לכי-את מלכי עלינו: **11** ותאמר להם התאנה החדלתי את-מתקי ואת-תנובתי הטובה והלכתי לנוע על-העצים: **12** ויאמרו העצים לגפן לכי-את **(מלוכ)** **[מלכת]** עלינו: **13** ותאמר להם הגפן החדלתי את-תירושי המשמח אלהים ואנשים והלכתי לנוע על-העצים: **14** ויאמרו כל-העצים אל-האשך לך אתה מלך-עלינו: **15** ויאמר האשך אל-העצים אם באמת אתם משחים אתי למלך עליכם באו חסו בצלי ואס-אין תצא אש מן-האשך ותאכל את-ארזי הלבנון: **16** ועתה אם-באמת ובתמים עשיתם ותמליכו את-אבימלך ואם-טובה עשיתם עם-ירבעל ועם-ביתו ואם-כגמול ידיו עשיתם לו: **17** אשר-נלחם אבי עליכם וישלך את-נפשו מנגד ויצל אתכם מיד מדין: **18** ואתם קמתם על-בית אבי היום ותהרגו את-בניו שבעים איש על-אבן אחת ותמליכו את-אבימלך בן-אמתו על-בעלי שכם כי אחיכם הוא: **19** ואם-באמת ובתמים עשיתם עם-ירבעל ועם-ביתו היום הזה שמחו באבימלך וישמח גם-הוא בכם: **20** ואם-אין תצא אש מאבימלך ותאכל את-בעלי שכם ואת-בית מלוא ותצא אש מבעלי שכם ומבית מלוא ותאכל

את־אבימלך: **21** וינס יותם ויברח וילך בארה וישב שם מפני אבימלך אחיו: **פ 22**
 וישר אבימלך על־ישראל שלש שנים: **23** וישלח אלהים רוח רעה בין אבימלך ובין
 בעלי שכם ויבגדו בעל־שכם באבימלך: **24** לבוא חמס שבעים בני־ירבעל ודמם
 לשום על־אבימלך אחיהם אשר הרג אותם ועל בעלי שכם אשר־חזקו את־ידיו
 להרג את־אחיו: **25** וישימו לו בעלי שכם מארבים על ראשי ההרים ויגזלו את
 כל־אשר־יעבר עליהם בדרך ויגד לאבימלך: **פ 26** ויבא געל בן־עבד ואחיו ויעברו
 בשכם ויבטחו־בו בעלי שכם: **27** ויצאו השדה ויבצרו את־כרמיהם ויזרכו ויעשו
 הלולים ויבאו בית אלהיהם ויאכלו וישתו ויקללו את־אבימלך: **28** ויאמר געל
 בן־עבד מ־אבימלך ומ־שכם כי נעבדנו הלא בן־ירבעל זבל פקידו עבדו
 את־אנשי חמור אבי שכם ומדוע נעבדנו אנחנו: **29** ומי יתן את־העם הזה בידי
 ואסירה את־אבימלך ויאמר לאבימלך רבה צבאך וצאה: **30** וישמע זבל שר־העיר
 את־דברי געל בן־עבד ויחר אפו: **31** וישלח מלאכים אל־אבימלך בתרמה לאמר
 הנה געל בן־עבד ואחיו באים שכמה והנם צרים את־העיר עליך: **32** ועתה קום
 לילה אתה והעם אשר־אתך וארב בשדה: **33** והיה בבקר כזרח השמש תשכים
 ופשטת על־העיר והנה־הוא והעם אשר־אתו יצאים אליך ועשית לו כאשר תמצא
 ירך: **ס 34** ויקם אבימלך וכל־העם אשר־עמו לילה ויארבו על־שכם ארבעה
 ראשים: **35** ויצא געל בן־עבד ויעמד פתח שער העיר ויקם אבימלך והעם
 אשר־אתו מן־המארב: **36** וירא־געל את־העם ויאמר אל־זבל הנה־עם יורד מראשי
 ההרים ויאמר אליו זבל את צל ההרים אתה ראה כאנשים: **ס 37** ויסף עוד געל
 לדבר ויאמר הנה־עם יורדים מעם טבור הארץ וראש־אחד בא מדרך אלון
 מעוננים: **38** ויאמר אליו זבל איה אפוא פיך אשר תאמר מי אבימלך כי נעבדנו
 הלא זה העם אשר מאסחה בו צאנא עתה והלחם בו: **ס 39** ויצא געל לפני בעלי
 שכם וילחם באבימלך: **40** וירדפהו אבימלך וינס מפניו ויפלו חללים רבים עד־פתח
 השער: **41** וישב אבימלך בארומה ויגרש זבל את־געל ואת־אחיו משבת בשכם: **42**
 ויהי ממחרת ויצא העם השדה ויגדו לאבימלך: **43** ויקח את־העם ויחצם לשלשה
 ראשים ויארב בשדה וירא והנה העם יצא מן־העיר ויקם עליהם ויכם: **44**
 ואבימלך והראשים אשר עמו פשטו ויעמדו פתח שער העיר ושני הראשים פשטו
 על־כל־אשר בשדה ויכום: **45** ואבימלך נלחם בעיר כל היום והוא וילכד
 את־העיר ואת־העם אשר־בה הרג ויתן את־העיר ויזרעה מלח: **פ 46** וישמעו
 כל־בעלי מגדל־שכם ויבאו אל־צריח בית אל ברית: **47** ויגד לאבימלך כי התקבצו
 כל־בעלי מגדל־שכם: **48** ויעל אבימלך הר־צלמון הוא וכל־העם אשר־אתו ויקח
 אבימלך את־הקרדמות בידו ויכרת שוכת עצים וישאה וישם על־שכמו ויאמר
 אל־העם אשר־עמו מה ראיכם עשיתי מהרו עשו כמוני: **49** ויכרתו גם־כל־העם איש
 שוכה וילכו אחרי אבימלך וישימו על־הצריח ויציתו עליהם את־הצריח באש
 וימתו גם כל־אנשי מגדל־שכם כאלף איש ואשה: **פ 50** וילך אבימלך אל־תבץ ויחן
 בתבץ וילכדה: **51** ומגדל־עזו היה בתוך־העיר וינסו שמה כל־האנשים והנשים וכל
 בעלי העיר ויסגרו בעדם ויעלו על־גג המגדל: **52** ויבא אבימלך עד־המגדל וילחם
 בו ויגש עד־פתח המגדל לשרפו באש: **53** ותשלך אשה אחת פלח רכב על־ראש
 אבימלך ותרץ את־גלגלתו: **54** ויקרא מהרה אל־הנער נשא כליו ויאמר לו שלף
 חרבך ומותחני פן־יאמרו לי אשה הרגתהו וידקרהו נערו וימת: **55** ויראו

איש־ישראל כי מת אבימלך וילכו איש למקומו: **56** וישב אלהים את רעת אבימלך אשר עשה לאביו להרג את־שבועים אחיו: **57** ואת כל־רעת אנשי שכם השיב אלהים בראשם ותבא אליהם קללת יותם בן־ירבעל: **פ** **Jdg 10** ויקם אחרי אבימלך להושיע את־ישראל תולע בן־פואה בן־דודו איש יששכר והוא־ישב בשמיר בהר אפרים: **2** ושפט את־ישראל עשרים ושלש שנה וימת ויקבר בשמיר: **פ** **3** ויקם אחריו יאיר הגלעדי ושפט את־ישראל עשרים ושתים שנה: **4** ויהיו שלושים בנים רכבים על־שלושים עירים ושלושים עירים להם להם יקראו חות יאיר עד היום הזה אשר בארץ הגלעד: **5** וימת יאיר ויקבר בקמון: **פ** **6** ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויעבדו את־הבעלים ואת־העשתרות ואת־אלהי ארם ואת־אלהי צידון ואת אלהי מואב ואת אלהי בני־עמון ואת אלהי פלשתים ויעזבו את־יהוה ולא עבדוהו: **7** ויחראף יהוה בישראל וימכרם ביד־פלשתים וביד בני עמון: **8** וירעצו וירצצו את־בני ישראל בשנה ההיא שמנה עשרה שנה את־כל־בני ישראל אשר בעבר הירדן בארץ האמורי אשר בגלעד: **9** ויעברו בני־עמון את־הירדן להלחם נס־ביהודה ובבנימין ובכית אפרים ותצר לישראל מאד: **10** ויזעקו בני ישראל אל־יהוה לאמר חטאנו לך וכי עזבנו את־אלהינו ונעבד את־הבעלים: **פ** **11** ויאמר יהוה אל־בני ישראל הלא ממצרים ומן־האמרי ומן־בני עמון ומן־פלשתים: **12** וצידונים ועמלק ועמון לחצו אתכם ותצעקו אלי ואושיעה אתכם מידם: **13** ואתם עזבתם אותי ותעבדו אלהים אחרים לכן לא־אוסף להושיע אתכם: **14** לכו וזעקו אל־האלהים אשר בחרתם בס המה יושיעו לכם בעת צרתכם: **15** ויאמרו בני־ישראל אל־יהוה חטאנו עשה־אתה לנו ככל־הטוב בעיניך אך הצילנו נא היום הזה: **16** ויסירו את־אלהי הנכר מקרבם ויעבדו את־יהוה ותקצר נפשו בעמל ישראל: **פ** **17** ויצעקו בני עמון ויחנו בגלעד ויאספו בני ישראל ויחנו במצפה: **18** ויאמרו העם שרי גלעד איש אל־רעהו מי האיש אשר יחל להלחם בבני עמון יהיה לראש לכל ישיבי גלעד: **פ** **Jdg 11** ויפתח הגלעדי היה גבור חיל והוא בן־אשה זונה ויולד גלעד את־יפתח: **2** ותלד אשת־גלעד לו בנים ויגדלו בני־האשה ויגרשו את־יפתח ויאמרו לו לא־תנחל בבית־אבינו כי בן־אשה אחרת אתה: **3** ויברח יפתח מפני אחיו וישב בארץ טוב ויתלקטו אל־יפתח אנשים ריקים ויצאו עמו: **פ** **4** ויהי מימים וילחמו בני־עמון עם־ישראל: **5** ויהי כאשר־נלחמו בני־עמון עם־ישראל וילכו זקני גלעד לקחת את־יפתח מארץ טוב: **6** ויאמרו ליפתח לכה והייתה לנו לקצין ונלחמה בבני עמון: **7** ויאמר יפתח לזקני גלעד הלא אתם שנאתם אותי ותגרשוני מבית אבי ומדוע באתם אלי עתה כאשר צר לכם: **8** ויאמרו זקני גלעד אל־יפתח לכן עתה שבנו אליך והלכת עמנו ונלחמת בבני עמון והיית לנו לראש לכל ישיבי גלעד: **9** ויאמר יפתח אל־זקני גלעד אם־משיבים אתם אותי להלחם בבני עמון ונתן יהוה אותם לפני אנכי אהיה לכם לראש: **10** ויאמרו זקני־גלעד אל־יפתח יהוה יהיה שמוע בינותינו אם־לא כדברך כן נעשה: **11** וילך יפתח עם־זקני גלעד וישימו העם אותו עליהם לראש ולקצין וידבר יפתח את־כל־דבריו לפני יהוה במצפה: **פ** **12** וישלח יפתח מלאכים אל־מלך בני־עמון לאמר מה־לי ולך כִּי־באת אלי להלחם בארצי: **13** ויאמר מלך בני־עמון אל־מלאכי יפתח כִּי־לקח ישראל את־ארצי בעלותו ממצרים מארנון ועד־היבק ועד־הירדן ועתה השיבה אתהן בשלום: **14** ויוסף עוד יפתח וישלח מלאכים אל־מלך בני עמון: **15** ויאמר לו כה אמר יפתח

לא־לקח ישראל את־ארץ מואב ואת־ארץ בני עמון: ¹⁶ כי בעלותם ממצרים וילך ישראל במדבר עדי־סוף ויבא קדשה: ¹⁷ וישלח ישראל מלאכים אל־מלך אדום לאמר אעברה־נא בארצך ולא שמע מלך אדום וגם אל־מלך מואב שלח ולא אבה וישב ישראל בקדש: ¹⁸ וילך במדבר ויסב את־ארץ אדום ואת־ארץ מואב ויבא ממזרח־שמש לארץ מואב ויחנן בעבר ארנון ולא־באו בנבול מואב כי ארנון גבול מואב: ¹⁹ וישלח ישראל מלאכים אל־סיחון מלך־האמרי מלך חשבון ויאמר לו ישראל נעברה־נא בארצך עד־מקומי: ²⁰ ולא־האמין סיחון את־ישראל עבר בנבלו ויאסף סיחון את־כל־עמו ויחנן ביהצה וילחם עם־ישראל: ²¹ ויתן יהוה אלהי־ישראל את־סיחון ואת־כל־עמו ביד ישראל ויכום ויירש ישראל את כל־ארץ האמרי וישב הארץ ההיא: ²² ויירשו את כל־נבול האמרי מארנון ועד־היבק ומן־המדבר ועד־הירדן: ²³ ועתה יהוה אלהי ישראל הוריש את־האמרי מפני עמו ישראל ואתה תירשנו: ²⁴ הלא את אשר יורישך כמוש אלהיך אותו תירש ואת כל־אשר הוריש יהוה אלהינו מפנינו אותו נירש: ²⁵ ועתה הטוב טוב אתה מבלק בן־צפור מלך מואב הרוב רב עם־ישראל אם־נלחם נלחם בם: ²⁶ בשבת ישראל בחשבון ובבנותיה ובערעור ובבנותיה ובכל־הערים אשר על־ידי ארנון שלש מאות שנה ומדוע לא־הצלתם בעת ההיא: ²⁷ ואנכי לא־חטאתי לך ואתה עשה אתי רעה להלחם בי ישפט יהוה השפט היום בין בני ישראל ובין בני עמון: ²⁸ ולא שמע מלך בני עמון אל־דברי יפתח אשר שלח אליו: ²⁹ פ ויהי על־יפתח רוח יהוה ויעבר את־הגלעד ואת־מנשה ויעבר את־מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני עמון: ³⁰ וידר יפתח נדר ליהוה ויאמר אם־נתון תתן את־בני עמון בידוי: ³¹ והיה היוצא אשר יצא מדלתי ביתי לקראתי בשובי בשלום מבני עמון והיה ליהוה והעליתו עולה: ³² פ ויעבר את־בני עמון אל־בני עמון להלחם בם ויתנם יהוה בידוי: ³³ ויכם מערוער ועד־בואך מנית עשרים עיר ועד אבל כרמים מכה גדולה מאד ויכנעו בני עמון מפני בני ישראל: ³⁴ פ ויבא יפתח המצפה אל־ביתו והנה בתו יצאת לקראתו בתפים ובמחלות ורק היא יחידה איך־לו ממנו בן אר־בת: ³⁵ ויהי כראותו אותה ויקרע את־בגדיו ויאמר אהה בתי הכרע הכרעתי ואת היית בעכרי ואנכי פציתי־פי אל־יהוה ולא אוכל לשוב: ³⁶ ותאמר אליו אבי פציתה את־פיך אל־יהוה עשה לי כאשר יצא מפיו אחרי אשר עשה לך יהוה נקמות מאיביך מבני עמון: ³⁷ ותאמר אל־אביה יעשה לי הדבר הזה הרפה ממני שנים חדשים ואלכה וירדתי על־ההרים ואבכה על־בתולי אנכי **[ורעיתי]** **[ורעותי]**: ³⁸ ויאמר לכי וישלח אותה שני חדשים ותלך היא ורעותיה ותבך על־בתוליה על־ההרים: ³⁹ ויהי מקץ שנים חדשים ותשב אל־אביה ויעש לה את־נדרו אשר נדר והיא לא־ידעה איש ותהי־חק בישראל: ⁴⁰ מימים ימימה תלכנה בנות ישראל לתנות לבת־יפתח הגלעדי ארבעת ימים בשנה: **ס Jdg 12** ויצעק איש אפרים ויעבר צפונה ויאמרו ליפתח מדוע עברת להלחם בבני־עמון ולנו לא קראת ללכת עמך ביתך נשרף עליך באש: ¹ ויאמר יפתח אליהם איש ריב הייתי אני ועמי ובני־עמון מאד ואצעק אתכם ולא־הושעתם אותי מידם: ² ואראה כי־אינך מושיע ואשימה נפשי בכפי ואעברה אל־בני עמון ויתנם יהוה בידוי ולמה עליתם אלי היום הזה להלחם בי: ³ ויקבץ יפתח את־כל־אנשי גלעד וילחם את־אפרים ויכו אנשי גלעד את־אפרים כי אמרו פליטי אפרים אתם גלעד בתוך אפרים בתוך מנשה: ⁴ וילכד גלעד את־מעברות הירדן

לאפרים והיה כי יאמרו פליטי אפרים אעברה ויאמרו לו אנשי-גלעד האפרתי אתה ויאמר לא: **6** ויאמרו לו אמרנא שבלת ויאמר סבלת ולא יכין לדבר כן ויאחזו אותו וישחטוהו אל-מעברות הירדן ויפל בעת ההיא מאפרים ארבעים ושנים אלף: **7** וישפט יפתח את-ישראל שש שנים וימת יפתח הגלעדי ויקבר בערי גלעד: **8** וישפט אחריו את-ישראל אבצן מבית לחם: **9** ויהיו שלושים בנים ושלושים בנות שלח החוצה ושלושים בנות הביא לבניו מן-החוץ וישפט את-ישראל שבע שנים: **10** וימת אבצן ויקבר בבית לחם: **11** וישפט אחריו את-ישראל אילון הזבולני וישפט את-ישראל עשר שנים: **12** וימת אילון הזבולני ויקבר באילון בארץ זבולן: **13** וישפט אחריו את-ישראל עבדון בן-הלל הפרעטוני: **14** ויהיו ארבעים בנים ושלושים בני בנים רכבים על-שבעים עירם וישפט את-ישראל שמנה שנים: **15** וימת עבדון בן-הלל הפרעטוני ויקבר בפרעטון בארץ אפרים בהר העמלקי: **16** **Jdg 13** ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד-פלשתים ארבעים שנה: **17** ויהי איש אחד מצרעה ממשפחת הדני ושמנו מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה: **18** וירא מלאך-יהוה אלה-האשה ויאמר אליה הנה-נא את-עקרה ולא ילדת והרית וילדת בן: **19** ועתה השמרי נא ואל-תשתי יין ושכר ואל-תאכלי כל-טמא: **20** כי הנך הרה וילדת בן ומורה לא-יעלה על-ראשו כי-יזיז אלהים יהיה הנער מן-הבטן והוא יחל להושיע את-ישראל מיד פלשתים: **21** ותבא האשה ותאמר לאישה לאמר איש האלהים בא אלי ומראהו כמראה מלאך האלהים נורא מאד ולא שאלתיהו אי-מזה הוא ואת-שמנו לא-הגיד לי: **22** ויאמר לי הנך הרה וילדת בן ועתה אל-תשתי יין ושכר ואל-תאכלי כל-טמא כה-יזיז אלהים יהיה הנער מן-הבטן עד-יום מותו: **23** ויעתר מנוח אליהוה ויאמר בי אדוני איש האלהים אשר שלחת יבוא-נא עוד אלינו ויורנו מה-נעשה לנער היולד: **24** וישמע האלהים בקול מנוח ויבא מלאך האלהים עוד אלה-האשה והיא יושבת בשדה ומנוח אישה אין עמזה: **25** ותמהר האשה ותרוץ ותגד לאישה ותאמר אליו הנה נראה אלי האיש אשר-בא ביום אל: **26** ויקם וילך מנוח אחרי אשתו ויבא אלה-האיש ויאמר לו האתה האיש אשר-דברת אלה-האשה ויאמר אני: **27** ויאמר מנוח עתה יבא דברוך מה-יהיה משפט-הנער ומעשהו: **28** ויאמר מלאך יהוה אל-מנוח מכל אשר-אמרתי אלה-האשה תשמר: **29** מכל אשר-יצא מגפן היין לא תאכל ויין ושכר אל-תשת וכל-טמא אל-תאכל כל אשר-צויתיה תשמר: **30** ויאמר מנוח אל-מלאך יהוה נעצרה-נא אותך ונעשה לפניך גדי עזים: **31** ויאמר מלאך יהוה אל-מנוח אם-תעצרני לא-אכל בלחמך ואם-תעשה עלה ליהוה תעלנה כי לא-ידע מנוח כי-מלאך יהוה הוא: **32** ויאמר מנוח אל-מלאך יהוה למה זה תשאל לשמי והוא-פלאי: **33** **[דברך]** וכבדנוך: **34** ויאמר לו מלאך יהוה למה זה תשאל לשמי והוא-פלאי: **35** ויקח מנוח את-גדי העזים ואת-המנחה ויעל על-הצור ליהוה ומפלא לעשות ומנוח ואשתו ראים: **36** ויהי בעלות הלהב מעל המזבח השמימה ויעל מלאך-יהוה בלהב המזבח ומנוח ואשתו ראים ויפלו על-פניהם ארצה: **37** ולא-יסף עוד מלאך יהוה להראה אל-מנוח ואל-אשתו אז ידע מנוח כי-מלאך יהוה הוא: **38** ויאמר מנוח אל-אשתו מות נמות כי אלהים ראינו: **39** ותאמר לו אשתו לו חפץ יהוה להמיתנו לא-לקח מידנו עלה ומנחה ולא הראנו את-כל-אלה וכעת לא השמיענו כזאת: **40** ותלד האשה בן ותקרא את-שמו שמשון ויגדל הנער ויברכהו יהוה: **41** ותחל רוח

יהוה לפעמו במחנה-דן בין צרעה ובין אשתאל: **פ Jdg 14** וירד שמשון תמנתה וירא אשה בתמנתה מבנות פלשתים: **2** ויעל ויגד לאביו ולאמו ויאמר אשה ראיתי בתמנתה מבנות פלשתים ועתה קח-אותה לי לאשה: **3** ויאמר לו אביו ואמו האין בבנות אחיך ובכל-עמי אשה כ-אתה הולך לקחת אשה מפלשתים הערלים ויאמר שמשון אל-אביו אותה קח-לי כ-יהיא ישרה בעיני: **4** ואביו ואמו לא ידעו כי מיהוה היא כ-יתאנה הוא-מבקש מפלשתים ובעת ההיא פלשתים משלים בישראל: **5** וירד שמשון ואביו ואמו תמנתה ויבאו עד-כרמי תמנתה והנה כפיר אריות שאג לקראתו: **6** ותצלח עליו רוח יהוה וישסעהו כססע הגדי ומאומה אין בידו ולא הגיד לאביו ולאמו את אשר עשה: **7** וירד וידבר לאשה ותישר בעיני שמשון: **8** וישב מימים לקחתה ויסר לראות את מפלת האריה והנה ערת דבורים בגוית האריה ודבש: **9** וירדהו אל-כפיו וילך הלוך ואכל וילך אל-אביו ואל-אמו ויתן להם ויאכלו ולא-הגיד להם כי מגוית האריה רדה הדבש: **10** וירד אביהו אל-האשה ויעש שם שמשון משתה כי כן יעשו הבחורים: **11** ויהי כראותם אותו ויקחו שלשים מרעים ויהיו אתו: **12** ויאמר להם שמשון אחודה-נא לכם חידה אם-הגד תגידו אותה לי שבעת ימי המשתה ומצאתם ונתתי לכם שלשים סדינים ושלשים חלפת בגדים: **13** ואם-לא תוכלו להגיד לי ונתתם אתם לי שלשים סדינים ושלשים חליפות בגדים ויאמרו לו חודה חידתך ונשמענה: **14** ויאמר להם מהאכל יצא מאכל ומעז יצא מתוק ולא יכלו להגיד החידה שלשת ימים: **15** ויהי ביום השביעי ויאמרו לאשת-שמשון פתי את-אישיך ויגד-לנו את-החידה פן-נשרף אותך ואת-בית אביך באש הלירשנו קראתם לנו הלא: **16** ותבך אשת שמשון עליו ותאמר רק-שנאתני ולא אהבתני חדת לבני עמי ולי לא הגדתה ויאמר לה הנה לאבי ולאמי לא הגדתי ולך אני: **17** ותבך עליו שבעת הימים אשר-היה להם המשתה ויהי ביום השביעי ויגד-לה כי הציקתהו ותגד החידה לבני עמה: **18** ויאמרו לו אנשי העיר ביום השביעי בטרם יבא החרסה מהמתוק מדבש ומה עז מארי ויאמר להם לולא חרשתם בעגלתי לא מצאתם חידתי: **19** ותצלח עליו רוח יהוה וירד אשקלון ויך מהם שלשים איש ויקח את-חליצותם ויתן החליפות למגידי החידה ויחר אפו ויעל בית אביהו: **פ Jdg 15** ויהי מימים בימי קציר-חטים ויפקד שמשון את-אשתו בגדי עזים ויאמר אבאה אל-אשתי החדרה ולא-נתנו אביה לבוא: **2** ויאמר אביה אמר אמרתי כ-שנא שנאתה ואתננה למרעך הלא אחתה הקטנה טובה ממנה תהי-נא לך תחתיה: **3** ויאמר להם שמשון נקיתי הפעם מפלשתים כ-עשה אני עמם רעה: **4** וילך שמשון וילכד שלש-מאות שועלים ויקח לפדים ויפן זנב אל-זנב וישם לפיד אחד בין-שני הזנבות בתוך: **5** ויבער-אש בלפידים וישלח בקמות פלשתים ויבער מגדיש ועד-קמה ועד-כרם זית: **6** ויאמרו פלשתים מי עשה זאת ויאמרו שמשון חתן התמני כי לקח את-אשתו ויתנה למרעהו ויעלו פלשתים וישרפו אותה ואת-אביה באש: **7** ויאמר להם שמשון אם-תעשון כזאת כי אם-נקמתי בכם ואחר אחדל: **8** ויך אותם שוק על-ירך מכה גדולה וירד וישב בסעיף סלע עיטם: **9** ויעלו פלשתים ויחנו ביהודה וינששו בלחי: **10** ויאמרו איש יהודה למה עליתם עלינו ויאמרו לאסור את-שמשון עלינו לעשות לו כאשר עשה לנו: **11** וירדו שלשת אלפים איש מיהודה אל-סעיף סלע עיטם ויאמרו לשמשון הלא ידעת כ-משלים

בנו פלשתים ומה־זאת עשית לנו ויאמר להם כאשר עשו לי כן עשיתי להם: **12** ויאמרו לו לאסרך ירדנו לתתך ביד־פלשתים ויאמר להם שמשון השבעו לי פן־תפגעון בי אתם: **13** ויאמרו לו לאמר לא כי־אסר נאסרך ונתנוך בידם והמת לא נמיתך ויאסרהו בשנים עבתיים חדשים ויעלוהו מן־הסלע: **14** הוֹאֵבֵא עַד־לְחֵי ופלשתים הריעו לקראתו ותצלח עליו רוח יהוה ותהיינה העבתיים אשר על־זרועותיו כפשתיים אשר בערו באש וימסו אסוריו מעל ידיו: **15** וימצא לחי־חמור טריה וישלח ידו ויקחה ויך־בה אלף איש: **16** ויאמר שמשון בלחי החמור חמור חמרותים בלחי החמור הכיתי אלף איש: **17** ויהי ככלתו לדבר וישלך הלחי מידו ויקרא למקום ההוא רמת לחי: **18** ויצמא מאד ויקרא אל־יהוה ויאמר אתה נתת ביד־עבדך את־התשועה הגדלה הזאת ועתה אמות בצמא ונפלתי ביד הערלים: **19** ויבקע אלהים את־המכתש אשר־בלחי ויצאו ממנו מים וישת ותשב רוחו ויחי על־כן קרא שמה עין הקורא אשר בלחי עד היום הזה: **20** וישפט את־ישראל בימי פלשתים עשרים שנה: **פ Jdg 16** וילך שמשון עתה וירא־שם אשה זונה ויבא אליה: **2** לעזתים לאמר בא שמשון הנה ויסבו ויארבו־לו כל־הלילה בשער העיר ויתחרשו כל־הלילה לאמר עד־אור הבקר והרגנהו: **3** וישכב שמשון עד־חצי הלילה ויקם בחצי הלילה ויאחו בדלתות שער־העיר ובשתי המזוזות ויסעם עם־הבריה וישם על־כתפיו ויעלם אל־ראש ההר אשר על־פני חברון: **פ 4** ויהי אחרי־כן ויאהב אשה בנחל שרק ושמה דלילה: **5** ויעלו אליה סרני פלשתים ויאמרו לה פתי אותו וראי במה כחו גדול ובמה נוכל לו ואסרנהו לענתו ואנחנו נתן־לך איש אלף ומאה כסף: **6** ותאמר דלילה אל־שמשון הגידה־נא לי במה כחך גדול ובמה תאסר לענותך: **7** ויאמר אליה שמשון אם־יאסרני בשבעה יתרים לחים אשר לא־חרבו וחליתי והייתי כאחד האדם: **8** ויעלו־לה סרני פלשתים שבעה יתרים לחים אשר לא־חרבו ותאסרהו בהם: **9** והארב ישב לה בחדר ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון וינתק את־היתרים כאשר ינתק פתיל־הנערת בהריחו אש ולא נודע כחו: **10** ותאמר דלילה אל־שמשון הנה התלת בי ותדבר אלי כזבים עתה הגידה־נא לי במה תאסר: **11** ויאמר אליה אם־אסור יאסרוני בעבתיים חדשים אשר לא־נעשה בהם מלאכה וחליתי והייתי כאחד האדם: **12** ותקח דלילה עבתיים חדשים ותאסרהו בהם ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון והארב ישב בחדר וינתקם מעל זרעתיו כחוט: **13** ותאמר דלילה אל־שמשון עד־הנה התלת בי ותדבר אלי כזבים הגידה לי במה תאסר ויאמר אליה אם־תארגני את־שבע מחלפות ראשי עם־המסכת: **14** ותתקע ביתך ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון וייקץ משנתו ויסע את־היתד הארג ואת־המסכת: **15** ותאמר אליו איך תאמר אהבתיך ולבך אין אתי זה שלש פעמים התלת בי ולא־הגדת לי במה כחך גדול: **16** ויהי כיה־ציקה לו בדבריה כל־הימים ותאלצהו ותקצר נפשו למות: **17** ויגדלה את־כל־לבו ויאמר לה מורה לא־עלה על־ראשי כי־ניזיר אלהים אני מבטן אמי אם־גלחתי וסר ממני כחי וחליתי והייתי ככל־האדם: **18** ותרא דלילה כי־הניד לה את־כל־לבו ותשלח ותקרא לסרני פלשתים לאמר עלו הפעם כיה־ניד (לה) [לך] את־כל־לבו ועלו אליה סרני פלשתים ויעלו הכסף בידם: **19** ותישנהו על־ברכיה ותקרא לאיש ותגלח את־שבע מחלפות ראשו ותחל לענתו ויסר כחו מעליו: **20** ותאמר פלשתים עליך שמשון ויקץ משנתו ויאמר אצא כפעם בפעם ואנער והוא לא ידע כי יהוה סר מעליו: **21**

ויאחזוהו פלשתים וינקרו את־עיניו ויורידו אותו עזתה ויאסרוהו בנחשתים ויהי
 שותן בבית **[האסירים]** **[האסורים]**: **22** ויחל שער־ראשו לצמח כאשר גלח: **פ** **23**
 וסרני פלשתים נאספו לזבח זבח־גדול לרגון אלהיהם ולשמחה ויאמרו נתן אלהינו
 בידנו את שמשון אויבינו: **24** ויראו אתו העם ויהללו את־אלהיהם כי אמרו נתן
 אלהינו בידנו את־אויבנו ואת מזריב ארצנו ואשר הרבה את־חללינו: **25** ויהי **[כי]**
[טוב] **[כטוב]** לבם ויאמרו קראו לשמשון וישחק־לנו ויקראו לשמשון מבית
[האסירים] **[האסורים]** ויצחק לפניהם ויעמידו אותו בין העמודים: **26** ויאמר שמשון
 אל־הנער המחזיק בידו הניחה אותי **[והימשני]** **[והימשני]** את־העמדים אשר הבית
 נכון עליהם ואשען עליהם: **27** והבית מלא האנשים והנשים ושמה כל סרני
 פלשתים ועל־הגג כשלשת אלפים איש ואשה הראים בשחוק שמשון: **28** ויקרא
 שמשון אל־יהוה ויאמר אדני יהוה זכרני נא וחזקני נא אך הפעם הזה האלהים
 ואנקמה נקם־אחת משתי עיני מפלשתים: **29** וילפת שמשון את־שני עמודי התוך
 אשר הבית נכון עליהם ויסמך עליהם אחד בימינו ואחד בשמאלו: **30** ויאמר
 שמשון תמות נפשי עם־פלשתים ויט בכח ויפל הבית על־הסרנים ועל־כל־העם
 אשר־בו ויהיו המתים אשר המית במותו רבים מאשר המית בחייו: **31** וירדו אחיו
 וכל־בית אביהו וישאו אתו ויעלו ויקברו אותו בין צרעה ובין אשתאל בקבר
 מנוח אביו והוא שפט את־ישראל עשרים שנה: **פ** **Jdg 17** ויהי־איש מה־ראפרים ושמו
 מיכיהו: **2** ויאמר לאמו אלף ומאה הכסף אשר לקח־לך **[ואתי]** **[ואת]** אליה וגם
 אמרת באזני הנה־הכסף אתי אני לקחתיו ותאמר אמו ברוך בני ליהוה: **3** וישב
 את־אלף־ומאה הכסף לאמו ותאמר אמו הקדש הקדשתי את־הכסף ליהוה מידי
 לבני לעשות פסל ומסכה ועתה אשיבנו לך: **4** וישב את־הכסף לאמו ותקח אמו
 מאתים כסף ותתנהו לצורף ויעשהו פסל ומסכה ויהי בבית מיכיהו: **5** והאיש מיכה
 לו בית אלהים ויעש אפוד ותרפים וימלא את־יד אחד מבניו ויהי־לו לכהן: **6**
 בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה: **פ** **7** ויהי־נער מבית לחם
 יהודה ממשפחת יהודה והוא לוי והוא גר־שם: **8** וילך האיש מהעיר מבית לחם
 יהודה לגור באשר ימצא ויבא הר־אפרים ע־בית מיכה לעשות דרכו: **9** ויאמר־לו
 מיכה מאין תבוא ויאמר אליו לוי אנכי מבית לחם יהודה ואנכי הלך לגור באשר
 אמצא: **10** ויאמר לו מיכה שבה עמדי והיה־לי לאב ולכהן ואנכי אתן־לך עשרת
 כסף לימים וערך בגדים ומחיתך וילך הלוי: **11** ויואל הלוי לשבת את־האיש ויהי
 הנער לו כאחד מבניו: **12** וימלא מיכה את־יד הלוי ויהי־לו הנער לכהן ויהי בבית
 מיכה: **13** ויאמר מיכה עתה ידעתי כ־יִישׁיב יהוה לי כי היה־לי הלוי לכהן: **Jdg 18**
 בימים ההם אין מלך בישראל ובימים ההם שבט הדני מבקש־לו נחלה לשבת כי
 לא־נפלה לו ע־הַיּוֹם ההוא בתוך־שבטי ישראל בנחלה: **2** וישלחו בני־דן
 ממשפחתם חמשה אנשים מקצותם אנשים בני־חיל מצרעה ומאשתאל לרגל
 את־הארץ ולחקרה ויאמרו אלהם לכו חקרו את־הארץ ויבאו הר־אפרים ע־בית
 מיכה וילינו שם: **3** המה עם־בית מיכה והמה הכירו את־קול הנער הלוי ויסורו
 שם ויאמרו לו מ־הביאך הלם ומה־אתה עשה בזה ומה־לך פה: **4** ויאמר אלהם
 כזה וכזה עשה לי מיכה וישכרני ואהי־לו לכהן: **5** ויאמרו לו שאל־נא באלהים
 ונדעה התצליח דרכנו אשר אנחנו הלכים עליה: **6** ויאמר להם הכהן לכו לשלום
 נכח יהוה דרככם אשר תלכו־בה: **פ** **7** וילכו חמשת האנשים ויבאו לישה ויראו

את־העם אשר־בקרבה יושבת־לבטח כמשפט צדנים שקט ובטח ואין־מכלים דבר בארץ יורש עצר ורחקים המה מצדנים ודבר אין־להם עס־אדם: **8** ויבאו אל־אחיהם צרעה ואשתאל ויאמרו להם אחיהם מה אתם: **9** ויאמרו קומה ונעלה עליהם כי ראינו את־הארץ והנה טובה מאד ואתם מחשים אל־תעצלו ללכת לבא לרשת את־הארץ: **10** כבאכם תבאו אל־עם בטח והארץ רחבת ידים כי־נתנה אלהים בידכם מקום אשר אין־שם מחסור כל־דבר אשר בארץ: **11** ויסעו משם ממשפחת הדני מצרעה ומאשתאל שש־מאות איש חגור כלי מלחמה: **12** ויעלו ויחנו בקרית יערים ביהודה על־כן קראו למקום ההוא מחנה־דן עד היום הזה הנה אחרי קרית יערים: **13** ויעברו משם הר־אפרים ויבאו עד־בית מיכה: **14** ויענו חמשת האנשים ההלכים לרגל את־הארץ ליש ויאמרו אל־אחיהם הידעתם כי יש בבתים האלה אפור ותרפים ופסל ומסכה ועתה דעו מה־תעשו: **15** ויסורו שמה ויבאו אל־בית־הנער הלוי בית מיכה וישאלו־לו לשלום: **16** ושש־מאות איש חגורים כלי מלחמתם נצבים פתח השער אשר מבני־דן: **17** ויעלו חמשת האנשים ההלכים לרגל את־הארץ באו שמה לקחו את־הפסל ואת־האפור ואת־התרפים ואת־המסכה והכהן נצב פתח השער ושש־מאות האיש החגור כלי המלחמה: **18** ואלה באו בית מיכה ויקחו את־פסל האפור ואת־התרפים ואת־המסכה ויאמר אליהם הכהן מה אתם עשים: **19** ויאמרו לו החרש שיס־ידך על־פיך ולך עמנו והיה־לנו לאב ולכהן הטוב היותך כהן לבית איש אחד או היותך כהן לשבט ולמשפחה בישראל: **20** וייטב לב הכהן ויקח את־האפור ואת־התרפים ואת־הפסל ויבא בקרב העם: **21** ויפנו וילכו וישימו את־הטף ואת־המקנה ואת־הכבודה לפניהם: **22** המה הרחיקו מבית מיכה והאנשים אשר בבתים אשר עס־בית מיכה נזעקו וידביקו את־בני־דן: **23** ויקראו אל־בני־דן ויסבו פניהם ויאמרו למיכה מה־לך כי נזעקת: **24** ויאמר את־אלהי אשר־עשיתי לקחתם ואת־הכהן ותלכו ומה־לי עוד ומה־זה תאמרו אלי מה־לך: **25** ויאמרו אליו בני־דן אל־תשמע קולך עמנו פן־יפגעו בכם אנשים מרי נפש ואספתה נפשך ונפש ביתך: **26** וילכו בני־דן לדרכם וירא מיכה כי־חזקים המה ממנו ויפן וישב אל־ביתו: **27** והמה לקחו את אשר־עשה מיכה ואת־הכהן אשר היה־לו ויבאו על־ליש על־עם שקט ובטח ויכו אותם לפי־חרב ואת־העיר שרפו באש: **28** ואין מציל כי רחוקה־היא מצידון ודבר אין־להם עס־אדם והיא בעמק אשר לבית־רחוב ויבנו את־העיר וישבו בה: **29** ויקראו שס־העיר דן בשם דן אביהם אשר יולד לישראל ואולם ליש שס־העיר לראשנה: **30** ויקימו להם בני־דן את־הפסל ויהונתן בן־גרגשם בן־מנשה הוא ובניו היו כהנים לשבט הדני עד־יום גלות הארץ: **31** וישימו להם את־פסל מיכה אשר עשה כל־ימי היות בית־האלהים בשלה: **פ** **Jdg 19** ויהי בימים ההם ומלך אין בישראל ויהי איש לוי גר בירכתי הר־אפרים ויקח־לו אשה פילגש מבית לחם יהודה: **2** ותזנה עליו פילגשו ותלך מאתו אל־בית אביה אל־בית לחם יהודה ותהי־שם ימים ארבעה חדשים: **3** ויקם אישה וילך אחריה לדבר על־לבה **[להשיבו]** **[להשיבה]** ונערו עמו וצמד חמרים ותביאהו בית אביה ויראהו אבי הנערה וישמח לקראתו: **4** ויחזקבו חתנו אבי הנערה וישב אתו שלשת ימים ויאכלו וישתו וילינו שם: **5** ויהי ביום הרביעי וישכימו בבקר ויקם ללכת ויאמר אבי הנערה אל־חתנו סעד לבך פת־לחם ואחר תלכו: **6** וישבו ויאכלו שניהם יחדו וישתו ויאמר אבי הנערה אל־האיש הוא־לנא

ולין וישב לבד: **7** ויקם האיש ללכת ויפצרו בו חתנו וישב וילן שם: **8** וישכם בבקר ביום החמישי ללכת ויאמר אבי הנערה סעדנא לבבך והתמהמהו עד-נשות היום ויאכלו שניהם: **9** ויקם האיש ללכת הוא ופילגשו ונערו ויאמר לו חתנו אבי הנערה הנה נא רפה היום לערב ליגורנא הנה חנות היום לין פה וייטב לבבך והשכמתם מחר לדרככם והלכת לאהלך: **10** ולא-אבה האיש ללון ויקם וילך ויבא עד-נכח יבוס היא ירושלם ועמו צמד חמורים חבושים ופילגשו עמו: **11** הם עסיבוס והיום רד מאד ויאמר הנער אל-אדניו לכה-נא ונסורה אל-עיר-היבוס הזאת ונלן בה: **12** ויאמר אליו אדניו לא נסור אל-עיר נכרי אשר לא-מבני ישראל הנה ועברנו עד-גבעה: **13** ויאמר לנערו לך ונקרבה באחד המקומות ולנו בגבעה או ברמה: **14** ויעברו וילכו ותבא להם השמש אצל הגבעה אשר לבנימן: **15** ויסרו שם לבוא ללון בגבעה ויבא וישב ברחוב העיר ואין איש מאסף-אותם הביתה ללון: **16** והנה איש זקן בא מן-מעשהו מן-השדה בערב והאיש מהר אפרים והוא-גר בגבעה ואנשי המקום בני ימיני: **17** וישא עיניו וירא את-האיש הארח ברחב העיר ויאמר האיש הזקן אנה תלך ומאין תבוא: **18** ויאמר אליו עברים אנחנו מבית-לחם יהודה עדירכתי הר-אפרים משם אנכי ואלך עד-בית לחם יהודה ואת-בית יהוה אני הלך ואין איש מאסף אותי הביתה: **19** וגם-תבן גם-מספוא יש לחמורינו וגם לחם ויין יש-לי ולאמתך ולנער עם-עבדיך אין מחסור כל-דבר: **20** ויאמר האיש הזקן שלום לך רק כל-מחסורך עלי רק ברחוב אל-תלן: **21** ויביאהו לביתו (ויבול) **ויבול** לחמורים וירחצו רגליהם ויאכלו וישתו: **22** המה מיטיבים את-לבם והנה אנשי העיר אנשי בני-בליעל נסבו את-הבית מתדפקים על-הדלת ויאמרו אל-האיש בעל הבית הזקן לאמר הוצא את-האיש אשר-בא אל-ביתך ונדענו: **23** ויצא אליהם האיש בעל הבית ויאמר אלהם אל-אחי אל-תרעו נא אחרי אשר-בא האיש הזה אל-ביתי אל-תעשו את-הנבלה הזאת: **24** הנה בתי הבתולה ופילגשהו אוציאה-נא אותם וענו אותם ועשו להם הטוב בעיניכם ולאיש הזה לא תעשו דבר הנבלה הזאת: **25** ולא-אבו האנשים לשמע לו ויחזק האיש בפילגשו ויצא אליהם החוץ וידעו אותה ויתעללו-בה כל-הלילה עד-הבקר וישלחוה **בעלות** **כעלות** השחר: **26** ותבא האשה לפנות הבקר ותפל פתח בית-האיש אשר-אדוניה שם עד-האור: **27** ויקם אדניה בבקר ויפתח דלתות הבית ויצא ללכת לדרכו והנה האשה פילגשו נפלת פתח הבית וידיה על-הסף: **28** ויאמר אליה קומי ונלכה ואין ענה ויקחה על-החמור ויקם האיש וילך למקומו: **29** ויבא אל-ביתו ויקח את-המאכלת ויחזק בפילגשו וינתחה לעצמיה לשנים עשר נתחים וישלחה בכל גבול ישראל: **30** והיה כל-הראה ואמר לא-נהיתה ולא-נראתה כזאת למיום עלות בני-ישראל מארץ מצרים עד היום הזה שימו-לכם עליה עזו ודברו: **פ** **Jdg 20** ויצאו כל-בני ישראל ותקהל העדה כאיש אחד למדן ועד-באר שבע וארץ הגלעד אליהוה המצפה: **2** ויתיצבו פנות כל-העם כל שבטי ישראל בקהל עם האלהים ארבע מאות אלף איש רגלי שלף חרב: **פ** **3** וישמעו בני בנימן כידעלו בני-ישראל המצפה ויאמרו בני ישראל דברו איכה נהיתה הרעה הזאת: **4** ויען האיש הלוי איש האשה הנרצחה ויאמר הגבעתה אשר לבנימן באתי אני ופילגשי ללון: **5** ויקמו עלי בעלי הגבעה ויסבו עלי את-הבית לילה אותי דמו להרג ואת-פילגשי ענו ותמת: **6** ואחו בפילגשי ואנתחה ואשלחה בכל-שדה נחלת ישראל כי עשו זמה ונבלה בישראל: **7** הנה

כלכם בני ישראל הבו לכם דבר ועצה הלם: **8** ויקם כל־העם כאיש אחד לאמר לא נלך איש לאהלו ולא נסור איש לביתו: **9** ועתה זה הדבר אשר נעשה לנבעה עליה בגורל: **10** ולקחנו עשרה אנשים למאה לכל שבטי ישראל ומאה לאלף ואלף לרבבה לקחת צדה לעם לעשות לבואם לנבע בנימן ככל־הנבלה אשר עשה בישראל: **11** ויאסף כל־איש ישראל אל־העיר כאיש אחד חברים: **12** **פ** וישלחו שבטי ישראל אנשים בכל־שבטי בנימן לאמר מזה הרעה הזאת אשר נהיתה בכם: **13** ועתה תנו את־האנשים בני־בליעל אשר גנבעה ונמיתם ונבערה רעה מישראל ולא אבו **(כד)** **[בנין]** בנימן לשמע בקול אחיהם בני־ישראל: **14** ויאספו בני־בנימן מן־הערים הגבעתה לצאת למלחמה עם־בני ישראל: **15** ויתפקדו בני בנימן ביום ההוא מהערים עשרים וששה אלף איש שלף חרב לבד מישבי הגבעה התפקדו שבע מאות איש בחור: **16** מכל העם הזה שבע מאות איש בחור אטר ידימינו כל־זה קלע באבן אל־השערה ולא יחטא: **17** **פ** ואיש ישראל התפקדו לבד מבנימן ארבע מאות אלף איש שלף חרב כל־זה איש מלחמה: **18** ויקמו ויעלו בית־אל וישאלו באלהים ויאמרו בני ישראל מי יעלה־לנו בתחלה למלחמה עם־בני בנימן ויאמר יהוה יהודה בתחלה: **19** ויקמו בני־ישראל בבקר ויחנו על־הגבעה: **20** **פ** ויצא איש ישראל למלחמה עם־בנימן ויערכו אתם איש־ישראל מלחמה אל־הגבעה: **21** ויצאו בני־בנימן מן־הגבעה וישחיתו בישראל ביום ההוא שנים ועשרים אלף איש ארצה: **22** ויתחזק העם איש ישראל ויספו לערך מלחמה במקום אשר־ערכו שם ביום הראשון: **23** ויעלו בני־ישראל ויבכו לפני־יהוה עד־הערב וישאלו ביהוה לאמר האוסף לגשת למלחמה עם־בני בנימן אחי ויאמר יהוה עלו אליו: **24** **פ** ויקרבו בני־ישראל אל־בני בנימן ביום השני: **25** ויצא בנימן לקראתם מן־הגבעה ביום השני וישחיתו בבני ישראל עוד שמנת עשר אלף איש ארצה כל־אלה שלפי חרב: **26** ויעלו כל־בני ישראל וכל־העם ויבאו בית־אל ויבכו וישבו שם לפני יהוה ויצומו ביום־ההוא עד־הערב ויעלו עלות ושלמים לפני יהוה: **27** וישאלו בני־ישראל ביהוה ושם ארון ברית האלהים בימים ההם: **28** ופינחס בן־אלעזר בן־אהרן עמד לפניו בימים ההם לאמר האוסף עוד לצאת למלחמה עם־בני־בנימן אחי אם־אחדל ויאמר יהוה עלו כי מחר אתננו בידך: **29** וישם ישראל ארבים אל־הגבעה סביב: **30** **פ** ויעלו בני־ישראל אל־בני בנימן ביום השלישי ויערכו אל־הגבעה כפעם בפעם: **31** ויצאו בני־בנימן לקראת העם הנתקו מן־העיר ויחלו להכות מהעם חללים כפעם בפעם במסלות אשר אחת עלה בית־אל ואחת גבעתה בשדה כשלשים איש בישראל: **32** ויאמרו בני בנימן נגפים הם לפנינו כבראשנה ובני ישראל אמרו ננוסה ונתקנהו מן־העיר אל־המסלות: **33** וכל איש ישראל קמו ממקומו ויערכו בבעל תמר וארב ישראל מגיח ממקומו ממערה־גבע: **34** ויבאו מנגד לגבעה עשרת אלפים איש בחור מכל־ישראל והמלחמה כבדה והם לא ידעו כי־נגעת עליהם הרעה: **35** **פ** ויגף יהוה את־בנימן לפני ישראל וישחיתו בני ישראל בבנימן ביום ההוא עשרים וחמשה אלף ומאה איש כל־אלה שלף חרב: **36** ויראו בני־בנימן כי נגפו ויחנו איש־ישראל מקום לבנימן כי בטחו אל־הארב אשר שמו אל־הגבעה: **37** והארב החישו ויפשטו אל־הגבעה וימשך הארב ויך את־כל־העיר לפי־חרב: **38** והמועד היה לאיש ישראל עם־הארב הרב להעלותם משאת העשן מן־העיר: **39** ויהפך איש־ישראל

במלחמה ובנימן החל להכות חללים באיש-ישראל כשלשים איש כי אמרו אך ננוף ננף הוא לפנינו כמלחמה הראשנה: **40** והמשאת החלה לעלות מן-העיר עמוד עשן ויפן בנימן אחריו והנה עלה כליל-העיר השמימה: **41** ואיש ישראל הפך ויבהל איש בנימן כי ראה כי-נגעה עליו הרעה: **42** ויפנו לפני איש ישראל אל-דרך המדבר והמלחמה הדביקתהו ואשר מהערים משחיתים אותו בתוכו: **43** כתרו את-בנימן הרדיפהו מנוחה הדריכהו עד נכח הגבעה ממזרח-שמש: **44** ויפלו מבנימן שמנה-עשר אלף איש את-כל-אלה אנשי-חיל: **45** ויפנו וינסו המדברה אל-סלע הרמון ויעללהו במסלות חמשת אלפים איש וידביקו אחריו עד-גדעם ויכו ממנו אלפים איש: **46** ויהי כל-הנפלים מבנימן עשרים וחמשה אלף איש שלף חרב ביום ההוא את-כל-אלה אנשי-חיל: **47** ויפנו וינסו המדברה אל-סלע הרמון שש מאות איש וישבו בסלע רמון ארבעה חדשים: **48** ואיש ישראל שבו אל-בני בנימן ויכום לפי-חרב מעיר מתם עד-בהמה עד כל-הנמצא גם כל-הערים הנמצאות שלחו באש: **פ 21 Idg** ואיש ישראל נשבע במצפה לאמר איש ממנו לאיתן בתו לבנימן לאשה: **2** ויבא העם בית-אל וישבו שם עד-הערב לפני האלהים וישאו קולם ויבכו בכי גדול: **3** ויאמרו למה יהוה אלהי ישראל היתה זאת בישראל להפקד היום מישראל שבט אחד: **4** ויהי ממחרת וישכימו העם ויבנו-שם מזבח ויעלו עלות ושלמים: **פ 5** ויאמרו בני ישראל מי אשר לא-עלה בקהל מכל-שבטי ישראל אליהוה כי השבעה הגדולה היתה לאשר לא-עלה אליהוה המצפה לאמר מות יומת: **6** וינחמו בני ישראל אל-בנימן אחיו ויאמרו ננדע היום שבט אחד מישראל: **7** מה-נעשה להם לנותרים לנשים ואנחנו נשבענו ביהוה לבלתי תתלהם מבנותינו לנשים: **8** ויאמרו מי אחד משבטי ישראל אשר לא-עלה אליהוה המצפה והנה לא בא-איש אל-המחנה מיביש גלעד אל-הקהל: **9** ויתפקד העם והנה אין-שם איש מיושבי יבש גלעד: **10** וישלחו-שם העדה שנים-עשר אלף איש מבני החיל ויצוו אותם לאמר לכו והכיתם את-יושבי יבש גלעד לפי-חרב והנשים והטף: **11** וזה הדבר אשר תעשו כל-זכר וכל-אשה ידעת משכב-זכר תחרומו: **12** וימצאו מיושבי יבש גלעד ארבע מאות נערה בתולה אשר לא-ידעה איש למשכב זכר ויביאו אותם אל-המחנה שלה אשר בארץ כנען: **ס 13** וישלחו כל-העדה וידברו אל-בני בנימן אשר בסלע רמון ויקראו להם שלום: **14** וישב בנימן בעת ההיא ויתנו להם הנשים אשר חיו מנשי יבש גלעד ולא-מצאו להם כן: **15** והעם נחם לבנימן כי-עשה יהוה פרץ בשבטי ישראל: **16** ויאמרו זקני העדה מה-נעשה לנותרים לנשים כי-נשמדה מבנימן אשה: **17** ויאמרו ירשת פליטה לבנימן ולא-ימחה שבט מישראל: **18** ואנחנו לא נוכל לתת-להם נשים מבנותינו כי-נשבעו בני-ישראל לאמר ארור נתן אשה לבנימן: **ס 19** ויאמרו הנה חגייהוה בשלו מימים ימימה אשר מצפונה לבית-אל מזרחה השמש למסלה העלה מבית-אל שכמה ומנגב ללבונה: **20 (ויצו) [ויצו]** את-בני בנימן לאמר לכו וארבתם בכרמים: **21** וראיתם והנה אם-יצאו בנות-שילו לחול במחלות ויצאתם מן-הכרמים וחטפתם לכם איש אשתו מבנות שילו והלכתם ארץ בנימן: **22** והיה כייבאו אבותם או אחיהם **[לרוב] [לריב]** אלינו ואמרנו אליהם חנונו אותם כי לא לקחנו איש אשתו במלחמה כי לא אתם נתתם להם כעת תאשמו: **ס 23** ויעשו-כן בני בנימן וישאו נשים למספרם מן-המחלות אשר גזלו וילכו וישבוו אל-נחלתם ויבנו את-הערים

וישבו בהם: ²⁴ ויתהלכו משם בני-ישראל בעת ההיא איש לשבטו ולמשפחתו ויצאו משם איש לנחלתו: ²⁵ בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה:

1 Samuel 1 ויהי איש אחד מן-הרמתים צופים מזהר אפרים ושמו אלקנה בן-ירחם בן-אליהוא בן-תחו בן-צוף אפרתי: ² ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם השנית פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים: ³ ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה להשתחות ולזבח ליהוה צבאות בשלה ושם שני בני-עלי חפני ופנחס כהנים ליהוה: ⁴ ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן לפננה אשתו ולכל-בניה ובנותיה מנות: ⁵ ולחנה יתן מנה אחת אפים כי את-חנה אהב ויהוה סגר רחמה: ⁶ וכעסתה צרתה גם-כעס בעבור הרעמה כי-סגר יהוה בעד רחמה: ⁷ וכן יעשה שנה בשנה מדי עלתה בבית יהוה כן תכעסנה ותבכה ולא תאכל: ⁸ ויאמר לה אלקנה אישה חנה למה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבבך הלוא אנכי טוב לך מעשרה בנים: ⁹ ותקם חנה אחרי אכלה בשלה ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על-הכסא על-מזוזת היכל יהוה: ¹⁰ והיא מרת נפש ותתפלל על-יהוה ובכה תבכה: ¹¹ ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אס-ראה תראה בעני אמתך וזכרתי ולא-תשכח את-אמתך ונתתה לאמתך זרע אנשים ונתתיו ליהוה כלימי חייו ומורה לא-יעלה על-ראשו: ¹² והיה כי הרבתה להתפלל לפני יהוה ועלי שמר את-פיה: ¹³ וחנה היא מדברת על-לבה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכרה: ¹⁴ ויאמר אליה עלי עד-מתתי תשתכרין הסירי את-יניך מעליך: ¹⁵ ותען חנה ותאמר לא אדני אשה קשת-רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך את-נפשי לפני יהוה: ¹⁶ אל-תתן את-אמתך לפני בת-בליעל כי-מרב שיחי וכעסי דברתי עד-הנה: ¹⁷ ויען עלי ויאמר לכו לשלום ואלהי ישראל יתן את-שלתך אשר שאלת מעמו: ¹⁸ ותאמר תמצא שפחתך חן בעיניך ותלך האשה לדרכה ותאכל ופניה לא-היו-לה עוד: ¹⁹ וישכמו בבקר וישתחוו לפני יהוה וישבו ויבאו אל-ביתם הרמתה וידע אלקנה את-חנה אשתו ויזכרה יהוה: ²⁰ והי לתקפות הימים ותהר חנה ותלד בן ותקרא את-שמו שמואל כי מיהוה שאלתיו: ²¹ ויעל האיש אלקנה וכל-ביתו לזבח ליהוה את-זבח הימים ואת-נדרו: ²² וחנה לא עלתה כי-אמרה לאישה עד יגמל הנער והבאתיו ונראה את-פני יהוה וישב שם עד-עולם: ²³ ויאמר לה אלקנה אישה עשי הטוב בעיניך שבי עד-גמולך אתו אך יקם יהוה את-דברו ותשב האשה ותינק את-בנה עד-גמלה אתו: ²⁴ ותעלהו עמה כאשר גמלתו בפרים שלשה ואיפה אחת קמח ונבל יין ותבאהו בית-יהוה שלו והנער נער: ²⁵ וישחטו את-הפר ויביאו את-הנער אל-עלי: ²⁶ ותאמר בי אדני חי נפשך אדני אני האשה הנצבת עמכה בזה להתפלל אל-יהוה: ²⁷ אל-הנער הזה התפללתי ויתן יהוה לי את-שאלתי אשר שאלתי מעמו: ²⁸ וגם אנכי השאלתהו ליהוה כל-הימים אשר היה הוא שאול ליהוה וישתחו שם ליהוה: **פ 1Sa 2** ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי על-אויבי כי שמחתי בישועתך: ² אין-קדוש כיהוה כי אין בלתיך ואין צור כאלהינו: ³ אל-תרבו תדרבו גבהה גבהה יצא עתק מפיכם כי אל דעות יהוה **(ולא) [ולן]** נחכנו עללות: ⁴ קשת גברים חתים ונכשלים אזרו חיל: ⁵ שבעים בלחם נשכרו ורעבים חדלו עד-עקרה ילדה שבעה ורבת בנים אמללה: ⁶ יהוה

ממית ומחיה מוריד שאול ויעל: 7 יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף-מרומם: 8 מקים מעפר דל מאשפת ירים אביון להושיב עם-נדיבים וכסא כבוד ינחלם כי ליהוה מצקי ארץ וישת עליהם תבל: 9 רגלי [חסידו] [חסידיו] ישמר ורשעים בחשך ידמו כי-לא בכח יגבר-איש: 10 יהוה יחתו [מריבו] [מריביו] [עלה] [עליו] בשמים ירעם יהוה ידין אפסי-ארץ ויתרעזו למלכו וירם קרן משיחו: פ 11 וילך אלקנה הרמתה על-ביתו והנער היה משרת את-יהוה את-פני עלי הכהן: 12 ובני עלי בני בליעל לא ידעו את-יהוה: 13 ומשפט הכהנים את-העם כל-איש זבח זבח ובא נער הכהן כבשל הבשר והמוזג שלש-השנים בידו: 14 והכה בכיור או בדוד או בקלחת או בפרור כל אשר יעלה המוזג יקח הכהן בו ככה יעשו לכל-ישראל הבאים שם בשלה: 15 גם בטרם יקטרון את-החלב ובא נער הכהן ואמר לאיש הזבח תנה בשר לצלות לכהן ולא-יקח ממך בשר מבשל כי אם-חי: 16 ויאמר אליו האיש קטר יקטרון כיום החלב וקח-לך כאשר תאווה נפשך ואמר [לו] [לא] כי עתה תתן ואם-לא לקחתי בחזקה: 17 ותהי חטאת הנערים גדולה מאד את-פני יהוה כי נאצו האנשים את מנחת יהוה: 18 ושמואל משרת את-פני יהוה נער חגור אפוד בד: 19 ומעיל קטן תעשה-לו אמו והעלתה לו מימים ימימה בעלותה את-אשה לזבח את-זבח הימים: 20 וברך עלי את-אלקנה ואת-אשתו ואמר ישם יהוה לך זרע מן-האשה הזאת תחת השאלה אשר שאל ליהוה והלכו למקמו: 21 כי-פקד יהוה את-חנה ותהר ותלד שלש-בנים ושתי בנות ויגדל הנער שמואל עם-יהוה: ס 22 ועלי זקן מאד ושמע את כל-אשר יעשון בניו לכל-ישראל ואת אשר-ישכבון את-הנשים הצבאות פתח אהל מועד: 23 ויאמר להם למה תעשון כדברים האלה אשר אנכי שמע את-דבריכם רעים מאת כל-העם אלה: 24 אל בני כי לוא-טובה השמעה אשר אנכי שמע מעברים עם-יהוה: 25 אם-יחטא איש לאיש ופללו אלהים ואם ליהוה יחטא-איש מי יתפלל-לו ולא ישמעו לקול אביהם כי-חפץ יהוה להמיתם: 26 והנער שמואל הלך וגדל וטוב גם עם-יהוה וגם עם-אנשים: ס 27 ויבא איש-אלהים אל-עלי ויאמר אליו כה אמר יהוה הנגלה נגליתי אל-בית אביך בהיותם במצרים לבית פרעה: 28 ובחר אתו מכל-שבטי ישראל לי לכהן לעלות על-מזבחי להקטיר קטרת לשאת אפוד לפני ואתנה לבית אביך את-כל-אשי בני ישראל: 29 למה תבעטו בזבחי ובמנחתי אשר צויתי מעון ותכבד את-בניך ממני להבריאכם מראשית כל-מנחת ישראל לעמי: 30 לכן נאם-יהוה אלהי ישראל אמור אמרתי ביתך ובית אביך יתהלכו לפני עד-עולם ועתה נאם-יהוה חלילה לי כי-ימכבדי אכבד ובזי יקלו: 31 הנה ימים באים וגדעתי את-זרעך ואת-זרע בית אביך מהיות זקן בביתך: 32 והבטת צר מעון בכל אשר-ייטיב את-ישראל ולא-יהיה זקן בביתך כל-הימים: 33 ואיש לא-אכרית לך מעם מזבחי לכלות את-עיניך ולאדיב את-נפשך וכל-מרבית ביתך ימותו אנשים: 34 וזה-לך האות אשר יבא אל-שני בניך אל-חפני ופינחס ביום אחד ימותו שניהם: 35 והקימתי לי כהן נאמן כאשר בלבבי ובנפשי יעשה ובנתי לו בית נאמן והתהלך לפני-משיחי כל-הימים: 36 והיה כל-הנותר בביתך יבוא להשתחות לו לאגורת כסף וככר-לחם ואמר ספחני נא אל-אחת הכהנות לאכל פת-לחם: ס 3 1Sa והנער שמואל משרת את-יהוה לפני עלי ודבר-יהוה היה יקר בימים ההם אין חזון נפרץ: ס 2 ויהי ביום ההוא ועלי שכב

במקומו **(ענינו)** **[וענינו]** החלו כהות לא יוכל לראות: **3** ונר אלהים טרם יכבה ושמואל שכב בהיכל יהוה אשר-שם ארון אלהים: **פ** **4** ויקרא יהוה אל-שמואל ויאמר הנני: **5** וירץ אל-עלי ויאמר הנני כי-קראת לי ויאמר לא-קראתי שוב שכב וילך וישכב: **ס** **6** ויסף יהוה קרא עוד שמואל ויקם שמואל וילך אל-עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא-קראתי בני שוב שכב: **7** ושמואל טרם ידע את-יהוה וטרם יגלה אליו דבר-יהוה: **8** ויסף יהוה קרא-שמואל בשלשית ויקם וילך אל-עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויבן עלי כי יהוה קרא לנער: **9** ויאמר עלי לשמואל לך שכב והיה אם-יקרא אליך ואמרת דבר יהוה כי שמע עבדך וילך שמואל וישכב במקומו: **10** ויבא יהוה ויתיצב ויקרא כפעם-בפעם שמואל שמואל ויאמר שמואל דבר כי שמע עבדך: **פ** **11** ויאמר יהוה אל-שמואל הנה אנכי עשה דבר בישראל אשר כל-שמעו תצלניה שתי אזניו: **12** ביום ההוא אקים אל-עלי את כל-אשר דברתי אל-ביתו החל וכלה: **13** והגדתי לו כי-שפט אני את-ביתו עד-עולם בעון אשר-ידע כי-מקללים להם בניו ולא כחה בם: **14** ולכן נשבעתי לבית עלי אם-יתכפר עון בית-עלי בזבח ובמנחה עד-עולם: **15** וישכב שמואל עד-הבקר ויפתח את-דלתות בית-יהוה ושמואל ירא מהגיד את-המראה אל-עלי: **16** ויקרא עלי את-שמואל ויאמר שמואל בני ויאמר הנני: **17** ויאמר מזה הדבר אשר דבר אליך אל-נא תכחד ממני כה יעשה-לך אלהים וכה יוסף אסתכחד ממני דבר מכל-הדבר אשר-דבר אליך: **18** ויגדלו שמואל את-כל-הדברים ולא כחד ממנו ויאמר יהוה הוא הטוב בעיני יעשה: **פ** **19** ויגדל שמואל ויהוה היה עמו ולא-הפיל מכל-דבריו ארצה: **20** וידע כל-ישראל מן ועד-באר שבע כי נאמן שמואל לנביא ליהוה: **21** ויסף יהוה להראה בשלה כי-נגלה יהוה אל-שמואל בשלו בדבר יהוה: **פ** **1Sa 4** ויהי דבר-שמואל לכל-ישראל ויצא ישראל לקראת פלשתים למלחמה ויחנו על-האבן העזר ופלשתים חנו באפק: **2** ויערכו פלשתים לקראת ישראל ותטש המלחמה וינגף ישראל לפני פלשתים ויכו במערכה בשדה כארבעת אלפים איש: **3** ויבא העם אל-המחנה ויאמרו זקני ישראל למה נגפנו יהוה היום לפני פלשתים נקחה אלינו משלה את-ארון ברית יהוה ויבא בקרבנו וישענו מכף איבינו: **4** וישלח העם שלה וישאו משם את ארון ברית-יהוה צבאות ישב הכרבים ושם שני בני-עלי עם-ארון ברית האלהים חפני ופינחס: **5** ויהי כבוא ארון ברית-יהוה אל-המחנה וירעו כל-ישראל תרועה גדולה ותהם הארץ: **6** וישמעו פלשתים את-קול התרועה ויאמרו מה קול התרועה הגדולה הזאת במחנה העברים וידעו כי ארון יהוה בא אל-המחנה: **7** ויראו הפלשתים כי אמרו בא אלהים אל-המחנה ויאמרו אוי לנו כי לא היתה כזאת אתמול שלשם: **8** אוי לנו מי יצילנו מיד האלהים האדירים האלה אלה הם האלהים המכים את-מצרים בכל-מכה במדבר: **9** התחזקו והיו לאנשים פלשתים פן תעבדו לעברים כאשר עבדו לכם והייתם לאנשים ונלחמתם: **10** וילחמו פלשתים וינגף ישראל וינסו איש לאהלו ותהי המכה גדולה מאד ויפל מישראל שלשים אלף רגלי: **11** וארון אלהים נלקח ושני בני-עלי מתו חפני ופינחס: **12** וירץ איש-בנימן מהמערכה ויבא שלה ביום ההוא ומדיו קרעים ואדמה על-ראשו: **13** ויבוא והנה עלי ישב על-הכסא **(יב)** **[יר]** דרך מצפה כיהיה לבו חרד על ארון האלהים והאיש בא להגיד בעיר ותזעק כל-העיר: **14** וישמע עלי את-קול הצעקה ויאמר מה קול ההמון הזה והאיש מהר ויבא ויגד לעלי: **15** ועלי בן-תשעים

ושמנה שנה ועיניו קמה ולא יכול לראות: **16** ויאמר האיש אל-עלי אנכי הבא
 מן-המערכה ואני מן-המערכה נסתי היום ויאמר מה-היה הדבר בני: **17** ויען
 המבשר ויאמר נס ישראל לפני פלשתים וגם מגפה גדולה היתה בעם וגם-שני בניך
 מתו חפני ופינחס וארון האלהים נלקחה: **פ** **18** ויהי כהזכירו את-ארון האלהים
 ויפל מעל-הכסא אחרנית בעד יד השער ותשבר מפרקתו וימת כירזקן האיש
 וכבד והוא שפט את-ישראל ארבעים שנה: **19** וכלתו אשת-פינחס הרה ללת ותשמע
 את-השמעה אל-הלך ארון האלהים ומת חמיה ואישה ותכרע ותלד כינהפכו
 עליה צריה: **20** וכעת מותה ותדברנה הנצבות עליה אל-תיראי כי בן ילדת ולא
 ענתה ולא-שתה לבה: **21** ותקרא לנער אי-כבוד לאמר גלה כבוד מישראל
 אל-הלך ארון האלהים ואל-חמיה ואישה: **22** ותאמר גלה כבוד מישראל כי
 נלקח ארון האלהים: **פ** **1Sa 5** ופלשתים לקחו את ארון האלהים ויבאהו מאבן העזר
 אשדודה: **2** ויקחו פלשתים את-ארון האלהים ויביאו אתו בית דגון ויציגו אתו אצל
 דגון: **3** וישכמו אשדודים ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה
 ויקחו את-דגון וישבו אתו למקומו: **4** וישכמו בבקר ממחרת והנה דגון נפל לפניו
 ארצה לפני ארון יהוה וראש דגון ושתי כפות ידיו כרתות אל-המפתן רק דגון
 נשאר עליו: **5** על-כן לא-יזכרו כהני דגון וכל-הבאים בית-דגון על-מפתן דגון
 באשדוד עד היום הזה: **ס** **6** ותכבד יד-יהוה אל-האשדודים וישמם ויך אתם
(בעפלים) **(בשחרים)** את-אשדוד ואת-גבוליה: **7** ויראו אנשי-אשדוד כי-כן ואמרו
 לא-ישב ארון אלהי ישראל עמנו כי-קשתה ידו עלינו ועל דגון אלהינו: **8** וישלחו
 ויאספו את-כל-סרני פלשתים אליהם ויאמרו מה-נעשה לארון אלהי ישראל
 ויאמרו גת יסב ארון אלהי ישראל ויסבו את-ארון אלהי ישראל: **ס** **9** ויהי אחרי
 הסבו אתו ותהי יד-יהוה בעיר מהומה גדולה מאד ויך את-אנשי העיר מקטן
 ועד-גדול וישתרו להם **(עפלים)** **(שחרים)**: **10** וישלחו את-ארון האלהים עקרון ויהי
 כבוא ארון האלהים עקרון ויזעקו העקרנים לאמר הסבו אלי את-ארון אלהי
 ישראל להמיתני ואת-עמי: **11** וישלחו ויאספו את-כל-סרני פלשתים ויאמרו שלחו
 את-ארון אלהי ישראל וישב למקומו ולא-ימית אתי ואת-עמי כי-היתה מהומת-מות
 בכל-העיר כבדה מאד יד האלהים שם: **12** והאנשים אשר לא-מתו הכו **(בעפלים)**
(בשחרים) ותעל שועת העיר השמים: **1Sa 6** ויהי ארון-יהוה בשדה פלשתים שבעה
 חדשים: **2** ויקראו פלשתים לכהנים ולקסמים לאמר מה-נעשה לארון יהוה הודענו
 במה נשלחנו למקומו: **3** ויאמרו אם-משלחים את-ארון אלהי ישראל אל-תשלחו
 אתו ריקם כי-השב תשיבו לו אשם אז תרפאו ונודע לכם למה לא-תסור ידו מכם:
4 ויאמרו מה האשם אשר נשיב לו ויאמרו מספר סרני פלשתים חמשה **(עפלי)**
(שחרין) זהב וחמשה עכברי זהב כי-מגפה אחת לכלם ולסרניכם: **5** ועשיתם צלמי
(עפליכם) **(שחרים)** וצלמי עכבריכם המשחיתם את-הארץ ונתתם לאלהי ישראל
 כבוד אולי יקל את-ידו מעליכם ומעל אלהיכם ומעל ארצכם: **6** ולמה תכבדו
 את-לבבכם כאשר כבדו מצרים ופרעה את-לבם הלוא כאשר התעלל בהם
 וישלחום וילכו: **7** ועתה קחו ועשו עגלה חדשה אחת ושתי פרות עלות אשר
 לא-עלה עליהם על ואסרתם את-הפרות בעגלה והשיבתם בניהם מאחריהם
 הביתה: **8** ולקחתם את-ארון יהוה ונתתם אתו אל-העגלה ואת כלי הזהב אשר
 השבתם לו אשם תשימו בארגו מצדו ושלחתם אתו והלך: **9** וראיתם אם-דרך גבולו

יעלה בית שמש הוא עשה לנו את-הרעה הגדולה הזאת ואס-לא וידענו כי לא ידו ננעה בנו מקרה הוא היה לנו: **10** ויעשו האנשים כן ויקחו שתי פרות עלות ויאסרום בעגלה ואת-בניהם כלו בבית: **11** וישמו את-ארון יהוה אל-העגלה ואת הארגז ואת עכברי הזהב ואת צלמי טחריהם: **12** וישרנה הפרות בדרך על-דרך בית שמש במסלה אחת הלכו הלך וגעו ולא-סרו ימין ושמאול וסרני פלשתים הלכים אחריהם עד-גבול בית שמש: **13** ובית שמש קצרים קציר-חטים בעמק וישאו את-עיניהם ויראו את-הארון וישמחו לראות: **14** והעגלה באה אל-שדה יהושע בית-השמישי ותעמד שם ושם אבן גדולה ויבקעו את-עצי העגלה ואת-הפרות העלו עלה ליהוה: **15** והלויים הורידו את-ארון יהוה ואת-הארגז אשר-אתו אשר-בו כלי-זהב וישמו אל-האבן הגדולה ואנשי בית-שמש העלו עלות ויזכוו זבחים ביום ההוא ליהוה: **16** וחמשה סרני-פלשתים ראו וישבו עקרון ביום ההוא: **17** ואלה טחרי הזהב אשר השיבו פלשתים אשם ליהוה לאשדוד אחד לעזה אחד לאשקלון אחד לגת אחד לעקרון אחד: **18** ועכברי הזהב מספר כל-ערי פלשתים לחמשת הסרנים מעיר מבצר ועד כפר הפרזי ועד אבל הגדולה אשר הניחו עליה את ארון יהוה עד היום הזה בשדה יהושע בית-השמישי: **19** ויך באנשי בית-שמש כי ראו בארון יהוה ויך בעם שבעים איש חמשים אלף איש ויתאבלו העם כיהכה יהוה בעם מכה גדולה: **20** ויאמרו אנשי בית-שמש מי יוכל לעמד לפני יהוה האלהים הקדוש הזה ואל-מי יעלה מעלינו: **21** וישלחו מלאכים אל-יושבי קרית-יערים לאמר השבו פלשתים את-ארון יהוה רדו העלו אתו אליכם: **1Sa 7** ויבאו אנשי קרית יערים ויעלו את-ארון יהוה ויבאו אתו אל-בית אבינדב בנבעה ואת-אלעזר בנו קדשו לשמר את-ארון יהוה: **2** ויהי מיום שבת הארון בקרית יערים וירבו הימים ויהיו עשרים שנה וינהו כל-בית ישראל אחרי יהוה: **3** ויאמר שמואל אל-כל-בית ישראל לאמר אם-ככל-לבבכם אתם שבים אל-יהוה הסירו את-אלהי הנכר מתוכם והעשתרות והכינו לבבכם אל-יהוה ועבדהו לבדו ויצל אתכם מיד פלשתים: **4** ויסירו בני ישראל את-הבעלים ואת-העשתרת ויעבדו את-יהוה לבדו: **5** ויאמר שמואל קבצו את-כל-ישראל המצפתה ואתפלל בעדכם אל-יהוה: **6** ויקבצו המצפתה וישאבו-מים וישפכו לפני יהוה ויצומו ביום ההוא ויאמרו שם חטאנו ליהוה וישפט שמואל את-בני ישראל במצפה: **7** וישמעו פלשתים כיהתקבצו בני-ישראל המצפתה ויעלו סרני-פלשתים אל-ישראל וישמעו בני ישראל ויראו מפני פלשתים: **8** ויאמרו בני-ישראל אל-שמואל אל-תחרש ממנו מזעק אל-יהוה אלהינו וישענו מיד פלשתים: **9** ויקח שמואל טלה חלב אחד **(ויעלה)** **[ויעלה]** עולה כליל ליהוה ויזעק שמואל אל-יהוה בעד ישראל ויענהו יהוה: **10** ויהי שמואל מעלה העולה ופלשתים נגשו למלחמה בישראל וירעם יהוה בקול-גדול ביום ההוא על-פלשתים ויהמם וינפּו לפני ישראל: **11** ויצאו אנשי ישראל מן-המצפה וירדפו את-פלשתים ויכּוּם עד-מתחת לבית כר: **12** ויקח שמואל אבן אחת וישם בין-המצפה ובין השן ויקרא את-שמה אבן העזר ויאמר עד-הנה עזרנו יהוה: **13** ויכּנעו הפלשתים ולא-יספו עוד לבוא בנבול ישראל ותהי ידי-יהוה בפלשתים כל ימי שמואל: **14** ותשבנה הערים אשר לקחו-פלשתים מאת ישראל לישראל מעקרון ועד-גת ואת-גבולן הציל ישראל מיד פלשתים ויהי שלום בין ישראל ובין האמרי: **15** וישפט שמואל את-ישראל כל ימי חייו: **16** והלך מדי שנה

בשנה וסבב בית-אל והגלגל והמצפה ושפט את-ישראל את כל-המקומות האלה: **17**
 ותשבתו הרמתה כי-שם ביתו ושם שפט את-ישראל ויבן-שם מזבח ליהוה: **פ 1Sa 8**
 ויהי כאשר זקן שמואל וישם את-בניו שפטים לישראל: **2** ויהי שם-בנו הבכור יואל
 ושם משנהו אביה שפטים בבאר שבע: **3** ולא-הלכו בניו **(בדרכו)** **[בדרכיו]** וישו
 אחרי הבצע ויקחו-שחד וישו משפט: **פ 4** ויתקבצו כל זקני ישראל ויבאו
 אל-שמואל הרמתה: **5** ויאמרו אליו הנה אתה זקנת ובניך לא הלכו בדרכיך עתה
 שימה-לנו מלך לשפטנו ככל-הגוים: **6** וירע הדבר בעיני שמואל כאשר אמרו
 תנה-לנו מלך לשפטנו ויתפלל שמואל אל-יהוה: **פ 7** ויאמר יהוה אל-שמואל שמע
 בקול העם לכל אשר-יאמרו אליך כי לא אתך מאסו כי-אתי מאסו ממלך
 עליהם: **8** ככל-המעשים אשר-עשו מיום העלתי אתם ממצרים ועד-היום הזה
 ויעזבני ויעבדו אלהים אחרים כן המה עשים גם-לך: **9** ועתה שמע בקולם אך
 כי-העד תעיד בהם והגדת להם משפט המלך אשר ימלך עליהם: **ס 10** ויאמר
 שמואל את כל-דברי יהוה אל-העם השאלים מאתו מלך: **ס 11** ויאמר זה יהיה
 משפט המלך אשר ימלך עליכם את-בניכם יקח ושם לו במרכבתו ובפרשיו ורצו
 לפני מרכבתו: **12** ולשום לו שרי אלפים ושרי חמשים ולחרש חרישו ולקצר קצירו
 ולעשות כלי-מלחמתו וכלי רכבו: **13** ואת-בנותיכם יקח לרקחות ולטבחות ולאפות:
14 ואת-שדותיכם ואת-כרמיכם וזיתיכם הטובים יקח ונתן לעבדיו: **15** וזרעיכם
 וכרמיכם יעשר ונתן לסריסיו ולעבדיו: **16** ואת-עבדיכם ואת-שפחותיכם
 ואת-בחוריכם הטובים ואת-חמוריכם יקח ועשה למלאכתו: **17** צאנכם יעשר ואתם
 תהיו-לו לעבדים: **18** וזעקתם ביום ההוא מלפני מלככם אשר בחרתם לכם
 ולא-יענה יהוה אתכם ביום ההוא: **19** וימאנו העם לשמע בקול שמואל ויאמרו לא
 כי אם-מלך יהיה עלינו: **20** והיינו גם-אנחנו ככל-הגוים ושפטנו מלכנו ויצא לפנינו
 ונלחם את-מלחמתנו: **21** וישמע שמואל את כל-דברי העם וידברם באזני יהוה: **פ 22**
 ויאמר יהוה אל-שמואל שמע בקולם והמלכת להם מלך ויאמר שמואל אל-אנשי
 ישראל לכו איש לעירו: **פ 1Sa 9** **[מבנימיין]** ויהי-איש **[מבנימיין]** ושמו קיש
 בן-אביאל בן-צורר בן-בכורת בן-אפיה בן-איש ימיני גבור חיל: **2** ולו-היה בן ושמו
 שאול בחור וטוב ואין איש מבני ישראל טוב ממנו משכמו ומעלה גבה מכל-העם:
3 ותאבדנה האתנות לקיש אבי שאול ויאמר קיש אל-שאול בנו קחנא אתך
 את-אחד מהנערים וקום לך בקש את-האתנת: **4** ויעבר בהר-אפרים ויעבר
 בארץ-שלשה ולא מצאו ויעברו בארץ-שעלים ואין ויעבר בארץ-ימיני ולא מצאו: **5**
 המה באו בארץ צוף ושאול אמר לנערו אשר-עמו לכה ונשובה פן-יחדל אבי
 מן-האתנות ודאג לנו: **6** ויאמר לו הנה-נא איש-אלהים בעיר הזאת והאיש נכבד
 כל אשר-ידבר בוא יבוא עתה נלכה שם אולי יגיד לנו את-דרכנו אשר-הלכנו
 עליה: **7** ויאמר שאול לנערו והנה נלך ומה-נביא לאיש כי הלחם אזל מכלינו
 ותשורה אין-להביא לאיש האלהים מה אתנו: **8** ויסף הנער לענות את-שאול ויאמר
 הנה נמצא בידי רבע שקל כסף ונתתי לאיש האלהים והגיד לנו את-דרכנו: **9**
 לפנים בישראל כה-אמר האיש בלכתו לדרוש אלהים לכו ונלכה עד-הראה כי
 לנביא היום יקרא לפנים הראה: **10** ויאמר שאול לנערו טוב דברך לכה נלכה
 וילכו אל-העיר אשר-שם איש האלהים: **11** המה עלים במעלה העיר והמה מצאו
 נערות יצאות לשאב מים ויאמרו להן היש בזה הראה: **12** ותענינה אותם ותאמרנה

יש הנה לפניך מהר עתה כי היום בא לעיר כי זבח היום לעם בבמה: **13** כבאכם העיר כן תמצאון אתו בטרם יעלה הבמתה לאכל כי לא־יאכל העם עד־באו כי־הוא יברך הזבח אחרי־כן יאכלו הקראים ועתה עלו כי־אתו כהיום תמצאון אתו: **14** ויעלו העיר המה באים בתוך העיר והנה שמואל יצא לקראתם לעלות הבמה: **ס 15** ויהוה גלה את־אזן שמואל יום אחד לפני בוא־שואל לאמר: **16** כעת מחר אשלה אליך איש מארץ בנימן ומשחתו לנגיד על־עמי ישראל והושיע את־עמי מיד פלשתים כי ראיתי את־עמי כי באה צעקתו אלי: **17** ושמואל ראה את־שואל ויהוה ענהו הנה האיש אשר אמרת אליך זה יעצר בעמי: **18** ויגש שואל את־שמואל בתוך השער ויאמר הגידה־נא לי איזה בית הראה: **19** ויען שמואל את־שואל ויאמר אנכי הראה עלה לפני הבמה ואכלתם עמי היום ושלחתך בבקר וכל אשר בלבבך אניד לך: **20** ולאחנות האבדות לך היום שלשת הימים אל־תשם את־לבך להם כי נמצאו ולמי כל־חמדת ישראל הלוא לך ולכל בית אביך: **ס 21** ויען שואל ויאמר הלוא בן־ימיני אנכי מקטני שבטי ישראל ומשפחתי הצערה מכל־משפחות שבטי בנימן ולמה דברת אלי כדבר הזה: **ס 22** ויקח שמואל את־שואל ואת־נערו וביאם לשכחה ויתן להם מקום בראש הקרואים והמה כשלשים איש: **23** ויאמר שמואל לטבח תנה את־המנה אשר נתתי לך אשר אמרתי אליך שים אתה עמך: **24** וירם הטבח את־השוק והעליה וישם לפני שואל ויאמר הנה הנשאר שים־לפניך אכל כי למועד שמור־לך לאמר העם קראתי ויאכל שואל עם־שמואל ביום ההוא: **25** וירדו מהבמה העיר וידבר עם־שואל על־הנג: **26** וישכמו ויהי כעלות השחר ויקרא שמואל אל־שואל **[הנג]** **[הנגה]** לאמר קומה ואשלחך ויקם שואל ויצאו שניהם הוא ושמואל החוצה: **27** המה יורדים בקצה העיר ושמואל אמר אל־שואל אמר לנער ויעבר לפנינו ויעבר ואתה עמד כיום ואשמיעך את־דבר אלהים: **פ 10Isa** ויקח שמואל את־פך השמן ויצק על־ראשו וישקהו ויאמר הלוא כי־משחך יהוה על־נחלתו לנגיד: **2** בלכתך היום מעמדי ומצאת שני אנשים עם־קברת רחל בגבול בנימן בצלצח ואמרו אליך נמצאו האתנות אשר הלכת לבקש והנה נטש אביך את־דברי האתנות ודאג לכם לאמר מה אעשה לבני: **3** וחלפת משם והלאה ובאת עד־אלון תבור ומצאוך שם שלשה אנשים עלים אל־האלהים בית־אל אחד נשא שלשה גדיים ואחד נשא שלשת ככרות לחם ואחד נשא נב־ליון: **4** ושאלו לך לשלום ונתנו לך שתי־לחם ולקחת מידם: **5** אחר כן תבוא גבעת האלהים אשר־שם נצבי פלשתים ויהי כבאך שם העיר ופנעת חבל נביאים ירדים מהבמה ולפניהם נבל ותף וחליל וכנור והמה מתנבאים: **6** וצלחה עליך רוח יהוה והתנבית עמם ונהפכת לאיש אחר: **7** והיה כי **[תבאינה]** **[תבאנה]** האתות האלה לך עשה לך אשר תמצא ידך כי האלהים עמך: **8** וירדת לפני הגלגל והנה אנכי ירד אליך להעלות עלות לזבח זבחי שלמים שבעת ימים תוחל עד־בואי אליך והודעתי לך את אשר תעשה: **9** והיה כהפנתו שכמו ללכת מעם שמואל ויהפך־לו אלהים לב אחר ויבאו כל־האתות האלה ביום ההוא: **ס 10** ויבאו שם הגבעתה והנה חבל־נבאים לקראתו ותצלח עליו רוח אלהים ויתנבא בתוכם: **11** ויהי כל־יודעו מאתמול שלשום ויראו והנה עם־נבאים נבא ויאמר העם איש אל־רעהו מה־זה היה לבן־קיש הגם שואל בנביאים: **12** ויען איש משם ויאמר ומי אביהם על־כן היתה למשל הגם שואל בנבאים: **13** ויכל מהתנבות

ויבא הבמה: **14** ויאמר דוד שאול אליו ואל-נערו אן הלכתם ויאמר לבקש את-האתנות ונראה כיראין ונבוא אל-שמואל: **15** ויאמר דוד שאול הנידה-נא לי מה-אמר לכם שמואל: **16** ויאמר שאול אל-דודו הגד הגיד לנו כי נמצאו האתנות ואת-דבר המלוכה לא-הגיד לו אשר אמר שמואל: **17** ויצעק שמואל את-העם אליהוה המצפה: **18** ויאמר אל-בני ישראל **פ** כה-אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי את-ישראל ממצרים ואציל אתכם מיד מצרים ומיד כל-הממלכות הלחצים אתכם: **19** ואתם היום מאסתם את-אלהיכם אשר-הוא מושיע לכם מכל-דעותיכם וצרתים ותאמרו לו כי-מלך תשים עלינו ועתה התיצבו לפני יהוה לשבטים ולא לפיכם: **20** ויקרב שמואל את כל-שבטי ישראל וילכד שבט בנימין: **21** ויקרב את-שבט בנימין **למשפחתו** **למשפחתיו** ותלכד משפחת המטרי וילכד שאול בן-קיש ויבקשהו ולא נמצא: **22** וישאלו-עוד ביהוה הבא עוד הלם איש **ס** ויאמר יהוה הנה-הוא נחבא אל-הכלים: **23** וירצו ויקחהו משם וייתצב בתוך העם ויגבה מכל-העם משכמו ומעלה: **24** ויאמר שמואל אל-כל-העם הראיתם אשר בהר-בו יהוה כי אין כמהו בכל-העם וירעו כל-העם ויאמרו יחי המלך: **25** וידבר שמואל אל-העם את משפט המלוכה ויכתב בספר וינח לפני יהוה וישלח שמואל את-כל-העם איש לביתו: **26** וגם-שואל הלך לביתו גבעתה וילכו עמו החיל אשר-נגע אלהים בלבם: **27** ובני בליעל אמרו מה-הישענו זה ויבזהו ולא-הביאו לו מנחה ויהי כמחריש: **פ** **Isa 11** ויעל נחש העמוני ויתן על-יבש גלעד ויאמרו כל-אנשי יביש אל-נחש כרת-לנו ברית ונעבדך: **2** ויאמר אליהם נחש העמוני בזאת אכרת לכם בנקור לכם כל-עין ימין ושמתיה חרפה על-כל-ישראל: **3** ויאמרו אליו זקני יביש הרף לנו שבעת ימים ונשלחה מלאכים בכל גבול ישראל ואם-אין מושיע אתנו ויצאנו אליך: **4** ויבאו המלאכים גבעת שאול וידברו הדברים באזני העם וישאו כל-העם את-קולם ויבכו: **5** והנה שאול בא אחרי הבקר מן-השדה ויאמר שאול מה-לעם כי יבכו ויספרו-לו את-דבריו אנשי יביש: **6** ותצלח רוח-אלהים על-שואל **בשמעו** **כשמעו** את-הדברים האלה ויחר אפו מאד: **7** ויקח צמד בקר וינתחהו וישלח בכל-גבול ישראל ביד המלאכים לאמר אשר איננו יצא אחרי שאול ואחר שמואל כה יעשה לבקרו ויפל פחד-יהוה על-העם ויצאו כאיש אחד: **8** ויפקדם בבזק ויהיו בני-ישראל שלש מאות אלף ואיש יהודה שלשים אלף: **9** ויאמרו למלאכים הבאים כה תאמרן לאיש יביש גלעד מחר תהיה-לכם תשועה **בחס** **כחס** השמש ויבאו המלאכים ויגידו לאנשי יביש וישמחו: **10** ויאמרו אנשי יביש מחר נצא אליכם ועשיתם לנו ככל-הטוב בעיניכם: **ס** **11** ויהי ממחרת וישם שאול את-העם שלשה ראשים ויבאו בתוך-המחנה באשמרת הבקר ויכו את-עמון עד-הם היום ויהי הנשארים ויפצו ולא נשארו-בם שנים יחד: **12** ויאמר העם אל-שמואל מי האמר שאול ימלך עלינו תנו האנשים ונמיתם: **13** ויאמר שאול לא-יומת איש ביום הזה כי היום עשה-יהוה תשועה בישראל: **ס** **14** ויאמר שמואל אל-העם לכו ונלכה הגלגל ונחדש שם המלוכה: **15** וילכו כל-העם הגלגל וימלכו שם את-שואל לפני יהוה בגלגל ויזבח-שם זבחים שלמים לפני יהוה וישמח שם שאול וכל-אנשי ישראל עד-מאד: **פ** **Isa 12** ויאמר שמואל אל-כל-ישראל הנה שמעתי בקלכם לכל אשר-אמרתם לי ואמליך עליכם מלך: **2** ועתה הנה המלך מתהלך לפניכם ואני זקנתי ושבתו ובני הנם אתכם ואני התהלכתי לפניכם מנערי

עדה-היום הזה: **3** הנני ענו בי נגד יהוה ונגד משיחו את-שור מי לקחתי וחמור מי לקחתי ואת-מי עשקתי את-מי רצותי ומיד-מי לקחתי כפר ואעלים עיני בו ואשיב לכם: **4** ויאמרו לא עשקתנו ולא רצותנו ולא לקחת מיד-איש מאומה: **5** ויאמר אליהם עד יהוה בכם ועד משיחו היום הזה כי לא מצאתם בידי מאומה ויאמר עד: **פ 6** ויאמר שמואל אל-העם יהוה אשר עשה את-משה ואת-אהרן ואשר העלה את-אבותיכם מארץ מצרים: **7** ועתה התיצבו ואשפטה אתכם לפני יהוה את כל-צדקות יהוה אשר-עשה אתכם ואת-אבותיכם: **8** כאשר-בא יעקב מצרים ויזעקו אבותיכם אליהוה וישלח יהוה את-משה ואת-אהרן ויוציאו את-אבותיכם ממצרים וישבום במקום הזה: **9** וישכחו את-יהוה אלהיהם וימכרו אתם ביד סיסרא שר-צבא חצור וביד-פלשתים וביד מלך מואב וילחמו בם: **10** ויזעקו אליהוה **[ויאמר]** מיד איבינו ונעבדך: **11** וישלח יהוה את-ירבעל ואת-בדן ואת-יפתח ואת-שמואל ויצל אתכם מיד איביכם מסביב ותשבבו בטה: **12** ותראו כי-נחש מלך בני-עמון בא עליכם ותאמרו לי לא כי-מלך ימלך עלינו ויהוה אלהיכם מלככם: **13** ועתה הנה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם והנה נתן יהוה עליכם מלך: **14** אס-תיראו את-יהוה ועבדתם אתו ושמעתם בקלו ולא תמרו את-פי יהוה והיתם גם-אתם וגם-המלך אשר מלך עליכם אחר יהוה אלהיכם: **15** ואם-לא תשמעו בקול יהוה ומריתם את-פי יהוה והיתה ידיהוה בכם ובאבותיכם: **16** גם-עתה התיצבו וראו את-הדבר הגדול הזה אשר יהוה עשה לעיניכם: **17** הלוא קציר-חטים היום אקרא אליהוה ויתן קלות ומטר ודעו וראו כי-רעתכם רבה אשר עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם מלך: **ס 18** ויקרא שמואל אליהוה ויתן יהוה קלת ומטר ביום ההוא ויירא כל-העם מאד את-יהוה ואת-שמואל: **19** ויאמרו כל-העם אל-שמואל התפלל בעד-עבדיך אליהוה אלהיך ואל-נמות כי-יספנו על-כל-חטאתינו רעה לשאל לנו מלך: **ס 20** ויאמר שמואל אל-העם אל-תיראו אתם עשיתם את כל-הרעה הזאת אך אל-תסורו מאחרי יהוה ועבדתם את-יהוה בכל-לבבכם: **21** ולא תסורו כי אחרי היתהו אשר לא-יועילו ולא יצילו כי-תהו המה: **22** כי לא-יטש יהוה את-עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל יהוה לעשות אתכם לו לעם: **23** גם אנכי חלילה לי מחטא ליהוה מחדל להתפלל בעדכם והוריתי אתכם בדרך הטובה והישרה: **24** אך יראו את-יהוה ועבדתם אתו באמת בכל-לבבכם כי ראו את אשר-הגדל עמכם: **25** ואס-הרע תרעו גם-אתם גם-מלככם תספו: **פ 1Sa 13** בן-שנה שאול במלכו ושתי שנים מלך על-ישראל: **2** ויבחר-לו שאול שלשת אלפים מישראל ויהיו עם-שאול אלפים במכמש ובהר בית-אל ואלף היו עם-יונתן בגבעת בנימין ויתר העם שלח איש לאהליו: **3** ויך יונתן את נציב פלשתים אשר בנבע וישמעו פלשתים ושאול תקע בשופר בכל-הארץ לאמר ישמעו העברים: **4** וכל-ישראל שמעו לאמר הכה שאול את-נציב פלשתים וגם-נבאש ישראל בפלשתים ויצעקו העם אחרי שאול הגלגל: **5** ופלשתים נאספו להלחם עם-ישראל שלשים אלף רכב וששת אלפים פרשים ועם כחול אשר על-שפת-הים לרב ויעלו ויחנו במכמש קדמת בית און: **6** ואיש ישראל ראו כי צר-לו כי נגש העם ויתחבאו העם במערות ובחוחים ובסלעים ובצרחים ובברות: **7** ועברים עברו את-הירדן ארץ גד וגלעד ושאול עודנו בגלגל וכל-העם חרדו אחריו: **8** **[וייחל]** **[ויוחל]** שבעת ימים למועד אשר שמואל ולא-בא

שמואל הגלגל ויפץ העם מעליו: **9** ויאמר שאול הגשו אלי העלה והשלמים ויעל העלה: **10** ויהי ככלתו להעלות העלה והנה שמואל בא ויצא שאול לקראתו לברכו: **11** ויאמר שמואל מה עשית ויאמר שאול כיראיתי כי-נפץ העם מעלי ואתה לא-באת למועד הימים ופלשתים נאספים מכמש: **12** ואמר עתה ירדו פלשתים אלי הגלגל לפני יהוה לא חליתי ואתאפק ואעלה העלה: **ס 13** ויאמר שמואל אל-שאול נסכלת לא שמרת את-מצות יהוה אלהיך אשר צוך כי עתה הכין יהוה את-ממלכתך אל-ישראל עד-עולם: **14** ועתה ממלכתך לא-תקום בקש יהוה לו איש כלבבו ויצוהו יהוה לנגיד על-עמו כי לא שמרת את אשר-צוך יהוה: **פ 15** ויקם שמואל ויעל מן-הגלגל גבעת בנימן ויפקד שאול את-העם הנמצאים עמו כשש מאות איש: **16** ושואל ויונתן בנו והעם הנמצא עמם ישיבים בנבע בנימן ופלשתים חנו במכמש: **17** ויצא המשחית ממחנה פלשתים שלשה ראשים הראש אחד יפנה אל-דרך עפרה אל-ארץ שועל: **18** והראש אחד יפנה דרך בית חרון והראש אחד יפנה דרך הגבול הנשקף על-יני הצבעים המדברה: **ס 19** וחרש לא ימצא בכל ארץ ישראל כי-**[אמר]** **[אמרן]** פלשתים פן יעשו העברים חרב או חנית: **20** וירדו כל-ישראל הפלשתים ללמשו איש את-מחרשתו ואת-איתו ואת-קרדמו ואת מחרשתו: **21** והיתה הפצירה פים למחרשת ולאתים ולשלש קלשון ולהקרדמים ולהציב הדרבן: **22** והיה ביום מלחמת ולא נמצא חרב וחנית ביד כל-העם אשר את-שאול ואת-יונתן ותמצא לשאול וליונתן בנו: **23** ויצא מצב פלשתים אל-מעבר מכמש: **ס 14a 1Sa** ויהי היום ויאמר יונתן בן-שאול אל-הנער נשא כליו לכה ונעברה אל-מצב פלשתים אשר מעבר הלז ולאביו לא הגיד: **2** ושואל יושב בקצה הגבעה תחת הרמון אשר במגרון והעם אשר עמו כשש מאות איש: **3** ואחיה בן-אחטוב אחי איכבוד בן-פינחס בן-עלי כהן יהוה בשלו נשא אפור והעם לא ידע כי הלך יונתן: **4** ובין המעברות אשר בקש יונתן לעבר על-מצב פלשתים שן-הסלע מהעבר מזה ושן-הסלע מהעבר מזה ושם האחד בוצץ ושם האחד סנה: **5** השן האחד מצוק מצפון מול מכמש והאחד מנגב מול גבע: **ס 6** ויאמר יהונתן אל-הנער נשא כליו לכה ונעברה אל-מצב הערלים האלה אולי יעשה יהוה לנו כי אין ליהוה מעצור להושיע ברב או במעט: **7** ויאמר לו נשא כליו עשה כל-אשר בלבבך נטה לך הנני עמך כלבבך: **ס 8** ויאמר יהונתן הנה אנחנו עברים אל-האנשים ונגלינו אליהם: **9** אם-כה יאמרו אלינו דמו עד-הגיענו אליכם ועמדנו תחתינו ולא נעלה אליהם: **10** ואם-כה יאמרו עלו עלינו ועלינו כי-נתנם יהוה בידנו וזה-לנו האות: **11** ויגלו שניהם אל-מצב פלשתים ויאמרו פלשתים הנה עברים יצאים מן-החרים אשר התחבאו-שם: **12** ויענו אנשי המצבה את-יונתן ואת-נשא כליו ויאמרו עלו אלינו ונודיעה אתכם דבר **פ** ויאמר יונתן אל-נשא כליו עלה אחרי כי-נתנם יהוה ביד ישראל: **13** ויעל יונתן על-ידיו ועל-רגליו ונשא כליו אחריו ויפלו לפני יונתן ונשא כליו ממותת אחריו: **14** ותהי המכה הראשנה אשר הכה יונתן ונשא כליו כעשרים איש כבצני מענה צמד שדה: **15** ותהי חרדה במחנה בשדה ובכל-העם המצב והמשחית חרדו גם-המה ותרגזו הארץ ותהי לחרדת אלהים: **16** ויראו הצפים לשאול בנבעת בנימן והנה ההמון נמוג וילך והלם: **פ 17** ויאמר שאול לעם אשר אתו פקדו-נא וראו מי הלך מעמנו ויפקדו והנה אין יונתן ונשא כליו: **18** ויאמר שאול לאחיה הגישה ארון האלהים כי-היה

ארון האלהים ביום ההוא ובני ישראל: **19** ויהי עד דבר שאול אל-הכהן והתמון אשר במחנה פלשתים וילך הלוך ורב **פ** ויאמר שאול אל-הכהן אסף ירך: **20** ויועק שאול וכל-העם אשר אתו ויבאו עדה-מלחמה והנה היתה חרב איש ברעהו מהומה גדולה מאד: **21** והעברים היו לפלשתים כאתמול שלשום אשר עלו עמם במחנה סביב וגם-המה להיות עם-ישראל אשר עם-שאול ויונתן: **22** וכל איש ישראל המתחבאים בהר-אפרים שמעו כי-נסו פלשתים וידבקו גם-המה אחריהם במלחמה: **23** ויושע יהוה ביום ההוא את-ישראל והמלחמה עברה את-בית און: **24** ואיש-ישראל נגש ביום ההוא ויאל שאול את-העם לאמר ארור האיש אשר-יאכל לחם עדה-ערב ונקמתי מאיבי ולא טעם כל-העם לחם: **ס** **25** וכל-הארץ באו ביער ויהי דבש על-פני השדה: **26** ויבא העם אל-היער והנה הלך דבש ואין-משיג ידו אל-פיו כי-ירא העם את-השבעה: **27** ויונתן לא-שמע בהשביע אביו את-העם וישלח את-קצה המטה אשר בידו ויטבל אותה ביערת הדבש וישב ידו אל-פיו **(ותראנה)** **[ותאראנה]** עיניו: **28** ויען איש מהעם ויאמר השבע השביע אביך את-העם לאמר ארור האיש אשר-יאכל לחם היום ויעף העם: **29** ויאמר יונתן עכר אבי את-הארץ ראונא כי-ארו עיני כי טעמתי מעט דבש הזה: **30** אף כי לוא אכל אכל היום העם משלל איביו אשר מצא כי עתה לא-ירבתה מכה בפלשתים: **31** ויכו ביום ההוא בפלשתים ממכמש אילנה ויעף העם מאד: **32** **(ויעש)** **[ויעש]** העם אל-**(שלל)** **[השלל]** ויקחו צאן ובקר ובני בקר וישחטו-אריצה ויאכל העם על-הדם: **33** ויגידו לשאול לאמר הנה העם חטאים ליהוה לאכל על-הדם ויאמר בנדתם גלו-אלי היום אבן גדולה: **34** ויאמר שאול פצו בעם ואמרתם להם הגישו אלי איש שורו ואיש שיהו ושחטתם בזה ואכלתם ולא-תחטאו ליהוה לאכל אל-הדם ויגשו כל-העם איש שורו בידו הלילה וישחטו-שם: **35** ויבן שאול מזבח ליהוה אתו החל לבנות מזבח ליהוה: **פ** **36** ויאמר שאול נרדה אחרי פלשתים לילה ונבזה בהם עדה-אור הבקר ולא-נשארו בהם איש ויאמרו כל-הטוב בעיניך עשה **ס** ויאמר הכהן נקרבה הלם אל-האלהים: **37** ושאל שאול באלהים הארד אחרי פלשתים התתנם ביד ישראל ולא ענהו ביום ההוא: **38** ויאמר שאול גשו הלם כל פנות העם ודעו וראו במה היתה החטאת הזאת היום: **39** כי חיי-הוה המושיע את-ישראל כי אסישנו ביונתן בני כי מות ימות ואין ענהו מכל-העם: **40** ויאמר אל-כל-ישראל אתם תהיו לעבר אחד ואני ויונתן בני נהיה לעבר אחד ויאמרו העם אל-שאול הטוב בעיניך עשה: **ס** **41** ויאמר שאול אל-יהוה אלהי ישראל הבה תמים וילכד יונתן ושאול והעם יצאו: **42** ויאמר שאול הפילו ביני ובין יונתן בני וילכד יונתן: **43** ויאמר שאול אל-יונתן הגידה לי מה עשית ויגדלו יונתן ויאמר טעם טעמתי בקצה המטה אשר-בידי מעט דבש הנני אמות: **44** ויאמר שאול כה-יעשה אלהים וכה יוסף כי-מות תמות יונתן: **45** ויאמר העם אל-שאול היונתן ימות אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל חלילה חיי-הוה אסיפל משערת ראשו ארצה כי-עם-אלהים עשה היום הזה ויפדו העם את-יונתן ולא-מת: **ס** **46** ויעל שאול מאחרי פלשתים ופלשתים הלכו למקומם: **47** ושאל לכד המלוכה על-ישראל וילחם סביב בכל-איביו במזואב ובבני-עמון ובאדום ובמלכי צובה ובפלשתים ובכל אשר-יפנה ירשיע: **48** ויעש חיל ויך את-עמלק ויצל את-ישראל מיד שסוה: **ס** **49** ויהיו בני שאול יונתן וישוי ומלכי-שוע ושם שתי בנתיו שם הבכירה מרב ושם

הקטנה מיכל: 50 ושם אשת שאול אחינעם בת-אחימעץ ושם שר-צבאו אבינר בן-נר דוד שאול: 51 וקיש אבי-שאול ונר אבי-אבנר בן-אביאל: ס 52 ותהי המלחמה חזקה על-פלשתים כל ימי שאול וראה שאול כל-איש גבור וכל-בן-חיל ויאספהו אליו: ס 15a 1 ויאמר שמואל אל-שאול אתי שלח יהוה למשחך למלך על-עמו על-ישראל ועתה שמע לקול דברי יהוה: ס 2 כה אמר יהוה צבאות פקדתי את אשר-עשה עמלק לישראל אשר-שם לו בדרך בעלתו ממצרים: 3 עתה לך והכיתה את-עמלק והחרמתם את-כל-אשר-לו ולא תחמל עליו והמתה מאיש עד-אשה מעלל ועד-יונק משור ועד-שה מנמול ועד-חמור: ס 4 וישמע שאול את-העם ויפקדם בטלאים מאתים אלף רגלי ועשרת אלפים את-איש יהודה: 5 ויבא שאול עד-עיר עמלק וירב בנחל: 6 ויאמר שאול אל-הקיני לכו סרו רדו מתוך עמלקי פן-אספך עמו ואתה עשיתה חסד עם-כל-בני ישראל בעלותם ממצרים ויסר קיני מתוך עמלק: 7 ויך שאול את-עמלק מחוילה בואך שור אשר על-פני מצרים: 8 ויתפש את-אנג מלך-עמלק חי ואת-כל-העם החרים לפי-חרב: 9 ויחמל שאול והעם על-אנג ועל-מיטב הצאן והבקר והמשנים ועל-הכרים ועל-כל-הטוב ולא אבו החריםם וכל-המלאכה נמבזה ונמס אתה החריםו: ס 10 ויהי דברי-הוה אל-שמואל לאמר: 11 נחמתי כיה-מלכתי את-שאול למלך כישב מאחרי ואת-דברי לא הקים ויחר לשמואל ויזעק אליהוה כל-הלילה: 12 וישכם שמואל לקראת שאול בבקר ויגד לשמואל לאמר בא-שאול הכרמלה והנה מציב לו יד ויסב ויעבר וירד הגלגל: 13 ויבא שמואל אל-שאול ויאמר לו שאול ברוך אתה ליהוה הקימתי את-דבר יהוה: 14 ויאמר שמואל ומה קול-הצאן הזה באזני וקול הבקר אשר אנכי שמע: 15 ויאמר שאול מעמלקי הביאום אשר חמל העם על-מיטב הצאן והבקר למען זבח ליהוה אלהיך ואת-היותר החרמנו: ס 16 ויאמר שמואל אל-שאול הרף ואגידה לך את אשר דבר יהוה אלי הלילה (ויאמרו) [ויאמר] לו דבר: ס 17 ויאמר שמואל הלוא אס-קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה וימשחך יהוה למלך על-ישראל: 18 וישלחך יהוה בדרך ויאמר לך והחרמתה את-החטאים את-עמלק ונלחמת בו עד כלותם אחם: 19 ולמה לא-שמעת בקול יהוה ותעט אל-השלה ותעש הרע בעיני יהוה: ס 20 ויאמר שאול אל-שמואל אשר שמעתי בקול יהוה ואלך בדרך אשר-שלחני יהוה ואביא את-אנג מלך עמלק ואת-עמלק החרמתי: 21 ויקח העם מהשלה צאן ובקר ראשית החרם לזבח ליהוה אלהיך בגלגל: 22 ויאמר שמואל החפץ ליהוה בעלות זבחים וכשמע בקול יהוה הנה שמע מזבח טוב להקשיב מחלב אילים: 23 כי חטאת-קסם מרי ואון ותרפים הפצר יען מאסת את-דבר יהוה וימאסך ממלך: ס 24 ויאמר שאול אל-שמואל חטאתי כיעברתי את-פיי-יהוה ואת-דברך כי יראתי את-העם ואשמע בקולם: 25 ועתה שא נא את-חטאתי ושוב עמי ואשתחווה ליהוה: 26 ויאמר שמואל אל-שאול לא אשוב עמך כי מאסתה את-דבר יהוה וימאסך יהוה מהיות מלך על-ישראל: ס 27 ויסב שמואל ללכת ויחזק בכנף-מעילו ויקרע: 28 ויאמר אליו שמואל קרע יהוה את-ממלכות ישראל מעליך היום ונתנה לרעך הטוב ממך: 29 וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם: 30 ויאמר חטאתי עתה כבדני נא נגד זקני-עמי ונגד ישראל ושוב עמי והשתחית ליהוה אלהיך: 31 וישב שמואל אחרי שאול וישתחו שאול ליהוה: ס 32 ויאמר שמואל הנישו אלי את-אנג מלך עמלק וילך אליו אנג מעדנת

ויאמר אנג אכן סר מר-המות: **ס 33** ויאמר שמואל כאשר שכלה נשים חרבך כרת-שכל מנשים אמך וישכף שמואל את-אנג לפני יהוה בגלגל: **ס 34** וילך שמואל הרמתה ושואל עלה אל-ביתו גבעת שאול: **ס 35** ולא-יסף שמואל לראות את-שואל עד-יום מותו כיהתאבל שמואל אל-שואל ויהוה נחם כיהמליך את-שואל על-ישראל: **פ 16** ויאמר יהוה אל-שמואל עד-מתי אתה מתאבל אל-שואל ואני מאסתיו ממלך על-ישראל מלא קרנך שמן ולך אשלחך אל-ישי בית-הלחמי כיראיתי בבניו לי מלך: **2** ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני **ס** ויאמר יהוה עגלת בקר תקח בידך ואמרת לזבח ליהוה באתי: **3** וקראת לישי בזבח ואנכי אודיעך את אשר-תעשה ומשחת לי את אשר-אמר אליך: **4** ויעש שמואל את אשר דבר יהוה ויבא בית לחם ויחרדו זקני העיר לקראתו ויאמר שלם בואך: **5** ויאמר שלום לזבח ליהוה באתי התקדשו ובאתם אתי בזבח ויקדש את-ישי ואת-בניו ויקרא להם לזבח: **6** ויהי בבואם וירא את-אליאב ויאמר אך נגד יהוה משיחו: **7** ויאמר יהוה אל-שמואל אל-תבט אל-מראהו ואל-גבה קומתו כי מאסתיהו כי לא אשר יראה האדם כי האדם יראה לעינים ויהוה יראה ללבב: **8** ויקרא ישי אל-אבינדב ויעברו לפני שמואל ויאמר גס-בזה לא-בחר יהוה: **9** ויעבר ישי שמה ויאמר גס-בזה לא-בחר יהוה: **10** ויעבר ישי שבעת בניו לפני שמואל ויאמר שמואל אלישי לא-בחר יהוה באלה: **11** ויאמר שמואל אל-ישי התמו הנערים ויאמר עוד שאר הקטן והנה רעה בצאן ויאמר שמואל אל-ישי שלחה וקחנו כי לא-נסב עד-באו פה: **12** וישלח ויביאהו והוא אדמוני עסיפה עינים וטוב ראי **פ** ויאמר יהוה קום משחתו כי-זה הוא: **13** ויקח שמואל את-קרן השמן וימשח אתו בקרב אחיו ותצלח רוח-יהוה אל-דוד מהיום ההוא ומעלה ויקם שמואל וילך הרמתה: **ס 14** ורוח יהוה סרה מעם שאול ובעתתו רוח-רעה מאת יהוה: **15** ויאמרו עבדי-שואל אליו הנה-נא רוח-אלהים רעה מבעתך: **16** יאמר-נא אדננו עבדיך לפניך יבקשו איש ידע מנן בכנור והיה בהיות עליך רוח-אלהים רעה ונגן בידו וטוב לך: **פ 17** ויאמר שאול אל-עבדיו ראו-נא לי איש מיטיב לנגן והביאותם אלי: **18** ויען אחד מהנערים ויאמר הנה ראיתי בן לישי בית הלחמי ידע נגן ונבור חיל ואיש מלחמה ונבון דבר ואיש תאר ויהוה עמו: **19** וישלח שאול מלאכים אל-ישי ויאמר שלחה אלי את-דוד בנך אשר בצאן: **20** ויקח ישי חמור לחם ונאד יין וגדי עזים אחד וישלח ביד-דוד בנו אל-שואל: **21** ויבא דוד אל-שואל ויעמד לפניו ויאהבהו מאד ויהי-לו נשא כלים: **22** וישלח שאול אל-ישי לאמר יעמד-נא דוד לפני כי-מצא חן בעיני: **23** והיה בהיות רוח-אלהים אל-שואל ולקח דוד את-הכנור ונגן בידו ורוח לשואל וטוב לו וסרה מעליו רוח הרעה: **פ 17** ויאספו פלשתים את-מחניהם למלחמה ויאספו שכה אשר ליהודה ויחנו בין-שוכה ובין-עזקה באפס דמים: **2** ושואל ואישי-ישראל נאספו ויחנו בעמק האלה ויערכו מלחמה לקראת פלשתים: **3** ופלשתים עמדים אלה-הר מזה וישראל עמדים אלה-הר מזה והניא ביניהם: **4** ויצא איש-הבנים ממחנות פלשתים גלית שמו מגת גבהו שש אמות וזרת: **5** וכובע נחשת על-ראשו ושריון קשקשים הוא לבוש ומשקל השריון חמשת-אלפים שקלים נחשת: **6** ומצחת נחשת על-רגליו וכידון נחשת בין כתפיו: **7** הלך לפניו: **8** ויעמד ויקרא אל-מערכת ישראל ויאמר להם למה תצאו לערך

מלחמה הלוא אנכי הפלשתי ואתם עבדים לשאול ברזלכם איש וירד אלי: ⁹ אסיוכל להלחם אתי והכני והיינו לכם לעבדים ואם-אני אוכל-לו והכיתיו והייתם לנו לעבדים ועבדתם אתנו: ¹⁰ ויאמר הפלשתי אני חרפתי את-מערכות ישראל היום הזה תנוללי איש ונלחמה יחד: ¹¹ וישמע שאול וכל-ישראל את-דברי הפלשתי האלה ויחתו ויראו מאד: **פ** ¹² ודוד בן-איש אפרתי הזה מבית לחם יהודה ושמו ישי ולו שמנה בנים והאיש בימי שאול זקן בא באנשים: ¹³ וילכו שלשת בני-ישי הגדלים הלכו אחרי-שאול למלחמה ושם שלשת בניו אשר הלכו במלחמה אליאב הבכור ומשנהו אבינדב והשלשי שמה: ¹⁴ ודוד הוא הקטן ושלושה הגדלים הלכו אחרי שאול: **ס** ¹⁵ ודוד הלך ושב מעל שאול לרעות את-צאן אביו בית-לחם: ¹⁶ ויגש הפלשתי השכם והערב ויחיצב ארבעים יום: **פ** ¹⁷ ויאמר ישי לדוד בנו קח-נא לאחיך איפת הקליא הזה ועשרה לחם הזה והרץ המחנה לאחיך: ¹⁸ ואת עשרת חרצי החלב האלה תביא לשר-האלף ואת-אחיך תפקד לשלום ואת-ערכתם תקח: ¹⁹ ושאול והמה וכל-איש ישראל בעמק האלה נלחמים עם-פלשתים: ²⁰ וישכם דוד בבקר ויטש את-הצאן על-שמר וישא וילך כאשר צוהו ישי ויבא המעגלה והחיל היצא אל-המערכה והרעו במלחמה: ²¹ ותערך ישראל ופלשתים מערכה לקראת מערכה: ²² ויטש דוד את-הכלים מעליו על-יד שומר הכלים וירץ המערכה ויבא וישאל לאחיו לשלום: ²³ והוא מדבר עמם והנה איש הבנים עולה גלית הפלשתי שמו מגת **(ממערות)** **[ממערכות]** פלשתים וידבר כדברים האלה וישמע דוד: ²⁴ וכל איש ישראל בראותם את-האיש וינסו מפניו ויראו מאד: ²⁵ ויאמר איש ישראל הראיתם האיש העלה הזה כי לחרף את-ישראל עלה והיה האיש אשר-יכנו יעשרנו המלך עשר גדול ואת-בתו יתן-לו ואת בית אביו יעשה חפשי בישראל: ²⁶ ויאמר דוד אל-האנשים העמדים עמו לאמר מה-יעשה לאיש אשר יכה את-הפלשתי הלז והסיר חרפה מעל ישראל כי מי הפלשתי הערל הזה כי חרף מערכות אלהים חיים: ²⁷ ויאמר לו העם כדבר הזה לאמר כה יעשה לאיש אשר יכנו: ²⁸ וישמע אליאב אחיו הגדול בדברו אל-האנשים ויחרף-אף אליאב בדוד ויאמר למה-זה ירדת ועל-מי נטשת מעט הצאן ההנה במדבר אני ידעתי את-דודך ואת רע לבבך כי למען ראות המלחמה ירדת: ²⁹ ויאמר דוד מה עשיתי עתה הלוא דבר הוא: ³⁰ ויסב מאצלו אל-מול אחר ויאמר כדבר הזה וישבהו העם דבר כדבר הראשון: ³¹ וישמעו הדברים אשר דבר דוד ויגדו לפני-שאול ויקחהו: ³² ויאמר דוד אל-שאול אל-יפל לב-אדם עליו עבדך ילך ונלחם עם-הפלשתי הזה: ³³ ויאמר שאול אל-דוד לא תוכל ללכת אל-הפלשתי הזה להלחם עמו כי-נער אתה והוא איש מלחמה מנערי: **ס** ³⁴ ויאמר דוד אל-שאול רעה היה עבדך לאביו בצאן ובא הארי ואת-הדוב ונשא שה מהעדרי: ³⁵ ויצאתי אחרי והכתיו והצלתי מפיו ויקם עלי והחזקתי בזקנו והכתיו והמיתיו: ³⁶ גם את-הארי גם-הדוב הכה עבדך והיה הפלשתי הערל הזה כאחד מהם כי חרף מערכת אלהים חיים: **ס** ³⁷ ויאמר דוד יהוה אשר הצלני מיד הארי ומיד הדב הוא יצילני מיד הפלשתי הזה **ס** ויאמר שאול אל-דוד לך ויהוה יהיה עמך: ³⁸ וילבש שאול את-דוד מדיו ונתן קובע נחשת על-ראשו וילבש אתו שריון: ³⁹ ויחגר דוד את-חרבו מעל למדיו ויאל ללכת כי לא-נסה ויאמר דוד אל-שאול לא אוכל ללכת באלה כי לא נסיתי ויסרם דוד מעליו: ⁴⁰ ויקח מקלו בידו ויבחר-לו חמשה חלקי-אבנים

מִן־הַנְּחָל וַיֵּשֶׁם אֹתָם בְּכָל־יְרֵעִים אֲשֶׁר־לוֹ וּבִלְקוּט וּקְלָעוּ בִידוֹ וַיִּגַּשׁ אֶל־הַפְּלִשְׁתִּים: **41** וַיֵּלֶךְ הַפְּלִשְׁתִּי הַלֵּךְ וּקְרַב אֶל־דָּוִד וְהָאִישׁ נִשָּׂא הַצְנָה לִפְנָיו: **42** וַיִּבֶט הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּרְאֶה אֶת־דָּוִד וַיִּבְזֶהוּ כִי־הָיָה נָעַר וְאֲדָמְנִי עַם־יִפְהַ מְרֹאָה: **43** וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי אֶל־דָּוִד הַכֶּלֶב אֲנֹכִי כִי־אַתָּה בְּאֶ־אֱלֹהֵי בְמִקְלֹת וַיִּקְלַל הַפְּלִשְׁתִּי אֶת־דָּוִד בְּאֱלֹהָיו: **44** וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי אֶל־דָּוִד לֵכָה אֵלַי וְאַתָּה אֶת־בִּשְׂרֵךְ לַעֲוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבַהֲמַת הַשָּׂדֶה: **45** וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַפְּלִשְׁתִּי אַתָּה בָּא אֵלַי בַּחֶרֶב וּבַחֲנִית וּבְכִידוֹן וְאַנְכִי בְּאֶ־אֱלֹהֵיךְ בְּשֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי מַעֲרֹכֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חָרַפְתָּ: **46** הַיּוֹם הַזֶּה יִסְגָּרְךָ יְהוָה בְּיָדֵי וְהִכִּיתְךָ וְהִסְרֹתִי אֶת־רֹאשְׁךָ מֵעַלֶיךָ וְנָתַתִּי פָגֶר מַחְנֵה פְלִשְׁתִּים הַיּוֹם הַזֶּה לַעֲוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְחַיֵּת הָאָרֶץ וַיִּדְעוּ כָל־הָאָרֶץ כִּי יֵשׁ אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל: **47** וַיִּדְעוּ כָל־הַקְּהָל הַזֶּה כִּי־לֹא בַחֶרֶב וּבַחֲנִית יְהוֹשִׁיעַ יְהוָה כִּי לַיהוָה הַמַּלְחָמָה וְנָתַן אֹתְכֶם בְּיָדוֹ: **48** וְהָיָה כִּי־יָקָם הַפְּלִשְׁתִּי וַיֵּלֶךְ וַיִּקְרַב לְקִרְבָּת דָּוִד וַיִּמְהַר דָּוִד וַיִּרְץ הַמַּעֲרָכָה לְקִרְבָּת הַפְּלִשְׁתִּי: **49** וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת־יָדוֹ אֶל־הַכֶּלֶי וַיִּקַּח מִשָּׁם אֶבֶן וַיִּקְלַע וַיַּךְ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי אֶל־מִצְחוֹ וְתִטְבַּע הָאֶבֶן בְּמִצְחוֹ וַיִּפֹּל עַל־פְּנָיו אֶרֶצָה: **50** וַיַּחֲזֵק דָּוִד מִן־הַפְּלִשְׁתִּי בְּקָלַע וּבְאֶבֶן וַיַּךְ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּמִּיתֵהוּ וְחָרַב אֵין בְּיַד־דָּוִד: **51** וַיִּרְץ דָּוִד וַיַּעֲמֵד אֶל־הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּקַּח אֶת־חַרְבּוֹ וַיִּשְׁלֹפֶה מִתַּעֲרָה וַיִּמְתַּתְהוּ וַיִּכְרַת־בָּהּ אֶת־רַגְלָיו וַיִּרְאוּ הַפְּלִשְׁתִּים כִּי־מָתָ גְבוּרָם וַיִּנְסוּ: **52** וַיִּקְמוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה וַיִּרְעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּים עַד־בּוֹאֵךְ גֵּיא וְעַד שַׁעֲרֵי עַקְרוֹן וַיִּפְּלוּ חֲלָלִי פְלִשְׁתִּים בְּדֶרֶךְ שַׁעֲרֵים וְעַד־גֵּת וְעַד־עַקְרוֹן: **53** וַיֵּשְׁבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִדֶּלֶק אַחֲרֵי פְלִשְׁתִּים וַיִּשְׁסוּ אֶת־מַחְנֵיהֶם: **54** וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־רֹאשׁ הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּבְאֵהוּ יְרוּשָׁלַם וְאֶת־כָּלָיו שֵׁם בְּאֵהָלוֹ: **55** וְכִרְאוֹת שְׂאוֹל אֶת־דָּוִד יָצָא לְקִרְבָּת הַפְּלִשְׁתִּי אָמַר אֶל־אֲבִנֵר שֶׁר הַצֶּבֶא בֶן־מִיִּזְהָ הַנֶּעַר אֲבִנֵר וַיֹּאמֶר אֲבִנֵר חִי־נִפְשֶׁךָ הַמֶּלֶךְ אִם־יִדְעֵתִי: **56** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שְׂאוֹל אַתָּה בֶן־מִיִּזְהָ הָעֹלָם: **57** וְכָשׁוּב דָּוִד מִהַכּוֹת אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּקַּח אֹתוֹ אֲבִנֵר וַיִּבְאֵהוּ לִפְנֵי שְׂאוֹל וְרֹאשׁ הַפְּלִשְׁתִּי בְּיָדוֹ: **58** וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׂאוֹל בֶּן־מִי אַתָּה הַנֶּעַר וַיֹּאמֶר דָּוִד בֶּן־עַבְדְּךָ יֵשִׁי בֵּית הַלְּחָמִי: **1Sa 18** וַיְהִי כִכְלָתוֹ לְדַבֵּר אֶל־שְׂאוֹל וּנִפְשׁ יְהוֹנָתָן נִקְשְׂרָה בְּנִפְשׁ דָּוִד **[וַיֹּאדָּהוּ]** **[וַיֹּאדָּהוּ]** יְהוֹנָתָן כִּנְפָשׁוֹ: **2** וַיִּקְחֵהוּ שְׂאוֹל בְּיוֹם הַהוּא וְלֹא נָתַן לְשׁוֹב בֵּית אָבִיו: **3** וַיִּכְרַת יְהוֹנָתָן וְדוֹד בְּרִית בְּאֵהָבֹתוֹ אֹתוֹ כִּנְפָשׁוֹ: **4** וַיִּתְפַּשֵּׁט יְהוֹנָתָן אֶת־הַמַּעֲוִיל אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּתְּנֵהוּ לְדָוִד וּמְדִיּוֹ וְעַד־חַרְבּוֹ וְעַד־קִשְׁתּוֹ וְעַד־חַגְרוֹ: **5** וַיֵּצֵא דָוִד בְּכָל אֲשֶׁר יִשְׁלַחַנו שְׂאוֹל יִשְׁכִּיל וַיִּשְׁמָהוּ שְׂאוֹל עַל אַנְשֵׁי הַמַּלְחָמָה וַיִּיטֵב בְּעֵינֵי כָל־הָעָם גַּם בְּעֵינֵי עַבְדֵי שְׂאוֹל: **6** וַיְהִי כְּבוֹאֵם שׁוֹב דָּוִד מִהַכּוֹת אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי וְתַצְאָנָה הַנְּשִׁים מִכָּל־עָרֵי יִשְׂרָאֵל **[לְשׁוֹר]** **[לְשִׁיר]** וְהַמַּחְלֹת לְקִרְבָּת שְׂאוֹל הַמֶּלֶךְ בְּתַפִּים בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁלְשִׁים: **7** וְתַעֲנִינָה הַנְּשִׁים הַמְּשַׁחֲקוֹת וְתֹאמְרוּן הֲכֵה שְׂאוֹל **[בְּאַלְפֹן]** **[בְּאַלְפִין]** וְדוֹד בְּרַבְּבָתָיו: **8** וַיַּחֲרַד לְשְׂאוֹל מְאֹד וַיִּרַע בְּעֵינָיו הַדְּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר נָתַן לְדָוִד רַבְּבוֹת וְלִי נָתַן הָאֱלֹפִים וְעוֹד לֹא אֶךְ הַמְּלוּכָה: **9** וַיְהִי שְׂאוֹל **[עוֹן]** **[עוֹיִן]** אֶת־דָּוִד מִהַיּוֹם הַהוּא וְהָלָאָה: **10** וַיְהִי מִמַּחֲרַת וְתַצְלַח רוּחַ אֱלֹהִים רָעָה אֶל־שְׂאוֹל וַיִּתְנַבֵּא בְּתוֹךְ־הַבַּיִת וְדָוִד מִנְּגֵן בְּיָדוֹ כְּיוֹם בְּיוֹם וְהַחֲנִית בְּיַד־שְׂאוֹל: **11** וַיִּשַׁל שְׂאוֹל אֶת־הַחֲנִית וַיֹּאמֶר אַכָּה בְּדוֹד וּבְקִיר וַיִּסַּב דָּוִד מִפְּנֵי פַעֲמִים: **12** וַיִּרְא שְׂאוֹל מִלִּפְנֵי דָוִד כִּי־הָיָה יְהוָה עִמּוֹ וּמַעַם שְׂאוֹל סָר: **13** וַיִּסְרֵהוּ שְׂאוֹל מִעַמּוֹ וַיִּשְׁמָהוּ לֹא שֶׁר־אַלְפֵךְ וַיֵּצֵא וַיִּבֵּא לִפְנֵי הָעָם: **14** וַיְהִי דָוִד לְכָל־דַּרְכּוֹ מִשְׁכִּיל וַיְהוּהָ עִמּוֹ: **15** וַיִּרְא שְׂאוֹל אֲשֶׁר־הוּא מִשְׁכִּיל מְאֹד וַיִּגַּר מִפְּנָיו: **16** וְכָל־יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה אֲהָב אֶת־דָּוִד כִּי־הוּא יוֹצֵא וּבָא לִפְנֵיהֶם: **17** וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל

אל־דוד הנה בתי הגדולה מרב אתה את־לך לאשה אך היה־לי לבן־חיל והלחם מלחמות יהוה ושואל אמר אל־תהי ידו בו ותהי־בו יד־פלשתים: **ס 18** ויאמר דוד אל־שואל מו אנכי ומו חיי משפחת אבי בישראל כי־אהיה חתן למלך: **19** ויהי בעת תת את־מרב בת־שואל לדוד והיא נתנה לעדריאל המחלתי לאשה: **20** ותאהב מיכל בת־שואל את־דוד ויגדו לשואל וישר הדבר בעיניו: **21** ויאמר שואל אתננה לו ותהי־לו למוקש ותהי־בו יד־פלשתים ויאמר שואל אל־דוד בשתים תחתן בי היום: **22** ויצו שואל את־עבדו דברו אל־דוד בלש לאמר הנה חפץ בך המלך וכל־עבדיו אהבוך ועתה התחתן במלך: **23** וידברו עבדי שואל באזני דוד את־הדברים האלה ויאמר דוד הנקלה בעיניכם התחתן במלך ואנכי אי־שרש ונקלה: **24** ויגדו עבדי שואל לו לאמר כדברים האלה דבר דוד: **פ 25** ויאמר שואל כה־תאמרו לדוד אין־חפץ למלך במהר כי במאה ערלות פלשתים להנקם באיבי המלך ושואל חשב להפיל את־דוד ביד־פלשתים: **26** ויגדו עבדיו לדוד את־הדברים האלה וישר הדבר בעיני דוד להתחתן במלך ולא מלאו הימים: **27** ויקם דוד וילך הוא ואנשיו ויך בפלשתים מאתים איש ויבא דוד את־ערלתיהם וימלאום למלך להתחתן במלך ויתן־לו שואל את־מיכל בתו לאשה: **ס 28** וירא שואל וידע כי יהוה עִס־דוד ומיכל בת־שואל אהבתהו: **29** ויאסף שואל לרא מפני דוד עוד ויהי שואל איב את־דוד כל־הימים: **ס 30** ויצאו שרי פלשתים ויהי מדי צאתם שכל דוד מכל עבדי שואל וייקר שמו מאד: **ס 1Sa 19** וידבר שואל אלי־ונתן בנו ואל־כל־עבדיו להמית את־דוד ויהונתן בן־שואל חפץ בדוד מאד: **2** ויגד יהונתן לדוד לאמר מבקש שואל אבי להמיתך ועתה השמר־נא בבקר וישבת בסתר ונחבאת: **3** ואני אצא ועמדתי ליד־אבי בשדה אשר אתה שם ואני אדבר בך אל־אבי וראיתי מה והגדתי לך: **ס 4** וידבר יהונתן בדוד טוב אל־שואל אביו ויאמר אליו אל־יחטא המלך בעבדו בדוד כי לוא חטא לך וכי מעשיו טוב־לך מאד: **5** וישם את־נפשו בכפו ויך את־הפלשתי ויעש יהוה תשועה גדולה לכל־ישראל ראית ותשמח ולמה תחטא בדם נקי להמית את־דוד חנם: **6** וישמע שואל בקול יהונתן וישבע שואל חייהוה אס־יומת: **7** ויקרא יהונתן לדוד ויגד־לו יהונתן את כל־הדברים האלה ויבא יהונתן את־דוד אל־שואל ויהי לפניו כאתמול שלשום: **ס 8** ותוסף המלחמה להיות ויצא דוד וילחם בפלשתים ויך בהם מכה גדולה וינסו מפניו: **9** ותהי רוח יהוה רעה אל־שואל והוא בביתו וישב וחניתו בידו ודוד מנגן ביד: **10** ויבקש שואל להכות בחנית בדוד ובקיר ויפטר מפני שואל ויך את־החנית בקיר ודוד נס וימלט בלילה הוא: **פ 11** וישלח שואל מלאכים אל־בית דוד לשמרו ולהמיתו בבקר ותגד לדוד מיכל אשתו לאמר אם־אינך ממלט את־נפשך הלילה מחר אתה מומת: **12** ותרד מיכל את־דוד בעד החלון וילך ויברח וימלט: **13** ותקח מיכל את־התרפים ותשם אל־המטה ואת כביר העזים שמה מראשתיו ותכס בבגד: **ס 14** וישלח שואל מלאכים לקחת את־דוד ותאמר חלה הוא: **פ 15** וישלח שואל את־המלאכים לראות את־דוד לאמר העלו אתו במטה אלי להמתו: **16** ויבאו המלאכים והנה התרפים אל־המטה וכביר העזים מראשתיו: **17** ויאמר שואל אל־מיכל למה ככה רמיתני ותשלחי את־איבי וימלט ותאמר מיכל אל־שואל הוא־אמר אלי שלחני למה אמיתך: **18** ודוד ברח וימלט ויבא אל־שמואל הרמחה ויגד־לו את כל־אשר עשה־לו שואל וילך הוא ושמואל וישבו **(בנויח)**

[בניוּת]: 19 ויגד לשאול לאמר הנה דוד **[בניוּת]** **[בניוּת]** ברמה: 20 וישלח שאול מלאכים לקחת את־דוד וירא את־להקת הנביאים נבאים ושמואל עמד נצב עליהם ותהי על־מלאכי שאול רוח אלהים ויתנבאו גס־המה: 21 ויגדו לשאול וישלח מלאכים אחרים ויתנבאו גס־המה ויסף שאול וישלח מלאכים שלשים ויתנבאו גס־המה: 22 וילך גס־הוא הרמתה ויבא ע־בֹר הגדול אשר בשכו וישאל ויאמר איפה שמואל ודוד ויאמר הנה **[בניוּת]** **[בניוּת]** ברמה: 23 וילך שם אל־**[נְיֹוּת]** **[נְיֹוּת]** ברמה ותהי עליו גס־הוא רוח אלהים וילך הלוך ויתנבא ע־בֹר **[בניוּת]** **[בניוּת]** ברמה: 24 ויפשט גס־הוא בגדיו ויתנבא גס־הוא לפני שמואל ויפל ערם כל־היום ההוא וכל־הלילה על־כן יאמרו הגם שאול בנביאים: **[פ]** **1Sa 20** ויברח דוד **[מניוּת]** **[מניוּת]** ברמה ויבא ויאמר לפני יהונתן מה עשיתי מה־עונוי ומה־השאתי לפני אביך כי מבקש את־נפשי: 2 ויאמר לו חלילה לא תמות הנה **[לר־עשה]** **[לא־יעשה]** אבי דבר גדול או דבר קטן ולא יגלה את־אזני ומדוע יסתיר אבי ממני את־הדבר הזה אין זאת: 3 וישבע עוד דוד ויאמר ידע ידע אביך כי־מצאתי חן בעיניך ויאמר אל־ידע־זאת יהונתן פן־יעצב ואולם חייהוה וחי נפשך כי כפשע ביני ובין המות: 4 ויאמר יהונתן אל־דוד מה־תאמר נפשך ואעשה־לך: **[פ]** 5 ויאמר דוד אל־יהונתן הנה־חדש מחר ואנכי ישב־אשב עס־המלך לאכול ושלחתי ונסתרתי בשדה עד הערב השלשית: 6 אס־פקד יפקדני אביך ואמרת נשאל נשאל ממני דוד לרוץ בית־לחם עירו כי זבח הימים שם לכל־המשפחה: 7 אס־כה יאמר טוב שלום לעבדך ואס־חרה יחרה לו דע כי־כלתה הרעה מעמו: 8 ועשית חסד על־עבדך כי בברית יהוה הבאת את־עבדך עמך ואס־ישיבי עון המיתני אתה ועד־אביך למה־זה תביאני: **[פ]** 9 ויאמר יהונתן חלילה לך כי אס־ידע אדע כי־כלתה הרעה מעם אבי לבוא עליך ולא אתה אניד לך: **[ס]** 10 ויאמר דוד אל־יהונתן מי יגיד לי או מה־יענך אביך קשה: **[ס]** 11 ויאמר יהונתן אל־דוד לכה ונצא השדה ויצאו שניהם השדה: **[ס]** 12 ויאמר יהונתן אל־דוד יהוה אלהי ישראל כי־אחקר את־אבי כעת מחר השלשית והנה־טוב אל־דוד ולא־אז אשלח אליך וגלית את־אזנך: 13 כה־יעשה יהוה ליהונתן וכה יסיף כ־יִיטב אל־אבי את־הרעה עליך וגלית את־אזנך ושלחתיך והלכת לשלום ויהי יהוה עמך כאשר היה עס־אבי: 14 ולא אס־עודני חי ולא־תעשה עמדי חסד יהוה ולא אמות: 15 ולא־תכרת את־חסדך מעם ביתי ע־עולם ולא בהכרת יהוה את־איבי דוד איש מעל פני האדמה: 16 ויכרת יהונתן עס־בית דוד ובקש יהוה מיד איבי דוד: 17 ויוסף יהונתן להשביע את־דוד באהבתו אתו כי־אהבת נפשו אהבו: **[ס]** 18 ויאמר־לו יהונתן מחר חדש ונפקדת כי יפקד מושבך: 19 ושלשת תרד מאד ובאת אל־המקום אשר־נסתרת שם ביום המעשה וישבת אצל האבן האזל: 20 ואני שלשת החצים צדה אורה לשלח־לי למטרה: 21 והנה אשלח את־הנער לך מצא את־החצים אס־אמר אמר לנער הנה החצים ממך והנה קחנו ובאה כי־שלום לך ואין דבר חייהוה: 22 ואס־כה אמר לעלם הנה החצים ממך והלאה לך כי שלחך יהוה: 23 והדבר אשר דברנו אני ואתה הנה יהוה ביני ובינך ע־עולם: **[ס]** 24 ויסתר דוד בשדה ויהי החדש וישב המלך **[על־]** **[אל־]** הלחם לאכול: 25 וישב המלך על־מושביו כפעם בפעם אל־מושב הקיר ויקם יהונתן וישב אבנר מצד שאול ויפקד מקום דוד: 26 ולא־דבר שאול מאומה ביום ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא כי־לא טהור: **[ס]** 27 ויהי

ממחרת החדש השני ויפקד מקום דוד **ס** ויאמר שאול אליהונתן בנו מדוע לא-בא בן-ישי גס-תמול גס-היום אלהלחם: **28** ויען יהונתן את-שאול נשאל נשאל דוד מעמדי עד-בית לחם: **29** ויאמר שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא צוה-לי אחי ועתה אס-מצאתי חן בעיניך אמלטה נא ואראה את-אחי על-כן לא-בא אל-שלחן המלך: **ס** **30** ויחראף שאול ביהונתן ויאמר לו בן-נעות המרדות הלא ידעתי כי-בחר אתה לבן-ישי לבשתך ולבשת ערות אמך: **31** כי כל-הימים אשר בן-ישי חי על-האדמה לא תכון אתה ומלכותך ועתה שלח וקח אתו אלי כי בן-מות הוא: **ס** **32** ויען יהונתן את-שאול אביו ויאמר אליו למה יומת מה עשה: **33** וישל שאול את-ההנית עליו להכתו וידע יהונתן כי-כלה היא מעם אביו להמית את-דוד: **ס** **34** ויקם יהונתן מעם השלחן בחרי-אף ולא-אכל ביום-החדש השני לחם כי נעצב אל-דוד כי הכלמו אביו: **ס** **35** ויהי בבקר ויצא יהונתן השדה למועד דוד ונער קטן עמו: **36** ויאמר לנערו רץ מצא נא את-החצים אשר אנכי מורה הנער רץ והוא-ירה החצי להעברו: **37** ויבא הנער עד-מקום החצי אשר ירה יהונתן ויקרא יהונתן אחרי הנער ויאמר הלוא החצי ממך והלאה: **38** ויקרא יהונתן אחרי הנער מהרה חושה אל-תעמד וילקט נער יהונתן את-**(החצי)** **(החצים)** ויבא אל-אדניו: **39** והנער לא-ידע מאומה אך יהונתן ודוד ידעו את-הדבר: **40** ויתן יהונתן את-כליו אל-הנער אשר-לו ויאמר לו לך הביא העיר: **41** הנער בא ודוד קם מאצל הנגב ויפל לאפיו ארצה וישתחו שלש פעמים וישקן איש את-רעהו ויבכו איש את-רעהו עד-דוד הגדיל: **42** ויאמר יהונתן לדוד לך לשלום אשר נשבענו שנינו אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה יהיה ביני ובינך וביני זרעי ובין זרעך עד-עולם: **פ** **1Sa 21** ויקם וילך ויהונתן בא העיר: **2** ויבא דוד נבה אל-אחימלך הכהן ויחרד אחימלך לקראת דוד ויאמר לו מדוע אתה לבדך ואיש אין אתך: **3** ויאמר דוד לאחימלך הכהן המלך צוני דבר ויאמר אלי איש אל-ידע מאומה את-הדבר אשר-אנכי שלחך ואשר צויתך ואת-הנערים יודעתי אל-מקום לפני אלמוני: **4** ועתה מה-יש תחתיך חמשה-לחם תנה בידי או הנמצא: **5** ויען הכהן את-דוד ויאמר אין-לחם חל אל-תחת ידי כי-אס-לחם קדש יש אס-נשמרו הנערים אך מאשה: **פ** **6** ויען דוד את-הכהן ויאמר לו כי אס-אשה עצרה-לנו כתמול שלשם בצאתי ויהיו כלי-הנערים קדש והוא דרך חל ואף כי היום יקדש בכלי: **7** ויתן-לו הכהן קדש כי לא-היה שם לחם כי-אס-לחם הפנים המוסרים מלפני יהוה לשום לחם חם ביום הלקחו: **8** ושם איש מעבדי שאול ביום ההוא נעצר לפני יהוה ושמו דאג האדמי אביר הרעים אשר לשאול: **9** ויאמר דוד לאחימלך ואין יש-פה תחתיך חנית או-חרב כי גס-חרבי וגס-כלי לא-לקחתי בידי כי-היה דבר-המלך נחוץ: **ס** **10** ויאמר הכהן חרב גלית הפלשתי אשר-הכית בעמק האלה הנה-היא לוטה בשמלה אחרי האפוד אס-אתה תקח-לך קח כי אין אחרת זולתה בזה ויאמר דוד אין כמות תננה לי: **11** ויקם דוד ויברח ביום-ההוא מפני שאול ויבא אל-אכיש מלך גת: **12** ויאמרו עבדי אכיש אליו הלוא-זה דוד מלך הארץ הלא לזה יענו במחלות לאמר הכה שאול **(באלפו)** **(באלפין)** ודוד **(ברבבתו)** **(ברבבתין)**: **13** וישם דוד את-הדברים האלה בלבבו וירא מאד מפני אכיש מלך-גת: **14** וישנו את-טעמו בעיניהם ויתהלל בידם **(וייתו)** **(וייתין)** על-דלתות השער ויורד רירו אל-זקנו: **15** ויאמר אכיש אל-עבדיו הנה תראו איש משתגע למה תביאו אתו אלי: **16** חסר

משגעים אני כיהבאתם אתִזזה להשתגע עלי הזה יבוא אל־ביתי: **1Sa 22** **ס** וילך דוד משם וימלט אל־מערת ערלם וישמעו אחיו וכל־בית אביו וירדו אליו שמה: **2** ויתקבצו אליו כל־איש מצוק וכל־איש אשר־לו נשא וכל־איש מר־נפש ויהי עליהם לשר ויהיו עמו כארבע מאות איש: **3** וילך דוד משם מצפה מואב ויאמר אל־מלך מואב יצא־נא אבי ואמי אתכם עד אשר אדע מה־יעשה־לי אלהים: **4** וינחם את־פני מלך מואב וישבו עמו כל־ימי היות־דוד במצודה: **5** ויאמר גד הנביא אל־דוד לא תשב במצודה לך ובאת־לך ארץ יהודה וילך דוד ויבא יער חרת: **6** וישמע שאול כי נודע דוד ואנשים אשר אתו ושאל יושב בנבעה תחת־האשל ברמה וחניתו בידו וכל־עבדיו נצבים עליו: **7** ויאמר שאול לעבדיו הנצבים עליו שמע־נא בני ימיני גס־לכלכם יתן בן־ישי שדות וכרמים לכלכם ישום שרי אלפים ושרי מאות: **8** כי קשרתם כלכם עלי ואין־גלה את־אזני בכרת־בני עס־בן־ישי ואין־חלה מכם עלי וגלה את־אזני כי הקים בני את־עבדי עלי לארב כיום הזה: **9** ויען דאג האדמי והוא נצב על־עבדי־שאל ויאמר ראיתי את־בן־ישי בא נבה אל־אחימלך בן־אחטוב: **10** ושאל־לו ביהוה וצידה נתן לו ואת חרב גלית הפלשתי נתן לו: **11** וישלח המלך לקרא את־אחימלך בן־אחטוב הכהן ואת כל־בית אביו הכהנים אשר בנב ויבאו כלם אל־המלך: **12** ויאמר שאול שמע־נא בן־אחטוב ויאמר הנני אדני: **13** ויאמר **[אלו]** **[אלין]** שאול למה קשרתם עלי אתה ובן־ישי בתתך לו לחם וחרב ושאל לו באלהים לקום אלי לארב כיום הזה: **14** ויען אחימלך את־המלך ויאמר ומוי בכל־עבדיך כדוד נאמן וחתן המלך וסר אל־משמעתך ונכבד בביתך: **15** היום החלתי **[לשאלו]** **[לשאל]** לו באלהים חלילה לי אל־ישם המלך בעבדו דבר בכל־בית אביו כי לא־ידע עבדך בכל־זאת דבר קטן או גדול: **16** ויאמר המלך מות תמות אחימלך אתה וכל־בית אביך: **17** ויאמר המלך לרצים הנצבים עליו סבו והמיתו כהני יהוה כי גס־ידם עס־דוד וכי ידעו כי־ברח הוא ולא גלו את־**[אזנו]** **[אזני]** ולא־אבו עבדי המלך לשלח את־ידם לפגע בכהני יהוה: **18** ויאמר המלך **[לדויג]** **[לדואג]** סב אתה ופגע בכהנים ויסב **[דויג]** **[דואג]** האדמי ויפגע־הוא בכהנים וימת ביום ההוא שמנים וחמשה איש נשא אפוד בד: **19** ואת נב עיר־הכהנים הכה לפי־חרב מאיש ועד־אשה מעולל ועד־יונק ושור וחמור ושה לפי־חרב: **20** וימלט בן־אחד לאחימלך בן־אחטוב ושמו אביתר ויברח אחרי דוד: **21** ויגד אביתר לדוד כי הרג שאול את כהני יהוה: **22** ויאמר דוד לאביתר ידעתי ביום ההוא כי־שם **[דויג]** **[דואג]** האדמי כי־הגד יגיד לשאול אנכי סבתי בכל־נפש בית אביך: **23** שבה אתי אל־תירא כי אשר־יבקש את־נפשי יבקש את־נפשך כי־משמרת אתה עמדי: **1Sa 23** ויגדו לדוד לאמר הנה פלשתים נלחמים בקעילה והמה שסים את־הגרנות: **2** ושאל דוד ביהוה לאמר האלך והכיתי בפלשתים האלה **ס** ויאמר יהוה אל־דוד לך והכית בפלשתים והושעת את־קעילה: **3** ויאמרו אנשי דוד אליו הנה אנחנו פה ביהודה יראים ואף כי־נלך קעלה אל־מערכות פלשתים: **4** ויוסף עוד דוד לשאל ביהוה **ס** ויענהו יהוה ויאמר קום רד קעילה כי־אני נתן את־פלשתים בידך: **5** וילך דוד **[ראנשו]** **[ראנשין]** קעילה וילחם בפלשתים וינהג את־מקניהם ויך בהם מכה גדולה וישע דוד את ישבי קעילה: **6** ויהי בברח אביתר בן־אחימלך אל־דוד קעילה אפוד ירד בידו: **7** ויגד לשאול כי־בא דוד קעילה ויאמר שאול נכר אתו אלהים בידי כי נסגר לבוא

בעיר דלתים ובריה: **8** וישמע שאול את-כל-העם למלחמה לרדת קעילה לצור אל-דוד ואל-אנשיו: **9** וידע דוד כי עליו שאול מחריש הרעה ויאמר אל-אביתר הכהן הגישה האפוד: **10** ויאמר דוד יהוה אלהי ישראל שמע שמע עבדך כי-מבקש שאול לבוא אל-קעילה לשחת לעיר בעבורי: **11** היסגרני בעלי קעילה בידו הירד שאול כאשר שמע עבדך יהוה אלהי ישראל הנד-נא לעבדך **12** ויאמר דוד היסגרו בעלי קעילה אתי ואת-אנשי ביד-שאול ויאמר יהוה יסגרו: **13** ויקם דוד ואנשיו כשש-מאות איש ויצאו מקעלה ויתהלכו באשר יתהלכו ולשאול הגד כי-נמלט דוד מקעילה ויחדל לצאת: **14** וישב דוד במדבר במצודות וישב בהר במדבר-זויף ויבקשהו שאול כל-הימים ולא-נתנו אלהים בידו: **15** וירא דוד כי-יצא שאול לבקש את-נפשו ודוד במדבר-זויף בחרשה: **16** ויקם והונתן בן-שאול וילך אל-דוד חרשה ויחזק את-ידו באלהים: **17** ויאמר אליו אל-תירא כי לא תמצאך יד שאול אבי ואתה תמלך על-ישראל ואנכי אהיה-לך למשנה וגם-שאול אבי ידע כן: **18** ויכרתו שניהם ברית לפני יהוה וישב דוד בחרשה ויהונתן הלך לביתו: **19** ויעלו זפים אל-שאול הגבעתה לאמר הלוא דוד מסתתר עמנו במצודות בחרשה בנבעת החכילה אשר מימין הישימון: **20** ועתה לכל-אות נפשך המלך לרדת רד ולנו הסגירו ביד המלך: **21** ויאמר שאול ברוכים אתם ליהוה כי חמלתם עלי: **22** לכרנא הכינו עוד ודעו וראו את-מקומו אשר תהיה רגלו מי ראהו שם כי אמר אלי ערום יערם הוא: **23** וראו ודעו מכל המחבאים אשר יתחבא שם ושבתם אלי אל-נכון והלכתי אתכם והיה אסישנו בארץ וחפשתי אתו בכל אלפי יהודה: **24** ויקומו וילכו זיפה לפני שאול ודוד ואנשיו במדבר מעון בערבה אל ימין הישימון: **25** וילך שאול ואנשיו לבקש ויגדו לדוד וירד הסלע וישב במדבר מעון וישמע שאול וירדף אחר-ידוד מדבר מעון: **26** וילך שאול מצד ההר מזה ודוד ואנשיו מצד ההר מזה ויהי דוד נחפז ללכת מפני שאול ושאול ואנשיו עטרים אל-דוד ואל-אנשיו לתפשם: **27** ומלאך בא אל-שאול לאמר מהרה ולכה כי-פשטו פלשתים על-הארץ: **28** וישב שאול מרדף אחרי דוד וילך לקראת פלשתים על-כן קראו למקום שהוא סלע המחלקות: **1Sa 24** ויעל דוד משם וישב במצודות עין-גדי: **2** ויהי כאשר שב שאול מאחרי פלשתים ויגדו לו לאמר הנה דוד במדבר עין גדי: **3** ויקח שאול שלשת אלפים איש בחור מכל-ישראל וילך לבקש את-דוד ואנשיו על-פני צורי היעלים: **4** ויבא אל-גדרות הצאן על-הדרך ושם מערה ויבא שאול להסך את-רגליו ודוד ואנשיו בירכתי המערה ישבים: **5** ויאמרו אנשי דוד אליו הנה היום אשר-אמר יהוה אליך הנה אנכי נתן את-**[איבך]** **[איבך]** בידך ועשית לו כאשר יטב בעיניך ויקם דוד ויכרת את-כנף-המעיל אשר-לשאול בלט: **6** ויהי אחר-יכן ויך לב-דוד אתו על אשר כרת את-כנף אשר לשאול: **7** ויאמר לאנשיו חלילה לי מיהוה אם-אעשה את-הדבר הזה לאדני למשיח יהוה לשלח ידי בו כי-משיח יהוה הוא: **8** וישסע דוד את-אנשיו בדברים ולא נתנם לקום אל-שאול ושאול קם מהמערה וילך בדרך: **9** ויקם דוד אחר-יכן ויצא **[מן-המערה]** **[מהמערה]** ויקרא אחרי-שאול לאמר אדני המלך ויבט שאול אחריו ויקד דוד אפים ארצה וישתחו: **10** ויאמר דוד לשאול למה תשמע את-דברי אדם לאמר הנה דוד מבקש רעתך: **11** הנה היום הזה ראו עיניך את אשר-נתנך יהוה היום בידי במערה ואמר להרגך ותחס

עליך ואמר לא־אשלח ידי באדני כי־משיח יהוה הוא: **12** ואבי ראה גם ראה את־כנף מעילך בידי כי בכרתי את־כנף מעילך ולא הרגתיך דע וראה כי אין בידי רעה ופשע ולא־חטאתי לך ואתה צדה את־נפשי לקחתה: **13** ישפט יהוה ביני ובינך ונקמני יהוה ממך וידי לא תהיה־בך: **14** כאשר יאמר משל הקדמני מרשעים יצא רשע וידי לא תהיה־בך: **15** אחרי מי יצא מלך ישראל אחרי מי אתה רדף אחרי כלב מת אחרי פרעש אחד: **16** והיה יהוה לדין ושפט ביני ובינך וירא וירב את־ריבי וישפטי מידך: **פ 17** ויהי ככלות דוד לדבר את־הדברים האלה אל־שאול ויאמר שאול הקלך זה בני דוד וישא שאול קלו ויבך: **18** ויאמר אל־דוד צדיק אתה ממני כי אתה גמלתני הטובה ואני גמלתיך הרעה: **19** **[ויאת]** **[ויאתה]** הגדת היום את אשר־עשית אתי טובה את אשר סגרני יהוה בידך ולא הרגתני: **20** וכי־ימצא איש את־איבו ושלחו בדרך טובה ויהוה ישלמך טובה תחת היום הזה אשר עשית לי: **21** ועתה הנה ידעתי כי מלך תמלוך וקמה בידך ממלכת ישראל: **22** ועתה השבעה לי ביהוה א־סתכרית את־זרעי אחרי וא־סתשמיד את־שמי מבית אבי: **23** וישבע דוד לשאול וילך לשאול אל־ביתו ודוד ואנשיו עלו על־המצודה: **פ 1Sa 25** וימת שמואל ויקבצו כל־ישראל ויספדו־לו ויקברהו בביתו ברמה ויקם דוד וירד אל־מדבר פארן: **ס 2** ואיש במעון ומעשהו בכרמל והאיש גדול מאד ולו צאן שלש־תאלפים ואלף עזים ויהי בנוז את־צאנו בכרמל: **3** ושם האיש נבל ושם אשתו אבגיל והאשה טובת־שכל ויפת תאר והאיש קשה ורע מעללים והוא **[כלבו]** **[כלבין]**: **4** וישמע דוד במדבר כי־גוזו נבל את־צאנו: **5** וישלח דוד עשרה נערים ויאמר דוד לנערים עלו כרמלה ובאתם אל־נבל ושאלתם־לו בשמי לשלום: **6** ואמרתם כה לחי ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר־לך שלום: **7** ועתה שמעתי כי גוזים לך עתה הרעים אשר־לך היו עמנו לא הכלמנום ולא־נפקד להם מאומה כל־ימי היותם בכרמל: **8** שאל את־נעריך ויגידו לך וימצאו הנערים חן בעיניך כיעל־יום טוב בנו תנה־נא את אשר תמצא ירך לעבדיך ולבנך לדוד: **9** ויבאו נערי דוד וידברו אל־נבל ככל־הדברים האלה בשם דוד וינוחו: **10** ויען נבל את־עבדי דוד ויאמר מי דוד ומי בן־ישי היום רבו עבדים המתפרצים איש מפני אדניו: **11** ולקחתי את־לחמי ואת־מימי ואת טבחתי אשר טבחתי לגוזי ונתתי לאנשים אשר לא ידעתי אי מזה המזה: **12** ויהפכו נערי־דוד לדרכם וישבו ויבאו ויגדו לו ככל הדברים האלה: **13** ויאמר דוד לאנשיו חגרו איש את־חרבו ויחגרו איש את־חרבו ויחגר גם־דוד את־חרבו ויעלו אחרי דוד כארבע מאות איש ומאתים ישבו על־הכלים: **14** ולאביגיל אשת נבל הגיד נערי־אחד מהנערים לאמר הנה שלח דוד מלאכים מהמדבר לברך את־אדנינו ויעט בהם: **15** והאנשים טבים לנו מאד ולא הכלמנו ולא־פקדנו מאומה כל־ימי התהלכנו אתם בהיותנו בשדה: **16** חומה היו עלינו גם־לילה גם־יומם כל־ימי היותנו עמם רעים הצאן: **17** ועתה דעי וראי מה־תעשי כי־כלתה הרעה אל־אדנינו ועל כל־ביתו והוא בן־בליעל מדבר אליו: **18** ותמהר **[אבגיל]** **[אביגיל]** ותקח מאתים לחם ושנים נבלי־יין וחמש צאן **[עשוות]** **[עשוית]** וחמש סאים קלי ומאה צמקים ומאתים דבלים ותשם על־החמרים: **19** ותאמר לנעריה עברו לפני הנני אחריכם באה ולא־ישה נבל לא הגידה: **20** והיה היא רכבת על־החמור וירדת בסתר ההר והנה דוד ואנשיו ירדים לקראתה ותפגש אתם: **21** ודוד אמר אך לשקר שמרתי את־כל־אשר לזה במדבר ולא־נפקד

מכל-אשר-לו מאומה וישב-לי רעה תחת טובה: **22** כה-יעשה אלהים לאיבי דוד וכה יסיף אס-אשאר מכל-אשר-לו עד-הבקר משתין בקיר: **23** ותרא אביגיל את-דוד ותמהר ותרד מעל החמור ותפל לאפי דוד על-פניה ותשתחו ארץ: **24** ותפל על-רגליו ותאמר בי-אני אדני העון ותדבר-נא אמתך באזניך ושמע את דברי אמתך: **25** אל-נא ישים אדני את-לבו אל-איש הבליעל הזה על-נבל כי כשמו כן-הוא נבל שמו ונבלה עמו ואני אמתך לא ראיתי את-נערי אדני אשר שלחת: **26** ועתה אדני חייהוה וחי-נפשך אשר מנעך יהוה מבוא בדמים והושע ידך לך ועתה יהיו כנבל איביך והמבקשים אל-אדני רעה: **27** ועתה הברכה הזאת אשר-הביא שפחתך לאדני ונתנה לנערים המתהלכים ברגלי אדני: **28** שא נא לפשע אמתך כי עשה-יעשה יהוה לאדני בית נאמן כי-מלחמות יהוה אדני נלחם ורעה לא-תמצא בך מימך: **29** ויקם אדם לרדפך ולבקש את-נפשך והיתה נפש אדני צרורה בצרור החיים את יהוה אלהיך ואת נפש איביך יקלענה בתוך כף הקלע: **30** והיה כ-יעשה יהוה לאדני ככל אשר-דבר את-השובה עליך וצוך לנגיד על-ישראל: **31** ולא תהיה זאת לך לפוקה ולמכשול לב לאדני ולשפך-דם חנם ולהושיע אדני לו והיטב יהוה לאדני וזכרת את-אמתך: **32** ויאמר דוד לאביגיל ברוך יהוה אלהי ישראל אשר שלחך היום הזה לקראתי: **33** וברוך שעמך וברוכה את אשר כלתני היום הזה מבוא בדמים והשע ידי לי: **34** ואולם חייהוה אלהי ישראל אשר מנעני מהרע אתך כי לולי מהרת **[ותבאתי]** **[ותבאתי]** לקראתי כי אס-נותר לנבל עד-אור הבקר משתין בקיר: **35** ויקח דוד מידה את אשר-הביאה לו ולה אמר עלי לשלום לביתך ראי שמעתי בקולך ואשא פניך: **36** ותבא אביגיל אל-נבל והנה-לו משתה בביתו כמשתה המלך ולב נבל טוב עליו והוא שכר עד-מאד ולא-הגידה לו דבר קטן וגדול עד-אור הבקר: **37** ויהי בבקר בצאת היין מנבל ותגד-לו אשתו את-הדברים האלה וימת לבו בקרבו והוא היה לאבן: **38** ויהי כעשרת הימים ויגף יהוה את-נבל וימת: **39** וישמע דוד כי מת נבל ויאמר ברוך יהוה אשר רב את-ריב חרפתי מיד נבל ואת-עבדו חשך מרעה ואת רעת נבל השיב יהוה בראשו וישלח דוד וידבר באביגיל לקחתה לו לאשה: **40** ויבאו עבדי דוד אל-אביגיל הכרמלה וידברו אליה לאמר דוד שלחנך אליך לקחתך לו לאשה: **41** ותקם ותשתחו אפים ארצה ותאמר הנה אמתך לשפחה לרחץ רגלי עבדי אדני: **42** ותמהר ותקם אביגיל ותרכב על-החמור וחמש נערותיה ההלכות לרגלה ותלך אחרי מלאכי דוד ותהי-לו לאשה: **43** ואת-אחינעם לקח דוד מיזרעאל ותהיין גם-שתיהן לו לנשים: **44** ושאול נתן את-מיכל בתו אשת דוד לפלטי בן-ליש אשר מגלים: **1Sa 26** ויבאו הזופים אל-שאול הנבעתה לאמר הלוא דוד מסתתר בנבעת החכילה על פני הישימן: **2** ויקם שאול וירד אל-מדבר-זיף ואתו שלשת-אלפים איש בחורי ישראל לבקש את-דוד במדבר-זיף: **3** ויחן שאול בנבעת החכילה אשר על-פני הישימן על-הדרך ודוד ישב במדבר וירא כי בא שאול אחריו המדברה: **4** וישלח דוד מרגלים וידע כי-בא שאול אל-נכון: **5** ויקם דוד ויבא אל-המקום אשר חנה-שם שאול וירא דוד את-המקום אשר שכב-שם שאול ואבנר בן-נר שר-צבאו ושאול שכב במעגל והעם חנים **[סביבתו]** **[סביבתיו]**: **6** ויען דוד ויאמר אל-אחימלך החתי ואל-אבישי בן-צרויה אחי יואב לאמר מי-ירד אתי אל-שאול אל-המחנה ויאמר אבישי אני ארד עמך: **7** ויבא דוד ואבישי אל-העם לילה והנה

שאל שכב ישן במעגל וחניתו מעוכה-בארץ **[מראשתו]** **[מראשתיו]** ואבנר והעם שכבים **[סביבתו]** **[סביבתיו]**: **ס** ⁸ ויאמר אבישי אל-דוד סגר אלהים היום את-אויבך בידך ועתה אכנו נא בחנית ובארץ פעם אחת ולא אשנה לו: ⁹ ויאמר דוד אל-אבישי אל-תשחיתוהו כי מי שלח ידו במשיח יהוה ונקח: **פ** ¹⁰ ויאמר דוד חייהוה כי אסיהוה יגפנו אריומו יבוא ומת או במלחמה ירד ונספה: ¹¹ חלילה לי מיהוה משלח ידי במשיח יהוה ועתה קחנא את-החנית אשר **[מראשתו]** **[מראשתיו]** ואת-צפחת המים ונלכה לנו: ¹² ויקח דוד את-החנית ואת-צפחת המים מראשתי שאול וילכו להם ואין ראה ואין יודע ואין מקיץ כי כלם ישנים כי תרדמת יהוה נפלה עליהם: ¹³ ויעבר דוד העבר ויעמד על-ראש-ההר מרחק רב המקום ביניהם: ¹⁴ ויקרא דוד אל-העם ואל-אבנר בן-נר לאמר הלוא תענה אבנר ויען אבנר ויאמר מי אתה קראת אל-המלך: **פ** ¹⁵ ויאמר דוד אל-אבנר הלוא-איש אתה ומי כמוך בישראל ולמה לא שמרת אל-אדניך המלך כיבא אחד העם להשחית את-המלך אדניך: ¹⁶ לא-שוב הדבר הזה אשר עשית חייהוה כי בני-מות אתם אשר לא-שמרתם על-אדניכם על-משיח יהוה ועתה ראה אי-חנית המלך ואת-צפחת המים אשר **[מראשתו]** **[מראשתיו]**: ¹⁷ וכר שאול את-קול דוד ויאמר הקולך זה בני דוד ויאמה דוד קולי אדני המלך: ¹⁸ ויאמר למה זה אדני רדף אחרי עבדו כי מה עשיתי ומה-בידי רעה: ¹⁹ ועתה ישמענא אדני המלך את דברי עבדו אסיהוה הסיתך בי ירח מנחה ואם בני האדם ארורים הם לפני יהוה כי-גרשוני היום מהסתפח בנחלת יהוה לאמר לך עבד אלהים אחרים: ²⁰ ועתה אל-יפל דמי ארצה מנגד פני יהוה כי-יצא מלך ישראל לבקש את-פרעש אחד כאשר ירדף הקרא בהרים: ²¹ ויאמר שאול חטאתי שוב בני-דוד כי לא-ארע לך עוד תחת אשר יקרה נפשי בעיניך היום הנה הסכלתי ואשנה הרבה מאד: ²² ויען דוד ויאמר הנה **[החנית]** **[חנית]** המלך ויעבר אחד מהנערים ויקחה: ²³ ויהוה ישיב לאיש את-צדקתו ואת-אמנתו אשר נתןך יהוה היום ביד ולא אביתי לשלח ידי במשיח יהוה: ²⁴ והנה כאשר גדלה נפשך היום הזה בעיני כן תגדל נפשי בעיני יהוה ויצלני מכל-צרה: **פ** ²⁵ ויאמר שאול אל-דוד ברוך אתה בני דוד גם עשה תעשה וגם יכל תוכל וילך דוד לדרכו ושאול שב למקומו: **פ** **1Sa 27** ויאמר דוד אל-לבו עתה אספה יום-אחד ביד-שאול אין-לי טוב כי המלט אמלט אל-ארץ פלשתים ונואש ממני שאול לבקשני עוד בכל-גבול ישראל ונמלטתי מידו: ² ויקם דוד ויעבר הוא ושש-מאות איש אשר עמו אל-אכיש בן-מעוך מלך גת: ³ וישב דוד עם-אכיש בנת הוא ואנשיו איש וביתו דוד ושתי נשיו אחינעם הזרעאלית ואביגיל אשת-נבל הכרמלית: ⁴ ויגר לשאול כי-ברח דוד נת ולא-**[יוסף]** **[יוסף]** עוד לבקשו: **ס** ⁵ ויאמר דוד אל-אכיש אסנא מצאתי חן בעיניך יתנוללי מקום באחת ערי השדה ואשבה שם ולמה ישב עבדך בעיר הממלכה עמך: ⁶ ויתן-לו אכיש ביום ההוא את-צקלג לכן היתה צקלג למלכי יהודה עד היום הזה: **פ** ⁷ ויהי מספר הימים אשר-ישב דוד בשדה פלשתים ימים וארבעה חדשים: ⁸ ויעל דוד ואנשיו ויפשטו אל-הגשורי **[והגרזי]** **[והגרזי]** והעמלקי כי הנה ישבות הארץ אשר מעולם בואך שורה ועד-ארץ מצרים: ⁹ והכה דוד את-הארץ ולא יחיה איש ואשה ולקח צאן ובקר וחרמרים וגמלים ובגדים וישב ויבא אל-אכיש: ¹⁰ ויאמר אכיש אל-פשטתם היום ויאמר דוד על-נגב יהודה ועל-נגב הירחמאלי ואל-נגב הקיני: ¹¹

ואיש ואשה לא־יחיה דוד להביא גת לאמר פְּיִגְדוּ עֲלֵינוּ לֵאמֹר כִּתְּעֵשָׂה דוּד וְכֵה מִשְׁפָּטוֹ כְּלִהְיִמִּים אֲשֶׁר יֵשֵׁב בְּשַׂדֵּה פְּלִשְׁתִּים: **12** וַיֹּאמֶן אַכִּישׁ בְּדוּר לֵאמֹר הַבֹּאשׁ הַבֹּאשׁ בְּעַמּוֹ בִּישְׂרָאֵל וְהִיָּה לִי לְעֵבֶד עוֹלָם: **פ** **1Sa 28** וַיְהִי בַיָּמִים הָהֵם וַיִּקְבְּצוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת־מַחְנֵיהֶם לְצַבָּא לְהִלָּחֵם בִּישְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אַכִּישׁ אֶל־דוּד יָדַע תְּדַע כִּי אֲתִי תִצָּא בְּמַחְנֵה אֲתָה וְאֲנֹשִׁיךָ: **2** וַיֹּאמֶר דוּד אֶל־אַכִּישׁ לִכֵּן אֲתָה תְּדַע אֶת אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה עֲבָדְךָ וַיֹּאמֶר אַכִּישׁ אֶל־דוּד לִכֵּן שָׁמֵר לְרָאשֵׁי אֲשִׁימְךָ כְּלִהְיִמִּים: **פ** **3** וְשִׁמּוּאֵל מֵת וַיִּסְפְּדוּ־לוֹ כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּקְבְּרוּהוּ בְּרִמָּה וּבַעִירוֹ וּשְׂאוּל הִסִּיר הָאֲבוֹת וְאֶת־הַיִּדְעָנִים מִהָאָרֶץ: **4** וַיִּקְבְּצוּ פְּלִשְׁתִּים וַיָּבֹאוּ וַיַּחֲנוּ בְּשׁוֹנָם וַיִּקְבֹּץ שְׂאוּל אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּגִלְבֹּעַ: **5** וַיִּרְא שְׂאוּל אֶת־מַחְנֵה פְּלִשְׁתִּים וַיִּרְא וַיַּחֲרֹד לְבוֹ מֵאֵד: **6** וַיִּשְׂאֵל שְׂאוּל בִּיהוָה וְלֹא עָנָהוּ וְהוּא גַם בַּחֲלֻמוֹת גַם בְּאוּרִים גַם בְּנִבְיָאִם: **7** וַיֹּאמֶר שְׂאוּל לְעַבְדָּיו בְּקִשְׁרוּ־לִי אִשֶׁת בַּעַל־תְּאוּב וְאֹלְכָה אִלֶּיהָ וְאֶדְרֹשָׁה־בָּהּ וַיֹּאמְרוּ עַבְדָּיו אֵלָיו הִנֵּה אִשֶׁת בַּעַל־תְּאוּב בַּעֲיֵן דוּר: **8** וַיִּתְחַפֵּשׂ שְׂאוּל וַיִּלְבַּשׁ בְּגָדִים אַחֲרֵים וַיֵּלֶךְ הוּא וּשְׁנֵי אַנְשִׁים עִמּוֹ וַיָּבֹאוּ אֶל־הָאִשָּׁה לַיְלָה וַיֹּאמֶר **[קְסוּמִי]** **[קְסוּמִי]** נָא לִי בְּאוֹב וְהַעֲלֵי לִי אֶת אֲשֶׁר־אָמַר אֵלֶיךָ: **9** וְתֹאמְרֵי הָאִשָּׁה אֵלָיו הִנֵּה אֲתָה יָדַעְתְּ אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה שְׂאוּל אֲשֶׁר הִכְרִית אֶת־הָאֲבוֹת וְאֶת־הַיִּדְעָנִים מִן־הָאָרֶץ וְלִמָּחָה אֲתָה מִתְנַקֵּשׁ בְּנַפְשִׁי לְהַמִּיתֵנִי: **10** וַיִּשְׁבַּע לָהּ שְׂאוּל בִּיהוָה לֵאמֹר חַי־יְהוָה אֲסִי־קַרְךָ עוֹן בְּדַבַּר הַזֶּה: **11** וְתֹאמְרֵי הָאִשָּׁה אֶת־מִי אַעֲלֶה־לְךָ וַיֹּאמֶר אֶת־שִׁמּוּאֵל הַעֲלִיל־לִי: **12** וְתֹרָא הָאִשָּׁה אֶת־שִׁמּוּאֵל וַתִּזְעַק בְּקוֹל גָּדוֹל וְתֹאמְרֵי הָאִשָּׁה אֶל־שְׂאוּל לָמָּה רְמִיתֵנִי וְאֲתָה שְׂאוּל: **13** וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ אֶל־תִּירְאִי כִּי מִה רְאִית וְתֹאמְרֵי הָאִשָּׁה אֶל־שְׂאוּל אֱלֹהִים רְאִיתִי עֲלִים מִן־הָאָרֶץ: **14** וַיֹּאמֶר לָהּ מִה־תֹּאמְרוּ וְתֹאמְרֵי אִישׁ זָקֵן עָלָה וְהוּא עָטָה מֵעִיל וַיִּדַּע שְׂאוּל כִּי־שִׁמּוּאֵל הוּא וַיִּקַּד אַפָּיִם אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ: **ס** **15** וַיֹּאמֶר שִׁמּוּאֵל אֶל־שְׂאוּל לָמָּה הִרְגַּזְתָּנִי לְהַעֲלוֹת אֲתִי וַיֹּאמֶר שְׂאוּל צְרִילִי מֵאֵד וּפְלִשְׁתִּים נִלְחָמִים בִּי וְאֱלֹהִים סָר מֵעֲלָי וְלֹא־עֲנִנִי עוֹד גַם בִּיד־הַנְּבִיאִים גַם־בַּחֲלֻמוֹת וְאִקְרָאָה לְךָ לְהוֹדִיעַנִי מִה אַעֲשֶׂה: **ס** **16** וַיֹּאמֶר שִׁמּוּאֵל וְלִמָּחָה תִּשְׂאֲלֵנִי וַיְהוּה סָר מֵעֲלֶיךָ וַיְהִי עֶרְךָ: **17** וַיַּעַשׂ יְהוָה לוֹ כְּאֲשֶׁר דָּבַר בְּיַדִּי וַיִּקְרַע יְהוָה אֶת־הַמַּמְלָכָה מִיַּדְךָ וַיִּתְּנָה לְרַעַךְ לְדוּד: **18** כְּאֲשֶׁר לֹא־שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה וְלֹא־עָשִׂיתָ חֲרוֹן־אָפֶיךָ בַּעֲמַלְךָ עַל־כֵּן הִדְבַּר הַזֶּה עָשִׂה־לְךָ יְהוָה הַיּוֹם הַזֶּה: **19** וַיִּתֵּן יְהוָה גַם אֶת־יִשְׂרָאֵל עִמְךָ בִּיד־פְּלִשְׁתִּים וּמַחַר אֲתָה וּבִנְיָן עִמִּי גַם אֶת־מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל יִתֵּן יְהוָה בִּיד־פְּלִשְׁתִּים: **20** וַיִּמְהַר שְׂאוּל וַיִּפֹּל מִלֶּאֱקוּמָתוֹ אֶרְצָה וַיִּרְא מֵאֵד מְדַבְּרֵי שִׁמּוּאֵל גַּם־כַּח לֹא־הָיָה בּוֹ כִּי לֹא אָכַל לֶחֶם כְּלַיּוֹם וְכָל־הַלַּיְלָה: **21** וְתֹבֹא הָאִשָּׁה אֶל־שְׂאוּל וְתֹרָא כִּי־נִבְהַל מֵאֵד וְתֹאמְרֵי אֵלָיו הִנֵּה שְׁמַעָה שִׁפְחָתְךָ בְּקוֹלְךָ וְאֲשִׁים נַפְשִׁי בְּכַפִּי וְאֲשַׁמַּע אֶת־דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלָי: **22** וְעַתָּה שְׁמַע־נָא גַם־אֲתָה בְּקוֹל שִׁפְחָתְךָ וְאֲשַׁמָּה לְפָנֶיךָ פֶּת־לֶחֶם וְאֲכוֹל וַיְהִי בֶךָ כַּח כִּי תֵלֶךְ בְּדַרְךָ: **23** וַיִּמָּאֵן וַיֹּאמֶר לֹא אָכַל וַיִּפְרְצוּ־בּוֹ עַבְדָּיו וּגְסֵה־אִשָּׁה וַיִּשְׁמַע לְקֹלָם וַיִּקַּם מִהָאָרֶץ וַיֵּשֶׁב אֶל־הַמְּטָה: **24** וְלֹאִשָּׁה עֲגַל־מִרְבֵּק בְּבֵית תִּמְהַר וְתִזְבַּחְהוּ וְתִקְחֶקְמָחָה וְתִלַּשׁ וְתַפְהוּ מִצוֹת: **25** וְתַגֵּשׁ לְפָנֵי־שְׂאוּל וּלְפָנֵי עַבְדָּיו וַיֹּאכְלוּ וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ בַלַּיְלָה הַהוּא: **פ** **1Sa 29** וַיִּקְבְּצוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת־כָּל־מַחְנֵיהֶם אֶפְקָה וּיִשְׂרָאֵל חָנִים בַּעֲיֵן אֲשֶׁר בִּזְוַרְעָאֵל: **2** וְסַרְנֵי פְּלִשְׁתִּים עֲבָרִים לְמֵאוֹת וְלֹא־לָפִים וְדוּד וְאֲנָשָׁיו עֲבָרִים בְּאַחֲרָנָה עַם־אַכִּישׁ: **3** וַיֹּאמְרוּ שְׂרֵי פְּלִשְׁתִּים מִה הַעֲבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר אַכִּישׁ אֶל־שְׂרֵי פְּלִשְׁתִּים הַלּוֹא־זֶה דוּד עַבְדִּי שְׂאוּל מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיָה אֲתִי זֶה יָמִים אֶרְצָה שְׁנַיִם וְלֹא־מִצַּאתִי בּוֹ מֵאוֹמָה מִיּוֹם

נפלו עדה-היום הזה: **פ** 4 ויקצפו עליו שרי פלשתים ויאמרו לו שרי פלשתים השב את-האיש וישב אל-מקומו אשר הפקדתו שם ולא-ירד עמנו במלחמה ולא-יהיה-לנו לשטן במלחמה ובמה יתרצה זה אל-אדניו הלוא בראשי האנשים ההם: **5** הלוא-זה דוד אשר יענו-לו במחלות לאמר הכה שאול באלפיו ודוד **(ברבבתו) [ברבבתיו]: ס** 6 ויקרא אכיש אל-דוד ויאמר אליו חי-יהוה כ-י-ישר אתה וטוב בעיני צאתך ובאך אתי במחנה כי לא-מצאתי בך רעה מיום באך אלי עדה-היום הזה ובעיני הסרנים לא-טוב אתה: **7** ועתה שוב ולך בשלום ולא-תעשה רע בעיני סרני פלשתים: **ס** 8 ויאמר דוד אל-אכיש כי מה עשיתי ומה-מצאת בעבדך מיום אשר הייתי לפניך עד היום הזה כי לא אבוא ונלחמתי באיבי אדני המלך: **9** ויען אכיש ויאמר אל-דוד ידעתי כי טוב אתה בעיני כמלאך אלהים אך שרי פלשתים אמרו לא-יעלה עמנו במלחמה: **10** ועתה השכם בבקר ועבדי אדניך אשר-באו אתך והשכמתם בבקר ואור לכם ולכו: **11** וישכם דוד הוא ואנשיו ללכת בבקר לשוב אל-ארץ פלשתים ופלשתים עלו יזרעאל: **ס** 12 **1Sa 30** ויהי בבא דוד ואנשיו צקלג ביום השלישי ועמלקי פשטו אל-נגב ואל-צקלג ויכו את-צקלג וישרפו אתה באש: **2** וישבו את-הנשים אשר-בה מקטן ועד-גדול לא המיתו איש וינהגו וילכו לדרכם: **3** ויבא דוד ואנשיו אל-העיר והנה שרופה באש ונשיתם ובניהם ובנותיהם נשבו: **4** וישא דוד והעם אשר-אתו את-קולם ויבכו עד אשר אין-בהם כח לבכות: **5** ושתי נשי-דוד נשבו אחינעם הזורעלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי: **6** ותצר לדוד מאד כי-אמרו העם לסקלו כי-מרה נפש כל-העם איש על-**(בנו) [בניו]** ועל-בנותיו ויתחזק דוד ביהוה אלהיו: **ס** 7 ויאמר דוד אל-אביתר הכהן בן-אחימלך הגישה-נא לי האפד ויגש אביתר את-האפד אל-דוד: **8** וישאל דוד ביהוה לאמר ארדף אחרי הגדוד-הזה האשגנו ויאמר לו רדף כי-השג תשיג והצל תציל: **9** וילך דוד הוא ושש-מאות איש אשר אתו ויבאו עד-נחל הבשור והנתורים עמדו: **10** וירדף דוד הוא וארבע-מאות איש ויעמדו מאתים איש אשר פגרו מעבר את-נחל הבשור: **11** וימצאו איש-מצרי בשדה ויקחו אתו אל-דוד ויתנו-לו לחם ויאכל וישקהו מים: **12** ויתנו-לו פלח דבלה ושני צמקים ויאכל ותשב רוחו אליו כי לא-אכל לחם ולא-שתה מים שלשה ימים ושלשה לילות: **ס** 13 ויאמר לו דוד למי-אתה ואי מזה אתה ויאמר נער מצרי אנכי עבד לאיש עמלקי ויעזבני אדני כי חליתי היום שלשה: **14** אנחנו פשטנו נגב הכרתי ועל-אשר ליהודה ועל-נגב כלב ואת-צקלג שרפנו באש: **15** ויאמר אליו דוד התורדני אל-הגדוד הזה ויאמר השבעה לי באלהים אס-תמיתני ואס-תסגרני ביד-אדני ואורדך אל-הגדוד הזה: **16** וירדהו והנה נטשים על-פני כל-הארץ ושתים וחגנים בכל השלל הגדול אשר לקחו מארץ פלשתים ומארץ יהודה: **17** ויכם דוד מהנשף ועד-הערב למחרתם ולא-נמלט מהם איש כי אס-ארבע מאות איש-נער אשר-רכבו על-הגמלים וינסו: **18** ויצל דוד את כל-אשר לקחו עמלק ואת-שתי נשיו הציל דוד: **19** ולא נעדר-להם מן-הקטן ועד-הגדול ועד-בנים ובנות ומשלל ועד כל-אשר לקחו להם הכל השיב דוד: **20** ויקח דוד את-כל-הצאן והבקר נהגו לפני המקנה ההוא ויאמרו זה שלל דוד: **21** ויבא דוד אל-מאתים האנשים אשר-פגרו מלכת אחרי דוד ושייבם בנחל הבשור ויצאו לקראת דוד ולקראת העם אשר-אתו ויגש דוד את-העם וישאל להם לשלום: **ס** 22 ויען כל-איש-רע ובליעל מהאנשים אשר הלכו

עס־דוד ויאמרו יען אשר לא־הלכו עמי לא־נתן להם מהשלל אשר הצלנו כ־א־אִישׁ את־אִשְׁתּוֹ ואת־בְּנָיו וינהגו וילכו: **ס 23** ויאמר דוד לא־תעשו כן אחי את אשר־נתן יהוה לנו וישמר אתנו ויתן את־הגְּדוּד הַבָּא עֲלֵינוּ בִּידוֹ: **24** ומי ישמע לכם לדבר הזה כי כחלק הירד במלחמה וכחלק הישב על־הכּלִים יחדו יחלקו: **ס 25** ויהי מהיום ההוא ומעלה וישמה לחק ולמשפט לישראל עד היום הזה: **פ 26** ויבא דוד אל־צִקְלָג וישלח מהשלל לזקני יהודה לרעהו לאמר הנה לכם ברכה משלל איבי יהוה: **27** לאשר בבית־אל ולאשר ברמות־נגב ולאשר ביתר: **28** ולאשר בערער ולאשר בשפמות ולאשר באשתמע: **ס 29** ולאשר ברכל ולאשר בערי הירחמאלי ולאשר בערי הקיני: **30** ולאשר בחרמה ולאשר בבור־עשן ולאשר בעתך: **31** ולאשר בחברון ולכל־המקמות אשר־התהלך־שם דוד הוא ואנשיו: **פ 1Sa 31** ופלשתים נלחמים בישראל וינסו אנשי ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר הגלבע: **2** וידבקו פלשתים את־שׂאֹל ואת־בְּנָיו ויכו פלשתים את־יהונתן ואת־אבינדב ואת־מלכישוע בני שאול: **3** ותכבד המלחמה אל־שׂאֹל וימצאחו המורים אנשים בקשת ויחל מאד מהמורים: **4** ויאמר שאול לנשא כליו שלף חרבך ודקרני בה פְּרִיבוֹאוֹ הערלים האלה ודקרני והתעללו־בי ולא אבה נשא כליו כי ירא מאד ויקח שאול את־החרב ויפל עליה: **5** וירא נשא־כליו כי מת שאול ויפל גם־הוא על־חרבו וימת עמו: **6** וימת שאול ושלשת בניו ונשא כליו גם כל־אנשיו ביום ההוא יחדו: **7** ויראו אנשי־ישראל אשר־בעבר העמק ואשר בעבר הירדן כי־נסו אנשי ישראל וכי־מתו שאול ובניו ויעזבו את־הערים וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהן: **ס 8** ויהי ממחרת ויבאו פלשתים לפשט את־החללים וימצאו את־שׂאֹל ואת־שלשת בניו נפלים בהר הגלבע: **9** ויכרתו את־ראשו ויפשיטו את־כליו וישלחו בארץ־פלשתים סביב לבשר בית עצביהם ואת־העם: **10** וישמו את־כליו בית עשתרות ואת־גויתו תקעו בחומת בית שן: **11** וישמעו אליו ישבי יביש גלעד את אשר־עשו פלשתים לשׂאֹל: **12** ויקומו כל־איש חיל וילכו כל־הלילה ויקחו את־גוית שאול ואת גוית בניו מחומת בית שן ויבאו יבשה וישרפו אתם שם: **13** ויקחו את־עצמותיהם ויקברו תחת־האשל ביבשה ויצמו שבעת ימים: **פ**

1 Samuel 2 ויהי אחרי מות שאול ודוד שב מהכות את־העמלק וישב דוד בצקלג ימים שנים: **2** ויהי ביום השלישי והנה איש בא מן־המחנה מעם שאול ובגדיו קרעים ואדמה על־ראשו והי בבאו אל־דוד ויפל ארצה וישתחו: **3** ויאמר לו דוד אי מזה תבוא ויאמר אליו ממחנה ישראל נמלטתי: **4** ויאמר אליו דוד מה־היה הדבר הגד־נא לי ויאמר אשר־נס העם מן־המלחמה וגם־הרבה נפל מן־העם וימתו וגם שאול ויהונתן בנו מתו: **5** ויאמר דוד אל־הנער המגיד לו איך ידעת כי־מת שאול ויהונתן בנו: **6** ויאמר הנער המגיד לו נקרא נקריתי בהר הגלבע והנה שאול נשען על־חניתו והנה הרכב ובעלי הפרשים הדבקהו: **7** ויפן אחריו ויראני ויקרא אלי ואמר הנני: **8** ויאמר לי מי־אתה **(ויאמר)** **[ואמר]** אליו עמלקי אנכי: **9** ויאמר אלי עמד־נא עלי ומתתני כי אחזני השביץ כי־כל־עוד נפשי בי: **10** ואעמד עליו ואמתתהו כי ידעתי כי לא יהיה אחרי נפלו ואקח הנזר אשר על־ראשו ואצעדה אשר על־זרעו ואביאם אל־אדני הנה: **11** ויחזק דוד **(בבגדו)** **[בבגדיו]** ויקרעם וגם כל־האנשים אשר אתו: **12** ויספדו ויבכו

ויצמו עדי-הערב על-שואול ועל-יהונתן בנו ועל-עם יהוה ועל-בית ישראל כי נפלו בחרב: **ס 13** ויאמר דוד אלה-הנער המניד לו אי מזה אתה ויאמר בן-איש גר עמלקי אנכי: **14** ויאמר אליו דוד איך לא יראת לשלח ירך לשחת את-משיח יהוה: **15** ויקרא דוד לאחד מהנערים ויאמר גש פגע-בו ויכהו וימת: **16** ויאמר אליו דוד **[דמך]** **[דמך]** על-ראשך כי פיך ענה בך לאמר אנכי מתתי את-משיח יהוה: **ס 17** ויקנן דוד את-הקינה הזאת על-שואול ועל-יהונתן בנו: **18** ויאמר ללמד בני-יהודה קשת הנה כתובה על-ספר הישר: **19** הצבי ישראל על-במותיך חלל איך נפלו גבורים: **20** אל-תנידו בנת אל-תבשרו בחוצת אשקלון פן-תשמחנה בנות פלשתים פן-תעלינה בנות הערלים: **21** הרי בגלבע אל-של ואל-מטר עליכם ושדי תרומת כי שם נגעל מנן גבורים מנן שואול בלי משיח בשמן: **22** מדם חללים מחלב גבורים קשת יהונתן לא נשוג אהור וחרב שואול לא תשוב ריקם: **23** שואול ויהונתן הנאהבים והנעימים בחייהם ובמותם לא נפרדו מנשרים קלו מאריות גברו: **24** בנות ישראל אל-שואול בכינה המלבשכם שני עם-עדנים המעלה עדי זהב על לבושכן: **25** איך נפלו גברים בתוך המלחמה יהונתן על-במותיך חלל: **26** צר-לי עליך אחי יהונתן נעמת לי מאד נפלאתה אהבתך לי מאהבת נשים: **27** איך נפלו גבורים ויאבדו כלי מלחמה: **פ 2Sa 2** ויהי אחרי-כן וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה באחת ערי יהודה ויאמר יהוה אליו עלה ויאמר דוד אנה אעלה ויאמר חברנה: **2** ויעל שם דוד וגם שתי נשיו אחינעם היזרעלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי: **3** ואנשיו אשר-עמו העלה דוד איש וביתו וישבו בערי חברון: **4** ויבאו אנשי יהודה וימשחו-שם את-דוד למלך על-בית יהודה ויגדו לדוד לאמר אנשי יביש גלעד אשר קברו את-שואול: **ס 5** וישלח דוד מלאכים אל-אנשי יביש גלעד ויאמר אליהם ברכים אתם ליהוה אשר עשיתם החסד הזה עם-אדניכם עם-שואול ותקברו אתו: **6** ועתה יעשי-הוה עמכם חסד ואמת וגם אנכי אעשה אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם הדבר הזה: **7** ועתה תחזקנה ידיכם והיו לבני-חיל כי-מת אדניכם שואול וגם-אתי משחו בית-יהודה למלך עליהם: **פ 8** ואבנר בן-נר שר-צבא אשר לשואול לקח את-איש בשת בן-שואול ויעברוהו מחנים: **9** וימלכהו אל-הגלעד ואל-האשורי ואל-יזרעאל ועל-אפרים ועל-בנימין ועל-ישראל כלה: **פ 10** בן-ארבעים שנה איש-בשת בן-שואול במלכו על-ישראל ושתיים שנים מלך אך בית יהודה היו אחרי דוד: **11** ויהי מספר הימים אשר היה דוד מלך בחברון על-בית יהודה שבע שנים וששה חדשים: **ס 12** ויצא אבנר בן-נר ועבדי איש-בשת בן-שואול ממחנים גבעונה: **13** ויואב בן-צרויה ועבדי דוד יצאו ויפגשום על-ברכת גבעון יחדו וישבו אלה על-הברכה מזה ואלה על-הברכה מזה: **14** ויאמר אבנר אל-יואב יקומו נא הנערים וישחקו לפנינו ויאמר יואב יקמו: **15** ויקמו ויעברו במספר שנים עשר לבנימין ולאיש בשת בן-שואול ושנים עשר מעבדי דוד: **16** ויחזקו איש בראש רעהו וחרבו בצד רעהו ויפלו יחדו ויקרא למקום ההוא חלקת הצרים אשר בגבעון: **17** ותהי המלחמה קשה עדי-מאד ביום ההוא וינגף אבנר ואנשי ישראל לפני עבדי דוד: **18** ויהיו-שם שלשה בני צרויה יואב ואבישי ועשהאל ועשהאל קל ברגליו כאחד הצבים אשר בשדה: **19** וירדף עשהאל אחרי אבנר ולא-נטה ללכת על-הימין ועל-השמאל מאחרי אבנר: **20** ויפן

אבנר אחריו ויאמר האתה זה עשהאל ויאמר אנכי: **21** ויאמר לו אבנר נטה לך עלימינוך או על-שמאלך ואחז לך אחד מהנערים וקחלך את-חלצתו ולא-אבה עשהאל לסור מאחריו: **22** ויסף עוד אבנר לאמר אל-עשהאל סור לך מאחרי למה אככה ארצה ואיך אשא פני אל-יואב אחיך: **23** וימאן לסור ויכהו אבנר באחרי החנית אל-החמש ותצא החנית מאחריו ויפל-שם וימת (תחתו) [תחתיו] ויהי כל-הבא אל-המקום אשר-נפל שם עשהאל וימת ויעמדו: **24** וירדפו יואב ואבשי אחרי אבנר והשמש באה והמה באו עד-גבעת אמה אשר על-פני-גיח דרך מדבר גבעון: **25** ויתקבצו בני-בנימן אחרי אבנר ויהיו לאגדה אחת ויעמדו על ראש-גבעה אחת: **26** ויקרא אבנר אל-יואב ויאמר הלנצח תאכל חרב הלוא ידעתה כי-מרה תהיה באחרונה ועד-מתי לא-תאמר לעם לשוב מאחרי אחיהם: **27** ויאמר יואב חי האלהים כי לולא דברת כי אז מהבקר נעלה העם איש מאחרי אחיו: **28** ויתקע יואב בשופר ויעמדו כל-העם ולא-ירדפו עוד אחרי ישראל ולא-יספו עוד להלחם: **29** ואבנר ואנשיו הלכו בערבה כל הלילה ההוא ויעברו את-הירדן וילכו כל-הבתרון ויבאו מחנים: **30** ויואב שב מאחרי אבנר ויקבץ את-כל-העם ויפקדו מעבדי דוד תשעה-עשר איש ועשה-אל: **31** ועבדי דוד הכו מבנימן ובאנשי אבנר שלש-מאות וששים איש מתו: **32** וישאו את-עשהאל ויקברוהו בקבר אביו אשר בית לחם וילכו כל-הלילה יואב ואנשיו ויאר להם בחברון: **3 2Sa** ותהי המלחמה ארכה בין בית שאול ובין בית דוד ודוד הלך וחזק ובית שאול הלכים ודלים: **4** **5** **6** **7** **8** **9** **10** **11** **12** **13** **14** **15** **16** **17** **18** **19** **20** **21** **22** **23** **24** **25** **26** **27** **28** **29** **30** **31** **32** **33** **34** **35** **36** **37** **38** **39** **40** **41** **42** **43** **44** **45** **46** **47** **48** **49** **50** **51** **52** **53** **54** **55** **56** **57** **58** **59** **60** **61** **62** **63** **64** **65** **66** **67** **68** **69** **70** **71** **72** **73** **74** **75** **76** **77** **78** **79** **80** **81** **82** **83** **84** **85** **86** **87** **88** **89** **90** **91** **92** **93** **94** **95** **96** **97** **98** **99** **100**

באזני דוד בחברון את כל-אשר-טוב בעיני ישראל ובעיני כל-בית בנימן: **20** ויבא אבנר אל-דוד חברון ואתו עשרים אנשים ויעש דוד לאבנר ולאנשים אשר-אתו משתה: **21** ויאמר אבנר אל-דוד אקומה ואלכה ואקבצה אל-אדני המלך את-כל-ישראל ויכרתו אתך ברית ומלכת בכל אשר-תאווה נפשך וישלח דוד את-אבנר וילך בשלום: **22** והנה עבדי דוד ויואב בא מהגדוד ושלל רב עמם הביאו ואבנר איננו עסידוד בחברון כי שלחו וילך בשלום: **23** ויואב וכל-הצבא אשר-אתו באו ויגדו ליואב לאמר בא-אבנר בן-נר אל-המלך וישלחוהו וילך בשלום: **24** ויבא יואב אל-המלך ויאמר מזה עשיתה הנהיב אבנר אליך למה-זה שלחתו וילך הלוך: **25** ידעת את-אבנר בן-נר כי לפתתך בא ולדעת את-מוצאך ואת-**מבואך** **[מובאך]** ולדעת את כל-אשר אתה עשה: **26** ויצא יואב מעם דוד וישלח מלאכים אחרי אבנר וישבו אתו מבור הסרה ודוד לא ידע: **27** וישב אבנר חברון ויטהו יואב אל-תוך השער לדבר אתו בשלי ויכהו שם החמש וימת בדם עשה-אל אחיו: **28** וישמע דוד מאחרי כן ויאמר נקי אנכי וממלכתי מעם יהוה עד-עולם מדמי אבנר בן-נר: **29** יחלו על-ראש יואב ואל כל-בית אביו ואל-יכרת מבית יואב זב ומצרע ומחזיק בפלך ונפל בחרב וחסר-לחם: **30** ויואב ואבישי אחיו הרגו לאבנר על אשר המית את-עשהאל אחיהם בגבעון במלחמה: **31** ויאמר דוד אל-יואב ואל-כל-העם אשר-אתו קרעו בגדיכם וחגרו שקים וספרו לפני אבנר והמלך דוד הלך אחרי המטה: **32** ויקברו את-אבנר בחברון וישא המלך את-קולו ויבך אל-קבר אבנר ויבכו כל-העם: **33** **פ** ויקנן המלך אל-אבנר ויאמר הכמות נבל ימות אבנר: **34** ידך לא-אסרות והגליך לא-לנחשתים הגשו כנפול לפני בני-עולה נפלת ויספו כל-העם לבכות עליו: **35** ויבא כל-העם להברות את-דוד לחם בעוד היום וישבע דוד לאמר כה יעשה-לי אלהים וכה יסיף כי אם-לפני בוא-השמש אטעם-לחם או כל-מאומה: **36** וכל-העם הכירו וייטב בעיניהם ככל אשר עשה המלך בעיני כל-העם טוב: **37** וידעו כל-העם וכל-ישראל ביום ההוא כי לא היתה מהמלך להמית את-אבנר בן-נר: **38** **פ** ויאמר המלך אל-עבדיו הלא תדעו כי-ישר וגדול נפל היום הזה בישראל: **39** ואנכי היום רך ומשוח מלך והאנשים האלה בני צרויה קשים ממני ישלם יהוה לעשה הרעה כרעתו: **4Sa 4** **פ** וישמע בן-שאול כי מת אבנר בחברון וירפו ידיו וכל-ישראל נבהלו: **2** ושני אנשים שרי-גדודים היו בן-שאול שם האחד בענה ושם השני רכב בני רמון הבארתי מבני בנימן כי גם-בארות תחשב על-בנימן: **3** ויברחו הבארתיים גתימה ויהיו-שם גרים עד היום הזה: **4** וליהונתן בן-שאול בן נכה רגלים בן-חמש שנים היה בבא שמעת שאול ויהונתן מיזרעאל ותשאהו אמנתו ותנס ויהי בחפזה לנוס ויפל ויפסח ושמו מפिבשת: **5** וילכו בני-רמון הבארתי רכב ובענה ויבאו כחם היום אל-בית איש בשת והוא שכב את משכב הצהרים: **6** והנה באו עד-תוך הבית לקחי חטים ויכהו אל-החמש ורכב ובענה אחיו נמלטו: **7** ויבאו הבית והוא-שכב על-מטתו בחדר משכבו ויכהו וימתהו ויסירו את-ראשו ויקחו את-ראשו וילכו דרך הערבה כל-הלילה: **8** ויבאו את-ראש איש-בשת אל-דוד חברון ויאמרו אל-המלך הנה-ראש איש-בשת בן-שאול איבך אשר בקש את-נפשך ויתן יהוה לאדני המלך נקמות היום הזה משאול ומזרעו: **9** **ס** ויען דוד את-רכב ואת-בענה אחיו בני רמון הבארתי ויאמר להם חייהוה אשר-פרדה את-נפשי מכל-צרה: **10** כי המגיד לי

לאמר הנהזמת שאול והואהיה כמבשר בעיניו ואחזה בו ואהרנהו בצקלג אשר לתתילו בשרה: **11** אף כראנשים רשעים הרנו אתאישצדיק בביתו עלמשכבו ועתה הלוא אבקש אתדמו מידכם ובערתי אתכם מןהארץ: **12** ויצו דוד אתהנערים ויהרגום ויקצצו אתידיהם ואתרגליהם ויתלו עלהברכה בחברון ואת ראש אישבשת לקחו ויקברו בקבראבנר בחברון: **פ 2Sa 5** ויבאו כלשבטי ישראל אלדוד חברונה ויאמרו לאמר הננו עצמך ובשרך אנחנו: **2** גםאתמול גםשלשום בהיות שאול מלך עלינו אתה **(הייתה)** **(היית)** **(מוציא)** **(המוציא)** **(והמבי)** **(והמביא)** אתישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעה אתעמי אתישראל ואתה תהיה לנגיד עלישראל: **3** ויבאו כלזקני ישראל אלהמלך חברונה ויכרת להם המלך דוד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו אתדוד למלך עלישראל: **פ 4** בןשלשים שנה דוד במלכו ארבעים שנה מלך: **5** בחברון מלך עלייהודה שבע שנים וששה חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלוש שנה על כלישראל ויהודה: **6** וילך המלך ואנשיו ירושלם אליבסי וישב הארץ ויאמר לדוד לאמר לאתבוא הנה כי אסהסירך העורים והפסחים לאמר לאיבוא דוד הנה: **7** וילכד דוד את מצדת ציון היא עיר דוד: **8** ויאמר דוד ביום ההוא כלמכה יבסי ויגע בצנור ואתהפסחים ואתהעורים **(שנאו)** **(שנאו)** נפש דוד עלכן יאמרו עור ופסח לא יבוא אליהבית: **9** וישב דוד במצדה ויקראלה עיר דוד ויבן דוד סביב מןהמלוא וביתה: **10** וילך דוד הלוך וגדול ויהוה אלהי צבאות עמו: **פ 11** וישלח חירם מלךצור מלאכים אלדוד ועצי ארזים וחרשי עץ וחרשי אבן קיר ויבנובית לדוד: **12** וידע דוד כיהכינו יהוה למלך עלישראל וכי נשא ממלכתו בעבור עמו ישראל: **ס 13** ויקח דוד עוד פלגשים ונשים מירושלם אחרי באו מחברון ויולדו עוד לדוד בנים ובנות: **14** ואלה שמות הילדים לו בירושלם שמוע ושובב ונתן ושלמה: **15** ויבחר ואלישוע ונפג ויפיע: **16** ואלישמע ואלידע ואליפלט: **פ 17** וישמעו פלשתים כימשחו אתדוד למלך עלישראל ויעלו כלפלשתים לבקש אתדוד וישמע דוד וירד אליהמצודה: **18** ופלשתים באו וינטשו בעמק רפאים: **19** וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה אליפלשתים התתנם בידי ויאמר יהוה אלדוד עלה כינתן אתן אתהפלשתים בידך: **20** ויבא דוד בבעלפרצים ויכם שם דוד ויאמר פרץ יהוה אתאיבי לפני כפרץ מים עלכן קרא שמהמקום ההוא בעל פרצים: **21** ויעזבושם אתעצביהם וישאם דוד ואנשיו: **פ 22** ויספו עוד פלשתים לעלות וינטשו בעמק רפאים: **23** וישאל דוד ביהוה ויאמר לא תעלה הסב אל אחריהם ובאת להם ממול בכאים: **24** ויהי **(בשמעך)** **(כשמעך)** אתקול צעדה בראשי הבכאים אז תחרץ כי אז יצא יהוה לפניך להכות במחנה פלשתים: **25** ויעש דוד כן כאשר צוהו יהוה ויך אתפלשתים מגבע עדבאך גור: **פ 2Sa 6** ויסף עוד דוד אתכלבחר בישראל שלשים אלף: **2** ויקם וילך דוד וכלהעם אשר אתו מבעלי יהודה להעלות משם את ארון האלהים אשרנקרא שם שם יהוה צבאות ישב הכרבים עליו: **3** וירכבו אתארון האלהים אלענגלה חדשה וישארו מבית אבינדב אשר בגבעה ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים אתהענגלה חדשה: **4** וישארו מבית אבינדב אשר בגבעה עם ארון האלהים ואחיו הלך לפני הארון: **5** ודוד וכלבית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנענעים ובצלצלים: **6** ויבאו עדגרן נכון וישלח עזא אלארון האלהים ויאחז בו כי שמשו הבקר: **7** ויהראף

יהוה בעזה ויכהו שם האלהים על-השל וימת שם עם ארון האלהים: 8 ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה פרץ בעזה ויקרא למקום ההוא פרץ עזה עד היום הזה: 9 וירא דוד את-יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבוא אלי ארון יהוה: 10 ולא-אבה דוד להסיר אליו את-ארון יהוה על-עיר דוד ויטהו דוד בית עבד-אדם הגתי: 11 וישב ארון יהוה בית עבד אדם הגתי שלשה חדשים ויברך יהוה את-עבד אדם ואת-כל-ביתו: 12 ויגד למלך דוד לאמר ברך יהוה את-בית עבד אדם ואת-כל-אשר-לו בעבור ארון האלהים וילך דוד ויעל את-ארון האלהים מבית עבד אדם עיר דוד בשמחה: 13 ויהי כי צעדו נשאי ארון-יהוה ששה צעדים ויזבח שור ומריא: 14 ודוד מזכר בכל-עז לפני יהוה ודוד חגור אפוד בד: 15 ודוד וכל-בית ישראל מעלים את-ארון יהוה בתרועה ובקול שופר: 16 והיה ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת-שאול נשקפה בעד החלון ותרא את-המלך דוד מפוז ומזכר לפני יהוה ותבו לו בלבה: 17 ויבאו את-ארון יהוה ויצגו אתו במקומו בתוך האהל אשר נטה-לו דוד ויעל דוד עלות לפני יהוה ושלמים: 18 ויכל דוד מהעלות העולה והשלמים ויברך את-העם בשם יהוה צבאות: 19 ויחלק לכל-העם לכל-המון ישראל למאיש ועד-אשה לאיש חלת לחם אחת ואשפר אחד ואשישה אחת וילך כל-העם איש לביתו: 20 וישב דוד לברך את-ביתו ותצא מיכל בת-שאול לקראת דוד ותאמר מה-נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות נגלות אחד הרקים: 21 ויאמר דוד אל-מיכל לפני יהוה אשר בחר-בי מאביך ומכל-ביתו לצות אתי נגיד על-עם יהוה על-ישראל ושחקתי לפני יהוה: 22 ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועם-האמהות אשר אמרת עמם אכבדה: 23 ולמיכל בת-שאול לא-היה לה ילד עד יום מותה: 24 **2Sa 7** והי כיישב המלך בביתו ויהוה הניח-לו מסביב מכל-איביו: 2 ויאמר המלך אל-נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים וארון האלהים ישב בתוך היריעה: 3 ויאמר נתן אל-המלך כל אשר בלבבך לך עשה כי יהוה עמך: 4 ויהי בלילה ההוא ויהי דבר-יהוה אל-נתן לאמר: 5 לך ואמרת אל-עבדי אל-דוד כה אמר יהוה האתה תבנה-לי בית לשבת: 6 כי לא ישבתי בבית למיום העלתי את-בני ישראל ממצרים ועד היום הזה ואהיה מתהלך באהל ובמשכן: 7 בכל אשר-התהלכתי בכל-בני ישראל הדבר דברתי את-אחד שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את-עמי את-ישראל לאמר למה לא-בניתם לי בית ארזים: 8 ועתה כה-תאמר לעבדי לדוד כה אמר יהוה צבאות אני לקחתך מן-הנוה מאחר הצאן להיות נגיד על-עמי על-ישראל: 9 ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרתה את-כל-איביך מפניך ועשתי לך שם גדול כשם הגדלים אשר בארץ: 10 ושמתי מקום לעמי לישראל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירנו עוד ולא-יסיפו בני-עולה לענותו כאשר בראשונה: 11 ולמן-היום אשר צויתי שפטים על-עמי ישראל והניחתי לך מכל-איביך והגיד לך יהוה כייבית יעשה-לך יהוה: 12 כי ימלאו ימך ושכבת את-אבתך והקימתי את-זרעך אחרך אשר יצא ממעיך והכינתי את-ממלכתו: 13 הוא יבנה-בית לשמי וכננתי את-כסא ממלכתו עד-עולם: 14 אני אהיה-לו לאב והוא יהיה-לי לבן אשר בהעותו והכחתיו בשבט אנשים ובנגעי בני אדם: 15 וחסדי לא-יסור ממנו כאשר הסרתי מעם שאול אשר הסרתי מלפניך: 16 ונאמן ביתך וממלכתך עד-עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד-עולם: 17 ככל הדברים האלה וככל החזיון הזה כן דבר נתן

אל-דוד: **ס 18** ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי אנכי אדני יהוה ומי ביתי כי הביאתני ער-הלם: **19** ותקטן עוד זאת בעיניך אדני יהוה ותדבר גם אל-בית-עבדך למרחוק וזאת תורת האדם אדני יהוה: **20** ומה-יוסף דוד עוד לדבר אליך ואתה ידעת את-עבדך אדני יהוה: **21** בעבור דברך וכלבך עשית את כל-הגדולה הזאת להודיע את-עבדך: **22** על-כן גדלת אדני יהוה כ-י-אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר-שמענו באזנינו: **23** ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ אשר הלכו-אלהים לפדות-לו לעם ולשום לו שם ולעשות לכם הגדולה ונראות לארצך מפני עמך אשר פדית לך ממצרים גוים ואלהיו: **24** ותכונן לך את-עמך ישראל לך לעם ער-עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים: **ס 25** ועתה יהוה אלהים הדבר אשר דברת על-עבדך ועל-ביתו הקם ער-עולם ועשה כאשר דברת: **26** ויגדל שמך ער-עולם לאמר יהוה צבאות אלהים על-ישראל ובית עבדך דוד יהיה נכון לפניך: **27** כ-י-אתה יהוה צבאות אלהי ישראל גלית את-אזן עבדך לאמר בית אבנה-לך על-כן מצא עבדך את-לבו להתפלל אליך את-התפלה הזאת: **28** ועתה אדני יהוה את-ההוא האלהים ודבריך יהיו אמת ותדבר אל-עבדך את-הטובה הזאת: **29** ועתה הואל וברך את-בית עבדך להיות לעולם לפניך כ-י-אתה אדני יהוה דברת ומברכתך יברך בית-עבדך לעולם: **פ 8 2Sa** ויהי אחר-כן ויך דוד את-פלשתים ויכניעם ויקח דוד את-מתג האמה מיד פלשתים: **2** ויך את-מואב וימדרם בחבל השכב אותם ארצה וימדר שני-חבלים להמית ומלא החבל להחיות ותהי מואב לדוד לעבדים נשאי מנחה: **3** ויך דוד את-הדדעור בן-רחב מלך צובה בלכתו להשיב ידו בנחר-**כך** **[פרתן]**: **4** וילכד דוד ממנו אלף ושבע-מאות פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את-כל-הרכב ויותר ממנו מאה רכב: **5** ותבא ארם דמשק לעזר להדדעור מלך צובה ויך דוד בארם עשרים-ושנים אלף איש: **6** וישם דוד נצבים בארם דמשק ותהי ארם לדוד לעבדים נושאי מנחה וישע יהוה את-דוד בכל אשר הלך: **7** ויקח דוד את שלשי הזהב אשר היו אל עבדי הדדעור ויביאם ירושלם: **8** ומבטח ומברתי ערי הדדעור לקח המלך דוד נחשת הרבה מאד: **ס 9** וישמע תעי מלך חמת כי הכה דוד את כל-חיל הדדעור: **10** וישלח תעי את-יורם-בנו אל-המלך-דוד לשאל-לו לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדדעור ויכהו כ-י-איש מלחמות תעי היה הדדעור ובידו היו כלי-כסף וכלי-זהב וכלי נחשת: **11** גם-אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עס-הכסף והזהב אשר הקדיש מכל-הגוים אשר כבש: **12** מארם וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק ומשלל הדדעור בן-רחב מלך צובה: **13** ויעש דוד שם בשבו מהכותו את-ארם בני-אמלח שמונה עשר אלף: **14** וישם באדום נצבים בכל-אדום שם נצבים ויהי כל-אדום עבדים לדוד ויושע יהוה את-דוד בכל אשר הלך: **15** וימלך דוד על-כל-ישראל ויהי דוד עשה משפט וצדקה לכל-עמו: **16** ויואב בן-צרויה על-הצבא ויהושפט בן-אחילוד מזכיר: **17** וצדוק בן-אחימלך ואחימלך בן-אביתר כהנים ושריה סופר: **18** ובניהו בן-יהוידע והכרתי והפלתי ובני דוד כהנים היו: **פ 9 2Sa** ויאמר דוד הכי יש-עוד אשר נותר לבית שאול ואעשה עמו חסד בעבור יהונתן: **2** ולבית שאול עבד ושמו ציבא ויקראו-לו אל-דוד ויאמר המלך אליו האתה ציבא ויאמר עבדך: **3** ויאמר המלך האפס עוד איש לבית שאול ואעשה עמו חסד אלהים ויאמר ציבא אל-המלך עוד בן ליהונתן נכה רגלים: **4** ויאמר-לו

המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל-המלך הנה-הוא בית מכיר בן-עמיאל בלו דבר: **5** וישלח המלך דוד ויקחהו מבית מכיר בן-עמיאל מלו דבר: **6** ויבא מפיבשת בן-יהונתן בן-שאול אל-דוד ויפל על-פניו וישתחו ויאמר דוד מפיבשת ויאמר הנה עבדך: **7** ויאמר לו דוד אל-תירא כי עשה אעשה עמך חסד בעבור יהונתן אביך והשבתי לך את-כל-שדה שאול אביך ואתה תאכל לחם על-שלחני תמיד: **8** וישתחו ויאמר מה עבדך כי פנית אל-הכלב המת אשר כמוני: **9** ויקרא המלך אל-ציבא נער שאול ויאמר אליו כל אשר היה לשאול ולכלל-ביתו נתתי לבן-אדניך: **10** ועבדת לו את-האדמה אתה ובניך ועבדיך והבאת והיה לבן-אדניך לחם ואכלו ומפיבשת בן-אדניך יאכל תמיד לחם על-שלחני ולציבא חמשה עשר בנים ועשרים עבדים: **11** ויאמר ציבא אל-המלך ככל אשר יצוה אדני המלך את-עבדו כן יעשה עבדך ומפיבשת אכל על-שלחני כאחד מבני המלך: **12** ולמפיבשת בן-קטן ושמו מיכא וכל מושב בית-ציבא עבדים למפיבשת: **13** ומפיבשת ישב בירושלם כי על-שלחן המלך תמיד הוא אכל והוא פסח שתי רגליו: **2Sa 10** **פ** ויהי אחרי-כן וימת מלך בני עמון וימלך חנון בנו תחתיו: **2** ויאמר דוד אעשה-חסד עם-חנון בן-נחש כאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח דוד לנחמו ביד-עבדיו אל-אביו ויבאו עבדי דוד ארץ בני עמון: **3** ויאמרו שרי בני-עמון אל-חנון אדניהם המכבד דוד את-אביך בעיניך כי-שלח לך מנחמים הלוא בעבור חקור את-העיר ולרגלה ולהפכה שלח דוד את-עבדיו אליך: **4** ויקח חנון את-עבדי דוד ויגלח את-חצי זקנם ויכרת את-מדויהם בחצי עד שתותיהם וישלחם: **5** ויגדו לדוד וישלח לקראתם כיהיו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עדי-צמח זקנכם ושבתם: **6** ויראו בני עמון כי נבאשו בדוד וישלחו בני-עמון וישכרו את-אדם בית-רחוב ואת-אדם צובא עשרים אלף רגלי ואת-מלך מעכה אלף איש ואיש טוב שנים-עשר אלף איש: **7** וישמע דוד וישלח את-יואב ואת כל-הצבא הגברים: **8** ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח השער ואדם צובא ורחוב ואיש-טוב ומעכה לבדם בשדה: **9** וירא יואב כיהיתה אליו פני המלחמה מפנים ומאחור ויבחר מכל בחורי **(בישראל)** **[ישראל]** ויערך לקראת אדם: **10** ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערך לקראת בני עמון: **11** ויאמר אס-תחזק אדם ממני והיתה לי לישועה ואם-בני עמון יחזקו ממך והלכתי להושיע לך: **12** חזק ונתחזק בעד-עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה יעשה הטוב בעיניו: **13** ויגש יואב והעם אשר עמו למלחמה באדם וינסו מפניו: **14** ובני עמון ראו כי-נס אדם וינסו מפני אבישי ויבאו העיר וישב יואב מעל בני עמון ויבא ירושלם: **15** וירא אדם כי נגף לפני ישראל ויאספו יחד: **16** וישלח הדרדעור ויצא את-אדם אשר מעבר הנהר ויבאו חילם ושובך שר-צבא הדרדעור לפניהם: **17** ויגדו לדוד **ס** ויאסף את-כל-ישראל ויעבר את-הירדן ויבא חלאמה ויערכו אדם לקראת דוד וילחמו עמו: **18** וינס אדם מפני ישראל ויהרג דוד מאדם שבע מאות רכב וארבעים אלף פרשים ואת שובך שר-צבאו הכה וימת שם: **19** ויראו כל-המלכים עבדי הדרדעור כי נגפו לפני ישראל וישלמו את-ישראל ויעבדו ויראו אדם להושיע עוד את-בני עמון: **2Sa 11** **פ** והי לתשובת השנה לעת צאת המלאכים וישלח דוד את-יואב ואת-עבדיו עמו ואת-כל-ישראל וישחתו את-בני עמון ויצרו על-רבה ודוד יושב בירושלם: **ס** **2** והי לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו ויתהלך על-גג בית-המלך וירא אשה רחצת

מעל הגג והאשה טובת מראה מאד: **3** וישלח דוד וידרש לאשה ויאמר הלוא־זאת בת־שבע בת־אליעם אשת אוריה החתי: **4** וישלח דוד מלאכים ויקחה ותבוא אליו וישכב עמה והיא מתקדשת מטמאתה ותשב אל־ביתה: **5** ותהר האשה ותשלח ותגד לדוד ותאמר הרה אנכי: **6** וישלח דוד אל־יואב שלח אלי את־אוריה החתי וישלח יואב את־אוריה אל־דוד: **7** ויבא אוריה אליו וישאל דוד לשלום יואב ולשלום העם ולשלום המלחמה: **8** ויאמר דוד לאוריה רד לביתך ורחץ רגליך ויצא אוריה מבית המלך ותצא אחריו משאת המלך: **9** וישכב אוריה פתח בית המלך את כל־עבדי אדניו ולא ירד אל־ביתו: **10** ויגדו לדוד לאמר לא־ירד אוריה אל־ביתו ויאמר דוד אל־אוריה הלוא מדרך אתה בא מדוע לא־ירדת אל־ביתך: **11** ויאמר אוריה אל־דוד הארון וישראל ויהודה ישבים בסכות ואדני יואב ועבדי אדני על־פני השדה חנים ואני אבוא אל־ביתי לאכל ולשתות ולשכב עם־אשתי חיך וחי נפשך אם־אעשה את־הדבר הזה: **12** ויאמר דוד אל־אוריה שב בזה גס־היום ומחר אשלחך וישב אוריה בירושלם ביום ההוא וממחרת: **13** ויקרא־לו דוד ויאכל לפניו וישת וישכרוהו ויצא בערב לשכב במשכבו עם־עבדי אדניו ואל־ביתו לא ירד: **14** ויהי בבקר ויכתב דוד ספר אל־יואב וישלח ביד אוריה: **15** ויכתב בספר לאמר הבו את־אוריה אל־מול פני המלחמה החזקה ושבתם מאחריו ונכה ומת: **16** ויהי בשמור יואב אלה־עיר ויתן את־אוריה אל־המקום אשר ידע כי אנשי־חיל שם: **17** ויצאו אנשי העיר וילחמו את־יואב ויפל מן־העם מעבדי דוד וימת גם אוריה החתי: **18** וישלח יואב ויגד לדוד את־כל־דברי המלחמה: **19** ויצו את־המלאך לאמר ככלותך את כל־דברי המלחמה לדבר אלה־המלך: **20** והיה אם־תעלה חמת המלך ואמר לך מדוע נגשתם אלה־עיר להלחם הלוא ידעתם את אשר־ירו מעל החומה: **21** מִי־הכה את־אבימלך בן־יובשת הלוא־אשה השליכה עליו פלח רכב מעל החומה וימת בתבץ למה נגשתם אל־החומה ואמרת גם עבדך אוריה החתי מת: **22** וילך המלאך ויבא ויגד לדוד את כל־אשר שלחו יואב: **23** ויאמר המלאך אל־דוד כִּי־גברו עלינו האנשים ויצאו אלינו השדה ונהיה עליהם עד־פתח השער: **24** **[ויראו]** **[ויררו]** **[המוראים]** **[המוראים]** אל־עבדך מעל החומה וימותו מעבדי המלך וגם עבדך אוריה החתי מת: **25** ויאמר דוד אל־המלאך כה־תאמר אל־יואב אל־ירע בעיניך את־הדבר הזה כִּי־כזה וכזה תאכל החרב החזק מלחמתך אלה־עיר והרסה וחזקהו: **26** ותשמע אשת אוריה כִּי־מת אוריה אישה ותספד על־בעלה: **27** ויעבר האבל וישלח דוד ויאספה אל־ביתו ותהי־לו לאשה ותלד לו בן וירע הדבר אשר־עשה דוד בעיני יהוה: **2Sa 12 פ** וישלח יהוה את־נתן אל־דוד ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש: **2** לעשיר היה צאן ובקר הרבה מאד: **3** ולרש אין־כל כי אם־כבשה אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועם־בניו יחדו מפתו תאכל ומכסו תשתה ובחיקו תשכב ותהי־לו כבת: **4** ויבא הלך לאיש העשיר ויחמל לקחת מצאנו ומבקרו לעשות לארח הבא־לו ויקח את־כבשת האיש הראש ויעשה לאיש הבא אליו: **5** ויחר־אף דוד באיש מאד ויאמר אל־נתן חִי־יהוה כי בן־מות האיש העשה זאת: **6** ואת־הכבשה ישלם ארבעתים עקב אשר עשה את־הדבר הזה ועל אשר לא־חמל: **7** ויאמר נתן אל־דוד אתה האיש כה־אמר יהוה אלהי ישראל אנכי משחתך למלך על־ישראל ואנכי הצלתיך מיד שאול: **8** ואתנה לך את־בית אדניך ואת־נשי אדניך בחיקך

ואתנה לך את־בית ישראל ויהודה ואס־מעט ואספה לך כהנה וכהנה: 9 מדוע בזית את־דבר יהוה לעשות הרע (בעינו) [בעיני] את אוריה החתי הכית בחרב ואת־אשתו לקחת לך לאשה ואחו הרגת בחרב בני עמון: 10 ועתה לא־חסור חרב מביתך עד־עולם עקב כי בזחתי ותקח את־אשת אוריה החתי להיות לך לאשה: 11 כה אמר יהוה הנני מקים עליך רעה מביתך ולקחתי את־נשיך לעיניך ונתתי לרעיך ושכב עס־נשיך לעיני השמש הזאת: 12 כי אתה עשית בסתר ואני אעשה את־הדבר הזה נגד כל־ישראל ונגד השמש: 13 ויאמר דוד אל־נתן חטאתי ליהוה 14 ויאמר נתן אל־דוד גס־יהוה העביר חטאתך לא תמות: 15 וילך נתן אל־ביתו ויגף יהוה את־הילד אשר ילדה אשת־אוריה לדוד ויאנש: 16 ויבקש דוד את־האלהים בעד הנער ויצם דוד צום ובא ולן ושכב ארצה: 17 ויקמו זקני ביתו עליו להקימו מן־הארץ ולא אבה ולא־ברא אתם לחם: 18 ויהי ביום השביעי וימת הילד ויראו עבדי דוד להניד לו כי־מת הילד כי אמרו הנה בהיות הילד חי דברנו אליו ולא־שמע בקולנו ואיך נאמר אליו מת הילד ועשה רעה: 19 וירא דוד כי עבדיו מתלחשים ויבן דוד כי מת הילד ויאמר דוד אל־עבדיו המת הילד ויאמרו מת: 20 ויקם דוד מזה־ארץ וירחץ ויסך ויחלף (שמלתו) [שמלתיו] ויבא בית־יהוה וישתחו ויבא אל־ביתו וישאל וישימו לו לחם ויאכל: 21 ויאמרו עבדיו אליו מה־הדבר הזה אשר עשית בעבור הילד חי צמת ותבך וכאשר מת הילד קמת ותאכל לחם: 22 ויאמר בעוד הילד חי צמתי ואבכה כי אמרתי מי יודע (יחנני) [יחנני] יהוה וחי הילד: 23 ועתה מת למה זה אני צם האוכל להשיבו עוד אני הלך אליו והוא לא־ישוב אלי: 24 וינחם דוד את בת־שבע אשתו ויבא אליה וישכב עמה ותלד בן (ויקרא) [ותקרא] את־שמו שלמה ויהוה אהבו: 25 וישלח ביד נתן הנביא ויקרא את־שמו ידידה בעבור יהוה: 26 וילחם יואב ברבת בני עמון וילכד את־עיר המלוכה: 27 וישלח יואב מלאכים אל־דוד ויאמר נלחמתי ברבה גם־לכדתי את־עיר המים: 28 ועתה אסף את־יתר העם והנה על־העיר ולכדה פן־אלכד אני את־העיר ונקרא שמי עליה: 29 ויאסף דוד את־כל־העם וילך רבתה וילחם בה וילכדה: 30 ויקח את־עטרת־מלכם מעל ראשו ומשקלה ככר זהב ואבן יקרה ותהי על־ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד: 31 ואת־העם אשר־בה הוציא וישם במגרה ובחרצי הברזל ובמגזרת הברזל והעביר אותם (במלכך) [במלכך] וכן יעשה לכל ערי בני־עמון וישב דוד וכל־העם ירושלים: 32 ויהי אחר־יכן ולאבשלום בן־דוד אחות יפה ושמה תמר ויאהבה אמנון בן־דוד: 3 ויצר לאמנון להתחלות בעבור תמר אחתו כי בתולה היא ויפלא בעיני אמנון לעשות לה מאומה: 3 וילאמנון רע ושמו יונדב בן־שמעה אחי דוד ויונדב איש חכם מאד: 4 ויאמר לו מדוע אתה ככה דל בן־המלך בבקר בבקר הלוא תניד לי ויאמר לו אמנון את־תמר אחות אבשלם אחי אני אהב: 5 ויאמר לו יונדב שכב עלי־משכבך והתחל ובא אביך לראותך ואמרת אליו תבא נא תמר אחותי ותברני לחם ועשתה לעיני את־הבריה למען אשר אראה ואכלתי מידה: 6 וישכב אמנון ויתחל ויבא המלך לראותו ויאמר אמנון אל־המלך תבוא־נא תמר אחתי ותלבב לעיני שתי לבבות ואברה מידה: 7 וישלח דוד אל־תמר הביתה לאמר לכי נא בית אמנון אחיך ועש־לו הבריה: 8 ותלך תמר בית אמנון אחיה והוא שכב ותקח את־הבצק (ותלוש) [ותלוש] ותלבב

לעיניו ותבשל את־הלבבות: 9 ותקח את־המשרת ותצק לפניו וימאן לאכול ויאמר אמנון הוציאו כל־איש מעלי ויצאו כל־איש מעליו: 10 ויאמר אמנון אל־תמר הביאי הבריה החדר ואברה מידך ותקח תמר את־הלבבות אשר עשתה ותבא לאמנון אחיה החדרה: 11 ותגש אליו לאכל ויחזק־בה ויאמר לה בואי שכבי עמי אחותי: 12 ותאמר לו אל־אחי אל־תענני כי לא־יעשה כן בישראל אל־תעשה את־הנבלה הזאת: 13 ואני אנה אוליך את־הרפתי ואתה תהיה כאחד הנבלים בישראל ועתה דבר־נא אל־המלך כי לא ימנעני ממך: 14 ולא אבה לשמע בקולה ויחזק ממנה ויענה וישכב אתה: 15 וישנאה אמנון שנאה גדולה מאד כי גדולה השנאה אשר שנאה מאהבה אשר אהבה ויאמר־לה אמנון קומי לכי: 16 ותאמר לו אל־אודת הרעה הגדולה הזאת מאחרת אשר־עשית עמי לשלחני ולא אבה לשמע לה: 17 ויקרא את־נערו משרתו ויאמר שלח־נא את־זאת מעלי החוצה ונעל הדלת אחריה: 18 ועליה כתנת פסים כי כן תלבשן בנות־המלך הבתולות מעילים ויצא אותה משרתו החויץ ונעל הדלת אחריה: 19 ותקח תמר אפר על־ראשה וכתנת הפסים אשר עליה קרעה ותשם ידה על־ראשה ותלך הלוך וזעקה: 20 ויאמר אליה אבשלום אחיה האמנון אחיך היה עמך ועתה אחותי החרישו אחיך הוא אל־תשיתי את־לבך לדבר הזה ותשב תמר ושממה בית אבשלום אחיה: 21 והמלך דוד שמע את כל־הדברים האלה ויחר לו מאד: 22 ולא־דבר אבשלום עם־אמנון למרע ועד־טוב כי־שנא אבשלום את־אמנון על־דבר אשר ענה את תמר אחתו: 23 ויהי לשנתיים ימים ויהיו גזזים לאבשלום בבעל חצור אשר עם־אפרים ויקרא אבשלום לכל־בני המלך: 24 ויבא אבשלום אל־המלך ויאמר הנה־נא גזזים לעבדך ילך־נא המלך ועבדיו עם־עבדך: 25 ויאמר המלך אל־אבשלום אל־בני אל־נא נלך כלנו ולא נכבד עליך ויפרץ־בו ולא־אבה ללכת ויברכהו: 26 ויאמר אבשלום ולא ילך־נא אתנו אמנון אחי ויאמר לו המלך למה ילך עמך: 27 ויפרץ־בו אבשלום וישלח אתו את־אמנון ואת כל־בני המלך: 28 ויצו אבשלום את־נערו לאמר ראו נא כטוב לב־אמנון ביין ואמרתי אליכם הכו את־אמנון והמתם אתו אל־תיראו הלוא כי אנכי צייתי אתכם חזקו והיו לבני־חיל: 29 ויעשו נערי אבשלום לאמנון כאשר צוה אבשלום ויקמו כל־בני המלך וירכבו איש על־פרדו וינסו: 30 ויהי המה בדרך והשמעה באה אל־דוד לאמר הכה אבשלום את־כל־בני המלך ולא־נותר מהם אחד: 31 ויקם המלך ויקרע את־בגדיו וישכב ארצה וכל־עבדיו נצבים קרעי בגדים: 32 ויען יונדב בן־שמעה אחי־דוד ויאמר אל־יאמר אדני את כל־הנערים בני־המלך המיתו כי־אמנון לבדו מת כי־על־פי אבשלום היתה שומה מיום ענתו את תמר אחתו: 33 ועתה אל־ישם אדני המלך אל־לבו דבר לאמר כל־בני המלך מתו כי־אם־אמנון לבדו מת: 34 ויברח אבשלום וישא הנער הצפה את־[עיניו] וירא והנה עס־רב הלכים מדרך אחריו מצד ההר: 35 ויאמר יונדב אל־המלך הנה בני־המלך באו כדבר עבדך כן היה: 36 ויהי ככלתו לדבר והנה בני־המלך באו וישאו קולם ויבכו וגם־המלך וכל־עבדיו בכו בכי גדול מאד: 37 ואבשלום ברח וילך אל־חלמי בן־[עמיהור] [עמיהור] מלך גשור ויתאבל על־בנו כל־הימים: 38 ואבשלום ברח וילך גשור ויהי־שם שלש שנים: 39 ותכל דוד המלך לצאת אל־אבשלום כי־נחם על־אמנון כי־מת: 40 וידע יואב בן־צרויה כי־לב המלך על־אבשלום: 2 וישלח יואב תקועה ויקח משם אשה חכמה ויאמר אליה

התאבלינא ולבשינא בנדיאבל ואלתסוכי שמן והיית כאשה זה ימים רבים
 מתאבלת על-מת: **3** ובאת אל-המלך ודברת אליו כדבר הזה וישם יואב
 את-הדברים בפיה: **4** ותאמר האשה התקעית אל-המלך ותפל על-אפיה ארצה
 ותשתחו ותאמר הושעה המלך: **5** **ס** ויאמר-לה המלך מה-לך ותאמר אבל
 אשה-אלמנה אני וימת אישי: **6** ולשפחתך שני בנים וינצו שניהם בשדה ואין מציל
 ביניהם ויכו האחד את-האחד וימת אתו: **7** והנה קמה כל-המשפחה על-שפחתך
 ויאמרו תני את-מכה אחיו ונמתהו בנפש אחיו אשר הרג ונשמידה גם את-היורש
 וכבו את-גחלתי אשר נשארה לבלתי **[שום-]** **[שים-]** לאישי שם ושארית על-פני
 האדמה: **8** **פ** ויאמר המלך אל-האשה לכי לביתך ואני אצוה עליך: **9** ותאמר
 האשה התקועית אל-המלך עלי אדני המלך העון ועל-בית אבי והמלך וכסאו
 נקי: **10** **ס** ויאמר המלך המדבר אליך והבאתו אלי ולא-יסיף עוד לגעת בך: **11**
 ותאמר יזכרנא המלך את-יהוה אלהיך **[מהרביית]** **[מהרבת]** גאל הדם לשחת ולא
 ישמידו את-בני ויאמר חי-יהוה אסיפל משערת בנך ארצה: **12** ותאמר האשה
 תדבר-נא שפחתך אל-אדני המלך דבר ויאמר דברי: **13** **ס** ותאמר האשה ולמה
 חשבתה כזאת על-עם אלהים ומדבר המלך הדבר הזה כאשם לבלתי השיב המלך
 את-נדחו: **14** כי-מות נמות וכמים הנגרים ארצה אשר לא יאספו ולא-ישא אלהים
 נפש וחשב מחשבות לבלתי ידח ממנו נדח: **15** ועתה אשר-באתי לדבר אל-המלך
 אדני את-הדבר הזה כי יראני העם ותאמר שפחתך אדבר-הנא אל-המלך אולי
 יעשה המלך את-דבר אמתו: **16** כי ישמע המלך להציל את-אמתו מכף האיש
 להשמיד אתי ואת-בני יחד מנחלת אלהים: **17** ותאמר שפחתך יהיה-נא דבר-אדני
 המלך למנוחה כי כמלאך האלהים כן אדני המלך לשמע הטוב והרע ויהוה
 אלהיך יהי עמך: **18** **פ** ויען המלך ויאמר אל-האשה אל-נא תכחדי ממני דבר
 אשר אנכי שאל אתך ותאמר האשה ידבר-נא אדני המלך: **19** ויאמר המלך היד
 יואב אתך בכל-זאת ותען האשה ותאמר חי-נפשך אדני המלך אם-אש להמין
 ולהשמיל מכל אשר-דבר אדני המלך כי-עבדך יואב הוא צוני והוא שם בפי
 שפחתך את כל-הדברים האלה: **20** לבעבור סבב את-פני הדבר עשה עבדך יואב
 את-הדבר הזה ואדני חכם כחכמת מלאך האלהים לדעת את-כל-אשר בארץ: **21** **ס**
 ויאמר המלך אל-יואב הנה-נא עשיתי את-הדבר הזה ולך השב את-הנער
 את-אבשלום: **22** ויפל יואב אל-פניו ארצה וישתחו ויברך את-המלך ויאמר יואב
 היום ידע עבדך כי-מצאתי חן בעיניך אדני המלך אשר-עשה המלך את-דבר
[עבדו] **[עבדך]**: **23** ויקם יואב וילך גשורה ויבא את-אבשלום ירושלם: **24** **פ** ויאמר
 המלך יסב אל-ביתו ופני לא יראה ויסב אבשלום אל-ביתו ופני המלך לא ראה:
25 **ס** וכאבשלום לא-היה אישיפה בכל-ישראל להלל מאד מכף רגלו ועד קדקדו
 לא-היה בו מום: **26** ובגלחו את-ראשו והיה מקץ ימים לימים אשר יגלח כי-כבד
 עליו וגלחו ושקל את-שער ראשו מאתים שקלים באבן המלך: **27** ויולדו לאבשלום
 שלושה בנים ובת אחת ושמה תמר היא היתה אשה יפת מראה: **28** **פ** וישב
 אבשלום בירושלם שנתיים ימים ופני המלך לא ראה: **29** וישלח אבשלום אל-יואב
 לשלח אתו אל-המלך ולא אבה לבוא אליו וישלח עוד שנית ולא אבה לבוא: **30**
 ויאמר אל-עבדיו ראו חלקת יואב אל-ידי ולד-שם שערים לכו **[והוציתיה]** **[והציתוה]**
 באש ויצתו עבדי אבשלום את-החלקה באש: **31** **פ** ויקם יואב ויבא אל-אבשלום

הביתה ויאמר אליו למה הציתו עבדך את-החלקה אשר-לי באש: **32** ויאמר
 אבשלום אל-יואב הנה שלחתי אליך לאמר בא הנה ואשלחה אתך אל-המלך
 לאמר למה באתי מגשור טוב לי עד אני-שם ועתה אראה פני המלך ואם-ישיבי
 עון והמתני: **33** ויבא יואב אל-המלך ויגד-לו ויקרא אל-אבשלום ויבא אל-המלך
 וישתחו לו על-אפיו ארצה לפני המלך וישק המלך לאבשלום: **פ** **2Sa 15** ויהי מאחרי
 כן ויעש לו אבשלום מרכבה וססים וחמשים איש רצים לפניו: **2** והשכים אבשלום
 ועמד על-יד דרך השער ויהי כל-האיש אשר-יהיה-לו-ריב לבוא אל-המלך
 למשפט ויקרא אבשלום אליו ויאמר אי-מזה עיר אתה ויאמר מאחד שבטי-ישראל
 עבדך: **3** ויאמר אליו אבשלום ראה דברך טובים ונכחים ושמע אין-לך מאת
 המלך: **4** ויאמר אבשלום מי-ישמני שפט בארץ ועלי יבוא כל-איש
 אשר-יהיה-לו-ריב ומשפט והצדקתיו: **5** והיה בקרב-איש להשתחות לו ושלח את-ידו
 והחזיק לו ונשק לו: **6** ויעש אבשלום כדבר הזה לכל-ישראל אשר-יבאו למשפט
 אל-המלך ויגנב אבשלום את-לב אנשי ישראל: **פ** ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר
 אבשלום אל-המלך אלכה נא ואשלם את-נדרי אשר-נדרתי ליהוה בחברון: **8**
 כי-נדר נדר עבדך בשבתי בגשור בארם לאמר אם-**ישיב** **ישוב** ישיבני יהוה
 ירושלם ועבדתי את-יהוה: **9** ויאמר-לו המלך לך בשלום ויקם וילך חברונה: **פ** **10**
 וישלח אבשלום מרגלים בכל-שבטי ישראל לאמר כשמעכם את-קול השפר
 ואמרתם מלך אבשלום בחברון: **11** ואת-אבשלום הלכו מאתים איש מירושלם
 קראים והלכים לתמם ולא ידעו כל-דבר: **12** וישלח אבשלום את-אחיותפל הגילני
 יועץ דוד מעירו מגלה בזבחו את-הזבחים ויהי הקשר אמץ והעם הולך ורב
 את-אבשלום: **13** ויבא המגיד אל-דוד לאמר היה לב-איש ישראל אחרי אבשלום:
14 ויאמר דוד לכל-עבדיו אשר-אתו בירושלם קומו ונברחה כי לא-תהיה-לנו
 פליטה מפני אבשלום מהרו ללכת פן-ימהר והשגנו והדיח עלינו את-הרעה והכה
 העיר לפי-חרב: **15** ויאמרו עבדי-המלך אל-המלך ככל אשר-יבחר אדני המלך
 הנה עבדיך: **16** ויצא המלך וכל-ביתו ברגליו ויעזב המלך את עשר נשים פלגשים
 לשמר הבית: **17** ויצא המלך וכל-העם ברגליו ויעמדו בית המרחק: **18** וכל-עבדיו
 עברים על-ידו וכל-הכרתי וכל-הפלתי וכל-הגתים ששימאות איש אשר-באו ברגלו
 מנת עברים על-פני המלך: **19** ויאמר המלך אל-אתי הגתי למה תלך גם-אתה
 אתנו שוב ושב עם-המלך כי-נכרי אתה וגם-גלה אתה למקומך: **20** תמול בואך
 והיום **אנודעך** **אניעדך** עמנו ללכת ואני הולך על אשר-אני הולך שוב והשב
 את-אחיך עמך חסד ואמת: **21** ויען אתי את-המלך ויאמר חייהוה וחי אדני המלך
 כי אם-במקום אשר יהיה-שם אדני המלך אם-למות אם-לחיים כי-שם יהיה
 עבדך: **22** ויאמר דוד אל-אתי לך ועבר ויעבר אתי הגתי וכל-אנשיו וכל-הטף
 אשר אתו: **23** וכל-הארץ בוכים קול גדול וכל-העם עברים והמלך עבר בנחל
 קדרון וכל-העם עברים על-פני-דרך את-המדבר: **24** והנה גם-צדוק וכל-הלויים אתו
 נשאים את-ארון ברית האלהים ויצקו את-ארון האלהים ויעל אביתר עד-תם
 כל-העם לעבור מן-העיר: **25** ויאמר המלך לצדוק השב את-ארון האלהים העיר
 אם-אמצא חן בעיני יהוה והשבני והראני אתו ואת-נהו: **26** ואם כה יאמר לא
 חפצתי בך הנני יעשה-לי כאשר טוב בעיני: **ס** **27** ויאמר המלך אל-צדוק הכהן
 הרואה אתה שבה העיר בשלום ואחימעץ בנך ויהונתן בן-אביתר שני בניכם

אתכם: ²⁸ ראו אנכי מתמהמה **(בעברות)** **(בערבות)** המדבר עד בוא דבר מעמכם להגיד לי: ²⁹ וישב צדוק ואביתר את-ארון האלהים ירושלם וישבו שם: ³⁰ ודוד עלה במעלה הזיתים עלה ובוכה וראש לו חפוי והוא הלך יחף וכלהעם אשר-אתו חפו איש ראשו ועלו עלה ובכה: ³¹ ודוד הגיד לאמר אחיתפל בקשרים עם-אבשלום ויאמר דוד סכלנא את-עצת אחיתפל יהוה: ³² ויהי דוד בא עדה-ראש אשר-ישתחוה שם לאלהים והנה לקראתו חושי הארכי קרוע כתנתו ואדמה על-ראשו: ³³ ויאמר לו דוד אם עברת אתי והית עלי למשא: ³⁴ ואם-העיר תשוב ואמרת לאבשלום עבדך אני המלך אהיה עבד אביך ואני מאז ועתה ואני עבדך והפרתה לי את עצת אחיתפל: ³⁵ והלא עמך שם צדוק ואביתר הכהנים והיה כל-הדבר אשר תשמע מבית המלך תגיד לצדוק ולאביתר הכהנים: ³⁶ הנה-שם עמם שני בניהם אחימעץ לצדוק ויהונתן לאביתר ושלחתם בידם אלי כל-דבר אשר תשמעו: ³⁷ ויבא חושי רעה דוד העיר ואבשלם יבא ירושלם: **2Sa 16** ודוד עבר מעט מהראש והנה ציבא נער מפייבשת לקראתו וצמד חמרים חבשים ועליהם מאתים לחם ומאה צמוקים ומאה קיץ ונבל יין: ² ויאמר המלך אל-ציבא מה-אלה לך ויאמר ציבא החמורים לבית-המלך לרכב **(ולהלחם)** **(והלחם)** והקיץ לאכול הנערים והיין לשותות היעף במדבר: ³ ויאמר המלך ואיה בן-אדניך ויאמר ציבא אל-המלך הנה יושב בירושלם כי אמר היום ישיבו לי בית ישראל את ממלכות אבי: ⁴ ויאמר המלך לצבא הנה לך כל אשר למפייבשת ויאמר ציבא השתחוייתי אמצא-חן בעיניך אדני המלך: ⁵ ובא המלך דוד עד-בחורים והנה משם איש יוצא ממשפחת בית-שאול ושמו שמעי בן-גרא יצא ומקלל: ⁶ ויסקל באבנים את-דוד ואת-כל-עבדי המלך דוד וכלהעם וכלהגברים מימינו ומשמאלו: ⁷ וכה-אמר שמעי בקללו צא צא איש הדמים ואיש הבליעל: ⁸ השיב עליך יהוה כל דמי בית-שאול אשר מלכת **(תחתו)** **(תחתיו)** ויתן יהוה את-המלוכה ביד אבשלום בנך והנך ברעתך כי איש דמים אתה: ⁹ ויאמר אבישי בן-צרויה אל-המלך למה יקלל הכלב המת הזה את-אדני המלך אעברה-נא ואסירה את-ראשו: **ס** ¹⁰ ויאמר המלך מה-לי ולכם בני צריה **(כני)** **(כנה)** יקלל **(וכני)** **(כני)** יהוה אמר לו קלל את-דוד ומי יאמר מדוע עשיתה כן: **ס** ¹¹ ויאמר דוד אל-אבישי ואל-כל-עבדיו הנה בני אשר-יצא ממעי מבקש את-נפשי ואף כיעתה בן-הימיני הנחו לו ויקלל כי אמר-לו יהוה: ¹² אולי יראה יהוה **(בעוני)** **(בעיני)** והשיב יהוה לי טובה תחת קללתו היום הזה: ¹³ וילך דוד ואנשיו בדרך **ס** ושמעי הלך בצלע ההר לעמתו הלוך ויקלל ויסקל באבנים לעמתו ועפר בעפר: **פ** ¹⁴ ויבא המלך וכלהעם אשר-אתו עיפים וינפש שם: ¹⁵ ואבשלום וכלהעם איש ישראל באו ירושלם ואחיתפל אתו: ¹⁶ ויהי כאשר-בא חושי הארכי רעה דוד אל-אבשלום ויאמר חושי אל-אבשלם יחי המלך יחי המלך: ¹⁷ ויאמר אבשלום אל-חושי זה חסדך את-רעך למה לא-הלכת את-רעך: ¹⁸ ויאמר חושי אל-אבשלם לא כי אשר בחר יהוה והעם הזה וכל-איש ישראל **(לא)** **(לא)** אהיה ואתו אשב: ¹⁹ והשנית למי אני אעבד הלוא לפני בנו כאשר עבדתי לפני אביך כן אהיה לפניך: **פ** ²⁰ ויאמר אבשלום אל-אחיתפל הבו לכם עצה מה-נעשה: ²¹ ויאמר אחיתפל אל-אבשלם בוא אל-פלגשי אביך אשר הניח לשמור הבית ושמע כל-ישראל כי-נבאשת את-אביך וחזקו ידי כל-אשר אתך: ²² וישו לאבשלום האהל על-הגג

ויבא אבשלום אל־פלגשי אביו לעיני כל־ישראל: **23** ועצת אחיתפל אשר יעץ בימים ההם כאשר ישאל־**(כך)** **[איש]** בדבר האלהים כן כל־עצת אחיתפל גם־לדוד גם לאבשלום: **2Sa 17** **ס** ויאמר אחיתפל אל־אבשלום אבחרה נא שנים־עשר אלף איש ואקומה וארדפה אחרי־דוד הלילה: **2** ואבוא עליו והוא יגע ורפה ידים והחרדתי אתו ונס כל־העם אשר־אתו והכיתי את־המלך לבדו: **3** ואשיבה כל־העם אליך כשוב הכל האיש אשר אתה מבקש כל־העם יהיה שלום: **4** וישר הדבר בעיני אבשלום ובעיני כל־זקני ישראל: **ס** **5** ויאמר אבשלום קרא נא גם לחושי הארכי ונשמעה מה־בפיו גם־הוא: **6** ויבא חושי אל־אבשלום ויאמר אבשלום אליו לאמר כדבר הזה דבר אחיתפל הנעשה את־דברו אס־אין אתה דבר: **ס** **7** ויאמר חושי אל־אבשלום לא־טובה העצה אשר־יעץ אחיתפל בפעם הזאת: **8** ויאמר חושי אתה ידעת את־אביך ואת־אנשיו כי גברים המה ומרי נפש המה כדב שכול בשדה ואביך איש מלחמה ולא ילין את־העם: **9** הנה עתה הוא־נחבא באחת הפחתים או באחד המקומות והיה כנפל בהם בתחלה ושמע השמע ואמר היתה מגפה בעם אשר אחרי אבשלום: **10** והוא גם־בן־חיל אשר לבו כלב האריה המס ימס כ־ידע כל־ישראל כיגבור אביך ובני־חיל אשר אתו: **11** כי יעצתי האסף יאסף עליך כל־ישראל מִדן ועד־באר שבע כחול אשר־על־הים לרב ופניך הלכים בקרב: **12** ובאנו אליו **[באחת]** **[באחד]** המקומות אשר נמצא שם ונחנו עליו כאשר יפל הטל על־האדמה ולא־נותר בו ובכל־האנשים אשר־אתו גם־אחד: **13** ואם־אל־עיר יאסף והשיאו כל־ישראל אל־העיר ההיא חבלים וסחבנו אתו עד־הנחל עד אשר־לא־נמצא שם גם־צורר: **פ** **14** ויאמר אבשלום וכל־איש ישראל טובה עצת חושי הארכי מעצת אחיתפל ויהוה צוה להפר את־עצת אחיתפל הטובה לבעבור הביא יהוה אל־אבשלום את־הרעה: **ס** **15** ויאמר חושי אל־צדוק ואל־אביתר הכהנים כזאת וכזאת יעץ אחיתפל את־אבשלום ואת זקני ישראל וכזאת וכזאת יעצתי אני: **16** ועתה שלחו מהרה והגידו לדוד לאמר אל־תלך הלילה בערבות המדבר וגם עבור תעבור פן יבלע למלך ולכל־העם אשר אתו: **17** ויהונתן ואחימעץ עמדים בעין־רגל והלכה השפחה והגידה להם והם ילכו והגידו למלך דוד כי לא יוכלו להראות לבוא העירה: **18** וירא אתם נער ויגד לאבשלום וילכו שניהם מהרה ויבאו אל־בית־איש בבחורים ולו באר בחצרו וירדו שם: **19** ותקח האשה ותפרש את־המסך על־פני הבאר ותשטח עליו הרפות ולא נודע דבר: **20** ויבאו עבדי אבשלום אל־האשה הביתה ויאמרו איה אחימעץ ויהונתן ותאמר להם האשה עברו מיכל המים ויבקשו ולא מצאו וישבו ירושלם: **ס** **21** ויהי אחרי לכתם ויעלו מהבאר וילכו ויגדו למלך דוד ויאמרו אל־דוד קומו ועברו מהרה את־המים כי־ככה יעץ עליכם אחיתפל: **22** ויקם דוד וכל־העם אשר אתו ויעברו את־הירדן עד־אור הבקר עד־אחד לא נעדר אשר לא־עבר את־הירדן: **23** ואחיתפל ראה כי לא נעשתה עצתו ויחבש את־החמור ויקם וילך אל־ביתו אל־עירו ויצו אל־ביתו ויחנק וימת ויקבר בקבר אביו: **ס** **24** ודוד בא מחנימה ואבשלום עבר את־הירדן הוא וכל־איש ישראל עמו: **25** ואת־עמשא שם אבשלום תחת יואב על־הצבא ועמשא בן־איש ושמו יתרא הישראלי אשר־בא אל־אביגל בת־נחש אחות צרויה אם יואב: **26** ויחן ישראל ואבשלום ארץ הגלעד: **ס** **27** ויהי כבוא דוד מחנימה ושבי בן־נחש מרבת בני־עמון ומכיר בן־עמיאל מלא דבר וברזלי הגלעדי

מרגלים: ²⁸ משכב וספות וכלי יוצר וחטים ושערים וקמח וקלי ופול ועדשים וקלי:
²⁹ ורבש וחמאה וצאן ושפות בקר הנישו לדוד ולעם אשר-אתו לאכול כי אמרו
העם רעב ועיף וצמא במדבר: **2Sa 18** ויפקד דוד את-העם אשר אתו וישם עליהם
שרי אלפים ושרי מאות: ² וישלח דוד את-העם השלשית ביד-יואב והשלשית ביד
אבישי בן-צרויה אחי יואב והשלשית ביד אתי הגתיו: **ס** ויאמר המלך אל-העם יצא
אצא גם-אני עמכם: ³ ויאמר העם לא תצא כי אם-נס ננוס לאישימו אלינו לב
ואסימתו חצינו לאישימו אלינו לב כיעתה כמנו עשרה אלפים ועתה טוב
כיתהיה-לנו מעיר **[לעזיר]** **[לעזור]**: **ס** ⁴ ויאמר אליהם המלך אשר-יישב בעיניכם
אעשה ויעמד המלך אליד השער וכל-העם יצאו למאות ולאלפים: ⁵ ויצו המלך
את-יואב ואת-אבישי ואת-אתי לאמר לאטלי לנער לאבשלום וכל-העם שמעו
בצות המלך את-כל-השרים על-דבר אבשלום: ⁶ ויצא העם השדה לקראת ישראל
ותהי המלחמה ביער אפרים: ⁷ וינגפו שם עם ישראל לפני עבדי דוד ותהישם
המגפה גדולה ביום ההוא עשרים אלף: ⁸ ותהישם המלחמה **[נפצית]** **[נפצת]**
על-פני כל-הארץ וירב היער לאכל בעם מאשר אכלה החרב ביום ההוא: ⁹
ויקרא אבשלום לפני עבדי דוד ואבשלום רכב על-הפרד ויבא הפרד תחת שובך
האלה הגדולה ויחזק ראשו באלה ויתן בין השמים ובין הארץ והפרד אשר-תחתיו
עבר: ¹⁰ וירא איש אחד ויגד ליואב ויאמר הנה ראיתי את-אבשלם תלוי באלה: ¹¹
ויאמר יואב לאיש המגיד לו והנה ראית ומדוע לא-הכיתו שם ארצה ועלי לתת
לך עשרה כסף וחגרה אחת: ¹² ויאמר האיש אל-יואב **[ולא]** **[ולוא]** אנכי שקל
על-כפי אלף כסף לא-אשלח ידי אל-בן-המלך כי באזנינו צוה המלך אתך
ואת-אבישי ואת-אתי לאמר שמרו-מי בנער באבשלום: ¹³ או-עשיתי **[בנפשו]**
[בנפשי] שקר וכל-דבר לא-יכחד מן-המלך ואתה תתיצב מנגד: ¹⁴ ויאמר יואב
לא-יכן אחילה לפניך ויקח שלשה שבטים בכפו ויתקעם בלב אבשלום עודנו חי
בלב האלה: ¹⁵ ויסבו עשרה נערים נשאי כלי יואב ויכו את-אבשלום וימתו: ¹⁶
ויתקע יואב בשפר וישב העם מדרך אחרי ישראל כיהשך יואב את-העם: ¹⁷ ויקחו
את-אבשלום וישליכו אתו ביער אל-הפחת הגדול ויצבו עליו גל-אבנים גדול מאד
וכל-ישראל נסו איש **[לאהלו]** **[לאהלין]**: **ס** ¹⁸ ואבשלם לקח ויצב-לו **[בחיו]** **[בחיינו]**
את-מצבת אשר בעמק-המלך כי אמר אין-לי בן בעבור הזכיר שמי ויקרא למצבת
על-שמו ויקרא לה יד אבשלם עד היום הזה: **ס** ¹⁹ ואחימעץ בן-צדוק אמר ארוצה
נא ואבשרה את-המלך כישפטו יהיה מיד איביו: ²⁰ ויאמר לו יואב לא איש
בשרה אתה היום הזה ובשרת ביום אחר והיום הזה לא תבשר כן-**[על]** **[כך]**
[על-כן] בן-המלך מת: ²¹ ויאמר יואב לכושי לך הנד למלך אשר ראיתו וישתחו
כושי ליואב וירץ: ²² ויסף עוד אחימעץ בן-צדוק ויאמר אל-יואב ויהי מה
ארצה-נא גם-אני אחרי הכושי ויאמר יואב למה-זה אתה רץ בני ולכה אין-בשורה
מצאת: ²³ ויהי-מה ארוץ ויאמר לו רוץ וירץ אחימעץ דרך הככר ויעבר
את-הכושי: ²⁴ ודוד יושב בין-שני השערים וילך הצפה אל-גג השער אל-החומה
וישא את-עיניו וירא והנה-איש רץ לבדו: ²⁵ ויקרא הצפה ויגד למלך ויאמר
המלך אם-לבדו בשורה בפיו וילך הלוך וקרבו: ²⁶ וירא הצפה איש-אחר רץ
ויקרא הצפה אל-השער ויאמר הנה-איש רץ לבדו ויאמר המלך גם-זה מבשר: ²⁷
ויאמר הצפה אני ראה את-מרוצת הראשון כמרצת אחימעץ בן-צדוק ויאמר

המלך איש-טוב זה ואל-בשורה טובה יבוא: **28** ויקרא אחימעץ ויאמר אל-המלך שלום וישתחו למלך לאפיו ארצה **ס** ויאמר ברוך יהוה אלהיך אשר סגר את-האנשים אשר-נשאו את-ידם באדני המלך: **29** ויאמר המלך שלום לנער לאבשלום ויאמר אחימעץ ראיתי ההמון הגדול לשלח את-עבד המלך יואב ואת-עבדך ולא ידעתי מה: **30** ויאמר המלך סב התיצב כה ויסב ויעמד: **31** והנה הכושי בא ויאמר הכושי יחבש אדני המלך כי-שפטך יהוה היום מיד כל-הקמים עליך: **32** **ס** ויאמר המלך אל-הכושי השלום לנער לאבשלום ויאמר הכושי יהיו כנער איבי אדני המלך וכל אשר-קמו עליך לרעה: **ס** **2Sa 19** וירגז המלך ויעל על-עלית השער ויבך וכה אמר בלכתו בני אבשלום בני בני אבשלום מי-יתן מותי אני תחתך אבשלום בני בני: **2** ויגד ליואב הנה המלך בכה ויתאבל על-אבשלום: **3** ותהי התשעה ביום ההוא לאבל לכל-העם כי-שמע העם ביום ההוא לאמר נעצב המלך על-בנו: **4** ויתגנב העם ביום ההוא לבוא העיר כאשר יתגנב העם הנכלמים בנוסם במלחמה: **5** והמלך לאט את-פניו ויזעק המלך קול גדול בני אבשלום אבשלום בני בני: **ס** **6** ויבא יואב אל-המלך הבית ויאמר הבשח היום את-פני כל-עבדיך הממלטים את-נפשך היום ואת נפש בניך ובנתיך ונפש נשיך ונפש פלגשיך: **7** לאהבה את-שנאיך ולשנא את-אהביך כי הגדת היום כי אין לך שרים ועבדים כי ידעתי היום כי **(לא)** **[לן]** אבשלום חי וכלנו היום מתים כי-אז ישר בעיניך: **8** ועתה קום צא ודבר על-לב עבדיך כי ביהוה נשבעתי כי-אינך יוצא אס-ילין איש אתך הלילה ורעה לך זאת מכל-הרעה אשר-באה עליך מנעריך עד-עתה: **ס** **9** ויקם המלך וישב בשער ולכל-העם הגידו לאמר הנה המלך יושב בשער ויבא כל-העם לפני המלך וישראל נס איש לאהליו: **ס** **10** והיו כל-העם נדון בכל-שבטי ישראל לאמר המלך הצילנו מכף איבינו והוא מלטנו מכף פלשתים ועתה ברח מן-הארץ מעל אבשלום: **11** ואבשלום אשר משחנו עלינו מת במלחמה ועתה למה אתם מחרשים להשיב את-המלך: **ס** **12** והמלך דוד שלח אל-צדוק ואל-אביתר הכהנים לאמר דברו אל-זקני יהודה לאמר למה תהיו אחרנים להשיב את-המלך אל-ביתו ודבר כל-ישראל בא אל-המלך אל-ביתו: **13** אחי אתם עצמי ובשרי אתם ולמה תהיו אחרנים להשיב את-המלך: **14** ולעמשא תמרו הלוא עצמי ובשרי אתה כה יעשה-לי אלהים וכה יוסיף אס-לא שר-צבא תהיה לפני כל-הימים תחת יואב: **15** ויש את-לכב כל-איש-יהודה כאיש אחד וישלחו אל-המלך שוב אתה וכל-עבדיך: **16** וישב המלך ויבא עד-הירדן ויהודה בא הגלגלה ללכת לקראת המלך להעביר את-המלך את-הירדן: **17** וימהר שמעי בן-גרא בן-הימיני אשר מבחורים וירד עם-איש יהודה לקראת המלך דוד: **18** ואלף איש עמו מבנימן וציבא נער בית שאול וחמשת עשר בניו ועשרים עבדיו אתו וצלחו הירדן לפני המלך: **19** ועברה העברה לעביר את-בית המלך ולעשות הטוב **(בעינו)** **[בעינין]** ושמעי בן-גרא נפל לפני המלך בעברו בירדן: **20** ויאמר אל-המלך אלי-חשב-לי אדני עון ואל-תזכר את אשר העוה עבדך ביום אשר-יצא אדני-המלך מירושלם לשום המלך אל-לבו: **21** כי ידע עבדך כי אני חטאתי והנה-באתי היום ראשון לכל-בית יוסף לרדת לקראת אדני המלך: **ס** **22** ויען אבישי בן-צרויה ויאמר התחת זאת לא יומת שמעי כי קלל את-משיח יהוה: **ס** **23** ויאמר דוד מה-לי ולכם בני צרויה כי-תהיו-לי היום לשטן היום יומת איש

בישראל כי הלא ידעתי כי היום אני-מלך על-ישראל: **24** ויאמר המלך אל-שמעי לא תמות וישבע לו המלך: **ס 25** ומפבשת בן-שאוול ירד לקראת המלך ולא-עשה רגליו ולא-עשה שפמו ואת-בגדיו לא כבס למן-היום לכת המלך עדה-יום אשר-בא בשלום: **26** ויהי כי-בא ירושלם לקראת המלך ויאמר לו המלך למה לא-הלכת עמי מפבשת: **27** ויאמר אדני המלך עבדי רמני כי-אמר עבדך אחבשה-לי החמור וארכב עליה ואלך את-המלך כי פסח עבדך: **28** וירגל בעבדך אל-אדני המלך ואדני המלך כמלאך האלהים ועשה הטוב בעיניך: **29** כי לא היה כל-בית אבי כי אס-אנשי-מות לאדני המלך ותשת את-עבדך באכלי שלחנך ומה-יש-לי עוד צדקה ולזעק עוד אל-המלך: **פ 30** ויאמר לו המלך למה תדבר עוד דבריך אמרתי אתה וציבא תחלקו את-השדה: **31** ויאמר מפבשת אל-המלך גם את-הכל יקח אחרי אשר-בא אדני המלך בשלום אל-ביתו: **ס 32** וברזלי הגלעדי ירד מרגלים ויעבר את-המלך הירדן לשלחו את-**[בירדן]** **[הירדן]**: **33** וברזלי זקן מאד בן-שמנים שנה והוא-כלכל את-המלך בשיבתו במחנים כי-איש גדול הוא מאד: **34** ויאמר המלך אל-ברזלי אתה עבר אתי וכלכלתי אתך עמדי בירושלם: **35** ויאמר ברזלי אל-המלך כמה ימי שני חיי כי-אעלה את-המלך ירושלם: **36** בן-שמנים שנה אנכי היום האדע בין-טוב לרע אסי-טעם עבדך את-אשר אכל ואת-אשר אשתה אס-אשמע עוד בקול שרים ושרות ולמה יהיה עבדך עוד למשא אל-אדני המלך: **37** כמעט יעבר עבדך את-הירדן את-המלך ולמה יגמלני המלך הגמולה הזאת: **38** ישיב-נא עבדך ואמת בעירי עם קבר אבי ואמי והנה עבדך כמהם יעבר עס-אדני המלך ועשה-לו את אשר-טוב בעיניך: **ס 39** ויאמר המלך אתי יעבר כמהם ואני אעשה-לו את-הטוב בעיניך וכל אשר-תבחר עלי אעשה-לך: **40** ויעבר כל-העם את-הירדן והמלך עבר וישק המלך לברזלי ויברכהו וישב למקמו: **ס 41** ויעבר המלך הגלגלה וכמהן עבר עמו וכל-עם יהודה **[וייעברו]** **[העבירו]** את-המלך וגם חצי עם ישראל: **42** והנה כל-איש ישראל באים אל-המלך ויאמרו אל-המלך מדוע גנבך אחינו איש יהודה ויעברו את-המלך ואת-ביתו את-הירדן וכל-אנשי דוד עמו: **ס 43** ויען כל-איש יהודה על-איש ישראל כי-קרוב המלך אלי ולמה זה חרה לך על-הדבר הזה האכול אכלנו מן-המלך אס-נשאת נשא לנו: **ס 44** ויען איש-ישראל את-איש יהודה ויאמר עשר-ידות לי במלך וגם-בדוד אני ממך ומדוע הקלתני ולא-היה דברי ראשון לי להשיב את-מלכי ויקש דבר-איש יהודה מדבר איש ישראל: **ס 2Sa 20** ושם נקרא איש בליעל ושמו שבע בן-בכרי איש ימיני ויתקע בשפר ויאמר אין-לנו חלק בדוד ולא נחלה-לנו בבן-ישי איש לאהליו ישראל: **2** ויעל כל-איש ישראל מאחרי דוד אחרי שבע בן-בכרי ואיש יהודה דבקו במלכם מן-הירדן ועד-ירושלם: **3** ויבא דוד אל-ביתו ירושלם ויקח המלך את עשר-נשים פלגשים אשר הניח לשמר הבית ויתנם בית-משמרת ויכלכלם ואליהם לא-בא ותהינה צרות עדי-יום מתן אלמנות חיות: **ס 4** ויאמר המלך אל-עמשא הזעק-לי את-אישי-יהודה שלשת ימים ואתה פה עמד: **5** וילך עמשא להזעיק את-יהודה **[וייחר]** **[וייחר]** מן-המועד אשר יערו: **ס 6** ויאמר דוד אל-אבישי עתה ירע לנו שבע בן-בכרי מן-אבשלום אתה קח את-עבדי אדניך ורדף אחריו פן-מצא לו ערים בצרות והציל עיננו: **7** ויצאו אחריו אנשי יואב והכרתי והפלתי וכל-הגברים ויצאו מירושלם לרדף אחרי שבע בן-בכרי: **8** הם עס-האבן הגדולה אשר נבבעו

ועמשא בא לפניהם ויואב חגור מדו לבשו **ויעלו** **ויעליו** חגור חרב מצמדת עלמתניו בתערה והוא יצא ותפל: **ס** **9** ויאמר יואב לעמשא השלום אתה אחי ותחזי יד-ימין יואב בזקן עמשא לנשק-לו: **10** ועמשא לא-נשמר בחרב אשר ביד-יואב ויכהו בה אל-החמש וישפך מעיו ארצה ולא-שנה לו וימת **ס** ויואב ואבישי אחיו רדף אחרי שבע בן-בכרי: **11** ואיש עמד עליו מנערי יואב ויאמר מי אשר חפץ ביואב ומי אשר-לדוד אחרי יואב: **12** ועמשא מתגלל בדם בתוך המסלה וירא האיש כי-עמד כל-העם ויסב את-עמשא מן-המסלה השדה וישלך עליו בגד כאשר ראה כל-הבא עליו ועמד: **13** כאשר הגה מן-המסלה עבר כל-איש אחרי יואב לרדף אחרי שבע בן-בכרי: **14** ויעבר בכל-שבטי ישראל אבלה ובית מעכה וכל-הברים **ס** **וויקלהו** **וויקהלו** ויבאו אף-אחריו: **15** ויבאו ויצרו עליו באבלה בית המעכה וישפכו סללה אל-העיר ותעמד בחל וכל-העם אשר את-יואב משחיתם להפיל החומה: **16** ותקרא אשה חכמה מן-העיר שמעו שמעו אמרו-נא אליואב קרב עדה-נה ואדברה אליך: **17** ויקרב אליה ותאמר האשה האתה יואב ויאמר אני ותאמר לו שמע דברי אמתך ויאמר שמע אנכי: **18** ותאמר לאמר דבר ידברו בראשנה לאמר שאל ישאלו באבל וכן התמו: **19** אנכי שלמי אמוני ישראל אתה מבקש להמית עיר ואם בישראל למה תבלע נחלת יהוה: **פ** **20** ויען יואב ויאמר חלילה חלילה לי אם-אבלע ואם-אשחית: **21** לא-יכן הרבר כי איש מהר אפרים שבע בן-בכרי שמו נשא ידו במלך בדוד תנודתו לבדו ואלכה מעל העיר ותאמר האשה אל-יואב הנה ראשו משלך אליך בעד החומה: **22** ותבוא האשה אל-כל-העם בחכמתה ויכרתו את-ראש שבע בן-בכרי וישלכו אל-יואב ויתקע בשופר ויפצו מעל-העיר איש לאהליו ויואב שב ירושלם אל-המלך: **ס** **23** ויואב אל כל-הצבא ישראל ובניה בן-יהוידע על-**הכרוי** **הכרתין** ועל-הפלתי: **24** ואדרם על-המס ויהושפט בן-אחילוד המזכיר: **25** **ושיא** **ושואן** ספר וצדוק ואביתר כהנים: **26** וגם עירא היארי היה כהן לדוד: **ס** **2Sa 21** ויהי רעב בימי דוד שלש שנים שנה אחרי שנה ויבקש דוד את-פני יהוה **ס** ויאמר יהוה אל-שאול ואל-בית הדמים על-אשר-המית את-הגבענים: **2** ויקרא המלך לגבענים ויאמר אליהם והגבענים לא מבני ישראל המה כי אסמיתר האמרי ובני ישראל נשבעו להם ויבקש שאול להכתם בקנאתו לבני-ישראל ויהודה: **3** ויאמר דוד אל-הגבענים מה אעשה לכם ובמה אכפר וברכו את-נחלת יהוה: **4** ויאמרו לו הגבענים אין-**ל** **לנן** כסף וזהב עם-שאול ועם-ביתו ואין-לנו איש להמית בישראל ויאמר מה-אתם אמרים אעשה לכם: **5** ויאמרו אל-המלך האיש אשר כלנו ואשר דמה-לנו נשמדנו מהתיצב בכל-גבל ישראל: **6** **ינתן** **ינתן** לנו שבעה אנשים מבניו והוקענום ליהוה בגבעת שאול בחיר יהוה **ס** ויאמר המלך אני אתן: **7** ויחמל המלך על-מפי-בשת בן-יהונתן בן-שאול על-שבעת יהוה אשר בינתם בין דוד ובין יהונתן בן-שאול: **8** ויקח המלך את-שני בני רצפה בת-איה אשר ילדה לשאול את-ארמני ואת-מפבשת ואת-חמשת בני מיכל בת-שאול אשר ילדה לעדריואל בן-ברזלי המחלתי: **9** ויתנם ביד הגבענים ויקעם בהר לפני יהוה ויפלו **שבעתים** **שבעתם** יחד **ויהם** **והמהן** המתו בימי קציר בראשנים **תחלת** **בתחלת** קציר שערים: **10** ותקח רצפה בת-איה את-השק ותטהו לה אל-הצור מתחלת קציר עד נתך-מים עליהם מן-השמים ולא-נתנה עוף השמים לנוח עליהם יומם ואת-חית השדה לילה: **11** ויגד לדוד את אשר-עשתה

רצפה בת-איה פלגש שאול: **12** וילך דוד ויקח את-עצמות שאול ואת-עצמות יהונתן בנו מאת בעלי יבש גלעד אשר נגבו אתם מרחב בית-שן אשר **[תלום]** **[תלאום]** **(שם)** **[הפלשתים]** **[שמרה]** **[פלשתים]** ביום הכות פלשתים את-שאול בגלבע: **13** ויעל משם את-עצמות שאול ואת-עצמות יהונתן בנו ויאספו את-עצמות המוקעים: **14** ויקברו את-עצמות-שאול ויהונתן-בנו בארץ בנימין בצלע בקבר קיש אביו ויעשו כל אשר-צוה המלך ויעתר אלהים לארץ אחרי-כן: **פ** **15** ותהי-עוד מלחמה לפלשתים את-ישראל וירד דוד ועבדיו עמו וילחמו את-פלשתים ויעף דוד: **16** **[וישבו בנב]** **[וישבי בנב]** אשר בילידי הרפה ומשקל קינו שלש מאות משקל נחשת והוא חגור חדשה ויאמר להכות את-דוד: **17** ויעזרלו אבישי בן-צרויה ויך את-הפלשתי וימיתו אז נשבעו אנשי-דוד לו לאמר לא-תצא עוד אתנו למלחמה ולא תכבה את-נר ישראל: **פ** **18** ויהי אחרי-כן ותהי-עוד המלחמה בגוב עמ-פלשתים אז הכה סבכי החשתי את-סף אשר בילדי הרפה: **פ** **19** ותהי-עוד המלחמה בגוב עמ-פלשתים ויך אלחנן בן-יערי ארנים בית הלחמי את גלית הגתי ועץ חניתו כמגור ארנים: **ס** **20** ותהי-עוד מלחמה בנת ויהי איש **[מדון]** **[מדון]** ואצבעת ידיו ואצבעת רגליו שש ושש עשרים וארבע מספר וגם-הוא ילד להרפה: **21** ויחרף את-ישראל ויכהו יהונתן בן-**[שמעה]** **[שמעה]** אחי דוד: **22** את-ארבעת אלה ילדו להרפה בנת ויפלו ביד-דוד וביד עבדיו: **פ** **22a** וידבר דוד ליהוה את-דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אתו מכף כל-איביו ומכף שאול: **2** ויאמר יהוה סלעי ומצדתי ומפלטי-לי: **3** אלהי צורי אחסה-בו מגני וקרן ישעי משגבי ומנוסי משעי מחמס תשעני: **4** מהלל אקרא יהוה ומאיבי אושע: **5** כי אפפני משברי-מות נחלי בליעל יבעתני: **6** חבלי שאול סבני קדמני מקשי-מות: **7** בצר-לי אקרא יהוה ואל-אלהי אקרא וישמע מהיכלו קולי ושועתי באזניו: **8** **[ותגעש]** **[ותגעש]** ותרעש הארץ מוסדות השמים ירגזו ויתגעשו כי-חרה לו: **9** עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו: **10** ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו: **11** וירכב על-כרוב ויעף וירא על-כנפי-רוח: **12** וישת חשך סביבתו סכות חשרת-מים עבי שחקים: **13** מננה נגדו בערו גחלי-אש: **14** ירעם מן-שמים יהוה ועליון יתן קולו: **15** וישלח חצים ויפיצם ברק **[ויהמם]** **[ויהם]**: **16** ויראו אפקי ים יגלו מסדות תבל בנערת יהוה מנשמת רוח אפו: **17** ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים: **18** יצילני מאיבי עז משנאי כי אמצו ממני: **19** יקדמני ביום אידי ויהי יהוה משען לי: **20** ויצא למרחב אתי יחלצני כי-חפץ בי: **21** יגמלני יהוה כצדקתי כבר ידי ישיב לי: **22** כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי: **23** כי כל-**[משפטו]** **[משפטיו]** לנגדי וחקתי לא-אסור ממנה: **24** ואהיה תמים לו ואשתמרה מעוני: **25** וישב יהוה לי כצדקתי כברי לנגד עיניו: **26** עמ-חסיד תתחסד עמ-גבור תמים תתמם: **27** עמ-נבר תחבר ועמ-עקש תתפל: **28** ואת-עם עני תושיע ועיניך על-רמים תשפיל: **29** כי-אתה נירי יהוה ויהוה יגיה חשכי: **30** כי בכה ארוץ גדוד באלהי אדלג-שור: **31** האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מן הוא לכל החסים בו: **32** כי מי-אל מבלעדי יהוה ומי צור מבלעדי אלהינו: **33** האל מעוזי חיל ויתר תמים **[דרכו]** **[דרכו]**: **34** משהו **[רגליו]** **[רגליו]** כאילות ועל במותי יעמדני: **35** מלמד ידי למלחמה ונחת קשת-נחושה זרעתי: **36** ותתן-לי מגן ישעך וענתך תרבני: **37** תרחיב צעדי תחתני ולא מעדו קרסלי: **38** ארדפה איבי ואשמידם ולא אשוב עד-כלותם: **39** ואכלם ואמחצם ולא

יקומו ויפלו תחת רגלי: **40** ותזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתני: **41** ואיבי תתה לי ערף משנאי ואצמיתם: **42** ישעו ואין משיע אליהוה ולא ענם: **43** ואשחקם כעפר־ארץ כטיט־חוצות אדקם ארקעם: **44** ותפלטני מריבי עמי תשמרני לראש גוים עם לא־ידעתי יעבדני: **45** בני נכר יתכחשורלי לשמוע און ישמעו לי: **46** בני נכר יבלו ויחגרו ממסגרותם: **47** חייהוה וברוך צורי וירם אלהי צור ישעי: **48** האל הנתן נקמת לי ומוריד עמים תחתני: **49** ומוציאי מאיבי ומקמי תרוממי מאיש חמסים תצילני: **50** על־כן אודך יהוה בגוים ולשמך אזמר: **51** **[מגדיל]** **[מגדול]** ישועות מלכו ועשה־חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד־עולם: **2Sa 23** ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן־ישי ונאם הגבר הקם על משיח אלהי יעקב ונעים זמרות ישראל: **2** רוח יהוה דבר־בי ומלתו על־לשוני: **3** אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל יראת אלהים: **4** וכאור בקר יזרח־שמש בקר לא עבות מנגה ממטר דשא מארץ: **5** כי־לא־כן ביתי עס־אל כי ברית עולם שם לי ערוכה בכל ושמרה כי־כל־ישעי וכל־חפץ כי־לא יצמיח: **6** ובליעל כקוץ מנד כלהם כי־לא ביד יקחו: **7** ואיש יגע בהם ימלא ברזל ועץ חנית ובאש שרוף ישרפו בשבת: **8** אלה שמות הגברים אשר לדוד ישב בשבת תחכמי ראש השלשי הוא עדינו **[העצנו]** **[העצני]** על־שמנה מאות חלל בפעם **[אחד]** **[אחת]**: **9** **[ואחרו]** **[ואחריו]** אלעזר בן־**[דר]** **[דרו]** בן־אחתי בשלשה **[גברים]** **[הגברים]** עס־דוד בחרפם בפלשתים נאספושם למלחמה ויעלו איש ישראל: **10** הוא קם ויך בפלשתים עד כי־יגעה ידו ותדבק ידו אל־החרב ויעש יהוה תשועה גדולה ביום ההוא והעם ישבו אחריו אך־לפשו: **11** ואחריו שמא בן־אגא הררי ויאספו פלשתים לחיה ותהי־שם חלקת השרה מלאה ערשים והעם נס מפני פלשתים: **12** ויתיצב בתוך־החלקה ויצילה ויך את־פלשתים ויעש יהוה תשועה גדולה: **13** וירדו **[שלשים]** **[שלשה]** מהשלשים ראש ויבאו אל־קציר אל־דוד אל־מערת עדלם וחית פלשתים חנה בעמק רפאים: **14** ודוד אז במצודה ומצב פלשתים אז בית לחם: **15** ויתאוה דוד ויאמר מי ישקני מים מבאר בית־לחם אשר בשער: **16** ויבקעו שלשת הגברים במחנה פלשתים וישאבו־מים מבאר בית־לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל־דוד ולא אבה לשתותם ויסך אתם ליהוה: **17** ויאמר חלילה לי יהוה מעשתי זאת הדם האנשים ההלכים בנפשותם ולא אבה לשתותם אלה עשו שלשת הגברים: **18** ואבישי אחי יואב בן־צרויה הוא ראש **[השלשי]** **[השלשה]** והוא עורר את־חניתו על־שלש מאות חלל ולושם בשלשה: **19** מן־השלשה הכי נכבד ויהי להם לשר ועד־השלשה לא־בא: **20** ובניהו בן־יהוידע בן־איש־**[חי]** **[חיל]** רב־פעלים מקבצאל הוא הכה את שני אראל מואב והוא ירד והכה את־**[האריה]** **[הארץ]** בתוך הבאר ביום השלג: **21** והוא־הכה את־איש מצרי **[אשר]** **[איש]** מראה וביד המצרי חנית וירד אליו בשבט ויגזל את־החנית מיד המצרי ויהרגהו בחניתו: **22** אלה עשה בניהו בן־יהוידע ולושם בשלשה הגברים: **23** מן־השלשים נכבד ואל־השלשה לא־בא וישמהו דוד אל־משמעתו: **24** עשה־אל אחיו־ואב בשלשים אלחנן בן־דרו בית לחם: **25** שמה החרדי אליקא החרדי: **26** חלץ הפלטי עירא בן־עקש התקועי: **27** אביעזר הענתתי מבני החשתי: **28** צלמון האחתי מהרי הנטפתי: **29** חלב בן־בענה הנטפתי: **30** אחי בן־ריבי מגבעת בני בנימן: **31** בניהו פרעתי הדי מנחלי געש: **31** אבי־עלבון הערבתי עזמות הברחמי: **32** אליחבא

השעלבני בני ישן יהונתן: ס 33 שמה החררי אחיאם בן-שרר האררי: ס 34 אלוֹפֿלט
 בן-אחסבי בן-המעכתי ס אליעם בן-אחיתפל הגלני: ס 35 (חצרו) (חצרן) הכרמלי
 פערי הארבי: ס 36 ינאל בן-נתן מצבה ס בני הגדי: ס 37 צלק העמני ס נחרי
 הבארתי (נשאר) (נשא) כלי יואב בן-צריה: ס 38 עירא היתרי גרב היתרי: ס 39
 אוריה החתי כל שלשים ושבעה: פ 24a ויסף אף-יהוה לחרות בישראל ויסת
 את-דוד בהם לאמר לך מנה את-ישראל ואת-יהודה: 2 ויאמר המלך אל-יואב
 שר-החיל אשר-אתו שוטנא בכל-שבטי ישראל מִדן ועד-באר שבע ופקדו את-העם
 וידעתי את מספר העם: ס 3 ויאמר יואב אל-המלך ויוסף יהוה אלהיך אל-העם
 כהם וכהם מאה פעמים ועיני אדני-המלך ראות ואדני המלך למה חפץ בדבר
 הזה: 4 ויחזק דבר-המלך אל-יואב ועל שרי החיל ויצא יואב ושרי החיל לפני
 המלך לפקד את-העם את-ישראל: 5 ויעברו את-הירדן ויחנו בערוער ימין העיר
 אשר בתוך-הנהחל הגד ואל-יעזר: 6 ויבאו הגלעדה ואל-ארץ תחתים חדשי ויבאו
 דנה יען וסביב אל-צידון: 7 ויבאו מבצר-צר וכל-ערי החוי והכנעני ויצאו אל-גב
 יהודה באר שבע: 8 וישטו בכל-הארץ ויבאו מקצה תשעה חדשים ועשרים יום
 ירושלם: 9 ויתן יואב את-מספר מפקד-העם אל-המלך ותהי ישראל שמנה מאות
 אלף איש-חיל שלף חרב ואיש יהודה חמש-מאות אלף איש: 10 ויך לב-דוד אתו
 אחרי-כן ספר את-העם ס ויאמר דוד אליהוה חטאתי מאד אשר עשיתי ועתה
 יהוה העבר-נא את-עון עבדך כי נסכלתי מאד: 11 ויקם דוד בבקר פ ודבר-יהוה
 היה אל-גד הנביא חזה דוד לאמר: 12 הלוך ודברת אל-דוד כה אמר יהוה שלש
 אנכי נוטל עליך בחר-לך אחת-מהם ואעשה-לך: 13 ויבא-גד אל-דוד ויגד-לו ויאמר
 לו התבוא לך שבע שנים רעב בארצך אם-שלשה חדשים נסך לפני-צריך והוא
 רדפך ואם-היות שלשת ימים דבר בארצך עתה דע וראה מה-אשיב שלחי דבר:
 ס 14 ויאמר דוד אל-גד צר-לי מאד נפלה-נא בידיהוה כי-רבים (רחמו) (רחמין)
 וביד-אדם אל-אפלה: 15 ויתן יהוה דבר בישראל מהבקר ועד-עת מועד וימת
 מן-העם מִדן ועד-באר שבע שבעים אלף איש: 16 וישלח ידו המלאך ירושלם
 לשחתה וינחם יהוה אל-הרעה ויאמר למלאך המשחית בעם רב עתה הרף ידך
 ומלאך יהוה היה עסגון (האורנה) (הארונה) היבסי: ס 17 ויאמר דוד אליהוה
 בראתו את-המלאך המכה בעם ויאמר הנה אנכי חטאתי ואנכי העויתי ואלה
 הצאן מה עשו תהי נא ידך בי ובבית אבי: פ 18 ויבא-גד אל-דוד ביום ההוא
 ויאמר לו עלה הקם ליהוה מזבח בגון (ארניה) (ארונה) היבסי: 19 ויעל דוד
 כדבר-גד כאשר צוה יהוה: 20 וישקף ארונה וירא את-המלך ואת-עבדיו עברים
 עליו ויצא ארונה וישתחו למלך אפיו ארצה: 21 ויאמר ארונה מדוע בא
 אדני-המלך אל-עבדו ויאמר דוד לקנות מעמך את-הגרון לבנות מזבח ליהוה
 ותעצר המגפה מעל העם: 22 ויאמר ארונה אל-דוד יקח ויעל אדני המלך הטוב
 (בעינו) (בעיניו) ראה הבקר לעלה והמרגים וכלי הבקר לעצים: 23 הכל נתן
 ארונה המלך למלך ס ויאמר ארונה אל-המלך יהוה אלהיך ירצך: 24 ויאמר
 המלך אל-ארונה לא כי-קנו אקנה מאותך במחיר ולא אעלה ליהוה אלהי
 עלות חנם ויקן דוד את-הגרון ואת-הבקר בכסף שקלים חמשים: 25 ויבן שם דוד
 מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויעתר יהוה לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל:

1 Kings 1 והמלך דוד זקן בא בימים ויכסהו בבגדים ולא יחס לו: **2** ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתולה ועמדה לפני המלך ותהיילו סכנת ושכבה בחיקך וחס לאדני המלך: **3** ויבקשו נערה יפה בכל גבול ישראל וימצאו את־אבישג השונמית ויבאו אתה למלך: **4** והנערה יפה עד־מאד ותהי למלך סכנת ותשרתהו והמלך לא ידעה: **5** ואדניה בן־חגית מתנשא לאמר אני אמלך ויעש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו: **6** ולא־עצבו אביו מימיו לאמר מדוע ככה עשית וגם־הוא טוב־תאר מאד ואתו ילדה אחרי אבשלום: **7** ויהיו דבריו עם יואב בן־צרויה ועם אביתר הכהן ויעזרו אחרי אדניה: **8** וצדוק הכהן ובניהו בן־יהוידע ונתן הנביא ושמעי ורעי והגבורים אשר לדוד לא היו עם־אדניהו: **9** ויזבח אדניהו צאן ובקר ומריא עם אבן הזחלת אשר־אצל עין רגל ויקרא את־כל־אחיו בני המלך ולכל־אנשי יהודה עבדי המלך: **10** ואת־נתן הנביא ובניהו ואת־הגבורים ואת־שלמה אחיו לא קרא: **11** ויאמר נתן אל־בִּתְשֶׁבַע אִם־שֶׁלֶמָה לֵאמֹר הֲלוֹא שָׁמַעַתְּ כִּי מֶלֶךְ אֲדֹנָיָהוּ בֶן־חֲגִית וְאֲדֹנָיָהוּ דוֹד לֹא יָדָע: **12** ועתה לכי איעצך נא עצה ומלטי את־נפשך ואת־נפש בנך שלמה: **13** לכי ובאי אל־המלך דוד ואמרת אליו הלא־אתה אדני המלך נשבעת לאמתך לאמר כִּי־שֶׁלֶמָה בִּנְךָ יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יֵשֵׁב עַל־כִּסֵּאִי וּמְדוּעַ מֶלֶךְ אֲדֹנָיָהוּ: **14** הנה עורך מדברת שם עם־המלך ואני אבוא אחרֶיךָ ומלאתי את־דבריך: **15** ותבא בת־שֶׁבַע אֶל־הַמֶּלֶךְ הַחֲדָרָה וְהַמֶּלֶךְ זָקֵן מְאֹד וְאֲבִישָׁג הַשּׁוֹנֵמִית מִשְׁרַת אֶת־הַמֶּלֶךְ: **16** ותקד בת־שֶׁבַע ותשתחו למלך ויאמר המלך מזה־לך: **17** ותאמר לו אדני אתה נשבעת ביהוה אלהיך לאמתך כִּי־שֶׁלֶמָה בִּנְךָ יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יֵשֵׁב עַל־כִּסֵּאִי: **18** ועתה הנה אדניה מלך ועתה אדני המלך לא ידעת: **19** ויזבח שור ומריא־וצאן לרב ויקרא לכל־בני המלך ולאביתר הכהן וליואב שר הצבא ולשלמה עבדך לא קרא: **20** ואתה אדני המלך עיני כל־ישראל עליך להגיד להם מי ישב על־כִּסֵּא אֲדֹנָיָה־הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו: **21** והיה כשֶׁכַּב אֲדֹנָיָה־הַמֶּלֶךְ עִם־אֲבֹתָיו וְהָיִיתִי אֲנִי וּבְנֵי שֶׁלֶמָה חֲטָאִים: **22** והנה עורונה מדברת עם־המלך ונתן הנביא בא: **23** ויגידו למלך לאמר הנה נתן הנביא ויבא לפני המלך וישתחו למלך על־אפיו ארצה: **24** ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת אדניהו ימלך אחרי והוא ישב על־כִּסֵּאִי: **25** כי ירד היום ויזבח שור ומריא־וצאן לרב ויקרא לכל־בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר הכהן והנָם אֲכָלִים וּשְׂתִים לִפְנֵי וַיֹּאמְרוּ יְחִי הַמֶּלֶךְ אֲדֹנָיָהוּ: **26** ולי אני־עבדך ולצדק הכהן ולבניהו בן־יהוידע ולשלמה עבדך לא קרא: **27** אם מאת אדני המלך נהיה הדבר הזה ולא הודעת את **[עבדיך]** **[עבדך]** מי ישב על־כִּסֵּא אֲדֹנָיָה־הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו: **28** ויען המלך דוד ויאמר קרא־לי לבת־שֶׁבַע ותבא לפני המלך ותעמד לפני המלך: **29** וישבע המלך ויאמר חי־יהוה אשר־פָּדָה אֶת־נַפְשִׁי מִכַּל־צָרָה: **30** כי כאשר נשבעתי לך ביהוה אלהי ישראל לאמר כִּי־שֶׁלֶמָה בִּנְךָ יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יֵשֵׁב עַל־כִּסֵּאִי תַחְתִּי כִּי כֵן אַעֲשֶׂה הַיּוֹם הַזֶּה: **31** ותקד בת־שֶׁבַע אפים ארץ ותשתחו למלך ותאמר יחי אדני המלך דוד לעלם: **32** ויאמר המלך דוד קרא־לי לצדוק הכהן ולנתן הנביא ולבניהו בן־יהוידע ויבאו לפני המלך: **33** ויאמר המלך להם קחו עמכם את־עבדי אֲדֹנֵיכֶם וְהִרְכַּבְתֶּם אֶת־שֶׁלֶמָה בְּנֵי עַל־הַפָּרָדָה אֲשֶׁר־לִי וְהוֹרַדְתֶּם אֹתוֹ אֶל־גִּחֹן: **34** ומשח אתו שם

צדוק הכהן ונתן הנביא למלך על־ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם יחי המלך שלמה: ³⁵ ועליתם אחריו ובא וישב על־כסאי והוא ימלך תחתי ואתו צויתי להיות נגיד על־ישראל ועל־יהודה: ³⁶ ויען ובניהו בן־יהוידע את־המלך ויאמר אמן כן יאמר יהוה אלהי אדני המלך: ³⁷ כאשר היה יהוה עם־אדני המלך כן **יחי** **ייהיה** עם־שלמה ויגדל את־כסאו מכסא אדני המלך דוד: ³⁸ וירד צדוק הכהן ונתן הנביא ובניהו בן־יהוידע והכרתי והפלתי וירכבו את־שלמה על־פרדת המלך דוד וילכו אתו על־גחון: ³⁹ ויקח צדוק הכהן את־קרן השמן מן־האהל וימשח את־שלמה ויתקעו בשופר ויאמרו כל־העם יחי המלך שלמה: ⁴⁰ ויעלו כל־העם אחריו והעם מחללים בחללים ושמחים שמחה גדולה ותבקע הארץ בקולם: ⁴¹ וישמע אדניהו וכל־הקראים אשר אתו והם כלו לאכל וישמע יואב את־קול השופר ויאמר מדוע קול־הקריה הומה: ⁴² עודנו מדבר והנה יונתן בן־אביתר הכהן בא ויאמר אדניהו בא כי איש חיל אתה וטוב תבשר: ⁴³ ויען יונתן ויאמר לאדניהו אבל אדנינו המלך־דוד המליך את־שלמה: ⁴⁴ וישלח את־המלך את צדוק הכהן ואת־נתן הנביא ובניהו בן־יהוידע והכרתי והפלתי וירכבו אתו על פרדת המלך: ⁴⁵ וימשחו אתו צדוק הכהן ונתן הנביא למלך בגחון ויעלו משם שמחים ותהם הקריה הוא הקול אשר שמעתם: ⁴⁶ וגם ישב שלמה על כסא המלוכה: ⁴⁷ וגם־באו עבדי המלך לברך את־אדנינו המלך דוד לאמר ייטב **אלהיך** **אלהים** את־ישם שלמה משמך ויגדל את־כסאו מכסאך וישתחו המלך על־המשכב: ⁴⁸ וגם־ככה אמר המלך ברוך יהוה אלהי ישראל אשר נתן היום ישב על־כסאי ועיני ראות: ⁴⁹ ויחרדו ויקמו כל־הקראים אשר לאדניהו וילכו איש לדרכו: ⁵⁰ ואדניהו ירא מפני שלמה ויקם וילך ויחזק בקרנות המזבח: ⁵¹ ויגד לשלמה לאמר הנה אדניהו ירא את־המלך שלמה והנה אחז בקרנות המזבח לאמר ישבע־לי כיום המלך שלמה אם־ימית את־עבדו בחרב: ⁵² ויאמר שלמה אם יהיה לבן־חיל לא־יפל משערתו ארצה ואם־רעה תמצא־בו ומת: ⁵³ וישלח המלך שלמה וירדהו מעל המזבח ויבא וישתחו למלך שלמה ויאמר־לו שלמה לך לביתך: **2 Ki 1** ויקרבו ימי־דוד למות ויצו את־שלמה בנו לאמר: ² אנכי הלך בדרך כל־הארץ וחזקת והיית לאיש: ³ ושמרת את־משמרת יהוה אלהיך ללכת בדרכיו לשמר חקתיו מצותיו ומשפטיו ועדותיו ככתוב בתורת משה למען תשכיל את כל־אשר תעשה ואת כל־אשר תפנה שם: ⁴ למען יקים יהוה את־דברו אשר דבר עלי לאמר אם־ישמרו בניך את־דרכם ללכת לפני באמת בכל־לבבם ובכל־נפשם לאמר לא־יכרת לך איש מעל כסא ישראל: ⁵ וגם אתה ידעת את אשר־עשה לי יואב בן־צרויה אשר עשה לשני־שרי צבאות ישראל לאבנר בן־נר ולעמשא בן־יתר ויהרגם וישם דמי־מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בחגרתו אשר במתניו ובנעלו אשר ברגליו: ⁶ ועשית כחכמתך ולא־תורד שיבתו בשלם שאל: **ס** ⁷ ולבני ברזלי הגלעדי תעשה־חסד והיו באכלי שלחנך כי־כן קרבו אלי בברחי מפני אבשלום אחיך: ⁸ והנה עמך שמעי בן־גרא בן־הימיני מבחרים והוא קללני קללה נמרצת ביום לכתי מחנים והוא־ירד לקראתי הירדן ואשבע לו ביהוה לאמר אם־אמיתך בחרב: ⁹ ועתה אל־תנקהו כי איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה־לו והורדת את־שיבתו בדם שאול: ¹⁰ וישכב דוד עם־אבתיו ויקבר בעיר דוד: **פ** ¹¹ והימים אשר מלך דוד על־ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך

שלשים ושלוש שנים: **12** ושלמה ישב על-כסא דוד אביו ותכן מלכתו מאד: **13** ויבא
 אדניהו בן-חגית אל-בת-שבע אם-שלמה ותאמר השלום באך ויאמר שלום: **14**
 ויאמר דבר לי אליך ותאמר דבר: **15** ויאמר את ידעת כילי היתה המלוכה ועלי
 שמו כל-ישראל פניהם למלך ותסב המלוכה ותהי לאחי כי מיהוה היתה לו: **16**
 ועתה שאלה אחת אנכי שאל מאתך אל-תשבי את-פני ותאמר אליו דבר: **17** ויאמר
 אמר-ינא לשלמה המלך כי לא-ישיב את-פניך ויתן-לי את-אבישג השונמית לאשה:
18 ותאמר בת-שבע טוב אנכי אדבר עליך אל-המלך: **19** ותבא בת-שבע אל-המלך
 שלמה לדבר-לו על-אדניהו ויקם המלך לקראתה וישתחו לה וישב על-כסאו וישם
 כסא לאם המלך ותשב לימינו: **20** ותאמר שאלה אחת קטנה אנכי שאלת מאתך
 אל-תשב את-פני ויאמר-לה המלך שאלו אמי כי לא-אשיב את-פניך: **21** ותאמר
 יתן את-אבישג השנמית לאדניהו אחיך לאשה: **22** ויען המלך שלמה ויאמר לאמו
 ולמה את שאלת את-אבישג השנמית לאדניהו ושאל-לו את-המלוכה כי הוא אחי
 הגדול ממני ולו ולאביתר הכהן וליואב בן-צרויה: **פ** **23** וישבע המלך שלמה
 ביהוה לאמר כה יעשה-לי אלהים וכה יוסיף כי בנפשו דבר אדניהו את-הדבר
 הזה: **24** ועתה חיריהוה אשר הכינני **(וישיביני)** **(וישיבני)** על-כסא דוד אבי ואשר
 עשה-לי בית כאשר דבר כי היום יומת אדניהו: **25** וישלח המלך שלמה ביד בניהו
 בן-יהוידע ויפגע-בו וימת: **ס** **26** ולאביתר הכהן אמר המלך ענתת לך על-שדיך כי
 איש מות אתה וביום הזה לא אמיתך כי-נשאת את-ארון אדני יהוה לפני דוד אבי
 וכי התענית בכל אשר-התענה אבי: **27** ויגרש שלמה את-אביתר מהיות כהן ליהוה
 למלא את-דבר יהוה אשר דבר על-בית עלי בשלה: **פ** **28** והשמעה באה עדי-יואב
 כי יואב נטה אחרי אדניהו ואחרי אבשלום לא נטה וינס יואב אל-אהל יהוה ויחזק
 בקרנות המזבח: **29** ויגד למלך שלמה כי נס יואב אל-אהל יהוה והנה אצל
 המזבח וישלח שלמה את-בניהו בן-יהוידע לאמר לך פגע-בו: **30** ויבא בניהו
 אל-אהל יהוה ויאמר אליו כה-אמר המלך צא ויאמר לא כי פה אמות וישב
 בניהו את-המלך דבר לאמר כה-דבר יואב וכה ענני: **31** ויאמר לו המלך עשה
 כאשר דבר ופגע-בו וקברתו והסירת דמי חנם אשר שפך יואב מעלי ומעל בית
 אבי: **32** והשיב יהוה את-דמו על-ראשו אשר פגע בשני-אנשים צדקים וטבים ממנו
 ויהרגם בחרב ואבי דוד לא ידע את-אבנר בן-נר שר-צבא ישראל ואת-עמשא
 בן-יתר שר-צבא יהודה: **33** ושבו דמיהם בראש יואב ובראש זרעו לעלם ולדוד
 ולזרעו ולביתו ולכסאו יהיה שלום עד-עולם מעם יהוה: **34** ויעל בניהו בן-יהוידע
 ויפגע-בו וימתהו ויקבר בביתו במדבר: **35** ויתן המלך את-בניהו בן-יהוידע תחתיו
 על-הצבא ואת-צדוק הכהן נתן המלך תחת אביתר: **36** וישלח המלך ויקרא לשמעי
 ויאמר לו בנה-לך בית בירושלם וישבת שם ולא-תצא משם אנה ואנה: **37** והיה
 ביום צאתך ועברת את-נחל קדרון ידע תדע כי מות תמות דמך יהיה בראשך: **38**
 ויאמר שמעי למלך טוב הדבר כאשר דבר אדני המלך כן יעשה עבדך וישב
 שמעי בירושלם ימים רבים: **ס** **39** והיה מקץ שלש שנים ויברחו שני-עבדים לשמעי
 אל-אכיש בן-מעכה מלך גת ויגידו לשמעי לאמר הנה עבדך בנת: **40** ויקם שמעי
 ויחבש את-חמרו וילך גתה אל-אכיש לבקש את-עבדיו וילך שמעי ויבא את-עבדיו
 מנת: **41** ויגד לשלמה כיהלך שמעי מירושלם גת וישב: **42** וישלח המלך ויקרא
 לשמעי ויאמר אליו הלוא השבעתיך ביהוה ואעד בך לאמר ביום צאתך והלכת

אנה ואנה ידע תדע כי מות תמות ותאמר אלי טוב הדבר שמעתי: **43** ומדוע לא שמרת את שבעת יהוה ואת-המצוה אשר-צויתי עליך: **44** ויאמר המלך אל-שמעי אתה ידעת את כל-הרעה אשר ידע לבבך אשר עשית לדוד אבי והשיב יהוה את-רעתך בראשך: **45** והמלך שלמה ברוך וכסא דוד יהיה נכון לפני יהוה עד-עולם: **46** ויצו המלך את-בניהו בן-יהוידע ויצא ויפגע-בו וימת והממלכה נכונה ביד-שלמה: **1Ki 3** ויתחתן שלמה את-פרעה מלך מצרים ויקח את-בת-פרעה ויביאה אל-עיר דוד עד כלתו לבנות את-ביתו ואת-בית יהוה ואת-חומת ירושלם סביב: **2** רק העם מזבחים בבמות כי לא-נבנה בית לשם יהוה עד הימים ההם: **3** ויאהב שלמה את-יהוה ללכת בחקות דוד אביו רק בבמות הוא מזבח ומקטיר: **4** וילך המלך גבענה לזבח שם כי היא הבמה הגדולה אלף עלות יעלה שלמה על המזבח ההוא: **5** בנבעון נראה יהוה אל-שלמה בחלום הלילה ויאמר אלהים שאל מה אתן-לך: **6** ויאמר שלמה אתה עשית עם-עבדך דוד אבי חסד גדול כאשר הלך לפניך באמת ובצדקה ובישרת לבב עמך ותשמר-לו את-החסד הגדול הזה ותתן-לו בן ישב על-כסאו כיום הזה: **7** ועתה יהוה אלהי אתה המלכת את-עבדך תחת דוד אבי ואנכי נער קטן לא אדע צאת ובא: **8** ועבדך בתוך עמך אשר בחרת עסרב אשר לא-ימנה ולא יספר מרב: **9** ונתת לעבדך לב שמע לשפט את-עמך להבין בין-טוב לרע כי מי יוכל לשפט את-עמך הכבוד הזה: **10** ויישב הדבר בעיני אדני כי שאל שלמה את-הדבר הזה: **11** ויאמר אלהים אליו יען אשר שאלת את-הדבר הזה ולא-שאלת לך ימים רבים ולא-שאלת לך עשר ולא שאלת נפש איביך ושאלת לך הבין לשמע משפט: **12** הנה עשיתי כדברייך הנה נתתי לך לב חכם ונבון אשר כמוך לא-היה לפניך ואחריו לא-יקום כמוך: **13** וגם אשר לא-שאלת נתתי לך גס-עשר גס-כבוד אשר לא-היה כמוך איש במלכים כל-ימך: **14** ואם תלך בדרכי לשמר חקי ומצותי כאשר הלך דויד אביך והארכת את-ימך: **15** ויקץ שלמה והנה חלום יבוא ירושלם ויעמד לפני ארון ברית-אדני ויעל עלות ויעש שלמים ויעש משתה לכל-עבדיו: **16** אז תבאנה שתיים נשים זנות אל-המלך ותעמדנה לפניו: **17** ותאמר האשה האחת בי אדני אני והאשה הזאת ישבת בבית אחד ואלד עמה בבית: **18** ויהי ביום השלישי ללדתי ותלד גס-האשה הזאת ואנחנו יחדו אין-זר אתנו בבית זולתי שתיים-אנחנו בבית: **19** וימת בן-האשה הזאת לילה אשר שכבה עליו: **20** ותקם בתוך הלילה ותקח את-בני מאצלי ואמתך ישנה ותשכיבהו בחיקה ואת-בנה המת השכיבה בחיקי: **21** ואקם בבקר להיניק את-בני והנה-זמת ואתבונן אליו בבקר והנה לא-היה בני אשר ילדתי: **22** ותאמר האשה האחרת לא כי בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי ותדברנה לפני המלך: **23** ויאמר המלך זאת אמרת זה-בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי: **24** ויאמר המלך קחו לי-חרב ויבאו החרב לפני המלך: **25** ויאמר המלך גזרו את-הילד החי לשנים ותנו את-החצי לאחת ואת-החצי לאחת: **26** ותאמר האשה אשר-בנה החי אל-המלך כי-נכמרו רחמיה על-בנה ותאמר בי אדני תנו-לה את-הילוד החי והמת אל-תמיתהו וזאת אמרת גס-לי גס-לך לא יהיה גזרו: **27** ויען המלך ויאמר תנו-לה את-הילוד החי והמת לא תמיתהו היא אמו: **28** וישמעו כל-ישראל את-המשפט אשר שפט המלך ויראו מפני המלך כי ראו כי-חכמת אלהים בקרבו לעשות

משפט: **1Ki 4** **ס 2** ויהי המלך שלמה מלך על-כל-ישראל: **ס 2** ואלה השרים אשר-לו עזריהו בן-צדוק הכהן: **ס 3** אליהרף ואחיה בני שישא ספרים יהושפט בן-אחילוד המזכיר: **ס 4** ובניהו בן-יהוידע על-הצבא וצדוק ואביתר כהנים: **ס 5** ועזריהו בן-נתן על-הנצבים וזבור בן-נתן כהן רעה המלך: **ס 6** ואחישר על-הבית ואדנירם בן-עבדא על-המס: **ס 7** ולשלמה שנים-עשר נצבים על-כל-ישראל וכלכלו את-המלך ואת-ביתו חדש בשנה יהיה על-**[אחד]** **[תאחר]** לכלכל: **ס 8** ואלה שמותם בן-חור בהר אפרים: **ס 9** בן-דקר במקץ ובשעלבים ובית שמש ואילון בית חני: **ס 10** בן-חסד בארבות לו שכה וכל-ארץ חפר: **ס 11** בן-אבינדב כל-נפת דאר טפת בת-שלמה היתה לו לאשה: **ס 12** בענא בן-אחילוד תענך ומגדו וכל-בית שאן אשר אצל צרתנה מתחת ליזרעאל מבית שאן עד אבל מחולה עד מעבר ליקמעם: **ס 13** בן-גבר ברמת גלעד לו חות יאיר בן-מנשה אשר בגלעד לו חבל ארגב אשר בבשן ששים ערים גדלות חומה ובריח נחשת: **ס 14** אחינדב בן-עדא מחנימה: **ס 15** אחימעץ בנפתלי גס-הוא לקח את-בשמת בת-שלמה לאשה: **ס 16** בענא בן-חושני באשר ובעלות: **ס 17** יהושפט בן-פרוח ביששכר: **ס 18** שמעי בן-אלא בבנימן: **ס 19** גבר בן-ארי בארץ גלעד ארץ סיחון מלך האמרי וענ מלך הבשן ונציב אחד אשר בארץ: **ס 20** יהודה וישראל רבים כחול אשר-על-הים לרב אכלים ושתיים ושמחים: **1Ki 5** ושלמה היה מושל בכל-הממלכות מן-הנהר ארץ פלשתים ועד גבול מצרים מגשים מנחה ועבדים את-שלמה כל-ימי חייו: **פ 2** ויהי לחם-שלמה ליום אחד שלשים כר סלת וששים כר קמח: **ס 3** עשרה בקר בראים ועשרים בקר רעי ומאה צאן לבד מאיל וצבי ויחמור וברברים אבוסים: **ס 4** כיהוא רדה בכל-עבר הנהר מתפסח ועד-עזה בכל-מלכי עבר הנהר ושלום היה לו מכל-עבריו מסביב: **ס 5** וישב יהודה וישראל לבטח איש תחת תחת גפנו ותחת תאנתו מן ועד-באר שבע כל ימי שלמה: **ס 6** ויהי לשלמה ארבעים אלף ארות סוסים למרכבו ושנים-עשר אלף פרשים: **ס 7** וכלכלו הנצבים האלה את-המלך שלמה ואת כל-הקרוב אל-שלחן המלך-שלמה איש חדשו לא יעדרו דבר: **ס 8** והשערים והתבן לסוסים ולרכש יבאו אל-המקום אשר יהיה-שם איש כמשפטו: **ס 9** ויתן אלהים חכמה לשלמה ותבונה הרבה מאד ורחב לב כחול אשר על-שפת הים: **ס 10** ותרב חכמת שלמה מחכמת כל-בני-קדם ומכל חכמת מצרים: **ס 11** ויחכם מכל-האדם מאיתן האזרחי והימן וכלכל ודרדע בני מחול ויהי-שמו בכל-הגוים סביב: **ס 12** וידבר שלשת אלפים משל ויהי שירו חמשה ואלף: **ס 13** וידבר על-העצים מן-הארז אשר בלבנון ועד האזוב אשר יצא בקיר וידבר על-הבהמה ועל-העוף ועל-הרמש ועל-הדגים: **ס 14** ויבאו מכל-העמים לשמע את חכמת שלמה מאת כל-מלכי הארץ אשר שמעו את-חכמתו: **ס 15** וישלח חירם מלך-צור את-עבדיו אל-שלמה כי שמע כי אתו משחו למלך תחת אביו כי אהב היה חירם לדוד כל-הימים: **ס 16** וישלח שלמה אל-חירם לאמר: **ס 17** אתה ידעת את-דוד אבי כי לא יכל לבנות בית לשם יהוה אלהיו מפני המלחמה אשר סבבהו עד תתייהו אתם תחת כפות **[רגלו]** **[רגליו]**: **ס 18** ועתה הניח יהוה אלהי לי מסביב אין שטן ואין פגע רע: **ס 19** והנני אמר לבנות בית לשם יהוה אלהי כאשר דבר יהוה אל-דוד אבי לאמר בנך אשר אתן תחתך על-כסאך הוא-יבנה הבית לשמי: **ס 20** ועתה צוה ויכרת-ולי ארזים מן-הלבנון ועבדי יהיו עמ-עבדיך ושכר עבדיך אתן לך ככל אשר תאמר כי אתה ידעת כי אין בנו

איש ידע לכרת-עצים כצדנים: **21** ויהי כשמע חירם את-דברי שלמה וישמח מאד ויאמר ברוך יהוה היום אשר נתן לדוד בן חכם על-העם הרב הזה: **22** וישלח חירם אל-שלמה לאמר שמעתי את אשר-שלחת אלי אני אעשה את-כל-הפצך בעצי ארזים ובעצי ברושים: **23** עבדי ירדו מן-הלבנון ימה ואני אשימם דברות בים ערדה-משלח אלי ונפצתים שם ואתה תשא ואתה תעשה את-הפצתי לתת לחם ביתי: **24** ויהי חירום נתן לשלמה עצי ארזים ועצי ברושים כל-הפצו: **25** ושלמה נתן לחירם עשרים אלף כר חטים מכלת לביתו ועשרים כר שמן כתית כה-יתן שלמה לחירם שנה בשנה: **פ 26** ויהוה נתן חכמה לשלמה כאשר דבר-לו ויהי שלם בין חירם ובין שלמה ויכרתו ברית שניהם: **27** ויעל המלך שלמה מס מכל-ישראל ויהי המס שלשים אלף איש: **28** וישלחם לבנונה עשרת אלפים בחדש חליפות חדש יהיו בלבנון שנים חדשים בביתו ואדנירם על-המס: **29** ויהי לשלמה שבעים אלף נשא סבל ושמונים אלף חצב בהר: **30** לבד משרי הנצבים לשלמה אשר על-המלאכה שלשת אלפים ושלוש מאות הרדים בעם העשים במלאכה: **31** ויצו המלך ויסעו אבנים גדולות אבנים יקרות ליסד הבית אבני גזית: **32** ויפסלו בני שלמה ובני חירום והגבלים ויכינו העצים והאבנים לבנות הבית: **פ 6 1Ki** ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני-ישראל מארץ-מצרים בשנה הרביעית בחדש זו הוא החדש השני למלך שלמה על-ישראל ויבן הבית ליהוה: **2** והבית אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים-אמה ארכו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו: **3** והאולם על-פני היכל הבית עשרים אמה ארכו על-פני רחב הבית עשר באמה רחבו על-פני הבית: **4** ויעש לבית חלוני שקפים אטמים: **5** ויבן על-קיר הבית **(יצוע)** **[יציע]** סביב את-קירות הבית סביב להיכל ולדביר ויעש צלעות סביב: **6** **(היצוע)** **[היציע]** התחנתה חמש באמה רחבה והתיכנה שש באמה רחבה והשלישית שבע באמה רחבה כי מגרעות נתן לבית סביב חוצה לבלתי אחז בקירות-הבית: **7** והבית בהבנתו אבן-שלמה מסע נבנה ומקבות והגרזן כל-כלי ברזל לא-נשמע בבית בהבנתו: **8** פתח הצלע התיכנה אל-כתף הבית הימנית ובלולים יעלו על-התיכנה ומן-התיכנה אל-השלשים: **9** ויבן את-הבית ויכלהו ויספן את-הבית גבים ושדרת בארזים: **10** ויבן את **(היצוע)** **[היציע]** על-כל-הבית חמש אמות קומתו ויאחז את-הבית בעצי ארזים: **פ 11** ויהי דבר-יהוה אל-שלמה לאמר: **12** הבית הזה אשר-אתה בנה אסתלך בחקתי ואת-משפטי תעשה ושמרת את-כל-מצותי ללכת בהם והקמתי את-דברי אתך אשר דברתי אל-דוד אביך: **13** ושכנתי בתוך בני ישראל ולא אעזב את-עמי ישראל: **ס 14** ויבן שלמה את-הבית ויכלהו: **15** ויבן את-קירות הבית מביתה בצלעות ארזים מקרקע הבית ער-קירות הספן צפה עץ מבית ויצף את-קרקע הבית בצלעות ברושים: **16** ויבן את-עשרים אמה **(מירכותי)** **[מירכותי]** הבית בצלעות ארזים מן-הקרקע ער-הקירות ויבן לו מבית לדביר לקדש הקדשים: **17** וארבעים באמה היה הבית הוא ההיכל לפני: **18** וארז אל-הבית פנימה מקלעת פקעים ופטורי צצים הכל ארז אין אבן נראה: **19** ודביר בתוך-הבית מפנימה הכין לתתן שם את-ארון ברית יהוה: **20** ולפני הדביר עשרים אמה ארך ועשרים אמה רחב ועשרים אמה קומתו ויצפהו זהב סגור ויצף מזבח ארז: **21** ויצף שלמה את-הבית מפנימה זהב סגור ויעבר **(ברתיקות)** **[ברתיקות]** זהב לפני הדביר ויצפהו זהב: **22** ואת-כל-הבית צפה זהב ער-הם כל-הבית וכל-המזבח אשר-לדביר

צפה זהב: ²³ ויעש בדביר שני כרובים עצי־שמן עשר אמות קומתו: ²⁴ וחמש אמות כנף הכרוב האחת וחמש אמות כנף הכרוב השנית עשר אמות מקצות כנפיו ועד־קצות כנפיו: ²⁵ ועשר באמה הכרוב השני מדה אחת וקצב אחד לשני הכרובים: ²⁶ קומת הכרוב האחד עשר באמה וכן הכרוב השני: ²⁷ ויתן את־הכרובים בתוך הבית הפנימי ויפרשו את־כנפי הכרובים ותגע כנף־האחד בקיר וכנף הכרוב השני נגעת בקיר השני וכנפיהם אל־תוך הבית נגעת כנף אל־כנף: ²⁸ ויצף את־הכרובים זהב: ²⁹ ואת כל־קירות הבית מסב קלע פתוחי מקלעות כרובים ותמרת ופטורי צצים מלפנים ולחיצון: ³⁰ ואת־קרקע הבית צפה זהב לפנימה ולחיצון: ³¹ ואת פתח הדביר עשה דלתות עצי־שמן האיל מזוזות חמשית: ³² ושתי דלתות עצי־שמן וקלע עליהם מקלעות כרובים ותמרות ופטורי צצים וצפה זהב וירד על־הכרובים ועל־התמרות את־זהב: ³³ וכן עשה לפתח ההיכל מזוזות עצי־שמן מאת רבעית: ³⁴ ושתי דלתות עצי ברושים שני צלעים הדלת האחת גלילים ושני קלעים הדלת השנית גלילים: ³⁵ וקלע כרובים ותמרות ופטורי צצים וצפה זהב מישר על־המחקה: ³⁶ ויבן את־החצר הפנימית שלשה טורי גזית וטור כרתת ארזים: ³⁷ בשנה הרביעית יסד בית יהוה בירח זו: ³⁸ ובשנה האחת עשרה בירח בול הוא החדש השמיני כלה הבית לכל־דבריו ולכל־**משפטו** **משפטין** ויבנהו שבע שנים: **1Ki 7** ואת־ביתו בנה שלמה שלש עשרה שנה ויכל את־כל־ביתו: ² ויבן את־בית יער הלבנון מאה אמה ארכו וחמשים אמה רחבו ושלשים אמה קומתו על ארבעה טורי עמודי ארזים וכרתות ארזים על־העמודים: ³ וספן בארז ממעל על־הצלעת אשר על־העמודים ארבעים וחמשה חמשה עשר הטור: ⁴ ושקפים שלשה טורים ומחזה אל־מחזה שלש פעמים: ⁵ וכל־הפתחים והמזוזות רבעים שקף ומול מחזה אל־מחזה שלש פעמים: ⁶ ואת אולם העמודים עשה חמשים אמה ארכו ושלשים אמה רחבו ואולם על־פניהם ועמדים ועב על־פניהם: ⁷ ואולם הכסא אשר ישפֹט־שם אדם המשפט עשה וספון בארז מהקרקע עד־הקרקע: ⁸ וביתו אשר־ישב שם חצר האחרת מבית לאולם כמעשה הזה היה ובית יעשה לבת־פרעה אשר לקח שלמה כאולם הזה: ⁹ כל־אלה אבנים יקרת כמדת גזית מנררות במגרה מבית ומחוץ וממסד עד־הטפחות ומחוץ עד־החצר הגדולה: ¹⁰ ומיסד אבנים יקרות אבנים גדלות אבני עשר אמות ואבני שמנה אמות: ¹¹ ומלמעלה אבנים יקרות כמדות גזית וארז: ¹² וחצר הגדולה סביב שלשה טורים גזית וטור כרתת ארזים ולחצר בית־יהוה הפנימית ולאדם הבית: **פ** ¹³ וישלח המלך שלמה ויקח את־חירם מצר: ¹⁴ בן־אשה אלמנה הוא ממטה נפתלי ואביו איש־צרי חרש נחשת וימלא את־החכמה ואת־התבונה ואת־הדעת לעשות כל־מלאכה בנחשת ויבוא אל־המלך שלמה ויעש את־כל־מלאכתו: ¹⁵ ויצר את־שני העמודים נחשת שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד וחוט שתיים־עשרה אמה יסב את־העמוד השני: ¹⁶ ושתי כותרת עשה לתת על־ראשי העמודים מצק נחשת חמש אמות קומת הכותרת האחת וחמש אמות קומת הכותרת השנית: ¹⁷ שבכים מעשה שבכה גדלים מעשה שרשרות לכותרת אשר על־ראש העמודים שבעה לכותרת האחת ושבעה לכותרת השנית: ¹⁸ ויעש את־העמודים ושני טורים סביב על־השבכה האחת לכסות את־הכותרת אשר על־ראש הרמנים וכן עשה לכותרת השנית: ¹⁹ וכותרת אשר על־ראש העמודים מעשה שושן באולם ארבע אמות: ²⁰

וכתרת על-שני העמודים גם-ממעל מלעמת הבטן אשר לעבר **[שבכה]** **[השבכה]** והרמונים מאתים טרים סביב על הכתרת השנית: **21** ויקם את-העמודים לאלם ההיכל ויקם את-העמוד הימני ויקרא את-שמו יכין ויקם את-העמוד השמאלי ויקרא את-שמו בעז: **22** ועל ראש העמודים מעשה שושן ותתם מלאכת העמודים: **23** ויעש את-הים מוצק עשר באמה משפתו עד-שפתו עגל סביב וחמש באמה קומתו **[וקוד]** **[וקן]** שלשים באמה יסב אתו סביב: **24** ופקעים מתחת לשפתו סביב סבבים אתו עשר באמה מקפים את-הים סביב שני טורים הפקעים יצקים ביצקתו: **25** עמוד על-שני עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פנים ימה ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה והים עליהם מלמעלה וכל-אחריהם ביתה: **26** ועביו טפח ושפתו כמעשה שפת-כוס פרח שושן אלפים בת יכיל: **27** ויעש את-המכנות עשר נחשת ארבע באמה ארך המכונה האחת וארבע באמה רחבה ושלש באמה קומתה: **28** וזה מעשה המכונה מסגרת להם ומסגרת בין השלבים: **29** ועל-המסגרות אשר בין השלבים אריות בקר וכרובים ועל-השלבים כן ממעל ומתחת לאריות ולבקר ליות מעשה מורד: **30** וארבעה אופני נחשת למכונה האחת וסרני נחשת וארבעה פעמתיו כתפת להם מתחת לכיר הכתפת יצקות מעבר איש ליות: **31** ופיהו מבית לכתרת ומעלה באמה ופיה עגל מעשה-כין אמה וחצי האמה וגם-על-פיה מקלעות ומסגרתיהם מרבעות לא עגלות: **32** וארבעת האופנים למתחת למסגרות וידות האופנים במכונה וקומת האופן האחד אמה וחצי האמה: **33** ומעשה האופנים כמעשה אופן המרכבה ידותם וגביהם וחשקיהם וחשריהם הכל מוצק: **34** וארבע כתפות אל ארבע פנות המכנה האחת מן-המכנה כתפיה: **35** ובראש המכונה חצי האמה קומה עגל סביב ועל ראש המכנה ידתיה ומסגרתיה ממנה: **36** ויפתח על-הלחת ידתיה ועל **[ומסגרתיה]** **[מסגרתיה]** כרובים אריות ותמרת כמעד-איש וליות סביב: **37** כזאת עשה את עשר המכנות מוצק אחד מדה אחת קצב אחד לכלהנה: **38** ויעש עשרה כירות נחשת ארבעים בת יכיל הכיור האחד ארבע באמה הכיור האחד כיור אחד על-המכונה האחת לעשר המכנות: **39** ויתן את-המכנות חמש על-כתף הבית מימין וחמש על-כתף הבית משמאלו ואת-הים נתן מכתף הבית הימנית קדמה ממול נגב: **40** ויעש חירום את-הכירות ואת-היעים ואת-המזרקות ויכל חירם לעשות את-כל-המלאכה אשר עשה למלך שלמה בית יהוה: **41** עמדים שנים וגלת הכתרת אשר-על-ראש העמדים שתיים והשבכות שתיים לכסות את-שתי גלת הכתרת אשר על-ראש העמודים: **42** ואת-הרמנים ארבע מאות לשתי השבכות שני-טורים רמנים לשבכה האחת לכסות את-שתי גלת הכתרת אשר על-פני העמודים: **43** ואת-המכנות עשר ואת-הכירת עשרה על-המכנות: **44** ואת-הים האחד ואת-הבקר שנים-עשר תחת הים: **45** ואת-הסירות ואת-היעים ואת-המזרקות ואת כל-הכלים **[האהל]** **[האלה]** אשר עשה חירם למלך שלמה בית יהוה נחשת ממרט: **46** בככר הירדן יצקם המלך במעבה האדמה בין סכות ובין צרתן: **47** וינח שלמה את-כל-הכלים מרב מאד מאד לא נחקר משקל הנהשת: **48** ויעש שלמה את כל-הכלים אשר בית יהוה את מזבח הזהב ואת-השלחן אשר עליו לחם הפנים זהב: **49** ואת-המנרות חמש מימין וחמש משמאל לפני הדביר זהב סגור והפרח והנרת והמלקחים זהב: **50** והספות והמזמרות והמזרקות והכפות והמחחות זהב סגור והפתות לדלתות הבית הפנימי

לקדש הקדשים לדלתי הבית להיכל זהב: **פ** ⁵¹ ותשלם כל-המלאכה אשר עשה המלך שלמה בית יהוה ויבא שלמה את-קדשי דוד אביו את-הכסף ואת-זהב ואת-הכלים נתן באצרות בית יהוה: **פ** **1Ki 8** אז יקהל שלמה את-זקני ישראל את-כל-ראשי המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל-המלך שלמה ירושלם להעלות את-ארון ברית-יהוה מעיר דוד היא ציון: **2** ויקהל אל-המלך שלמה כל-איש ישראל בירח האתנים בחג הוא החדש השביעי: **3** ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכהנים את-הארון: **4** ויעלו את-ארון יהוה ואת-אהל מועד ואת-כל-כלי הקדש אשר באהל ויעלו אתם הכהנים והלויים: **5** והמלך שלמה וכל-עדת ישראל הנועדים עליו אתו לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא-יספרו ולא ימנו מרב: **6** ויבאו הכהנים את-ארון ברית-יהוה אל-מקומו אל-דביר הבית אל-קדש הקדשים אל-תחת כנפי הכרובים: **7** כי הכרובים פרשים כנפים אל-מקום הארון ויסכו הכרובים על-הארון ועל-בדיו מלמעלה: **8** ויארכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן-הקדש על-פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה: **9** אין בארון רק שני לחות האבנים אשר הנח שם משה בחרב אשר כרת יהוה עם-בני ישראל בצאתם מארץ מצרים: **10** ויהי בצאת הכהנים מן-הקדש והענן מלא את-בית יהוה: **11** ולא-יכלו הכהנים לעמד לשרת מפני הענן כי-מלא כבוד-יהוה את-בית יהוה: **פ** **12** אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל: **13** בנה בניתי בית זבל לך מכון לשבתך עולמים: **14** ויסב המלך את-פניו ויברך את כל-קהל ישראל וכל-קהל ישראל עמד: **15** ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי ובידו מלא לאמר: **16** מן-היום אשר הוצאתי את-עמי את-ישראל ממצרים לא-יבחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ואבחר בדוד להיות על-עמי ישראל: **17** ויהי עם-ללבב דוד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל: **18** ויאמר יהוה אל-דוד אבי יען אשר היה עם-ללבבך לבנות בית לשמי הטיבת כי היה עם-ללבבך: **19** רק אתה לא תבנה הבית כי אם-בנך היצא מחלצוך הוא-יבנה הבית לשמי: **20** ויקם יהוה את-דברו אשר דבר ואקם תחת דוד אבי ואשב על-כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל: **21** ואשם שם מקום לארון אשר-שם ברית יהוה אשר כרת עם-אבותינו בהוציא אתם מארץ מצרים: **ס** **22** ויעמד שלמה לפני מזבח יהוה נגד כל-קהל ישראל ויפרש כפיו השמים: **23** ויאמר יהוה אלהי ישראל איך-כמוך אלהים בשמים ממעל ועל-הארץ מתחת שמר הברית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל-לבם: **24** אשר שמרת לעבדך דוד אבי את אשר-דברת לו ותדבר בפיו ובידך מלאת כיום הזה: **25** ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו לאמר לא-יכרת לך איש מלפני ישב על-כסא ישראל רק אם-ישמרו בניך את-דרכם ללכת לפני כאשר הלכת לפני: **26** ועתה אלהי ישראל יאמן נא **[דבריד]** **[דברך]** אשר דברת לעבדך דוד אבי: **27** כי האמנם ישב אלהים על-הארץ הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך אף כיהיבית הזה אשר בניתי: **28** ופנית אל-תפלת עבדך ואל-תחנתו יהוה אלהי לשמע אל-הרנה ואל-התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך היום: **29** להיות עינך פתוחת אל-הבית הזה לילה ויום אל-המקום אשר אמרת יהיה שמי שם לשמע אל-התפלה אשר יתפלל עבדך אל-המקום הזה: **30** ושמעת אל-תחנת עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו אל-המקום הזה ואתה תשמע אל-מקום שבתך

אל-השמים ושמעת וסלחת: ³¹ את אשר יחטא איש לרעהו ונשא-בו אלה להאלתו ובא אלה לפני מזבחך בבית הזה: ³² ואתה תשמע השמים ועשית ושפטת את-עבדיך להרשיע רשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו: ³³ **ס** בהגנף עמך ישראל לפני אויב אשר יחטאו-לך ושבו אליך והודו את-שמך והתפללו והתחננו אליך בבית הזה: ³⁴ ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל והשבתם אל-האדמה אשר נתת לאבותם: ³⁵ **ס** בהעצר שמים ולא-יהיה מטר כי יחטאו-לך והתפללו אל-המקום הזה והודו את-שמך ומחטאתם ישובו כי תענם: ³⁶ ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם את-הדרך הטובה אשר ילכו-בה ונתתה מטר על-ארצך אשר-נתתה לעמך לנחלה: ³⁷ **ס** רעב כ-ייהיה בארץ דבר כ-ייהיה שדפון ירקון ארבה חסיל כי יהיה כי יצר-לו איבו בארץ שערוי כל-נגע כל-מחלה: ³⁸ כל-תפלה כל-תחנה אשר תהיה לכל-האדם לכל עמך ישראל אשר ידעון איש נגע לבבו ופרש כפיו אל-הבית הזה: ³⁹ ואתה תשמע השמים מכון שבתך וסלחת ועשית ונתת לאיש ככל-דרכיו אשר תדע את-לבבו כ-יאתה ידעת לבדך את-לבב כל-בני האדם: ⁴⁰ למען יראוך כל-הימים אשר-הם היים על-פני האדמה אשר נתת לאבותינו: ⁴¹ וגם אל-הנכרי אשר לא-מעמך ישראל הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך: ⁴² כי ישמעון את-שמך הגדול ואת-יך החזקה וזרעך הנטויה ובא והתפלל אל-הבית הזה: ⁴³ אתה תשמע השמים מכון שבתך ועשית ככל אשר-יקרא אליך הנכרי למען ידעון כל-עמי הארץ את-שמך ליראה אתך כעמך ישראל ולדעת כי-שמך נקרא על-הבית הזה אשר בניתי: ⁴⁴ כ-י-צא עמך למלחמה על-איבו בדרך אשר תשלחם והתפללו אל-יהוה דרך העיר אשר בחרת בה והבית אשר-בנתי לשמך: ⁴⁵ ושמעת השמים את-תפלתם ואת-תחנתם ועשית משפטם: ⁴⁶ כי יחטאו-לך כי אין אדם אשר לא-יחטא ואנפת בם ונתתם לפני אויב ושבום שביהם אל-ארץ האויב רחוקה או קרובה: ⁴⁷ והשיבו אל-לבם בארץ אשר נשבושם ושבו והתחננו אליך בארץ שביהם לאמר חטאנו והעוינו רשענו: ⁴⁸ ושבו אליך בכל-לבבם ובכל-נפשם בארץ איביהם אשר-שבו אתם והתפללו אליך דרך ארצם אשר נתת לאבותם העיר אשר בחרת והבית אשר-**בנית** **בנית** לשמך: ⁴⁹ ושמעת השמים מכון שבתך את-תפלתם ואת-תחנתם ועשית משפטם: ⁵⁰ וסלחת לעמך אשר חטאו-לך ולכל-פשעיהם אשר פשעו-בך ונתתם לרחמים לפני שביהם ורחמום: ⁵¹ כ-יעמך ונחלתך הם אשר הוצאת ממצרים מתוך כור הברזל: ⁵² להיות עיניך פתחות אל-תחנת עבדך ואל-תחנת עמך ישראל לשמע אליהם בכל קראם אליך: ⁵³ כ-יאתה הברלתם לך לנחלה מכל עמי הארץ כאשר דברת ביר משה עבדך בהוציאך את-אבותינו ממצרים אדני יהוה: ⁵⁴ **פ** ויהי ככלות שלמה להתפלל אל-יהוה את כל-התפלה והתחנה הזאת קם מלפני מזבח יהוה מکرע על-ברכיו וכפיו פרושות השמים: ⁵⁵ ויעמד ויברך את כל-קהל ישראל קול גדול לאמור: ⁵⁶ ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר לא-נפל דבר אחד מכל דבריו הטוב אשר דבר ביר משה עבדו: ⁵⁷ יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר היה עם-אבותינו אל-יעזבנו ואל-ישנונו: ⁵⁸ להטות לבבנו אליו ללכת בכל-דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את-אבותינו: ⁵⁹ ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יהוה קרבים אל-יהוה אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו

ישראל דבר-יוום ביומו: **60** למען דעת כל-עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין
 עוד: **61** והיה לבבכם שלם עם יהוה אלהינו ללכת בחקיו ולשמר מצותיו כיום
 הזה: **62** והמלך וכל-ישראל עמו זבחים זבח לפני יהוה: **63** ויזבח שלמה את זבח
 השלמים אשר זבח ליהוה בקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו
 את-בית יהוה המלך וכל-בני ישראל: **64** ביום ההוא קדש המלך את-תוך החצר
 אשר לפני בית-יהוה כי-עשה שם את-העלה ואת-המנחה ואת חלבי השלמים
 כי-זבחה הנחשת אשר לפני יהוה קטן מהכיל את-העלה ואת-המנחה ואת חלבי
 השלמים: **65** ויעש שלמה בעת-ההיא את-החג וכל-ישראל עמו קהל גדול מלבוא
 חמת עד-נחל מצרים לפני יהוה אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר
 יום: **66** ביום השמיני שלח את-העם ויברכו את-המלך וילכו לאהליהם שמחים
 וטובי לב על כל-הטובה אשר עשה יהוה לדוד עבדו ולישראל עמו: **1Ki 9** ויהי
 ככלות שלמה לבנות את-בית-יהוה ואת-בית המלך ואת כל-חשק שלמה אשר חפץ
 לעשות: **פ 2** וירא יהוה אל-שלמה שנית כאשר נראה אליו בנבעון: **3** ויאמר יהוה
 אליו שמעתי את-תפלתך ואת-תחנונך אשר התחננתה לפני הקדשתי את-הבית הזה
 אשר בנתה לשום-שמי שם עד-עולם והיו עיני ולבי שם כל-הימים: **4** ואתה
 אסתלך לפני כאשר הלך דוד אביך בתם-לבב ובישר לעשות ככל אשר צויתך
 חקי ומשפטי תשמר: **5** והקמתי את-כסא ממלכתך על-ישראל לעלם כאשר דברתי
 על-דוד אביך לאמר לא-יכרת לך איש מעל כסא ישראל: **6** אם-שוב תשבון אתם
 ובניכם מאחרי ולא תשמרו מצותי חקתי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם
 אלהים אחרים והשתחיתם להם: **7** והכרתי את-ישראל מעל פני האדמה אשר נתתי
 להם ואת-הבית אשר הקדשתי לשמי אשלח מעל פני והיה ישראל למשל ולשנינה
 בכל-העמים: **8** והבית הזה יהיה עליון כל-עבר עליו ישם ושרק ואמרו על-מה
 עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה: **9** ואמרו על אשר עזבו את-יהוה
 אלהיהם אשר הוציא את-אבתם מארץ מצרים ויחזקו באלהים אחרים **(וישתחו)**
[וישתחוו] להם ויעבדם על-כן הביא יהוה עליהם את כל-הרעה הזאת: **פ 10** ויהי
 מקצה עשרים שנה אשר-בנה שלמה את-שני הבתים את-בית יהוה ואת-בית המלך:
11 חירם מלך-צר נשא את-שלמה בעצי ארזים ובעצי ברושים ובזהב לכל-חפצו אז
 יתן המלך שלמה לחירם עיר בארץ הגליל: **12** ויצא חירם מצר לראות
 את-הערים אשר נתן-לו שלמה ולא ישרו בעיניו: **13** ויאמר מה הערים האלה
 אשר-נתתה לי אחי ויקרא להם ארץ כבול עד היום הזה: **פ 14** וישלח חירם למלך
 מאה ועשרים ככר זהב: **15** וזה דבר-המס אשר-העלה המלך שלמה לבנות
 את-בית יהוה ואת-ביתו ואת-המלוא ואת חומת ירושלם ואת-הצר ואת-מגדו
 ואת-גזרו: **16** פרעה מלך-מצרים עלה וילכד את-גזר וישרפה באש ואת-הכנעני
 הישב בעיר הרג ויתנה שלחים לבתו אשת שלמה: **17** ויבן שלמה את-גזר
 ואת-בית חרן תחתון: **18** ואת-בעלת ואת **(תמר)** **[תדמר]** במדבר בארץ: **19** ואת
 כל-ערי המסכנות אשר היו לשלמה ואת ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת חשק
 שלמה אשר חשק לבנות בירושלם ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו: **20** כל-העם הנותר
 מן-האמרי החתי הפרזי החוי והיבוסי אשר לא-מבני ישראל המה: **21** בניהם אשר
 נתרו אחריהם בארץ אשר לא-יכלו בני ישראל להחריםם ויעלם שלמה למס-עבד
 עד היום הזה: **22** ומבני ישראל לא-נתן שלמה עבד כי-הם אנשי המלחמה ועבדו

ושריו ושלשיו ושרי רכבו ופרשיו: **ס 23** אלה שרי הנצבים אשר על-המלאכה לשלמה חמשים וחמש מאות הרדים בעם העשים במלאכה: **24** אך בת-פרעה עלתה מעיר דוד אל-ביתה אשר בנה-לה אז בנה את-המלוא: **25** והעלה שלמה שלש פעמים בשנה עלות ושלמים על-המזבח אשר בנה ליהוה והקטיר אתו אשר לפני יהוה ושלם את-הבית: **26** ואני עשה המלך שלמה בעציו-נגבר אשר את-אלות על-שפת יס-סוף בארץ אדום: **27** וישלח חירם באני את-עבדיו אנשי אניות ידעי הים עם עבדי שלמה: **28** ויבאו אופירה ויקחו משם זהב ארבע-מאות ועשרים ככר ויבאו אל-המלך שלמה: **פ 10 1Ki** ומלכת-שבא שמעת את-שמע שלמה לשם יהוה ותבא לנסתו בחידות: **2** ותבא ירושלמה בחיל ככר מאד גמלים נשאים בשמים וזהב רב-מאד ואבן יקרה ותבא אל-שלמה ותדבר אליו את כל-אשר היה עם-לבבה: **3** ויגדלה שלמה את-כל-דבריה לא-היה דבר נעלם מן-המלך אשר לא הגיד לה: **4** ותרא מלכת-שבא את כל-חכמת שלמה והבית אשר בנה: **5** ומאכל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד **[משרתו]** **[משרתיו]** ומלבשיהם ומשקיו ועלתו אשר יעלה בית יהוה ולא-היה בה עוד רוח: **6** ותאמר אל-המלך אמת היה הדבר אשר שמעתי בארצי על-דבריך ועל-חכמתך: **7** ולא-האמנתי לדברים עד אשר-באתי ותראינה עיני והנה לא-הגדלי החצי הוספת חכמה וטוב אל-השמועה אשר שמעתי: **8** אשרי אנשיך אשרי עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד השמעים את-חכמתך: **9** יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך על-כסא ישראל באהבת יהוה את-ישראל לעלם וישימך למלך לעשות משפט וצדקה: **10** ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשמים הרבה מאד ואבן יקרה לא-בא כבשם ההוא עוד לרב אשר-נתנה מלכת-שבא למלך שלמה: **11** וגם אני חירם אשר-נשא זהב מאופיר הביא מאפיר עצי אלמגים הרבה מאד ואבן יקרה: **12** ויעש המלך את-עצי האלמגים מסעד לבית-יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים לשרים לא בא-כן עצי אלמגים ולא נראה עד היום הזה: **13** והמלך שלמה נתן למלכת-שבא את-כל-חפצה אשר שאלה מלבד אשר נתן-לה כיד המלך שלמה ותפן ותלך לארצה היא ועבדיה: **ס 14** והי משקל הזהב אשר-בא לשלמה בשנה אחת שש מאות ששים ושש ככר זהב: **15** לבד מאנשי התרים ומסחר הרכלים וכל-מלכי הערב ופחות הארץ: **16** ויעש המלך שלמה מאתים צנה זהב שחוט שש-מאות זהב יעלה על-הצנה האחת: **17** ושלש-מאות מגנים זהב שחוט שלשת מגנים זהב יעלה על-המגן האחת ויתנם המלך בית יער הלבנון: **פ 18** ויעש המלך כסא-שן גדול ויצפהו זהב מופז: **19** שש מעלות לכסה וראש-עגל לכסה מאחוריו וידת מזה ומזה אל-מקום השבת ושנים אריות עמדים אצל הידות: **20** ושנים עשר אריות עמדים שם על-שש המעלות מזה ומזה לא-נעשה כן לכל-ממלכות: **21** וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית-יער הלבנון זהב סגור אין כסף לא נחשב בימי שלמה למאומה: **22** כי אני תרשיש למלך בים עם אני חירם אחת לשלש שנים תבוא אני תרשיש נשאת זהב וכסף שנהבים וקפים ותכיים: **23** ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר ולחכמה: **24** וכל-הארץ מבקשים את-פני שלמה לשמע את-חכמתו אשר-נתן אלהים בלבו: **25** והמה מבאים איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות ונשק ובשמים סוסים ופרדים דבר-שנה בשנה: **ס 26** ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהיו-לו אלף וארבע-מאות רכב ושנים-עשר אלף פרשים וינחם בערי הרכב

ועם־המלך בירושלם: **27** ויתן המלך את־הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר־בשפלה לרב: **28** ומוצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים ומקוה סחרי המלך יקחו מקוה במחיר: **29** ותעלה ותצא מרכבה ממצרים בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל־מלכי החתים ולמלכי ארם בידם יצאו: **פ 1Ki 11** והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבות ואת־בת־פרעה מואביות עמניות אדמית צדנית חתית: **2** מן־הגוים אשר אמר־יהוה אל־בני ישראל לא־תבאו בהם והם לא־יבאו בכם אכן יטו את־לבבכם אחרי אלהיהם בהם דבק שלמה לאהבה: **3** ויהיו־לו נשים שרות שבע מאות ופלגשים שלש מאות וישו נשיו את־לבבו: **4** ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את־לבבו אחרי אלהים אחרים ולא־היה לבבו שלם עם־יהוה אלהיו כלבב דויד אביו: **5** וילך שלמה אחרי עשתרת אלהי צדנים ואחרי מלכם שקץ עמנים: **6** ויעש שלמה הרע בעיני יהוה ולא מלא אחרי יהוה כדוד אביו: **ס 7** אז יבנה שלמה במה לכמוש שקץ מואב בהר אשר על־פני ירושלם ולמלך שקץ בני עמון: **8** וכן עשה לכל־נשיו הנכריות מקטירות ומזבחות לאלהיהן: **9** ויתאנף יהוה בשלמה כי־נטה לבבו מעם יהוה אלהי ישראל הנראה אליו פעמים: **10** וצוה אליו על־הדבר הזה לבל־תילכת אחרי אלהים אחרים ולא שמר את אשר־צוה יהוה: **פ 11** ויאמר יהוה לשלמה יען אשר היתה־זאת עמך ולא שמרת בריתי וחקתי אשר צויתי על־ך קרע אקרע את־הממלכה מעליך ונתתיה לעבדך: **12** אך־בימוך לא אעשנה למען דוד אביך מיד בנך אקרענה: **13** רק את־כל־הממלכה לא אקרע שבת אחד אתן לבנך למען דוד עבדי ולמען ירושלם אשר בחרתי: **14** ויקם יהוה שטן לשלמה את הדרד האדמי מזרע המלך הוא באדום: **15** ויהי בהיות דוד את־אדום בעלות יואב שר הצבא לקבר את־החללים ויך כל־זכר באדום: **16** כי ששת חדשים ישב־שם יואב וכל־ישראל עד־הכרית כל־זכר באדום: **17** ויברח אדד הוא ואנשים אדמיים מעבדי אביו אתו לבוא מצרים והדרד נער קטן: **18** ויקמו ממדין ויבאו פארן ויקחו אנשים עמם מפארן ויבאו מצרים אל־פרעה מלך־מצרים ויתן־לו בית ולחם אמר לו וארץ נתן לו: **19** וימצא הדרד חן בעיני פרעה מאד ויתן־לו אשה את־אחות אשתו אחות תחפניס הגבירה: **20** ותלד לו אחות תחפניס את גנבת בנו ותגמלהו תחפנס בתוך בית פרעה ויהי גנבת בית פרעה בתוך בני פרעה: **21** והדרד שמע במצרים כי־שכב דוד עם־אבתיו וכי־מת יואב שר־הצבא ויאמר הדרד אל־פרעה שלחני ואלך אל־ארצי: **22** ויאמר לו פרעה כי מה־אתה חסר עמי והנך מבקש ללכת אל־ארצך ויאמר לא כי שלח תשלחני: **23** ויקם אלהים לו שטן את־דוון בן־אלידע אשר ברח מאת הדרדעזר מלך־צובה אדניו: **24** ויקבץ עליו אנשים ויהי שר־גדוד בהרג דוד אתם וילכו דמשק וישבו בה וימלכו בדמשק: **25** ויהי שטן לישראל כלימי שלמה ואת־הרעה אשר הדרד ויקץ בישראל וימלך על־ארם: **פ 26** וירבעם בן־נבט אפרתי מן־הצרדה ושם אמו צרועה אשה אלמנה עבד לשלמה וירם יד במלך: **27** וזה הדבר אשר־הרים יד במלך שלמה בנה את־המלוא סגר את־פרץ עיר דוד אביו: **28** והאיש ירבעם גבור חיל וירא שלמה את־הנער כיעשה מלאכה הוא ויפקד אתו לכל־סבל בית יוסף: **ס 29** ויהי בעת ההיא וירבעם יצא מירושלם וימצא אתו אחיה השילני הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה חדשה ושניהם לבדם בשדה: **30** ויתפש אחיה בשלמה החדשה אשר עליו ויקרעה שנים עשר קרעים: **31** ויאמר לירבעם קח־לך עשרה קרעים כי

כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני קרע את־הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את עשרה השבטים: ³² והשבט האחד יהיה־לו למען עבדי דוד ולמען ירושלם העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי ישראל: ³³ יען אשר עזבוני וישתחוו לעשתרת אלהי צדנין לכמוש אלהי מואב ולמלכם אלהי בני־עמון ולא־הלכו בדרכי לעשות הישר בעיני וחקתי ומשפטי כדוד אביו: ³⁴ ולא־אקח את־כל־הממלכה מידו כי נשיא אשתנו כל ימי חייו למען דוד עבדי אשר בחרתי אתו אשר שמר מצותי וחקתי: ³⁵ ולקחתי המלוכה מיד בנו ונתתיה לך את עשרת השבטים: ³⁶ ולבנו אתן שבט־אחד למען היות־ניר לדויד־עבדי כל־הימים לפני בירושלם העיר אשר בחרתי לי לשום שמי שם: ³⁷ ואתך אקח ומלכת בכל אשר־תאווה נפשך והיית מלך על־ישראל: ³⁸ והיה אס־תשמע את־כל־אשר אצוך והלכת בדרכי ועשית הישר בעיני לשמור חקותי ומצותי כאשר עשה דוד עבדי והייתי עמך ובניתי לך בית־נאמן כאשר בניתי לדוד ונתתי לך את־ישראל: ³⁹ ואענה את־זרע דוד למען זאת אך לא כל־הימים: ⁴⁰ ויבקש שלמה להמית את־ירבעם ויקם ירבעם ויברח מצרים אל־שישק מלך־מצרים ויהי במצרים עד־מות שלמה: ⁴¹ ויתר דברי שלמה וכל־אשר עשה וחכמתו הלו־א־הם כתבים על־ספר דברי שלמה: ⁴² והימים אשר מלך שלמה בירושלם על־כל־ישראל ארבעים שנה: ⁴³ וישכב שלמה עם־אבתיו ויקבר בעיר דוד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו: ^{1Ki 12} וילך רחבעם שכם כי שכם בא כל־ישראל להמליך אתו: ² ויהי כשמע ירבעם בן־נבט והוא עודנו במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה וישב ירבעם במצרים: ³ וישלחו ויקראו־לו **(ויבאו)** **[ויבאו]** ירבעם וכל־קהל ישראל וידברו אל־רחבעם לאמר: ⁴ אביך הקשה את־עלנו ואתה עתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר־נתן עלינו ונעבדך: ⁵ ויאמר אליהם לכו עד שלשה ימים ושובו אלי וילכו העם: ⁶ ויועץ המלך רחבעם את־הזקנים אשר־היו עמו־הם את־פני שלמה אביו בהיתו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב את־העם־הזה דבר: ⁷ **(וידבר)** **[וידברו]** אליו לאמר אס־היום תהיה־עבד לעם הזה ועבדתם ועניתם ודברת אליהם דברים טובים והיו לך עבדים כל־הימים: ⁸ ויעזב את־עצת הזקנים אשר יעצוהו ויועץ את־הילדים אשר גדלו אתו אשר העמידים לפניו: ⁹ ויאמר אליהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את־העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן־העל אשר־נתן אביך עלינו: ¹⁰ וידברו אליו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה־תאמר לעם הזה אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד את־עלנו ואתה הקל מעלינו כה תדבר אליהם קטני עבה ממתני אבי: ¹¹ ועתה אבי העמיס עליכם על כבד ואני אוסיף על־עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם בעקרבים: ¹² **(ויבו)** **[ויבואו]** ירבעם וכל־העם אל־רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי: ¹³ ויען המלך את־העם קשה ויעזב את־עצת הזקנים אשר יעצוהו: ¹⁴ וידבר אליהם כעצת הילדים לאמר אבי הכביד את־עלכם ואני אוסיף על־עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם בעקרבים: ¹⁵ ולא־שמע המלך אל־העם כִּי־היתה סבה מעם יהוה למען הקים את־דברו אשר דבר יהוה ביד אחיה השילני אל־ירבעם בן־נבט: ¹⁶ וירא כל־ישראל כי לא־שמע המלך אליהם וישבו העם את־המלך דבר לאמר מה־לנו חלק בדוד ולא־נחלה בבן־ישי לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דוד וילך ישראל לאהליו: ¹⁷ ובני ישראל הישבים בערי יהודה וימלך

עליהם רחבעם: פ 18 וישלח המלך רחבעם את־אדרם אשר על־המס וירגמו כל־ישראל בו אבן וימת והמלך רחבעם התאמן לעלות במרכבה לנוס ירושלים: 19 ויפשעו ישראל בבית דוד עד היום הזה: ס 20 ויהי כשמע כל־ישראל כי־שב ריבעם וישלחו ויקראו אתו אל־העדה וימליכו אתו על־כל־ישראל לא היה אחרי בית־דוד זולתי שבטי־יהודה לבדו: 21 (ויבאו) [ויבאו] רחבעם ירושלים ויקהל את־כל־בית יהודה ואת־שבט בנימן מאה ושמנים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עִבִּית ישראל להשיב את־המלוכה לרחבעם בן־שלמה: פ 22 ויהי דבר האלהים אל־שמעיה איש־האלהים לאמר: 23 אמר אל־רחבעם בן־שלמה מלך יהודה ואל־כל־בית יהודה ובנימן ויתר העם לאמר: 24 כה אמר יהוה לא־תעלו ולא־תלחמון עִבִּי־ישראל שובו איש לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו את־דבר יהוה וישבו ללכת כדבר יהוה: ס 25 ויבן ריבעם את־שכם בהר אפרים וישב בה ויצא משם ויבן את־פנואל: 26 ויאמר ריבעם בלבו עתה תשוב הממלכה לבית דוד: 27 אסיעלה העם הזה לעשות זבחים בבית־יהוה בירושלים ושב לב העם הזה אל־אדניהם אל־רחבעם מלך יהודה והרגני ושב אל־רחבעם מלך־יהודה: 28 ויועץ המלך ויעש שני עגלי זהב ויאמר אלהם רב־לכם מעלות ירושלים הנה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: 29 וישם את־האחד בבית־אל ואת־האחד נתן בדן: 30 ויהי הדבר הזה לחטאת וילכו העם לפני האחד ער־דן: 31 ויעש את־בית כמות ויעש כהנים מקצות העם אשר לא־היו מבני לוי: 32 ויעש ריבעם חג בחדש השמיני בחמשה־עשר יום לחדש כחג אשר ביהודה ויעל על־המזבח כן עשה בבית־אל לזבח לעגלים אשר־עשה והעמיד בבית אל את־כהני הבמות אשר עשה: 33 ויעל על־המזבח אשר־עשה בבית־אל בחמשה עשר יום בחדש השמיני בחדש אשר־בדא [מלבר] [מלבו] ויעש חג לבני ישראל ויעל על־המזבח להקטיר: פ 1Ki 13 והנה איש אלהים בא מיהודה בדבר יהוה אל־בית־אל וירבעם עמד על־המזבח להקטיר: 2 ויקרא על־המזבח בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח כה אמר יהוה הנה־בן נולד לבית־דוד יאשיהו שמו וזבח עליך את־כהני הבמות המקטרים עליך ועצמות אדם ישרפו עליך: 3 ונתן ביום ההוא מופת לאמר זה המופת אשר דבר יהוה הנה המזבח נקרע ונשפך הדשן אשר־עליו: 4 ויהי כשמע המלך את־דבר איש־האלהים אשר קרא על־המזבח בבית־אל וישלח ריבעם את־ידו מעל המזבח לאמר תפשוהו ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא יכל להשיבה אליו: 5 והמזבח נקרע וישפך הדשן מן־המזבח כמופת אשר נתן איש האלהים בדבר יהוה: 6 ויען המלך ויאמר אל־איש האלהים חל־נא את־פני יהוה אלהיך והתפלל בעדי ותשב ידו אלי ויחל איש־האלהים את־פני יהוה ותשב יד־המלך אליו ותהי כבראשנה: 7 וידבר המלך אל־איש האלהים בא־האתי הביתה וסעדה ואתנה לך מתת: 8 ויאמר איש־האלהים אל־המלך אסתתן־לי את־חצי ביתך לא אבא עמך ולא־אכל לחם ולא אשתה־מים במקום הזה: 9 כי־כן צוה אתי בדבר יהוה לאמר לא־תאכל לחם ולא תשתה־מים ולא תשוב בדרך אשר הלכת: 10 וילך בדרך אחר ולא־שב בדרך אשר בא בה אל־בית־אל: פ 11 ונביא אחד זקן ישב בבית־אל ויבוא בנו ויספר־לו את־כל־המעשה אשר־עשה איש־האלהים היום בבית־אל את־הדברים אשר דבר אל־המלך ויספרום לאביהם: 12 וידבר אלהם אביהם איזה הדרך הלך ויראו בניו

את-הדרך אשר הלך איש האלהים אשר-בא מיהודה: **13** ויאמר אל-בניו חבשו-לי החמור ויחבשו-לו החמור וירכב עליו: **14** וילך אחרי איש האלהים וימצאוהו ישב תחת האלה ויאמר אליו האתה איש-האלהים אשר-באת מיהודה ויאמר אני: **15** ויאמר אליו לך אתי הביתה ואכל לחם: **16** ויאמר לא אוכל לשוב אתך ולבוא אתך ולא-אכל לחם ולא-אשתה אתך מים במקום הזה: **17** כידבר אלי בדבר יהוה לא-תאכל לחם ולא-תשתה שם מים לא-תשוב ללכת בדרך אשר-הלכת בה: **18** ויאמר לו גם-אני נביא כמוך ומלאך דבר אלי בדבר יהוה לאמר השבהו אתך אל-ביתך ויאכל לחם וישת מים כחש לו: **19** וישב אתו ויאכל לחם בביתו וישת מים: **20** ויהי הם יושבים אל-השלחן **פ** ויהי דברי-יהוה אל-הנביא אשר השיבו: **21** ויקרא אל-איש האלהים אשר-בא מיהודה לאמר כה אמר יהוה יען כי מרית פי יהוה ולא שמרת את-המצוה אשר צוך יהוה אלהיך: **22** ותשב ותאכל לחם ותשת מים במקום אשר דבר אליך אל-תאכל לחם ואל-תשת מים לא-תבוא נבלתך אל-קבר אבתיך: **23** ויהי אחרי אכלו לחם ואחרי שתותו ויחבשו-לו החמור לנביא אשר השיבו: **24** וילך וימצאוהו אריה בדרך וימיתוהו ותהי נבלתו משלכת בדרך והחמור עמד אצלה והאריה עמד אצל הנבלה: **25** והנה אנשים עברים ויראו את-הנבלה משלכת בדרך ואת-האריה עמד אצל הנבלה ויבאו וידברו בעיר אשר הנביא הזקן ישב בה: **26** וישמע הנביא אשר השיבו מן-הדרך ויאמר איש האלהים הוא אשר מרה את-פי יהוה ויתנהו יהוה לאריה וישברהו וימתוהו כדבר יהוה אשר דבר-לו: **27** וידבר אל-בניו לאמר חבשו-לי את-החמור ויחבשו: **28** וילך וימצא את-נבלתו משלכת בדרך וחמור והאריה עמדים אצל הנבלה לא-אכל האריה את-הנבלה ולא שבר את-החמור: **29** ושאל הנביא את-נבלת איש-האלהים וינחהו אל-החמור וישיבוהו ויבא אל-עיר הנביא הזקן לספד ולקברו: **30** וינה את-נבלתו בקברו ויספדו עליו הוי אחי: **31** ויהי אחרי קברו אתו ויאמר אל-בניו לאמר במותי וקברתם אתי בקבר אשר איש האלהים קבור בו אצל עצמותי הניחו את-עצמותי: **32** כי היה יהיה הדבר אשר קרא בדבר יהוה על-המזבח אשר בבית-אל ועל כל-בתי הבמות אשר בערי שמרון: **פ** **33** אחר הדבר הזה לא-שב ירבעם מדרכו הרעה וישב ויעש מקצות העם כהני במות החפץ ימלא את-ידו ויהי כהני במות: **34** ויהי בדבר הזה לחשאת בית ירבעם ולהכחיד ולהשמיד מעל פני האדמה: **פ** **1Ki 14** בעת ההיא חלה אביה בן-ירבעם: **2** ויאמר ירבעם לאשתו קומי נא והשתנית ולא ידעו כי-**אתי** **אתך** אשת ירבעם והלכת שלה הנה-שם אחיה הנביא הוא-דבר עלי למלך על-העם הזה: **3** ולקחת בידך עשרה לחם ונקדים ובקבק דבש ובאת אליו הוא יגיד לך מה-יהיה לנער: **4** ותעש כן אשת ירבעם ותקם ותלך שלה ותבא בית אחיה ואחיהו לא-יכול לראות כי קמו עיניו משיבו: **5** **ס** ויהוה אמר אל-אחיהו הנה אשת ירבעם באה לדרש דבר מעמך אל-בנה כי-חלה הוא כזה וכזה תדבר אליה ויהי כבאה והיא מתנכרה: **6** ויהי כשמע אחיהו את-קול רגליה באה בפתח ויאמר באי אשת ירבעם למה זה את מתנכרה ואנכי שלוח אליך קשה: **7** לכי אמרי לירבעם כה-אמר יהוה אלהי ישראל יען אשר הרימתוך מתוך העם ואתנך נגיד על עמי ישראל: **8** ואקרע את-הממלכה מבית דוד ואתנה לך ולא-היית כעבדי דוד אשר שמר מצותי ואשר-הלך אחרי בכל-לבבו לעשות רק הישר בעיני: **9** ותרע לעשות מכל אשר-היו

לפניך ותלך ותעשה-לך אלהים אחרים ומסכות להכעיסני ואתי השלכת אחרי גוך:
ס 10 לכן הנני מביא רעה אל-בית ירבעם והכרתי לירבעם משתין בקיר עצור
ועזוב בישראל ובערתי אחרי בית-ירבעם כאשר יבער הגלל ער-תמו: **11** המת
לירבעם בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים כי יהוה דבר: **12**
ואת קומי לכי לביתך בבאה רגליך העירה ומת הילד: **13** וספדו-לו כלי-ישראל
וקברו אתו כי-זה לבדו יבא לירבעם אל-קבר יען נמצאו-בו דבר טוב אל-יהוה
אלהי ישראל בבית ירבעם: **14** והקים יהוה לו מלך על-ישראל אשר יכרית
את-בית ירבעם זה היום ומה גס-עתה: **15** והכה יהוה את-ישראל כאשר ינוד הקנה
במים ונתש את-ישראל מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לאבותיהם וזרם
מעבר לנהר יען אשר עשו את-אשריהם מכעיסים את-יהוה: **16** ויתן את-ישראל
בגלל חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את-ישראל: **17** ותקם אשת ירבעם
ותלך ותבא תרצתה היא באה בסף-הבית והנער מת: **18** ויקברו אתו ויספדו-לו
כלי-ישראל כדבר יהוה אשר דבר ביד-עבדו אחיהו הנביא: **19** ויתר דברי ירבעם
אשר נלחם ואשר מלך הנם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל: **20**
והימים אשר מלך ירבעם עשרים ושתיים שנה וישכב עם-אבתיו וימלך נדב בנו
תחתיו: **פ 21** ורחבעם בן-שלמה מלך ביהודה בן-ארבעים ואחת שנה רחבעם
במלכו ושבע עשרה שנה מלך בירושלם העיר אשר-בחר יהוה לשום את-שמו שם
מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית: **22** ויעש יהודה הרע בעיני יהוה
ויקנאו אתו מכל אשר עשו אבתם בחטאתם אשר חטאו: **23** ויבנו גס-המה להם
במות ומצבות ואשרים על כל-גבעה גבהה ותחת כל-עץ רענן: **24** וגס-קדש היה
בארץ עשו ככל התועבת הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: **פ 25** ויהי
בשנה החמישית למלך רחבעם עלה **(שושק)** **(שישק)** מלך-מצרים על-ירושלם: **26**
ויקח את-אצרות בית-יהוה ואת-אוצרות בית המלך ואת-הכל לקח ויקח
את-כל-מגני הזהב אשר עשה שלמה: **27** ויעש המלך רחבעם תחתם מגני נחשת
והפקיד על-יד שרי הרצים השמרים פתח בית המלך: **28** ויהי מדי-בא המלך בית
יהוה ישאום הרצים והשיבום אל-תא הרצים: **29** ויתר דברי רחבעם וכל-אשר עשה
הלא-המה כתובים על-ספר דברי הימים למלכי יהודה: **30** ומלחמה היתה
בין-רחבעם ובין ירבעם כל-הימים: **31** וישכב רחבעם עם-אבתיו ויקבר עם-אבתיו
בעיר דוד ושם אמו נעמה העמנית וימלך אבים בנו תחתיו: **פ 1Ki 15** ובשנת שמנה
עשרה למלך ירבעם בן-נבט מלך אבים על-יהודה: **2** שלש שנים מלך בירושלם
ושם אמו מעכה בת-אבישלום: **3** וילך בכל-חטאות אביו אשר-עשה לפניו ולא-היה
לבבו שלם עם-יהוה אלהיו כלבב דוד אביו: **4** כי למען דוד נתן יהוה אלהיו לו
ניר בירושלם להקים את-בנו אחריו ולהעמיד את-ירושלם: **5** אשר עשה דוד
את-הישר בעיני יהוה ולא-סר מכל אשר-צוהו כל ימי חייו רק בדבר אוריה
החתי: **6** ומלחמה היתה בין-רחבעם ובין ירבעם כל-ימי חייו: **7** ויתר דברי אבים
וכל-אשר עשה הלוא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי יהודה ומלחמה
היתה בין אבים ובין ירבעם: **8** וישכב אבים עם-אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד
וימלך אסא בנו תחתיו: **פ 9** ובשנת עשרים לירבעם מלך ישראל מלך אסא מלך
יהודה: **10** וארבעים ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת-אבישלום: **11**
ויעש אסא הישר בעיני יהוה כדוד אביו: **12** ויעבר הקדשים מן-הארץ ויסר

את-כל-הגללים אשר עשו אבתיו: **13** וגם את-מעכה אמו ויסרה מגבירה אשר-עשתה מפלצת לאשרה ויכרת אסא את-מפלצתה וישרף בנחל קדרון: **14** והבמות לא-סרו רק לבב-אסא היה שלם עם-יהוה כל-ימיו: **15** ויבא את-קדשי אביו **[וקדשו]** **[וקדשין]** בית יהוה כסף וזהב וכלים: **16** ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא מלך-ישראל כל-ימיהם: **17** ויעל בעשא מלך-ישראל על-יהודה ויבן את-הרמה לבלתי תת יצא ובא לאסא מלך יהודה: **18** ויקח אסא את-כל-הכסף והזהב הנותרים באוצרות בית-יהוה ואת-אוצרות בית **[מלך]** **[המלך]** ויתנם ביד-עבדיו וישלחם המלך אסא אל-בן-הדרד בן-שברמן בן-חזיון מלך ארם הישב בדמשק לאמר: **19** ברית ביני ובינך בין אבי ובין אביך הנה שלחתי לך שחד כסף וזהב לך הפרה את-בריתך את-בעשא מלך-ישראל ויעלה מעלי: **20** וישמע בן-הדרד אל-המלך אסא וישלח את-שרי החילים אשר-לו על-ערי ישראל ויך את-עיון ואת-דן ואת אבל בית-מעכה ואת כל-כנרות על כל-ארץ נפתלי: **21** ויהי כשמע בעשא ויחדל מבנות את-הרמה וישב בתרצה: **22** והמלך אסא השמיע את-כל-יהודה אין נקי וישאו את-אבני הרמה ואת-עציה אשר בנה בעשא ויבן במ המלך אסא את-גבע בנימן ואת-המצפה: **23** ויתר כל-דברי-אסא וכל-גבורתו וכל-אשר עשה והערים אשר בנה הלא-המה כתובים על-ספר דברי הימים למלכי יהודה רק לעת זקנתו חלה את-רגליו: **24** וישכב אסא עם-אבתיו ויקבר עם-אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהושפט בנו תחתיו: **פ** **25** ונדב בן-ירבעם מלך על-ישראל בשנת שנים מלך יהודה וימלך על-ישראל שנים: **26** ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובחטאתו אשר החטיא את-ישראל: **27** ויקשר עליו בעשא בן-אחיה לבית יששכר ויכהו בעשא בגבתון אשר לפלשתים ונדב וכל-ישראל צרים על-גבתון: **28** וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: **29** והי כמלכו הכה את-כל-בית ירבעם לא-השאיר כל-נשמה לירבעם עדי-השמדו כדבר יהוה אשר דבר ביד-עבדו אחיה השילני: **30** על-חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את-ישראל בכעסו אשר הכעיס את-יהוה אלהי ישראל: **31** ויתר דברי נדב וכל-אשר עשה הלא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל: **32** ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא מלך-ישראל כל-ימיהם: **פ** **33** בשנת שלש לאסא מלך יהודה מלך בעשא בן-אחיה על-כל-ישראל בתרצה עשרים וארבע שנה: **34** ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך ירבעם ובחטאתו אשר החטיא את-ישראל: **1Ki 16** והי דבר-יהוה אלי-הוא בן-חנני על-בעשא לאמר: **2** יען אשר הרימתך מן-העפר ואתנך נגיד על עמי ישראל ותלך בדרך ירבעם ותחטא את-עמי ישראל להכעיסני בחטאתם: **3** הנני מבעיר אחרי בעשא ואחרי ביתו ונתתי את-ביתך כבית ירבעם בן-נבט: **4** המת לבעשא בעיר יאכלו הכלבים והמת לו בשדה יאכלו עוף השמים: **5** ויתר דברי בעשא ואשר עשה וגבורתו הלא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל: **6** וישכב בעשא עם-אבתיו ויקבר בתרצה וימלך אלה בנו תחתיו: **7** וגם ביד-יהוה בן-חנני הנביא דבר-יהוה היה אל-בעשא ואל-ביתו ועל כל-הרעה אשר-עשה בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיו להיות כבית ירבעם ועל אשר-הכה אתו: **פ** **8** בשנת עשרים ושש שנה לאסא מלך יהודה מלך אלה בן-בעשא על-ישראל בתרצה שנים: **9** ויקשר עליו עבדו זמרי שר מחצית הרכב והוא בתרצה שתה שכור בית ארצא אשר על-הבית בתרצה: **10** ויבא זמרי ויכהו

וימיתוהו בשנת עשרים ושבע לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: **11** ויהי במלכו כשבתו על-כסאו הכה את-כל-בית בעשא לא-השאיר לו משתין בקיר וגאליו ורעהו: **12** וישמר זמרי את כל-בית בעשא כדבר יהוה אשר דבר אל-בעשא ביד יהוה הנביא: **13** אל כל-חטאות בעשא וחטאות אלה בנו אשר חטאו ואשר החטאו את-ישראל להכעיס את-יהוה אלהי ישראל בהבליהם: **14** ויתר דברי אלה וכל-אשר עשה הלוואהם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל: **פ** **15** בשנת עשרים ושבע שנה לאסא מלך יהודה מלך זמרי שבעת ימים בתרצה והעם חנים על-גבתון אשר לפלשתים: **16** וישמע העם החנים לאמר קשר זמרי וגם הכה את-המלך וימלכו כל-ישראל את-עמרי שר-צבא על-ישראל ביום ההוא במחנה: **17** ויעלה עמרי וכל-ישראל עמו מגבתון ויצרו על-תרצה: **18** ויהי כראות זמרי כי-נלכדה העיר ויבא אל-ארמון בית-המלך וישרף עליו את-בית-מלך באש וימת: **19** על-**[חטאתו]** **[חטאתיו]** אשר חטא לעשות הרע בעיני יהוה ללכת בדרך ירבעם ובחטאתו אשר עשה להחטיא את-ישראל: **20** ויתר דברי זמרי וקשרו אשר קשר הלאהם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל: **פ** **21** אז יחלק העם ישראל לחצי חצי העם היה אחרי תבני בן-גינת להמליכו והחצי אחרי עמרי: **22** ויחזק העם אשר אחרי עמרי את-העם אשר אחרי תבני בן-גינת וימת תבני וימלך עמרי: **פ** **23** בשנת שלשים ואחת שנה לאסא מלך יהודה מלך עמרי על-ישראל ששים עשרה שנה בתרצה מלך שש-שנים: **24** ויקן את-ההר שמרון מאת שמר בככרים כסף ויבן את-ההר ויקרא את-שם העיר אשר בנה על שם-שמר אדני ההר שמרון: **25** ויעשה עמרי הרע בעיני יהוה וירע מכל אשר לפניו: **26** וילך בכל-דרך ירבעם בן-נבט **[ובחטאתיו]** **[ובחטאתון]** אשר החטיא את-ישראל להכעיס את-יהוה אלהי ישראל בהבליהם: **27** ויתר דברי עמרי אשר עשה וגבורתו אשר עשה הלאהם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל: **28** וישכב עמרי עם-אבתיו ויקבר בשמרון וימלך אחאב בנו תחתיו: **פ** **29** ואחאב בן-עמרי מלך על-ישראל בשנת שלשים ושמונה שנה לאסא מלך יהודה וימלך אחאב בן-עמרי על-ישראל בשמרון עשרים ושנים שנה: **30** ויעש אחאב בן-עמרי הרע בעיני יהוה מכל אשר לפניו: **31** ויהי הנקל לכתו בחטאות ירבעם בן-נבט ויקח אשה את-איזבל בת-אחבעל מלך צידונים וילך ויעבד את-הבעל וישתחו לו: **32** ויקם מזבח לבעל בית הבעל אשר בנה בשמרון: **33** ויעש אחאב את-האשרה ויוסף אחאב לעשות להכעיס את-יהוה אלהי ישראל מכל מלכי ישראל אשר היו לפניו: **34** בימיו בנה חיאל בית האלי את-יריחה באברים בכרו יסדה **[ובשניב]** **[ובשגוב]** צעירו הציב דלתיה כדבר יהוה אשר דבר ביד יהושע בן-נון: **ס** **1Ki 17** ויאמר אליהו התשבי מתשבי גלעד אל-אחאב חי-יהוה אלהי ישראל אשר עמדתני לפניו אסיהיה השנים האלה טל ומטר כי אסלפי דברי: **ס** **2** ויהי דברי-יהוה אליו לאמר: **3** לך מזה ופנית לך קדמה ונסתרת בנחל כרית אשר על-פני הירדן: **4** והיה מהנחל תשתה ואת-הערבים צייתי לכלכלך שם: **5** וילך ויעש כדבר יהוה וילך וישב בנחל כרית אשר על-פני הירדן: **6** והערבים מביאים לו לחם ובשר בבקר ולחם ובשר בערב ומן-הנחל ישתה: **7** ויהי מקץ ימים וייבש הנחל כי לא-היה גשם בארץ: **ס** **8** ויהי דברי-יהוה אליו לאמר: **9** קום לך צרפתה אשר לצידון וישבת שם הנה צייתי שם אשה אלמנה לכלכלך: **10** ויקם וילך צרפתה ויבא אל-פתח העיר והנה-שם אשה

אלמנה מקששת עצים ויקרא אליה ויאמר קחינא לי מעטמים בכלי ואשתה: **11**
ותלך לקחת ויקרא אליה ויאמר לקחינא לי פתלחם בידך: **12** ותאמר חייהוה
אלהיך אסישלי מעוג כי אסמלא כףקמח בכד ומעטשמון בצפחת והנני מקששת
שנים עצים ובאתי ועשיתיהו לי ולבני ואכלנהו ומתנו: **13** ויאמר אליה אליהו
אלתיראי באי עשי כדברך אך עשילי משם ענה קטנה בראשנה והוצאת לי ולך
ולבנך תעשי באחרנה: **ס 14** כי כה אמר יהוה אלהי ישראל כד הקמח לא תכלה
וצפחת השמן לא תחסר עד יום (תתן)תתן יהוה גשם עלפני האדמה: **15** ותלך
ותעשה כדבר אליהו ותאכל (הואוהיא) היאוהיא וביתה ימים: **16** כד הקמח לא
כלתה וצפחת השמן לא חסר כדבר יהוה אשר דבר ביד אליהו: **פ 17** ויהי אחר
הדברים האלה חלה בןהאשה בעלת הבית ויהי חליו חזק מאד עד אשר
לאונותרהבו נשמה: **18** ותאמר אלאליהו מהלי ולך איש האלהים באת אלי
להזכיר אתעוני ולהמית אתבני: **19** ויאמר אליה תנילי אתבנך ויקחהו מחיקה
ויעלהו אלעליה אשרהוא ישב שם וישכבהו עלמטו: **20** ויקרא אליהוהוה
ויאמר יהוה אלהי הגם עלהאלמנה אשראני מתנורר עמה הרעות להמית
אתבנה: **21** ויתמדד עלהילד שלש פעמים ויקרא אליוהוה ויאמר יהוה אלהי
תשב נא נפשהילד הזה עלקרבו: **22** וישמע יהוה בקול אליהו ותשב נפשהילד
עלקרבו ויחי: **23** ויקח אליהו אתהילד וירדהו מןהעליה הביתה ויתנהו לאמו
ויאמר אליהו ראי חי בנך: **24** ותאמר האשה אלאליהו עתה זה ידעתי כי איש
אלהים אתה ודבריהוה בפיך אמת: **פ 18 Ki 1** ויהי ימים רבים ודבריהוה היה
אלאליהו בשנה השלישית לאמר לך הראה אלאחאב ואתנה מטר עלפני
האדמה: **2** וילך אליהו להראות אלאחאב והרעב חזק בשמרון: **3** ויקרא אחאב
אלעבדיהו אשר עלהבית ועבדיהו היה ירא אתיהוה מאד: **4** ויהי בהכרית
איזבל את נביאי יהוה ויקח עבדיהו מאה נבאים ויחביאם חמשים איש במערה
וכלכלם לחם ומים: **5** ויאמר אחאב אלעבדיהו לך בארץ אלכלימעני המים ואל
כלהנחלים אולי נמצא חציר ונחיה סוס ופרד ולוא נכרית מהבהמה: **6** ויחלקו
להם אתהארץ לעברבה אחאב הלך בדרך אחד לבדו ועבדיהו הלך בדרךאחד
לבדו: **7** ויהי עבדיהו בדרך והנה אליהו לקראתו ויכרהו ויפל עלפניו ויאמר
האתה זה אדני אליהו: **8** ויאמר לו אני לך אמר לאדניך הנה אליהו: **9** ויאמר מה
חטאתי כיאתה נתן אתעבדך בידאחאב להמיתני: **10** חי יהוה אלהיך אסישגוי
וממלכה אשר לאשלח אדני שם לבקשך ואמרו אין והשביע אתהממלכה
ואתהגוי כי לא ימצאכה: **11** ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו: **12**
והיה אני אלך מאתך ורוח יהוה ישאך על אשר לאאדע ובאתי להניד לאחאב
ולא ימצאך והרגני ועבדך ירא אתיהוה מנערי: **13** הלאהגד לאדני את
אשרעשיתי בהרג איזבל את נביאי יהוה ואחאב מנביאי יהוה מאה איש חמשים
חמשים איש במערה ואכלכלם לחם ומים: **14** ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך
הנה אליהו והרגני: **ס 15** ויאמר אליהו חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו כי
היום אראה אליו: **16** וילך עבדיהו לקראת אחאב ויגדלו וילך אחאב לקראת
אליהו: **17** ויהי כראות אחאב אתאליהו ויאמר אחאב אליו האתה זה עכר
ישראל: **18** ויאמר לא עכרתי אתישראל כי אסאתה ובית אביך בעזבכם
אתמצות יהוה ותלך אחרי הבעלים: **19** ועתה שלח קבץ אלי אתכלישראל

אלהר הכרמל ואתנביאי הבעל ארבע מאות וחמשים ונביאי האשרה ארבע
 מאות אכלי שלחן איזבל: ²⁰ וישלח אחאב בכלבני ישראל ויקבץ אתהנביאים
 אלהר הכרמל: ²¹ ויגש אליהו אלכלהעם ויאמר עדמתי אתם פסחים עלשתי
 הסעפים אסיהוה האלהים לכו אחריו ואסהבעל לכו אחריו ולאענו העם אתו
 דבר: ²² ויאמר אליהו אלהעם אני נותרתי נביא ליהוה לבדי ונביאי הבעל
 ארבעמאות וחמשים איש: ²³ ויתגוללו שנים פרים ויבחרו להם הפר האחד
 וינתחוו וישימו עליהעצים ואש לא ישימו ואני אעשה אתהפר האחד ונתתי
 עליהעצים ואש לא אשים: ²⁴ וקראתם בשם אלהיכם ואני אקרא בשמיהוה והיה
 האלהים אשריענה באש הוא האלהים ויען כלהעם ויאמרו טוב הדבר: ²⁵ ויאמר
 אליהו לנביאי הבעל בחרו לכם הפר האחד ועשו ראשנה כי אתם הרבים וקראו
 בשם אלהיכם ואש לא תשימו: ²⁶ ויקחו אתהפר אשרנתן להם ויעשו ויקראו
 בשמהבעל מהבקר ועדהצהרים לאמר הבעל עננו ואין קול ואין ענה ויפסחו
 עליהמזבח אשר עשה: ²⁷ והיו בצהרים ויהתל בהם אליהו ויאמר קראו בקולגדול
 כיאלהים הוא כי שיה וכישגי לו וכידרך לו אולי ישן הוא ויקץ: ²⁸ ויקראו
 בקול גדול ויתגדרו כמשפטם בחרבות וברמחים עדשפךדם עליהם: ²⁹ והיה כעבר
 הצהרים ויתנבאו עד לעלות המנחה ואיןקול ואיןענה ואין קשב: ³⁰ ויאמר אליהו
 לכלהעם גשו אלי ויגשו כלהעם אליו וירפא אתמזבח יהוה ההרוס: ³¹ ויקח
 אליהו שתיים עשרה אבנים כמספר שבטי בנייעקב אשר היה דבריהוה אליו
 לאמר ישראל יהיה שמך: ³² ויבנה אתהאבנים מזבח בשם יהוה ויעש תעלה כבית
 סאתים זרע סביב למזבח: ³³ ויערך אתהעצים וינתח אתהפר וישם עליהעצים: ³⁴
 ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו עליהעלה ועליהעצים ויאמר שנו וישנו
 ויאמר שלשו וישלשו: ³⁵ וילכו המים סביב למזבח וגם אתהתעלה מלאמים: ³⁶
 והיה בעלות המנחה ויגש אליהו הנביא ויאמר יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל
 היום יודע כיאתה אלהים בישראל ואני עבדך **ויבדברייך** **ויבדברייך** עשיתי את
 כלהדברים האלה: ³⁷ ענני יהוה ענני וידעו העם הזה כיאתה יהוה האלהים
 ואתה הסבת אתלבם אחרנית: ³⁸ ותפל אשיהוה ותאכל אתהעלה ואתהעצים
 ואתהאבנים ואתהעפר ואתהמים אשרבתעלה לחכה: ³⁹ וירא כלהעם ויפלו
 עלפניהם ויאמרו יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים: ⁴⁰ ויאמר אליהו להם
 תפשו אתנביאי הבעל איש אלימלט מהם ויתפשו ויורדם אליהו אלנחל קישון
 וישחטם שם: ⁴¹ ויאמר אליהו לאחאב עלה אכל ושתה כיקול המון הגשם: ⁴²
 ויעלה אחאב לאכל ולשתות ואליהו עלה אלראש הכרמל ויגהר ארצה וישם פניו
 בין **ברכו** **ברכיו**: ⁴³ ויאמר אלנערו עליהנא הבט דרךים ויעל ויבט ויאמר
 אין מאומה ויאמר שב שבע פעמים: ⁴⁴ והיה בשבעית ויאמר הנהעב קטנה
 ככףאיש עלה מים ויאמר עלה אמר אלאחאב אסר ורד ולא יעצרכה הגשם: ⁴⁵
 והיה עדככה ועדככה והשמים התקדרו עבים ורוח ויהי גשם גדול וירכב אחאב
 וילך יזרעאלה: ⁴⁶ וידיהוה היתה אלאלהו וישנס מתניו וירץ לפני אחאב
 עדיבאכה יזרעאלה: **1Ki 19** ויגד אחאב לאיזבל את כלאשר עשה אליהו ואת
 כלאשר הרג אתכלהנביאים בחרב: ² ותשלח איזבל מלאך אלאלהו לאמר
 כהיעשון אלהים וכה יוספון כיכעת מחר אשים אתנפשך כנפש אחד מהם: ³
 וירא ויקם וילך אלנפשו ויבא באר שבע אשר ליהודה וינח אתנערו שם: ⁴

והוא־הלך במדבר דרך יום ויבא וישב תחת רתם **אחת** **אחד** וישאל את־נפשו למות ויאמר רב עתה יהוה קח נפשי כִּי־לא־טוב אנכי מאבתי: **5** וישכב ויישן תחת רתם אחד והנהיזה מלאך נגע בו ויאמר לו קום אכול: **6** ויבט והנה מראשתיו ענת רצפים וצפחת מים ויאכל וישת וישב וישכב: **7** וישב מלאך יהוה שנית ויגע־בו ויאמר קום אכל כי רב ממך הדרך: **8** ויקם ויאכל וישתה וילך בכח האכילה ההיא ארבעים יום וארבעים לילה עד הר האלהים חרב: **9** ויבא־שם אל־המערה וילך שם והנה דברי־הוה אליו ויאמר לו מה־לך פה אליהו: **10** ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כִּי־עזבו בריתך בני ישראל את־מזבחתיך הרסו ואת־נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את־נפשי לקחתה: **11** ויאמר צא ועמדת בהר לפני יהוה והנה יהוה עבר ורוח גדולה וחזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני יהוה לא ברוח יהוה ואחר הרוח רעש לא ברעש יהוה: **12** ואחר הרעש אש לא באש יהוה ואחר האש קול דממה דקה: **13** ויהי כשמע אליהו וילט פניו באדרתו ויצא ויעמד פתח המערה והנה אליו קול ויאמר מה־לך פה אליהו: **14** ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כִּי־עזבו בריתך בני ישראל את־מזבחתיך הרסו ואת־נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את־נפשי לקחתה: **15** ויאמר יהוה אליו לך שוב לדרכך מדברה דמשק ובאת ומשחת את־חזאל למלך על־ארם: **16** ואת יהוא בן־נמשי תמשח למלך על־ישראל ואת־אלישע בן־שפט מאבל מחולה תמשח לנביא תחתך: **17** והיה הנמלט מחרב חזאל ימית יהוא והנמלט מחרב יהוא ימית אלישע: **18** והשארתי בישראל שבעת אלפים כל־הברכים אשר לא־זכרעו לבעל וכל־הפה אשר לא־נשק לו: **19** וילך משם וימצא את־אלישע בן־שפט והוא חרש שנים־עשר צמדים לפניו והוא בשנים העשר ויעבר אליהו אליו וישלך אדרתו אליו: **20** ויעזב את־הבקר וירץ אחרי אליהו ויאמר אשקה־נא לאבי ולאמי ואלכה אחריך ויאמר לו לך שוב כי מה־עשיתי לך: **21** וישב מאחריו ויקח את־צמד הבקר ויזבחהו ובכלי הבקר בשלם הבשר ויתן לעם ויאכלו ויקם וילך אחרי אליהו וישרתהו: **2Ki 20** ובן־הרדד מלך־ארם קבץ את־כל־חילו ושלשים ושנים מלך אתו וסוס ורכב ויעל ויצר על־שמרון וילחם בה: **2** וישלח מלאכים אל־אחאב מלך־ישראל העירה: **3** ויאמר לו כה אמר בן־הרדד כספך וזהבך לִי־הוא ונשיך ובניך הטובים לִי־הם: **4** ויען מלך־ישראל ויאמר כדברך אדני המלך לך אני וכל־אשר־לי: **5** וישבו המלאכים ויאמרו כה־אמר בן־הרדד לאמר כִּי־שלחתי אליך לאמר כספך וזהבך ונשיך ובניך לי תתן: **6** כי אם־כעת מחר אשלח את־עבדי אליך וחפשו את־ביתך ואת בתי עבדיך והיה כל־מחמד עניך ישימו בידם ולקחו: **7** ויקרא מלך־ישראל לכל־זקני הארץ ויאמר דעו־נא וראו כי רעה זה מבקש כִּי־שלח אלי לנשי ולבני ולכספי ולזהבי ולא מנעתי ממנו: **8** ויאמרו אליו כל־הזקנים וכל־העם אל־תשמע ולוא תאבה: **9** ויאמר למלאכי בן־הרדד אמרו לאדני המלך כל אשר־שלחת אל־עבדך בראשנה אעשה והדבר הזה לא אוכל לעשות וילכו המלאכים וישבהו דבר: **10** וישלח אליו בן־הרדד ויאמר כה־יעשון לי אלהים וכה יוספו אם־ישפק עפר שמרון לשעלים לכל־העם אשר ברגלי: **11** ויען מלך־ישראל ויאמר דברו אל־יתהלל חגר כמפתח: **12** ויהי כשמע את־הדבר הזה והוא שתה הוא והמלכים בסכות ויאמר אל־עבדיו שימו וישימו על־העיר: **13** והנה נביא אחד נגש אל־אחאב מלך־ישראל ויאמר כה אמר יהוה הראית את

כלההמון הגדול הזה הנני נתנו בידך היום וידעת כי אני יהוה: **14** ויאמר אחאב
 במו ויאמר כהאמר יהוה בנערי שרי המדינות ויאמר מיריאסר המלחמה ויאמר
 אחת: **15** ויפקד אתנערי שרי המדינות והיו מאתים שנים ושלישים ואחריהם פקד
 אתכלהעם כלבני ישראל שבעת אלפים: **16** ויצאו בצהרים ובנהדר שחה שכור
 בסכות הוא והמלכים שלשיםושנים מלך עזר אתו: **17** ויצאו נערי שרי המדינות
 בראשנה וישלח בנהדר ויגידו לו לאמר אנשים יצאו משמרון: **18** ויאמר
 אסלשלום יצאו תפשו חיים ואם למלחמה יצאו חיים תפשו: **19** ואלה יצאו
 מנהעיר נערי שרי המדינות והחיל אשר אחריהם: **20** ויכו איש אישו וינסו ארם
 וירדפם ישראל וימלט בנהדר מלך ארם עלסוס ופרשים: **21** ויצא מלך ישראל
 ויך אתהסוס ואתהרכב והכה בארם מכה גדולה: **22** ויגש הנביא אלמלך ישראל
 ויאמר לו לך התחזק ודע וראה את אשרתעשה כי לתשובת השנה מלך ארם
 עלה עליך: **ס 23** ועבדי מלך ארם אמרו אליו אלהי הרים אלהים עלכן חזקו
 ממנו ואולם נלחם אתם במישור אסלא נחזק מהם: **24** ואתהדבר הזה עשה הסר
 המלכים איש ממקמו ושים פחות תחתיהם: **25** ואתה תמנהלך חיל כחיל הנפל
 מאותך וסוס כסוס ורכב כרכב ונלחמה אותם במישור אסלא נחזק מהם וישמע
 לקלם ויעש כן: **פ 26** והיו לתשובת השנה ויפקד בנהדר אתארם ויעל אפקה
 למלחמה עמישראל: **27** ובני ישראל התפקדו וכלכלו וילכו לקראתם ויחנו
 בניישראל נגדם כשני חשפי עזים וארם מלאו אתהארץ: **28** ויגש איש האלהים
 ויאמר אלמלך ישראל ויאמר כהאמר יהוה יען אשר אמרו ארם אלהי הרים
 יהוה ולאאלהי עמקים הוא ונתתי אתכלההמון הגדול הזה בידך וידעתם כי אני
 יהוה: **29** ויחנו אלה נכת אלה שבעת ימים והיו ביום השביעי ותקרב המלחמה
 ויכו בניישראל אתארם מאהאלף רגלי ביום אחד: **30** וינסו הנותרים אפקה
 אלהעיר ותפל החומה עלעשרים ושבעה אלף איש הנותרים ובנהדר נס ויבא
 אלהעיר חדר בחדר: **ס 31** ויאמרו אליו עבדיו הנהנא שמענו כי מלכי בית
 ישראל כימלכו חסד הם נשימה נא שקים במתנינו וחבלים בראשנו ונצא אלמלך
 ישראל אולי יחיה אתנפשך: **32** ויחגרו שקים במתניהם וחבלים בראשיהם ויבאו
 אלמלך ישראל ויאמרו עבדך בנהדר אמר תחינא נפשי ויאמר העודנו חי אחי
 הוא: **33** והאנשים ינחשו וימהרו ויחלטו הממנו ויאמרו אחיך בנהדר ויאמר באו
 קהו ויצא אליו בנהדר ויעלהו עלהמרכבה: **34** ויאמר אליו הערים
 אשרלקחאבי מאת אביך אשיב וחוצות תשים לך בדמשק כאשרשם אבי בשמרון
 ואני בבית אשלתך ויכתלנו ברית וישלחנו: **ס 35** ואיש אחד מבני הנביאים אמר
 אלרעהו בדבר יהוה הכיני נא וימאן האיש להכתו: **36** ויאמר לו יען אשר
 לאשמעת בקול יהוה הנך הולך מאתי והכך האריה וילך מאצלו וימצאהו
 האריה ויכהו: **37** וימצא איש אחר ויאמר הכיני נא ויכהו האיש הכה ופצע: **38**
 וילך הנביא ויעמד למלך עלהדרך ויתחפש באפר עלעיניו: **39** והיה המלך עבר
 והוא צעק אלמלך ויאמר עבדך יצא בקרבהמלחמה והנהאיש סר ויבא אלי
 איש ויאמר שמר אתהאיש הזה אסיהפקד יפקד והיתה נפשך תחת נפשו או
 ככרכסף תשקול: **40** והיה עבדך עשה הנה והנה והוא איננו ויאמר אליו
 מלךישראל כן משפטך אתה חרצת: **41** וימהר ויסר אתהאפר **[מעל]** **[מעל]** עיניו
 ויכר אתו מלך ישראל כי מהנבאים הוא: **42** ויאמר אליו כה אמר יהוה יען

שלחת את-אישי-חרמי מיד והיתה נפשך תחת נפשו ועמך תחת עמו: **43** וילך מלך-ישראל על-ביתו סר וזעף ויבא שמרונה: **פ 21 Ki 1** ויהי אחר הדברים האלה כרם היה לנבות היוזעאלי אשר ביזרעאל אצל היכל אחאב מלך שמרון: **2** וידבר אחאב אל-נבות לאמר תנה-לי את-כרמך ויהי-לי לגן-ירק כי הוא קרוב אצל ביתי ואתנה לך תחתיו כרם טוב ממנו אם טוב בעיניך אתנה-לך כסף מחיר זה: **3** ויאמר נבות אל-אחאב חלילה לי מיהוה מתתי את-נחלת אבתי לך: **4** ויבא אחאב אל-ביתו סר וזעף על-הדבר אשר-דבר אליו נבות היוזעאלי ויאמר לא-אתן לך את-נחלת אבותי וישכב על-משחו ויסב את-פניו ולא-אכל לחם: **5** ותבא אליו איזבל אשתו ותדבר אליו מה-זה רוחך סרה ואינך אכל לחם: **6** וידבר אליה כד-אדבר אל-נבות היוזעאלי ואמר לו תנה-לי את-כרמך בכסף או אם-חפץ אתה אתנה-לך כרם תחתיו ויאמר לא-אתן לך את-כרמי: **7** ותאמר אליו איזבל אשתו אתה עתה תעשה מלוכה על-ישראל קום אכל-לחם ויטב לבך אני אתן לך את-כרם נבות היוזעאלי: **8** ותכתב ספרים בשם אחאב ותחתם בחתמו ותשלח **(הספרים)** **[ספרים]** אל-הזקנים ואל-החרים אשר בעירו הישבים את-נבות: **9** ותכתב בספרים לאמר קראו-צום והושיבו את-נבות בראש העם: **10** והושיבו שנים אנשים בני-בליעל נגדו ויעדהו לאמר ברכת אלהים ומלך והוציאהו וסקלהו וימת: **11** ויעשו אנשי עירו הזקנים והחרים אשר הישבים בעירו כאשר שלחה אליהם איזבל כאשר כתוב בספרים אשר שלחה אליהם: **12** קראו צום והשיבו את-נבות בראש העם: **13** ויבאו שני האנשים בני-בליעל וישבו נגדו ויעדהו אנשי הבליעל את-נבות נגד העם לאמר ברך נבות אלהים ומלך ויצאהו מחוץ לעיר ויסקלהו באבנים וימת: **14** וישלחו אל-איזבל לאמר סקל נבות וימת: **15** והיה כשמע איזבל כי-סקל נבות וימת ותאמר איזבל אל-אחאב קום רש את-כרם נבות היוזעאלי אשר מאן לחת-לך בכסף כי אין נבות חי כד-ימת: **16** והיה כשמע אחאב כי מת נבות ויקם אחאב לרדת אל-כרם נבות היוזעאלי לרשתו: **17** והיה דבר-יהוה אל-אליהו התשבי לאמר: **18** קום רד לקראת אחאב מלך-ישראל אשר בשמרון הנה בכרם נבות אשר-ירד שם לרשתו: **19** ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה הרצחת וגם-ירשת ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה במקום אשר לקקו הכלבים את-דם נבות ילקו הכלבים את-דמך גם-אתה: **20** ויאמר אחאב אל-אליהו המצאתני איבי ויאמר מצאתי יען התמכרך לעשות הרע בעיני יהוה: **21** הנני **(מבי)** **[מביא]** אליך רעה ובערתי אחרך והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועוזב בישראל: **22** ונתתי את-ביתך כבית ירבעם בן-נבט וכבית בעשא בן-אחיה אל-הכעס אשר הכעסת ותחטא את-ישראל: **23** וגם-לאיזבל דבר יהוה לאמר הכלבים יאכלו את-איזבל בחל יזרעאל: **24** המת לאחאב בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים: **25** רק לא-היה כאחאב אשר התמכר לעשות הרע בעיני יהוה אשר עשו האמרי אשר הוריש יהוה מפני ויתעב מאד ללכת אחרי הגללים ככל אשר עשו האמרי אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: **27** **ס** והיה כשמע אחאב את-הדברים האלה ויקרע בגדיו וישם-שק על-בשרו ויצום וישכב בשק ויהלך אש: **28** **ס** והיה דבר-יהוה אל-אליהו התשבי לאמר: **29** הראית כי-נכנע אחאב מפני יען כי-נכנע מפני לא-**(אבי)** **[אביא]** הרעה בימיו בימי בנו אביא הרעה על-ביתו: **22 Ki 1** וישבו שלש שנים אין מלחמה בין אדם ובין ישראל: **פ 2** והיה בשנה השלישית וירד יהושפט מלך-יהודה אל-מלך ישראל:

3 ויאמר מלך-ישראל אל-עבדיו הידעתם כי-לנו רמת גלעד ואנחנו מחשים מקחת אתה מיר מלך ארם: 4 ויאמר אל-יהושפט התלך אתי למלחמה רמת גלעד ויאמר יהושפט אל-מלך ישראל כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך: 5 ויאמר יהושפט אל-מלך ישראל דרשנא כיום את-דבר יהוה: 6 ויקבץ מלך-ישראל את-הנביאים כארבע מאות איש ויאמר אלהם האלך על-רמת גלעד למלחמה אם-אחדל ויאמרו עלה ויתן אדני ביד המלך: 7 ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאותו: 8 ויאמר מלך-ישראל אל-יהושפט עוד איש-אחד לדרש את-יהוה מאתו ואני שנאתיו כי לא-יתנבא עלי טוב כי אסדרע מיכיהו בן-ימלה ויאמר יהושפט אל-יאמר המלך כן: 9 ויקרא מלך ישראל אל-סריס אחד ויאמר מהרה מיכיהו בן-ימלה: 10 ומלך ישראל ויהושפט מלך-יהודה ישבים איש על-כסאו מלבשים בגדים בנרן פתח שער שמרון וכל-הנביאים מתנבאים לפניהם: 11 ויעש לו צדקיהו בן-כנענה קרני ברזל ויאמר כה-אמר יהוה באלה תנגח את-ארם עד-כלתם: 12 וכל-הנבאים נבאים כן לאמר עלה רמת גלעד והצלח ונתן יהוה ביד המלך: 13 והמלאך אשר-הלך לקרא מיכיהו דבר אליו לאמר הנהנא דברי הנביאים פה-אחד טוב אל-המלך יהינא **דבריד** **דבריד** כדבר אחד מהם ודברת טוב: 14 ויאמר מיכיהו חיייהוה כי את-אשר יאמר יהוה אלי אתו אדברי: 15 ויבוא אל-המלך ויאמר המלך אליו מיכיהו הנלך אל-רמת גלעד למלחמה אם-אחדל ויאמר אליו עלה והצלח ונתן יהוה ביד המלך: 16 ויאמר אליו המלך עד-כמה פעמים אני משבעך אשר לא-תדבר אלי רק-אמת בשם יהוה: 17 ויאמר ראיתי את-כל-ישראל נפצים אל-ההרים כצאן אשר אין-להם רעה ויאמר יהוה לא-אדנים לאלה ישובו איש-לביטו בשלום: 18 ויאמר מלך-ישראל אל-יהושפט הלוא אמרתי אליך לוא-יתנבא עלי טוב כי אסדרע: 19 ויאמר לכן שמע דברי-יהוה ראיתי את-יהוה ישב על-כסאו וכל-צבא השמים עמד עליו מימינו ומשמאלו: 20 ויאמר יהוה מי יפתה את-אחאב ויעל ויפל ברמת גלעד ויאמר זה בכה וזה אמר בכה: 21 ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו במה: 22 ויאמר אצא והייתי רוח שקר בפי כל-נביאיו ויאמר תפתה וגם-תוכל צא ועשה-כן: 23 ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי כל-נביאיך אלה ויהוה דבר עליך רעה: 24 ויגש צדקיהו בן-כנענה ויכה את-מיכיהו על-הלחי ויאמר איזה עבר רוח-יהוה מאתי לדבר אותך: 25 ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר תבא חדר בחדר להחבה: 26 ויאמר מלך ישראל קח את-מיכיהו והשיבהו אל-אמן שר-העיר ואל-יואש בן-המלך: 27 ואמרת כה אמר המלך שימו את-זה בית הכלא והאכילהו לחם לחץ ומים לחץ עד באי בשלום: 28 ויאמר מיכיהו אם-שוב תשוב בשלום לא-דבר יהוה בי ויאמר שמעו עמים כלם: 29 ויעל מלך-ישראל ויהושפט מלך-יהודה רמת גלעד: 30 ויאמר מלך ישראל אל-יהושפט התחפש ובא במלחמה ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויבוא במלחמה: 31 ומלך ארם צוה את-שרי הרכב אשר-לו שלשים ושנים לאמר לא תלחמו את-קטן ואת-גדול כי אם-את-מלך ישראל לבדו: 32 ויהי כראות שרי הרכב את-יהושפט והמה אמרו אך מלך-ישראל הוא ויסרו עליו להלחם ויזעק יהושפט: 33 ויהי כראות שרי הרכב כי-לא-מלך ישראל הוא וישבו מאחוריו: 34 ואיש משך בקשת לתמו ויכה את-מלך ישראל בין הדבקים ובין השרין ויאמר לרכבו הפך ירך והוציאני מן-המחנה כי

החליתי: **35** ותעלה המלחמה ביום ההוא והמלך היה מעמד במרכבה נכח ארם וימת בערב ויצק דם-המכה אל-חיק הרכב: **36** ויעבר הרנה במחנה כבא השמש לאמר איש אל-עירו ואיש אל-ארצו: **37** וימת המלך ויבוא שמרון ויקברו את-המלך בשמרון: **38** וישטף את-הרכב על ברכת שמרון וילקו הכלבים את-דמו והזנות רחצו כדבר יהוה אשר דבר: **39** ויתר דברי אחאב וכל-אשר עשה ובית השן אשר בנה וכל-הערים אשר בנה הלוא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל: **40** וישכב אחאב עם-אבתיו וימלך אחזיהו בנו תחתיו: **פ** **41** ויהושפט בן-אסא מלך על-יהודה בשנת ארבע לאחאב מלך ישראל: **42** יהושפט בן-שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת-שלחי: **43** וילך בכל-דרך אסא אביו לא-סר ממנו לעשות הישר בעיני יהוה: **44** אך הבמות לא-סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות: **45** וישלם יהושפט עם-מלך ישראל: **46** ויתר דברי יהושפט וגבורתו אשר-עשה ואשר נלחם הלא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי יהודה: **47** ויתר הקדש אשר נשאר בימי אסא אביו בער מן-הארץ: **48** ומלך אין באדום נצב מלך: **49** יהושפט **[עשר]** **[עשה]** אניות תרשיש ללכת אפירה לזהב ולא הלך כי-**[נשברה]** **[נשברו]** אניות בעציון גבר: **50** אז אמר אחזיהו בן-אחאב אל-יהושפט ילכו עבדי עם-עבדיך באניות ולא אבה יהושפט: **51** וישכב יהושפט עם-אבתיו ויקבר עם-אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהורם בנו תחתיו: **ס** **52** אחזיהו בן-אחאב מלך על-ישראל בשמרון בשנת שבע עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך על-ישראל שנתים: **53** ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובדרך אמו ובדרך ירבעם בן-נבט אשר החטיא את-ישראל: **54** ויעבד את-הבעל וישתחוה לו ויכעס את-יהוה אלהי ישראל ככל אשר-עשה אביו:

1 Kings 2 ויפגע מואב בישראל אחרי מות אחאב: **2** ויפל אחזיה בעד השבכה בעליתו אשר בשמרון ויהל וישלח מלאכים ויאמר אלהם לכו דרשו בבעל זבוב אלהי עקרון אם-אחיה מחלי זה: **3** **ס** **3** ומלאך יהוה דבר אל-אליה התשבי קום עלה לקראת מלאכי מלך-שמרון ודבר אלהם המבלי אין-אלהים בישראל אתם הלכים לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון: **4** ולכן כה-אמר יהוה המטה אשר-עלית שם לא-תדרד ממנה כי מות תמות וילך אליה: **5** וישבו המלאכים אליו ויאמר אליהם מה-זה שבתם: **6** ויאמרו אליו איש עלה לקראתנו ויאמר אלינו לכו שובו אל-המלך אשר-שלח אתכם ודברתם אליו כה אמר יהוה המבלי אין-אלהים בישראל אתה שלח לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון לכן המטה אשר-עלית שם לא-תדרד ממנה כי-מות תמות: **7** וידבר אלהם מה משפט האיש אשר עלה לקראתכם וידבר אליכם את-הדברים האלה: **8** ויאמרו אליו איש בעל שער ואזור עור אזור במתניו ויאמר אליה התשבי הוא: **9** וישלח אליו שר-חמשים וחמשיו ויעל אליו והנה ישב על-ראש ההר וידבר אליו איש האלהים המלך דבר רדה: **10** ויענה אליהו וידבר אל-שר החמשים ואם-איש אלהים אני תרד אש מן-השמים ותאכל אתך ואת-חמשיך ותרד אש מן-השמים ותאכל אתו ואת-חמשיו: **11** וישב וישלח אליו שר-חמשים אחר וחמשיו ויען וידבר אליו איש האלהים כה-אמר המלך מהרה רדה: **12** ויען אליה וידבר

אליהם אס־איש האלהים אני תרד אש מן־השמים ותאכל אתך ואת־חמשיך
 ותרד אש־אלהים מן־השמים ותאכל אתו ואת־חמסיו: **13** וישב וישלח שר־חמשים
 שלשים וחמסיו ויעל ויבא שר־חמשים השלישי ויכרע על־ברכיו לנגד אליהו
 ויתחנן אליו וידבר אליו איש האלהים תיקרנא נפשי ונפש עבדיך אלה חמשים
 בעיניך: **14** הנה ירדה אש מן־השמים ותאכל את־שני שרי החמשים הראשנים
 ואת־חמשיהם ועתה תיקר נפשי בעיניך: **ס** **15** וידבר מלאך יהוה אל־אליהו רד
 אותו אל־תירא מפניו ויקם וירד אותו אל־המלך: **16** וידבר אליו כה־אמר יהוה
 יען אשר־שלחת מלאכים לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון המבלי איך־אלהים
 בישראל לדרש בדברו לכן המטה אשר־עלית שם לא־תִרד מומנה כ־מות תמות:
17 וימת כדבר יהוה אשר־דבר אליהו וימלך יהורם תחתיו **פ** בשנת שנים
 ליהורם בן־יהושפט מלך יהודה כי לא־היה לו בן: **18** ויתר דברי אחזיהו אשר
 עשה הלוא־המה כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: **פ** **2Ki 2** ויהי
 בהעלות יהוה את־אליהו בסערה השמים וילך אליהו ואלישע מן־הנגלגל: **2**
 ויאמר אליהו אל־אלישע שב־נא פה כי יהוה שלחני ע־בית־אל ויאמר אלישע
 חי־יהוה וחי־נפשך אס־אעזובך וירדו בית־אל: **3** ויצאו בני־הנביאים אשר־בית־אל
 אל־אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לקח את־אדניך מעל ראשך
 ויאמר גס־אני ידעתי החשו: **4** ויאמר לו אליהו אלישע שב־נא פה כי יהוה
 שלחני יריחו ויאמר חי־יהוה וחי־נפשך אס־אעזובך ויבאו יריחו: **5** ויגשו
 בני־הנביאים אשר־ביריחו אל־אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לקח
 את־אדניך מעל ראשך ויאמר גס־אני ידעתי החשו: **6** ויאמר לו אליהו שב־נא
 פה כי יהוה שלחני הירדנה ויאמר חי־יהוה וחי־נפשך אס־אעזובך וילכו שניהם: **7**
 וחמשים איש מבני הנביאים הלכו ויעמדו מנגד מרחוק ושניהם עמדו על־הירדן:
8 ויקח אליהו את־אדרתו ויגלם ויכה את־המים ויחצו הנה והנה ויעברו שניהם
 בחרבה: **9** ויהי כעברם ואליהו אמר אל־אלישע שאל מה אעשה־לך בטרם
 אלקח מעמך ויאמר אלישע והי־נא פי־שנים ברוחך אלי: **10** ויאמר הקשית
 לשאול אס־תראה אתי לקח מאתך יהי־לך כן ואס־אין לא יהיה: **11** ויהי המה
 הלכים הלוך ודבר והנה רכב־אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם ויעל אליהו
 בסערה השמים: **12** ואלישע ראה והוא מצעק אבי אבי רכב ישראל ופרשיו
 ולא ראהו עוד ויחזק בכגדיו ויקרעם לשנים קרעים: **13** וירם את־אדרת אליהו
 אשר נפלה מעליו וישב ויעמד על־שפת הירדן: **14** ויקח את־אדרת אליהו
 אשר־נפלה מעליו ויכה את־המים ויאמר איה יהוה אלהי אליהו אף־הוא ויכה
 את־המים ויחצו הנה והנה ויעברו אלישע: **15** ויראהו בני־הנביאים אשר־ביריחו
 מנגד ויאמרו נחה רוח אליהו עלי־אלישע ויבאו לקראתו וישתחוו־לו ארצה: **16** ויאמרו
 אליו הנה־נא יש־את־עבדיך חמשים אנשים בני־חיל ילכו נא ויבקשו את־אדניך
 פן־נשארו רוח יהוה וישלכתו בחדר ההרים או באחת **[הגיאות]** **[הגאיות]** ויאמר לא
 תשלחו: **17** ויפצרו־בו ע־בש ויאמר שלחו וישלחו חמשים איש ויבקשו שלשה־ימים
 ולא מצאוהו: **18** וישבו אליו והוא ישב ביריחו ויאמר אלהם הלוא־אמרתי אליכם
 אל־תלכו: **19** ויאמרו אנשי העיר אל־אלישע הנה־נא מושב העיר טוב כאשר אדני
 ראה והמים רעים והארץ משכלת: **20** ויאמר קח־לי צלחית חדשה ושימו שם מלח
 ויקחו אליו: **21** ויצא אל־מוצא המים וישלך־שם מלח ויאמר כה־אמר יהוה רפאתי

למים האלה לא־יהיה משם עוד מות ומשכלת: ²² וירפו המים עד היום הזה כדבר אלישע אשר דבר: **פ** ²³ ויעל משם בית־אל והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן־העיר ויתקלסר־בו ויאמרו לו עלה קרח עלה קרח: ²⁴ ויפן אחריו ויראם ויקללם בשם יהוה ותצאנה שתיים דבים מן־היער ותבקענה מהם ארבעים ושני ילדים: ²⁵ וילך משם אל־הר הכרמל ומשם שב שמרון: **פ** ^{2Ki 3} ויהורם בן־אחאב מלך על־ישראל בשמרון בשנת שמנה עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך שתיים־עשרה שנה: ² ויעשה הרע בעיני יהוה רק לא כאביו וכאמו ויסר את־מצבת הבעל אשר עשה אביו: ³ רק בחטאות ירבעם בן־נבט אשר־החטיא את־ישראל דבק לא־סר ממנה: **ס** ⁴ ומישע מלך־מואב היה נקד והשיב למלך־ישראל מאה־אלף כרים ומאה אלף אילים צמר: ⁵ והיו כמות אחאב ויפשע מלך־מואב במלך ישראל: ⁶ ויצא המלך יהורם ביום ההוא משמרון ויפקד את־כל־ישראל: ⁷ וילך וישלח אל־יהושפט מלך־יהודה לאמר מלך מואב פשע בי התלך אתי אל־מואב למלחמה ויאמר אעלה כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך: ⁸ ויאמר איזה הדרך נעלה ויאמר דרך מדבר אדום: ⁹ וילך מלך ישראל ומלך־יהודה ומלך אדום ויסבו דרך שבעת ימים ולא־היה מים למחנה ולבהמה אשר ברגליהם: ¹⁰ ויאמר מלך ישראל אהה כ־קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד־מואב: ¹¹ ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה ונדרשה את־יהוה מאותו ויען אחד מעבדי מלך־ישראל ויאמר פה אלישע בן־שפט אשר־יצק מים על־ידי אליהו: ¹² ויאמר יהושפט יש אותו דבר־יהוה וירדו אליו מלך ישראל ויהושפט ומלך אדום: ¹³ ויאמר אלישע אל־מלך ישראל מה־לי ולך לך אל־נביאי אביך ואל־נביאי אמך ויאמר לו מלך ישראל אל כ־קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד־מואב: ¹⁴ ויאמר אלישע ח־יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו כי לולי פני יהושפט מלך־יהודה אני נשא אם־אביט אליך ואם־אראך: ¹⁵ ועתה קחורלי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו ידי־הוה: ¹⁶ ויאמר כה אמר יהוה עשה הנחל הזה גבים גבים: ¹⁷ כ־ככה אמר יהוה לא־תראו רוח ולא־תראו גשם והנחל הוא ימלא מים ושתיכם אתם ומקניכם ובהמתכם: ¹⁸ ונקל זאת בעיני יהוה ונתן את־מואב בידכם: ¹⁹ והכיתם כל־עיר מבצר וכל־עיר מבחור וכל־עץ טוב תפילו וכל־מעייני־מים תסתמו וכל החלקה הטובה תכאבו באבנים: ²⁰ והיו בבקר כעלות המנחה והנה־מים באים מדרך אדום ותמלא הארץ את־המים: ²¹ וכל־מואב שמעו כ־יעלו המלכים להלחם בם ויצעקו מכל חגר חגרה ומעלה ויעמדו על־הגבול: ²² וישכימו בבקר והשמש זרחה על־המים ויראו מואב מנגד את־המים אדמים כדם: ²³ ויאמרו דם זה החרב נחרבו המלכים ויכו איש את־רעהו ועתה לשלל מואב: ²⁴ ויבאו אל־מחנה ישראל ויקמו ישראל ויכו את־מואב וינסו מפניהם **(ויב־) [ויכו־] בה** והכות את־מואב: ²⁵ והערים יהרסו וכל־חלקה טובה ישליכו איש־אבנו ומלאוה וכל־מעייני־מים יסתמו וכל־עץ־טוב יפילו עד־השאיר אבניה בקיר חרשת ויסבו הקלעים ויכוה: ²⁶ וירא מלך מואב כ־חזק ממנו המלחמה ויקח אותו שבע־מאות איש שלף חרב להבקיע אל־מלך אדום ולא יכלו: ²⁷ ויקח את־בנו הבכור אשר־ימלך תחתיו ויעלהו עלה על־החמה והיה קצף־גדול על־ישראל ויסעו מעליו וישבו לארץ: **פ** ^{2Ki 4} ואשה אחת מנשי בני־הנביאים צעקה אל־אלישע לאמר עבדך אישי מת ואתה ידעת כי עבדך היה ירא את־יהוה והנשה בא לקחת את־שני ילדי

לו לעבדים: **2** ויאמר אליה אלישע מה אעשה-לך הגידי לי מה-יש-**[לכי]** **[לך]** בבית ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אס-אסוך שמן: **3** ויאמר לכי שאל-לך כלים מן-החויץ מאת כל-**[שכנכי]** **[שכניך]** כלים רקים אל-תמעישו: **4** ובאת וסגרת הדלת בערך ובעד-בניך ויצקת על כל-הכלים האלה והמלא תסיעו: **5** ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה הם מגשים אליה והיא **[מיצקת]** **[מוצקת]**: **6** ויהי כמלאת הכלים ותאמר אל-בנה הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד השמן: **7** ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר לכי מכרי את-השמן ושלמי את-**[נשיכי]** **[נשיך]** ואת **[בניכי]** **[ובניך]** תחיי בנותר: **8** ויהי היום ויעבר אלישע אל-שונם ושם אשה גדולה ותחזקבו לאכל-לחם ויהי מדי עברו יסר שמה לאכל-לחם: **9** ותאמר אל-אישה הנה-נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד: **10** נעשה-נא עלית-קיר קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה בבאו אלינו יסור שמה: **11** ויהי היום ויבא שמה ויסר אל-העליה וישכב-שמה: **12** ויאמר אל-גחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא-לה ותעמד לפניו: **13** ויאמר לו אמר-נא אליה הנה חרדת אלינו את-כל-החרדה הזאת מה לעשות לך היש לדבר-לך אל-המלך או אל-שר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי ישבת: **14** ויאמר ומה לעשות לה ויאמר גחזי אבל בן אין-לה ואישה זקן: **15** ויאמר קרא-לה ויקרא-לה ותעמד בפתח: **16** ויאמר למועד הזה כעת חיה **[אתי]** **[את]** חבקת בן ותאמר אל-אדני איש האלהים אל-תכזב בשפחתך: **17** ותהר האשה ותלד בן למועד הזה כעת חיה אשר-דבר אליה אלישע: **18** ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל-אביו אל-הקצרים: **19** ויאמר אל-אביו ראשי ראשי ויאמר אל-הנער שאהו אל-אמו: **20** וישאהו ויביאהו אל-אמו וישב על-ברכיה עד-הצהרים וימת: **21** ותעל ותשכבהו על-מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא: **22** ותקרא אל-אישה ותאמר שלחה נא לי אחד מן-הנערים ואחת האתנות וארוצה עד-איש האלהים ואשובה: **23** ויאמר מדוע **[אתי]** **[אתן]** **[הלכתי]** **[הלכתן]** אליו היום לא-חדש ולא שבת ותאמר שלום: **24** ותחבש האתון ותאמר אל-נערה נהג ולך אל-תעצר-לי לרכב כי אס-אמרת לי: **25** ותלך ותבוא אל-איש האלהים אל-הר הכרמל ויהי כראות איש-האלהים אתה מנגד ויאמר אל-גחזי נערו הנה השונמית הלז: **26** עתה רוץ-נא לקראתה ואמר-לה השלום לך השלום לאישך השלום לילד ותאמר שלום: **27** ותבא אל-איש האלהים אל-ההר ותחזק ברגליו ויגש גחזי להדפה ויאמר איש האלהים הרפה-לה כי-נפשה מרה-לה ויהוה העלים ממני ולא הגיד לי: **28** ותאמר השאלתי בן מאת אדני הלא אמרתי לא תשלה אתי: **29** ויאמר לגחזי חגר מתניך וקח משענתי בידך ולך כיתממצא איש לא תברכנו וכיירברכך איש לא תעננו ושמת משענתי על-פני הנער: **30** ותאמר אם הנער חי-יהוה וחי-נפשך אס-אעזבך ויקם וילך אחריה: **31** וגחזי עבר לפניהם וישם את-המשענת על-פני הנער ואין קול ואין קשב וישב לקראתו ויגדלו לאמר לא הקיץ הנער: **32** ויבא אלישע הביתה והנה הנער מת משכב על-משחו: **33** ויבא ויסגר הדלת בעד שניהם ויתפלל אליהוה: **34** ויעל וישכב על-הילד וישם פיו על-פיו ועיניו על-עיניו וכפיו על-**[כפו]** **[כפיו]** ויגהר עליו ויחם בשר הילד: **35** וישב וילך בבית אחת הנה ואחת הנה ויעל ויגהר עליו ויזורר הנער עד-שבע פעמים ויפקח הנער את-עיניו: **36** ויקרא אל-גחזי ויאמר קרא אל-השנמית הזאת ויקראה ותבוא אליו ויאמר שאי בנך: **37** ותבא

ותפל על-רגליו ותשתחו ארצה ותשא את-בנה ותצא: **פ** ³⁸ ואלישע שב הגלגלה והרעב בארץ ובני הנביאים ישבים לפניו ויאמר לנערו שפת הסיר הגדולה ובשל נזיד לבני הנביאים: ³⁹ ויצא אחד אל-השדה ללקט ארת וימצא גפן שדה וילקט ממנו פקעת שדה מלא בגדו ויבא ויפלה אל-סיר הנזיד כילא ידעו: ⁴⁰ ויצקו לאנשים לאכול ויהי כאכלם מהנזיד והמה צעקו ויאמרו מות בסיר איש האלהים ולא יכלו לאכל: ⁴¹ ויאמר וקחוקמח וישלך אל-הסיר ויאמר צק לעם ויאכלו ולא היה דבר רע בסיר: **ס** ⁴² ואיש בא מבעל שלשה ויבא לאיש האלהים לחם בכורים עשרים-לחם שערים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו: ⁴³ ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לעם ויאכלו כי כה אמר יהוה אכל והותר: ⁴⁴ ויתן לפנייהם ויאכלו ויותרו כדבר יהוה: **פ** **2Ki 5** ונעמן שר-צבא מלך-ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשא פנים כיבו נתן-יהוה תשועה לארם והאיש היה גבור חיל מצרע: ² וארם יצאו גדודים וישבו מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת נעמן: ³ ותאמר אל-גברתה אחלי אדני לפני הנביא אשר בשמרון אז יאסף אתו מצרעתו: ⁴ ויבא ויגד לאדניו לאמר כזאת וכזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל: ⁵ ויאמר מלך-ארם לך-בא ואשלחה ספר אל-מלך ישראל וילך ויקח בידו עשר ככרי-כסף וששת אלפים זהב ועשר חליפות בגדים: ⁶ ויבא הספר אל-מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את-נעמן עבדי ואספתו מצרעתו: ⁷ ויהי כקרא מלך-ישראל את-הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים אני להמית ולהחיות כי-זה שלח אלי לאסף איש מצרעתו כי אך-דעניא וראו כי-מתאנה הוא לי: ⁸ ויהי כשמע אלישע איש-האלהים כי-קרע מלך-ישראל את-בגדיו וישלח אל-המלך לאמר למה קרעת בגדיך יבא-נא אלי וידע כי יש נביא בישראל: ⁹ ויבא נעמן **(בסוסו)** **[בסוסיין]** וברכבו ויעמד פתח-הבית לאלישע: ¹⁰ וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלוך ורחצת שבע-פעמים בירדן וישב בשרך לך וטהר: ¹¹ ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד וקרא בשם-יהוה אלהיו והניף ידו אל-המקום ואסף המצרע: ¹² הלא טוב **(אבנה)** **[אמנה]** ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא-ארחץ בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה: ¹³ ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גדול הנביא דבר אליך הלוא תעשה ואף כי-אמר אליך רחץ וטהר: ¹⁴ וירד וישבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו כבשר נער קטן ויטהר: ¹⁵ וישב אל-איש האלהים הוא וכל-מחנהו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה-נא ידעתי כי אין אלהים בכל-הארץ כי אם-בישראל ועתה קח-נא ברכה מאת עבדך: ¹⁶ ויאמר חי-יהוה אשר-עמדתי לפניו אם-אקח ויפצרו-בו לקחת וימאן: ¹⁷ ויאמר נעמן ולא יתן-נא לעבדך משא צמד-פרדים אדמה כי לוא-יעשה עוד עבדך עלה זבח לאלהים אחרים כי אם-ליהוה: ¹⁸ לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני בית-דמון להשתחות שמה והוא נשען על-ידי והשתחויתי בית רמן בהשתחויתי בית רמן יסלח **(נא)** **[קן]** יהוה לעבדך בדבר הזה: ¹⁹ ויאמר לו לך לשלום וילך מאתו כברת-ארץ: **ס** ²⁰ ויאמר גיחזי נער אלישע איש-האלהים הנה חשך אדני את-נעמן הארמי הזה מקחת מידו את אשר-הביא חי-יהוה כי-אסרצתי אחריו ולקחתי מאתו מאומה: ²¹ וירדף גיחזי אחרי נעמן ויראה נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום: ²² ויאמר שלום אדני שלחני לאמר הנה עתה

זה באו אלי שני-נערים מהר אפרים מבני הנביאים תנה-נא להם ככר-כסף ושתי חלפות בנדים: **23** ויאמר נעמן הואל קח ככרים ויפרץ-בו ויצר ככרים כסף בשני חרטים ושתי חלפות בנדים ויתן אל-שני נעריו וישאו לפניו: **24** ויבא אל-העפל ויקח מידם ויפקד בבית וישלח את-האנשים וילכו: **25** והוא-בא ויעמד אל-אדניו ויאמר אליו אלישע **(בארץ)** **(בארץ)** גחזי ויאמר לא-הלך עבדך אנה ואנה: **26** ויאמר אליו לא-לבי הלך כאשר הפך-איש מעל מרכבתו לקראתך העת לקחת את-הכסף ולקחת בנדים וזיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות: **27** וצרת נעמן תדבק-בך ובזרעך לעולם ויצא מלפניו מצרע כשלו: **2Ki 6** ויאמרו בני-הנביאים אל-אלישע הנה-נא המקום אשר אנחנו ישיבים שם לפניך צר ממנו: **2** נלכה-נא עד-הירדן ונקחה משם איש קורה אחת ונעשה-לנו שם מקום לשבת שם ויאמר לכו: **3** ויאמר האחד הואל נא ולך את-עבדיך ויאמר אני אלך: **4** וילך אתם ויבאו הירדנה ויגזרו העצים: **5** ויהי האחד מפיל הקורה ואת-הברזל נפל אל-המים ויצעק ויאמר אהה אדני והוא שאל: **6** ויאמר איש-האלהים אנה נפל ויראהו את-המקום ויקצב-עץ וישלך-שמה ויצף הברזל: **7** ויאמר הרם לך וישלח ידו ויקחהו: **8** ומלך ארם היה נלחם בישראל ויועץ אל-עבדיו לאמר אל-מקום פלני אלמני תחנתי: **9** וישלח איש האלהים אל-מלך ישראל לאמר השמר מעבר המקום הזה כי-שם ארם נחתי: **10** וישלח מלך ישראל אל-המקום אשר אמר-לו איש-האלהים **(והזהירה)** **(והזהירון)** ונשמר שם לא אחת ולא שתי: **11** ויסער לב מלך-ארם על-הדבר הזה ויקרא אל-עבדיו ויאמר אליהם הלוא תגידו לי מי משלנו אל-מלך ישראל: **12** ויאמר אחד מעבדיו לוא אדני המלך כי-אלישע הנביא אשר בישראל יגיד למלך ישראל את-הדברים אשר תדבר בחדר משכבך: **13** ויאמר לכו וראו איכה הוא ואשלח ואקחהו ויגד-לו לאמר הנה בדתן: **14** וישלח-שמה סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויקפו על-העיר: **15** וישכם משרת איש האלהים לקום ויצא והנה-חיל סובב את-העיר וסוס ורכב ויאמר נערו אליו אהה אדני איכה נעשה: **16** ויאמר אל-תירא כי רבים אשר אתנו מאשר אותם: **17** ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח-נא את-עיני ויראה ויפקח יהוה את-עיני הנער וירא והנה ההר מלא סוסים ורכב אש סביבת אלישע: **18** וירדו אליו ויתפלל אלישע אליהוה ויאמר ה-נא את-הגויה-הזו בסנורים ויכם בסנורים כדבר אלישע: **19** ויאמר אלהם אלישע לא זה הדרך ולא זה העיר לכו אחרי ואוליכה אתכם אל-האיש אשר תבקשון וילך אותם שמרונה: **20** ויהי כבאם שמרון ויאמר אלישע יהוה פקח את-עיני-אלה ויראו ויפקח יהוה את-עיניהם ויראו והנה בתוך שמרון: **21** ויאמר מלך-ישראל אל-אלישע כראתו אותם האכה אכה אבי: **22** ויאמר לא תכה האשר שבית בחרבך ובקשתך אתה מכה שים לחם ומים לפניהם ויאכלו וישתו וילכו אל-אדניהם: **23** ויכרה להם כרה גדולה ויאכלו וישתו וישלחם וילכו אל-אדניהם ולא-יספו עוד גדודי ארם לבוא בארץ ישראל: **24** ויהי אחרי-כן ויקבץ בן-הרד מלך-ארם את-כל-מחנהו ויעל ויצר על-שמרון: **25** ויהי רעב גדול בשמרון והנה צרים עליה עד היות ראש-חמור בשמנים כסף ורבע הקב **(הריונים)** **(רביונים)** בחמשה-כסף: **26** ויהי מלך ישראל עבר על-החמה ואשה צעקה אליו לאמר הושיעה אדני המלך: **27** ויאמר אל-יושעך יהוה מאין אושיעך המן-הגנן או מן-היקב: **28** ויאמר-לה המלך מה-לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני

את-בנך ונאכלנו היום ואת-בני נאכל מחר: ²⁹ ונבשל את-בני ונאכלהו ואמר אליה ביום האחר תני את-בנך ונאכלנו ותחבא את-בנה: ³⁰ ויהי כשמע המלך את-דברי האשה ויקרע את-בגדיו והוא עבר על-החמה וירא העם והנה השק על-בשרו מבית: ³¹ ויאמר כה-יעשה-לי אלהים וכה יוסף אס-יעמד ראש אלישע בן-שפט עליו היום: ³² ואלישע ישב בביתו והזקנים יושבים אתו וישלח איש מלפניו בטרם יבא המלאך אליו והוא אמר אל-הזקנים הראיתם כי-שלח בן-המרצח הזה להסיר את-ראשי ראו כבא המלאך סגרו הדלת ולחצתם אתו בדלת הלוא קול רגלי אדניו אחריו: ³³ עודנו מדבר עמם והנה המלאך ירד אליו ויאמר הנה-זאת הרעה מאת יהוה מה-אוחיל ליהוה עוד: **2Ki 7** **ס** ויאמר אלישע שמעו דברי-יהוה כה אמר יהוה כעת מחר סאה-סלת בשקל וסאתים שערים בשקל בשער שמרון: ² ויען השליש אשר-למלך נשען על-ידו את-איש האלהים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות בשמים היהיה הדבר הזה ויאמר הנכה ראה בעיניך ומשם לא תאכל: **ס** ³ וארבעה אנשים היו מצרעים פתח השער ויאמרו איש אל-רעהו מה אנחנו יושבים פה עד-מתנו: ⁴ אס-אמרנו נבוא העיר והרעב בעיר ומתנו שם ואס-ישבנו פה ומתנו ועתה לכו ונפלה אל-מחנה ארם אס-יחינו נחיה ואס-ימיתנו ומתנו: ⁵ ויקומו בנשף לבוא אל-מחנה ארם ויבאו עד-קצה מחנה ארם והנה איך-שם איש: ⁶ ואדני השמיע את-מחנה ארם קול רכב קול סוס קול חיל גדול ויאמרו איש אל-אחיו הנה שכר-עלינו מלך ישראל את-מלכי החתים ואת-מלכי מצרים לבוא עלינו: ⁷ ויקומו וינסו בנשף ויעזבו את-אהליהם ואת-סוסייהם ואת-חמריהם המחנה כאשר-היא וינסו אל-נפשם: ⁸ ויבאו המצרעים האלה עד-קצה המחנה ויבאו אל-אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו וישמנו וישבו ויבאו אל-אהל אחר וישאו משם וילכו וישמנו: ⁹ ויאמרו איש אל-רעהו לא-כן אנחנו עשים היום הזה יוס-בשרה הוא ואנחנו מחשים וחינו עד-אור הבקר ומצאנו עוון ועתה לכו ונבאה ונגידה בית המלך: ¹⁰ ויבאו ויקראו אל-שער העיר ויגידו להם לאמר באנו אל-מחנה ארם והנה איך-שם איש וקול אדם כי אס-הסוס אסור והחמור אסור ואהלים כאשר-המה: ¹¹ ויקרא השערים ויגידו בית המלך פנימה: ¹² ויקם המלך לילה ויאמר אל-עבדיו אנידה-נא לכם את אשר-עשו לנו ארם ידעו כירעבים אנחנו ויצאו מן-המחנה להחבה **(בתשרה)** **[בשרה]** לאמר כ-ייצאו מן-העיר ונתפשם חיים ואל-העיר נבא: ¹³ ויען אחד מעבדיו ויאמר ויקחור-נא חמשה מן-הסוסים הנשארים אשר נשארו-בה הנם ככל-**(ההמון)** **[המון]** ישראל אשר נשארו-בה הנם ככל-המון ישראל אשר-תמו ונשלחה ונראה: ¹⁴ ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך אחרי מחנה-ארם לאמר לכו וראו: ¹⁵ וילכו אחריהם עד-הירדן והנה כל-הדרך מלאה בגדים וכלים אשר-השליכו ארם **(בהחפזם)** **[בחפזם]** וישבו המלאכים ויגדו למלך: ¹⁶ ויצא העם ויבזו את מחנה ארם ויהי סאה-סלת בשקל וסאתים שערים בשקל כדבר יהוה: ¹⁷ והמלך הפקיד את-השליש אשר-נשען על-ידו על-השער וירמסוה העם בשער וימת כאשר דבר איש האלהים אשר דבר ברדת המלך אליו: ¹⁸ ויהי כדבר איש האלהים אל-המלך לאמר סאתים שערים בשקל וסאה-סלת בשקל יהיה כעת מחר בשער שמרון: ¹⁹ ויען השליש את-איש האלהים ויאמר והנה יהוה עשה ארבות בשמים היהיה כדבר הזה ויאמר הנך ראה בעיניך ומשם לא תאכל: ²⁰ ויהי-לו כן וירמסו אתו העם

בשער וימת: **ס 8 2Ki** ואלישע דבר אל-האשה אשר-החיה את-בנה לאמר קומי ולכי **(אתי) [את]** וביתך ונורי באשר תגורי כי-קרא יהוה לרעב וגם-בא אל-הארץ שבע שנים: **2** ותקם האשה ותעש כדבר איש האלהים ותלך היא וביתה ותגר בארץ-פלשתים שבע שנים: **3** ויהי מקצה שבע שנים ותשב האשה מארץ פלשתים ותצא לצעק אל-המלך אל-ביתה ואל-שדה: **4** והמלך מדבר אל-גחזי נער איש-האלהים לאמר ספרה-נא לי את כל-הגדרלות אשר-עשה אלישע: **5** ויהי הוא מספר למלך את אשר-החיה את-המת והנה האשה אשר-החיה את-בנה צעקת אל-המלך על-ביתה ועל-שדה ויאמר גחזי אדני המלך זאת האשה וזה-בנה אשר-החיה אלישע: **6** ושאל המלך לאשה ותספר-לו ויתן-לה המלך סריס אחד לאמר השיב את-כל-אשר-לה ואת כל-תבואת השדה מיום עזבה את-הארץ ועד-עתה: **7** **פ** ויבא אלישע דמשק ובן-הרדד מלך-ארם חלה ויגדלו לאמר בא איש האלהים עד-הנה: **8** ויאמר המלך אל-חזהאל קח בידך מנחה ולך לקראת איש האלהים ודרשת את-יהוה מאותו לאמר האחיה מחלי זה: **9** וילך חזאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל-שוב דמשק משא ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך בן-הרדד מלך-ארם שלחני אליך לאמר האחיה מחלי זה: **10** ויאמר אליו אלישע לך אמר **(לא) [לך]** חיה תחיה והראני יהוה כי-ימות ימות: **11** ויעמד את-פניו וישם ער-בש ויבך איש האלהים: **12** ויאמר חזאל מדוע אדני בכה ויאמר כי-ידעתי את אשר-תעשה לבני ישראל רעה מבצריהם תשלח באש ובחריהם בחרב תהרג ועלליהם תרמש והרתיהם תבקע: **13** ויאמר חזהאל כי מזה עבדך הכלב כי יעשה הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אתך מלך על-ארם: **14** וילך מאת אלישע ויבא אל-אדניו ויאמר לו מה-אמר לך אלישע ויאמר אמר לי חיה תחיה: **15** ויהי ממהרת ויקח המכבר ויטבל במים ויפרש על-פניו וימת וימלך חזהאל תחתיו: **16** **פ** ובשנת חמש ליורם בן-אחאב מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה מלך יהורם בן-יהושפט מלך יהודה: **17** בן-שלושים ושתים שנה היה במלכו ושמנה **(שנה) [שנים]** מלך בירושלם: **18** וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת-אחאב היתה-לו לאשה ויעש הרע בעיני יהוה: **19** ולא-אבה יהוה להשחית את-יהודה למען דוד עבדו כאשר אמר-לו לתת לו ניר לבניו כל-הימים: **20** בימיו פשע אדום מתחת יד-יהודה וימלכו עליהם מלך: **21** ויעבר יורם צעירה וכל-הרכב עמו ויהי-הוא קם לילה ויכה את-אדום הסביב אליו ואת שרי הרכב וינס העם לאהליו: **22** ויפשע אדום מתחת יד-יהודה עד היום הזה אז תפשע לבנה בעת ההיא: **23** ויתר דברי יורם וכל-אשר עשה הלווא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי יהודה: **24** וישכב יורם עם-אבתו ויקבר עם-אבתו בעיר דוד וימלך אחזיהו בנו תחתיו: **25** **פ** בשנת שתים-עשרה שנה ליורם בן-אחאב מלך ישראל מלך אחזיהו בן-יהורם מלך יהודה: **26** בן-עשרים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת-עמרי מלך ישראל: **27** וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי חתן בית-אחאב הוא: **28** וילך את-יורם בן-אחאב למלחמה עם-חזהאל מלך-ארם ברמת גלעד ויכו ארמים את-יורם: **29** וישב יורם המלך להתרפא ביזרעאל מן-המכים אשר יכהו ארמים ברמה בהלחמו את-חזהאל מלך ארם ואחזיהו בן-יהורם מלך יהודה ירד לראות את-יורם בן-אחאב ביזרעאל כי-חלה הוא: **30** **פ 9 2Ki** ואלישע הנביא קרא לאחד מבני

הנביאים ויאמר לו חגר מתניך וקח פך השמן הזה בידך ולך רמת גלעד: ² ובאת שמה וראהשם יהוא בן־יהושפט בן־נמשי ובאת והקמתו מתוך אחיו והביאת אתו חדר בחדר: ³ ולקחת פך־השמן ויצקת על־ראשו ואמרת כה־אמר יהוה משחתוך למלך אל־ישראל ופתחת הדלת ונסתה ולא תחכה: ⁴ וילך הנער הנער הנביא רמת גלעד: ⁵ ויבא והנה שרי החיל ישיבים ויאמר דבר לי אליך השר ויאמר יהוא אל־מי מכלנו ויאמר אליך השר: ⁶ ויקם ויבא הביתה ויצק השמן אל־ראשו ויאמר לו כה־אמר יהוה אלהי ישראל משחתוך למלך אל־עם יהוה אל־ישראל: ⁷ והכיתה את־בית אחאב אדניך ונקמתו דמי עבדי הנביאים ודמי כל־עבדי יהוה מיד איזבל: ⁸ ואבד כל־בית אחאב והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל: ⁹ ונתתי את־בית אחאב כבית ירבעם בן־נבט וכבית בעשא בן־אחיה: ¹⁰ ואת־איזבל יאכלו הכלבים בחלק יזרעאל ואין קבר ויפתח הדלת וינס: ¹¹ ויהוא יצא אל־עבדי אדניו ויאמר לו השלום מדוע בא־המשגע הזה אליך ויאמר אליהם אתם ידעתם את־האיש ואת־שיחו: ¹² ויאמרו שקך הגדנא לנו ויאמר כזאת וכזאת אמר אלי לאמר כה אמר יהוה משחתוך למלך אל־ישראל: ¹³ וימהרו ויקחו איש בגדו וישימו תחתיו אל־גרם המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא: ¹⁴ ויתקשר יהוא בן־יהושפט בן־נמשי אל־יורם ויורם היה שמר ברמת גלעד הוא וכל־ישראל מפני חזאל מלך־ארם: ¹⁵ וישב יהורם המלך להתרפא ביזרעאל מן־המכים אשר יכהו ארמים בהלחמו את־חזאל מלך ארם ויאמר יהוא אסיש נפשכם אל־יצא פליט מן־העיר ללכת **לניד** **להניד** ביזרעאל: ¹⁶ וירכב יהוא וילך יזרעאלה כי יורם שכב שמה ואחזיה מלך יהודה ירד לראות את־יורם: ¹⁷ והצפה עמד על־המגדל ביזרעאל וירא את־שפעת יהוא בבאו ויאמר שפעת אני ראה ויאמר יהורם קח רכב ושלח לקראתם ויאמר השלום: ¹⁸ וילך רכב הסוס לקראתו ויאמר כה־אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה־לך ולשלום סב אל־אחרי ויגד הצפה לאמר בא־המלאך עדהם ולא־שב: ¹⁹ וישלח רכב סוס שני ויבא אלהם ויאמר כה־אמר המלך שלום ויאמר יהוא מה־לך ולשלום סב אל־אחרי: ²⁰ ויגד הצפה לאמר בא עד־אליהם ולא־שב והמנהג כמנהג יהוא בן־נמשי כי בשגעון ינהג: ²¹ ויאמר יהורם אסר ויאסר רכבו ויצא יהורם מלך־ישראל ואחזיהו מלך־יהודה איש ברכבו ויצאו לקראת יהוא וימצאהו בחלקת נבות היזרעאלי: ²² ויהי כראות יהורם את־יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום עד־זנוני איזבל אמך וכשפיה הרבים: ²³ ויהפך יהורם ידיו וינס ויאמר אל־אחזיהו מרמה אחזיה: ²⁴ ויהוא מלא ידו בקשת ויך את־יהורם בין זרעיו ויצא החצי מלבו ויכרע ברכבו: ²⁵ ויאמר אל־בדק **שלשה** **שלשון** שא השלכתו בחלקת שדה נבות היזרעאלי כיזכר אני ואתה את רכבים צמדים אחרי אחאב אביו ויהוה נשא עליו את־המשא הזה: ²⁶ אס־לא את־דמי נבות ואת־דמי בניו ראיתי אמש נאס־יהוה ושלמתי לך בחלקה הזאת נאס־יהוה ועתה שא השלכתו בחלקה כדבר יהוה: ²⁷ ואחזיה מלך־יהודה ראה וינס דרך בית הגן וירדף אחריו יהוא ויאמר גס־אתו הכהו אל־המרכבה במעלה־גור אשר את־יבלעם וינס מגדו וימת שם: ²⁸ וירכבו אתו עבדיו ירושלמה ויקברו אתו בקברתו עס־אבתיו בעיר דוד: ²⁹ **פ** ובשנת אחת עשרה שנה ליורם בן־אחאב מלך אחזיה על־יהודה: ³⁰ ויבוא יהוא יזרעאלה ואיזבל שמעה ותשם בפוך עיניה ותיטב את־ראשה ותשקף בעד החלון: ³¹ ויהוא

בא בשער ותאמר השלום זמרי הרג אדניו: **32** וישא פניו אל-החלון ויאמר מי אתי מי וישקיפו אליו שנים שלשה סריסים: **33** ויאמר **[שמטהו]** **[שמטרה]** וישמטוה ויז מדמה אל-הקיר ואל-הסוסים וירמסנה: **34** ויבא ויאכל וישת ויאמר פקדו-נא את-הארורה הזאת וקברוה כי בת-מלך היא: **35** וילכו לקברה ולא-מצאו בה כי אס-הגלגלת והרגלים וכפות הידים: **36** וישבו ויגידו לו ויאמר דבר-יהוה הוא אשר דבר ביד-עברו אליהו התשבי לאמר בחלק יזרעאל יאכלו הכלבים את-בשר איזבל: **37** **[והית]** **[והיתח]** נבלת איזבל כדמן על-פני השדה בחלק יזרעאל אשר לא-יאמרו זאת איזבל: **פ 2Ki 10** ולאחאב שבעים בנים בשמרון ויכתב יהוא ספרים וישלח שמרון אל-שרי יזרעאל הזקנים ואל-האמנים אחאב לאמר: **2** ועתה כבא הספר הזה אליכם ואתכם בני אדניכם ואתכם הרכב והסוסים ועיר מבצר והנשק: **3** וראיתם הטוב והישר מבני אדניכם ושמחתם על-כסא אביו והלחמו על-בית אדניכם: **4** ויראו מאד מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו לפניו ואיך נעמד אנחנו: **5** וישלח אשר-על-הבית ואשר על-העיר והזקנים והאמנים אל-יהוא לאמר עבדיך אנחנו וכל אשר-תאמר אלינו נעשה לא-נמליך איש הטוב בעיניך עשה: **6** ויכתב אליהם ספר שנית לאמר אס-לי אתם ולקלי אתם שמעים קחו את-ראשי אנשי בני-אדניכם ובאו אלי כעת מחר יזרעאלה ובני המלך שבעים איש את-גדלי העיר מגדלים אותם: **7** ויהי כבא הספר אליהם ויקחו את-בני המלך וישחטו שבעים איש ושימו את-ראשיהם בדודים וישלחו אליו יזרעאלה: **8** ויבא המלאך ויגדלו לאמר הביאו ראשי בני-המלך ויאמר שימו אתם שני צברים פתח השער עדה-בקר: **9** ויהי בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל-כל-העם צדקים אתם הנה אני קשרתי על-אדני ואהרננה ומי הכה את-כל-אלה: **10** דעו אפוא כי לא יפל מדבר יהוה ארצה אשר-דבר יהוה על-בית אחאב ויהוה עשה את אשר דבר ביד עבדו אליהו: **11** ויך יהוא את כל-הנשארים לבית-אחאב ביזרעאל וכל-גדליו ומידעו וכהניו עד-בלתי השאירו-לו שריד: **12** ויקם ויבא וילך שמרון הוא בית-עקד הרעים בדרך: **13** ויהוא מצא את-אחי אחוהו מלך-יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחי אחוהו אנחנו ונרד לשלום בני-המלך ובני הגבירה: **14** ויאמר תפשו חיים ויתפשו חיים וישחטום אל-בור בית-עקד ארבעים ושנים איש ולא-השאיר איש מהם: **ס 15** וילך משם וימצא את-יהונדב בן-רכב לקראתו ויברכהו ויאמר אליו היש את-לבבך ישר כאשר לבבי עס-לבבך ויאמר יהונדב יש ויש תנה את-ידך ויתן ידו ויעלהו אליו אל-המרכבה: **16** ויאמר לכה אתי וראה בקנאתי ליהוה וירכבו אתו ברכבו: **17** ויבא שמרון ויך את-כל-הנשארים לאחאב בשמרון עד-השמידו כדבר יהוה אשר דבר אל-אליהו: **פ 18** ויקבץ יהוא את-כל-העם ויאמר אלהם אחאב עבד את-הבעל מעט יהוה יעבדנו הרבה: **19** ועתה כל-נביאי הבעל כל-עבדיו וכל-כהניו קראו אלי איש אל-יפקד כי זבח גדול לי לבעל כל אשר-יפקד לא יחיה ויהוה עשה בעקבה למען האביד את-עבדי הבעל: **20** ויאמר יהוא קדשו עצרה לבעל ויקראו: **21** וישלח יהוא בכל-ישראל ויבאו כל-עבדי הבעל ולא-נשאיר איש אשר לא-בא ויבאו בית הבעל וימלא בית-הבעל פה לפה: **22** ויאמר לאשר על-המלחמה הוצא לבוש לכל עבדי הבעל ויצא להם המלבוש: **23** ויבא יהוא ויהונדב בן-רכב בית הבעל ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פן-יש-פה עמכם מעבדי יהוה כי אס-עבדי הבעל לברם: **24** ויבאו לעשות זבחים

ועלות ויהוא שסִלּו בחוץ שמנים איש ויאמר האיש אשר־ימלט מן־האנשים אשר אני מביא עלידיכם נפשו תחת נפשו: **25** ויהי ככלתו לעשות העלה ויאמר יהוא לרצים ולשלשים באו הכום איש אל־יצא ויכום לפי־חרב וישלכו הרצים והשלשים וילכו עד־עיר בית־הבעל: **26** ויצאו את־מצבות בית־הבעל ושרפוה: **27** ויתצו את מצבת הבעל ויתצו את־בית הבעל וישמהו **[למחראות]** **[למוצאות]** עד־היום: **28** וישמד יהוא את־הבעל מישראל: **29** רק חטאי ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל לא־סר יהוא מאחריהם עגלי הזהב אשר בית־אל ואשר בדן: **30** ויאמר יהוא אליהוא יען אשר־הטיבת לעשות הישר בעיני ככל אשר בלבבי עשית לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על־כסא ישראל: **31** ויהוא לא שמר ללכת בתורת־יהוה אלהי־ישראל בכל־לבבו לא סר מעל חטאות ירבעם אשר החטיא את־ישראל: **32** בימים ההם החל יהוה לקצות בישראל ויכם חזאל בכל־גבול ישראל: **33** מן־הירדן מזרח השמש את כל־ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשי מערער אשר על־נחל ארנן והגלעד והבשן: **34** ויתר דברי יהוא וכל־אשר עשה וכל־גבורתו הלוא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: **35** וישכב יהוא עם־אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו: **36** והימים אשר מלך יהוא על־ישראל עשרים ושמונה־שנה בשמרון: **פ 2Ki 11** ועתליה אם אחזיהו **[וראתה]** **[ראתה]** כי מת בנה ותקם ותאבד את כל־זרע הממלכה: **2** ותקח יהושבע בת־המלך־יורם אחות אחזיהו את־יואש בן־אחזיה ותגנב אתו מתוך בני־המלך **[הממותים]** **[המומתים]** אתו ואת־מינקתו בחדר המטות ויסתרו אתו מפני עתליה ולא הומת: **3** ויהי אתה בית יהוה מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על־הארץ: **פ 4** ובשנה השביעית שלח יהוידע ויקח את־שרי **[המאיות]** **[המאות]** לכרי ולרצים ויבא אתם אליו בית יהוה ויכרת להם ברית וישבע אתם בבית יהוה וירא אתם את־בן־המלך: **5** ויצום לאמר זה הדבר אשר תעשון השלשית מכם באי השבת ושמרי משמרת בית המלך: **6** והשלשית בשער סור והשלשית בשער אחר הרצים ושמרתם את־משמרת הבית מסח: **7** ושתי הידות בכם כל יצאי השבת ושמרו את־משמרת בית־יהוה אל־המלך: **8** והקפתם על־המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל־השדרות יומת והיו את־המלך בצאתו ובבאו: **9** ויעשו שרי **[המאיות]** **[המאות]** ככל אשר־צוה יהוידע הכהן ויקחו איש את־אנשיו באי השבת עם יצאי השבת ויבאו אליהוידע הכהן: **10** ויתן הכהן לשרי **[המאיות]** **[המאות]** את־החנית ואת־השלשים אשר למלך דוד אשר בבית יהוה: **11** ויעמדו הרצים איש וכליו בידו מכתף הבית הימנית עד־כתף הבית השמאלית למזבח ולבית על־המלך סביב: **12** ויוצא את־בן־המלך ויתן עליו את־הנזר ואת־העדות וימלכו אתו וימשחוה ויכור־ף ויאמרו יחי המלך: **ס 13** ותשמע עתליה את־קול הרצין העם ותבא אל־העם בית יהוה: **14** ותרא והנה המלך עמד על־העמוד כמשפט והשרים והחצצרות אל־המלך וכל־עם הארץ שמח ותקע בחצצרות ותקרע עתליה את־בגדיה ותקרא קשר קשר: **ס 15** ויצו יהוידע הכהן את־שרי **[המאיות]** **[המאות]** פקדי החיל ויאמר אליהם הוציאו אתה אל־מבית לשדרת והבא אחריה המת בחרב כי אמר הכהן אל־חומת בית יהוה: **16** וישמו לה ידים ותבוא דרך־מבוא הסוסים בית המלך וחומת שם: **ס 17** ויכרת יהוידע את־הברית בין יהוה ובין המלך ובין העם להיות לעם ליהוה ובין המלך ובין העם: **18** ויבאו כל־עם הארץ בית־הבעל ויתצוה את־**[מזבחתו]**

[מזבחתיו] ואת-צלמיו שברו היטב ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות וישם הכהן פקדות על-בית יהוה: **19** ויקח את-שרי המאות ואת-הכרי ואת-הרצים ואת כל-עם הארץ וירידו את-המלך מבית יהוה ויבואו דרך-שער הרצים בית המלך וישב על-כסא המלכים: **20** וישמח כל-עם-הארץ והעיר שקטה ואת-עתליהו המיתו בחרב בית **[מלך]** **[המלך]**: **ס 2Ki 12** בן-שבע שנים יהואש במלכו: **פ 2** בשנת-שבע ליהוא מלך יהואש וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה מבאר שבע: **3** ויעש יהואש הישר בעיני יהוה כל-ימיו אשר הורהו יהוידע הכהן: **4** רק הבמות לא-סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות: **5** ויאמר יהואש אל-הכהנים כל כסף הקדשים אשר-יובא בית-יהוה כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל-כסף אשר יעלה על לב-איש להביא בית יהוה: **6** יקחו להם הכהנים איש מאת מכרו והם יחזקו את-בדק הבית לכל אשר-ימצא שם בדק: **פ 7** ויהי בשנת עשרים ושלש שנה למלך יהואש לא-יחזקו הכהנים את-בדק הבית: **8** ויקרא המלך יהואש ליהוידע הכהן ולכהנים ויאמר אלהם מדוע אינכם מחזקים את-בדק הבית ועתה אל-תקחו-כסף מאת מכריכם כי-לבדק הבית תתנהו: **9** ויאתו הכהנים לבלתי קחת-כסף מאת העם ולבלתי חזק את-בדק הבית: **10** ויקח יהוידע הכהן ארון אחד ויקב חר בדלתו ויתן אתו אצל המזבח **[בימין]** **[מימין]** בבוא-איש בית יהוה ונתנו-שמה הכהנים שמרי הסף את-כל-הכסף המובא בית-יהוה: **11** ויהי כראותם כירב הכסף בארון ויעל ספר המלך והכהן הגדול ויצרו וימנו את-הכסף הנמצא בית-יהוה: **12** ונתנו את-הכסף המתכן על-**[יד]** **[ידין]** עשי המלאכה **[הפקדים]** **[המפקדים]** בית יהוה ויוציאהו לחרשי העץ ולבנים העשים בית יהוה: **13** ולגדרים ולחצבי האבן ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את-בדק בית-יהוה ולכל אשר-יצא על-הבית לחזקה: **14** אך לא יעשה בית יהוה ספות כסף מזמרות מזרקות חצרות כל-כלי זהב וכלי-כסף מן-הכסף המובא בית-יהוה: **15** כי-לעשי המלאכה יתנהו וחזקו-בו את-בית יהוה: **16** ולא יחשבו את-האנשים אשר יתנו את-הכסף על-ידם לתת לעשי המלאכה כי באמנה הם עשים: **17** כסף אשם וכסף חטאות לא יובא בית יהוה לכהנים יהיו: **פ 18** אז יעלה חזאל מלך ארם וילחם על-גת וילכדה וישם חזאל פניו לעלות על-ירושלם: **19** ויקח יהואש מלך-יהודה את כל-הקדשים אשר-הקדישו יהושפט ויהורם ואחזיהו אבתיו מלכי יהודה ואת-קדשיו ואת כל-הזהב הנמצא באצרות בית-יהוה ובית המלך וישלח לחזאל מלך ארם ויעל מעל ירושלם: **20** ויתר דברי יואש וכל-אשר עשה הלוא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי יהודה: **21** ויקמו עבדיו ויקשרו-קשר ויכו את-יואש בית מלא היורד סלא: **22** ויוזבר בן-שמעת ויהוזבר בן-שמר עבדיו הכהו וימת ויקברו אתו עם-אבתיו בעיר דוד וימלך אמציה בנו תחתיו: **פ 2Ki 13** בשנת עשרים ושלש שנה ליואש בן-אחזיהו מלך יהודה מלך יהואחז בן-יהוא על-ישראל בשמרון שבע עשרה שנה: **2** ויעש הרע בעיני יהוה וילך אחר חטאת ירבעם בן-נבט אשר-החטיא את-ישראל לא-סר ממנה: **3** ויחר-אף יהוה בישראל ויתנם ביד חזאל מלך-ארם וביד בן-הרדד בן-חזאל כל-הימים: **4** ויחל יהואחז את-פני יהוה וישמע אליו יהוה כי ראה את-לחץ ישראל כי-לחץ אתם מלך ארם: **5** ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת יד-ארם וישבו בני-ישראל באהליהם כתמול שלשום: **6** אך לא-סרו מחטאות בית-ירבעם אשר-**[החטי]** **[החטיא]** את-ישראל בה הלך וגם האשרה עמדה

בשמרון: **7** כי לא השאיר ליהואחז עם כי אס-חמשים פרשים ועשרה רכב ועשרת אלפים רגלי כי אבדם מלך ארם וישמם כעפר לדש: **8** ויתר דברי יהואחז וכל-אשר עשה וגבורתו הלואהם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל: **9** וישכב יהואחז עם-אבתיו ויקברוהו בשמרון וימלך יואש בנו תחתיו: **10** בשנת שלשים ושבע שנה ליואש מלך יהודה מלך יהואש בן-יהואחז על-ישראל בשמרון שש עשרה שנה: **11** ויעשה הרע בעיני יהוה לא סר מכל-חטאות ירבעם בן-נבט אשר-החטיא את-ישראל בה הלך: **12** ויתר דברי יואש וכל-אשר עשה וגבורתו אשר נלחם עם אמציה מלך-יהודה הלואהם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל: **13** וישכב יואש עם-אבתיו וירבעם ישב על-כסאו ויקבר יואש בשמרון עם מלכי ישראל: **14** ואלישע חלה את-חליו אשר ימות בו ויירד אליו יואש מלך-ישראל ויבך על-פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו: **15** ויאמר לו אלישע קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים: **16** ויאמר למלך ישראל הרכב ידך על-הקשת וירכב ידו וישם אלישע ידיו על-ידי המלך: **17** ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח ויאמר אלישע ירה ויור ויאמר חץ-תשועה ליהוה וחץ תשועה בארם והכית את-ארם באפק עד-כלה: **18** ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך-ישראל הך-ארצה ויך שלש-פעמים ויעמד: **19** ויקצף עליו איש האלהים ויאמר להכות חמש או-שש פעמים אז הכית את-ארם עד-כלה ועתה שלש פעמים תכה את-ארם: **20** וימת אלישע ויקברוהו וגדודי מואב יבאו בארץ בא שנה: **21** ויהי הם קברים איש והנה ראו את-הגדוד וישליכו את-האיש בקבר אלישע וילך ויגע האיש בעצמות אלישע ויחי ויקם על-רגליו: **22** וחזאל מלך ארם לחץ את-ישראל כל ימי יהואחז: **23** ויחן יהוה אתם וירחמם ויפן אליהם למען בריתו את-אברהם יצחק ויעקב ולא אבה השחיתם ולא-השליכם מעל-פניו עד-עתה: **24** וימת חזאל מלך-ארם וימלך בן-הרדד בנו תחתיו: **25** וישב יהואש בן-יהואחז ויקח את-הערים מיד בן-הרדד בן-חזאל אשר לקח מיד יהואחז אביו במלחמה שלש פעמים הכהו יואש וישב את-ערי ישראל: **26** בשנת שתים ליואש בן-יהואחז מלך ישראל מלך אמציהו בן-יואש מלך יהודה: **27** בן-עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו **(יהועדין)** **(יהוערדן)** מן-ירושלם: **28** ויעש הישר בעיני יהוה רק לא כדוד אביו ככל אשר-עשה יואש אביו עשה: **29** רק הבמות לא-סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות: **30** ויהי כאשר חזקה הממלכה בידו ויך את-עבדיו המכים את-המלך אביו: **31** ואת-בני המכים לא המית ככתוב בספר תורת-משה אשר-צוה יהוה לאמר לא-יומתו אבות על-בנים ובנים לא-יומתו על-אבות כי אס-איש בחטאו **(ימות)** **(יומת)**: **32** הוא-הכה את-אדום **(בניא-המלח)** **(בניא-מלח)** עשרת אלפים ותפש את-הסלע במלחמה ויקרא את-שמה יקתאל עד היום הזה: **33** אז שלח אמציה מלאכים אלי-יהואש בן-יהואחז בן-יהוא מלך ישראל לאמר לכה נתראה פנים: **34** וישלח יהואש מלך-ישראל אל-אמציהו מלך-יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל-הארז אשר בלבנון לאמר תנה-את-בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את-החוח: **35** הכה הכית את-אדום ונשאך לבך הכבד ושב בביתך ולמה תתגרה ברעה ונפלתה אתה ויהודה עמך: **36** ולא-שמע אמציהו ויעל יהואש מלך-ישראל ויתראו פנים הוא ואמציהו מלך-יהודה בבית שמש אשר ליהודה: **37** וינגף יהודה לפני ישראל

וינסו איש **[לאהלו]** **[לאהלין]**: **13** ואת אמציהו מלך־יהודה בן־יהואש בן־אחזיהו תפש יהואש מלך־ישראל בבית שמש **[ויבאו]** **[ויבא]** ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם בשער אפרים עד־שער הפנה ארבע מאות אמה: **14** ולקח את־כל־הזהב־זהב־הכסף ואת כל־הכלים הנמצאים בית־יהוה ובאצרות בית המלך ואת בני התערבות וישב שמרונה: **15** ויתר דברי יהואש אשר עשה וגבורתו ואשר נלחם עם אמציהו מלך־יהודה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: **16** וישכב יהואש עם־אבתיו ויקבר בשמרון עם מלכי ישראל וימלך ירבעם בנו תחתיו: **פ** **17** ויחי אמציהו בן־יהואש מלך יהודה אחרי מות יהואש בן־יהואש מלך ישראל חמש עשרה שנה: **18** ויתר דברי אמציהו הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה: **19** ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה וימתהו שם: **20** וישאו אתו על־הסוסים ויקבר בירושלם עם־אבתיו בעיר דוד: **21** ויקחו כל־עם יהודה את־עזריה והוא בן־שש עשרה שנה וימלכו אתו תחת אביו אמציהו: **22** הוא בנה את־אילת וישבה ליהודה אחרי שכב־המלך עם־אבתיו: **פ** **23** בשנת חמש־עשרה שנה לאמציהו בן־יהואש מלך יהודה מלך ירבעם בן־יהואש מלך־ישראל בשמרון ארבעים ואחת שנה: **24** ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל־חטאות ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל: **25** הוא השיב את־גבול ישראל מזבוא חמת עד־ים הערבה כדבר יהוה אלהי ישראל אשר דבר ביד־עבדו יונה בן־אמתי הנביא אשר מגת החפר: **26** כיראה יהוה את־עני ישראל מרה מאד ואפס עצור ואפס עזוב ואין עזר לישראל: **27** ולא־דבר יהוה למחות את־שם ישראל מתחת השמים ויושיעם ביד ירבעם בן־יהואש: **28** ויתר דברי ירבעם וכל־אשר עשה וגבורתו אשר־נלחם ואשר השיב את־דמשק ואת־חמת ליהודה בישראל הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: **29** וישכב ירבעם עם־אבתיו עם מלכי ישראל וימלך זכריה בנו תחתיו: **פ** **2Ki 15** בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם מלך ישראל מלך עזריה בן־אמציה מלך יהודה: **2** בן־שש עשרה שנה היה במלכו וחמשים ושתיים שנה מלך בירושלם ושם אמו יכליהו מירושלם: **3** ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר־עשה אמציהו אביו: **4** רק הבמות לא־סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות: **5** וינגע יהוה את־המלך ויהי מצרע עד־יום מתו וישב בבית החפשית ויותם בן־המלך על־הבית שפט את־עם הארץ: **6** ויתר דברי עזריהו וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה: **7** וישכב עזריה עם־אבתיו ויקברו אתו עם־אבתיו בעיר דוד וימלך יותם בנו תחתיו: **פ** **8** בשנת שלשים ושמונה שנה לעזריהו מלך יהודה מלך זכריהו בן־ירבעם על־ישראל בשמרון ששה חדשים: **9** ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשו אבתיו לא סר מחטאות ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל: **10** ויקשר עליו שלם בן־יבש ויכהו קבלעם וימיתו וימלך תחתיו: **11** ויתר דברי זכריה הנם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: **12** הוא דבר־יהוה אשר דבר אליהווא לאמר בני רביעים ישבו לך על־כסא ישראל ויהי־כן: **פ** **13** שלום בן־יבש מלך בשנת שלשים ותשע שנה לעזיה מלך יהודה וימלך ירדנימים בשמרון: **14** ויעל מנחם בן־גדי מתרצה ויבא שמרון ויך את־שלום בן־יבש בשמרון וימיתו וימלך תחתיו: **15** ויתר דברי שלום וקשרו אשר קשר הנם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: **ס** **16** אז יכה־מנחם את־תפסח ואת־כל־אשר־בה ואת־גבוליה מתרצה כי לא פתח ויך את כל־ההרותיה בקע: **פ** **17**

בשנת שלשים ותשע שנה לעזריה מלך יהודה מלך מנחם בן-גדי על-ישראל עשר שנים בשמרון: **18** ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מעל חטאות ירבעם בן-נבט אשר-החטיא את-ישראל כל-ימיו: **19** בא פול מלך-אשור על-הארץ ויתן מנחם לפול אלף ככר-כסף להיות ידיו אתו להחזיק הממלכה בידו: **20** ויצא מנחם את-הכסף על-ישראל על כל-גבורי החיל לתת למלך אשור חמשים שקלים כסף לאיש אחד וישב מלך אשור ולא-עמד שם בארץ: **21** ויתר דברי מנחם וכל-אשר עשה הלואה-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל: **22** וישכב מנחם עם-אבתיו וימלך פקחיה בנו תחתיו: **פ** **23** בשנת חמשים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקחיה בן-מנחם על-ישראל בשמרון שנתים: **24** ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מחטאות ירבעם בן-נבט אשר החטיא את-ישראל: **25** ויקשר עליו פקח בן-רמליהו שלישו ויכהו בשמרון בארמון בית-**מלך** **המלך** את-ארנב ואת-האריה ועמו חמשים איש מבני גלעדים וימיתו וימלך תחתיו: **26** ויתר דברי פקחיה וכל-אשר עשה הנם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל: **פ** **27** בשנת חמשים ושנים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקח בן-רמליהו על-ישראל בשמרון עשרים שנה: **28** ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מן-חטאות ירבעם בן-נבט אשר החטיא את-ישראל: **29** בימי פקח מלך-ישראל בא תגלת פלאסר מלך אשור ויקח את-עיון ואת-אבל בית-מעכה ואת-ינוח ואת-קרש ואת-חצור ואת-הגלעד ואת-הגלילה כל ארץ נפתלי ויגלם אשורה: **30** ויקשר-קשר הושע בן-אלה על-פקח בן-רמליהו ויכהו וימיתו וימלך תחתיו בשנת עשרים ליותם בן-עזיה: **31** ויתר דברי-פקח וכל-אשר עשה הנם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל: **פ** **32** בשנת שנים לפקח בן-רמליהו מלך ישראל מלך יותם בן-עזיהו מלך יהודה: **33** בן-עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש-עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושא בת-צדוק: **34** ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר-עשה עזיהו אביו עשה: **35** רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות הוא בנה את-זשער בית-יהוה העליון: **36** ויתר דברי יותם אשר עשה הלא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי יהודה: **37** בימים ההם החל יהוה להשליח ביהודה רצין מלך ארם ואת פקח בן-רמליהו: **38** וישכב יותם עם-אבתיו ויקבר עם-אבתיו בעיר דוד אביו וימלך אחז בנו תחתיו: **פ** **2Ki 16** בשנת שבע-עשרה שנה לפקח בן-רמליהו מלך אחז בן-יותם מלך יהודה: **2** בן-עשרים שנה אחז במלכו ושש-עשרה שנה מלך בירושלם ולא-עשה הישר בעיני יהוה אלהיו כדוד אביו: **3** וילך בדרך מלכי ישראל וגם את-בנו העביר באש כתעבות הגוים אשר הוריש יהוה אתם מפני בני ישראל: **4** ויזבח ויקטר בבמות ועל-הגבעות ותחת כל-עץ רענן: **5** אז יעלה רצין מלך-ארם ופקח בן-רמליהו מלך-ישראל ירושלם למלחמה ויצרו על-אחז ולא יכלו להלחם: **6** בעת ההיא השיב רצין מלך-ארם את-אילת לארם וינשל את-היהודים מאילות **ו(ארמים)** **ו(אדומים)** באו אילת וישבו שם עד היום הזה: **פ** **7** וישלח אחז מלאכים אל-תגלת פלאסר מלך-אשור לאמר עבדך ובנך אני עלה והושעני מכף מלך-ארם ומכף מלך ישראל הקומים עלי: **8** ויקח אחז את-הכסף ואת-הזהב הנמצא בית יהוה ובאצרות בית המלך וישלח למלך-אשור שחד: **9** וישמע אליו מלך אשור ויעל מלך אשור אל-דמשק ויתפשה ויגלה קירה ואת-רצין המית: **10** וילך המלך אחז לקראת תגלת פלאסר מלך-אשור דומשק וירא את-המזבח אשר בדמשק

וישלח המלך אחז אל-אוריה הכהן את-דמות המזבח ואת-תבניתו לכל-מעשהו: **11** ויבן אוריה הכהן את-המזבח ככל אשר-שלח המלך אחז מדמשק כן עשה אוריה הכהן ערבוא המלך-אחז מדמשק: **12** ויבא המלך מדמשק וירא המלך את-המזבח ויקרב המלך על-המזבח ויעל עליו: **13** ויקטר את-עלתו ואת-מנחתו ויסך את-נסכו ויזרק את-דם-השלמים אשר-לו על-המזבח: **14** ואת המזבח הנחשת אשר לפני יהוה ויקרב מאת פני הבית מבין המזבח ומבין בית יהוה ויתן אתו על-ירך המזבח צפונה: **15** **[ויצורה]** **[ויצורה]** המלך-אחז את-אוריה הכהן לאמר על המזבח הגדול הקטר את-עלת-הבקר ואת-מנחת הערב ואת-עלת המלך ואת-מנחתו ואת עלת כל-עם הארץ ומנחתם ונסכיהם וכל-דם עלה וכל-דם-זבח עליו תזרק ומזבח הנחשת יהיה-לי לבקר: **16** ויעש אוריה הכהן ככל אשר-צוה המלך אחז: **17** ויקצץ המלך אחז את-המסגרות המכנות ויסר מעליהם **[ואת-]** **[את-]** הכיר ואת-הים הורד מעל הבקר הנחשת אשר תחתיה ויתן אתו על מרצפת אבנים: **18** ואת- **[מיסך]** **[מוסך]** השבת אשר-בנו בבית ואת-מבוא המלך החיצונה הסב בית יהוה מפני מלך אשור: **19** ויתר דברי אחז אשר עשה הלא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי יהודה: **20** וישכב אחז עם-אבתיו ויקבר עם-אבתיו בעיר דוד וימלך חזקיהו בנו תחתיו: **פ 2Ki 17** בשנת שתיים עשרה לאחז מלך יהודה מלך הושע בן-אלה בשמרון על-ישראל תשע שנים: **2** ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כמלכי ישראל אשר היו לפניו: **3** עליו עלה שלמנאסר מלך אשור ויהי-לו הושע עבד וישב לו מנחה: **4** וימצא מלך-אשור בהושע קשר אשר שלח מלאכים אל-סוא מלך-מצרים ולא-העלה מנחה למלך אשור כשנה בשנה ויעצרהו מלך אשור ויאסרהו בית כלא: **5** ויעל מלך-אשור בכל-הארץ ויעל שמרון ויצר עליה שלש שנים: **6** בשנת התשיעית להושע לכד מלך-אשור את-שמרון ויגל את-ישראל אשורה וישב אתם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי: **פ 7** ויהי כיהטאו בני-ישראל ליהוה אלהיהם המעלה אתם מארץ מצרים מתחת יד פרעה מלך-מצרים ויראו אלהים אחרים: **8** וילכו בחקות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל ומלכי ישראל אשר עשו: **9** ויחפאו בני-ישראל דברים אשר לא-יכן על-יהוה אלהיהם ויבנו להם במות בכל-עריהם ממגדל נוצרים עד-עיר מבצר: **10** ויצבו להם מצבות ואשרים על כל-גבעה גבהה ותחת כל-עץ רענן: **11** ויקטרושם בכל-במות כגוים אשר-הגלה יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים להכעיס את-יהוה: **12** ויעבדו הגללים אשר אמר יהוה להם לא תעשו את-הדבר הזה: **13** ויעד יהוה בישראל וביהודה ביד כל- **[נביאו]** **[נביאי]** כל-חזה לאמר שבו מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי חקותי ככל-התורה אשר צויתי את-אבותיכם ואשר שלחתי אליכם ביד עבדי הנביאים: **14** ולא שמעו ויקשו את-ערפם כערף אבותם אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם: **15** וימאסו את-חקיו ואת-בריתו אשר כרת את-אבותם ואת עדותיו אשר העיד בם וילכו אחרי ההבל ויהבלו ואחרי הגוים אשר סביבתם אשר צוה יהוה אתם לבלתי עשות כהם: **16** ויעזבו את-כל-מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה **[שנים]** **[שני]** עגלים ויעשו וישתחוו לכל-צבא השמים ויעבדו את-הבעל: **17** ויעבירו את-בניהם ואת-בנותיהם באש ויקסמו קסמים וינחשו ויתמכרו לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו: **18** ויתאנף יהוה מאד בישראל ויסרם מעל פניו לא נשאר רק שבט יהודה לבדו: **19** גם-יהודה לא שמר את-מצות יהוה אלהיהם וילכו בחקות ישראל

אשר עשו: **20** וימאס יהוה בכל־זרע ישראל ויענם ויתנם ביד־שסים עד אשר השליכם מפניו: **21** כ־קרע ישראל מעל בית דוד וימליכו את־ירבעם בן־נבט (וידא) **[וידא]** ירבעם את־ישראל מאחרי יהוה והחטאים חטאה גדולה: **22** וילכו בני ישראל בכל־חטאות ירבעם אשר עשה לא־סרו ממנה: **23** עד אשר־הסיר יהוה את־ישראל מעל פניו כאשר דבר ביד כל־עבדיו הנביאים ויגל ישראל מעל אדמתו אשורה עד היום הזה: **פ 24** ויבא מלך־אשור מבבל ומכותה ומעוא ומחמת וספרוים וישב בערי שמרון תחת בני ישראל וירשו את־שמרון וישבו בעריה: **25** ויהי בתחלת שבתם שם לא יראו את־יהוה וישלח יהוה בהם את־האריות ויהיו הרגים בהם: **26** ויאמרו למלך אשור לאמר הגוים אשר הגלית ותושב בערי שמרון לא ידעו את־משפט אלהי הארץ וישלח־בם את־האריות והנם ממותים אותם כאשר אינם ידעים את־משפט אלהי הארץ: **27** ויצו מלך־אשור לאמר הליכו שמה אחד מהכהנים אשר הגליתם משם וילכו וישבו שם וירם את־משפט אלהי הארץ: **28** ויבא אחד מהכהנים אשר הגלו משמרון וישב בבית־אל ויהי מורה אתם איך ייראו את־יהוה: **29** ויהיו עשים גוי אלהי ויניחו בבית הבמות אשר עשו השמרנים גוי גוי בעריהם אשר הם ישיבים שם: **30** ואנשי בבל עשו את־סכות בנות ואנשי־כות עשו את־נרגל ואנשי חמת עשו את־אשימא: **31** והעוים עשו נבחו ואת־תרתק והספרוים שרפים את־בניהם באש לאדרמלך וענמלך (אלה) **[אלה]** (ספרים) **[ספרוים]**: **32** ויהיו יראים את־יהוה ויעשו להם מקצותם כהני במות ויהיו עשים להם בבית הבמות: **33** את־יהוה היו יראים ואת־אלהיהם היו עבדים כמשפט הגוים אשר־הגלו אתם משם: **34** עד היום הזה הם עשים כמשפטים הראשנים אינם יראים את־יהוה ואינם עשים כחקתם וכמשפטם וכתורה וכמצוה אשר צוה יהוה את־בני יעקב אשר־שם שמו ישראל: **35** ויכרת יהוה אתם ברית ויצום לאמר לא תיראו אלהים אחרים ולא־תשתחוו להם ולא תעבדום ולא תזבחו להם: **36** כי אם־את־יהוה אשר העלה אתכם מארץ מצרים בכח גדול ובזרוע נטויה אתו תיראו ולו תשתחוו ולו תזבחו: **37** ואת־החקים ואת־המשפטים והתורה והמצוה אשר כתב לכם תשמרון לעשות כל־הימים ולא תיראו אלהים אחרים: **38** והברית אשר־כרתי אתכם לא תשכחו ולא תיראו אלהים אחרים: **39** כי אם־את־יהוה אלהיכם תיראו והוא יציל אתכם מיד כל־איביכם: **40** ולא שמעו כי אם־כמשפטם הראשון הם עשים: **41** ויהיו הגוים האלה יראים את־יהוה ואת־פסיליהם היו עבדים גס־בניהם ובני בניהם כאשר עשו אבתם הם עשים עד היום הזה: **פ 2Ki 18** ויהי בשנת שלש להושע בן־אלה מלך ישראל מלך חזקיה בן־אחז מלך יהודה: **2** בן־עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו אבי בת־זכריה: **3** ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר־עשה דוד אביו: **4** הוא הסיר את־הבמות ושבר את־המצבת וכרת את־האשרה וכתת נחש הנחשת אשר־עשה משה כי עדי־הימים ההמה היו בני־ישראל מקטרים לו ויקרא־לו נחשתן: **5** ביהוה אלהי־ישראל בטח ואחריו לא־היה כמוהו בכל מלכי יהודה ואשר היו לפניו: **6** וידבק ביהוה לא־סר מאחריו וישמר מצותיו אשר־צוה יהוה את־משה: **7** והיה יהוה עמו בכל אשר־יצא ישכיל וימרד במלך־אשור ולא עבדו: **8** הוא־הכה את־פלשתים עד־עזה ואת־גבוליה ממגדל נוצרים עד־עיר מבצר: **פ 9** ויהי בשנה הרביעית למלך חזקיהו היא השנה השביעית להושע בן־אלה מלך ישראל עלה שלמנאסר מלך־אשור על־שמרון ויצר

עליה: **10** וילכדה מקצה שלש שנים בשנת־שש לחזקיה היא שנת־תשע להושע מלך ישראל נלכדה שמרון: **11** ויגל מלך־אשור את־ישראל אשורה וינחם בחלה ובחבור נהר גוזן וערי מדי: **12** על אשר לא־שמעו בקול יהוה אלהיהם ויעברו את־בריתו את כלא־אשר צוה משה עבד יהוה ולא שמעו ולא עשו: **פ** **13** ובארבע עשרה שנה למלך חזקיה עלה סנחריב מלך־אשור על כל־ערי יהודה הבצרות ויתפשם: **14** וישלח חזקיה מלך־יהודה אל־מלך־אשור לכישה לאמר חטאתי שוב מעלי את אשר־תתן עלי אשא וישם מלך־אשור על־חזקיה מלך־יהודה שלש מאות ככר־כסף ושלשים ככר זהב: **15** ויתן חזקיה את־כל־הכסף הנמצא בית־יהוה ובאצרות בית המלך: **16** בעת ההיא קצץ חזקיה את־דלתות היכל יהוה ואת־האמנות אשר צפה חזקיה מלך יהודה ויתנם למלך אשור: **פ** **17** וישלח מלך־אשור את־תרתן ואת־רב־סרים ואת־רב־שקה מן־לכיש אל־המלך חזקיהו בחיל כבד ירושלם ויעלו ויבאו ירושלם ויעלו ויבאו ויעמדו בתעלת הברכה העליונה אשר במסלת שדה כובס: **18** ויקראו אל־המלך ויצא אלהם אליקים בן־חלקיהו אשר על־הבית ושבנה הספר ויואח בן־אסף המזכיר: **19** ויאמר אלהם רב־שקה אמרו־נא אל־חזקיהו כה־אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון הזה אשר בטחת: **20** אמרת אך־דבר־שפתים עצה וגבורה למלחמה עתה על־מי בטחת כי מרדת בי: **21** עתה הנה בטחת לך על־משענת הקנה הרצוץ הזה על־מצרים אשר יסמך איש עליו ובא בכפו ונקבה כן פרעה מלך־מצרים לכל־הבטחים עליו: **22** וכי־תאמרון אלי אלי־הוה אלהינו בטחנו הלא־הוה אשר הסיר חזקיהו את־במתיו ואת־מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחונו בירושלם: **23** ועתה התערב נא את־אדני את־מלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים אס־תוכל לתת לך רכבים עליהם: **24** ואיך תשיב את פני פחת אחד עבדי אדני הקטנים ותבטח לך על־מצרים לרכב ולפרשים: **25** עתה המבלעדי יהוה עליתי על־המקום הזה להשחתו יהוה אמר אלי עלה על־הארץ הזאת והשחיתה: **26** ויאמר אליקים בן־חלקיהו ושבנה ויואח אל־רב־שקה דבר־נא אל־עבדיך ארמית כי שמעים אנחנו ואל־תדבר עמנו יהודית באזני העם אשר על־החמה: **27** ויאמר אליהם רב־שקה העל אדניך ואליך שלחני אדני לדבר את־הדברים האלה הלא על־האנשים הישבים על־החמה לאכל את **(חריהם)** **(צואתם)** ולשתות את־**(שיניהם)** **(מימן)** **(רגליהם)** עמכם: **28** ויעמד רב־שקה ויקרא בקול־גדול יהודית וידבר ויאמר שמעו דבר־המלך הגדול מלך אשור: **29** כה אמר המלך אל־ישיא לכם חזקיהו כי־לא יוכל להציל אתכם מידו: **30** ואל־יבטח אתכם חזקיהו אל־יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה ולא נתן את־העיר הזאת ביד מלך אשור: **31** אל־תשמעו אל־חזקיהו כי כה אמר מלך אשור עשו־אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש־גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מ־בורו: **32** עד־באי ולקחתי אתכם אל־ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים ארץ זית יצהר ודבש וחיו ולא תמותו ואל־תשמעו אל־חזקיהו כי־חסית אתכם לאמר יהוה יצילנו: **33** ההצל הצילו אלהי הגוים איש את־ארצו מיד מלך אשור: **34** איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרוים הנע ועוה כי־הצילו את־שמרון מידי: **35** מי בכל־אלהי הארצות אשר־הצילו את־ארצם מידי כי־יציל יהוה את־ירושלם מידי: **36** והחרישו העם ולא־ענו אתו דבר כי־מצות המלך היא לאמר לא תענהו: **37** ויבא אליקים בן־חלקיהו אשר־על־הבית ושבנא הספר ויואח

בן־אסף המזכיר אל־חזקיהו קרועי בגדים ויגדו לו דברי רב־שקה: **2Ki 19** ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את־בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה: **2** וישלח את־אליקים אשר־עלה־בית ושבנא הספר ואת זקני הכהנים מתכסים בשקים אלי־שעיהו הנביא בן־אמוץ: **3** ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום־צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו בנים עד־משבר וכח אין ללדה: **4** אולי ישמע יהוה אלהיך את כל־דברי רב־שקה אשר שלחו מלך־אשור אדניו לחרף אלהים חי והוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה: **5** ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל־ישעיהו: **6** ויאמר להם ישעיהו כה תאמרון אל־אדניכם כה אמר יהוה אל־תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גדפו נערי מלך־אשור אתי: **7** הנני נתן בו רוח ושמע שמועה ושב לארצו והפלתיו בחרב בארצו: **8** וישב רב־שקה וימצא את־מלך אשור נלחם על־לבנה כי שמע כי נסע מלכיש: **9** וישמע אל־תרהקה מלך־כוש לאמר הנה יצא להלחם אתך וישב וישלח מלאכים אל־חזקיהו לאמר: **10** כה תאמרון אל־חזקיהו מלך־יהודה לאמר אל־ישאך אלהיך אשר אתה בטח בו לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשור: **11** הנה אתה שמעת את אשר עשו מלכי אשור לכל־הארצות להחרימם ואתה תנצל: **12** ההצילו אתם אלהי הגוים אשר שחתו אבותי את־גוון ואת־חרן ורצף ובני־עדן אשר בתלאשור: **13** איו מלך־חמת ומלך ארפד ומלך לעיר ספרוים הנע ועוה: **14** ויקח חזקיהו את־הספרים מיד המלאכים ויקראם ויעל בית יהוה ויפרשהו חזקיהו לפני יהוה: **פ** **15** ויתפלל חזקיהו לפני יהוה ויאמר יהוה אלהי ישראל ישב הכרבים אתה־הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את־השמים ואת־הארץ: **16** הטה יהוה אזנך ושמע פקח יהוה עיניך וראה ושמע את דברי סנחריב אשר שלחו לחרף אלהים חי: **17** אמנם יהוה החריבו מלכי אשור את־הגוים ואת־ארצם: **18** ונתנו את־אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אס־מעשה ידי־אדם עץ ואבן ויאבדום: **19** ועתה יהוה אלהינו הושיענו נא מידו וידעו כל־ממלכות הארץ כי אתה יהוה אלהים לבדך: **ס** **20** וישלח ישעיהו בן־אמוץ אל־חזקיהו לאמר כה־אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי אל־סנחריב מלך־אשור שמעתי: **21** זה הדבר אשר־דבר יהוה עליו בזה לך לענה לך בתולת בת־ציון אחרוך ראש הניעה בת ירושלם: **22** את־מי חרפת וגדפת ועל־מי הרימות קול ותשא מרום עיניך על־קדוש ישראל: **23** ביד מלאכיך חרפת אדני ותאמר **[ברכב]** **[ברב]** רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון ואכרת קומת ארזיו מבחור ברשיו ואבואה מלון קצה יער כרמלוי: **24** אני קרתי ושתיתי מים זרים ואחרב בכף־פעמי כל יארי מצורי: **25** הלא־שמעת למרחוק אתה עשיתי למימי קדם ויצרתיה עתה הביאתיה ותהי להשות גלים נצים ערים בצרות: **26** וישביתן קצריידי חתו ויבשו היו עשב שדה וירק דשא חציר גנות ושדפה לפני קמה: **27** ושבתיך וצאתך ובאך ידעתי ואת התרגוץ אלי: **28** יען התרגוץ אלי ושאננך עלה באזני ומתני בשפתיך והשבתיך בדרך אשר־באת בה: **29** וזה־לך האות אכול השנה ספיה ובשנה השנית סחיש ובשנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכלו פרים: **30** ויספה פליטת בית־יהודה הנשארה שרש למטה ועשה פרי למעלה: **31** כי מירושלם תצא שארית ופליטה מהר ציון קנאת יהוה **[כך]** **[צבאות]** תעשה־זאת: **ס** **32** לכן כה־אמר יהוה אל־מלך אשור לא יבא אל־העיר הזאת ולא־יורה שם חץ ולא־יקדמנה מגן ולא־ישפך עליה

סללה: ³³ בדרך אשר יבא בה ישוב ואלהעיר הזאת לא יבא נאסיהוה: ³⁴ ונגותי
 אלהעיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי: ³⁵ ויהי בלילה ההוא ויצא
 מלאך יהוה ויך במחנה אשור מאה שמונים וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה
 כלם פגרים מתים: ³⁶ ויסע וילך וישב סנחריב מלך אשור וישב בנינוה: ³⁷ ויהי הוא
 משתחוה בית נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר **[כך]** **[בנין]** הכהו בחרב והמה
 נמלטו ארץ אררט וימלך אסרחדן בנו תחתיו: **פ** **2Ki 20** בימים ההם חלה חזקיהו
 למות ויבא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך כי
 מת אתה ולא תחיה: ² ויסב את פניו אל הקיר ויתפלל אליהוה לאמר: ³ אנה
 יהוה זכרנא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלבב שלם והשוב בעיניך עשיתי
 ויבך חזקיהו בכי גדול: **ס** ⁴ ויהי ישעיהו לא יצא **[העיר]** **[חצר]** התיכנה ודבריהוה
 היה אליו לאמר: ⁵ שוב ואמרת אל חזקיהו נגיד עמי כה אמר יהוה אלהי דוד
 אביך שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך הנני רפא לך ביום השלישי תעלה
 בית יהוה: ⁶ והספתי עלימך חמש עשרה שנה ומכף מלך אשור אצילך ואת
 העיר הזאת ונגותי עלהעיר הזאת למעני ולמען דוד עבדי: ⁷ ויאמר ישעיהו קחו
 דבלת תאנים ויקחו וישימו עלהשחן ויחי: ⁸ ויאמר חזקיהו אל ישעיהו מה את
 כירפא יהוה לי ועליתי ביום השלישי בית יהוה: ⁹ ויאמר ישעיהו זה הלך האות
 מאת יהוה כי יעשה יהוה אתהדבר אשר דבר הלך הצל עשר מעלות אם ישוב
 עשר מעלות: ¹⁰ ויאמר יחזקיהו נקל לצל לנשות עשר מעלות לא כי ישוב הצל
 אחרנית עשר מעלות: ¹¹ ויקרא ישעיהו הנביא אליהוה וישב אתהצל במעלות
 אשר ירדה במעלות אחז אחרנית עשר מעלות: **פ** ¹² בעת ההיא שלח
 בראדך בלאדן בן בלאדן מלך בבל ספרים ומנחה אל חזקיהו כי שמע כי חלה
 חזקיהו: ¹³ וישמע עליהם חזקיהו ויראם את כל בית נכתה אתהכסף ואתהזהב
 ואתהבשמים ואת שמן הטוב ואת בית כליו ואת כל אשר נמצא באוצרתיו
 לא היה דבר אשר לאהראם חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו: ¹⁴ ויבא ישעיהו
 הנביא אלהמלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה ומאין יבאו אליך
 ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו מבבל: ¹⁵ ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו
 את כל אשר בביתי ראו לא היה דבר אשר לאהראיתם באצרת: ¹⁶ ויאמר
 ישעיהו אל חזקיהו שמע דבריהוה: ¹⁷ הנה ימים באים ונשא כל אשר בביתך
 ואשר אצרו אבתיך עדהיום הזה בבלה לא יותר דבר אמר יהוה: ¹⁸ ומבניך אשר
 יצאו ממך אשר תוליד **[יקח]** **[יקחה]** והיו סריסים בהיכל מלך בבל: ¹⁹ ויאמר
 חזקיהו אלי ישעיהו טוב דבריהוה אשר דברת ויאמר הלא אם שלום ואמת יהיה
 בימי: ²⁰ ויתר דברי חזקיהו וכל נבורתו ואשר עשה אתהברכה ואתהתעלה ויבא
 אתהמים העירה הלאהם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: ²¹ וישכב
 חזקיהו עם אבתיו וימלך מנשה בנו תחתיו: **פ** **2Ki 21** בן שנים עשרה שנה מנשה
 במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו חפציבה: ² ויעש הרע בעיני
 יהוה כתועבת הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: ³ וישב ויבן אתהבמות
 אשר אבד חזקיהו אביו ויקם מזבחת לבעל ויעש אשרה כאשר עשה אחאב מלך
 ישראל וישתחו לכל צבא השמים ויעבד אתם: ⁴ ובנה מזבחת בבית יהוה אשר
 אמר יהוה בירושלם אשים את שמי: ⁵ ויבן מזבחות לכל צבא השמים בשתי הצרות
 ביתיהוה: ⁶ והעביר את בנו באש ועונן ונחש ועשה אוב וידענים הרבה לעשות

הרע בעיני יהוה להכעיס: **7** וישם את־פסל האשרה אשר עשה בבית אשר אמר יהוה אל־דוד ואל־שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את־שמי לעולם: **8** ולא אסיף להניד רגל ישראל מן־האדמה אשר נתתי לאבותם רק אִם־ישמרו לעשות ככל אשר צויתים ולכל־התורה אשר־צוה אתם עבדי משה: **9** ולא שמעו ויתעם מנשה לעשות את־הרע מן־הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל: **10** וידבר יהוה ביד־עבדיו הנביאים לאמר: **11** יען אשר עשה מנשה מלך־יהודה התעבות האלה הרע מכל אשר־עשו האמרי אשר לפניו ויחטא גם־את־יהודה בגלוליו: **פ** **12** לכן כה־אמר יהוה אלהי ישראל הנני מביא רעה על־ירושלם ויהודה אשר כל־**שמעיו** **שמעתן** תצלנה שתי אזניו: **13** ונטיתי על־ירושלם את קו שמרון ואת־משקלת בית אחאב ומחיתי את־ירושלם כאשר־ימחה את־הצלחת מחה והפך על־פניה: **14** ונטשתי את שארית נחלתי ונתתים ביד איביהם והיו לבז ולמשסה לכל־איביהם: **15** יען אשר עשו את־הרע בעיני ויהיו מכעסים אתי מן־היום אשר יצאו אבותם ממצרים ועד היום הזה: **16** וגם דם נקי שפך מנשה הרבה מאד עד אשר־מלא את־ירושלם פה לפה לבד מחטאתו אשר החטיא את־יהודה לעשות הרע בעיני יהוה: **17** ויתר דברי מנשה וכל־אשר עשה וחטאתו אשר חטא הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה: **18** וישכב מנשה עם־אבתיו ויקבר בנך־ביתו בנך־עזא וימלך אמון בנו תחתיו: **פ** **19** בן־עשרים ושתיים שנה אמון במלכו ושתיים שנים מלך בירושלם ושם אמו משלמת בת־חרוץ מן־יטבה: **20** ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו: **21** וילך בכל־הדרך אשר־הלך אביו ויעבד את־הגללים אשר עבד אביו וישתחו להם: **22** ויעזב את־יהוה אלהי אבתיו ולא הלך בדרך יהוה: **23** ויקשרו עבדי־אמון עליו וימיתו את־המלך בביתו: **24** ויך עם־הארץ את כל־הקשרים על־המלך אמון וימליכו עם־הארץ את־יאשיהו בנו תחתיו: **25** ויתר דברי אמון אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה: **26** ויקבר אתו בקברתו בנך־עזא וימלך יאשיהו בנו תחתיו: **פ** **2Ki 22** בן־שמונה שנה יאשיהו במלכו ושלשים ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו ידידה בת־עדיה מבצקת: **2** ויעש הישר בעיני יהוה וילך בכל־דרך דוד אביו ולא־סר ימין ושמאול: **פ** **3** ויהי בשמונה עשרה שנה למלך יאשיהו שלח המלך את־שפן בן־אצליו בן־משלם הספר בית יהוה לאמר: **4** עלה אל־חלקיהו הכהן הגדול ויתם את־הכסף המובא בית יהוה אשר אספו שמרי הסף מאת העם: **5** **ויתנה** **ויתנהן** על־יד עשי המלאכה המפקדים **בבית** **בית** יהוה ויתנו אתו לעשי המלאכה אשר בבית יהוה לחזק בדק הבית: **6** לחרשים ולבנים ולגדרים ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את־הבית: **7** אך לא־יחשב אתם הכסף הנתן על־ידם כי באמונה הם עשים: **8** ויאמר חלקיהו הכהן הגדול על־שפן הספר ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיה את־הספר אל־שפן ויקראהו: **9** ויבא שפן הספר אל־המלך וישב את־המלך דבר ויאמר התיכו עבדיך את־הכסף הנמצא בבית ויתנהו על־יד עשי המלאכה המפקדים בית יהוה: **10** ויגד שפן הספר למלך לאמר ספר נתן לי חלקיה הכהן ויקראהו שפן לפני המלך: **11** ויהי כשמע המלך את־דברי ספר התורה ויקרע את־בגדיו: **12** ויצו המלך את־חלקיהו הכהן ואת־אחיקם בן־שפן ואת־עכבור בן־מיכיה ואת שפן הספר ואת עשיה עבד־המלך לאמר: **13** לכו דרשו את־יהוה בעדי ובעד־העם ובעד כל־יהודה על־דברי הספר

הנמצא הזה כיגדולה חמת יהוה אשר-היא נצתה בנו על אשר לא-שמעו אבתינו על-דברי הספר הזה לעשות ככל-הכתוב עלינו: **14** וילך חלקיהו הכהן ואחיקם ועכבור ושפן ועשיה אל-חלדה הנביאה אשת שלם בן-תקוה בן-חרחס שמר הבגדים והיא ישבת בירושלם במשנה וידברו אליה: **15** ותאמר אליהם כה-אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר-שלח אתכם אלי: **16** כה אמר יהוה הנני מביא רעה אלהמקום הזה ועלי-שביו את כל-דברי הספר אשר קרא מלך יהודה: **17** תחת אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשה ידיהם ונצתה חמתי במקום הזה ולא תכבה: **18** ואל-מלך יהודה השלח אתכם לדרש את-יהוה כה תאמרו אליו כה-אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת: **19** יען רך-לבבך ותכנע מפני יהוה בשמעך אשר דברתי על-המקום הזה ועלי-שביו להיות לשמה ולקללה ותקרע את-בגדיך ותכבה לפני וגם אנכי שמעתי נאמיהוה: **20** לכן הנני אספך על-אבתיך ונאספת אל-קברתיך בשלום ולא-תראינה עיניך בכל הרעה אשר-אני מביא על-המקום הזה וישיבו את-המלך דבר: **2Ki 23** וישלח המלך ויאספו אליו כל-זקני יהודה וירושלם: **2** ויעל המלך בית-יהוה וכל-איש יהודה וכל-ישרי ירושלם אתו והכהנים והנביאים וכל-העם למקטן ועד-גדול ויקרא באזניהם את-כל-דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה: **3** ויעמד המלך על-העמוד ויכרת את-הברית לפני יהוה ללכת אחר יהוה ולשמר מצותיו ואת-עדותיו ואת-חקתיו בכל-לב ובכל-נפש להקים את-דברי הברית הזאת הכתבים על-הספר הזה ויעמד כל-העם בברית: **4** ויצו המלך את-חלקיהו הכהן הגדול ואת-כהני המשנה ואת-שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה את כל-הכלים העשויים לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון ונשא את-עפרם בית-אל: **5** והשבית את-הכמרים אשר נתנו מלכי יהודה ויקטר בבמות בערי יהודה ומסבי ירושלם ואת-המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא השמים: **6** ויצא את-האשרה מבית יהוה מחוץ לירושלם אל-נחל קדרון וישרף אתה בנחל קדרון וידק לעפר וישלך את-עפרה על-קבר בני העם: **7** ויתן את-בתי הקדשים אשר אשר בבית יהוה אשר הנשים ארגות שם בתים לאשרה: **8** ויבא את-כל-הכהנים מערי יהודה וישמא את-הבמות אשר קטרו-שמה הכהנים מגבע עד-באר שבע ונתן את-במות השערים אשר-פתח שער יהושע שר-העיר אשר-על-שמאול איש בשער העיר: **9** אך לא יעלו כהני הבמות אל-מזבח יהוה בירושלם כי אם-אכלו מצות בתוך אחיהם: **10** ושמא את-התפת אשר **[בני בני-הנם]** **[בני בן-הנם]** לבלתי להעביר איש את-בנו ואת-בתו באש למלך: **11** וישבת את-הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה לשמש מבא בית-יהוה אל-לשכת נתן-מלך הסריס אשר בפרורים ואת-מרכבות השמש שרף באש: **12** ואת-המזבחות אשר על-הגג עלית אחז אשר-עשו מלכי יהודה ואת-המזבחות אשר-עשה מנשה בשתי הצרות בית-יהוה נתן המלך וירץ משם והשליך את-עפרם אל-נחל קדרון: **13** ואת-הבמות אשר על-פני ירושלם אשר מימין להר-המשחית אשר בנה שלמה מלך-ישראל לעשתרת שקץ צידינים ולכמוש שקץ מואב ולמלכם תועבת בני-עמון שמא המלך: **14** ושבר את-המצבות ויכרת את-האשרים וימלא את-מקומם עצמות אדם: **15** וגם את-המזבח אשר בבית-אל הבמה אשר עשה ירבעם בן-נבט אשר החטיא את-ישראל גם את-המזבח ההוא ואת-הבמה נתן וישרף את-הבמה הדק

לעפר ושרף אשרה: ¹⁶ ויפן יאשיהו וירא את־הקברים אשר־שם בהר וישלח ויקח את־העצמות מן־הקברים וישרף על־המזבח וישמאהו כדבר יהוה אשר קרא איש האלהים אשר קרא את־הקברים האלה: ¹⁷ ויאמר מה הציון הלז אשר אני ראה ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר איש־האלהים אשר־בא מיהודה ויקרא את־הקברים האלה אשר עשית על המזבח בית־אל: ¹⁸ ויאמר הניחו לו איש אל־ינע עצמתי וימלטו עצמתי את עצמות הנביא אשר־בא משמרון: ¹⁹ וגם את־כל־בתי הבמות אשר בערי שמרון אשר עשו מלכי ישראל להכעיס הסיר יאשיהו ויעש להם ככל־המעשים אשר עשה בבית־אל: ²⁰ ויזבח את־כל־כהני הבמות אשר־שם על־המזבחות וישרף את־עצמות אדם עליהם וישב ירושלים: ²¹ ויצו המלך את־כל־העם לאמר עשו פסח ליהוה אלהיכם ככתוב על ספר הברית הזה: ²² כי לא נעשה כפסח הזה מימי השפטים אשר שפטו את־ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה: ²³ כי אם־בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלים: ²⁴ וגם את־האבות ואת־הידיענים ואת־התרפים ואת־הגללים ואת כל־השקצים אשר נראו בארץ יהודה ובירושלים בער יאשיהו למען הקים את־דברי התורה הכתבים על־הספר אשר מצא חלקיהו הכהן בית יהוה: ²⁵ וכמהו לא־היה לפניו מלך אשר־שב אל־יהוה בכל־לבבו ובכל־נפשו ובכל־מאדו ככל תורת משה ואחריו לא־קם כמהו: ²⁶ אך לא־שב יהוה מחרון אפו הגדול אשר־חרה אפו ביהודה על כל־הכעסים אשר הכעיסו מנשה: ²⁷ ויאמר יהוה גם את־יהודה אסיר מעל פני כאשר הסרתי את־ישראל ומאסתי את־העיר הזאת אשר־בחרתי את־ירושלים ואת־הבית אשר אמרתי יהיה שמי שם: ²⁸ ויתר דברי יאשיהו וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה: ²⁹ בימיו עלה פרעה נכה מלך־מצרים על־מלך אשור על־נהר־פרת וילך המלך יאשיהו לקראתו וימיתו במגדו כראתו אתו: ³⁰ וירכבהו עבדיו מת ממגדו ויבאהו ירושלים ויקברו בקברתו ויקח עם־הארץ את־יהואחז בן־יאשיהו וימשחו אתו וימליכו אתו תחת אביו: ³¹ פ בן־עשרים ושלש שנה יהואחז במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלים ושם אמו חמוטל בת־ירמיהו מלבנה: ³² ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר־עשו אבתיו: ³³ ויאסרהו פרעה נכה ברבלה בארץ חמת [במלך] [ממלך] בירושלים ויתן־ענש על־הארץ מאה ככר־כסף וככר זהב: ³⁴ וימלך פרעה נכה את־אליקים בן־יאשיהו תחת יאשיהו אביו ויסב את־שמו יהויקים ואת־יהואחז לקח ויבא מצרים וימת שם: ³⁵ והכסף והזהב נתן יהויקים לפרעה אך העריך את־הארץ לתת את־הכסף על־פי פרעה איש כערכו נגש את־הכסף ואת־הזהב את־עם הארץ לתת לפרעה נכה: ³⁶ ס בן־עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלים ושם אמו [זבירה] [זבורה] בת־פדיה מן־רומה: ³⁷ ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר־עשו אבתיו: **2Ki 24** בימיו עלה נבכדנאצר מלך בבל והיילו יהויקים עבד שלש שנים וישב וימרד־בו: ² וישלח יהוה בו את־גדודי כשדים ואת־גדודי ארם ואת גדודי מואב ואת גדודי בני־עמון וישלחם ביהודה להאבידו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדיו הנביאים: ³ אך על־פי יהוה היתה ביהודה להסיר מעל פניו בחטאת מנשה ככל אשר עשה: ⁴ וגם דם־הנקי אשר שפך וימלא את־ירושלים דם נקי ולא־אבה יהוה לסלח: ⁵ ויתר דברי יהויקים וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה: ⁶ וישכב

יהויקים עס־אבתיו וימלך יהויכין בנו תחתיו: **ז** ולא־הסיף עוד מלך מצרים לצאת מארצו כ־לִקְחָ מֶלֶךְ בְּבַל מִנְחַל מִצְרַיִם עַד־נְהַר־פָּרַת כֹּל אֲשֶׁר הִיְתָה לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם: **פ** **8** ב־שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה יְהוִיכִין בְּמַלְכוּתוֹ וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ נַחֲשָׁתָא בְּת־אַלְנָתָן מִירוּשָׁלַם: **9** וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינָי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה אֲבִיו: **10** בַּעַת הַהִיא **(עֲלָה)** **[עֲלָן]** עֲבָדִי נִבְכַדְנָאצַּר מֶלֶךְ־בְּבַל יְרוּשָׁלַם וְתַבְּאָ הָעִיר בְּמִצְוֹר: **11** וַיִּבֵּא נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בְּבַל עַל־הָעִיר וְעַבְדָּיו צָרִים עָלֶיהָ: **12** וַיֵּצֵא יְהוִיכִין מֶלֶךְ־יְהוּדָה עַל־מֶלֶךְ בְּבַל הוּא וְאִמּוֹ וְעַבְדָּיו וְשָׂרָיו וְסָרִיסָיו וַיִּקַּח אֹתוֹ מֶלֶךְ בְּבַל בְּשֵׁנַת שְׁמֹנֶה לְמַלְכוּתוֹ: **13** וַיֵּצֵא מִשָּׁם אֶת־כָּל־אוֹצְרוֹת בֵּית יְהוָה וְאוֹצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּקְצֹץ אֶת־כָּל־כְּלֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל בְּהִיכַל יְהוָה כְּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה: **14** וְהִגְלָה אֶת־כָּל־יְרוּשָׁלַם וְאֶת־כָּל־הַשְּׂרָיִם וְאֶת־כָּל־גְּבוּרָיו הַחֵיל **(עֲשָׂרָה)** **[עֲשָׂרָתָן]** אֲלָפִים גּוֹלָה וְכָל־הַחֶרֶשׁ וְהַמְּסַנֵּר לֹא נִשְׁאַר זֹלַת דְּלַת עַם־הָאָרֶץ: **15** וַיִּגְלֵן אֶת־יְהוִיכִין בְּבִלְיָה וְאֶת־אִם הַמֶּלֶךְ וְאֶת־נְשֵׂי הַמֶּלֶךְ וְאֶת־סָרִיסָיו וְאֶת **(אוֹרִי)** **[אֵילָן]** הָאָרֶץ הַחֵילִךְ גּוֹלָה מִירוּשָׁלַם בְּבִלְיָה: **16** וְאֶת־כָּל־אֲנָשֵׁי הַחֵיל שִׁבְעַת אֲלָפִים וְהַחֶרֶשׁ וְהַמְּסַנֵּר אֶלֶף הַכֹּל גְּבוּרִים עָשִׂי מִלְחָמָה וַיָּבִיִּימ אֶת־כָּל־בְּבַל גּוֹלָה בְּבִלְיָה: **17** וַיִּמְלֹךְ מֶלֶךְ־בְּבַל אֶת־מַתְנִיָּה דָּרוֹ תַּחְתּוֹ וַיִּסַּב אֶת־שְׁמוֹ צְדַקְיָהוּ: **פ** **18** ב־עֶשְׂרִים וְאַחַת שָׁנָה צְדַקְיָהוּ בְּמַלְכוּתוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ **(חַמְיִשָּׁל)** **[חַמוּשָׁלָן]** בְּת־רְמִיָּהוּ מְלַבְנָה: **19** וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינָי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוִיקים: **20** כִּי עַל־אֵף יְהוָה הִיְתָה בִּירוּשָׁלַם וּבִיהוּדָה עַד־הִשְׁלַכְתֶּם אֹתָם מֵעַל פְּנֵיו וַיִּמְרַד צְדַקְיָהוּ בְּמֶלֶךְ בְּבַל: **25** **[2Ki]** וַיְהִי בְּשֵׁנַת הַתְּשִׁיעִית לְמַלְכוּתוֹ בְּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי בְּעֶשְׂרֵה לַחֹדֶשׁ בֹּא נִבְכַדְנָאצַּר מֶלֶךְ־בְּבַל הוּא וְכָל־חֵילוֹ עַל־יְרוּשָׁלַם וַיַּחֲנֵן עָלֶיהָ וַיִּבְנוּ עָלֶיהָ דִּיק סָבִיב: **2** וְתַבְּאָ הָעִיר בְּמִצְוֹר עַד עֶשְׂתֵּי עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמֶלֶךְ צְדַקְיָהוּ: **3** בְּתַשְׁעָה לַחֹדֶשׁ וַיַּחֲזֹק הָרַעֲב בְּעִיר וְלֹא־הָיָה לֶחֶם לְעַם הָאָרֶץ: **4** וְתַבְּקַע הָעִיר וְכָל־אֲנָשֵׁי הַמְּלַחְמָה הִלְיָהוּ דָרֶךְ שַׁעַר בֵּין הַחֲמָתִים אֲשֶׁר עַל־גֵּן הַמֶּלֶךְ וְכַשְׂדִּים עַל־הָעִיר סָבִיב וַיִּלְךְ דָּרֶךְ הָעֲרָבָה: **5** וַיִּרְדְּפוּ חֵיל־כַּשְׂדִּים אַחַר הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁנֻן אֹתוֹ בְּעֲרָבוֹת יֶרֶחוֹ וְכָל־חֵילוֹ נִפְצוּ מֵעַלְיוֹ: **6** וַיַּחֲפְשׂוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲלוּ אֹתוֹ אֶל־מֶלֶךְ בְּבַל רַבְּלָתָה וַיְדַבְּרוּ אֹתוֹ מִשְׁפָּט: **7** וְאֶת־בְּנֵי צְדַקְיָהוּ שַׁחֲטוּ לְעֵינָיו וְאֶת־עֵינָיו צְדַקְיָהוּ עוֹר וַיֹּאסְרוּהוּ בְּנַחֲשָׁתִים וַיִּבְאָהוּ בְּבַל: **8** **[2Ki]** וּבְחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי בְּשַׁבְּעָה לַחֹדֶשׁ הִיא שְׁנַת תְּשַׁע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמֶלֶךְ נִבְכַדְנָאצַּר מֶלֶךְ־בְּבַל בֹּא נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים עַבְדֵי מֶלֶךְ־בְּבַל יְרוּשָׁלַם: **9** וַיִּשְׂרַף אֶת־בֵּית־יְהוָה וְאֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת־כָּל־בְּתֵי יְרוּשָׁלַם וְאֶת־כָּל־בֵּית גְּדוֹל שָׂרָף בְּאֵשׁ: **10** וְאֶת־חֹמַת יְרוּשָׁלַם סָבִיב נִתְּצוּ כָּל־חֵיל כַּשְׂדִּים אֲשֶׁר רַב־טַבָּחִים: **11** וְאֶת־יֵתֶר הָעַם הַנִּשְׂאָרִים בְּעִיר וְאֶת־הַנְּפִלִים אֲשֶׁר נָפְלוּ עַל־הַמֶּלֶךְ בְּבַל וְאֶת־יֵתֶר הַהַמּוֹן הִגְלָה נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים: **12** וּמִדְּלַת הָאָרֶץ הַשְּׂאִיר רַב־טַבָּחִים לְכַרְמִים וְלִיְגִבִּים: **13** וְאֶת־עַמּוּדֵי הַנַּחֲשָׁת וְאֶת־הַמְּכֹנּוֹת וְאֶת־הַמְּכֹנּוֹת וְאֶת־הַמְּכֹנּוֹת אֲשֶׁר בְּבֵית־יְהוָה שִׁבְרוּ כַּשְׂדִּים וַיִּשְׂאוּ אֶת־נַחֲשָׁתָם בְּבִלְיָה: **14** וְאֶת־הַסִּירָת וְאֶת־הַיַּעִים וְאֶת־הַמּוֹמֹרוֹת וְאֶת־הַכַּפּוֹת וְאֶת־כָּל־כְּלֵי הַנַּחֲשָׁת אֲשֶׁר יִשְׂרָתוּבָם לָקְחוּ: **15** וְאֶת־הַמַּחְתּוֹת וְאֶת־הַמּוֹזְרָקוֹת אֲשֶׁר זָהָב וְזָהָב וְאֶשְׁר־כֶּסֶף כֶּסֶף לָקַח רַב־טַבָּחִים: **16** הָעַמּוּדִים שְׁנַיִם הַיָּמִין הָאֶחָד וְהַמְּכֹנּוֹת אֲשֶׁר־עָשָׂה שְׁלֹמֹה לְבֵית יְהוָה לֹא־הָיָה מִשְׁקָל לְנַחֲשָׁת כָּל־הַכְּלִים הָאֵלֶּה: **17** שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה אֲמָה קוֹמַת הָעַמּוּד הָאֶחָד וְכִתְרַת עָלָיו נַחֲשָׁת וְקוֹמַת הַכְּתָרַת שְׁלֹשׁ **(אֲמָד)** **[אֲמוּתָן]** וְשִׁבְכָה וְרַמְנִים עַל־הַכְּתָרַת סָבִיב הַכֹּל נַחֲשָׁת וְכֹאֲלָה לְעַמּוּד הַשְּׁנַיִן עַל־הַשִּׁבְכָה: **18** וַיִּקַּח רַב־טַבָּחִים אֶת־שְׂרִיָּה כְּהֵן הָרֹאשׁ

ואת־צפניהו כהן משנה ואת־שלשת שמרי הסף: **19** ומן־העיר לקח סריס אחד אשר־הוא פקיד על־אנשי המלחמה וחמשה אנשים מראי פני־המלך אשר נמצאו בעיר ואת הספר שר הצבא המוצבא את־עם הארץ וששים איש מעם הארץ הנמצאים בעיר: **20** ויקח אתם נבזראדן רב־שבחים וילך אתם על־מלך בבל רבלתה: **21** ויך אתם מלך בבל וימיתם ברבלה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו: **22** והעם הנשאר בארץ יהודה אשר השאיר נבוכדנאצר מלך בבל ויפקד עליהם את־גדליהו בן־אחיקם בן־שפן: **פ** **23** וישמעו כל־שרי החילים המה והאנשים כי־הפקיד מלך־בבל את־גדליהו ויבאו אל־גדליהו המצפה וישמעאל בן־נתניה ויוחנן בן־קרח ושריה בן־נחמת הנשפתי ויאזניהו בן־המעכתי המה ואנשיהם: **24** וישבע להם גדליהו ולאנשיהם ויאמר להם אל־תיראו מעבדי הכשדים שבו בארץ ועבדו את־מלך בבל ויטב לכם: **ס** **25** ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל בן־נתניה בן־אלישמע מזרע המלוכה ועשרה אנשים אתו ויכו את־גדליהו וימת ואת־היהודים ואת־הכשדים אשר־היו אתו במצפה: **26** ויקמו כל־העם מקטן ועד־גדול ושרי החילים ויבאו מצרים כי יראו מפני כשדים: **פ** **27** ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות יהויכין מלך־יהודה בשנים עשר חודש בעשרים ושבעה לחדש נשא אויל מרדך מלך בבל בשנת מלכו את־ראש יהויכין מלך־יהודה מבית כלא: **28** וידבר אתו טבות ויתן את־כסאו מעל כסא המלכים אשר אתו בבבל: **29** ושנא את בגדי כלאו ואכל לחם תמיד לפניו כלימי חייו: **30** וארחתו ארחת תמיד נתנה־לו מאת המלך דבר־יום ביומו כל ימי חיו:

Isaiah 1 חזון ישעיהו בן־אמוץ אשר חזה על־יהודה וירושלם בימי עזיהו יותם אחז יחזקיהו מלכי יהודה: **1** שמעו שמים והאזינו ארץ כי יהוה דבר בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בי: **2** ידע שור קנהו וחמור אבוס בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן: **4** הוי גוי חטא עם כבד עון זרע מרעים בנים משחיתים עזבו את־יהוה נאצו את־קדוש ישראל נזרו אהור: **5** על מה תכו עוד תוסיפו סרה כל־ראש לחלי וכל־לבב דוי: **6** מכף־רגל ועד־ראש איך־בו מתם פצע וחבורה ומכה טריה לא־זרו ולא חבשו ולא רככה בשמן: **7** ארצכם שממה עריכם שרפות אש אדמתכם לנגדכם זרים אכלים אתה ושממה כמהפכת זרים: **8** ונותרה בת־ציון כסכה בכרם כמלונה במקשה כעיר נצורה: **9** לולי יהוה צבאות הותיר לנו שריד כמעט כסדם היינו לעמרה דמינו: **ס** **10** שמעו דברי־יהוה קציני סדם האזינו תורת אלהינו עם עמרה: **11** למה־לי רב־זבחיכם יאמר יהוה שבעתי עלות אילים וחלב מריאים ודם פרים וכבשים ועתודים לא חפצתי: **12** כי תבאו לראות פני מייבקש זאת מידכם רמס חצרי: **13** לא תוסיפו הביא מנחת־שוא קטרת תועבה היא לי חדש ושבת קרא מקרא לא־אוכל און ועצרה: **14** חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי היו עלי לטרח נלאיתי נשא: **15** ובפרשכם כפיכם אעלים עיני מכם גם כיתרבו תפלה אינני שמע ידיכם דמים מלאו: **16** רחצו הזכו הסירו רע מעלליכם מנגד עיני חדלו הרע: **17** למדו היטב דרשו משפט אשרו חמוץ שפטו יתום ריבו אלמנה: **ס** **18** לכרנא ונוכחה יאמר יהוה אם־יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו אם־יאדימו כתולע כצמר יהיו: **19** אם־תאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו: **20** ואם־תמאנו ומריתם חרב תאכלו כי פי יהוה

דבר: **ס 21** איכה היתה לזונה קריה נאמנה מלאתי משפט צדק ילין בה ועתה מרצחים: **22** כספך היה לסינים סבאך מהול במים: **23** שריך סוררים וחברי גנבים כלו אהב שחד ורדף שלמנים יתום לא ישפטו וריב אלמנה לא יבוא אליהם: **פ 24** לכן נאם האדון יהוה צבאות אביר ישראל הוי אנחם מצרי ואנקמה מאויבי: **25** ואשיבה ידי עליך ואצרף כבר סיגיד ואסירה כל-בדיליך: **26** ואשיבה שפטיך כבראשנה ויעציך כבתחלה אחרי-כן יקרא לך עיר הצדק קריה נאמנה: **27** ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה: **28** ושבר פשעים וחטאים יחדו ועזבי יהוה יכלו: **29** כי יבשו מאילים אשר חמדתם ותחפרו מהגנות אשר בחרתם: **30** כי תהיו כאלה נבלת עלה וכגנה אשר-מים אין לה: **31** והיה החסן לנערת ופעלו לניצויץ ובערו שניהם יחדו ואין מכבה: **ס 2 Isa** הדבר אשר חזה ישעיהו בן-אמוץ על-יהודה וירושלם: **2** והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית-יהוה בראש ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליו כל-הגוים: **3** והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל-הר-יהוה אל-בית אלהי יעקב וירנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה ודברי-יהוה מירושלם: **4** ושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות לא-ישא גוי אל-גוי חרב ולא-יילמדו עוד מלחמה: **פ 5** בית יעקב לכו ונלכה באור יהוה: **6** כי נטשתה עמך בית יעקב כי מלאו מקדם ועננים כפלשתים ובילדי נכרים ישפיקו: **7** ותמלא ארצו כסף וזהב ואין קצה לאצרתיו ותמלא ארצו סוסים ואין קצה למרכבתיו: **8** ותמלא ארצו אלילים למעשה ידיו ישתחוו לאשר עשו אצבעתיו: **9** וישח אדם וישפל-איש ואל-תשא להם: **10** בוא בצור והטמן בעפר מפני פחד יהוה ומהדר גאנו: **11** עיני גבהות אדם שפל ושח רום אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא: **ס 12** כי יום ליהוה צבאות על כל-גאה ורם ועל כל-נשא ושפל: **13** ועל כל-ארזי הלבנון הרמים והנשאים ועל כל-אלוני הבשן: **14** ועל כל-ההרים הרמים ועל כל-הגבעות הנשאות: **15** ועל כל-מגדל גבה ועל כל-חומה בצורה: **16** ועל כל-אניות תרשיש ועל כל-שכיות החמדה: **17** ושח גבהות האדם ושפל רום אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא: **18** והאלילים כליל יחלף: **19** ובאו במערות צרים ובמחלות עפר מפני פחד יהוה ומהדר גאנו בקומו לערץ הארץ: **20** ביום ההוא ישליך האדם את אלילי כספו ואת אלילי זהבו אשר עשורלו להשתחות לחפר פרות ולעטלפים: **21** לבוא בנקרות הצרים ובסעפי הסלעים מפני פחד יהוה ומהדר גאנו בקומו לערץ הארץ: **22** חדלו לכם מן-האדם אשר נשמה באפו כ-במה נחשב הוא: **פ 3 Isa** כי הנה האדון יהוה צבאות מסיר מירושלם ומיהודה משען ומשענה כל משען-לחם וכל משען-מים: **2** גבור ואיש מלחמה שופט ונביא וקסם וזקן: **3** שר-חמשים ונשוא פנים ויועץ וחכם חרשים ונבון לחש: **4** ונתתי נערים שריהם ותעלולים ימשלובם: **5** ונגש העם איש באיש ואיש ברעהו ירהבו הנער בזקן והנקלה בנכבד: **6** כ-יתפש איש באחיו בית אביו שמלה לכה קצין תהיה-לנו והמכשלה הזאת תחת ירך: **7** ישא ביום ההוא לאמר לא-איהי חבש ובביתי אין לחם ואין שמלה לא תשימני קצין עם: **8** כי כשלה ירושלם ויהודה נפל כ-לשונם ומעלליהם אל-יהוה למרות עני כבודו: **9** הכרת פניהם ענתה בם וחטאתם כסדם הגידו לא כחדו אוי לנפשם כ-גמלו להם רעה: **10** אמרו צדיק כ-ישוב כ-יפרי מעלליהם יאכלו: **11** אוי לרשע רע כ-גמול ידיו יעשה לו: **12** עמי נגשו מעולל ונשים משלו בו עמי מאשריך

מתעים ודרך ארחתך בלעו: **ס** 13 נצב לריב יהוה ועמד לדין עמו: **14** יהוה במשפט יבוא עם-זקני עמו ושריו ואתם בערתם הכרם גזלת העני בבתיכם: **15** **[מלכ] [מה-לכ]** תדכאו עמי לפני עניים תטחנו נאם-אדני יהוה צבאות: **ס** 16 ויאמר יהוה יען כי נבהו בנות ציון ותלכנה **[נשוות]** **[נשויות]** גרון ומשקרות עינים הלוך ושפף תלכנה וברגליהם תעכסנה: **17** ושפח אדני קדקד בנות ציון ויהוה פתחן יערה: **ס** 18 ביום ההוא יסיר אדני את תפארת העכסים והשבסים והשהרנים: **19** הנטיפות והשירות והרעלות: **20** הפארים והצעדות והקשרים ובתי הנפש והלחשים: **21** הטבעות ונזמי האף: **22** המחלצות והמעטפות והמטפחות והחרישים: **23** והגלינים והסדינים והצניפות והרדידים: **24** והיה תחת בשם מק יהיה ותחת חגורה נקפה ותחת מעשה מקשה קרחה ותחת פתיגיל מחגרת שק כיר-תחת יפי: **25** מתיך בחרב יפלו וגבורתך במלחמה: **26** ואנו ואבלו פתחיה ונקתה לארץ תשב: **Isa 4** והחזיקו שבע נשים באיש אחד ביום ההוא לאמר לחמנו נאכל ושמלתנו נלבש רק יקרא שמך עלינו אסף חרפתנו: **ס** 2 ביום ההוא יהיה צמח יהוה לצבי ולכבוד ופרי הארץ לנאון ולתפארת לפלישת ישראל: **3** והיה הנשאר בציון והנותר בירושלם קדוש יאמר לו כל-הכתוב לחיים בירושלם: **4** אם רחץ אדני את צאת בנות-ציון ואת-דמי ירושלם ידיח מקרבה ברוח משפט וברוח בער: **5** וברא יהוה על כל-מכון הר-ציון ועל-מקראה ענן יומם ועשן ונגה אש להבה לילה כי על-כל-כבוד חפה: **6** וסכה תהיה לצל-יומם מחרב ולמחסה ולמסתור מזרם וממטר: **Isa 5** אשירה נא לידידי שירת דודי לכרמו כרם היה לידידי בקרן בן-שמון: **2** ויעזקהו ויסקלהו וישעהו שרק ויבן מגדל בתוכו וגם-דיקב חצב בו ויקן לעשות ענבים ויעש באשים: **3** ועתה יושב ירושלם ואיש יהודה שפטר-נא ביני ובין כרמי: **4** מה-לעשות עוד לכרמי ולא עשיתי בו מדוע קייתי לעשות ענבים ויעש באשים: **5** ועתה אודיעה-נא אתכם את אשר-אני עשה לכרמי הסר משוכתו והיה לבער פרץ גדרו והיה למרמס: **6** ואשיתו בתה לא יזמר ולא יעדר ועלה שמיר ושית ועל העבים אצוה מהמטיר עליו מטר: **7** כי כרם יהוה צבאות בית ישראל ואיש יהודה נטע שעשועו ויקן למשפט והנה משפח לצדקה והנה צעקה: **ס** 8 הוי מגיעי בית בבית שדה בשדה יקריבו עד אפס מקום והושבתם לבדכם בקרב הארץ: **9** באזני יהוה צבאות אס-לא בתים רבים לשמה יהיו גדלים וטובים מאין יושב: **10** כי עשרת צמדי-כרם יעשו בת אחת וזרע חמר יעשה איפה: **11** הוי משכימי בבקר שכר ירדפו מאחרי בנשף יין ידליקם: **12** והיה כנור ונבל תף וחליל ויין משתיהם ואת פעל יהוה לא יביטו ומעשה ידיו לא ראו: **13** לכן גלה עמי מבלי-דעת וכבודו מתי רעב והמונו צחה צמא: **14** לכן הרחיבה שאול נפשה ופערה פיה לבלי-חק וירד הדרה והמונה ושאוונה ועלזו בה: **15** וישח אדם וישפל-איש ועיני גבהים תשפלנה: **16** ויגבה יהוה צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה: **17** ורעו כבשים כדברם וחרבות מחים גרים יאכלו: **18** הוי משכי העון בחבלי השוא וכעבות העגלה חטאה: **19** האמרים ימהר יחישה מעשהו למען נראה ותקרב ותבואה עצת קדוש ישראל ונדעה: **ס** 20 הוי האמרים לרע טוב ולטוב רע שמים חשך לאור ואור לחשך שמים מר למתוק ומתוק למר: **ס** 21 הוי חכמים בעיניהם ונגד פניהם נבנים: **22** הוי גבורים לשתות יין ואנשי-חיל למסך שכר: **23** מצדיקי רשע עקב שחד וצדקת צדיקים יסירו ממנו: **ס** 24 לכן כאכל קש לשון אש וחשש להבה ירפה שרשם כמק יהוה ופרחם כאבך

יעלה כי מאסו את תורת יהוה צבאות ואת אמרת קדוש־ישראל נאצו: ²⁵ על־כן חרה אף־יהוה בעמו ויש ידו עליו ויכהו וירגזו ההרים ותהי נבלתם כסוּחָה בקרב חוצות בכל־זאת לא־שב אפו ועוד ידו נשויה: ²⁶ ונשא־נס לגוים מרחוק ושרק לו מקצה הארץ והנה מהרה קל יבוא: ²⁷ אין־עִיף ואין־כושל בו לא ינום ולא יישן ולא נפתח אזור חלציו ולא נתק שרוך נעליו: ²⁸ אשר חציו שנונים וכל־קשתתיו דרכות פרסות סוסי כצר נחשבו ונגלגלו כסופה: ²⁹ שאנה לו כלביא (ושאנ) [ישאנ] ככפירים וינהם ויאחו טרף ויפליט ואין מצייל: ³⁰ וינהם עליו ביום ההוא כנהמתים ונבט לארץ והנה־חשך צר ואור חשך בעריפיה: **פ Isa 6** בשנת־מות המלך עזיהו ואראה את־אדני ישב על־כסא רם ונשא ושוליו מלאים את־ההיכל: ² שרפים עמדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף: ³ וקרא זה אל־זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל־הארץ כבודו: ⁴ וינעו אמות הספים מקול הקורא והבית ימלא עשן: ⁵ ואמר או־ילי כי־נדמתיו כי איש טמא־שפתים אנכי ובתוך עֶסְטָמָא שפתים אנכי יושב כי את־המלך יהוה צבאות ראו עיני: ⁶ ויעף אלי אחד מן־השרפים ובידו רצפה במלקחים לקח מעל המזבח: ⁷ ויגע על־פי ויאמר הנה נגע זה על־שפתיך וסר עונך וחטאתך תכפר: ⁸ ואשמע את־קול אדני אמר את־מי אשלח ומי ילך־לנו ואמר הנני שלחני: ⁹ ויאמר לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע ואל־תבינו וראו ראו ואל־תדעו: ¹⁰ השמן לִב־העם הזה ואזניו הכבד ועיניו השע פן־יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו: ¹¹ ואמר עד־מתי אדני ויאמר עד אשר אֶסְשָׂאו ערים מאין יושב ובתים מאין אדם והאדמה תשאה שממה: ¹² ורחק יהוה את־האדם ורבה העזובה בקרב הארץ: ¹³ ועוד בה עשריה ושבה והיתה לבער כאלה וכאלון אשר בשלכת מצבת בם זרע קדש מצבתה: **פ Isa 7** ויהי בימי אחז בן־יוותם בן־עזיהו מלך יהודה עלה רצין מלך־ארם ופקח בן־רמליהו מלך־ישראל ירושלם למלחמה עליה ולא יכל להלחם עליה: ² ויגד לבית דוד לאמר נחה ארם על־אפרים וינע לבבו ולבב עמו כנוע עצי־יער מפני־רוח: ³ ויאמר יהוה אל־ישעיהו צא־נא לקראת אחז אתה ושאר ישוב בנך אל־קצה תעלת הברכה העליונה אל־מסלת שדה כובס: ⁴ ואמרת אליו השמר והשקט אל־תירא ולבבך אל־ירך משני זנבות האודים העשנים האלה בחרי־אף רצין וארם ובן־רמליהו: ⁵ יען כי־יעץ עליך ארם רעה אפרים ובן־רמליהו לאמר: ⁶ נעלה ביהודה ונקיצנה ונבקענה אלינו ונמליך מלך בתוכה את בן־טבאל: **ס 7** כה אמר אדני יהוה לא תקום ולא תהיה: ⁸ כי ראש ארם דמשק וראש דמשק רצין ובעוד ששים וחמש שנה יחת אפרים מעם: ⁹ וראש אפרים שמרון וראש שמרון בן־רמליהו אם לא תאמינו כי לא תאמנו: **ס 10** ויוסף יהוה דבר אל־אחז לאמר: ¹¹ שאל־לך אות מעם יהוה אליך העמק שאלה או הגבה למעלה: ¹² ויאמר אחז לא־אשאל ולא־אנסה את־יהוה: ¹³ ויאמר שמע־נא בית דוד המעט מכם הלאות אנשים כי תלאו גם את־אלהי: ¹⁴ לכן יתן אדני הוא לכם אות הנה העלמה הרה וילדת בן וקראת שמו עמנו אל: ¹⁵ חמאה ודבש יאכל לדעתו מאוס ברע ובחור בטוב: ¹⁶ כי בטרם ידע הנער מאס ברע ובחר בטוב תעזב האדמה אשר אתה קץ מפני שני מלכיה: ¹⁷ יביא יהוה עליך ועל־עמך ועל־בית אביך ימים אשר לא־באו למיזם סור־אפרים מעל יהודה את מלך אשור: **פ 18** והיה ביום ההוא ישרק יהוה ליזוב

אשר בקצה יארי מצרים ולדבורה אשר בארץ אשור: **19** ובאו ונחו כלם בנחלי
 הבתות ובנקיקי הסלעים ובכל הנעצוצים ובכל הנהללים: **20** ביום ההוא יגלה אדני
 בתער השכירה בעברי נהר במלך אשור את-הראש ושער הרגלים וגם את-הזקן
 תספה: **21** והיה ביום ההוא יחיה-איש עגלת בקר ושתי-צאן: **22** והיה מרב עשות
 חלב יאכל חמאה כחמאה ודבש יאכל כל-הנותר בקרב הארץ: **23** והיה ביום
 ההוא יהיה כל-מקום אשר יהיה-שם אלף גפן באלף כסף לשמיר ולשית יהיה: **24**
 בחצים ובקשת יבוא שמה כח-שמיר ושית תהיה כל-הארץ: **25** וכל ההרים אשר
 במעדר יעדרון לא-תבוא שמה יראת שמיר ושית והיה למשלה שור ולמרמס שה:
Isa 8 **26** ויאמר יהוה אלי קח-לך גליון גדול וכתב עליו בחרט אנוש
 למהר שלל חש בז: **2** ואעידה לי עדים נאמנים את אוריה הכהן ואת-זכריהו בן
 יברכיהו: **3** ואקרב אל-הנביאה ותהר ותלד בן ויאמר יהוה אלי קרא שמו
 מהר שלל חש בז: **4** כי בטרם ידע הנער קרא אבי ואמי ישא את-חיל דמשק ואת
 שלל שמרון לפני מלך אשור: **5** ויסף יהוה דבר אלי עוד לאמר: **6** יען כי מאס
 העם הזה את מי השלח ההלכים לאט ומשוש את-רצין ובן-רמליהו: **7** ולכן הנה
 אדני מעלה עליהם את-מי הנהר העצומים והרבים את-מלך אשור ואת-כל-כבודו
 ועלה על-כל-אפיקיו והלך על-כל-גדותיו: **8** וחלף ביהודה שטף ועבר עד-צואר
 יגיע והיה מטות כנפיו מלא רחב-ארצך עמנו אל: **9** רעו עמים וחתו והאזינו כל
 מרחקי-ארץ התאזרו וחתו התאזרו וחתו: **10** עזו עצה ותפר דברו דבר ולא יקום
 כי עמנו אל: **11** כי כה אמר יהוה אלי כחזקת היד ויסרני מלכת בדרך
 העם-הזה לאמר: **12** לא-תאמרון קשר לכל אשר-יאמר העם הזה קשר ואת-מוראו
 לא-תיראו ולא תעריצו: **13** את-יהוה צבאות אתו תקדישו והוא מוראכם והוא
 מערצכם: **14** והיה למקדש ולאבן נגף ולצור מכשול לשני בתי ישראל לפח
 ולמוקש ליושב ירושלים: **15** וכשלו בם רבים ונפלו ונשברו ונוקשו ונלכדו: **16** צור
 תעודה חתום תורה בלמדי: **17** וחקיתי ליהוה המסתיר פניו מבית יעקב וקויתו-לו:
18 הנה אנכי והילדים אשר נתן-לי יהוה לאתות ולמופתים בישראל מעם יהוה
 צבאות השכן בהר ציון: **19** וכי-יאמרו אליכם דרשו אל-האבות ואל-הידענים
 המצפצפים והמהנים הלא-עם אל-אלהיו ידרש בעד החיים אל-המתים: **20** לתורה
 ולתעודה אם-לא יאמרו כדבר הזה אשר אין-לו שחר: **21** ועבר בה נקשה ורעב
 והיה כח-ירעב והתקצף וקלל במלכו ובאלהיו ופנה למעלה: **22** ואל-ארץ יביט
 והנה צרה וחשכה מעוף צוקה ואפלה מנדה: **23** כי לא מועף לאשר מוצק לה
 כעת הראשון הקל ארצה זבלון וארצה נפתלי והאחרון הכביד דרך הים עבר
 הירדן גליל הגונים: **Isa 9** **2** העם ההלכים בחשך ראו אור גדול ישבי בארץ צלמות
 אור ננה עליהם: **2** הרבית הגוי **(לא)** **[לן]** הגדלת השמחה שמחו לפניך כשמחת
 בקציר כאשר יגילו בחלקם שלל: **3** כי את-על סבלו ואת מטה שכמו שבט הנגש
 בו החתת כיום מדין: **4** כי כל-סאון סאן ברעש ושמלה מגוללה בדמים והיתה
 לשרפה מאכלת אש: **5** כי-ילד ילד-לנו בן נתן-לנו ותהי המשרה על-שכמו ויקרא
 שמו פלא יועץ אל גבור אביעד שר-שלום: **6** **(לסרבה)** **[למרבה]** המשרה ולשלום
 אין-קץ על-כסא דוד ועל-ממלכתו להכין אתה ולסעדה במשפט ובצדקה מעתה
 ועד-עולם קנאת יהוה צבאות תעשה-זאת: **7** דבר שלח אדני ביעקב ונפל
 בישראל: **8** וידעו העם כלו אפרים ויושב שמרון בנאוה ובגדל לבב לאמר: **9** לבנים

נפלו וגזית נבנה שקמים גדעו וארזים נחליף: **10** וישגב יהוה את-צרי רצין עליו ואת-איביו יסכסך: **11** ארם מקדם ופלשתים מאחור ויאכלו את-ישראל בכל-פה בכל-זאת לא-שב אפו ועוד ידו נטויה: **12** והעם לא-שב ער-המכהו ואת-יהוה צבאות לא דרשו: **13** ויכרת יהוה מישראל ראש וזנב כפה ואגמון יום אחד: **14** זקן ונשוא-פנים הוא הראש ונביא מורה-שקר הוא הזנב: **15** ויהיו מאשרי העם-הזה מתעים ומאשריו מבלעים: **16** על-כן על-בחריו לא-ישמח אדני ואת-יתמיו ואת-אלמנתיו לא ירחם כי כלו חנף ומרע וכל-פה דבר נבלה בכל-זאת לא-שב אפו ועוד ידו נטויה: **17** כי-בערה כאש רשעה שמיר ושית תאכל ותצת בסבכי היער ויתאבכו גאות עשן: **18** בעברת יהוה צבאות נעתם ארץ ויהי העם כמאכלת אש איש אל-אחיו לא יחמלו: **19** ויגזר עלימין ורעב ויאכל על-שמאול ולא שבעו איש בשר-זרעו יאכלו: **20** מנשה את-אפרים ואפרים את-מנשה יחדו המה עלי-הודה בכל-זאת לא-שב אפו ועוד ידו נטויה: **21** **Isa 10** הוי החקקים חקקי-און ומכתבים עמל כתבו: **2** להטות מדין דלים ולגזל משפט עניי עמי להיות אלמנות שללם ואת-יתומים יבזו: **3** ומה-תעשו ליום פקדה ולשואה ממרחק תבוא עלימי תנוסו לעזרה ואנה תעזבו כבודכם: **4** בלתי כרע תחת אסיר ותחת הרוגים יפלו בכל-זאת לא-שב אפו ועוד ידו נטויה: **5** הוי אשור שבט אפי ומטה-הוא בידם זעמי: **6** בגוי חנף אשלחנו ועל-עם עברתי אצונו לשלל שלל ולבז בז **(ולשימו)** **[ולשומן]** מרמס כחמר חוצות: **7** והוא לא-יכן ידמה ולבבו לא-יכן יחשב כי להשמיר בלבבו ולהכרית גוים לא מעט: **8** כי יאמר הלא שרי יחדו מלכים: **9** הלא ככרכמיש כלנו אס-לא כארפד חמת אס-לא כדמשק שמרון: **10** כאשר מצאה ידי לממלכת האליל ופסיליהם מירושלם ומשמרון: **11** הלא כאשר עשיתי לשמרון ולאיליה כן אעשה לירושלם ולעצביה: **12** והיה כי-יבצע אדני את-כל-מעשהו בהר ציון ובירושלם אפקד על-פרי-גדל לבב מלך-אשור ועל-תפארת רום עיניו: **13** כי אמר בכח ידי עשיתי ובחכמתי כי נבנותי ואסיר גבולת עמים **(ועתידתיהם)** **[ועתודותיהם]** שושתי ואוריד כאביר יושבים: **14** ותמצא כקן ידי לחיל העמים וכאסף ביצים עזבות כל-הארץ אני אספתי ולא היה נדד כנף ופצה פה ומצפצף: **15** היתפאר הגרזן על החצב בו אס-יתגדל המשור על-מניפו כהניף שבט ואת-מרימיו כהרים מטה לא-עץ: **16** לכן ישלח הארון יהוה צבאות במשמנוי רזון ותחת כבדו יקד יקד כיקוד אש: **17** והיה אורי-ישראל לאש וקדושו ללהבה ובערה ואכלה שיתו ושמירו ביום אחד: **18** וכבוד יערו וכרמלו מנפש ועד-בשר יכלה והיה כמסס נסס: **19** ושאר עץ יערו מספר יהיו ונער יכתבם: **20** והיה ביום ההוא לא-יוסיף עוד שאר ישראל ופליטת בית-יעקב להשען על-מכהו ונשען על-יהוה קדוש ישראל באמת: **21** שאר ישוב שאר יעקב אל-אל גבור: **22** כי אסיהיה עמך ישראל כחול הים שאר ישוב בו כליון חרוץ שוטף צדקה: **23** כי כלה ונחרצה אדני יהוה צבאות עשה בקרב כל-הארץ: **24** לכן כה-אמר אדני יהוה צבאות אל-תירא עמי ישב ציון מאשור בשבט יככה ומטהו ישא-עליך בדרך מצרים: **25** כי-עוד מעט מזער וכלה זעם ואפי על-חבליהם: **26** ועורר עליו יהוה צבאות שוט כמכת מדין בצור עורב ומטהו על-הים ונשאו בדרך מצרים: **27** והיה ביום ההוא יסור סבלו מעל שכמך ועלו מעל צוארך וחבל על מפני-שמך: **28** בא על-עית עבר במגרון למכמש יפקיד כליו: **29** עברו מעברה גבע מלון לנו חרדה הרמה גבעת

שאל נסה: ³⁰ צהלי קולך בתגלים הקשיבי לשיה עניה ענתות: ³¹ נדרה מדרמה ישיבי הנבים העיוז: ³² עוד היום בנב לעמד ינפף ידו הר **[בית]** ציון גבעת ירושלם: **ס** ³³ הנה הארון יהוה צבאות מסעף פארה במערצה ורמי הקומה גדועים והגבהים ישפלו: ³⁴ ונקף סככי היער בברזל והלבנון באדיר יפול: **ס Isa 11** ויצא חטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה: ² ונחה עליו רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה ונבורה רוח דעת ויראת יהוה: ³ והריחו ביראת יהוה ולא למראה עיניו ישפוט ולא למשמע אזניו יוכיח: ⁴ ושפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי-ארץ והכה-ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו ימית רשע: ⁵ והיה צדק אזור מתניו והאמונה אזור חלציו: ⁶ וגר זאב עם-כבש ונמר עם-גדי ירבץ ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן נהג בם: ⁷ ופרה ודב תרענה יחדו ירבצו ילדיהן ואריה כבקר יאכל-תבן: ⁸ ושעשע יונק על-חר פתן ועל מאורת צפעוני גמול ידו הדה: ⁹ לאירעו ולא-ישחיתו בכל-הר קדשי כי-מלאה הארץ דעה את-יהוה כמים לים מכסים: **פ** ¹⁰ והיה ביום ההוא שרש ישי אשר עמד לנס עמים אליו גוים ידרשו והיתה מנחתו כבוד: **פ Isa 11** והיה ביום ההוא יוסיף אדני שנית ידו לקנות את-שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים ומפחרוס ומכוש ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי הים: ¹² ונשא נס לגוים ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ: ¹³ וסרה קנאת אפרים וצררי יהודה יכרתו אפרים לא-יקנא את-יהודה ויהודה לא-יצר את-אפרים: ¹⁴ ועפו בכתף פלשתים ימה יחדו יבזו את-בני-קדם אדום ומואב משלוח ידם ובני עמון משמעתם: ¹⁵ והחרים יהוה את לשון ים-מצרים והניף ידו על-הנהר בעים רוחו והכהו לשבעה נחלים והדריך בנעלים: ¹⁶ והיתה מסלה לשאר עמו אשר ישאר מאשור כאשר היתה לישראל ביום עלתו מארץ מצרים: **Isa 12** ואמרת ביום ההוא אורך יהוה כי אנפת בי ישב אפך ותנחמני: ² הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי-עזי וזמרת יה יהוה ויהי-לי לישועה: ³ ושאתם-מים בששון ממעיני הישועה: ⁴ ואמרתם ביום ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתיו הזכירו כי נשגב שמו: ⁵ זמרו יהוה כי גאות עשה **[מידעת]** **[מודעת]** זאת בכל-הארץ: ⁶ צהלי ורני יושבת ציון כי-גדול בקרבך קדוש ישראל: **פ Isa 13** משא בבל אשר חזה ישעיהו בן-אמוץ: ² על הר-נשפה שאונס הרימו קול להם הניפו יד ויבאו פתחי נדיבים: ³ אני צויתי למקדשי גם קראתי גבורי לאפי עליוזי גאותי: ⁴ קול המון בהרים דמות עסרב קול שאון ממלכות גוים נאספים יהוה צבאות מפקד צבא מלחמה: ⁵ באים מארץ מרחק מקצה השמים יהוה וכלי זעמו לחבל כל-הארץ: ⁶ הילילו כי קרוב יום יהוה כשר משדי יבוא: ⁷ על-כן כל-ידיים תרפינה וכל-לבב אנוש ימס: ⁸ ונבהלו צירים וחבלים יאחזון כיולדה יחילון איש אל-רעהו יתמהו פני להבים פניהם: ⁹ הנה יום-יהוה בא אכזרי ועברה וחרון אף לשום הארץ לשמה וחטאיה ישמיד ממנה: ¹⁰ כי-כוכבי השמים וכסיליהם לא יהלו אורם חשך השמש בצאתו וירח לאיגיה אורו: ¹¹ ופקדתי על-חבל רעה ועל-רשעים עונם והשבתי גאון זדים וגאות עריצים אשפיל: ¹² אוקיר אנוש מפז ואדם מכתם אופיר: ¹³ על-כן שמים ארניז ותרעש הארץ ממקומה בעברת יהוה צבאות וביום חרון אפו: ¹⁴ והיה כצבי מדה וכצאן ואין מקבץ איש אל-עמו יפנו ואיש אל-ארצו ינוסו: ¹⁵ כל-הנמצא ידקר וכל-הנספה יפול בחרב: ¹⁶ ועלליהם ירטשו לעיניהם ישסו בתיהם ונשיהם **[תשגלנה]** **[תשכבנה]:** ¹⁷ הנני מעיר עליהם

את־מדי אשר־כסף לא יחשבו וזהב לא יחפצו־בו: **18** וקשתות נערים תרשנה ופרי־בטן לא ירחמו על־בנים לא־תחוס עינם: **19** והיתה בבל צבי ממלכות תפארת גאון כשדים כמהפכת אלהים את־סדם ואת־עמרה: **20** לא־תשב לנצח ולא תשכן ער־דור ודור ולא־יהל שם ערבי ורעים לא־ירבצו שם: **21** ורבצו־שם ציים ומלאו בתיהם אחים ושכנו שם בנות יענה ושעירים ירקדו־שם: **22** וענה איים באלמנותיו ותנים בהיכלי ענן וקרוב לבוא עתה וימיה לא ימשכו: **Isa 14** כי ירחם יהוה את־יעקב ויחזק את־ישראל והניחם על־אדמתם ונלוה הגר עליהם ונספחו על־בית יעקב: **2** ולקחום עמים והביאום אל־מקומם והתנחלום בית־ישראל על אדמת יהוה לעבדים ולשפחות והיו שבים לשביהם ורדו בנגשיהם: **3** והיה ביום הניח יהוה לך מעצבך ומרגנך ומן־העבדה הקשה אשר עבד־בך: **4** ונשאת המשל הזה על־מלך בבל ואמרת איך שבת נגש שבתה מדהבה: **5** שבר יהוה מטה רשעים שבט משלים: **6** מכה עמים בעברה מכת בלתי סרה רדה באף גוים מרדף בלי חשך: **7** נחה שקטה כל־הארץ פצחו רנה: **8** גם־ברושים שמחו לך ארזי לבנון מאז שכבת לא־יעלה הכרת עלינו: **9** שאול מתחת רגזה לך לקראת בואך עורר לך רפאים כל־עתודי ארץ הקים מכסאותם כל מלכי גוים: **10** כלם יענו ויאמרו אליך גם־אתה חלית כמונו אלינו נמשלת: **11** הורד שאול גאונך המית נבליך תחתיך יצע רמה ומכסיך תולעה: **12** איך נפלת משמים הילל בן־שחר נדרעת לארץ חולש על־גוים: **13** ואתה אמרת בלבבך השמים אעלה ממעל לכוכבי־אל ארים כסאי ואשב בהר־מועד בירכתי צפון: **14** אעלה על־במתי עב אדמה לעליון: **15** אך אל־שאול תורד אל־ירכת־יבור: **16** ראיך אליך ויגחיו אליך יתבוננו הזה האיש מרגיו הארץ מרעיש ממלכות: **17** שם תבל כמדבר ועריו הרס אסיריו לא־פתח ביתה: **18** כל־מלכי גוים כלם שכבו בכבוד איש בביתו: **19** ואתה השלכת מקברך כנצר נתעב לבוש הרגים מטעני חרב יורדי אל־אבני־בור כפגז מובס: **20** לא־תחד אתם בקבורה כי־ארצך שחת עמך הרגת לא־יקרא לעולם זרע מרעים: **21** הכינו לבניו מטבח בעון אבותם בליקמו וירשו ארץ ומלאו פני־תבל ערים: **22** וקמתי עליהם נאם יהוה צבאות והכרתי לבלל שם ושאר ונין ונכד נאם־יהוה: **23** ושמתיה למורש קפד ואגמי־מים וטאטאתיה במטאטא השמד נאם יהוה צבאות: **24** נשבע יהוה צבאות לאמר אס־לא כאשר דמיתי כן היתה וכאשר יעצתי היא תקום: **25** לשבר אשור בארצי ועל־הרי אבוסנו וסר מעליהם עלו וסבלו מעל שכמו יסור: **26** זאת העצה היעוצה על־כל־הארץ וזאת היד הנטויה על־כל־הגוים: **27** כי־יהוה צבאות יעץ ומי יפר וידו הנטויה ומי ישיבנה: **28** בשנת־מות המלך אחז היה המשא הזה: **29** אל־תשמחי פלשת כלך כי נשבר שבט מכך כי־משרש נחש יצא צפע ופריו שרף מעופף: **30** ורעו בכורי דלים ואביונים לבטח ירבצו והמתי ברעב שרשך ושאריתך יהרג: **31** הילילי שער זעק־עיר נמוג פלשת כלך כי מצפון עשן בא ואין בודד במועדיו: **32** ומה־יענה מלאכי־גוי כי יהוה יסד ציון ובה יחסו עניי עמו: **Isa 15** **1** משא מואב כי בליל שרד ער מואב נדמה כי בליל שרד קיר־מואב נדמה: **2** עלה הבית ודיבן הבמות לבכי על־נבו ועל מידבא מואב ייליל בכל־ראשיו קרחה כל־זקן גרועה: **3** בחוצתי חגרו שק על גנותיה וברחבתיה כלה ייליל ירד בבכי: **4** ותזעק חשבון ואלעלה עדיהן נשמע קולם על־כן הלצי מואב יריעו נפשו ירעה לו: **5** לבי למואב יזעק בריחה ער־צער עגלת שלשיה כי מעלה

הלוחית בבכי יעלה-בו כי דרך חורנים זעקת-שבר יעערו: 6 כי-מי נמרים משמות יהיו כי-יבש הציר כלה דשא ירק לא היה: 7 על-כן יתרה עשה ופקדתם על נחל הערבים ישאום: 8 כי-הקיפה הזעקה את-גבול מואב עד-אגלים יללחה ובאר אילים יללחה: 9 כי מי דימון מלאו דם כי-אשית על-דימון נוספות לפליטת מואב אריה ולשארית אדמה: **Isa 16** שלחו-כר משל-ארץ מסלע מדברה אל-הר בת-ציון: 2 והיה כעוף-נודרד קן משלח תהיינה בנות מואב מעברת לארנון: 3 **(הביאו) [הביאן]** עצה עשו פלילה שיחי כליל צלך בתוך צהרים סתרי נדחים נדר אל-תגלי: 4 יגורו בכ נדחי מואב הוי-סתר למו מפני שודד כי-אפס המץ כלה שד תמו רמוס מן-הארץ: 5 והוכן בחסד כסא וישב עליו באמת באהל דוד שפט ודרש משפט ומהר צדק: 6 שמענו גאון-מואב גא מאד גאותו וגאונו ועברתו לא-כן בדיו: 7 לכן יליל מואב למואב כלה יליל לאשישי קיר-חרשת תהנו אך-נכאים: 8 כי שדמות חשבון אמלל גפן שבמה בעלי גיום הלמו שרוקיה עד-יעזר נגעו תעו מדבר שלוחתיה נטשו עברו ים: 9 על-כן אבכה בבכי יעזר גפן שבמה אריוך דמעתי חשבון ואלעלה כי על-קיצך ועל-קצירך הידרד נפל: 10 ונאסף שמחה וגיל מן-הכרמל ובכרמים לא-ירנן לא ירעע יין ביקבים לא-ידרך הדרך הידרד השבתי: 11 על-כן מעי למואב ככנור יהמו וקרבי לקיר חרש: 12 והיה כי-נראה כי-נלאה מואב על-הבמה ובא אל-מקדשו להתפלל ולא יוכל: 13 זה הדבר אשר דבר יהוה אל-מואב מאז: 14 ועתה דבר יהוה לאמר בשלש שנים כשני שכיר ונקלה כבוד מואב בכל ההמון הרב ושאר מעט מזער לוא כביר: 15 **Isa 17** משא דמשק הנה דמשק מוסר מעיר והיתה מעי מפלה: 2 עזבות ערי ערער לעדרים תהיינה ורבעו ואין מחירי: 3 ונשבת מבצר מאפרים וממלכה מודמשק ושאר ארם ככבוד בני-ישראל יהיו נאם יהוה צבאות: 4 והיה ביום ההוא ידל כבוד יעקב ומשמון בשרו ירוה: 5 והיה כאסף קציר קמה וזרעו שבלים יקצור והיה כמלקט שבלים בעמק רפאים: 6 ונשאר-בו עוללת כנקף זית שנים שלשה נהרגים בראש אמיר ארבעה חמשה בסעפיה פריה נאם-יהוה אלהי ישראל: 7 ביום ההוא ישעה האדם על-עשהו ועיניו אל-קדוש ישראל תראינה: 8 ולא ישעה אל-המזבחות מעשה ידיו ואשר עשו אצבעתיו לא יראה והאשרים והחמנים: 9 ביום ההוא יהיו ערי מעזו כעזובת החרש והאמיר אשר עזבו מפני בני ישראל והיתה שממה: 10 כי שכחת אלהי ישעך וצור מעוזך לא זכרת על-כן תטעי נטעי נעמנים וזמרת זר תזרענו: 11 ביום נטעך תשגשגי ובבקר זרעך תפריחי נד קציר ביום נחלה וכאב אנוש: 12 הוי המון עמים רבים כהמות ימים יהמיון ושאון לאמים כשאון מים כבירים ישאון: 13 לאמים כשאון מים רבים ישאון ונער בו ונס ממרחק ורדף כמץ הרים לפני-רוח וכנגלג לפני סופה: 14 לעת ערב והנה בלהה בטרם בקר איננו זה חלק שוסינו וגורל לבזינו: 15 **Isa 18** הוי ארץ צלצל כנפים אשר מעבר לנהר-כוש: 2 השלח בים צירים ובכלי-גמא על-פני-מים לכו מלאכים קלים אל-גוי ממשך ומורט אל-עם נורא מן-הוא והלאה גוי קורקו ומבוסה אשר-בזאו נהרים ארצו: 3 כלי-שבי תבל ושכני ארץ כנשאנס הרים תראו וכתקע שופר תשמעו: 4 כי כה אמר יהוה אלי **(אשקוטה) [אשקוטה]** ואביטה במכוני כחם צח עלי-אור כעב טל בחם קציר: 5 כי לפני קציר כתם-פרח ובסר גמל יהיה נצה וכתת הזוללים במזמרות ואת-הנטישות הסיר התז: 6 יעזבו יחדו לעיט הרים ולבהמת הארץ וקץ עליו העיט

וכל-בהמת הארץ עליו תחרף: **7** בעת ההיא יובל-שי ליהוה צבאות עם ממשך ומורט ומעם נורא מן-הוא והלאה גוי קורקו ומבוסה אשר בזאו נהרים ארצו אל-מקום שם-יהוה צבאות הר-ציון: **8** **Isa 19** משא מצרים הנה יהוה רכב על-עב קל ובא מצרים ונעו אלילי מצרים מפניו ולבב מצרים ימס בקרבו: **9** וסכסכתי מצרים במצרים ונלחמו איש-באחיו ואיש ברעהו עיר בעיר ממלכה בממלכה: **10** ונבקה רוח-מצרים בקרבו ועצתו אבלע ודרשו אל-האלילים ואל-האשים ואל-האבות ואל-הידענים: **11** וסכרתי את-מצרים ביד אדנים קשה ומלך עז ימשל-בם נאם האדון יהוה צבאות: **12** ונשתו-מים מהים ונהר יחרב ויבש: **13** והאזניחו נהרות דללו וחרבו יארי מצור קנה וסוף קמלו: **14** ערות על-יאור על-פי יאור וכל מזרע יאור ייבש נדף ואינו: **15** ואנו הדינים ואבלו כל-משליכי ביאור חכה ופרשי מכמרת על-פני-מים אמללו: **16** ובשו עבדי פשחים שריקות וארנים חורי: **17** והיו שתתיה מדכאים כל-עשי שכר אנמי-נפש: **18** אך-אולים שרי צען חכמי יעצי פרעה עצה נבערה איך תאמרו אל-פרעה בן-חכמים אני בן-מלכי-קדם: **19** אים אפוא חכמיך ויגידו נא לך וידעו מה-יעץ יהוה צבאות על-מצרים: **20** נואלו שרי צען נשאו שרי נף התעו את-מצרים פנת שבטיה: **21** יהוה מסך בקרבה רוח עושים והתעו את-מצרים בכל-מעשהו כהתעות שכור בקאוו: **22** ולא-יהיה למצרים מעשה אשר יעשה ראש וזנב כפה ואנמון: **23** ביום ההוא יהיה מצרים כנשים וחרד ופחד מפני תנופת ידי-יהוה צבאות אשר-הוא מניף עליו: **24** והיתה אדמת יהודה למצרים לחגא כל אשר יזכיר אתה אליו יפחד מפני עצת יהוה צבאות אשר-הוא יועץ עליו: **25** ביום ההוא יהיו חמש ערים בארץ מצרים מדברות שפת כנען ונשבעות ליהוה צבאות עיר ההרס יאמר לאחת: **26** ביום ההוא יהיה מזבח ליהוה בתוך ארץ מצרים ומצבה אצל-גבולה ליהוה: **27** והיה לאות ולעד ליהוה צבאות בארץ מצרים כ-ייעקו אליהוה מפני לחצים וישלח להם מושיע ורב והצילים: **28** ונודע יהוה למצרים וידעו מצרים את-יהוה ביום ההוא ועבדו זבח ומנחה ונדרו-נדר ליהוה ושלמו: **29** ונגף יהוה את-מצרים נגף ורפוא ושבו עדי-יהוה ונעתר להם ורפאם: **30** ביום ההוא תהיה מסלה ממצרים אשורה ובא-אשור במצרים ומצרים באשור ועבדו מצרים את-אשור: **31** ביום ההוא יהיה ישראל שלישיה למצרים ולאשור ברכה בקרב הארץ: **32** אשר ברכו יהוה צבאות לאמר ברוך עמי מצרים ומעשה ידי אשור ונחלתי ישראל: **33** **Isa 20** בשנת בא תרתן אשדודה בשלח אתו סרגון מלך אשור וילחם באשדוד וילכדה: **34** בעת ההיא דבר יהוה ביד ישעיהו בן-אמוץ לאמר לך ופתחת השק מעל מתניך ונעלך תחליץ מעל רגליך ויעש כן הלך ערום ויחף: **35** ויאמר יהוה כאשר הלך עבדי ישעיהו ערום ויחף שלש שנים אות ומופת על-מצרים ועל-כוש: **36** כן ינהג מלך-אשור את-שבי מצרים ואת-גלות כוש נערים וזקנים ערום ויחף וחשופי שת ערות מצרים: **37** וחתו ובשו מכוש מבטם ומן-מצרים תפארתם: **38** ואמר ישב האי הזה ביום ההוא הנה-כה מבטנו אשר-נסנו שם לעזרה להנצל מפני מלך אשור ואיך נמלט אנחנו: **39** **Isa 21** משא מדבריים כסופות בנגב לחלף ממדבר בא מארץ נוראה: **40** חזות קשה הגד-לי הבוגד בוגד והשודר שודר עלי עולם צורי מדי כל-אנחתה השבתי: **41** על-כן מלאו מתני חלחלה צירים אחזוני כצירי יולדה נעויתי משמע נבהלתי מראות: **42** תעה לבבי פלצות בעתתני את נשף חשקי שם לי לחרדה: **43** ערך השלחן

צפה הצפית אכול שתה קומו השרים משחו מגן: פ 6 כי כה אמר אלי אדני לך העמד המצפה אשר יראה יניד: 7 וראה רכב צמד פרשים רכב חמור רכב גמל והקשיב קשב רב-קשב: 8 ויקרא אריה על-מצפה אדני אנכי עמד תמיד יומם ועל-משמרתי אנכי נצב כל-הלילות: 9 והנה-זה בא רכב איש צמד פרשים ויען ויאמר נפלה נפלה בבל וכל-פסילי אלהיה שבר לארץ: 10 מדשתי ובן-גרני אשר שמעתי מאת יהוה צבאות אלהי ישראל הגדתי לכם: ס 11 משא דומה אלי קרא משעיר שמר מה-מלילה שמר מה-מליל: 12 אמר שמר אתה בקר וגם-לילה אס-חבעיון בעיו שבו אתיו: ס 13 משא בערב ביער בערב תלינו ארחות דדנים: 14 לקראת צמא התיו מים ישבי ארץ תימא בלחמו קדמו נדד: 15 כיומפני חרבות נדדו מפני חרב נטושה ומפני קשת דרוכה ומפני כבד מלחמה: ס 16 כי-כה אמר אדני אלי בעוד שנה כשני שכיר וכלה כל-כבוד קדר: 17 ושאר מספר-קשת גבורי בני-קדר ימעטו כי יהוה אלהי-ישראל דבר: ס Isa 22 משא גיא חזיון מה-לך אפוא כיעלית כלך לגנות: 2 תשאות מלאה עיר הומיה קריה עליזה חלליך לא חללי-חרב ולא מתי מלחמה: 3 כל-קציניך נדרוייחד מקשת אסרו כל-נמצאיך אסרו יחדו מרחוק ברחו: 4 על-כן אמרתי שעו מני אמרר בבכי אל-תאיצו לנחמני על-שד בת-עמי: 5 כי יום מהומה ומבוסה עיר המבוכה לאדני יהוה צבאות בניגא חזיון מקרקר קר ושוע אל-ההר: 6 ועילם נשא אשפה ברכב אדם פרשים וקיר ערה מגן: 7 ויהי מבחר-עמקיך מלאו רכב והפרשים שת שתו השערה: 8 ויגל את מסך יהודה ותבט ביום ההוא אל-נשק בית היער: 9 ואת בקיעי עיר-דוד ראיתם כירבו ותקבצו את-מי הברכה התחונה: 10 ואת-בתי ירושלים ספרתם ותתצו הבתים לבצר החומה: 11 ומקוה עשיתם בין החמתים למי הברכה הישנה ולא הבטתם אל-עשיה ויצרה מרחוק לא ראיתם: 12 ויקרא אדני יהוה צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד ולקרחא ולחגר שק: 13 והנה ששון ושמחה הרג בקר ושחט צאן אכל בשר ושתות יין אכול ושתו כי מחר נמות: 14 ונגלה באזני יהוה צבאות אסיכפר העון הזה לכם עד-תמותון אמר אדני יהוה צבאות: פ 15 כה אמר אדני יהוה צבאות לך-בא אל-הסכן הזה על-שבנא אשר על-הבית: 16 מה-לך פה ומי לך פה כיהצבת לך פה קבר חצבי מרום קברו חקקי בסלע משכן לו: 17 הנה יהוה מטלטלך טלטלה גבר ועטך עטה: 18 צנוף יצנפך צנפה כדור אל-ארץ רחבת ידים שמה תמות ושמה מרכבות כבודך קלון בית אדניך: 19 והדפתיך ממצבך וממעמדך יהרסך: 20 והיה ביום ההוא וקראתי לעבדי לאליקים בן-חלקיהו: 21 והלבשתיו כתנתך ואבנשך אחזקנו וממשלתך אתן בידו והיה לאב ליושב ירושלים ולבית יהודה: 22 ונתתי מפתח בית-דוד על-שכמו ופתח ואין סגר וסגר ואין פתח: 23 ותקעתיו יחד במקום נאמן והיה לכסא כבוד לבית אביו: 24 ותלו עליו כל כבוד בית-אביו הצאצאים והצפעות כל כלי הקטן מכלי האגנות ועד כל-כלי הנבלים: 25 ביום ההוא נאם יהוה צבאות תמוש היתד התקועה במקום נאמן ונגדעה ונפלה ונכרת המשא אשר-עליה כי יהוה דבר: ס Isa 23 משא צר הילילו אניות תרשיש כי-שרד מבית מבוא מארץ כתיים נגלה-למו: 2 דמו ישבי אי סחר צידון עבר ים מלאו: 3 ובמים רבים זרע שחר קציר יאור תבואתה ותהי סחר גוים: 4 בושי צידון כי-אמר ים מעוז הים לאמר לא-חלתי ולא-ילדתי ולא גדלתי בחורים רוממתי בתולות: 5 כאשר-שמע למצרים יחילו כשמע צר: 6 עברו תרשישה הילילו ישבי אי: 7 הזאת

לכם עליזה מימי-קדם קדמתה יבלוה רגליה מרחוק לגור: **8** מי יעץ זאת על-צר המעשירה אשר סחריה שרים כנעניה נכבדי-ארץ: **9** יהוה צבאות יעצה לחלל גאון כל-צבי להקל כל-נכבדי-ארץ: **10** עברי ארצך כיאר בת-רשיש אין מזה עוד: **11** ידו נטה על-הים הרגיו ממלכות יהוה צוה אל-כנען לשמד מעזניה: **12** ויאמר לא-תוסיפי עוד לעלוז המעשקה בתולת בת-צידון **[כתיים]** **[כתים]** קומי עברי גששם לא-ינוח לך: **13** הן ארץ כשדים זה העם לא היה אשור יסדה לציים הקימו **[בחנינו]** **[בחונין]** עררו ארמנותיה שמה למפלה: **14** הלילו אניות תרשיש כי שרד מעזכן: **15** והיה ביום ההוא ונשכחת צר שבעים שנה כימי מלך אחד מקץ שבעים שנה יהיה לצר כשירת הזונה: **16** קחי כנור סבי עיר זונה נשכחה היטיבי נגן הרבי-שיר למען תזכרי: **17** והיה מקץ שבעים שנה יפקד יהוה את-צר ושובה לאתננה ונתחה את-כל-ממלכות הארץ על-פני האדמה: **18** והיה סחרה ואתננה קדש ליהוה לא יאצר ולא יחסן כי לושבים לפני יהוה יהיה סחרה לאכל לשבעה ולמכסה עתיק: **19** **Isa 24** הנה יהוה בוקק הארץ ובולקה ועוה פניה והפיץ ישיבה: **2** והיה כעם ככהן כעבד כאדניו כשפחה כגברתה כקונה כמוכר כמלוה כלוה כנשה כאשר נשא בו: **3** הבוק תבוק הארץ והבוז תבוז כי יהוה דבר את-הדבר הזה: **4** אבלה נבלה הארץ אמללה נבלה תבל אמללו מרום עס-הארץ: **5** והארץ חנפה תחת ישיבה כי-עברו תורת חלפו חק הפרו ברית עולם: **6** על-כן אלה אכלה ארץ ויאשמו ישבי בה על-כן חרו ישבי ארץ ונשאר אנוש מוער: **7** אבל תירוש אמללה-גפן נאנחו כל-שמחי-לב: **8** שבת משוש תפים חדל שאון עליוזים שבת משוש כנור: **9** בשיר לא ישתויין ימר שכר לשתיו: **10** נשברה קרית-תהו סגר כל-בית מבוא: **11** צוחה על-היין בחוצות ערבה כל-שמחה גלה משוש הארץ: **12** נשאר בעיר שמה ושאייה יכתשער: **13** כי כה יהיה בקרב הארץ בתוך העמים כנקף זית כעוללת אס-כלה בציר: **14** המה ישאו קולם ירנו בגאון יהוה צהלו מים: **15** על-כן בארים כבדו יהוה באי הים שם יהוה אלהי ישראל: **16** מכנף הארץ זמרת שמענו צבי לצדיק ואמר רזילי רזילי אוי לי בגדים בגדו ובגד בוגדים בגדו: **17** פחד ופחת ופח עליך יושב הארץ: **18** והיה הנס מקול הפחד יפל אל-הפחת והעולה מתוך הפחת ילכד בפח כי-ארבות ממרום נפתחו וירעשו מוסדי ארץ: **19** רעה התרעעה הארץ פור התפוררה ארץ מוט התמוטטה ארץ: **20** גוע תנוע ארץ כשכור והתנודרה כמלונה וכבד עליה פשעה ונפלה ולא-תסיף קום: **21** והיה ביום ההוא יפקד יהוה על-צבא המרום במרום ועל-מלכי האדמה על-האדמה: **22** ואספו אספה אסיר על-בור וסגרו על-מסגר ומרב ימים יפקדו: **23** וחפרה הלבנה ובושה החמה כי-מלך יהוה צבאות בהר ציון ובירושלם ונגד זקניו כבוד: **24** **Isa 25** יהוה אלהי אתה ארוממך אודה שמך כי עשית פלא עצות מרחוק אמונה אמן: **2** כי שמת מעיר לגל קריה בצורה למפלה ארמון זרים מעיר לעולם לא יבנה: **3** על-כן יכבדוך עס-עז קרית גוים עריצים יראוך: **4** כי-היית מעוז לדל מעוז לאביון בצר-לו מחסה מזרם צל מחרב כי רוח עריצים כזרם קיר: **5** כחרב בציון שאון זרים תכניע חרב בצל עב זמיר עריצים יענה: **6** ועשה יהוה צבאות לכל-העמים בהר הזה משתה שמנים משתה שמרים שמנים ממחים שמרים מזקקים: **7** ובלע בהר הזה פני-הלוט הלוט על-כל-העמים והמסכה הנסוכה על-כל-הגוים: **8** בלע המות לנצח ומחה אדני יהוה דמעה מעל כל-פנים וחרפת עמו יסיר מעל

כל-הארץ כי יהוה דבר: פ 9 ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קוינו לו ויושיענו זה יהוה קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו: 10 כיתנוח ידיהוה בהר הזה ונדרוש מואב תחתיו כהדרוש מתבן (במו) [במו] מדמנה: 11 ופרש ידיו בקרבו כאשר יפרש השחה לשחות והשפיל גאותו עם ארבות ידיו: 12 ומבצר משגב חומתיך השח השפיל הגיע לארץ עד-עפר: ס Isa 26 ביום ההוא יושר השיר-הזה בארץ יהודה עיר עז-לנו ישועה ישית חומות וחל: 2 פתחו שערים ויבא גוי-צדיק שמר אמנים: 3 יצר סמוך תצר שלום שלום כי בכך בטוח: 4 בטחו ביהוה עדי-עד כי ביה יהוה צור עולמים: 5 כי השח ישיבי מרום קריה נשגבה ישפילנה ישפילה עד-ארץ יגיענה עד-עפר: 6 תרמסנה רגל רגלי עני פעמי דלים: 7 ארח לצדיק מושרים ישר מעגל צדיק תפלס: 8 אף ארח משפטיך יהוה קוינוך לשמך ולזכרך תאות-נפש: 9 נפשי אויטיך בלילה אף-רוחי בקרבי אשחרך כי כאשר משפטיך לארץ צדק למדו ישיבי תבל: 10 יחן רשע בל-למד צדק בארץ נכחות יעול ובל-יראה גאות יהוה: ס 11 יהוה רמה ירך בלי-חזיון יחזו ויבשו קנאת-עם אף-אש צריך תאכלם: ס 12 יהוה תשפת שלום לנו כי גם כל-מעשינו פעלת לנו: 13 יהוה אלהינו בעלונו אדנים זולתך לבד-בך נזכיר שמך: 14 מתים בלי-חיו רפאים בלי-קמו לכן פקדת ותשמידם ותאבד כל-זכר למו: 15 יספת לגוי יהוה יספת לגוי נכבדת רחקת כל-קצויר-ארץ: 16 יהוה בצר פקדוך צקון לחש מוסרך למו: 17 כמו הרה תקריב ללדת תחיל תזעק בחבליה כן היינו מפניך יהוה: 18 הרינו חלנו כמו ילדנו רוח ישועת בל-נעשה ארץ ובל-יפלו ישיבי תבל: 19 יחיו מתיך נבלתי יקומון הקיצו ורננו שכני עפר כי טל אורת טלך וארץ רפאים תפיל: ס 20 לך עמי בא בחדריך וסגר [דלתך] [דלתך] בערך חבי כמעט-רגע עד- [יעבור] [יעבור] זעם: 21 כיהנה יהוה יצא ממקומו לפקד עון ישיב-הארץ עליו וגלתה הארץ את-דמיה ולא-תכסה עוד על-הרוגיה: ס Isa 27 ביום ההוא יפקד יהוה בחרבו הקשה והגדולה והחזקה על לוינתן נחש ברח ועל לוינתן נחש עקלתון והרג את-התנין אשר בים: ס 2 ביום ההוא כרם חמד ענז-לה: 3 אני יהוה נצרה לרגעים אשקנה פן יפקד עליה לילה ויום אצרנה: 4 חמה אין לי מיריחני שמיר שית במלחמה אפשעה בה אציחנה יחד: 5 או יחזק במעווי יעשה שלום לי שלום יעשה-לי: 6 הבאים ירש יעקב יציץ ופרח ישראל ומלאו פני-תבל תנובה: ס 7 הכמכת מכהו הכהו אס-כהרג הרגיו הרג: 8 בסאסאה בשלחה תריבנה הגה ברוחו הקשה ביום קדים: 9 לכן בזאת יכפר עון-יעקב וזה כל-פרי הסר חטאתו בשומו כל-אבני מזבח כאבני-גור מנפצות לא-יקמו אשרים וחמנים: 10 כי עיר בצורה בדרד נוה משלח ונעזב כמדבר שם ירעה עגל ושם ירבץ וכלה סעפיה: 11 ביבש קצירה תשברנה נשים באות מאירות אותה כי לא עסבינות הוא על-כן לא-ירחמנו עשהו ויצרו לא יחננו: ס 12 והיה ביום ההוא יחבט יהוה משבלת הנהר עד-נחל מצרים ואתם תלקטו לאחד אחד בני ישראל: ס 13 והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו ליהוה בהר הקדש בירושלם: Isa 28 הוי עטרת גאות שכרי אפרים וציץ נבל צבי תפארתו אשר על-ראש גיא-שמנים הלומי יין: 2 הנה חזק ואמץ לאדני כזרם ברד שער קטב כזרם מים כבירים שטפים הניח לארץ ביד: 3 ברגלים תרמסנה עטרת גאות שכורי אפרים: 4 והיתה ציצת נבל צבי תפארתו אשר על-ראש גיא שמנים כבכורה בטרם קיץ אשר יראה הראה אותה בעודה בכפו יבלענה: ס 5 ביום ההוא יהיה יהוה

צבאות לעטרת צבי ולצפירת תפארה לשאר עמו: **6** ולרוח משפט ליושב
 על-המשפט ולגבורה משיבי מלחמה שערה: **7** ונס-אלה ביין שגו ובשכר תעו כהן
 ונביא שגו בשכר נבלעו מן-היין תעו מן-השכר שגו בראה פקו פליליה: **8** כי
 כל-שלחנות מלאו קיא צאה בלי מקום: **9** את-מי יורה דעה ואת-מי יבין שמועה
 גמולי מחלב עתיקי משדים: **10** כי צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר
 שם: **11** כי בלעני שפה ובלשון אחרת ידבר אל-העם הזה: **12** אשר אמר אליהם
 זאת המנוחה הניחו לעיף וזאת המרגעה ולא אבוא שמוע: **13** והיה להם דבר-יהוה
 צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם למען ילכו וכשלו אחור ונשברו
 ונוקשו ונלכדו: **14** **פ** לכן שמעו דבר-יהוה אנשי לצון משלי העם הזה אשר
 בירושלם: **15** כי אמרתם כרתנו ברית את-מות ועם-שאויל עשינו חזה **[שיט]** **[שוט]**
 שוטף כ**[עבר]** **[יעבר]** לא יבואנו כי שמנו כזב מחסנו ובשקר נסחרנו: **16** לכן
 כה אמר אדני יהוה הנני יסד בציון אבן אבן בחן פנת יקרת מוסד מוסד המאמין
 לא יחיש: **17** ושמתי משפט לקו וצדקה למשקלת ויעה ברד מחסה כזב וסתר מים
 ישטפו: **18** וכפר בריתכם את-מות וחזותכם את-שאויל לא תקום שוט שוטף כי יעבר
 והייתם לו למרמס: **19** מדי עברו יקח אתכם כ**[בבקר]** בבקר יעבר ביום ובלילה
 והיה רקיזועה הבין שמועה: **20** כ**[יקצר]** המצע מהשתרע והמסכה צרה כהתכנס: **21**
 כי כהרפצים יקום יהוה כעמק בגבעון ירגו לעשות מעשהו זר מעשהו ולעבד
 עבדתו נכריה עבדתו: **22** ועתה אל-תתלוצצו פן-יחזקו מוסריכם כי-כלה ונחרצה
 שמעתי מאת אדני יהוה צבאות על-כל-הארץ: **23** האזינו ושמעו קולי הקשיבו
 ושמעו אמרתי: **24** הכל היום יחרש יחרש לזרע יפתח וישדר אדמתו: **25** הלא
 אס-שוה פניה והפיץ קצח וכמן יורק ושם חטה שורה ושערה נסמן וכסמת גבלתו:
26 ויסרו למשפט אלהיו יורנו: **27** כי לא בחרוץ יודש קצח ואופן עגלה על-כמן
 יוסב כי במטה יחבט קצח וכמן בשבט: **28** לחם יודק כי לא לנצח ארוש ידושנו
 והמם גלגל עגלתו ופרשיו לאידקנו: **29** גם-זאת מעם יהוה צבאות יצאה הפליא
 עצה הנדיל תושיה: **30** **Isa 29** הוי אריאל אריאל קרית חנה דוד ספו שנה על-שנה
 חנים ינקפו: **2** והציקותי לאריאל והיתה תאניה ואניה והיתה לי כאריאל: **3** וחניתי
 כדור עליך וצרתי עליך מצב והקימתי עליך מצרת: **4** ושפלת מארץ תדברי
 ומעפר תשח אמרתך והיה כאוב מארץ קולך ומעפר אמרתך תצפצף: **5** והיה
 כאבק דק המון זריך וכמץ עבר המון עריצים והיה לפתע פתאם: **6** מעם יהוה
 צבאות תפקד ברעם וברעש וקול גדול סופה וסערה ולהב אש אוכלה: **7** והיה
 כחלום חזון לילה המון כל-הגוים הצבאים על-אריאל וכל-צביה ומצדתה
 והמציקים לה: **8** והיה כאשר יחלם הרעב והנה אוכל והקיץ וריקה נפשו וכאשר
 יחלם הצמא והנה שתה והקיץ והנה עיף ונפשו שוקקה כן יהיה המון כל-הגוים
 הצבאים על-הר ציון: **9** **ס** התמהמהו ותמהו השתעשעו ושעו שכרו ולא-יין נעו ולא
 שכר: **10** כי-נסך עליכם יהוה רוח תרדמה ויעצם את-עיניכם את-הנביאים
 ואת-ראשיכם החיים כסה: **11** ותהי לכם חזות הכל כדברי הספר החתום אשר-יתנו
 אתו אל-יודע **[הספר]** **[ספר]** לאמר קרא נא-זה ואמר לא אוכל כי חתום הוא: **12**
 ונתן הספר על אשר לא-ידע ספר לאמר קרא נא-זה ואמר לא ידעתי ספר: **13**
 ויאמר אדני יען כי נגש העם הזה בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו רחק ממני ותהי
 יראתם אתי מצות אנשים מלמדה: **14** לכן הנני יוסף להפליא את-העם-הזה הפלא

ופלא ואבדה חכמת חכמיו ובינת נבניו תסתתר: **ס 15** הוי המעמיקים מיהוה לסתר
 עצה והיה במחשך מעשיהם ויאמרו מי ראנו ומי יודענו: **16** הפככם אס-כחמר
 היצר יחשב כייאמר מעשה לעשהו לא עשני ויצר אמר ליוצרו לא הבין: **17**
 הלא-עוד מעט מזער ושב לבנון לכרמל והכרמל ליער יחשב: **18** ושמעו
 ביום-ההוא החרשים דברי-ספר ומאפל ומחשך עיני עורים תראינה: **19** ויספו ענוים
 ביהוה שמחה ואביוני אדם בקדוש ישראל יגילו: **20** כיאפס עריץ וכלה לץ ונכרתו
 כל-שקדי און: **21** מחטיאי אדם בדבר ולמוכח בשער יקשון וישו בתהו צדיק: **ס 22**
 לכן כה-אמר יהוה אל-בית יעקב אשר פדה את-אברהם לא-עתה יבוש יעקב ולא
 עתה פניו יחורו: **23** כי בראתו ילדיו מעשה ידי בקרבו יקדישו שמו והקדישו
 את-קדוש יעקב ואת-אלהי ישראל יעריצו: **24** וידעו תעירותח בינה ורוגנים
 ילמדו-לקח: **Isa 30** הוי בנים סוררים נאס-יהוה לעשות עצה ולא מני ולנסך מסכה
 ולא רוחי למען ספות חטאת על-חטאת: **2** ההלכים לרדת מצרים ופי לא שאלו
 לעז במעוז פרעה ולחסות בצל מצרים: **3** והיה לכם מעוז פרעה לבשת והחסות
 בצל-מצרים לכלמה: **4** כיהיו בצען שריו ומלאכיו חנס יגיעו: **5** כל **(הבאיש)**
(הביש) על-עם לא-יועילו למו לא לעזר ולא להועיל כי לבשת וגם-לחרפה: **ס 6**
 משא בהמות נגב בארץ צרה וצוקה לביא וליש מהם אפעה ושרף מעופף ישאו
 על-כתף עירים חילהם ועל-דבשת גמלים אוצרתם על-עם לא יועילו: **7** ומצרים
 הבל וריק יעזרו לכן קראתי לזאת רהב הם שבת: **8** עתה בוא כתבה על-לוח אתם
 ועל-ספר חקה ותהי ליום אחרון לעד עד-עולם: **9** כי עם מרי הוא בנים כחשים
 בנים לא-אבו שמוע תורת יהוה: **10** אשר אמרו לראים לא תראו ולחזים לא
 תחזו-לנו נכחות דברו-לנו חלקות חזו מהתלות: **11** סורו מני-דרך הטו מני-ארח
 השביתו מפנינו את-קדוש ישראל: **ס 12** לכן כה אמר קדוש ישראל יען מאסכם
 בדבר הזה ותבטחו בעשק ונלוז ותשענו עליו: **13** לכן יהיה לכם העון הזה כפרץ
 נפל נבעה בחומה נשגבה אשר-פתאם לפתע יבוא שברה: **14** ושברה כשבר נבל
 יוצרים כתות לא יחמל ולא-ימצא במכתתו חרש לחתות אש מיקוד ולחשף מים
 מגבא: **פ 15** כי כה-אמר אדני יהוה קדוש ישראל בשובה ונחת תושעון בהשקט
 ובבטחה תהיה נבורתכם ולא אביתם: **16** ותאמרו לא-כי על-סוס ננוס על-כן תנוסון
 ועל-קל נרכב על-כן יקלו רדפיכם: **17** אלף אחד מפני גערת אחד מפני גערת
 חמשה תנסו עד אס-נותרתם כתרן על-ראש ההר וכנס על-הגבעה: **18** ולכן יחכה
 יהוה לחנכם ולכן ירום לרחמכם כי-אלהי משפט יהוה אשרי כל-חוכי לו: **ס 19**
 כיעם בציון ישב בירושלם בכו לא-תבכה חנון יחנך לקול זעקך כשמעתו ענך: **20**
 ונתן לכם אדני לחם צר ומים לחץ ולא-יכנף עוד מוריד והיו עיניך ראות
 את-מוריד: **21** ואזניך תשמענה דבר מאחריך לאמר זה הדרך לכו בו כי תאמינו
 וכי תשמאלו: **22** ושמאתם את-צפוי פסילי כספך ואת-אפדת מסכת זהבך תזרם
 כמו דוה צא תאמר לו: **23** ונתן מטר זרעך אשר-תזרע את-האדמה ולחם תבואת
 האדמה והיה דשן ושמן ירעה מקניך ביום ההוא כר נרחב: **24** והאלפים והעירים
 עבדי האדמה בליל חמיץ יאכלו אשר-זרה ברחת ובמזרה: **25** והיה על-כל-הר
 גבה ועל כל-גבעה נשאה פלגים יבלי-מים ביום הרג רב בנפל מגדלים: **26** והיה
 אורה-לבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים ביום חבש
 יהוה את-שבר עמו ומחץ מכתו ירפא: **ס 27** הנה שם-יהוה בא ממרחק בער אפו

וכבד משאה שפתיו מלאו זעם ולשונו כאש אכלת: ²⁸ ורוחו כנחל שוטף עד-צואר
 יחצה להנפה גוים בנפת הוא ורסן מתעה על לחיי עמים: ²⁹ השיר יהיה לכם
 כליל התקדש-הגן ושמחת לבב כהולך בחליל לבוא בהר-יהוה אל-צור ישראל: ³⁰
 והשמיע יהוה את-הוד קולו ונחת זרועו יראה בזעף אף ולהב אש אוכלה נפיץ
 זרם ואבן ברד: ³¹ כימקול יהוה יחת אשור בשבט יכה: ³² והיה כל מעבר מטה
 מוסדה אשר יניח יהוה עליו בתפים ובכנרות ובמלחמות תנופה נלחם-**(בד)** **[בם]**: ³³
 כי-ערוך מאתמול תפתה גם-**(הוא)** **[היא]** למלך הוכן העמיק הרחב מדרתה אש
 ועצים הרבה נשמת יהוה כנחל גפרית בערה בה: **ס** **[Isa 31]** הוי הירדים מצרים
 לעזרה על-סוסים ישענו ויבטחו על-רכב כי רב ועל פרשים כי-עצמו מאד ולא
 שעו על-קדוש ישראל ואת-יהוה לא דרשו: ² וגם-הוא חכם ויבא רע ואת-דבריו
 לא הסיר וקם על-בית מרעים ועל-עזרת פעלי און: ³ ומצרים אדם ולא-אל
 וסוסייהם בשר ולא-רוח ויהוה יטה ידו וכשל עוזר ונפל עזר ויחדו כלם יכליון: **ס**
⁴ כי כה אמר-יהוה אלי כאשר יהגה האריה והכפיר על-טרפו אשר יקרא עליו
 מלא רעים מקולם לא יחת ומהמונם לא יענה כן ירד יהוה צבאות לצבא
 על-הר-ציון ועל-גבעתה: ⁵ כצפרים עפות כן יגן יהוה צבאות על-ירושלם גנון
 והציל פסח והמליט: ⁶ שובו לאשר העמיקו סרה בני ישראל: ⁷ כי ביום ההוא
 ימאסון איש אלילי כספו ואלילי זהבו אשר עשו לכם ידיכם חטא: ⁸ ונפל אשור
 בחרב לא-איש וחרב לא-אדם תאכלנו ונס לו מפני-חרב ובחוריו למס יהיו: ⁹
 וסלעו ממגור יעבור וחתו מנס שריו נאם-יהוה אשר-אור לו בציון ותנור לו
 בירושלם: **ס** **[Isa 32]** הן לצדק ימלך-מלך ולשרים למשפט ישרו: ² והיה-איש
 כמחבא-רוח וסתר זרם כפלנימים בציון כצל סלע-כבד בארץ עיפה: ³ ולא
 תשעינה עיני ראים ואוני שמעים תקשבנה: ⁴ ולבב נמהרים יבין לדעת ולשון עלנים
 תמהר לדבר צחות: ⁵ לא-יקרא עוד לנבל נדיב ולכילי לא יאמר שוע: ⁶ כי נבל
 נבלה ידבר ולבו יעשה-און לעשות חנף ולדבר אליהוה תועה להריק נפש רעב
 ומשקה צמא יחסיר: ⁷ וכלי כליו רעים הוא זמות יעץ לחבל **(ענוים)** **[עניי]**
 באמרי-שקר ובדבר אביון משפט: ⁸ ונדיב נדיבות יעץ והוא על-נדיבות יקום: **פ** ⁹
 נשים שאננות קמנה שמענה קולי בנות בטחות האזנה אמרתי: ¹⁰ ימים על-שנה
 תרגזנה בטחות כי כלה בציר אסף בלי יבוא: ¹¹ חרדו שאננות רגזה בטחות פשטה
 וערה וחגורה על-חלצים: ¹² על-שדים ספדים על-שדי-חמד על-גפן פריה: ¹³ על
 אדמת עמי קוץ שמיר תעלה כי על-כל-בתי משוש קריה עליזה: ¹⁴ כי-ארמון נטש
 המון עיר עזב עפל ובחן היה בעד מערות עד-עולם משוש פראים מרעה עדרים:
¹⁵ עד-יערה עלינו רוח ממרום והיה מדבר לכרמל **(וכרמל)** **[והכרמל]** ליער יחשב:
¹⁶ ושכן במדבר משפט וצדקה בכרמל תשב: ¹⁷ והיה מעשה הצדקה שלום ועבדת
 הצדקה השקט ובטח עד-עולם: ¹⁸ וישב עמי בנוה שלום ובמשכנות מבטחים
 ובמנוחת שאננות: ¹⁹ וברד ברדת היער ובשפלה תשפל העיר: ²⁰ אשריכם זרעי
 על-כל-מים משלחי רגל-השור והחמור: **ס** **[Isa 33]** הוי שודר ואתה לא שדוד ובוגד
 ולא-בגוד בו כהתמך שודר תושד כנלתך לבגד יבגודי-בך: **ס** ² יהוה חננו לך קיינו
 היה זרעם לבקרים אף-ישועתנו בעת צרה: ³ מקול המון נדרו עמים מרוממתך
 נפצו גוים: ⁴ ואסף שללכם אסף החסיל כמשק גבים שוקק בו: ⁵ נשגב יהוה כי שכן
 מרום מלא ציון משפט וצדקה: ⁶ והיה אמונת עתיך חסן ישועת חכמת ודעת יראת

יהוה היא אוצרו: **ס 7** הן אראלם צעקו חצה מלאכי שלום מר יבכיון: **8** נשמו מסלות שבת עבר ארח הפר ברית מאס ערים לא חשב אנוש: **9** אבל אמללה ארץ החפיר לבנון קמל היה השרון כערבה ונער בשן וכרמל: **10** עתה אקום יאמר יהוה עתה ארומם עתה אנשא: **11** תהרו חשש תלדו קש רוחכם אש תאכלכם: **12** והיו עמים משרפות שיד קוצים כסוחים באש יצתו: **ס 13** שמעו רחוקים אשר עשיתי ודעו קרובים גברתי: **14** פחדו בציון חטאים אחזה רעדה חנפים מי יגור לנו אש אוכלה מייגור לנו מוקדי עולם: **15** הלך צדקות ודבר מישרים מאס בבצע מעשקות נער כפיו מתמך בשחד אטם אזנו משמע דמים ועצם עיניו מראות ברע: **16** הוא מרומים ישכן מצדות סלעים משגבו לחמו נתן מימיו נאמנים: **17** מלך ביפיו תחזינה עיניך תראינה ארץ מרחקים: **18** לבך יהנה אימה איה ספר איה שקל איה ספר אתיהמגדלים: **19** אתיעם נועז לא תראה עם עמקי שפה משמוע נלעג לשון אין בינה: **20** חזה ציון קרית מועדנו עיניך תראינה ירושלם נוה שאנן אהל בליצען בליסע יתדתיו לנצח וכלחבליו בלינתקו: **21** כי אסשם אדיר יהוה לנו מקוםנהרים יארים רחבי ידים בלחלך בו אנישיש וצי אדיר לא יעברנו: **22** כי יהוה שפטנו יהוה מחקקנו יהוה מלכנו הוא יושיענו: **23** נטשו חבליך בליחזקו כןתננם בלפרשו נס אז חלק עדשלל מרבה פסחים בזו בז: **24** ובליאמר שכן חליתי העם הישב בה נשא עון: **Isa 34** קרבו גוים לשמע ולאמים הקשיבו תשמע הארץ ומלאה תבל וכלצאצאיה: **2** כי קצף ליהוה עלכלהגוים וחמה עלכלצבאם החרימם נתנם לטבח: **3** וחלליהם ישלכו ופגריהם יעלה באשם ונמסו הרים מדמם: **4** ונמקו כלצבא השמים ונגלו כספר השמים וכלצבאם יבול כנבל עלה מגפן וכנבלת מתאנה: **5** כירותה בשמים חרבי הנה עלאדום תרד ועלעם חרמי למשפט: **6** חרב ליהוה מלאה דם הדשנה מחלב מדם כרים ועתודים מחלב כליות אילים כי זבח ליהוה בבצרה וטבח גדול בארץ אדום: **7** וירדו ראמים עמם ופרים עםאבירים ורותה ארצם מדם ועפרם מחלב ידשן: **8** כי יום נקם ליהוה שנת שלומים לריב ציון: **9** ונהפכו נחליה לזפת ועפרה לגפרית והיתה ארצה לזפת בערה: **10** לילה ויומם לא תכבה לעולם יעלה עשנה מדור לדור תחרב לנצח נצחים אין עבר בה: **11** וירשוה קאת וקפוד וינשוף וערב ישכנובה ונטה עליה קרתהו ואבניבהו: **12** חריה ואיןשם מלוכה יקראו וכלשריה יהיו אפס: **13** ועלתה ארמנתיה סירים קמוש וחוח במבצריה והיתה נוה תנים חציר לבנות יענה: **14** ופגשו ציים אתאיים ושעיר עלרעהו יקרא אךשם הרגיעה לילית ומצאה לה מנוח: **15** שמה קננה קפוז ותמלט ובקעה ודגרה בצלה אךשם נקבצו דיות אשה רעותה: **16** דרשו מעלספר יהוה וקראו אחת מהנה לא נעדרה אשה רעותה לא פקדו כירפי הוא צוה ורוחו הוא קבצן: **17** והואהפיל להן גורל וידו חלקתה להם בקו עדעולם יירשוה לדור ודור ישכנובה: **ס 35** **Isa 35** יששום מדבר וציה ותגל ערבה ותפרח כתבצלת: **2** פרח תפרח ותגל אף גילת ורנן כבוד הלבנון נתןלה הדר הכרמל והשרון המה יראו כבודיהוה הדר אלהינו: **ס 3** חזקו ידים וברכים כשלות אמצו: **4** אמרו לנמהרילב חזקו אלתיוראו הנה אלהיכם נקם יבוא גמול אלהים הוא יבוא וישעכם: **5** אז תפקחנה עיני עורים ואוני חרשים תפתחנה: **6** אז ידלג כאיל פסח ותרן לשון אדם כינבקעו במדבר מים ונחלים בערבה: **7** והיה השרב לאנם וצמאון למבועי מים בונה תנים רבצה חציר לקנה וגמא: **8** והיהשם

מסלול ודרך ודרך הקדש יקרא לה לא־יעברנו שמה והוא־למו הלך דרך ואוילים לא יתעו: **9** לא־יהיה שם אריות ופריץ חיות בלי־עלנה לא תמצא שם והלכו גאולים: **10** ופדויי יהוה ישבון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על־ראשם ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה: **פ Isa 36** ויהי בארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך־אשור על כל־ערי יהודה הבצרות ויתפשם: **2** וישלח מלך־אשור את־רב־שקה מלכיש ירושלמה אל־המלך חזקיהו בחיל כבד ויעמד בתעלת הברכה העליונה במסלת שדה כובס: **3** ויצא אליו אליקים בן־חלקיהו אשר על־הבית ושבנא הספר ויואח בן־אספ המזכיר: **4** ויאמר אליהם רב־שקה אמרו־נא אל־חזקיהו כה־אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון הזה אשר בטחת: **5** אמרתי אך־דבר־שפתים עצה וגבורה למלחמה עתה על־מי בטחת כי מרדת בי: **6** הנה בטחת על־משענת הקנה הרצוץ הזה על־מצרים אשר יסמך איש עליו ובא בכפו ונקבה כן פרעה מלך־מצרים לכל־הבטחים עליו: **7** וכי־תאמר אלי אל־יהוה אלהינו בטחנו הלא־הוא אשר הסיר חזקיהו את־במתיו ואת־מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוּ: **8** ועתה התערב נא את־אדני המלך אשר ואתנה לך אלפים סוסים אס־תוכל לתת לך רכבים עליהם: **9** ואיך תשיב את פני פחת אחד עבדי אדני הקטנים ותבטח לך על־מצרים לרכב ולפרשים: **10** ועתה המבלעדי יהוה עליתי על־הארץ הזאת להשחיתה יהוה אמר אלי עלה אל־הארץ הזאת והשחיתה: **11** ויאמר אליקים ושבנא ויואח אל־רב־שקה דבר־נא אל־עבדיך ארמית כי שמעים אנחנו ואל־תדבר אלינו יהודית באזני העם אשר על־החומה: **12** ויאמר רב־שקה האל אדניך ואליך שלחני אדני לדבר את־הדברים האלה הלא על־האנשים הישבים על־החומה לאכל את־**חראיהם** **[צואתם]** ולשתות את־**שיניהם** **[מימין רגליהם]** עמכם: **13** ויעמד רב־שקה ויקרא בקול־גדול יהודית ויאמר שמעו את־דברי המלך הגדול מלך אשור: **14** כה אמר המלך אל־ישא לכם חזקיהו כי לא־יוכל להציל אתכם: **15** ואל־יבטח אתכם חזקיהו אל־יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה לא תנתן העיר הזאת ביד מלך אשור: **16** אל־תשמעו אל־חזקיהו **ס** כי כה אמר המלך אשור עשו־אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש־גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי־בורו: **17** עד־באי ולקחתי אתכם אל־ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים: **18** פני־סית אתכם חזקיהו לאמר יהוה יצילנו ההצילו אלהי הגוים איש את־ארצו מיד מלך אשור: **19** איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרוים וכי־הצילו את־שמרון מידי: **20** מי בכל־אלהי הארצות האלה אשר־הצילו את־ארצם מידי כי־יציל יהוה את־ירושלם מידי: **21** ויחרישו ולא־ענו אתו דבר כי־מצות המלך היא לאמר לא תענהו: **22** ויבא אליקים בן־חלקיהו אשר־על־הבית ושבנא הסופר ויואח בן־אספ המזכיר אל־חזקיהו קרועי בגדים וינידו לו את דברי רב־שקה: **ס Isa 37** ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את־בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה: **2** וישלח את־אליקים אשר־על־הבית ואת שבנא הסופר ואת זקני הכהנים מתכסים בשקים אל־ישעיהו בן־אמוץ הנביא: **3** ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום־צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו בנים עד־משבר וכח אין ללדה: **4** אולי ישמע יהוה אלהיך את דברי רב־שקה אשר שלחו מלך־אשור אדניו לחרף אלהים חי והוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה: **5** ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל־ישעיהו: **6** ויאמר אליהם ישעיהו כה

תאמרון אל-אדניכם כה אמר יהוה אל-תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גרפו נערי מלך-אשור אותי: ⁷ הנני נותן בו רוח ושמע שמועה ושב אל-ארצו והפלתיו בחרב בארצו: ⁸ וישב רב-שקה וימצא את-מלך אשור נלחם על-לבנה כי שמע כי נסע מלכיש: ⁹ וישמע על-תרהקה מלך-כוש לאמר יצא להלחם אתך וישמע וישלח מלאכים אל-חזקיהו לאמר: ¹⁰ כה תאמרון אל-חזקיהו מלך-יהודה לאמר אלישאך אלהיך אשר אתה בוטח בו לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשור: ¹¹ הנה אתה שמעת אשר עשו מלכי אשור לכל-הארצות להחרימם ואתה תנצל: ¹² ההצילו אותם אלהי הגוים אשר השחיתו אבותי את-גזון ואת-חרן ורצף ובני-עדן אשר בתלשר: ¹³ איה מלך-חמת ומלך ארפד ומלך לעיר ספרוים הנע ועוה: ¹⁴ ויקח חזקיהו את-הספרים מיד המלאכים ויקראהו ויעל בית יהוה ויפרשהו חזקיהו לפני יהוה: ¹⁵ ויתפלל חזקיהו אל-יהוה לאמר: ¹⁶ יהוה צבאות אלהי ישראל ישב הכרבים אתה-הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את-השמים ואת-הארץ: ¹⁷ הטה יהוה אזנך ושמע פקה יהוה עינך וראה ושמע את כל-דברי סנחריב אשר שלח לחרף אלהים חי: ¹⁸ אמנם יהוה החריבו מלכי אשור את-כל-הארצות ואת-ארצם: ¹⁹ ונתן את-אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אס-מעשה ידי-אדם עץ ואבן ויאבדום: ²⁰ ועתה יהוה אלהינו הושיענו מידו וידעו כל-ממלכות הארץ כי-אתה יהוה לבדך: ²¹ וישלח ישעיהו בן-אמוץ אל-חזקיהו לאמר כה-אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי אל-סנחריב מלך אשור: ²² זה הדבר אשר-דבר יהוה עליו בזה לך לענה לך בתולת בת-ציון אחרוך ראש הניעה בת ירושלם: ²³ אתמי חרפת וגדפת ועלמי הרימותה קול ותשא מרום עיניך אל-קדוש ישראל: ²⁴ ביד עבדיך חרפת אדני ותאמר ברב רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון ואכרת קומת ארזיו מבחר ברשיו ואבוא מרום קצו יער כרמלו: ²⁵ אני קרתי ושתיתי מים ואחרב בכף-פעמי כל יארי מצור: ²⁶ הלא-שמעת למרחוק אותה עשיתי מימי קדם ויצרתיה עתה הבאתיה ותהי להשאות גלים נצים ערים בצרות: ²⁷ וישביהן קצרי-יד חתו ובשו היו עשב שדה וירק דשא חציר גנות ושדמה לפני קמה: ²⁸ ושבתך וצאתך ובואך ידעתי ואת התרגזך אלי: ²⁹ יען התרגזך אלי ושאננך עלה באזני ושמתי חחי באפך ומתגני בשפתיך והשיבתיך בדרך אשר-באת בה: ³⁰ וזה-לך האות אכול השנה ספית ובשנה השנית שחיס ובשנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים [ואכול] [ואכלו] פרים: ³¹ ויספה פליטת בית-יהודה הנשארה שרש למטה ועשה פרי למעלה: ³² כי מירושלם תצא שארית ופליטה מזהר ציון קנאת יהוה צבאות תעשה-זאת: ³³ ס לכן כה-אמר יהוה אל-מלך אשור לא יבוא אל-העיר הזאת ולא-יורה שם חץ ולא-יקדמנה מגן ולא-ישפך עליה סללה: ³⁴ בדרך אשר-בא בה ישוב ואל-העיר הזאת לא יבוא נאס-יהוה: ³⁵ וגנתי על-העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי: ³⁶ ס ויצא מלאך יהוה ויכה במחנה אשור מאה ושמונים וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה כלם פגרים מתים: ³⁷ ויסע וילך וישב סנחריב מלך-אשור וישב בנינוה: ³⁸ ויהי הוא משתחזה בית נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר בניו הכהו בחרב והמה נמלשו ארץ אררט וימלך אסר-חדן בנו תחתיו: ³⁸ Isa 38 בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבוא אליו ישעיהו בן-אמוץ הנביא ויאמר אליו כה-אמר יהוה צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה: ² ויסב חזקיהו פניו אל-הקיר ויתפלל

אליהוה: **3** ויאמר אנה יהוה זכרנא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלב שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול: **ס 4** ויהי דברייהוה אלישעיהו לאמר: **5** הלוך ואמרת אלחזקיהו כהאמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי אתתפלתך ראיתי אתדמעתך הנני יוסף עלימיך חמש עשרה שנה: **6** ומכף מלךאשור אצילך ואת העיר הזאת וגנתי עליהעיר הזאת: **7** וזהלך האות מאת יהוה אשר יעשה יהוה אתהדבר הזה אשר דבר: **8** הנני משיב אתצל המעלות אשר ירדה במעלות אחז בשמש אחרנית עשר מעלות ותשב השמש עשר מעלות במעלות אשר ירדה: **ס 9** מכתב לחזקיהו מלךיהודה בחלתו ויחי מחליו: **10** אני אמרתי בדמי ימי אלכה בשערי שאול פקדתי יתר שנותי: **11** אמרתי לאראאה יה בארץ החיים לאאביט אדם עוד עסיושבי חרל: **12** דורי נסע ונגלה מני כאהל רעי קפדתי כארג חי מדלה יבצעני מיום עדלילה תשלימני: **13** שויתי עדבקר כארי כן ישבר כלעצמותי מיום עדלילה תשלימני: **14** כסוס עגור כן אצפצף אהנה כיונה דלו עיני למרום אדני עשקהלי ערבני: **15** מהאדבר ואמרלי והוא עשה אדרה כלשנותי עלימר נפשי: **16** אדני עליהם יחיו ולכלבהן חי רוחי ותחלימני והחיני: **17** הנה לשלום מרלי מר ואתה חשקת נפשי משחת בלי כי השלכת אחרי גוך כלחטאי: **18** כי לא שאול תודך מות יהלך לאישברו יורדיבור אלאתמתך: **19** חי חי הוא יודך כמוני היום אב לבנים יודיע אלאתמתך: **20** יהוה להושיעני וגננתי נגנן כלימי חיניו עלבית יהוה: **21** ויאמר ישעיהו ישאו דבלת תאנים וימרחו עליהשחין ויחי: **22** ויאמר חזקיהו מה אות כי אעלה בית יהוה: **ס Isa 39** בעת ההוא שלח מרדך בלאדן בןבלאדן מלךבבל ספרים ומנחה אלחזקיהו וישמע כי חלה ויחזק: **2** וישמח עליהם חזקיהו ויראם אתבית **[נכתה]** אתהכסף ואתהזהב ואתהבשמים ואת השמן הטוב ואת כלבית כליו ואת כלאשר נמצא באצרתיו לאהיה דבר אשר לאהראם חזקיהו בביתו ובכלממשלתו: **3** ויבא ישעיהו הנביא אלחמלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה ומאין יבאו אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו אלי מבבל: **4** ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כלאשר בביתי ראו לאהיה דבר אשר לאהראיתים באוצרתי: **5** ויאמר ישעיהו אלחזקיהו שמע דברייהוה צבאות: **6** הנה ימים באים ונשא כלאשר בביתך ואשר אצרו אבתיך עדהיום הזה בבל לאיתור דבר אמר יהוה: **7** ומבניך אשר יצאו ממך אשר תוליד יקחו והיו סריסים בהיכל מלך בבל: **8** ויאמר חזקיהו אלישעיהו טוב דברייהוה אשר דברת ויאמר כי יהיה שלום ואמת בימי: **ס Isa 40** נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם: **2** דברו עללב ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי לקחה מיד יהוה כפלים בכלחטאתיה: **ס 3** קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו בערבה מסלה לאלהינו: **4** כלגיא ינשא וכלהר וגבעה ישפלו והיה העקב למישור והרכסים לבקעה: **5** ונגלה כבוד יהוה וראו כלבשר יחדו כי פי יהוה דבר: **ס 6** קול אמר קרא ואמר מה אקרא כלהבשר חציר וכלחסדו כציץ השדה: **7** יבש חציר נבל ציץ כי רוח יהוה נשבה בו אכן חציר העם: **8** יבש חציר נבל ציץ ודבראלהינו יקום לעולם: **ס 9** על הרגבה עלילך מבשרת ציון הרימי בכח קולך מבשרת ירושלם הרימי אלתיראי אמרי לערי יהודה הנה אלהיכם: **10** הנה אדני יהוה בחזק יבוא וזרעו משלה לו הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו: **11** כרעה עדרו ירעה בזרעו יקבץ שלאים

ובחיקו ישא עלות ינהל: **ס 12** מִי־מִדָּד בִּשְׁעָלוּ מַיִם וּשְׁמַיִם בִּזְרַת תַּכֵּן וְכֹל בִּשְׁלֹשׁ עֶפֶר הָאָרֶץ וּשְׁקָל בִּפְלֵס הָרִים וּגְבֻעוֹת בְּמֵאזְנִים: **ס 13** מִי־תַכֵּן אֶת־רוּחַ יְהוָה וְאִישׁ עֲצוֹתוֹ יוֹדִיעֵנוּ: **ס 14** אֶת־מִי נֹעֵץ וַיִּבְנֶהוּ וַיִּלְמְדוּהוּ בְּאֶרֶץ מִשְׁפָּט וַיִּלְמְדוּהוּ דַעַת וְדַרְךְ תְּבוֹנוֹת יוֹדִיעֵנוּ: **ס 15** הֵן גּוֹיִם כִּמֹּר מִדְּלִי וְכִשְׁחָק מֵאֲזִינִים נִחְשְׁבוּ הֵן אִיִּים כִּדְק יִטּוּל: **ס 16** וְלִבְנוֹן אֵין דִּי בַעַר וְחִיתוֹ אֵין דִּי עוֹלָה: **ס 17** כֹּל־הַגּוֹיִם כֹּאֵין נִגְדוּ מֵאִפְסָ וְתָהוּ נִחְשְׁבוּ־לוֹ: **ס 18** וְאֶל־מִי תִדְמִיּוּן אֵל וּמַה־דְּמוּת תַּעֲרֹכוּ לוֹ: **ס 19** הַפְּסֵל נִסְךְ חֲרַשׁ וְצוּרָף בְּזֹהָב יִרְקַעְנוּ וְרַתְקוֹת כֶּסֶף צוּרָף: **ס 20** הַמִּסְכֵּן תְּרוּמָה עֵין לֹא־יִרְקַב יִבְחַר חֲרַשׁ חֲכָם יִבְקַשְׁלֹו לְהַכִּין פְּסֵל לֹא יִמוּט: **ס 21** הַלּוֹא תִדְעוּ הַלּוֹא תִשְׁמַעוּ הַלּוֹא הַגֵּד מֵרֹאשׁ לְכֶם הַלּוֹא הַבִּינְתֶם מוֹסְדוֹת הָאָרֶץ: **ס 22** הַיֹּשֵׁב עַל־חֻג הָאָרֶץ וַיִּשְׁבִּיהַ כַּחֲגָבִים הַנּוֹטָה כִּדְק שְׁמַיִם וַיִּמְתַּחֵם כֹּאֵהֵל לִשְׁבַת: **ס 23** הַנּוֹתֵן רוּזִיִּים לֵאֵין שְׁפִטִי אֶרֶץ כְּתָהוּ עֵשָׂה: **ס 24** אֶף בִּלְנִטְעוּ אֶף בִּלְזֹרְעוּ אֶף בִּלְשֶׁרֶשׁ בְּאֶרֶץ גְּזַעַם וְגַם־נִשְׁפָּ בְּהֶם וַיִּבְשׂוּ וְסַעֲרָה כִּקֶּשׁ תִּשְׁאֵם: **ס 25** וְאֶל־מִי תִדְמִיּוּנִי וְאִשׁוּהָ יֵאֵמֶר קְדוּשׁ: **ס 26** שְׁאוּ־מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי־בְרָא אֱלֹהֵי הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם לְכֹלָם בְּשֵׁם יִקְרָא מֵרַב אֲוִינִים וְאִמְיִן כַּח אִישׁ לֹא נַעֲדַר: **ס 27** לְמָה תֵּאֵמֶר יַעֲקֹב וְתִדְבַר יִשְׂרָאֵל נִסְתַּרְהָ דְרַכִּי מִיְהוָה וּמֵאֱלֹהֵי מִשְׁפַּטִּי יַעֲבֹר: **ס 28** הַלּוֹא יִדְעַת אִם־לֹא שְׁמַעַת אֱלֹהֵי עוֹלָם יְהוָה בּוֹרָא קְצוֹת הָאָרֶץ לֹא יַעֲפֵף וְלֹא יִיגַע אֵין חֶקֶר לְתִבּוֹנָתוֹ: **ס 29** נָתַן לַיַּעֲפֵף כַּח וְלֵאֵין אֲוִינִים עֲצֻמָּה יִרְבֵּה: **ס 30** וַיַּעֲפּוּ נַעֲרִים וַיִּנְעוּ וּבַחֲרוּרִים כְּשׁוֹל יִכְשְׁלוּ: **ס 31** וְקוּי יְהוָה יַחֲלִיפּוּ כַּח יַעֲלוּ אֲבֵר כְּנִשְׂרִים יִרוּצוּ וְלֹא יִיגַעוּ יִלְכוּ וְלֹא יַיַּעֲפוּ: **פ 41 Isa** הַחֲרִישׁוּ אֵלֵי אִיִּים וְלֹא־מַיִם יַחֲלִיפּוּ כַּח יִנְשׂוּ אֲזִי יִדְבְּרוּ יַחְדוֹ לְמִשְׁפָּט נִקְרְבָה: **פ 2** מִי הַעִיר מִמְּזוֹרַח צִדְקָה יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ יִתֵּן לִפְנֵי גּוֹיִם וּמַלְכִים יִרְדַּ יִתֵּן כַּעֲפֵר חֲרָבוֹ כִּקֶּשׁ נִדְף קִשְׁתּוֹ: **פ 3** יִרְדַּפֵּם יַעֲבֹר שְׁלוֹם אֶרֶץ בְּרַגְלֵיו לֹא יִבּוֹא: **פ 4** מִי־פַעַל וְעֵשָׂה קִרָא הַדְּרוֹת מֵרֹאשׁ אֲנִי יְהוָה רֵאשׁוֹן וְאֶת־אַחֲרֵינִים אֲנִי־הוּא: **פ 5** רְאוּ אִיִּים וַיִּירָאוּ קְצוֹת הָאָרֶץ יַחְדוֹ קָרְבוּ וַיֵּאֲחִיזוּ: **פ 6** אִישׁ אֶת־רַעְתּוֹ יַעֲזֹרוּ וְלֹא־חִיּוֹ יֵאֵמֶר חֹזֵק: **פ 7** וַיַּחֲזֵק חֲרַשׁ אֶת־צוּרָף מִחֲלִיק פְּטִישׁ אֶת־הוֹלֵם פַּעַם אֵמֶר לְדַבֵּק טוֹב הוּא וַיַּחֲזַקְתּוּ בְּמִסְמָרִים לֹא יִמוּט: **ס 8** וְאַתָּה יִשְׂרָאֵל עַבְדִּי יַעֲקֹב אֲשֶׁר בַּחֲרַתִּיךְ זָרַע אֲבִרְהָם אֲהַבִּי: **פ 9** אֲשֶׁר הַחֲזַקְתִּיךְ מִקְצוֹת הָאָרֶץ וּמֵאֲצִילִיָּה קִרְאֲתִיךְ וְאֵמֶר לְךָ עַבְדִּי־אַתָּה בַּחֲרַתִּיךְ וְלֹא מֵאֲסַתִּיךְ: **ס 10** אֶל־תִּירָא כִּי עַמְךָ־אֲנִי אֶל־תִּשְׁתַּע כִּי־אֲנִי אֱלֹהֶיךָ אֲמַצְתִּיךְ אֶף־עֲזַרְתִּיךְ אֶף־תְּמַכְתִּיךְ בִּימֵין צִדְקִי: **ס 11** הֵן יִבְשׂוּ וַיִּכְלְמוּ כֹל הַנְּחָרִים בְּךָ יְהִי כֹאֵין וַיֵּאֲבְדוּ אֲנָשֵׁי רִיבְךָ: **ס 12** תִּבְקַשֵּׁם וְלֹא תִמְצָאֵם אֲנָשֵׁי מִצְתֶךָ יְהִי כֹאֵין וְכֹאִפֵּס אֲנָשֵׁי מִלְחַמְתֶּךָ: **ס 13** כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מַחְזִיק יְמִינְךָ הֵאֵמֶר לְךָ אֶל־תִּירָא אֲנִי עֲזַרְתִּיךָ: **ס 14** אֶל־תִּירָאֵי תוֹלַעַת יַעֲקֹב מִתִּי יִשְׂרָאֵל אֲנִי עֲזַרְתִּיךָ נֹאִם־יְהוָה וְגֵאלְךָ קְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל: **ס 15** הִנֵּה שְׁמַתִּיךְ לְמוֹרֵג חֲרוֹץ חֲדָשׁ בַּעַל פִּיפּוֹת תְּרוּשׁ הָרִים וְתִדְק וּגְבֻעוֹת כִּמְיֵן תִּשִּׁים: **ס 16** תִּזְרַם רוּחַ תִּשְׁאֵם וְסַעֲרָה תִּפְיֵץ אוֹתָם וְאַתָּה תִּגְלוּ בִיְהוָה בְּקְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל תְּתַהַלֵּל: **פ 17** הַעֲנִיִּים וְהַאֲבִיּוֹנִים מִבְּקִשִׁים מַיִם וְאֵין לְשׁוֹנֵם בְּצֻמָּא נִשְׁתַּה אֲנִי יְהוָה אַעֲנֵם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֹא אַעֲזֹבֶם: **ס 18** אִפְתַּח עַל־שִׁפְיֵים נְהִרוֹת וּבַתוֹךְ בַּקְעוֹת מַעֲיֵנוֹת אֲשִׁים מִדְּבַר לֹא־נִסְמִים וְאֶרֶץ צִיָּה לְמוֹצֵאֵי מַיִם: **ס 19** אֲתָן בְּמִדְּבַר אֲרֻזָּ שְׁטָה וְהִרְסָ וְעֵץ שְׁמֹן אֲשִׁים בַּעֲרֵבָה בְּרוּשׁ תִּדְהַר וְתֵאֲשׁוּר יַחְדוֹ: **ס 20** לְמַעַן יִרְאוּ וַיִּדְעוּ וַיִּשְׂמְרוּ וַיִּשְׁכִּילוּ יַחְדוֹ כִּי יִדְיְהוָה עֲשָׂתָה זֹאת וְקְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל בְּרָאָה: **פ 21** קָרְבוּ רִיבְכֶם יֵאֵמֶר יְהוָה הַנִּישׂוּ עֲצֻמוֹתֵיכֶם יֵאֵמֶר מִלֶּךְ יַעֲקֹב: **ס 22** יִגִּישׂוּ וַיִּגִּידוּ לָנוּ אֵת אֲשֶׁר תִּקְרִינָה הַרְאֵשׁנוֹת מָה הִנֵּה הַגִּידוּ וְנִשְׁמִימָה לְבַנּוּ וְנִדְעָה אַחֲרֵיתָן אוּ הַבְּאוֹת הַשְּׁמִיעֵנוּ: **ס 23** הַגִּידוּ הַאֲחִיתוֹת

לאחור ונדעה כי אלהים אתם אף־תישיבו ותרעו ונשתעה **[ונרא]** **[ונראת]** יחדו: ²⁴ הֲאֵתָם מֵאִין וּפְעֵלְכֶם מֵאֵפֶע תּוֹעֵבָה יִבְחַר בְּכֶם: ²⁵ הַעִירוּתִי מִצְפּוֹן וַיֵּאֵת מִמְזַרְח־שִׁמְשׁ יִקְרָא בְשִׁמִּי וַיִּבֵּא סַנְגִּים כְּמִזְחֶמֶר וְכִמּוּ יוֹצֵר יִרְמִס־טִיט: ²⁶ מִז־הַגִּיד מֵרֵאשׁ וְנִדְעָה וּמִלְפָּנִים וְנֵאמַר צָדִיק אֶף אֵיךְ־מִגִּיד אֶף אֵין מִשְׁמִיעַ אֶף אֵיךְ־שִׁמְעַ אִמְרִיכֶם: ²⁷ רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הִנֵּם וּלְיִרוּשָׁלַם מְבַשֵּׁר אֶתָן: ²⁸ וְאֵרָא וְאֵין אִישׁ וּמֵאֵלָה וְאֵין יוֹעֵץ וְאֵשְׁאֵלֶם וַיִּשְׁיבוּ דְבַר: ²⁹ הֵן כֻּלָּם אֵין אִפְסֵם מַעֲשִׂיהֶם רוּחַ וְתֵהוּ נִסְכִּיהֶם: **פ** **[Isa 42]** הֵן עֲבָדִי אֶתְמַךְ־בוּ בַחִירִי רִצְתָה נַפְשִׁי נַחְתִּי רוּחִי עֲלִיו מִשְׁפֵּט לְגוֹיִם יוֹצִיא: ² לֹא יִצְעַק וְלֹא יִשָּׂא וְלֹא־יִשְׁמִיעַ בַּחוּץ קוֹלוֹ: ³ קִנְיָה רִצְוִץ לֹא יִשְׁבוֹר וּפְשֵׁתָה כְּהָה לֹא יִכְבְּנָה לְאֵמֶת יוֹצִיא מִשְׁפֵּט: ⁴ לֹא יִכְתֶּה וְלֹא יִרְוִץ עַד־יִשִּׁים בֶּאֱרֵץ מִשְׁפֵּט וּלְתוֹרַתוֹ אֵיִים יִיחִלוּ: **פ** ⁵ כְּה־אִמֹר הֵאל יְהוּה בּוֹרָא הַשְּׁמַיִם וְנוֹטִיהֶם רִקַּע הָאֲרֵץ וְצִאצִּיאָהּ נָתַן נִשְׁמָה לְעַם עֲלִיהּ וְרוּחַ לְהִלְכִים בָּהּ: ⁶ אֲנִי יְהוּה קִרְאֲתִיךְ בְּצַדֵּק וְאֶחְזֹק בִּידְךָ וְאֶצְרֹךְ וְאֶתְנֶךָ לְבְרִית עִם לְאוֹר גּוֹיִם: ⁷ לְפַקַּח עֵינַיִם עוֹרוֹת לְהוֹצִיא מִמִּסְגַּר אִסִּיר מִבַּיִת כֻּלָּא יִשְׁבִי חֶשֶׁךְ: ⁸ אֲנִי יְהוּה הוּא שְׁמִי וְכִבּוּדִי לְאַחַר לֹא־אֶתָן וְתִהְלֵתִי לְפִסְלִים: ⁹ הֵרֵאשְׁנוֹת הִנְהַבְּאוּ וְחִדְשׁוֹת אֲנִי מִגִּיד בְּטֵרֶם תְּצַמְחָנָה אֲשִׁמִּיעַ אֶתְכֶם: **פ** ¹⁰ שִׁירוּ לַיהוּה שִׁיר חֹדֶשׁ תִּהְלֵתוּ מִקְצֵה הָאֲרֵץ יוֹרְדֵי הַיָּם וּמִלְאוּ אֵיִים וַיִּשְׁבִּיהֶם: ¹¹ יִשְׂאוּ מִדְּבַר וְעִרְוּ חֲצֵרִים תִּשְׁבֵּן קֶדֶר יִרְנוּ יִשְׁבִי סֹלַע מֵרֵאשׁ הַרִים יִצְחוּ: ¹² יִשִּׁימוּ לַיהוּה כְּבוֹד וְתִהְלֵתוּ בְּאֵיִים יִגִּידוּ: ¹³ יְהוּה כְּנִבּוֹר יֵצֵא כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יַעִיר קִנְיָה יִרִיעַ אֶף־יִצְרִיָה עַל־אֵיבָיו יִתְגַּבֵּר: **ס** ¹⁴ הַחֲשִׁיתִי מְעוֹלָם אַחֲרִישׁ אֶתְאַפֵּק כִּי־וֹלְדָה אֶפְעֵה אֲשֶׁם וְאֲשִׁאֵף יַחַד: ¹⁵ אַחֲרִיב הַרִים וְגִבְעוֹת וְכֻל־עֲשָׂבָם אֹבִישׁ וְשִׁמְתִי נִהְרוֹת לְאֵיִים וְאִנְגִּים אֹבִישׁ: ¹⁶ וְהוֹלַכְתִּי עוֹרִים בְּדֶרֶךְ לֹא יִדְעוּ בְּנִתִּיבוֹת לֹא־יִדְעוּ אֲדַרְיִכֶם אֲשִׁים מִחֶשֶׁךְ לְפָנֵיהֶם לְאוֹר וּמַעֲקִשִׁים לְמִשׁוֹר אֵלָה הַדְּבָרִים עֲשִׂיתֶם וְלֹא עֲזַבְתִּים: ¹⁷ נִסְגּוּ אַחֲרַי יִבְשׁוּ בִשַׁת הַבְּטָחִים בְּפִסֵּל הָאִמְרִים לְמִסְכָּה אֶתָם אֱלֹהֵינוּ: **ס** ¹⁸ הַחֲרָשִׁים שִׁמְעוּ וְהַעוֹרִים הִבִּיטוּ לְדֹאוֹת: ¹⁹ מִי עוֹר כִּי אִם־עֲבָדִי וְחָרַשׁ כְּמִלְאָכִי אֲשַׁלַּח מִי עוֹר כְּמִשְׁלָם עוֹר כְּעַבְדֵי יְהוּה: ²⁰ **[ראית]** **[ראות]** רְבוֹת וְלֹא תִשְׁמַר פְּקוּחַ אֲזִנִּים וְלֹא יִשְׁמַע: ²¹ יְהוּה חֲפִץ לְמַעַן צִדְקוֹ יִגְדִיל תּוֹרָה וַיֹּאדִיר: ²² וְהוּא עִם־בְּזוֹז וְשִׁסּוּי הִפַּח בַּחוּרִים כֻּלָּם וּבִכְתִּי כֻלָּאִים הִחְבְּאוּ הִיוּ לְבָז וְאֵין מִצִּיל מִשִּׁסָּה וְאֵיךְ־אִמַר הַשֵּׁב: ²³ מִי בְכֶם יֵאָזֵן זֹאת יִקְשֵׁב וַיִּשְׁמַע לְאַחֲרוֹ: ²⁴ מִז־נַתָּן **[לַמְשׁוֹסָה]** **[לְמִשְׁטָן]** יַעֲקֹב וַיִּשְׂרָאֵל לְבְּזוּזִים הִלּוּא יְהוּה זֶו חֲטָאנוּ לוֹ וְלֹא־אִבּוּ בְּדַרְכֵי הַלּוֹךְ וְלֹא שִׁמְעוּ בְּתוֹרָתוֹ: ²⁵ וַיִּשְׁפֹּךְ עֲלֵיו חֲמָה אִפּוֹ וְעוֹזוֹ מִלְחָמָה וְתִלְחָטָהּ מִסְבִּיב וְלֹא יָדַע וְתִבְעַר־בוּ וְלֹא־יִשִּׁים עַל־לֵב: **פ** **[Isa 43]** וְעַתָּה כְּה־אִמֹר יְהוּה בְּרֵאךְ יַעֲקֹב וַיִּצְרֹךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־תִּירָא כִּי גֵאלְתִיךָ קִרְאֲתִי בְשִׁמְךָ לִי־אֶתָהּ: ² כִּי־תַעֲבֵר בַּמַּיִם אֶתְךָ־אֲנִי וּבִנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטַפּוּךָ כִּי־תֵלֵךְ בְּמִוֹרָשׁ לֹא תִכּוּה וְלֹהֲבָה לֹא תִבְעַר־בְּךָ: ³ כִּי אֲנִי יְהוּה אֱלֹהֶיךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעֶךָ נַחְתִּי כִּפְרוּךְ מִצְרַיִם כּוֹשׁ וְסַבָּא תַחְתִּיךָ: ⁴ מֵאֲשֶׁר יִקְרַת בְּעֵינַי נִכְבַּדְתָּ וְאֲנִי אֶהְבַּתִּיךָ וְאֶתָן אָדָם תַּחְתִּיךָ וְלֵאמִים תַּחַת נַפְשֶׁךָ: ⁵ אֶל־תִּירָא כִּי אֶתְךָ־אֲנִי מִמְזַרְחָא אֲבִיא זֶרַעךָ וּמִמְעַרְבֵי אֶקְבָּצְךָ: ⁶ אִמֹר לְצִפּוֹן תֵּנִי וּלְתִימֵן אֶל־תְּכֻלָּאִי הִבִּיאִי בְנֵי מִרְחוּק וּבְנוֹתִי מִקְצֵה הָאֲרֵץ: ⁷ כֻּל־הַנִּקְרָא בְשִׁמִּי וְלְכִבּוּדִי בְּרֵאֲתִיו יִצְרֵתִיו אֶף־עֲשִׂיתִיו: ⁸ הוֹצִיא עִם־עוֹר וְעֵינַיִם יִשׁ וְחֲרָשִׁים וְאֲזִנִּים לְמוֹ: ⁹ כֻּל־הַגּוֹיִם נִקְבְּצוּ יַחַד וַיֵּאסְפוּ לְאִמִּים מִי בְהֶם יִגִּיד זֹאת וְרֵאשְׁנוֹת יִשְׁמִיעֵנוּ יִתְנוּ עֲדִיהֶם וַיִּצְדְּקוּ וַיִּשְׁמְעוּ וַיֵּאמְרוּ אִמֶּת: ¹⁰ אֶתָם עַדִּי נִאֲסִי־הוּהָ וְעֲבָדִי אֲשֶׁר בַּחֲרַתִּי לְמַעַן תִּדְעוּ וְתִאמְנִנוּ לִי וְתִבְיִנוּ כִּי־אֲנִי הוּא לְפָנַי לֹא־נוֹצֵר אֵל

ואחרי לא יהיה: **ס 11** אנכי אנכי יהוה ואין מבלעדי מושיע: **12** אנכי הגדתי והושעתי והשמעתי ואין בכם זר ואתם ערי נאם־יהוה ואני־אל: **13** גם־מיום אני הוא ואין מידי מציל אפעל ומוי ישיבנה: **ס 14** כה־אמר יהוה גאלכם קדוש ישראל למענכם שלחתי בבלה והורדתי בריחים כלם וכשדים באניות רנתם: **15** אני יהוה קדושכם בורא ישראל מלככם: **ס 16** כה אמר יהוה הנותן בים דרך ובמים עזים נתיבה: **17** המוציא רכב־סוס חיל ועזו יחדו ישכבו בלי־יקומו דעכו כפשתה כבו: **18** אל־תזכרו ראשנות וקדמניות אל־תחבננו: **19** הנני עשה חדשה עתה תצמח הלוא תדעוה אף אשים במדבר דרך בישמון נהרות: **20** תכבדני חית השדה תנים ובנות יענה כ־ננתתי במדבר מים נהרות בישמון להשקות עמי בחירי: **21** עסזו יצרתי לי תהלתי יספרו: **ס 22** ולא־אתי קראת יעקב כ־יגעתי בי ישראל: **23** לא־הביאת לי שה עלתיך וזבחיך לא כבדתני לא העבדתיך במנחה ולא הוגעתך בלבונה: **24** לא־קנית לי בכסף קנה וחלב זבחיך לא הרויתני אך העבדתני בחטאותיך הוגעתני בעונתיך: **ס 25** אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני וחטאתיך לא אזכר: **26** הזכירני נשפטה יחד ספר אתה למען תצדק: **27** אביך הראשון חטא ומליציך פשעו בי: **28** ואחלל שרי קדש ואתנה לחרם יעקב וישראל לגדופים: **ס 29** **Isa 44** ועתה שמע יעקב עבדי וישראל בחרתי בו: **30** כה־אמר יהוה עשך ויצרך מבטן יעזרך אל־תירא עבדי יעקב וישרון בחרתי בו: **31** כי אצק־מים על־צמא ונזלים על־יבשה אצק רוחי על־זרעך וברכתי על־צאצאיך: **32** וצמחו בבין חציר כערבים על־יבלי־מים: **33** זה יאמר ליהוה אני וזה יקרא בשם־יעקב וזה יכתב ידו ליהוה ובשם ישראל יכנה: **פ 34** כה־אמר יהוה מלך־ישראל ונאלו יהוה צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים: **35** ומי־כמוני יקרא ויגידה ויערכה לי משומי ע־עולם ואתיות ואשר תבאנה יגידו למו: **36** אל־תפחדו ואל־תרהו הלא מאז השמעתיך והגדתי ואתם עדי היש אלוה מבלעדי ואין צור בל־ידעתי: **37** יצרי־פסל כלם תהו וחמודיהם בל־יועילו ועדיהם המה בל־יראו ובל־ידעו למען יבשו: **38** מי־יצר אל ופסל נסך לבלתי הועיל: **39** הן כל־חבריו יבשו וחרשים המה מאדם יתקבצו כלם יעמדו יפחדו יבשו יחד: **40** חרש ברזל מעצר ופעל בפחם ובמקבות יצרהו ויפעלהו בזרוע כחו גס־רעב ואין כח לא־שתה מים וייעף: **41** חרש עצים נטה קו יתארהו בשרד יעשהו במקצעות ובמחונה יתארהו ויעשהו כתבנית איש כתפארת אדם לשבת בית: **42** לכרת־לו ארזים ויקח תרזה ואלון ויאמץ־לו בעצ־יער נטע ארן ונשם יגדל: **43** והיה לאדם לבער ויקח מהם ויחם אף־ישיק ואפה לחם אף־יפעל־אל וישתחו עשהו פסל ויסגד־למו: **44** חציו שרף במו־אש על־חציו בשר יאכל יצלה צלי וישבע אף־יחם ויאמר האח חמותי ראיתי אור: **45** ושאריתו לאל עשה לפסלו **(יסגד) [יסגד]** לו וישתחו ויתפלל אליו ויאמר הצילני כי אלי אתה: **46** לא ידעו ולא יבינו כי טח מראות עיניהם מהשכיל לבתם: **47** ולא־ישיב אל־לבו ולא דעת ולא־תבונה לאמר חציו שרפתי במו־אש ואף אפיתי על־גחליו לחם אצלה בשר ואכל ויתרו לתועבה אעשה לבול עץ אסגוד: **48** רעה אפר לב הותל הטהו ולא־יציל את־נפשו ולא יאמר הלוא שקר בימיני: **ס 49** זכר־אלה יעקב וישראל כי עבדי־אתה יצרתך עבד־לי אתה ישראל לא תנשני: **50** מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאותיך שובה אלי כי גאלתיך: **51** רנו שמים כ־עשה יהוה הריעו תחתיות ארץ פצחו הרים רנה יער וכל־עץ בו כ־גאל יהוה יעקב ובישראל

יתפאר: פ 24 כה-אמר יהוה גאלך ויצרך מבטן אנכי יהוה עשה כל נטה שמים
 לבדי רקע הארץ (מי) (אתי) [מאתי]: 25 מפר אתות בדים וקסמים יהולל משיב
 חכמים אהור ודעתם ישכל: 26 מקים דבר עברו ועצת מלאכיו ישלים האמר
 לירושלם תושב ולערי יהודה תבנינה וחרבותיה אקומם: 27 האמר לצולה חרבי
 ונהרתיך אוביש: 28 האמר לכורש רעי וכל-חפצי ישלם ולאמר לירושלם תבנה
 והיכל תוסד: ס Isa 45 כה-אמר יהוה למשיחו לכורש אשר-החזקתי בימינו
 לרד-לפניו גוים ומתני מלכים אפתח לפתח לפניו דלתים ושערים לא יסגרו: 2 אני
 לפניך אלך והדורים (אושר) [אישר] דלתות נחושה אשר ובריחי ברזל אנדע: 3
 ונתתי לך אוצרות חשך ומטמני מסתרים למען תדע כי-אני יהוה הקורא בשמך
 אלהי ישראל: 4 למען עבדי יעקב וישראל בחירי ואקרא לך בשמך אכנך ולא
 ידעתי: 5 אני יהוה ואין עוד זולתי אין אלהים אאזרך ולא ידעתי: 6 למען ידעו
 ממזרח-שמש וממערבה כי-אפס בלעדי אני יהוה ואין עוד: 7 יוצר אור ובורא
 חשך עשה שלום ובורא רע אני יהוה עשה כל-אלה: ס 8 הרעיפו שמים ממעל
 ושחקים יולו-צדק תפתח-ארץ ויפרו-ישע וצדקה תצמיח יחד אני יהוה בראתי: ס 9
 הוי רב את-יצרו חרש את-חרשי אדמה היאמר חמר ליצרו מה-תעשה ופעלך
 אין-ידיים לו: ס 10 הוי אמר לאב מה-תוליד ולאשה מה-תחילין: ס 11 כה-אמר
 יהוה קרוש ישראל ויצרו האתיות שאלוני על-בני ועל-פעל ידי תצוני: 12 אנכי
 עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי אני ידי נטו שמים וכל-צבאם צויתי: 13 אנכי
 העירתהו בצדק וכל-דרכיו אישר הוא-יבנה עירי וגלותי ישלח לא במחיר ולא
 בשחד אמר יהוה צבאות: פ 14 כה אמר יהוה יגיע מצרים וסחר-כוש וסבאים
 אנשי מדה עליך יעברו ולך יהיו אחריך ילכו בזקים יעברו ואלוך ישתחוו אליך
 יתפללו אך כך אל ואין עוד אפס אלהים: 15 אכן אתה אל מסתתר אלהי ישראל
 מושיע: 16 בושו וגם-נכלמו כלם יחדו הלכו בכלמה חרשי צירים: 17 ישראל נושע
 ביהוה תשועת עולמים לא-תבשו ולא-תכלמו עד-עולמי עד: פ 18 כי כה
 אמר-יהוה בורא השמים הוא האלהים יצר הארץ ועשה הוא כוננה לא-תהו
 בראה לשבת יצרה אני יהוה ואין עוד: 19 לא בסתר דברתי במקום ארץ חשך לא
 אמרתי לזרע יעקב תהו בקשוני אני יהוה דבר צדק מגיד מושיעם: 20 הקבצו ובאו
 התננשו יחדו פליטי הגוים לא ידעו הנשאים את-עץ פסלם ומתפללים אל-אל לא
 יושיע: 21 הגידו והגישו אף יועצו יחדו מי השמיע זאת מקדם מאז הנידה הלוא
 אני יהוה ואין-עוד אלהים מבלעדי אל-צדיק ומושיע אין זולתי: 22 פנור-אלי והושעו
 כל-אפסי-ארץ כי אני-אל ואין עוד: 23 בי נשבעתי יצא מפי צדקה דבר ולא ישוב
 כילי תכרע כל-ברך תשבע כל-לשון: 24 אך ביהוה לי אמר צדקות ועו עדיו
 יבוא ויבשו כל הנחרים בו: 25 ביהוה יצדקו ויתהללו כל-זרע ישראל: Isa 46 כרע
 בל קרס נבו היו עצביהם לחיה ולבהמה נשאתיכם עמוסות משא לעיפה: 2 קרסו
 כרעו יחדו לא יכלו מלט משא ונפשם בשבי הלכה: ס 3 שמעו אלי בית יעקב
 וכל-שארית בית ישראל העמסים מני-בטן הנשאים מני-רחם: 4 ועד-זקנה אני הוא
 ועד-שיבה אני אסבל אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט: ס 5 למי תדמוני
 ותשוו ותמשלוני ונדמה: 6 הזלים זהב מכיס וכסף בקנה ישקלו ישכרו צורף ויעשהו
 אל יסגרו אף-ישתחוו: 7 ישאהו על-כתף יסבלהו ויניחהו תחתיו ויעמד ממקומו לא
 ימיש אף-יצעק אליו ולא יענה מצרתו לא יושיענו: ס 8 זכרו-זאת והתאששו השיבו

פושעים על-לב: ⁹ זכרו ראשנות מעולם כי אנכי אל ואין עוד אלהים ואפס כמוני:
¹⁰ מניד מראשית אחרית ומקדם אשר לא-נעשו אמר עצתי תקום וכל-הפצי אעשה:
¹¹ קרא ממזרח עיט מארץ מרחק איש **עצתו** **עצתו** אף-דברתי אף-אביאנה
יצרתי אף-אעשנה: **ס** ¹² שמעו אלי אבירי לב הרחוקים מצדקה: ¹³ קרבתי צדקתי
לא תרחק ותשועתי לא תאחר ונתתי בציון תשועה לישראל תפארתי: **ס** **Isa 47** רדי
ושבי על-עפר בתולת בת-בבל שבי-לארץ אין-כסא בת-כשדים כי לא תוסיפי
יקראו-לך רכה וענגה: ² קחי רחים וטהני קמח גלי צמתך חשפי-שבל גלי-שוך
עברי נהרות: ³ תגל ערותך גם תראה חרפתך נקם אקח ולא אפגע אדם: **ס** ⁴
גאלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל: ⁵ שבי דומם ובאי בחשך בת-כשדים כי לא
תוסיפי יקראו-לך גברת ממלכות: ⁶ קצפתי על-עמי חללתי נחלתי ואתנם בידך
לא-שמת להם רחמים על-זקן הכבודת עלך מאד: ⁷ ותאמרי לעולם אהיה גברת עד
לא-שמת אלה על-לבך לא זכרת אחריתה: **ס** ⁸ ועתה שמעו-זאת עדינה היושבת
לבטח האמרה בלבבה אני ואפסי עוד לא אשב אלמנה ולא אדע שכול: ⁹
ותבאנה לך שתי-אלה רגע ביום אחד שכול ואלמן כתמם באו עליך ברב כשפיך
בעצמת חבריך מאד: ¹⁰ ותבטחי ברעתך אמרת אין ראני חכמתך ודעתך היא
שובבתך ותאמרי בלבך אני ואפסי עוד: ¹¹ ובא עליך רעה לא תדעי שחרה ותפל
עליך הוה לא תוכלי כפרה ותבא עליך פתאם שואה לא תדעי: ¹² עמדו-נא
בחברך וברב כשפיך באשר יגעת מנעוריך אולי תוכלי הועיל אולי תערוצי: ¹³
נלאית ברב עצתיך יעמדו-נא ויושיעך **הברו** **הברין** שמים החיים בכוכבים
מודיעם לחדשים מאשר יבאו עליך: ¹⁴ הנה היו קקש אש שרפתם לא-יצילו
את-נפשם מיד להבה אין-נחלת לחמם אור לשבת נגדו: ¹⁵ כן היו-לך אשר יגעת
סחריך מנעוריך איש לעברו תעו אין מושיעך: **ס** **Isa 48** שמעו-זאת בית-יעקב
הנקראים בשם ישראל וממי יהודה יצאו הנשבעים בשם יהוה ובאלהי ישראל
יזכירו לא באמת ולא בצדקה: ² כי-מעיר הקדש נקראו ועל-אלהי ישראל נסמכו
יהוה צבאות שמו: **ס** ³ הראשנות מאז הגדתי ומפי יצאו ואשמיעם פתאם עשיתי
ותבאנה: ⁴ מדעתי כי קשה אתה וניד ברזל ערפך ומצחק נחושה: ⁵ ואניד לך מאז
בטרם תבוא השמעתך פן-תאמר עצבי עשם ופסלי ונסכי צום: ⁶ שמעת חוזה כלה
ואתם הלוא תגידו השמעתך חדשות מעתה ונצרות ולא ידעתם: ⁷ עתה נבראו ולא
מאז ולפני-יום ולא שמעתם פן-תאמר הנה ידעתיו: ⁸ גם לא-שמעת גם לא ידעת
גם מאז לא-פתחה אזנך כי ידעתי בנגד תבגוד ופשע מבטן קרא לך: ⁹ למען שמי
אאריך אפי ותהלתי אחש-לך לבלתי הכריתך: ¹⁰ הנה צרפתך ולא בכסף
בחרתיך בכור עני: ¹¹ למעני למעני אעשה כי איך יחל וכבודי לאחר לא-אתן: **ס**
¹² שמע אלי יעקב וישראל מקראי אני-הוא אני ראשון אף אני אחרון: ¹³ אף-ידי
יסדה ארץ וימיני טפחה שמים קרא אני אליהם יעמדו יחדו: ¹⁴ הקבצו כלכם
ושמעו מי בהם הגיד את-אלה יהוה אהבו יעשה חפצו בבבל וזרעו כשדים: ¹⁵ אני
אני דברתי אף-קראתיו הביאתיו והצליח דרכו: ¹⁶ קרבו אלי שמעו-זאת לא מראש
בסתר דברתי מעת היותה שם אני ועתה אדני יהוה שלחני ורוחו: **פ** ¹⁷ כה-אמר
יהוה גאלך קדוש ישראל אני יהוה אלהיך מלמדך להועיל מדריכך בדרך תלך:
¹⁸ לוא הקשבת למצותי ויהי כנהר שלומך וצדקתך כגלי הים: ¹⁹ ויהי כחול זרעך
וצאצאי מעיך כמעתי לא-יכרת ולא-ישמד שמו מלפני: ²⁰ צאו מבבל ברחו

מכשדים בקול רנה הגידו השמיעו זאת הוציאוה עד-קצה הארץ אמרו נאל יהוה עבדו יעקב: **21** ולא צמאו בחרבות הולכים מים מצור הזיל למו ויבקע-צור ויזבו מים: **22** אין שלום אמר יהוה לרשעים: **Isa 49** **ס** שמעו איים אלי והקשיבו לאמים מרחוק יהוה מבטן קראני ממעי אמי הזכיר שמי: **2** וישם פי כחרב חדה בצל ידו החביאני וישימני לחץ ברור באשפתו הסתירני: **3** ויאמר לי עבדי-אתה ישראל אשר-בך אתפאר: **4** ואני אמרתי לריק יגעתי לתהו והבל כחי כליתי אכן משפטי אתי-יהוה ופעלתי את-אלהי: **5** ועתה אמר יהוה יצרי מבטן לעבד לו לשובב יעקב אליו וישראל **(לא)** **(לא)** יאסף ואכבד בעיני יהוה ואלהי היה עזי: **6** ויאמר נקל מהיותך לי עבד להקים את-שבטי יעקב **(ונצירי)** **(ונצירי)** ישראל להשיב ונתתיך לאור גוים להיות ישועתי עד-קצה הארץ: **7** **ס** **7** כה אמר-יהוה גאל ישראל קדושו לבזה-נפש למתעב גוי לעבד משלים מלכים יראו וקמו שרים וישתחוו למען יהוה אשר נאמן קדש ישראל ויבחרך: **8** כה אמר יהוה בעת רצון עניתיך וביום ישועה עזרתך ואצרך ואתנך לברית עם להקים ארץ להנחיל נחלות שממות: **9** לאמר לאסורים צאו לאשר בחשך הגלו על-דרכים ירעו ובכל-שפיים מרעיתם: **10** לא ירעבו ולא יצמאו ולא-יכם שרב ושמש כי-מרחמם ינהגם ועל-מבועי מים ינהלם: **11** ושמתי כל-הרי לדרך ומסלתי ירמון: **12** הנה-אלה מרחוק יבאו והנה-אלה מצפון ומים ואלה מארץ סינים: **13** רנו שמים וגילי ארץ **(יפצחו)** **(יפצחו)** הרים רנה כי-נחם יהוה עמו ועניו ירחם: **14** **ס** **14** ותאמר ציון עזבני יהוה ואדני שכחני: **15** התשכח אשה עולה מרחם בן-בטנה גס-אלה תשכחנה ואנכי לא אשכחך: **16** הן על-כפים חקתיך חומתיך נגדי תמיד: **17** מהרו בניך מהרסיך ומחרביך ממך יצאו: **18** שאי-סביב עניך וראי כלם נקבצו באולך חי-אני נאם-יהוה כי כלם כעדי תלבשי ותקשרים ככלה: **19** כי חרבתיך ושממתיך וארץ הרסתיך כי עתה תצרי מיושב ורחקו מבלעיך: **20** עוד יאמרו באזניך בני שכליך צר-לי המקום גשה-לי ואשבה: **21** ואמרת בלבבך מי ילד-לי את-אלה ואני שכולה וגלמודה גלה וסורה ואלה מי גדל הן אני נשארתי לבדי אלה איפה הם: **22** **פ** **22** כה-אמר אדני יהוה הנה אשא אל-גוים ידי ואל-עמים ארים נסי והביאו בניך בחצן ובנתיך על-כתף תנשאנה: **23** והיו מלכים אמניך ושרותיהם מיניקתיך אפים ארץ ישתחוו לך ועפר רגליך ילחכו וידעת כי-אני יהוה אשר לא-יבשו קוי: **24** **ס** **24** היקח מגבור מלקוח ואם-שבי צדיק ימלט: **25** כי-כה אמר יהוה גס-שבי גבור יקח ומלקוח עריץ ימלט ואת-יריבך אנכי אריב ואת-בניך אנכי אושיע: **26** והאכלתי את-מוניך את-בשרם וכעסי דמם ישכרון וידעו כל-בשר כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר יעקב: **ס**

Isa 50 **ס** כה אמר יהוה אי זה ספר כריתות אמכם אשר שלחתיה או מי מנושי אשר-מכרתי אתכם לו הן בעונתיכם נמכרתם ובפשעיכם שלחה אמכם: **2** מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה הקצור קצרה ידי מפרדות ואם-אין-בי כח להציל הן כנערתי אחריב ים אשים נהרות מדבר תבאש דגתם מאין מים ותמת בצמא: **3** אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם: **4** **ס** **4** אדני יהוה נתן לי לשון למודים לדעת לעות אתי-עף דבר יעיר בבקר בבקר יעיר לי און לשמע כלמודים: **5** אדני יהוה פתח-לי און ואנכי לא מריתי אחור לא נסוגתי: **6** גוי נתתי למכים ולחי למרשים פני לא הסתרתי מכלמות ורק: **7** ואדני יהוה יעזר-לי על-כן לא נכלמתי על-כן שמתי פני כחלמיש ואדע כי-לא אבוש: **8** קרוב מצדיקי מי-יריב אתי נעמדה

יחד מי־בעל משפטי יגש אלי: **9** הן אדני יהוה יעזר־לי מִי־הוא ירשיעני הן כלם
 כבגד יבלו עש יאכלם: **10** מי בכם ירא יהוה שמע בקול עבדו אשר הלך חשכים
 ואין נגה לו יבטח בשם יהוה וישען באלהיו: **11** הן כלכם קדחי אש מאזרי זיקות
 לכו באור אשכם ובזיקות בערתם מידי היתה־זאת לכם למעצבה תשכבון: **Isa 51 פ**
 שמעו אלי רדפי צדק מבקשי יהוה הביטו אל־צור חצבתם ואל־מקבת בור
 נקרתם: **2** הביטו אל־אברהם אביכם ואל־שרה תחוללכם כִּי־אחד קראתיו ואברכהו
 וארבהו: **3** כִּי־נחם יהוה ציון נחם כל־חרבתיה וישם מדברה כעדן וערבתה
 כנגן־יהוה ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה: **4** הקשיבו אלי עמי ולאומי
 אלי האזינו כי תורה מאתי תצא ומשפטי לאור עמים ארגיע: **5** קרוב צדקי יצא
 ישעי וזרעי עמים ישפטו אלי איים יקוו ואל־זרעי ייחלון: **6** שאו לשמים עיניכם
 והביטו אל־הארץ מתחת כִּי־שמים כעשן נמלחו והארץ כבגד תבלה וישביה
 כמורכן ימותון וישועתי לעולם תהיה וצדקתי לא תחת: **7** שמעו אלי ידעי צדק
 עם תורתִי בלבם אל־תיראו חרפת אנוש ומגדפתם אל־תחתו: **8** כי כבגד יאכלם עש
 וכצמר יאכלם סס וצדקתי לעולם תהיה וישועתי לדור דורים: **9** עורי עורי
 לבשר־עזו זרוע יהוה עורי כימי קדם דרות עולמים הלוא את־היא המחצבת רהב
 מחוללת תנין: **10** הלוא את־היא המחרכת ים מי תהום רבה השמה מעמקי־ים דרך
 לעבר גאולים: **11** ופדויי יהוה ישובון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על־ראשם
 ששון ושמחה ישיגון נסו יגון ונאחה: **12** אנכי אנכי הוא מנחמכם מִי־את ותיראי
 מאנוש ימות ומבן־אדם חציר ינתן: **13** ותשכח יהוה עשך נוטה שמים ויסד ארץ
 ותפחד תמיד כל־היום מפני חמת המציק כאשר כונן להשחית ואיה חמת המציק:
14 מהר צעה להפתח ולאימות לשחת ולא יחסר לחמו: **15** ואנכי יהוה אלהיך רגע
 הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו: **16** ואשים דברי בפיך ובצל ידי כסיתך לנטע
 שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי־אתה: **17** התעוררי התעוררי קומי ירושלם
 אשר שתי מיד יהוה את־כוס חמתו את־קבעת כוס התרעלה שתי מציט: **18**
 אין־מנהל לה מכל־בנים ילדה ואין מחזיק בידה מכל־בנים גדלה: **19** שתי הנה
 קראתיך מי ינוד לך השד והשבר והרעב והחרב מי אנחמך: **20** בניך עלפו שכבו
 בראש כל־חוצות כתוא מכמר המלאים חמת־יהוה גערת אלהיך: **21** לכן שמע־נא
 זאת עניה ושכרת ולא מיון: **22** כה־אמר אדניך יהוה ואלהיך יריב עמו הנה
 לקחתי מידך את־כוס התרעלה את־קבעת כוס חמתי לא־תוסיפי לשתותה עוד: **23**
 ושמתי ביד־מוגך אשר־אמרו לנפשך שחי ונעברה ותשימי כארץ גוך וכחוף
 לעברים: **Isa 52 ס** עורי עורי לבשי עזך ציון לבשי בגדי תפארתך ירושלם עיר
 הקדש כי לא יוסף יבא־בך עוד ערל וטמא: **2** התנערי מעפר קומי שבי ירושלם
(התפתחו) [התפתח] מוסרי צוארך שביה בת־ציון: **3** כי־כה אמר יהוה חנם
 נמכרתם ולא בכסף תגאלו: **4** כי כה אמר אדני יהוה מצרים ירד־עמי בראשנה
 לגור שם ואשור באפס עשקי: **5** ועתה **(מי־לי) [מה־לי]** פה נאם־יהוה כילקח עמי
 חנם **(משלו) [משליו]** יהילילו נאם־יהוה ותמיד כל־היום שמי מנאץ: **6** לכן ידע עמי
 שמי לכן ביום ההוא כִּי־אני־הוא המדבר הנני: **7** מה־נאוו על־ההרים רגלי מבשר
 משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה אמר לציון מלך אלהיך: **8** קול צפוף
 נשאו קול יחדו ירננו כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון: **9** פצחו רננו יחדו חרבות
 ירושלם כִּי־נחם יהוה עמו גאל ירושלם: **10** חשף יהוה את־זרוע קדשו לעיני

כל־הגוים וראו כל־אפס־ארץ את ישועת אלהינו: **ס 11** סורו סורו צאו משם טמא
 אל־תגעו צאו מתוכה הברו נשאי כלי יהוה: **12** כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא
 תלכו כ־יהלך לפניכם יהוה ומאספכם אלהי ישראל: **ס 13** הנה ישכיל עבדי ירום
 ונשא וגבה מאד: **14** כאשר שממו עליך רבים כ־משחת מאיש מראהו ותארו מבני
 אדם: **15** כן יזה גוים רבים עליו יקפצו מלכים פיהם כי אשר לא־ספר להם ראו
 ואשר לא־שמעו התבוננו: **Isa 53** מי האמין לשמעטנו וזרוע יהוה על־מי נגלתה: **2**
 ויעל כיונק לפניו וכשרש מארץ ציה לא־תאר לו ולא הדר ונראהו ולא־מראה
 ונחמדו: **3** נבזה וחדל אישים איש מכאבות וידוע חלי וכמסתר פנים ממנו נבזה
 ולא חשבנהו: **4** אכן חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם ואנחנו חשבנהו נגוע מכה
 אלהים ומענה: **5** והוא מחלל מפשענו מדכא מעונתינו מוסר שלומנו עליו ובחברתו
 נרפא־לנו: **6** כלנו כצאן תעינו איש לדרכו פנינו ויהוה הפגיע בו את עון כלנו: **7**
 נגש והוא נענה ולא יפתח־פיו כשה לטבח יובל וכרחל לפני נזויה נאלמה ולא
 יפתח פיו: **8** מעצר וממשפט לקח ואת־דורו מי ישוחח כי נגזר מארץ חיים מפשע
 עמי נגע למו: **9** ויתן את־רשעים קברו ואת־עשיר במתו על לא־חמס עשה ולא
 מרמה בפיו: **10** ויהוה חפץ דכאו החלי א־תשים אשם נפשו יראה זרע יאריך
 ימים וחפץ יהוה בידו יצלה: **11** מעמל נפשו יראה ישבע בדעתו יצדיק צדיק עבדי
 לרבים ועונתם הוא יסבל: **12** לכן אחלק־לו ברבים ואת־עצומים יחלק שלל תחת
 אשר הערה למות נפשו ואת־פשעים נמנה והוא חטא־רבים נשא ולפשעים יפגיע: **ס**
Isa 54 רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי לא־חלה כ־רבים בני־שוממה מבני
 בעולה אמר יהוה: **2** הרחיבי מקום אהלך ויריעות משכנותיך ישו אל־תחשכי
 האריכי מיתריך ויתרתיך חזקי: **3** כ־ימינן ושמאול תפרצי וזרעך גוים יירש וערים
 נשמות יושיבו: **4** אל־תיראי כ־לא תבושי ואל־תכלמי כי לא תחפירי כי בשת
 עלומיך תשכחי וחרפת אלמוותיך לא תזכיר־עוד: **5** כי בעליך עשיך יהוה צבאות
 שמו וגאלך קדוש ישראל אלהי כל־הארץ יקרא: **6** כ־כאשה עזובה ועצובת רוח
 קראך יהוה ואשת נעורים כי תמאס אמר אלהיך: **7** ברגע קטן עזבתך וברחמים
 גדלים אקבצך: **8** בשצף קצף הסתרתי פני רגע ממך ובחסד עולם רחמתיך אמר
 גאלך יהוה: **ס 9** כ־ימי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מ־ינח עוד על־הארץ כן
 נשבעתי מקצף עליך ומגער־בך: **10** כי ההרים ימושו והגבעות תמוטנה וחסדי
 מאתך לא־ימושו וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך יהוה: **ס 11** עניה סערה לא
 נחמה הנה אנכי מרביץ בפורך אבניך ויסדתיך בספירים: **12** ושמתי כדכד שמשתיך
 ושעריך לאבני אקדה וכל־גבולך לאבני־חפץ: **13** וכל־בניך למודי יהוה רוב שלום
 בניך: **14** בצדקה תכונני רחמי מעשק כ־לא תיראי וממחתה כי לא־תקרב אליך: **15**
 הן גור יגור אפס מאותי מיגר אתך עליך יפול: **16** **(הן)** **[הנהן]** אנכי בראתי חרש
 נפח באש פחם ומוציא כלי למעשהו ואנכי בראתי משחית לחבל: **17** כל־כלי יוצר
 עליך לא יצלה וכל־לשון תקום־אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי יהוה
 וצדקתם מאתי נא־ייהוה: **ס Isa 55** הוי כל־צמא לכו למים ואשר אין־לו כסף לכו
 שברו ואכלו ולכו שברו בלוא־כסף ובלוא מחיר יין וחלב: **2** למה תשקלו־כסף
 בלוא־לחם ויגיעכם בלוא לשבעה שמעו שמעו אלי ואכלו־טוב ותתענג בדשן
 נפשכם: **3** הטו אזנכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם ברית עולם חסדי
 דוד הנאמנים: **4** הן עד לאומים נתתו נגיד ומצוה לאמים: **5** הן גוי לא־תדע תקרא

ונגי לא־ידעוך אליך ירוצו למען יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך: **ס 6**
 דרשו יהוה בהמצאו קראהו בהיותו קרוב: **7** יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבתי
 וישב אליהוה וירחמהו ואל־אלהינו כִּי־ירבה לסלוח: **8** כי לא מחשבתי
 מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה: **9** כִּי־גבהו שמים מארץ כן גבהו דרכי
 מדרכיכם ומחשבתי ממחשבותיכם: **10** כי כאשר ירד הגשם והשלג מן־השמים ושמה
 לא ישוב כי א־הרוה את־הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם לאכל:
11 כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא־ישוב אלי ריקם כי א־עשה את־אשר חפצתי
 והצליח אשר שלחתי: **12** כִּי־בשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצחו
 לפניכם רנה וכל־עצי השדה ימחאו־כף: **13** תחת הנעצוץ יעלה ברוש **[תחת]** **[ותחת]**
 הסרפד יעלה הדס והיה ליהוה לשם לאות עולם לא יכרת: **ס Isa 56** כה אמר
 יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כִּי־קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות: **2** אשרי
 אנוש יעשה־זאת ובן־אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל־רע: **ס 3**
3 ואל־יאמר בן־הנכר הנלוה אליהוה לאמר הברל יבדילני יהוה מעל עמו
 ואל־יאמר הסריס הן אני עץ יבש: **ס 4** כִּי־כה אמר יהוה לסריסים אשר ישמרו
 את־שבתותי ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים בבריתי: **5** ונתתי להם ביתי ובחומתי
 יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן־לו אשר לא יכרת: **ס 6** ובני הנכר
 הנלוים על־יהוה לשרתו ולאהבה את־שם יהוה להיות לו לעבדים כל־שמר שבת
 מחללו ומחזיקים בבריתי: **7** והביאותים אל־הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי
 עולתיהם וזבחייהם לרצון על־מזבחי כי ביתי בית־תפלה יקרא לכל־העמים: **8** נאם
 אדני יהוה מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו: **9** כל חיתו שדי אתיו
 לאכל כל־חיתו ביער: **ס 10** **[צפו]** **[צפון]** עורים כלם לא ידעו כלם כלבים אלמים
 לא יוכלו לנבח הזים שכבים אהבי לנום: **11** והכלבים עזי־נפש לא ידעו שבעה
 והמה רעים לא ידעו הבין כלם לדרכם פנו איש לבצעו מקצהו: **12** אתיו
 אקחה־יין ונסבאה שכר והיה כזה יום מחר גדול יתר מאד: **Isa 57** הצדיק אבד ואין
 איש שם על־לב ואנשי־חסד נאספים באין מבין כִּי־מפני הרעה נאסף הצדיק: **2**
 יבוא שלום ינוחו על־משכבותם הלך נכחו: **3** ואתם קרבו־הנה בני עננה זרע מנאף
 ותזנה: **4** על־מי תתענגו על־מי תרחיבו פה תאריכו לשון הלוא־אתם ילדי־פשע זרע
 שקר: **5** הנחמים באלים תחת כל־עץ רענן שחטי הילדים בנחלים תחת סעפי
 הסלעים: **6** בחלקי־נחל חלקך הם הם גורלך גס־להם שפכת נסך העלית מנחה
 העל אלה אנחם: **7** על הר־גבה ונשא שמת משכבך גס־שם עלית לזבח זבח: **8**
 ואחר הדלת והמזוזה שמת זכרונך כי מאתי גלית ותעלי הרחבת משכבך
 ותכרת־לך מהם אהבת משכבם יד חזית: **9** ותשרי למלך בשמן ותרבי רקחוך
 ותשלחי צריך עד־מרחק ותשפילי עד־שאוּל: **10** ברב דרכך יגעת לא אמרת נואש
 חית ירך מצאת על־כן לא חלית: **11** ואת־מי דאנת ותיראי כי תכזבי ואותי לא
 זכרת לא־שמת על־לבך הלא אני מחשה ומעלם ואותי לא תיראי: **12** אני אגיד
 צדקתך ואת־מעשיך ולא יועילוך: **13** בועקך יצילך קבוציך ואת־כלם ישא־רוח
 יקח־הבל והחוסה בי ינחל־ארץ ויירש הר־קדשי: **14** ואמר סלו־סלו פנו־דרך הרימו
 מכשול מדרך עמי: **ס 15** כי כה אמר רם ונשא שכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש
 אשכון ואת־דכא ושפל־רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים: **16** כי לא
 לעולם אריב ולא לנצח אקצוף כִּי־רוח מלפני יעטוף ונשמות אני עשיתי: **17** בעון

בצעו קצפתי ואכהו הסתר ואקצף וילך שובב בדרך לבו: **18** דרכיו ראיתי וארפאהו ואנחהו ואשלם נחמים לו ולאבליו: **19** בורא **[נוב]** **[ניב]** שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו: **20** והרשעים כים נגרש כי השקט לא יוכל ויגרשו מימיו רפש וטיט: **21** אין שלום אמר אלהי לרשעים: **ס Isa 58** קרא בגרון אל־תחשך כשופר הרם קולך והגד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם: **2** ואותי יום יום ידרשון ודעת דרכי יחפצון כגוי אשר־צדקה עשה ומשפט אלהיו לא עזב ישאלוני משפטי־צדק קרבת אלהים יחפצון: **3** למה צמנו ולא ראית ענינו נפשנו ולא תדע הן ביום צמכם תמצאו־חפץ וכל־עצביכם תנגשו: **4** הן לריב ומצה תצומו ולהכות באגרף רשע לא־תצומו כיום להשמיע במרום קולכם: **5** הכזה יהיה צום אבחרהו יום ענות אדם נפשו הלכף כאגמן ראשו ושק ואפר יציע הלזה תקרא־צום ויום רצון ליהוה: **6** הלוא זה צום אבחרהו פתח חרצבות רשע התר אגדות מוטה ושלח רצוצים חפשים וכל־מוטה תנתקו: **7** הלוא פרס לרעב לחמך ועניים מרודים תביא בית כ־תראה ערם וכסיתו ומבשרך לא תתעלם: **8** אז יבקע כשחר אורך וארכתך מהרה תצמח והלך לפניך צדקך כבוד יהוה יאספך: **9** אז תקרא ויהוה יענה תשוע ויאמר הנני א־תסיר מתוכך מוטה שלח אצבע ודבר־און: **10** ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע וזרח בחשך אורך ואפלתך כצהרים: **11** ונחך יהוה תמיד והשביע בצחצחות נפשך ועצמתך יחליץ והיית כגן רוח וכמוצא מים אשר לא־יכזבו מימיו: **12** ובנו ממך חרבות עולם מוסדי דור־ודור תקומם וקרא לך גדר פרץ משבב נתיבות לשבת: **13** א־תשיב משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יהוה מכבד וכבדתו מעשות דרכך ממצוא חפצך ודבר דבר: **14** אז תתענג על־יהוה והרכבתך על־**[במותי]** **[במתין]** ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר: **ס Isa 59** הן לא־קצרה ידי־יהוה מהושיע ולא־כבדה אזנו משמוע: **2** כי א־סעונתיכם היו מבדלים בינכם לבין אלהיכם וחטאותיכם הסתירו פנים מכם משמוע: **3** כי כפיכם ננאלו בדם ואצבעותיכם בעון שפתותיכם דברו־שקר לשונכם עולה תהגה: **4** אין־קרא בצדק ואין נשפט באמונה בטוח על־תהו ודבר־שוא הרו עמל והוליד און: **5** ביצי צפעוני בקעו וקורי עכביש יארגו האכל מביצייהם ימות והזורה תבקע אפעה: **6** קוריהם לא־יהיו לבגד ולא יתכסו במעשיהם מעשייהם מעשי־און ופעל חמס בכפיהם: **7** רגליהם לרע ירצו וימהרו לשפך דם נקי מחשבותיהם מחשבות און שד ושבר במסלותם: **8** דרך שלום לא ידעו ואין משפט במעגלותם נתיבותיהם עקשו להם כל דרך בה לא ידע שלום: **9** על־כן רחק משפט ממנו ולא תשיגנו צדקה נקוה לאור והנה־חשך לננהות באפלות נהלך: **10** נגששה כעורים קיר וכאין עינים נגששה כשלנו בצהרים כנשף באשמינים כמתים: **11** נהמה כדבים כלנו וכיונים הגה נהגה נקוה למשפט ואין לי־שועה רחקה ממנו: **12** כ־רבו פשעינו נגדך וחטאותינו ענתה בנו כ־פשעינו אתנו ועונתינו ידענום: **13** פשע וכחש ביהוה ונסוג מאחר אלהינו דבר־עשק וסרה הרו והגו מלב דבר־י־שקר: **14** והסג אחור משפט וצדקה מרחוק תעמד כ־כשלה ברחוב אמת ונכחה לא־תוכל לבוא: **15** ותהי האמת נעדרת וסר מרע משתולל וירא יהוה וירע בעיניו כ־אין משפט: **16** וירא כ־אין איש וישתומם כי אין מפניע ותושע לו זרעו וצדקתו היא סמכתה: **17** וילבש צדקה כשרין וכובע ישועה בראשו וילבש בגדי נקם תלבשת ויעט כמעיל קנאה: **18** כעל גמלות כעל

ישלם חמה לצריו גמול לאיביו לאיים גמול ישלם: **19** ויראו ממערב את-שם יהוה וממזרח-שמש את-כבודו כ-יבוא כנהר צר רוח יהוה נססה בו: **20** ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יהוה: **21** ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליך ודברי אשר-שמתי בפיך לא-ימושו מפיך זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה מעתה ועד-עולם: **Isa 60** קומי אורי כי בא אורך וכבוד יהוה עליך זרח: **2** כיהנה החשך יכסה-ארץ וערפל לאמים ועליך יזרח יהוה וכבודו עליך יראה: **3** והלכו גוים לאורך ומלכים לנגה זרחך: **4** שאי-סביב עניך וראי כלם נקבצו באורך בניך מרחוק יבאו ובנתיך על-צד תאמנה: **5** אז תראי ונהרת ופחד ורחב לבבך כ-ייהפך עליך המון ים חיל גוים יבאו לך: **6** שפעת גמלים תכסך בכרי מדין ועיפה כלם משבא יבאו זהב ולבונה ישאו ותהלת יהוה יבשרו: **7** כל-צאן קדר יקבצו לך אילי נביות ישרתונך יעלו על-רצון מזבחי ובית תפארתי אפאר: **8** מי-אלה כעב תעופינה וכיונים אל-ארבתיהם: **9** כ-ילי איים יקוו ואניות תרשיש בראשנה להביא בניך מרחוק כספם וזהבם אתם לשם יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך: **10** ובנו בני-נכר חמתוך ומלכיהם ישרתונך כי בקצפי הכיתוך וברצוני רחמתוך: **11** ופתחו שעריך תמיד יומם ולילה לא יסגרו להביא אליך חיל גוים ומלכיהם נהוגים: **12** כ-יהגוי והממלכה אשר לא-יעבדוך יאבדו והגוים חרב יחרבו: **13** כבוד הלבנון אליך יבוא ברוש תדהר ותאשור יחדו לפאר מקום מקדשי ומקום רגלי אכבד: **14** והלכו אליך שחוח בני מעניך והשתחוו על-כפות רגליך כל-מנאצריך וקראו לך עיר יהוה ציון קדוש ישראל: **15** תחת היותך עזובה ושנואה ואין עובר ושמתיך לגאון עולם משוש דור ודור: **16** וינקת חלב גוים ושר מלכים תינקי וידעת כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר יעקב: **17** תחת הנחשת אביא זהב ותחת הברזל אביא כסף ותחת העצים נחשת ותחת האבנים ברזל ושמתי פקדתך שלום ונגשיך צדקה: **18** לא-ישמע עוד חמס בארצך שר ושבר בנבולריך וקראת ישועה חומתיך ושעריך תהלה: **19** לא-יהיה-לך עוד השמש לאור יומם ולנגה הירח לא-יאיר לך והיה-לך יהוה לאור עולם ואלהיך לתפארתך: **20** לא-יבוא עוד שמשך וירחך לא יאסף כי יהוה יהיה-לך לאור עולם ושלמו ימי אבלך: **21** ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר **[מטעו]** **[מטעי]** מעשה ידי להתפאר: **22** הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני יהוה בעתה אחישנה: **Isa 61** רוח אדני יהוה עלי יען משח יהוה אתי לבשר ענוים שלחני לחבש לנשבר-י לב לקרא לשבויים דרור ולאסורים פקח-קוח: **2** לקרא שנת-רצון ליהוה ויום נקם לאלהינו לנחם כל-אבלים: **3** לשום לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר שמן ששון תחת אבל מעשה תהלה תחת רוח כהה וקרא להם אילי הצדק מטע יהוה להתפאר: **4** ובנו חרבות עולם שממות ראשנים יקוממו וחדשו ערי חרב שממות דור ודור: **5** ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נכר אכריכם וכרמיכם: **6** ואתם כהני יהוה תקראו משרתי אלהינו יאמר לכם חיל גוים תאכלו ובכבודם תתמרו: **7** תחת בשתכם משנה וכלמה ירנו חלקם לכן בארצם משנה יירשו שמחת עולם תהיה להם: **8** כי אני יהוה אהב משפט שוא גזל בעולה ונתתי פעלתם באמת וברית עולם אכרות להם: **9** ונודע בגוים זרעם וצאצאיהם בתוך העמים כל-ראיהם יכירו כי הם זרע ברך יהוה: **10** שוש איש ביהוה תגל נפשי באלהי כי הלבשוני בגדי-ישע מעיל צדקה יעטני כחתן יכהן פאר וככלה תעדה כליה: **11** כי כארץ תוציא צמחה וכגנה

זרועיה תצמיח כן אדני יהוה יצמיח צדקה ותהלה נגד כל-הגוים: **Isa 62** למען ציון לא אחשה ולמען ירושלים לא אשקוט עד-יצא כננה צדקה וישועתה כלפיד יבער: **2** וראו גוים צדקך וכל-מלכים כבודך וקרא לך שם חדש אשר פי יהוה יקבנו: **3** והיית עטרת תפארת ביד-יהוה **(וצנף)** **[וצנף]** מלוכה בכף-אלהיך: **4** לא-יאמר לך עוד עזובה ולא-רצך לא-יאמר עוד שממה כי לך יקרא חפציבה ולא-רצך בעולה כי-חפץ יהוה בך וארצך תבעל: **5** כי-יבעל בחור בתולה יבעלוך בניך ומשוש חתן על-כלה ישיש עליך אלהיך: **6** על-חומתיך ירושלים הפקדתי שמרים כל-היום וכל-הלילה תמיד לא יחשו המזכרים את-יהוה אל-דמי לכם: **7** ואל-תחננו דמי לו עד-יכונן ועד-ישים את-ירושלים תהלה בארץ: **8** נשבע יהוה בימינו ובזרוע עזו אס-אתן את-דגנך עוד מאכל לאיביך ואס-ישתו בני-נכר תירושך אשר יגעת בו: **9** כי מאספיו יאכלהו והללו את-יהוה ומקבציו ישתהו בחצרות קדשי: **ס** **10** עברו עברו בשערים פנו דרך העם סלו סלו המסלה סקלו מאבן הרימו נס על-העמים: **11** הנה יהוה השמיע אל-קצה הארץ אמרו לבת-ציון הנה ישעך בא הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו: **12** וקראו להם עם-הקדש גאולי יהוה ולך יקרא דרושה עיר לא נעזבה: **ס** **Isa 63** מ-זה בא מאדום חמוץ בנדים מבצרה זה הדור בלבשו צעה ברב כחו אני מדבר בצדקה רב להושיע: **2** מדוע אדם ללבושך ובגדיך כדרך בנת: **3** פורה דרכתי לבדי ומעמים אין-איש אתי ואדרכם באפי וארמסם בחמתי וז נצחם על-בגדי וכל-מלבושי אנאלתי: **4** כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה: **5** ואביט ואין עזר ואשתומם ואין סומך ותושע לי זרעי וחמתי היא סמכתני: **6** ואבוס עמים באפי ואשכרם בחמתי ואוריד לארץ נצחם: **ס** **7** חסדי יהוה אזכיר תהלת יהוה כעל כל אשר-נגמלנו יהוה ורב-טוב לבית ישראל אשר-נגמלם כרחמיו וכרב חסדיו: **8** ויאמר אך-עמי המה בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע: **9** בכל-צרתם **(לא)** **[לך]** צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם כל-ימי עולם: **10** והמה מרו ועצבו את-רוח קדשו ויהפך להם לאויב הוא נלחם-בם: **11** ויזכר ימי-עולם משה עמו איה המעלם מים את רעי צאנו איה השם בקרבו את-רוח קדשו: **12** מוליך לימין משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו שם עולם: **13** מוליכם בתהמות כסוס במדבר לא יכשלו: **14** כבהמה בבקעה תרד רוח יהוה תניחנו כן נהגת עמך לעשות לך שם תפארת: **15** הבט משמים וראה מזבל קדשך ותפארתך איה קנאתך וגבורתך המון מעיך ורחמיך אלי התאפקו: **16** כי-אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה יהוה אבינו גאלנו מעולם שמך: **17** למה תתענו יהוה מדרכיך תקשיח לבנו מיראתך שוב למען עבדיך שבטי נחלתך: **18** למצער ירשו עם-קדשך צרינו בוססו מקדשך: **19** היינו מעולם לא-משלת בם לא-נקרא שמך עליהם לוא-קרעת שמים ירדת מפניך הרים נזלו: **Isa 64** כקדה אש המסים מים תבעה-אש להודיע שמך לצריך מפניך גוים ירגזו: **2** בעשותך נוראות לא נקוה ירדת מפניך הרים נזלו: **3** ומעולם לא-שמעו לא האזינו עין לא-ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה-לו: **4** פגעת את-שש ועשה צדק בדרכיך יזכרוך הן-אתה קצפת ונחטא בהם עולם ונושע: **5** ונהי כטמא כלנו וכבגד עדים כל-צדקתינו ונבל כעלה כלנו ועוננו כרוח ישאנו: **6** ואין-קורא בשמך מתעורר להחזיק בך כי-הסתרת פניך ממנו ותמוגנו ביד-עוננו: **7** ועתה יהוה אבינו אתה אנחנו החמר ואתה יצרנו ומעשה ידך כלנו: **8** אל-תקצף יהוה עד-מאד

ואל-לעד תזכר עון הן הבטנא עמך כלנו: 9 ערי קדשך היו מדבר ציון מדבר היתה ירושלם שממה: 10 בית קדשנו ותפארתנו אשר הללוך אבתינו היה לשרפת אש וכל-מחמדינו היה לחרבה: 11 העל-אלה תתאפק יהוה תחשה ותעננו עד-מאד: **Isa 65** ס נדרשתי ללוא שאלו נמצאתי ללא בקשני אמרתי הנני אל-גוי לא-קרא בשמי: 2 פרשתי ידי כל-היום אל-עם סורר ההלכים הדרך לא-טוב אחר מחשבתיהם: 3 העם המכעיסים אותי על-פני תמיד זבחים בנגות ומקטרים על-הלבנים: 4 הישבים בקברים ובנצורים ילינו האכלים בשר החזיר **ופרק** **[ומרק]** פגלים כליהם: 5 האמרים קרב אליך אל-תגשבי כי קדשתוך אלה עשן באפי אש יקדת כל-היום: 6 הנה כתובה לפני לא אחשה כי אס-שלמתי ושלמתי על-חיקם: 7 עונתיכם ועונת אבותיכם יחדו אמר יהוה אשר קטרו על-ההרים ועל-הגבעות חרפוני ומדתי פעלתם ראשנה **על** **[אל]**-חיקם: **ס** 8 כה אמר יהוה כאשר ימצא התירוש באשכול ואמר אל-תשחיתו כי ברכה בו כן אעשה למען עבדי לבלתי השחית הכל: 9 והוצאתי מיעקב זרע ומיהודה יורש הרי וירשנה בחירי ועבדי ישכנו-שמה: 10 והיה השרון לנוה-צאן ועמק עכור לרביץ בקר לעמי אשר דרשוני: 11 ואתם עזבי יהוה השכחים את-הר קדשי הערכים לגד שלחן והממלאים למני ממסך: 12 ומניתי אתכם לחרב וכלכם לשבח תכרעו יען קראתי ולא עניתם דברתי ולא שמעתם ותעשו הרע בעיני ובאשר לא-חפצתי בחרתם: **פ** 13 לכן כה-אמר אדני יהוה הנה עבדי יאכלו ואתם תרעבו הנה עבדי ישתו ואתם תצמאו הנה עבדי ישמחו ואתם תבשו: 14 הנה עבדי ירנו משוב לב ואתם תצעקו מכאב לב ומשבר רוח תילילו: 15 והנחתם שמכם לשבועה לבחירי והמיתך אדני יהוה ולעבדיו יקרא שם אחר: 16 אשר המתברך בארץ יתברך באלהי אמן והנשבע בארץ ישבע באלהי אמן כי נשכחו הצרות הראשנות וכי נסתרו מעיני: 17 כיהנני בורא שמים חדשים וארץ חדשה ולא תזכרנה הראשנות ולא תעלינה על-לב: 18 כיהא-שישו וגילו עדי-עד אשר אני בורא כי הנני בורא את-ירושלם גילה ועמה משוש: 19 וגלתי בירושלם וששתי בעמי ולא-ישמע בה עוד קול בכי וקול זעקה: 20 לא-יהיה משם עוד עול ימים וזקן אשר לא-ימלא את-ימיו כי הנער בן-מאה שנה ימות והחוטא בן-מאה שנה יקלל: 21 ובנו בתים וישבו ונטעו כרמים ואכלו פרים: 22 לא יבנו ואחר ישב לא ישעו ואחר יאכל כיהימי העץ ימי עמי ומעשה ידיהם יבלו בחירי: 23 לא ייגעו לריק ולא ילדו לבהלה כי זרע ברוכי יהוה המה וצאצאיהם אתם: 24 והיה טרם-יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע: 25 זאב וטלה ירעו כאחד ואריה כבקר יאכל-תבן ונחש עפר לחמו לא-ירעו ולא-ישחיתו בכל-הר קדשי אמר יהוה: **ס** **Isa 66** כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדם רגלי איזה בית אשר תבנו-לי ואיזה מקום מנוחת: 2 ואת-כל-אלה ידי עשתה ויהיו כל-אלה נאם-יהוה ואל-זה אביט אל-עני ונכה-רוח וחרד על-דברי: 3 שוחט השור מכה-איש זובח השה ערף כלב מעלה מנחה דם-חזיר מזכיר לבנה מברך און גס-המה בחרו בדרכיהם ובשקוציהם נפשם חפצה: 4 גס-אני אבחר בתעלליהם ומגורתם אביא להם יען קראתי ואין עונה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע בעיני ובאשר לא-חפצתי בחרו: **ס** 5 שמעו דבריהוה החרדים אל-דברו אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם למען שמי יכבד יהוה ונראה בשמחתכם והם יבשו: 6 קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם גמול לאיביו: 7 בטרם

תחיל ילדה בטרם יבוא חבל לה והמליטה זכר: **8** מִרְשָׁמַע כִּזְאֵת מִי רֵאָה כֹּאֵלָה הַיּוֹחַל אֶרֶץ בַּיּוֹם אֶחָד אֲסִיּוֹלֵד גּוֹי פֶּעַם אַחַת כִּי־חָלָה גַּם־יִלְדָה צִיּוֹן אֲתִבְנֶינָה: **9** הַאֲנִי אֲשַׁבֵּר וְלֹא אֹלִיד יֵאמֵר יְהוָה אֲסִיּוֹנִי הַמּוֹלִיד וְעֲצַרְתִּי אֲמַר אֱלֹהֶיךָ: **10** שִׁמְחוּ אֲתִירוּשָׁלַם וְגִילוּ בָהּ כֹּל־אֶהְבִּיָה שִׁישׁוּ אֶתְהָ מִשׁוֹשׁ כֹּל־הַמִּתְאַבְלִים עֲלֶיהָ: **11** לְמַעַן תִּינְקוּ וּשְׁבַעְתֶּם מִשָּׁד תִּנְחַמֶּינָה לְמַעַן תִּמְצְוּ וְהַתְעַנְגַתֶּם מִזִּזוּ כְבוֹדָהּ: **12** כִּי־כֵּה אֲמַר יְהוָה הֲנִי נִשְׁתַּחֲוִיָה כְנַהַר שְׁלֹמֹם וְכִנְחָל שׁוֹטֵף כְּבוֹד גּוֹיִם וַיִּנְקַתֶּם עַל־צַד תִּנְשְׂאוּ וְעַל־בְּרָכִים תִּשְׁעִשְׂעוּ: **13** כֹּאִישׁ אֲשֶׁר אָמוּ תִנְחַמְנוּ כֵּן אֲנִכִּי אֲנַחֲמֶכֶם וּבִירוּשָׁלַם תִּנְחַמוּ: **14** וְרֵאִיתֶם וּשְׂשׁ לְבַבְכֶם וְעֲצֻמוֹתֵיכֶם כִּדְשָׁא תִפְרַחְנָה וְנוֹדַעַה יִדְי־יְהוָה אֲת־עַבְדֵיּוֹ וְזַעַם אֲת־אִיבֵיּוֹ: **15** כִּי־הִנֵּה יְהוָה בָּאֵשׁ יִבּוֹא וְכִסְפָּה מִרְכַבְתֵּיּוֹ לְהַשִּׁיב בַּחֲמָה אִפּוֹ וְגַעַרְתּוֹ בְּלֶהֱבִיאֵשׁ: **16** כִּי בָאֵשׁ יְהוָה נִשְׁפַּט וּבַחֲרָבוֹ אֲת־כָּל־בָּשָׂר וּרְבוּ חֲלָלֵי יְהוָה: **17** הַמִּתְקַדְּשִׁים וְהַמִּשְׁתַּהֲרִים אֶל־הַגְּנוֹת אַחַר [אֶחָד] [אֶחָת] בְּתוֹךְ אֲכָלֵי בָשָׂר הַחֲזִיר וְהַשֶּׁקֶץ וְהַעֲכָבֵר יַחְדוֹ יִסְפוּ נֹאֲמִיָהוּ: **18** וְאֲנִכִּי מַעֲשִׂיהֶם וּמַחֲשַׁבְתֵּיהֶם בָּאָה לְקַבֵּץ אֲת־כָּל־הַגּוֹיִם וְהַלְשֹׁנוֹת וּבָאוּ וּרְאוּ אֲת־כְּבוֹדִי: **19** וּשְׁמַתִּי בָהֶם אוֹת וּשְׁלַחְתִּי מֵהֶם פְּלִיטִים אֶל־הַגּוֹיִם תְּרַשִּׁישׁ פּוֹל וְלוֹד מִשְׁכֵּי קֶשֶׁת תִּבַּל וַיּוֹן הָאִיִּים הַרְחִקִים אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ אֲת־שְׁמֵעִי וְלֹא־רָאוּ אֲת־כְּבוֹדִי וְהִגִּידוּ אֲת־כְּבוֹדִי בְּגוֹיִם: **20** וְהִבִּיאוּ אֲת־כָּל־אֲחֵיכֶם מִכָּל־הַגּוֹיִם מִנְחָה לִיְהוָה בְּסוֹסִים וּבִרְכָב וּבִצְבִים וּבַפְּרָדִים וּבְכַרְכְּרוֹת עַל הַר קִדְשֵׁי יְרוּשָׁלַם אֲמַר יְהוָה כֹּאֲשֶׁר יִבִּיאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲת־הַמִּנְחָה בְּכָלִי שְׁהוֹר בֵּית יְהוָה: **21** וְגַם־מֵהֶם אֶקַּח לְכַהֲנִים לְלוֹיִם אֲמַר יְהוָה: **22** כִּי כֹאֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עֹמְדִים לִפְנֵי נֹאֲמִיָהוּ כֵּן יַעֲמֵד זִרְעֶכֶם וּשְׁמֶכֶם: **23** וְהָיָה מִדִּי־חֲדַשׁ בַּחֲדָשׁ וּמְדִי שַׁבַּת בְּשַׁבְתּוֹ יִבּוֹא כָּל־בָּשָׂר לְהַשְׁתַּחֲוֹת לִפְנֵי אֲמַר יְהוָה: **24** וַיִּצְאוּ וּרְאוּ בַּפְּנֵי הָאֲנָשִׁים הַפְּשָׁעִים בִּי כִּי תוֹלַעְתֶּם לֹא תָמוּת וְאֲשֶׁם לֹא תִכְבָּה וְהָיוּ דְרָאוֹן לְכָל־בָּשָׂר:

Jeremiah 1 דְּבַרִּי יִרְמִיָהוּ בֶן־חֲלִיקִיָהוּ מִן־הַכְּהֻנִּים אֲשֶׁר בַּעֲנַתוֹת בָּאָרֶץ בְּנִימָן: **2** אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלָיו בִּימֵי יֹאשִׁיָהוּ בֶן־אֲמוּן מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּשַׁלְש־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמַלְכוּ: **3** וַיְהִי בִימֵי יְהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַד־תָּתֵם עֲשֵׂתִי עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְצַדִּיקִיהוּ בֶן־יֹאשִׁיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַד־גְּלוֹת יְרוּשָׁלַם בַּחֲדָשׁ הַחֲמִישִׁי: **4** וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלָי לֵאמֹר: **5** בְּטָרָם [אֲצוּרָךְ] [אֲצוּרָךְ] בְּכַטָּן יִדְעָתִיךָ וּבְטָרָם תִּצָּא מִרְחַם הַקִּדְשָׁתִיךָ נְבִיא לְגוֹיִם נִתְחַיֵּךְ: **6** וְאֲמַר אֵהָא אֲדַנִּי יְהוָה הִנֵּה לֹא־יִדְעָתִי דְבַר כִּי־נִעַר אֲנִכִּי: **7** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָי אֲל־תֹּאמַר נִעַר אֲנִכִּי כִּי עַל־כָּל־אֲשֶׁר אֲשַׁלַּחְךָ תֵּלֵךְ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲצוּךָ תְּדַבֵּר: **8** אֲל־תִּירָא מִפְּנֵיהֶם כִּי־אֶתְּךָ אֲנִי לְהַצִּיל נֹאֲמִיָהוּ: **9** וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֲתִידוֹ וַיַּגַּע עַל־פִּי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָי הִנֵּה נִתְחַיֵּ דְבַרִּי בְּפִיךָ: **10** רֵאָה הַפִּקְדוֹתֶיךָ הַיּוֹם הַזֶּה עַל־הַגּוֹיִם וְעַל־הַמַּמְלָכוֹת לְנַתּוֹשׁ וּלְנַתּוֹץ וּלְהַאֲבִיד וּלְהָרוֹס לְבָנוֹת וּלְנִשְׁוֹעַ: **11** וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלָי לֵאמֹר מִה־אֵתָּה רֵאָה יִרְמִיָהוּ וְאֲמַר מִקַּל שֶׁקֶד אֲנִי רֵאָה: **12** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָי הִשְׁבַּת לְרֵאוֹת כִּי־שֶׁקֶד אֲנִי עַל־דְּבַרִּי לַעֲשׂוֹתוֹ: **13** וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלָי שְׁנֵית לֵאמֹר מַה אַתָּה רֵאָה וְאֲמַר סִיר נְפּוּחַ אֲנִי רֵאָה וּפְנֵי מִפְּנֵי צְפוּנָה: **14** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָי מִצְפוֹן תִּפְתַּח הָרְעָה עַל כְּלִישְׁבֵי הָאָרֶץ: **15** כִּי הֲנִי קָרָא לְכָל־מִשְׁפַּחוֹת מַמְלָכוֹת צְפוּנָה נֹאֲמִיָהוּ וּבָאוּ וְנַחְנוּ אִישׁ כְּסָאוֹ פִּתַּח שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם וְעַל כָּל־חֹמְתֶיהָ סָבִיב וְעַל כָּל־עֲרֵי יְהוּדָה: **16** וּדְבַרְתִּי מִשְׁפָּטִי אוֹתָם עַל כָּל־רַעְתֶּם

אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם: **17** ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל-אשר אנכי אצוך אל-תחת מפניהם פן-אחתך לפניהם: **18** ואני הנה נחתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל ולחמות נחשת על-כל-הארץ למלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ: **19** ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי-אתך אני נאסיהוה להצילך: **פ Jer 2** ויהי דברייהוה אלי לאמר: **2** הלך וקראת באזני ירושלם לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעורך אהבת כלולתיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה: **3** קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתה כל-אכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאסיהוה: **פ 4** שמעו דברייהוה בית יעקב וכל-משפחות בית ישראל: **5** כה אמר יהוה מה-מצאו אבותיכם בי עול כי רחקו מעלי וילכו אחרי ההבל ויהבלו: **6** ולא אמרו איה יהוה המעלה אתנו מארץ מצרים המוליך אתנו במדבר בארץ ערבה ושוחה בארץ ציה וצלמות בארץ לא-עבר בה איש ולא-ישב אדם שם: **7** ואביא אתכם אל-ארץ הכרמל לאכל פריה ושובה ותבאו ותטמאו את-ארצי ונחלתי שמתם לתועבה: **8** הכהנים לא אמרו איה יהוה ותפשי התורה לא ידעוני והרעים פשעו בי והנביאים נבאו בבעל ואחרי לא-יועלו הלכו: **9** לכן עד אריב אתכם נאסיהוה ואת-בני בניכם אריב: **10** כי עברו איי כתיום וראו וקדר שלחו והתבוננו מאד וראו הן היתה כזאת: **11** ההימיר גוי אלהים והמה לא אלהים ועמי המיר כבודו בלוא יועיל: **12** שמו שמים על-זאת ושערו חרבו מאד נאסיהוה: **13** כי-שתים רעות עשה עמי אתי עזבו מקור מים חיים לחצב להם בארות בארת נשברים אשר לא-יכלו המים: **14** העבד ישראל אסיליד בית הוא מדוע היה לבז: **15** עליו ישאנו כפרים נתנו קולם וישיתו ארצו לשמה עריו **(נצתה) [נצתון] מבלי ישוב: 16** גם-בני-נף **(ותחפנס) [ותחפנס]** ירעוך קדקד: **17** הלא-זאת תעשה-לך עזבך את-יהוה אלהיך בעת מוליכך בדרך: **18** ועתה מה-לך לדרך מצרים לשתות מי שחור ומה-לך לדרך אשור לשתות מי נהר: **19** תיסרך רעתך ומשבותיך תוכחך ודעי וראי כי-רע ומר עזבך את-יהוה אלהיך ולא פחדתי אליך נאס-אדני יהוה צבאות: **20** כי מעולם שברתי עלך נתקתי מוסרתיך ותאמרי לא **(אעבד) [אעבור]** כי על-כל-גבעה גבהה ותחת כל-עץ רענן את צעה זנה: **21** ואנכי נטעתך שרק כלה זרע אמת ואיך נהפכת לי סורי הגפן נכריה: **22** כי אס-תכבסי בנתר ותרבי-לך ברית נחתם עונך לפני נאם אדני יהוה: **23** איך תאמרי לא נטמאתי אחרי הבעלים לא הלכתי ראי דרכך בגיא דעי מה עשית בכרה קלה משרכת דרכיה: **24** פרה למד מדבר באות **(נפשו) [נפשה]** שאפה רוח תאנתה מי ישיבנה כל-מבקשיה לא ייעפו בחדשה ימצאונה: **25** מנעי רגלך מיהף **(וגורנך) [וגורנך]** מצמאה ותאמרי נואש לוא כי-אהבתי זרים ואחריהם אלך: **26** כבשת גנב כי ימצא כן הבישו בית ישראל המה מלכיהם שריהם וכהניהם ונביאייהם: **27** אמרים לעץ אבי אתה ולאבן את **(ילדתני) [ילדתנו]** כי-פנו אלי ערף ולא פנים ובעת רעתם יאמרו קומה והושיענו: **28** ואיה אלהיך אשר עשית לך יקומו אס-יושיעוך בעת רעתך כי מספר עריך היו אלהיך יהודה: **ס 29** למה תריבו אלי כלכם פשעתם בי נאסיהוה: **30** לשוא הכיתי את-בניכם מוסר לא לקחו אכלה חרבכם נביאיכם כאריה משחית: **31** הדור אתם ראו דברייהוה המדבר הייתי לישראל אם ארץ מאפליה מדוע אמרו עמי רדנו לוא-נבוא עוד אליך: **32**

התשכח בתולה עדיה כלה קשריה ועמי שכחוני ימים אין מספר: **33** מה־תִּשְׁבִּי
 דרכך לבקש אהבה לכן גם את־הרעות **[למרת]** **[למרת]** את־דרכיך: **34** גם בכנפיך
 נמצאו דם נפשות אביונים נקיים לא־במחחרת מצאתים כי על־כל־אלה: **35** ותאמרי
 כי נקיתי אך שב אפו ממני הנני נשפט אותך על־אמרך לא חטאתי: **36** מה־תִּזְוִי
 מאד לשנות את־דרכך גם ממצרים תבושי כאשר־בשת מאשור: **37** גם מאת זה
 תצאי וידיך על־ראשך כִּי־מאס יהוה במבטחך ולא תצליחי להם: **Jer 3** לאמר הן
 ישלח איש את־אשתו והלכה מאתו והיתה לאיש־אחר הישוב אליה עוד הלוא הנוף
 תחנף הארץ ההיא ואת זנית רעים רבים ושוב אלי נא־סִיְהוּהוּ: **2** שא־עֵינֶיךָ
 על־שפים וראי איפה לא **[שגלת]** **[שכבת]** על־דרכים ישבת להם כערבי במדבר
 ותחניפי ארץ בזנותיך וברעתך: **3** וימנעו רבבים ומלקוש לוא היה ומצח אשה זונה
 היה לך מאנת הכלם: **4** הלוא מעתה **[קראתי]** **[קראתי]** לי אבי אלוף נערי אתה: **5**
 הינטר לעולם א־יִשְׁמַר לנצח הנה **[דברתי]** **[דברתי]** ותעשי הרעות ותוכל: **פ** **6**
 ויאמר יהוה אלי בימי יאשיהו המלך הראית אשר עשתה משבה ישראל הלכה
 היא על־כל־הר גבה ואל־תחת כל־עץ רענן ותזני־שם: **7** ואמר אחרי עשותה
 את־כל־אלה אלי תשוב ולא־שבה **[ותראה]** **[ותראה]** בנודה אחותה יהודה: **8** וארא
 כי על־כל־אדות אשר נאפה משבה ישראל שלחתיה ואתן את־ספר כריתתיה אליה
 ולא יראה בנדה יהודה אחותה ותלך ותזן ג־סִיְהוּהוּ: **9** והיה מקל זנותה ותחנף
 את־הארץ ותנאף את־האבן ואת־העץ: **10** וג־סִיְהוּהוּ לא־שבה אלי בנודה אחותה
 יהודה בכל־לבה כי א־סִיְהוּהוּ נא־סִיְהוּהוּ: **פ** **11** ויאמר יהוה אלי צדקה נפשה
 משבה ישראל מבגדה יהודה: **12** הלך וקראת את־הדברים האלה צפונה ואמרת
 שובה משבה ישראל נא־סִיְהוּהוּ לוא־אפיל פני בכם כִּי־חסיד אני נא־סִיְהוּהוּ לא
 אטור לעולם: **13** אך דעי עונך כי ביהוה אלהיך פשעת ותפזרי את־דרכיך לזרים
 תחת כל־עץ רענן ובקולי לא־שמעתם נא־סִיְהוּהוּ: **14** שובו בנים שובבים נא־סִיְהוּהוּ
 כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה והבאתי אתכם
 ציון: **15** ונתתי לכם רעים כלבי ורעו אתכם דעה והשכיל: **16** והיה כי תרבו
 ופריתם בארץ בימים ההמה נא־סִיְהוּהוּ לא־יאמרו עוד ארון ברית־יהוה ולא יעלה
 על־לב ולא יזכרו־בו ולא יפקדו ולא יעשה עוד: **17** בעת ההיא יקראו לירושלם
 כסא יהוה ונקוו אליה כל־הגוים לשם יהוה לירושלם ולא־ילכו עוד אחרי שררות
 לבם הרע: **ס** **18** בימים ההמה ילכו בית־יהודה על־בית ישראל ויבאו יחדו מארץ
 צפון על־הארץ אשר הנחלתי את־אבותיכם: **19** ואנכי אמרתי איך אשיתך בבנים
 ואתן־לך ארץ חמדה נחלת צבי צבאות גוים ואמר אבי **[תקראו]** **[תקראו]** לי
 ומאחרי לא **[תשובו]** **[תשובו]**: **20** אכן בנדה אשה מרעה כן בגדתם בי בית ישראל
 נא־סִיְהוּהוּ: **21** קול על־שפיים נשמע בכי תחנוני בני ישראל כי העוו את־דרכם
 שכחו את־יהוה אלהיהם: **22** שובו בנים שובבים ארפה משובתיכם הננו אתנו לך כי
 אתה יהוה אלהינו: **23** אכן לשקר מגבעות המון הרים אכן ביהוה אלהינו תשועת
 ישראל: **24** והבשת אכלה את־יגיע אבותינו מנעורינו את־צאנאם ואת־בקרם את־בניהם
 ואת־בנותיהם: **25** נשכבה בבשתנו ותכסנו כלמתנו כי ליהוה אלהינו חטאנו אנחנו
 ואבותינו מנעורינו ועד־היום הזה ולא שמענו בקול יהוה אלהינו: **ס** **Jer 4** א־סִיְהוּהוּ
 ישראל נא־סִיְהוּהוּ אלי תשוב וא־סִיְהוּהוּ שְׁקוּצִיךָ מפני ולא תנוד: **2** ונשבעת חִי־יהוה
 באמת במשפט ובצדקה והתברכו בו גוים ובו יתהללו: **ס** **3** כִּי־כה אמר יהוה

לאיש יהודה ולירושלם נירו לכם ניר ואלתזרעו אל־קוצים: **4** המלו ליהוה והסרו ערלות לבבכם איש יהודה וישבי ירושלם פן־חצא כאש חמתי ובערה ואין מכבה מפני רע מעלליכם: **5** הגידו ביהודה ובירושלם השמיעו ואמרו **[ותקעו]** **[תקעו]** שופר בארץ קראו מלאו ואמרו האספו ונבואה אל־ערי המבצר: **6** שאונס ציונה העיזו אל־תעמדו כי רעה אנכי מביא מצפון ושבר גדול: **7** עלה אריה מסבכו ומשחית גוים נסע יצא ממקומו לשום ארצך לשמה עריך תצינה מאין יושב: **8** על־זאת חגרו שקים ספרו והילילו כי לא־שב חרון אף־יהוה ממנו: **9** והיה ביום־ההוא נאס־יהוה יאבד לב־המלך ולב השרים ונשמו הכהנים והנביאים יתמהו: **10** ואמר אהה אדני יהוה אכן השא השאת לעם הזה ולירושלם לאמר שלום יהיה לכם ונגעה חרב עד־הנפש: **11** בעת ההיא יאמר לעם־הזה ולירושלם רוח צח שפיים במדבר דרך בת־עמי לוא לירות ולוא להבר: **12** רוח מלא מאלה יבוא לי עתה גס־אני אדבר משפטים אותם: **13** הנה כעננים יעלה וכסופה מרכבותיו קלו מנשרים סוסיו אוי לנו כי שדרנו: **14** כבסי מרעה לבך ירושלם למען תושעי עד־חמתי תלין בקרבך מחשבות אונך: **15** כי קול מגיד מן ומשמיע און מהר אפרים: **16** הזכירו לגוים הנה השמיעו על־ירושלם נצרים באים מארץ המרחק ויתנו על־ערי יהודה קולם: **17** כשמרי שדי היו עליה מסביב כי־אתי מרתה נאס־יהוה: **18** דרכך ומעלליך עשו אלה לך זאת רעתך כי מר כי נגע עד־לבך: **19** מעי מעי **[אחולה]** **[אוחילה]** קירות לבי המה־לי לבי לא אחריש כי קול שופר **[שמעתי]** **[שמעת]** נפשי תרועת מלחמה: **20** שבר על־שבר נקרא כי שדרה כל־הארץ פתאם שדרו אהלי רגע וריעתי: **21** עד־חמתי אראה־נס אשמעה קול שופר: **22** כי אויל עמי אותי לא ידעו בנים סכלים המה ולא נבונים המה חכמים המה להרע ולהיטיב לא ידעו: **23** ראיתי את־הארץ והנה־תהו ובהו ואל־השמים ואין אורם: **24** ראיתי ההרים והנה רעשים וכל־הגבעות התקלקלו: **25** ראיתי והנה אין האדם וכל־עוף השמים נדרו: **26** ראיתי והנה הכרמל המדבר וכל־ערינו נתצו מפני יהוה מפני חרון אפו: **27** כי־כה אמר יהוה שממה תהיה כל־הארץ וכלה לא אעשה: **28** על־זאת תאבל הארץ וקדרו השמים ממעל על כי־דברתי זמתי ולא נחמתי ולא־אשוב ממנה: **29** מקול פרש ורמה קשת ברחת כל־העיר באו בעבים ובכפים עלו כל־העיר עזובה ואין־יושב בהן איש: **30** **[ואתי]** **[ואת]** שרוד מה־תעשי כי־תלבשי שני כי־תעדי עדי־זהב כי־תקרעי בפוך עיניך לשוא תתיפי מאסובך עגבים נפשך יבקשו: **31** כי קול כחולה שמעתי צרה כמבכירה קול בת־ציון תתיפח תפרש כפיה אוי־נא לי כי־עיפה נפשי להרגום: **Jer 5** **[פ]** שוטטו בחוצות ירושלם וראו־נא ודעו ובקשו ברחובותיה אסתמצאו איש אמיש עשה משפט מבקש אמונה ואסלח לה: **2** ואם חי־יהוה יאמרו לכן לשקר ישבעו: **3** יהוה עיניך הלוא לאמונה הכיתה אתם ולא־חלו כליתם מאנו קחת מוסר חזקו פניהם מסלע מאנו לשוב: **4** ואני אמרתי א־דלים הם נואלו כי לא ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם: **5** אלכה־לי אל־הגדלים ואדברה אותם כי המה ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם אך המה יחדו שברו על נתקו מוסרות: **6** על־כן הכם אריה מיער זאב ערבות ישדרם נמר שקד על־עריהם כל־היוצא מהנה יטרף כי רבו פשעיהם עצמו **[משבותיהם]** **[משבותיהם]**: **7** אי לזאת **[אסלח]** **[אסלח]** לך בניך עזבוני וישבעו בלא אלהים ואשבע אותם וינאפו ובית זונה יתגדרו: **8** סוסים מיונים משכים היו איש אל־אשת

רעהו יצהלו: **9** העל-אלה לוא-אפקך נאסיהוה ואם בגוי אשר-כזה לא תתנקם נפשי: **10** ס עלו בשרותיה ושחתו וכלה אל-תעשו הסירו נשישותיה כי לוא ליהוה המה: **11** כי בגוד בגדו בי בית ישראל ובית יהודה נאסיהוה: **12** כחשו ביהוה ויאמרו לא-הוא ולא-תבוא עלינו רעה וחרב ורעב לוא נראה: **13** והנביאים יהיו לרוח והדבר אין בהם כה יעשה להם: **14** ס לכן כה-אמר יהוה אלהי צבאות יען דברכם את-הדבר הזה הנני נתן דברי בפוך לאש והעם הזה עצים ואכלתם: **15** הנני מביא עליכם גוי ממרחק בית ישראל נאסיהוה גוי איתן הוא גוי מעולם הוא גוי לא-תדע לשנו ולא תשמע מה-ידבר: **16** אשפתו כקבר פתוח כלם גבורים: **17** ואכל קצירך ולחמך יאכלו בניך ובנותיך יאכל צאנך ובקרך יאכל גפנך ותאנתך ירשש ערי מבצריך אשר אתה בוטח בהנה בחרב: **18** וגם בימים ההמה נאסיהוה לא-אעשה אתכם כלה: **19** והיה כי תאמרו תחת מה עשה יהוה אלהינו לנו את-כל-אלה ואמרת אליהם כאשר עזבתם אותי ותעבדו אלהי נכר בארצכם כן תעבדו זרים בארץ לא לכם: **20** ס הגידו זאת בבית יעקב והשמיעוה ביהודה לאמר: **21** שמעונא זאת עם סכל ואין לב עינים להם ולא יראו אזנים להם ולא ישמעו: **22** האותי לא-תיראו נאסיהוה אם מפני לא תחילו אשר-שמתי חול גבול לים חק-עולם ולא יעברנהו ויתגעשו ולא יוכלו והמו גליו ולא יעברנהו: **23** ולעם הזה היה לב סורר ומורה סרו וילכו: **24** ולא-אמרו בלבבם נרא נא את-יהוה אלהינו הנתן גשם **[וירח]** **[וירח]** ומלקוש בעתו שבעות חקות קציר ישמר-לנו: **25** עונותיכם הטור-אלה וחטאותיכם מנעו הטוב מכם: **26** כיר-נמצאו בעמי רשעים ישור כשך יקושים הציבו משחית אנשים ילכדו: **27** ככלוב מלא עוף כן בתיהם מלאים מרמה על-כן גדלו ויעשירו: **28** שמנו עשתו גם עברו דבר-ירדע דין לא-דנו דין יתום ויצליחו ומשפט אביונים לא שפטו: **29** העל-אלה לוא-אפקך נאסיהוה אם בגוי אשר-כזה לא תתנקם נפשי: **30** ס שמה ושערורה נהיתה בארץ: **31** הנביאים נבאו-בשקר והכהנים ירדו על-ידיהם ועמי אהבו כן ומה-תעשו לאחריה: **Jer 6** העזו בני בנימן מקרב ירושלם ובתקוע תקעו שופר ועל-בית הכרם שאו משאת כי רעה נשקפה מצפון ושבר גדול: **2** הנוה והמעננה דמותי בת-ציון: **3** אליה יבאו רעים ועדריהם תקעו עליה אהלים סביב רעו איש את-ידו: **4** קדשו עליה מלחמה קומו ונעלה ונעלה בצהרים אוי לנו כיר-פנה היום כי ינטו צללי-ערב: **5** קומו ונעלה בלילה ונשחיתה ארמנותיה: **6** ס כי כה אמר יהוה צבאות כרתו עצה ושפכו על-ירושלם סללה היא העיר הפקך כלה עשק בקרבה: **7** כהקיר **[בור]** **[ביר]** מימיה כן הקרה רעתה חמס ושד ישמע בה על-פני תמיד חלי ומכה: **8** הוסרי ירושלם פן-תקע נפשי ממך פן-אשימך שממה ארץ לוא נושבה: **9** ס כה אמר יהוה צבאות עולל יעוללו כגפן שארית ישראל השב ירך כבוצר על-סלסלות: **10** על-מי אדברה ואעידה וישמעו הנה ערלה אזנם ולא יוכלו להקשיב הנה דבר-יהוה היה להם לחרפה לא יחפצו-בו: **11** ואת חמת יהוה מלאתי גלאיתי הכיל שפך על-עולל בחוץ ועל סוד בחורים יחדו כיר-גם-איש עם-אשה ילכדו זקן עם-מלא ימים: **12** ונסבו בתיהם לאחרים שדות ונשים יחדו כיר-אטה את-ידי עלי-שבי הארץ נאסיהוה: **13** כי מקטנם ועד-גדולם כלו בוצע בצוע ומנביא ועד-כהן כלו עשה שקר: **14** וירפאו את-שבר עמי על-נקלה לאמר שלום שלום ואין שלום: **15** הבישו כי תועבה עשו גס-בוש לא-יבושו גס-הכלים לא ידעו לכן יפלו בנפלים

בעת-פקדתיים יכשלו אמר יהוה: **ס 16** כה אמר יהוה עמדו על-דרכים וראו ושאלו לנתבות עולם איזוה דרך השוב ולכרובה ומצאו מרגוע לנפשכם ויאמרו לא נלך: **17** והקמתי עליכם צפים הקשיבו לקול שופר ויאמרו לא נקשיב: **18** לכן שמעו הגוים ודעי עדה את-אשר-בם: **19** שמעי הארץ הנה אנכי מביא רעה אל-העם הזה פרי מחשבותם כי על-דברי לא הקשיבו ותורתי וימאסו-בה: **20** למה-זה לי לבונה משבא תבוא וקנה השוב מארץ מרחק עלותיכם לא לרצון וזבחיכם לא-ערכו לי: **ס 21** לכן כה אמר יהוה הנני נתן אל-העם הזה מכשלים וכשלו בם אבות ובנים יחדו שכן ורעו **(יאבדו)** **[ואבדו]**: **פ 22** כה אמר יהוה הנה עם בא מארץ צפון וגוי גדול יעור מירכתו-ארץ: **23** קשת וכידון יחזיקו אכזרי הוא ולא ירחמו קולם כים יהמה ועל-סוסים ירכבו ערוך כאיש למלחמה עליך בת-ציון: **24** שמענו את-שמעו רפו ידינו צרה החזיקתנו חיל כיולדה: **25** אל-**(תצאוי)** **[תצאן]** השדה ובדרך אל-**(תלכי)** **[תלכון]** כי חרב לאיב מגור מסביב: **26** בת-עמי הגרישק והתפלשי באפר אבל יחיד עשי לך מספר תמרורים כי פתאם יבא השדר עלינו: **27** בחון נחתיך בעמי מבצר ותדע ובחנת את-דרכם: **28** כלם סרי סוררים הלכי רכיל נחשת וברזל כלם משחיתים המה: **29** נחר מפח **(מאשתם)** **[מאשן]** **[תם]** עפרת לשוא צרף צרוף ורעים לא נתקו: **30** כסף נמאס קראו להם כיימאס יהוה בהם: **פ Jer 7** הדבר אשר היה אל-ירמיהו מאת יהוה לאמר: **2** עמד בשער בית יהוה וקראת שם את-הדבר הזה ואמרת שמעו דבר-יהוה כלי-יהודה הבאים בשערים האלה להשתחות ליהוה: **ס 3** כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל היטיבו דרכיכם ומעלליכם ואשכנה אתכם במקום הזה: **4** אל-תבטחו לכם אל-דברי השקר לאמר היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה המה: **5** כי אם-היטיב תיטיבו את-דרכיכם ואת-מעלליכם אם-עשו תעשו משפט בין איש ובין רעהו: **6** גר יתום ואלמנה לא תעשקו ודם נקי אל-תשפכו במקום הזה ואחרי אלהים אחרים לא תלכו לרע לכם: **7** ושכנתי אתכם במקום הזה בארץ אשר נתתי לאבותיכם למן-עולם ועד-עולם: **8** הנה אתם בטחים לכם על-דברי השקר לבלתי הועיל: **9** הגנב רצח ונאף והשבע לשקר וקטר לבעל והלך אחרי אלהים אחרים אשר לא-ידעתם: **10** ובאתם ועמדתם לפני בבית הזה אשר נקרא-שמי עליו ואמרתם נצלנו למען עשות את כל-התועבות האלה: **11** המערת פרצים היה הבית הזה אשר-נקרא-שמי עליו בעיניכם גם אנכי הנה ראיתי נאם-יהוה: **ס 12** כי לכונא אל-מקומי אשר בשילו אשר שכנתי שמי שם בראשונה וראו את אשר-עשיתי לו מפני רעת עמי ישראל: **13** ועתה יען עשיתם את-כל-המעשים האלה נאם-יהוה ואדבר אליכם השכם ודבר ולא שמעתם ואקרא אתכם ולא עניתם: **14** ועשיתי לבית אשר נקרא-שמי עליו אשר אתם בטחים בו ולמקום אשר-נתתי לכם ולאבותיכם כאשר עשיתי לשל: **15** והשלכתי אתכם מעל פני כאשר השלכתי את-כל-אחיהם את כל-זרע אפרים: **ס 16** ואתה אל-תתפלל בעד-העם הזה ואל-תשא בעדם רנה ותפלה ואל-תפגע-בי כייאנני שמע אתך: **17** האינך ראה מה המה עשים בערי יהודה ובחצות ירושלם: **18** הבנים מלקטים עצים והאבות מבערים את-האש והנשים לשות בצק לעשות כונים למלכת השמים והסך נסכים לאלהים אחרים למען הכעסני: **19** האתי הם מכעסים נאם-יהוה הלוא אתם למען בשת פניהם: **ס 20** לכן כה-אמר אדני יהוה הנה אפי וחמתי נתכת אל-המקום הזה על-האדם ועל-הבהמה ועל-עץ השדה

ועל-פרי האדמה ובערה ולא תכבה: **ס** ²¹ כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עלותיכם ספו על-זבחיכם ואכלו בשר: ²² כי לא-דברתי את-אבותיכם ולא צויתים ביום **[הוציא]** **[הוציא]** אותם מארץ מצרים על-דברי עולה וזבח: ²³ כי אס-את-הדבר הזה צויתי אותם לאמר שמעו בקולי והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו-לי לעם והלכתם בכל-הדרך אשר אצוה אתכם למען ייטב לכם: ²⁴ ולא שמעו ולא-הטו את-אזנם וילכו במעצות בשררות לבם הרע ויהיו לאחור ולא לפנים: ²⁵ למן-היום אשר יצאו אבותיכם מארץ מצרים עד היום הזה ואשלח אליכם את-כל-עבדי הנביאים יום השכם ושלח: ²⁶ ולוא שמעו אלי ולא הטו את-אזנם ויקשו את-עורפם הרעו מאבותם: ²⁷ ודברת אליהם את-כל-הדברים האלה ולא ישמעו אליך וקראת אליהם ולא יענוכה: ²⁸ ואמרת אליהם זה הגוי אשר לוא-שמעו בקול יהוה אלהיו ולא לקחו מוסר אבדה האמונה ונכרתה מפייהם: **ס**

²⁹ גזי נזרך והשליכי ושאי על-שפים קינה כי מאס יהוה ויטש את-דוד עברתו: ³⁰ כרעשו בני-יהודה הרע בעיני נאום-יהוה שמו שקוציהם בבית אשר-נקרא-שמי עליו לטמאו: ³¹ ובנו במות התפת אשר בניא בן-הנם לשרף את-בניהם ואת-בנותיהם באש אשר לא צויתי ולא עלתה על-לבי: **ס** ³² לכן הנהימים באים נאם-יהוה ולא-יאמר עוד התפת וניא בן-הנם כי אס-גיא ההרגה וקברו בתפת מאין מקום: ³³ והיתה נבלת העם הזה למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד: ³⁴ והשבתי מערי יהודה ומחצות ירושלם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה כי לחרבה תהיה הארץ: **Jer 8** בעת ההיא נאם-יהוה **[ויצאו]** **[ויצאו]** את-עצמות מלכי-יהודה ואת-עצמות-שריו ואת-עצמות הכהנים ואת עצמות הנביאים ואת עצמות יושבי-ירושלם מקבריהם: ² ושטחום לשמש ולירח ולכל צבא השמים אשר אהבום ואשר עבדום ואשר הלכו אחריהם ואשר דרשום ואשר השתחוו להם לא יאספו ולא יקברו לדמן על-פני האדמה יהיו: ³ ונבחר מות מחיים לכל השארית הנשארים מן-המשפחה הרעה הזאת בכל-המקומות הנשארים אשר הדחתים שם נאם יהוה צבאות: **ס** ⁴ ואמרת אליהם כה אמר יהוה היפלו ולא יקומו אם-ישוב ולא ישוב: ⁵ מדוע שובבה העם הזה ירושלם משבה נצחת החזיקו בתרמות מאנו לשוב: ⁶ הקשבתי ואשמע לוא-כן ידברו אין איש נחם על-רעתו לאמר מה עשיתי כלה שב **[במרצותם]** **[במרצותם]** כסוס שוטף במלחמה: ⁷ גם-חסידה בשמים ידעה מועדיה ותר **[וסוס]** **[וסוס]** ועגור שמרו את-עת באנה ועמי לא ידעו את משפט יהוה: ⁸ איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת יהוה אתנו אכן הנה לשקר עשה עט שקר ספרים: ⁹ הבישו חכמים חתו וילכדו הנה בדברי-יהוה מאסו וחכמת-מה להם: **ס** ¹⁰ לכן אתן את-נשיהם לאחרים שדותיהם ליורשים כי מקטן ועד-גדול כלה בצע בצע מנביא ועד-כהן כלה עשה שקר: ¹¹ וירפו את-שבר בת-עמי על-נקלה לאמר שלום שלום ואין שלום: ¹² הבשו כי תועבה עשו גם-בוש לא-יבשו והכלם לא ידעו לכן יפלו בנפלים בעת פקדתם יכשלו אמר יהוה: **ס** ¹³ אסף אסיפם נאם-יהוה אין ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל ואתן להם יעברום: ¹⁴ על-מה אנחנו ישיבים האספו ונבוא אל-ערי המבצר ונדמה-שם כי יהוה אלהינו הדמנו וישקנו מיראש כי חטאנו ליהוה: ¹⁵ קוה לשלום ואין טוב לעת מרפה והנה בעתה: ¹⁶ מודן נשמע נחרת סוסיו מקול מצהלות אביריו רעשה כל-הארץ ויבואו ויאכלו ארץ ומלואה עיר וישיבו בה: **ס** ¹⁷ כי הנני משלח בכם נחשים צפענים

אשר אין־להם לחש ונשכו אתכם נא־יִהוּהוּ: **ס 18** מבליגיתי עלי יגון עלי לבי דוי: **19** הנה־קול שועת בת־עמי מארץ מרחקים היהוה אין בציון א־סִמְלָכָה אין בה מדוע הכעסוני בפסליהם בהבלי נכר: **20** עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לוא נושענו: **21** עֲל־שֶׁבֶר בַּת־עַמִּי הַשְּׁבֵרְתִי קִדְרַתִּי שְׁמָה הַחֲזֹקְתָנִי: **22** הַצְרִי אֵין בְּגִלְעָד אִסְרַפָּא אֵין שֵׁם כִּי מְדוּעַ לֹא עֲלַתָּה אֲרַכַּת בַּת־עַמִּי: **23** מִיִּיתָן רֵאשֵׁי מַיִם וְעֵינַי מְקוֹר דְּמַעָּה וַאֲבַכָּה יוֹמָם וּלְיַלָּה אֵת חֲלָלֵי בַת־עַמִּי: **Jer 9** מִיִּיתָנִי בַּמְדַּבֵּר מִלּוֹן אֲרַחִים וְאֶעֱזָבָה אֶת־עַמִּי וְאֶלְכָּה מֵאַחַם כִּי כֹלָם מִנְּאֻפִים עֲצַרְתָּ בְּגוֹיִם: **2** וַיִּדְרְכוּ אֶת־לְשׁוֹנָם קִשְׁתָּם שֶׁקֶר וְלֹא לֵאמֹנָה גִבְרוּ בָאָרֶץ כִּי מִרְעָה אֶל־רְעָה יֵצְאוּ וְאֵתִי לֹא־יִדְעוּ נֹא־יִהוּהוּ: **ס 3** אִישׁ מִרְעָהוּ וְעַל־כָּל־אֶחָא אֶל־תִּבְטְחוּ כִּי כָל־אֶחָ עֹקֹב יַעֲקֹב וְכֹל־רַע רְכִיל יִהְיֶה: **4** וְאִישׁ בִּרְעָהוּ יִתְחַלּוּ וְאִמַּת לֹא יִדְבְּרוּ לְמַדּוּ לְשׁוֹנָם דְּבִרְשֶׁקֶר הָעוּה נְלֹאוּ: **5** שְׁבַתְךָ בַּתּוֹךְ מִרְמָה בְּמִרְמָה מֵאַנּוּ דַּעֲתֵאֲוֹתִי נֹא־יִהוּהוּ: **ס 6** לִכֵּן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הַנְּנִי צוֹרֶפֶם וּבַחֲנַתִּים כִּי־אֵיךְ אֶעֱשֶׂה מִפְּנֵי בַת־עַמִּי: **7** חֵץ **[שׁוֹחֵט]** **[שׁוֹחֵט]** לְשׁוֹנָם מִרְמָה דְּבַר בְּפִיו שְׁלוֹם אֶת־רְעָהוּ יִדְבֵר וּבִקְרָבוּ יִשִּׁים אֲרָבוּ: **8** הֶעֱלֵא־לָהּ לֹא־אֶפְקַד־בָּם נֹא־יִהוּהוּ אִם בְּגוֹי אֶשְׁרִיכֶזָּה לֹא תַחֲנַקֶם נִפְשֵׁי: **ס 9** עַל־הַהָרִים אֲשֶׁא בְּכִי וְנָהִי וְעַל־נְאוֹת מְדַבֵּר קִינָה כִּי נִצַּתוּ מִבְּלִי־אִישׁ עֵבֶר וְלֹא שָׁמְעוּ קוֹל מְקַנָּה מְעוֹף הַשָּׁמַיִם וְעַד־בַּהֲמָה נִדְּרוּ הַלְכוּ: **10** וְנַתַּתִּי אֶת־יְרוּשָׁלַם לְגִלְיָם מְעוֹן תַּנִּים וְאֶת־עֵרֵי יְהוּדָה אֵתָן שִׁמְמָה מִבְּלִי יוֹשֵׁב: **ס 11** מִי־הָאִישׁ הַחֲכָם וַיִּבֶן אֶת־זֹאת וְאֲשֶׁר דִּבֶּר פִּי־יְהוָה אֵלָיו וַיִּגְדֶּה עַל־מָה אֲבִדָּה הָאָרֶץ נִצַּתָּה כַּמְדַּבֵּר מִבְּלִי עֵבֶר: **ס 12** וַיֹּאמֶר יְהוָה עַל־עֲזֹבָם אֶת־תּוֹרַתִּי אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵיהֶם וְלֹא־שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְלֹא־הִלְכוּ בָּהּ: **13** וַיִּלְכוּ אַחֲרַי שְׁרָרוֹת לִבָּם וְאַחֲרַי הִבְעִלִים אֲשֶׁר לְמַדּוּם אֲבוֹתָם: **ס 14** לִכֵּן כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַנְּנִי מֵאֲכִילָם אֶת־הָעֵם הַזֶּה לְעֵנָה וְהַשְׁקִיתִים מִי־רֵאשׁ: **15** וְהַפְּצוֹתִים בְּגוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ הֵמָּה וְאֲבוֹתָם וְשִׁלַּחֲתִי אַחֲרֵיהֶם אֶת־הַחֶרֶב עַד כְּלוֹתִי אוֹתָם: **פ 16** כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הַתְּבוֹנְנִי וְקִרְאוּ לְמַקּוֹנְנֹת וְתְבוּאֵינָה וְאֶל־הַחֲכָמוֹת שִׁלְחוּ וְתְבוּאָנָה: **17** וְתַמְהַרְנָה וְתִשְׁנֶנָּה עֲלֵינוּ נְהִי וְתִרְדְּנָה עֵינֵינוּ דְּמַעָּה וְעַפְעֵפִינוּ יִזְלוּ־מַיִם: **18** כִּי קוֹל נְהִי נִשְׁמַע מִצִּיּוֹן אֵיךְ שִׁדְּדִנוּ בִּשְׁנוּ מֵאֵד כִּי־עֲזַבְנוּ אָרֶץ כִּי הִשְׁלִיכוּ מִשְׁכְּנוֹתֵינוּ: **ס 19** כִּי־שָׁמְעָנָה נְשִׁים דְּבִרְיָהוּהוּ וְתַקַּח אֲזַנְכֶם דְּבִרְפִיו וְלִמְדָנָה בְּנוֹתֵיכֶם נְהִי וְאִשָּׁה רְעוּתָה קִינָה: **20** כִּי־עֲלָה מוֹת בַּחֲלוּנֵינוּ בֹּא בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ לְהַכְרִית עוֹלָל מִחוּץ בַּחוּרִים מִרְחַבּוֹת: **21** דְּבַר כֹּה נֹא־יִהוּהוּ וְנִפְלָה נִבְלַת הָאָדָם כַּדְּמֹן עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה וְכַעֲמִיר מֵאַחֲרַי הַקָּצֵר וְאֵין מֵאֶסְפָּ: **ס 22** כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי־תְהַלֵּל חֲכָם בַּחֲכָמָתוֹ וְאֱלֹהֵי־תְהַלֵּל הַגְּבוּר בְּגִבּוֹרָתוֹ וְאֱלֹהֵי־תְהַלֵּל עֹשִׂיר בְּעֶשְׂרוֹ: **23** כִּי אִסְבְּזָאת יִתְהַלֵּל הַמַּתְהַלֵּל הַשְּׁכָל וַיִּדַע אוֹתִי כִּי אֲנִי יְהוָה עֹשֶׂה חֶסֶד מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה בָאָרֶץ כִּי־בֹאֵלָה חֲפְצַתִּי נֹא־יִהוּהוּ: **ס 24** הִנֵּה יָמִים בָּאִים נֹא־יִהוּהוּ וּפְקַדְתִּי עַל־כָּל־מוֹל בְּעֶרְלָה: **25** עַל־מְצָרִים וְעַל־יְהוּדָה וְעַל־אֲדוּם וְעַל־בְּנֵי עַמּוֹן וְעַל־מוֹאָב וְעַל־כָּל־קְצוּצֵי פֹאֵה הַיֹּשְׁבִים בַּמְדַּבֵּר כִּי כָל־הַגּוֹיִם עֲרָלִים וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל עֲרָלִי־לֵב: **ס Jer 10** שָׁמְעוּ אֶת־הַדְּבַר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עֲלֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל: **2** כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי־הַגּוֹיִם אֶל־תִּלְמְדוּ וּמֵאֲתוֹת הַשָּׁמַיִם אֶל־תַּחַתּוּ כִּי־יַחַתּוּ הַגּוֹיִם מֵהֵמָּה: **3** כִּי־חָקוֹת הַעַמִּים הַבֵּל הוּא כִּי־עֵץ מִיעַר כָּרְתוּ מֵעֵשֶׂה יִדְי־חֶרֶשׁ בְּמַעֲצָד: **4** בְּכֶסֶף וּבַזָּהָב יִיפְהוּ בְּמַסְמְרוֹת וּבְמַקְבוֹת יַחֲזֹקוּם וְלֹא יִפְּקוּ: **5** כַּתְּמַר מִקְשָׁה הֵמָּה וְלֹא יִדְבְּרוּ נְשׂוּא יִנְשׂוּא כִּי לֹא יֵצְעָדוּ אֶל־תִּירָאוּ מֵהֶם כִּי־לֹא יִרְעוּ וְגַם־הִיטִיב אֵין אוֹתָם: **ס 6** מֵאֵין כְּמוֹךְ יְהוָה גְּדוֹל אֵתָּה וְגְדוֹל

שמך בגבורה: **7** מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל-חכמי הגוים ובכל-מלכותם מאין כמוך: **8** ובאחת יבערו ויכסלו מוסר הבלים עץ הוא: **9** כסף מרקע מתרשיש יובא וזהב מאופו מעשה חרש וידי צורף תכלת וארגמן לבושם מעשה חכמים כלם: **10** ויהוה אלהים אמת הוא-אלהים חיים ומלך עולם מקצפו תרעש הארץ ולא-יכלו גוים זעמו: **11** כדנה תאמרון להום אלהיא די-שמיא וארקא לא עברו יאברו מארעא ומן-תחות שמיא אלה: **12** עשה ארץ בכחו מכין חבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמים: **13** לקול תחו המון מים בשמים ויעלה נשאים מקצה **[ארץ]** **[הארץ]** ברקים למטר עשה ויוצא רוח מאצרתיו: **14** נבער כל-אדם מדעת הביש כל-צורף מפסל כי שקר נסכו ולא-רוח בם: **15** הבל המה מעשה תעתעים בעת פקדתם יאברו: **16** לא-כאלה חלק יעקב כ-יוצר הכל הוא וישראל שבט נחלתו יהוה צבאות שמו: **17** אספי מארץ כנעתך **[ישבתי]** **[ישבת]** במצור: **18** כי-כזה אמר יהוה הנני קולע את-יושבי הארץ בפעם הזאת והצרותי להם למען ימצאו: **19** אוי לי על-שברי נחלה מکتני ואני אמרתי אך זה חלי ואשאנו: **20** אהלי שדר וכל-מיתרי נתקו בני יצאני ואינם אין-נטה עוד אהלי ומקים יריעותי: **21** כי נבערו הרעים ואת-יהוה לא דרשו על-כן לא השכילו וכל-מרעיתם נפוצה: **22** קול שמועה הנה באה ורעש גדול מארץ צפון לשום את-ערי יהודה שממה מעון תנים: **23** ידעתי יהוה כי לא לאדם דרכו לא-לאיש הלך והכין את-צערו: **24** יסרני יהוה אך-במשפט אל-באפך פן-תמעטני: **25** שפך חמתך על-הגוים אשר לא-ידעוך ועל משפחות אשר בשמך לא קראו כי-אכלו את-יעקב ואכלהו ויכלהו ואת-נהו השמו: **Jer 11** הדבר אשר היה אל-ירמיהו מאת יהוה לאמר: **2** שמעו את-דברי הברית הזאת ודברתם אל-איש יהודה ועל-ישבי ירושלם: **3** ואמרת אליהם כה-אמר יהוה אלהי ישראל ארור האיש אשר לא ישמע את-דברי הברית הזאת: **4** אשר צויתי את-אבותיכם ביום הוציא-אותם מארץ-מצרים מכור הברזל לאמר שמעו בקולי ועשיתם אותם ככל אשר-אצוה אתכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים: **5** למען הקים את-השבועה אשר-נשבעתי לאבותיכם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש כיום הזה ואען ואמר אמן יהוה: **6** ויאמר יהוה אלי קרא את-כל-הדברים האלה בערי יהודה ובחצות ירושלם לאמר שמעו את-דברי הברית הזאת ועשיתם אותם: **7** כי העד העדתי באבותיכם ביום העלותי אותם מארץ מצרים ועד-היום הזה השכם והעד לאמר שמעו בקולי: **8** ולא שמעו ולא-הטו את-אזנם וילכו איש בשרירות לבם הרע ואביא עליהם את-כל-דברי הברית-הזאת אשר-צויתי לעשות ולא עשו: **9** ויאמר יהוה אלי נמצא-קשר באיש יהודה ובישבי ירושלם: **10** שבו על-עונת אבותם הראשנים אשר מאנו לשמוע את-דברי והמה הלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם הפרו בית-ישראל ובית יהודה את-בריתי אשר כרתי את-אבותם: **11** לכן כה אמר יהוה הנני מביא אליהם רעה אשר לא-יוכלו לצאת ממנה וזעקו אלי ולא אשמע אליהם: **12** והלכו ערי יהודה וישבי ירושלם וזעקו אל-האלהים אשר הם מקטרים להם והושע לא-יושיעו להם בעת רעתם: **13** כי מספר עריך היו אלהיך יהודה ומספר חצות ירושלם שמתם מזבחות לבשת מזבחות לקטר לבעל: **14** ואתה אל-תתפלל בעד-העם הזה ואל-תשא בעדם רנה ותפלה כי אינני שמע בעת קראם אלי בעד רעתם: **15** מה לידידי בביתי עשותה המזמתה הרבים ובשר-קדש יעברו מעליך כי רעתכי אז תעלוזי: **16** זית רענן יפה

פרייחאר קרא יהוה שמך לקול המולה גדלה הצית אש עליה ורעו דליותיו: **17**
 ויהוה צבאות הנושע אותך דבר עליך רעה בגלל רעת בית-ישראל ובית יהודה
 אשר עשו להם להכעסני לקטר לבעל: **18** **ס** ויהוה הודיעני ואדעה אז הראיתני
 מעלליהם: **19** ואני ככבש אלוף יובל לטבח ולא-ידעתי כי-עלי חשבו מחשבות
 נשחיתה עץ בלחמו ונכרתנו מארץ חיים ושמו לא-יזכר עוד: **20** ויהוה צבאות שפט
 צדק בחן כליות ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גליתי את-דריבי: **21** **ס** לכן
 כה-אמר יהוה על-אנשי ענתות המבקשים את-נפשך לאמר לא תנבא בשם יהוה
 ולא תמות בידנו: **22** **ס** לכן כה אמר יהוה צבאות הנני פקד עליהם הבחורים ימתו
 בחרב בניהם ובנותיהם ימתו ברעב: **23** ושארית לא תהיה להם כי-אביא רעה
 אל-אנשי ענתות שנת פקדתם: **Jer 12** **ס** צדיק אתה יהוה כי אריב אליך אך משפטים
 אדבר אותך מדוע דרך רשעים צלחה שלו כל-בגדי בגד: **2** נטעתם גס-שרשו ילכו
 גס-עשו פרי קרוב אתה בפיהם ורחוק מכליותיהם: **3** ואתה יהוה ידעתני תראני
 ובחנת לבי אתך התקם כצאן לטבח והקדשם ליום הרגה: **4** **ס** עדמתי תאבל
 הארץ ועשב כל-השדה ייבש מרעת ישביבה ספתה בהמות ועוף כי אמרו לא
 יראה את-אחריתנו: **5** כי את-רגלים רצתה וילאוך ואיך תתחרה את-הסוסים
 ובארץ שלום אתה בושח ואיך תעשה בגאון הירדן: **6** כי גס-אחיך ובית-אביך
 גסהמה בגדו בך גסהמה קראו אחריך מלא אל-תאמן במ כיידברו אליך
 טובות: **7** **ס** עזבתי את-ביתי נטשתי את-נחלתי נתתי את-ידודת נפשי בכף איביה: **8**
 היתה-לי נחלתי כאריה ביער נתנה עלי בקולה על-כן שנאתיה: **9** העיש צבוע
 נחלתי לי העיש סביב עליה לכו אספו כל-חית השדה התיו לאכלה: **10** **ס** רעים
 רבים שחתו כרמי בססו את-חלקתי נתנו את-חלקת חמדתי למדבר שממה: **11** **ס** שמה
 לשממה אבלה עלי שממה נשמה כל-הארץ כי אין איש שם על-לב: **12**
 על-כל-שפים במדבר באו שרדים כי חרב ליהוה אכלה מקצה-ארץ ועד-קצה
 הארץ אין שלום לכל-בשר: **13** **ס** זרעו חטים וקצים קצרו נחלו לא יועלו ובשו
 מתבואתיכם מחרון אף-יהוה: **14** **ס** כה אמר יהוה על-כל-שכני הרעים הננעים
 בנחלה אשר-הנחלתי את-עמי את-ישראל הנני נתשם מעל אדמתם ואת-בית יהודה
 אתוש מתוכם: **15** והיה אחרי נתשי אותם אשוב ורחמתיים והשבתים איש לנחלתו
 ואיש לארצו: **16** והיה אם-למד ילמדו את-דרכי עמי להשבע בשמי חי-יהוה כאשר
 למדו את-עמי להשבע בבעל ונבנו בתוך עמי: **17** **ס** ואם לא ישמעו ונתשתי את-הגוי
 ההוא נתוש ואבד נאס-יהוה: **Jer 13** **ס** כה-אמר יהוה אלי הלוך וקנית לך אזור
 פשתים ושמתו על-מתניך ובמים לא תבאהו: **2** ואקנה את-האזור כדבר יהוה ואשם
 על-מתני: **3** **ס** ויהי דברי-יהוה אלי שנית לאמר: **4** קח את-האזור אשר קנית אשר
 על-מתניך וקום לך פרתה וטמנהו שם בנקיק הסלע: **5** **ס** ואלך ואטמנהו בפרת כאשר
 צוה יהוה אותי: **6** ויהי מקץ ימים רבים ויאמר יהוה אלי קום לך פרתה וקח
 משם את-האזור אשר צויתך לטמנו-שם: **7** **ס** ואלך פרתה ואחפר ואקח את-האזור
 מן-המקום אשר-טמנתיו שמה והנה נשחת האזור לא יצלח לכל: **8** **ס** ויהי
 דברי-יהוה אלי לאמר: **9** כה אמר יהוה ככה אשחית את-גאון יהודה ואת-גאון
 ירושלם הרב: **10** **ס** העם הזה הרע המאנים לשמוע את-דברי ההלכים בשררות לבם
 וילכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם ויהי כאזור הזה אשר
 לא-יצלח לכל: **11** **ס** כי כאשר ידבק האזור אל-מתני-איש כן הדבקתי אלי

את-כל-בית ישראל ואת-כל-בית יהודה נאס־יהוה להיות לי לעם ולשם ולתהלה ולתפארת ולא שמעו: **12** ואמרת אליהם את-הדבר הזה **ס** כה־אמר יהוה אלהי ישראל כל-גבל ימלא יין ואמרו אליך הידע לא נדע כי כל-גבל ימלא יין: **13** ואמרת אליהם כה־אמר יהוה הנני ממלא את-כל-יבשי הארץ הזאת ואת-המלכים הישבים לדוד על-כסאו ואת-הכהנים ואת-הנביאים ואת כל-יבשי ירושלם שכרון: **14** ונפצתים איש אל-אחיו והאבות והבנים יחדו נאס־יהוה לא-אחמול ולא-אחוס ולא ארחם מהשחיתם: **ס** **15** שמעו והאזינו אל-תגבהו כי יהוה דבר: **16** תנו ליהוה אלהיכם כבוד בטרם יחשך ובטרם יתגנפו רגליכם על-הרי נשף וקיתם לאור ושמה לצלמות **ישית** **ישיית** לערפל: **17** ואם לא תשמעוה במסרתים תבכה-נפשי מפני גוה ודמע תדמע ותרד עיני דמעה כי נשבה עדר יהוה: **ס** **18** אמר למלך ולגבירה השפילו שבו כי ירד מראשותיכם עטרת תפארתכם: **19** ערי הנגב סגרו ואין פתח הגלת יהודה כלה הגלת שלומים: **ס** **20** **שאי** **שארן** עיניכם **וראי** **וראין** הבאים מצפון איה העדר נתן-לך צאן תפארתך: **21** מה-תאמרו כד-יפקד עליך ואת למדת אתם עליך אלפים לראש הלוא חבלים יאחזוך כמו אשת לדה: **22** וכי תאמרו בלבבך מדוע קראני אלה ברב עונך נגלו שולך נחמסו עקביך: **23** היהפך כושי עורו ונמר חברברתיו גם-אתם תוכלו להיטיב למדי הרע: **24** ואפיצם כקש-עובר לרוח מדבר: **25** זה גורלך מנת-מדיך מאתי נאס־יהוה אשר שכחת אותי ותבטחי בשקר: **26** וגם-אני חשפתי שולך על-פינד ונראה קלונך: **27** נאפיך ומצהלותיך זמת זנותך על-גבעות בשדה ראיתי שקוציך אוי לך ירושלם לא תשהי אחרי מתי עד: **פ** **Jer 14** אשר היה דבר-יהוה אלי-רמיהו על-דברי הבצרות: **2** אבלה יהודה ושעריה אמללו קדרו לארץ וצוחת ירושלם עלתה: **3** ואדריהם שלחו **צעוריהם** **צעוריהם** למים באו על-גבים לא-מצאו מים שבו כליהם ריקם בשו והכלמו וחפו ראשם: **4** בעבור האדמה חתה כי לא-היה נשם בארץ בשו אכרים חפו ראשם: **5** כי גם-אילת בשדה ילדה ועזוב כי לא-היה דשא: **6** ופראים עמדו על-שפים שאפו רוח כתנים כלו עיניהם כי-אין עשב: **7** אס-עונינו ענו בנו יהוה עשה למען שמך כירבו משובתינו לך חטאנו: **8** מקוה ישראל מושיעו בעת צרה למה תהיה כגר בארץ וכארח נטה ללון: **9** למה תהיה כאיש נדהם כגבור לא-יוכל להושיע ואתה בקרבנו יהוה ושמך עלינו נקרא אל-תנחנו: **ס** **10** כה־אמר יהוה לעם הזה כן אהבו לנוע רגליהם לא חשכו ויהוה לא רצם עתה יזכר עונם ויפקד חטאתם: **ס** **11** ויאמר יהוה אלי אל-תתפלל בעד-העם הזה לטובה: **12** כי יצמו אינני שמע אל-דנתם וכי יעלו עלה ומנחה אינני רצם כי בחרב וברעב ובדבר אנכי מכלה אותם: **ס** **13** ואמר אהה אדני יהוה הנה הנבאים אמרים להם לא-תראו חרב ורעב לא-יהיה לכם כי-שלום אמת אתן לכם במקום הזה: **ס** **14** ויאמר יהוה אלי שקר הנבאים נבאים בשמי לא שלחתים ולא צויתים ולא דברתי אליהם חזון שקר וקסם **ואלול** **ואליל** **ותרמות** **ותרמית** לבם המה מתנבאים לכם: **ס** **15** לכן כה־אמר יהוה על-הנבאים הנבאים בשמי ואני לא-שלחתים והמה אמרים חרב ורעב לא יהיה בארץ הזאת בחרב וברעב יתמו הנבאים ההמה: **16** והעם אשר-המה נבאים להם יהיו משלכים בחצות ירושלם מפני הרעב והחרב ואין מקבר להמה המה נשיהם ובניהם ובנותיהם ושפכתי עליהם את-רעתם: **17** ואמרת אליהם את-הדבר הזה תרדנה עיני דמעה לילה ויומם ואל-תדמינה כי

שבר גדול נשברה בתולת בת-עמי מכה נחלה מאד: **18** אסיצאתי השדה והנה חללי-חרב ואם באתי העיר והנה תחלואי רעב כי-נפסנביא גס-כהן סחרו אל-ארץ ולא ידעו: **19** **ס** המאס מאסת את-יהודה אס-בציון געלה נפשך מדוע הכיתנו ואין לנו מרפא קוה לשלום ואין טוב ולעת מרפא והנה בעתה: **20** ידענו יהוה רשענו עון אבותינו כי חטאנו לך: **21** אל-תנאץ למען שמך אל-תנבל כסא כבודך זכר אל-תפר בריתך אתנו: **22** היש בהבלי הגוים מגשמים ואם-השמים יתנו רבבים הלא אתה-הוא יהוה אלהינו ונקוה-לך כי-אתה עשית את-כל-אלה: **פ** **Jer 15** ויאמר יהוה אלי אסיעמד משה ושמואל לפני אין נפשי אלה-עם הזה שלח מעל-פני ויצאו: **2** והיה כי-יאמרו אליך אנה נצא ואמרת אליהם כה-אמר יהוה אשר למות למות ואשר לחרב לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי: **3** ופקדתי עליהם ארבע משפחות נאסיהוה את-החרב להרג ואת-הכלבים לסחב ואת-עוף השמים ואת-בהמת הארץ לאכל ולהשחית: **4** ונתתים **[לזועה]** **[לזועה]** לכל ממלכות הארץ בגלל מנשה בן-יהוה ומוך יהודה על אשר-עשה בירושלם: **5** כי מי-יחמל עליך ירושלם ומי ינוד לך ומי יסור לשאל לשלם לך: **6** את נשטת אתי נאסיהוה אחור תלכי ואט את-ידי עליך ואשחיתך נלאיתי הנחם: **7** ואזרם במזרה בשערי הארץ שכלתי אבדתי את-עמי מדרכיהם לוא-שבו: **8** עצמולי אלמנתו מחול ימים הבאתי להם על-אם בחור שדר בצהרים הפלתי עליה פתאם עיר ובהלות: **9** אמללה ילדת השבעה נפחה נפשה **[באה]** **[בא]** שמשה בעד יומם בושה וחפרה ושאריתם לחרב אתן לפני איביהם נאסיהוה: **ס** **10** אוי-לי אמי כי ילדתי איש ריב ואיש מדון לכל-הארץ לא-נשיתי ולא-נשורי כלה מקללוני: **ס** **11** אמר יהוה אס-לא **[שרותך]** **[שריתך]** לטוב אס-לוא הפנעתי כך בעת-רעה ובעת צרה את-האיב: **12** הירע ברזל ברזל מצפון ונחשת: **13** חילך ואוצרותיך לבז אתן לא במחיר ובכל-הטאותיך ובכל-גבוליך: **14** והעברתי את-איביך בארץ לא ידעת כי-אש קדחה באפי עליכם תוקד: **ס** **15** אתה ידעת יהוה זכרני ופקדני והנקם לי מרדפי אל-לארץ אפך תקחני דע שאתי עליך חרפה: **16** נמצאו דברייך ואכלם ויהי **[דברייך]** **[דברך]** לי לששון ולשמחת לבבי כי-נקרא שמך עלי יהוה אלהי צבאות: **ס** **17** לא-ישבתי בסוד-משחקים ואעלז מפני ירך בדר ישבתי כי-זעם מלאתני: **ס** **18** למה היה כאבי נצח ומכתי אנושה מאנה הרפא היו תהיה לי כמו אכזב מים לא נאמנו: **ס** **19** לכן כה-אמר יהוה אס-תשוב ואשיבך לפני תעמד ואס-תוציא יקר מזולל כפי תהיה ישבו המה אליך ואתה לא-תשוב אליהם: **20** ונתתיך לעם הזה לחומת נחשת בצורה ונלחמו אליך ולא-יוכלו לך כי-אתך אני להושיעך ולהצילך נאסיהוה: **21** והצלתך מיד רעים ופדתך מכף ערצים: **פ** **Jer 16** ויהי דברי-הוה אלי לאמר: **2** לא-תקח לך אשה ולא-יהיו לך בנים ובנות במקום הזה: **3** כי-כה אמר יהוה על-הבנים ועל-הבנות הילודים במקום הזה ועל-אמתם הילדות אותם ועל-אבותם המולדים אותם בארץ הזאת: **4** ממותי תחלאים ימותו לא יספדו ולא יקברו לדמן על-פני האדמה יהיו ובחרב וברעב יכלו והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ: **ס** **5** כי-כה אמר יהוה אל-תבוא בית מרוח ואל-תלך לספור ואל-תנד להם כי-אספתי את-שלומי מאת העם-הזה נאסיהוה את-החסד ואת-הרחמים: **6** ומתו גדלים וקטנים בארץ הזאת לא יקברו ולא-יספדו להם ולא יתגרד ולא יקרח להם: **7** ולא-יפרסו להם על-אבל לנחמו על-ימת ולא-ישקו אותם

כוס תנחומים על-אביו ועל-אמו: **8** ובית-משתה לא-תבוא לשבת אותם לאכל ולשתות: **9** כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני משבית מן-המקום הזה לעיניכם ובימיכם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה: **10** והיה כי תגיד לעם הזה את כל-הדברים האלה ואמרו אליך על-מה דבר יהוה עלינו את כל-הרעה הגדולה הזאת ומה עוננו ומה חטאתנו אשר חטאנו ליהוה אלהינו: **11** ואמרת אליהם על אשר-עזבו אבותיכם אותי נאסיהוה וילכו אחרי אלהים אחרים ויעבדום וישתחוו להם ואתי עזבו ואת-תורתי לא שמרו: **12** ואתם הרעתם לעשות מאבותיכם והנכם הלכים איש אחרי שררות לבורהרע לבלתי שמע אלי: **13** והטלתי אתכם מעל הארץ הזאת על-הארץ אשר לא ידעתם אתם ואבותיכם ועבדתם-שם את-אלהים אחרים יומם ולילה אשר לא-אתן לכם חנינה: **14** לכן הנהימים באים נאסיהוה ולא-יאמר עוד חיהוה אשר העלה את-בני ישראל מארץ מצרים: **15** כי אס-חיהוה אשר העלה את-בני ישראל מארץ צפון ומכל הארצות אשר הדיחם שמה והשבתים על-אדמתם אשר נתתי לאבותם: **16** הנני שלח **(לדונים)** **[לדונים]** רבים נאסיהוה ודיגום ואחרי-כן אשלח לרבים צידים וצדום מעל כל-הר ומעל כל-גבעה ומנקיקי הסלעים: **17** כי עיני על-כל-דרכיהם לא נסתרו מלפני ולא-נצפן עונם מנגד עיני: **18** ושלמתי ראשונה משנה עונם וחטאתם על חללם את-ארצי בנבלת שקוציהם ותועבותיהם מלאו את-נחלתי: **19** יהוה עזי ומעזי ומנוסי ביום צרה אליך גוים יבאו מאפסי-ארץ ויאמרו אך-שקר נחלו אבותינו הבל ואין-בם מועיל: **20** היעשה-לך אדם אלהים והמה לא אלהים: **21** לכן הנני מודיעם בפעם הזאת אודיעם את-ידי ואת-גבורתי וידעו כי-שמתי יהוה: **Jer 17** חטאת יהודה כתובה בעש ברזל בצפרן שמיר חרושה על-לוח לבם ולקרנות מזבחותיכם: **2** כזכר בניהם מזבחותם ואשריהם על-עץ רענן על גבעות הגבהות: **3** הררי בשדה חילך כל-אוצרותיך לבו אתן במתיך בחטאת בכל-גבוליך: **4** ושמתה ובך מנחלתך אשר נתתי לך והעבדתיך את-איביך בארץ אשר לא-ידעת כראש קדחתם באפי עד-עולם תוקד: **5** כי אמר יהוה ארור הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר זרעו ומן-יהוה יסור לבו: **6** והיה כערער בערבה ולא יראה כייבוא טוב ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב: **7** ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו: **8** והיה כעץ שתול על-מים ועל-יובל ישלח שרשיו ולא **(ירא)** **[יראה]** כייבא חם והיה עלהו רענן ובשנת בצרת לא ידאג ולא ימיש מעשות פרי: **9** עקב הלב מכל ואנש הוא מי ידענו: **10** אני יהוה חקר לב בחן כליות ולתת לאיש **(כדרכו)** **[כדרכיו]** כפרי מעלליו: **11** קרא דגר ולא ילד עשה עשר ולא במשפט בחצי **(ימו)** **[ימיו]** יעזבו ובאחריתו יהיה נבל: **12** כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו: **13** מקוה ישראל יהוה כל-עזבך יבשו **(יסורי)** **[וסורי]** בארץ יכתבו כי עזבו מקור מים-חיים את-יהוה: **14** רפאני יהוה וארפא הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה: **15** הנה-המה אמרים אלי איה דבר-יהוה יבוא נא: **16** ואני לא-אצתי מרעה אחרוך ויום אנוש לא התאויתי אתה ידעת מוצא שפתי נכח פניך היה: **17** אל-תהיה-לי למחתי מחסי-אתה ביום רעה: **18** יבשו רדפי ואל-אבשה אני יחתו המה ואל-אחתה אני הביא עליהם יום רעה ומשנה שברון שברם: **19** כה-אמר יהוה אלי הלך ועמדת בשער בני-**(עם)** **[העם]** אשר יבאו בו מלכי יהודה ואשר יצאו בו ובכל שערי ירושלם: **20** ואמרת אליהם שמעו

דבר-יהוה מלכי יהודה וכל-יהודה וכל יושבי ירושלים הבאים בשערים האלה: **ס 21** כה אמר יהוה השמרו בנפשותיכם ואל-תשאו משא ביום השבת והבאתם בשערי ירושלים: **22** ולא-תוציאו משא מבתיכם ביום השבת וכל-מלאכה לא תעשו וקדשתם את-יומם השבת כאשר צויתי את-אבותיכם: **23** ולא שמעו ולא הטו את-אזנם ויקשו את-ערפם לבלתי **[שמעו]** **[שמעו]** ולבלתי קחת מוסר: **24** והיה אם-שמעו תשמעון אלי נאם-יהוה לבלתי הביא משא בשערי העיר הזאת ביום השבת ולקדש את-יומם השבת לבלתי עשות **[בה]** **[בן]** כל-מלאכה: **25** ובאו בשערי העיר הזאת מלכים ושרים יושבים על-כסא דוד רכבים ברכב ובסוסים המה ושריהם איש יהודה וישובי ירושלים וישבה העיר-הזאת לעולם: **26** ובאו מערי-יהודה ומסביבות ירושלים ומארץ בנימן ומן-השפלה ומן-ההר ומן-הנגב מבאים עולה וזבח ומנחה ולבונה ומבאי תודה בית יהוה: **27** ואם-לא תשמעו אלי לקדש את-יומם השבת ולבלתי שאת משא ובא בשערי ירושלים ביום השבת והצתי אש בשעריה ואכלה ארמנות ירושלים ולא תכבה: **פ Jer 18** הדבר אשר היה אלי-ירמיהו מאת יהוה לאמר: **2** קום וירדת בית היוצר ושמה אשמיעך את-דברי: **3** וארד בית היוצר **[והנהו]** **[והנה-הוא]** עשה מלאכה על-האבנים: **4** ונשחת הכלי אשר הוא עשה בחמר ביד היוצר ושב ועשהו כלי אחר כאשר ישר בעיני היוצר לעשות: **פ 5** ויהי דבר-יהוה אלי לאמור: **6** הכיוצר הזה לא-אוכל לעשות לכם בית ישראל נאם-יהוה הנה כחמר ביד היוצר כן-אתם בידי בית ישראל: **ס 7** רגע אדבר על-גוי ועל-ממלכה לנחוש ולנתוץ ולהאבד: **8** ושב הגוי ההוא מרעתו אשר דברתי עליו ונחמתי על-הרעה אשר חשבתי לעשות לו: **ס 9** ורגע אדבר על-גוי ועל-ממלכה לבנת ולנשע: **10** ועשה **[הרעה]** **[הרע]** בעיני לבלתי שמע בקולי ונחמתי על-השובה אשר אמרתי להיטיב אותו: **ס 11** ועתה אמרנא אל-איש-יהודה ועל-יושבי ירושלים לאמר כה אמר יהוה הנה אנכי יוצר עליכם רעה וחשב עליכם מחשבה שובו נא איש מדרכו הרעה והיטיבו דרכיכם ומעלליכם: **12** ואמרו נואש כיראחי מחשבותינו נלך ואיש שררות לבור-הרע נעשה: **ס 13** לכן כה אמר יהוה שאל-נא בגוים מי שמע כאלה שעררת עשתה מאד בתולת ישראל: **14** היעזב מצור שדי שלג לבנון אסי-נחשו מים זרים קרים נוזלים: **15** כישכחני עמי לשוא יקשרו ויכשלו בדרכיהם שבילי עולם ללכת נתיבות דרך לא סלולה: **16** לשום ארצם לשמה **[שרוקת]** **[שריקות]** עולם כל עובר עליה ישם ויניד בראשו: **17** כרוח-קדים אפיצם לפני אויב ערף ולא-פנים אראם ביום אידם: **ס 18** ויאמרו לכו ונחשבה על-ירמיהו מחשבות כי לא-תאבד תורה מכתן ועצה מחכם ודבר מנביא לכו ונכהו בלשון ואל-נקשיבה אל-כל-דבריו: **19** הקשיבה יהוה אלי ושמע לקול יריבי: **20** הישלם תחת-שובה רעה כי-כרו שוחה לנפשי זכר עמדי לפניך לדבר עליהם טובה להשיב את-חמתך מהם: **21** לכן תן את-בניהם לרעב והגרם על-ידי-חרב ותהינה נשיהם שכלות ואלמנות ואנשיהם יהיו הרגי מות בחוריהם מכי-חרב במלחמה: **22** תשמע זעקה מבתיהם כי-תביא עליהם גודר פתאם כי-כרו **[שיחה]** **[שוחת]** ללכרני ופחים טמנו לרגלי: **23** ואתה יהוה ידעת את-כל-עצתם עלי למות אל-תכפר על-עונם וחסאתם מלפניך אל-תמחי **[יהיו]** **[ויהיו]** מכשלים לפניך בעת אפך עשה בהם: **ס Jer 19** כה אמר יהוה הלוך וקנית בקבך יוצר חרש ומזקני העם ומזקני הכהנים: **2** ויצאת אל-גיאי בן-הנחם אשר פתח שער **[החרסות]** **[החרסית]** וקראת שם את-הדברים אשר-אדבר אליך: **3** ואמרת

שמעו דברי־יהוה מלכי יהודה וישיבי ירושלם כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מביא רעה על־המקום הזה אשר כל־שמעה תצלנה אזניו: **4** יען אשר עזבני וינכרו את־המקום הזה ויקטרו־בו לאלהים אחרים אשר לא־ידעום המה ואבותיהם ומלכי יהודה ומלאו את־המקום הזה דם נקים: **5** ובנו את־במות הבעל לשרף את־בניהם באש עלות לבעל אשר לא־צויתי ולא דברתי ולא עלתה על־לבי: **6** לכן הנהימים באים נא־סִי־הוה ולא־יקרא למקום הזה עוד התפת וגיא בן־הנם כי א־גיא ההרגה: **7** ובקתי את־עצת יהודה וירושלם במקום הזה והפלתים בחרב לפני איביהם וביד מבקשי נפשם ונתתי את־נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ: **8** ושמתי את־העיר הזאת לשמה ולשרקה כל עבר עליה ישם וישרק על־כל־מכתה: **9** והאכלתים את־בשר בניהם ואת בשר בנותיהם ואיש בשר־רעהו יאכלו במצור ובמצוק אשר יציקו להם איביהם ומבקשי נפשם: **10** ושברת הבקבוק לעיני האנשים ההלכים אותך: **11** ואמרת אליהם כה־אמר יהוה צבאות ככה אשבר את־העם הזה ואת־העיר הזאת כאשר ישבר את־כלי היוצר אשר לא־יוכל להרפה עוד ובתפת יקברו מאין מקום לקבור: **12** כן־אעשה למקום הזה נא־סִי־הוה וליושביו ולתת את־העיר הזאת כתפת: **13** והיו בתי ירושלם ובתי מלכי יהודה כמקום התפת הטמאים לכל הבתים אשר קטרו על־גגתיהם לכל צבא השמים והסך נסכים לאלהים אחרים: **14** ויבא ירמיהו מהתפת אשר שלחו יהוה שם להנבא ויעמד בחצר בית־יהוה ויאמר אל־כל־העם: **15** כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני **(מבר)** **[מביא]** אל־העיר הזאת ועל־כל־עריה את כל־הרעה אשר דברתי עליה כי הקשו את־ערפם לבלתי שמוע את־דברי: **Jer 20** וישמע פשחור בן־אמר הכתן והוא־פקיד נגיד בבית יהוה את־ירמיהו נבא את־הדברים האלה: **2** ויכה פשחור את ירמיהו הנביא ויתן אתו על־המהפכת אשר בשער בנימן העליון אשר בבית יהוה: **3** ויהי ממחרת ויצא פשחור את־ירמיהו מן־המהפכת ויאמר אליו ירמיהו לא פשחור קרא יהוה שמך כי א־סִי־מגור מסביב: **4** כי כה אמר יהוה הנני נתנך למגור לך ולכל־אהביך ונפלו בחרב איביהם ועיניך ראות ואת־כל־יהודה אתן ביד מלך־בבל והגלם בכלה והכם בחרב: **5** ונתתי את־כל־חסן העיר הזאת ואת־כל־יגיעה ואת־כל־יקרה ואת כל־אוצרות מלכי יהודה אתן ביד איביהם ובזוזם ולקחום והביאום בכלה: **6** ואתה פשחור וכל ישיבי ביתך תלכו בשבי ובבל תבוא ושם תמות ושם תקבר אתה וכל־אהביך אשר־נבאת להם בשקר: **7** פתיתי יהוה ואפת חזקתני ותוכל הייתי לשחוק כל־היום כלה לעג לי: **8** כי־מדי אדבר אועק חמס ושד אקרא כי־היה דברי־יהוה לי לחרפה ולקלס כל־היום: **9** ואמרתי לא־אזכרנו ולא־אדבר עוד בשמו והיה בלבי כאש בערת עצר בעצמתי ונלאיתי כלכל ולא אוכל: **10** כי שמעתי דבת רבים מגור מסביב הגידו ונגידנו כל אנוש שלומי שמרי צלעי אולי יפתה ונוכלה לו ונקחה נקמתנו ממנו: **11** ויהוה אותי כגבור עריץ על־כן רדפי יכשלו ולא יכלו בשו מאד כי־לא השכילו כלמת עולם לא תשכה: **12** ויהוה צבאות בחן צדיק ראה כליות ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גליתי את־דיבי: **13** שירו ליהוה הללו את־יהוה כי הציל את־נפש אביון מיד מרעים: **14** ארור היום אשר ילדתי בו יום אשר־ילדתני אמי אל־יהי ברוך: **15** ארור האיש אשר בשר את־אבי לאמר ילד־לך בן זכר שמה שמחה: **16** והיה האיש הוא כערים אשר־הפך יהוה ולא נחם ושמע זעקה בבקר ותרועה

בעת צהרים: **17** אשר לא־מותתני מרחם ותהי־לי אמי קברי ורחמה הרת עולם: **18**
 למה זה מרחם יצאתי לראות עמל ויגון ויכלו בבשת ימי: **Jer 21** **פ** הדבר אשר־היה
 אל־ירמיהו מאת יהוה בשלח אליו המלך צדקיהו את־פֿשחור בן־מלכיה
 ואת־צפניה בן־מעשיה הכהן לאמר: **2** דרשנא בעדנו את־יהוה כי נבוכדראצר
 מלך־בבל נלחם עלינו אולי יעשה יהוה אותנו ככל־נפלאותיו ויעלה מעלינו: **3**
 ויאמר ירמיהו אליהם כה תאמרן אל־צדקיהו: **4** כה־אמר יהוה אלהי ישראל הנני
 מסב את־כלי המלחמה אשר בידכם אשר אתם נלחמים בם את־מלך בבל
 ואת־הכשדים הצרים עליכם מחוץ לחומה ואספתי אותם אל־תוך העיר הזאת: **5**
 ונלחמתי אני אתכם ביד נשויה ובוזרוע חזקה ובאף ובחמה ובקצף גדול: **6** והכיתי
 את־יושבי העיר הזאת ואת־האדם ואת־הבהמה בדבר גדול ימתו: **7** ואחרי־כן
 נאס־יהוה אתן את־צדקיהו מלך־יהודה ואת־עבדיו ואת־העם ואת־הנשארים בעיר
 הזאת מן־הדבר מן־החרב ומן־הרעב ביד נבוכדראצר מלך־בבל וביד איביהם
 וביד מבקשי נפשם והכם לפי־חרב לא־יחוס עליהם ולא יחמל ולא ירחם: **8**
 ואל־העם הזה תאמר כה אמר יהוה הנני נתן לפניכם את־דרך החיים ואת־דרך
 המות: **9** הישב בעיר הזאת ימות בחרב וברעב ובדבר והיוצא ונפל על־הכשדים
 הצרים עליכם **[יחיה]** **[וחיה]** והיתה־לו נפשו לשלל: **10** כי שמתי פני בעיר הזאת
 לרעה ולא לטובה נאס־יהוה ביד־מלך בבל תנתן ושרפה באש: **11** ולבית מלך
 יהודה שמעו דברי־הוה: **12** בית דוד כה אמר יהוה דינו לבקר משפט והצילו גזול
 מיד עושק פֿתצא כאש חמתי ובערה ואין מכבה מפני רע **[מעלליהם]**
[מעלליכם]: **13** הנני אליך ישבת העמק צור המיושר נאס־יהוה האמרים מ־יחת
 עלינו ומי יבוא במעונותינו: **14** ופקדתי עליכם כפרי מעלליכם נאס־יהוה והצתי אש
 ביערה ואכלה כל־סביביה: **Jer 22** **ס** כה אמר יהוה רד בית־מלך יהודה ודברת שם
 את־הדבר הזה: **2** ואמרת שמעו דברי־הוה מלך יהודה הישב על־כסא דוד אתה
 ועבדיך ועמך הבאים בשערים האלה: **3** כה אמר יהוה עשו משפט וצדקה
 והצילו גזול מיד עשוק וגר יתום ואלמנה אל־תחמסו ודם נקי אל־תשפכו
 במקום הזה: **4** כי אס־עשו תעשו את־הדבר הזה ובאו בשערי הבית הזה מלכים
 ישיבים לדוד על־כסאו רכבים ברכב ובסוסים הוא **[ועבדו]** **[ועבדין]** ועמו: **5** ואם
 לא תשמעו את־הדברים האלה בי נשבעתי נאס־יהוה כי־לחרבה יהיה הבית הזה:
6 כי־כה אמר יהוה על־בית מלך יהודה גלעד אתה לי ראש הלבנון אס־לא
 אשיחך מדבר ערים לא **[נושבה]** **[נושבת]:** **7** וקדשתי עליך משחתים איש וכליו
 וכתרו מבחר ארזיך והפילו על־האש: **8** ועברו גוים רבים על העיר הזאת ואמרו
 איש אל־רעהו על־מה עשה יהוה ככה לעיר הגדולה הזאת: **9** ואמרו על אשר
 עזבו את־ברית יהוה אלהיהם וישתחוו לאלהים אחרים ויעבדום: **10** אל־תבכו
 למת ואל־תנדרו לו בכו בכו להלך כי לא ישוב עוד וראה את־ארץ מולדתו: **11**
 כי כה אמר־יהוה אל־שלם בן־יאשיהו מלך יהודה המלך תחת יאשיהו אביו אשר
 יצא מן־המקום הזה לא־ישוב שם עוד: **12** כי במקום אשר־הגלו אתו שם ימות
 ואת־הארץ הזאת לא־יראה עוד: **13** הוי בנה ביתו בלא־צדק ועליותיו בלא
 משפט ברעהו יעבד חנם ופעלו לא יתן־לו: **14** האמר אבנה־לי בית מדות ועליות
 מרוחים וקרע לו חלוני וספון בארז ומשוח בששר: **15** התמלך כי אתה מתחרה
 בארז אביך הלוא אכל ושתה ועשה משפט וצדקה אז טוב לו: **16** דן דין־עני

ואביון אז טוב הלוואה היא הדעת אתי נאסיהוה: **17** כי אין עניך ולבך כי אסעל-בצעך ועל דסיהנקי לשפוך ועלהעשק ועלהמרוצה לעשות: **18** ס לכן כהאמר יהוה אליהויקים בןיאשיהו מלך יהודה לאייספדו לו הוי אחי והוי אחות לאייספדו לו הוי אדון והוי הדה: **19** קבורת חמור יקבר סחוב והשלך מהלאה לשערי ירושלם: **20** ס עלי הלבנון וצעקי ובבשן תני קולך וצעקי מעברים כי נשברו כל-מאהביך: **21** דברתי אליך בשלותיך אמרת לא אשמע זה דרכך מנעוריך כי לאשמעת בקולי: **22** כל-רעיך תרעה-רוח ומאהביך בשבי ילכו כי אז תבשי ונכלמת מכל רעתך: **23** **[ישבתי]** **[ישבת]** בלבנון **[מקננתי]** **[מקננת]** בארזים מהנחנת בבאלך חבלים חיל כילדה: **24** חי-אני נאסיהוה כי אסיהיה כניהו בןיהויקים מלך יהודה חותם עלי-ד ימיני כי משם אתקנך: **25** ונתחיתך ביד מבקשי נפשך וביד אשר-אתה יגור מפניהם וביד נבוכדראצר מלך-בבל וביד הכשדים: **26** והשלתי אתך ואת-אמך אשר ילדתך על הארץ אחרת אשר לא-ילדתם שם ושם תמותו: **27** ועלהארץ אשר-הם מנשאים את-נפשם לשוב שם שמה לא ישובו: **28** ס העצב נבוה נפוץ האיש הזה כניהו אס-כלי אין חפיץ בו מדוע הוטלו הוא וזרעו והשלכו על-הארץ אשר לא-ידעו: **29** ארץ ארץ שמי דבריהוה: **30** ס כה אמר יהוה כתבו את-האיש הזה עירי גבר לא-יצלח בימיו כי לא יצלח מזרעו איש ישב עליכסא דוד ומשל עוד ביהודה: **Jer 23** הוי רעים מאבדים ומפצים את-צאן מרעיתי נאסיהוה: **2** לכן כהאמר יהוה אלהי ישראל על-הרעים הרעים את-עמי אתם הפצתם את-צאני ותרחום ולא פקדתם אתם הנני פקד עליכם את-רע מעלליכם נאסיהוה: **3** ואני אקבץ את-ישארית צאני מכל הארצות אשר-הדחתי אתם שם והשבתי אתהן על-נוהן ופרו ורבו: **4** והקמתי עליהם רעים ורעום ולא-ייראו עוד ולא-יחתו ולא יפקדו נאסיהוה: **5** ס הנה ימים באים נאסיהוה והקמתי לדוד צמח צדיק ומלך מלך והשכיל ועשה משפט וצדקה בארץ: **6** בימיו תושע יהודה וישראל ישכן לבטח וזה-שמו אשר-יקראו יהוה צדקנו: **7** ס לכן הנה-ימים באים נאסיהוה ולא-יאמרו עוד חייהוה אשר העלה את-בני ישראל מארץ מצרים: **8** כי אס-חייהוה אשר העלה ואשר הביא את-זרע בית ישראל מארץ צפונה ומכל הארצות אשר הדחתים שם וישבו על-אדמתם: **9** ס לנבאים נשבר לבי בקרבי רחפו כל-עצמותי הייתי כאיש שכור וכנבר עברו יין מפני יהוה ומפני דברי קדשו: **10** כי מנאפים מלאה הארץ כי-מפני אלה אבלה הארץ יבשו נאות מדבר ותהי מרוצתם רעה וגבורתם לא-יכן: **11** כי-גם-נביא גם-כהן חנפו גם-בביתי מצאתי רעתם נאסיהוה: **12** לכן יהיה דרכם להם כחלקלקות באפלה ידחו ונפלו בה כראביא עליהם רעה שנת פקדתם נאסיהוה: **13** ובנביאי שמרון ראיתי תפלה הנבאו בבעל ויתעו את-עמי את-ישראל: **14** ס ובנבאי ירושלם ראיתי שערורה נאוף והלך בשקר וחזקן ידי מרעים לבלתי-שבו איש מרעתו היו-לי כלם כסדם וישביה כעמרה: **15** ס לכן כהאמר יהוה צבאות על-הנבאים הנני מאכיל אותם לענה והשקתים מיראש כי מאת נביאי ירושלם יצאה חנפה לכל-הארץ: **16** ס כהאמר יהוה צבאות אל-תשמעו על-דברי הנבאים הנבאים לכם מהבלים המה אתכם חזון לבם ידברו לא מפי יהוה: **17** אמרים אמור למנאצי דבר יהוה שלום יהיה לכם וכל הלך בשררות לבו אמרו לא-תבוא עליכם רעה: **18** כי מי עמד בסוד יהוה וירא וישמע את-דברו מיהקשיב **[דברי]** **[דברון]** וישמע: **19** ס הנה

סערת יהוה חמה יצאה וסער מתחולל על ראש רשעים יחול: **20** לא ישוב אף־יהוה ער־עשתו וער־הקימו מזמות לבו באחרית הימים תתבוננו בה בינה: **21** לא־שלחתי את־הנבאים והם רצו לא־דברתי אליהם והם נבאו: **22** ואס־עמדו בסודי וישמעו דברי את־עמי וישבו מדרכם הרע ומרע מעלליהם: **23** **ס** האלהי מקרב אני נא־סיהוה ולא אלהי מרחק: **24** אס־יסתר איש במסתרים ואני לא־אראנו נא־סיהוה הלוא את־השמים ואת־הארץ אני מלא נא־סיהוה: **25** שמעתי את אשר־אמרו הנבאים הנבאים בשמי שקר לאמר חלמתי חלמתי: **26** עד־מתי היש בלב הנבאים נבאי השקר ונביאי תרמת לבם: **27** החשבים להשכיח את־עמי שמי בחלומתם אשר יספרו איש לרעהו כאשר שכחו אבותם את־שמי בבעל: **28** הנביא אשר־אתו חלום יספר חלום ואשר דברי אתו ידבר דברי אמת מה־לתבן את־הבר נא־סיהוה: **29** הלוא כה דברי כאש נא־סיהוה וכפטיש יפצץ סלע: **30** **ס** לכן הנני על־הנבאים נא־סיהוה מגנבי דברי איש מאת רעהו: **31** הנני על־הנבאים נא־סיהוה הלקחים לשונם וינאמו נאם: **32** הנני על־נבאי חלמות שקר נא־סיהוה ויספרום ויתעו את־עמי בשקריהם ובפחזותם ואנכי לא־שלחתי ולא צויתים והועיל לא־יועילו לעס־הזה נא־סיהוה: **33** וכי־ישאלך העם הזה או־הנביא או־כהן לאמר מה־משא יהוה ואמרת אליהם את־מה־משא ונשתי אתכם נא־סיהוה: **34** והנביא והכהן והעם אשר יאמר משא יהוה ופקדתי על־האיש ההוא ועל־ביתו: **35** כה תאמרו איש על־רעהו ואיש אל־אחיו מה־ענה יהוה ומה־דבר יהוה: **36** ומשא יהוה לא תזכרו־עוד כי המשא יהיה לאיש דברו והפכתם את־דברי אלהים חיים יהוה צבאות אלהינו: **37** כה תאמר אל־הנביא מה־ענך יהוה ומה־דבר יהוה: **38** ואס־משא יהוה תאמרו לכן כה אמר יהוה יען אמרכם את־הדבר הזה משא יהוה ואשלח אליכם לאמר לא תאמרו משא יהוה: **39** לכן הנני ונשתי אתכם נשא ונשתי אתכם ואת־העיר אשר נתתי לכם ולאבותיכם מעל פני: **40** ונתתי עליכם חרפת עולם וכלמות עולם אשר לא תשכח: **Jer 24** **ס** הראני יהוה והנה שני דודאי תאנים מועדים לפני היכל יהוה אחרי הגלות נבוכדראצר מלך־בבל את־יכניהו בן־יהויקים מלך־יהודה ואת־שרי יהודה ואת־החרש ואת־המסגר מירושלם ויבאם בבל: **2** הדוד אחד תאנים טבות מאד כתאני הבכרות והדוד אחד תאנים רעות מאד אשר לא־תאכלנה מרע: **3** **ס** ויאמר יהוה אלי מה־אתה ראה ירמיהו ואמר תאנים התאנים הטבות מאד והרעות רעות מאד אשר לא־תאכלנה מרע: **4** ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: **5** כה־אמר יהוה אלהי ישראל כתאנים הטבות האלה כן־אכיר את־גלות יהודה אשר שלחתי מן־המקום הזה ארץ כשדים לטובה: **6** ושמתי עיני עליהם לטובה והשבתים על־הארץ הזאת ובניתים ולא אהרס ונשעתים ולא אתוש: **7** ונתתי להם לב לדעת אתי כי אני יהוה והיו־לי לעם ואנכי אהיה להם לאלהים כיישבו אלי בכל־לבם: **8** **ס** וכתאנים הרעות אשר לא־תאכלנה מרע כי־כה אמר יהוה כן אתן את־צדקיהו מלך־יהודה ואת־שריו ואת שארית ירושלם הנשארים בארץ הזאת והישיבים בארץ מצרים: **9** ונתתים **[לזועה]** **[לזועה]** לרעה לכל ממלכות הארץ לחרפה ולמשל לשנינה ולקללה בכל־המקומות אשר־אדיחם שם: **10** ושלחתי בם את־החרב את־הרעב ואת־הדבר עד־תמם מעל האדמה אשר־נתתי להם ולאבותיהם: **Jer 25** **פ** הדבר אשר־היה עלי־רמיהו על־כל־עם יהודה בשנה הרבעית ליהויקים בן־יאשיהו מלך יהודה היא השנה הראשנית

לנבוכדראצר מלך בבל: **2** אשר דבר ירמיהו הנביא על-כל-עם יהודה ואל כלישבי ירושלים לאמר: **3** מן-שלוש עשרה שנה ליאשיהו בן-אמון מלך יהודה ועד היום הזה זה שלש ועשרים שנה היה דברייהוה אלי ואדבר אליכם אשכים ודבר ולא שמעתם: **4** ושלח יהוה אליכם את-כל-עבדיו הנבאים השכם ושלח ולא שמעתם ולא-הטיתם את-אזנכם לשמע: **5** לאמר שובו-נא איש מדרכו הרעה ומרע מעלליכם ושבנו על-האדמה אשר נתן יהוה לכם ולאבותיכם למן-עולם ועד-עולם: **6** ואל-תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם ולא-תכעסו אותי במעשה ידיכם ולא ארע לכם: **7** ולא-שמעתם אלי נאמ-יהוה למען **[הכעסוני]** **[הכעיסני]** במעשה ידיכם לרע לכם: **8** לכן כה אמר יהוה צבאות יען אשר לא-שמעתם את-דברי: **9** הנני שלח ולקחתי את-כל-משפחות צפון נאמ-יהוה ואל-נבוכדראצר מלך-בבל עבדי והבאתים על-הארץ הזאת ועל-ישיביה ועל כל-הגוים האלה סביב והחרמתים ושמתיים לשמה ולשרקה ולחרבות עולם: **10** והאבדתי מהם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול רחים ואור נר: **11** והיתה כל-הארץ הזאת לחרבה לשמה ועבדו הגוים האלה את-מלך בבל שבעים שנה: **12** והיה כמלאות שבעים שנה אפקד על-מלך-בבל ועל-הגוי ההוא נאמ-יהוה את-עונם ועל-ארץ כשדים ושמתי אתו לשמוות עולם: **13** **[והבאתי]** **[והבאתי]** על-הארץ ההיא את-כל-דברי אשר-דברתי עליה את כל-הכתוב בספר הזה אשר-נבא ירמיהו על-כל-הגוים: **14** כי עבדוכם גסהמה גוים רבים ומלכים גדולים ושלמתי להם כפעלם וכמעשה ידיהם: **15** כי כה אמר יהוה אלהי ישראל אלי קח את-כוס היין החמה הזאת מידי והשקיתה אתו את-כל-הגוים אשר אנכי שלח אותך אליהם: **16** ושתו והתגעשו והתהללו מפני החרב אשר אנכי שלח בינתם: **17** ואקח את-הכוס מיד יהוה ואשקה את-כל-הגוים אשר-שלחני יהוה אליהם: **18** את-ירושלם ואת-ערי יהודה ואת-מלכיה את-שריה לתת אתם לחרבה לשמה לשרקה ולקללה כיום הזה: **19** את-פרעה מלך-מצרים ואת-עבדיו ואת-שריו ואת-כל-עמו: **20** ואת כל-הערב ואת כל-מלכי ארץ העוץ ואת כל-מלכי ארץ פלשתים ואת-אשקלון ואת-עזה ואת-עקרון ואת שארית אשדוד: **21** את-אדום ואת-מואב ואת-בני עמון: **22** ואת כל-מלכי-צר ואת כל-מלכי צידון ואת מלכי האי אשר בעבר הים: **23** ואת-דרדן ואת-תימא ואת-בוז ואת כל-קוצי פאה: **24** ואת כל-מלכי ערב ואת כל-מלכי הערב השכנים במדבר: **25** ואת כל-מלכי זמרי ואת כל-מלכי עילם ואת כל-מלכי מדי: **26** ואת כל-מלכי הצפון הקרבים והרחקים איש אל-אחיו ואת כל-הממלכות הארץ אשר על-פני האדמה ומלך ששך ישתה אחריהם: **27** ואמרת אליהם **ס** כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל שתו ושכרו וקו ונפלו ולא תקומו מפני החרב אשר אנכי שלח ביניכם: **28** והיה כי ימאנו לקחת-הכוס מידך לשתות ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות שתו תשתו: **29** כי הנה בעיר אשר נקרא-שמי עליה אנכי מחל להרע ואתם הנקה תנקו לא תנקו כי חרב אני קרא על-כל-ישיבי הארץ נאם יהוה צבאות: **30** ואתה תנבא אליהם את כל-הדברים האלה ואמרת אליהם יהוה ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו שאג ישאג על-נוהו הידד כדרכים יענה אל כלישבי הארץ: **31** בא שאון עד-קצה הארץ כי ריב ליהוה בגוים נשפט הוא לכל-בשר הרשעים נתנם לחרב נאמ-יהוה: **32** כה אמר יהוה צבאות הנה רעה יצאת מגוי אל-גוי וסער גדול יעור מירכתי-ארץ: **33** והיו חללי יהוה ביום ההוא

מקצה הארץ ועד־קצה הארץ לא יספרו ולא יאספו ולא יקברו לדמן על־פני האדמה יהיו: **34** הילילו הרעים וזעקו והתפלו אדירי הצאן כי־מלאו ימיכם לטבוח ותפוצותיכם ונפלתם ככלי חמדה: **35** ואבד מנוס מן־הרעים ופליטה מאדירי הצאן: **36** קול צעקת הרעים ויללת אדירי הצאן כי־שדד יהוה את־מרעיתם: **37** ונדמו נאות השלום מפני חרון אף־יהוה: **38** עזב ככפיר סכו כי־היתה ארצם לשמה מפני חרון היונה ומפני חרון אפו: **פ Jer 26** בראשית ממלכות יהויקים בן־יאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה מאת יהוה לאמר: **2** כה אמר יהוה עמד בחצר בית־יהוה ודברת על־כל־ערי יהודה הבאים להשתחוח בית־יהוה את כל־הדברים אשר צויתך לדבר אליהם אל־תגרע דבר: **3** אולי ישמעו וישבו איש מדרכו הרעה ונחמתי אל־הרעה אשר אנכי חשב לעשות להם מפני רע מעלליהם: **4** ואמרת אליהם כה אמר יהוה אם־לא תשמעו אלי ללכת בתורתי אשר נתתי לפניכם: **5** לשמע על־דברי עבדי הנבאים אשר אנכי שלח אליכם והשכם ושלח ולא שמעתם: **6** ונתתי את־הבית הזה כשלה ואת־העיר **[הזאתה]** **[הזאת]** אתן לקללה לכל גויי הארץ: **7** וישמעו הכהנים והנבאים וכל־העם את־ירמיהו מדבר את־הדברים האלה בבית יהוה: **8** ויהי ככלות ירמיהו לדבר את כל־אשר־צוה יהוה לדבר אל־כל־העם ויתפשו אתו הכהנים והנבאים וכל־העם לאמר מות תמות: **9** מדוע נבית בשם־יהוה לאמר כשלו יהיה הבית הזה והעיר הזאת תחרב מאין יושב ויקהל כל־העם אל־ירמיהו בבית יהוה: **10** וישמעו שרי יהודה את הדברים האלה ויעלו מבית־המלך בית יהוה וישבו בפתח שער־יהוה החדש: **11** ויאמרו הכהנים והנבאים אל־השרים ואל־כל־העם לאמר משפט־מות לאיש הזה כי נבא אל־העיר הזאת כאשר שמעתם באזניכם: **12** ויאמר ירמיהו אל־כל־השרים ואל־כל־העם לאמר יהוה שלחני להנבא אל־הבית הזה ואל־העיר הזאת את כל־הדברים אשר שמעתם: **13** ועתה היטיבו דרכיכם ומעלליכם ושמעו בקול יהוה אלהיכם וינחם יהוה אל־הרעה אשר דבר עליכם: **14** ואני הנני בידכם עשוי־לי כטוב וכישר בעיניכם: **15** אך ידע תדעו כי אם־ממתים אתם אתי כידם נקי אתם נתנים עליכם ואל־העיר הזאת ואל־שביה כי באמת שלחני יהוה עליכם לדבר באזניכם את כל־הדברים האלה: **16** ויאמרו השרים וכל־העם אל־הכהנים ואל־הנביאים אין־לאיש הזה משפט־מות כי בשם יהוה אלהינו דבר אלינו: **17** ויקמו אנשים מזקני הארץ ויאמרו אל־כל־קהל העם לאמר: **18** **[מיכיה]** **[מיכה]** המורשתי היה נבא בימי חזקיהו מלך־יהודה ויאמר אל־כל־עם יהודה לאמר כה־אמר יהוה צבאות ציון שדה תחרש וירושלים עיים תהיה והר הבית לבמות יער: **19** ההמת המתהו חזקיהו מלך־יהודה וכל־יהודה הלא ירא את־יהוה ויחל את־פני יהוה וינחם יהוה אל־הרעה אשר־דבר עליהם ואנחנו עשים רעה גדולה על־נפשותינו: **20** וגם־איש היה מתנבא בשם יהוה אוריהו בן־שמעיהו מקרית היערים וינבא על־העיר הזאת ועל־הארץ הזאת ככל דברי ירמיהו: **21** וישמע המלך־יהויקים וכל־גבוריו וכל־השרים את־דבריו ויבקש המלך המיתו וישמע אוריהו וירא ויברח ויבא מצרים: **22** וישלח המלך יהויקים אנשים מצרים את אלנתן בן־עכבור ואנשים אתו אל־מצרים: **23** ויוציאו את־אוריהו ממצרים ויבא אהו אל־המלך יהויקים ויכהו בחרב וישלך את־נבלתו אל־קברי בני העם: **24** אך יד אחיקם בן־שפן היתה את־ירמיהו לבלתי תת־אתו ביד־העם להמיתו: **פ Jer 27** בראשית ממלכת יהויקים בן־יאשיהו

מלך יהודה היה הדבר הזה אל־ירמיה מאת יהוה לאמר: **2** כה־אמר יהוה אלי עשה לך מוסרות ומטות ונתתם על־צוארך: **3** ושלחתם אל־מלך אדום ואל־מלך מואב ואל־מלך בני עמון ואל־מלך צר ואל־מלך צידון ביד מלאכים הבאים ירושלם אל־צדקיהו מלך יהודה: **4** וצוית אתם אל־אדניהם לאמר כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כה תאמרו אל־אדניכם: **5** אנכי עשיתי את־הארץ את־האדם ואת־הבהמה אשר על־פני הארץ בכחי הגדול ובזרועי הנשויה ונתתיה לאשר ישר בעיני: **6** ועתה אנכי נחתי את־כל־הארצות האלה ביד נבוכדנאצר מלך־בבל עבדי וגם את־חית השדה נתתי לו לעבדו: **7** ועבדו אתו כל־הגוים ואת־בניו ואת־בניו עד בא־עת ארצו גס־הוא ועבדו בו גוים רבים ומלכים גדלים: **8** והיה הגוי והממלכה אשר לא־יעבדו אתו את־נבוכדנאצר מלך־בבל ואת אשר לא־יתן את־צוארו בעל מלך בבל בחרב וברעב ובדבר אפקד על־הגוי ההוא נאס־יהוה עד־תמי אתם בידו: **9** ואתם אל־תשמעו אל־נביאיכם ואל־קסמיכם ואל חלמתים ואל־עננים ואל־כשפים אשר־הם אמרים אליכם לאמר לא תעבדו את־מלך בבל: **10** כי שקר הם נבאים לכם למען הרחיק אתכם מעל אדמתכם והדחתי אתכם ואברתם: **11** והגוי אשר יביא את־צוארו בעל מלך־בבל ועבדו והנחתו על־אדמתו נאס־יהוה ועבדה וישב בה: **12** ואל־צדקיה מלך־יהודה דברתי ככל־הדברים האלה לאמר הביאו את־צואריכם בעל מלך־בבל ועבדו אתו ועמו וחיו: **13** למה תמותו אתה ועמך בחרב ברעב ובדבר כאשר דבר יהוה אלהי אשר לא־יעבד את־מלך בבל: **14** ואל־תשמעו אל־דברי הנבאים האמרים אליכם לאמר לא תעבדו את־מלך בבל כי שקר הם נבאים לכם: **15** כי לא שלחתים נאס־יהוה והם נבאים בשמי לשקר למען הדיחי אתכם ואברתם אתם והנבאים הנבאים לכם: **16** ואל־הכהנים ואל־כל־העם הזה דברתי לאמר כה אמר יהוה אל־תשמעו אל־דברי נביאיכם הנבאים לכם לאמר הנה כלי בית־יהוה מושבים מבבלה עתה מהרה כי שקר המה נבאים לכם: **17** אל־תשמעו אליהם עבדו את־מלך־בבל וחיו למה תהיה העיר הזאת חרבה: **18** ואם־נבאים הם ואם־יש דברי־יהוה אתם יפגעו־נא ביהוה צבאות לבלתי־באו הכלים הנותרים בבית־יהוה ובית מלך יהודה ובירושלם בבלה: **19** כי כה אמר יהוה צבאות אלהים ועל־הים ועל־המכנות ועל יתר הכלים הנותרים בעיר הזאת: **20** אשר לא־לקחם נבוכדנאצר מלך בבל בגלותו את־**יכניה** **[יכניה]** בן־יהויקים מלך־יהודה מירושלם בבלה ואת כל־חרי יהודה וירושלם: **21** כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל על־הכלים הנותרים בית יהוה ובית מלך־יהודה וירושלם: **22** בבלה יובאו ושמה יהיו עד יום פקדי אתם נאס־יהוה והעליתים והשיבתים אל־המקום הזה: **Jer 28** **א** **[בשנת]** הרבעית בחדש החמישי אמר אלי ממלכת צדקיה מלך־יהודה **[בשנת]** **[בשנת]** הרבעית בחדש החמישי אמר אלי חנניה בן־עזור הנביא אשר מגבעון בבית יהוה לעיני הכהנים וכל־העם לאמר: **2** כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר שברתי את־על מלך בבל: **3** בעוד שנתים ימים אני משיב אל־המקום הזה את־כל־כלי בית יהוה אשר לקח נבוכדנאצר מלך־בבל מן־המקום הזה ויביאם בבבל: **4** ואת־יכניה בן־יהויקים מלך־יהודה ואת־כל־גלות יהודה הבאים בבלה אני משיב אל־המקום הזה נאס־יהוה כי אשבר את־על מלך בבל: **5** ויאמר ירמיה הנביא אל־חנניה הנביא לעיני הכהנים ולעיני כל־העם העמדים בבית יהוה: **6** ויאמר ירמיה הנביא אמן כן

יעשה יהוה יקם יהוה את־דבריו אשר נבאת להשיב כלי בית־יהוה וכל־הגולה מבבל אל־המקום הזה: **ז** אך־שמע־נא הדבר הזה אשר אנכי דבר באזניך ובאזני כל־העם: **ח** הנביאים אשר היו לפני ולפניך מן־העולם וינבאו אל־ארצות רבות ועל־ממלכות גדלות למלחמה ולרעה ולדבר: **ט** הנביא אשר ינבא לשלום בבא דבר הנביא יודע הנביא אשר־שלחו יהוה באמת: **י** ויקח חנניה הנביא את־המוטה מעל צואר ירמיה הנביא וישברוהו: **יא** ויאמר חנניה לעיני כל־העם לאמר כה אמר יהוה ככה אשבר את־על נבכדנאצר מלך־בבל בעוד שנתים ימים מעל צואר כל־הגוים וילך ירמיה הנביא לדרכו: **יב** ויהי דבר־יהוה אל־ירמיה אחרי שבור חנניה הנביא את־המוטה מעל צואר ירמיה הנביא לאמר: **יג** הלוך ואמרת אל־חנניה לאמר כה אמר יהוה מוֹטת עֵץ שברת ועשית תחתיהן מטות ברזל: **יד** כי כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל על ברזל נתתי על־צואר כל־הגוים האלה לעבד את־נבכדנאצר מלך־בבל ועבדהו וגם את־חית השדה נתתי לו: **טו** ויאמר ירמיה הנביא אל־חנניה הנביא שמע־נא חנניה לא־שלחך יהוה ואתה הבטחת את־העם הזה על־שקר: **טז** לכן כה אמר יהוה הנני משלחך מעל פני האדמה השנה אתה מת כִּי־סרה דברת אל־יהוה: **יז** וימת חנניה הנביא בשנה ההיא בחדש השביעי: **יח** **Jer 29** ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה הנביא מירושלם אל־יתר זקני הגולה ואל־הכהנים ואל־הנביאים ואל־כל־העם אשר הגלה נבוכדנאצר מירושלם בבלה: **יט** אחרי זאת יכניה־המלך והגבירה והסריסים שרי יהודה וירושלם והחרש והמסגר מירושלם: **כ** ביד אלעשה בן־שפן וגמריה בן־חלקיה אשר שלח צדקיה מלך־יהודה אל־נבוכדנאצר מלך בבל בבלה לאמר: **כא** כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לכל־הגולה אשר־הגלית מירושלם בבלה: **כב** בנו בתים ושובו ונטעו גנות ואכלו את־פריהם: **כג** קחו נשים והולידו בנים ובנות וקחו לבניכם נשים ואת־בנותיכם תנו לאנשים ותלדנה בנים ובנות ורבו־שם ואל־תמעטו: **כד** ודרשו את־שלום העיר אשר הגלית אתכם שמה והתפללו בעדה אל־יהוה כי בשלומה יהיה לכם שלום: **כה** כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אלי־שיאו לכם נביאיכם אשר־בקרבכם וקסמיכם ואל־תשמעו אל־חלמותיכם אשר אתם מחלמים: **כו** כי בשקר הם נבאים לכם בשמי לא שלחתים נא־מִי־יהוה: **כז** כִּי־כה אמר יהוה כי לפי מלאת לבבל שבעים שנה אפקד אתכם והקמתי עליכם את־דברי הטוב להשיב אתכם אל־המקום הזה: **כח** כי אנכי ידעתי את־המחשבת אשר אנכי חשב עליכם נא־מִי־יהוה מחשבות שלום ולא לרעה לתת לכם אחרית ותקוה: **כט** וקראתם אתי והלכתם והתפללתם אלי ושמעתי אליכם: **ל** ובקשתם אתי ומצאתם כי תדרשני בכל־לבבכם: **לא** ונמצאתי לכם נא־מִי־יהוה ושבתי את **[שביטכם]** **[שבוחכם]** וקבצתי אתכם מכל־הגוים ומכל־המקומות אשר הדחת אתכם שם נא־מִי־יהוה והשבתי אתכם אל־המקום אשר־הגלית אתכם משם: **לב** כי אמרתם הקים לנו יהוה נבאים בבלה: **לד** כִּי־כה אמר יהוה אל־המלך היושב אל־כסא דוד ואל־כל־העם היושב בעיר הזאת אחיכם אשר לא־יצאו אתכם בגולה: **לה** כה אמר יהוה צבאות הנני משלח בם את־החרב את־הרעב ואת־הדבר ונתתי אותם כחאנים השערים אשר לא־תאכלנה מרע: **לו** ורדפתי אחריהם בחרב ברעב ובדבר ונתתים **[לזועה]** **[לזועה]** לכל ממלכות הארץ לאלה ולשמה ולשרקה ולחרפה בכל־הגוים אשר־הדחתים שם: **לז** תחת אשר־לא־שמעו אל־דברי נא־מִי־יהוה אשר שלחתי אליהם את־עבדי

הנבאים השכם ושלח ולא שמעתם נא־יְהוָה: **20** ואתם שמעו דבר־יהוה כל־הגולה אשר־שלחתי מירושלם בבלה: **ס 21** כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל־אחאב בן־קוליה ואל־צדקיהו בן־מעשיה הנבאים לכם בשמי שקר הנני נתן אתם ביד נבוכדראצר מלך־בבל והכם לעיניכם: **22** ולקח מהם קללה לכל גלות יהודה אשר בבבל לאמר ישמך יהוה כצדקיהו וכאחב אשר־קלם מלך־בבל באש: **23** יען אשר עשו נבלה בישראל וינאפו את־נשי רעיהם וידברו דבר בשמי שקר אשר לוא צויתם ואנכי **[היודע]** **[היודע]** ועד נא־יְהוָה: **ס 24** ואל־שמעיהו הנחלמי תאמר לאמר: **25** כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר יען אשר אתה שלחת בשמכה ספרים אל־כל־העם אשר בירושלם ואל־צפניה בן־מעשיה הכהן ואל כל־הכהנים לאמר: **26** יהוה נתנך כהן תחת יהוידע הכהן להיות פקדים בית יהוה לכל־איש משגע ומתנבא ונתתה אתו אל־המהפכת ואל־הציניק: **27** ועתה למה לא גערת בירמיהו הענתתי המתנבא לכם: **28** כי על־כן שלח אלינו בבל לאמר ארכה היא בנו בתים ושבנו ונטעו גנות ואכלו את־פריהן: **29** ויקרא צפניה הכהן את־הספר הזה באזני ירמיהו הנביא: **פ 30** ויהי דבר־יהוה אל־ירמיהו לאמר: **31** שלח על־כל־הגולה לאמר כה אמר יהוה אל־שמעיה הנחלמי יען אשר נבא לכם שמעיה ואני לא שלחתי ויבטח אתכם על־שקר: **32** לכן כה־אמר יהוה הנני פקד על־שמעיה הנחלמי ועל־זרעו לא־יהיה לו איש יושב בתוך־העם הזה ולא־יראה בטוב אשר־אני עשה־לעמי נא־יְהוָה כי־סרה דבר על־יהוה: **ס Jer 30** הדבר אשר היה אל־ירמיהו מאת יהוה לאמר: **2** כה־אמר יהוה אלהי ישראל לאמר כתב־לך את כל־הדברים אשר־דברתי אליך אל־ספר: **3** כי הנה ימים באים נא־יְהוָה ושבתי את־שבבות עמי ישראל ויהודה אמר יהוה והשבתיים אל־הארץ אשר־נתתי לאבותם וירשוה: **פ 4** ואלה הדברים אשר דבר יהוה אל־ישראל ואל־יהודה: **5** כי־כה אמר יהוה קול חרדה שמענו פחד ואין שלום: **6** שאלו־נא וראו אסילד זכר מדוע ראיתי כל־גבר ידיו על־לחציו כיוולדה ונהפכו כל־פנים לירקון: **7** הוי כי גדול היום ההוא מאין כמהו ועת־צרה היא ליעקב וממנה יושע: **8** והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות אשר עלו מעל צוארך ומוסרותיך אנתק ולא־יעבדו־בו עוד זרים: **9** ועברו את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם: **ס 10** ואתה אל־תירא עבדי יעקב נא־יְהוָה ואל־תחת ישראל כי הנני מושיעך מרחוק ואת־זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד: **11** כי־אתך אני נא־יְהוָה להושיעך כי אעשה כלה בכל־הגוים אשר הפצותיך שם אך אתך לא־אעשה כלה ויסרתך למשפט ונקה לא אנקך: **פ 12** כי כה אמר יהוה אנוש לשברך נחלה מכתך: **13** אין־דן דינך למזור רפאות תעלה אין לך: **14** כל־מאהביך שכחוך אותך לא ידרשו כי מכת אויב הכיתך מוסר אכזרי על רב עונך עצמו חטאתיך: **15** מה־תזעק על־שברך אנוש מכאבך על רב עונך עצמו חטאתיך עשיתי אלה לך: **16** לכן כל־אכליך יאכלו וכל־צריך כלם בשבי ילכו והיו שאסוך למססה וכל־בזיך אתן לבו: **17** כי אעלה ארכה לך וממכותיך ארפאך נא־יְהוָה כי נדחה קראו לך ציון היא דרש אין לה: **ס 18** כה אמר יהוה הנני־שב שבות אהלי יעקב ומשכנתיו ארחם ונבנתה עיר על־תלה וארמון על־משפטו ישב: **19** ויצא מהם תודה וקול משחקים והרבתיים ולא ימעטו והכבדתיים ולא יצערו: **20** והיו בניו כקדם ועדתו לפני תכון ופקדתי על כל־לחציו: **21** והיה אדירו ממנו

ומשלו מקרבו יצא והקרבתיו ונגש אלי כי מי הואזה ערב את־לבו לגשת אלי נאס־יהוה: **22** והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים: **23** הנה סערת יהוה חמה יצאה סער מתגורר על ראש רשעים יחול: **24** לא ישוב חרון אפ־יהוה עד־עשתו ועד־הקימו מזמות לבו באחרית הימים תתבוננו בה: **Jer 31** בעת ההיא נאס־יהוה אהיה לאלהים לכל משפחות ישראל והמה יהו־לי לעם: **2** כה אמר יהוה מצא חן במדבר עם שרידי חרב הלוך להרגיעו ישראל: **3** מרחוק יהוה נראה לי ואהבת עולם אהבתיך על־כן משכתיך חסד: **4** עוד אבנך ונבנית בחולת ישראל עוד תעדי תפיך ויצאת במחול משחקים: **5** עוד תטעי כרמים בהרי שמרון נטעו נטעים וחללו: **6** כי ישׂיום קראו נצרים בהר אפרים קומו ונעלה ציון אל־יהוה אלהינו: **7** כ־כה אמר יהוה רנו ליעקב שמחה וצהלו בראש הגוים השמיעו הללו ואמרו הושע יהוה את־עמך את שארית ישראל: **8** הנני מביא אותם מארץ צפון וקבצתים מירכתי־ארץ במ עור ופסח הרה וילדת יחדו קהל גדול ישובו הנה: **9** בבכי יבאו ובתחנונים אובילים אוליכם אל־נחלי מים בדרך ישר לא יכשלו בה כ־יהייתי לישראל לאב ואפרים בכרי הוא: **10** שמעו דברי־יהוה גוים והגידו באיים ממרחק ואמרו מזרה ישראל יקבצנו ושמרו כרעה עדרו: **11** כ־פדה יהוה את־יעקב וגאלו מיד חזק ממנו: **12** ובאו ורננו במרום־ציון ונתרו אל־שוב יהוה על־דגן ועל־תירש ועל־יצהר ועל־בני־צאן ובקר והיתה נפשם כגן רוה ולא־יוסיפו לדאבה עוד: **13** אז תשמח בתולה במחול ובחרים וזקנים יחדו והפכתי אבלם לששון ונחמתים ושמחתים מיגונם: **14** ורוייתי נפש הכהנים דשן ועמי את־טובי ישבעו נאס־יהוה: **15** כה אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על־בניה מאנה להנחם על־בניה כי איננו: **16** כה אמר יהוה מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה כי יש שכר לפעלתיך נאס־יהוה ושובו מארץ אויב: **17** וישתקוה לאחריתך נאס־יהוה ושובו בנים לגבולם: **18** שמוע שמעתי אפרים מתגודד יסרתני ואוסר כעגל לא למד השיבני ואשובה כי אתה יהוה אלהי: **19** כ־אחרי שובי נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על־ירך בשתי וגם־נכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי: **20** הבן יקור לי אפרים אם ילד שעשעים כ־ימדי דברי בו זכר אזכרנו עוד על־כן המו מעי לו רחם ארחמנו נאס־יהוה: **21** הציבי לך צינים שמי לך תמרורים שתי לבך למסלה דרך **[הלכתי] [הלכת]** שובי בתולת ישראל שבי אל־עריך אלה: **22** עד־מתי תתחמקין הבת השובבה כ־ברא יהוה חדשה בארץ נקבה תסובב גבר: **23** כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יאמרו את־הדבר הזה בארץ יהודה ובעריו בשובי את־שבותם יברכך יהוה נוה־צדק הר הקדש: **24** וישבו בה יהודה וכל־עריה יחדו אכרים ונסעו בעדר: **25** כי הרוייתי נפש עיפה וכל־נפש דאבה מלאתי: **26** על־זאת הקיצתי ואראה ושנתי ערבה לי: **27** הנה ימים באים נאס־יהוה וזרעתי את־בית ישראל ואת־בית יהודה זרע אדם וזרע בהמה: **28** והיה כאשר שקדתי עליהם לנתוש ולנתוץ ולהרס ולהאביד ולהרע כן אשקד עליהם לבנות ולנטוע נאס־יהוה: **29** בימים ההם לא־יאמרו עוד אבות אכלו בסר ושני בנים תקהינה: **30** כי אם־איש בעונו ימות כל־האדם האכל הבסר תקהינה שניו: **31** הנה ימים באים נאס־יהוה וכרתי את־בית ישראל ואת־בית יהודה ברית חדשה: **32** לא כברית אשר כרתי את־אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר־המה הפרו את־בריתי ואנכי בעלתי במ נאס־יהוה: **33** כי זאת הברית

אשר אכרת את־בית ישראל אחרי הימים ההם נאמ־יהוה נתתי את־תורתך בקרבם ועל־לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהי־ילי לעם: **34** ולא ילמדו עוד איש את־רעהו ואיש את־אחיו לאמר דעו את־יהוה כי־כולם ידעו אותי למקטנם ועד־גדולם נאמ־יהוה כי אסלח לעונם ולחטאתם לא אזכר־עוד: **35** **ס** כה אמר יהוה נתן שמש לאור יומם חקת ירח וכוכבים לאור לילה רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו: **36** אסימשו החקים האלה מלפני נאמ־יהוה גם זרע ישראל ישבתו מהיות גוי לפני כל־הימים: **37** **ס** כה אמר יהוה אסימדו שמים מלמעלה ויחקרו מוסד־ארץ למטה גם־אני אמאס בכל־זרע ישראל על־כל־אשר עשו נאמ־יהוה: **38** **ס** הנה ימים **[כך]** **[באימ]** נאמ־יהוה ונבנתה העיר ליהוה ממגדל חננאל שער הפנה: **39** ויצא עוד **[קוד]** **[קן]** המדה נגדו על גבעת גרב ונסב געתה: **40** וכל־העמק הפגרים והדשן וכל־**[השרמות]** **[השרמות]** עד־נחל קדרון עד־פנת שער הסוסים מזרחה קדש ליהוה לא־ינתש ולא־יהרס עוד לעולם: **ס** **[Jer 32]** הדבר אשר־היה אלירמיהו מאת יהוה **[בשנת]** **[בשנת]** העשרית לצדקיהו מלך יהודה היא השנה שמנה־עשרה שנה לנוכדראצר: **2** ואז חיל מלך בבל צרים על־ירושלם וירמיהו הנביא היה כלוא בחצר המטרה אשר בית־מלך יהודה: **3** אשר כלאו צדקיהו מלך־יהודה לאמר מדוע אתה נבא לאמר כה אמר יהוה הנני נתן את־העיר ביד מלך־בבל ולכדה: **4** וצדקיהו מלך יהודה לא ימלט מיד הכשדים כי הנתן נתן ביד מלך־בבל ודבר־פיו עס־פיו ועיניו את־**[עיניו]** **[עיניו]** תראינה: **5** ובכל יולך את־צדקיהו ושם יהיה עד־פקדי אתו נאמ־יהוה כי תלחמו את־הכשדים לא תצליחו: **6** **פ** ויאמר ירמיהו היה דברי־יהוה אלי לאמר: **7** הנה חנמאל בן־שלם דרך בא אליך לאמר קנה לך את־שדי אשר בענתות כי לך משפט הגאלה לקנות: **8** ויבא אלי חנמאל בן־דידי כדבר יהוה אל־חצר המטרה ויאמר אלי קנה נא את־שדי אשר־בענתות אשר בארץ בנימין כ־לך משפט הירשה ולך הגאלה קנה־לך ואדע כי דברי־יהוה הוא: **9** ואקנה את־השדה מאת חנמאל בן־דידי אשר בענתות ואשקלה־לו את־הכסף שבעה שקלים ועשרה הכסף: **10** ואכתב בספר ואחתם ואעד עדים ואשקל הכסף במאזנים: **11** ואקח את־ספר המקנה את־החתום המצוה והחקים ואת־הגלוי: **12** ואתן את־הספר המקנה אל־ברוך בן־נריה בן־מחסיה לעיני חנמאל דדי ולעיני העדים הכתבים בספר המקנה לעיני כל־היהודים הישבים בחצר המטרה: **13** ואצוה את ברוך לעיניהם לאמר: **14** כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לקוח את־הספרים האלה את ספר המקנה הזה ואת החתום ואת ספר הגלוי הזה ונתתם בכל־יחרש למען יעמדו ימים רבים: **ס** **15** כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יקנו בתים ושרות וכרמים בארץ הזאת: **16** **פ** ואתפלל אלי־יהוה אחרי תתי את־ספר המקנה אל־ברוך בן־נריה לאמר: **17** אהה אדני יהוה הנה אתה עשית את־השמים ואת־הארץ בכתך הגדול ובזרעך הנטויה לא־יפלא ממך כל־דבר: **18** עשה חסד לאלפים ומשלם עון אבות אל־חיק בניהם אחריהם האל הגדול הגבור יהוה צבאות שמו: **19** גדל העצה ורב העליליה אשר־עיניך פקחות על־כל־דרכי בני אדם לחת לאיש כדרכיו וכפרי מעל־ליו: **20** אשר־שמת אתות ומפתים בארץ־מצרים עד־היום הזה ובישראל ובאדם ותעשה־לך שם כיום הזה: **21** ותצא את־עמך את־ישראל מארץ מצרים באתות ובמופתים וביד חזקה ובאזרוע נטויה ובמורא גדול: **22** ותתן להם את־הארץ הזאת

אשר-נשבעת לאבותם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש: **23** ויבאו וירשו אתה ולא-שמעו בקולך **(ובתורתך)** **(ובתורתך)** לא-הלכו את כל-אשר צויתה להם לעשות לא עשו ותקרא אתם את כל-הרעה הזאת: **24** הנה הסללות באו העיר ללכדה והעיר נתנה ביד הכשדים הנלחמים עליה מפני החרב והרעב והדבר ואשר דברת היה והנך ראה: **25** ואתה אמרת אלי אדני יהוה קנה-לך השדה בכסף והעד עדים והעיר נתנה ביד הכשדים: **26** ויהי דבר-יהוה אלי-ירמיהו לאמר: **27** הנה אני יהוה אלהי כל-בשר הממני יפלא כל-דבר: **28** לכן כה אמר יהוה הנני נתן את-העיר הזאת ביד הכשדים וביד נבוכדראצר מלך-בבל ולכדה: **29** ובאו הכשדים הנלחמים על-העיר הזאת והציתו את-העיר הזאת באש ושרפוה ואת הבתים אשר קטרו על-נגותיהם לבעל והסכו נסכים לאלהים אחרים למען הכעסני: **30** כיהיו בני-ישראל ובני יהודה אך עשים הרע בעיני מנערתיהם כי בני-ישראל אך מכעסים אתי במעשה ידיהם נאם-יהוה: **31** כי על-אפי ועל-חמתי היתה לי העיר הזאת למן-היום אשר בנו אותה ועד היום הזה להסירה מעל פני: **32** על כל-רעת בני-ישראל ובני יהודה אשר עשו להכעסני המה מלכיהם שריהם כהניהם ונביאיהם ואיש יהודה וישבי ירושלם: **33** ויפנו אלי ערף ולא פנים ולמד אתם השכם ולמד ואינם שמעים לקחת מוסר: **34** וישימו שקוציהם בבית אשר-נקרא-שמי עליו לשמאוי: **35** ויבנו את-במות הבעל אשר בניא בן-הנם להעביר את-בניהם ואת-בנותיהם למלך אשר לא-צויתים ולא עלתה על-לבי לעשות התועבה הזאת למען **(החטי)** **(החטיא)** את-יהודה: **ס** **36** ועתה לכן כה-אמר יהוה אלהי ישראל אל-העיר הזאת אשר אתם אמרים נתנה ביד מלך-בבל בחרב וברעב ובדבר: **37** הנני מקבצם מכל-הארצות אשר הדחתים שם באפי ובחמתי ובקצף גדול והשבתי את-המקום הזה והשבתי לבטח: **38** והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים: **39** ונתתי להם לב אחד ודרך אחד ליראה אותי כל-הימים לשוב להם ולבניהם אחריהם: **40** וכרתי להם ברית עולם אשר לא-אשוב מאחריהם להיטיבי אותם ואת-יראתי אתן בלבבם לבלתי סור מעלי: **41** ושתי עליהם להטיב אותם ונטעתים בארץ הזאת באמת בכל-לבי ובכל-נפשי: **ס** **42** כי-יכה אמר יהוה כאשר הבאתי אל-העם הזה את כל-הרעה הגדולה הזאת כן אנכי מביא עליהם את-כל-הטובה אשר אנכי דבר עליהם: **43** ונקנה השדה בארץ הזאת אשר אתם אמרים שממה היא מאין אדם ובהמה נתנה ביד הכשדים: **44** שדות בכסף יקנו וכתוב בספר וחתום והעד עדים בארץ בנימן ובסביבי ירושלם ובערי יהודה ובערי ההר ובערי השפלה ובערי הנגב כיה-אשיב את-שבותם נאם-יהוה: **פ** **Jer 33** ויהי דבר-יהוה אלי-ירמיהו והוא עורנו עצור בחצר המטרה לאמר: **2** כה-אמר יהוה עשה יהוה יוצר אותה להכינה יהוה שמו: **3** קרא אלי ואענך ואנידה לך גדלות ובצרות לא ידעתם: **ס** **4** כי כה אמר יהוה אלהי ישראל על-בתי העיר הזאת ועל-בתי מלכי יהודה הנתצים אל-הסללות ואל-החרב: **5** באים להלחם את-הכשדים ולמלאם את-פגרי האדם אשר-הכיתי באפי ובחמתי ואשר הסתרתי פני מהעיר הזאת על כל-רעתם: **6** הנני מעלה-לה ארכה ומרפא ורפאתים ונליתי להם עתרת שלום ואמת: **7** והשבתי את-שבות יהודה ואת שבות ישראל ובנתים כבראשנה: **8** וטהרתים מכל-עונם אשר חטאו-לי וסלחתי **(לכול)** **(לכל)** עונותיהם אשר חטאו-לי ואשר פשעו בי: **9** והיתה לי לשם ששון לתהלה ולתפארת לכל גויי הארץ אשר

ישמעו את-כל-הטובה אשר אנכי עשה אתם ופחדו ורגזו על כל-הטובה ועל כל-השלום אשר אנכי עשה לה: **ס 10** כה אמר יהוה עוד ישמע במקום-הזה אשר אתם אמרים חרב הוא מאין אדם ומאין בהמה בערי יהודה ובחצות ירושלים הנשמות מאין אדם ומאין יושב ומאין בהמה: **11** קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול אמרים הודו את-יהוה צבאות כ-י-טוב יהוה כ-י-לעולם חסדו מבאים תודה בית יהוה כ-י-אשיב את-שבות-הארץ כבראשנה אמר יהוה: **ס 12** כה-אמר יהוה צבאות עוד יהיה במקום הזה החרב מאין-אדם ועד-בהמה ובכל-ערינו נוה רעים מרובצים צאן: **13** בערי ההר בערי השפלה ובערי הנגב ובארץ בנימן ובסביבי ירושלים ובערי יהודה עד תעברנה הצאן על-ידי מונה אמר יהוה: **ס 14** הנה ימים באים נא-סיהוה והקמתי את-הדבר הטוב אשר דברתי אל-בית ישראל ועל-בית יהודה: **15** בימים ההם ובעת ההיא אצמיה לדוד צמח צדקה ועשה משפט וצדקה בארץ: **16** בימים ההם תושע יהודה וירושלים תשכון לבטח וזה אשר-יקרא-לה יהוה צדקנו: **ס 17** כי-כה אמר יהוה לא-יכרת לדוד איש ישב על-כסא בית-ישראל: **18** ולכהנים הלויים לא-יכרת איש מלפני מעלה עולה ומקטיר מנחה ועשה-זבח כל-הימים: **ס 19** ויהי דברי-יהוה אל-ירמיהו לאמור: **20** כה אמר יהוה אס-תפרו את-בריתי היום ואת-בריתי הלילה ולבלתי היות יומם-ולילה בעתם: **21** גם-בריתי תפר את-דוד עבדי מהיות-לו בן מלך על-כסאו ואת-הלויים הכהנים משרתי: **22** אשר לא-יספר צבא השמים ולא ימד חול הים כן ארבה את-זרע דוד עבדי ואת-הלויים משרתי אתי: **ס 23** ויהי דברי-יהוה אל-ירמיהו לאמור: **24** הלוא ראית מה-העם הזה דברו לאמר שתי המשפחות אשר בחר יהוה בהם וימאסם ואת-עמי ינאצון מהיות עוד גוי לפניהם: **ס 25** כה אמר יהוה אס-לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא-שמת: **26** גם-זרע יעקוב ודוד עבדי אמאס מקחת מזרעו משלים אל-זרע אברהם ישחק ויעקב כ-י-**(אשוב)** **[אשיב]** את-שבותם ורחמתים: **ס Jer 34** הדבר אשר-היה אל-ירמיהו מאת יהוה ונבוכדראצר מלך-בבל וכל-חילו וכל-ממלכות ארץ ממשלת ידו וכל-העמים נלחמים על-ירושלים ועל-כל-עריה לאמר: **2** כה-אמר יהוה אלהי ישראל הלך ואמרת אל-צדקיהו מלך יהודה ואמרת אליו כה אמר יהוה הנני נתן את-העיר הזאת ביד מלך-בבל ושרפה באש: **3** ואתה לא תמלט מידו כי תפש תתפש ובידו נתן ועיניך את-עיני מלך-בבל תראינה ופיהו את-פיך ידבר ובבל תבוא: **4** אך שמע דברי-יהוה צדקיהו מלך יהודה כה-אמר יהוה עליך לא תמות בחרב: **5** בשלום תמות וכמשפחות אבותיך המלכים הראשנים אשר-היו לפניך כן ישרפולך והוי אדון יספדולך כ-י-דבר אני-דברתי נא-סיהוה: **ס 6** וידבר ירמיהו הנביא אל-צדקיהו מלך יהודה את כל-הדברים האלה בירושלם: **7** וחול מלך-בבל נלחמים על-ירושלם ועל כל-ערי יהודה הנותרות אל-לכיש ואל-עזקה כי הנה נשארו בערי יהודה ערי מבצר: **פ 8** הדבר אשר-היה אל-ירמיהו מאת יהוה אחרי כרת המלך צדקיהו ברית את-כל-העם אשר בירושלם לקרא להם דרור: **9** לשלח איש את-עבדו ואיש את-שפחתו העברי והעבריה חפשים לבלתי עבד-בם ביהודי אחיהו איש: **10** וישמעו כל-השרים וכל-העם אשר-באו בברית לשלח איש את-עבדו ואיש את-שפחתו חפשים לבלתי עבד-בם עוד וישמעו וישלחו: **11** וישבו אחרי-כן וישבו את-העבדים ואת-השפחות אשר שלחו חפשים **(ויכבישום)** **[ויכבשום]** לעבדים

ולשפחות: **ס 12** ויהי דבר־יהוה אל־ירמיהו מאת יהוה לאמר: **13** כה־אמר יהוה אלהי ישראל אנכי כרתי ברית את־אבותיכם ביום הוצאי אותם מארץ מצרים מבית עבדים לאמר: **14** מקץ שבע שנים תשלחו איש את־אחיו העברי אשר־ימכר לך ועבדך שש שנים ושלחתו חפשי מעמך ולא־שמעו אבותיכם אלי ולא הטו את־אזנם: **15** ותשבו אתם היום ותעשו את־הישר בעיני לקרא דרור איש לרעהו ותכרתו ברית לפני בבית אשר־נקרא שמי עליו: **16** ותשבו ותחללו את־שמי ותשבו איש את־עבדו ואיש את־שפחתו אשר־שלחתם חפשים לנפשם ותכבשו אתם להיות לכם לעבדים ולשפחות: **ס 17** לכן כה־אמר יהוה אתם לא־שמעתם אלי לקרא דרור איש לאחיו ואיש לרעהו הנני קרא לכם דרור נא־סִיִּהוּהוּ אלהי־החַרְבִּי אלהי־הדבר ואל־הרעב ונתתי אתכם **[לזועה]** **[לזועה]** לכל ממלכות הארץ: **18** ונתתי את־האנשים העברים את־ברתי אשר לא־הקימו את־דברי הברית אשר כרתו לפני העגל אשר כרתו לשנים ויעברו בין בתריו: **19** שרי יהודה ושרי ירושלם הסרסים והכהנים וכל עם הארץ העברים בין בתרי העגל: **20** ונתתי אותם ביד איביהם וביד מבקשי נפשם והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ: **21** ואת־צדקיהו מלך־יהודה ואת־שריו אתן ביד איביהם וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך בבל העלים מעליכם: **22** הנני מצוה נא־סִיִּהוּהוּ והשבתים אל־העיר הזאת ונלחמו עליה ולכדוה ושרפה באש ואת־ערי יהודה אתן שממה מאין ישב: **פ Jer 35**

הדבר אשר־היה אל־ירמיהו מאת יהוה בימי יהויקים בן־יאשיהו מלך יהודה לאמר: **2** הלוך אל־בית הרכבים ודברת אותם והבאותם בית יהוה אל־אחת הלשכות והשקית אותם יין: **3** ואקח את־יאזניה בן־ירמיהו בן־חבצניה ואת־אחיו ואת־כל־בניו ואת כל־בית הרכבים: **4** ואבא אתם בית יהוה אל־לשכת בני חנן בן־יגדליהו איש האלהים אשר־אצל לשכת השרים אשר ממעל ללשכת מעשיהו בן־שלם שמר הסף: **5** ואתן לפני בני בית־הרכבים גבעים מלאים יין וכסות ואמר אליהם שתו־יין: **6** ויאמרו לא נשתה־יין כי יונדב בן־רכב אבינו צוה עלינו לאמר לא תשתו־יין אתם ובניכם עד־עולם: **7** ובית לא־תבנו וזרע לא־תזרעו וכרם לא־תשעו ולא יהיה לכם כי באהלים תשבו כל־ימיכם למען תחיו ימים רבים על־פני האדמה אשר אתם גרים שם: **8** ונשמע בקול יהונדב בן־רכב אבינו לכל אשר צונו לבלתי שתו־יין כל־ימינו אנחנו נשינו בנינו ובנותינו: **9** ולבלתי בנות בתים לשבתנו וכרם ושרה וזרע לא יהיה־לנו: **10** ונשב באהלים ונשמע ונעש ככל אשר־צונו יונדב אבינו: **11** ויהי בעלות נבוכדראצר מלך־בבל אל־הארץ ונאמר באו ונבוא ירושלם מפני חיל הכשדים ומפני חיל ארם ונשב בירושלם: **פ 12** ויהי דבר־יהוה אל־ירמיהו לאמר: **13** כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הלך ואמרת לאיש יהודה וליושבי ירושלם הלוא תקחו מוסר לשמע אל־דברי נא־סִיִּהוּהוּ: **14** הוקם את־דברי יהונדב בן־רכב אשר־צוה את־בניו לבלתי שתו־יין ולא שתו עד־היום הזה כי שמעו את מצות אביהם ואנכי דברתי אליכם השכם ודבר ולא שמעתם אלי: **15** ואשלח אליכם את־כל־עבדי הנבאים השכים ושלה לאמר שבו־נא איש מדרכו הרעה והיטיבו מעלליכם ואל־תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ושובו אל־האדמה אשר־נתתי לכם ולאבתיכם ולא השיתם את־אזנכם ולא שמעתם אלי: **16** כי הקימו בני יהונדב בן־רכב את־מצות אביהם אשר צום והעם הזה לא שמעו אלי: **ס 17** לכן כה־אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל הנני מביא אליהוּדָה

ואל כל-יושבי ירושלים את כל-הרעה אשר דברתי עליהם יען דברתי אליהם ולא שמעו ואקרא להם ולא ענו: **18** ולבית הרכבים אמר ירמיהו כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל יען אשר שמעתם על-מצות יהונדב אביכם ותשמרו את-כל-מצותיו ותעשו ככל אשר-צוה אתכם: **19** ס לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לא-יכרת איש ליונדב בן-רכב עמד לפני כל-הימים: **פ Jer 36** ויהי בשנה הרביעת ליהויקים בן-יאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה אל-ירמיהו מאת יהוה לאמר: **2** קח-לך מגלת-ספר וכתבת אליה את כל-הדברים אשר-דברתי אליך על-ישראל ועל-יהודה ועל-כל-הגוים מיום דברתי אליך מימי יאשיהו ועד היום הזה: **3** אולי ישמעו בית יהודה את כל-הרעה אשר אנכי חשב לעשות להם למען ישובו איש מדרכו הרעה וסלחתי לעונם ולחטאתם: **ס 4** ויקרא ירמיהו את-ברוך בן-נריה ויכתב ברוך מפי ירמיהו את כל-דברי יהוה אשר-דבר אליו על-מגלת-ספר: **5** ויצוה ירמיהו את-ברוך לאמר אני עצור לא אוכל לבוא בית יהוה: **6** ובאת אתה וקראת במגלה אשר-כתבת-מפי את-דברי יהוה באזני העם בית יהוה ביום צום וגם באזני כל-יהודה הבאים מעריהם תקראם: **7** אולי תפל תחנתם לפני יהוה וישבו איש מדרכו הרעה כי-גדול האף והחמה אשר-דבר יהוה אל-העם הזה: **8** ויעש ברוך בן-נריה ככל אשר-צוהו ירמיהו הנביא לקרא בספר דברי יהוה בית יהוה: **ס 9** ויהי בשנה החמשית ליהויקים בן-יאשיהו מלך-יהודה בחדש התשעי קראו צום לפני יהוה כל-העם בירושלים וכל-העם הבאים מערי יהודה בירושלים: **10** ויקרא ברוך בספר את-דברי ירמיהו בית יהוה בלשכת גמריהו בן-שפן הספר בחצר העליון פתח שער בית-יהוה החדש באזני כל-העם: **11** וישמע מכיהו בן-גמריהו בן-שפן את-כל-דברי יהוה מעל הספר: **12** וירד בית-המלך על-לשכת הספר והנהשם כל-השרים יושבים אלישמע הספר ודליהו בן-שמעיהו ואלנתן בן-עכבור וגמריהו בן-שפן וצדקיהו בן-חנניהו וכל-השרים: **13** ויגד להם מכיהו את כל-הדברים אשר שמע בקרא ברוך בספר באזני העם: **14** וישלחו כל-השרים אל-ברוך את-יהודי בן-נתניהו בן-שלמיהו בן-כושי לאמר המגלה אשר קראת בה באזני העם קחנה בידך ולך ויקח ברוך בן-נריהו את-המגלה בידו ויבא אליהם: **15** ויאמרו אליו שב נא וקראנה באזנינו ויקרא ברוך באזניהם: **16** ויהי כשמעם את-כל-הדברים פחדו איש אל-רעהו ויאמרו אל-ברוך הנגיד נגיד למלך את כל-הדברים האלה: **17** ואת-ברוך שאלו לאמר הגד-נא לנו איך כתבת את-כל-הדברים האלה מפיו: **18** ויאמר להם ברוך מפיו יקרא אלי את כל-הדברים האלה ואני כתב על-הספר בדיו: **פ 19** ויאמרו השרים אל-ברוך לך הסתר אתה וירמיהו ואיש אל-ידע איפה אתם: **20** ויבאו אל-המלך חצרה ואת-המגלה הפקדו בלשכת אלישמע הספר ויגידו באזני המלך את כל-הדברים: **21** וישלח המלך את-יהודי לקחת את-המגלה ויקחה מלשכת אלישמע הספר ויקראה יהודי באזני המלך ובאזני כל-השרים העמדים מעל המלך: **22** והמלך יושב בית החרף בחדש התשעי ואת-האח לפניו מבערת: **23** ויהי כקראו יהודי שלש דלתות וארבעה יקרעה בתער הספר והשלך אל-האש אשר אל-האח עדי-תם כל-המגלה על-האש אשר על-האח: **24** ולא פחדו ולא קרעו את-בגדיהם המלך וכל-עבדיו השמעים את כל-הדברים האלה: **25** וגם אלנתן ודליהו וגמריהו הפגעו במלך לבלתי שרף את-המגלה ולא שמע אליהם: **26** ויצוה המלך את-ירחמאל בן-המלך

ואת־שריהו בן־עזריאל ואת־שלמיהו בן־עבדאל לקחת את־ברוך הספר ואת ירמיהו הנביא ויִסְתַּרְם יְהוָה: **ס 27** ויהי דברי־יהוה אל־ירמיהו אחרי שרף המלך את־המגלה ואת־הדברים אשר כתב ברוך מפי ירמיהו לאמר: **28** שוב קח־לך מגלה אחרת וכתב עליה את כל־הדברים הראשנים אשר היו על־המגלה הראשנה אשר שרף יהויקים מלך־יהודה: **29** ועל־יהויקים מלך־יהודה תאמר כה אמר יהוה אתה שרפת את־המגלה הזאת לאמר מדוע כתבת עליה לאמר בא־יבוא מלך־בבל והשחית את־הארץ הזאת והשבית ממנה אדם ובהמה: **ס 30** לכן כה־אמר יהוה על־יהויקים מלך יהודה לא־יהיה־לו יושב על־כסא דוד ונבלתו תהיה משלכת לחרב ביום ולקרח בלילה: **31** ופקדתי עליו ועל־זרעו ועל־עבדיו את־עונם והבאתי עליהם ועל־ישבי ירושלם ואל־איש יהודה את כל־הרעה אשר־דברתי אליהם ולא שמעו: **ס 32** וירמיהו לקח מגלה אחרת ויתנה אל־ברוך בן־נריהו הספר ויכתב עליה מפי ירמיהו את כל־דברי הספר אשר שרף יהויקים מלך־יהודה באש ועוד נוסף עליהם דברים רבים כהמה: **ס Jer 37** וימלך־מלך צדקיהו בן־יאשיהו תחת כניהו בן־יהויקים אשר המליך נבוכדראצר מלך־בבל בארץ יהודה: **2** ולא שמע הוא ועבדיו ועם הארץ אל־דברי יהוה אשר דבר ביד ירמיהו הנביא: **3** וישלח המלך צדקיהו את־יהוהכל בן־שלמיהו ואת־צפניהו בן־מעשיה הכהן אל־ירמיהו הנביא לאמר התפלל־נא בעדנו אל־יהוה אלהינו: **4** וירמיהו בא ויצא בתוך העם ולא־נתנו אתו בית **(הכליא) [נתכלוא]**: **5** וחיל פרעה יצא ממצרים וישמעו הכשדים הצרים על־ירושלם את־שמעם ויעלו מעל ירושלם: **פ 6** ויהי דברי־יהוה אל־ירמיהו הנביא לאמר: **7** כה־אמר יהוה אלהי ישראל כה תאמרו אל־מלך יהודה השלח אתכם אלי לדרשני הנה חיל פרעה היצא לכם לעזרה שב לארצו מצרים: **8** ושבו הכשדים ונלחמו על־העיר הזאת ולכדה ושרפה באש: **ס 9** כה אמר יהוה אל־תשאו נפשתיכם לאמר הלך ילכו מעלינו הכשדים כִּי־לא ילכו: **10** כי אם־הכיתם כל־חיל כשדים הנלחמים אתכם ונשארו במ אנשים מודקרים איש באהלו יקומו ושרפו את־העיר הזאת באש: **11** והיה בהעלות חיל הכשדים מעל ירושלם מפני חיל פרעה: **ס 12** ויצא ירמיהו מירושלם ללכת ארץ בנימן לחלק משם בתוך העם: **13** ויהי־הוא בשער בנימן ושם בעל פקדת ושמו יראייה בן־שלמיהו בן־חנניה ויתפש את־ירמיהו הנביא לאמר אל־הכשדים אתה נפל: **14** ויאמר ירמיהו שקר אינני נפל על־הכשדים ולא שמע אליו ויתפש יראייה בירמיהו ויבאהו אל־השרים: **15** ויקצפו השרים על־ירמיהו והכו אתו ונתנו אותו בית האסור בית יהונתן הספר כי־אתו עשו לבית הכלא: **16** כי בא ירמיהו אל־בית הבור ואל־החניות וישב־שם ירמיהו ימים רבים: **פ 17** וישלח המלך צדקיהו ויקחהו וישאלהו המלך בביתו בסתר ויאמר היש דבר מאת יהוה ויאמר ירמיהו יש ויאמר ביד מלך־בבל נתתן: **ס 18** ויאמר ירמיהו אל־המלך צדקיהו מה חטאתי לך ולעבדיך ולעם הזה כי־נתתם אותי אל־בית הכלא: **19** **(ואיו) [ואיה]** נביאיכם אשר־נבאו לכם לאמר לא־יבא מלך־בבל עליכם ועל הארץ הזאת: **20** ועתה שמע־נא אדני המלך תפל־נא תחנתי לפניך ואל־תשבני בית יהונתן הספר ולא אמות שם: **21** ויצוה המלך צדקיהו ויפקדו את־ירמיהו בחצר המטרה ונתן לו ככר־לחם ליום מחוץ האפים עד־תם כל־הלחם מן־העיר וישב ירמיהו בחצר המטרה: **Jer 38** וישמע שפטיה בן־מתן וגדליהו בן־פִּשְׁחור ויוכל בן־שלמיהו ופִּשְׁחור

בן-מלכיה את-הדברים אשר ירמיהו מדבר אל-כל-העם לאמר: **ס** ² כה אמר יהוה הישב בעיר הזאת ימות בחרב ברעב ובדבר והיציא אל-הכשדים **(יחיה)** **[וחיה]** והיתה-לו נפשו לשלל וחיו: **ס** ³ כה אמר יהוה הנתן חנתן העיר הזאת ביד חיל מלך-בבל ולכדה: **ד** ⁴ ויאמרו השרים אל-המלך יומת נא את-האיש הזה כי-על-כן הוא-מרפא את-ידי אנשי המלחמה הנשארים בעיר הזאת ואת ידי כל-העם לדבר אליהם כדברים האלה כי האיש הזה איננו דרש לשלום לעם הזה כי אם-לרעה: **ה** ⁵ ויאמר המלך צדקיהו הנה-הוא בידכם כי-אין המלך יוכל אתכם דבר: **ו** ⁶ ויקחו את-ירמיהו וישלכו אתו אל-הבור מלכיהו בן-המלך אשר בחצר המטרה וישלחו את-ירמיהו בחבלים ובבור אין-מים כי אם-טיט ויטבע ירמיהו בטיט: **ז** ⁷ וישמע עבד-מלך הכושי איש סרים והוא בבית המלך כי-נתנו את-ירמיהו אל-הבור והמלך יושב בשער בנימן: **ח** ⁸ ויצא עבד-מלך מבית המלך וידבר אל-המלך לאמר: **ט** ⁹ אדני המלך הרעו האנשים האלה את כל-אשר עשו לירמיהו הנביא את אשר-השליכו אל-הבור וימת תחתיו מפני הרעב כי אין הלחם עוד בעיר: **י** ¹⁰ ויצוה המלך את עבד-מלך הכושי לאמר קח בידך מזה שלשים אנשים והעלית את-ירמיהו הנביא מן-הבור בטרם ימות: **יא** ¹¹ ויקח עבד-מלך את-האנשים בידו ויבא בית-המלך אל-תחת האוצר ויקח משם בלוי **(הסחבות)** **[נסחבות]** ובלוי מלחים וישלחם אל-ירמיהו אל-הבור בחבלים: **יב** ¹² ויאמר עבד-מלך הכושי אל-ירמיהו שים נא בלואי הסחבות והמלחים תחת אצלות ידיך מתחת לחבלים ויעש ירמיהו כן: **יג** ¹³ וימשכו את-ירמיהו בחבלים ויעלו אתו מן-הבור וישב ירמיהו בחצר המטרה: **יד** ¹⁴ וישלח המלך צדקיהו ויקח את-ירמיהו הנביא אליו אל-מבוא השלישי אשר בבית יהוה ויאמר המלך אל-ירמיהו שאל אני אתך דבר אל-תכחד ממני דבר: **טו** ¹⁵ ויאמר ירמיהו אל-צדקיהו כי אניד לך הלוא המת תמיתני וכי איעצך לא תשמע אלי: **טז** ¹⁶ וישבע המלך צדקיהו אל-ירמיהו בסתר לאמר חי-יהוה **(את)** **[קק]** אשר עשה-לנו את-הנפש הזאת אם-אמתך ואם-אתנך ביד האנשים האלה אשר מבקשים את-נפשך: **טז** ¹⁷ ויאמר ירמיהו אל-צדקיהו כה-אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל אם-יצא תצא אל-שרי מלך-בבל וחיתה נפשך והעיר הזאת לא תשרף באש וחיתה אתה וביתך: **יז** ¹⁸ ואם לא-תצא אל-שרי מלך בבל ונתנה העיר הזאת ביד הכשדים ושרפוה באש ואתה לא-תמלט מידם: **יח** ¹⁹ ויאמר המלך צדקיהו אל-ירמיהו אני דאג את-היהודים אשר נפלו אל-הכשדים פן-יתנו אתי בידם והתעללו-בי: **יט** ²⁰ ויאמר ירמיהו לא יתנו שמע-נא בקול יהוה לאשר אני דבר אליך וייטב לך ותחי נפשך: **כ** ²¹ ואם-מאן אתה לצאת זה הדבר אשר הראני יהוה: **כא** ²² והנה כל-הנשים אשר נשאו בבית מלך-יהודה מוצאות אל-שרי מלך בבל והנה אמרות הסיתוך ויכלו לך אנשי שלמך הטבעו בבן רגלך נסגו אחור: **כב** ²³ ואת-כל-נשיך ואת-בניך מוצאים אל-הכשדים ואתה לא-תמלט מידם כי ביד מלך-בבל תתפש ואת-העיר הזאת תשרף באש: **כג** ²⁴ ויאמר צדקיהו אל-ירמיהו איש אלידע בדברים-האלה ולא תמות: **כד** ²⁵ וכי-ישמעו השרים כי-דברתי אתך ובאו אליך ואמרו אליך הגידה-נא לנו מה-דברת אל-המלך אל-תכחד ממנו ולא נמיתך ומה-דבר אליך המלך: **כה** ²⁶ ואמרת אליהם מפיל-אני תחנתי לפני המלך לבלתי השיבני בית יהונתן למות שם: **כו** ²⁷ ויבאו כל-השרים אל-ירמיהו ושאלו אתו ויגד להם ככל-הדברים האלה אשר צוה המלך ויחרשו ממנו כי לא-נשמע הדבר: **כז** ²⁸

וישב ירמיהו בחצר המטרה עד-יום אשר-נלכדה ירושלים **ס** והיה כאשר נלכדה ירושלים: **ב** **Jer 39** בשנה התשעית לצדקיהו מלך-יהודה בחדש העשירי בא נבוכדראצר מלך-בבל וכל-חילו אל-ירושלים ויצרו עליה: **ס** **2** בעשתי-עשרה שנה לצדקיהו בחדש הרביעי בתשעה לחדש הבקעה העיר: **3** ויבאו כל שרי מלך-בבל וישבו בשער התוך נרגל שראצר סמג-נבו שר-סכים רב-סריס נרגל שראצר רב-מג וכל-שארית שרי מלך בבל: **4** והיו כאשר ראו צדקיהו מלך-יהודה וכל אנשי המלחמה ויברחו ויצאו לילה מן-העיר דרך גן המלך בשער בין החמתיים ויצא דרך הערבה: **5** וירדפו חיל-כשדים אחריהם וישגו את-צדקיהו בערבות ירחו ויקחו אתו ויעלהו אל-נבוכדראצר מלך-בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אתו משפטים: **6** וישחט מלך בבל את-בני צדקיהו ברבלה לעיניו ואת כל-חרי יהודה שחט מלך בבל: **7** ואת-עיני צדקיהו עור ויאסרוהו בנחשתיים לביא אתו בבלה: **8** ואת-בית המלך ואת-בית העם שרפו הכשדים באש ואת-חמות ירושלים נתצו: **9** ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת-הנפלים אשר נפלו עליו ואת יתר העם הנשארים הגלה נבוזראדן רב-טבחים בבל: **10** ומן-העם הדלים אשר אין-להם מאומה השאיר נבוזראדן רב-טבחים בארץ יהודה ויתן להם כרמים ויגבים ביום ההוא: **11** ויצו נבוכדראצר מלך-בבל על-ירמיהו ביד נבוזראדן רב-טבחים לאמר: **12** קחני ועיניך שים עליו ואל-תעש לו מאומה רע כי **(אם)** **[קק]** כאשר ידבר אליך כן עשה עמו: **13** וישלח נבוזראדן רב-טבחים ונבושזבן רב-סריס ונרגל שראצר רב-מג וכל רבי מלך-בבל: **14** וישלחו ויקחו את-ירמיהו מחצר המטרה ויתנו אתו אל-גדליהו בן-אחיקם בן-שפן להוצאהו אל-הבית וישב בתוך העם: **ס** **15** ואל-ירמיהו היה דבר-יהוה בהיתו עצור בחצר המטרה לאמר: **16** הלוך ואמרת לעבד-מלך הכושי לאמר כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני **(מב)** **[מביא]** את-דברי אל-העיר הזאת לרעה ולא לטובה והיו לפניך ביום ההוא: **17** והצלתיך ביום-ההוא נא-סיהוה ולא תנתן ביד האנשים אשר-אתה יגור מפניהם: **18** כי מלט אמלטך ובחרב לא תפל והיתה לך נפשך לשלל כי-בטחת בי נא-סיהוה: **ס** **Jer 40** הדבר אשר-היה אל-ירמיהו מאת יהוה אחר שלח אתו נבוזראדן רב-טבחים מן-הרמה בקחתו אתו והוא-אסור באזקים בתוך כל-גלות ירושלים ויהודה המגלים בבלה: **2** ויקח רב-טבחים לירמיהו ויאמר אליו יהוה אלהיך דבר את-הרעה הזאת אל-המקום הזה: **3** ויבא ויעש יהוה כאשר דבר כי-חטאתם ליהוה ולא-שמעתם בקולו והיה לכם **(דבר)** **[הדבר]** הזה: **4** ועתה הנה פתחתיך היום מן-האזקים אשר על-ידך אם-טוב בעיניך לבוא אתי בבל בא ואשים את-עיני עליך ואסרע בעיניך לבוא-אתי בבל חדל ראה כל-הארץ לפניך אל-טוב ואל-הישר בעיניך ללכת שמה לך: **5** ועודנו לא-ישוב ושבה אל-גדליה בן-אחיקם בן-שפן אשר הפקיד מלך-בבל בערי יהודה ושב אתו בתוך העם או אל-כל-הישר בעיניך ללכת לך ויתן-לו רב-טבחים ארחה ומשאת וישלח-הו: **6** ויבא ירמיהו אל-גדליה בן-אחיקם המצפתה וישב אתו בתוך העם הנשארים בארץ: **ס** **7** וישמעו כל-שרי החילים אשר בשדה המה ואנשיהם כי-הפקיד מלך-בבל את-גדליהו בן-אחיקם בארץ וכי הפקיד אתו אנשים ונשים וטף ומדלת הארץ מאשר לא-הגלו בבלה: **8** ויבאו אל-גדליה המצפתה וישמעאל בן-נתניהו ויוחנן ויונתן בני-קרח ושריה בן-תנחמת ובני **(עפי)** **[עפי]** הנטפתי ויוזיהו בן-המעכתי המה ואנשיהם: **9** וישבע להם גדליהו בן-אחיקם

בן־שפן ולאנשיהם לאמר אל־תיראו מעבוד הכשדים שבו בארץ ועבדו את־מלך
בבל ויישב לכם: **10** ואני הנני יושב במצפה לעמד לפני הכשדים אשר יבאו אלינו
ואתם אספו יין וקיץ ושמן ושמו בכליכם ושבו בעריכם אשר־תפתחם: **11** וגם
כל־היהודים אשר־במואב ובבני־עמון ובאדום ואשר בכל־הארצות שמעו כי־נתן
מלך־בבל שארית ליהודה וכי הפקיד עליהם את־גדליהו בן־אחיקם בן־שפן: **12**
וישבו כל־היהודים מכל־המקומות אשר נדחו־שם ויבאו ארץ־יהודה אל־גדליהו
המצפתה ויאספו יין וקיץ הרבה מאד: **פ 13** ויוחנן בן־קרח וכל־שרי החילים אשר
בשדה באו אל־גדליהו המצפתה: **14** ויאמרו אליו הידע תדע כי בעל־יס מלך
בני־עמון שלח את־ישמעאל בן־נתניה להכתך נפש ולא־האמין להם גדליהו
בן־אחיקם: **15** ויוחנן בן־קרח אמר אל־גדליהו בסתר במצפה לאמר אלכה נא
ואכה את־ישמעאל בן־נתניה ואיש לא ידע למה יככה נפש ונפצו כל־יהודה
הנקבצים אליך ואבדה שארית יהודה: **16** ויאמר גדליהו בן־אחיקם אל־יוחנן
בן־קרח אל־**(תעש)** **[תעשה]** את־הדבר הזה כי־שקר אתה דבר אלי־שמעאל: **ס Jer 41**
ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל בן־נתניה בן־אלישמע מזרע המלוכה ורבי
המלך ועשרה אנשים אתו אל־גדליהו בן־אחיקם המצפתה ויאכלו שם לחם יחדו
במצפה: **2** ויקם ישמעאל בן־נתניה ועשרת האנשים אשר־היו אתו ויכו את־גדליהו
בן־אחיקם בן־שפן בחרב וימת אתו אשר־הפקיד מלך־בבל בארץ: **3** ואת
כל־היהודים אשר־היו אתו את־גדליהו במצפה ואת־הכשדים אשר נמצאו־שם את
אנשי המלחמה הכה ישמעאל: **4** ויהי ביום השני להמית את־גדליהו ואיש לא ידע:
5 ויבאו אנשים משכם משלו ומשמרון שמנים איש מגלחי זקן וקרעי בגדים
ומתגדרים ומנחה ולבונה בידם להביא בית יהוה: **6** ויצא ישמעאל בן־נתניה
לקראתם מן־המצפה הלך הלך ובכה ויהי כפגש אתם ויאמר אליהם באו
אל־גדליהו בן־אחיקם: **ס 7** ויהי כבואם אל־תוך העיר וישחטם ישמעאל בן־נתניה
אל־תוך הבור הוא והאנשים אשר־אתו: **8** ועשרה אנשים נמצאו־בם ויאמרו
אלי־שמעאל אל־תמתנו כי־ישלנו מטמנים בשדה חטים ושערים ושמן ודבש ויחדל
ולא המיתם בתוך אחיהם: **9** והבור אשר השליך שם ישמעאל את כל־פגרי
האנשים אשר הכה ביד־גדליהו הוא אשר עשה המלך אסא מפני בעשא
מלך־ישראל אתו מלא ישמעאל בן־נתניהו חללים: **10** וישב ישמעאל
את־כל־שארית העם אשר במצפה את־בנות המלך ואת־כל־העם הנשארים במצפה
אשר הפקיד נבזראדן רב־טבחים את־גדליהו בן־אחיקם וישבם ישמעאל בן־נתניה
וילך לעבר אל־בני עמון: **ס 11** וישמע יוחנן בן־קרח וכל־שרי החילים אשר אתו
את כל־הרעה אשר עשה ישמעאל בן־נתניה: **12** ויקחו את־כל־האנשים וילכו
להלחם עם־ישמעאל בן־נתניה וימצאו אתו אל־מים רבים אשר בגבעון: **13** ויהי
כראות כל־העם אשר את־ישמעאל את־יוחנן בן־קרח ואת כל־שרי החילים אשר
אתו וישמחו: **14** ויסבו כל־העם אשר־שבה ישמעאל מן־המצפה וישבו וילכו
אל־יוחנן בן־קרח: **15** וישמעאל בן־נתניה נמלט בשמנה אנשים מפני יוחנן וילך
אל־בני עמון: **ס 16** ויקח יוחנן בן־קרח וכל־שרי החילים אשר־אתו את כל־שארית
העם אשר השיב מאת ישמעאל בן־נתניה מן־המצפה אחר הכה את־גדליהו
בן־אחיקם גברים אנשי המלחמה ונשים וטף וסרסים אשר השיב מגבעון: **17** וילכו
וישבו בנרות **(כמהום)** **[כמהום]** אשר־אצל בית לחם ללכת לבוא מצרים: **18** מפני

הכשדים כי יראו מפניהם כיהכה ישמעאל בן-נתניה אתגדליהו בן-אחיקם אשר-הפקיר מלך-בבל בארץ: **ס Jer 42** ויגשו כל-שרי החילים ויוחנן בן-קרח ויוזיה בן-הושעיה וכל-העם מקטן ועד-גדול: **2** ויאמרו אל-ירמיהו הנביא תפל-נא תחנתנו לפניך והתפלל בעדנו אל-יהוה אלהיך בעד כל-השארית הזאת כי-נשארנו מעט מהרבה כאשר עיניך ראות אתנו: **3** ויגדלנו יהוה אלהיך אתה-דרךך אשר נלך-בה ואתה-דבר אשר נעשה: **4** ויאמר אליהם ירמיהו הנביא שמעתי הנני מתפלל אל-יהוה אלהיכם כדבריכם והיה כל-הדבר אשר-יענה יהוה אתכם אניד לכם לא-אמנע מכם דבר: **5** והמה אמרו אל-ירמיהו יהי יהוה בנו לעד אמת ונאמן אמ-לא ככל-הדבר אשר ישלחך יהוה אלהיך אלינו כן נעשה: **6** אם-שוב ואסדרע בקול יהוה אלהינו אשר **[אנ]** **[אנחנ]** שלחים אתך אליו נשמע למען אשר ייטב-לנו כי נשמע בקול יהוה אלהינו: **ס 7** ויהי מקץ עשרת ימים ויהי דברי-היהוה אל-ירמיהו: **8** ויקרא אל-יוחנן בן-קרח ואל כל-שרי החילים אשר אתו ולכל-העם למקטן ועד-גדול: **9** ויאמר אליהם כה-אמר יהוה אלהי ישראל אשר שלחתם אתי אליו להפיל תחנתכם לפניו: **10** אם-שוב תשבו בארץ הזאת ובניתי אתכם ולא אהרס ונטעתי אתכם ולא אתוש כי נחמתי אל-הרעה אשר עשיתי לכם: **11** אל-תיראו מפני מלך בבל אשר-אתם יראים מפניו אל-תיראו ממנו נאם-יהוה כי-אתכם אני להושיע אתכם ולהציל אתכם מידו: **12** ואתן לכם רחמים ורחם אתכם והשיב אתכם אל-אדמתכם: **13** ואם-אמרים אתם לא נשב בארץ הזאת לבלתי שמע בקול יהוה אלהיכם: **14** לאמר לא כי ארץ מצרים נבוא אשר לא-נראה מלחמה וקול שופר לא נשמע וללחם לא-נרעב ושם נשב: **15** ועתה לכן שמעו דברי-היהוה שארית יהודה כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אם-אתם שום תשמון פניכם לבא מצרים ובאתם לגור שם: **16** והיתה החרב אשר אתם יראים ממנה שם תשיג אתכם בארץ מצרים והרעב אשר-אתם דאגים ממנו שם ידבק אחריכם מצרים ושם תמתו: **17** ויהיו כל-האנשים אשר-שמו את-פניהם לבוא מצרים לגור שם ימותו בחרב ברעב ובדבר ולא-יהיה להם שריד ופליט מפני הרעה אשר אני מביא עליהם: **ס 18** כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כאשר נתך אפי וחמתי על-ישיבי ירושלם כן תתך חמתי עליכם בבאכם מצרים והייתם לאלה ולשמה ולקללה ולחרפה ולא-תראו עוד את-המקום הזה: **19** דבר יהוה עליכם שארית יהודה אל-תבאו מצרים ידע תדעו כיהעידתי בכם היום: **20** כי **[התעתים]** **[התעתים]** בנפשותיכם כי-אתם שלחתם אתי אל-יהוה אלהיכם לאמר התפלל בעדנו אל-יהוה אלהינו וככל אשר יאמר יהוה אלהינו כן הגדלנו ועשינו: **21** ואגד לכם היום ולא שמעתם בקול יהוה אלהיכם ולכל אשר-שלחני אליכם: **22** ועתה ידע תדעו כי בחרב ברעב ובדבר תמותו במקום אשר חפצתם לבוא לגור שם: **ס Jer 43** ויהי ככלות ירמיהו לדבר אל-כל-העם את-כל-דברי יהוה אלהיהם אשר שלחו יהוה אלהיהם אליהם את כל-הדברים האלה: **ס 2** ויאמר עזריה בן-הושעיה ויוחנן בן-קרח וכל-האנשים הזדים אמרים אל-ירמיהו שקר אתה מדבר לא שלחך יהוה אלהינו לאמר לא-תבאו מצרים לגור שם: **3** כי ברוך בן-נריה מסית אתך בנו למען תת אתנו ביד-הכשדים להמית אתנו ולהגלות אתנו בבל: **4** ולא-שמע יוחנן בן-קרח וכל-שרי החילים וכל-העם בקול יהוה לשבת בארץ יהודה: **5** ויקח יוחנן בן-קרח וכל-שרי החילים את כל-שארית יהודה אשר-שבו מכל-הגוים אשר

נדחושם לגור בארץ יהודה: 6 אתהגברים ואתהנשים ואתהטף ואתבנות המלך ואת כלהנפש אשר הניח נבוזראדן רב־טבחים אתגדליוהו בן־אחיקם בן־שפן ואת ירמיהו הנביא ואתברוך בן־נריהו: 7 ויבאו ארץ מצרים כי לא שמעו בקול יהוה ויבאו עד־תחפנחס: 8 ס 8 ויהי דבר־יהוה אל־ירמיהו בתחפנחס לאמר: 9 קח בידך אבנים גדלות ושמנתם במלט במלכן אשר בפתח בית־פרעה בתחפנחס לעיני אנשים יהודים: 10 ואמרת אליהם כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני שלח ולקחתי אתנבוכדראצר מלך־בבל עבדי ושמתי כסאו ממעל לאבנים האלה אשר טמנתי ונטה את־[שפרורו] [שפרירון] עליהם: 11 [ובאה] [ובא] והכה את־ארץ מצרים אשר למות למות ואשר לשבי לשבי ואשר לחרב לחרב: 12 והצתי אש בבתי אלהי מצרים ושרפם ושבם ועטה את־ארץ מצרים כאשר־יעטה הרעה את־בגדו ויצא משם בשלום: 13 ושבר אתמצבות בית שמש אשר בארץ מצרים ואתבתי אלהי־מצרים ישרף באש: 14 ס Jer 44 הדבר אשר היה אל־ירמיהו אל כל־היהודים הישבים בארץ מצרים הישבים במגדל ובתחפנחס ובנף ובארץ פתרוס לאמר: 15 ס 2 כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אתם ראיתם את כל־הרעה אשר הבאתי על־ירושלם ועל כל־ערי יהודה והנם חרבה היום ואין בהם יושב: 3 מפני רעתם אשר עשו להכעסני ללכת לקטר לעבד לאלהים אחרים אשר לא ידעום המה אתם ואבותיכם: 4 ואשלה אליכם את־כל־עבדי הנביאים השכים ושלח לאמר אל־נא תעשו את דבר־התעבה הזאת אשר שנאתי: 5 ולא שמעו ולא־הטו את־אזנם לשוב מרעתם לבלתי קטר לאלהים אחרים: 6 ותתך חמתי ואפי ותבער בערי יהודה ובחצות ירושלם ותהיינה לחרבה לשממה כיום הזה: 7 ס 7 ועתה כה־אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל למה אתם עשים רעה גדולה אלנפשתכם להכרית לכם איש־ואשה עולל ויונק מתוך יהודה לבלתי הותיר לכם שארית: 8 להכעסני במעשי ידיכם לקטר לאלהים אחרים בארץ מצרים אשר־אתם באים לגור שם למען הכרית לכם ולמען היותכם לקללה ולחרפה בכל גווי הארץ: 9 השכחתם את־רעות אבותיכם ואת־רעות מלכי יהודה ואת רעות נשיו ואת רעתכם ואת רעת נשיכם אשר עשו בארץ יהודה ובחצות ירושלם: 10 לא דכאו עד היום הזה ולא יראו ולא־הלכו בתורתך ובחקתי אשר־נתתי לפניכם ולפני אבותיכם: 11 ס 11 לכן כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני שם פני בכם לרעה ולהכרית את־כל־יהודה: 12 ולקחתי את־שארית יהודה אשר־שמו פניהם לבוא ארץ־מצרים לגור שם ותמו כל בארץ מצרים יפלו בחרב ברעב יתמו מקטן ועד־גדול בחרב וברעב ימתו והיו לאלה לשמה ולקללה ולחרפה: 13 ופקדתי על היושבים בארץ מצרים כאשר פקדתי על־ירושלם בחרב ברעב ובדבר: 14 ולא יהיה פליט ושריד לשארית יהודה הבאים לגור־שם בארץ מצרים ולשוב ארץ יהודה אשר־המה מנשאים אתנפשם לשוב לשבת שם כי לא־ישוּבו כי אם־פ־לטים: 15 ס 15 ויענו את־ירמיהו כל־האנשים הידעים כי־מקטרות נשיהם לאלהים אחרים וכל־הנשים העמדות קהל גדול וכל־העם הישבים בארץ־מצרים בפתרוס לאמר: 16 הדבר אשר־דברת אלינו בשם יהוה איננו שמעים אליך: 17 כי עשה נעשה את־כל־הדבר אשר־יצא מפינו לקטר למלכת השמים והסיך־לה נסכים כאשר עשינו אנחנו ואבותינו מלכינו ושרינו בערי יהודה ובחצות ירושלם ונשבע־לחם ונהיה טובים ורעה לא ראינו: 18 ומן־אז חדלנו לקטר למלכת השמים והסך־לה נסכים חסרנו

כל ובחרב וברעב תמנו: **19** וכי־אנחנו מקטרים למלכת השמים ולהסך לה נסכים המבלערי אנשינו עשינו לה כונים להעצבה והסך לה נסכים: **פ 20** ויאמר ירמיהו אל־כל־העם על־הגברים ועל־הנשים ועל־כל־העם הענים אתו דבר לאמר: **21** הלא את־הקטר אשר קטרתם בערי יהודה ובחצות ירושלם אתם ואבותיכם מלכיכם ושריכם ועם הארץ אתם זכר יהוה ותעלה על־לבו: **22** ולא־יוכל יהוה עוד לשאת מפני רע מעלליכם מפני התועבת אשר עשיתם ותהי ארצכם לחרבה ולשמה ולקללה מאין יושב כהיום הזה: **23** מפני אשר קטרתם ואשר הטאתם ליהוה ולא שמעתם בקול יהוה ובתרתו ובחקתיו ובעדותיו לא הלכתם על־כן קראת אתכם הרעה הזאת כיום הזה: **ס 24** ויאמר ירמיהו אל־כל־העם ואל כל־הנשים שמעו דברי־יהוה כל־יהודה אשר בארץ מצרים: **ס 25** כה־אמר יהוה־צבאות אלהי ישראל לאמר אתם ונשיכם ותדברנה בפיכם ובידיכם מלאתם לאמר עשה נעשה את־נדרינו אשר נדרנו לקטר למלכת השמים ולהסך לה נסכים הקים תקימנה את־נדריכם ועשה תעשינה את־נדריכם: **פ 26** לכן שמעו דברי־יהוה כל־יהודה הישבים בארץ מצרים הנני נשבעתי בשמי הגדול אמר יהוה אם־יהיה עוד שמי נקרא בפי כל־איש יהודה אמר חי־אדני יהוה בכל־ארץ מצרים: **27** הנני שקד עליהם לרעה ולא לטובה ותמו כל־איש יהודה אשר בארץ־מצרים בחרב וברעב עד־כלותם: **28** ופליטי חרב ישבון מן־ארץ מצרים ארץ יהודה מתי מספר וידעו כל־שארית יהודה הבאים לארץ־מצרים לגור שם דבר־מי יקום ממני ומהם: **29** וזאת־לכם האות נאם־יהוה כי־פקד אני עליכם במקום הזה למען תדעו כי קום יקומו דברי עליכם לרעה: **ס 30** כה אמר יהוה הנני נתן את־פרעה חפרע מלך־מצרים ביד איביו וביד מבקשי נפשו כאשר נתתי את־צדקיהו מלך־יהודה ביד נבוכדראצר מלך־בבל איבו ומבקש נפשו: **ס Jer 45** הדבר אשר דבר ירמיהו הנביא אל־ברוך בן־נריה בכתבו את־הדברים האלה על־ספר מפי ירמיהו בשנה הרביעית ליהויקים בן־יאשיהו מלך יהודה לאמר: **ס 1** כה־אמר יהוה אלהי ישראל עליך ברוך: **3** אמרת אוינא לי כי־יסף יהוה יגון על־מכאבי יגעי באנחתי ומנוחה לא מצאתי: **ס 4** כה תאמר אליו כה אמר יהוה הנה אשר־בניתי אני הרס ואת אשר־נטעתי אני נתש ואת־כל־הארץ היא: **5** ואתה תבקש־לך גדלות אל־תבקש כי הנני מביא רעה על־כל־בשר נאם־יהוה ונתתי לך את־נפשך לשלל על כל־המקומות אשר תלך־שם: **ס Jer 46** אשר היה דברי־יהוה אל־ירמיהו הנביא על־הגוים: **2** למצרים על־חיל פרעה נכו מלך מצרים אשר־היה על־נהר־פרת בכרכמש אשר חכה נבוכדראצר מלך בבל בשנת הרביעית ליהויקים בן־יאשיהו מלך יהודה: **3** ערכו מגן וצנה וגשו למלחמה: **4** אסרו הסוסים ועלו הפרשים והתיצבו בכובעים מרקן הרמחים לבשו הסרינת: **5** מדוע ראיתי המה חתים נסגים אחר וגבוריהם יכתו ומנוס נסו ולא הפנו מגור מסביב נאם־יהוה: **6** אל־ינוס הקל ואל־ימלט הגבור צפונה על־יד נהר־פרת כשלו ונפלו: **7** מיזח כיאר יעלה כנהרות יתגעשו מימיו: **8** מצרים כיאר יעלה וכנהרות יתגעשו מים ויאמר אעלה אכסה־ארץ אבידה עיר וישיבי בה: **9** עלו הסוסים והתהללו הרכב ויצאו הגבורים כוש ופוט תפשי מגן ולודים תפשי דרכי קשת: **10** והיום ההוא לאדני יהוה צבאות יום נקמה להנקם מצריו ואכלה חרב ושבעה ורותה מדמם כי זבח לאדני יהוה צבאות בארץ צפון אל־נהר־פרת: **11** עלי גלעד וקחי צרי בתולת בת־מצרים לשוא (הרבית) [הרבית]

רפאות תעלה אין לך: **12** שמעו גוים קלונך וצוחתך מלאה הארץ כייגבור בגבור כשלו יחדיו נפלו שניהם: **פ 13** הרבר אשר דבר יהוה אל-ירמיהו הנביא לבוא נבוכדראצר מלך בבל להכות את-ארץ מצרים: **14** הגידו במצרים והשמיעו במגדול והשמיעו בנף ובתחפנחס אמרו התיצב והכן לך כיי-אכלה חרב סביבך: **15** מדוע נסחף אביריך לא עמד כי יהוה הדפו: **16** הרבה כושל גס-נפל איש אל-רעהו ויאמרו קומה ונשבה אל-עמנו ואל-ארץ מולדתנו מפני חרב היונה: **17** קראו שם פרעה מלך-מצרים שאון העביר המועד: **18** חי-אני נאם-המלך יהוה צבאות שמו כי כתבור בהרים וככרמל בים יבוא: **19** כלי גולה עשי לך יושבת בת-מצרים כיי-נף לשמה תהיה ונצתה מאין יושב: **ס 20** ענלה יפה-פיה מצרים קרץ מצפון בא בא: **21** גס-שכריה בקרבה כעגלי מרבק כיי-גס-המה הפנו נסו יחדיו לא עמדו כי יום אידם בא עליהם עת פקדתם: **22** קולה כנחש ילך כיי-בחיל ילכו ובקרדמות באו לה כחטבי עצים: **23** כרתו יערה נאם-יהוה כי לא יחקר כי רבו מארבה ואין להם מספר: **24** הבישה בת-מצרים נתנה ביד עס-צפון: **25** אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פוקד אל-אמון מנא ועל-פרעה ועל-מצרים ועל-אלהיה ועל-מלכיה ועל-פרעה ועל הבטחים בו: **26** ונתתים ביד מבקשי נפשם וביד נבוכדראצר מלך-בבל וביד-עבדיו ואחרי-כן תשכן כימי-קדם נאם-יהוה: **ס 27** ואתה אל-תירא עבדי יעקב ואל-תחת ישראל כי הנני מושעך מרחוק ואת-זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד: **ס 28** אתה אל-תירא עבדי יעקב נאם-יהוה כי אתך אני כי אעשה כלה בכל-הגוים אשר הדחתך שמה ואתך לא-אעשה כלה ויסרתך למשפט ונקה לא אנקך: **ס Jer 47** אשר היה דברי-יהוה אל-ירמיהו הנביא אל-פלשתים בטרם יכה פרעה את-עזה: **ס 2** כה אמר יהוה הנה-מים עלים מצפון והיו לנחל שוטף וישטפו ארץ ומלואה עיר וישבי בה וזעקו האדם והיילל כל יושב הארץ: **3** מקול שעטת פרסות אביריו מרעש לרכבו המון גלגליו לא-הפנו אבות אל-בנים מרפיון ידים: **4** על-היום הבא לשדוד את-כל-פלשתים להכרית לצר ולצידון כל שריד עזר כיי-שדד יהוה את-פלשתים שארית אי כפתור: **5** באה קרחה אל-עזה נדמתה אשקלון שארית עמקם עדי-מתי תתגודדי: **ס 6** הוי חרב ליהוה עדי-אנה לא תשקטי האספי אל-תערך הרגעי ודמי: **7** איך תשקטי ויהוה צוה-לה אל-אשקלון ואל-חוף הים שם יעדה: **ס Jer 48** למואב כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הוי אל-נבו כיי-שדדה הבישה נלכדה קריתים הבישה המשגב וחתה: **2** אין עוד תהלת מואב בחשבון חשבו עליה רעה לכו ונכריתנה מגוי גס-מדמן תדמי אחריך תלך חרב: **3** קול צעקה מחרונים שד ושבר גדול: **4** נשברה מואב השמיעו זעקה **(צעוריה)** **(צעיריהן)**: **5** כי מעלה **(הלחות)** **(הלוחית)** בבכי יעלה-בכי כי במורד חורנים צרי צעקת-שבר שמעו: **6** נסו מלטו נפשכם ותהיינה כערוער במדבר: **7** כי יען בטחך במעשיך ובאוצרותיך גס-את תלכדי ויצא **(כמיש)** **(כמושן)** בגולה כהניו ושריו **(יחד)** **(יחדיו)**: **8** ויבא שדד אל-כל-עיר ועיר לא תמלט ואבד העמק ונשמד המישר אשר אמר יהוה: **9** תנו-ציץ למואב כי נצא תצא ועריה לשמה תהיינה מאין יושב בהן: **10** ארור עשה מלאכת יהוה רמיה וארור מנע חרבו מדם: **11** שאנן מואב מנעוריו ושקט הוא אל-שמריו ולא-הורק מכלי אל-כלי ובגולה לא הלך על-כן עמד טעמו בו וריחו לא נמר: **ס 12** לכן הנה-ימים באים נאם-יהוה ושלחתיו-לו צעים וצעהו וכליו יריקו

ונבליהם ינפצו: ¹³ ובש מואב מזכמוש כאשר-בשו בית ישראל מבית אל מבטחם: ¹⁴ איך תאמרו גבורים אנחנו ואנשי-חיל למלחמה: ¹⁵ שרד מואב ועריה עלה ומבחר בחוריו ידרו לטבח נאס-המלך יהוה צבאות שמו: ¹⁶ קרוב איד-מואב לבוא ורעתו מהרה מאד: ¹⁷ נדו לו כל-סביביו וכל ידעי שמו אמרו איכה נשבר מטה-עזו מקל תפארה: ¹⁸ רדי מזכבוד **ישיבי** **ינשבין** בצמא ישבת בת-דיבון כי-שרד מואב עלה בכ שחת מבצריך: ¹⁹ אל-דרך עמדו וצפי יושבת ערוער שאל-ינס ונמלטה אמרי מה-נהיתה: ²⁰ הביש מואב כי-חתה **הילילי** **הילילין** **וועקי** **וועקין** הגידו בארנון כי שרד מואב: ²¹ ומשפט בא אל-ארץ המישר אל-חלון ואל-יהצה ועל-**מופעת** **מופעת**: ²² ועל-דיבון ועל-נבו ועל-בית דבלתים: ²³ ועל קריתים ועל-בית גמול ועל-בית מעון: ²⁴ ועל-קריות ועל-בצרה ועל כל-ערי ארץ מואב הרחקות והקרבות: ²⁵ נגדעה קרן מואב וזרעו נשברה נאם יהוה: ²⁶ השכירהו כי עליהוה הגדיל וספק מואב בקיאו והיה לשחק גס-הוא: ²⁷ ואם לוא השחק היה לך ישראל אס-בננבים **נמצאה** **נמצאן** כי-מדי דברך בו תתנודד: ²⁸ עזבו ערים ושכנו בסלע ישיבי מואב והיו כיונה תקנן בעברי פיר-פחת: ²⁹ שמענו גאון-מואב גאה מאד גבהו וגאונו וגאותו ורם לבו: ³⁰ אני ידעתי נאס-יהוה עברתו ולא-יכן בדיו לא-יכן עשו: ³¹ על-יכן על-מואב איליל ולמואב כלה אזעק אל-אנשי קיר-חרש יהגה: ³² מבכי יעזר אבכה-לך הגפן שבמה נטישתך עברו ים עד ים יעזר נגעו על-קיץ ועל-בצירך שרד נפל: ³³ ונאספה שמחה וגיל מכרמל ומארץ מואב ויין מיקבים השבתי לא-ידרך הידד לא הידד: ³⁴ מזעקת חשבון עד-אלעלה עד-יהיץ נתנו קולם מצער עד-חרנים עגלת שלשיה כי גס-מי נמרים למשמות יהיו: ³⁵ והשבתי למואב נאס-יהוה מעלה במה ומקטיר לאלהיו: ³⁶ על-יכן לבי למואב כחללים יהמה ולבי אל-אנשי קיר-חרש כחלילים יהמה על-יכן יתרת עשה אברו: ³⁷ כי כל-ראש קרחה וכל-זקן גרעה על כל-ידיים גרדת ועל-מתנים שק: ³⁸ על כל-גנות מואב וברחבתיה כלה מספד כי-שברתי את-מואב ככלי אין-חפץ בו נאס-יהוה: ³⁹ איך חתה הילילו איך הפנה-ערף מואב בוש והיה מואב לשחק ולמחתה לכל-סביביו: **ס** ⁴⁰ כי-כה אמר יהוה הנה כנשר ידאה ופרש כנפיו אל-מואב: ⁴¹ נלכדה הקריות והמצדות נתפשה והיה לב גבורי מואב ביום ההוא כלב אשה מצרה: ⁴² ונשמד מואב מעם כי עליהוה הגדיל: ⁴³ פחד ופחת ופח עליך יושב מואב נאס-יהוה: ⁴⁴ **הניס** **הנס** מפני הפחד יפל אל-הפחת והעלה מן-הפחת ילכד בפח כי-אביא אליה אל-מואב שנת פקדתם נאס-יהוה: ⁴⁵ בצל חשבון עמדו מזכ נסים כי-אש יצא מחשבון ולהבה מבין סיחון ותאכל פאת מואב וקדקד בני שאון: ⁴⁶ או-ילך מואב אבד עם-כמוש כי-לקחו בניך בשבי ובנתך בשביה: ⁴⁷ ושבתי שבות-מואב באחרית הימים נאס-יהוה עד-הנה משפט מואב: **ס** **Jer 49** לבני עמון כה אמר יהוה הבנים אין לישראל אס-יורש אין לו מדוע ירש מלכם את-גד ועמו בעריו ישב: ² לכן הנה ימים באים נאס-יהוה והשמעתי אל-רבת בני-עמון תרועת מלחמה והיתה לתל שממה ובנתיה באש תצתנה וירש ישראל את-ירשיו אמר יהוה: ³ הילילי חשבון כי שדדה-עי צעקנה בנות רבה חגרנה שקים ספדנה והתשוטטנה בנדרות כי מלכם בגולה ילך כהניו ושריו יחדיו: ⁴ מה-תתהללי בעמקים זב עמקך הבת השוכבה הבטחה באצרתיה מי יבוא אלי: ⁵ הנני מביא עליך פחד נאס-אדני יהוה צבאות מכל-סביבך ונרחתם איש לפניו ואין מקבץ

לנדר: **6** ואחרי-כן אשיב את-שבות בני-עמון נאמיהוה: **7** לאדום כה אמר יהוה צבאות האין עוד חכמה בתיומן אבדה עצה מבנים נסרחה חכמתם: **8** נסו הפנו העמיקו לשבת ישבי דרן כי איד עשו הבאתי עליו עת פקדתיו: **9** אם-בצרים באו לך לא ישארו עוללות אם-נגבים בלילה השחיתו דים: **10** כי-אני חשפתי את-עשו גליתי את-מסתרי ונחבה לא יוכל שדר זרעו ואחיו ושכניו ואיננו: **11** עזבה יתמיך אני אחיה ואלמנתיך עלי תבטחו: **12** כי-כה אמר יהוה הנה אשר-אין משפטם לשחות הכוס שתו ואתה הוא נקה תנקה לא תנקה כי שתה תשתה: **13** כי בי נשבעתי נאמיהוה כי-לשמה לחרפה לחרב ולקללה תהיה בצרה וכל-עריה תהיינה לחרבות עולם: **14** שמועה שמעתי מאת יהוה וציר בגוים שלוח התקבצו ובאו עליה וקומו למלחמה: **15** כי-הנה קטן נתחייך בגוים בזוי באדם: **16** תפלצתך השיא אתך זדון לבך שכני בחגוי הסלע תפשי מרום גבעה כי-תגביה כנשר קנך משם אורידך נאמיהוה: **17** והיתה אדום לשמה כל עבר עליה ישם וישרק על-כל-מכותה: **18** כמהפכת סדם ועמרה ושכניה אמר יהוה לא-ישב שם איש ולא-יגור בה בן-אדם: **19** הנה כאריה יעלה מגאון הירדן אל-נוה איתן כי-ארגיעה אריצנו מעליה ומי בחור אליה אפקד כי מי כמוני ומי יעידני ומי-זה רעה אשר יעמוד לפני: **20** לכן שמעו עצתיהוה אשר יעץ אל-אדום ומחשבותיו אשר חשב אל-ישבי תיומן אם-לא יסחבום צעירי הצאן אם-לא ישים עליהם נוהם: **21** מקול נפלם רעשה הארץ צעקה בים-סוף נשמע קולה: **22** הנה כנשר יעלה וידאה ויפרש כנפיו על-בצרה והיה לב נבורי אדום ביום ההוא כלב אשה מצרה: **23** לדמשק בושח חמת וארפד כי-שמעה רעה שמעו נמגו בים דאנה השקט לא יוכל: **24** רפתה דמשק הפנתה לנוס ורטט החזיקה צרה וחבלים אחזתה כילודה: **25** איך לא-עזבה עיר **[תהלה]** **[תהלת]** קרית משושי: **26** לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל-אנשי המלחמה ידמו ביום ההוא נאם יהוה צבאות: **27** והצתי אש בחומת דמשק ואכלה ארמנות בן-הדרד: **28** לקדר ולממלכות הצור אשר הכה **[נבוכדראצר]** **[נבוכדראצר]** מלך-בבל כה אמר יהוה קומו עלו אל-קדר ושדרו את-בני-קדם: **29** אהליהם וצאנם יקחו וירעותיהם וכל-כליהם וגמליהם ישאו להם וקראו עליהם מגור מסביב: **30** נסו נדו מאד העמיקו לשבת ישבי הצור נאמיהוה כי-יעץ עליכם נבוכדראצר מלך-בבל עצה וחשב **[עליהם]** **[עליכם]** מחשבה: **31** קומו עלו אל-גוי שליו יושב לבטח נאמיהוה לא-דלתים ולא-בריה לו בדר ישכנו: **32** והיו גמליהם לבז והמון מקניהם לשלל וזרתים לכל-רוח קצוצי פאה ומכל-עבריו אביא את-אידם נאמיהוה: **33** והיתה הצור למעון תנים שממה עד-עולם לא-ישב שם איש ולא-יגור בה בן-אדם: **34** אשר היה דבריהוה אל-ירמיהו הנביא אל-עילם בראשית מלכות צדקיה מלך-יהודה לאמר: **35** כה אמר יהוה צבאות הנני שבר את-קשת עילם ראשית גבורתם: **36** והבאתי אל-עילם ארבע רוחות מארבע קצות השמים וזרתים לכל הרחות האלה ולא-יהיה הגוי אשר לא-יבוא שם נדחי **[עולם]** **[עילם]**: **37** והחתתי את-עילם לפני איביהם ולפני מבקשי נפשם והבאתי עליהם רעה את-חרון אפי נאמיהוה ושלחתי אחריהם את-החרב עד כלותי אותם: **38** ושמתי כסאי בעילם והאבדתי משם מלך ושרים נאמיהוה: **39** והיה באחרית הימים **[אשוב]** **[אשיב]** את **[שבית]** **[שבות]** עילם נאמיהוה: **Jer 50** הדבר אשר דבר יהוה אל-בבל אל-ארץ כשדים ביד ירמיהו הנביא: **2** הגידו בגוים והשמיעו

ושאר־נס השמיעו אל־תכחדו אמרו נלכדה בבל הביש כל חת מדרך הבישו עצביה
 חתו גלוליה: **3** כי עלה עליה גוי מצפון הוא־ישית את־ארצה לשמה ולא־יהיה
 יושב בה מאדם ועד־בהמה נדו הלכו: **4** בימים ההמה ובעת ההיא נאס־יהוה יבאו
 בני־ישראל המה ובני־יהודה יחדו הלוך ובכו ילכו ואת־יהוה אלהיהם יבקשו: **5**
 ציון ישאלו דרך הנה פניהם באו ונלוו אל־יהוה ברית עולם לא תשכח: **6** צאן
 אברות **(היה)** **(היו)** עמי רעיהם התעום הרים **(שובבים)** **(שובבום)** מהר אל־נבעה
 הלכו שכחו רבצם: **7** כל־מוצאיהם אכלום וצריהם אמרו לא נאשם תחת אשר
 חטאו ליהוה נוה־צדק ומקוה אבותיהם יהוה: **8** נדו מתוך בבל ומארץ כשדים
(יצאו) **(צאן)** והיו כעתודים לפני־צאן: **9** כי הנה אנכי מעיר ומעלה על־בבל
 קהל־גוים גדלים מארץ צפון וערכו לה משם תלכד חציו כגבור משכיל לא ישוב
 ריקם: **10** והיתה כשדים לשלל כל־שלליה ישבעו נאס־יהוה: **11** כי **(תשמחי)**
(תשמחין) כי **(תעלזי)** **(תעלזין)** שסי נחלתי כי **(תפושין)** **(תפושין)** כעגלה דשה **(ותצהלי)**
(ותצהלון) כאברים: **12** בושא אמכם מאד חפרה יולדתכם הנה אחרית גוים מדבר
 ציה וערבה: **13** מקצף יהוה לא תשב והיתה שממה כלה כל עבר על־בבל ישם
 וישרק על־כל־מכותיה: **14** ערכו על־בבל סביב כל־דרכי קשת ידו אליה
 אל־תחמלו אל־חץ כי ליהוה חטאה: **15** הריעו עליה סביב נתנה ידה נפלו
(אשיותיה) **(אשיותיהן)** נהרסו חומותיה כי נקמת יהוה היא הנקמו בה כאשר עשתה
 עשׂוֹלָה: **16** כרתו זורע מבבל ותפש מגל בעת קציר מפני הרב היונה איש אל־עמו
 יפנו ואיש לארצו ינסו: **17** שה פזורה ישראל אריות הדיחו הראשון אכלו מלך
 אשור וזה האחרון עצמו נבוכדראצר מלך בבל: **18** לכן כה־אמר יהוה צבאות
 אלהי ישראל הנני פקד אל־מלך בבל ואל־ארצו כאשר פקדתי אל־מלך אשור: **19**
 ושבבתי את־ישראל אל־נוהו ורעה הכרמל והבשן ובהר אפרים והגלעד תשבוע
 נפשו: **20** בימים ההם ובעת ההיא נאס־יהוה יבקש את־עון ישראל ואיננו ואת־חטאת
 יהודה ולא תמצאינה כי אסלח לאשר אשאיר: **21** על־הארץ מרתים עלה עליה
 ואל־יושבי פקוד חרב והחרם אחריהם נאס־יהוה ועשה ככל אשר צויתך: **22**
 קול מלחמה בארץ ושבר גדול: **23** איך נגדע וישבר פטיש כל־הארץ אך היתה
 לשמה בבל בגוים: **24** יקשתי לך וגם־נלכדת בבל ואת לא ידעת נמצאת וגם־נתפשת
 כי ביהוה התגרית: **25** פתח יהוה את־אוצרו ויוצא את־כלי זעמו כי־מלאכה היא
 לאדני יהוה צבאות בארץ כשדים: **26** באוֹלָה מקץ פתחו מאבסיה סלוח
 כמו־ערמים והחרימוה אל־תהי־לה שארית: **27** חרבו כל־פריה ירדו לטבח הוי
 עליהם כי־בא יומם עת פקדתם: **28** קול נסים ופלישים מארץ בבל להגיד בציון
 את־נקמת יהוה אלהינו נקמת היכלו: **29** השמיעו אל־בבל רבים כל־דרכי קשת
 חנו עליה סביב אל־יהוה **(כך)** **(לה)** פלטה שלמוֹלָה כפעלה ככל אשר עשתה
 עשׂוֹלָה כי אל־יהוה זדה אל־קדוש ישראל: **30** לכן יפלו בחוריה ברחבתיה
 וכל־אנשי מלחמתה ידמו ביום ההוא נאס־יהוה: **31** הנני אליך זדון נאס־אדני
 יהוה צבאות כי בא יומך עת פקדתך: **32** וכשל זדון ונפל ואין לו מקים והצתי
 אש בעריו ואכלה כל־סביבותיו: **33** כה אמר יהוה צבאות עשוקים בני־ישראל
 ובני־יהודה יחדו וכל־שביהם החזיקו בם מאנו שלחם: **34** גאלם חזק יהוה צבאות
 שמו ריב ריב את־ריבם למען הרגיע את־הארץ והרגיו לישיבי בבל: **35** חרב
 על־כשדים נאס־יהוה ואל־ישיבי בבל ואל־שריה ואל־חכמיה: **36** חרב אל־הבדים

ונאלו חרב אל־גבוריה וחתו: **37** חרב אל־סוסיו ואל־רכבו ואל־כל־הערב אשר בתוכה והיו לנשים חרב אל־אוצרתיה ובזו: **38** חרב אל־מימיה ויבשו כי ארץ פסלים היא ובאימים יתהללו: **39** לכן ישבו ציים את־איים וישבו בה בנות יענה ולא־חשב עוד לנצח ולא תשכון עד־דור ודור: **40** כמהפכת אלהים את־סדם ואת־עמרה ואת־שכניה נא־סיהוה לא־ישב שם איש ולא־יגור בה בן־אדם: **41** הנה עם בא מצפון וגוי גדול ומלכים רבים יערו מירכתי־ארץ: **42** קשת וכידן יחזיקו אכזרי המה ולא ירחמו קולם כים יהמה ועל־סוסים ירכבו ערוך כאיש למלחמה עליך בת־בבל: **43** שמע מלך־בבל את־שמעם ורפו ידיו צרה החזיקתהו חיל כיולדה: **44** הנה כאריה יעלה מנאון הירדן אל־נה איתן כ־ארגעה **[ארצם]** **[ארצם]** מעליה ומי בחור אליה אפקד כי מי כמוני ומי יועדני ומי־זה רעה אשר יעמד לפני: **45** לכן שמעו עצת־יהוה אשר יעץ אל־בבל ומחשבותיו אשר חשב אל־ארץ כשדים אס־לא יסחבום צעירי הצאן אס־לא ישים עליהם נוה: **46** מקול נתפשה בבל נרעשה הארץ וזעקה בגוים נשמע: **Jer 51** **ס** כה אמר יהוה הנני מעיר על־בבל ואל־ישבי לב קמי רוח משחית: **2** ושלחתי לבבל זרים וזרה ויבקקו את־ארצה כ־יהיו עליה מסביב ביום רעה: **3** אל־ירדך **[ירדך]** **[קק]** הדרך קשתו ואל־יתעל בסרינו ואל־תחמלו אל־בחריה החרימו כל־צבאה: **4** ונפלו חללים בארץ כשדים ומדקרים בחוצותיה: **5** כי לא־אלמן ישראל ויהודה מאלהיו מיהוה צבאות כי ארצם מלאה אשם מקדוש ישראל: **6** נסו מתוך בבל ומלטו איש נפשו אל־תדמו בעונה כי עת נקמה היא ליהוה נמול הוא משלם לה: **7** כוס־זהב בבל ביד־יהוה משכרת כל־הארץ מינה שתי גוים על־כן יתהללו גוים: **8** פתאם נפלה בבל ותשבר הילילו עליה קחו צרי למכאובה אולי תרפא: **9** **[רפאנו]** **[רפינו]** את־בבל ולא נרפתה עזובה ונלך איש לארצו כי־נגע אל־השמים משפטה ונשא עד־שחקים: **10** הוציא יהוה את־צדקתינו באו ונספרה בציון את־מעשה יהוה אלהינו: **11** הברו החצים מלאו השלטים העיר יהוה את־רוח מלכי מדי כ־על־בבל מזמתו להשחיתה כ־נקמת יהוה היא נקמת היכלו: **12** אל־חומת בבל שאו־נס החזיקו המשמר הקימו שמרים הכינו הארבים כי נסזמם יהוה גס־עשה את אשר־דבר אל־ישבי בבל: **13** **[שכנתי]** **[שכנת]** על־מים רבים רבת אוצרת בא קצך אמת בצעך: **14** נשבע יהוה צבאות בנפשו כי אס־מלאתיך אדם כילק וענו עליך הירד: **ס** **15** עשה ארץ בכחו מכין תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמים: **16** לקול תתו המון מים בשמים ויעל נשאים מקצה־ארץ ברקים למטר עשה ויצא רוח מאצרתיו: **17** נבער כל־אדם מדעת הביש כל־צרף מפסל כי שקר נסכו ולא־רוח בם: **18** הבל המה מעשה תעתעים בעת פקדתם יאברו: **19** לא־כאלה חלק יעקוב כ־יווצר הכל הוא ושבט נחלתו יהוה צבאות שמו: **ס** **20** מפץ־אתה לי כלי מלחמה ונפצתי בך גוים והשחתי בך ממלכות: **21** ונפצתי בך סוס ורכבו ונפצתי בך רכב ורכבו: **22** ונפצתי בך איש ואשה ונפצתי בך זקן ונער ונפצתי בך בחור ובתולה: **23** ונפצתי בך רעה ועדרו ונפצתי בך אכר וצמדו ונפצתי בך פחות וסגנים: **24** ושלמתי לבבל ולכל יושבי כשדים את כל־רעתם אשר־עשו בציון לעיניכם נאם יהוה: **ס** **25** הנני אליך הר המשחית נא־סיהוה המשחית את־כל־הארץ ונשיתי את־ידי עליך ונגלתיך מן־הסלעים ונתתיך להר שרפה: **26** ולא־יקחו מומך אבן לפנה ואבן למוסדות כ־ישממות עולם תהיה נא־סיהוה: **27** שאו־נס בארץ תקעו שופר בגוים

קדשו עליה גוים השמיעו עליה ממלכות אררט מני ואשכנז פקדו עליה שפסר העלו־סוס כילק סמר: ²⁸ קדשו עליה גוים את־מלכי מדי את־פחותיה ואת־כל־סנגיה ואת כל־ארץ ממשלתו: ²⁹ ותרעש הארץ ותחל כי קמה על־בבל מחשבות יהוה לשום את־ארץ בבל לשמה מאין יושב: ³⁰ חדלו גבורי בבל להלחם ישבו במצודות נשתה גבורתם היו לנשים הציתו משכנתיה נשברו בריחיה: ³¹ רץ לקראת־רץ ירוץ ומגיד לקראת מגיד להגיד למלך בבל כי־נלכדה עירו מקצה: ³² והמעברות נתפשו ואת־האגמים שרפו באש ואנשי המלחמה נבהלו: ³³ כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל בת־בבל כגון עת הדריכה עוד מעט ובאה עת־הקציר לה: ³⁴ **[אכלנו]** **[אכלנו]** **[הממנו]** **[הממנו]** נבוכדראצר מלך בבל **[הציגנו]** **[הציגנו]** כלי ריק **[בלענו]** **[בלענו]** כתנין מלא כרשו מעדני **[הדיחנו]** **[הדיחנו]**: ³⁵ חמסי ושאריו על־בבל תאמר ישבת ציון ודמי אל־ישבי כשדים תאמר ירושלם: ³⁶ לכן כה אמר יהוה הנני־רב את־דיבך ונקמתי את־נקמתך והחרבתי את־ימיה והבשתי את־מקורה: ³⁷ והיתה בבל לגלים מעו־תנים שמה ושרקה מאין יושב: ³⁸ יחדו ככפרים ישאנו נערו כגורי אריות: ³⁹ בחמם אשית את־משתייהם והשכרתים למען יעלוזו וישנו שנת־עולם ולא יקיצו נאם יהוה: ⁴⁰ אורידם ככרים לטבוח כאילים עס־עתודים: ⁴¹ איך נלכדה ששך ותתפש תהלת כל־הארץ איך היתה לשמה בבל בגוים: ⁴² עלה על־בבל הים בהמון גליו נכסתה: ⁴³ היו עריה לשמה ארץ ציה וערבה ארץ לא־ישב בהן כל־איש ולא־יעבר בהן בן־אדם: ⁴⁴ ופקדתי על־בבל כבכל והצאתי את־בלעו מפיו ולא־ינהרו אליו עוד גוים גס־חומת בבל נפלה: ⁴⁵ צאו מתוכה עמי ומלטו איש את־נפשו מחרון אפי־יהוה: ⁴⁶ ופן־ירך לבבכם ותיראו בשמועה הנשמעת בארץ ובא בשנה השמועה ואחריו בשנה השמועה וחמס בארץ ומשל על־משל: ⁴⁷ לכן הנה ימים באים ופקדתי על־פסילי בבל וכל־ארצה תבוש וכל־חלליה יפלו בתוכה: ⁴⁸ ורננו על־בבל שמים וארץ וכל אשר בהם כי מצפון יבוא־לה השודדים נאם־יהוה: ⁴⁹ גס־בבל לנפל חללי ישראל גס־לבבל נפלו חללי כל־הארץ: ⁵⁰ פלטים מחרב הלכו אל־תעמדו זכרו מרחוק את־יהוה וירושלם תעלה על־לבבכם: ⁵¹ בשנו כי־שמענו חרפה כסתה כלמה פנינו כי באו זרים על־מקדשי בית יהוה: ⁵² לכן הנה־ימים באים נאם־יהוה ופקדתי על־פסיליה ובכל־ארצה יאנק חלל: ⁵³ כי־תעלה בבל השמים וכי תבצר מרום עזה מאתי יבאו שרדים לה נאם־יהוה: ⁵⁴ קול זעקה מבבל ושבר גדול מארץ כשדים: ⁵⁵ כי־שרד יהוה את־בבל ואבד ממנה קול גדול והמו גליהם כמים רבים נתן שאון קולם: ⁵⁶ כי בא עליה על־בבל שודד ונלכדו גבוריה חתתה קשתותם כי אל גמלות יהוה שלם ישלם: ⁵⁷ והשכרתי שריה וחכמיה פחותיה וסנגיה וגבוריה וישנו שנת־עולם ולא יקיצו נאם־המלך יהוה צבאות שמו: ⁵⁸ כה־אמר יהוה צבאות חמות בבל הרחבה ערער תתערער ושעריה הגבהים באש יצתו ויגעו עמים בדי־ריק ולאמים בדי־אש ויעפו: ⁵⁹ הדבר אשר־צוה ירמיהו הנביא את־שריה בן־נריה בן־מחסיה בלכתו את־צדקיהו מלך־יהודה בבל בשנת הרבעית למלכו ושריה שר מנוחה: ⁶⁰ וכתב ירמיהו את כל־הרעה אשר־תבוא אל־בבל אל־ספר אחד את כל־הדברים האלה הכתבים אל־בבל: ⁶¹ ויאמר ירמיהו אל־שריה כבאך בבל וראית וקראת את כל־הדברים האלה: ⁶² ואמרת יהוה אתה דברת אל־המקום הזה להכריתו לבלתי היות־בו יושב למאדם ועד־בהמה ועד־בהמות עולם תהיה: ⁶³ והיה ככלתך לקרא

את־הספר הזה תקשר עליו אבן והשלכתו אל־תוך פרת: ⁶⁴ ואמרת ככה תשקע בבל ולא־תקום מפני הרעה אשר אנכי מביא עליה ויעפו ער־הנה דברי ירמיהו: **Jer 52** **ס** בן־עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו **(חמיטל)** **[חמוטל]** בת־ירמיהו מלבנה: ² ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר־עשה יהויקים: ³ כי על־אף יהוה היתה בירושלם ויהודה ער־השליכו אותם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל: ⁴ והיו בשנה התשעית למלכו בחדש העשירי בעשור לחדש בא נבוכדראצר מלך־בבל הוא וכל־חילו על־ירושלם ויחנו עליה ויבנו עליה דיק סביב: ⁵ ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו: ⁶ בחדש הרביעי בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא־היה לחם לעם הארץ: ⁷ ותבקע העיר וכל־אנשי המלחמה יברחו ויצאו מהעיר לילה דרך שער בין־החמתיים אשר על־גן המלך וכשדים על־העיר סביב וילכו דרך הערבה: ⁸ וירדפו חיל־כשדים אחרי המלך ושיגו את־צדקיהו בערבת ירחו וכל־חילו נפצו מעליו: ⁹ ויתפשו את־המלך ויעלו אתו אל־מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אתו משפטים: ¹⁰ וישחט מלך־בבל את־בני צדקיהו לעיניו וגם את־כל־שרי יהודה שחט ברבלתה: ¹¹ ואת־עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים ויבאהו מלך־בבל בבלה ויתנהו **(בבית)** **[בית]** הפקדת ער־יום מותו: ¹² ובחדש החמישי בעשור לחדש היא שנת תשע־עשרה שנה למלך נבוכדראצר מלך־בבל בא נבוזראדן רב־טבחים עמד לפני מלך־בבל בירושלם: ¹³ וישרף את־בית־יהוה ואת־בית המלך ואת כל־בתי ירושלם ואת־כל־בית הגדול שרף באש: ¹⁴ ואת־כל־חמות ירושלם סביב נתצו כל־חיל כשדים אשר את־רב־טבחים: ¹⁵ ומדלות העם ואת־יתר העם הנשארים בעיר ואת־הנפלים אשר נפלו אל־מלך בבל ואת יתר האמון הגלה נבוזראדן רב־טבחים: ¹⁶ ומדלות הארץ השאיר נבוזראדן רב־טבחים לכרמים וליגבים: ¹⁷ ואת־עמודי הנחשת אשר לבית־יהוה ואת־המכנות ואת־ים הנחשת אשר בבית־יהוה שברו כשדים וישאו את־כל־נחשתם בבלה: ¹⁸ ואת־הסרות ואת־היעים ואת־המוזרות ואת־המוזרקת ואת־הכפות ואת כל־כלי הנחשת אשר־ישרתו בהם לקחו: ¹⁹ ואת־הספים ואת־המחנות ואת־המוזרקות ואת־הסירות ואת־המנורות ואת־הכפות ואת־המנקיות אשר זהב זהב ואשר־כסף כסף לקח רב־טבחים: ²⁰ העמודים שנים הים אחד והבקר שנים־עשר נחשת אשר־תחת המכנות אשר עשה המלך שלמה לבית יהוה לא־היה משקל לנחשתם כל־הכלים האלה: ²¹ והעמודים שמנה עשרה אמה **(קומה)** **[קומת]** העמוד האחד וחוט שתיים־עשרה אמה יסבנו ועביו ארבע אצבעות נבוב: ²² וכתרת עליו נחשת וקומת הכתרת האחת חמש אמות ושכבה ורמונים על־הכותרת סביב הכל נחשת וכאלה לעמוד השני ורמונים: ²³ ויהיו הרמונים תשעים וששה רוחה כל־הרמונים מאה על־השכבה סביב: ²⁴ ויקח רב־טבחים את־שריה כהן הראש ואת־צפניה כהן המשנה ואת־שלשת שמרי הסף: ²⁵ ומן־העיר לקח סריס אחד אשר־היה פקיד על־אנשי המלחמה ושבעה אנשים מראי פני־המלך אשר נמצאו בעיר ואת ספר שר הצבא המצבא את־עם הארץ וששים איש מעם הארץ הנמצאים בתוך העיר: ²⁶ ויקח אותם נבוזראדן רב־טבחים וילך אותם אל־מלך בבל רבלתה: ²⁷ ויכה אותם מלך בבל וימתם ברבלה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו: ²⁸ זה העם אשר הגלה נבוכדראצר בשנת־שבע יהודים שלשת אלפים ועשרים ושלשה: ²⁹ בשנת שמונה

עשרה לנבוכדראצר מירושלם נפש שזנה מאות שלשים ושנים: ³⁰ בשנת שלש ועשרים לנבוכדראצר הגלה נבזראדן רב־שבחים יהודים נפש שבע מאות ארבעים וחמשה כל־נפש ארבעת אלפים ושש מאות: **פ** ³¹ ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות יהויכן מלך־יהודה בשנים עשר חדש בעשרים וחמשה לחדש נשא אויל מדרך מלך בבל בשנת מלכתו את־ראש יהויכין מלך־יהודה ויצא אותו מבית **(הכליא)** **(הכלוא)**: ³² וידבר אתו טבות ויתן את־כסאו ממעל לכסא **(מלכים)** **(המלכים)** אשר אתו בכבל: ³³ ושנה את בגדי כלאו ואכל לחם לפניו תמיד כל־ימי חיו: ³⁴ וארחתו ארחת תמיד נתנה־לו מאת מלך־בבל דבר־יום ביומו עדיום מותו כל ימי חייו:

Ezekiel 1 ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש ואני בתוך־הגולה על־נהר־כבר נפתחו השמים ואראה מראות אלהים: ² בחמשה לחדש היא השנה החמישית לגלות המלך ויכין: ³ היה היה דברי־הוה אלי־חזקאל בן־בוזי הכהן בארץ כשדים על־נהר־כבר ותהי עליו שם יד־יהוה: ⁴ וארא והנה רוח סערה באה מן־הצפון ענן גדול ואש מתלקחת וננה לו סביב ומתוכה כעין החשמל מתוך האש: ⁵ ומתוכה דמות ארבע חיות וזה מראיהן דמות אדם להנה: ⁶ וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת להם: ⁷ ורגליהם רגל ישרה וכף רגליהם ככף רגל עגל ונצצים כעין נחשת קלל: ⁸ **(יידו)** **(וידין)** אדם מתחת כנפיהם על ארבעת רבעיהם ופניהם וכנפיהם לארבעתם: ⁹ חברת אשה אל־אחותה כנפיהם לאי־סבו בלכתן איש אל־עבר פניו ילכו: ¹⁰ ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל־הימין לארבעתם ופני־שור מהשמאול לארבעתן ופני־נשר לארבעתן: ¹¹ ופניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה לאיש שתים חברות איש ושתיים מכסות את גויתהנה: ¹² ואיש אל־עבר פניו ילכו אל אשר יהיה־שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלכתן: ¹³ ודמות החיות מראיהם כנחלי־אש בערות כמראה הלפדים היא מתהלכת בין החיות וננה לאש ומן־האש יוצא ברק: ¹⁴ והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק: ¹⁵ וארא החיות והנה אופן אחד בארץ אצל החיות לארבעת פניו: ¹⁶ מראה האופנים ומעשיהם כעין תרשיש ודמות אחד לארבעתן ומראיהם ומעשיהם כאשר יהיה האופן בתוך האופן: ¹⁷ על־ארבעת רבעיהן בלכתם ילכו לא יסבו בלכתן: ¹⁸ וגביהן וגבה להם ויראה להם וגבתם מלאת עינים סביב לארבעתן: ¹⁹ ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו האופנים: ²⁰ על אשר יהיה־שם הרוח ללכת ילכו שמה הרוח ללכת והאופנים ינשאו לעמתם כי רוח החיה באופנים: ²¹ בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשאם מעל הארץ ינשאו האופנים לעמתם כי רוח החיה באופנים: ²² ודמות על־ראשי החיה רקיע כעין הקרח הנורא נשוי על־ראשיהם מלמעלה: ²³ ותחת הרקיע כנפיהם ישרות אשה אל־אחותה לאיש שתים מכסות להנה ולאיש שתים מכסות להנה את גויתהם: ²⁴ ואשמע את־קול כנפיהם כקול מים רבים כקול־שדי בלכתם קול המלה כקול מחנה בעמדם תרפינה כנפיהן: ²⁵ ויהי־קול מעל לרקיע אשר על־ראשם בעמדם תרפינה כנפיהן: ²⁶ וממעל לרקיע אשר על־ראשם כמראה אבן־ספיר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה: ²⁷ וארא כעין חשמל

כמראה-אש בית-לה סביב ממראה מתניו ולמעלה וממראה מתניו ולמטה
 ראיתי כמראה-אש ונגה לו סביב: **28** כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם
 כן מראה הנגה סביב הוא מראה דמות כבוד-יהוה ואראה ואפל על-פני
 ואשמע קול מדבר: **ס 2 Eze** ויאמר אלי בן-אדם עמד על-רגליך ואדבר אתך: **2**
 ותבא בי רוח כאשר דבר אלי ותעמדני על-רגלי ואשמע את מדבר אלי: **פ 3**
 ויאמר אלי בן-אדם שולח אני אותך אל-בני ישראל אל-גוים המורדים אשר
 מדרו-בי המה ואבותם פשעו בי עד-עצם היום הזה: **4** והבנים קשי פנים
 וחזקי-לב אני שולח אותך אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה: **5** והמה
 אסישמעו ואסיחדלו כי בית מרי המה וידעו כי נביא היה בתוכם: **פ 6** ואתה
 בן-אדם אל-תירא מהם ומדבריהם אל-תירא כי סרבים וסלונים אותך
 ואל-עקרבם אתה יושב מדבריהם אל-תירא ומפניהם אל-תחת כי בית מרי
 המה: **7** ודברת את-דברי אליהם אסישמעו ואסיחדלו כי מרי המה: **פ 8** ואתה
 בן-אדם שמע את אשר-אני מדבר אליך אל-תהימרי כבית המרי פצה פיך
 ואכל את אשר-אני נתן אליך: **9** ואראה והנה-יד שלוחה אלי והנה-יבו
 מגלת-ספר: **10** ויפרש אותה לפני והיא כתובה פנים ואחור וכתוב אליה קנים
 והגה והי: **ס 3 Eze** ויאמר אלי בן-אדם את אשר-תמצא אכול אכול את-המגלה
 הזאת ולך דבר אל-בית ישראל: **2** ואפתח את-פי ויאכלני את המגלה הזאת: **3**
 ויאמר אלי בן-אדם בטנך תאכל ומעיך תמלא את המגלה הזאת אשר אני נתן
 אליך ואכלה ותהי בפי כדבש למתוק: **פ 4** ויאמר אלי בן-אדם לך-בא אל-בית
 ישראל ודברת בדברי אליהם: **5** כי לא אל-עם עמקי שפה וכבדי לשון אתה שלוח
 אל-בית ישראל: **6** לא אל-עמים רבים עמקי שפה וכבדי לשון אשר לא-תשמע
 דבריהם אס-לא אליהם שלחתיך המה ישמעו אליך: **7** ובית ישראל לא יאבו לשמע
 אליך כי-אינם אבים לשמע אלי כי כל-בית ישראל חזקי-מצח וקשי-לב המה:
8 הנה נתתי את-פיך חזקים לעמת פניהם ואת-מצחך חזק לעמת מצחם: **9**
 כשמיר חזק מצר נתתי מצחך לא-תירא אותם ולא-תחת מפניהם כי בית-מרי המה:
פ 10 ויאמר אלי בן-אדם את-כל-דברי אשר אדבר אליך קח בלבבך ובאזניך
 שמע: **11** ולך בא אל-הגולה אל-בני עמך ודברת אליהם ואמרת אליהם כה אמר
 אדני יהוה אסישמעו ואסיחדלו: **12** ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול
 ברוך כבוד-יהוה ממקומו: **13** וקול כנפי החיות משיקות אשה אל-אחותה וקול
 האופנים לעמתם וקול רעש גדול: **14** ורוח נשאתני ותקחני ואלך מר בחמת רוחי
 וידיהוה עלי חזקה: **15** ואבוא אל-הגולה תל אביב הישבים אל-נהר-כבר **(ואשר)**
[ואשב] המה יושבים שם ואשב שם שבעת ימים משמים בתוכם: **16** ויהי מקצה
 שבעת ימים **פ 17** ויהי דבריהוה אלי לאמר: **17** בן-אדם צפה נתתיך לבית ישראל
 ושמעת מפי דבר והזהרת אותם ממני: **18** באמרי לרשע מות תמות ולא הזהרתו
 ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הרשעה לחיתו הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך
 אבקש: **19** ואתה כי-הזהרת רשע ולא-שב מרשעו ומדרכו הרשעה הוא בעונו ימות
 ואתה את-נפשך הצלת: **ס 20** ובשוב צדיק מצדקו ועשה עול ונתתי מכשול לפניו
 הוא ימות כי לא הזהרתו בחשאתו ימות ולא תזכרן צדקתו אשר עשה ודמו מידך
 אבקש: **21** ואתה כי הזהרתו צדיק לבלתי חטא צדיק והוא לא-חטא חיו יחיה כי
 נזהר ואתה את-נפשך הצלת: **ס 22** ותהי עלי שם ידיהוה ויאמר אלי קום צא

אל-הבקעה ושם אדבר אותך: **23** ואקום ואצא אל-הבקעה והנה-שם כבוד-יהוה עמד ככבוד אשר ראיתי על-נהר-כבר ואפל על-פני: **24** ותבא-בי רוח ותעמרני על-רגלי וידבר אתי ויאמר אלי בא הסגר בתוך ביתך: **25** ואתה בן-אדם הנה נתנו עליך עבותים ואסרוך בהם ולא תצא בתוכם: **26** ולשונך אדביק אל-חכך ונאלמת ולא-תהיה להם לאיש מוכיח כי בית מרי המה: **27** ובדברי אותך אפתח את-פִיך ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה השמע ישמע והחדל יחדל כי בית מרי המה: **ע 4 Eze** ואתה בן-אדם קח-לך לבנה ונתתה אותה לפניך וחקות עליה עיר את-ירושלם: **2** ונתתה עליה מצור ובנית עליה דיק ושפכת עליה סללה ונתתה עליה מחנות ושים-עליה כרים סביב: **3** ואתה קח-לך מחבת ברזל ונתתה אותה קיר ברזל בינך ובין העיר והכינתה את-פניך אליה והיתה במצור וצרת עליה אות היא לבית ישראל: **ע 4** ואתה שכב על-צדך השמאלי ושמת את-עון בית-ישראל עליו מספר הימים אשר תשכב עליו תשא את-עונם: **5** ואני נתתי לך את-שני עונם למספר ימים שלש-מאות ותשעים יום ונשאת עון בית-ישראל: **6** וכלית את-אלה ושכבת על-צדך **(הימוני)** **(הימני)** שנית ונשאת את-עון בית-יהודה ארבעים יום יום לשנה יום לשנה נתתיו לך: **7** ואל-מצור ירושלם תכין פניך וזרעך חשופה ונבאת עליה: **8** והנה נתתי עליך עבותים ולא-תהפך מצדך אל-צדך עד-כלותך ימי מצורך: **9** ואתה קח-לך חטין ושערים ופול וערשים ודחן וכסמים ונתתה אותם בכלי אחד ועשית אותם לך ללחם מספר הימים אשר-אתה שוכב על-צדך שלש-מאות ותשעים יום תאכלנו: **10** ומאכלך אשר תאכלנו במשקול עשרים שקל ליום מעת עד-עת תאכלנו: **11** ומים במשורה תשתה ששית ההין מעת עד-עת תשתה: **12** וענת שערים תאכלנה והיא בגללי צאת האדם תעגנה לעיניהם: **ע 13** ויאמר יהוה ככה יאכלו בני-ישראל את-לחמם טמא בגוים אשר אדיחם שם: **14** ואמר אהה אדני יהוה הנה נפשי לא מטמאה ונבלה וטרפה לא-אכלתי מנעורי ועד-עתה ולא-יבא בפי בשר פגול: **ע 15** ויאמר אלי ראה נתתי לך את **(צפועי)** **(צפועין)** הבקר תחת גללי האדם ועשית את-לחמך עליהם: **ע 16** ויאמר אלי בן-אדם הנני שבר מטה-לחם בירושלם ואכלו-לחם במשקל ובדאגה ומים במשורה ובשממון ישתו: **17** למען יחסרו לחם ומים ונשמו איש ואחיו ונמקו בעונם: **ע 18 Eze 5** ואתה בן-אדם קח-לך חרב חדה תער הגלבים תקחנה לך והעברת על-ראשך ועל-זקנדך ולקחת לך מאזני משקל וחלקתם: **2** שלשית באור תבעיר בתוך העיר כמלאת ימי המצור ולקחת את-השלשית תכה בחרב סביבותיה והשלשית תזרה לרוח וחרב אריק אחריהם: **3** ולקחת משם מעט במספר וצרת אותם בכנפיה: **4** ומהם עוד תקח והשלכת אותם אל-תוך האש ושרפת אתם באש ממנו תצא-אש אל-כל-בית ישראל: **ע 5** כה אמר אדני יהוה זאת ירושלם בתוך הגוים שמתיה וסביבותיה ארצות: **6** ותמר את-משפטי לרשעה מן-הגוים ואת-חקותי מן-הארצות אשר סביבותיה כי במשפטי מאסו וחקותי לא-הלכו בהם: **ע 7** לכן כה-אמר אדני יהוה יען המנכם מן-הגוים אשר סביבותיכם בחקותי לא הלכתם ואת-משפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם לא עשיתם: **ע 8** לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליך גס-אני ועשיתי בתוכם משפטים לעיני הגוים: **9** ועשיתי כך את אשר לא-עשיתי ואת אשר-לא-אעשה עמד יען כל-תועבתיך: **ע 10** לכן אבות יאכלו בנים בתוכם ובנים יאכלו אבותם ועשיתי כך שפטים וזריתי את-כל-שאריתך לכל-רוח: **ע 11** לכן

חי-אני נאם אדני יהוה אס-לא יען את-מקדשי טמאת בכל-שקוציך ובכל-תועבתיך
 וגם-אני אנרע ולא-תחוס עיני וגם-אני לא אחמול: **12** שלשתיך בדבר ימותו וברעב
 יכלו בתוכך והשלשית בחרב יפלו סביבותיך והשלשית לכל-רוח אזרה וחרב
 אריק אחריהם: **13** וכלה אפי והנחותי חמתי בם והנחמתי וידעו כי-אני יהוה דברתי
 בקנאתי בכלותי חמתי בם: **14** ואתנך לחרבה ולחרפה בגוים אשר סביבותיך לעיני
 כל-עובר: **15** והיתה חרפה וגדופה מוסר ומשמה לגוים אשר סביבותיך בעשותי בך
 שפטים באף ובחמה ובתכחות חמה אני יהוה דברתי: **16** בשלחי את-חצי הרעב
 הרעים בהם אשר היו למושחית אשר-אשלח אותם לשחחכם ורעב אסף עליכם
 ושברתי לכם מטה-לחם: **17** ושלחתי עליכם רעב וחיה רעה ושכלך ודבר ודם
 יעבר-בך וחרב אביא עליך אני יהוה דברתי: **פ Eze 6** ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: **2**
 בן-אדם שים פניך אל-הרי ישראל והנבא אליהם: **3** ואמרת הרי ישראל שמעו
 דבר-אדני יהוה כה-אמר אדני יהוה להרים ולגבעות לאפיקים **ו(לנאית)** **ו(לנאיות)**
 הנני אני מביא עליכם חרב ואבדתי במותיכם: **4** ונשמו מזבחותיכם ונשברו חמניכם
 והפלתי חלליכם לפני גלוליהם: **5** ונתתי את-פגרי בני ישראל לפני גלוליהם וזריתי
 את-עצמותיכם סביבות מזבחותיכם: **6** בכל מושבותיכם הערים תחרבנה והבמות
 תישמנה למען יחרבו ויאשמו מזבחותיכם ונשברו ונשבתו גלוליהם ונגדעו חמניכם
 ונמחו מעשיכם: **7** ונפל חלל בתוכם וידעתם כי-אני יהוה: **8** והותרתי להיות לכם
 פליטי חרב בגוים בהזרותיכם בארצות: **9** וזכרו פליטיכם אותי בגוים אשר
 נשבושם אשר נשברתי את-לבם הזונה אשר-סר מעלי ואת עיניהם הזנות אחרי
 גלוליהם ונקטו בפניהם אל-הרעות אשר עשו לכל תועבתיהם: **10** וידעו כי-אני
 יהוה לא אל-הנם דברתי לעשות להם הרעה הזאת: **פ Eze 11** כה-אמר אדני יהוה
 הכה בכפך ורקע ורגלך ואמר-אח אל כל-תועבות רעות בית ישראל אשר בחרב
 ברעב ובדבר יפלו: **12** הרחוק בדבר ימות והקרוב בחרב יפול והנשאר והנצור
 ברעב ימות וכליתי חמתי בם: **13** וידעתם כי-אני יהוה בהיות חלליהם בתוך
 גלוליהם סביבות מזבחותיהם אל כל-גבעה רמה בכל ראשי ההרים ותחת כל-עץ
 רענן ותחת כל-אלה עבתה מקום אשר נתורשם ריח ניחח לכל גלוליהם: **14** ונשיתי
 את-ידי עליהם ונתתי את-הארץ שממה ומשמה ממדבר דבלתה בכל מושבותיהם
 וידעו כי-אני יהוה: **פ Eze 7** ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: **2** ואתה בן-אדם כה-אמר
 אדני יהוה לאדמת ישראל קץ בא הקץ על- **א(רבעת)** **א(רבע)** כנפות הארץ: **3** עתה
 הקץ עליך ושלחתי אפי בך ושפפתיך כדרכיך ונתתי עליך את כל-תועבתיך: **4**
 ולא-תחוס עיני עליך ולא אחמול כי דרכיך עליך אתן ותועבותיך בתוכך תהיין
 וידעתם כי-אני יהוה: **פ Eze 5** כה אמר אדני יהוה רעה אחת רעה הנה באה: **6** קץ בא
 בא הקץ הקיץ אליך הנה באה: **7** באה הצפירה אליך יושב הארץ בא העת קרוב
 היום מהומה ולא-הד הרים: **8** עתה מקרוב אשפוך חמתי עליך וכליתי אפי בך
 ושפפתיך כדרכיך ונתתי עליך את כל-תועבותיך: **9** ולא-תחוס עיני ולא אחמול
 כדרכיך עליך אתן ותועבותיך בתוכך תהיין וידעתם כי אני יהוה מכה: **10** הנה
 היום הנה באה יצאה הצפרה צץ המטה פרח הזדון: **11** החמס קם למטה-רשע
 לא-מהם ולא מהמונם ולא מהמהם ולא-ינה בהם: **12** בא העת הגיע היום הקונה
 אלי-שמח והמוכר אל-יתאבל כי חרון אל-כל-המונה: **13** כי המוכר אל-המוכר לא
 ישוב ועוד בחיים חיתם כ-יחזון אל-כל-המונה לא ישוב ואיש בעונו חיתו לא

יתחזקו: **14** תקעו בתקוע והכין הכל ואין הלך למלחמה כי חרוני אל-כל-המונה: **15** החרב בחוץ והרבר והרעב מבית אשר בשדה בחרב ימות ואשר בעיר רעב ודבר יאכלנו: **16** ופלטו פליטיהם והיו אל-ההרים כיוני הגאיות כלם המות איש בעונו: **17** כל-הידיים תרפינה וכל-ברכים תלכנה מים: **18** וחגרו שקים וכסתה אותם פלצות ואל כל-פנים בושה ובכל-ראשיהם קרחה: **19** כספם בחוצות ישליכו וזהבם לנדה יהיה כספם וזהבם לא-יוכל להצילם ביום עברת יהוה נפשם לא ישבעו ומעיהם לא ימלאו כי-מכשול עונם היה: **20** וצבי עדיו לגאון שמהו וצלמי תועבתם שקוציהם עשו בו על-כן נתתיו להם לנדה: **21** ונתתיו ביד-הזרים לבז ולרשעי הארץ לשלל **(וחללה)** **(וחללוהו)**: **22** והסבותי פני מהם וחללו את-צפוני ובאריבה פריצים וחללוהו: **כ** **23** עשה הרתוק כי הארץ מלאה משפט דמים והעיר מלאה חמס: **24** והבאתי רעי גוים וירשו את-בתיהם והשבתי גאון עזים ונחלו מקדשיהם: **25** קפדה-בא ובקשו שלום ואין: **26** הוה על-הוה תבוא ושמעה אל-שמועה תהיה ובקשו חזון מנביא ותורה תאבד מכהן ועצה מזקנים: **27** המלך יתאבל ונשיא ילבש שממה וידי עמ-הארץ תבהלנה מדרכם אעשה אותם ובמשפטיהם אשפטם וידעו כי-אני יהוה: **כ** **Eze 8** ויהי בשנה הששית בששי בחמשה לחדש אני יושב בביתי וזקני יהודה יושבים לפני ותפל עלי שם יד אדני יהוה: **א** ואראה והנה דמות כמראה-אש ממראה מתניו ולמטה אש וממתניו ולמעלה כמראה-זהר כעין החשמלה: **ב** וישלח תבנית יד ויקחני בציצת ראשי ותשא אתי רוח בין-הארץ ובין השמים ותבא אתי ירושלמה במראות אלהים אל-פתח שער הפנימית הפונה צפונה אשר-שם מושב סמל הקנאה המקנה: **ג** והנה-שם כבוד אלהי ישראל כמראה אשר ראיתי בבקעה: **ד** ויאמר אלי בן-אדם שא-נא עניך דרך צפונה ואשא עיני דרך צפונה והנה מצפון לשער המזבח סמל הקנאה הזה בבאה: **ה** ויאמר אלי בן-אדם הראה אתה **(מהם)** **(מהן)** **(הם)** עשים תועבות גדלות אשר בית-ישראל עשים פה לרחקה מעל מקדשי ועוד תשוב תראה תועבות גדלות: **ו** ויבא אתי אל-פתח החצר ואראה והנה חר-אחד בקיר: **ז** ויאמר אלי בן-אדם חתרנא בקיר ואחתר בקיר והנה פתח אחד: **ח** ויאמר אלי בא וראה את-התועבות הרעות אשר הם עשים פה: **ט** ואבוא ואראה והנה כל-תבנית רמש ובהמה שקץ וכל-גלולי בית ישראל מחקה על-הקיר סביב סביב: **י** ושבעים איש מזקני בית-ישראל ויאזניהו בן-שפן עמד בתוכם עמדים לפניהם ואיש מקטרתו בידו ועתר ענן-הקטרת עלה: **יא** ויאמר אלי הראית בן-אדם אשר זקני בית-ישראל עשים בחשך איש בחדרי משכיתו כי אמרים אין יהוה ראה אתנו עזב יהוה את-הארץ: **יב** ויאמר אלי עוד תשוב תראה תועבות גדלות אשר-המה עשים: **יג** ויבא אתי אל-פתח שער בית-יהוה אשר אל-הצפונה והנה-שם הנשים ישבות מבכות את-התמוז: **יד** ויאמר אלי הראית בן-אדם עוד תשוב תראה תועבות גדלות מאלה: **טו** ויבא אתי אל-חצר בית-יהוה הפנימית והנה-פתח היכל יהוה בין האולם ובין המזבח כעשרים וחמשה איש אחריהם אל-היכל יהוה ופניהם קדמה והמה משתחוויתם קדמה לשמש: **טז** ויאמר אלי הראית בן-אדם הנקל לבית יהודה מעשות את-התועבות אשר עשו-פה כי-מלאו את-הארץ חמס וישבו להכעיסני והנם שלחים את-הזמורה אל-אפם: **יז** וגם-אני אעשה בחמה לא-תחוס עיני ולא אחמל וקראו באזני קול גדול ולא אשמע אותם: **יח** **Eze 9** ויקרא באזני קול גדול לאמר קרבו פקדות העיר ואיש כלי

משחתו בידו: ² והנה ששה אנשים באים מדרך-שער העליון אשר מפנה צפונה ואיש כלי מפצו בידו ואיש-אחד בתוכם לבש בדים וקסת הספר במתניו ויבאו ויעמדו אצל מזבח הנחשת: ³ וכבוד אלהי ישראל נעלה מעל הכרוב אשר היה עליו אל מפתן הבית ויקרא אל-האיש הלבש הבדים אשר קסת הספר במתניו: ⁴ ויאמר יהוה **[אלו]** **[אליו]** עבר בתוך העיר בתוך ירושלים והתוית תו על-מצחות האנשים הנאנחים והנאנקים על כל-התועבות הנעשות בתוכה: ⁵ ולאלה אמר באזני עברו בעיר אחריו והכו **[על-]****[אל-]**תחס **[עיניכם]** **[עינכם]** ואל-תחמלו: ⁶ וכן בחור ובתולה וטף ונשים תהרגו למשחית ועל-כל-איש אשר-עליו התו אל-תגשו וממקדשי תחלו ויחלו באנשים הזקנים אשר לפני הבית: ⁷ ויאמר אליהם טמאו את-הבית ומלאו את-החצרות חללים צאו ויצאו והכו בעיר: ⁸ ויהי כהכותם ונאשאר אני ואפלה על-פני ואזעק ואמר אהה אדני יהוה המשחית אתה את כל-שארית ישראל בשפכך את-חמתך על-ירושלם: ⁹ ויאמר אלי עון בית-ישראל ויהודה גדול במאד מאד ותמלא הארץ דמים והעיר מלאה מטה כי אמרו עזב יהוה את-הארץ ואין יהוה ראה: ¹⁰ וגם-אני לא-תחוס עיני ולא אחמל דרכם בראשם נתתי: ¹¹ והנה האיש לבש הבדים אשר הקסת במתניו משיב דבר לאמר עשיתי **[כאשר]** **[ככל]** **[אשר]** צויתני: ¹² **Eze 10** ואראה והנה אל-הרקיע אשר על-ראש הכרבים כאבן ספיר כמראה דמות כסא נראה עליהם: ² ויאמר אל-האיש לבש הבדים ויאמר בא אל-בינות לגלגל אל-תחת לכרוב ומלא חפניך גחלי-אש מבינות לכרבים וזרק על-העיר ויבא לעיני: ³ והכרבים עמדים מימין לבית בבאו האיש והענן מלא את-החצר הפנימית: ⁴ וירם כבוד-יהוה מעל הכרוב על מפתן הבית וימלא הבית את-הענן והחצר מלאה את-ענה כבוד יהוה: ⁵ וקול כנפי הכרובים נשמע עד-החצר החיצנה כקול אל-שדי בדברו: ⁶ ויהי בצותו את-האיש לבש-הבדים לאמר קח אש מבינות לגלגל מבינות לכרובים ויבא ויעמד אצל האופן: ⁷ וישלח הכרוב את-ידו מבינות לכרובים אל-האש אשר בינות הכרבים וישא ויתן אל-חפני לבש הבדים ויקח ויצא: ⁸ וירא לכרבים תבנית יד-אדם תחת כנפיהם: ⁹ ואראה והנה ארבעה אופנים אצל הכרובים אופן אחד אצל הכרוב אחד ואופן אחד אצל הכרוב אחד ומראה האופנים כעין אבן תרשיש: ¹⁰ ומראהם דמות אחד לארבעתם כאשר יהיה האופן בתוך האופן: ¹¹ בלכתם אל-ארבעת רבעיהם ילכו לא יסבו בלכתם כי המקום אשר-יפנה הראש אחריו ילכו לא יסבו בלכתם: ¹² וכל-בשרם וגבהם וידיהם וכנפיהם והאופנים מלאים עינים סביב לארבעתם אופניהם: ¹³ לאופנים להם קורא הגלגל באזני: ¹⁴ וארבעה פנים לאחד פני האחד פני הכרוב ופני השני פני אדם והשלישי פני אריה והרביעי פני-נשר: ¹⁵ וירמו הכרובים היא החיה אשר ראיתי בנהר-כבר: ¹⁶ ובלכת הכרובים ילכו האופנים אצלם ובשאת הכרובים את-כנפיהם לרום מעל הארץ לא-יסבו האופנים גם-הם מאצלם: ¹⁷ בעמדם יעמדו וברומם ירמו אותם כי רוח החיה בהם: ¹⁸ ויצא כבוד יהוה מעל מפתן הבית ויעמד על-הכרובים: ¹⁹ וישאו הכרובים את-כנפיהם וירמו מן-הארץ לעיני בצאתם והאופנים לעמתם ויעמד פתח שער בית-יהוה הקדמוני וכבוד אלהי-ישראל עליהם מלמעלה: ²⁰ היא החיה אשר ראיתי תחת אלהי-ישראל בנהר-כבר ואדע כי כרובים המה: ²¹ ארבעה ארבעה פנים לאחד וארבע כנפים לאחד ודמות ידי אדם תחת כנפיהם: ²² ודמות פניהם המה הפנים

אשר ראיתי על-נהר-כבר מראיהם ואותם איש אל-עבר פניו ילכו: **Eze 11** ותשא אתי רוח ותבא אתי אל-שער בית-יהוה הקדמוני הפונה קדימה והנה בפתח השער עשרים וחמשה איש ואראה בתוכם את-יאזניה בן-עזר ואת-פלטיהו בן-בניהו שרי העם: **פ 2** ויאמר אלי בן-אדם אלה האנשים החשבים און והיעצים עצת-רע בעיר הזאת: **3** האמרים לא בקרוב בנות בתים היא הסיר ואנחנו הבשר: **4** לכן הנבא עליהם הנבא בן-אדם: **5** ותפל עלי רוח יהוה ויאמר אלי אמר כה-אמר יהוה כן אמרתם בית ישראל ומעלות רוחכם אני ידעתי: **6** הרביתם חלליכם בעיר הזאת ומלאתם חוצתיה חלל: **פ 7** לכן כה-אמר אדני יהוה חלליכם אשר שמתם בתוכה המה הבשר והיא הסיר ואתכם הוציא מתוכה: **8** חרב יראתם וחרב אביא עליכם נאם אדני יהוה: **9** והוצאתי אתכם מתוכה ונתתי אתכם ביד-זרים ועשיתי בכם שפטים: **10** בחרב תפלו על-גבול ישראל אשפוט אתכם וידעתם כי-אני יהוה: **11** היא לא-תהיה לכם לסיר ואתם תהיו בתוכה לבשר אל-גבול ישראל אשפט אתכם: **12** וידעתם כי-אני יהוה אשר בחקי לא הלכתם ומשפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם עשיתם: **13** ויהי כהנבאי ופלטיהו בן-בניהו מת ואפל על-פני ואזעק קול-גדול ואמר אהה אדני יהוה כלה אתה עשה את שארית ישראל: **פ 14** ויהי דברי-יהוה אלי לאמר: **15** בן-אדם אחיך אחיך אנשי גאלתך וכל-בית ישראל כלה אשר אמרו להם ישבי ירושלם רחקן מעל יהוה לנו היא נתנה הארץ למורשה: **ס 16** לכן אמר כה-אמר אדני יהוה כי הרחקתים בגוים וכי הפיצותים בארצות ואהי להם למקדש מעט בארצות אשר-באו שם: **ס 17** לכן אמר כה-אמר אדני יהוה וקבצתי אתכם מן-העמים ואספתי אתכם מן-הארצות אשר נפצותם בהם ונתתי לכם את-אדמת ישראל: **18** ובארשמה והסירו את-כל-שקוציה ואת-כל-תועבותיה ממנה: **19** ונתתי להם לב אחד ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי לב האבן מבשרם ונתתי להם לב בשר: **20** למען בחקתי ילכו ואת-משפטי ישמרו ועשו אתם והיירלי לעם ואני אהיה להם לאלהים: **21** ואל-לב שקוציהם ותועבותיהם לבם הלך דרכם בראשם נתתי נאם אדני יהוה: **22** וישאו הכרובים את-כנפיהם והאופנים לעמתם וכבוד אלהי-ישראל עליהם מלמעלה: **23** ויעל כבוד יהוה מעל תוך העיר ויעמד על-ההר אשר מקדם לעיר: **24** ורוח נשאתני ותביאני כשדימה אל-הגולה במראה ברוח אלהים ויעל מעלי המראה אשר ראיתי: **25** ואדבר אל-הגולה את כל-דברי יהוה אשר הראני: **פ Eze 12** ויהי דברי-יהוה אלי לאמר: **2** בן-אדם בתוך בית-המרי אתה ישב אשר עינים להם לראות ולא ראו אזנים להם לשמע ולא שמעו כי בית מרי הם: **3** ואתה בן-אדם עשה לך כלי גולה וגולה יומם לעיניהם וגלית ממקומך אל-מקום אחר לעיניהם אולי יראו כי בית מרי המה: **4** והוצאת כליך ככלי גולה יומם לעיניהם ואתה תצא בערב לעיניהם כמוצאי גולה: **5** לעיניהם חתר-לך בקיר והוצאת בו: **6** לעיניהם על-כתף תשא בעלטה תוציא פניך תכסה ולא תראה את-הארץ כי-מופת נתתיך לבית ישראל: **7** ואעש כן כאשר צויתי כלי הוצאתי ככלי גולה יומם ובערב חתרת-יולי בקיר ביד בעלטה הוצאתי על-כתף נשאתי לעיניהם: **פ 8** ויהי דברי-יהוה אלי בבקר לאמר: **9** בן-אדם הלא אמרו אליך בית ישראל בית המרי מה אתה עשה: **10** אמר אליהם כה אמר אדני יהוה הנשיא המשא הזה בירושלם וכל-בית ישראל אשר-המה בתוכם: **11** אמר אני מופתכם כאשר עשיתי כן יעשה להם בגולה בשבי ילכו: **12**

והנשיא אשר-בתוכם אל-כתף ישא בעלטה ויצא בקיר יחתרו להוציא בו פניו יכסה יען אשר לא-יראה לעין הוא את-הארץ: **13** ופרשתי את-רשתי עליו ונתפש במצודתי והבאתי אתו בבלה ארץ כשדים ואותה לא-יראה ושם ימות: **14** וכל אשר סביבתי **[עזרה]** **[עזרון]** וכל-אגפיו אזרה לכל-רוח וחרב אריק אחריהם: **15** וידעו כי-אני יהוה בהפיצי אותם בגוים וזריתי אותם בארצות: **16** והותרתי מהם אנשי מספר מחרב מרעב ומדבר למען יספרו את-כל-תועבותיהם בגוים אשר-באו שם וידעו כי-אני יהוה: **פ 17** ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: **18** בן-אדם לחמך ברעש תאכל ומימיך ברנזה ובדאגה תשתה: **19** ואמרת אל-עם הארץ כה-אמר אדני יהוה ליושבי ירושלם אל-אדמת ישראל לחמם בדאגה יאכלו ומימיהם בשממון ישתו למען חשם ארצה ממלאה מחמס כל-הישובים בה: **20** והערים הנושבות תחרבנה והארץ שממה תהיה וידעתם כי-אני יהוה: **פ 21** ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: **22** בן-אדם מה-המשל הזה לכם על-אדמת ישראל לאמר יארכו הימים ואבד כל-חזון: **23** לכן אמר אליהם כה-אמר אדני יהוה השבתי את-המשל הזה ולא-ימשלו אתו עוד בישראל כי אם-דבר אליהם קרבו הימים ודבר כל-חזון: **24** כי לא יהיה עוד כל-חזון שוא ומקסם חלק בתוך בית ישראל: **25** כי אני יהוה אדבר את אשר אדבר דבר ויעשה לא תמשך עוד כי בימיכם בית המרי אדבר דבר ועשיתיו נאם אדני יהוה: **פ 26** ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: **27** בן-אדם הנה בית-ישראל אמרים החזון אשר-הוא חזה לימים רבים ולעתים רחוקות הוא נבא: **28** לכן אמר אליהם כה אמר אדני יהוה לא-תמשך עוד כל-דברי אשר אדבר דבר ויעשה נאם אדני יהוה: **ס Eze 13** ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: **2** בן-אדם הנבא אל-נביאי ישראל הנבאים ואמרת לנביאי מלבם שמעו דבר-יהוה: **3** כה אמר אדני יהוה הוי על-הנביאים הנבלים אשר הלכים אחר רוחם ולבלתי ראו: **4** כשעלים בחרבות נביאיך ישראל היו: **5** לא עליתם בפרצות ותגדרו גדר על-בית ישראל לעמד במלחמה ביום יהוה: **6** חזו שוא וקסם כזב האמרים נאם-יהוה ויהוה לא שלחם ויחלו לקים דבר: **7** הלא מוחזו-שוא חזיתם ומקסם כזב אמרתם ואמרים נאם-יהוה ואני לא דברתי: **ס 8** לכן כה אמר אדני יהוה יען דברכם שוא וחזיתם כזב לכן הנני אליכם נאם אדני יהוה: **9** והיתה ידי אל-הנביאים החזים שוא והקסמים כזב בסוד עמי לא-יהיו ובכתב בית-ישראל לא יכתבו ואל-אדמת ישראל לא יבאו וידעתם כי אני אדני יהוה: **10** יען וביען הטעו את-עמי לאמר שלום ואין שלום והוא בנה חיץ והנם טחים אתו תפל: **11** אמר אל-טחי תפל ויפל היה גשם שוטף ואתנה אבני אלגביש תפלנה ורוח סערות תבקע: **12** והנה נפל הקיר הלא יאמר אליכם איה הטחי אשר שחתם: **ס 13** לכן כה אמר אדני יהוה ובקעתי רווח-סערות בחמתי וגשם שטף באפי יהיה ואבני אלגביש בחמה לכלה: **14** והרסתי את-הקיר אשר-שחתם תפל והגעתיהו אל-הארץ ונגלה יסדו ונפלה וכליתם בתוכה וידעתם כי-אני יהוה: **15** וכליתי את-חמתי בקיר ובטחים אתו תפל ואמר לכם אין הקיר ואין הטחים אתו: **16** נביאי ישראל הנבאים אל-ירושלם והחזים לה חזון שלם ואין שלם נאם אדני יהוה: **פ 17** ואתה בן-אדם שים פניך אל-בנות עמך המתנבאות מלבהן והנבא עליהן: **18** ואמרת כה-אמר אדני יהוה הוי למתפרות כסתות על כל-אצילי ידי ועשות המספחות על-ראש כל-קומה לצודד נפשות הנפשות תצודדנה לעמי ונפשות לכנה תחיינה: **19** ותחללנה אתי אל-עמי בשעלי שערים ובפתותי לחם

להמית נפשות אשר לא־תמותנה ולחיות נפשות אשר לא־תחינה בכזבכם לעמי שמעי כזב: **ס 20** לכן כה־אמר אדני יהוה הנני אל־כסתותיכנה אשר אתנה מצדדות שם את־הנפשות לפרחות וקרעתי אתם מעל זרועתיכם ושלחתי את־הנפשות אשר אתם מצדדות את־נפשים לפרחת: **21** וקרעתי את־מספחתיכם והצלתי את־עמי מידכן ולא־יהיו עוד בידכן למצודה וידעתן כי־אני יהוה: **22** יען הכאות לב־צדיק שקר ואני לא הכאבתיו ולחזק ידי רשע לבלתי־שוב מדרכו הרע להחיתו: **23** לכן שוא לא תחזינה וקסם לא־תקסמנה עוד והצלתי את־עמי מידכן וידעתן כי־אני יהוה: **Eze 14** ויבוא אלי אנשים מזקני ישראל וישבו לפני: **פ 2** ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: **3** בן־אדם האנשים האלה העלו גלוליהם על־לבם ומכשול עונם נתנו נכח פניהם האדרש אדרש להם: **ס 4** לכן דבר־אותם ואמרת אליהם כה־אמר אדני יהוה איש איש מבית ישראל אשר יעלה את־גלוליו אל־לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו ובא אל־הנביא אני יהוה נעניתיו לו **[בה]** **[בא]** ברב גלוליו: **5** למען תפש את־בית־ישראל בלבם אשר נזרו מעלי בגלוליהם כלם: **ס 6** לכן אמר אל־בית ישראל כה אמר אדני יהוה שובו והשיבו מעל גלוליהם ומעל כל־תועבתיכם השיבו פניכם: **7** כי איש איש מבית ישראל ומהגר אשר־יגור בישראל ויגור מאחרי ויעל גלוליו אל־לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו ובא אל־הנביא לדרש־לו בי אני יהוה נענה־לו בי: **8** ונתתי פני באיש ההוא והשמתיהו לאות ולמשלים והכרתיו מתוך עמי וידעתם כי־אני יהוה: **ס 9** והנביא כִּי־יפתה ודבר דבר אני יהוה פתיתי את הנביא ההוא ונשיתי את־ידי עליו והשמדתיו מתוך עמי ישראל: **10** ונשאו עונם כעון הדרש כעון הנביא יהיה: **11** למען לא־יתעו עוד בית־ישראל מאחרי ולא־ישמאו עוד בכל־פשעיהם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים נאם אדני יהוה: **פ 12** ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: **13** בן־אדם ארץ כי תחטא־לי למעל־מעל ונשיתי ידי עליה ושברתי לה מטה־לחם והשלחתי־בה רעב והכרתי ממנה אדם ובהמה: **14** והיו שלשת האנשים האלה בתוכה נח **[דנאל]** **[דניאל]** ואיוב המה בצדקתם ינצלו נפשם נאם אדני יהוה: **15** לִרְחִיחַ רעה אעביר בארץ ושכלתה והיתה שממה מבלי עובר מפני החיה: **16** שלשת האנשים האלה בתוכה חִי־אני נאם אדני יהוה אִסְבְּנִים ואִסְבְּנוֹת יצילו המה לבדם ויצלו והארץ תהיה שממה: **17** או חרב אביא על־הארץ ההיא ואמרת חרב תעבר בארץ והכרתי ממנה אדם ובהמה: **18** ושלשת האנשים האלה בתוכה חִי־אני נאם אדני יהוה לא יצילו בנים ובנות כי הם לבדם ינצלו: **19** או דבר אשלח אל־הארץ ההיא ושפכתי חמתי עליה בדם להכרית ממנה אדם ובהמה: **20** ונח **[דנאל]** **[דניאל]** ואיוב בתוכה חִי־אני נאם אדני יהוה אִסְבְּן אִסְבְּת יצילו המה בצדקתם יצילו נפשם: **פ 21** כי כה אמר אדני יהוה אף כִּי־ארבעת שפטי הרעים חרב ורעב וחיה רעה ודבר שלחתי אל־ירושלם להכרית ממנה אדם ובהמה: **22** והנה נותרה־בה פלטה המוצאים בנים ובנות הנם יוצאים אליכם וראיתם את־דרכם ואת־עלילותם ונחמתם על־הרעה אשר הבאתי על־ירושלם את כל־אשר הבאתי עליה: **23** ונחמו אתכם כִּי־תראו את־דרכם ואת־עלילותם וידעתם כי לא חנם עשיתי את כל־אשר־עשיתי בה נאם אדני יהוה: **פ Eze 15** ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: **2** בן־אדם מה־יהיה עץ־הגפן מכל־עץ הזמורה אשר היה בעצי היער: **3** היקח ממנו עץ לעשות למלאכה אִסְיִקְחוּ ממנו יתד לתלות עליו כל־כלי: **4** הנה לאש נתן לאכלה את שני קצותיו אכלה האש ותוכו

נחר היצלה למלאכה: **5** הנה בהיותו תמים לא יעשה למלאכה אף כִּי־אֵשׁ אכלתהו
 ויחר ונעשה עוד למלאכה: **ס 6** לכן כה אמר אדני יהוה כאשר עִי־הִנַּפֵּן בעץ
 היער אשר־נחתיו לאֵשׁ לאכלה כן נתתי את־ישבי ירושלים: **7** ונתתי את־פני בהם
 מהאֵשׁ יצאו והאֵשׁ תאכלם וידעתם כִּי־אֵנִי יהוה בשומו את־פני בהם: **8** ונתתי
 את־הארץ שממה יען מעלו מעל נאם אדני יהוה: **פ Eze 16** ויהי דבר־יהוה אלי
 לאמר: **2** בן־אדם הודע את־ירושלם את־תועבתיה: **3** ואמרת כה־אמר אדני יהוה
 לירושלם מכרתוך ומלדתוך מארץ הכנעני אביך האמרי ואמך חתית: **4** ומולדותיך
 ביום הולדת אתך לא־זכרת שרך ובמים לא־רחצת למשעי והמלח לא המלחת
 והחתל לא חתלת: **5** לא־חסה עליך עין לעשות לך אחת מאלה לחמלה עליך
 ותשלכי אל־פני השדה בגעל נפשך ביום הולדת אתך: **6** ואעבר עליך ואראך
 מתבוססת בדמיוך ואמר לך בדמיוך חיי ואמר לך בדמיוך חיי: **7** רבבה כצמח
 השדה נתתיך ותרבי ותגדלי ותבאי בעדי עדיים שדים נכנו ושערך צמח ואת ערם
 ועריה: **8** ואעבר עליך ואראך והנה עתך עת דדים ואפרש כנפי עליך ואכסה
 ערותך ואשבע לך ואבוא בכרית אתך נאם אדני יהוה ותהי לי: **9** וארחצך במים
 ואשטף דמיוך מעליך ואסכך בשמן: **10** ואלבישך רקמה ואנעלך תחש ואחבשך
 בשש ואכסך משי: **11** ואעריך עדי ואתנה צמידים על־ידיך ורביד על־גרונוך: **12**
 ואתן נזם על־אפך ועגילים על־אזניך ועטרת תפארת בראשך: **13** ותעדי זהב וכסף
 ומלבושך **[ששי]** **[שש]** ומשי ורקמה סלת ודבש ושמן **[אכלת]** **[אכלת]** ותיפי במאד
 מאד ותצלחי למלוכה: **14** ויצא לך שם בנוים ביפיך כי כליל הוא בהדרי
 אשר־שמתי עליך נאם אדני יהוה: **15** ותבטחי ביפיך ותזני על־שמך ותשפכי
 את־תזנותיך על־כל־עובר לו־יהי: **16** ותקחי מבגדיך ותעשיליך במות טלאות ותזני
 עליהם לא באות ולא יהיה: **17** ותקחי כלי תפארתך מזהבי ומכספי אשר נתתי לך
 ותעשיליך צלמי זכר ותזניבם: **18** ותקחי את־בגדי רקמתך ותכסים ושמי וקטרת
[נתתי] **[נתתי]** לפניהם: **19** ולחמי אשר־נתתי לך סלת ושמן ודבש האכלתיך ונתתיהו
 לפניהם לריח ניחח ויהי נאם אדני יהוה: **20** ותקחי את־בניך ואת־בנותיך אשר
 ילדת לי ותזבחים להם לאכול המעט **[מתזנתך]** **[מתזנותיך]**: **21** ותשחטי את־בני
 ותתנים בהעביר אותם להם: **22** ואת כל־תועבתך ותזנותיך לא **[זכרת]** **[זכרת]**
 את־ימי נעורך בהיותך ערם ועריה מתבוססת בדמך היית: **23** ויהי אחרי
 כל־רעתך אוי אוי לך נאם אדני יהוה: **24** ותבניליך גב ותעשיליך רמה בכל־רחוב:
25 אל־כל־ראש דרך בנית רמתך ותתעבי את־יפיך ותפשקי את־רגליך לכל־עובר
 ותרבי את־**[תזנתך]** **[תזנותיך]**: **26** ותזני אל־בני־מצרים שכניך גדלי בשר ותרבי
 את־תזנתך להכעיסני: **27** והנה נשיתי ידי עליך ואגרע חקך ואתנך בנפש שנאותיך
 בנות פלשתים הנכלמות מדרכך זמה: **28** ותזני אל־בני אשור מבלתי שבעתך ותזנים
 וגם לא שבעת: **29** ותרבי את־תזנותך אל־ארץ כנען כשדימה וגם־בזאת לא שבעת:
30 מה אמלה לבתך נאם אדני יהוה בעשותך את־כל־אלה מעשה אשה־זונה
 שלטת: **31** בבנותיך גבך בראש כל־דרך ורמתך **[עשיתי]** **[עשיתי]** בכל־רחוב
 ולא־**[הייתי]** **[הייתי]** כזונה לקלס אתנן: **32** האשה המנאפת תחת אישה תקח
 את־זרים: **33** לכל־זנות יתנו־נדה ואת נתת את־נדיניך לכל־מאהביך ותשחדי אותם
 לבוא אליך מסביב בתזנותיך: **34** ויהי־בך הפך מן־הנשים בתזנותיך ואחריך לא
 זונה ובתךך אתנן ואתנן לא נתן־לך ותהי להפך: **35** לכן זונה שמעי דבר־יהוה: **פ**

36 כה־אמר אדני יהוה יען השפך נחשתך ותגלה ערותך בתזונותיך על־מאהביך ועל כל־גלגולי תועבותיך וכדמי בניך אשר נתת להם: 37 לכן הנני מקבץ את־כל־מאהביך אשר ערבת עליהם ואת כל־אשר אהבת על כל־אשר שנאת וקבצתי אתם עליך מסביב וגליתי ערותך אלהם וראו את־כל־ערותך: 38 ושפטתיך משפטי נאפות ושפכת דם ונתתיך דם חמה וקנאה: 39 ונתתי אותך בידם והרסו גבך ונתצו רמתיך והפשיטו אותך בגדיך ולקחו כלי תפארתך והניחוך עירם ועריה: 40 והעלו עליך קהל ורגמו אותך באבן ובתקוך בחרבותם: 41 ושרפו בתיך באש ועשׂוֹבְךָ שפטים לעיני נשים רבות והשבתיך מזונה וגם־אתנן לא תתני־עוד: 42 והנחתי חמתי בך וסרה קנאתי ממך ושקטתי ולא אכעס עוד: 43 יען אשר לא־[זכרת] [זכרת] את־ימי נעוריי בכל־אלה וגם־אני הא דרכך בראש נחתי נאם אדני יהוה ולא [עשיתי] [עשית] את־הזמה על כל־תועבתיך: 44 הנה כל־המשל עליך ימשל לאמר כאמה בתה: 45 בת־אמך את געלת אישה ובניה ואחות אחותך את אשר געלו אנשיהן ובניהן אמכן חתית ואביכן אמרי: 46 ואחותך הגדולה שמרון היא ובנותיה היושבת על־שמאולך ואחותך הקטנה ממך היושבת מימינך סדם ובנותיה: 47 ולא בדרכיהן הלכת ובתועבותיהן [עשיתי] [עשית] כמעט קט ותשחתי מהן בכל־דרכיך: 48 חיי־אני נאם אדני יהוה אם־עשתה סדם אחותך היא ובנותיה כאשר עשית את ובנותיך: 49 הנה־זוה היה עון סדם אחותך גאון שבעת־לחם ושלות השקט היה לה ולבנותיה ויד־עני ואביון לא החזיקה: 50 ותגבינה ותעשינה תועבה לפני ואסיר אתהן כאשר ראיתי: 51 ושמרון כחצי השאתיך לא חטאה ותרבי את־תועבותיך מהנה ותצדקי את־[אחותך] [אחותיך] בכל־תועבותיך אשר [עשיתי] [עשית]: 52 גם־את שאי כלמתך אשר פללת לאחותך בחטאתיך אשר־התעבת מהן תצדקנה ממך וגם־את בושי ושאיי כלמתך בצדקתך אחיותך: 53 ושבתי את־שביתיהן את־[שבית] [שבית] סדם ובנותיה ואת־[שבית] [שבית] שמרון ובנותיה [ושבית] [ושבית] שביתך בתוכנה: 54 למען תשאי כלמתך ונכלמת מכל אשר עשית בנחמך אתן: 55 ואחותיך סדם ובנותיה תשבן לקדמתן ושמרון ובנותיה תשבן לקדמתן ואת ובנותיך תשבינה לקדמתכן: 56 ולוא היתה סדם אחותך לשמועה בפיך ביום גאוניך: 57 בטרם תגלה רעתך כמו עת חרפת בנות־אדם וכל־סביבותיה בנות פלשתים השאטות אותך מסביב: 58 את־זמתך ואת־תועבותיך את נשאתים נאם יהוה: 59 כי כה אמר אדני יהוה [ועשית] [ועשית] אותך כאשר עשית אשר־בזית אלה להפר ברית: 60 וזכרתי אני את־בריתי אותך בימי נעוריי והקמותי לך ברית עולם: 61 וזכרת את־דרכיך ונכלמת בקחתך את־אחותיך הגדלות ממך אל־הקטנות ממך ונתתי אתהן לך לבנות ולא מבריתך: 62 והקימותי אני את־בריתי אתך וידעת כי־אני יהוה: 63 למען תזכרי ובשת ולא יהיה־לך עוד פתחון פה מפני כלמתך בכפרי־לך לכל־אשר עשית נאם אדני יהוה: 64 ויהי עזר דברי־הוה אלי לאמר: 2 בן־אדם חוד חידה ומשל משל אל־בית ישראל: 3 ואמרת כה־אמר אדני יהוה הנשר הגדול הכנפים ארך האבר מלא הנוצה אשר־לו הרקמה בא אל־הלבנון ויקח את־צמרת הארוז: 4 את ראש יניקותיו קטף ויביאהו אל־ארץ כנען בעיר רכלים שמו: 5 ויקח מזרע הארץ ויתנהו בשדה־זרע קח על־מים רבים צפצפה שמו: 6 ויצמח ויהי לגפן סרחת שפלת קומה לפנות דליותיו אליו ושרשו תחתיו יהיו ותהי לגפן ותעש בדים ותשלח פארות: 7 ויהי נשר־אחד

גדול גדול כנפים ורבינוצה והנה הגפן הזאת כפנה שרשיה עליו ודליותיו שלחה-לו להשקות אותה מערגות מטעה: **8** אל-שרה טוב אל-מים רבים היא שתולה לעשות ענף ולשאת פרי להיות לגפן אדרת: **9** אמר כה אמר אדני יהוה תצלח הלוא את-שרשיה ינתק ואת-פריה יקוסס ויבש כל-טרפי צמחה תיבש ולא-בזרע גדולה ובעם-רב למשאות אותה משרשיה: **10** והנה שתולה התצלח הלוא כנעת בה רוח הקדים תיבש יבש על-ערגת צמחה תיבש: **11** ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: **12** אמרנא לבית המרי הלא ידעתם מה-אלה אמר הנה-בא מלך-בבל ירושלם ויקח את-מלכה ואת-שריה ויבא אותם אליו בבלה: **13** ויקח מזרע המלוכה ויכרת אתו ברית ויבא אתו באלה ואת-אילי הארץ לקח: **14** להיות ממלכה שפלה לבלתי התנשא לשמר את-בריתו לעמדה: **15** וימרד-בו לשלח מלאכיו מצרים לתת-לו סוסים ועסר-ב היצלה הימלט העשה אלה והפר ברית ונמלט: **16** חי-אני נאם אדני יהוה אס-לא במקום המלך הממליך אתו אשר בזה את-אלתו ואשר הפר את-בריתו אתו בתוך-בבל ימות: **17** ולא בחיל גדול ובקהל רב יעשה אותו פרעה במלחמה בשפך סללה ובבנות דיק להכרית נפשות רבות: **18** ובוזה אלה להפר ברית והנה נתן ידו וכל-אלה עשה לא ימלט: **19** לכן כה-אמר אדני יהוה חי-אני אס-לא אלתי אשר בזה ובריתי אשר הפיר ונתתיו בראשו: **20** ופרשתי עליו רשתי ונתפש במצודתי והביאותיהו בבלה ונשפטתי אתו שם מעלו אשר מעל-בי: **21** ואת כל-[מברחו] [מברחתי] בכל-אגפיו בחרב יפלו והנשארים לכל-רוח יפרשו וידעתם כי אני יהוה דברתי: **22** כה אמר אדני יהוה ולקחתי אני מצמרת הארז הרמה ונתתי מראש ינקותיו רך אקטף ושתלתי אני על הר-גבה ותלול: **23** בהר מרום ישראל אשתלנו ונשא ענף ועשה פרי והיה לארז אדיר ושכנו תחתיו כל צפור כל-כנף בצל דליותיו תשכנה: **24** וידעו כל-עצי השדה כי אני יהוה השפלתי עץ גבה הגבהתי עץ שפל הובשתי עץ לח והפרחתי עץ יבש אני יהוה דברתי ועשיתי: **18 Eze** **18** ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: **2** מה-לכם אתם משלים את-המשל הזה על-אדמת ישראל לאמר אבות יאכלו בסר ושני הבנים תקהינה: **3** חי-אני נאם אדני יהוה אס-יהיה לכם עוד משל המשל הזה בישראל: **4** הן כל-הנפשות לי הנה כנפש האב וכנפש הבן ל-יהנה הנפש החטאת היא תמות: **5** ואיש כי-יהיה צדיק ועשה משפט וצדקה: **6** אל-ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל-גלולי בית ישראל ואת-אשת רעהו לא טמא ואל-אשה נדה לא יקרב: **7** ואיש לא יונה חבלתו חוב ישיב גולה לא יגזל לחמו לרעב יתן ועירם יכסה-בגד: **8** בנשך לא-יתן ותרבית לא יקח מעול ישיב ידו משפט אמת יעשה בין איש לאיש: **9** בחקותי יהלך ומשפטי שמר לעשות אמת צדיק הוא חיה יחיה נאם אדני יהוה: **10** והוליד בן-פריץ שפך דם ועשה אה מאחד מאלה: **11** והוא את-כל-אלה לא עשה כי גם אל-ההרים אכל ואת-אשת רעהו טמא: **12** עני ואביון הונה גזלות גזל חבל לא ישיב ואל-הגלולים נשא עיניו תועבה עשה: **13** בנשך נתן ותרבית לקח וחי לא יחיה את כל-התועבות האלה עשה מות יומת דמיו בו יהיה: **14** והנה הוליד בן וירא את-כל-חטאת אביו אשר עשה ויראה ולא יעשה כהן: **15** על-ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל-גלולי בית ישראל את-אשת רעהו לא טמא: **16** ואיש לא הונה חבל לא חבל וגזלה לא גזל לחמו לרעב נתן וערום כסה-בגד: **17** מעני השיב ידו נשך ותרבית לא לקח משפטי עשה בחקותי יהלך הוא לא ימות בעון אביו חיה יחיה: **18** אביו

כִּי־עֲשֶׂק עֲשֶׂק גִּזְלֵ גִזְלֵ אַחַ וְאִשְׁרֵ לֹא־טוֹב עֲשֵׂה בְּתוֹךְ עַמּוּי וְהִנְהַזְמַת בַּעֲוֹנוֹ: **19** וְאִמְרַתְּם מִדַּע לֹא־נִשְׂא הֵבֵן בַּעֲוֹן הָאֵב וְהֵבֵן מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה עֲשֵׂה אֶת כָּל־חֻקּוֹתַי שֹׁמֵר וְיַעֲשֶׂה אֶת־מִן חַיִּה: **20** הַנֶּפֶשׁ הַחַטָּאת הִיא תָמוּת בֵּן לֹא־יִשָּׂא בַּעֲוֹן הָאֵב וְאֵב לֹא יִשָּׂא בַּעֲוֹן הֵבֵן צַדִּיקַת הַצַּדִּיק עֲלָיו תְּהִיָּה וְרַשְׁעַת [רִשְׁעַ] [הַרְשָׁעַ] עֲלָיו תְּהִיָּה: **21** **ס** וְהַרְשָׁעָה כִּי יָשׁוּב מִכָּל־[חַטָּאתוֹ] [חַטָּאתִי] אֲשֶׁר עֲשֵׂה וְשֹׁמֵר אֶת־כָּל־חֻקּוֹתַי וְעֲשֵׂה מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה חַיִּה יְחִיָּה לֹא יָמוּת: **22** כָּל־פִּשְׁעֵי אֲשֶׁר עֲשֵׂה לֹא יִזְכְּרוּ לּוֹ בְּצַדִּיקְתּוֹ אֲשֶׁר־עֲשֵׂה יְחִיָּה: **23** הַחֶפֶץ אַחֲפֵץ מוֹת רַשְׁעֵי נֹאֵם אֲדַנִּי יְהוָה הֲלוֹא בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכָיו וְחַיִּה: **24** **ס** וּבְשׁוּבוֹ צַדִּיק מִצַּדִּיקְתּוֹ וְעֲשֵׂה עוֹל כְּכָל הַתּוֹעֵבוֹת אֲשֶׁר־עֲשֵׂה הַרְשָׁעָה יַעֲשֵׂה וְחַי כָּל־[צַדִּיקְתּוֹ] [צַדִּיקְתִּי] אֲשֶׁר־עֲשֵׂה לֹא תִזְכְּרָנָה בַּמַּעַלּוֹ אֲשֶׁר־מַעַל וּבְחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חַטָּא בָּם יָמוּת: **25** וְאִמְרַתְּם לֹא יִתְּכֵן דֶּרֶךְ אֲדַנִּי שְׂמַעוֹנֵי אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל הַדְּרָכִי לֹא יִתְּכֵן הֲלֹא דְרָכִיכֶם לֹא יִתְּכֵנוּ: **26** בְּשׁוּבוֹ־צַדִּיק מִצַּדִּיקְתּוֹ וְעֲשֵׂה עוֹל וּמָת עֲלֵיהֶם בַּעֲלוֹ אֲשֶׁר־עֲשֵׂה יָמוּת: **27** **ס** וּבְשׁוּבוֹ רַשְׁעֵי מִרְשַׁעְתּוֹ אֲשֶׁר עֲשֵׂה וְיַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה הוּא אֶת־נַפְשׁוֹ יְחִיָּה: **28** וְיִרְאֶה [וְיִשׁוּב] [וְיִשָּׁב] מִכָּל־פִּשְׁעֵי אֲשֶׁר עֲשֵׂה חַיִּי יְחִיָּה לֹא יָמוּת: **29** וְאִמְרוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל לֹא יִתְּכֵן דֶּרֶךְ אֲדַנִּי הַדְּרָכִי לֹא יִתְּכֵנוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל הֲלֹא דְרָכִיכֶם לֹא יִתְּכֵנוּ: **30** לָכֵן אִישׁ כַּדְּרָכָיו אֲשַׁפֵּט אֶתְכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל נֹאֵם אֲדַנִּי יְהוָה שׁוּבוּ וְהִשִּׁיבוּ מִכָּל־פִּשְׁעֵיכֶם וְלֹא־יְהִיָּה לָכֶם לְמַכְשׁוֹל עוֹן: **31** הַשְּׁלִיכוּ מַעֲלִיכֶם אֶת־כָּל־פִּשְׁעֵיכֶם אֲשֶׁר פִּשַׁעְתֶּם בָּם וְעֲשׂוּ לָכֶם לֵב חָדָשׁ וְרוּחַ חָדָשׁ וּלְמָה תָמוּתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל: **32** כִּי לֹא אַחֲפֵץ בְּמוֹת הַמָּת נֹאֵם אֲדַנִּי יְהוָה וְהִשִּׁיבוּ וְחַיִּי: **33** **פ** **Eze 19** וְאֶתְּהָ שֵׂא קִנְיָה אֶל־נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל: **2** וְאִמְרַתְּ מַה אֵמֶךְ לְבִיא בֵּין אַרְיוֹת רַבְּצָה בְּתוֹךְ כְּפָרִים רַבְּתָה גּוֹרִיָּה: **3** וְתַעַל אֶחָד מִגְּרִיָּה כַּפִּיר הִיָּה וְיִלְמַד לְטָרֶף־טָרֶף אָדָם אֲכַל: **4** וְיִשְׁמַעוּ אֵלָיו גּוֹיִם בְּשַׁחַתְּם נִתְּפַשׁ וַיְבִאֵהוּ בַּחֲחִים אֶל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: **5** וְתִרָא כִּי נִוְחָלָה אֲבָדָה תִּקְוָתָה וְתִקַּח אֶחָד מִגְּרִיָּה כַּפִּיר שְׂמַתְהוּ: **6** וַיִּתְּהַלֵּךְ בְּתוֹךְ־אַרְיוֹת כַּפִּיר הִיָּה וְיִלְמַד לְטָרֶף־טָרֶף אָדָם אֲכַל: **7** וַיַּדַּע אֱלֹמְנוּתִי וְעִרְיָהֶם הַחֲרִיב וְתִשֶׁם אֶרֶץ וּמְלָאָה מִקּוֹל שְׂאֵנָתוֹ: **8** וַיִּתְּנוּ עֲלָיו גּוֹיִם סָבִיב מִמִּדְּיָנוֹת וַיִּפְרְשׁוּ עֲלָיו רִשְׁתָּם בְּשַׁחַתְּם נִתְּפַשׁ: **9** וַיִּתְּנֵהוּ בְּסוּגַר בַּחֲחִים וַיְבִאֵהוּ אֶל־מֶלֶךְ בְּבַל יְבִאֵהוּ בְּמִצְדוֹת לְמַעַן לֹא־יִשְׁמַע קוֹלוֹ עוֹד אֶל־הִרֵי יִשְׂרָאֵל: **10** **פ** אֵמֶךְ כַּנֶּפֶן בְּדַמֶּךְ עַל־מַיִם שְׂתוּלָה פְרִיָּה וְעַנְפָּה הִיתָה מִמִּים רַבִּים: **11** וַיְהִי־לָהּ מִשׁוֹת עַז אֶל־שְׂבִטֵי מַשְׁלִים וְתִגְבְּהָ קוֹמְתוֹ עַל־בֵּין עַבְתִּים וַיִּרָא בְּגַבְהוֹ כְּרֵב דְּלִיתָיו: **12** וְתִתֵּשׁ בַּחֲמָה לְאַרְץ הַשְּׁלֵכָה וְרוּחַ הַקְּדִים הוֹבִישׁ פְּרִיָּה הַתְּפָרְקוּ וַיְבִשׁוּ מַטָּה עֲזָה אֲשֶׁר אֲכַלְתֶּהוּ: **13** וְעַתָּה שְׂתוּלָה בְּמַדְבַּר בְּאַרְץ צִיָּה וְצִמָּא: **14** וְתִצָּא אִשׁ מִמַּטָּה בְּדִיָּה פְרִיָּה אֲכַלָּה וְלֹא־יְהִיָּה בָּהּ מִשְׁהַעֲזוֹ שְׂבִט לְמִשׁוֹל קִנְיָה הִיא וְתְהִי לְקִנְיָה: **15** **פ** **Eze 20** וַיְהִי בְּשָׁנָה הַשְּׁבִיעִית בַּחֲמָשִׁי בַּעֲשׂוֹר לְחָדָשׁ בַּאֵם אֲנָשִׁים מִזְּקֵנֵי יִשְׂרָאֵל לְדַרְשׁ אֶת־יְהוָה וַיִּשְׁבוּ לְפָנָי: **16** **ס** וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלָי לֵאמֹר: **17** בְּיָאֲדָם דְּבַר אֶת־זְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל וְאִמְרַת אֱלֹהִים כֹּה אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה הַלְּדַרְשׁ אֶת־י אֶתְּם בְּאִים חִיָּאֲנִי אִם־אֲדַרְשׁ לָכֶם נֹאֵם אֲדַנִּי יְהוָה: **18** הַתְּשַׁפֵּט אֶתְּם הַתְּשַׁפֹּט בְּיָאֲדָם אֶת־תּוֹעֵבַת אֲבוֹתְּם הַהִידִיעִים: **19** וְאִמְרַת אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה בְּיוֹם בְּחָרִי בְּיִשְׂרָאֵל וְאִשָּׁא יָדִי לְזוֹרַע בֵּית יַעֲקֹב וְאוֹדַע לָהֶם בְּאַרְץ מִצְרַיִם וְאִשָּׁא יָדִי לָהֶם לֵאמֹר אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: **20** בְּיוֹם הַהוּא נִשְׂאֵתִי יָדִי לָהֶם לְהוֹצִיאֵם מֵאַרְץ מִצְרַיִם אֶל־אַרְץ אֲשֶׁר־תָּרַתִּי לָהֶם זֹבַת חֶלֶב וְדִבְשׁ צִבִּי הִיא לְכָל־הָאַרְצוֹת: **21** וְאָמַר אֱלֹהִים אִישׁ שְׂקוּצֵי עֵינָיו הַשְּׁלִיכוּ וּבְגָלוּלֵי מִצְרַיִם אֶל־תְּשַׁמְאוּ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: **22** וַיִּמְרֹבֵי וְלֹא אָבוּ לְשִׁמַּע אֵלָי אִישׁ אֶת־שְׂקוּצֵי

עיניהם לא השליכו ואת־גלולי מצרים לא עיבו ואמר לשפך חמתי עליהם ללכות
 אפי בהם בתוך ארץ מצרים: ⁹ ואעש למען שמו לבלתי החל לעיני הגוים
 אשר־המה בתוכם אשר נודעתי אליהם לעיניהם להוציאם מארץ מצרים: ¹⁰
 ואוציאם מארץ מצרים ואבאם אל־המדבר: ¹¹ ואתן להם את־חקותי ואת־משפטי
 הודעתי אותם אשר יעשה אותם האדם וחי בהם: ¹² וגם את־שבתותי נתתי להם
 להיות לאות ביני וביניהם לדעת כי אני יהוה מקדשם: ¹³ וימרובי בית־ישראל
 במדבר בחקותי לא־הלכו ואת־משפטי מאסו אשר יעשה אתם האדם וחי בהם
 ואת־שבתתי חללו מאד ואמר לשפך חמתי עליהם במדבר ללכותם: ¹⁴ ואעשה
 למען שמו לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתים לעיניהם: ¹⁵ וגם־אני נשאתי ידי
 להם במדבר לבלתי הביא אותם אל־הארץ אשר־נתתי זבת חלב ודבש צבי היא
 לכל־הארצות: ¹⁶ יען במשפטי מאסו ואת־חקותי לא־הלכו בהם ואת־שבתותי חללו
 כי אחרי גלוליהם לבם הלך: ¹⁷ ותחס עיני עליהם משחתם ולא־עשיתי אותם כלה
 במדבר: ¹⁸ ואמר אל־בניהם במדבר בחוקי אבותיכם אל־תלכו ואת־משפטיהם
 אל־תשמרו ובגלוליהם אל־תטמאו: ¹⁹ אני יהוה אלהיכם בחקותי לכו ואת־משפטי
 שמרו ועשו אותם: ²⁰ ואת־שבתותי קדשו והיו לאות ביני וביניכם לדעת כי אני
 יהוה אלהיכם: ²¹ וימרובי הבנים בחקותי לא־הלכו ואת־משפטי לא־שמרו לעשות
 אותם אשר יעשה אותם האדם וחי בהם ואת־שבתותי חללו ואמר לשפך חמתי
 עליהם ללכות אפי בם במדבר: ²² והשבתי את־ידי ואעש למען שמו לבלתי החל
 לעיני הגוים אשר־הוצאתי אותם לעיניהם: ²³ גם־אני נשאתי את־ידי להם במדבר
 להפיץ אתם בגוים ולזרות אותם בארצות: ²⁴ יען משפטי לא־עשו וחקותי מאסו
 ואת־שבתותי חללו ואחרי גלולי אבותם היו עיניהם: ²⁵ וגם־אני נתתי להם חקים
 לא טובים ומשפטים לא יחיו בהם: ²⁶ ואטמא אותם במתנותם בהעביר כל־פטר
 רחם למען אשמים למען אשר ידעו אשר אני יהוה: ²⁷ לכן דבר אל־בית ישראל
 בן־אדם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה עוד זאת גרפו אותי אבותיכם במעלם
 בו מעל: ²⁸ ואביאם אל־הארץ אשר נשאתי את־ידי לתת אותה להם ויראו
 כל־גבעה רמה וכל־עץ עבת ויזבחו־שם את־זבוחיהם ויתנו־שם כעס קרבנם וישומו
 שם ריח ניחוחיהם ויסיכו שם את־נסכיהם: ²⁹ ואמר אלהם מה הבמה אשר־אתם
 הבאים שם ויקרא שמה במה עד היום הזה: ³⁰ לכן אמר אל־בית ישראל כה
 אמר אדני יהוה הבררך אבותיכם אתם נטמאים ואחרי שקוציהם אתם זנים: ³¹
 ובשאת מתנתיכם בהעביר בניכם באש אתם נטמאים לכל־גלוליהם עד־היום ואני
 אדרש לכם בית ישראל חִי־אני נאם אדני יהוה אם־אדרש לכם: ³² והעלה
 על־רוחכם היו לא תהיה אשר אתם אמרים נהיה כגוים כמשפחות הארצות לשרת
 עץ ואבן: ³³ חִי־אני נאם אדני יהוה אם־לא ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה
 שפוכה אמלוך עליכם: ³⁴ והוצאתי אתכם מן־העמים וקבצתי אתכם מן־הארצות
 אשר נפוצתם בם ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה: ³⁵ והבאתי אתכם
 אל־מדבר העמים ונשפטי אתכם שם פנים אל־פנים: ³⁶ כאשר נשפטי
 את־אבותיכם במדבר ארץ מצרים כן אשפט אתכם נאם אדני יהוה: ³⁷ והעברתי
 אתכם תחת השבט והבאתי אתכם במסרת הברית: ³⁸ וברותי מכם המרדים
 והפושעים בי מארץ מגוריהם אוציא אותם ואל־אדמת ישראל לא יבוא וידעתם
 כי־אני יהוה: ³⁹ ואתם בית־ישראל כה־אמר אדני יהוה איש גלוליו לכו עבדו

ואחר אס־אינכם שמעים אלי ואת־שם קדשי לא תחללו־עוד במתנותיכם ובגלוליכם: **40** כי בהר־קדשי בהר מרום ישראל נאם אדני יהוה שם יעבדני כל־בית ישראל כלה בארץ שם ארצם ושם אדרוש את־תרומתיכם ואת־ראשית משאוותיכם בכל־קדשיכם: **41** בריוח נוחח ארצה אתכם בהוציאי אתכם מן־העמים וקבצתי אתכם מן־הארצות אשר נפצתם בם ונקדשתי בכם לעיני הגוים: **42** וידעתם כי־אני יהוה בהביאי אתכם אל־אדמת ישראל אל־הארץ אשר נשאתי את־ידי לתת אותה לאבותיכם: **43** וזכרתם־שם את־דרכיכם ואת כל־עלילותיכם אשר נטמאתם בם ונקטתם בפניכם בכל־רעותיכם אשר עשיתם: **44** וידעתם כי־אני יהוה בעשותי אתכם למען שמי לא כדרכיכם הרעים וכעלילותיכם הנשחתות בית ישראל נאם אדני יהוה: **פ 21 Eze** ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: **2** בן־אדם שים פניך דרך תימנה והטף אל־דרום והנבא אל־יער השדה נגב: **3** ואמרת ליער הנגב שמע דבר־יהוה כה־אמר אדני יהוה הנני מצית־בך אש ואכלה בך כל־עץ־לח וכל־עץ יבש לא־תכבה להבת שלהבת ונצרברבה כל־פנים מנגב צפונה: **4** וראו כל־בשר כי אני יהוה בערתיה לא תכבה: **5** ואמר אהה אדני יהוה המה אמרים לי הלא ממשל משלים הוא: **פ 6** ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: **7** בן־אדם שים פניך אל־ירושלם והטף אל־מקדשים והנבא אל־אדמת ישראל: **8** ואמרת לאדמת ישראל כה אמר יהוה הנני אליך והוצאתי חרבי מתערה והכרתי ממך צדיק ורשע: **9** יען אשר־הכרתי ממך צדיק ורשע לכן תצא חרבי מתערה אל־כל־בשר מנגב צפון: **10** וידעו כל־בשר כי אני יהוה הוצאתי חרבי מתערה לא תשוב עוד: **ס 11** ואתה בן־אדם האנח בשברון מתנים ובמרירות תאנח לעיניהם: **12** והיה כי־יאמרו אליך על־מה אתה נאנח ואמרת אל־שמועה כי־באה ונמס כל־לב ורפו כל־ידיים וכחתה כל־רוח וכל־ברכים תלכנה מים הנה באה ונהיתה נאם אדני יהוה: **פ 13** ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: **14** בן־אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני אמר חרב חרב הוחדה וגם־מרוטה: **15** למען שבח שבח הוחדה למען־היה־לה ברק מרטה או נשיש שבט בני מאסת כל־עץ: **16** ויתן אתה למרטה לתפש בכף היא־הוחדה חרב והיא מרטה לתת אותה ביד־הורג: **17** זעק והילל בן־אדם כי־היא היתה בעמי היא בכל־נשיאי ישראל מגורי אל־חרב היו את־עמי לכן ספק אל־ירך: **18** כי בחן ומה אס־גם־שבט מאסת לא יהיה נאם אדני יהוה: **פ 19** ואתה בן־אדם הנבא והך כף אל־כף ותכפל חרב שלישתה חרב חללים היא חרב חלל הגדול החדרת להם: **20** למען למוג לב והרבה המכשלים על כל־שעריהם נתתי אבחת־חרב אח עשויה לברק מעטה לשבח: **21** התאחדו הימני השימי השמילי אנה פניך מעדות: **22** וגם־אני אכה כפי אל־כפי והנחתי חמתי אני יהוה דברתי: **פ 23** ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: **24** ואתה בן־אדם שים־לך שנים דרכים לבוא חרב מלך־בבל מארץ אחד יצאו שניהם ויד ברא בראש דרך־עיר ברא: **25** דרך תשים לבוא חרב את רבת בני־עמון ואת־יהודה בירושלם בצורה: **26** כי־עמד מלך־בבל אל־אם הדרך בראש שני הדרכים לקסם־קסם קלקל בחצים שאל בתרפים ראה בכבד: **27** בימינו היה הקסם ירושלם לשום כרים לפתח פה ברצח להרים קול בתרועה לשום כרים על־שערים לשפך סללה לבנות דיק: **28** והיה להם **(כקסום) [כקסם]** שוא בעיניהם שבעי שבעות להם והוא־מזכיר עון להתפש: **פ 29** לכן כה־אמר אדני יהוה יען הזכרם עונכם בהגלות פשעיכם להראות חטאותיכם בכל עלילותיכם יען הזכרם

בכף תתפשו: **פ 30** ואתה חלל רשע נשיא ישראל אשר-בא יומו בעת עון קץ: **ס 31** כה אמר אדני יהוה הסיר המצנפת והרים העטרה זאת לא-זאת השפלה הגבה והגבה השפיל: **32** עוה עוה עוה אשימנה גם-זאת לא היה ער-בא אשר-לו המשפט ונתתיו: **פ 33** ואתה בן-אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה אל-בני עמון ואל-חרפתם ואמרת חרב חרב פתוחה לטבח מרושה להכיל למען ברק: **34** בחזות לך שוא בקסם-לך כזב לתת אותך אל-צווארי חללי רשעים אשר-בא יומם בעת עון קץ: **35** השב אל-תערה במקום אשר-נבראת בארץ מכרותיך אשפט אתך: **36** ושפכתי עליך זעמי באש עברתי אפיח עליך ונתתיך ביד אנשים בערים חרשי משחית: **37** לאש תהיה לאכלה דמך יהיה בתוך הארץ לא תזכרי כי אני יהוה דברתי: **פ Eze 22** ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: **2** ואתה בן-אדם התשפט התשפט את-עיר הדמים והודעתה את כל-תועבותיה: **3** ואמרת כה אמר אדני יהוה עיר שפכת דם בתוכה לבוא עתה ועשתה גלולים עליה לטמאה: **4** בדמך אשר-שפכת אשמת ובגלולך אשר-עשית טמאת ותקריבי ימיד ותבוא עד-שנותיך על-כן נתתיך חרפה לגוים וקלסה לכל-הארצות: **5** הקרבות והרחקות ממך יתקלסו-בך טמאת השם רבת המהומה: **6** הנה נשיאי ישראל איש לזרעו היו בך למען שפך-דם: **7** אב ואם הקלו בך לגר עשו בעשק בתוכך יתום ואלמנה הונו בך: **8** קדשי ביזת ואת-שבתתי חללת: **9** אנשי רכיל היו בך למען שפך-דם ואל-ההרים אכלו בך זמה עשו בתוכך: **10** ערות-אב גלה-בך טמאת הנדה ענו-בך: **11** ואיש את-אשת רעהו עשה תועבה ואיש את-כלתו טמא בזמה ואיש את-אחתו בת-אביו ענה-בך: **12** שחד לקחו-בך למען שפך-דם נשך ותרבית לקחת ותבצעי רעך בעשק ואתי שכחת נאם אדני יהוה: **13** והנה הכיתי כפי אל-בצעך אשר עשית ועל-דמך אשר היו בתוכך: **14** היעמד לבך אסתחזקנה ידיך לימים אשר אני עשה אותך אני יהוה דברתי ועשיתי: **15** והפיצותי אותך בגוים וזריתך בארצות והתמתי טמאתך ממך: **16** ונחלת בך לעיני גוים וידעת כראני יהוה: **פ 17** ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: **18** בן-אדם הידלי בית-ישראל [לסוג] [לסיג] כלם נחשת ובדיל וברזל ועופרת בתוך כור סגים כסף היו: **ס 19** לכן כה אמר אדני יהוה יען היות כלכם לסגים לכן הנני קבץ אתכם אל-תוך ירושלם: **20** קבצת כסף ונחשת וברזל ועופרת ובדיל אל-תוך כור לפחת-עליו אש להנתיך כן אקבץ באפי ובחמתי והנחתי והתכתי אתכם: **21** וכנסתי אתכם ונפחתי עליכם באש עברתי ונתכתם בתוכה: **22** כהתוך כסף בתוך כור כן תתכו בתוכה וידעתם כראני יהוה שפכתי חמתי עליכם: **פ 23** ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: **24** בן-אדם אמר-לה את ארץ לא משהרה היא לא גשמה ביום זעם: **25** קשר נביאיה בתוכה כארי שואג טרף טרף נפש אכלו חסן ויקר יקחו אלמנותיה הרבו בתוכה: **26** כהנייה חמסו תורתיה ויחללו קדשי בין-קדש לחל לא הבדילו ובין-הטמא לטהור לא הודיעו ומשבתותיה העלימו עיניהם ואחל בתוכם: **27** שריה בקרבה כזאבים טרפי טרף לשפך-דם לאבד נפשות למען בצע בצע: **28** ונביאיה שחו להם תפל חזים שוא וקסמים להם כזב אמרים כה אמר אדני יהוה ויהוה לא דבר: **29** עם הארץ עשקו עשקו וגזלו גזל ועני ואביון הונו ואת-הגר עשקו בלא משפט: **30** ואבקש מהם איש גדר-גדר ועמד בפרץ לפני בעד הארץ לבלתי שחתה ולא מצאתי: **31** ואשפך עליהם זעמי באש עברתי כליתים דרכם בראשם נתתי נאם אדני יהוה: **פ Eze 23** ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: **2** בן-אדם שתים נשים בנות

אס־אחת היו: 3 ותזנינה במצרים בנעוריהן זנו שמה מעכו שדיהן ושם עשו דדי בתוליהן: 4 ושמותן אהלה הגדולה ואהליבה אחותה ותהיינה לי ותלדנה בנים ובנות ושמותן שמרון אהלה וירושלם אהליבה: 5 ותזן אהלה תחתי ותעגב על־מאהביה אל־אשור קרובים: 6 לבשי תכלת פחות וסגנים בחורי חמד כלם פרשים רכבי סוסים: 7 ותתן תזנותיה עליהם מבחר בני־אשור כלם ובכל אשר־עגבה בכל־גלוליהם נשמאה: 8 ואת־תזנותיה ממצרים לא עזבה כי אותה שכבו בנעוריה והמה עשו דדי בתוליה וישפכו תזנותם עליה: 9 לכן נתתיה ביד־מאהביה ביד בני אשור אשר עגבה עליהם: 10 המה גלו ערותה בניה ובנותיה לקחו ואתה בחרב הרגו ותהישם לנשים ושפוטים עשו בה: 11 וטרא אחותה אהליבה ותשחת עגבתה ממנה ואת־תזנותיה מזונני אחותה: 12 אל־בני אשור עגבה פחות וסגנים קרבים לבשי מכלול פרשים רכבי סוסים בחורי חמד כלם: 13 וארא כי נשמאה דרך אחד לשתיהן: 14 ותוסף אל־תזנותיה וטרא אנשי מחקה על־הקיר צלמי (כשדיים) [כשדים] חקקים בששר: 15 חגורי אזור במתניהם סרוחי טבולים בראשיהם מראה שלשים כלם דמות בני־בבל כשדים ארץ מולדתם: 16 (ותעגב) [ותעגבה] עליהם למראה עיניה ותשלח מלאכים אליהם כשדימה: 17 ויבאו אליה בני־בבל למשכב דדים וישמאו אותה בתזנותם ותשמא־בם ותקע נפשה מהם: 18 ותגל תזנותיה ותגל את־ערותה ותקע נפשי מעליה כאשר נקעה נפשי מעל אחותה: 19 ותרבה את־תזנותיה לזכר את־ימי נעוריה אשר זנתה בארץ מצרים: 20 ותעגבה על פלגשיהם אשר בשר־חמורים בשרם וזרמת סוסים זרמתם: 21 ותפקדי את זמת נעוריה בעשות ממצרים דדיך למען שדי נעוריה: 22 לכן אהליבה כה־אמר אדני יהוה הנני מעיר את־מאהביך עליך את אשר־נקעה נפשך מהם והבאתים עליך מסביב: 23 בני בבל וכל־כשדים פקוד ושוע וקוע כל־בני אשור אותם בחורי חמד פחות וסגנים כלם שלשים וקרואים רכבי סוסים כלם: 24 ובאו עליך הצן רכב וגלגל ובקהל עמים צנה ומנן וקובע ישימו עליך סביב ונתתי לפניהם משפט ושפטוך במשפטיהם: 25 ונתתי קנאתי בך ועשו אותך בחמה אפך ואזניך יסירו ואחריתך בחרב תפול המה בניך ובנותיך יקחו ואחריתך תאכל באש: 26 והפשיתוך את־בגדיך ולקחו כלי תפארתך: 27 והשבתי זמתך ממך ואת־זנותך מארץ מצרים ולא־תשא עיניך אליהם ומצרים לא תזכרי־עוד: 28 כי כה אמר אדני יהוה הנני נתןך ביד אשר שנאת ביד אשר־נקעה נפשך מהם: 29 ועשו אותך בשנאה ולקחו כל־יגיעך ועזבוך עירם ועריה ונגלה ערות זנוניך וזמתך ותזנותיך: 30 עשה אלה לך בזנותך אחרי גוים על אשר־נשמאת בגלוליהם: 31 בדרך אחותך הלכת ונתתי כוסה בידך: 32 כה אמר אדני יהוה כוס אחותך תשתי העמקה והרחבה תהיה לצחק וללעג מרבה להכיל: 33 שכרון ויגון תמלאי כוס שמה ושממה כוס אחותך שמרון: 34 ושתי אתה ומצית ואת־חרשיה תגרמי ושדיך תנתקי כי אני דברתי נאם אדני יהוה: 35 לכן כה אמר אדני יהוה יען שכחת אותי ותשליכי אותי אחרי גוך וגם־את שאי זמתך ואת־תזנותיך: 36 ויאמר יהוה אלי בן־אדם התשפוט את־אהלה ואת־אהליבה והגד להן את תועבותיהן: 37 כי נאפו ודם בידיהן ואת־גלוליהן נאפו וגם את־בניהן אשר ילדילי העבירו להם לאכלה: 38 עוד זאת עשו לי שמאו את־מקדשי ביום ההוא ואת־שבתי חללו: 39 ובשחטם את־בניהם לגלוליהם ויבאו אל־מקדשי ביום ההוא לחללו והנה־כה עשו בתוך ביתי: 40 ואף

כי תשלחנה לאנשים באים ממרחק אשר מלאך שלוח אליהם והנה-באו לאשר רחצת כחלת עיניך ועדית עדי: **41** וישבת על-מטה כבודה ושלחן ערוך לפניה וקטרתי ושמני שמת עליה: **42** וקול המון שלו בה ואל-אנשים מרב אדם מובאים **[סובאים]** **[סבאים]** ממדבר ויתנו צמידים אל-ידיהן ועטרת תפארת על-ראשיהן: **43** ואמר לבלה נאופים **[עת]** **[עתה]** **[יזנה]** **[יזנן]** תזנותה והיא: **44** ויבוא אליה כבוא אל-אשה זונה כן באו אל-אהלה ואל-אהליבה אשת הזמה: **45** ואנשים צדיקים המה ישפטו אותה משפט נאפות ומשפט שפכות דם כי נאפת הנה ודם בידיהן: **ס 46** כי כה אמר אדני יהוה העלה עליהם קהל ונתן אתהן לזעוה ולבוז: **47** ורגמו עליהן אבן קהל וברא אותהן בחרבותם בניהם ובנותיהם יהרגו ובתיהן באש ישרפו: **48** והשבתי זמה מן-הארץ ונסרו כל-הנשים ולא תעשינה כזמתכנה: **49** ונתנו זמתכנה עליכן וחטאי גלוליכן תשאנה וידעתם כי אני אדני יהוה: **פ Eze 24** ויהי דבר-יהוה אלי בשנה התשיעית בחדש העשירי בעשור לחדש לאמר: **2** בן-אדם **[כתוב]** **[כתב]** לך את-שם היום את-עצם היום הזה סמך מלך-בבל אל-ירושלם בעצם היום הזה: **3** ומשל אל-בית-המרי משל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה שפת הסיר שפת וגם-יצק בו מים: **4** אסף נתחיה אליה כל-נתח טוב ירך וכתף מבחר עצמים מלא: **5** מבחר הצאן לקוח וגם דור העצמים תחתיה רתח רתחיה גם-בשלו עצמיה בתוכה: **ס 6** לכן כה-אמר אדני יהוה אוי עיר הדמים סיר אשר חלאתה בה וחלאתה לא יצאה ממנה לנתחיה לנתחיה הוציאה לא-נפל עליה גורל: **7** כי דמה בתוכה היה על-צחית סלע שמתהו לא שפכתהו על-הארץ לכסות עליו עפר: **8** להעלות חמה לנקם נקם נתתי את-דמה על-צחית סלע לבלתי הכסות: **פ 9** לכן כה אמר אדני יהוה אוי עיר הדמים גם-אני אנדיל המדורה: **10** הרבה העצים הדלק האש התם הבשר והרקח המרקחה והעצמות יחרו: **11** והעמידה על-גחליה רקה למען תחם וחרה נחשתה ונתכה בתוכה שמאתה תחם חלאתה: **12** תאנים הלאה ולא-תצא ממנה רבת חלאתה באש חלאתה: **13** בטמאתך זמה יען טהרתך ולא טהרת מטמאתך לא טהר-יעוד עדה-ניחי את-חמתי בך: **14** אני יהוה דברתי באה ועשיתי לא-אפרע ולא-אחוס ולא אנחם כדרכיך וכעלילותיך שפטוך נאם אדני יהוה: **פ 15** ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: **16** בן-אדם הנני לקח ממך את-מחמד עיניך במגפה ולא תספר ולא תבכה ולוא תבוא דמעתיך: **17** האנק דם מתים אבל לא-תעשה פארך חבוש עליך ונעליך תשים ברגליך ולא תעטה על-שפם ולחם אנשים לא תאכל: **18** ואדבר אל-העם בבקר ותמת אשתי בערב ואעש בבקר כאשר צויתי: **19** ויאמרו אלי העם הלא-תגיד לנו מה-אלה לנו כי אתה עשה: **20** ואמר אליהם דבר-יהוה היה אלי לאמר: **21** אמר לבית ישראל כה-אמר אדני יהוה הנני מחלל את-מקדשי גאון עזכם מחמד עיניכם ומחמל נפשכם ובניכם ובנותיכם אשר עזבתם בחרב יפלו: **22** ועשיתם כאשר עשיתי על-שפם לא תעטו ולחם אנשים לא תאכלו: **23** ופארכם על-ראשיכם ונעליכם ברגליכם לא תספרו ולא תבכו ונמקתם בעונתיכם ונהמתם איש אל-אחיו: **24** והיה יחזקאל לכם למופת ככל אשר-עשה תעשו בבאה וידעתם כי אני אדני יהוה: **ס 25** ואתה בן-אדם הלוא ביום קחתי מהם את-מעוזם מושב תפארתם את-מחמד עיניהם ואת-משא נפשם בניהם ובנותיהם: **26** ביום ההוא יבוא הפליט אליך להשמעות אזנים: **27** ביום ההוא יפתח פיך את-הפליט ותדבר ולא תאלם עוד והיית להם

למופת וידעו כי אני יהוה: **ס Eze 25** ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: **ז** בן־אדם שים פניך אל־בני עמון והנבא עליהם: **ח** ואמרת לבני עמון שמעו דבר־אדני יהוה כה־אמר אדני יהוה יען אמרך האח אל־מקדשי כי־נחל ואל־אדמת ישראל כי נשמה ואל־בית יהודה כי הלכו בגולה: **ט** לכן הנני נתנך לבני־קדם למורשה וישבו שירותיהם בכך ונתנו בכך משכניהם המה יאכלו פריך והמה ישחו חלבך: **י** ונתתי את־רבה לנה גמלים ואת־בני עמון למרבץ־צאן וידעתם כי־אני יהוה: **יא** כי כה אמר אדני יהוה יען מחאך יד ורקעך ברגל ותשמח בכל־שאטך בנפש אל־אדמת ישראל: **יב** לכן הנני נשיתי את־ידי עליך ונתתיך **לבג** **לבוז** לגוים והכרתיך מן־העמים והאבדתיך מן־הארצות אשמידך וידעת כי־אני יהוה: **יג** כה אמר אדני יהוה יען אמר מואב ושעיר הנה ככל־הגוים בית יהודה: **יד** לכן הנני פתח את־כתף מואב מהערים מעריו מקצהו צבי ארץ בית הישימת בעל מעון **וקריתמה** **וקריתימה**: **טו** לבני־קדם על־בני עמון ונתתיה למורשה למען לא־תזכר בני־עמון בגוים: **טז** ובמואב אעשה שפטים וידעו כי־אני יהוה: **יז** כה אמר אדני יהוה יען עשות אדום בנקם נקם לבית יהודה ויאשמו אשום ונקמו בהם: **יח** לכן כה אמר אדני יהוה ונשתי ידי על־אדום והכרתי ממנה אדם ובהמה ונתתיה חרבה מתימן ודדנה בחרב יפלו: **יט** ונתתי את־נקמתי באדום ביד עמי ישראל ועשו באדום כאפי וכחמתי וידעו את־נקמתי נאם אדני יהוה: **כ** כה אמר אדני יהוה יען עשות פלשתים בנקמה וינקמו נקם בשאט בנפש למשחית איבת עולם: **כא** לכן כה אמר אדני יהוה הנני נוטה ידי על־פלשתים והכרתי את־זכרתים והאבדתי את־שארית חוף הים: **כב** ועשיתי בם נקמות גדלות בתוכחות חמה וידעו כי־אני יהוה בתתי את־נקמתי בם: **כג Eze 26** ויהי בעשתי־עשרה שנה באחד לחדש היה דבר־יהוה אלי לאמר: **כד** בן־אדם יען אשר־אמרה צר על־ירושלם האח נשברה דלתות העמים נסבה אלי אמלאה החרבה: **כה** לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליך צר והעליתי עליך גוים רבים כהעלות הים לגליו: **כו** ושחתו חמות צר והרסו מגדליה וסחיתי עפרה ממנה ונתתי אותה לצחית סלע: **כז** משטח חרמים תהיה בתוך הים כי אני דברתי נאם אדני יהוה והיתה לבז לגוים: **כח** ובנותיה אשר בשדה בחרב תהרגנה וידעו כי־אני יהוה: **כט** כי כה אמר אדני יהוה הנני מביא אל־צר נבוכדראצר מלך־בבל מצפון מלך מלכים בסוס וברכב ובפרשים וקהל ועסרוב: **ל** בנותיך בשדה בחרב יהרג ונתן עליך דיק ושפך עליך סללה והקים עליך צנה: **לא** ומחי קבלו יתן בחמותיך ומגדלתיך יתץ בחרבותיו: **לב** משפעת סוסיו יכסך אבקם מקול פרש וגלגל ורכב תרעשנה חומותיך בבאו בשעריך כמבואי עיר מבקעה: **לג** בפרסות סוסיו ירמס את־כל־חוצותיך עמך בחרב יהרג ומצבות עזך לארץ תרד: **לד** ושללו חילך ובזזו רכלתך והרסו חומותיך ובתי חמדתיך יתצו ואבניך ועציך ועפרך בתוך מים ישימו: **לה** והשבתי המון שיריך וקול כנוריק לא ישמע עוד: **לו** ונתתיך לצחית סלע משטח חרמים תהיה לא תבנה עוד כי אני יהוה דברתי נאם אדני יהוה: **לז** כה אמר אדני יהוה לצור הלא מקול מפלתך באנק חלל בהרג הרג בתוכך ירעשו האיים: **לח** וירדו מעל כסאותם כל נשיאי הים והסירו את־מעיליהם ואת־בגדי רקמתם יפשטו חרדות ילבשו על־הארץ ישבו וחרדו לרגעים ושממו עליך: **לט** ונשאו עליך קינה ואמרו לך איך אבדת נושבת מימים העיר ההללה אשר היתה חזקה בים היא וישביה אשר־נתנו חתים לכל־יושביה: **ל**

עתה יחרדו האין יום מפלתך ונבהלו האיים אשר-בים מצאתך: **ס 19** כי כה אמר
 אדני יהוה בתתי אתך עיר נחרבת כערים אשר לא-ינושבו בהעלות עליך את-תהום
 וכסוך המים הרבים: **20** והורדתיך את-יורדי בור אל-עם עולם והושבתוך בארץ
 תחתיות כחרבות מעולם את-יורדי בור למען לא תשבי ונתתי צבי בארץ חיים: **21**
 בלהות אתנך ואינך ותבקשי ולא-תמצאי עוד לעולם נאם אדני יהוה: **ס Eze 27** ויהי
 דבר-יהוה אלי לאמר: **2** ואתה בן-אדם שא על-צר קינה: **3** ואמרת לצור (הישבת)
[הישבת] על-מבואת ים רכלת העמים אל-איים רבים כה אמר אדני יהוה צור את
 אמרת אני כלילת יפי: **4** בלב ימים גבוליך בניך כללו יפיך: **5** ברושים משניר בנו
 לך את כל-לחתים ארוז מלבנון לקחו לעשות תרן עליך: **6** אלונים מבשן עשו
 משוטיך קרשך עשושן בת-אשרים מאיי **[כתים]** **[כתיים]**: **7** שש-ברקמה ממצרים
 היה מפרשך להיות לך לנס תכלת וארגמן מאיי אלישה היה מכסך: **8** ישבי צידון
 וארוד היו שטים לך חכמיך צור היו בך המה חבליך: **9** זקני גבל וחכמיה היו
 בך מחזיקי בדקך כל-אניות הים ומלחיהם היו בך לערב מערבך: **10** פרס ולוד
 ופוט היו בחילך אנשי מלחמתך מגן וכובע תלו-בך המה נתנו הדרך: **11** בני ארוד
 וחילך על-חומותיך סביב ונגמדים במגדלותיך היו שלטיהם תלו על-חומותיך סביב
 המה כללו יפיך: **12** תרשיש סחרתך מרב כל-הון בכסף ברזל בדיל ועופרת נתנו
 עזבוניך: **13** יון תבל ומשך המה רכליך בנפש אדם וכלי נחשת נתנו מערבך: **14**
 מבית תוגרמה סוסים ופרשים ופרדים נתנו עזבוניך: **15** בני דדן רכליך איים רבים
 סחרת ירך קרנות שן **[והובנים]** **[והבנים]** השיבו אשכרך: **16** ארם סחרתך מרב
 מעשיך בנפך ארגמן ורקמה ובוץ וראמת וכדכד נתנו בעזבוניך: **17** יהודה וארץ
 ישראל המה רכליך בחטי מנית ופנג ורבש ושמן וצרי נתנו מערבך: **18** דמשק
 סחרתך ברב מעשיך מרב כל-הון בין חלבון וצמר צהר: **19** ודן ויון מאוזל
 בעזבוניך נתנו ברזל עשות קדה וקנה במערבך היה: **20** דדן רכלתך בבגדי-חפש
 לרכבה: **21** ערב וכל-נשיאי קדר המה סחרי ירך בכרים ואילים ועתודים במ
 סחריך: **22** רכלי שבא ורעמה המה רכליך בראש כל-בשם ובכל-אבן יקרה וזהב
 נתנו עזבוניך: **23** חרן וכנה ועדן רכלי שבא אשור כלמד רכלתך: **24** המה רכליך
 במכללים בגלומי תכלת ורקמה ובגנזי ברמים בחבלים חבשים וארזים במרכלתך:
25 אניות תרשיש שרותיך מערבך ותמלאי ותכבדי מאד בלב ימים: **26** במים רבים
 הביאוך השטים אתך רוח הקדים שברך בלב ימים: **27** הונך ועזבוניך מערבך
 מלחיך וחבליך מחזיקי בדקך וערבי מערבך וכל-אנשי מלחמתך אשר-בך
 ובכל-קהלך אשר בתוכך יפלו בלב ימים ביום מפלתך: **28** לקול זעקת חבליך
 ירעשו מגרשות: **29** וירדו מאניותיהם כל תפשי משוט מלחים כל חבלי הים
 אל-הארץ יעמדו: **30** והשמיעו עליך בקולם ויזעקו מרה ויעלו עפר על-ראשיהם
 באפר יתפלשו: **31** והקריחו אליך קרחה וחגרו שקים ובכו אליך במר-נפש מספד
 מר: **32** ונשאו אליך בניהם קינה וקוננו עליך מי כצור כדמה בתוך הים: **33** בצאת
 עזבוניך מימים השבעת עמים רבים ברב הוניך ומערביך העשרת מלכי-ארץ: **34**
 עת נשברת מימים במעמקי-מים מערבך וכל-קהלך בחוכך נפלו: **35** כל ישבי
 האיים שממו עליך ומלכיהם שערו שער רעמו פנים: **36** סחרים בעמים שרקו עליך
 בלהות היית ואינך עד-עולם: **ס Eze 28** ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: **2** בן-אדם אמר
 לגניד צר כה-אמר אדני יהוה יען גבה לבך ותאמר אל אני מושב אלהים ישבתי

בלב ימים ואתה אדם ולא-אל ותתן לבך כלב אלהים: **3** הנה חכם אתה **[מדנאל]** **[מדניאל]** כל-סתום לא עממוך: **4** בחכמתך ובתבונתך עשית לך חיל ותעש זהב וכסף באוצרותיך: **5** ברב חכמתך ברכלתך הרבית חילך ויגבה לבבך בחילך: **6** **ס** לכן כה אמר אדני יהוה יען תתך את-לבבך כלב אלהים: **7** לכן הנני מביא עליך זרים עריצי גוים והריקו חרבותם עלי-פי חכמתך וחללו יפעתך: **8** לשחת יורדוך ומתה ממותי חלל בלב ימים: **9** האמר תאמר אלהים אני לפני הרגך ואתה אדם ולא-אל ביד מחלליך: **10** מותי ערלים תמות ביד-זרים כי אני דברתי נאם אדני יהוה: **11** **ס** ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: **12** בן-אדם שא קינה על-מלך צור ואמרת לו כה אמר אדני יהוה אתה חותם תכנית מלא חכמה וכליל יפי: **13** בערן נ-אלהים היית כלאבן יקרה מסכתך אדם פטרה ויהלם תרשיש שהם וישפה ספיר נפך וברקת וזהב מלאכת תפיך ונקביך בך ביום הבראך כוננו: **14** את-זכרוב ממשח הסוכך ונתתיך בהר קדש אלהים היית בתוך אבני-אש התהלכת: **15** תמים אתה בדרכיך מיום הבראך עד-נמצא עולתה בך: **16** ברב רכלתך מלו תוכך חמס ותחטא ואחללך מהר אלהים ואבדך כרוב הסכך מתוך אבני-אש: **17** גבה לבך ביפיך שחת חכמתך עלי-יפעתך על-ארץ השלכתך לפני מלכים נתתיך לראוה בך: **18** מרב עוניך בעול רכלתך חללת מקדשיך ואוצא-אש מתוכך היא אכלתך ואתנך לאפר על-הארץ לעיני כל-ראיך: **19** כל-יודעיך בעמים שממו עליך בלהות היית ואינך עד-עולם: **20** **פ** ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: **21** בן-אדם שים פניך אל-צידון והנבא עליה: **22** ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עליך צידון ונכבדתי בתוכך וידעו כי-אני יהוה בעשותי בה שפטים ונקדשתי בה: **23** ושלחתי-בה דבר ודם בחוצותיה ונפלל חלל בתוכה בחרב עליה מסביב וידעו כי-אני יהוה: **24** ולא-יהיה עוד לבית ישראל סלון ממאיר וקוץ מכאב מכל סביבתם השאטים אותם וידעו כי אני אדני יהוה: **25** **ס** כה-אמר אדני יהוה בקבצי את-בית ישראל מן-העמים אשר נפצו בם ונקדשתי בם לעיני הגוים וישבו על-אדמתם אשר נתתי לעבדי ליעקב: **26** וישבו עליה לבטח ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו לבטח בעשותי שפטים בכל השאטים אתם מסביבותם וידעו כי אני יהוה אלהיהם: **27** **ס** **[Eze 29]** בשנה העשירית בעשרי בשנים עשר לחדש היה דבר-יהוה אלי לאמר: **28** בן-אדם שים פניך על-פרעה מלך מצרים והנבא עליו ועל-מצרים כלה: **29** דבר ואמרת כה-אמר אדני יהוה הנני עליך פרעה מלך-מצרים התנים הגדול הרבץ בתוך יאריו אשר אמר לי יארי ואני עשיתי: **30** ונתתי **[חחיים]** **[חחיים]** בלחייך והדבקתי דגת-יארריך בקשקשתיך והעליתיך מתוך יאריך ואת כל-דגת יאריך בקשקשתיך תדבק: **31** ונשטתך המדברה ואתך ואת כל-דגת יאריך על-פני השדה תפול לא תאסף ולא תקבץ לחית הארץ ולעוף השמים נתתיך לאכלה: **32** וידעו כל-ישרי מצרים כי אני יהוה יען היותם משענת קנה לבית ישראל: **33** בתפשם בך **[בכפך]** **[בכף]** תרוץ ובקעת להם כל-כתף ובהשענם עליך תשבר והעמדת להם כל-מתנים: **34** **ס** לכן כה אמר אדני יהוה הנני מביא עליך חרב והכרתי ממך אדם ובהמה: **35** והייתה ארץ-מצרים לשממה וחרבה וידעו כי-אני יהוה יען אמר יאר לי ואני עשיתי: **36** לכן הנני אליך ואל-יאריך ונתתי את-ארץ מצרים לחרבות חרב שממה ממנדל סונה ועד-גבול כוש: **37** לא תעבר-בה רגל אדם ורגל בהמה לא תעבר-בה ולא תשב ארבעים שנה: **38** ונתתי את-ארץ מצרים שממה בתוך ארצות נשמות ועריה

בתוך ערים מחרבות תהיין שממה ארבעים שנה והפצתי את־מצרים בגוים וזריתים בארצות: **פ** 13 כי כה אמר אדני יהוה מקץ ארבעים שנה אקבץ את־מצרים מן־העמים אשר־נפצו שמה: 14 ושבתי את־שבות מצרים והשבתי אתם ארץ פתרוס על־ארץ מכורתם והיו שם ממלכה שפלה: 15 מן־הממלכות תהיה שפלה ולא־תתנשא עוד על־הגוים והמעשטים לבלתי רדות בגוים: 16 ולא יהיה־עוד לבית ישראל למבטח מזכיר עון בפנותם אחריהם וידעו כי אני אדני יהוה: **פ** 17 ויהי בעשרים ושבע שנה בראשון באחד לחדש היה דברי־יהוה אלי לאמר: 18 בן־אדם נבוכדראצר מלך־בבל העביד את־חילו עבדה גדלה אל־צר כל־ראש מקרח וכל־כתף מרוטה ושכר לא־היה לו ולחילו מצר על־העבדה אשר־עבד עליה: **ס** 19 לכן כה אמר אדני יהוה הנני נתן לנבוכדראצר מלך־בבל את־ארץ מצרים ונשא המנה ושלל שללה ובזו בזה והיתה שכר לחילו: 20 פעלתו אשר־עבד בה נתתי לו את־ארץ מצרים אשר עשו לי נאם אדני יהוה: **ס** 21 ביום ההוא אצמיח קרן לבית ישראל ולך אתן פתח־נְפֶה בתוכם וידעו כי־אני יהוה: **פ** Eze 30 ויהי דברי־יהוה אלי לאמר: 2 בן־אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה הילילו הוה ליום: 3 כי־קרוב יום וקרוב יום ליהוה יום ענן עת גוים יהיה: 4 ובאה חרב במצרים והיתה חלחלה בכוש בנפל חלל במצרים ולקחו המונה ונהרסו יסודתיה: 5 כוש ופוט ולוד וכל־הערב וכוב ובני ארץ הברית אתם בחרב יפלו: **פ** 6 כה אמר יהוה ונפלו סמכי מצרים וירד גאון עזה ממגדל סונה בחרב יפלו־יבה נאם אדני יהוה: 7 ונשמו בתוך ארצות נשמות ועריו בתוך־ערים נחרבות תהינה: 8 וידעו כי־אני יהוה בתתי־אש במצרים ונשברו כל־עזריה: 9 ביום ההוא יצאו מלאכים מלפני בצים להחריד את־כוש בטח והיתה חלחלה בהם ביום מצרים כי הנה באה: **ס** 10 כה אמר אדני יהוה והשבתי את־המון מצרים ביד נבוכדראצר מלך־בבל: 11 הוא ועמו אתו עריצי גוים מובאים לשחת הארץ והריקו חרבותם על־מצרים ומלאו את־הארץ חלל: 12 ונתתי יארים חרבה ומכרתי את־הארץ ביד־רעים והשמתי ארץ ומלאה ביד־זרים אני יהוה דברתי: **ס** 13 כה־אמר אדני יהוה והאבדתי גלולים והשבתי אלילים מנף ונשיא מארץ־מצרים לא יהיה־עוד ונתתי יראה בארץ מצרים: 14 והשמתי את־פתרוס ונתתי אש בצען ועשיתי שפטים בנא: 15 ושפכתי חמתי על־סין מעוז מצרים והכרתי את־המון נא: 16 ונתתי אש במצרים חול (תחול) [תחול] סין ונא תהיה להבקע ונף צרי יומם: 17 בחורי און ופיבסת בחרב יפלו והנה בשבי תלכנה: 18 ובתחפנחס חשך היום בשברי־שם את־מטות מצרים ונשבט־בה גאון עזה היא ענן יכסנה ובנותיה בשבי תלכנה: 19 ועשיתי שפטים במצרים וידעו כי־אני יהוה: **פ** 20 ויהי באחת עשרה שנה בראשון בשבעה לחדש היה דברי־יהוה אלי לאמר: 21 בן־אדם את־זרוע פרעה מלך־מצרים שברתי והנה לא־חבשה לתת רפאות לשום חתול לחבשה לחזקה לתפש בחרב: **ס** 22 לכן כה־אמר אדני יהוה הנני אל־פרעה מלך־מצרים ושברתי את־זרעתי את־החזקה ואת־הנשברת והפלתי את־החרב מידו: 23 והפצתי את־מצרים בגוים וזריתם בארצות: 24 וחזקתי את־זרעות מלך בבל ונתתי את־חרבי בידו ושברתי את־זרעות פרעה ונאק נאקות חלל לפניו: 25 והחזקתי את־זרעות מלך בבל וזרעות פרעה תפלנה וידעו כי־אני יהוה בתתי חרבי ביד מלך־בבל ונשה אותה אל־ארץ מצרים: 26 והפצתי את־מצרים בגוים וזריתי אותם בארצות וידעו כי־אני יהוה: **ס** Eze 31 ויהי

באחת עשרה שנה בשלישי באחד לחדש היה דברייהוה אלי לאמר: **2** בן-אדם אמר אל-פרעה מלך-מצרים ואל-המונו אל-מי דמית בגדלך: **3** הנה אשור ארו בלבנון יפה ענף וחרש מצל וגבה קומה ובין עבתיים היתה צמרתו: **4** מים גדלוהו תהום רממתהו את-נהרתיה הלך סביבות מטעה ואת-תעלתיה שלחה אל כל-עצי השדה: **5** על-כן גבהא קמתו מכל עצי השדה ותרבינה סרעפתיו ותארכנה **[פארתו]** **[פארתיו]** ממים רבים בשלחו: **6** בסעפתיו קננו כל-ענף השמים ותחת פארתיו ילדו כל חית השדה ובצלו ישבו כל גוים רבים: **7** וייף בגדלו בארך דליותיו כי-היה שרשו אל-מים רבים: **8** ארזים לא-עממהו בן-אלהים ברושים לא דמו אל-סעפתיו וערמנים לא-היו כפארתיו כל-עץ בן-אלהים לא-דמה אליו ביפיו: **9** יפה עשיתיו ברב דליותיו ויקנאהו כל-עצי-עדן אשר בן האלהים: **10** לכן כה אמר אדני יהוה יען אשר גבהת בקומה ויתן צמרתו אל-בין עבותים ורם לבבו בגבהו: **11** ואתנהו ביד איל גוים עשו יעשה לו כרשעו גרשתהו: **12** ויכרתהו זרים עריצי גוים וישתהו אל-ההרים ובכל-גאיות נפלו דליותיו ותשברנה פארתיו בכל אפיקי הארץ וירדו מצלו כל-עמי הארץ וישתהו: **13** על-מפלתו ישכנו כל-ענף השמים ואל-פארתיו היו כל חית השדה: **14** למען אשר לא-יגבהו בקומתם כל-עצי-מים ולא-יתנו את-צמרתם אל-בין עבתיים ולא-יעמדו אליהם בגבהם כל-שתי מים כי-כלם נתנו למות אל-ארץ תחתית בתוך בני אדם אל-יורדי בור: **15** כה-אמר אדני יהוה ביום רדתו שאולה האבלתי כסתי עליו את-תהום ואמנע נהרותיה ויכלאו מים רבים ואקדר עליו לבנון וכל-עצי השדה עליו עלפה: **16** מקול מפלתו הרעשתי גוים בהורדי אתו שאולה את-יורדי בור וינחמו בארץ תחתית כל-עצי-עדן מבחר ושוב-לבנון כל-שתי מים: **17** גם-הם אתו ירדו שאולה אל-חללי-חרב וזרעו ישבו בצלו בתוך גוים: **18** אל-מי דמית ככה בכבוד ובגדל בעצי-עדן והורדת את-עצי-עדן אל-ארץ תחתית בתוך ערלים תשכב את-חללי-חרב הוא פרעה וכל-המונה נאם אדני יהוה: **19** ויהי בשתי עשרה שנה בשני-עשר חדש באחד לחדש היה דברייהוה אלי לאמר: **20** בן-אדם שא קינה על-פרעה מלך-מצרים ואמרת אליו כפיר גוים נדמית ואתה כתנים בימים ותגה בנהרותיך ותדלח-מים ברגליך ותרפס נהרותם: **21** כה אמר אדני יהוה ופרשתי עליך את-רשתי בקהל עמים רבים והעלוך בחרמי: **22** ונטשתיך בארץ על-פני השדה אטילך והשכנתי עליך כל-ענף השמים והשבעתי ממך חית כל-הארץ: **23** ונתתי את-בשרך על-ההרים ומלאתי הגאיות רמותך: **24** והשקיתי ארץ צפתך מדמך אל-ההרים ואפקים ימלאון ממך: **25** וכסיתי בכבותרך שמים והקדרתי את-ככביהם שמש בענן אכסנו וירח לא-יאיר אורו: **26** כל-מאורי אור בשמים אקדירם עליך ונתתי חשך על-ארצך נאם אדני יהוה: **27** והכעסתי לב עמים רבים בהביאי שברך בגוים על-ארצות אשר לא-ידעתם: **28** והשמותי עליך עמים רבים ומלכיהם ישערו עליך שער בעופפי חרבי על-פניהם וחרדו לרגעים איש לנפשו ביום מפלתך: **29** כי כה אמר אדני יהוה חרב מלך-בבל תבואך: **30** בחרבות גבורים אפיל המונך עריצי גוים כלם ושרדו את-גאון מצרים ונשמד כל-המונה: **31** והאבדתי את-כל-בהמתה מעל מים רבים ולא תדלחם רגל-אדם עוד ופרסות בהמה לא תדלחם: **32** אז אשקיע מימיהם ונהרותם כשמן אולך נאם אדני יהוה: **33** בתתי את-ארץ מצרים שממה ונשמה ארץ ממלאה בהכותי את-כל-יושבי בה וידעו כי-אני יהוה: **34** קינה היא

וקוננה בנות הגוים תקוננה אותה על-מצרים ועל-כל-המונה תקוננה אותה נאם
 אדני יהוה: **פ** 17 ויהי בשתי עשרה שנה בחמשה עשר לחדש היה דברי-יהוה אלי
 לאמר: **18** בן-אדם נהה על-המון מצרים והורדהו אותה ובנות גוים אדרם אל-ארץ
 תחתיות את-יורדי בור: **19** ממי נעמת רדה והשכבה את-ערלים: **20** בתוך חללי-חרב
 יפלו חרב נתנה משכו אותה וכל-המוניה: **21** ידבר-לו אלי גבורים מתוך שאול
 את-עזרוי ירדו שכבו הערלים חללי-חרב: **22** שם אשור וכל-קהלה סביבותיו
 קברתיו כלם חללים הנפלים בחרב: **23** אשר נתנו קברתיה בירכתי-בור ויהי קהלה
 סביבות קברתה כלם חללים נפלים בחרב אשר-נתנו חתית בארץ חיים: **24** שם
 עילם וכל-המונה סביבות קברתה כלם חללים הנפלים בחרב אשר-ירדו ערלים
 אל-ארץ תחתיות אשר נתנו חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם את-יורדי בור: **25**
 בתוך חללים נתנו משכב לה בכל-המונה סביבותיו קברתה כלם ערלים חללי-חרב
 כי-נתן חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם את-יורדי בור בתוך חללים נתן: **26** שם
 משך תבל וכל-המונה סביבותיו קברותיה כלם ערלים מחללי חרב כי-נתנו חתיתם
 בארץ חיים: **27** ולא ישכבו את-גבורים נפלים מערלים אשר ירדו-שאול
 בכלי-מלחמתם ויתנו את-חרבותם תחת ראשיהם ותהי עונתם על-עצמותם כי-חתית
 גבורים בארץ חיים: **28** ואתה בתוך ערלים תשבר ותשכב את-חללי-חרב: **29** שמה
 אדום מלכיה וכל-נשיאיה אשר-נתנו בנבורתם את-חללי-חרב המה את-ערלים
 ישכבו ואת-ירדי בור: **30** שמה נסיכי צפון כלם וכל-צדני אשר-ירדו את-חללים
 בחתיתם מנבורתם בושים וישכבו ערלים את-חללי-חרב וישאו כלמתם את-יורדי
 בור: **31** אותם יראה פרעה ונחם על-כל-**(המונה)** **(המונן)** חללי-חרב פרעה
 וכל-חילו נאם אדני יהוה: **32** כי-נתתי את-**(חתינו)** **(חתינו)** בארץ חיים והשכב בתוך
 ערלים את-חללי-חרב פרעה וכל-המונה נאם אדני יהוה: **פ** **Eze 33** ויהי דברי-יהוה
 אלי לאמר: **2** בן-אדם דבר אל-בני-עמך ואמרת אליהם ארץ כי-אביא עליה חרב
 ולקחו עם-הארץ איש אחד מקציהם ונתנו אתו להם לצפה: **3** וראה את-החרב
 באה על-הארץ ותקע בשופר והזהיר את-העם: **4** ושמע השמע את-קול השופר ולא
 נזהר ותבוא חרב ותקחהו דמו בראשו יהיה: **5** את קול השופר שמע ולא נזהר דמו
 בו יהיה והוא נזהר נפשו מלט: **6** והצפה כי-יראה את-החרב באה ולא-תקע
 בשופר והעם לא-נזהר ותבוא חרב ותקח מהם נפש הוא בעונו נלקח ודמו
 מיד-הצפה אדרש: **7** ואתה בן-אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת מפי דבר
 והזהרת אתם ממני: **8** באמרי לרשע רשע מות תמות ולא דברת להזהיר רשע
 מדרכו הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש: **9** ואתה כי-הזהרת רשע מדרכו
 לשוב ממנה ולא-שב מדרכו הוא בעונו ימות ואתה נפשך הצלת: **10** ואתה
 בן-אדם אמר אל-בית ישראל כן אמרתם לאמר כי-פשעינו וחטאתינו עלינו ובם
 אנחנו נמקים ואיך נחיה: **11** אמר אליהם חייאני נאם אדני יהוה אם-אחפץ במות
 הרשע כי אם-בשוב רשע מדרכו וחיה שובו שובו מדרכיכם הרעים ולמה תמותו
 בית ישראל: **פ** **12** ואתה בן-אדם אמר אל-בני-עמך צדקת הצדיק לא תצילנו ביום
 פשעו ורשעת הרשע לא-יכשל בה ביום שובו מרשעו וצדיק לא יוכל לחיות בה
 ביום חטאתו: **13** באמרי לצדיק חיה יחיה והוא-בטח על-צדקתו ועשה עול
 כל-**(צדקתו)** **(צדקתיו)** לא תזכרנה ובעולו אשר-עשה בו ימות: **14** ובאמרי לרשע
 מות תמות ושב מחטאתו ועשה משפט וצדקה: **15** חבל ישיב רשע גזלה ישלם

בחקות החיים הלך לבלתי עשות עול חיו יחיה לא ימות: **16** כל-**[השאתו]** **[חשאתיו]**
 אשר חטא לא תזכרנה לו משפט וצדקה עשה חיו יחיה: **17** ואמרו בני עמך לא
 יתכן דרך אדני והמה דרכם לא יתכן: **18** בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ומת
 בהם: **19** ובשוב רשע מרשעתו ועשה משפט וצדקה עליהם הוא יחיה: **20** ואמרתם
 לא יתכן דרך אדני איש כדרכיו אשפוט אתכם בית ישראל: **פ** **21** ויהי בשתי
 עשרה שנה בעשרי בחמשה לחדש לגלותנו בא-אלי הפליט מירושלם לאמר הכתה
 העיר: **22** וידיהוה היתה אלי בערב לפני בוא הפליט ויפתח את-פי עדיבוא אלי
 בבקר ויפתח פי ולא נאלמתי עוד: **פ** **23** ויהי דברייהוה אלי לאמר: **24** בן-אדם
 ישבי החרבות האלה על-אדמת ישראל אמרים לאמר אחד היה אברהם ויירש
 את-הארץ ואנחנו רבים לנו נתנה הארץ למורשה: **ס** **25** לכן אמר אליהם כה-אמר
 אדני יהוה על-הדם תאכלו ועינכם תשא אל-גלולכם ודם תשפכו והארץ תירשו:
26 עמדתם על-חרבכם עשיתן תועבה ואיש את-אשת רעהו טמאתם והארץ תירשו:
ס **27** כה-תאמר אלהם כה-אמר אדני יהוה חייאני אם-לא אשר בחרבות בחרב
 יפלו ואשר על-פני השדה לחיה נתתו לאכלו ואשר במצודות ובמערות בדבר
 ימותו: **28** ונתתי את-הארץ שממה ומשמה ונשבת נאון עזה ושממו הרי ישראל
 מאין עובר: **29** וידעו כייאני יהוה בתתי את-הארץ שממה ומשמה על כל-תועבתם
 אשר עשו: **ס** **30** ואתה בן-אדם בני עמך הנדברים בך אצל הקירות ובפתחי הבתים
 ודבריחד את-אחד איש את-אחיו לאמר בארנא ושמעו מה הדבר היוצא מאת
 יהוה: **31** ויבואו אליך כמבואעם וישבו לפניך עמי ושמעו את-דבריך ואותם לא
 יעשו כיעגבים בפיהם המה עשים אחרי בצעם לבם הלך: **32** והנך להם כשיר
 עגבים יפה קול ומטב נגן ושמעו את-דבריך ועשים אינם אותם: **33** ובבאה הנה
 באה וידעו כי נביא היה בתוכם: **ס** **Eze 34** ויהי דברייהוה אלי לאמר: **2** בן-אדם
 הנבא על-דועי ישראל הנבא ואמרת אליהם לרעים כה אמר אדני יהוה הוי
 רעי-ישראל אשר היו רעים אותם הלוא הצאן ירעו הרעים: **3** את-החלב תאכלו
 ואת-הצמר תלבשו הבריאה תזבחו הצאן לא תרעו: **4** את-הנחלות לא חוקתם
 ואת-החולה לא-רפאתם ולנשברת לא חבשתם ואת-הנודחת לא השבתם ואת-האבדת
 לא בקשתם ובחזקה רדיתם אתם ובפרך: **5** ותפוצינה מבלי רעה ותהיינה לאכלה
 לכל-חית השדה ותפוצינה: **6** ישגו צאני בכל-ההרים ועל כל-נגבעה רמה ועל
 כל-פני הארץ נפצו צאני ואין דורש ואין מבקש: **7** לכן רעים שמעו את-דבר יהוה:
8 חייאני נאם אדני יהוה אם-לא יען היות-צאני לבז ותהיינה צאני לאכלה
 לכל-חית השדה מאין רעה ולא-דרשו רעי את-צאני וירעו הרעים אותם ואת-צאני
 לא רעו: **ס** **9** לכן הרעים שמעו דברייהוה: **10** כה-אמר אדני יהוה הנני אל-הרעים
 ודרשתי את-צאני מידם והשבתיים מרעות צאן ולא-ירעו עוד הרעים אותם והצלתי
 צאני מפיהם ולא-תהיון להם לאכלה: **ס** **11** כי כה אמר אדני יהוה הנני-אני
 ודרשתי את-צאני ובקרתים: **12** כבקרת רעה עדרו ביום-היותו בתוך-צאנו נפרשות
 כן אבקר את-צאני והצלתי אתהם מכל-המקומות אשר נפצו שם ביום ענן וערפל:
13 והוצאתים מן-העמים וקבצתיים מן-הארצות והביאתים אל-אדמתם ורעיתים
 אל-הרי ישראל באפיקים ובכל מושבי הארץ: **14** במרעה-טוב ארעה אתם ובהרי
 מרום-ישראל יהיה נוהם שם תרבצנה בנוה טוב ומרעה שמן תרעינה אל-הרי
 ישראל: **15** אני ארעה צאני ואני ארביצם נאם אדני יהוה: **16** את-האבדת אבקש

ואת־הנדחת אשיב ולנשברת אחבש ואת־החולה אחזק ואת־השמנה ואת־החזקה אשמיר ארענה במשפט: **17** ואתנה צאני כה אמר אדני יהוה הנני שפט בין־שה לשה לאילים ולעתודים: **18** המעט מכם המרעה הטוב חרעו ויתר מרעיקם תרמסו ברגליכם ומשקע־מים תשתו ואת הנותרים ברגליכם תרפשו: **19** וצאני מרמס רגליכם תרעינה ומרפש רגליכם תשתינה: **ס 20** לכן כה אמר אדני יהוה אליהם הנני־אני ושפטתי בין־שה בריה ובין שה רזה: **21** יען בצד ובכתף תהדפו ובקרניכם תננחו כל־הנחלות עד אשר הפיצתם אותנה אל־החוצה: **22** והושעתי לצאני ולא־תהיינה עוד לבז ושפטתי בין שה לשה: **23** והקמתי עליהם רעה אחד ורעה אתהן את עבדי דויד הוא ירעה אתם והוא־יהיה להן לרעה: **24** ואני יהוה אהיה להם לאלהים ועבדי דוד נשיא בתוכם אני יהוה דברתי: **25** וכרתי להם ברית שלום והשבתי חיה־רעה מן־הארץ וישבו במדבר לבטח וישנו ביערים: **26** ונתתי אותם וסביבות גבעתי ברכה והורדתי הגשם בעתו גשמי ברכה יהיו: **27** ונתן עץ השדה את־פריו והארץ תתן יבולה והיו על־אדמתם לבטח וידעו כי־אני יהוה בשברי את־מטות עלם והצלתיים מיד העבדים בהם: **28** ולא־יהיו עוד בז לגוים וחית הארץ לא תאכלם וישבו לבטח ואין מחרידי: **29** והקמתי להם מטע לשם ולא־יהיו עוד אספי רעב בארץ ולא־ישאו עוד כלמת הגוים: **30** וידעו כי אני יהוה אלהיהם אתם והמה עמי בית ישראל נאם אדני יהוה: **31** ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם אני אלהיכם נאם אדני יהוה: **פ Eze 35** ויהי דברי־יהוה אלי לאמר: **2** בן־אדם שים פניך על־הר שעיר והנבא עליו: **3** ואמרת לו כה אמר אדני יהוה הנני אליך הר־שעיר ונשיתי ידי עליך ונתתיך שממה ומשמה: **4** עריך חרבה אשים ואתה שממה תהיה וידעת כי־אני יהוה: **5** יען היות לך איבת עולם ותגר את־בני־ישראל על־ידי־חרב בעת אידם בעת עון קץ: **6** לכן חי־אני נאם אדני יהוה כי־לדם אעשך ודם ירדפך אם־לא דם שנאת ודם ירדפך: **7** ונתתי את־הר שעיר לשממה ושממה והכרתי ממנו עבר ושב: **8** ומלאתי את־הריו חלליו גבעותיך וגאותיך וכל־אפיקיך חללי־חרב יפלו בהם: **9** שממות עולם אתנך ועריך לא **(תישבנה)** **[חשבנה]** וידעתם כי־אני יהוה: **10** יען אמרך את־שני הגוים ואת־שתי הארצות לי תהיינה וירשונה ויהוה שם היה: **11** לכן חי־אני נאם אדני יהוה ועשיתי כאפך וכקנאתך אשר עשיתה משנאתיך בם ונודעתי בם כאשר אשפטך: **12** וידעת כי־אני יהוה שמעתי את־כל־נאצותיך אשר אמרת על־הרי ישראל לאמר **(שממה)** **[שממו]** לנו נתנו לאכלה: **13** ותגדילו עלי בפיוכם והעתרתם עלי דבריקם אני שמעתי: **ס 14** כה אמר אדני יהוה כשמח כל־הארץ שממה אעשה־לך: **15** כשמחתך לנחלת בית־ישראל על אשר־שממה כן אעשה־לך שממה תהיה הר־שעיר וכל־אדום כלה וידעו כי־אני יהוה: **פ Eze 36** ואתה בן־אדם הנבא אל־הרי ישראל ואמרת הרי ישראל שמעו דברי־יהוה: **2** כה אמר אדני יהוה יען אמר האויב עליכם האח ובמות עולם למורשה היתה לנו: **3** לכן הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה יען ביען שמות ושאף אתכם מסביב להיותכם מורשה לשארית הגוים ותעלו על־שפת לשון ודבתי־עם: **4** לכן הרי ישראל שמעו דבר־אדני יהוה כה־אמר אדני יהוה להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות ולחרבות השממות ולערים הנעזבות אשר היו לבז וללעג לשארית הגוים אשר מסביב: **ס 5** לכן כה־אמר אדני יהוה אם־לא באש קנאתי דברתי על־שארית הגוים ועל־אדום כלא אשר נתנו־את־ארצי להם

למורשה בשמחת כל-לבב בשאט נפש למען מנרשה לבז: **6** לכן הנבא על-אדמת ישראל ואמרת להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות כה-אמר אדני יהוה הנני בקנאתי ובחמתי דברתי יען כלמת גוים נשאתם: **7** לכן כה אמר אדני יהוה אני נשאתי את-ידי אס-לא הגוים אשר לכם מסביב המה כלמתם ישאו: **8** ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבוא: **9** כי הנני אליכם ופניתי אליכם ונעבדתם ונזרעתם: **10** והרבתי עליכם אדם כל-בית ישראל כלה ונשבו הערים והחרבות תבנינה: **11** והרבתי עליכם אדם ובהמה ורבו ופרו והושבתי אתכם כקדמותיכם והשבתי מראשתיכם וידעתם כי-אני יהוה: **12** והולכתי עליכם אדם את-עמי ישראל וירשוך והיית להם לנחלה ולא-תוסף עוד לשכלם: **ס**

13 כה אמר אדני יהוה יען אמרים לכם אכלת אדם [אתי] ומשכלת [גויך] [גוייך] היית: **14** לכן אדם לא-תאכלי עוד [גוייך] [וגוייך] לא [תכשלי-]תשכלי עוד נאם אדני יהוה: **15** ולא-אשמיע אליך עוד כלמת הגוים וחרפת עמים לא תשאי-עוד [גוייך] [וגוייך] לא-תכשלי עוד נאם אדני יהוה: **ס** **16** ויהי דברי-יהוה אלי לאמר: **17** בן-אדם בית ישראל ישבים על-אדמתם ויטמאו אותה בדרכם ובעלילותם כטמאת הנדה היתה דרכם לפני: **18** ואשפך חמתי עליהם על-הדם אשר-שפכו על-הארץ ובגלוליהם טמאוה: **19** ואפיץ אתם בגוים ויזרו בארצות כדרכם וכעלילותם שפטתים: **20** ויבוא אל-הגוים אשר-באו שם ויחללו את-שם קדשי באמר להם עס-יהוה אלה ומארצו יצאו: **21** ואחמל על-שם קדשי אשר חללוהו בית ישראל בגוים אשר-באו שמה: **ס** **22** לכן אמר לבית-ישראל כה אמר אדני יהוה לא למענכם אני עשה בית ישראל כי אס-לשם-קדשי אשר חללתם בגוים אשר-באתם שם: **23** וקדשתי את-שמי הגדול המחלל בגוים אשר חללתם בתוכם וידעו הגוים כי-אני יהוה נאם אדני יהוה בהקדשי בכם לעיניהם: **24** ולקחתי אתכם מן-הגוים וקבצתי אתכם מכל-הארצות והבאתי אתכם אל-אדמתכם: **25** וזרקתי עליכם מים שהורים ושהרתם מכל טמאותיכם ומכל-גלוליותיכם אשר חללתם: **26** ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי את-לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר: **27** ואת-רוחי אתן בקרבכם ועשיתי את אשר-בחקן תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם: **28** וישבתם בארץ אשר נתתי לאבותיכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים: **29** והושעתי אתכם מכל טמאותיכם וקראתי אל-הדגן והרבתי אתו ולא-אתן עליכם רעב: **30** והרבתי את-פרי העץ ותנובת השדה למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים: **31** וזכרתם את-דרכיכם הרעים ומעלליותיכם אשר לא-טובים ונקטתם בפניכם על עונותיכם ועל תועבותיכם: **32** לא למענכם אני-עשה נאם אדני יהוה יודע לכם בושו והכלמו מדרכיכם בית ישראל: **ס** **33** כה אמר אדני יהוה ביום שהרי אתכם מכל עונותיכם והושבתי את-הערים ונבנו החרבות: **34** והארץ הנשמה תעבד תחת אשר היתה שממה לעיני כל-עובר: **35** ואמרו הארץ הלזו הנשמה היתה כגן-עדן והערים החרבות והנשמות והנהרסות בצורות ישבו: **36** וידעו הגוים אשר ישארו סביבותיכם כי אני יהוה בניתי הנהרסות נטעתי הנשמה אני יהוה דברתי ועשיתי: **ס** **37** כה אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש לבית-ישראל לעשות להם ארבה אתם כצאן אדם: **38** כצאן קדשים כצאן ירושלם במועדיה כן תהיינה הערים החרבות מלאות צאן אדם וידעו כי-אני יהוה: **ס** **Eze 37** היתה עלי ידי-יהוה ויוצאני ברוח יהוה ויניחני בתוך הבקעה והיא

מלאה עצמות: **2** והעבירני עליהם סביב סביב והנה רבות מאד על־פני הבקעה והנה יבשות מאד: **3** ויאמר אלי בן־אדם התחינה העצמות האלה ואמר אדני יהוה אתה ידעת: **4** ויאמר אלי הנבא על־העצמות האלה ואמרת אליהם העצמות היבשות שמעו דברי־יהוה: **5** כה אמר אדני יהוה לעצמות האלה הנה אני מביא בכם רוח וחיותם: **6** ונתתי עליכם גדים והעלתי עליכם בשר וקרמתי עליכם עור ונתתי בכם רוח וחיותם וידעתם כי־אני יהוה: **7** ונבאתי כאשר צויתי ויהי־קול כהנבאי והנה־רעש ותקרבו עצמות עצם אל־עצמו: **8** וראיתי והנה־עליהם גדים ובשר עלה ויקרם עליהם עור מלמעלה ורוח אין בהם: **9** ויאמר אלי הנבא אל־הרוח הנבא בן־אדם ואמרת אל־הרוח כה־אמר אדני יהוה מארבע רוחות באי הרוח ופחי בהרוגים האלה ויחיו: **10** והנבאתי כאשר צוני ותבוא בהם הרוח ויחיו ויעמדו על־הגלילהם חיל גדול מאד־מאד: **11** ויאמר אלי בן־אדם העצמות האלה כל־בית ישראל המה הנה אמרים יבשו עצמותינו ואבדה תקותנו נגזרנו לנו: **12** לכן הנבא ואמרת אליהם כה־אמר אדני יהוה הנה אני פתח את־קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם עמי והנבאתי אתכם אל־אדמת ישראל: **13** וידעתם כי־אני יהוה בפתחי את־קברותיכם ובהעלותי אתכם מקברותיכם עמי: **14** ונתתי רוחי בכם וחיותם והנחתי אתכם על־אדמתכם וידעתם כי־אני יהוה דברתי ועשיתי נאם־יהוה: **15** ויהי דברי־יהוה אלי לאמר: **16** ואתה בן־אדם קח־לך עץ אחד וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל (חברו) (חבריו) ולקח עץ אחד וכתב עליו ליוסף עץ אפרים וכל־בית ישראל (חברו) (חבריו): **17** וקרב אתם אחד אל־אחד לך לעץ אחד והיו לאחדים בידך: **18** וכאשר יאמרו אליך בני עמך לאמר הלוא־אתניד לנו מה־אלה לך: **19** דבר אלהם כה־אמר אדני יהוה הנה אני לקח את־עץ יוסף אשר ביד־אפרים ושבטי ישראל (חברו) (חבריו) ונתתי אותם עליו את־עץ יהודה ועשיתם לעץ אחד והיו אחד ביד: **20** והיו העצים אשר־תכתב עליהם בידך לעיניהם: **21** ודבר אליהם כה־אמר אדני יהוה הנה אני לקח את־בני ישראל מבין הגוים אשר הלכו־שם וקבצתי אתם מסביב והנבאתי אותם אל־אדמתם: **22** ועשיתי אתם לגוי אחד בארץ בהרי ישראל ומלך אחד יהיה לכלם למלך ולא (יהיה) (יהיו) עוד לשני גוים ולא יחצו עוד לשתי ממלכות עוד: **23** ולא ישמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם והושעתי אתם מכל מושבתיהם אשר חטאו בהם וטהרתי אותם והי־לי לעם ואני אהיה להם לאלהים: **24** ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכלם ובמשפטי ילכו וחקתי ישמרו ועשו אותם: **25** וישבו על־הארץ אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו־בה אבותיכם וישבו עליה המה ובניהם ובני בניהם עד־עולם ודוד עבדי נשיא להם לעולם: **26** וכרתי להם ברית שלום ברית עולם יהיה אותם ונתתים והרביתי אותם ונתתי את־מקדשי בתוכם לעולם: **27** והיה משכני עליהם והייתי להם לאלהים והמה יהי־לי לעם: **28** וידעו הגוים כי אני יהוה מקדש את־ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם: **29** ויהי דברי־יהוה אלי לאמר: **2** בן־אדם שים פניך אל־גוג ארץ המנוג נשיא ראש משך ותבל והנבא עליו: **3** ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותבל: **4** ושובבתיך ונתתי חחים בלחיך והוצאתי אותך ואת־כל־חילך סוסים ופרשים לבשי מכלול כלם קהל רב צנה ומגן תפשי חרבות כלם: **5** פרס כוש ופוט אתם כלם מגן וכובע: **6** גמר וכל־אגפיה בית תוגרמה ירכתי צפון ואת־כל־אגפיו עמים

רבים אתך: 7 הכן והכן לך אתה וכל-קהלך הנקהלים עליך והיית להם למשמר: 8 מימים רבים תפקד באחרית השנים תבוא אל-ארץ משובבת מחרב מקבצת מעמים רבים על הרי ישראל אשר-היו לחרבה תמיד והיא מעמים הוצאה וישבו לבטח כלם: 9 ועלית כשאה תבוא כענן לכסות הארץ תהיה אתה וכל-אגפך ועמים רבים אותך: ס 10 כה אמר אדני יהוה והיה ביום ההוא יעלו דברים על-לבבך וחשבת מחשבת רעה: 11 ואמרת אעלה על-ארץ פרוזת אבוא השקטים ישיבי לבטח כלם ישיבים באין חומה ובריה ודלחים אין להם: 12 לשלל שלל ולבו בז להשיב ירך על-חרבות נושבת ואל-עם מאסף מגוים עשה מקנה וקנין ישיבי על-טבור הארץ: 13 שבא ודרך וסחרי תרשיש וכל-כפריה יאמרו לך הלשלל שלל אתה בא הלבז בז הקהלת קהלך לשאת כסף וזהב לקחת מקנה וקנין לשלל שלל גדול: ס 14 לכן הנבא בן-אדם ואמרת לגוג כה אמר אדני יהוה הלוא ביום ההוא בשבת עמי ישראל לבטח תדע: 15 ובאת ממקומך מירכתי צפון אתה ועמים רבים אתך רכבי סוסים כלם קהל גדול וחיל רב: 16 ועלית על-עמי ישראל כענן לכסות הארץ באחרית הימים תהיה והבאותיך על-ארצי למען דעת הגוים אתי בהקדשי כך לעיניהם גוג: ס 17 כה-אמר אדני יהוה האתה-הוא אשר-דברתי בימים קדמונים ביד עבדי נביאי ישראל הנבאים בימים ההם שנים להביא אתך עליהם: ס 18 והיה ביום ההוא ביום בוא גוג על-אדמת ישראל נאם אדני יהוה תעלה חמתי באפי: 19 ובקנאתי באש-עברתי דברתי אס-לא ביום ההוא יהיה רעש גדול על אדמת ישראל: 20 ורעשו מפני דגי הים ועוף השמים וחית השדה וכל-הרמש הרמש על-האדמה וכל האדם אשר על-פני האדמה ונהרסו ההרים ונפלו המדרגות וכל-חומה לארץ תפול: 21 וקראתי עליו לכל-הרי חרב נאם אדני יהוה חרב איש באחיו תהיה: 22 ונשפטתי אתו בדבר ובדם ונשם שוטף ואבני אלגביש אש וגפרית אמטיר עליו ועל-אגפיו ועל-עמם רבים אשר אתו: 23 והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי-אני יהוה: ס Eze 39 ואתה בן-אדם הנבא על-גוג ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותבל: 2 ושבתוך וששאתיך והעליתך מירכתי צפון והבאותך על-הרי ישראל: 3 והכיתי קשתך מיד שמאולך וחציך מיד ימינך אפיל: 4 על-הרי ישראל תפול אתה וכל-אגפך ועמים אשר אתך לעיש צפור כל-כנף וחית השדה נתתיך לאכלה: 5 על-פני השדה תפול כי אני דברתי נאם אדני יהוה: 6 ושלחתי-אש במגוג ובישבי האיים לבטח וידעו כי-אני יהוה: 7 ואת-שם קדשי אודיע בתוך עמי ישראל ולא-אחל את-שם-קדשי עוד וידעו הגוים כי-אני יהוה קדוש בישראל: 8 הנה באה ונהיתה נאם אדני יהוה הוא היום אשר דברתי: 9 ויצאו ישיבי ערי ישראל ובערו והשיקו בנשק ומנן וצנה בקשת ובחצים ובמקל יד וברמח ובערו בהם אש שבע שנים: 10 ולא-ישאו עצים מן-השדה ולא יחטבו מן-היערים כי בנשק יבערו-אש ושללו את-שלליהם ובזזו את-בזויהם נאם אדני יהוה: ס 11 והיה ביום ההוא אתן לגוג מקום-שם קבר בישראל גי העברים קדמת הים וחסמת היא את-העברים וקברו שם את-גוג ואת-כל-המונה וקראו גיא המון גוג: 12 וקברום בית ישראל למען טהר את-הארץ שבעה חדשים: 13 וקברו כל-עם הארץ והיה להם לשם יום הכבדי נאם אדני יהוה: 14 ואנשי תמיד יבדילו עברים בארץ מקברים את-העברים את-הנותרים על-פני הארץ לטהרה מקצה שבעה-חדשים יחקרו: 15 ועברו העברים בארץ וראה

עצם אדם ובנה אצלו ציון עד קברו אתו המקברים אל-גיא המון גוג: **16** וגם שם-עיר המונה וטהרו הארץ: **ס 17** ואתה בן-אדם כה-אמר אדני יהוה אמר לצפור כל-כנף ולכל חית השדה הקבצו ובאו האספו מסביב על-זבחי אשר אני זבח לכם זבח גדול על הרי ישראל ואכלתם בשר ושתייתם דם: **18** בשר גבורים תאכלו ודם-נשיאי הארץ תשתו אילים כרים ועתודים פרים מריאי בשן כלם: **19** ואכלתם-חלב לשבעה ושתייתם דם לשכרון מזבחי אשר-זבחתני לכם: **20** ושבעתם על-שלחני סוס ורכב גבור וכל-איש מלחמה נאם אדני יהוה: **21** ונתתי את-כבודי בנוים וראו כל-הגוים את-משפטי אשר עשיתי ואת-ידי אשר-שמתי בהם: **22** וידעו בית ישראל כי אני יהוה אלהיהם מן-היום והוא והלאה: **23** וידעו הגוים כי בעונם גלו בית-ישראל על אשר מעלו-בי ואסתר פני מהם ואתנם ביד צריהם ויפלו בחרב כלם: **24** כשמאתם וכפשעיהם עשיתי אתם ואסתר פני מהם: **ס 25** לכן כה אמר אדני יהוה עתה אשיב את-**[שבית]** **[שבות]** יעקב ורחמתי כל-בית ישראל וקנאתי לשם קדשי: **26** ונשו את-כלמתם ואת-כל-מעלם אשר מעלו-בי בשבתם על-אדמתם לבטח ואין מחירי: **27** בשוכבי אותם מן-העמים וקבצתי אתם מארצות איביהם ונקדשתי במ לעיני הגוים רבים: **28** וידעו כי אני יהוה אלהיהם בהגלותי אתם אל-הגוים וכנסתים על-אדמתם ולא-אותיר עוד מהם שם: **29** ולא-אסתיר עוד פני מהם אשר שפכתי את-רוחי על-בית ישראל נאם אדני יהוה: **פ Eze 40** בעשרים וחמש שנה לגלותנו בראש השנה בעשור לחדש בארבע עשרה שנה אחר אשר הכתה העיר בעצם היום הזה היתה עלי ידי-יהוה ויבא אתי שמה: **2** במראות אלהים הביאני אל-ארץ ישראל ויניחני אל-הר גבה מאד ועליו כמבנה-עיר מננב: **3** ויביא אותי שמה והנה-איש מראהו כמראה נחשת ופתיל-פשתים בידו וקנה המדה והוא עמד בשער: **4** וידבר אלי האיש בן-אדם ראה בעיניך ובאזניך שמע ושים לבך לכל אשר-אני מראה אותך כי למען הראותכה הבאתה הנה הגד את-כל-אשר-אתה ראה לבית ישראל: **5** והנה חומה מחוץ לבית סביב סביב וביד האיש קנה המדה שש-אמות באמה וטפח וימד את-רחב הבנין קנה אחד וקומה קנה אחד: **6** ויבוא אל-שער אשר פניו דרך הקדימה ויעל **[במעלותו]** **[במעלותיו]** וימד את-סף השער קנה אחד רחב ואת סף אחד קנה אחד רחב: **7** והתא קנה אחד ארך וקנה אחד רחב ובין התאים חמש אמות וסף השער מאצל אולם השער מהבית קנה אחד: **8** וימד את-אלם השער מהבית קנה אחד: **9** וימד את-אלם השער שמנה אמות **[ואילו]** **[ואילין]** שתיים אמות ואלם השער מהבית: **10** ותאי השער דרך הקדים שלשה מפה ושלשה מפה מדה אחת לשלשתם ומדה אחת לאילם מפה ומפו: **11** וימד את-רחב פתח-השער עשר אמות ארך השער שלוש עשרה אמות: **12** ונבול לפני התאות אמה אחת ואמה-אחת נבול מפה והתא שש-אמות מפו ושש אמות מפו: **13** וימד את-השער מנג התא לנגו רחב עשרים וחמש אמות פתח נגד פתח: **14** ויעש את-אילים ששים אמה ואל-איל החצר השער סביב סביב: **15** ועל פני השער **[היאיתון]** **[האיתון]** על-לפני אלם השער הפנימי חמשים אמה: **16** וחלונות אטמות אל-התאים ואל אליהמה לפנימה לשער סביב סביב וכן לאלמות וחלונות סביב סביב לפנימה ואל-איל תמרים: **17** ויביאני אל-החצר החיצונה והנה לשכות ורצפה עשוי לחצר סביב סביב שלשים לשכות אל-הרצפה: **18** והרצפה אל-כתף השערים לעמת ארך השערים הרצפה התחתונה:

19 וימד רחב מלפני השער התחתונה לפני החצר הפנימי מחוץ מאה אמה הקדים והצפון: 20 והשער אשר פניו דרך הצפון לחצר החיצונה מדר ארכו ורחבו: 21 [ותאו] [ותאיו] שלושה מפו ושלושה מפו [ואילו] [ואיליו] [ואלמיו] [ואלמיו] היה כמדת השער הראשון חמשים אמה ארכו ורחב חמש ועשרים באמה: 22 [וחלונו] [וחלוניו] [ואלמיו] [ואלמו] [ותמרו] [ותמרו] כמדת השער אשר פניו דרך הקדים ובמעלות שבע יעלו-בו [ואילמו] [ואילמו] לפניהם: 23 ושער לחצר הפנימי נגד השער לצפון ולקדים וימד משער אל-שער מאה אמה: 24 ויולכני דרך הדרום והנה-שער דרך הדרום ומדר [אילו] [אילו] [ואילמו] [ואילמו] כמדות האלה: 25 וחלונים לו [ואילמו] [ואילמיו] סביב סביב כהחלונות האלה חמשים אמה ארך ורחב חמש ועשרים אמה: 26 ומעלות שבעה [עלותו] [עלותיו] [ואלמו] [ואלמיו] לפניו ותמרים לו אחד מפו ואחד מפו אל-[אילו] [אילו]: 27 ושער לחצר הפנימי דרך הדרום וימד משער אל-השער דרך הדרום מאה אמות: 28 ויבאני אל-הצר הפנימי בשער הדרום וימד את-השער הדרום כמדות האלה: 29 [ותאו] [ותאיו] [ואילו] [ואיליו] [ואלמיו] [ואלמו] כמדות האלה וחלונות לו [ואלמו] [ואלמיו] סביב סביב חמשים אמה ארך ורחב עשרים וחמש אמות: 30 ואלמות סביב סביב ארך חמש ועשרים אמה ורחב חמש אמות: 31 ואלמו אל-הצר החיצונה ותמרים אל-[אילו] [אילו] ומעלות שמונה [מעלו] [מעליו]: 32 ויבאני אל-הצר הפנימי דרך הקדים וימד את-השער כמדות האלה: 33 [ותאו] [ותאיו] [ואלו] [ואליו] [ואלמו] [ואלמיו] כמדות האלה וחלונות לו [ואלמו] [ואלמיו] סביב סביב ארך חמשים אמה ורחב חמש ועשרים אמה: 34 [ואלמו] [ואלמיו] לחצר החיצונה ותמרים אל-[אלו] [אלו] [ואליו] מפו ומפו ושמונה מעלות [מעלו] [מעליו]: 35 ויבאני אל-שער הצפון ומדר כמדות האלה: 36 [תאו] [תאיו] [אלו] [אליו] [ואלמו] [ואלמיו] וחלונות לו סביב סביב ארך חמשים אמה ורחב חמש ועשרים אמה: 37 [ואילו] [ואיליו] לחצר החיצונה ותמרים אל-[אילו] [אילו] מפו ומפו ושמונה מעלות [מעלו] [מעליו]: 38 ולשכה ופתחה באילים השערים שם ידיו את-העלה: 39 ובאלם השער שנים שלחנות מפו ושנים שלחנות מפה לשחוט אליהם העולה והחטאת והאשם: 40 ואל-הכתף מחוצה לעולה לפתח השער הצפונה שנים שלחנות ואל-הכתף האחרת אשר לאלם השער שנים שלחנות: 41 ארבעה שלחנות מפה וארבעה שלחנות מפה לכתף השער שמונה שלחנות אליהם ישחטו: 42 וארבעה שלחנות לעולה אבני גזית ארך אמה אחת וחצי ורחב אמה אחת וחצי וגבה אמה אחת אליהם ויניחו את-הכלים אשר ישחטו את-העולה בם והזבח: 43 והשפתים טפה אחד מוכנים בבית סביב סביב ואל-השלחנות בשר הקרבן: 44 ומחוצה לשער הפנימי לשכות שרים בחצר הפנימי אשר אל-כתף שער הצפון ופניהם דרך הדרום אחד אל-כתף שער הקדים פני דרך הצפון: 45 וידבר אלי זה הלשכה אשר פניה דרך הדרום לכהנים שמרי משמרת הבית: 46 והלשכה אשר פניה דרך הצפון לכהנים שמרי משמרת המזבח המה בני-צדוק הקרבים מבני-לוי אליהוה לשרתו: 47 וימד את-הצר ארך מאה אמה ורחב מאה אמה מרבעת והמזבח לפני הבית: 48 ויבאני אל-אלם הבית וימד אל אלם חמש אמות מפה וחמש אמות מפה ורחב השער שלש אמות מפו ושלוש אמות מפו: 49 ארך האלם עשרים אמה ורחב עשתי עשרה אמה ובמעלות אשר יעלו אליו ועמדים אל-האילים אחד מפה ואחד מפה:

Eze 41 ויביאני אל-ההיכל וימד את-האילים שש-אמות רחב-מפו ושש-אמות-רחב מפו רחב האהל: ² ורחב הפתח עשר אמות וכתפות הפתח חמש אמות מפו וחמש אמות מפו וימד ארכו ארבעים אמה ורחב עשרים אמה: ³ ובא לפנימה וימד איל-הפתח שתיים אמות והפתח שש אמות ורחב הפתח שבע אמות: ⁴ וימד את-ארכו עשרים אמה ורחב עשרים אמה אל-פני ההיכל ויאמר אלי זה קדש הקדשים: ⁵ וימד קיר-הבית שש אמות ורחב הצלע ארבע אמות סביב סביב לבית סביב: ⁶ והצלעות צלע אל-צלע שלוש ושלשים פעמים ובאות בקיר אשר-לבית לצלעות סביב סביב להיות אחוּזים ולא-יהיו אחוּזים בקיר הבית: ⁷ ורחבה ונסבה למעלה למעלה לצלעות כי מוסב-הבית למעלה למעלה סביב סביב לבית על-כן רחב-לבית למעלה וכן התחתונה יעלה על-העליונה לתיכונה: ⁸ וראיתי לבית גבה סביב סביב **[מיסדות]** **[מוסדות]** הצלעות מלו הקנה שש אמות אצילה: ⁹ רחב הקיר אשר-לצלע אל-החויץ חמש אמות ואשר מנח בית צלעות אשר לבית: ¹⁰ ובין הלשכות רחב עשרים אמה סביב לבית סביב סביב: ¹¹ ופתח הצלע למנח פתח אחד דרך הצפון ופתח אחד לדרום ורחב מקום המנח חמש אמות סביב סביב: ¹² והבנין אשר אל-פני הגזרה פאת דרך-הים רחב שבעים אמה וקיר הבנין חמש-אמות רחב סביב סביב וארכו תשעים אמה: ¹³ ומדד את-הבית ארך מאה אמה והגזרה והבניה וקירותיה ארך מאה אמה: ¹⁴ ורחב פני הבית והגזרה לקדים מאה אמה: ¹⁵ ומדד ארך-הבנין אל-פני הגזרה אשר על-אחריה **[ואתוקיהא]** **[ואתיקיהא]** מפו ומפו מאה אמה וההיכל הפנימי ואלמו החצר: ¹⁶ הספים והחלונים האשמות והאתיקים סביב לשלשתם נגד הסף שחוף עץ סביב סביב והארץ עד-החלנות והחלנות מכסות: ¹⁷ על-מעל הפתח ועד-הבית הפנימי ולחויץ ואל-כל-הקיר סביב סביב בפנימי ובחיצון מדות: ¹⁸ ועשוי כרובים ותמרים ותמרה בין-כרוב לכרוב ושניים פנים לכרוב: ¹⁹ ופני אדם אל-התמרה מפו ופני-כפיר אל-התמרה מפו עשוי אל-כל-הבית סביב סביב: ²⁰ מהארץ עד-מעל הפתח הכרובים והתמרים עשויים וקיר ההיכל: ²¹ ההיכל מזוזה רבעה ופני הקדש המראה כמראה: ²² המזבח עץ שלוש אמות גבה וארכו שתיים-אמות ומקצעותיו לו וארכו וקירתיו עץ וידבר אלי זה השלחן אשר לפני יהוה: ²³ ושתיים דלתות להיכל ולקדש: ²⁴ ושתיים דלתות לדלתות שתיים מוסבות דלתות שתיים לדלת אחת ושתי דלתות לאחרת: ²⁵ ועשויה אליהן אל-דלתות ההיכל כרובים ותמרים כאשר עשויים לקירות ועב עץ אל-פני האולם מהחויץ: ²⁶ וחלונים אשמות ותמרים מפו ומפו אל-כתפות האולם וצלעות הבית והעבים: **Eze 42** ויוצאני אל-החצר החיצונה הדרך דרך הצפון ויבאני אל-הלשכה אשר נגד הגזרה ואשר-נגד הבנין אל-הצפון: ² אל-פני-ארך אמות המאה פתח הצפון והרחב חמשים אמות: ³ נגד העשרים אשר לחצר הפנימי ונגד רצפה אשר לחצר החיצונה אתיק אל-פני-אתיק בשלשים: ⁴ ולפני הלשכות מהלך עשר אמות רחב אל-הפנימית דרך אמה אחת ופתחיהם לצפון: ⁵ והלשכות העליונות קצרות כיווכלו אתיקים מהנה מהתחתנות ומהתכנות בנין: ⁶ כי משלשות הנה ואין להן עמודים כעמודי החצרות על-כן נאצל מהתחתנות ומהתיכנות מהארץ: ⁷ וגדר אשר-לחויץ לעמת הלשכות דרך החצר החיצונה אל-פני הלשכות ארכו חמשים אמה: ⁸ כיו-ארך הלשכות אשר לחצר החיצונה חמשים אמה והנה על-פני ההיכל מאה אמה: ⁹ **[ומתחתה]** **[לשכות]**

[ומתחת] [הלשכות] האלה [המבוא] [המביא] מהקדים בבאו להנה מהחצר החצנה:
 10 ברחב גדר החצר דרך הקדים אלפני הנזרה ואלפני הבנין לשכות: 11 ודרך
 לפניהם כמראה הלשכות אשר דרך הצפון כארכן כן רחבן וכל מוצאיהן
 וכמשפטיהן וכפתחיהן: 12 וכפתחי הלשכות אשר דרך הדרום פתח בראש דרך
 דרך בפני הגדרת הגינה דרך הקדים בבואן: 13 ויאמר אלי לשכות הצפון לשכות
 הדרום אשר אלפני הנזרה הנה לשכות הקדש אשר יאכלושם הכהנים
 אשר-קרובים ליהוה קדשי הקדשים שם יניחו קדשי הקדשים והמנחה והחטאת
 והאשם כי המקום קדש: 14 בבאם הכהנים ולא-יצאו מהקדש אלה-חצר החיצונה
 ושם יניחו בנדיהם אשר-ישרתו בהן כיקדש הנה [ילבשו] [ולבשו] בגדים אחרים
 וקרבו אל-אשר לעם: 15 וכלה את-מדות הבית הפנימי והוציאני דרך השער אשר
 פניו דרך הקדים ומדרו סביב סביב: 16 מדרד רוח הקדים בקנה המדה
 חמש-אמות] [מאות] קנים בקנה המדה סביב: 17 מדרד רוח הצפון חמש-מאות קנים
 בקנה המדה סביב: 18 את רוח הדרום מדרד חמש-מאות קנים בקנה המדה: 19 סבב
 אל-רוח הים מדרד חמש-מאות קנים בקנה המדה: 20 לארבע רוחות מדרו חומה לו
 סביב סביב ארך חמש מאות ורחב חמש מאות להבדיל בין הקדש לחל: [Eze 43]
 ויולכני אל-השער שער אשר פנה דרך הקדים: 2 והנה כבוד אלהי ישראל בא
 מדרך הקדים וקולו כקול מים רבים והארץ האירה מכבודו: 3 וכמראה המראה
 אשר ראיתי כמראה אשר-ראיתי בבאי לשחת את-העיר ומראות כמראה אשר
 ראיתי אל-נהר-כבר ואפל אלפני: 4 וכבוד יהוה בא אל-הבית דרך שער אשר
 פניו דרך הקדים: 5 ותשאני רוח ותביאני אלה-חצר הפנימי והנה מלא כבוד-יהוה
 הבית: 6 ואשמע מדבר אלי מהבית ואיש היה עמד אצלי: 7 ויאמר אלי בן-אדם
 את-מקום כסאי ואת-מקום כפות רגלי אשר אשכנשם בתוך בני-ישראל לעולם ולא
 ישמאו עוד בית-ישראל שם קדשי המה ומלכיהם בזנותם ובפגרי מלכיהם במותם:
 8 בתתם ספם את-ספי ומזוזתם אצל מזוזתי והקיר בניי וביניהם ושמאו את-שם
 קדשי בתועבותם אשר עשו ואכל אתם באפי: 9 עתה ירחקו את-זנותם ופגרי
 מלכיהם ממני ושכנתי בתוכם לעולם: ס 10 אתה בן-אדם הגד את-בית-ישראל
 את-הבית ויכלמו מעונותיהם ומדרו את-תכנית: 11 ואם-נכלמו מכל אשר-עשו צורת
 הבית ותכונתו ומוצאיו ומובאיו וכל-צורתו ואת כל-חקתיו וכל-[צורתו] [צורתיו]
 וכל-[תורתו] [תורתיו] הודע אותם וכתב לעיניהם וישמרו את-כל-צורתו
 ואת-כל-חקתיו ועשו אותם: 12 זאת תורת הבית על-ראש ההר כל-גבולו סביב
 סביב קדש קדשים הנה-זאת תורת הבית: 13 ואלה מדות המזבח באמות אמה אמה
 וטפח וחיך האמה ואמה-רחב וגבולה אל-שפתה סביב זרת האחד וזה גב המזבח:
 14 ומחיק הארץ עדי-העזרה התחתונה שטים אמות ורחב אמה אחת ומהעזרה
 הקטנה עדי-העזרה הגדולה ארבע אמות ורחב האמה: 15 וההראל ארבע אמות
 [ומהאראיל] [ומהאריאל] ולמעלה הקרנות ארבע: 16 [והאראיל] [והאריאל] שטים
 עשרה ארך בשטים עשרה רחב רבוע אל ארבעת רבעיו: 17 והעזרה ארבע עשרה
 ארך בארבע עשרה רחב אל ארבעת רבעיה והגבול סביב אותה חצי האמה
 והחיק-לה אמה סביב ומעלתה פנות קדים: 18 ויאמר אלי בן-אדם כה אמר אדני
 יהוה אלה חקת המזבח ביום העשותו להעלות עליו עולה ולזרק עליו דם: 19
 ונתתה אל-הכהנים הלויים אשר הם מזרע צדוק הקרבים אלי נאם אדני יהוה

לשרתני פר בן־בקר לחטאת: ²⁰ ולקחת מדמו ונתתה על־ארבע קרנתיו ואל־ארבע פנות העזרה ואל־הגבול סביב וחטאת אותו וכפרתהו: ²¹ ולקחת את הפר החטאת ושרפו במפקד הבית מחוץ למקדש: ²² וביום השני תקריב שעיר־עזים תמים לחטאת וחטאו את־המזבח כאשר חטאו בפר: ²³ בכל־ותך מחטא תקריב פר בן־בקר תמים ואיל מן־הצאן תמים: ²⁴ והקרבתם לפני יהוה והשליכו הכהנים עליהם מלח והעלו אותם עלה ליהוה: ²⁵ שבעת ימים תעשה שעיר־חטאת ליום ופר בן־בקר ואיל מן־הצאן תמימים יעשו: ²⁶ שבעת ימים יכפרו את־המזבח וטהרו אתו ומלאו **יִדו** **יִדיו**: ²⁷ ויכלו את־הימים **ס** והיה ביום השמיני והלאה יעשו הכהנים על־המזבח את־עולותיכם ואת־שלמיכם ורצאתי אתכם נאם אדני יהוה: **ס**

Eze 44 וישב אתי דרך שער המקדש החיצון הפנה קדים והוא סגור: ² ויאמר אלי יהוה השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש לא־יבא בו כי יהוה אלהי־ישראל בא בו והיה סגור: ³ את־הנשיא נשיא הוא ישב־בו **לֹא־כֹל־לְאֹכְלֵי־לֶחֶם** לפני יהוה מדרך אלם השער יבוא ומדרכו יצא: ⁴ ויביאני דרך־שער הצפון אל־פני הבית וארא והנה מלא כבוד־יהוה את־בית יהוה ואפל אל־פני: ⁵ ויאמר אלי יהוה בן־אדם שים לבך וראה בעיניך ובאזניך שמע את כל־אשר אני מדבר אתך לכל־חקות בית־יהוה ולכל־**תֹּרָתוֹ** **תֹּרָתוֹ** ושמת לבך למבוא הבית בכל מוצאי המקדש: ⁶ ואמרת אל־מרי אל־בית ישראל כה אמר אדני יהוה רב־לכם מכל־תועבותיכם בית ישראל: ⁷ בהביאכם בני־נכר ערל־לב וערלי בשר להיות במקדשי לחללו את־ביתי בהקריבכם את־לחמי חלב ודם ויפרו את־בריתי אל כל־תועבותיכם: ⁸ ולא שמרתם משמרת קדשי ותשימון לשמרי משמרת במקדשי לכם: ⁹ כה־אמר אדני יהוה כל־בן־נכר ערל לב וערל בשר לא יבוא אל־מקדשי לכל־בן־נכר אשר בתוך בני ישראל: ¹⁰ כי אס־הלוים אשר רחקו מעלי בתעות ישראל אשר תעו מעלי אחרי גלוליהם ונשאו עונם: ¹¹ והיו במקדשי משרתים פקות אל־שערי הבית ומשרתים את־הבית המה ישחטו את־העלה ואת־הזבח לעם והמה יעמדו לפניהם לשרתם: ¹² יען אשר ישרתו אותם לפני גלוליהם והיו לבית־ישראל למכשול עון על־כן נשאתי ידי עליהם נאם אדני יהוה ונשאו עונם: ¹³ ולא־יגשו אלי לכהן לי ולגשת על־כל־קדשי אל־קדשי הקדשים ונשאו כלמתם ותועבותם אשר עשו: ¹⁴ ונתתי אותם שמרי משמרת הבית לכל עבדתו ולכל אשר יעשה בו: **פ** ¹⁵ והכהנים הלויים בני צדוק אשר שמרו את־משמרת מקדשי בתעות בני־ישראל מעלי המה יקרבו אלי לשרתני ועמדו לפני להקריב לי חלב ודם נאם אדני יהוה: ¹⁶ המה יבאו אל־מקדשי והמה יקרבו אל־שלחני לשרתני ושמרו את־משמרת: ¹⁷ והיה בבואם אל־שערי החצר הפנימית בגדי פשתים ילבשו ולא־יעלה עליהם צמר בשרתם בשערי החצר הפנימית וביתה: ¹⁸ פארי פשתים יהיו על־ראשם ומכנסי פשתים יהיו על־מתניהם לא יחגרו ביזע: ¹⁹ ובצאתם אל־החצר החיצונה אל־החצר החיצונה אל־העם יפשטו את־בגדיהם אשר־המה משרתם בם והניחו אותם בלשכת הקדש ולבשו בגדים אחרים ולא־יקדשו את־העם בבגדיהם: ²⁰ וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו כסום יכסמו את־ראשיהם: ²¹ ויין לא־ישתו כל־כהן בבואם אל־החצר הפנימית: ²² ואלמנה וגרושה לא־יקחו להם לנשים כי אס־בתולת מזרע בית ישראל והאלמנה אשר תהיה אלמנה מכהן יקחו: ²³ ואת־עמי יורו בין קדש לחל ובין־טמא לטהור יודעם: ²⁴ ועל־ריב המה יעמדו

[לשפט] **[למשפט]** במשפטי **[ושפטהו]** **[ישפטהו]** ואת־תורתִי ואת־חקתי בכל־מועדי ישמרו ואת־שבֹתותי יקדשו: **25** ואל־מת אדם לא יבוא לשמאה כי אס־לאב ולאם ולבן ולבת לאח ולאחות אשר־לא־היתה לאיש ישמאו: **26** ואחרי טהרתו שבעת ימים יספרו־לו: **27** וביום באו אל־הקדש אל־החצר הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאתו נאם אדני יהוה: **28** והיתה להם לנחלה אני נחלתם ואחזה לא־תתנו להם בישראל אני אחזתם: **29** המנחה והחטאת והאשם המה יאכלום וכל־חרם בישראל להם יהיה: **30** וראשית כל־בכורי כל וכל־תרומת כל מכל תרומותיכם לכהנים יהיה וראשית ערסותיכם תתנו לכהן להניח ברכה אל־ביתך: **31** כל־נבלה וטרפה מן־העוף ומן־הבהמה לא יאכלו הכהנים: **32** **[Eze 45]** ובהפילכם את־הארץ בנחלה תרימו תרומה ליהוה קדש מן־הארץ ארך חמשה ועשרים אלף ארך ורחב עשרה אלף קדשהוא בכל־גבולה סביב: **2** יהיה מזה אל־הקדש חמש מאות בחמש מאות מרבע סביב וחמשים אמה מגרש לו סביב: **3** ומן־המדה הזאת תמוד ארך **[חמש]** **[חמשה]** ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים ובו־יהיה המקדש קדש קדשים: **4** קדש מן־הארץ הוא לכהנים משרתי המקדש יהיה הקרבים לשרת את־יהוה והיה להם מקום לבתים ומקדש למקדש: **5** וחמשה ועשרים אלף ארך ועשרת אלפים רחב **[יהיה]** **[והיה]** ללויים משרתי הבית להם לאחזה עשרים לשכת: **6** ואחזת העיר תתנו חמשת אלפים רחב וארך חמשה ועשרים אלף לעמת תרומת הקדש לכל־בית ישראל יהיה: **7** ולנשיא מזה ומזה לתרומת הקדש ולאחזת העיר אל־פני תרומת־הקדש ואל־פני אחזת העיר מפאת־ים ימה ומפאת־קדמה קדימה וארך לעמות אחד החלקים מגבול ים אל־גבול קדימה: **8** לארץ יהיה־לו לאחזה בישראל ולאיונו עוד נשיאי את־עמי והארץ יתנו לבית־ישראל לשבטיהם: **9** כה־אמר אדני יהוה רב־לכם נשיאי ישראל חמס ושד הסירו ומשפט וצדקה עשו הרימו גרשתיכם מעל עמי נאם אדני יהוה: **10** מאזני־צדק ואיפת־צדק ובת־צדק יהי לכם: **11** האיפה והבת תכן אחד יהיה לשאת מעשר החמר הבת ועשירת החמר האיפה אל־החמר יהיה מתכנתו: **12** והשקל עשרים גרה עשרים שקלים חמשה ועשרים שקלים עשרה וחמשה שקל המנה יהיה לכם: **13** זאת התרומה אשר תרימו ששית האיפה מחמר החטים וששיתם האיפה מחמר השערים: **14** וחק השמן הבת השמן מעשר הבת מן־הכר עשרת הבתים חמר כִּי־עשרת הבתים חמר: **15** ושה־אחת מן־הצאן מן־המאתים ממשקה ישראל למנחה ולעולה ולשלמים לכפר עליהם נאם אדני יהוה: **16** כל העם הארץ יהיו אל־התרומה הזאת לנשיא בישראל: **17** ועל־הנשיא יהיה העולות והמנחה והנסך בחגים ובחדשים ובשבֹתות בכל־מועדי בית ישראל הוא־יעשה את־החטאת ואת־המנחה ואת־העולה ואת־השלמים לכפר בעד בית־ישראל: **18** כה־אמר אדני יהוה בראשון באחד לחדש תקח פרי־בן־בקר תמים וחטאת את־המקדש: **19** ולקח הכהן מדם החטאת ונתן אל־מזוזת הבית ואל־ארבע פנות העזרה למזבח ועל־מזוזת שער החצר הפנימית: **20** וכן תעשה בשבעה בחדש מאיש שנה ומפתי וכפרתם את־הבית: **21** בראשון בארבעה עשר יום לחדש יהיה לכם הפסח חג שבעות ימים מצות יאכל: **22** ועשה הנשיא ביום ההוא בעדו ובעד כל־עם הארץ פר חטאת: **23** ושבעת ימי־החג יעשה עולה ליהוה שבעת פרים ושבעת אילים תמימם ליום שבעת הימים וחטאת שער עזים ליום: **24** ומנחה איפה לפר ואיפה לאיל יעשה ושמן הין לאיפה: **25** בשביעי בחמשה עשר יום

לחדש בחג יעשה כאלה שבעת הימים כחטאת כעלה וכמנחה וכשמן: **ס Eze 46** כה־אמר אדני יהוה שער החצר הפנימית הפנה קדים יהיה סגור ששת ימי המעשה וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח: **2** ובא הנשיא דרך אולם השער מחוץ ועמד על־מזוזת השער ועשו הכהנים את־עולתו ואת־שלמיו והשתחוה על־מפתן השער ויצא והשער לא־יסגר עד־הערב: **3** והשתחוו עַם־הארץ פתח השער ההוא בשבתות ובחדשים לפני יהוה: **4** והעלה אֲשֶׁר־יקרב הנשיא ליהוה ביום השבת ששה כבשים תמימים ואיל תמים: **5** ומנחה איפה לאיל ולכבשים מנחה מתת ידו ושמן הין לאיפה: **6** וביום החדש פר בן־בקר תמימים וששת כבשים ואיל תמימים יהיו: **7** ואיפה לפר ואיפה לאיל יעשה מנחה ולכבשים כאשר תשיג ידו ושמן הין לאיפה: **8** ובבוא הנשיא דרך אולם השער יבוא ובררכו יצא: **9** ובבוא עַם־הארץ לפני יהוה במועדים הבא דרך־שער צפון להשתחוה יצא דרך־שער נגב והבא דרך־שער נגב יצא דרך־שער צפונה לא ישוב דרך השער אֲשֶׁר־בא בו כי נכחו **(יִצְאוּ)** **(יִצְאוּ)**: **10** והנשיא בתוכם בבואם יבוא ובצאתם יצאו: **11** ובחגים ובמועדים תהיה המנחה איפה לפר ואיפה לאיל ולכבשים מתת ידו ושמן הין לאיפה: **ס 12** וכי־יעשה הנשיא נדבה עולה או־שלמים נדבה ליהוה ופתח לו את השער הפנה קדים ועשה את־עלתו ואת־שלמיו כאשר יעשה ביום השבת ויצא וסגר את־השער אחרי צאתו: **13** וכבש בן־שנתו תמים תעשה עולה ליום ליהוה בבקר בבקר תעשה אתו: **14** ומנחה תעשה עליו בבקר בבקר ששית האיפה ושמן שלישית ההין לרס את־הסלת מנחה ליהוה חקות עולם תמיד: **15** **(רעשו)** **(יעשו)** את־הכבש ואת־המנחה ואת־השמן בבקר בבקר עולת תמיד: **פ 16** כה־אמר אדני יהוה כי־יתן הנשיא מתנה לאיש מבניו נחלתו היא לבניו תהיה אחזתם היא בנחלה: **17** וכי־יתן מתנה מנחלתו לאחד מעבדיו והיתה לו עד־שנת הדרור ושבת לנשיא אך נחלתו בניו להם תהיה: **18** ולא־יקח הנשיא מנחלת העם להונתם מאחזתם מאחזתו ינחל את־בניו למען אשר לא־יפצו עמי איש מאחזתו: **19** ויביאני במבוא אשר על־כתף השער אל־הלשכות הקדש אל־הכהנים הפנות צפונה והנה־שם מקום **(בירכתם)** **(בירכתים)** ימה: **ס 20** ויאמר אלי זה המקום אשר יבשלו־שם הכהנים את־האשם ואת־החטאת אשר יאפו את־המנחה לבלתי הוציא אל־החצר החיצונה לקדש את־העם: **21** ויוציאני אל־החצר החיצונה ויעברני אל־ארבעת מקצועי החצר והנה חצר במקצע החצר חצר במקצע החצר: **22** בארבעת מקצועות החצר חצרות קטרות ארבעים ארך ושלשים רחב מדה אחת לארבעתם מהקצועות: **23** ושור סביב בהם סביב לארבעתם ומבשלות עשוי מתחת השירות סביב: **24** ויאמר אלי אלה בית המבשלים אשר יבשלו־שם משרתי הבית את־זבח העם: **Eze 47** וישבני אל־פתח הבית והנה־מים יצאים מתחת מפתן הבית קדימה כי־פני הבית קדים והמים ירדים מתחת מכתף הבית הימנית מננב למזבח: **2** ויוציאני דרך־שער צפונה ויסבני דרך חוץ אל־שער החוץ דרך הפונה קדים והנה־מים מפכים מן־הכתף הימנית: **3** בצאת־האיש קדים וקו בידו וימד אלף באמה ויעברני במים מי אפסים: **4** וימד אלף ויעברני במים מים ברכים וימד אלף ויעברני מי מתנים: **5** וימד אלף נחל אשר לא־אוכל לעבר כיגאו המים מי שחו נחל אשר לא־יעבר: **6** ויאמר אלי הראית בן־אדם ויולכני וישבני שפת הנחל: **7** בשובני והנה אל־שפת הנחל עץ רב מאד מזה ומזה: **8** ויאמר אלי המים האלה יוצאים אל־הגלילה הקדמונה וירדו

על-הערבה ובאו הימה אל-הימה המוצאים **[ונרפאו]** **[ונרפאו]** המים: **9** והיה כל-נפש
 חיה אשר-ישרץ אל כל-אשר יבוא שם נחלים יחיה והיה הדגה רבה מאד כי באו
 שמה המים האלה וירפאו וחי כל אשר-יבוא שמה הנחל: **10** והיה **[יעמדו]** **[עמדו]**
 עליו דוגים מעין גדי ועד-עין עגלים משטוח לחרמים יהיו למינה תהיה דגתם כדגת
 הים הגדול רבה מאד: **11** **[בצאתו]** **[בצאתו]** וגבאיו ולא ירפאו למלח נתנו: **12**
 ועל-הנחל יעלה על-שפתו מזה ומזה כל-עץ-מאכל לא-יבול עלהו ולא-יתם פרו
 לחדשו יבכר כי מימיו מן-המקדש המה יוצאים **[והיו]** **[והיה]** פרו למאכל ועלהו
 לתרופה: **13** **ס** כה אמר אדני יהוה גה גבול אשר תתנחלו את-הארץ לשני עשר
 שבטי ישראל יוסף חבלים: **14** ונחלתם אותה איש כאחיו אשר נשאתי את-ידי לתתה
 לאבתיכם ונפלה הארץ הזאת לכם בנחלה: **15** וזה גבול הארץ לפאת צפונה
 מן-הים הגדול הדרך חתלן לבוא צדדה: **16** חמת ברותה סברים אשר בין-גבול
 דמשק ובין גבול חמת חצר התיכון אשר אל-גבול חורן: **17** והיה גבול מן-הים
 חצר עינון גבול דמשק וצפון צפונה וגבול חמת ואת פאת צפון: **18** ופאת קדים
 מבין חורן ומבין-דמשק ומבין הגלעד ומבין ארץ ישראל הירדן מגבול על-הים
 הקדמוני תמדו ואת פאת קדימה: **19** ופאת נגב תימנה מתמר עד-מי מריבות קדש
 נחלה אל-הים הגדול ואת פאת-תימנה נגבה: **20** ופאתים הים הגדול מגבול
 עד-נכח לבוא חמת זאת פאתים: **21** וחלקתם את-הארץ הזאת לכם לשבטי ישראל:
22 והיה תפלו אותה בנחלה לכם ולהגרים הגרים בתוכם אשר-הולדו בנים
 בתוכם והיו לכם כאזרח בני ישראל אתכם יפלו בנחלה בתוך שבטי ישראל: **23**
 והיה בשבט אשר-גר הגר אתו שם תתנו נחלתו נאם אדני יהוה: **ס** **Eze 48** ואלה
 שמות השבטים מקצה צפונה אליד דרך-חתלן לבוא-חמת חצר עינון גבול דמשק
 צפונה אליד חמת והיילו פאת-קדים הים דן אחד: **2** ועל גבול דן מפאת קדים
 עד-פאתימה אשר אחד: **3** ועל גבול אשר מפאת קדימה ועד-פאתימה נפתלי
 אחד: **4** ועל גבול נפתלי מפאת קדמה עד-פאתימה מנשה אחד: **5** ועל גבול
 מנשה מפאת קדמה עד-פאתימה אפרים אחד: **6** ועל גבול אפרים מפאת קדים
 ועד-פאתימה ראובן אחד: **7** ועל גבול ראובן מפאת קדים עד-פאתימה יהודה
 אחד: **8** ועל גבול יהודה מפאת קדים עד-פאתימה תהיה התרומה אשר-תרימו
 חמשה ועשרים אלף רחב וארך כאחד החלקים מפאת קדימה עד-פאתימה והיה
 המקדש בתוכו: **9** התרומה אשר תרימו ליהוה ארך חמשה ועשרים אלף ורחב
 עשרת אלפים: **10** ולאלה תהיה תרומת-הקדש לכהנים צפונה חמשה ועשרים אלף
 וימה רחב עשרת אלפים וקדימה רחב עשרת אלפים ונגבה ארך חמשה ועשרים
 אלף והיה מקדשיהוה בתוכו: **11** לכהנים המקדש מבני צדוק אשר שמרו משמתי
 אשר לא-יתעו בתעות בני ישראל כאשר תעו הלויים: **ס** **12** והיתה להם תרומה
 מתרומת הארץ קדש קדשים אל-גבול הלויים: **13** והלויים לעמת גבול הכהנים
 חמשה ועשרים אלף ארך ורחב עשרת אלפים כל-ארך חמשה ועשרים אלף ורחב
 עשרת אלפים: **14** ולא-ימכרו וממנו ולא ימר ולא **[יעבור]** **[יעבירו]** ראשית הארץ
 כי-קדש ליהוה: **15** וחמשת אלפים הנותר ברחב על-פני חמשה ועשרים אלף
 חל-הוא לעיר למושב ולמגרש והיתה העיר **[בתוכה]** **[בתוכו]**: **16** ואלה מדותיה
 פאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים ופאת-נגב חמש **[חמש]** **[קק]** מאות וארבעת
 אלפים ומפאת קדים חמש מאות וארבעת אלפים ופאתימה חמש מאות וארבעת

אלפים: **17** והיה מגרש לעיר צפונה חמשים ומאתים ונגבה חמשים ומאתים וקדימה חמשים ומאתים וימה חמשים ומאתים: **18** והנותר בארך לעמת תרומת הקדש עשרת אלפים קדימה ועשרת אלפים ימה והיה לעמת תרומת הקדש והיתה **תבואתה** **תבואתו** ללחם לעבדי העיר: **19** והעבד העיר יעבדוהו מכל שבטי ישראל: **20** כל־התרומה חמשה ועשרים אלף בחמשה ועשרים אלף רביעית תרימו את־תרומת הקדש אל־אחות העיר: **21** והנותר לנשיא מזה ומזה לתרומת־הקדש ולאחות העיר אל־פני חמשה ועשרים אלף תרומה עד־גבול קדימה וימה על־פני חמשה ועשרים אלף על־גבול ימה לעמת חלקים לנשיא והיתה תרומת הקדש ומקדש הבית **בתוכה** **בתוכו**: **22** ומאחות הלזים ומאחות העיר בתוך אשר לנשיא יהיה בין גבול יהודה ובין גבול בנימן לנשיא יהיה: **23** ויתר השבטים מפאת קדימה עד־פאת־ימה בנימן אחד: **24** ועל גבול בנימן מפאת קדימה עד־פאת־ימה שמעון אחד: **25** ועל גבול שמעון מפאת קדימה עד־פאת־ימה יששכר אחד: **26** ועל גבול יששכר מפאת קדימה עד־פאת־ימה זבולן אחד: **27** ועל גבול זבולן מפאת קדימה עד־פאת־ימה גד אחד: **28** ועל גבול גד אל־פאת נגב תימנה והיה גבול מתמר מי מריבת קדש נחלה על־הים הגדול: **29** זאת הארץ אשר־תפילו מנחלה לשבטי ישראל ואלה מחלקותם נאם אדני יהוה: **פ** **30** ואלה תוצאת העיר מפאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים מדה: **31** ושערי העיר על־שמות שבטי ישראל שערים שלושה צפונה שער ראובן אחד שער יהודה אחד שער לוי אחד: **32** ואל־פאת קדימה חמש מאות וארבעת אלפים ושערים שלשה ושער יוסף אחד שער בנימן אחד שער דן אחד: **33** ופאת־נגבה חמש מאות וארבעת אלפים מדה ושערים שלשה שער שמעון אחד שער יששכר אחד שער זבולן אחד: **34** פאת־ימה חמש מאות וארבעת אלפים שעריהם שלשה שער גד אחד שער אשר אחד שער נפתלי אחד: **35** סביב שמנה עשר אלף ושם־העיר מיום יהוה שמה:

Hosea 1 דבר־יהוה אשר היה אל־הושע בן־בארי בימי עזיה יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה ובימי ירבעם בן־יואש מלך ישראל: **2** תחלת דבר־יהוה בהושע **פ** ויאמר יהוה אל־הושע לך קח־לך אשת זנונים וילדי זנונים כי־זנה תזנה הארץ מאחרי יהוה: **3** וילך ויקח את־גומר בת־דבלים ותהר ותלד־לו בן: **4** ויאמר יהוה אליו קרא שמו יזרעאל כי־עוד מעט ופקדתי את־דמי יזרעאל על־בית יהוה והשבתי ממלכות בית ישראל: **5** והיה ביום ההוא ושברתי את־קשת ישראל בעמק יזרעאל: **6** ותהר עוד ותלד בת ויאמר לו קרא שמה לא רחמה כי לא אוסיף עוד ארחם את־בית ישראל כי־נשא אשא להם: **7** ואת־בית יהודה ארחם והושעתים ביהוה אלהיהם ולא אושיעם בקשת ובחרב ובמלחמה בסוסים ובפרשים: **8** ותגמל את־לא רחמה ותהר ותלד בן: **9** ויאמר קרא שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואנכי לא־אהיה לכם: **ס** **Hos 2** והיה מספר בני־ישראל כחול הים אשר לא־ימד ולא יספר והיה במקום אשר־יאמר להם לא־עמי אתם יאמר להם בני אל־חי: **2** ונקבצו בני־יהודה ובני־ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו מן־הארץ כי גדול יום יזרעאל: **3** אמרו לאחיהם עמי ולאחותיכם רחמה: **4** ריבו באמכם ריבו כי־היא לא אשתי ואנכי לא אישה ותסר זנוניה מפניה ונאפויה מבין שדיה: **5** פן־אפשיטנה ערמה והצנתיה כיום הולדה ושמתי

כמדבר ושתה כארץ ציה והמתיה בצמא: **6** ואתבניה לא ארחם כיבני זנונים
 המה: **7** כי זנתה אמם הבישה הורתם כי אמרה אלכה אחרי מאהבי נתני לחמי
 ומימי צמרי ופשתי שמני ושקויי: **8** לכן הנני-שך את-דרכך בסירים וגדרתי
 את-גדרה ונתיבותיה לא תמצא: **9** ורדפה את-מאהביה ולא-תשיג אתם ובקשתם
 ולא תמצא ואמרה אלכה ואשובה אל-אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה: **10**
 והיא לא ידעה כי אנכי נתתי לה הדגן והתירוש והיצהר וכסף הרביתי לה
 וזהב עשו לבעל: **11** לכן אשוב ולקחתי דגני בעתו ותירושי במועדו והצלתי
 צמרי ופשתי לכסות את-ערוותה: **12** ועתה אנלה את-נבלתה לעיני מאהביה ואיש
 לא-יצילנה מידי: **13** והשבתי כל-משושה חנה חדשה ושבתה וכל מועדה: **14**
 והשמתי גפנה ותאנתה אשר אמרה אתנה המה לי אשר נתנולי מאהבי ושמתיים
 ליער ואכלתם חית השדה: **15** ופקדתי עליה את-ימי הבעלים אשר תקטיר להם
 ותעד נזמה וחליתיה ותלך אחרי מאהביה ואתי שכחה נאסיהוה: **16** לכן הננה
 אנכי מפתיה והלכתיה המדבר ודברתי על-לבה: **17** ונתתי לה את-כרמיה משם
 ואת-עמק עכור לפתח תקוה וענתה שמה כימי נעוריה וכיום עלתה
 מארץ-מצרים: **18** והיה ביום-ההוא נאסיהוה תקראי אישי ולא-תקראי-לי עוד
 בעלי: **19** והסרתי את-שמות הבעלים מפיה ולא-יזכרו עוד בשמם: **20** וכתתי להם
 ברית ביום ההוא עס-חית השדה ועם-עוף השמים ורמש האדמה וקשת והרב
 ומלחמה אשבור מן-הארץ והשכבתים לבטח: **21** וארשתוך לי לעולם וארשתוך
 לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים: **22** וארשתוך לי באמונה וידעת את-יהוה: **23**
23 והיה ביום ההוא אענה נאסיהוה אענה את-השמים והם יענו את-הארץ: **24**
 והארץ תענה את-הדגן ואת-התירוש ואת-היצהר והם יענו את-יזרעאל: **25**
 וזרעתיה לי בארץ ורחמתי את-לא רחמה ואמרתי ללא-עמי עמי-אתה והוא
 יאמר אלי: **Hos 3** ויאמר יהוה אלי עוד לך אהב-אשה אהבת רע ומנאפת
 כאהבת יהוה את-בני ישראל והם פנים אל-אלהים אחרים ואהבי אישי ענבים:
2 ואכרה לי בחמשה עשר כסף וחמר שערים ולתך שערים: **3** ואמר אליה ימים
 רבים תשבי לי לא תזני ולא תהיי לאיש וגם-אני אליך: **4** כי ימים רבים ישבו
 בני ישראל אין מלך ואין שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד ותרפים: **5** אחר
 ישבו בני ישראל ובקשו את-יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם ופחדו אליהוה
 ואל-טובו באחרית הימים: **Hos 4** שמעו דבר-יהוה בני ישראל כי ריב ליהוה
 עס-יושבי הארץ כי אין-אמת ואין-חסד ואין-דעת אלהים בארץ: **2** אלה וכחש
 ורצח וגנב ונאף פרצו ודמים בדמים נגעו: **3** על-כן תאבל הארץ ואמלל
 כל-יושב בה בחזית השדה ובעוף השמים וגם-דגני הים יאספו: **4** אך איש אל-ירב
 ואל-יוכח איש ועמך כמריבי כהן: **5** וכשלת היום וכשל גם-נביא עמך לילה
 ודמיתי אמך: **6** נדמו עמי מבלי הדעת כי-אתה הדעת מאסת ואמאסאך מכהן
 לי ותשכח תורת אלהיך אשכח בניך גם-אני: **7** כרבם כן חטאו-לי
 כבודם בקלון אמיר: **8** חטאת עמי יאכלו ואל-עונם ישאו נפשו: **9** והיה
 כעם ככהן ופקדתי עליו דרכיו ומעלליו אשיב לו: **10** ואכלו ולא ישבעו
 הזנו ולא יפרצו כי-את-יהוה עזבו לשמר: **11** זנות ויין ותירוש יקח-לב:
12 עמי בעצו ישאל ומקלו יגיד לו כי רוח זנונים התעה ויזנו מתחת אלהיהם: **13**
 על-ראשי ההרים יזבחו ועל-הגבעות יקטרו תחת אלון ולבנה ואלה כי טוב צלה

על־כן תזנינה בנותיכם וכלותיכם תנאפנה: **14** לא־אפקוד על־בנותיכם כי תזנינה ועל־כלותיכם כי תנאפנה כִּיהֶם עִמְהִזְנוֹת יִפְרְדוּ וְעַם־הַקְּדוֹשׁ יִזְבְּחוּ וְעַם לֹא־יִבִּין יִלְבֹּט: **15** אִם־זֶה אַתָּה יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי־אֲשֵׁם יְהוּדָה וְאֶל־תְּבֹאוּ הַגִּלְגָּל וְאֶל־תֵּעֲלוּ בֵּית אֹן וְאֶל־תִּשְׁבְּעוּ חַיֵּיהוָה: **16** כִּי כִפְרָה סָרְרָה סָרַר יִשְׂרָאֵל עֵתָה יִרְעַם יְהוָה כִּכְבֹּשׁ בְּמִרְחַב: **17** חֹבֵר עֲצָבִים אִפְרַיִם הִנְחִילוּ: **18** סַר סַבְאָם הִזְנָה הִזְנוּ אֲהָבוּ הָבוּ קִלְוֹן מִגְּנִיָּה: **19** צָרַר רוּחַ אֹתָהּ בִּכְנַפֶּיהָ וַיִּבְשּׁוּ מִזְבַּחֹתָם: **ס** **Hos 5** שְׁמַעְזֹאֵת הַכְּהֻנִּים וְהַקְּשִׁיבוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּבֵּית הַמֶּלֶךְ הַאֲזִינוּ כִּי לָכֶם הַמִּשְׁפָּט כִּי־פָח הֵייתֶם לְמִצְפָּה וּרְשַׁת פְּרוּשָׁה עַל־תְּבוּר: **2** וּשְׁחַטָּה שְׁטִים הַעֲמִיקוּ וְאֲנִי מוֹסֵר לְכֻלָּם: **3** אֲנִי יָדַעְתִּי אִפְרַיִם וְיִשְׂרָאֵל לֹא־נִכְחַד מִמֶּנִּי כִּי עֵתָה הִזְנִית אִפְרַיִם נִשְׁמָא יִשְׂרָאֵל: **4** לֹא יִתְנוּ מַעַלְלֵיהֶם לְשׁוֹב אֱלֹהֵיהֶם כִּי רוּחַ זִנּוּנִים בִּקְרַבָּם וְאֲתִיְהוּהָ לֹא יָדְעוּ: **5** וְעֵנָה גְאוּן־יִשְׂרָאֵל בְּפָנָיו וְיִשְׂרָאֵל וְאִפְרַיִם יִכְשְׁלוּ בְּעוֹנָם כְּשֵׁל גַּם־יְהוּדָה עִמָּם: **6** בְּצֹאנָם וּבִבְקָרָם יִלְכוּ לְבַקֵּשׁ אֲתִיְהוּהָ וְלֹא יִמְצְאוּ חֶלֶץ מֵהֶם: **7** בִּיהוּהָ בְּגָדוֹ כִּי־בָנִים זָרִים יִלְדוּ עֵתָה יֵאָכְלֶם חֹדֶשׁ אֲתִיְחַלְקִיהֶם: **ס** **8** תִּקְעוּ שׁוֹפָר בְּגַבְעָה הַצְּצָרָה בְּרִמְזָה הֲרִיעוּ בֵּית אֹן אַחֲרֶיךָ בְּנִימִין: **9** אִפְרַיִם לִשְׁמָה תְּהִיָּה בְּיוֹם תּוֹכַחָה בְּשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל הוֹדַעְתִּי נֶאֱמָנָה: **10** הִיוּ שְׂרֵי יְהוּדָה כְּמִסִּינֵי גְבוּל עֲלֵיהֶם אֲשַׁפּוֹךְ כַּמִּים עֲבַרְתִּי: **11** עֲשׂוֹךְ אִפְרַיִם רְצוּץ מִשְׁפָּט כִּי הוֹאִיל הֵלֶךְ אַחֲרֵי־צִוִּי: **12** וְאֲנִי כַעַשׁ לְאִפְרַיִם וְכִרְקַב לְבֵּית יְהוּדָה: **13** וִירָא אִפְרַיִם אֲתִיְחַלְלוּ וְיְהוּדָה אֲתִי־מְזֹרוּ וְיִלְךְ אִפְרַיִם אֶל־אֲשׁוּר וְיִשְׁלַח אֶל־מֶלֶךְ יִרְבָּ וְהוּא לֹא יוֹכֵל לְרַפָּא לָכֶם וְלֹא־יִגְהֶה מִכֶּם מִזֹּר: **14** כִּי אֲנִכִּי כִשְׁחַל לְאִפְרַיִם וּכְכַפִּיר לְבֵּית יְהוּדָה אֲנִי אֲנִי אֲטַרְף וְאֲלֶךְ אֲשָׂא וְאֹן מִצִּיל: **15** אֲלֶךְ אֲשׁוּבָה אֶל־מִקְוֵמוֹ עַד אֲשֶׁר־יֵאֱשָׁמוּ וּבִקְשׁוּ פָנַי בְּצַר לָהֶם יִשְׁחַרְנֵנִי: **ס** **Hos 6** לָכוּ וְנִשְׁוֹבָה אֲלֵיהוּהָ כִּי הוּא טָרַף וַיִּרְפָּאנוּ יָךְ וַיַּחֲבִשְׁנוּ: **2** יַחֲזִינוּ מִיָּמִים בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי יִקְמְנוּ וְנַחִיָּה לְפָנָיו: **3** וְנִדְעָה נִרְדְּפָה לְדַעַת אֲתִיְהוּהָ כִּשְׁחַר נִכּוֹן מוֹצְאוֹ וַיְבוֹא כְּנֶשֶׁם לָנוּ כְּמַלְקוֹשׁ יוֹרָה אֲרִץ: **4** מָה אַעֲשֶׂה־לָּךְ אִפְרַיִם מָה אַעֲשֶׂה־לָּךְ יְהוּדָה וְחִסְדְּכֶם כַּעֲנִיבְקָר וְכִטֵּל מִשְׁכִּים הֵלֶךְ: **5** עַל־כֵּן חֲצַבְתִּי בְּנִבְיָאִים הֲרַגְתִּים בְּאִמְרוּיָפִי וּמִשְׁפָּטֶיךָ אֹר יֵצֵא: **6** כִּי חִסַּד חֲפַצְתִּי וְלֹא־זָבַח וְדַעַת אֱלֹהִים מַעֲלוֹת: **7** וְהִמָּה כְּאִדָּם עֲבָרוּ בְּרִית שֵׁם בְּגָדוֹ בִּי: **8** גִּלְעָד קָרִית פַּעֲלִי אֹן עֲקֵבָה מִדָּם: **9** וְכַחֲכִי אִישׁ גְּדוּדִים חֹבֵר כְּהֻנִּים דָּרֶךְ וַיִּצְחָו־שְׁכַמָּה כִּי זִמָּה עָשׂוּ: **10** בְּבֵּית יִשְׂרָאֵל רֵאִיתִי **[שְׁעִרִירִיָּה]** **[שְׁעִרִירִיָּה]** שֵׁם זִנּוֹת לְאִפְרַיִם נִשְׁמָא יִשְׂרָאֵל: **11** גַּם־יְהוּדָה שֵׁת קָצִיר לָךְ בְּשׁוּבֵי שְׁבוֹת עִמִּי: **ס** **Hos 7** כְּרַפְאֵי לְיִשְׂרָאֵל וְנִגְלָה עוֹן אִפְרַיִם וְרַעוֹת שְׁמֵרוֹן כִּי פַעֲלוּ שְׁקָר וְנִגְבּוּ יְבוֹא פֶשֶׁט גְּדוּר בַּחוּץ: **2** וּבִלְיָאֲמָרוּ לְלִבְבָם כִּלְרַעְתָּם זָכַרְתִּי עֵתָה סַבְבוֹם מַעַלְלֵיהֶם נִגַּד פָּנָי הִיוּ: **3** בְּרַעְתָּם יִשְׁמַחוּ־מֶלֶךְ וּבִכְחֻשֵׁיהֶם שְׂרִים: **4** כֻּלָּם מִנְאִפִּים כְּמוֹ תַנּוּר בַּעֲרָה מֵאִפָּה יִשְׁבוֹת מַעִיר מִלּוּשׁ בְּצֶק עַד־חֲמִצְתּוֹ: **5** יוֹם מִלְכּוֹ הִחֲלוּ שְׂרִים חֲמַת מִיּוֹן מִשְׁךְ יָדוֹ אֲתִי־לְצִיצִים: **6** כִּי־קָרְבוּ כְּתַנּוּר לִבָּם בְּאִרְבָּם כִּלְהִלִּילָה יִשְׁן אִפְהֶם בְּקָר הוּא בַּעַר כֹּאשׁ לְהַבָּה: **7** כֻּלָּם יַחְמוּ כְּתַנּוּר וְאָכְלוּ אֲתִי־שְׁפָטֵיהֶם כִּלְמִלְכֵיהֶם נִפְלוּ אִין־קְרָא בְּהֶם אֱלֹי: **8** אִפְרַיִם בְּעַמִּים הוּא יִתְבּוֹלֵל אִפְרַיִם הִיָּה עֵנָה בְּלֵי הַפּוֹכַח: **9** אָכְלוּ זָרִים כְּחוֹ וְהוּא לֹא יָדַע גַּם־שִׁיבָה זָרְקָה בּוֹ וְהוּא לֹא יָדַע: **10** וְעֵנָה גְאוּן־יִשְׂרָאֵל בְּפָנָיו וְלֹא־שָׁבוּ אֲלֵיהוּהָ אֱלֹהֵיהֶם וְלֹא בִקְשָׁהוּ בְּכֹל־זֹאֵת: **11** וַיְהִי אִפְרַיִם כִּיּוֹנָה פּוֹתָהּ אֹן לֵב מְצִרִים קְרָאוּ אֲשׁוּר הִלְכוּ: **12** כֹּאשֶׁר יִלְכוּ אִפְרוּשׁ עֲלֵיהֶם רִשְׁתִּי כַּעוֹף הַשָּׁמַיִם אֹרִידָם אִיסְרָם כִּשְׁמַעַע לְעַדְתָּם: **ס** **13** אֹוִי לָהֶם כִּי־נִדְרוּ מִמֶּנִּי שֵׁד לָהֶם כִּי־פִשְׁעוּ בִּי וְאֲנִכִּי אִפְרָם וְהִמָּה דְּבָרוּ עָלַי כּוֹבִים: **14**

ולא-זעקו אלי בלבם כי ילילו על-משכבותם על-דגן ותירוש יתגוררו יסורו בו: **15**
ואני יסרתי חזקתי זרועתם ואלי יחשבורע: **16** ישובו לא על היו כקשת רמיה
יפלו בחרב שריהם מזעם לשונם זו לעגם בארץ מצרים: **Hos 8** אל-חכך שפר כנשר
על-בית יהוה יען עברו בריתי ועל-תורת פשעו: **2** לי יזעקו אלהי ידעונך ישראל:
3 זנח ישראל טוב אויב ירדפו: **4** הם המליכו ולא ממני השירו ולא ידעתי כספם
וזהבם עשו להם עצבים למען יכרת: **5** זנח עגלך שמרון חרה אפי במ עד-מתי לא
יוכלו נקין: **6** כי מישראל והוא חרש עשהו ולא אלהים הוא כישבבים יהיה עגל
שמרון: **7** כי רוח יזרעו וסופתה יקצרו קמה אין-לו צמח בלי יעשה-קמח אולי
יעשה זרים יבלעהו: **8** נבלע ישראל עתה היו בגוים ככלי אין-חפץ בו: **9** כיהמה
עלו אשור פרא בודד לו אפרים התנו אהבים: **10** גם כיריתנו בגוים עתה אקבצם
ויחלו מעט ממשא מלך שרים: **11** כיהרבה אפרים מזבחת לחטא היזלו מזבחות
לחטא: **12** **(אכתוב) [אכתב] לו (רבו) [רבין]** תורתי כמוזר נחשבו: **13** זבחי הבהבי
יזבחו בשר ויאכלו יהוה לא רצם עתה יזכר עונם ויפקד חטאותם המה מצרים
ישובו: **14** וישכח ישראל את-עשהו ויבן היכלות ויהודה הרבה ערים בצרות
ושלחתי-אש בעריו ואכלה ארמנתיה: **Hos 9** אל-תשמח ישראל אל-גיל כעמים כי
זנית מעל אלהיך אהבת אתנן על כל-גרגנות דגן: **2** גרן ויקב לא ירעם ותירוש
יכחש בה: **3** לא ישבו בארץ יהוה ושב אפרים מצרים ובאשור טמא יאכלו: **4**
לא-יסכו ליהוה יין ולא יערבולו זבחהם כלחם אונים להם כל-אכליו יטמאו
כילחמם לנפשם לא יבוא בית יהוה: **5** מה-תעשו ליום מועד וליום חגי-הוה: **6**
כיהנה הלכו משד מצרים תקבצם מן תקברם מחמד לכספם קמוש יירשם חוח
באהליהם: **7** באו ימי הפקדה באו ימי השלם ידעו ישראל אויל הנביא משגע
איש הרוח על רב עונך ורבה משטמה: **8** צפה אפרים עם-אלהי נביא פח יקוש
על-כל-דרכיו משטמה בבית אלהיו: **9** העמיקר-שחתו כימי הגבעה יזכור עונם
יפקוד חטאותם: **10** כענבים במדבר מצאתי ישראל כבכורה בתאנה בראשיתה
ראיתי אבותיכם המה באו בעל-פעור וינורו לבשת ויהיו שקוצים כאהבם: **11**
אפרים כעוף יתעופף כבודם מלדה ומבטן ומהריון: **12** כי אם-יגדלו את-בניהם
ושכלתים מאדם כישגם-אוי להם בשורי מהם: **13** אפרים כאשר-ראיתי לצור שתולה
בנוה ואפרים להוציא אל-הרג בניו: **14** תן-להם יהוה מה-תתן תן-להם רחם משכיל
ושדים צמקים: **15** כל-רעתם בגלגל כישם שנאתים על רע מעלליהם מביתי אגרשם
לא אוסף אהבתם כל-שריהם סררים: **16** הכה אפרים שרשם יבש פרי
(בלר) [בל] יעשון גם כי ילדון והמתי מחמודי בשנם: **17** ימאסם אלהי כי לא
שמעו לו ויהיו נדרים בגוים: **Hos 10** גפן בוקק ישראל פרי ישוה-לו כרב לפריו
הרבה למזבחות כטוב לארצו היטיבו מצבות: **2** חלק לבם עתה יאשמו הוא יערף
מזבחותם ישדד מצבותם: **3** כי עתה יאמרו אין מלך לנו כי לא יראנו את-יהוה
והמלך מה-יעשה-לנו: **4** דברו דברים אלות שוא כרת ברית ופרח כראש משפט על
תלמי שדי: **5** לעגלות בית און יגורו שכן שמרון כי-אבל עליו עמו וכמריו עליו
יגילו על-כבודו כיגלה ממנו: **6** גם-אותו לאשור יובל מנחה למלך ירב בשנה
אפרים יקח ויבוש ישראל מעצתו: **7** נדמה שמרון מלכה כקצף על-פני-מים: **8**
ונשמדו במות און חטאת ישראל קיץ ודרדר יעלה על-מזבחותם ואמרו להרים
כסונו ולנבעות נפלו עלינו: **9** מימי הגבעה חטאת ישראל שם עמדו לא-תשיגם

בגבעה מלחמה על־בני עלוה: **10** באותי ואסרם ואספו עליהם עמים באסרם לשתי **[עינתם]** **[עונתם]**: **11** ואפרים עגלה מלמדה אהבתי לדוש ואני עברתי על־שוב צוארה ארכיב אפרים יחרוש יהודה ישדד־לו יעקב: **12** זרעו לכם לצדקה קצרו לפי־חסד נירו לכם ניר ועת לדרוש את־יהוה עדיבוא וירה צדק לכם: **13** חרשתם־רשע עולתה קצרתם אכלתם פרי־כחש כִּי־בטחת בדרכך ברב גבוריך: **14** וקאם שאון בעמך וכל־מבצריך יושד כשד שלמן בית ארבאל ביום מלחמה אם על־בנים רטשה: **15** ככה עשה לכם בית־אל מפני רעת רעתכם בשחר נדמה נדמה מלך ישראל: **[Hos 11]** כי נער ישראל ואהבהו וממצרים קראתי לבני: **2** קראו להם כן הלכו מפניהם לבעלים יזבחו ולפסלים יקטרון: **3** ואנכי תרגלתי לאפרים קחם על־זרועתיו ולא ידעו כי רפאתים: **4** בחבלי אדם אמשכם בעבתות אהבה ואהיה להם כמרמיני על על לחיהם ואט אליו אוכיל: **5** לא ישוב אל־ארץ מצרים ואשור הוא מלכו כי מאנו לשוב: **6** וחלה חרב בעריו וכלתה בדיו ואכלה ממצעותיהם: **7** ועמי תלואים למשובתי ואל־על יקראהו יחד לא ירומם: **8** איך אתנך אפרים אמגנך ישראל איך אתנך כאדמה אשימך כצבאים נהפך עלי לבני יחד נכמרו נחומי: **9** לא אעשה חרון אפי לא אשוב לשחת אפרים כי אל אנכי ולא־איש בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר: **10** אחרי יהוה ילכו כאריה ישאג כיהוא ישאג ויחררו בנים מים: **11** יחררו כצפור ממצרים וכיונה מארץ אשור והושבתים על־ביתיהם נאם־יהוה: **[Hos 12]** סבבני בכחש אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה עד רד עס־אל ועם־קדושים נאמן: **2** אפרים רעה רוח ורדף קדים כל־היום כזב ושד ירבה וברית עס־אשור יכרתו ושמן למצרים יובל: **3** וריב ליהוה עס־יהודה ולפקד עליעקב כדרכיו כמעלליו ישיב לו: **4** בבטן עקב את־אחיו ובאונו שרה את־אלהים: **5** וישר אל־מלאך ויכל בכה ויתחנן־לו בית־אל ימצאנו ושם ידבר עמנו: **6** ויהוה אלהי הצבאות יהוה זכרו: **7** ואתה באלהיך תשוב חסד ומשפט שמר וקוה אל־אלהיך תמיד: **8** כנען בידו מאזני מרמה לעשק אהב: **9** ויאמר אפרים אך עשרתי מצאתי און לי כליגייעי לא ימצאולי עון אשר־חטא: **10** ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים עד אושיבך באהלים כימי מועד: **11** ודברתי על־הנביאים ואנכי חזון הרביתי וביד הנביאים אדמה: **12** אסגלעד און אך־שוא היו בגלגל שורים זבחו גם מזבחותם כגלים על תלמי שדי: **13** ויברח יעקב שדה ארם ויעבד ישראל באשה ובאשה שמר: **14** ובנביא העלה יהוה את־ישראל ממצרים ובנביא נשמר: **15** הכעים אפרים תמרורים ודמיו עליו יטוש וחרפתו ישיב לו אדניו: **[Hos 13]** כדבר אפרים רתת נשא הוא בישראל ויאשם בבעל וימת: **2** ועתה יוספו לחטא ויעשו להם מסכה מכספם כתבונם עצבים מעשה חרשים כלה להם הם אמרים זבחו אדם עגלים ישקון: **3** לכן יהיו כענן־בקר וכטל משכים הלך כמיץ יסער מגרן וכעשן מארבה: **4** ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים ואלהים זולתי לא תדע ומושיע אין בלתי: **5** אני ידעתך במדבר בארץ תלאבות: **6** כמרעיתם וישבעו שבעו וירם לבם על־כן שכחוני: **7** ואהי להם כמו־שחל כנמר על־דרך אשור: **8** אפגשם כרב שכול ואקרע סגור לבם ואכלם שם כלביא חית השדה תבקעם: **9** שחתך ישראל כיבי בעוזך: **10** אהי מלכך אפוא ויושיעך בכל־עריך ושפטיך אשר אמרת תנהלי מלך ושרים: **11** אתן־לך מלך באפי ואקח בעברתי: **[Hos 12]** צרור עון אפרים צפונה חטאתו: **13** חבלי יולדה יבאו לו הוא־בן לא חכם כיעת לא־יעמד במשבר בנים: **14** מיד שאול

אפדם ממות אנאלם אהי דברייך מות אהי קטבך שאול נחם יסתר מעיני: **15** כי הוא בן אחים יפריא יבוא קדים רוח יהוה ממדבר עלה ויבוש מקורו ויחרב מעינו הוא ישסה אוצר כל-כלי חמדה: **Hos 14** תאשם שמרון כי מרתה באלהיה בחרב יפלו עלליהם ירטשו והריותיו יבקעו: **פ** **2** שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי כשלת בעונך: **3** קחו עמכם דברים ושובו אליהוה אמרו אליו כל-תשא עון וקח-טוב ונשלמה פרים שפתינו: **4** אשור לא יושיענו על-סוס לא נרכב ולא-נאמר עוד אלהינו למעשה ידינו אשר-בך ירחם יתום: **5** ארפא משובתם אהבם נדבה כי שב אפי ממנו: **6** אהיה כשל לישראל יפרח כשושנה ויך שרשיו כלבנון: **7** ילכו ינקותיו והי כזית הודו וריח לו כלבנון: **8** ישבו ישבו בצלו יחיו דגן ויפרחו כגפן זכרו כיין לבנון: **ס** **9** אפרים מה-לי עוד לעצבים אני ענית ואשורנו אני כברוש רענן ממני פריך נמצא: **10** מי חכם ויבן אלה נבון וידעם כיישרים דרכי יהוה וצדקים ילכו בם ופשעים יכשלו בם:

Joel 1 דבר-יהוה אשר היה אל-יואל בן-פתואל: **2** שמעו-זאת הזקנים והאזינו כל יושבי הארץ ההיתה זאת בימיכם ואם בימי אבותיכם: **3** עליה לבניכם ספרו ובניכם לבניהם ובניהם לדור אחר: **4** יתר הגזם אכל הארבה ויתר הארבה אכל הילק ויתר הילק אכל החסיל: **5** הקיצו שכורים ובכו והיללו כל-שתי יין על-עסיס כי נכרת מפיכם: **6** כי-גוי עלה על-ארצי עצום ואין מספר שניו שני אריה ומתלעות לביא לו: **7** שם גפני לשמה ותאתי לקצפה חשף חשפה והשליך הלבניו שריגיה: **8** אלי כבתולה הגרת-שק על-בעל נעוריה: **9** הכרת מנחה ונסך מבית יהוה אכלו הכהנים משרתי יהוה: **10** שדד שדה אבלה אדמה כי שדד דגן הוביש תירוש אמלל יצהר: **11** הבישו אכרים הילילו כרמים על-חטה ועל-שערה כי אבד קציר שדה: **12** הגפן הובישה והתאנה אמללה רמון גס-תמר ותפוח כל-עצי השדה יבשו כי-הביש ששון מן-בני אדם: **ס** **13** חגרו וספרו הכהנים הילילו משרתי מזבח באו לינו בשקים משרתי אלהי כי נמנע מבית אלהיכם מנחה ונסך: **14** קדשו-צום קראו עצרה אספו זקנים כל יושבי הארץ בית יהוה אלהיכם וזעקו אל-יהוה: **15** אהה ליום כי קרוב יום יהוה וכשד משדי יבוא: **16** הלוא נגד עינינו אכל נכרת מבית אלהינו שמחה וגיל: **17** עבשו פרדות תחת מגרפתיים נשמו אצרות נהרסו ממגרות כי הביש דגן: **18** מה-נאנחה בהמה נבכו עדרי בקר כי אין מרעה להם גם-עדרי הצאן נאשמו: **19** אליך יהוה אקרא כי אש אכלה נאות מדבר ולהבה להטה כל-עצי השדה: **20** גס-בהמות שדה תערוג אליך כי יבשו אפיקי מים ואש אכלה נאות המדבר: **פ** **Joel 2** תקעו שופר בציון והריעו בהר קדשי ירגזו כל יושבי הארץ כי-בא יום-יהוה כי קרוב: **2** יום חשך ואפלה יום ענן וערפל כשחר פרש על-ההרים עם רב ועצום כמהו לא נהיה מן-העולם ואחריו לא יוסף עד-שני דור ודור: **3** לפניו אכלה אש ואחריו תלהט להבה כגן-עדן הארץ לפניו ואחריו מדבר שממה וגם-פליטה לא-היתה לו: **4** כמראה סוסים מראהו וכפרשים כן ירוצון: **5** כקול מרכבות על-ראשי ההרים ירקדון כקול להב אש אכלה קש כעם עצום ערוך מלחמה: **6** מפניו יחילו עמים כל-פנים קבצו פארור: **7** כגבורים ירצון כאנשי מלחמה יעלו חומה ואיש בדרכיו ילכון ולא יעבטון ארחותם: **8** ואיש אחיו לא ידחקון גבר

במסלתו ילכון ובעד השלח יפלו לא יבצעו: **9** בעיר ישקו בחומה ירצון בבתים יעלו בעד החלונים יבאו כננב: **10** לפניו רנזה ארץ רעשו שמים שמש וירח קדרו וכוכבים אספו נגהם: **11** ויהוה נתן קולו לפני חילו כי רב מאד מחנהו כי עצום עשה דברו כי גדול יוסי יהוה ונורא מאד ומי יכילנו: **12** וגם עתה נא־יהוה שבו עדי בכל לבבכם ובצום ובבכי ובמספד: **13** וקרעו לבבכם ואל־בגדיכם ושובו אליהוה אלהיכם כי־חנן רחום הוא ארך אפים ורבה־סד ונחם על־הרעה: **14** מי יודע ישוב ונחם והשאיר אחריו ברכה מנחה ונסך ליהוה אלהיכם: **פ** **15** תקעו שופר בציון קדר־צום קראו עצרה: **16** אספועם קדשו קהל קבצו זקנים אספו עוללים וינקי שדים יצא חתן מחדרו וכלה מחפתה: **17** בין האולם ולמזבח יבכו הכהנים משרתי יהוה ויאמרו חוסה יהוה על־עמך ואל־תתן נחלתך לחרפה למש־לכם גוים למה יאמרו בעמים איה אלהיכם: **18** ויקנא יהוה לארצו ויחמל על־עמו: **19** ויען יהוה ויאמר לעמו הנני שלח לכם את־הדגן והתירוש והיצהר ושבעתם אתו ולא־אתן אתכם עוד חרפה בנוים: **20** ואת־הצפוני ארחיק מעליכם והדחתיו אל־ארץ ציה ושממה את־פניו אלהים הקדמני וספו אלהים האחרון ועלה באשו ותעל צחנתו כי הגדיל לעשות: **21** אל־תיראי אדמה גילי ושמחי כי־הגדיל יהוה לעשות: **22** אל־תיראו בהמות שדי כי דשאו נאות מדבר כי־עץ נשא פרו תאנה וגפן נתנו חילם: **23** ובני ציון גילו ושמחו ביהוה אלהיכם כי־נתן לכם את־המורה לצדקה ויורד לכם גשם מורה ומלקוש בראשון: **24** ומלאו הגרנות בר והשיקו היקבים תירוש ויצהר: **25** ושלמתי לכם את־השנים אשר אכל הארבה הילק והחסיל והגזם חילי הגדול אשר שלחתי בכם: **26** ואכלתם אכול ושבוע והללתם את־שם יהוה אלהיכם אשר־עשה עמכם להפליא ולא־יבשו עמי לעולם: **27** וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין עוד ולא־יבשו עמי לעולם: **Joel 3** **ס** והיה אחרי־כן אשפוך את־רוחי על־כל־בשר ונבאו בניכם ובנותיכם זקניכם חלמות יחלמון בחוריקם חזינות יראו: **2** וגם על־העבדים ועל־השפחות בימים ההמה אשפוך את־רוחי: **3** ונתתי מופתים בשמים ובארץ דם ואש ותימרות עשן: **4** השמש יהפך לחשך והירח לדם לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא: **5** והיה כל אשר־יקרא בשם יהוה ימלט כי בהר־ציון ובירושלם תהיה פליטה כאשר אמר יהוה ובשרידים אשר יהוה קרא: **Joel 4** כי הנה בימים ההמה ובעת ההיא אשר **אשוב** **אשיב** את־שבות יהודה וירושלם: **2** וקבצתי את־כל־הגוים והורדתים אל־עמק יהושפט ונשפטתי עמם שם על־עמי ונחלתי ישראל אשר פזרו בנוים ואת־ארצי חלקו: **3** ואל־עמי ידו גורל ויתנו הילד בזונה והילדה מכרו בין וישתו: **4** וגם מה־אתם לי צר וצידון וכל גלילות פלשת הגמול אתם משלמים עלי ואם־גמלים אתם עלי קל מהרה אשיב גמלכם בראשכם: **5** אשר־כספי וזהבי לקחתם ומחמדתי הטבים הבאתם להיכליכם: **6** ובני יהודה ובני ירושלם מכרתם לבני היונים למען הרחיקם מעל גבולם: **7** הנני מעירם מן־המקום אשר־מכרתם אתם שמה והשבתי גמלכם בראשכם: **8** ומכרתי את־בניכם ואת־בנותיכם ביד בני יהודה ומכרום לשבאים אל־גוי רחוק כי יהוה דבר: **ס** **9** קראו־זאת בנוים קדשו מלחמה העירו הגבורים יגשו יעלו כל אנשי המלחמה: **10** כתו אתיכם לחרבות ומזמרתים לרמחים החלש יאמר גבור אני: **11** עושו ובאו כל־הגוים מסביב ונקבצו שמה הנחת יהוה גבוריך: **12** יעורו ויעלו הגוים אל־עמק יהושפט כי שם

אשב לשפט את-כל-הגוים מסביב: **13** שלחו מגל כי בשל קציר באו רדו כי-מלאה גת השיקו היקבים כי רבה רעתם: **14** המונים המונים בעמק החרון כי קרוב יום יהוה בעמק החרון: **15** שמש וירח קדרו וכוכבים אספו נהם: **16** ויהוה מציון ישאג ומירושלם יתן קולו ורעשו שמים וארץ ויהוה מחסה לעמו ומעוז לבני ישראל: **17** וידעתם כי אני יהוה אלהיכם שכן בציון הר-קדשי והיתה ירושלם קדש וזרים לא-יעברו-בה עוד: **18** והיה ביום ההוא יטפו ההרים עסיס והגבעות תלכנה חלב וכל-אפיקי יהודה ילכו מים ומעין מבית יהוה יצא והשקה את-נחל השטים: **19** מצרים לשממה תהיה ואדום למדבר שממה תהיה מחמס בני יהודה אשר-שפכו דם-נקיא בארצם: **20** ויהודה לעולם תשב וירושלם לדור ודור: **21** ונקיתי דמם לא-נקיתי ויהוה שכן בציון:

Amos 1 דברי עמוס אשר-היה בנקדים מתקוע אשר חזה על-ישראל בימי עזיה מלך-יהודה ובימי ירבעם בן-יואש מלך ישראל שנתים לפני הרעש: **2** ויאמר יהוה מציון ישאג ומירושלם יתן קולו ואבלו נאות הרעים ויבש ראש הכרמל: **3** כה אמר יהוה על-שלשה פשעי דמשק ועל-ארבעה לא אשיבנו על-דושם בחרצות הברזל את-הגלעד: **4** ושלחתי אש בבית חזאל ואכלה ארמנות בן-הרד: **5** ושבתי בריח דמשק והכרתי יושב מבקעת-און ותומך שבט מבית עדן וגלו עם-ארם קירה אמר יהוה: **6** כה אמר יהוה על-שלשה פשעי עזה ועל-ארבעה לא אשיבנו על-הגלותם גלות שלמה להסגיר לאדום: **7** ושלחתי אש בחומת עזה ואכלה ארמנתיה: **8** והכרתי יושב מאשדוד ותומך שבט מאשקלון והשיבותי ידי על-עקרון ואבדו שארית פלשתים אמר אדני יהוה: **9** כה אמר יהוה על-שלשה פשעי-צר ועל-ארבעה לא אשיבנו על-הסגירם גלות שלמה לאדום ולא זכרו ברית אחים: **10** ושלחתי אש בחומת צר ואכלה ארמנתיה: **11** כה אמר יהוה על-שלשה פשעי אדום ועל-ארבעה לא אשיבנו על-רדפו בחרב אחיו ושחת רחמיו ויטרף לער אפו ועברתו שמרה נצח: **12** ושלחתי אש בתימן ואכלה ארמנות בצרה: **13** כה אמר יהוה על-שלשה פשעי בני-עמון ועל-ארבעה לא אשיבנו על-בקעם הרות הגלעד למען הרחיב את-גבולם: **14** והצתי אש בחומת רבה ואכלה ארמנותיה בתרועה ביום מלחמה בסער ביום סופה: **15** והלך מלכם בגולה הוא ושריו יחדו אמר יהוה: **16** כה אמר יהוה על-שלשה פשעי מואב ועל-ארבעה לא אשיבנו על-שרפו עצמות מלך-אדום לשיד: **17** ושלחתי-אש במואב ואכלה ארמנות הקריות ומת בשאון מואב בתרועה בקול שופר: **18** והכרתי שופט מקרבה וכל-שריה אהרוג עמו אמר יהוה: **19** כה אמר יהוה על-שלשה פשעי יהודה ועל-ארבעה לא אשיבנו על-מאסם את-תורת יהוה וחקיו לא שמרו ויתעום כזביהם אשר-הלכו אבותם אחריהם: **20** ושלחתי אש ביהודה ואכלה ארמנות ירושלם: **21** כה אמר יהוה על-שלשה פשעי ישראל ועל-ארבעה לא אשיבנו על-מכרם בכסף צדיק ואביון בעבור נעלים: **22** השאפים על-עפר-ארץ בראש דלים ודרך ענוים ישו ואיש ואביו ילכו אל-הנערה למען חלל את-שם קדשי: **23** ועל-בגדים חבלים ישו אצל כל-מזבח ויין ענושים ישתו בית אלהיהם: **24** ואנכי השמדתי את-האמרי מפניהם אשר כנבה ארזים גבהו וחסן הוא כאלונים ואשמיד פרוי ממעל ושרשיו מתחת:

10 ואנכי העליתי אתכם מארץ מצרים ואולך אתכם במדבר ארבעים שנה לרשת את-ארץ האמרי: **11** ואקים מבניכם לנביאים ומבחוריהם לנזירים האף איך-זאת בני ישראל נאסיהוה: **12** ותשקן את-הנזירים יין ועל-הנביאים צויתם לאמר לא תנבאו: **13** הנה אנכי מעיק תחתיכם כאשר תעיק העגלה המלאה לה עמיר: **14** ואבד מנוס מקל וחזק לאי-אמץ כחו וגבור לאי-מלט נפשו: **15** ותפש הקשת לא יעמד וקל בהגליו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט נפשו: **16** ואמין לבו בגבורים ערום ינוס ביום-ההוא נאסיהוה: **פ** **Amo 3** שמעו את-הדבר הזה אשר דבר יהוה עליכם בני ישראל על כל-המשפחה אשר העליתי מארץ מצרים לאמר: **2** רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה על-כן אפקד עליכם את כל-עונתיכם: **3** הילכו שנים יחדו בלתי אס-נועדו: **4** הישאג אריה ביער וטרף אין לו היתן כפיר קולו ממענתו בלתי אס-לכד: **5** החפל צפור על-פח הארץ ומוקש אין לה היעלה-פח מן-האדמה ולכוד לא ילכוד: **6** אס-יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו אסתהיה רעה בעיר ויהוה לא עשה: **7** כי לא יעשה אדני יהוה דבר כי אס-גלה סודו אל-עבדיו הנביאים: **8** אריה שאג מי לא יירא אדני יהוה דבר מי לא ינבא: **9** השמיעו על-ארמנות באשדוד ועל-ארמנות בארץ מצרים ואמרו האספו על-הרי שמרון וראו מהומת רבות בתוכה ועשוקים בקרבה: **10** ולאידעו עשות-נכחה נאסיהוה האוצרים חמס ושר בארמנותיהם: **פ** **11** לכן כה אמר אדני יהוה צר וסביב הארץ והורד ממך עזך ונבזו ארמנותיך: **12** כה אמר יהוה כאשר יציל הרעה מפי הארי שתי כרעים או בדל-אזן כן ינצלו בני ישראל הישבים בשמרון בפאת מטה ובדמשק ערש: **13** שמעו והעידו בבית יעקב נאס-אדני יהוה אלהי הצבאות: **14** כי ביום פקדי פשעיישראל עליו ופקדתי על-מזבחות בית-אל ונגדעו קרנות המזבח ונפלו לארץ: **15** והכיתי בית-החרף על-בית הקיץ ואבדו בתי השן וספו בתים רבים נאסיהוה: **ס**

Amo 4 שמעו הדבר הזה פרות הבשן אשר בהר שמרון העשקות דלים הרצצות אביונים האמרת לאדניהם הביאה ונשתה: **2** נשבע אדני יהוה בקדשו כי הנה ימים באים עליכם ונשא אתכם בצנות ואחריתכן בסירות דוגה: **3** ופרצים תצאנה אשה נגדה והשלכתנה ההרמונה נאסיהוה: **4** באו בית-אל ופשעו הגלגל הרבו לפשע והביאו לבקר זבחיכם לשלשת ימים מעשרתיכם: **5** וקטר מחמץ תודה וקראו נדבות השמיעו כי כן אהבתם בני ישראל נאם אדני יהוה: **6** וגם-אני נתתי לכם נקיון שנים בכל-עריכם וחסר לחם בכל מקומתיכם ולא-שבתם עדי נאסיהוה: **7** וגם אנכי מנעתי מכם את-ההגשם בעוד שלשה חדשים לקציר והמטרת על-עיר אחת ועל-עיר אחת לא אמטיר חלקה אחת תמטר וחלקה אשר-לא-תמטיר עליה תיבש: **8** ונעו שתיים שלש ערים אל-עיר אחת לשחות מים ולא ישבעו ולא-שבתם עדי נאסיהוה: **9** הכיתי אתכם בשדפון ובירקון הרבות גנותיכם וכרמיכם ותאניכם וזיתיכם יאכל הגזם ולא-שבתם עדי נאסיהוה: **ס** **10** שלחתי בכם דבר בדרך מצרים הרגתי בחרב בחוריכם עם שבי סוסיכם ואעלה באש מחניכם ובאפכם ולא-שבתם עדי נאסיהוה: **11** הפכתי בכם כמהפכת אלהים את-סדם ואת-עמרה ותהיו כאור מצל משרפה ולא-שבתם עדי נאסיהוה: **ס** **12** לכן כה אעשה-לך ישראל עקב כיוצא אעשה-לך הכון לקראת-אלהיך ישראל: **13** כי הנה יוצר הרים וברא רוח ומגיד לאדם מה-שחו עשה שחר עיפה ודרך על-במתי ארץ יהוה

אלהי־צבאות שמו: **ס 5 Amo** שמעו את־הדבר הזה אשר אנכי נשא עליכם קנה בית ישראל: **2** נפלה לא־תוסיף קום בתולת ישראל נטשה על־אדמתה אין מקימה: **3** כי כה אמר אדני יהוה העיר היצאת אלף תשאיר מאה והיוצאת מאה תשאיר עשרה לבית ישראל: **ס 4** כי כה אמר יהוה לבית ישראל דרשוני וחיו: **5** ואל־תדרשו בית־אל והגלגל לא תבאו ובאר שבע לא תעברו כי הגלגל גלה יגלה ובית־אל יהיה לאון: **6** דרשו את־יהוה וחיו פן־יצלח כאש בית יוסף ואכלה ואין־מכבה לבית־אל: **7** ההפכים ללענה משפט וצדקה לארץ הניחו: **8** עשה כימה וכסיל והפך לבקר צלמות ויום לילה החשיך הקורא למי־הים וישפכם על־פני הארץ יהוה שמו: **ס 9** המבלוג שד על־עזו ושד על־מבצר יבוא: **10** שנאו בשער מוכיח ודבר תמים יתעבו: **11** לכן יען בושסכם על־דל ומשאת־בר תקחו ממנו בתי גזית בניתם ולא־תשבו במ כרמי־חמד נטעתם ולא תשתו את־ייןם: **12** כי ידעתי רבים פשעיכם ועצמים חטאתיכם צררי צדיק לקחי כפר ואביונים בשער השו: **13** לכן המשכיל בעת ההיא ידם כי עת רעה היא: **14** דרשו־שוב ואל־רע למען תחיו ויהי־כן יהוה אלהי־צבאות אתכם כאשר אמרתם: **15** שנאורע ואהבו טוב והציגו בשער משפט אולי יחנן יהוה אלהי־צבאות שארית יוסף: **ס 16** לכן כה־אמר יהוה אלהי צבאות אדני בכל־רחבות מספד ובכל־חוצות יאמרו הויהו וקראו אכר אל־אבל ומספד אל־יודעי נהי: **17** ובכל־כרמים מספד כר־אעבר בקרבך אמר יהוה: **ס 18** הוי המתאווים את־יום יהוה למה־זה לכם יום יהוה הוא־חשך ולא־אור: **19** כאשר ינוס איש מפני הארי ופנעו הדב ובא הבית וסמך ידו על־הקיר ונשכו הנחש: **20** הלא־חשך יום יהוה ולא־אור ואפל ולא־ננה לו: **21** שנאתי מאסתי חגיכם ולא אריח בעצרת־יכם: **22** כי אסת־על־ולי עלות ומנחת־יכם לא ארצה ושלם מריא־יכם לא אביט: **23** הסר מעלי המון שריך וזמרת נבליך לא אשמע: **24** ויגל כמים משפט וצדקה כנחל איתן: **25** הזבחים ומנחה הגשתם־לי במדבר ארבעים שנה בית ישראל: **26** ונשאתם את סכות מלככם ואת כיון צלמיכם כוכב אלהיכם אשר עשיתם לכם: **27** והגליתי אתכם מהלאה לדמשק אמר יהוה אלהי־צבאות שמו: **פ 6 Amo** הוי השאננים בציון והבטחים בהר שמרון נקבי ראשית הגוים ובאו להם בית ישראל: **2** עברו כלנה וראו ולכו משם חמת רבה ורדו גת־פלשתים הטובים מן־הממלכות האלה אסרב גבולם מגבלכם: **3** המנדים ליום רע ותגישון שבת חמס: **4** השכבים על־משות שן וסרחים על־ערשותם ואכלים כרים מצאן ועגלים מתוך מרבק: **5** הפרטים על־פי הנבל כדויד חשבו להם כלי־שיר: **6** השתים במזרקו יין וראשית שמנים ימשחו ולא נחלו על־שבר יוסף: **7** לכן עתה יגלו בראש גלים וסר מרזח סרוחים: **פ 8** נשבע אדני יהוה בנפשו נאמיהוה אלהי צבאות מתאב אנכי את־גאון יעקב וארמנתיו שנאתי והסגרתִי עיר ומלאה: **9** והיה אס־יותרו עשרה אנשים בבית אחד ומתו: **10** ונשאו דודו ומסרפו להוציא עצמים מן־הבית ואמר לאשר בירכתי הבית העוד עמך ואמר אפס ואמר הס כי לא להזכיר בשם יהוה: **11** כיהנה יהוה מצוה והכה הבית הגדול רסיסים והבית הקטן בקעים: **12** הירצון בסלע סוסים אס־יחרוש בבקרים כיהפכתם לראש משפט ופרי צדקה ללענה: **13** השמחים ללא דבר האמרים הלוא בחזקנו לקחנו לנו קרנים: **14** כי הנני מקים עליכם בית ישראל נאמיהוה אלהי הצבאות גוי ולחצו אתכם מלבוא חמת עד־נחל הערבה: **ס 15 Amo** כה הראני אדני יהוה והנה יוצר גבי בתחלת עלות הלקש והנה־לקש אחר גזי

המלך: **2** והיה אם-כלה לאכול את-עשב הארץ ואמר אדני יהוה סלחנא מי יקום יעקב כי קטן הוא: **3** נחם יהוה על-זאת לא תהיה אמר יהוה: **4** כה הראני אדני יהוה והנה קרא לרב באש אדני יהוה ותאכל את-תהום רבה ואכלה את-החלק: **5** ואמר אדני יהוה חדלנא מי יקום יעקב כי קטן הוא: **6** נחם יהוה על-זאת גם-היא לא תהיה אמר אדני יהוה: **7** כה הראני והנה אדני נצב על-חומת אנך ובידו אנך: **8** ויאמר יהוה אלי מה-אתה ראה עמוס ואמר אנך ויאמר אדני הנני שם אנך בקרב עמי ישראל לא-אוסף עוד עבור לו: **9** ונשמו במוות ישחק ומקדשי ישראל יחרבו וקמתי על-בית ירבעם בחרב: **10** **פ** וישלח אמציה כהן בית-אל אל-ירבעם מלך-ישראל לאמר קשר עליך עמוס בקרב בית ישראל לא-תוכל הארץ להכיל את-כל-דבריו: **11** כי-כה אמר עמוס בחרב ימות ירבעם וישראל גלה יגלה מעל אדמתו: **12** **ס** ויאמר אמציה אל-עמוס חזה לך ברח-לך אל-ארץ יהודה ואכל-שם לחם ושם תנבא: **13** ובית-אל לא-תוסיף עוד להנבא כי מקדש-מלך הוא ובית ממלכה הוא: **14** **ס** ויען עמוס ויאמר אל-אמציה לא-נביא אנכי ולא בן-נביא אנכי כי-בוקר אנכי ובולס שקמים: **15** ויקחני יהוה מאחרי הצאן ויאמר אלי יהוה לך הנבא אל-עמי ישראל: **16** ועתה שמע דברי-יהוה אתה אמר לא תנבא על-ישראל ולא תטיף על-בית ישחק: **17** לכן כה-אמר יהוה אשתך בעיר תזנה ובניך ובנתיך בחרב יפלו ואדמתך בחבל תחלק ואתה על-אדמה טמאה תמות וישראל גלה יגלה מעל אדמתו: **18** **ס** **Amo 8** כה הראני אדני יהוה והנה כלוב קיץ: **2** ויאמר מה-אתה ראה עמוס ואמר כלוב קיץ ויאמר יהוה אלי בא הקץ אל-עמי ישראל לא-אוסף עוד עבור לו: **3** והילילו שירות היכל ביום ההוא נאם אדני יהוה רב הפגור בכל-מקום השליך הס: **4** **פ** שמעו-זאת השאפים אביון ולשבית **(ענוי)** **[עניי]** ארץ: **5** לאמר מתי יעבר החדש ונשבירה שבר והשבת ונפתחה-בר להקטין איפה ולהגדיל שקל ולעות מאזני מרמה: **6** לקנות בכסף דלים ואביון בעבור נעלים ומפל בר נשביר: **7** נשבע יהוה בגאון יעקב אם-אשכח לנצח כל-מעשיהם: **8** העל זאת לא-תרגו הארץ ואבל כל-יושב בה ועלתה כאר כלה ונגרשה **(ונשקה)** **[ונשקעה]** כיאור מצרים: **9** **ס** והיה ביום ההוא נאם אדני יהוה והבאתי השמש בצהרים והחשכתי לארץ ביום אור: **10** והפכתי חגיכם לאבל וכל-שיריכם לקינה והעליתי על-כל-מתנים שק ועל-כל-ראש קרחה ושמתיה כאבל יחיד ואחריתה כיום מר: **11** הנה ימים באים נאם אדני יהוה והשלחתי רעב בארץ לא-רעב ללחם ולא-צמא למים כי אם-לשמע את דברי יהוה: **12** ונעו מים ערדים ומצפון ועד-מזרח יושטטו לבקש את-דברי-יהוה ולא ימצאו: **13** ביום ההוא תתעלפנה הבתולת היפות והבחורים בצמא: **14** הנשבעים באשמת שמרון ואמרו חי אלהיך הן וחי דרך באר-שבע ונפלו ולא-יקומו עוד: **15** **ס** **Amo 9** ראיתי את-אדני נצב על-המזבח ויאמר הך הכפתור וירעשו הספים ובצעם בראש כלם ואחריתם בחרב אהרג לא-ינוס להם נס ולא-ימלט להם פליט: **2** אם-יחזרו בשאול משם ידי תקחם ואם-יעלו השמים משם אורידם: **3** ואם-יחבאו בראש הכרמל משם אחפש ולקחתים ואם-יסתרו מנגד עיני בקרקע הים משם אצוה את-הנחש ונשכם: **4** ואם-ילכו בשבי לפני איביהם משם אצוה את-החרב והרגתם ושמתני עיני עליהם לרעה ולא לטובה: **5** ואדני יהוה הצבאות הנוגע בארץ ותמוג ואבלו כל-יושבי בה ועלתה כיאר כלה ושקעה כיאר מצרים: **6** הבונה בשמים **(מעלותו)** **[מעלותיו]** ואגדתו על-ארץ יסדה

הקרא למי־הים וישפכם על־פני הארץ יהוה שמו: **7** הלוא כבני כשיים אתם לי בני ישראל נא־מִי־הוּוה הלוא את־ישראל העליתי מארץ מצרים ופלשתיים מכפתור וארם מקיר: **8** הנה עיני אדני יהוה בממלכה החטאה והשמדתי אתה מעל פני האדמה אפס כי לא השמיד אשמיד את־בית יעקב נא־מִי־הוּוה: **9** כִּי־הִנֵּה אנכי מצוה והנעתי בכל־הגוים את־בית ישראל כאשר ינוע בכברה ולא־יפול צרור ארץ: **10** בחרב ימותו כל חטאי עמי האמרים לא־תגיש ותקדים בעדינו הרעה: **11** ביום ההוא אקים את־סכת דויד הנפלת וגדרתי את־פרציהן והרסתיו אקים ובניתיה כימי עולם: **12** למען יירשו את־שארית אדם וכל־הגוים אשר־נקרא שמי עליהם נא־מִי־הוּוה עשה זאת: **פ** **13** הנה ימים באים נא־מִי־הוּוה ונגש חורש בקצר ודרך ענבים במשך הזרע והטיפו ההרים עסיס וכל־הגבעות תתמוגגנה: **14** ושבתי את־שבות עמי ישראל ובנו ערים נשמות וישבו ונטעו כרמים ושתו את־ייןם ועשו גנות ואכלו את־פריהם: **15** ונטעתים על־אדמתם ולא ינתשו עוד מעל אדמתם אשר נתתי להם אמר יהוה אלהיך:

Obadiah 1 חזון עבדיה כה־אמר אדני יהוה לאדם שמועה שמענו מאת יהוה וציר בגוים שלח קומו ונקומה עליה למלחמה: **2** הנה קטן נתתיך בגוים בזוי אתה מאד: **3** זרון לבך השיאך שכני בחגוי־סלע מרום שבתו אמר בלבו מי יורדני ארץ: **4** אסתגביה כנשר ואס־בין כוכבים שים קנך משם אורידך נא־מִי־הוּוה: **5** אס־ננבים באורך אס־שודדי לילה איך נדמיתה הלוא יגנבו דים אס־בצרים באו לך הלוא ישאירו עללות: **6** איך נחפשו עשו נבעו מצפניו: **7** עִד־הגבול שלחוך כל אנשי בריתך השיאוך יכלו לך אנשי שלמך לחמך ישימו מזור תחתיך אין תבונה בו: **8** הלוא ביום ההוא נאם יהוה והאבדתי חכמים מאדום ותבונה מהר עשו: **9** וחתו גבוריך תימן למען יכרת־איש מהר עשו מקטל: **10** מחמס אחיך יעקב תכסך בושה ונכרת לעולם: **11** ביום עמדך מגד ביום שבות זרים חילו ונכרים באו **(שער)** **(שערי)** ועל־ירושלם ידו גורל גס־אתה כאחד מהם: **12** ואל־תרא ביום־אחיך ביום נכרו ואל־תשמח לבני־יהודה ביום אבדם ואל־תגדל פיך ביום צרה: **13** אל־תבוא בשער־עמי ביום אידם אל־תרא גס־אתה ברעתו ביום אידו ואל־תשלחנה בחילו ביום אידו: **14** ואל־תעמד על־הפרק להכרית את־פליטיו ואל־תסגר שרידיו ביום צרה: **15** כִּי־קרוב יום־יהוה על־כל־הגוים כאשר עשית יעשה לך גמלך ישוב בראשך: **16** כי כאשר שתיתם על־הר קדשי ישתו כל־הגוים תמיד ושתו ולעו והיו כלוא היו: **17** ובהר ציון תהיה פליטה והיה קדש וירשו בית יעקב את מורשיהם: **18** והיה בית־יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום ולא־יהיה שריד לבית עשו כי יהוה דבר: **19** וירשו הנגב את־הר עשו והשפלה את־פלשתים וירשו את־שדה אפרים ואת שדה שמרון ובנימן את־הגלעד: **20** וגלת החל־הזה לבני ישראל אשר־כנענים עִד־צרפת וגלת ירושלם אשר בספרד ירשו את ערי הנגב: **21** ועלו מושעים בהר ציון לשפט את־הר עשו והיתה ליהוה המלוכה:

Jonah 1 ויהי דבר־יהוה אל־יונה בן־אמתי לאמר: **2** קום לך אל־נינוה העיר הגדולה וקרא עליה כִּי־עלתה רעתם לפני: **3** ויקם יונה לברח תרשישה מלפני

יהוה וירד יפו וימצא אניה באה תרשיש ויתן שכרה וירד בה לבוא עמהם תרשישה מלפני יהוה: **4** ויהוה הטיל רוח-גדולה אלהים ויהי סער-גדול בים והאניה חשבה להשבר: **5** וייראו המלחים ויזעקו איש אל-אלהיו וישלו את-הכלים אשר באניה אלהים להקל מעליהם ויונה ירד אל-ירכתי הספינה וישכב וירדם: **6** ויקרב אליו רב החבל ויאמר לו מה-לך נרדם קום קרא אל-אלהיך אולי יתעשת האלהים לנו ולא נאבד: **7** ויאמרו איש אל-רעהו לכו ונפילה גורלות ונדעה בשלמי הרעה הזאת לנו ויפלו גורלות ויפל הגורל על-יונה: **8** ויאמרו אליו הגידה-נא לנו באשר למי-הרעה הזאת לנו מה-מלאכתך ומאין תבוא מה ארצך ואי-מזה עם אתה: **9** ויאמר אליהם עברי אנכי ואתי-הוה אלהי השמים אני ירא אשר-עשה את-הים ואת-היבשה: **10** וייראו האנשים יראה גדולה ויאמרו אליו מה-זאת עשית כיי-דעו האנשים כי-מלפני יהוה הוא ברח כי הגיד להם: **11** ויאמרו אליו מה-נעשה לך וישתק הים מעלינו כי הים הולך וסער: **12** ויאמר אליהם שאוני והטילני אלהים וישתק הים מעליכם כי יודע אני כי בשלי הסער הגדול הזה עליכם: **13** ויחתרו האנשים להשיב אל-היבשה ולא יכלו כי הים הולך וסער עליהם: **14** ויקראו אל-יהוה ויאמרו אנה יהוה אל-נא נאבדה בנפש האיש הזה ואל-תתן עלינו דם נקיא כי-אתה יהוה כאשר חפצת עשית: **15** וישאו את-יונה וישלחו אלהים ויעמד הים מזעפו: **16** וייראו האנשים יראה גדולה את-יהוה ויזבח-ויזבח ליהוה וידרו נדרים: **Jon 2** וימן יהוה דג גדול לבלע את-יונה ויהי יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות: **2** ויתפלל יונה אל-יהוה אלהיו ממעי הדגה: **3** ויאמר קראתי מצרה לי אל-יהוה ויענני מבטן שאול שועתי שמעת קולי: **4** ותשליכני מצולה בלבב ימים ונהר יסבבני כל-משבריך וגליך עלי עברו: **5** ואני אמרתי נגרשתי מנגד עיניך אך אוסיף להביט אל-היכל קדשך: **6** אפפוני מים עד-נפש תהום יסבבני סוף חבוש לראשי: **7** לקצבי הרים ירדתי הארץ ברחיה בעדי לעולם ותעל משחת חיי יהוה אלהי: **8** בהתעשף עלי נפשי את-יהוה זכרתי ותבוא אליך תפלתי אל-היכל קדשך: **9** משמרים הבלי-שוא חסדם יעזבו: **10** ואני בקול תודה אזבחה-לך אשר נדרתי אשלמה ישועתה ליהוה: **ס 11** ויאמר יהוה לדג ויקא את-יונה אל-היבשה: **Jon 3** **פ** ויהי דבריהוה אל-יונה שנית לאמר: **2** קום לך אל-נינוה העיר הגדולה וקרא אליה את-הקריאה אשר אנכי דבר אליך: **3** ויקם יונה וילך אל-נינוה כדבר יהוה ונינוה היתה עיר-גדולה לאלהים מהלך שלשת ימים: **4** ויחל יונה לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר עוד ארבעים יום ונינוה נהפכת: **5** ויאמינו אנשי נינוה באלהים ויקראו-צום וילבשו שקים מגדולם ועד-קטנם: **6** ויגע הדבר אל-מלך נינוה ויקם מכסאו ויעבר אדרתו מעליו ויכס שק וישב על-האפר: **7** ויזעק ויאמר בנינוה משעם המלך וגדליו לאמר האדם והבהמה הבקר והצאן אל-יטעמו מאומה אל-ירעו ומים אל-ישתו: **8** ויתכסו שקים האדם והבהמה ויקראו אל-אלהים בחזקה וישבו איש מדרכו הרעה ומן-החמס אשר בכפיהם: **9** מי-יודע ישוב ונחם האלהים ושב מחרון אפו ולא נאבד: **10** וירא האלהים את-מעשיהם כי-שבו מדרכם הרעה וינחם האלהים על-הרעה אשר-דבר לעשות-להם ולא עשה: **Jon 4** וירע אל-יונה רעה גדולה ויחר לו: **2** ויתפלל אל-יהוה ויאמר אנה יהוה הלוא-יזה דברי עד-היותי על-אדמתי על-כן

קדמתי לברח תרשישה כי ידעתי כי אתה אל-חנן ורחום אך אפים ורבי-חסד ונחם על-הרעה: ³ ועתה יהוה קח-נא את-נפשי ממני כי טוב מותי מחיי: ⁴ **ס** ויאמר יהוה הטיב חרה לך: ⁵ ויצא יונה מן-העיר וישב מקדם לעיר ויעש לו שם סכה וישב תחתיה בצל עד אשר יראה מה-יהיה בעיר: ⁶ וימן יהוה-אלהים קיקיון ויעל מעל ליונה להיות צל על-ראשו להציל לו מרעתו וישמח יונה על-הקיקיון שמחה גדולה: ⁷ וימן האלהים תולעת בעלות השחר למחרת ותך את-הקיקיון וייבש: ⁸ ויהי זכרח השמש וימן אלהים רוח קדים חרישית ותך השמש על-ראש יונה ויתעלף וישאל את-נפשו למות ויאמר טוב מותי מחיי: ⁹ ויאמר אלהים אל-יונה הטיב חרה-לך על-הקיקיון ויאמר הטיב חרה-לי עד-מות: ¹⁰ ויאמר יהוה אתה חסת על-הקיקיון אשר לא-עמלת בו ולא גדלתו שבן-לילה היה ובן-לילה אבד: ¹¹ ואני לא אחוס על-ניונה העיר הגדולה אשר ישבה הרבה משתים-עשרה רבו אדם אשר לא-ידע בין-ימינו לשמאלו ובהמה רבה:

Micah 1 דבר-יהוה אשר היה אל-מיכה המרשתי בימי יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה אשר-חזה על-שמרון וירושלם: ² שמעו עמים כלם הקשיבי ארץ ומלאה ויהי אדני יהוה בכם לעד אדני מהיכל קדשו: ³ כיהנה יהוה יצא ממקומו וירד ודרך על-**במותי** **במתן** ארץ: ⁴ ונמסו ההרים תחתיו והעמקים יתבקעו כדונג מפני האש כמים מגרים במורד: ⁵ בפשע יעקב כל-זאת ובחטאות בית ישראל מירפשע יעקב הלא שמרון ומוי במות יהודה הלא ירושלם: ⁶ ושמתי שמרון לעי השדה למטעי כרם והגרתי לגי אבניה ויסדיה אנלה: ⁷ וכל-פסיליה יכתו וכל-אחנניה ישרפו באש וכל-עצביה אשים שממה כי מאחנן זונה קבצה ועד-אתנן זונה ישובו: ⁸ על-זאת אספדה ואילילה אילכה **שילל** **שולל** וערום אעשה מספד כתנים ואבל כבנות יענה: ⁹ כי אנושה מכותיה כיבאה עדי-יהודה נגע עד-שער עמי עדי-ירושלם: ¹⁰ בנת אל-תגידו בכו אל-תבכו בבית לעפרה עפר **התפלשתי** **התפלשתי**: ¹¹ עברי לכם יושבת שפיר עריה-בשת לא יצאה יושבת צאנן מספד בית האצל יקח מזכם עמדתו: ¹² כי-חלה לשוב יושבת מרות כי-ירד רע מאת יהוה לשער ירושלם: ¹³ רתם המרכבה לרכש יושבת לכיש ראשית חטאת היא לבת-ציון כי-בך נמצאו פשעי ישראל: ¹⁴ לכן תחני שלוחים על מורשת נת בתי אכזיב לאכזב למלכי ישראל: ¹⁵ עד הירש אבי לך יושבת מרשה עד-עדלם יבוא כבוד ישראל: ¹⁶ קרחי וגזי על-בני תענוגך הרחבי קרחתך כנשר כי גלו ממך: **ס** **Mic 2** הוי חשבי-און ופעלי רע על-משכבותם באור הבקר יעשוה כי ישלאל ידם: ² וחמדו שדות וגזלו ובתים ונשאו ועשקו גבר וביתו ואיש ונחלתו: **פ** ³ לכן כה אמר יהוה הנני חשב על-המשפחה הזאת רעה אשר לא-תמישו משם צוארתיכם ולא תלכו רומה כי עת רעה היא: ⁴ ביום ההוא ישא עליכם משל ונהה נהי נהיה אמר שדוד נשדנו חלק עמי ימיר איך ימוש לי לשובב שדינו יחלק: ⁵ לכן לא-יהיה לך משליך חבל בגורל בקהל יהוה: ⁶ אל-תטפו וטיפון לא-יטפו לאלה לא יסג כלמות: ⁷ האמור בית-יעקב הקצר רוח יהוה אם-אלה מעלליו הלא דברי יישיבו עם הישר הולך: ⁸ ואתמול עמי לאויב יקומם ממול שלמה אדר תפשטון מעברים בטח שובי מלחמה: ⁹ נשי עמי תגרשון מבית תענניה מעל עלליה תקחו הדרי לעולם: ¹⁰

קומו ולכו כי לא־זאת המנוחה בעבור טמאה תחבל וחבל נמרץ: **11** ל־ראיש הלך רוח ושקר כזב אטף לך ל־יין ולשכר והיה מטיף העם הזה: **12** אספ אספ יעקב כלך קבץ אקבץ שארית ישראל יחד אשימנו כצאן בצרה כעדר בתוך הדברו תהימנה מאדם: **13** עלה הפרץ לפניהם פרצו ויעברו שער ויצאו בו ויעבר מלכם לפניהם ויהוה בראשם: **פ Mic 3** ואמר שמעו־נא ראשי יעקב וקציני בית ישראל הלוא לכם לדעת את־המשפט: **2** שנאי טוב ואהבי **(רעה)** **[רע]** גולי עורם מעליהם ושארם מעל עצמותם: **3** ואשר אכלו שאר עמי ועורם מעליהם הפשיטו ואת־עצמותיהם פצחו ופרשו כאשר בסיר וכבשר בתוך קלחת: **4** אז יזעקן א־ליהוה ולא יענה אותם ויסתר פניו מהם בעת ההיא כאשר הרעו מעלליהם: **פ 5** כה אמר יהוה על־הנביאים המתעים את־עמי הנשכים בשניהם וקראו שלום ואשר לא־יתן על־פיהם וקדשו עליו מלחמה: **6** לכן לילה לכם מחזון וחשכה לכם מקסם ובאה השמש על־הנביאים וקדר עליהם היום: **7** ובשו החזים וחפרו הקסמים ועטו על־שפם כלם כי אין מענה אלהים: **8** ואולם אנכי מלאתי כח את־רוח יהוה ומשפט וגבורה להגיד ליעקב פשעו ולישראל חטאתו: **ס 9** שמעו־נא זאת ראשי בית יעקב וקציני בית ישראל המתעבים משפט ואת כל־הישרה יעקשו: **10** בנה ציון בדמים וירושלם בעולה: **11** ראשיה בשחד ישפטו וכהניה במחיר יורו ונביאיה בכסף יקסמו ועלייהוה ישענו לאמר הלוא יהוה בקרבנו לא־תבוא עלינו רעה: **12** לכן בגללכם ציון שדה תחרש וירושלם עיין תהיה והר הבית לבמות יער: **פ Mic 4** והיה באחרית הימים יהיה הר בית־יהוה נכון בראש ההרים ונשא הוא מגבעות ונהרו עליו עמים: **2** והלכו גוים רבים ואמרו לכו ונעלה א־לה־ריהוה ואל־בית אלהי יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה ודבר־יהוה מירושלם: **3** ושפט בין עמים רבים והוכיח לגוים עצמים ע־ר־חוק וכתתו חרבתיהם לאתים וחניתתיהם למומרות לא־ישאו גוי א־לגוי חרב ולא־יילמדון עוד מלחמה: **4** וישבו איש תחת גפנו ותחת תאנתו ואין מחריר כ־פ־י יהוה צבאות דבר: **5** כי כל־העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם־יהוה אלהינו לעולם ועד: **פ 6** ביום ההוא נאם־יהוה אספה הצלעה והנדחה אקבצה ואשר הרעתי: **7** ושמתי את־הצלעה לשארית והנהלאה לגוי עצום ומלך יהוה עליהם בהר ציון מעתה ועד־עולם: **פ 8** ואתה מגדל־עדר עפל בת־ציון עדיך תאתה ובאה הממשלה הראשנה ממלכת לבת־ירושלם: **9** עתה למה תריעי רע המלך אין־בך אס־יועצך אבד כ־יהחזיקך חיל כיולדה: **10** חולי וגחי בת־ציון כיולדה כ־יעתה תצאי מקריה ושכנת בשדה ובאת ע־בבל שם תנצלי שם יגאלך יהוה מכף איביך: **11** ועתה נאספו עליך גוים רבים האמרים תחנף ותחו בציון עינינו: **12** והמה לא ידעו מחשבות יהוה ולא הבינו עצתו כי קבצם כעמיר גרנה: **13** קומי ודושי בת־ציון כ־יקרנך אשים ברזל ופרסתיך אשים נחושה והדקות עמים רבים והחרמתי ליהוה בצעם וחילם לאדון כל־הארץ: **14** עתה תתגדדי בת־גדוד מצור שם עלינו בשבט יכו על־הלחי את שפט ישראל: **ס Mic 5** ואתה בית־לחם אפרתה צעיר להיות באלפי יהודה ממך לי יצא להיות מושל בישראל ומוצאתיו מקדם מימי עולם: **2** לכן יתנם ע־ד־עת יולדה ויתר אחיו ישובן על־בני ישראל: **3** ועמד רעה בעז יהוה בגאון שם יהוה אלהיו וישבו כ־עתה יגדל ע־א־פסי־ארץ: **4** והיה זה שלום

אשור כייבוא בארצנו וכי ידרך בארמנתינו והקמנו עליו שבעה רעים ושמונה נסיכי אדם: **5** ורעו את־ארץ אשור בחרב ואת־ארץ נמרד בפתחיה והציל מאשור כייבוא בארצנו וכי ידרך בגבולנו: **ס 6** והיה שארית יעקב בקרב עמים רבים כטל מאת יהוה כרביבים עלי־עשב אשר לא־יקוה לאיש ולא ייחל לבני אדם: **7** והיה שארית יעקב בגוים בקרב עמים רבים כאריה בבהמות יער ככפיר בעדר־צאן אשר אם עבר ורמס וטרף ואין מציל: **8** תרם ירך על־צריך וכל־איביך יכרתו: **פ 9** והיה ביום־ההוא נאס־יהוה והכרתי סוסך מקרבך והאבדתי מרכבתך: **10** והכרתי ערי ארצך והרסתי כל־מבצריך: **11** והכרתי כשפים מידך ומעוונים לא יהיו־לך: **12** והכרתי פסיליך ומצבותיך מקרבך ולא־תשתחוה עוד למעשה ידך: **13** ונתשתי אשיריך מקרבך והשמדתי עריך: **14** ועשיתי באף ובחמה נקם את־הגוים אשר לא שמעו: **ס 6 Mic** שמעו־נא את אש־יהוה אמר קום ריב את־ההרים ותשמענה הגבעות קולך: **2** שמעו הרים את־ריב יהוה והאתנים מסדי ארץ כי ריב ליהוה עס־עמו ועם־ישראל יתוכח: **3** עמי מה־עשיתי לך ומה הלאתיך ענה בני: **4** כי העלתיך מארץ מצרים ומבית עבדים פדיתך ואשלח לפניך את־משה אהרן ומרים: **5** עמי זכר־נא מה־יעין בלק מלך מואב ומה־ענה אתו בלעם בן־בעור מן־השטים עד־הגלגל למען דעת צדקות יהוה: **6** במה אקדם יהוה אכף לאלהי מרום האקדמנו בעולות בעגלים בני שנה: **7** הירצה יהוה באלפי אילים ברבבות נחלי־שמן האתן בכורי פשעי פרי בטני חטאת נפשי: **8** הגיד לך אדם מה־טוב ומה־יהוה דורש ממך כי אם־עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם־אלהיך: **פ 9** קול יהוה לעיר יקרא ותושיה יראה שמך שמעו מטה ומו יעדה: **10** עוד האש בית רשע אצרות רשע ואיפת רזון זעומה: **11** האזכה במאזני רשע ובכיס אבני מרמה: **12** אשר עשיריה מלאו חמס וישביה דבר־שקר ולשונם רמיה בפיהם: **13** וגם־אני החליתי הכותך השמם על־חטאתך: **14** אתה תאכל ולא תשבע וישחך בקרבך ותסג ולא תפליט ואשר תפלט לחרב אתן: **15** אתה תזרע ולא תקצור אתה תדרך־זית ולא־תסוך שמן ותירוש ולא תשתה־יין: **16** וישתמר חקות עמרי וכל מעשה בית־אחאב ותלכו במעצותם למען תחי אתך לשמה וישביה לשרקה וחרפת עמי תשאו: **פ 7 Mic** אללי לי כי הייתי כאספיקיך כעללת בציר אין־אשכול לאכול בכורה אותה נפשי: **2** אבד חסיד מן־הארץ וישר באדם אין כלם לדמים יארבו איש את־אחיהו יצודו חרם: **3** על־הרע כפים להיטיב השר שאל והשפט בשלום והגדול דבר הות נפשו הוא ויעבתוה: **4** טובם כחדק ישר ממסוכה יום מצפיק פקדתך באה עתה תהיה מבוכתם: **5** אל־תאמינו ברע אל־תבטחו באלוף משכבת חיקך שמר פתחי־פיק: **6** כי־בן מנבל אב בת קמה באמה כלה בחמתה איבי איש אנשי ביתו: **7** ואני ביהוה אצפה אוחילה לאלהי ישעי ישמעני אלהי: **8** אל־תשמחי איבתי לי כי נפלתי קמתי כי־אשב בחשך יהוה אור לי: **ס 9** זעף יהוה אשא כי חטאתי לו עד אשר יריב ריבי ועשה משפטי יוציאני לאור אראה בצדקתו: **10** ותרא איבתי ותכסה בושה האמרה אלי או יהוה אלהיך עיני תראינה בה עתה תהיה למרמס כשיט חוצות: **11** יום לבנות גדרריך יום ההוא ירחק־חקי: **12** יום הוא ועדיך יבוא למני אשור וערי מצור ולמני מצור ועד־נהר וים מים והר ההר: **13** והיתה הארץ לשממה עלי־ישביה מפרי מעלליהם: **ס 14** רעה עמך בשבטך צאן נחלתך שכני לבדר יער בתוך כרמל ירעו בשן וגלעד כימי עולם: **15** כימי

צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות: ¹⁶ יראו גוים ויבשו מכל גבורתם ישימו יד על־פה אזניהם תחרשנה: ¹⁷ ילחכו עפר כנחש כזחלי ארץ ירגזו ממסגרתיהם אליהוה אלהינו יפחדו ויראו ממך: ¹⁸ מי־אל כמוך נשא עון ועבר על־פשע לשארית נחלתו לא־החזיק לעד אפו כי־חפץ חסד הוא: ¹⁹ ישוב ירחמנו יכבש עונתינו ותשליך במצלות ים כל־חטאותם: ²⁰ תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר־נשבעת לאבתינו מימי קדם:

Nahum 1 משא נינוה ספר חזון נחום האלקשי: ² אל קנוא ונקם יהוה נקם יהוה ובעל חמה נקם יהוה לצריו ונוטר הוא לאיביו: ³ יהוה ארך אפים **[ונדול־]ונגדל־** כח ונקה לא ינקה יהוה בסופה ובשערה דרכו וענן אבק רגליו: ⁴ גוער בים ויבשהו וכל־הנהרות החריב אמלל בשן וכרמל ופרח לבנון אמלל: ⁵ הרים רעשו ממנו והגבעות התמגנו ותשא הארץ מפניו ותבל וכל־ישיבי בה: ⁶ לפני זעמו מי יעמוד ומי יקום בחרון אפו חמתו נתכה כאש והצרים נתצו ממנו: ⁷ טוב יהוה למעוז ביום צרה וידע חסי בו: ⁸ ובשטף עבר כלה יעשה מקומה ואיביו ירדף־חשך: ⁹ מה־תחשבון אליהוה כלה הוא עשה לא־תקום פעמים צרה: ¹⁰ כי עד־סירים סבכים וכסבאם סבואים אכלו כקש יבש מלא: ¹¹ ממך יצא חשב עליהוה רעה יעיץ בליעל: ¹² ס כה אמר יהוה א־שלמים וכן רבים וכן נגזו ועבר וענתך לא אענך עוד: ¹³ ועתה אשבר מטהו מעליך ומוסרת־ך אנתק: ¹⁴ וצוה עליך יהוה לא־יזרע משמך עוד מבית אלהיך אכרית פסל ומסכה אשים קברך כי קלות: **Nah 2** ^פ הנה על־ההרים רגלי מבשר משמיע שלום חגי יהודה חניך שלמי נדריך כי לא יוסיף עוד **[לעבור־]בך** בליעל כלה נכרת: ² עלה מפיץ על־פניך נצור מצרה צפה־דרך חזק מתנים אמץ כח מאד: ³ כי שב יהוה את־נאון יעקב כנאון ישראל כי בקקום בקקים וזמריהם שחתו: ⁴ מגן גבריהו מאדם אנשי־חיל מתלעים באש־פלדות הרכב ביום הכינו והברשים הרעלו: ⁵ בחוצות יתהוללו הרכב ישתקשקון ברחבות מראיהן כל־פידם כברקים ירוצצו: ⁶ יזכר אדיריו יכשלו **[בהלכותם]** **[בהליכתם]** ימהרו חומתה והכן הסכך: ⁷ שערי הנהרות נפתחו וההיכל נמוג: ⁸ והצב גלתה העלתה ואמהתיה מנהגות כקול יונים מתפפת על־לבבהן: ⁹ ונינוה כברכת־מים מימי היא והמה נסים עמדו עמדו ואין מפנה: ¹⁰ בזו כסף בזו זהב ואין קצה לתכונה כבד מכל כלי חמדה: ¹¹ בוקה ומבוקה ומבלקה ולב נמס ופק ברכים וחלחלה בכל־מתנים לפני כלם קבצו פארור: ¹² איה מעון אריות ומרעה הוא לכפרים אשר הלך אריה לביא שם גור אריה ואין מחריד: ¹³ אריה טרף בדי גרותיו ומחנק ללבאתיו וימלא־טרף חריו ומענתיו טרפה: ¹⁴ הנני אליך נאם יהוה צבאות והבערתי בעשן רכבה וכפיריך תאכל חרב והכרתי מארץ טרפך ולא־ישמע עוד קול מלאככה: **Nah 3** ^ס הוי עיר דמים כלה כחש פרק מלאה לא ימיש טרף: ² קול שוט וקול רעש אופן וסוס דהר ומרכבה מרקדה: ³ פרש מעלה ולהב חרב וברק חנית ורב חלל וכבד פגר ואין קצה לגויה **[יכשלו]** **[וכשלו]** בנזותם: ⁴ מרב זנוני זונה טובת הן בעלת כשפים המכרת גוים בזנוניה ומשפחות בכשפיה: ⁵ הנני אליך נאם יהוה צבאות וגליתי שולך על־פניך והראיתי גוים מערך וממלכות קלונך: ⁶ והשלכתי עליך שקצים ונבלתיך ושמת־ך

כראי: 7 והיה כל-ראיך ידוד ממך ואמר שדרה נינוה מי ינוד לה מאין אבקש מנחמים לך: 8 התיטבי מנא אמון הישבה ביארים מים סביב לה אשר-חיל ים מים חומתה: 9 כוש עצמה ומצרים ואין קצה פוט ולובים היו בעזרתך: 10 גס-היא לנלה הלכה בשבי גם עלליה ירטשו בראש כל-חוצות ועל-נכבדיה ידו גורל וכל-גדוליה רתקו בזקים: 11 גס-את תשכרי תהי נעלמה גס-את תבקשי מעוז מאויב: 12 כל-מבצריך תאנים עס-בכורים אסינועו ונפלו על-פי אוכל: 13 הנה עמך נשים בקרבך לאיביך פתוח נפתחו שערי ארצך אכלה אש בריחך: 14 מי מצור שאבי-לך חזקי מבצריך באי בטיט ורמסי בחמר החזיקי מלבן: 15 שם תאכלך אש תכריתך חרב תאכלך כילק התכבד כילק התכבדי כארבה: 16 הרבית רכליך מכוכבי השמים ילק פשט ויעף: 17 מנזריך כארבה וטפסריך כגוב גבי החונים בגדרות ביום קרה שמש זרחה ונודד ולא-נודע מקומו אים: 18 נמו רעיך מלך אשור ישכנו אדיריך נפשו עמך על-ההרים ואין מקבץ: 19 אין-כהה לשברך נחלה מכתך כל שמעי שמעך תקעו כף עליך כי על-מי לא-עברה רעתך תמיד:

Habakkuk 1 המשא אשר חזה חבקוק הנביא: 2 ער-אנה יהוה שועתי ולא תשמע אזעק אליך חמס ולא תושיע: 3 למה תראני און ועמל תביט ושרד וחמס לנגדי ויהי ריב ומדון ישא: 4 על-כן תפוג תורה ולא-יצא לנצח משפט כי רשע מכתיר את-הצדיק על-כן יצא משפט מעקל: 5 ראו בגוים והביטו והתמהו ותמהו כי-פעל פעל בימכם לא תאמינו כי יספר: 6 כיהנני מקים את-הכשרים הגוי המר והנמהר ההולך למרחבי-ארץ לרשת משכנות לא-לו: 7 אים ונורא הוא ממנו משפטו ושאתו יצא: 8 וקלו מנמרים סוסיו וחרו מזאבי ערב ופשו פרשיו ופרשיו מרחוק יבאו יעפו כנשר חש לאכול: 9 כלה לחמס יבוא מגמת פניהם קדימה ויאסף כחול שבי: 10 והוא במלכים יתקלס ורזנים משחק לו הוא לכלל-מבצר ישחק ויצבר עפר וילכדה: 11 אז חלף רוח ויעבר ואשם זו כחו לאלהו: 12 הלוא אתה מקדם יהוה אלהי קדשי לא נמות יהוה למשפט שמתו וצור להוכיח יסדתו: 13 טהור עינים מראות רע והביט אל-עמל לא תוכל למה תביט בוגדים תחריש בבלע רשע צדיק ממנו: 14 ותעשה אדם כדני הים כרמש לא-משל בו: 15 כלה בחכה העלה יגרהו בחרמו ויאספהו במכמרתו על-כן ישמח ויגיל: 16 על-כן יזבח לחרמו ויקטר למכמרתו כי בהמה שמן חלקו ומאכלו בראה: 17 העל כן יריק חרמו ותמיד להרג גוים לא יחמול: **Hab 2** על-משמרתו אעמדה ואתיצבה על-מצור ואצפה לראות מה-ידבר-בי ומה אשיב על-תוכחתי: 2 ויענני יהוה ויאמר כתוב חזון ובאר על-הלחות למען ירוץ קורא בו: 3 כי עוד חזון למועד ויפח לקץ ולא יכזב אסיתמהמה חכה-לו כי-בא יבא לא יאחר: 4 הנה עפלה לא-ישרה נפשו בו וצדיק באמונתו יחיה: 5 ואף כיהיון בוגד גבר יהיר ולא ינוה אשר הרחיב כשאול נפשו והוא כמות ולא ישבע ויאסף אליו כל-הגוים ויקבץ אליו כל-העמים: 6 הלוא-אלה כלם עליו משל ישאו ומליצה חידות לו ויאמר הוי המרבה לא-לו עד-מתי ומכביד עליו עבטיט: 7 הלוא פתע יקומו נשכיך ויקצו מזעזעיך והיית למשסות למו: 8 כי אתה שלות גוים רבים ישלוך כל-יתר עמים מדמי אדם וחמס-ארץ קריה וכל-ישיבי בה: 9 הוי בצע בצע רע לביתו לשום במרום קנו להנצל מכף-רע: 10 יעצת בשת לביתך

קצות-עמים רבים וחוטא נפשך: **11** כִּי־אֲבֵן מִקִּיר תִּזְעַק וּכְפִיס מִזַּעַן יִעֲנֶנָּה: **פ** **12** הוּי בְנֵה עִיר בְּדַמַּיִם וְכוּנֵן קִרְיָה בְּעוֹלָה: **13** הַלּוֹא הִנֵּה מֵאֵת יְהוָה צְבָאוֹת וַיִּינְעוּ עַמִּים בְּדִי־אֵשׁ וּלְאֻמִּים בְּדִירִיק יַעֲפוּ: **14** כִּי תִמְלֵא הָאָרֶץ לְדַעַת אֶת־כְּבוֹד יְהוָה כְּמַיִם יִכְסּוּ עַל־יָם: **ס** **15** הוּי מִשְׁקָה רַעְהוּ מִסַּפַּח חֲמוֹתְךָ וְאָף שֹׁכֵר לִמְעַן הִבִּיט עַל־מְעוֹרֵיהֶם: **16** שִׁבַּעַת קָלוֹן מִכְּבוֹד שְׁתָּה גַם־אֵתָהּ וְהִזְעַרְלָה תִּסּוּב עֲלֶיךָ כּוֹס יַמִּין יְהוָה וְקִיקְלוֹן עַל־כְּבוֹדְךָ: **17** כִּי חֲמַס לְבַנּוֹן יִכְסֵךְ וְשֹׁד בְּהַמּוֹת יַחֲתוּן מִדְּמַי אֲדָם וְחֲמַס־אָרֶץ קִרְיָה וְכָל־יֹשְׁבֵי בָּהּ: **ס** **18** מִה־הוֹעִיל פֶּסֶל כִּי פִסְלוּ יִצְרוּ מִסְכַּה וּמִזְרָה שֹׁקֵר כִּי בִטַח יִצֵר יִצְרוּ עֲלָיו לַעֲשׂוֹת אֱלִילִים אֱלֹמִים: **ס** **19** הוּי אָמַר לַעֲזֵן הַקִּיצָה עוֹרִי לְאֲבֵן דּוֹמָם הוּא יוֹרָה הִנֵּה־הוּא תְּפוּשׁ זֶהָב וּכְסָף וְכָל־רוּחַ אֵין בְּקִרְבוֹ: **20** וַיְהוֶה בְּהִיכַל קִדְשׁוֹ הֵס מִפְּנֵי כָל־הָאָרֶץ: **פ** **Hab 3** תְּפִלָּה לְחַבְּקוֹק הַנְּבִיא עַל שְׁנֵינּוֹת: **2** יְהוָה שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְךָ יִרְאֵתִי יְהוָה פַּעֲלֶךָ בְּקִרְבִּי שְׁנַיִם חַיִּיהוּ בְּקִרְבִּי שְׁנַיִם תּוֹדִיעַ בְּרַגְזִי רַחֵם תִּזְכּוֹר: **3** אֱלֹהִים מִתִּימֵן יְבוֹא וְקָדוֹשׁ מִהַר־פְּאָרְן סִלָּה כֶּסֶה שָׁמַיִם הוֹדוּ וְתַהֲלִתוּ מִלֵּאָה הָאָרֶץ: **4** וַנִּגַּה כְּאוֹר תִּהְיֶה קִרְנַיִם מִיָּדוֹ לוֹ וְשֵׁם חֲבִיּוֹן עֲזָה: **5** לְפָנָיו יִלֵּךְ דְּבַר וַיִּצָּא רֶשֶׁף לְרַגְלָיו: **6** עֲמֵד וַיִּמְדַּד אָרֶץ רָאָה וַיִּתֵּר גּוֹיִם וַיִּתְפַּצְצוּ הַרְרֵי־עֵד שְׁחוּ גִבְעוֹת עוֹלָם הַלִּיכוֹת עוֹלָם לוֹ: **7** תַּחַת אֹן רְאִיתִי אֱהִלִּי כּוֹשֵׁן יִרְגָזוּן יִרְעוֹת אָרֶץ מִדִּין: **ס** **8** הַבְּנֵהרִים חָרָה יְהוָה אִם בְּנֵהרִים אַפְךָ אִם־בָּיִם עִבְרַתְךָ כִּי תִרְכַּב עַל־סוּסֶיךָ מִרְכַּבְתֶּיךָ יִשׁוּעָה: **9** עֲרִיָה תַעֲוֹר קִשְׁתְּךָ שִׁבְעוֹת מִטּוֹת אָמַר סִלָּה נִהְרוֹת תִּבְקַע־אָרֶץ: **10** רְאוּךְ יַחֲלוּ הַרִים זֶרֶם מַיִם עֵבֶר נִתָּן תַּהוֹם קוֹלוֹ רוֹם יִדְהוּ נִשְׂא: **11** שֶׁמֶשׁ יִרַח עֲמֵד זִבְלָה לְאוֹר חֲצִיךָ יִהְלְכוּ לִנְגַה בְּרַק חֲנִיתְךָ: **12** בּוֹזֵם תַּצְעַד־אָרֶץ בְּאָף תִּדְוֹשׁ גּוֹיִם: **13** יִצְאָת לִישַׁע עֲמֵךְ לִישַׁע אֶת־מִשִּׁיחְךָ מִחַצַּת רֹאשׁ מִבֵּית רִשַׁע עֲרוֹת יִסוֹד עַד־צוּאָר סִלָּה: **פ** **14** נִקְבַּח בְּמִטּוֹי רֹאשׁ **[פְּרוֹז]** **[פְּרוֹז]** יִסְעֵרוּ לְהַפְּיִצְנִי עֲלִיצָתִם כְּמוֹ־לֹאכֵל עֵנִי בְּמִסְתָּר: **15** דִּרְכַת בַּיִם סוּסֶיךָ חֲמַר מַיִם רַבִּים: **16** שְׁמַעְתִּי וְתִרְגַּזוּ בְּשֵׁנִי לְקוֹל צִלְלוֹ שִׁפְתֵי יְבוֹא רִקְבָה בְּעַצְמֵי וְתַחְתִּי אֲרַגְזוּ אֲשֶׁר אֲנוּחַ לְיוֹם צָרָה לַעֲלוֹת לַעֲם יִגּוֹדְנוּ: **17** כִּי־תֵאָנֶה לְאֶתְּפֹרַח וְאֵין יִבּוֹל בְּגַפְנַיִם כַּחַשׁ מַעֲשֵׂה־זֵית וּשְׂדֵמוֹת לֹא־עֲשָׂה אֲכַל גֹּזֵר מִמַּכְלָה צֶאֱן וְאֵין בְּקֵר בְּרַפְתִּים: **18** וְאֲנִי בִיהוּה אֶעֱלוּזָה אֲגִילָה בְּאֱלֹהֵי יִשְׂעֵי: **19** יְהוָה אֲדַנִּי חִילִי וַיִּשֶׁם רַגְלִי כְּאִילוֹת וְעַל בְּמוֹתֵי יִדְרַכְנִי לְמִנְצָה בְּנִינּוֹתֵי:

Zephaniah 1 דְּבִרְיָהוּהָ אֲשֶׁר הָיָה אֶל־צַפְנִיָּה בֶן־כּוּשִׁי בֶן־גְּדַלְיָה בֶן־אֲמַרְיָה בֶן־חֲזַקְיָה בִּימֵי יֵאֲשִׁיחוּ בֶן־אֲמוֹן מֶלֶךְ יְהוּדָה: **2** אֲסַף אֲסַף כָּל מַעַל פְּנֵי הָאָדָמָה נְאֻמֵי־הוּהוּ: **3** אֲסַף אֲדָם וּבִהְמָה אֲסַף עוֹף־הַשָּׁמַיִם וְדַגֵּי הַיָּם וְהַמְּכַשְׁלוֹת אֶת־הַרְשָׁעִים וְהַכְּרַתִּי אֶת־הָאָדָם מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה נְאֻמֵי־הוּהוּ: **4** וְנִשְׁתִּי יָדִי עַל־יְהוּדָה וְעַל כָּל־יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם וְהַכְּרַתִּי מִן־הַמְּקוֹם הַזֶּה אֶת־שָׂרֵי הַבַּעַל אֶת־שֵׁם הַכְּמָרִים עִם־הַכְּהֻנִים: **5** וְאֶת־הַמִּשְׁתַּחֲוִיִּים עַל־הַגִּגּוֹת לְצַבֵּא הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הַמִּשְׁתַּחֲוִיִּים הַנִּשְׁבָּעִים לַיהוָה וְהַנִּשְׁבָּעִים בַּמִּלְכִם: **6** וְאֶת־הַנְּסוּגִים מֵאַחֲרָי יְהוָה וְאֲשֶׁר לֹא־יִבְקָשׁוּ אֶת־יְהוָה וְלֹא דִרְשׁוּהוּ: **7** הֵס מִפְּנֵי אֲדַנִּי יְהוָה כִּי קָרֹב יוֹם יְהוָה כִּי־הִכִּין יְהוָה זִבַח הַקִּדְּשִׁים קִרְאוּ: **8** וְהָיָה בַּיּוֹם זִבַח יְהוָה וּפְקַדְתִּי עַל־הַשְּׂרִיפִים וְעַל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְעַל כָּל־הַלְּבָשִׁים מִלְּבוּשׁ נְכָרִי: **9** וּפְקַדְתִּי עַל כָּל־הַדּוֹלָג עַל־הַמִּפְתָּן בַּיּוֹם הַהוּא הַמִּמְלָאִים בֵּית אֲדַנִּיהֶם חֲמַס וּמִרְמָה: **ס** **10** וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻמֵי־הוּהוּ קוֹל צַעֲקָה מִשְׁעַר הַדְּגַיִם וַיִּלְלָה מִן־הַמִּשְׁנָה וּשְׁבַר גְּדוֹל

מהגבעות: **11** הילילו ישבי המכתש כי נדמה כל־עם כנען נכרתו כל־נשילי כסף: **12** והיה בעת ההיא אחפש את־ירושלם בנרות ופקדתי על־האנשים הקפאים על־שמריהם האמרים בלבכם לא־ישיב יהוה ולא ירע: **13** והיה חילם למססה ובתיהם לשממה ובנו בתים ולא ישבו ונטעו כרמים ולא ישתו את־ייןם: **14** קרוב יום־יהוה הגדול ומהר מאד קול יום יהוה מר צרח שם גבור: **15** יום עברה היום ההוא יום צרה ומצוקה יום שאה ומשוואה יום חשך ואפלה יום ענן וערפל: **16** יום שופר ותרועה על הערים הבצרות ועל הפנות הגבהות: **17** והצרתי לאדם והלכו כעורים כי ליהוה חטאו ושפך דמם כעפר ולחמם כגללים: **18** גם־כספם גם־זהבם לא־יוכל להצילם ביום עברת יהוה ובאש קנאתו תאכל כל־הארץ כי־כלה אֶךְ־נבהלה יעשה את כל־ישיבי הארץ: **ס 2 Zep** התקוששו וקושו הגוי לא נכסף: **2** בטרם לדת חק כמוץ עבר יום בטרם לא־יבוא עליכם חרון אֶף־יהוה בטרם לא־יבוא עליכם יום אֶף־יהוה: **3** בקשו את־יהוה כל־ענוי הארץ אשר משפטו פעלו בקשו־צדק בקשו עונה אולי תסרתו ביום אֶף־יהוה: **4** כי עזה עזובה תהיה ואשקלון לשממה אשדוד בצהרים יגרשוה ועקרון תעקר: **ס 5** הוי ישבי חבל הים גוי כרתים דבר־יהוה עליכם כנען ארץ פלשתים והאבדתוך מאין יושב: **6** והיתה חבל הים נות כרת רעים וגדרות צאן: **7** והיה חבל לשארית בית יהודה עליהם ירעון בבתי אשקלון בערב ירבצון כי יפקדם יהוה אלהיהם ושב **[שבותם]** **[שביחם]**: **8** שמעתי חרפת מואב וגדופי בני עמון אשר חרפו את־עמי ויגדילו על־גבולם: **9** לכן חי־אני נאם יהוה צבאות אלהי ישראל כי־מואב כסדם תהיה ובני עמון כעמרה ממשק חרול ומכרה־מלח ושממה עד־עולם שארית עמי יבזום ויתר **[גוי]** **[גוי]** ינחלום: **10** זאת להם תחת גאונם כי חרפו ויגדלו על־עם יהוה צבאות: **11** נורא יהוה עליהם כי רזה את כל־אלהי הארץ וישתחוו־לו איש ממקומו כל אי הגוים: **12** גם־אתם כושים חללי חרבי המה: **13** ויש ידו על־צפון ויאבד את־אשור וישם את־נינוה לשממה ציה כמדבר: **14** ורבצו בתוכה עדרים כל־חית־גוי גם־קאת גם־קפד בכפתריה ילינו קול ישורר בחלון חרב בסף כי ארזה ערה: **15** זאת העיר העליזה היושבת לבטח האמרה בלבבה אני ואפסי עוד איך היתה לשמה מרבץ לחיה כל עובר עליה ישרק יניע ידו: **ס 3 Zep** הוי מראה ונגאלה העיר היונה: **2** לא שמעה בקול לא לקחה מוסר ביהוה לא בשחה אל־אלהיה לא קרבה: **3** שריה בקרבה אריות שאגים שפטיה זאבי ערב לא גרמו לבקר: **4** נביאיה פחזים אנשי בגדות כהנייה חללו־קדש חמסו תורה: **5** יהוה צדיק בקרבה לא יעשה עולה בבקר בבקר משפטו יתן לאור לא נעדר ולא־יודע עול בשת: **6** הכרתי גוים נשמו פנותם החרבתי חוצותם מבלי עובר נצדו עריהם מבלי־איש מאין יושב: **7** אמרתי אֶךְ־תיראי אותי תקחי מוסר ולא־יכרת מעונה כל אשר־פקדתי עליה אכן השכימו השחיתו כל עלילותם: **8** לכן חכר־לי נאם־יהוה ליום קומי לעד כי משפטי לאסף גוים לקבצי ממלכות לשפך עליהם זעמי כל חרון אפי כי באש קנאתי תאכל כל־הארץ: **9** כי־אז אהפך אל־עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יהוה לעבדו שכם אחד: **10** מעבר לנהר־יכוש עתרי בת־פוצי יובלון מנחתי: **11** ביום ההוא לא תבושי מכל עלילתיך אשר פשעת בי כי־אז אסיר מקרבך עליזי גאותך ולא־תוספי לגבהה עוד בהר קדשי: **12** והשארתי בקרבך עם עני

ודל וחסו בשם יהוה: **13** שארית ישראל לא־יעשו עולה ולא־ידברו כזב ולא־ימצא בפיהם לשון תרמית כִּיהמה ירעו ורבעו ואין מחריד: **ס 14** רני בת־ציון הריעו ישראל שמחי ועלוי בכל־לב בת ירושלם: **15** הסיר יהוה משפט־ך פנה איבך מלך ישראל יהוה בקרבך לא־תיראי רע עוד: **16** ביום ההוא יאמר לירושלם אל־תיראי ציון אל־ירפו ידיך: **17** יהוה אלהיך בקרבך גבור יושיע ישיש עליך בשמחה יחריש באהבתו יגיל עליך ברנה: **18** נוני ממועד אספתי ממך היו משאת עליה חרפה: **19** הנני עשה את־כל־מעניך בעת ההיא והושעתי את־הצלעה והנדחה אקבץ ושמתי לתהלה ולשם בכל־הארץ בשתם: **20** בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבצי אתכם כִּראתן אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ בשובי את־שבתיכם לעיניכם אמר יהוה:

Haggai 1 בשנת שתים לדריוש המלך בחדש הששי ביום אחד לחדש היה דבר־יהוה ביד־חגי הנביא אל־זרבבל בן־שלתיאל פחת יהודה ואל־יהושע בן־יהוצדק הכהן הגדול לאמר: **2** כה אמר יהוה צבאות לאמר העם הזה אמרו לא עת־בא עת־בית יהוה להבנות: **פ 3** ויהי דבר־יהוה ביד־חגי הנביא לאמר: **4** העת לכם אתם לשבת בבתיכם ספונים והבית הזה חרב: **5** ועתה כה אמר יהוה צבאות שימו לבבכם על־דרכיכם: **6** זרעתם הרבה והבא מעט אכול ואין־לשבעה שתו ואין־לשכרה לבוש ואין־לחם לו והמשתכר משתכר אל־צרוֹר נקוב: **פ 7** כה אמר יהוה צבאות שימו לבבכם על־דרכיכם: **8** עלו ההר והבאתם עץ ובנו הבית וארצה־בו **(ואכבר)** **[ואכברדן]** אמר יהוה: **9** פנה אל־הרבה והנה למעט והבאתם הבית ונפחתי בו יען מה נאם יהוה צבאות יען ביתי אשר־הוא חרב ואתם רצים איש לביתו: **10** על־כן עליכם כלאו שמים משל והארץ כלאה יבולה: **11** ואקרא חרב על־הארץ ועל־ההרים ועל־ההרדן ועל־התירוש ועל־היצהר ועל אשר תוציא האדמה ועל־האדם ועל־הבהמה ועל כל־יגיע כפים: **ס 12** וישמע זרבבל בן־שלתיאל ויהושע בן־יהוצדק הכהן הגדול וכל שארית העם בקול יהוה אלהיהם ועל־דברי חגי הנביא כאשר שלחו יהוה אלהיהם וייראו העם מפני יהוה: **13** ויאמר חגי מלאך יהוה במלאכות יהוה לעם לאמר אני אתכם נאם־יהוה: **14** ויער יהוה את־רוח זרבבל בן־שלתיאל פחת יהודה ואת־רוח יהושע בן־יהוצדק הכהן הגדול ואת־רוח כל שארית העם ויבאו ויעשו מלאכה בבית־יהוה צבאות אלהיהם: **פ 15** ביום עשרים וארבעה לחדש בששי בשנת שתים לדריוש המלך: **Hag 2** בשביעי בעשרים ואחד לחדש היה דבר־יהוה ביד־חגי הנביא לאמר: **2** אמר־נא אל־זרבבל בן־שלתיאל פחת יהודה ואל־יהושע בן־יהוצדק הכהן הגדול ואל־שארית העם לאמר: **3** מי בכם הנשאר אשר ראה את־הבית הזה בכבודו הראשון ומה אתם ראים אתו עתה הלוא כמהו כאין בעיניכם: **4** ועתה חזק זרבבל נאם־יהוה וחזק יהושע בן־יהוצדק הכהן הגדול וחזק כל־עם הארץ נאם־יהוה ועשו כִּיאני אתכם נאם יהוה צבאות: **5** את־הדבר אשר־כרתי אתכם בצאתכם ממצרים ורוחי עמדת בתוכם אל־תיראו: **ס 6** כי כה אמר יהוה צבאות עוד אחת מעט היא ואני מרעיש את־השמים ואת־הארץ ואת־הים ואת־החרבה: **7** והרעשתי את־כל־הגוים ובאו חמדת כל־הגוים ומלאתי את־הבית הזה כבוד אמר יהוה צבאות: **8** לי הכסף ולי הזהב נאם יהוה

צבאות: 9 גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן-הראשון אמר יהוה צבאות ובמקום הזה אתן שלום נאם יהוה צבאות: פ 10 בעשרים וארבעה לחשיעי בשנת שנים לדריוש היה דברי-היהוה אל-חגי הנביא לאמר: 11 כה אמר יהוה צבאות שאל-נא את-הכהנים תורה לאמר: 12 הן ישא-איש בשר-קדש בכנף בגדו ונגע בכנפו אל-הלחם ואל-הנזיד ואל-היין ואל-שמן ואל-כל-מאכל היקדש ויענו הכהנים ויאמרו לא: 13 ויאמר חגי אסיגע טמא-נפש בכל-אלה היטמא ויענו הכהנים ויאמרו יטמא: 14 ויען חגי ויאמר כן העם-הזה וכך-הגוי הזה לפני נאסיהוה וכן כל-מעשה ידיהם ואשר יקריבו שם טמא הוא: 15 ועתה שימור-נא לבבכם מן-היום הזה ומעלה מטרם שום-אבן אל-אבן בהיכל יהוה: 16 מהיותם בא אל-ערמת עשרים והיתה עשרה בא אל-היקב לחשף חמשים פורה והיתה עשרים: 17 הכיתי אחכם בשדפון ובירקון ובברד את כל-מעשה ידיכם ואין-אחכם אלי נאסיהוה: 18 שימור-נא לבבכם מן-היום הזה ומעלה מיום עשרים וארבעה לחשיעי למן-היום אשר-יסד היכל-יהוה שימו לבבכם: 19 העוד הזרע במגורה ועד-הגפן והתאנה והרמון ועץ הזית לא נשא מן-היום הזה אברך: ס 20 ויהי דברי-היהוה שנית אל-חגי בעשרים וארבעה לחדש לאמר: 21 אמר אל-זרבבל פחתי-הודה לאמר אני מרעיש את-השמים ואת-הארץ: 22 והפכתי כסא ממלכות והשמדתי חזק ממלכות הגוים והפכתי מרכבה ורכביה וירדו סוסים ורכביהם איש בחרב אחיו: 23 ביום ההוא נאסיהוה צבאות אקחך זרבבל בן-שאלתיאל עבדי נאסיהוה ושמתיך כחותם כי-בך בחרתי נאם יהוה צבאות:

Zechariah 1 בחדש השמיני בשנת שנים לדריוש היה דברי-היהוה אל-זכריה בן-ברכיה בן-עדו הנביא לאמר: 2 קצף יהוה על-אבותיכם קצף: 3 ואמרת אלהם כה אמר יהוה צבאות שובו אלי נאם יהוה צבאות ואשוב אליכם אמר יהוה צבאות: 4 אל-תהיו כאבתיכם אשר קראו-אליהם הנביאים הראשנים לאמר כה אמר יהוה צבאות שובו נא מדרכיכם הרעים **וּמַעַלְיָיִכֶם** **וּמַעַלְלֵיכֶם** הרעים ולא שמעו ולא-הקשיבו אלי נאסיהוה: 5 אבותיכם איהם והנבאים הלעולם יחיו: 6 אך דברי וחקי אשר צויתי את-עבדי הנביאים הלוא השינו אבתיכם וישבו ויאמרו כאשר זמם יהוה צבאות לעשות לנו כדרכינו וכמעללינו כן עשה אתנו: ס 7 ביום עשרים וארבעה לעשתי-עשר חדש הוא-חדש שבט בשנת שנים לדריוש היה דברי-היהוה אל-זכריה בן-ברכיהו בן-עדוא הנביא לאמר: 8 ראיתי הלילה והנה-איש רכב על-סוס אדם והוא עמד בין ההדסים אשר במצלה ואחריו סוסים אדמים שרקים ולבנים: 9 ואמר מה-אלה אדני ויאמר אלי המלאך הדבר בי אני אראך מה-המה אלה: 10 ויען האיש העמד בין-ההדסים ויאמר אלה אשר שלח יהוה להתהלך בארץ: 11 ויענו את-מלאך יהוה העמד בין ההדסים ויאמרו התהלכנו בארץ והנה כל-הארץ ישבת ושקטת: 12 ויען מלאך-יהוה ויאמר יהוה צבאות עד-מתי אתה לא-תרחם את-ירושלם ואת ערי יהודה אשר זעמתה זה שבעים שנה: 13 ויען יהוה את-המלאך הדבר בי דברים טובים דברים נחמים: 14 ויאמר אלי המלאך הדבר בי קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות קנאתי לירושלם ולציון קנאה גדולה: 15 וקצף גדול אני קצף על-הגוים השאננים אשר אני קצפתי מעט והמה עזרו לדעה: 16 לכן כה-אמר

יהוה שבתי לירושלם ברחמים ביתי יבנה בה נאם יהוה צבאות **(וקיה)** **[וקן]** ינטה על-ירושלם: **17** עוד קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות עוד תפוצינה ערי מטוב ונחם יהוה עוד את-ציון ובחר עוד בירושלם: **2** **Zec** ואשא את-עיני וארא והנה ארבע קרנות: **2** ואמר אל-המלאך הדבר בי מה-אלה ויאמר אלי אלה הקרנות אשר זרו את-יהודה את-ישראל וירושלם: **3** **3** ויראני יהוה ארבעה חרשים: **4** ואמר מה אלה באים לעשות ויאמר לאמר אלה הקרנות אשר-זרו את-יהודה כפי-איש לא-נשא ראשו ויבאו אלה להחריד אתם לידות את-קרנות הגוים הנשאים קרן אל-ארץ יהודה לזרותה: **5** **5** ואשא עיני וארא והנה-איש ובידו חבל מדה: **6** ואמר אנה אתה הלך ויאמר אלי למד את-ירושלם לראות כמה-רחבה וכמה ארכה: **7** והנה המלאך הדבר בי יצא ומלאך אחר יצא לקראתו: **8** ויאמר אלו רץ דבר אל-הנער הלז לאמר פרוצת תשב ירושלם מרב אדם ובהמה בתוכה: **9** ואני אהיה-לה נאם-יהוה חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה: **10** **10** הוי הוי ונסו מארץ צפון נאם-יהוה כי כארבע רוחות השמים פרשתי אתכם נאם-יהוה: **11** הוי ציון המלטי יושבת בת-כבל: **12** **12** כי כה אמר יהוה צבאות אחר כבוד שלחני אל-הגוים השללים אתכם כי הנגע בכם נגע בבבת עינו: **13** כי הנני מניף את-ידי עליהם והיו שלל לעבדיהם וידעתם כי-יהוה צבאות שלחני: **14** **14** רני ושמחי בת-ציון כי הנני-בא ושכנתי בתוכך נאם-יהוה: **15** ונלוו גוים רבים אליהוה ביום ההוא והיו לי לעם ושכנתי בתוכך וידעת כי-יהוה צבאות שלחני אליך: **16** ונחל יהוה את-יהודה חלקן על אדמת הקדש ובחר עוד בירושלם: **17** **17** הס כל-בשר מפני יהוה כי נעור ממעון קדשו: **18** **18** **Zec 3** ויראני את-יהושע הכהן הגדול עמד לפני מלאך יהוה והשטן עמד על-ימינו לשטנו: **2** ויאמר יהוה אל-השטן יגער יהוה בכך השטן ויגער יהוה בכך הבחר בירושלם הלוא זה אוד מצל מאש: **3** ויהושע היה לבש בגדים צואים ועמד לפני המלאך: **4** ויען ויאמר אל-העמדים לפניו לאמר הסירו הבגדים הצואים מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעליך עונך והלבש אתך מחלצות: **5** **5** ואמר ושימו צניף טהור על-ראשו ושימו הצניף הטהור על-ראשו וילבשהו בגדים ומלאך יהוה עמד: **6** ויעד מלאך יהוה ביהושע לאמר: **7** כה-אמר יהוה צבאות אם-בדרכי תלך ואם את-משמרתני תשמר וגם-אתה תדין את-ביתי וגם תשמר את-חצרי ונתתי לך מהלכים בין העמדים האלה: **8** שמע-נא יהושע הכהן הגדול אתה ורעיך הישבים לפניך כי-אנשי מופת המה כי-הנני מביא את-עבדי צמח: **9** **9** כי הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע על-אבן אחת שבעה עינים הנני מפתח פתחה נאם יהוה צבאות ומשתי את-עון הארץ-ההיא ביום אחד: **10** **10** ביום ההוא נאם יהוה צבאות תקראו איש לרעהו אל-תחת גפן ואל-תחת תאנה: **11** **Zec 4** **11** וישב המלאך הדבר בי ויעירני כאיש אשר-יעור משנתו: **2** ויאמר אלי מה אתה ראה **(ויאמר)** **[ויאמר]** ראיתי והנה מנורת זהב כלה וגלה על-ראשה ושבעה נרתיה עליה שבעה ושבעה מוצקות לנרות אשר על-ראשה: **3** ושנים זיתים עליה אחד מימין הגלה ואחד על-שמאלה: **4** **4** ואען ואמר אל-המלאך הדבר בי לאמר מה-אלה אדני: **5** ויען המלאך הדבר בי ויאמר אלי הלוא ידעת מה-המה אלה ואמר לא אדני: **6** ויען ויאמר אלי לאמר זה דברי-יהוה אל-זרבבל לאמר לא בחיל ולא בכח כי אם-ברוחי אמר יהוה צבאות: **7** **7** מי-אתה הר-הגדול לפני זרבבל למישר והוציא את-האבן הראשה

תשאות חן חן לה: **פ** 8 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: **9** ידי זרבבל יסדו הבית הזה וידיו תבצענה וידעת כ-יהוה צבאות שלחני אליכם: **10** כי מי בז ליום קטנות ושמחו וראו את-האבן הבדיל ביד זרבבל שבעה-אלה עיני יהוה המה משוטטים בכל-הארץ: **11** ואען ואמר אליו מה-שני הזיתים האלה על-ימין המנורה ועל-שמאולה: **12** ואען שנית ואמר אליו מה-שתי שבלי הזיתים אשר ביד שני צנתרות הזהב המריקים מעליהם הזהב: **13** ויאמר אלי לאמר הלוא ידעת מה-אלה ואמר לא אדני: **14** ויאמר אלה שני בני-היצהר העמדים על-אדון כל-הארץ: **Zec 5** ואשוב ואשא עיני ואראה והנה מגלה עפה: **2** ויאמר אלי מה אתה ראה ואמר אני ראה מגלה עפה ארכה עשרים באמה ורחבה עשר באמה: **3** ויאמר אלי זאת האלה היוצאת על-פני כל-הארץ כי כל-הגנב מזה כמוה נקה וכל-הנשבע מזה כמוה נקה: **4** הוצאתיה נאם יהוה צבאות ובאה אל-בית הגנב ואל-בית הנשבע בשמי לשקר ולנה בתוך ביתו וכלתו ואת-עציו ואת-אבניו: **5** ויצא המלאך הדבר בי ויאמר אלי שא נא עיניך וראה מה היוצאת הזאת: **6** ואמר מה-היא ויאמר זאת האיפה היוצאת ויאמר זאת עינם בכל-הארץ: **7** והנה ככר עפרת נשאת וזאת אשה אחת יושבת בתוך האיפה: **8** ויאמר זאת הרשעה וישלך אתה אל-תוך האיפה וישלך את-אבן העפרת אל-פיה: **9** **ס** ואשא עיני וארא והנה שתיים נשים יוצאות ורוח בכנפיהם ולהנה כנפים ככנפי החסידה ותשאנה את-האיפה בין הארץ ובין השמים: **10** ואמר אל-המלאך הדבר בי אנה המה מולכות את-האיפה: **11** ויאמר אלי לבנות-לה בית בארץ שנער והוכן והניחה שם על-מכנתה: **12** **ס** **Zec 6** ואשב ואשא עיני ואראה והנה ארבע מרכבות יצאות מבין שני ההרים וההרים הרי נחשת: **2** במרכבה הראשנה סוסים אדמים ובמרכבה השנית סוסים שחורים: **3** ובמרכבה השלישית סוסים לבנים ובמרכבה הרביעית סוסים ברדים אמצים: **4** ואען ואמר אל-המלאך הדבר בי מה-אלה אדני: **5** ויען המלאך ויאמר אלי אלה ארבע רחות השמים יוצאות מהתיצב על-אדון כל-הארץ: **6** אשר-בה הסוסים השחורים יצאים אל-ארץ צפון והלבנים יצאו אל-אחריהם והברדים יצאו אל-ארץ התימן: **7** והאמצים יצאו ויבקשו ללכת להתהלך בארץ ויאמר לכו התהלכו בארץ ותתהלכנה בארץ: **8** ויזעק אתי וידבר אלי לאמר ראה היוצאים אל-ארץ צפון הניחו את-רוחי בארץ צפון: **9** **ס** ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: **10** לקוח מאת הגולה מחלדי ומאת טוביה ומאת ידעיה ובאת אתה ביום ההוא ובאת בית יאשיהו בן-צפניה אשר-באו מבבל: **11** ולקחת כסף-וזהב ועשית עטרות ושמת בראש יהושע בן-יהוצדק הכהן הגדול: **12** ואמרת אליו לאמר כה אמר יהוה צבאות לאמר הנה-איש צמח שמו ומתחתיו יצמח ובנה את-היכל יהוה: **13** והוא יבנה את-היכל יהוה והוא-ישא הוד וישב ומשל על-כסאו והיה כהן על-כסאו ועצת שלום תהיה בין שניהם: **14** והעטרת תהיה לחלם ולטוביה ולידעיה ולחן בן-צפניה לזכרון בהיכל יהוה: **15** ורחוקים יבאו ובנו בהיכל יהוה וידעתם כ-יהוה צבאות שלחני אליכם והיה אס-שמוע תשמעון בקול יהוה אלהיכם: **16** **ס** **Zec 7** ויהי בשנת ארבע לדריוש המלך היה דבר-יהוה אל-זכריהו בארבעה לחדש התשעי בכסלו: **2** וישלח בית-אל שר-אצר ורגם מלך ואנשיו לחלות את-פני יהוה: **3** לאמר אל-הכהנים אשר לבית-יהוה צבאות ואל-הנביאים לאמר האבכה בחדש החמשי הנזר כאשר עשיתי זה כמה שנים: **4** **פ** ויהי דבר-יהוה צבאות אלי לאמר: **5** אמר אל-כל-עם

הארץ ואלהכהנים לאמר כי צמתם וספור בחמישי ובשביעי וזה שבעים שנה הצום צמתני אני: 6 וכי תאכלו וכי תשתו הלוא אתם האכלים ואתם השתים: 7 הלוא אתהדברים אשר קרא יהוה ביד הנביאים הראשנים בהיות ירושלם ישבת ושלוח ועריה סביבתיה והנגב והשפלה ישב: 8 ויהי דברייהוה אלזכריה לאמר: 9 כה אמר יהוה צבאות לאמר משפט אמת שפטו וחסד ורחמים עשו איש אתאחיו: 10 ואלמנה ויתום גר ועני אלתישקו ורעת איש אחיו אלתיחשבו בלבבכם: 11 וימאנו להקשיב ויתנו כתף סררת ואזניהם הכבירו משמוע: 12 ולבם שמו שמיר משמוע אתהתורה ואתהדברים אשר שלח יהוה צבאות ברוחו ביד הנביאים הראשנים ויהי קצף גדול מאת יהוה צבאות: 13 ויהי כאשרקרא ולא שמעו כן יקראו ולא אשמע אמר יהוה צבאות: 14 ואסערם על כלהגוים אשר לאידעום והארץ נשמה אחריהם מעבר ומשב ושימו ארץחמדה לשמה: 15 זע 8 ויהי דברייהוה צבאות לאמר: 2 כה אמר יהוה צבאות קנאתי לציון קנאה גדולה וחמה גדולה קנאתי לה: 3 כה אמר יהוה שבתי אלציון ושכנתי בתוך ירושלם ונקראה ירושלם עירהאמת והרייהוה צבאות הר הקדש: 4 כה אמר יהוה צבאות עד ישבו זקנים וזקנות ברחבות ירושלם ואיש משענתו בידו מרב ימים: 5 ורחבות העיר ימלאו ילדים וילדות משחקים ברחבתיה: 6 כה אמר יהוה צבאות כי יפלא בעיני שארית העם הזה בימים ההם גםבעיני יפלא נאם יהוה צבאות: 7 כה אמר יהוה צבאות הנני מושיע אתעמי מארץ מזרח ומארץ מבוא השמש: 8 והבאתי אתם ושכנו בתוך ירושלם והיירלי לעם ואני אהיה להם לאלהים באמת ובצדקה: 9 כהאמר יהוה צבאות תחזקנה ידיכם השמעים בימים האלה את הדברים האלה מפי הנביאים אשר ביום יסד ביתיהוה צבאות ההיכל להבנות: 10 כי לפני הימים ההם שכר האדם לא נהיה ושכר הבהמה איננה וליוצא ולבא איןשלום מןהצר ואשלח אתכלהאדם איש ברעהו: 11 ועתה לא כימים הראשנים אני לשארית העם הזה נאם יהוה צבאות: 12 כירזע השלום הגפן תתן פריה והארץ תתן אתיבולה והשמים יתנו טלם והנחלתי אתשארית העם הזה אתכלאלה: 13 והיה כאשר הייתם קללה בגוים בית יהודה ובית ישראל כן אושיע אתכם והייתם ברכה אלתיראו תחזקנה ידיכם: 14 כי כה אמר יהוה צבאות כאשר זממתי להרע לכם בהקציף אבתיכם אתי אמר יהוה צבאות ולא נחמתי: 15 כן שבתי זממתי בימים האלה להיטיב אתירושלם ואתבית יהודה אלתיראו: 16 אלה הדברים אשר תעשו דברו אמת איש אתדעהו אמת ומשפט שלום ומשפטו בשעריכם: 17 ואיש אתדעת רעהו אלתיחשבו בלבבכם ושבעת שקר אלתיאהבו כי אתכלאלה אשר שנאתי נאםיהוה: 18 ויהי דברייהוה צבאות אלי לאמר: 19 כהאמר יהוה צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לביתיהודה לששון ולשמחה ולמעדים טובים והאמת והשלום אהבו: 20 כה אמר יהוה צבאות עד אשר יבאו עמים וישבי ערים רבות: 21 והלכו ישבי אחת אלאחת לאמר נלכה הלוך לחלות אתפני יהוה ולבקש אתיהוה צבאות אלכה גםאני: 22 ובאו עמים רבים וגוים עצומים לבקש אתיהוה צבאות בירושלם ולחלות אתפני יהוה: 23 כה אמר יהוה צבאות בימים ההמה אשר יחזיקן עשרה אנשים מכל לשנות הגוים והחזיקן בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם כי שמענו אלהים עמכם: 24 זע 9 משא דברייהוה בארץ חדרך ודמשק מנחתו כי ליהוה עין אדם וכל

שבטי ישראל: **2** וגם־חמת תגבל־בה צר וצידון כי חכמה מאד: **3** ותבן צר מצור לה ותצבר־כסף כעפר וחרוץ כטיט חוצות: **4** הנה אדני יורשנה והכה בים חילה והיא באש תאכל: **5** תרא אשקלון ותירא ועזה ותחיל מאד ועקרון כ־יהביש מבטה ואבד מלך מעזה ואשקלון לא תשב: **6** וישב ממזר באשדוד והכרתי גאון פלשתים: **7** והסרתי דמיו מפיו ושקציו מבין שניו ונשאר גס־הוא לאלהינו והיה כאלף ביהודה ועקרון כיבוסי: **8** וחנתי לביתי מצבה מעבר ומשב ולא־יעבר עליהם עוד נגש כי עתה ראיתי בעיני: **9** גילי מאד בת־ציון הריעי בת ירושלם הנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורכב על־חמור ועל־עיר בן־אתנות: **10** והכרת־רכב מאפרים וסוס מירושלם ונכרתה קשת מלחמה ודבר שלום לגוים ומשלו מים עדיים ומנהר עד־אפסי־ארץ: **11** גם־את בדם־בריתך שלחתי אסירך מבור אין מים בו: **12** שובו לבצרון אסירי התקוה גס־היום מגיד משנה אשיב לך: **13** כ־ידרכתי לי יהודה קשת מלאתי אפרים ועוררתי בניך ציון על־בניך יון ושמתיך כחרב גבור: **14** ויהוה עליהם יראה ויצא כברק חצו ואדני יהוה בשופר יתקע והלך בסערות תימן: **15** יהוה צבאות יגן עליהם ואכלו וכבשו אבני־קלע ושתו המו כמו־יין ומלאו כמזרק כזיות מזבח: **16** והושיעם יהוה אלהיהם ביום ההוא כצאן עמו כי אבני־זר מתנוססות על־אדמתו: **17** כי מה־טובו ומה־יפיו דגן בחורים ותירוש ינובב בתלות: **Zec 10** שאלו מיהוה מטר בעת מלקוש יהוה עשה חזיוים ומטר־נגשם יתן להם לאיש עשב בשדה: **2** כי התרפים דברו־און והקוסמים חזו שקר וחלמות השוא ידברו הבל ינחמון על־כן נסעו כמו־צאן יענו כ־אין רעה: **3** על־הרעים חרה אפי ועל־העתודים אפקוד כ־יפקד יהוה צבאות את־עדרו את־בית יהודה ושם אותם כסוס הודו במלחמה: **4** ממנו פנה ממנו יחד ממנו קשת מלחמה ממנו יצא כל־נוגש יחדו: **5** והיו כגברים בוסים בטיט חוצות במלחמה ונלחמו כי יהוה עמם והבישו רכבי סוסים: **6** וגברתי את־בית יהודה ואת־בית יוסף אושיע והושבותים כי רחמתים והיו כאשר לא־זנחתים כי אני יהוה אלהיהם ואענם: **7** והיו כגבור אפרים ושמח לבם כמו־יין ובניהם יראו ושמחו יגל לבם ביהוה: **8** אשרקה להם ואקבצם כי פדיתים ורבו כמו רבו: **9** ואזרעם בעמים ובמרחקים יזכרוני וחיו את־בניהם ושבו: **10** והשיבותים מארץ מצרים ומאשור אקבצם ואל־ארץ גלעד ולבנון אביאם ולא ימצא להם: **11** ועבר בים צרה והכה בים גלים והבישו כל מצולות יאר והורד גאון אשור ושבט מצרים יסור: **12** וגברתים ביהוה ובשמו יתהלכו נאם יהוה: **Zec 11** פתח לבנון דלתיך ותאכל אש בארזיך: **2** הילל ברוש כ־נפל ארז אשר אדרים שדדו הילילו אלוני בשן כי ירד יער **(הבצור)** **(הבציר)**: **3** קול יללת הרעים כי שדרה אדרתם קול שאנת כפירים כי שדר גאון הירדן: **4** כה אמר יהוה אלהי רעה את־צאן ההרנה: **5** אשר קניהן יהרנן ולא יאשמו ומכריהן יאמר ברוך יהוה ואעשר ורעיהם לא יחמול עליהן: **6** כי לא אחמול עוד על־ישיבי הארץ נאם־יהוה והנה אנכי ממציא את־האדם איש בידרעהו וביד מלכו וכתתו את־הארץ ולא אציל מידם: **7** וארעה את־צאן ההרנה לכן עניי הצאן ואקח־לי שני מקלות לאחד קראתי נעם ולאחד קראתי חבלים וארעה את־הצאן: **8** ואכחד את־שלושת הרעים בירח אחד ותקצר נפשי בהם וגם־נפשם בחלה בי: **9** ואמר לא ארעה אתכם המתה תמות והנכחדת תכחד והנשארות תאכלנה אשה את־בשר רעותה: **10** ואקח את־מקלי את־נעם ואגדע אתו להפיר את־בריתי אשר כרתי

את-כל-העמים: **11** ותפר ביום ההוא וידעו כן עניי הצאן השמרים אתי כי דבר-יהוה הוא: **12** ואמר אליהם אס-טוב בעיניכם הבו שכרי ואס-לא חדלו וישקלו את-שכרי שלשים כסף: **13** ויאמר יהוה אלי השליכהו אל-היוצר אדר היקר אשר יקרתי מעליהם ואקחה שלשים הכסף ואשליך אתו בית יהוה אל-היוצר: **14** ואגדע את-מקלי השני את החבלים להפר את-האחזה בין יהודה ובין ישראל: **15** ויאמר יהוה אלי עוד קח-לך כלי רעה אולי: **16** כי הנה-אנכי מקים רעה בארץ הנכחדות לא-יפקד הנער לא-יבקש והנשברת לא ירפא הנצבה לא יכלכל ובשר הבריאה יאכל ופרסיהן יפרק: **17** הוי רעי האליל עזבי הצאן חרב על-זרועו ועל-עין ימינו זרעו יבוש תיבש ועין ימינו כהה תכהה: **18** **Zec 12** משא דבר-יהוה על-ישראל נאס-יהוה נטה שמים ויסד ארץ ויצר רוח-אדם בקרבו: **19** הנה אנכי שם את-ירושלם סף-רעל לכל-העמים סביב וגם על-יהודה יהיה במצור על-ירושלם: **20** והיה ביום-ההוא אשים את-ירושלם אבן מעמסה לכל-העמים כל-עמסיה שרוט ישרטו ונאספו עליה כל גויי הארץ: **21** ביום ההוא נאס-יהוה אכה כל-סוס בתמהון ורכבו בשגעון ועל-בית יהודה אפקח את-עניי וכל סוס העמים אכה בעורון: **22** ואמרו אלפי יהודה בלבם אמצה לי ישבי ירושלם ביהוה צבאות אלהיהם: **23** ביום ההוא אשים את-אלפי יהודה ככיוור אש בעצים וכלפיד אש בעמיר ואכלו על-ימין ועל-שמאול את-כל-העמים סביב וישבה ירושלם עוד תחתיה בירושלם: **24** והושיע יהוה את-אהלי יהודה בראשנה למען לא-תגדל תפארת בית-דוד ותפארת ישב ירושלם על-יהודה: **25** ביום ההוא יגן יהוה בעד יושב ירושלם והיה הנכשל בהם ביום ההוא כדוד ובית דוד כאלהים כמלאך יהוה לפניהם: **26** והיה ביום ההוא אבקש להשמיר את-כל-הגוים הבאים על-ירושלם: **27** ושפכתי על-בית דוד ועל יושב ירושלם רוח חן ותחנונים והביטו אלי את אשר-דקרו וספרו עליו כמספד על-היחיד והמר עליו כהמר על-הבכור: **28** ביום ההוא יגדל המספד בירושלם כמספד הדר-רמון בבקעת מגדון: **29** וספדה הארץ משפחות משפחות לבד משפחת בית-דוד לבד ונשיהם לבד משפחת בית-נתן לבד ונשיהם לבד: **30** משפחת בית-לוי לבד ונשיהם לבד משפחת השמעני לבד ונשיהם לבד: **31** כל המשפחות הנשארות משפחת משפחת לבד ונשיהם לבד: **32** ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דוד ולישבי ירושלם לחטאת ולנדה: **33** והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות אכרית את-שמות העצבים מן-הארץ ולא יזכרו עוד וגם את-הנביאים ואת-רוח הטמאה אעביר מן-הארץ: **34** והיה כיי-נבא איש עוד ואמרו אליו אביו ואמו ילדיו לא תחיה כי שקך דברת בשם יהוה ודקרהו אביהו ואמו ילדיו בהנבאו: **35** והיה ביום ההוא יבשו הנביאים איש מחזינו בהנבאתו ולא ילבשו אדרת שער למען כחש: **36** ואמר לא נביא אנכי איש-עבד אדמה אנכי כי אדם הקנני מנעורי: **37** ואמר אליו מה המכות האלה בין ידיך ואמר אשר הכיתי בית מאהבי: **38** חרב עורי על-רעי ועל-גבר עמיתי נאם יהוה צבאות הך את-הרעה ותפוצין הצאן והשבתי ידי על-הצערים: **39** והיה בכל-הארץ נאס-יהוה פישנים בה יכרתו יגועו והשלשית יותר בה: **40** והבאתי את-השלשית באש וצרפתים כצרף את-הכסף ובחנתים כבחן את-הזהב הוא יקרא בשמי ואני אענה אתו אמרתי עמי הוא והוא יאמר יהוה אלהי: **41** **Zec 14** הנה יום-בא ליהוה וחלק שללך בקרבך: **42** ואספתי את-כל-הגוים אל-ירושלם למלחמה ונלכדה העיר ונשטו הבתים והנשים

[תשגלנה] **[תשכבנה]** ויצא חצי העיר בגולה ויתר העם לא יכרת מן־העיר: **3** ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם כיום הלחמו ביום קרב: **4** ועמדו רגליו ביום־ההוא על־הר הזתים אשר על־פני ירושלים מקדם ונבקע הר הזיתים מחציו מזרחה וימה גיא גדולה מאד ומש חצי ההר צפונה וחציר־נגבה: **5** ונסתם גיא־הרי כייניע גי־הרים אל־אצל ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש בימי עזיה מלך־יהודה ובא יהוה אלהי כל־קדשים עמך: **6** והיה ביום ההוא לא־יהיה אור יקרות **[יקפאון]** **[וקפאון]**: **7** והיה יום־אחד הוא יודע ליהוה לא־יום ולא־לילה והיה לעת־ערב יהיה־אור: **8** והיה ביום ההוא יצאו מי־סחיים מירושלים חצים אל־הים הקדמוני וחצים אל־הים האחרון בקיץ ובחרף יהיה: **9** והיה יהוה למלך על־כל־הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד וישמו אחד: **10** יסוב כל־הארץ כערבה מגבע לרמון נגב ירושלים וראמה וישבה תחתיה למשער בנימן עד־מקום שער הראשון עד־שער הפנים ומגדל חננאל עד יקבי המלך: **11** וישבו בה וחרם לא יהיה־עוד וישבה ירושלים לבטח: **12** וזאת תהיה המגפה אשר יגף יהוה את־כל־העמים אשר צבאו על־ירושלים המק בשרו והוא עמד על־רגליו ועיניו תמקנה בחריהן ולשונו תמק בפיהם: **13** והיה ביום ההוא תהיה מהומת־יהוה רבה בהם והחזיקו איש יד רעהו ועלתה ידו על־יד רעהו: **14** וגם־יהודה תלחם בירושלים ואסף חיל כל־הגוים סביב זהב וכסף ובגדים לרב מאד: **15** וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הגמל והחמור וכל־הבהמה אשר יהיה במחנות ההמה כמגפה הזאת: **16** והיה כל־הנותר מכל־הגוים הבאים על־ירושלים ועלו מדי שנה בשנה להשתחות למלך יהוה צבאות ולחג את־חג הסכות: **17** והיה אשר לא־יעלה מאת משפחות הארץ אל־ירושלים להשתחות למלך יהוה צבאות ולא עליהם יהיה הגשם: **18** ואם־משפחת מצרים לא־תעלה ולא באה ולא עליהם תהיה המגפה אשר יגף יהוה את־הגוים אשר לא יעלו לחג את־חג הסכות: **19** זאת תהיה חטאת מצרים וחטאת כל־הגוים אשר לא יעלו לחג את־חג הסכות: **20** ביום ההוא יהיה על־מצלות הסוס קדש ליהוה והיה הסירות בבית יהוה כמזרקים לפני המזבח: **21** והיה כל־סיר בירושלים וביהודה קדש ליהוה צבאות ובאו כל־הזבחים ולקחו מהם ובשלו בהם ולא־יהיה כנעני עוד בבית־יהוה צבאות ביום ההוא:

Malachi 1 משא דברי־יהוה אל־ישראל ביד מלאכי: **2** אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלוא־אח עשו ליעקב נאם־יהוה ואהב את־יעקב: **3** ואת־עשו שנאתי ואשים את־הריו שממה ואת־נחלתו לתנות מדבר: **4** כִּי־תאמר אדום רששנו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס וקראו להם גבול רשעה והעם אשר־זעם יהוה עד־עולם: **5** ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל לגבול ישראל: **6** בן יכבד אב ועבד אדניו ואם־אב אני איה כבודי ואם־אדונים אני איה מוראי אמר יהוה צבאות לכם הכהנים בזוי שמי ואמרתם במה ביזנו את־שמןך: **7** מגישים על־מזבחי לחם מגאל ואמרתם במה גאלנוך באמרכם שלחן יהוה נבזה הוא: **8** וכִּי־תגשון עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחלה אין רע הקריבתו נא לפחתך הירצך או הישא פניך אמר יהוה צבאות: **9** ועתה חלו־נא פני־אל ויחננו מידכם היתה זאת הישא מכם פנים אמר יהוה צבאות: **10** מי גס־בכם ויסגר דלתים ולא־תאירו מזבחי

חנם אינְלי חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנחה לא־ארצה מידכם: **11** כי ממזרח־שמש ועד־מבואו גדול שמי בגוים ובכל־מקום מקטר מגש לשמי ומנחה טהורה כ־גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות: **12** ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן אדני מגאל הוא וניבו נבזה אכלו: **13** ואמרתם הנה מתלאה והפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם גזול ואת־הפסח ואת־החולה והבאתם את־המנחה הארצה אותה מידכם אמר יהוה: **ס 14** וארור נוכל ויש בעדרו זכר ונדר וזבח משחת לאדני כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים: **Mal 2** ועתה אליכם המצוה הזאת הכהנים: **2** אס־לא תשמעו ואס־לא תשימו על־לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את־המארה וארותי את־ברכותיכם וגם ארותיה כי אינכם שמים על־לב: **3** הנני גער לכם את־הזרע וזריתי פרש על־פניכם פרש חניכם ונשא אחכם אליו: **4** וידעתם כי שלחתי אליכם את המצוה הזאת להיות בריתי את־לוי אמר יהוה צבאות: **5** בריתי היתה אתו החיים והשלום ואתנם־לו מורא וייראני ומפני שמי נחת הוא: **6** תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא־נמצא בשפתיו בשלום ובמישור הלך אתי ורבים השיב מעון: **7** כ־שפתי כהן ישמר־דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה־צבאות הוא: **8** ואתם סרתם מן־הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתם ברית הלוי אמר יהוה צבאות: **9** וגם־אני נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל־העם כפי אשר אינכם שמרים את־דרכי ונשאים פנים בתורה: **פ 10** הלוא אב אחד לכלנו הלוא אל אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבותינו: **11** בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם כי חלל יהודה קדש יהוה אשר אהב ובעל בת־אל נכר: **12** יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער וענה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות: **פ 13** וזאת שנית תעשו כסות דמעה את־מזבח יהוה בכי ואנקה מאין עוד פנות אל־המנחה ולקחת רצון מידכם: **14** ואמרתם על־מה על כ־יהוה העיד בינך ובין אשת נעורייך אשר אתה בגדתה בה והיא חברתך ואשת בריתך: **15** ולא־אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ובאשת נעורייך אלי־בגד: **16** כ־ישנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל וכסה חמס על־לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו: **ס 17** הוגעתם יהוה בדברייכם ואמרתם במה הוגענו באמרכם כל־עשה רע טוב בעיני יהוה ובהם הוא חפץ או איה אלהי המשפט: **Mal 3** הנני שלח מלאכי ופנה־דרך לפני ופתאם יבוא אל־היכלו האדון אשר־אתם מבקשים ומלאך הברית אשר־אתם חפצים הנה־בא אמר יהוה צבאות: **2** ומי מכלכל את־יוםם בואו ומי העמד בהראותו כ־יהוא כאש מצרף וכברית מכבסים: **3** וישב מצרף ומטהר כסף וטהר את־בני־לוי וזקק אתם כזהב וככסף והיו ליהוה מגישי מנחה בצדקה: **4** וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמוניות: **5** וקרבתי אליכם למשפט והייתי עד ממהר במכשפים ובמנאפים ובנשבעים לשקר ובעשקי שכר־שכיר אלמנה ויתום ומשיג־ר ולא יראוני אמר יהוה צבאות: **6** כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני־יעקב לא כליתם: **7** למימי אבותיכם סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב: **8** היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אתי ואמרתם במה קבענוך המעשר והתרומה: **9** במארה אתם נארים ואתי אתם קבעים הנני כלו: **10** הביאו

את-כל-המעשר אל-בית האוצר ויהי טרף בביתי ובחנוני נא בזאת אמר יהוה צבאות אס-לא אפתח לכם את ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד-בלידי: **11** ונערתי לכם באכל ולא-ישחת לכם את-פרי האדמה ולא-תשכל לכם הגפן בשדה אמר יהוה צבאות: **12** ואשרו אתכם כל-הגוים כי-תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות: **ס 13** חזקן עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה-נדברנו עליך: **14** אמרתם שוא עבד אלהים ומה-בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה צבאות: **15** ועתה אנחנו מאשרים זדים גם-נבנו עשי רשעה גם בחנו אלהים וימלטו: **16** אז נדברו יראי יהוה איש את-רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי שמו: **17** והיו לי אמר יהוה צבאות ליום אשר אני עשה סגלה וחמלתי עליהם כאשר יחמל איש על-בנו העבד אתו: **18** ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו: **ס 19** כי-הנה היום בא בער כתנור והיו כל-זודים וכל-עשה רשעה קש ולהט אתם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא-יעזב להם שרש וענף: **20** וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק: **21** ועסותם רשעים כי-יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות: **פ 22** זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אותו בחרב על-כל-ישראל חקים ומשפטים: **23** הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא: **24** והשיב לב-אבות על-בנים ולב בנים על-אבותם פן-אבוא והכיתי את-הארץ חרם:

כתובים

Psalm 1 אשרי־האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב: **2** כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה: **3** והיה כעץ שתול על־פלגי מים אשר פרוי יתן בעתו ועלהו לא־יבול וכל אשר־יעשה יצליח: **4** לא־כן הרשעים כי אם־כמץ אשר־תדפנו רוח: **5** על־כן לא־יקמו רשעים במשפט וחטאים בעדת צדיקים: **6** כִּי־יודע יהוה דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד: **Psalm 2** למה רגשו גוים ולא־מים יהגו־ריק: **2** יתיצבו מלכי־ארץ ורוזנים נוסדו־יחד על־יהוה ועל־משיחו: **3** ננתקה את־מוסרותינו ונשליכה ממנו עבתימו: **4** יושב בשמים ישחק אדני ילעג־למו: **5** אז ידבר אלימו באפו ובחרונו יבהלמו: **6** ואני נסכתי מלכי על־ציון הר־קדשי: **7** אספרה אל חק יהוה אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך: **8** שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחזתך אפסי־ארץ: **9** תרעם בשבט ברזל ככלי יוצר תנפצם: **10** ועתה מלכים השכילו הוסרו שפטי ארץ: **11** עבדו את־יהוה ביראה ונילו ברעדה: **12** נשקו־בר פני־אנף ותאבדו דרך כִּי־יבער כמעט אפו אשרי כל־חוסי בו: **Psalm 3** מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו: **2** יהוה מזהרבו צרי רבים קמום עלי: **3** רבים אמרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה: **4** ואתה יהוה מגן בעדי כבודי ומרים ראשי: **5** קולי אל־יהוה אקרא ויענני מהר קדשו סלה: **6** אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי יהוה יסמכני: **7** לא־אירא מרובות עם אשר סביב שתי עלי: **8** קומה יהוה הושיעני אלהי כִּי־הכית את־כל־איבי לחי שני רשעים שברתי: **9** ליהוה הישועה על־עמך ברכתך סלה: **Psalm 4** למנצח בנגינות מזמור לדוד: **2** בקראי ענני אלהי צדקי בצר הרחבת לי חנני ושמע תפלתי: **3** בני איש עדימה כבודי לכלמה תאהבון ריק תבקשו כזב סלה: **4** ודעו כִּי־הפלה יהוה חסיד לו יהוה ישמע בקראי אליו: **5** רגזו ואל־תחטאו אמרו בלבבכם על־משכבכם ודמו סלה: **6** זבחו זבחי־צדק ובטחו אליהוה: **7** רבים אמרים מי־יראנו טוב נסה־עלינו אור פניך יהוה: **8** נתתה שמחה בלבי מעת דגנם ותירושם רבו: **9** בשלום יחדו אשכבה ואישן כִּי־אתה יהוה לבדך לבטח תושיבני: **Psalm 5** למנצח אל־הנחילות מזמור לדוד: **2** אמרי האזנה יהוה בינה הניני: **3** הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי כִּי־אליך אתפלל: **4** יהוה בקר תשמע קולי בקר אערך־לך ואצפה: **5** כי לא אל־חפץ רשע אתה לא יגרך רע: **6** לא־יתיצבו הוללים לנגד עיניך שנאת כל־פעלי און: **7** תאבד דברי כזב אי־שדמים ומרמה יתעב יהוה: **8** ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחוה אל־היכל־קדשך ביראתך: **9** יהוה נחני בצדקתך למען שוררי **(הושר)** **[הישר]** לפני דרכך: **10** כי אין בפיהו נכונה קרבם הוות קבר־פתוח גרונם לשונם יחליקון: **11** האשימם אלהים יפלו ממצעותיהם ברב פשעיהם הדיחמו כִּי־זמרו בך: **12** וישמחו כל־חוסי בך לעולם ירגנו ותסך עלימו ויעלצו בך אהבי שמך: **13** כִּי־אתה תברך צדיק יהוה כצנה רצון תעטרנו: **Psalm 6** למנצח בנגינות על־השמינית מזמור לדוד: **2** יהוה אל־באפך תוכיחני ואל־בחמתך תיסרני: **3** חנני יהוה כי אמלל אני רפאני יהוה כי נבהלו עצמי: **4** ונפשי נבהלה מאד **(ראת)** **[אתה]** יהוה ער־מתי: **5** שובה יהוה חלצה נפשי הושיעני למען חסדך: **6** כי אין במות

זכרך בשאול מי יודה-לך: **7** יגעתני באנחתי אשחה בכל-לילה מטתי בדמעתי ערשי אמסה: **8** עששה מכעס עיני עתקה בכל-צוררי: **9** סורו ממני כל-פעלי און כישמעע יהוה קול בכיי: **10** שמע יהוה תחנתי יהוה תפלתי יקה: **11** יבשו ויבהלו מאד כל-איבי ישבו יבשו רגע: **Psa 7** שגיון לדוד אשר-שר ליהוה על-דברי-כוש בן-ימיני: **2** יהוה אלהי בכך חסיתי הושיעני מכל-רדפי והצילני: **3** פן-יטרף כאריה נפשי פרק ואין מציל: **4** יהוה אלהי אסעשיתי זאת אסיש-עול בכפי: **5** אסגמלתי שולמי רע ואחלצה צוררי ריקם: **6** ירדף אויב נפשי וישג וירמס לארץ חיי וכבודי לעפר ישכן סלה: **7** קומה יהוה באפך הנשא בעברות צוררי ועורה אלי משפט צוית: **8** ועדת לאמים תסובבך ועליה למרום שובה: **9** יהוה ידון עמים שפטני יהוה כצדקי וכתמי עלי: **10** יגמרנא רע רשעים ותכונן צדיק ובחן לבות וכליות אלהים צדיק: **11** מגני על-אלהים מושיע ישרי-לב: **12** אלהים שופט צדיק ואל זעם בכל-יום: **13** אסילא ישוב חרבו ילטוש קשתו דרך ויכוננה: **14** ולו הכין כל-ימות הציו לדלקים יפעל: **15** הנה יחבל-און והרה עמל וילד שקר: **16** בור כרה ויחפרהו ויפל בשחת יפעל: **17** ישוב עמלו בראשו ועל קדקדו חמסו ירד: **18** אודה יהוה כצדקו ואזמרה שסיהוה עליון: **Psa 8** למנצח על-הגתית מזמור לדוד: **2** יהוה אדנינו מה-אדיר שמך בכל-הארץ אשר תנה הודך על-השמים: **3** מפי עוללים וינקים יסדת עז למען צורריך להשבית אויב ומתנקם: **4** כי-אראה שמך מעשי אצבעתיך ירח וכוכבים אשר כוננתה: **5** מה-אנוש כי-תזכרנו ובן-אדם כי תפקדנו: **6** ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו: **7** תמשילהו במעשי ידיך כל שחה תחת-רגליו: **8** צנה ואלפים כלם וגם בהמות שדי: **9** צפור שמים ורגי הים עבר ארחות ימים: **10** יהוה אדנינו מה-אדיר שמך בכל-הארץ: **Psa 9** למנצח עלמות לבן מזמור לדוד: **2** אודה יהוה בכל-לבי אספרה כל-נפלאותיך: **3** אשמחה ואעלצה בכך אזמרה שמך עליון: **4** בשובי-אויבי אחור יכשלו ויאבדו מפניך: **5** כיעשית משפטי ודיני ישבת לכסא שופט צדק: **6** גערת גוים אבדת רשע שמם מחית לעולם ועד: **7** האויב תמו חרבות לנצח וערים נתשת אבד זכרם המה: **8** ויהוה לעולם ישב כונן למשפט כסאו: **9** והוא ישפט-חבל בצדק ידון לאמים במישרים: **10** ויהי יהוה משגב לדרך משגב לעתות בצרה: **11** ויבטחו בכך יודעי שמך כי לא-עזבת דרשיך יהוה: **12** זמרו ליהוה ישב ציון הגידו בעמים עלילותיו: **13** כי-דרש דמים אותם זכר לא-שכח צעקת **[עניים]** **[עניים]**: **14** חננני יהוה ראה עניי משנאי מרומי משערי מות: **15** למען אספרה כל-תהלתיך בשערי בת-ציון אגילה בישועתיך: **16** טבעו גוים בשחת עשו ברשתיו טמנו נלכדה רגלם: **17** נודע יהוה משפט עשה בפעל כפיו נוקש רשע הגיון סלה: **18** ישובו רשעים לשאולה כל-גוים שכחי אלהים: **19** כי לא לנצח ישכח אביון תקות **[עניים]** **[עניים]** תאבד לעד: **20** קומה יהוה אליעז אנוש ישפטו גוים על-פניך: **21** שיתה יהוה מורה להם ידעו גוים אנוש המה סלה: **Psa 10** למה יהוה תעמד ברחוק תעלים לעתות בצרה: **2** בגאות רשע ידלק עני יתפשו במזמות זו חשבו: **3** כי-הלל רשע על-תאות נפשו ובצע ברך נאץ יהוה: **4** רשע כנבה אפו בלי-דרש אין אלהים כל-מזמותיו: **5** יחילו **[דרכו]** **[דרכין]** בכל-עת מרום משפטיך מנגדו כל-צורריו יפיח בהם: **6** אמר בלבו בל-אמוט לדר ודר אשר לא-ברע: **7** אלה פיהו מלא ומרמות ותך תחת לשונו עמל ואון: **8** ישב במארב הצרים במסתרים יהרג נקי עיניו לחלכה יצפנו: **9**

יארב במסתר כאריה בסכה יארב לחטוף עני יחטף עני במשכו ברשתו: **10 (ודכה)** **11** ישר ונפל בעצומיו **(חלכאים)** **(חילן)** **[כאים]**: **11** אמר בלבו שכח אל הסתיר פניו בלראה לנצח: **12** קומה יהוה אל נשא ירך אל-תשכח **(עניים)** **[עניים]**: **13** על-מה נאין רשע אלהים אמר בלבו לא תדרש: **14** ראתה כיראתה עמל וכעס תביט לתת בידך עליך יעזב חלכה יתום אתה היית עוזר: **15** שבר זרוע רשע ורע תדרוש-רשעו בל-תמצא: **16** יהוה מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו: **17** תאות עניים שמעת יהוה תכין לבם תקשיב אוזנך: **18** לשפט יתום ורך בל-יוסף עוד לערין אנוש מן-הארץ: **Psa 11** למנצח לדוד ביהוה חסיתי איך תאמרו לנפשי **(נודו)** **[נודין]** הרכם צפור: **2** כי הנה הרשעים ידרכון קשת כוננו חצם על-יתר לירות במורא-פל לישרי-לב: **3** כי השתות יהרסון צדיק מה-פעל: **4** יהוה בהיכל קדשו יהוה בשמים כסאו עיניו יחזו עפעפיו יבחנו בני אדם: **5** יהוה צדיק יבחן ורשע ואהב חמס שנאה נפשו: **6** ימטר על-רשעים פחים אש וגפרית ורוח זלעפות מנת כוסם: **7** כיר-צדיק יהוה צדקות אהב ישר יחזו פנימו: **Psa 12** למנצח על-השמינית מזמור לדוד: **2** הושיעה יהוה כיר-גמר חסיד כיר-פסו אמונים מבני אדם: **3** שוא ידברו איש את-רעהו שפת חלקות בלב ולב ידברו: **4** יכרת יהוה כל-שפתי חלקות לשון מדברת גדלות: **5** אשר אמרו ללשננו נגביר שפתינו אתנו מי אדון לנו: **6** משד עניים מאנקת אביונים עתה אקום יאמר יהוה אשית בישע יפיה לו: **7** אמרות יהוה אמרות טהרות כסף צרוף בעליל לארץ מזקק שבעתים: **8** אתה-יהוה תשמרם תצרנו מן-הדור זו לעולם: **9** סביב רשעים יתהלכון כרם זלות לבני אדם: **Psa 13** למנצח מזמור לדוד: **2** עד-אנה יהוה תשכחני נצח עד-אנה תסתיר את-פניך ממני: **3** עד-אנה אשית עצות בנפשי יגון בלבבי יומם עד-אנה ירום איבי עלי: **4** הביטה ענני יהוה אלהי האירה עיני פן-אישן המות: **5** פן-יאמר איבי יכלתיו צרי יגילו כי אמוט: **6** ואני בחסדך בטחת יגל לבי בישועתך אשירה ליהוה כי גמל עלי: **Psa 14** למנצח לדוד אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו התעיבו עלילה אין עשה-טוב: **2** יהוה משמים השקיף על-בני-אדם לראות היש משכיל דרש את-אלהים: **3** הכל סר יחדו נאלחו אין עשה-טוב אין גם-אחד: **4** הלא ידעו כל-פעלי און אכלי עמי אכלו לחם יהוה לא קראו: **5** שם פחדו פחד כיר-אלהים בדור צדיק: **6** עצת-עני תבישו כי יהוה מחסהו: **7** מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל: **Psa 15** מזמור לדוד יהוה מי-יגור באהלך מי-ישכן בהר קדשך: **2** הולך תמים ופעל צדק ודבר אמת בלבבו: **3** לא-יגל על-לשנו לא-עשה לרעהו רעה וחרפה לא-ישא על-קרבו: **4** נבזה בעיניו נמאס ואת-יראי יהוה יכבד נשבע להרע ולא ימר: **5** כספו לא-ינתן בנשך ושחד על-ינקי לא לקח עשה-אלה לא ימוט לעולם: **Psa 16** מכתם לדוד שמרני אל כיר-חסיתי בך: **2** אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל-עליך: **3** לקדושים אשר-בארץ המה ואדירי כל-חפצייבם: **4** ירבו עצבותם אחר מהרו בל-אסיך נסכיהם מדם ובל-אשא את-שמותם על-שפתי: **5** יהוה מנת-חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: **6** חבלים נפלולי בנעמים אף-נחלת שפרה עלי: **7** אברך את-יהוה אשר יעצני אף-לילות יסרוני כליותי: **8** שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני בל-אמוט: **9** לכן שמח לבי ויגל כבודי אף-בשרי ישכן לבטח: **10** כי לא-תעזב נפשי לשאול לא-תתן חסידך לראות שחת: **11** תודיעני ארח חיים שבע שמחות את-פניך נעמות בימינך נצח: **Psa 17** תפלה לדוד שמעה יהוה צדק הקשיבה

רנתי האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה: ² מלפניך משפטי יצא עיניך תחזינה
 מישרים: ³ בחנת לבי פקדת לילה צרפתני בלחמוצא זמתי בליעברפי: ⁴ לפעלות
 אדם בדבר שפתיך אני שמרתי ארחות פרייך: ⁵ תמך אשרי במעגלותיך בלנמוטו
 פעמוי: ⁶ אניקראתיך כיתענני אל השאונך לי שמע אמרתי: ⁷ הפלה חסדיך
 מושיע חוסים ממתקוממים בימינך: ⁸ שמרני כאישון בתעין בצל כנפיך תסתירני: ⁹
 מפני רשעים זו שדוני איבי בנפש יקיפו עלי: ¹⁰ חלבמו סגרו פימו דברו בנאות: ¹¹
 אשרינו עתה **סבבונ** **סבבונ** עיניהם ישיתו לנטות בארץ: ¹² דמינו כאריה יכסוף
 לטרוף וככפיר ישב במסתרים: ¹³ קומה יהוה קדמה פניו הכריעהו פלטה נפשי
 מרשע הרבך: ¹⁴ ממתים ירך יהוה ממתים מחלד חלקם בחיים **וצפינך** **וצפונך**
 תמלא בטנם ישבעו בנים והניחו יתרם לעולליהם: ¹⁵ אני בצדק אחזה פניך
 אשבעה בהקיץ תמונתך: **Psa 18** למנצה לעבד יהוה לדוד אשר דבר ליהוה
 אתדברי השירה הזאת ביום הציליהוה אותו מכף כלאיביו ומיד שאול: ² ויאמר
 ארחמך יהוה הזקי: ³ יהוה סלעי ומצודתי ומפלטי אלי צורי אחסהבו מגני
 וקרןישעי משגבי: ⁴ מהלל אקרא יהוה ומןאיבי אושע: ⁵ אפפוני חבלימות ונחלי
 בליעל יבעתוני: ⁶ חבלי שאול סבבוני קדמוני מוקשי מות: ⁷ בצרלי אקרא יהוה
 ואלאליהי אשוע ישמע מהיכלו קולי ושועתי לפניו תבוא באזניו: ⁸ ותגעש ותרעש
 הארץ ומוסדי הרים ירגזו ויתגעשו כיהרה לו: ⁹ עלה עשן באפו ואשמיפו תאכל
 גחלים בערו ממנו: ¹⁰ ויש שמים וירד וערפל תחת רגליו: ¹¹ וירכב עלכרוב ויעף
 וידא עלכנפירוח: ¹² ישת חשך סתרו סביבותיו סכתו חשכתמים עבי שחקים: ¹³
 מגנה נגדו עביו עברו ברד וגחליאש: ¹⁴ וירעם בשמים יהוה ועליון יתן קלו ברד
 וגחליאש: ¹⁵ וישלח חציו ופיצם וברקים רב ויהמם: ¹⁶ ויראו אפיקי מים ויגלו
 מוסדות תבל מגערתך יהוה מנשמת רוח אפך: ¹⁷ ישלח ממרום יקחני ימשני ממים
 רבים: ¹⁸ יצילני מאיבי עז ומשנאי כיאמצו ממני: ¹⁹ יקדמוני ביוםאידי ויהיהיהוה
 למשען לי: ²⁰ וויציאני למרחב יחלצני כי חפץ בי: ²¹ יגמלני יהוה כצדקי כבר ידי
 ישיב לי: ²² כישמרתי דרכי יהוה ולאירשעתי מאלהי: ²³ כי כלמשפטיו לנגדי
 וחקתיו לאאסיר מני: ²⁴ ואהי תמים עמו ואשתמר מעוני: ²⁵ וישבייהוה לי כצדקי
 כבר ידי לנגד עיניו: ²⁶ עםחסיד תתחסד עםגבר תמים תתמם: ²⁷ עםגבר תתברר
 ועםעקש תתפתל: ²⁸ כיהתה עםעני תושיע ועינים רמות תשפיל: ²⁹ כיהתה תאיר
 נרי יהוה אלהי יגיה חשכי: ³⁰ כיבך ארץ גודד ובאלהי אדלגשור: ³¹ האל תמים
 דרכו אמרתייהוה צרופה מגן הוא לכל החסים בו: ³² כי מי אלוה מבלעדי יהוה
 ומי צור זולתי אלהינו: ³³ האל המאזרני חיל ויתן תמים דרכי: ³⁴ משוה רגלי
 כאילות ועל במתי יעמידני: ³⁵ מלמד ידי למלחמה ונחתה קשתנחושה זרועתי: ³⁶
 ותתןלי מגן ישעך וימינך תסעדני וענותך תרבני: ³⁷ תרחיב צעדי תחתי ולא מעדו
 קרסלי: ³⁸ ארדוף אויבי ואשיגם ולאאשוב עדכלותם: ³⁹ אמחצם ולאייכלו קום
 יפלו תחת רגלי: ⁴⁰ ותאזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתי: ⁴¹ ואיבי נתת לי
 ערף ומשנאי אצמיתם: ⁴² ישועו ואיןמושיע עלייהוה ולא ענם: ⁴³ ואשחקם כעפר
 עלפנירוח כשיט חוצות אריקם: ⁴⁴ תפלטי מריבי עם תשימני לראש גוים עם
 לאידעתי יעבדוני: ⁴⁵ לשמע און ישמעו לי בנינכר יכחשילי: ⁴⁶ בנינכר יבלו
 ויחרגו ממסגרותיהם: ⁴⁷ חיהוה וברוך צורי וירום אלוהי ישעי: ⁴⁸ האל הנותן
 נקמות לי וידבר עמים תחתי: ⁴⁹ מפלטי מאיבי אף מןקמי תרוממני מאיש חמס

תצילני: **50** על-כן אורך בגוים יהוה ולשמך אזמרה: **51** **[מגדל]** **[מגדיל]** ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד-עולם: **Psa 19** למנצח מזמור לדוד: **2** השמים מספרים כבוד-אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע: **3** יום ליום יביע אמר ולילה ללילה יהוה-דעת: **4** אין-אמר ואין דברים בלי נשמע קולם: **5** בכל-הארץ יצא קום ובקצה תבל מליהם לשמש שם-אהל בהם: **6** והוא כחתן יצא מחפתו ישיש כגבור לרוץ ארח: **7** מקצה השמים מוצאו ותקופתו על-קצותם ואין נסתר מחמתו: **8** תורת יהוה תמימה משיבת נפש עדות יהוה נאמנה מחכימת פתי: **9** פקודי יהוה ישרים משמח-לב מצות יהוה ברה מאירת עינים: **10** יראת יהוה טהורה עומדת לעד משפטי-יהוה אמת צדקו יחדו: **11** הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים: **12** גם-עבדך נזהר בהם בשמרם עקב רב: **13** שגיאות מיריבין מנסתרות נקני: **14** גם מזדים חשך עבדך אל-ימשלובי אז איתם ונקיתי מפשע רב: **15** יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי: **Psa 20** למנצח מזמור לדוד: **2** יענך יהוה ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב: **3** ישלח-עזרך מקדש ומציון יסעדך: **4** יזכר כל-מנחתך ועולתך ידשנה סלה: **5** יתן-לך כלבבך וכל-עצתך ימלא: **6** נרננה בישועתך ובשם-אלהינו נדגל ימלא יהוה כל-משאלותיך: **7** עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו יענהו משמי קדשו בגברות ישע ימינו: **8** אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם-יהוה אלהינו נזכיר: **9** המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעורר: **10** יהוה הושיעה המלך יעננו ביום-קראנו: **Psa 21** למנצח מזמור לדוד: **2** יהוה בעזך ישמח-מלך ובישועתך מה-יגיל מאד: **3** תאות לבו נתתה לו וארשת שפתיו בל-מנעת סלה: **4** כ-יתקדמנו ברכות טוב תשית לראשו עטרת פז: **5** חיים שאל ממך נתתה לו ארך ימים עולם ועד: **6** גדול כבודו בישועתך הוד והדר תשוה עליו: **7** כ-תשיתוהו ברכות לעד תחדהו בשמחה את-פניך: **8** כ-יהמלך בטח ביהוה ובחסד עליון בל-ימוט: **9** תמצא ירך לכל-איביך ימינך תמצא שנאיך: **10** תשיתמו כתנור אש לעת פניך יהוה באפו יבלעם ותאכלם אש: **11** פרימו מארץ תאבד וזרעם מבני אדם: **12** כ-ינטו עליך רעה חשבו מזמה בל-יזכלו: **13** כי תשיתמו שכם במותרך תכונן על-פניהם: **14** רומה יהוה בעזך נשירה ונזמרה גבורתך: **Psa 22** למנצח על-אילת השחר מזמור לדוד: **2** אלי אלי למה עזבתני רחוק מישועתי דברי שאנתי: **3** אלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא-דומיה לי: **4** ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: **5** כך בטחו אבתינו בטחו ותפלטמו: **6** אליך זעקו ונמלטו כך בטחו ולא-יבשו: **7** ואנכי תולעת ולא-איש חרפת אדם ובזוי עם: **8** כל-ראי ילענו לי יפטירו בשפה יניעו ראש: **9** גל אל-יהוה יפלתהו יצילהו כי חפץ בו: **10** כ-אתה גחי מבטן מבטיחי על-שדי אמי: **11** עליך השלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה: **12** אל-תרחק ממני כ-יצרה קרובה כ-אין עוזר: **13** סבבוני פרים רבים אבירי בשן כתרוני: **14** פצו עלי פיהם אריה טרף ושאג: **15** כמים נשפכתי והתפרדו כל-עצמותי היה לבי כדונג נמס בתוך מעי: **16** יבש כחרש כחי ולשוני מדבק מלקוחי ולעפר-מות תשפתי: **17** כי סבבוני כלבים עדת מרעים הקיפוני כארי ידי ורגלי: **18** אספר כל-עצמותי המה יביטו יראויבי: **19** יחלקו בגדי להם ועל-לבوشي יפילו גורל: **20** ואתה יהוה אל-תרחק אילותי לעזרתי חושה: **21** הצילה מיד-כלב יחידתי: **22** הושיעני מפי אריה ומקרני רמים עניתני: **23** אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהללך: **24** יראי יהוה הללוהו כל-זרע יעקב כבדוהו וגורו ממנו כל-זרע

ישראל: ²⁵ כי לא־בזה ולא־שקץ ענות עני ולא־הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו
 שמע: ²⁶ מאתך תהלתי בקהל רב נדרי אשלם נגד יראיו: ²⁷ יאכלו ענוים וישבעו
 יהללו יהוה דרשיו יחי לבבכם לעד: ²⁸ יזכרו וישבו אל־יהוה כל־אפסי־ארץ
 וישתחוו לפניך כל־משפחות גוים: ²⁹ כי ליהוה המלוכה ומשל בגוים: ³⁰ אכלו
 וישתחוו כל־דשני־ארץ לפניו יכרעו כל־יורדי עפר ונפשו לא חיה: ³¹ זרע יעבדנו
 יספר לאדני לדור: ³² יבאו ויגידו צדקתו לעם נולד כי עשה: **Psa 23** מזמור לדוד
 יהוה רעי לא אחסר: ² בנאות דשא ירביצני על־מי מנחות ינהלני: ³ נפשי ישובב
 ינחני במעגלי־צדק למען שמו: ⁴ גם כי־אלך בניא צלמות לא־אירא רע כי־אתה
 עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמני: ⁵ תערך לפני שלחן נגד צררי דשנת בשמן
 ראשי כוסי רויה: ⁶ אך טוב וחסד ירדפוני כל־ימי חיי ושבתי בבית־יהוה לא־רך
 ימים: **Psa 24** לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלוואה תבל וישבי בה: ² כי־הוא עלימים
 יסדה ועל־נהרות יכוננה: ³ מי־יעלה בהר־יהוה ומי־יקום במקום קדשו: ⁴ נקי כפים
 ובר־לבב אשר לא־נשא לשוא נפשי ולא־נשבע למרמה: ⁵ ישא ברכה מאת יהוה
 וצדקה מאלהי ישעו: ⁶ זה דור (דרשו) [דרשיו] מבקשי פניך יעקב סלה: ⁷ שאו
 שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד: ⁸ מי זה מלך הכבוד
 יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה: ⁹ שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם
 ויבא מלך הכבוד: ¹⁰ מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד
 סלה: **Psa 25** לדוד אליך יהוה נפשי אשא: ² אלהי בך בטחתי אל־אבושה אל־יעלצו
 איבי לי: ³ גם כל־קיוך לא יבשו יבשו הבוגדים ריקם: ⁴ דרכיך יהוה הודיעני
 ארחותיך למדני: ⁵ הדריכני באמתך ולמדני כי־אתה אלהי ישעי אותך קייתי
 כל־היום: ⁶ זכר־רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה: ⁷ חטאות נעורי ופשעי
 אל־תזכר כחסדך זכר־לי־אתה למען טובך יהוה: ⁸ טוב־וישר יהוה על־כן יורה
 חטאים בדרך: ⁹ ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו: ¹⁰ כל־ארחות יהוה חסד
 ואמת לנצרי בריתו ועדתיו: ¹¹ למען־שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב־הוא: ¹² מי־זה
 האיש ירא יהוה יורנו בדרך יבחר: ¹³ נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ: ¹⁴ סוד
 יהוה ליראיו ובריתו להודיעם: ¹⁵ עיני תמיד אל־יהוה כי הוא־יוציא מרשת רגלי:
¹⁶ פנה־אלי וחנני כי־יחיד ועני אני: ¹⁷ צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני: ¹⁸
 ראה עניי ועמלי ושא לכל־חטאותי: ¹⁹ ראה־אויבי כירבו ושנאת חמס שנאוני: ²⁰
 שמרה נפשי והצילני אל־אבוש כי־חסיתי בך: ²¹ תס־וישר יצרני כי קייתיך: ²²
 פדה אלהים את־ישראל מכל צרותיו: **Psa 26** לדוד שפטני יהוה כי־אני בתמי
 הלכתי וביהוה בטחתי לא אמעד: ² בחנני יהוה ונסני (צרופה) [צרפה] כליותי
 ולבי: ³ כי־חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך: ⁴ לא־ישבתי עם־מת־שוא ועם
 נעלמים לא אבוא: ⁵ שנאתי קהל מרעים ועמ־רשעים לא אשב: ⁶ ארחץ בנקיון כפי
 ואסבבה את־מזבחך יהוה: ⁷ לשמע בקול תודה ולספר כל־נפלאותיך: ⁸ יהוה
 אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך: ⁹ אל־תאסף עם־חטאים נפשי ועמ־אנשי
 דמים חיי: ¹⁰ אשר־בידיהם זמה וימינם מלאה שחד: ¹¹ ואני בתמי אלך פרני וחנני:
¹² רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יהוה: **Psa 27** לדוד יהוה אורי וישעי ממי
 אירא יהוה מעוז־חיי ממי אפחד: ² בקרב עלי מרעים לאכל את־בשרי צרי ואיבי
 לי המה כשלו ונפלו: ³ אסתחנה עלי מחנה לא־יירא לבי אסתקום עלי מלחמה
 בזאת אני בוטח: ⁴ אחת שאלתי מאת־יהוה אותה אבקש שבתי בבית־יהוה כל־ימי

חיי לחזות בנעם־יהוה ולבקר בהיכלו: **5** כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתרני בסתר אהלו בצור ירוממני: **6** ועתה ירום ראשי על איבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליהוה: **7** שמע־יהוה קולי אקרא וחנני וענני: **8** לך אמר לבי בקשו פני את־פניך יהוה אבקש: **9** אל־תסתר פניך ממני אל־ת־באף עבדך עזרתי היית אל־תשני ואל־תעזבני אלהי ישעי: **10** כִּי־אבי ואמי עזבוני ויהוה יאספני: **11** הורני יהוה דרכך ונחני בארח מישור למען שוררי: **12** אל־תתנני בנפש צרי כי קמו־בי עדי־שקר ויפח חמס: **13** לולא האמנתי לראות בטוב־יהוה בארץ חיים: **14** קוה אל־יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל־יהוה: **Psa 28** לדוד אליך יהוה אקרא צורי אל־תחרש ממני פן־תחשה ממני ונמשלתי עם־יורדי בור: **2** שמע קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל־דביר קדשך: **3** אל־תמשכני עִסְר־שעים ועם־פעלי און דברי שלום עִסְר־עיהם ורעה בלבבם: **4** תן־להם כפעלם וכרע מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם: **5** כי לא יבינו אל־פעלת יהוה ואל־מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם: **6** ברוך יהוה כִּי־שמע קול תחנוני: **7** יהוה עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבי ומשירי אהודנו: **8** יהוה עזלמו ומעוז ישועות משיחו הוא: **9** הושיעה את־עמך וברך את־נחלתך ורעם ונשאם עד־העולם: **Psa 29** מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז: **2** הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת־קדש: **3** קול יהוה על־המים אל־הכבוד הרעים יהוה על־מים רבים: **4** קול־יהוה בכח קול יהוה בהדר: **5** קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את־ארזי הלבנון: **6** וירקדם כמו־עגל לבנון ושרין כמו בן־ראמים: **7** קול־יהוה חצב להבות אש: **8** קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש: **9** קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד: **10** יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם: **11** יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את־עמו בשלום: **Psa 30** מזמור שיר־חנכת הבית לדוד: **2** ארוממך יהוה כי דליתני ולא־שמחת איבי לי: **3** יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני: **4** יהוה העלית מן־שאול נפשי חיייתי **(מיורדי)**־בור: **5** זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו: **6** כי רגע באפו חיים ברצונו בערב ילין בכי ולבקר רנה: **7** ואני אמרתי בשלוי בל־אמוט לעולם: **8** יהוה ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל: **9** אליך יהוה אקרא ואל־ארני אתחנן: **10** מה־בצע בדמי ברדתי אל־שחת היודך עפר היגיד אמתך: **11** שמע־יהוה וחנני יהוה היה־עזר לי: **12** הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה: **13** למען יזמרך כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודך: **Psa 31** למנצח מזמור לדוד: **2** בך יהוה חסיתי אל־אבושה לעולם בצדקתך פלשתי: **3** הטח אלי אונך מהרה הצילני היה לי לצור־מעוז לבית מצודות להושיעני: **4** כִּי־סלעי ומצודתי אתה ולמען שמך תנחני ותנהלני: **5** תוציאני מרשת זו טמנו לי כִּי־אתה מעוזי: **6** בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יהוה אל אמת: **7** שנאתי השמרים הבלי־שוא ואני אל־יהוה בטחתי: **8** אנילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את־עניי ידעת בצרות נפשי: **9** ולא הסגרתני ביד־אויב העמדת במרחב רגלי: **10** חנני יהוה כי צר־לי עששה בכעס עיני נפשי ובטני: **11** כי כלו ביגון חיי ושנותי באנחה כשל בעוני כחי ועצמי עששו: **12** מכל־צררי הייתי חרפה ולשכני מאד ופחד למידעי ראי בחוץ נדרו ממני: **13** נשכחתי כמת מלב הייתי ככלי אבד: **14** כי שמעתי דבת רבים מגור מסביב בהוסדם יחד עלי לקחת נפשי זממו: **15** ואני עליך בטחתי יהוה

אמרתי אלהי אתה: **16** בידך עתתי הצילני מיד-אויבי ומרדפי: **17** האירה פניך על-עברך הושיעני בחסדך: **18** יהוה אל-אבושה כי קראתיך יבשו רשעים ידמו לשאול: **19** תאלמנה שפתי שקר הדברות על-צדיק עתק בגאווה ובוז: **20** מה רב-טובך אשר-צפנת ליראיך פעלת לחסים כך נגד בני אדם: **21** תסתירם בסתר פניך מרכסי איש תצפנם בסכה מריב לשונות: **22** ברוך יהוה כי הפליא חסדו לי בעיר מצור: **23** ואני אמרתי בחפזי נגרזתי מנגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני בשועי אליך: **24** אהבו את-יהוה כל-חסידיו אמונים נצר יהוה ומשלם על-יתר עשה גאווה: **25** חזקו ויאמץ לבבכם כל-המיחלים ליהוה: **Psa 32** לדוד משכיל אשרי נשוי-פשע כסוי חטאה: **2** אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון ואין ברוחו רמיה: **3** כיה-הרשתי בלו עצמי בשאנתי כל-היום: **4** כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבני קיץ סלה: **5** חטאתי אודיעך ועוני לא-כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה ואתה נשאת עון חטאתי סלה: **6** על-זאת יתפלל כל-חסיד אליך לעת מצא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו: **7** אתה סתר לי מצר חצרני רני פלט תסובבני סלה: **8** אשכילך ואורך בדרך-זו תלך איעצה עליך עיני: **9** אל-תהיו כסוס כפרד אין הבין במתגורסן עדיו לבלום בל קרב אליך: **10** רבים מכאובים לרשע והבוטח ביהוה חסד יסובבנו: **11** שמחו ביהוה וגילו צדיקים והרנינו כל-ישרי-לב: **Psa 33** רננו צדיקים ביהוה לישרים נאווה תהלה: **2** הודו ליהוה בכנור בנבל עשור זמרו-לו: **3** שירו-לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה: **4** כיישר דברי-הוה וכל-מעשהו באמונה: **5** אהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ: **6** בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל-צבאם: **7** כנס כנר מי הים נתן באצרות תהומות: **8** ייראו מיהוה כל-הארץ ממנו יגורו כל-ישיבי תבל: **9** כי הוא אמר ויהי הוא-צוה ויעמד: **10** יהוה הפיר עצת-גוים הניא מחשבות עמים: **11** עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר: **12** אשרי הגוי אשר-יהוה אלהיו העם בחר לנחלה לו: **13** משמים הביט יהוה ראה את-כל-בני האדם: **14** ממכון-שבתו השגיח אל כל-ישיבי הארץ: **15** היצר יחד לבם המבין אל-כל-מעשיהם: **16** אין-המלך נושע ברב-חיל גבור לא-ינצל ברב-כח: **17** שקר הסוס לתשועה וברב חילו לא ימלט: **18** הנה עין יהוה אל-יראיו למיחלים לחסדו: **19** להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב: **20** נפשנו חכתה ליהוה עזרנו ומגננו הוא: **21** כי-בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו: **22** יהי-חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך: **Psa 34** לדוד בשנותו את-טעמו לפני אבימלך ויגרשהו וילך: **2** אברכה את-יהוה בכל-עת תמיד תהלתו בפי: **3** ביהוה תתהלל נפשי ישמעו עניים וישמחו: **4** גדלו ליהוה אתי ונרוממה שמו יחדו: **5** דרשתי את-יהוה וענני ומכל-מגורותי הצילני: **6** הביטו אליו ונהרו ופניהם אל-יחפרו: **7** זה עני קרא ויהוה שמע ומכל-צרותיו הושיע: **8** חנה מלאך-יהוה סביב ליראיו ויחלצם: **9** טעמו וראו כי-טוב יהוה אשרי הגבר יחסה-בו: **10** יראו את-יהוה קדשיו כי-אין מחסור ליראיו: **11** כפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא-יחסרו כל-טוב: **12** לכורבנים שמעו-לי יראת יהוה אלמדכם: **13** מי-האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב: **14** נצר לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה: **15** סור מרע ועשה-טוב בקש שלום ורדפהו: **16** עיני יהוה אל-צדיקים ואזינו אל-שועתם: **17** פני יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם: **18** צעקו ויהוה שמע ומכל-צרותם הצילם: **19** קרוב יהוה לנשברי-לב ואת-דכא-רוח וישוע: **20** רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה: **21** שמר כל-עצמותיו אחת מהנה

לא נשברה: **22** תמותת רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו: **23** פודה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל-החסים בו: **Psa 35** לדוד ריבה יהוה את-יריבי לחם את-לחמי: **2** החזק מנן וצנה וקומה בעזרת: **3** והרק חנית וסגר לקראת רדפי אמר לנפשי ישעתך אני: **4** יבשו ויכלמו מבקשי נפשי יסגו אחור ויחפרו חשבי רעתי: **5** יהיו כמוץ לפני-רוח ומלאך יהוה דוחה: **6** יהי-דרכם חשך וחלקלקות ומלאך יהוה רדפם: **7** כי-חנם טמנולי שחת רשתם חנם חפרו לנפשי: **8** תבואהו שואה לא-ידע ורשתו אשר-טמן תלכדו בשואה יפל-בה: **9** ונפשי תגיל ביהוה תשיש בישועתו: **10** כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגזלו: **11** יקומון עדי חמס אשר לא-ידעתי ישאלוני: **12** ישלמוני רעה תחת טובה שכול לנפשי: **13** ואני בחלותם לבושי שק עניתי בצום נפשי ותפלתי על-חיקי תשוב: **14** כרע-כאח לי התהלכתי כאבל-אם קדר שחותי: **15** ובצלעי שמחו ונאספו נאספו עלי נכים ולא ידעתי קרעו ולא-דמו: **16** בחנפי לעגי מעוג חרק עלי שנימו: **17** אדני כמה תראה השיבה נפשי משאיהם מכפירים יחידתי: **18** אורך בקהל רב בעם עצום אהללך: **19** אלי-שמחולי איבי שקר שנאי חנם יקרצו-עין: **20** כי לא שלום ידברו ועל רגעי-ארץ דברי מרמות יחשבון: **21** וירחיבו עלי פיהם אמרו האח האח ראתה עינינו: **22** ראיתה יהוה אל-תחרש אדני אל-תרחק ממני: **23** העירה והקיצה למשפטי אלהי ואדני לריבי: **24** שפטינו כצדקך יהוה אלהי ואל-ישמחולי: **25** אלי-אמרו בלבם האח נפשנו אלי-אמרו בלענוהו: **26** יבשו ויחפרו יחדו שמחי רעתי ילבשו-בשת וכלמה המגדילים עלי: **27** ירנו וישמחו חפצי צדקי ויאמרו תמיד יגדל יהוה החפץ שלום עבדו: **28** ולשוני תהגה צדקך כל-הימים תהלתך: **Psa 36** למנצח לעבדי-יהוה לדוד: **2** נאם-פשע לרשע בקרב לבי אין-פחד אלהים לנגד עיניו: **3** כי-החליק אליו בעיניו למצא עונו לשנא: **4** דברי-פיו און ומרמה חדל להשכיל להיטיב: **5** און יחשב על-משכבו יתיצב על-דרך לא-טוב רע לא ימאס: **6** יהוה בהשמים חסדך אמונתך עד-שחקים: **7** צדקתך כהררי-אל משפטך תהום רבה אדם-ובהמה תושיע יהוה: **8** מה-יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיך יחסיו: **9** ירוין מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם: **10** כי-עמד מקור חיים באורך נראה-אור: **11** משך חסדך לידעך וצדקתך לישרי-לב: **12** אל-תבואני רגל גאווה וידרשעים אל-תנדני: **13** שם נפלו פעלי און דחו ולא-יכלו קום: **Psa 37** לדוד אל-תחתר במרעים אל-תקנא בעשי עולה: **2** כי כחציר מהרה ימלו וכירק דשא יבולון: **3** בטח ביהוה ועשה-טוב שכן-ארץ ורעה אמונה: **4** והתענג על-יהוה ויתך-לך משאלת לבך: **5** גול על-יהוה דרכך ובטח עליו והוא יעשה: **6** והוציא כאור צדקך ומשפטך כצהרים: **7** דים ליהוה והתחולל לו אל-תחתר במצליח דרכו באיש עשה מזמות: **8** הרף מאף ועזב חמה אל-תחתר אך-להרע: **9** כי-מרעים יכרתון וקוי יהוה חמה יירשו-ארץ: **10** ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על-מקומו ואיננו: **11** וענוים יירשו-ארץ והתענגו על-רב שלום: **12** זמם רשע לצדיק וחרק עליו שניו: **13** אדני ישחקלו כי-ראה כייבא יומו: **14** חרב פתחו רשעים ודרכו קשתם להפיל עני ואביון לטבוח ישרי-דרך: **15** חרבם תבוא בלבם וקשתותם תשברנה: **16** טוב-מעט לצדיק מהמון רשעים רבים: **17** כי זרעות רשעים תשברנה וסומך צדיקים יהוה: **18** יודע יהוה ימי תמינם ונחלתם לעולם תהיה: **19** לא-יבשו בעת רעה ובימי רעבון ישבעו: **20** כי רשעים יאבדו ואיבי יהוה כיקר כרים כלו בעשן כלו: **21** לזה רשע

ולא ישלם וצדיק חונן ונותן: **22** כי מברכיו יירשו ארץ ומקלליו יכרתו: **23** מיהוה מצעדי-גבר כוננו ודרכו יחפץ: **24** כייפל לא-יוטל כיהוה סומך ידו: **25** נער הייתי גם-זקנתי ולא-ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש-לחם: **26** כל-היום חונן ומלוה וזרעו לברכה: **27** סור מרע ועשה-טוב ושכן לעולם: **28** כי יהוה אהב משפט ולא-יעזב את-חסידיו לעולם נשמרו וזרע רשעים נכרת: **29** צדיקים יירשו-ארץ וישכנו לעד עליה: **30** פי-צדיק יהנה חכמה ולשונו תדבר משפט: **31** תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו: **32** צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו: **33** יהוה לא-יעזבו בידו ולא ירשיענו בהשפטו: **34** קוה אל-יהוה ושמר דרכו וירוממך לרשת ארץ בהכרת רשעים תראה: **35** ראיתי רשע עריץ ומתערה כאזרח רענן: **36** ויעבר והנה איננו ואבקשהו ולא נמצא: **37** שמרתם וראה ישר כי-אחרית לאיש שלום: **38** ופשעים נשמדו יחדו אחרית רשעים נכרתה: **39** ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: **40** ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם כיהסו בו: **Psa 38** מזמור לדוד להזכיר: **2** יהוה אל-בקצפך תוכיחני ובחמתך תיסרני: **3** כיהציק נחתו בי ותנחת עלי ירך: **4** איך-מתם בבשרי מפני זעמך איך-שלום בעצמי מפני חטאתי: **5** כי עונתי עברו ראשי כמשא כבד יכבדו ממני: **6** הבאישו נמקן חבורתי מפני אולתי: **7** נעויתי שחתי עד-מאד כל-היום קדר הלכתי: **8** כיהכסלי מלאו נקלה ואין מתם בבשרי: **9** נפונתי ונדכיתי עד-מאד שאנתי מנהמת לבי: **10** אדני נגדך כל-תאותי ואנחתי ממך לא-נסתרה: **11** לבי סחרחר עזבני כחי ואור-עיני גסיהם אין אתי: **12** אהבי ורעי מנגד ננעי יעמדו וקרובי מרחק עמדו: **13** וינקשו מבקשי נפשי ודרשי רעתי דברו הוות ומרמות כל-היום יהגו: **14** ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח-פיו: **15** ואהי כאיש אשר לא-שמע ואין בפיו תוכחות: **16** כיהלך יהוה הוחלתי אתה תענה אדני אלהי: **17** כיהאמרת פן-ישמח-לי במוט רגלי עלי הגדילו: **18** כיהאני לצלע נכון ומכאובי ננדי תמיד: **19** כיהעוני אגיד אדאג מחטאתי: **20** ואיבי חיים עצמו ורבו שנאי שקר: **21** ומשלמי רעה תחת טובה ישטנוני תחת **(רדופי)** **(רדפי)** טוב: **22** אל-תעזבני יהוה אלהי אל-תרחק ממני: **23** חושה לעזרתי אדני תשועתי: **Psa 39** למנצח **(לידיתון)** **(לידותון)** מזמור לדוד: **2** אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי מחסום בעד רשע לנגדי: **3** נאלמתי דומיה החשיתי משוב וכאבי נעקר: **4** חס-לבי בקרבי בהגיגי תבער-אש דברתי בלשוני: **5** הודיעני יהוה קצי ומדת ימי מה-היא אדעה מה-יחדל אני: **6** הנה טפחות נתתה ימי וחלדי כאין נגדך אך כל-הבל כל-אדם נצב סלה: **7** אך-בצלם יתהלך-איש אך-הבל יהמיון יצבר ולא-ידע מי-אספם: **8** ועתה מה-קויתי אדני תוחלתי לך היא: **9** מכל-פשעי הצילני חרפת נבל אל-תשימני: **10** נאלמתי לא אפתחפי כי אתה עשית: **11** הסר מעלי נגעך מתגרת ירך אני כליתי: **12** בתוכחות על-עון יסרת איש ותמס כעש חמודו אך הבל כל-אדם סלה: **13** שמעה-תפלתי יהוה ושועתי האזינה אל-דמעתי אל-תחרש כי גר אנכי עמך תושב ככל-אבותי: **14** השע ממני ואבליגה בטרם אלך ואינני: **Psa 40** למנצח לדוד מזמור: **2** קוה קויתי יהוה וישמע שועתי: **3** ויעלני מבור שאון משיט היון ויקם על-סלע רגלי כונן אשרי: **4** ויתן בפי שיר חדש תהלה לאלהינו יראו רבים וייראו ויבטחו ביהוה: **5** אשרי הגבר אשר-שם יהוה מבטחו ולא-פנה אל-רהבים ושטי כזב: **6** רבות עשית אתה יהוה אלהי נפלאתיך ומחשבתך אלינו אין ערך אליך אגידה ואדברה עצמו מספר: **7**

זבח ומנחה לא־חפצת אזנים כרית לי עולה וחטאה לא שאלת: **8** אז אמרת
 הנה־באתי במגלת־ספר כתוב עלי: **9** לעשות־רצונך אלהי חפצתי ותורתך בתוך מעי:
10 בשרתי צדק בקהל רב הנה שפתי לא אכלא יהוה אתה ידעת: **11** צדקתך
 לא־כסיתי בתוך לבי אמנותך ותשועתך אמרתי לא־כחדתי חסדך ואמתך לקהל
 רב: **12** אתה יהוה לא־תכלא רחמך ממני חסדך ואמתך תמיד יצרונני: **13** כי
 אפפו־עלי רעות עד־אין מספר השיגוני עונתי ולא־יכלתי לראות עצמו משערות
 ראשי ולבי עזבני: **14** רצה יהוה להצילני יהוה לעזרתי חושה: **15** יבשו ויחפרו יחד
 מבקשי נפשי לספותה יסגו אחור ויכלמו חפצי רעתי: **16** ישמו על־עקב בשתם
 האמרים לי האח האח: **17** ישישו וישמחו בך כל־מבקשיך יאמרו תמיד יגדל
 יהוה אהבי תשועתך: **18** ואני עני ואביון אדני יחשב לי עזרתי ומפלטי אתה אלהי
 אל־תאחר: **Psa 41** למנצח מזמור לדוד: **2** אשרי משכיל אל־דל ביום רעה ימלטהו
 יהוה: **3** יהוה ישמרהו ויחיהו **(יאשר)** **(ואשר)** בארץ ואל־תתנהו בנפש איביו: **4**
 יהוה יסעדנו על־ערש דוי כל־משכבו הפכת בחליו: **5** אני־אמרתי יהוה חנני רפאה
 נפשי כ־חטאתי לך: **6** אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו: **7** ואס־בא לראות
 שוא ידבר לבו יקבץ־און לו יצא לחוץ ידבר: **8** יחד עלי יתלחשו כל־שנאי עלי
 יחשבו רעה לי: **9** דבר־בליעל יצוק בו ואשר שכב לא־יוסיף לקום: **10** גם־איש
 שלומו אשר־בטחתי בו אוכל לחמו הגדיל עלי עקב: **11** ואתה יהוה חנני והקימני
 ואשלמה להם: **12** בזאת ידעתי כ־חפצת בי כי לא־יריע איבי עלי: **13** ואני בתמי
 תמכת בי ותציבני לפניך לעולם: **14** ברוך יהוה אלהי ישראל מהעולם ועד
 העולם אמן ואמן: **Psa 42** למנצח משכיל לבני־קרח: **2** כאיל תערג על־אפיקי־מים כן
 נפשי תערג אליך אלהים: **3** צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני
 אלהים: **4** היתה־לי דמעתי לחם יומם ולילה באמר אלי כל־היום איה אלהיך: **5**
 אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסך אדרם עד־בית אלהים בקול־רנה
 ותודה המון חוגג: **6** מה־תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כ־יעוד אודנו
 ישועות פניו: **7** אלהי עלי נפשי תשתוחח על־כן אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר
 מצער: **8** תהום־אל־תהום קורא לקול צנור־ך כל־משבר־ך וגליך עלי עברו: **9** יומם
 יצוה יהוה חסדו ובלילה **(שירה)** **(שירן)** עמי תפלה לאל חיי: **10** אומרה לאל
 סלעי למה שכחתי למה־קדר אלך בלחץ אויב: **11** ברצח בעצמותי חרפוני צוררי
 באמרם אלי כל־היום איה אלהיך: **12** מה־תשתוחחי נפשי ומה־תהמי עלי הוחילי
 לאלהים כ־יעוד אודנו ישועת פני ואלהי: **Psa 43** שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי
 לא־חסיד מאיש־מרמה ועולה תפלטני: **2** כ־אתה אלהי מעוזי למה זנחתני
 למה־קדר אתהלך בלחץ אויב: **3** שלח־אורך ואמתך המה ינחוני יביאוני
 אל־הר־קדשך ואל־משכנותיך: **4** ואבואה אל־מזבח אלהים אל־אל שמחת גילי
 ואורך בכנור אלהים אלהי: **5** מה־תשתוחחי נפשי ומה־תהמי עלי הוחילי לאלהים
 כ־יעוד אודנו ישועת פני ואלהי: **Psa 44** למנצח לבני־קרח משכיל: **2** אלהים באזנינו
 שמענו אבותינו ספרו־לנו פעל פעלת בימיהם בימי קדם: **3** אתה ידך גויים הורשת
 ותטעם תרע לאמים ותשלחם: **4** כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא־הושיעה למו
 כ־ימינך וזרועך ואור פניך כי רציתם: **5** אתה־הוא מלכי אלהים צוה ישועות
 יעקב: **6** בך צרינו ננגח בשמך נבוס קמינו: **7** כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא
 תושיעני: **8** כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות: **9** באלהים הללנו כל־היום ושמך

לעולם נודה סלה: **10** אף־זנחת ותכלימנו ולא־תצא בצבאותינו: **11** תשיבנו אחר מני־צר ומשנאינו שסו למו: **12** תתנו כצאן מאכל ובנוים זריתנו: **13** תמכר־עמך בלא־הון ולא־רבית במחיריהם: **14** תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: **15** תשימנו משל בגוים מנוד־ראש בל־אמים: **16** כל־היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני: **17** מקול מחרף ומגדף מפני אויב ומתנקם: **18** כל־זאת באתנו ולא שכחנוך ולא־שקרנו בבריתך: **19** לא־נסוג אחר לבנו ותט אשרינו מני אר־ך: **20** כי דכיתנו במקום תנים ותכס עלינו בצלמות: **21** אם־שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל זר: **22** הלא אלהים יחקר־זאת כ־הוא ידע תעלמות לב: **23** כ־עליך הרגנו כל־היום נחשבנו כצאן טבחה: **24** עורה למה תישן אדני הקיצה אל־תזנח לנצח: **25** למה־פניך תסתיר תשכח ענינו ולחצנו: **26** כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו: **27** קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך: **Psa 45** למנצח על־ששנים לבני־קרח משכיל שיר ידידת: **2** רחש לבי דבר טוב אמר אני מעשי למלך לשוני עט סופר מהיר: **3** יפיפית מבני אדם הוצק חן בשפתותיך על־כן ברכך אלהים לעולם: **4** הגור־חרבך על־ירך גבור הודך והדרך: **5** והדרך צלח רכב על־דבר־אמת וענוה־צדק ותורך נוראות ימינד: **6** חציך שנונים עמים תחתיך יפלו בלב אויבי המלך: **7** כסאך אלהים עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך: **8** אהבת צדק ותשנא רשע על־כן משתך אלהים אלהיך שמן ששון מחבריך: **9** מר־ואהלות קציעות כל־בגדתיך מן־היכלי שן מני שמחוך: **10** בנות מלכים ביקרותיך נצבה שגל לימינד בכתם אופיר: **11** שמעיבת וראי והטי אונך ושכחי עמך ובית אביך: **12** ויתאו המלך יפך כ־הוא אדניך והשתחוו־לו: **13** ובת־צר במנחה פניך יחלו עשירי עם: **14** כל־כבודה בת־מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה: **15** לרקמות תובל למלך בתולות אחריה רעותיה מובאות לך: **16** תובלנה בשמחת וניל תבאינה בהיכל מלך: **17** תחת אבתך יהיו בניך תשיתמו לשרים בכל־הארץ: **18** אזכירה שמך בכל־דר ודר על־כן עמים יהודך לעלם ועד: **Psa 46** למנצח לבני־קרח על־עלמות שיר: **2** אלהים לנו מחסה ועז עורה בצרות נמצא מאד: **3** על־כן לא־נרא בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים: **4** יהמו יחמרו מימיו ירעשו־הרים בגאותו סלה: **5** נהר פלגיו ישמחו עיר־אלהים קדש משכני עליון: **6** אלהים בקרבה בל־תמוט יעזרה אלהים לפנות בקר: **7** המו גוים מטו ממלכות נתן בקולו תמוג ארץ: **8** יהוה צבאות עמנו משגב־לנו אלהי יעקב סלה: **9** לכ־חזו מפעלות יהוה אשר־שם שמות בארץ: **10** משבית מלחמות ע־קצה הארץ קשת ישבר וקצץ חנית עגלות ישרף באש: **11** הרפו ודעו כ־אנכי אלהים ארום בגוים ארום בארץ: **12** יהוה צבאות עמנו משגב־לנו אלהי יעקב סלה: **Psa 47** למנצח לבני־קרח מזמור: **2** כל־העמים תקע־רֶף הריעו לאלהים בקול רנה: **3** כ־יהוה עליון נורא מלך גדול על־כל־הארץ: **4** ידבר עמים תחתינו ולאמים תחת רגלינו: **5** יבחר־לנו את־נחלתנו את גאון יעקב אשר־אהב סלה: **6** עלה אלהים בתרועה יהוה בקול שופר: **7** זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו: **8** כי מלך כל־הארץ אלהים זמרו משכיל: **9** מלך אלהים על־גוים אלהים ישב על־כסא קדשו: **10** נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם כי לאלהים מגני־ארץ מאד נעלה: **Psa 48** שיר מזמור לבני־קרח: **2** גדול יהוה ומהלל מאד בעיר אלהינו הר־קדשו: **3** יפה נוף משוש כל־הארץ הר־ציון ירכתי צפון קרית מלך רב: **4** אלהים בארמנותיה נודע למשגב: **5** כ־הנה המלכים נועדו עברו יחדו: **6** המה

ראו כן תמהו נבהלו נחפזו: **7** רעדה אחזתם שם חיל כיוולדה: **8** ברוח קדים תשבר
 אניות תרשיש: **9** כאשר שמענו כן ראינו בעירייהוה צבאות בעיר אלהינו אלהים
 יכוננה עד-עולם סלה: **10** דמינו אלהים חסדך בקרב היכלך: **11** כשמך אלהים כן
 תהלתך על-קצוירארץ צדק מלאה ימינך: **12** ישמח הר-ציון תגלנה בנות יהודה
 למען משפטיך: **13** סבו ציון והקיפוח ספרו מגדליה: **14** שיתו לבכם לחילה פסגו
 ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון: **15** כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא
 ינהגנו על-מות: **Psa 49** למנצח לבני-קרח מזמור: **2** שמעו-זאת כלהעמים האזינו
 כלי-שבי חלד: **3** גס-בני אדם גס-בני-איש יחד עשיר ואביון: **4** פי ידבר חכמות
 והגות לבי תבונות: **5** אשה למשל אזני אפתח בכנור חידתי: **6** למה אירא בימי רע
 עון עקבי יסובני: **7** הבטחים על-חילם וברב עשרם יתהללו: **8** את לא-פדה יפדה
 איש לא-יתן לאלהים כפרו: **9** ויקר פדיון נפשם וחדל לעולם: **10** ויחיעוד לנצח
 לא יראה השחת: **11** כי יראה חכמים ימותו יחד כסיל ובער יאבדו ועזבו לאחריים
 חילם: **12** קרבם בתימו לעולם משכנתם לדר ודר קראו בשמותם עלי אדמות: **13**
 ואדם ביקר בל-ילין נמשל כבהמות נדמו: **14** זה דרכם כסל למו ואחריהם בפייהם
 ירצו סלה: **15** כצאן לשאול שתו מות ירעם וירדו במ ישרים לבקר **[וצורים]**
[וצורים] לבלות שאול מזבל לו: **16** אך-אלהים יפדה נפשי מיד-שאול כי יקחני
 סלה: **17** אל-תירא כייעשר איש כיירבה כבוד ביתו: **18** כי לא במותו יקח הכל
 לא-ירד אחריו כבודו: **19** כינפשו בחיו יברך ויודך כיתיטיב לך: **20** תבוא
 עד-דור אבותיו עד-נצח לא יראו-אור: **21** אדם ביקר ולא יבין נמשל כבהמות
 נדמו: **Psa 50** מזמור לאסף אל אלהים יהוה דבר ויקרא-ארץ ממזרח-שמש
 עד-מבאו: **2** מציון מכלל-יפי אלהים הופיע: **3** יבא אלהינו ואל-יחרש אש-לפניו
 תאכל וסביביו נשערה מאד: **4** יקרא אל-השמים מעל ואל-הארץ לדין עמו: **5**
 אספול-י חסידי כרתי בריתי עלי-זבח: **6** ויגידו שמים צדקו כי-אלהים שפט הוא
 סלה: **7** שמעה עמי ואדברה ישראל ואעידה בך אלהים אלהיך אנכי: **8** לא
 על-זבחין אוכיחך ועולתיך לנגדי תמיד: **9** לא-אקח מביתך פר ממכלאתיך עתודים:
10 כי-לי כל-חיתויער בהמות בהררי-אלף: **11** ידעתי כל-עוף הרים וזיו שדי עמד:
12 אס-ארעב לא-אמר לך כי-לי תבל ומלאה: **13** האוכל בשר אבירים ודם
 עתודים אשתה: **14** זבח לאלהים תודה ושלם לעליון נדריך: **15** וקראני ביום צרה
 אחלצך ותכבדני: **16** ולרשע אמר אלהים מה-לך לספר חקי ותשא בריתי
 עלי-פיך: **17** ואתה שנאת מוסר ותשלך דברי אחרים: **18** אס-ראית גנב ותרץ עמו
 ועם מנאפים חלקך: **19** פיך שלחת ברעה ולשונוך תצמיד מרמה: **20** תשב באחיך
 תדבר בבן-אמך תתן-דפי: **21** אלה עשית והחרשתי דמות היות-אהיה כמוך אוכיחך
 ואערכה לעיניך: **22** בינונא זאת שכחי אלוה פן-אטרף ואין מציל: **23** זבח תודה
 יכבדני ושם דרך אראנו בישע אלהים: **Psa 51** למנצח מזמור לדוד: **2** בבוא-אליו נתן
 הנביא כאשר-בא אל-בת-שבע: **3** חנני אלהים כחסדך כרב רחמיך מוחה פשעי: **4**
[הרבה] **[הרב]** כבסני מעוני ומחטאתי טהרני: **5** כי-פשעי אני אדע וחטאתי נגדי
 תמיד: **6** לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך תזכה
 בשפטיך: **7** הן-בעוון חוללתי ובחטא יחמתי אמי: **8** הן-אמת חפצת בטחות ובסתם
 חכמה תודיעני: **9** תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשלג אלבין: **10** תשמועני ששון
 ושמחה תגלנה עצמות דכית: **11** הסתר פניך מחטאי וכל-עונתי מוחה: **12** לב טהור

בראלי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי: **13** אלתשליכני מלפניך ורוח קדשך אלתקח ממני: **14** השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני: **15** אלמדה פשעים דרכיך וחטאים אליך ישובו: **16** הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי תרנן לשוני צדקתך: **17** אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך: **18** כי לאתחפץ זבח ואתנה עולה לא תרצה: **19** זבחי אלהים רוח נשברה לבגשבר ונדכה אלהים לא תבזה: **20** היטיבה ברצונך אתציון תבנה חומות ירושלם: **21** אז תחפץ זבחי צדק עולה וכליל אז יעלו על-מזבחך פרים: **Psa 52** למנצח משכיל לדוד: **2** בבוא דואג האדמי ויגד לשאול ויאמר לו בא דוד אל-בית אחימלך: **3** מהתהלהל ברעה הגבור חסד אל כל-היום: **4** הוות תחשב לשונך כתער מלטש עשה רמיה: **5** אהבת רע משוב שקר מדבר צדק סלה: **6** אהבת כל-דברי-בלע לשון מרמה: **7** גם-אל יתצך לנצח יחתך ויסתך מאהל ושרשך מארץ חיים סלה: **8** ויראו צדיקים וייראו ועליו ישחקו: **9** הנה הגבר לא ישים אלהים מעוזו ויבטח ברב עשרו יעז בהותו: **10** ואני כזית רענן בבית אלהים בשחתי בחסד-אלהים עולם ועד: **11** אודך לעולם כי עשית ואקוה שמך כי-טוב נגד חסדיך: **Psa 53** למנצח על-מחלת משכיל לדוד: **2** אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו והתעיבו עול אין עשה-טוב: **3** אלהים משמים השקיף על-בני אדם לראות היש משכיל דרש את-אלהים: **4** כלו סג יחדו נאלחו אין עשה-טוב אין גם-אחד: **5** הלא ידעו פעלי און אכלי עמי אכלו לחם אלהים לא קראו: **6** שם פחדו-פחד לא-היה פחד כי-אלהים פור עצמות חנך הבשתה כי-אלהים מאסם: **7** מי יתן מציון ישעות ישראל בשוב אלהים שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל: **Psa 54** למנצח בנגינת משכיל לדוד: **2** בבוא הזיפים ויאמרו לשאול הלא דוד מסתתר עמנו: **3** אלהים בשמך הושיעני ובגבורתך תדיניני: **4** אלהים שמע תפלתי האזינה לאמרי-פי: **5** כי זרים קמו עלי ועריצים בקשו נפשי לא שמו אלהים לנגדם סלה: **6** הנה אלהים עזר לי אדני בסמכי נפשי: **7** (ישוב) (ישיב) הרע לשררי באמתך הצמיחם: **8** בנדבה אזבחה-לך אודה שמך יהוה כי-טוב: **9** כי מכל-צרה הצילני ובאיבי ראתה עיני: **Psa 55** למנצח בנגינת משכיל לדוד: **2** האזינה אלהים תפלתי ואל-תתעלם מתחנתי: **3** הקשיבה לי וענני אריד בשיחי ואהימה: **4** מקול אויב מפני עקת רשע כי-ימיטו עלי און ובאף ישטמוני: **5** לבי יחיל בקרבי ואימות מות נפלו עלי: **6** יראה ורעד יבא בי ותכסני פלצות: **7** ואמר מי-יתן-לי אבר כיונה אעופה ואשכנה: **8** הנה ארחיק נדד אלון במדבר סלה: **9** אחישה מפלט לי מרוח סעה מסער: **10** בלע אדני פלג לשונם כי-ראיתי חמס וריב בעיר: **11** יומם ולילה יסובבה על-חומתיה ואון ועמל בקרבה: **12** הוות בקרבה ולא-ימיש מרחבה תך ומרמה: **13** כי לא-אויב יחרפני ואשא לא-משנאי עלי הגדיל ואסתר ממנו: **14** ואתה אנוש כערכי אלופי ומידעי: **15** אשר יחדו נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברנש: **16** (ישימות) (ישין) (מות) עלימו ירדו שאול חיים כי-דעות במגורם בקרבם: **17** אני אל-אלהים אקרא ויהוה יושיעני: **18** ערב ובקר וצהרים אשיחה ואהמה וישמע קולי: **19** פדה בשלום נפשי מקרבי-לי כי-ברבים היו עמדי: **20** ישמע אל ויענם וישב קדם סלה אשר אין חליפות למו ולא יראו אלהים: **21** שלח ידיו בשלמיו חלל בריתו: **22** חלקו מחמאת פיו וקרבי-לבו רכו דבריו משמן והמה פתחות: **23** השלך על-יהוה יהבך והוא יכלכלך לא-יתן לעולם מוט לצדיק: **24** ואתה אלהים תורדם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא-יחצו ימיהם ואני אבטח-בך: **Psa 56**

למנצח על-יונת אלם רחקים לדוד מכתם באחו אתו פלשתים בגת: **2** חנני אלהים
 כ-ישאפני אנוש כל-היום לחם ילחצני: **3** שאפו שוררי כל-היום כיררבים לחמים לי
 מרום: **4** יום אירא אני אליך אבטח: **5** באלהים אהלל דברו באלהים בטחתי לא
 אירא מה-יעשה בשר לי: **6** כל-היום דברי יעצבו עלי כל-מחשבתם לדע: **7** יגורו
יציפניו **יציפונן** המה עקבי ישמרו כאשר קוו נפשי: **8** על-און פלטימו באף
 עמים הורד אלהים: **9** נדי ספרתה אתה שימה דמעתי בנאדך הלא בספרתך: **10**
 אז ישוב אויבי אחור ביום אקרא זה-ידעתי כי-אלהים לי: **11** באלהים אהלל דבר
 ביהוה אהלל דבר: **12** באלהים בטחתי לא אירא מה-יעשה אדם לי: **13** עלי
 אלהים נדריך אשלם תודת לך: **14** כי הצלת נפשי ממות הלא רגלי מדחי
 להתהלך לפני אלהים באור החיים: **Psa 57** למנצח אל-תשחת לדוד מכתם בברחו
 מפני-שאול במערה: **2** חנני אלהים חנני כי בך חסיה נפשי ובצל-כנפיך אחסה עד
 יעבר הוות: **3** אקרא לאלהים עליון לאל גמר עלי: **4** ישלח משמים ויושיעני חרף
 שאפי סלה ישלח אלהים חסדו ואמתו: **5** נפשי בתוך לבאם אשכבה להטים
 בני-אדם שניהם חנית וחצים ולשונם חרב חדה: **6** רומה על-השמים אלהים על
 כל-הארץ כבודך: **7** רשת הכינו לפעמי כפף נפשי כרו לפני שיחה נפלו בתוכה
 סלה: **8** נכון לבי אלהים נכון לבי אשירה ואזמרה: **9** עורה כבודי עורה הנבל
 וכנור אעירה שחר: **10** אורך בעמים אדני אומרך בלאמים: **11** כי-גדל עד-שמים
 חסדך ועד-שחקים אמתך: **12** רומה על-שמים אלהים על כל-הארץ כבודך: **Psa 58**
 למנצח אל-תשחת לדוד מכתם: **2** האמנם אלם צדק תדברון מישרים תשפטו בני
 אדם: **3** אף-בלב עולת תפעלון בארץ חמס ידיכם תפלטון: **4** זרו רשעים מרחם תעו
 מבטן דברי כזב: **5** חמת-למו כדמות המת-נחש כמו-פתן חרש יאטם אזנו: **6** אשר
 לא-ישמע לקול מלחשים חובר חברים מחכם: **7** אלהים הרס-שנימו בפימו מלתעות
 כפירים נתן יהוה: **8** ימאסו כמו-מים יתהלכו-למו ידרך **יחצו** **יחצית** כמו יתמללו:
9 כמו שבלול תמס יהלך נפל אשת בל-חזו שמש: **10** בטרם יבינו סירתכם אטר
 כמו-חי כמו-חרון ישערנו: **11** ישמח צדיק כי-חזה נקם פעמיו ירחץ בדם הרשע: **12**
 ויאמר אדם אף-פרי לצדיק אך יש-אלהים שפטים בארץ: **Psa 59** למנצח אל-תשחת
 לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את-הבית להמיתו: **2** הצילני מאיבי אלהי
 ממתקוממי תשגבני: **3** הצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני: **4** כי הנה ארבו
 לנפשי יגורו עלי עזים לא-פשעי ולא-חטאתי יהוה: **5** בלי-עון ירוצון ויכונו עורה
 לקראתי וראה: **6** ואתה יהוה-אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל-הגוים
 אל-תחן כל-בגדי און סלה: **7** ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: **8** הנה יביעון
 בפייהם חרבות בשפתותיהם כי-מי שמע: **9** ואתה יהוה תשחק-למו תלעג לכל-גוים:
10 עזו אליך אשמרה כי-אלהים משגבי: **11** אלהי **חסדו** **חסדן** יקדמני אלהים
 יראני בשררי: **12** אל-תהרגם פן-ישכחו עמי הניעמו בחילך והורידומו מגננו אדני:
13 חטאת-פימו דבר-שפתימו וילכדו בגאונם ומאלה ומכחש יספרו: **14** כלה בחמה
 כלה ואינמו וידעו כי-אלהים משל ביעקב לאפסי הארץ סלה: **15** וישבו לערב
 יהמו ככלב ויסובבו עיר: **16** המה **ינרעון** **יניעון** לאכל אס-לא ישבעו וילינו: **17**
 ואני אשיר עזך וארנן לבקר חסדך כי-היית משגב לי ומנוס ביום צר-לי: **18** עזי
 אליך אזמרה כי-אלהים משגבי אלהי חסדי: **Psa 60** למנצח על-שושן עדות מכתם
 לדוד ללמד: **2** בהצותו את ארם נהרים ואת-ארם צובה וישב יואב ויך את-אדום

בגיא-מלח שנים עשר אלף: **3** אלהים זנחתנו פרצתנו אנפת תשובכ לנו: **4** הרעשתה ארץ פצמתה רפה שבריה כרמטה: **5** הראיתה עמך קשה השקיתנו יין תרעלה: **6** נחתה ליראיך נס להתנוסס מפני קשט סלה: **7** למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך **(רעננו)** **[רעננו]**: **8** אלהים דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכם ועמק סכות אמרד: **9** לי גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי: **10** מואב סיר רחצי על-אדום אשליך נעלי עלי פלשת התרעעי: **11** מי יבלני עיר מצור מי נחני עד-אדום: **12** הלא-אתה אלהים זנחתנו ולא-תצא אלהים בצבאותינו: **13** הבה-לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם: **14** באלהים נעשה-חיל והוא יבוס צרינו: **Psa 61** למנצח על-נגינת לדוד: **2** שמעה אלהים רנתי הקשיבה תפלתי: **3** מוקצה הארץ אליך אקרא בעשף לבי בצור-ירום ממני תנחני: **4** כיהיית מחסה לי מגדל-עז מפני אויב: **5** אנורה באהלך עולמים אחסה בסתר כנפיך סלה: **6** כיה-אתה אלהים שמעת לנדרי נתת ירשת יראי שמך: **7** ימים על-ימי-מלך תוסיף שנותיו כמורדר ודר: **8** ישב עולם לפני אלהים חסד ואמת מן ינצרהו: **9** כן אזמרה שמך לעד לשלמי נדרי יום יום: **Psa 62** למנצח על-ידותון מזמור לדוד: **2** אך אל-אלהים דומיה נפשי ממנו ישועתי: **3** אך-הוא צורי וישועתי משגבי לא-אמוט רבה: **4** עד-אנה תהותתו על איש תרצחו כלכם כקיר נטוי גדר הדחוויה: **5** אך משאתו יעצו להדיח ירצו כזב בפיו יברכו ובקרבתם יקלל-סלה: **6** אך לאלהים דומי נפשי כיה-ממנו תקותי: **7** אך-הוא צורי וישועתי משגבי לא אמוט: **8** על-אלהים ישעי וכבודי צור-עזי מחסי באלהים: **9** בטחו בו בכל-עת עם שפכו-לפניו לבבכם אלהים מחסה-לנו סלה: **10** אך הבל בני-אדם כזב בני איש במאזנים לעלות המה מהבל יחד: **11** אל-תבטחו בעשק ובגזל אל-תהבלו חיל כיה-יגוב אל-תשיתו לב: **12** אחת דבר אלהים שתים-יו שמעתי כי עז לאלהים: **13** ולך-אדני חסד כיה-אתה תשלם לאיש כמעשהו: **Psa 63** מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה: **2** אלהים אלי אתה אשחרך צמאה לך נפשי כמה לך בשרי בארץ-ציה ועיף בלי-מים: **3** כן בקדש חזיתך לראות עזך וכבודך: **4** כיה-טוב חסדך מחיים שפתי ישבחונך: **5** כן אברכך בחיי בשמך אשא כפי: **6** כמו חלב ודשן תשבע נפשי ושפתי רננות יהלל-פי: **7** אם-זכרתך על-יצועי באשמרות אהגה-בך: **8** כיהיית עזרתה לי ובצל כנפיך ארנן: **9** דבקה נפשי אחרוך בי תמכה ימינך: **10** והמה לשואה יבקשו נפשי יבאו בתחתיות הארץ: **11** יגיהו על-ידי-הרב מנת שעלים יהיו: **12** והמלך ישמח באלהים יתהלל כל-הנשבע בו כי יסכר פי דוברי-שקר: **Psa 64** למנצח מזמור לדוד: **2** שמע-אלהים קולי בשיחי מפחד אויב תצר חיי: **3** תסתירני מסוד מרעים מרגשת פעלי און: **4** אשר שננו כחרב לשונם דרכו חצם דבר מר: **5** לירות במסתרים תם פתאם ירהו ולא ייראו: **6** יחוקר-למו דבר רע יספרו לטמון מוקשים אמרו מי יראה-למו: **7** יחפשו-עולת תמנו חפש מחפש וקרב איש ולב עמק: **8** וירם אלהים חץ פתאום היו מכותם: **9** ויכשילוהו עלימו לשונם יתנדרו כל-ראה בם: **10** וייראו כל-אדם ויגידו פעל אלהים ומעשהו השכילו: **11** ישמח צדיק ביהוה וחסה בו ויתהללו כל-ישרי-לב: **Psa 65** למנצח מזמור לדוד שיר: **2** לך דמיה תהלה אלהים בציון ולך ישלם-נדר: **3** שמע תפלה עדיך כל-בשר יבאו: **4** דברי עונת גברו מני פשעינו אתה תכפרם: **5** אשרי תבחר ותקרב ישכן חצריך נשבעה בטוב ביתך קדש היכלך: **6** גוראות בצדק תעננו אלהי ישענו מבטח כל-קצוי-ארץ וים רחקים: **7** מכין הרים בכחו נאזר בגבורה: **8** משביח שאון

ימים שאון גליהם והמוון לאמים: 9 וייראו ישרי קצות מאותתיך מוצאי־בקר וערב תרנין: 10 פקדת הארץ ותשקקה רבת תעשרנה פלג אלהים מלא מים תכין דגנם כ־יכן תכינה: 11 תלמיה רוה נחת גדודיה ברביבים תמגנה צמחה תברך: 12 עטרת שנת טובתך ומעגליך ירעפון דשן: 13 ירעפו נאות מדבר וגיל גבעות תחגרנה: 14 לבשו כרים הצאן ועמקים יעטפוך יתרועעו אף־ישירו: **Psa 66** למנצח שיר מזמור הריעו לאלהים כלה־ארץ: 2 זמרו כבוד־שמו שימו כבוד תהלתי: 3 אמרו לאלהים מה־נורא מעשיך ברב עזך יכחשו לך איביך: 4 כלה־ארץ ישתחו לך ויזמרו־לך יזמרו שמך סלה: 5 לכו וראו מפעלות אלהים נורא עלילה על־בני אדם: 6 הפך ים ליבשה בנהר יעברו ברגל שם נשמחה־בו: 7 משל בגבורתו עולם עיניו בגוים תצפיה הסוררים אל־**(ירימו)** **(ירומן)** למו סלה: 8 ברכו עמים אלהינו והשמיעו קול תהלתי: 9 השם נפשנו בחיים ולא־נתן למוט רגלנו: 10 כ־יבחנונו אלהים צרפתנו כצרף־כסף: 11 הבאתנו במצודה שמת מועקה במתנינו: 12 הרכבת אנוש לראשנו באנו־באש ובמים ותוציאנו לרויה: 13 אבוא ביתך בעולות אשלם לך נדרי: 14 אשר־פצו שפתי ודבר־פי בצר־לי: 15 עלות מחים אעלה־לך עם־קטרת אילים אעשה בקר עם־עתודים סלה: 16 לכו־שמעו ואספרה כל־יראי אלהים אשר עשה לנפשי: 17 אליו פיי־קראתי ורומם תחת לשוני: 18 און אס־ראיתי בלבי לא ישמע אדני: 19 אכן שמע אלהים הקשיב בקול תפלתי: 20 ברוך אלהים אשר לא־הסיר תפלתי וחסדו מאתי: **Psa 67** למנצח בגנינת מזמור שיר: 2 אלהים יחנו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה: 3 לדעת בארץ דרכך בכל־גוים ישועתך: 4 יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: 5 ישמחו וירננו לאמים כ־יתשפט עמים מישור ולאמים בארץ תנחם סלה: 6 יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: 7 ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו: 8 יברכנו אלהים וייראו אתו כל־אפסי־ארץ: **Psa 68** למנצח לדוד מזמור שיר: 2 יקום אלהים יפוצו אויביו וינוסו משנאיו מפניו: 3 כהנדף עשן תנדף כהמס דונג מפני־אש יאבדו רשעים מפני אלהים: 4 וצדיקים ישמחו יעלצו לפני אלהים וישישו בשמחה: 5 שירו לאלהים זמרו שמו סלו לרכב בערבות ביה שמו ועלזו לפניו: 6 אבי יתומים ודין אלמות אלהים במעון קדשו: 7 אלהים מושיב יחידים ביתה מוציא אסירים בכושרות אך סוררים שכנו צחיחה: 8 אלהים בצאתך לפני עמך בצעדך בישימון סלה: 9 ארץ רעשה אף־שמים נטפו מפני אלהים זה סיני מפני אלהים אלהי ישראל: 10 גשם נדבות תניף אלהים נחלתך ונלאה אתה כוננתה: 11 חיתך ישוביבה תכין בטובתך לעני אלהים: 12 אדני יתן־אמר המבשרות צבא רב: 13 מלכי צבאות ידון וידון ונות בית תחלק שלל: 14 אסתכבון בין שפתים כנפי יונה נחפה בכסף ואברותיה בירקרק חרוץ: 15 בפרש שרי מלכים בה תשלג בצלמון: 16 הר־אלהים הר־בשן הר גבניים הר־בשן: 17 למה תרצדון הרים גבניים ההר חמד אלהים לשבתו אף־יהוה ישכן לנצח: 18 רכב אלהים רבתים אלפי שנאן אדני במ סיני בקדש: 19 עלית למרום שבית שבי לקחת מתנות באדם ואף סוררים לשכן יה אלהים: 20 ברוך אדני יום יום יעמס־לנו האל ישועתנו סלה: 21 האל לנו אל למושעות וליהוה אדני למות תוצאות: 22 אך־אלהים ימחץ ראש איביו קדקד שער מתהלך באשמו: 23 אמר אדני מבשן אשיב אשיב ממצלות ים: 24 למען תמחץ רגלך בדם לשון כלביך מאיבים מנהו: 25 ראו הליכותיך אלהים הליכות אלי מלכי בקדש: 26 קדמו שרים אחר נגנים בתוך עלמות תופפות:

27 במקהלות ברכו אלהים יהוה ממקור ישראל: **28** שם בנימן צעיר רדם שרי יהודה רנמתם שרי זבלון שרי נפתלי: **29** צוה אלהיך עזך עווה אלהים זו פעלת לנו: **30** מהיכלך על־ירושלם לך יובילו מלכים שוי: **31** גער חית קנה עדת אבירים בעגלי עמים מתרפס ברצי־כסף בזר עמים קרבות יחפצו: **32** יאתיו חשמנים מני מצרים כוש תריץ ידיו לאלהים: **33** ממלכות הארץ שירו לאלהים זמרו אדני סלה: **34** לרכב בשמי שמי־קדם הן יתן בקולו קול עז: **35** תנו עז לאלהים על־ישראל גאותו ועזו בשחקים: **36** נורא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא נתן עז ותעצמות לעם ברוך אלהים: **Psa 69** למנצח על־שושנים לדוד: **2** הושיעני אלהים כי באו מים עד־נפש: **3** טבעתי ביון מצולה ואין מעמד באתי במעמקי־מים ושבלת שטפתי: **4** יגעתי בקראי נחר גרוני כלו עיני מיחל לאלהי: **5** רבו משערות ראשי שנאי חנם עצמו מצמיתי איבי שקך אשר לא־גזלתי אז אשיב: **6** אלהים אתה ידעת לאולתי ואשמותי ממך לא־נכחדו: **7** אל־יבשו בי קיוף אדני יהוה צבאות אל־יכלמו בי מבקשיך אלהי ישראל: **8** כ־עליך נשאתי חרפה כסתה כלמה פני: **9** מוזר הייתי לאחי ונכרי לבני אמי: **10** כ־קנאת ביתך אכלתני וחרפות חורפיך נפלו עלי: **11** ואבכה בצום נפשי ותהי לחרפות לי: **12** ואתנה לבושי שק ואהי להם למשל: **13** ישיחו בי ישבי שער ונגנינות שותי שכר: **14** ואני תפלת־לך יהוה עת רצון אלהים ברב־חסדך ענני באמת ישעך: **15** הצילני משיט ואל־אטבעה אנצלה משנאי וממעמקי־מים: **16** אל־חשטפני שבלת מים ואל־תבלעני מצולה ואל־תאטר־עלי באר פיה: **17** ענני יהוה כ־יטוב חסדך כרב רחמיך פנה אלי: **18** ואל־תסתר פניך מעבדך כ־צר־לי מהר ענני: **19** קרבה אל־נפשי גאלה למען איבי פדני: **20** אתה ידעת חרפתי ובשתי וכלמתי נגדך כל־צוררי: **21** חרפה שברה לבי ואנושה ואקוה לנוד ואין ולמנחמים ולא מצאתי: **22** ויתנו בברותי ראש ולצמאי ישקוני חמוץ: **23** יהי־שלחנם לפניהם לפח ולשלומים למוקש: **24** תחשכנה עיניהם מראות ומתניהם תמיד המערד: **25** שפך־עליהם זעמך וחרון אפך ישיגם: **26** תהי־שירתם נשמה באהליהם אל־יהי ישב: **27** כ־אתה אשר־הכית רדפו ואל־מכאוב חלליך יספרו: **28** תנה־עון על־עונם ואל־יבאו בצדקתך: **29** ימחו מספר חיים ועם צדיקים אל־יכתבו: **30** ואני עני וכואב ישועתך אלהים תשגבני: **31** אהללה שם־אלהים בשיר ואנדלנו בתודה: **32** ותישב ליהוה משור פר מקרן מפריס: **33** ראו ענוים ישמחו דרשי אלהים ויחי לבבכם: **34** כ־שמע אל־אביונים יהוה ואת־אסיריו לא בזה: **35** יהללוהו שמים וארץ ימים וכל־רמש בם: **36** כי אלהים יושיע ציון ויבנה ערי יהודה וישבו שם וירשוה: **37** זרע עבדיו ינחלוה ואהבי שמו ישכנובה: **Psa 70** למנצח לדוד להזכיר: **2** אלהים להצילני יהוה לעזרתי חושה: **3** יבשו ויחפרו מבקשי נפשי יסגו אחור ויכלמו חפצי רעתי: **4** ישובו על־עקב בשתם האמרים האח האח: **5** ישישו וישמחו בך כל־מבקשיך ויאמרו תמיד יגדל אלהים אהבי ישועתך: **6** ואני עני ואביון אלהים חושה־לי עזרי ומפלטי אתה יהוה אל־תאחר: **Psa 71** בך־יהוה הסיתי אל־אבושה לעולם: **2** בצדקתך תצילני ותפלטי הטה־אלי אונך והושיעני: **3** היה לי לצור מעון לבוא תמיד צוית להושיעני כ־סלעי ומצודתי אתה: **4** אלהי פלטי מיד רשע מכף מעול וחמוץ: **5** כ־אתה תקותי אדני יהוה מבטחי מנעורי: **6** עליך נסמכתי מבטן ממעי אמי אתה גוזי בך תהלתי תמיד: **7** כמופת הייתי לרבים ואתה מחסי־עז: **8** ימלא פי תהלתך כל־היום תפארתך: **9**

אלתשליכני לעת זקנה ככלות כחי אלתעזבני: **10** כיאמרו אויבי לי ושמרי נפשי
 נועצו יחדו: **11** לאמר אלהים עזבו רדפו ותפשוהו כיאין מציל: **12** אלהים
 אלתרחק ממני אלהי לעזרתי **[חישתה]** **[חושתי]**: **13** יבשו יכלו שטני נפשי יעמו
 חרפה וכלמה מבקשי רעתי: **14** ואני תמיד איחל והוספתי על-כלתהלתך: **15** פי
 יספר צדקתך כל-היום תשועתך כי לא ידעתי ספרות: **16** אבוא בגברות אדני יהוה
 אזכיר צדקתך לבדך: **17** אלהים למדתי מנעורי ועדהנה אניד נפלאותיך: **18** וגם
 עדיזקנה ושיבה אלהים אלתעזבני עד-אניד זרועך לדור לכליבוא גבורתך: **19**
 וצדקתך אלהים עד-מרומם אשר-עשית גדלות אלהים מי כמוך: **20** אשר **[הראיתנו]**
[הראיתני] צרות רבות ורעות תשוב **[תחינו]** **[תחיני]** ומתהמות הארץ תשוב תעלני:
21 תרב גדלתי ותסב תנחמני: **22** גם-אני אודך בכלי-נבל אמתך אלהי אזמרה לך
 בכנור קדוש ישראל: **23** תרננה שפתי כי אזמרה-לך ונפשי אשר פדית: **24** גם-לשוני
 כל-היום תהגה צדקתך כי-בשו כי-חפרו מבקשי רעתי: **[Psa 72]** לשלמה אלהים
 משפטיך למלך תן וצדקתך לבן-מלך: **2** ידין עמך בצדק וענייך במשפט: **3** ישאו
 הרים שלום לעם ונבעות בצדקה: **4** ישפט עניי-עם וישיע לבני אביון וידכא עושק:
5 ייראוך עם-שמש ולפני ירח דור דורים: **6** ירד כמטר על-גזו כרביבים זרוף ארץ:
7 יפרח-בימיו צדיק ורב שלום עד-בלי ירח: **8** וירד מים עדיים ומנהר
 עד-אפסי-ארץ: **9** לפניו יכרעו ציים ואיביו עפר ילחכו: **10** מלכי תרשיש ואיים
 מנחה ישיבו מלכי שבא וסבא אשר יקריבו: **11** וישתחוו-לו כל-מלכים כל-גוים
 יעבדוהו: **12** כי-יציל אביון משוע ועני ואיך-עזר לו: **13** יחס על-דל ואביון ונפשות
 אביונים יושיע: **14** מתוך ומחמס יגאל נפשם וייקר דמם בעיניו: **15** ויחי ויתן-לו
 מזהב שבא ויתפלל בעדו תמיד כל-היום יברכנהו: **16** יהי פסתבר בארץ בראש
 הרים ירעש כלבנון פרו ויציצו מעיר כעשב הארץ: **17** יהי שמו לעולם לפני-שמש
[ינין] **[ינין]** שמו ויתברכו בו כל-גוים יאשרוהו: **18** ברוך יהוה אלהים אלהי
 ישראל עשה נפלאות לבדו: **19** וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את-כל
 הארץ אמן ואמן: **20** כלו תפלות דוד בן-ישי: **[Psa 73]** מזמור לאסף אך טוב לישראל
 אלהים לברי לבב: **2** ואני כמעט **[נטורי]** **[נטיתי]** רגלי כאין **[שפכה]** **[שפכתי]** אשרי: **3**
 כי-קנאתי בהוללים שלום רשעים אראה: **4** כי אין חרצבות למותם ובריא אולם: **5**
 בעמל אנוש אינמו ועם-אדם לא ינגעו: **6** לכן ענקתמו גאווה יעטף-שית חמס למו: **7**
 יצא מחלב עינמו עברו משכיות לבב: **8** ימיקו וידברו ברע עשק ממרום ידברו: **9**
 שתו בשמים פיהם ולשונם תהלך בארץ: **10** לכן **[ישיב]** **[ישוב]** עמו הלם ומי מלא
 ימצו למו: **11** ואמרו איכה ידע-אל ויש דעה בעליון: **12** הנה-אלה רשעים ושלוי
 עולם השגו-חיל: **13** אך-ריק זכיתי לבבי וארחץ בנקיון כפי: **14** ואהי נגוע כל-היום
 ותוכחתי לבקרים: **15** אם-אמרת אספרה כמו הנה דור בניך בגדתי: **16** ואחשבה
 לדעת זאת עמל **[דיא]** **[דוא]** בעיני: **17** עד-אבוא אל-מקדשי-אל אבינה לאחרייתם:
18 אך בחלקות תשית למו הפלתם למשואות: **19** איך היו לשמה כרגע ספו תמו
 מן-בלהות: **20** כחלום מהקיץ אדני בעיר צלמם תבוה: **21** כי יתחמץ לבבי וכליותי
 אשתונן: **22** ואני-בער ולא אדע בהמות הייתי עמך: **23** ואני תמיד עמך אחזת
 ביד-ימיני: **24** בעצתך תנחני ואחר כבוד תקחני: **25** מי-ילי בשמים ועמך לא-הפצתי
 בארץ: **26** כלה שארי ולבבי צור-לבבי וחלקי אלהים לעולם: **27** כי-הנה רחקיך
 יאבדו הצמתה כל-זונה ממך: **28** ואני קרבת אלהים לר-טוב שתי באדני יהוה

מחסי לספר כל-מלאכותיך: **Psa 74** משכיל לאספ למה אלהים זנחת לנצח יעשן אפך
בצאן מרעיתך: ² זכר עדתך קנית קדם גאלת שבט נחלתך הר-ציון זה שכנת בו:
³ הרימה פעמיך למשאות נצח כל-הרע אויב בקדש: ⁴ שאנו צרריך בקרב מועדך
שמו אותתם אתות: ⁵ יודע כמביא למעלה בסבך-עץ קרדמות: ⁶ **רעת** **ועתה**
פתוחיה יחד בכשיל וכילפת יהלמון: ⁷ שלחו באש מקדשך לארץ חללו
משכנ-שמך: ⁸ אמרו בלבם נינם יחד שרפו כל-מועדי-אל בארץ: ⁹ אותתינו לא
ראינו איך-עוד נביא ולא-אתנו ידע ער-מה: ¹⁰ ער-מתי אלהים יחרף צר ינאץ אויב
שמך לנצח: ¹¹ למה תשיב ירך וימינך מקרב **חוקך** **חיקך** כלה: ¹² ואלהים
מלכי מקדם פעל ישועות בקרב הארץ: ¹³ אתה פוררת בעוזך ים שברת ראשי
תנינים על-המים: ¹⁴ אתה רצצת ראשי לויחן תתנו מאכל לעם לציוס: ¹⁵ אתה
בקעת מעין ונחל אתה הובשת נהרות איתן: ¹⁶ לך יום אף-לך לילה אתה הכינות
מאור ושמש: ¹⁷ אתה הצבת כל-גבולות ארץ קיץ וחרף אתה יצרתם: ¹⁸ זכר-זאת
אויב חרף יהוה ועם נבל נאצו שמך: ¹⁹ אל-תתן לחית נפש תורך חית עניך
אל-תשכח לנצח: ²⁰ הבט לברית כי מלאו מחשכי-ארץ נאות חמס: ²¹ אלי-שב דך
נכלם עני ואביון יהללו שמך: ²² קומה אלהים ריבה ריבך זכר חרפתך מני-נבל
כל-היום: ²³ אל-תשכח קול צרריך שאון קמיך עלה תמיד: **Psa 75** למנצח אל-תשחת
מזמור לאספ שיר: ² הודינו לך אלהים הודינו וקרוב שמך ספרו נפלאותיך: ³ כי
אקח מועד אני מישרים אשפט: ⁴ נמגים ארץ וכל-ישיביה אנכי תכנתי עמודיה סלה:
⁵ אמרתי להוללים אל-תהללו ולרשעים אל-תרימו קרן: ⁶ אל-תרימו למרום קרנכם
תדברו בצואר עתק: ⁷ כי לא ממוצא וממערב ולא ממדבר הרים: ⁸ כי-אלהים
שפט זה ישפיל וזה ירים: ⁹ כי כוס ביד-יהוה ויין חמר מלא מסך ויגר מזה
אך-שמריה ימצו ישחו כל רשעי-ארץ: ¹⁰ ואני אניד לעלם אזמרה לאלהי יעקב:
¹¹ וכל-קרני רשעים אנדע תרוממנה קרנות צדיק: **Psa 76** למנצח בנגינת מזמור לאספ
שיר: ² נודע ביהודה אלהים בישראל גדול שמו: ³ ויהי בשלם סכו ומעונתו בציון: ⁴
שמה שבר רשפי-קשת מגן וחרב ומלחמה סלה: ⁵ נאור אתה אדיר מהררי-שרף: ⁶
אשתוללו אבירי לב נמו שנתם ולא-מצאו כל-אנשי-חיל ידיהם: ⁷ מגעתך אלהי
יעקב נרדם ורכב וסוס: ⁸ אתה נורא אתה ומי-יעמד לפניך מאז אפך: ⁹ משמים
השמעת דין ארץ יראה ושקטה: ¹⁰ בקום-למשפט אלהים להושיע כל-ענוי-ארץ
סלה: ¹¹ כי-חמת אדם תורך שארית חמת תחגר: ¹² נדרו ושלמו ליהוה אלהיכם
כל-סביביו יובילו שי למורא: ¹³ יבצר רוח נגידים נורא למלכי-ארץ: **Psa 77** למנצח
על-**ידידותן** **ידידותן** לאספ מזמור: ² קולי אל-אלהים ואצעקה קולי אל-אלהים
והאזין אלי: ³ ביום צרתי אדני דרשתי ידי לילה נגרה ולא תפוג מאנה הנחם
נפשי: ⁴ אזכרה אלהים ואהמיה אשיחה ותתעטף רוחי סלה: ⁵ אחזת שמרות עיני
נפעמתי ולא אדבר: ⁶ חשבתי ימים מקדם שנות עולמים: ⁷ אזכרה נגינתי בלילה
עם-לבבי אשיחה ויחפש רוחי: ⁸ הלעולמים יזנח אדני ולא-יסיף לרצות עוד: ⁹
האפס לנצח חסדו גמר אמר לדר ודר: ¹⁰ השכח חנות אל אם-קפץ באף רחמיו
סלה: ¹¹ ואמר חלותי היא שנות ימין עליון: ¹² **אזכיר** **אזכור** מעללי-יה
כי-אזכרה מקדם פלאך: ¹³ והגיתי בכל-פעלך ובעלילותיך אשיחה: ¹⁴ אלהים
בקדש דרכך מי-אל גדול כאלהים: ¹⁵ אתה האל עשה פלא הודעת בעמים עזך:
¹⁶ גאלת בזרוע עמך בני-יעקב ויוסף סלה: ¹⁷ ראוך מים אלהים ראוך מים יחילו

אף ירגזו תהמות: **18** זרמו מים עבות קול נתנו שחקים אף־חצצריך יתהלכו: **19** קול רעמך בגלגל האירו ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ: **20** בים דרכך **(ושבילך)** **(ושבילך)** במים רבים ועקבותיך לא נדעו: **21** נחית כצאן עמך ביד־משה ואהרן: **Psa 78** משכיל לאסף האזינה עמי תורתִי הטו אזנכם לאמרי־פי: **2** אפתחה במשל פי אביעה חידות מני־קדם: **3** אשר שמענו ונדעם ואבותינו ספרו־לנו: **4** לא נכחד מבניהם לדור אחרון מספרים תהלות יהוה ועוזו ונפלאותיו אשר עשה: **5** ויקם עדות בעקב ותורה שם בישראל אשר צוה את־אבותינו להודיעם לבניהם: **6** למען ידעו דור אחרון בנים יולדו יקמו ויספרו לבניהם: **7** וישימו באלהים כסלם ולא ישכחו מעל־יִשְׂרָאֵל ומצותיו ינצרו: **8** ולא יהיו כאבותם דור סורר ומרה דור לא־הכין לבו ולא־נאמנה את־אל רוחו: **9** בני־אפרים נושקי רומי־קשת הפכו ביום קרב: **10** לא שמרו ברית אלהים ובתורתו מאנו ללכת: **11** וישכחו עלילותיו ונפלאותיו אשר הראם: **12** נגד אבותם עשה פלא בארץ מצרים שדה־צען: **13** בקע ים ויעבירם ויצב־מים כמורנד: **14** וינחם בענן יומם וכל־הלילה באור אש: **15** יבקע צרים במדבר וישק כתהמות רבה: **16** ויוצא נזולים מסלע ויורד כנהרות מים: **17** ויוסיפו עוד לחטא־לו למרות עליון בציה: **18** וינסו־אל בלבבם לשאל־אכל לנפשם: **19** וידברו באלהים אמרו היוכל אל לערך שלחן במדבר: **20** הן הכה־צור ויזובו מים ונחלים ישטפו הגם־לחם יוכל תת אסיכין שאר לעמו: **21** לכן שמע יהוה ויתעבר ואש נשקה בעקב וגם־אף עלה בישראל: **22** כי לא האמינו באלהים ולא בטחו בישועתו: **23** ויצו שחקים ממעל ודלתי שמים פתח: **24** וימטר עליהם מן לאכל ודגן־שמים נתן למו: **25** לחם אבירים אכל איש צידה שלח להם לשבע: **26** יסע קדים בשמים וינהג בעזו תימן: **27** וימטר עליהם כעפר שאר וכחול ימים עוף כנף: **28** ויפל בקרב מחנהו סביב למשכנתיו: **29** ויאכלו וישבעו מאד ותאותם יבא להם: **30** לא־זרו מתאותם עוד אכלם בפיהם: **31** ואף אלהים עלה בהם ויהרג במשמניהם ובחורי ישראל הכריע: **32** בכל־זאת חטאו־עוד ולא־האמינו בנפלאותיו: **33** ויכל־בהבל ימיהם ושנותם בכהלה: **34** אס־הרגם ודרשוהו ושבו ושחרו־אל: **35** ויזכרו כי־אלהים צורם ואל עליון גאלם: **36** ויפתוהו בפיהם ובלשונם יכזבו־לו: **37** ולבם לא־נכון עמו ולא נאמנו בבריתו: **38** והוא רחום יכפר עון ולא־ישחית והרבה להשיב אפו ולא־יעיר כל־חמתו: **39** ויזכר כי־בשר המה רוח הולך ולא ישוב: **40** כמה ימרוהו במדבר יעציבוהו בישימון: **41** וישבו וינסו אל וקדוש ישראל התוו: **42** לא־זכרו את־ידו יום אשר־פדם מני־צר: **43** אשר־שם במצרים אתותיו ומופתיו בשדה־צען: **44** ויהפך לדם יאריהם ונזליהם בלי־ישתוין: **45** ישלח בהם ערב ויאכלם וצפרדע ותשחיתם: **46** ויתן לחסיל יבולם ויגיעם לארבה: **47** יהרג בברד גפנם ושקמותם בחנמל: **48** ויסגר לברד בעירם ומקניהם לרשפים: **49** ישלח־בם חרון אפו עברה וזעם וצרה משלחת מלאכי רעים: **50** יפלט נתיב לאפו לא־חשך ממות נפשם וחיתם לדבר הסגיר: **51** ויך כל־בכור במצרים ראשית אונים באהלי־חם: **52** ויסע כצאן עמו וינהגם כעדר במדבר: **53** וינחם לבטח ולא פחדו ואת־אויביהם כסה הים: **54** ויביאם אל־גבול קדשו הרִיזָה קנתה ימינו: **55** ויגרש מפניהם גוים ויפילם בחבל נחלה וישכן באהליהם שבטי ישראל: **56** וינסו וימרו את־אלהים עליון ועדותיו לא שמרו: **57** ויסגו ויבגדו כאבותם נהפכו כקשת רמיה: **58** ויכעיסוהו בבמותם ובפסיליהם יקניאוהו: **59** שמע אלהים ויתעבר וימאס מאד בישראל: **60**

ויש משכן שלו אהל שכן באדם: **61** ויתן לשבי עזו ותפארתו ביד-צַר: **62** ויסגר
 לחרב עמו ובנחלתו התעבר: **63** בחוריו אכלה-אש ובתולתיו לא הוללו: **64** כהניו
 בחרב נפלו ואלמנתיו לא תבכינה: **65** ויקץ כישן אדני כגבור מתרונן מיון: **66**
 ויך-צרוי אחר חרפת עולם נתן למו: **67** וימאס באהל יוסף ובשבט אפרים לא
 בחר: **68** ויבחר את-שבט יהודה את-הר ציון אשר אהב: **69** ויבן כמורמים מקדשו
 כארץ יסדה לעולם: **70** ויבחר בדוד עבדו ויקחהו ממכלאת צאן: **71** מאחר עלות
 הביאו לרעות ביעקב עמו ובישראל נחלתו: **72** וירעם כחם לבבו ובתבונות כפיו
 ינחם: **Psa 79** מזמור לאסף אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את-היכל קדשך שמו
 את-ירושלם לעיים: **2** נתנו את-נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידך
 לחיתו-ארץ: **3** שפכו דמם כמים סביבות ירושלם ואין קובר: **4** היינו חרפה לשכנינו
 לעג וקלס לסביבותינו: **5** עד-מה יהוה האנף לנצח תבער כמו-אש קנאתך: **6** שפך
 חמתך אל-הגוים אשר לא-ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו: **7** כי אכל
 את-יעקב ואת-נהוה השמו: **8** אל-תזכר-לנו עונת ראשנים מהר יקדמונו רחמיך כי
 דלנו מאד: **9** עזרנו אלהי ישענו על-דבר כבוד-שמך והצילנו וכפר על-חטאתינו
 למען שמך: **10** למה יאמרו הגוים איה אלהיהם יודע **[בניים]** **[בנויים]** לעינינו נקמת
 דם-עבדיך השפוך: **11** תבוא לפניך אנקת אסיר כגדל זרועך הותר בני תמותה: **12**
 והשב לשכנינו שבעתים אל-חיקם חרפתם אשר חרפוך אדני: **13** ואנחנו עמך וצאן
 מרעיתך נודה לך לעולם לדר ודר נספר תהלתך: **Psa 80** למנצח אל-ששנים עדות
 לאסף מזמור: **2** רעה ישראל האזינה נהג כצאן יוסף ישב הכרובים הופיעה: **3**
 לפני אפרים ובנימן ומנשה עוררה את-גבורתך ולכה לישעתה לנו: **4** אלהים
 השיבנו והאר פניך ונושעה: **5** יהוה אלהים צבאות עד-מתי עשנת בתפלת עמך: **6**
 האכלתם לחם דמעה ותשקמו בדמעות שלישי: **7** תשימונו מדון לשכנינו ואיבינו
 ילעגו-למו: **8** אלהים צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה: **9** גפן ממצרים חסיע תגרש
 גוים ותשעה: **10** פנית לפנייה ותשרש שרשיה ותמלא-ארץ: **11** כסו הרים צלה וענפיה
 ארזי-אל: **12** תשלח קצירה ערבים ואל-נהר יונקותיה: **13** למה פרצת גדריה וארוה
 כל-עברי דרך: **14** יכרסמנה חזיר מיער וזיו שדי ירענה: **15** אלהים צבאות שוב-נא
 הבט משמים וראה ופקד גפן זאת: **16** וכנה אשר-נשעה ימינך ועל-בן אמצתה לך:
17 שרפה באש כסוחה מגערת פניך יאבדו: **18** תהיידך על-איש ימינך על-בן-אדם
 אמצת לך: **19** ולא-נסוג ממך תחינו ובשמך נקרא: **20** יהוה אלהים צבאות השיבנו
 האר פניך ונושעה: **Psa 81** למנצח על-הגתית לאסף: **2** הרנינו לאלהים עוזנו הריעו
 לאלהי יעקב: **3** שארזמרה ותנורתך כנור נעים עם-נבל: **4** תקעו בחדש שופר בכסה
 ליום חגנו: **5** כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: **6** עדות ביהוסף שמו
 בצאתו על-ארץ מצרים שפת לא-ידעתי אשמע: **7** הסירותי מסבל שכמו כפיו מדוד
 תעברנה: **8** בצרה קראת ואחלצך אענך בסתר רעם אבחנך על-מי מריבה סלה: **9**
 שמע עמי ואעידה בך ישראל אם-תשמע-לי: **10** לא-יהיה בך אל זר ולא תשתחוה
 לאל נכר: **11** אנכי יהוה אלהיך המעלך מארץ מצרים הרחב-פיך ואמלאהו: **12**
 ולא-שמע עמי לקולי וישראל לא-אבה לי: **13** ואשלחהו בשרירות לבם ילכו
 במועצותיהם: **14** לו עמי שמע לי ישראל בדרכי יהלכו: **15** כמעט אויביהם אכניע
 ועל צריהם אשיב ידי: **16** משנאי יהוה יכחש-לו ויהי עתם לעולם: **17** ויאכילהו
 מחלב חטה ומצור רבש אשביעך: **Psa 82** מזמור לאסף אלהים נצב בעדת-אל בקרב

אלהים ישפט: ² עדימתי תשפטו-עול ופני רשעים תשא-סלה: ³ שפטו-דל ויתום עני ורש הצדיקו: ⁴ פלטו-דל ואביון מיד רשעים הצילו: ⁵ לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו ימוטו כל-מוסדי ארץ: ⁶ אני-אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם: ⁷ אכן כאדם תמותון וכאחד השרים תפלו: ⁸ קומה אלהים שפטה הארץ כי-אתה תנחל בכל-הגוים: **Psa 83** שיר מזמור לאסף: ² אלהים אל-דמיו-לך אל-תחרש ואל-תשקט אל: ³ כיהנה אויבך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש: ⁴ על-עמך יערימו סוד ויתיעצו על-צפוניך: ⁵ אמרו לכו ונכחידם מגוי ולא-יזכר שם-ישראל עוד: ⁶ כי נועצו לב יחדו עליך ברית יכרתו: ⁷ אהלי אדום וישמעאליים מואב והגרים: ⁸ גבל ועמון ועמלק פלשת עמישבי צור: ⁹ גם-אשור נלוח עמם היו זרוע לבני-לוט סלה: ¹⁰ עשה-להם כמדון כסיסרא כיבין בנחל קישון: ¹¹ נשמדו בעין-דאר היו דמן לאדמה: ¹² שיתמו נדיבמו כערב וכזאב וכזבח וכצלמנע כל-נסיכמו: ¹³ אשר אמרו נירשה לנו את נאות אלהים: ¹⁴ אלהי שיתמו כגלגל כקש לפני-רוח: ¹⁵ כאש תבערי-ער וכלהבה תלהט הרים: ¹⁶ כן תרדפם בסערך ובסופתך תבהלם: ¹⁷ מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה: ¹⁸ יבשו ויבהלו עדי-עד ויחפרו ויאבדו: ¹⁹ וידעו כי-אתה שמך יהוה לבדך עליון על-כל-הארץ: **Psa 84** למנצח על-הגתית לבני-קרח מזמור: ² מה-ידידות משכנותיך יהוה צבאות: ³ נכספה וגם-כלתה נפשי לחצרות יהוה לבי ובשרי ירננו אל אלהי: ⁴ גם-צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר-שתה אפרחיה את-מזבחותיך יהוה צבאות מלכי ואלהי: ⁵ אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: ⁶ אשרי אדם עוד-לו בך מסלות בלבבם: ⁷ עברי בעמק הבכא מעין ישיתוהו גם-ברכות יעטה מורה: ⁸ ילכו מחיל אל-חיל יראה אל-אלהים בציון: ⁹ יהוה אלהים צבאות שמעה תפלתי האזינה אלהי יעקב סלה: ¹⁰ מגננו ראה אלהים והבט פני משיחך: ¹¹ כי טוב-יום בחצריך מאלף בחרתי הסתופף בבית אלהי מדור באהל-ירשע: ¹² כי שמש ומגן יהוה אלהים חן וכבוד יתן יהוה לא ימנע-טוב להלכים בתמים: ¹³ יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך: **Psa 85** למנצח לבני-קרח מזמור: ² רצית יהוה ארצך שבת **(שבת)** **[שבית]** יעקב: ³ נשאת עון עמך כסית כל-חטאתם סלה: ⁴ אספת כל-עברתך השיבות מחרון אפך: ⁵ שובנו אלהי ישענו והפר כעסך עמנו: ⁶ הלעולם תאנף-בנו תמשך אפך לדר ודר: ⁷ הלא-אתה תשוב תחינו ועמך ישמח-בך: ⁸ הראנו יהוה חסדך וישעך תתן-לנו: ⁹ אשמעה מה-ידבר האל יהוה כי ידבר שלום אל-עמו ואל-חסידיו ואל-ישובו לכסלה: ¹⁰ אך קרוב ליראיו ישעו לשכן כבוד בארצנו: ¹¹ חסד-ואמת נפגשו צדק ושלוש נשקו: ¹² אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף: ¹³ גם-יהוה יתן הטוב וארצנו תתן יבולה: ¹⁴ צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו: **Psa 86** תפלה לדוד הטה-יהוה אונך ענני כיעני ואביון אני: ² שמרה נפשי כיהסיד אני הושע עבדך אתה אלהי הבוטח אליך: ³ חנני אדני כי אליך אקרא כל-היום: ⁴ שמח נפש עבדך כי אליך אדני נפשי אשא: ⁵ כי-אתה אדני טוב וסלח ורבי-חסד לכל-קראיך: ⁶ האזינה יהוה תפלתי והקשיבה בקול תחנונותי: ⁷ ביום צרתי אקראך כי תענני: ⁸ אין-כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך: ⁹ כל-גוים אשר עשית יבואו וישתחוו לפניך אדני ויכבדו לשמך: ¹⁰ כי-גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך: ¹¹ הורני יהוה דרכך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך: ¹² אודך אדני אלהי בכל-לבבי ואכבדה שמך לעולם: ¹³ כיהסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה: ¹⁴

אלהים זדים קמו־עלי ועדת עריצים בקשו נפשי ולא שמוך לנגדם: ¹⁵ ואתה אדני אל־רחום וחנון ארך אפים ורב־חסד ואמת: ¹⁶ פנה אלי וחנני תנה־עון לעבדך והושיעה לבן־אמתך: ¹⁷ עשה־עמי אות לטובה ויראו שנאי ויבשו כִּי־אתה יהוה עזרתני ונחמתני: **Psa 87** לבני־קרח מזמור שיר יסודתו בהר־רי־קדש: ² אהב יהוה שערי ציון מכל משכנות יעקב: ³ נכבדות מדבר בך עיר האלהים סלה: ⁴ אזכיר רהב ובבל לידעי הנה פלשת וצור עס־כוש זה ילד־שם: ⁵ ולציון יאמר איש ואיש ילד־בה והוא יכוננה עליון: ⁶ יהוה יספר בכתוב עמים זה ילד־שם סלה: ⁷ ושרים כחללים כל־מעני בך: **Psa 88** שיר מזמור לבני קרח למנצח על־מחלת לענות משכיל להימן האזרחי: ² יהוה אלהי ישועתי יום־צעקתי בלילה נגדך: ³ תבוא לפניך תפלתי הטה־אונך לרנתי: ⁴ כִּי־שבעה ברעות נפשי וחיי לשאול הגיעו: ⁵ נחשבתי עס־יורדי בור הייתי כגבר אין־איל: ⁶ במתים חפשי כמו חללים שכבי קבר אשר לא זכרתם עוד והמה מידך ננזרו: ⁷ שתי בבור תחיות במחשכים במצלוח: ⁸ עלי סמכה המתך וכל־משבריך ענית סלה: ⁹ הרחקת מידעי ממני שתי תועבות למו כלא ולא אצא: ¹⁰ עיני דאבה מני עני קראתיך יהוה בכל־יום שטחתי אליך כפי: ¹¹ הלמתים תעשה־פלא אס־רפאים יקומו יודוך סלה: ¹² היספר בקבר חסדך אמונתך באבדון: ¹³ היודע בחשך פלאך וצדקתך בארץ נשיה: ¹⁴ ואני אליך יהוה שועתי ובבקר תפלתי תקדמך: ¹⁵ למה יהוה תזנה נפשי תסתיר פניך ממני: ¹⁶ עני אני וגוע מנער נשאתי אמוך אפונה: ¹⁷ עלי עברו חרוניך בעותך צמותותני: ¹⁸ סבוני כמים כל־היום הקיפו עלי יחד: ¹⁹ הרחקת ממני אהב ורע מידעי מחשך: **Psa 89** משכיל לאיתן האזרחי: ² חסדי יהוה עולם אשירה לדר ודר אודיע אמונתך בפי: ³ כִּי־אמרתי עולם חסד יבנה שמים תכן אמונתך בהם: ⁴ כרתי ברית לבחירי נשבעתי לדוד עבדי: ⁵ עדי־עולם אכין זרעך ובניתי לדר־דוד כסאך סלה: ⁶ ויודו שמים פלאך יהוה אף־אמונתך בקהל קדשים: ⁷ כי מי בשחק יערך ליהוה ידמה ליהוה בבני אלים: ⁸ אל נערץ בסוד־קדשים רבה ונורא על־כל־סביביו: ⁹ יהוה אלהי צבאות מי־כמוך חסון יה ואמונתך סביבותך: ¹⁰ אתה מושל בגאות הים בשוא גליו אתה תשבחם: ¹¹ אתה דכאת כחלל רהב בזרוע ערך אויביך: ¹² לך שמים אף־לך ארץ תבל ומלאה אתה יסדתם: ¹³ צפון וימין אתה בראתם תבור וחרמון בשמך ירננו: ¹⁴ לך זרוע עס־גבורה תעז ידך תרום ימינך: ¹⁵ צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך: ¹⁶ אשרי העם יודעי תרועה יהוה באור־פניך יהלכון: ¹⁷ בשמך יגילון כל־היום ובצדקתך ירמו: ¹⁸ כִּי־תפארת עזמו אתה וברצנך **תרים** **תרום** קרננו: ¹⁹ כי ליהוה מנגנו ולקדוש ישראל מלכנו: ²⁰ אז דברת־בחזון להסידוך ותאמר שויתי עזר על־גבור הרימותי בחור מעם: ²¹ מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו: ²² אשר ידי תכון עמו אף־זרועי תאמצנו: ²³ לא־ישא אויב בו ובן־עולה לא יעננו: ²⁴ וכתותי מפניו צריו ומשנאיו אגוף: ²⁵ ואמונתי וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו: ²⁶ ושמתי בים ידו ובנהרות ימינו: ²⁷ הוא יקראני אבי אתה אלי וצור ישועתי: ²⁸ אף־אני בכור אתנהו עליון למלכי־ארץ: ²⁹ לעולם **אשמור** **אשמר** לו חסדי ובריתי נאמנת לו: ³⁰ ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים: ³¹ אס־יעזבו בניו תורתו ובמשפטי לא ילכון: ³² אס־חקתי יחללו ומצותי לא ישמרו: ³³ ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם: ³⁴ וחסדי לא־אפיר מעמו ולא־אשקר באמונתי: ³⁵ לא־אחלל בריתי ומוצא שפתי לא אשנה: ³⁶ אחת

נשבעתי בקדשי אס־לדוד אכזב: ³⁷ זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי: ³⁸ כירח
 יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה: ³⁹ ואתה זנחת ותמאס התעברת עם־משיחך: ⁴⁰
 נארתה ברית עבדך הללת לארץ נורו: ⁴¹ פרצת כל־גדרתיו שמת מבצריו מחתה:
⁴² שסוהו כל־עברי דרך היה חרפה לשכניו: ⁴³ הרימות ימין צריו השמחת
 כל־אויביו: ⁴⁴ אף־תשיב צור חרבו ולא הקימתו במלחמה: ⁴⁵ השבת מטהרו וכסאו
 לארץ מגרתה: ⁴⁶ הקצרת ימי עלומיו העשית עליו בושה סלה: ⁴⁷ עד־מה יהוה
 חסתר לנצח תבער כמו־אש חמתך: ⁴⁸ זכר־אני מה־חלד על־מה־שוא בראת
 כל־בני־אדם: ⁴⁹ מי גבר יחיה ולא יראה־מות ימלט נפשו מיד־שואל סלה: ⁵⁰ איה
 חסדיך הראשנים אדני נשבעת לדוד באמונתך: ⁵¹ זכר אדני חרפת עבדיך שאתי
 בחיקי כל־רבים עמים: ⁵² אשר חרפו אויביך יהוה אשר חרפו עקבות משיחך: ⁵³
 ברוך יהוה לעולם אמן ואמן: **Psa 90** תפלה למשה איש־האלהים אדני מעון אתה
 היית לנו בדר ודר: ² בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד־עולם אתה
 אל: ³ תשב אנוש עד־דכא ותאמר שובו בני־אדם: ⁴ כי אלף שנים בעיניך כיום
 אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: ⁵ זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף: ⁶
 בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש: ⁷ כי־כלינו באפך ובחמתך נבהלנו: ⁸ (שת)
[שתה] עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך: ⁹ כי כל־ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו
 כמו־הגה: ¹⁰ ימי־שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל
 ואון כ־גז חיש ונעפה: ¹¹ מי־יודע עז אפך וכיראתך עברתך: ¹² למנות ימינו כן
 הודע ונבא לבב חכמה: ¹³ שובה יהוה עד־מתי והנחם על־עבדיך: ¹⁴ שבענו בבקר
 חסדך ונרננה ונשמחה בכל־ימינו: ¹⁵ שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה: ¹⁶
 יראה אל־עבדיך פעלך והדרך על־בניהם: ¹⁷ ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה
 ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו: **Psa 91** ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: ²
 אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח־בו: ³ כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר
 הוות: ⁴ באברתו יסך לך ותחת־כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו: ⁵ לא־תירא מפחד
 לילה מחץ יעוף יומם: ⁶ מדבר באפל יהלך מקטב ישוד צהרים: ⁷ יפל מצדך
 אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש: ⁸ רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה: ⁹
 כי־אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך: ¹⁰ לא־תאנה אליך רעה ונגע לא־יקרב
 באהלך: ¹¹ כי מלאכיו יצה־לך לשמרך בכל־דרכיך: ¹² על־כפים ישאונך פן־תגף
 באבן רגלך: ¹³ על־שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין: ¹⁴ כי בי חשק ואפלטוהו
 אשנבהו כי־ידע שמי: ¹⁵ יקראני ואענהו עמו־אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו: ¹⁶
 אך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי: **Psa 92** מזמור שיר ליום השבת: ² טוב להדות
 ליהוה ולזמר לשמך עליון: ³ להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות: ⁴ על־יִעֲשֹׁר
 ועל־יִנְבֵל עלי הגיון בכנור: ⁵ כי שמחתני יהוה בפעלך במעשי ידיך ארנן: ⁶
 מה־גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבתך: ⁷ איש־בער לא ידע וכסיל לא־יבין
 את־זאת: ⁸ בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל־פעלי און להשמדם עדי־עד: ⁹ ואתה
 מרום לעלם יהוה: ¹⁰ כי הנה איביך יהוה כ־הנה איביך יאברו יתפרדו כל־פעלי
 און: ¹¹ ותרם כראים קרני בלתי בשמן רענן: ¹² ותבט עיני בשווי בקמים עלי
 מרעים תשמענה אזני: ¹³ צדיק כתמר יפרח כארו בלבנון ישגה: ¹⁴ שתולים בבית
 יהוה בחצרות אלהינו יפריחו: ¹⁵ עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו: ¹⁶ להגיד
 כי־ישׁר יהוה צורי ולא־**(עלתה)** **[עולתה]** בו: **Psa 93** יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה

עז התאזר אֶפְתָּחֹן תַּבַּל בַּלְתְּמוּט: 2 נִכּוֹן כִּסְאָךְ מֵאֵז מְעוֹלָם אַתָּה: 3 נִשְׂאוּ נְהָרוֹת
 יְהוָה נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת רְכִיבִים: 4 מִקְלוֹת מַיִם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרִיִּים
 אֲדִיר בְּמֵרוֹם יְהוָה: 5 עֲדִיתְךָ נֶאֱמַנּוּ מֵאֵד לְבִיתְךָ נֶאֱוָה־קֹדֶשׁ יְהוָה לְאַרְךָ יָמִים: **Psa 94**
 אֶל־נִקְמוֹת יְהוָה אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ: 2 הַנְּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הִשֵּׁב גִּמּוֹל עַל־גֹּאֲמִים: 3
 עַד־מִתִּי רִשְׁעִים יְהוָה עַד־מִתִּי רִשְׁעִים יַעֲלֹזוּ: 4 יִבְעֵוּ יִדְבְּרוּ עֵתְךָ יִתְאַמְרוּ כַל־פְּעֻלֵי
 אֹן: 5 עֵמֶךָ יְהוָה יִדְכָּאוּ וְנִחַלְתְּךָ יַעֲנוּ: 6 אֲלִמְנָה וְגַר יִהְרֹגוּ וּוּתוֹמִים יִרְצֹחוּ: 7 וַיֹּאמְרוּ
 לֹא יִרְאֶה־יְהוָה וְלֹא־יִבִּין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: 8 בִּינוּ בְעֵרִים בְּעַם וְכִסִּילִים מִתִּי תִשְׁכִּילוּ: 9
 הַנְּטַע אֶזֶן הֲלֹא יִשְׁמַע אִסְיֹצֵר עֵין הֲלֹא יִבִּיט: 10 הַיֹּסֵר גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִיחַ הַמְּלַמֵּד
 אָדָם דַּעַת: 11 יְהוָה יָדַע מַחְשְׁבוֹת אָדָם כִּי־הִמָּוֶה הֵבֵל: 12 אֲשֶׁר־יִגְבֹּר אֲשֶׁר־תִּסְרְנוּ
 יְהוָה וּמִתּוֹרַתְךָ תִּלְמַדְנוּ: 13 לְהַשְׁקִיט לוֹ מִיָּמִי רַע עַד יִכְרַה לְרִשְׁעֵי שַׁחַת: 14 כִּי
 לֹא־יִטֵּשׁ יְהוָה עַמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזֹב: 15 כִּי־עַד־צַדִּיק יִשׁוּב מִשֹּׁפֵט וְאַחֲרָיו
 כַּל־יִשְׁרִי־לֵב: 16 מִיִּיקוֹם לִי עַם־מִרְעִים מִיִּיתִצֵּב לִי עַם־פְּעֻלֵי אֹן: 17 לֹוֹלִי יְהוָה
 עֲזַרְתָּה לִי כַמְעַט שְׁכַנָּה דוֹמָה נִפְשִׁי: 18 אִם־אֲמַרְתִּי מִטָּה רָגְלִי חִסְדְּךָ יְהוָה יִסְעַדְנִי:
 19 רַבִּב שְׁרַעֲפֵי בִקְרִבִי תִנְחוּמִיךָ יִשְׁעִשְׁעוּ נִפְשִׁי: 20 הִיחַבְּרְךָ כִּסֵּא הוֹוֹת יִצֵּר עֵמֶל
 עֲלֵי־חֶקְךָ: 21 יִגְדּוּ עַל־נִפְשׁ צְדִיק וְדָם נָקִי יִרְשִׁיעוּ: 22 וַיְהִי יְהוָה לִי לְמִשְׁגֵּב וְאֱלֹהֵי
 לְצוּר מַחְסִי: 23 יוֹשֵׁב עֲלֵיהֶם אֶת־אֹנָם וּבִרְעַתָּם יִצְמִיתָם יִצְמִיתָם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: **Psa 95**
 לִכּוֹ נִרְנְנָה לִיהוָה נִרְעֵה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: 2 נִקְדְּמָה פָּנֵינוּ בַתּוֹדָה בְּזִמְרוֹת נִרְעֵה לוֹ: 3 כִּי
 אֵל גְּדוֹל יְהוָה וּמֶלֶךְ גְּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים: 4 אֲשֶׁר בִּידוֹ מַחְקְרֵי־אָרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הַרִים
 לוֹ: 5 אֲשֶׁר־לּוֹ הַיָּם וְהוּא עֹשֶׂהוּ וַיִּבְשַׁת יָדָיו יִצְרוּ: 6 בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרַעַה נִבְרַכָּה
 לִפְנֵי־יְהוָה עֲשׂוּ: 7 כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאַנְחֵנוּ עִם מְרַעִיתוֹ וְצֶאֱן יָדוֹ הַיּוֹם אִם־בִּקְלוֹ
 תִּשְׁמַעוּ: 8 אֶל־תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶם כַּמְרִיבָה כַּיּוֹם מִסָּה בְּמִדְבָּר: 9 אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם
 בַּחֲנוּנֵי גִסְרָאוֹ פְּעֻלֵי: 10 אַרְבַּעִים שָׁנָה אֶקוּשׁ בְּדוֹר וְאָמַר עִם תַּעֲי לְבַב הֵם וְהֵם
 לֹא־יִדְעוּ דַרְכֵי: 11 אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי אִם־יִבְאוּן אֶל־מְנוּחָתִי: **Psa 96** שִׁירוֹ לִיהוָה שִׁיר
 חָדָשׁ שִׁירוֹ לִיהוָה כַּל־הָאָרֶץ: 2 שִׁירוֹ לִיהוָה בְּרַכּוּ שְׁמוֹ בְּשָׁרוֹ מַיּוֹם־לַיּוֹם יִשׁוּעָתוֹ: 3
 סִפְרוּ בְּגוֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: 4 כִּי גְדוֹל יְהוָה וּמְהִלָּל מֵאֵד נוֹרָא הוּא
 עַל־כָּל־אֱלֹהִים: 5 כִּי כָל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיְהוָה שָׁמַיִם עֹשֶׂה: 6 הוֹדוּ־וְהִדְר
 לִפְנֵינוּ עֵז וְתִפְאַרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ: 7 הָבוּ לִיהוָה מִשְׁפַּחוֹת עַמִּים הָבוּ לִיהוָה כְּבוֹד וְעֵז: 8
 הָבוּ לִיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׁאוּ־מִנְחָה וּבָאוּ לַחֲצֵרוֹתָיו: 9 הִשְׁתַּחֲוּוּ לִיהוָה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ
 חִילוֹ מִפְּנֵי כַל־הָאָרֶץ: 10 אָמְרוּ בְּגוֹיִם יְהוָה מֶלֶךְ אֶפְתָּחֹן תַּבַּל בַּלְתְּמוּט יָדִין
 עַמִּים בְּמִישְׁרִים: 11 יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ יִרְעַם הַיָּם וּמִלְאוּ: 12 יַעֲלֹז שְׂדֵי
 וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ אֵז יִרְנְנוּ כַל־עֲצֵי־יַעַר: 13 לִפְנֵי יְהוָה כִּי בָא כִּי בָא לְשֹׁפֵט הָאָרֶץ
 יִשְׁפֹּט־תַּבַּל בְּצַדִּק וְעַמִּים בְּאִמּוֹנָתוֹ: **Psa 97** יְהוָה מֶלֶךְ תִּגַּל הָאָרֶץ יִשְׁמַחוּ אִיִּים רַבִּים: 2
 עֲנַן וְעַרְפֶּל סָבִיבוֹ צַדִּק וּמִשְׁפָּט מִכּוֹן כִּסְאוֹ: 3 אֵשׁ לִפְנֵי תִלְךָ וְתִלְהַט סָבִיב צְרִיוֹ: 4
 הָאִירוּ בְּרִקְוֵי תַבַּל רֵאתָה וְתַחַל הָאָרֶץ: 5 הַרִים כְּדוֹנֵג נִמְסוּ מִלִּפְנֵי יְהוָה מִלִּפְנֵי
 אֲדוֹן כַּל־הָאָרֶץ: 6 הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צַדִּק וּרְאוּ כַל־הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ: 7 יִבְשׁוּ כַל־עַבְדֵי
 פֶּסֶל הַמִּתְהַלְלִים בְּאֱלִילִים הִשְׁתַּחֲוּוּ־לוֹ כַל־אֱלֹהִים: 8 שְׁמַעַה וְתִשְׁמַח צִיּוֹן וְתִגְלַנָּה
 בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטְךָ יְהוָה: 9 כִּי־אַתָּה יְהוָה עֲלִיוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ מֵאֵד נַעֲלִית
 עַל־כָּל־אֱלֹהִים: 10 אֶהְבִּי יְהוָה שְׁנֵאוֹ רַע שֹׁמֵר נַפְשוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רִשְׁעִים יִצִּילָם: 11
 אֹר זֶרַע לְצַדִּיק וְלִישְׁרֵי־לֵב שְׂמַחָה: 12 שְׂמַחוּ צְדִיקִים בִּיהוָה וְהוֹדוּ לְזִכְרֵ קִדְשׁוֹ:
Psa 98 מִזְמוֹר שִׁירוֹ לִיהוָה שִׁיר חָדָשׁ כִּי־נִפְלְאוֹת עֹשֶׂה הוֹשִׁיעָה־לוֹ יָמֵינוּ וְזִרְעֵ קִדְשׁוֹ:

2 הודיע יהוה ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו: 3 זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל
 ראו כל־אפסי־ארץ את ישועת אלהינו: 4 הריעו ליהוה כל־הארץ פצחו ורננו
 וזמרו: 5 זמרו ליהוה בכנור בכנור וקול זמרה: 6 בחצצרות וקול שופר הריעו לפני
 המלך יהוה: 7 ירעם הים ומלאו תבל וישבי בה: 8 נהרות ימחאו־כף יחד הרים
 ירננו: 9 לפני־יהוה כי בא לשפט הארץ ישפט־תבל בצדק ועמים במישרים: **Psa 99**
 יהוה מלך ירגזו עמים ישב כרובים תנוט הארץ: 2 יהוה בציון גדול ורם הוא
 על־כל־העמים: 3 יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא: 4 ועז מלך משפט אהב אתה
 כוננת מישרים משפט וצדקה ביעקב אתה עשית: 5 רוממו יהוה אלהינו והשתחו
 להדם רגליו קדוש הוא: 6 משה ואהרן בכהניו ושמואל בקראי שמו קראים
 אליהו והוא יענם: 7 בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו עדתיו וחק נתן־למו: 8 יהוה
 אלהינו אתה עניתם אל נשא היית להם ונקם על־עילותם: 9 רוממו יהוה אלהינו
 והשתחו להר קדשו כי־קדוש יהוה אלהינו: **Psa 100** מזמור לתודה הריעו ליהוה
 כל־הארץ: 2 עבדו את־יהוה בשמחה באו לפניו ברננה: 3 דעו כי־יהוה הוא אלהים
 הוא־עשנו **(ולא)** **(ולן)** אנחנו עמו וצאן מרעיתו: 4 באו שעריו בתודה חצרתיו
 בתהלה הודו־לו ברכו שמו: 5 כי־טוב יהוה לעולם חסדו ועד־דר ודר אמונתו:
Psa 101 לדוד מזמור חסד־ומשפט אשירה לך יהוה אזמרה: 2 אשכילה בדרך תמים
 מתי תבוא אלי אתהלך בתם־לבבי בקרב ביתי: 3 לא־אשית לנגד עיני דבר־בליעל
 עשה־סטים שנאתי לא ידבק בי: 4 לבב עקש יסור ממני רע לא אדע: 5 **(מלושני)**
(מלשני) בסתר רעהו אותו אצמית גבה־עינים ורחב לבב אתו לא אוכל: 6 עיני
 בנאמני־ארץ לשבת עמדי הלך בדרך תמים הוא ישרתני: 7 לא־ישב בקרב ביתי
 עשה רמיה דבר שקרים לא־יכון לנגד עיני: 8 לבקרים אצמית כל־רשעי־ארץ
 להכרית מעיר־יהוה כל־פעלי און: **Psa 102** תפלה לעני כי־יעטף ולפני יהוה ישפך
 שיחו: 2 יהוה שמעה תפלתי וישועתי אליך תבוא: 3 אל־תסתר פניך ממני ביום צר
 לי הטה־אלי אונך ביום אקרא מהר ענני: 4 כי־כלו בעשן ימי ועצמותי כמו־קד
 נחרו: 5 הוכה־כעשב ויבש לבי כי־שכחתי מאכל לחמי: 6 מקול אנחתי דבקה עצמי
 לבשרי: 7 דמיתי לקאת מדבר הייתי ככוס חרבות: 8 שקדתי ואהיה כצפור בודד
 על־גג: 9 כל־היום חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו: 10 כי־אפר כלחם אכלתי ושקוי
 בבכי מסכתי: 11 מפני־זעמך וקצפך כי נשאתני ותשליכני: 12 ימי כצל נטוי ואני
 כעשב איבש: 13 ואתה יהוה לעולם תשב וזכרך לדר ודר: 14 אתה תקום תרחם
 ציון כי־עת לחננה כי־בא מועד: 15 כי־רצו עבדיך את־אבניה ואת־עפרה יחננו: 16
 וייראו גוים את־שם יהוה וכל־מלכי הארץ את־כבודך: 17 כי־בנה יהוה ציון נראה
 בכבודו: 18 פנה אל־תפלת הערער ולא־בזה את־תפלתם: 19 תכתב זאת לדור
 אחרון ועם נברא יהלל־יה: 20 כי־השקוף ממרום קדשו יהוה משמים אל־ארץ
 הביט: 21 לשמע אנקת אסיר לפתח בני תמותה: 22 לספר בציון שם יהוה ותהלתו
 בירושלם: 23 בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבד את־יהוה: 24 ענה בדרך **(כחו)**
[כחין] קצר ימי: 25 אמר אלי אל־תעלני בחצי ימי בדור דורים שנותיך: 26 לפנים
 הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים: 27 המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבגד יבלו
 כלבוש תחליפם ויחלפו: 28 ואתה־הוא ושנותיך לא יתמו: 29 בני־עבדיך ישכנו
 וזרעם לפניך יכון: **Psa 103** לדוד ברכי נפשי את־יהוה וכל־קרבי את־שם קדשו: 2
 ברכי נפשי את־יהוה ואל־תשכחי כל־גמוליו: 3 הסלח לכל־עונכי הרפא

לכל-תחלאיכי: **4** הגואל משחת חייכי המעטרכי חסד ורחמים: **5** המשביע בטוב עריך תתחדש כנשר נעוריכי: **6** עשה צדקות יהוה ומשפטים לכל-עשוקים: **7** יודיע דרכיו למשה לבני ישראל עלילותיו: **8** רחום וחנון יהוה ארך אפים ורבי-חסד: **9** לא-לנצה יריב ולא לעולם יטור: **10** לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונתינו נמל עלינו: **11** כי כגבה שמים על-הארץ גבר חסדו על-יראיו: **12** כרחק מזרח ממערב הרחיק ממנו את-פשינו: **13** כרחם אב על-בנים רחם יהוה על-יראיו: **14** כיהוה ידע יצרנו זכור כי-עפר אנחנו: **15** אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן יציץ: **16** כי רוח עברה-בו ואיננו ולא-יכירנו עוד מקומו: **17** וחסד יהוה מעולם ועד-עולם על-יראיו וצדקתו לבני בנים: **18** לשמרי בריתו ולזכרי פקדיו לעשותם: **19** יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה: **20** ברכו יהוה מלאכיו גברי כח עשי דברו לשמע בקול דברו: **21** ברכו יהוה כל-צבאו משרתיו עשי רצונו: **22** ברכו יהוה כל-מעשיו בכל-מקומות ממשלתו ברכי נפשי את-יהוה: **Psa 104** ברכי נפשי את-יהוה יהוה אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת: **2** עטה-אור כשלמה נוטה שמים כיריעה: **3** המקרה במים עליותיו השם-עבים רכובו המהלך על-כנפיר-רוח: **4** עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט: **5** יסד-ארץ על-מכוניה בל-תמוט עולם ועד: **6** תהום כלבוש כסיתו על-הרים יעמדו-מים: **7** מן-גערתך ינוסון מן-קול רעמך יחפזון: **8** יעלו הרים ירדו בקעות אל-מקום זה יסדת להם: **9** גבול-שמת בל-יעברון בל-ישובון לכסות הארץ: **10** המשלח מעינים בנחלים בין הרים יהלכון: **11** ישקן כל-חיתו שדי ישברו פראים צמאם: **12** עליהם עוף-השמים ישכון מבין עפאים יתנו-קול: **13** משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך תשבע הארץ: **14** מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא לחם מן-הארץ: **15** ויין ישמח לבב-אנוש להצהיל פנים משמן ולחם לבב-אנוש יסעד: **16** ישבעו עצי יהוה ארזי לבנון אשר נטע: **17** אשר-שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה: **18** הרים הגבהים ליעלים סלעים מחסה לשפנים: **19** עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו: **20** תשת-חשך ויהי לילה בור-תמש כל-חיתו-יער: **21** הכפירים שאנים לטרף ולבקש מאל אכלם: **22** תזרח השמש יאספון ואל-מעונתם ירבעון: **23** יצא אדם לפעלו ולעבדתו עדי-ערב: **24** מה-רבו מעשיך יהוה כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינד: **25** זה הים גדול ורחב ידיים שם-רמש ואין מספר חיות קטנות עם-גדלות: **26** שם אניות יהלכון לוינתן זה-יצרת לשחק-בו: **27** כלם אליך ישברון לחת אכלם בעתו: **28** תתן להם ילקטון תפתח ירך ישבעון טוב: **29** תסתיר פניך ויהלון תסף רוחם יגועון ואל-עפרם ישובון: **30** תשלח רוחך יבראון ותחדש פני אדמה: **31** יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו: **32** המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו: **33** אשררה ליהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי: **34** יערב עליו שיחי אנכי אשמח ביהוה: **35** יתמו חטאים מן-הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את-יהוה הללויה: **Psa 105** הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: **2** שירו-לו זמור-לו שיחו בכל-נפלאותיו: **3** התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה: **4** דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד: **5** זכרו נפלאותיו אשר-עשה מפתיו ומשפטי-פיו: **6** זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: **7** הוא יהוה אלהינו בכל-הארץ משפטיו: **8** זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור: **9** אשר כרת את-אברהם ושבעתו לישחק: **10** ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: **11** לאמר לך אתן את-ארץ-כנען

חבל נחלתכם: **12** בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה: **13** ויתהלכו מגוי אל-גוי מממלכה אל-עם אחר: **14** לא-הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים: **15** אל-תגעו במשיחי ולנביאי אל-תרעו: **16** ויקרא רעב על-הארץ כל-מטה-לחם שבר: **17** שלח לפנים איש לעבד נמכר יוסף: **18** ענו בכבל **[רגליו]** **[רגליו]** ברזל באה נפשו: **19** עד-עת בא-דברו אמרת יהוה צרפתהו: **20** שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו: **21** שמו אדון לביתו ומשל בכל-קנינו: **22** לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם: **23** ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ-חם: **24** ויפר את-עמו מאד ויעצמהו מצריו: **25** הפך לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו: **26** שלח משה עבדו אהרן אשר בחר-בו: **27** שמו-בם דברי אתותיו ומפתים בארץ חם: **28** שלח חשך ויחשך ולא-אמרו את-**[דבריו]** **[דבריו]**: **29** הפך את-מימיהם לדם וימת את-דגתם: **30** שרץ ארצם צפרדעים בחדרי מלכיהם: **31** אמר ויבא ערב כנים בכל-גבולם: **32** נתן גשמיהם ברד אש להבות בארצם: **33** ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם: **34** אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר: **35** ויאכל כל-עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם: **36** ויך כל-בכור בארצם ראשית לכל-אונם: **37** ויוציאם בכסף וזהב ואין בשבטיו כושל: **38** שמח מצרים בצאתם כי-נפל פחדם עליהם: **39** פרש ענן למסך ואש להאיר לילה: **40** שאל ויבא שלו ולחם שמים ישיעם: **41** פתח צור ויזובו מים הלכו בציות נהר: **42** כי-זכר את-דבר קדשו את-אברהם עבדו: **43** ויוצא עמו בששון ברנה את-בחיריו: **44** ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים יירשו: **45** בעבור ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו הללויה: **[Psa 106]** הללויה הודו ליהוה כי-טוב כי לעולם חסדו: **2** מי ימלא גבורות יהוה ישמיע כל-תהלתו: **3** אשרי שמרי משפט עשה צדקה בכל-עת: **4** זכרני יהוה ברצון עמך פקדני בישועתך: **5** לראות בטובת בחיריך לשמח בשמחת גויך להתהלל עם-נחלתך: **6** חטאנו עם-אבותינו העוינו הרשענו: **7** אבותינו במצרים לא-השכילו נפלאותיך לא זכרו את-דבר חסדיך וימרו עלי-ים בימ-סוף: **8** ויושיעם למען שמו להודיע את-גבורתו: **9** ויגער בימ-סוף ויחרב ויוליכם בתהמות כמדבר: **10** ויושיעם מיד שונא ויגאלם מיד אויב: **11** ויכסו-מים צריהם אחד מהם לא נותר: **12** ויאמינו בדבריו ישירו תהלתו: **13** מהרו שכחו מעשיו לא-חכו לעצתו: **14** ויתאוו תאוה במדבר וינסו-אל בשימון: **15** ויתן להם שאלתם וישלח רוזן בנפשם: **16** ויקנאו למשה במחנה לאהרן קדוש יהוה: **17** תפתח-ארץ ותבלע דתן ותכס על-עדת אבירם: **18** ותבער-אש בערתם להבה תלהט רשעים: **19** יעשו-עגל בחרב וישתחוו למסכה: **20** וימירו את-כבודם בתבנית שור אכל עשב: **21** שכחו אל מושיעם עשה גדלות במצרים: **22** נפלאות בארץ חם נוראות על-ים-סוף: **23** ויאמר להשמורם לולי משה בחירו עמד בפניו להשיב חמתו מהשחית: **24** וימאסו בארץ חמדה לא-האמינו לדברו: **25** וירגנו באהליהם לא שמעו בקול יהוה: **26** וישא ידו להם להפיל אותם במדבר: **27** ולהפיל זרעם בגוים ולזרותם בארצות: **28** ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים: **29** ויכעסו במעלליהם ותפרץ-בם מגפה: **30** ויעמד פינחס ויפלל ותעצר המגפה: **31** ותחשב לו לצדקה לדר ודר עד-עולם: **32** ויקצפו על-מי מריבה וירע למשה בעבורם: **33** כי-המרו את-רוחו ויבטא בשפתיו: **34** לא-השמידו את-העמים אשר אמר יהוה להם: **35** ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם: **36** ויעבדו את-עצביהם ויהיו להם למוקש: **37** ויזבחו את-בניהם ואת-בנותיהם לשדים: **38** וישפכו דם נקי דם-בניהם ובנותיהם אשר זכחו לעצבי

כנען ותחנף הארץ בדמים: ³⁹ ויטמאו במעשיהם ויזנו במעלליהם: ⁴⁰ ויחר-אף יהוה בעמו ויתעב את-נחלתו: ⁴¹ ויתנם ביד-גוים וימשלו בהם שנאיהם: ⁴² וילחצום אויביהם ויכנעו תחת ידם: ⁴³ פעמים רבות יצילם והמה ימרו בעצתם וימכו בעונם: ⁴⁴ וירא בצר להם בשמעו את-זנתם: ⁴⁵ ויזכר להם בריתו וינחם כרב **חסדו** **חסדיו**: ⁴⁶ ויתן אותם לרחמים לפני כל-שוביהם: ⁴⁷ הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן-הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: ⁴⁸ ברוך-יהוה אלהי ישראל מן-העולם ועד העולם ואמר כל-העם אמן הללויה: **Psa 107** הדו ליהוה כי-טוב כי לעולם חסדו: ² יאמרו נאולי יהוה אשר גאלם מיד-צר: ³ ומארצות קבצם ממזרח וממערב מצפון ומים: ⁴ תעו במדבר בשימון דרך עיר מושב לא מצאו: ⁵ רעבים גם-צמאים נפשם בהם תתעטף: ⁶ ויצעקו אל-יהוה בצר להם ממצוקותיהם יצילם: ⁷ וידיכם בדרך ישרה ללכת אל-עיר מושב: ⁸ יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: ⁹ כי-השביע נפש שקקה ונפש רעבה מלא-טוב: ¹⁰ ישבי חשך וצלמות אסירי עני וברזל: ¹¹ כיהמרו אמריאל ועצת עליון נאצו: ¹² ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עזר: ¹³ ויצעקו אל-יהוה בצר להם ממצוקותיהם וישיעם: ¹⁴ ויצאים מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק: ¹⁵ יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: ¹⁶ כי-שבר דלתות נחשת ובריחי ברזל גדע: ¹⁷ אולים מדרך פשעם ומוענותיהם יתענו: ¹⁸ כל-אכל תתעב נפשם ויגיעו עד-שערי מות: ¹⁹ ויצעקו אל-יהוה בצר להם ממצוקותיהם וישיעם: ²⁰ ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם: נ ²¹ יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: נ ²² ויזבחו זבחי תודה ויספרו מעשיו ברנה: נ ²³ יורדי הים באניות עשי מלאכה במים רבים: נ ²⁴ המה ראו מעשי יהוה ונפלאותיו במצולה: נ ²⁵ ויאמר רוח סערה ותרומם גליו: נ ²⁶ יעלו שמים ירדו תהומות נפשם ברעה תתמוגג: ²⁷ יחוגו וינעו כשכור וכל-חכמתם תתבלע: ²⁸ ויצעקו אל-יהוה בצר להם וממצוקותיהם יוציאים: ²⁹ יקם סערה לדממה ויחשו גליהם: ³⁰ וישמחו כי-ישתקו וינחם אל-מחוזי חפצם: ³¹ יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: ³² וירממוהו בקהל-עם ובמושב זקנים יהללוהו: ³³ ישם נהרות למדבר ומצאי מים לצמאון: ³⁴ ארץ פרי למלחה מרעת ישבי בה: ³⁵ ישם מדבר לאגם-מים וארץ ציה למצאי מים: ³⁶ ויושב שם רעבים ויכונונו עיר מושב: ³⁷ ויזרעו שדות ויטעו כרמים ויעשו פרי תבואה: ³⁸ ויברכם וירבו מאד ובהמתם לא ימעט: ³⁹ וימעטו וישחו מעצר רעה ויגון: נ ⁴⁰ שפך בוז על-נדיבים ויתעם בתהו לא-דרך: ⁴¹ וישגב אביון מעוני וישם כצאן משפחות: ⁴² יראו ישרים וישמחו וכל-עולה קפצה פיה: ⁴³ מי-חכם וישמר-אלה ויתבוננו חסדי יהוה: **Psa 108** שיר מזמור לדוד: ² נכון לבי אלהים אשירה ואזמרה אף-כבודי: ³ עורה הנבל וכנור אעירה שחר: ⁴ אורך בעמים יהוה ואזמרך בל-אמים: ⁵ כי-גדול מעל-שמים חסדך ועד-שחקים אמתך: ⁶ רומה על-שמים אלהים ועל כל-הארץ כבודך: ⁷ למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני: ⁸ אלהים דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכם ועמק סכות אמרד: ⁹ לי גלעד לי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי: ¹⁰ מואב סיר רחצי על-אדום אשליך נעלי עלי-פלשת אתרועע: ¹¹ מי יבלני עיר מבצר מי נחני עד-אדום: ¹² הלא-אלהים זנחנתו ולא-חצא אלהים בצבאתינו: ¹³ הבה-לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם: ¹⁴ באלהים נעשה-חיל והוא יבוס צרינו: **Psa 109** למנצח לדוד מזמור אלהי תהלתי אל-תחרש: ² כי פי רשע ופי-מרמה עלי פתחו דברו אתי לשון שקר:

3 ודברי שנאה סבבוני וילחמוני חנם: 4 תחת־אהבתי ישטנוני ואני תפלה: 5 וישומו עלי רעה תחת טובה ושנאה תחת אהבתי: 6 הפקד עליו רשע ושטן יעמד עלימינו: 7 בהשפטו יצא רשע ותפלתו תהיה לחטאה: 8 יהיומינו מעטים פקדתו יקח אחר: 9 יהיו־בנינו יתומים ואשתו אלמנה: 10 ונוע ינועו בניו ושאלו ודרשו מחרבותיהם: 11 ינקש נושה לכל־אשר־לו ויבזו זרים יגיעו: 12 אליה־ילו משך חסד ואליהי חונן ליתומיו: 13 יהי־אחריתו להכרית בדור אחר ימח שמם: 14 יזכר עון אבתיו אליהוה וחטאת אמו אל־תמח: 15 יהיו נגדיהוה תמיד ויכרת מארץ זכרם: 16 יען אשר לא זכר עשות חסד וירדף איש־עני ואביון ונכאה לבב למותת: 17 ויאהב קללה ותבואהו ולא־חפץ בברכה ותרחק ממנו: 18 וילבש קללה כמדו ותבא כמים בקרבו וכשמן בעצמותיו: 19 תה־ילו כבגד יעטה ולמוזח תמיד יחגרה: 20 זאת פעלת שטני מאת יהוה והדברים רע על־נפשי: 21 ואתה יהוה אדני עשה־אתי למען שמך כ־שוב חסדך הצילני: 22 כ־עני ואביון אנכי ולבי חלל בקרבי: 23 כצ־ל־כנשותו נהלכתי ננערתי כארבה: 24 ברכי כשלו מצום ובשרי כחש משמן: 25 ואני הייתי חרפה להם יראוני יגיעון ראשם: 26 עורני יהוה אלהי הושיעני כחסדך: 27 וידעו כ־יידך זאת אתה יהוה עשית: 28 יקל־והמה ואתה תברך קמו ויבשו ועבדך ישמח: 29 ילבשו שוטני כלמה ויעטו כמעיל בשתם: 30 אודה יהוה מאד בפי ובתוך רבים אהללנו: 31 כ־יעמד לימין אביון להושיע משפטי נפשו: **Psa 110** לדוד מזמור נאם יהוה לאדני שב לימיני עד־אשית איביך הדם לרגליך: 2 מטה־עוזך ישלח יהוה מציון רדה בקרב איביך: 3 עמך נדבת ביום חילך בהדרי־קדש מרחם משחר לך של ילדתיך: 4 נשבע יהוה ולא ינחם אתה־כתן לעולם על־דברתי מלכ־צדק: 5 אדני על־ימינך מחץ ביום־אפו מלכים: 6 ידין בגוים מלא גויות מחץ ראש על־ארץ רבה: 7 מנחל בדרך ישתה על־כן ירים ראש: **Psa 111** הללו יה אודה יהוה בכל־לבב בסוד ישירים ועדה: 2 גדלים מעשי יהוה דרושים לכל־חפציהם: 3 הוד־והדר פעלו וצדקתו עמדת לעד: 4 זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום יהוה: 5 טרף נתן ליראיו יזכר לעולם בריתו: 6 כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים: 7 מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים כל־פקודיו: 8 סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישר: 9 פדות שלח לעמו צוה־לעולם בריתו קדוש ונורא שמו: 10 ראשית חכמה יראת יהוה שכל טוב לכל־עשיהם תהלתו עמדת לעד: **Psa 112** הללו יה אשר־י־איש ירא את־יהוה במצותיו חפץ מאד: 2 גבור בארץ יהיה זרעו דור ישירים יברך: 3 הון־ועשר בביתו וצדקתו עמדת לעד: 4 זרח בחשך אור לישרים חנון ורחום וצדיק: 5 טוב־איש חונן ומלוא יכלכל דבריו במשפט: 6 כ־ילעולם לא־ימוט לזכר עולם יהיה צדיק: 7 משמועה רעה לא יירא נכון לבו בטח ביהוה: 8 סמוך לבו לא יירא עד אשר־יראה בצריו: 9 פזר נתן לאביונים צדקתו עמדת לעד קרנו תרום בכבוד: 10 רשע יראה וכעס שניו יחרק ונמס תאות רשעים תאבד: **Psa 113** הללו יה הללו עבדי יהוה הללו את־שם יהוה: 2 יהי שם יהוה מברך מעתה ועד־עולם: 3 ממזרח־שמש עד־מבואו מהלל שם יהוה: 4 רם על־כל־גוים יהוה על השמים כבודו: 5 מי כיהוה אלהינו המגביהי לשבת: 6 המשפילי לראות בשמים ובארץ: 7 מקימי מעפר דל מאשפת ירים אביון: 8 להושיבי ע־נדיבים עם נדיבי עמו: 9 מושיבי עקרת הבית א־ס־בנים שמחה הללו־יהי: **Psa 114** בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז: 2 היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו: 3 הים

ראה וינס הירדן יסב לאחור: **4** ההרים רקדו כאילים גבעות כבני-צאן: **5** מהלך הים כי תנוס הירדן תסב לאחור: **6** ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני-צאן: **7** מלפני ארון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב: **8** ההפכי הצור אגם-מים חלמיש למעינור-מים: **Psa 115** לא לנו יהוה לא לנו כיל-שמך תן כבוד על-חסדך על-אמתך: **2** למה יאמרו הגוים איה-נא אלהיהם: **3** ואלהינו בשמים כל אשר-חפץ עשה: **4** עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם: **5** פה-להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו: **6** אזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא יריחון: **7** ידיהם ולא ימישון רגליהם ולא יהלכו לאיהגו בגרונם: **8** כמוהם יהיו עשיהם כל אשר-בטח בהם: **9** ישראל בטח ביהוה עזרם ומגנם הוא: **10** בית אהרן בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא: **11** יראי יהוה בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא: **12** יהוה זכרנו יברך יברך את-בית ישראל יברך את-בית אהרן: **13** יברך יראי יהוה הקטנים עם-הגדלים: **14** יסף יהוה עליכם עליכם ועל-בניכם: **15** ברוכים אתם ליהוה עשה שמים וארץ: **16** השמים שמים ליהוה והארץ נתן לבני-אדם: **17** לא המתים יהללויה ולא כל-ירידי דומה: **18** ואנחנו נברך יה מעתה ועד-עולם הללויה: **Psa 116** אהבתי כיל-ישמע יהוה את-קולי תחנוני: **2** כיהטה אזנו לי ובימי אקרא: **3** אפפוני חבלי-מוות ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא: **4** ובשם-יהוה אקרא אנה יהוה מלטה נפשי: **5** חנון יהוה וצדיק ואלהינו מרחם: **6** שמר פתאים יהוה דלותי ולי יהושיע: **7** שובי נפשי למנוחכי כיהוה נמל עליכי: **8** כי חלצת נפשי ממות את-עיני מן-דמעה את-רגלי מדחי: **9** אתהלך לפני יהוה בארצות החיים: **10** האמתני כי אדבר אני עינתי מאד: **11** אני אמרתי בחפזי כל-האדם כזב: **12** מה-אשיב ליהוה כל-תגמולוהי עלי: **13** כוסי-שועות אשא ובשם יהוה אקרא: **14** נדרי ליהוה אשלם נגדה-נא לכל-עמו: **15** יקר בעיני יהוה המותה לחסידיו: **16** אנה יהוה כיל-אני עבדך אני-עבדך בן-אמתך פתחת למוסרי: **17** לך-אזבח זבח תודה ובשם יהוה אקרא: **18** נדרי ליהוה אשלם נגדה-נא לכל-עמו: **19** בחצרות בית יהוה בתוככי ירושלם הללויה: **Psa 117** הללו את-יהוה כל-גוים שבחוהו כל-האמים: **2** כי גבר עלינו חסדו ואמת-יהוה לעולם הללויה: **Psa 118** הודו ליהוה כיל-שוב כי לעולם חסדו: **2** יאמר-נא ישראל כי לעולם חסדו: **3** יאמר-נא בית-אהרן כי לעולם חסדו: **4** יאמר-נא יראי יהוה כי לעולם חסדו: **5** מן-המצר קראתי יה ענני במרחב יה: **6** יהוה לי לא אירא מה-יעשה לי אדם: **7** יהוה לי בעזרי ואני אראה בשנאי: **8** טוב לחסות ביהוה מבטח באדם: **9** טוב לחסות ביהוה מבטח בנדיבים: **10** כל-גוים סבבוני בשם יהוה כי אמילם: **11** סבוני גם-סבבוני בשם יהוה כי אמילם: **12** סבוני כדבורים דעכו כאש קוצים בשם יהוה כי אמילם: **13** דחה דחיתני לנפל ויהוה עזרני: **14** עזי וזמרת יה ויהי-לי לישועה: **15** קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יהוה עשה חיל: **16** ימין יהוה רוממה ימין יהוה עשה חיל: **17** לא אמות כיל-אחיה ואספר מעשי יה: **18** יסר יסרני יה ולמות לא נתנני: **19** פתח-ולי שער-צדק אבא-בם אודה יה: **20** זה-השער ליהוה צדיקים יבאו בו: **21** אודך כי עניתני ותהי-לי לישועה: **22** אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה: **23** מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו: **24** זה-היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו: **25** אנא יהוה הושיעה נא אנא יהוה הצליחה נא: **26** ברוך הבא בשם יהוה ברכונכם מבית יהוה: **27** אל יהוה ויאר לנו אסרו-חג בעבתים עד-קרנות המזבח: **28** אלי אתה ואודך אלהי ארוממך: **29** הודו ליהוה כיל-שוב כי לעולם

חסדו: **Psa 119** אשרי תמימי־דרך ההלכים בתורת יהוה: **2** אשרי נצרי עדתיו בכל־לב ודרשוהו: **3** אף לא־פעלו עולה בדרכיו הלכו: **4** אתה צייתה פקדיך לשמר מאד: **5** אחלי יכנו דרכי לשמר חקיך: **6** אז לא־אבוש בהביטי אל־כל־מצותיך: **7** אודך בישר לבב בלמדי משפטי צדקך: **8** את־חקיך אשמר אל־תעזבני עד־מאד: **9** במה יזכה־נער את־ארחו לשמר כדברך: **10** בכל־לבי דרשתיך אל־תשגני ממצותיך: **11** בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא־לך: **12** ברוך אתה יהוה למדני חקיך: **13** בשפתי ספרתי כל משפטי־פיך: **14** בדרך עדותיך ששתי כעל כל־הוין: **15** בפקדיך אשיחה ואביטה ארחתך: **16** בחקתיך אשתעשע לא אשכח דברך: **17** גמל על־עבדך אחיה ואשמרה דברך: **18** גל־עיני ואביטה נפלאות מתורתך: **19** גר אנכי בארץ אל־חסתר ממני מצותיך: **20** גרסה נפשי לתאבה אל־משפטך בכל־עת: **21** גערת זדים ארורים השנים ממצותיך: **22** גל מעלי חרפה ובוז כי עדותיך נצרתני: **23** גם ישבו שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקיך: **24** גם־עדתיך שעשעי אנשי עצתי: **25** דבקה לעפר נפשי חניי כדברך: **26** דרכי ספרתי ותענני למדני חקיך: **27** דרך־פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך: **28** דלפה נפשי מתונה קימני כדברך: **29** דרך־שקר הסר ממני ותורתך חנני: **30** דרך־אמונה בחרתי משפטך שויתי: **31** דבקתי בעדותיך יהוה אל־תבישני: **32** דרך־מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי: **33** הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב: **34** הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל־לב: **35** הדריכני בנתיב מצותיך כי־בו הפצתי: **36** הט־לבי אל־עדותיך ואל אל־בצע: **37** העבר עיני מראות שוא בדרכך חניי: **38** הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך: **39** העבר חרפתי אשר יגרתני כי משפטך טובים: **40** הנה תאבתי לפקדיך בצדקתך חניי: **41** ויבאני חסדך יהוה תשועתך כאמרתך: **42** ואענה חרפי דבר כי־בטחתי בדברך: **43** ואל־תצל מפי דבר־אמת עד־מאד כי למשפטך יחלתי: **44** ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד: **45** ואתה־לכה ברחבה כי פקדיך דרשתי: **46** ואדברה בעדתיך נגד מלכים ולא אבוש: **47** ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי: **48** ואשא־כפי אל־מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך: **49** זכר־דבר לעבדך על אשר יחלתני: **50** זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני: **51** זדים הליצני עד־מאד מתורתך לא נשיתי: **52** זכרתי משפטך מעולם יהוה ואתנחם: **53** זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך: **54** זמרות היו־לי חקיך בבית מגורי: **55** זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך: **56** זאת היתה־לי כי פקדיך נצרתני: **57** חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך: **58** חליתי פניך בכל־לב חנני כאמרתך: **59** חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל־עדתיך: **60** חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך: **61** חבלי רשעים עודני תורתך לא שכחתי: **62** הצות־לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך: **63** חבר אני לכל־אשר יראוך ולשמרי פקודיך: **64** חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני: **65** טוב עשית עם־עבדך יהוה כדברך: **66** טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי: **67** טרם אענה אני שגג ועתה אמרתך שמרתני: **68** טוב־אתה ומטיב למדני חקיך: **69** טפלו עלי שקר זדים אני בכל־לב אצר פקודיך: **70** טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי: **71** טוב־לי כי־עניתי למען אלמד חקיך: **72** טוב־לי תורת־פיך מאלפי זהב וכסף: **73** ידיך עשוני ויכו־נוני הבינני ואלמדה מצותיך: **74** יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי: **75** ידעתי יהוה כי־צדק משפטך ואמונה עניתני: **76** יהי־נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך: **77** יבאוני רחמיך ואחיה כי־תורתך שעשעי: **78** יבשו זדים

כִּישְׁקַר עֲתוּנִי אֲנִי אֵשִׁיחַ בַּפְּקוּדִיךָ: 79 יֵשׁוּבוּ לִי יֵרֵאִיךָ **[וידעו]** **[וידעו]** עֲדַתִּיךָ: 80
 יִהְיֶה-לְבִי תָמִים בַּחֲקִיךָ לְמַעַן לֹא אֲבוֹשׁ: 81 כִּלְתָה לְתוֹשׁוּעַתְךָ נַפְשִׁי לְדַבְרֶיךָ יַחְלָתִי: 82
 כֻּלּוֹ עֵינִי לְאִמְרַתְךָ לְאֹמֵר מִתִּי תִנְחַמְנִי: 83 כִּי־הֵייתִי כְּנֹאד בְּקִישׁוֹר חֲקִיךָ לֹא
 שְׁכַחְתִּי: 84 כִּמְהָ יִמְיַעֲבֹדְךָ מִתִּי תַעֲשֶׂה בְרַדְפִי מִשְׁפָּט: 85 כְּרוּלִי זֵדִים שִׁיחֹת אֲשֶׁר
 לֹא כְתוּרְתְךָ: 86 כֹּל־מִצְוֹתֶיךָ אֲמוֹנָה שְׁקַר רַדְפוּנִי עֲזַרְנִי: 87 כִּמְעַט כְּלוּנִי בְּאֶרֶץ וְאֲנִי
 לֹא־עֹזְבֹתִי פְּקוּדֶיךָ: 88 כַּחֲסוּךְ חִינִי וְאֲשִׁמְרָה עֲדוֹת פִּיךָ: 89 לְעוֹלָם יִהְיֶה דְבַרְךָ נֶצֶב
 בְּשָׁמַיִם: 90 לְדֹר וּדְרֹר אֲמוֹנַתְךָ כּוֹנֵנֶת אֶרֶץ וְתַעֲמֹד: 91 לְמִשְׁפָּטֶיךָ עֲמָדוֹ הַיּוֹם כִּי הַכֹּל
 עֲבַדֶּיךָ: 92 לֹלֵי תוֹרַתְךָ שַׁעֲשֻׁעִי אֲזִי אֲבַדְתִּי בַעֲנִי: 93 לְעוֹלָם לֹא־אֲשַׁכַּח פְּקוּדֶיךָ כִּי
 בָּם חִייתִנִּי: 94 לֶךְ־אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פְּקוּדֶיךָ דִרְשִׁיתִי: 95 לִי קוֹו רַשְׁעִים לְאֲבַדְנִי עֲדַתִּיךָ
 אֲתַבּוֹנֶנּוּ: 96 לְכֹל תִּכְלָה רֵאִיתִי קֶץ רַחֲבָה מִצּוֹתְךָ מֵאֵד: 97 מִה־אֶהְבֵּתִי תוֹרַתְךָ
 כֹּל־הַיּוֹם הִיא שִׁיחִתִּי: 98 מֵאִיבֵי תַחֲכַמְנִי מִצּוֹתְךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא־לִי: 99 מִכֹּל־מַלְמָדֵי
 הַשְּׁכַלְתִּי כִּי עֲדוּתֶיךָ שִׁיחָה לִּי: 100 מִזְקֵנִים אֲתַבּוֹנֶנּוּ כִּי פְּקוּדֶיךָ נִצְרַתִּי: 101 מִכֹּל־אֶרֶחַ
 רַע כִּלְאֲתִי רִגְלִי לְמַעַן אֲשִׁמְרֶךָ דְבַרְךָ: 102 מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא־סִרְתִּי כִּי־אֲתָה הוֹרַתְנִי: 103
 מִה־נִּמְלְצוֹ לַחֲכִי אֲמַרְתְּךָ מִדְּבַשׁ לִפִּי: 104 מִפְּקוּדֶיךָ אֲתַבּוֹנֶנּוּ עַל־כֵּן שִׁנְאֲתִי כֹל־אֶרֶחַ
 שְׁקַר: 105 נִרְלֶרְגְלִי דְבַרְךָ וְאוֹר לְנִתִּיבְתִי: 106 נִשְׁבַּעְתִּי וְאֶקְיָמָה לְשִׁמְרֵי מִשְׁפָּטִי צְדָקְךָ:
 107 נִעֲנִיתִי עַד־מֵאֹד יִהְיֶה חִינִי כַּדְבַרְךָ: 108 נִדְבוֹת פִּי רִצְהֵנָּא יִהְיֶה וּמִשְׁפָּטֶיךָ
 לְמַדְנִי: 109 נַפְשִׁי בְּכַפִּי תָמִיד וְתוֹרַתְךָ לֹא שְׁכַחְתִּי: 110 נִתְּנוּ רַשְׁעִים פֶּחַ לִי וּמִפְּקוּדֶיךָ
 לֹא תַעֲתִי: 111 נַחֲלָתִי עֲדוּתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי־שָׁשׁוֹן לְבִי הֵמָּה: 112 נִשְׁתִּי לְבִי לַעֲשׂוֹת
 חֲקִיךָ לְעוֹלָם עֵקֶב: 113 סַעֲפִים שִׁנְאֲתִי וְתוֹרַתְךָ אֶהְבֵּתִי: 114 סִתְרִי וּמִגִּנִּי אֲתָה לְדַבְרֶיךָ
 יַחְלָתִי: 115 סוֹרוּ־מִמֶּנִּי מוֹרְעִים וְאַצְרָה מִצּוֹת אֱלֹהֵי: 116 סִמְכַנִּי כְּאִמְרַתְךָ וְאַחִיָּה
 וְאַל־תִּבְשֵׁנִי מִשְׁבְּרִי: 117 סַעֲדִנִי וְאוֹשַׁעְהָ וְאוֹשַׁעְהָ בַּחֲקִיךָ תָּמִיד: 118 סִלִּית כֹּל־שׁוֹגִים
 מִחֲקִיךָ כִּישְׁקַר תִּרְמִיתֶם: 119 סִנִּים הַשְּׁבַת כֹּל־רַשְׁעֵי־אֶרֶץ לְכֵן אֶהְבֵּתִי עֲדַתִּיךָ: 120
 סוֹמֵר מִפְּחַדְךָ בְּשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יִרְאֵתִי: 121 עֲשִׂיתִי מִשְׁפָּט וְצִדֵּק בַל־תִּנְחַנִּי לַעֲשֻׁקִי:
 122 עֵרֵב עֲבַדְךָ לְטוֹב אֲלִיעֶשְׁקֵנִי זֵדִים: 123 עֵינִי כֻּלּוֹ לִישׁוּעַתְךָ וְלִאֲמַרְתָּ צְדָקְךָ: 124
 עֲשֶׂה עִם־עַבְדְּךָ כַּחֲסוּךְ וְחֲקִיךָ לְמַדְנִי: 125 עַבְדְּךָ־אֲנִי הַבִּינִי וְאֲדַעְהָ עֲדַתִּיךָ: 126 עַת
 לַעֲשׂוֹת לִיהוּהָ הִפְרוּ תוֹרַתְךָ: 127 עַל־כֵּן אֶהְבֵּתִי מִצּוֹתֶיךָ מִזֶּהֶב וּמִפֶּזֶז: 128 עַל־כֵּן
 כֹּל־פְּקוּדֵי כֹל יִשְׂרָאֵל כֹּל־אֶרֶחַ שְׁקַר שִׁנְאֲתִי: 129 פְּלֹאוֹת עֲדוּתֶיךָ עַל־כֵּן נִצְרַתֶם נַפְשֵׁי:
 130 פִּתַח דְּבַרְיֶיךָ יֵאִיר מִבֵּין פְּתִיִים: 131 פִּי־פַעֲרַתִּי וְאוֹשַׁפְּהָ כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יֹאבְתִי: 132
 פְּנֵה־אֵלַי וְחֲנִנִי כִּמִּשְׁפָּט לְאֶהְבֵּי שִׁמְךָ: 133 פַּעְמֵי הַכֵּן בְּאִמְרַתְךָ וְאַל־תִּשְׁלַט־בִּי
 כֹּל־אוֹן: 134 פְּדִנִי מִעַשְׂק אָדָם וְאֲשִׁמְרָה פְּקוּדֶיךָ: 135 פִּנִיךְ הָאָרֶץ בַּעֲבַדְךָ וּלְמַדְנִי
 אֲתַחֲקֶיךָ: 136 פְּלַגֵּי־מַיִם יִרְדּוּ עֵינִי עַל לֹא־שִׁמְרוּ תוֹרַתְךָ: 137 צְדִיק אֲתָה יִהְיֶה וְיִשֶׁר
 מִשְׁפָּטֶיךָ: 138 צִוִּית צְדָק עֲדַתֶיךָ וְאֲמוֹנָה מֵאֵד: 139 צִמְתַּנִּי קִנְאֲתִי כִּישְׁכַחוּ דְּבַרְיֶיךָ
 צְרִי: 140 צְרוּפָה אֲמַרְתְּךָ מֵאֵד וְעַבְדְּךָ אֶהְבֵּה: 141 צַעִיר אֲנִכִּי וְנִבְזָה פְּקִדֶיךָ לֹא
 שְׁכַחְתִּי: 142 צְדָקְתְךָ צְדָק לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ אֲמַת: 143 צְרוּמִצּוֹק מִצְאוּנִי מִצּוֹתֶיךָ
 שַׁעֲשֻׁעִי: 144 צְדָק עֲדוּתֶיךָ לְעוֹלָם הַבִּינִי וְאַחִיָּה: 145 קִרְאֲתִי בְּכֹל־לֵב עֲנִנִי יִהְיֶה
 חֲקִיךָ אֲצִרָה: 146 קִרְאֲתֶיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאֲשִׁמְרָה עֲדַתֶיךָ: 147 קִדְמָתִי בְּנִשְׁף וְאוֹשַׁעְהָ
[לְדַבְרֶיךָ] **[לְדַבְרֶיךָ]** יַחְלָתִי: 148 קִדְמוּ עֵינִי אֲשִׁמְרוֹת לְשִׁיחַ בְּאִמְרַתְךָ: 149 קוּלִי
 שִׁמְעָה כַּחֲסוּךְ יִהְיֶה כִּמִּשְׁפָּטֶיךָ חִינִי: 150 קִרְבוּ רַדְפֵי זִמָּה מִתּוֹרַתְךָ רַחֲקוּ: 151 קְרוֹב
 אֲתָה יִהְיֶה וְכֹל־מִצְוֹתֶיךָ אֲמַת: 152 קִדְּם יַדְעָתִי מִעֲדַתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יִסְדַּתֶם: 153
 רֵאֵה־עֵינִי וְחַלְצֵנִי כִּי־תוֹרַתְךָ לֹא שְׁכַחְתִּי: 154 רִיבָה רִיבִי וְנִגְלַנִּי לְאִמְרַתְךָ חִינִי: 155

רחוק מרשעים ישועה כִּי־חִקֵּךְ לֹא דרשו: **156** רחמיך רבים יהוה כמשפטיך חני: **157** רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נשיתי: **158** ראיתי בגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו: **159** ראה כִּי־פְקֻדֵיךְ אהבתי יהוה כחסדך חני: **160** ראש־דברך אמת ולעולם כל־משפט צדקך: **161** שרים רדפוני חנם **[ומדברייך]** **[ומדברייך]** פחד לבי: **162** שש אנכי על־אמרתך כמוצא שלל רב: **163** שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי: **164** שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך: **165** שלום רב לאהבי תורתך ואיך־למו מכשול: **166** שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי: **167** שמרה נפשי עדתיך ואהבם מאד: **168** שמרתי פקודיך ועדתיך כי כל־דרכי נגדך: **169** תקרב רנתי לפניך יהוה כדברך הבינני: **170** תבוא תחנתי לפניך כאמרתך הצילני: **171** תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך: **172** תען לשוני אמרתך כי כל־מצותיך צדק: **173** תהי־יִדְךָ לעזרני כי פקודיך בחרתי: **174** תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשעי: **175** תחינפשי ותהללך ומשפטך יעזרני: **176** תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי: **Psa 120** שיר המעלות אליהוה בצרתה לי קראתי ויענני: **2** יהוה הצילה נפשי משפת־שקר מלשון רמיה: **3** מה־יתן לך ומה־יסיף לך לשון רמיה: **4** חצי גבור שנונים עם גחלי רתמים: **5** אויח־לי כי־גרתי משך שכנתי עם־אהלי קדר: **6** רבת שכנה־לה נפשי עם שונא שלום: **7** אני־שלום וכי אדבר המה למלחמה: **Psa 121** שיר למעלות אשא עיני אל־ההרים מאין יבא עזרי: **2** עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ: **3** אל־יתן למוט רגלך אל־ינום שמרך: **4** הנה לא־ינום ולא ישן שומר ישראל: **5** יהוה שמרך יהוה צלך על־יד ימינך: **6** יומם השמש לא־יככה וירח בלילה: **7** יהוה ישמרך מכל־רע ישמר את־נפשך: **8** יהוה ישמר־צאתך ובואך מעתה ועד־עולם: **Psa 122** שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית יהוה נלך: **2** עמדות היו רגלינו בשעריך ירושלים: **3** ירושלים הבנויה כעיר שחברה־לה יחדו: **4** ששם עלו שבטים שבטי־יה עדות לישראל להדות לשם יהוה: **5** כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דויד: **6** שאלו שלום ירושלים ישליו אהביך: **7** יהי־שלום בחילך שלוח בארמנותיך: **8** למען אחי ורעי אדברה־נא שלום בך: **9** למען בית־יהוה אלהינו אבקשה טוב לך: **Psa 123** שיר המעלות אליך נשאתי את־עיני הישבי בשמים: **2** הנה כעיני עבדים אל־יד אדונייהם כעיני שפחה אל־יד גברתה כן עינינו אליהוה אלהינו עד שיחננו: **3** חננו יהוה חננו כִּירֵב שבענו בוז: **4** רבת שבעה־לה נפשנו הלעג השאננים הבוז לגאונים: **Psa 124** שיר המעלות לדוד לולי יהוה שהיה לנו יאמר־נא ישראל: **2** לולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם: **3** אזי חיים בלעונו בחרות אפם בנו: **4** אזי המים שטפנו נחלה עבר על־נפשנו: **5** אזי עבר על־נפשנו המים הזירונים: **6** ברוך יהוה שלא נתננו טרף לשניהם: **7** נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו: **8** עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ: **Psa 125** שיר המעלות הבטחים ביהוה כהר־ציון לא־ימוט לעולם ישב: **2** ירושלים הרים סביב לה ויהוה סביב לעמו מעתה ועד־עולם: **3** כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים למען לא־ישלחו הצדיקים בעולתה ידיהם: **4** הישיבה יהוה לטובים ולישרים בלבוחם: **5** והמטים עקלקלותם ויליכם יהוה את־פעלי האון שלום על־ישראל: **Psa 126** שיר המעלות בשוב יהוה את־שיבת ציון היינו כחלמים: **2** אז ימלא שחוק פינו ולשונונו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם־אלה: **3** הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים: **4** שובה יהוה את־**[שבוחנו]** **[שביתנו]**

כאפיקום בנגב: ⁵ הזרעים בדמעה ברנה יקצרו: ⁶ הלוך ילך ובכה נשא משך-הזרע באיבוא ברנה נשא אלמתיו: **Psa 127** שיר המעלות לשלמה אסיהוה לאיבנה בית שוא עמלו בוניו בו אסיהוה לאישמר-עיר שוא שקך שומר: ² שוא לכם משכימי קום מאחר-שבת אכלי לחם העצבים כן יתן לידידו שנא: ³ הנה נחלת יהוה בנים שכר פרי הבטן: ⁴ כחצים ביד-גבור כן בני הנעורים: ⁵ אשרי הגבר אשר מלא את-אשפתו מהם לאיבשו כיידברו את-אויבים בשער: **Psa 128** שיר המעלות אשרי כל-ירא יהוה ההלך בדרכיו: ² יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך: ³ אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך בניך כשתלי זיתים סביב לשלחנך: ⁴ הנה כי-כן יברך גבר ירא יהוה: ⁵ יברכך יהוה מציון וראה בטוב ירושלם כל ימי חיך: ⁶ וראה-בנים לבניך שלום עלישראל: **Psa 129** שיר המעלות רבת צררוני מנעורי יאמר-נא ישראל: ² רבת צררוני מנעורי גם לאיכלו לי: ³ על-גבי חרשו חרשים האריכו **(למענותם)** **(למענותם)**: ⁴ יהוה צדיק קצץ עבות רשעים: ⁵ יבשו ויסגו אחר כל שנאי ציון: ⁶ יהיו כחציר גנות שקדמת שלף יבש: ⁷ שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר: ⁸ ולא אמרו העברים ברכת-יהוה אליכם ברכנו אתכם בשם יהוה: **Psa 130** שיר המעלות ממעמקים קראתיך יהוה: ² אדני שמעה בקולי תהיינה אזניך קשבות לקול תחנוני: ³ אסעונות תשמר-יה אדני מי יעמד: ⁴ כי-עמך הסליחה למען תורא: ⁵ קייתי יהוה קותה נפשי ולדברו הוחלתי: ⁶ נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר: ⁷ יחל ישראל אליהוה כי-עסיהוה החסד והרבה עמו פדות: ⁸ והוא יפדה את-ישראל מכל עונותיו: **Psa 131** שיר המעלות לדוד יהוה לא-גבה לבי ולא-רמו עיני ולא-הלכתי בגדלות ובגדלות ומנפלאות ממני: ² אסלא שויתי ודוממתי נפשי כגמל עלי אמו כגמל עלי נפשי: ³ יחל ישראל אליהוה מעתה ועד-עולם: **Psa 132** שיר המעלות זכור-יהוה לדוד את כל-ענותו: ² אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב: ³ אסאבא באהל ביתי אסאעלה על-ערש יצועי: ⁴ אסאתן שנת לעיני לעפעפי תנומה: ⁵ עד-אמצא מקום ליהוה משכנות לאביר יעקב: ⁶ הנה-שמענוה באפרתה מצאנוה בשדייער: ⁷ נבואה למשכנותיו נשתחוה להדם רגליו: ⁸ קומה יהוה למנוחתך אתה וארון עוך: ⁹ כהניך ילבשו-צדק וחסידך ירננו: ¹⁰ בעבור דוד עבדך אל-תשב פני משיחך: ¹¹ נשבע-יהוה לדוד אמת לאישוב ממנה מפרי בטנך אשית לכסא-לך: ¹² אשישמרו בניך בריתי ועדתי זו אלמדם גם-בניהם עדיעד ישבו לכסא-לך: ¹³ כיבחר יהוה בציון אוה למושב לו: ¹⁴ זאת-מנוחתי עדיעד פה-אשב כי אותיה: ¹⁵ צידה ברך אברך אביוניה אשביע לחם: ¹⁶ וכהניה אלביש ישע וחסידיה רנן ירננו: ¹⁷ שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי: ¹⁸ אויבו אלביש בשת ועליו יציץ נרו: **Psa 133** שיר המעלות לדוד הנה מה-טוב ומה-נעים שבת אחים גסיהוד: ² כשמן הטוב על-הראש ירד על-הזקן זקן-אהרן שירד על-פי מדותיו: ³ כטל-חרמון שירד על-הררי ציון כי שם צוה יהוה את-הברכה חיים עד-העולם: **Psa 134** שיר המעלות הנה ברכו את-יהוה כל-עבדי יהוה העמדים בבית-יהוה בלילות: ² שאוידכם קדש וברכו את-יהוה: ³ יברכך יהוה מציון עשה שמים וארץ: **Psa 135** הללו יה הללו את-שם יהוה הללו עבדי יהוה: ² שעמדים בבית יהוה בחצרות בית אלהינו: ³ הללו-יה כי-טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים: ⁴ כי-יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו: ⁵ כי אני ידעתי כי-גדול יהוה ואדנינו מכל-אלהים: ⁶ כל אשר-חפץ יהוה עשה בשמים ובארץ בימים וכל-תהומות: ⁷

מעלה נשאים מקצה הארץ ברקום למטר עשה מוצא־רוח מאוצרותיו: **8** שהכה בכורי מצרים מאדם עד־בהמה: **9** שלח אתות ומפתים בתוככי מצרים בפרעה ובכל־עבדיו: **10** שהכה גוים רבים והרג מלכים עצומים: **11** לסיחון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען: **12** ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו: **13** יהוה שמך לעולם יהוה זכרך לדר־ודר: **14** כי־ידין יהוה עמו ועל־עבדיו יתנחם: **15** עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם: **16** פה־להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו: **17** אזנים להם ולא יאזינו אף אין־יִשְׁרֹדח בפיהם: **18** כמוהם יהיו עשיהם כל אשר־בטח בהם: **19** בית ישראל ברכו את־יהוה בית אהרן ברכו את־יהוה: **20** בית הלוי ברכו את־יהוה יראי יהוה ברכו את־יהוה: **21** ברוך יהוה מציון שכן ירושלם הללויה: **Psa 136** הודו ליהוה כי־שוב כי לעולם חסדו: **2** הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו: **3** הודו לאדני האדנים כי לעלם חסדו: **4** לעשה נפלאות גדלות לבדו כי לעולם חסדו: **5** לעשה השמים בתבונה כי לעולם חסדו: **6** לרקע הארץ על־המים כי לעולם חסדו: **7** לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו: **8** את־השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו: **9** את־הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו: **10** למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו: **11** ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו: **12** ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו: **13** לגזר ים־סוף לגזרים כי לעולם חסדו: **14** והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו: **15** ונער פרעה וחילו בים־סוף כי לעולם חסדו: **16** למוֹלֵךְ עמו במדבר כי לעולם חסדו: **17** למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו: **18** ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו: **19** לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו: **20** ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו: **21** ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו: **22** נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו: **23** שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו: **24** ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו: **25** נתן לחם לכל־בשר כי לעולם חסדו: **26** הודו לאל השמים כי לעולם חסדו: **Psa 137** על נהרות בבל שם ישבנו גם־בכינו בזכרנו את־ציון: **2** על־ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: **3** כי שם שאלונו שובינו דברי־שיר ותוללנו שמחה שירו לנו משיר ציון: **4** איך נשיר את־שיר־יהוה על אדמת נכר: **5** אם־אִשְׁכַּחךְ ירושלם תשכח ימיני: **6** תדבֶק־לשוני לחכי אם־לא אזכרכי אם־לא אעלה את־ירושלם על ראש שמחתי: **7** זכר יהוה לבני אדם את יום ירושלם האמרים ערו ערו עד היסוד בה: **8** בת־בבל השדודה אשרי שישל־לך את־גמולך שגמלת לנו: **9** אשרי שיאחו ונפץ את־עלליך אל־הסלע: **Psa 138** לדוד אודך בכל־לבי נגד אלהים אומרך: **2** אשתחווה אל־היכל קדשך ואודה את־שמך על־הסדך ועל־אמתך כי־הגדלת על־כל־שמך אמרתך: **3** ביום קראתי ותענני תרהבני בנפשי עז: **4** יודוך יהוה כל־מלכי־ארץ כי שמעו אמרי־פיך: **5** וישירו בדרכי יהוה כי גדול כבוד יהוה: **6** כי־רם יהוה ושפל יראה וגבה ממרחק יידע: **7** אם־אלך בקרב צרה תחיני על אף איבי תשלח ידך ותושיעני ימינך: **8** יהוה יגמר בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי ידיך אל־תרף: **Psa 139** למנצח לדוד מזמור יהוה חקרתני ותדע: **2** אתה ידעת שבתי וקומי בנתה לרעי מרחוק: **3** ארחי ורבעי זרית וכל־דרכי הסכנתה: **4** כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת כלה: **5** אחור וקדם צרתני ותשת עלי כפכה: **6** **[פלאיה]** **[פליאה]** דעת ממני נשגבה לא־אוכל לה: **7** אנה אלך מרוחק ואנה מפניך אברח: **8** אם־אִסַּק שמים שם אתה ואציעה שאול הנך: **9** אשא כנפי־שחר אשכנה באחרית ים: **10** גם־שם ידך

תנחני ותאחזני ימינך: **11** ואמר אך-חשך ישופני ולילה אור בעדני: **12** גם-חשך לא-יחשיך ממך ולילה כיום יאיר כחשיכה כאורה: **13** כי-אתה קנית כליתי תסכני בבטן אמי: **14** אורך על כי נוראות נפליתי נפלאים מעשיך ונפשי ידעת מאד: **15** לא-נכחד עצמי ממך אשר-עשיתי בסתר רקמתי בתחתיות ארץ: **16** גלמי ראו עיניך ועל-ספרך כלם יכתבו ימים יצרו **(ולא)** **[ולח]** אחד בהם: **17** ולי מה-יקרו רעיך אל מה עצמו ראשיהם: **18** אספרם מחול ירבון הקיצתי ועודי עמד: **19** אסתקטל אלוה רשע ואנשי דמים סורו מני: **20** אשר יאמרך למזמה נשא לשוא עריך: **21** הלא-משנאיך יהוה אשנא ובתקומיך אתקוטט: **22** תכלית שנהא שנאתים לאויבים היו לי: **23** חקרני אל ודע לבבי בחנני ודע שרעפי: **24** וראה אס-דרך-עצב בי ונחני בדרך עולם: **Psa 140** למנצח מזמור לדוד: **2** חלצני יהוה מאדם רע מאיש חמסים תנצרני: **3** אשר חשבו רעות בלב כל-יום יגורו מלחמות: **4** שננו לשונם כמו-נחש חמת עכשוב תחת שפתימו סלה: **5** שמרני יהוה מידי רשע מאיש חמסים תנצרני אשר חשבו לדחות פעמי: **6** שמנו-גאים פח לי וחבלים פרשו רשת ליד-מעגל מקשים שתולי סלה: **7** אמרתי ליהוה אלי אתה האזינה יהוה קול תחנוני: **8** יהוה אדני עז ישועתי סכתה לראשי ביום נשק: **9** אל-תתן יהוה מאויי רשע זממו אל-חפק ירומו סלה: **10** ראש מסבי עמל שפתימו **(יכסומו)** **[יכסמו]**: **11** **(ימוטו)** **[ימוטו]** עליהם גחלים באש יפלם במהרות בליקומו: **12** איש לשון בלי-כון בארץ איש-חמס רע יצורנו למדחפת: **13** **(ידעת)** **[ידעת]** כי-יעשה יהוה דין עני משפט אבינים: **14** אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את-פניך: **Psa 141** מזמור לדוד יהוה קראתיך חושה לי האזינה קולי בקראי-לך: **2** תכון תפלתי קשרת לפניך משאת כפי מנחת-ערב: **3** שיתה יהוה שמרה לפי נצרה על-דל שפתי: **4** אל-תש-לבי לדבר רע להתעולל עללות ברשע את-אישים פעלי-און ובל-אלחם במנעמיהם: **5** יהלמני-צדיק חסד ויוכיחני שמן ראש אליני ראשי כי-עוד ותפלתי ברעותיהם: **6** נשמטו בידי-סלע שפטיהם ושמעו אמרי כי נעמו: **7** כמו פלח ובקע בארץ נפזרו עצמינו לפי שאול: **8** כי אליך יהוה אדני עיני בכה חסיתי אל-תער נפשי: **9** שמרני מידי פח יקשו לי ומקשות פעלי און: **10** יפלו במכמרוי רשעים יחד אנכי עד-אעבור: **Psa 142** משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה: **2** קולי אל-יהוה אזעק קולי אל-יהוה אתחנן: **3** אשפך לפני שחי צרתי לפניו אניד: **4** בהתעטף עלי רוחי ואתה ידעת נתיבתי בארחיו אהלך שמנו פח לי: **5** הביט ימין וראה ואיך-לי מכיר אבד מנוס ממני אין דורש לנפשי: **6** זעקתי אליך יהוה אמרתי אתה מחסי חלקי בארץ החיים: **7** הקשיבה אל-רתי כי-דלותי מאד הצילני מרדפי כי אמצו ממני: **8** הוציאה ממסגר נפשי להודות את-שמך בי יכתרו צדיקים כי תגמל עלי: **Psa 143** מזמור לדוד יהוה שמע תפלתי האזינה אל-תחנוני באמנתך ענני בצדקתך: **2** ואל-תבוא במשפט את-עבדך כי לא-יצדק לפניך כל-חי: **3** כי רדף אויב נפשי דכא לארץ חיתי הושיבני במחשכים כמתי עולם: **4** ותתעטף עלי רוחי בתוכי ישתומם לבי: **5** זכרתי ימים מקדם הניתו בכל-פעלך במעשה ירך אשוחח: **6** פרשתי ידי אליך נפשי כארץ-עיפה לך סלה: **7** מהר ענני יהוה כלחה רוחי אל-חסתר פניך ממני ונמשלתי עם-ירדי בור: **8** השמיעני בבקר חסדך כי-יבך בשחתי הודיעני דרך-זו אלך כי-אלך נשאתי נפשי: **9** הצילני מאיבי יהוה אליך כסתי: **10** למדני לעשות רצונך כי-אתה אלוהי רוחך טובה תנחני בארץ מישור: **11**

למען-שמך יהוה תחיני בצדקתך תוציא מצרה נפשי: **12** ובחסדך תצמיח ימי והאבדת כל-צררי נפשי כי אני עבדך: **Psa 144** לדוד ברוך יהוה צורי המלמד ידי לקרב אצבעותי למלחמה: **2** חסדי ומצודתי משגבי ומפלטני לי מגני ובו חסיתי הרודד עמי תחתי: **3** יהוה מה-אדם ותדעהו בן-אנוש ותחשבהו: **4** אדם להבל דמה ימיו כצל עובר: **5** יהוה השמשוך ותרד גע בהרים ויעשנו: **6** ברוך ברק ותפיצם שלח חציך ותהמם: **7** שלח ירך ממרום פצני והצילני ממים רבים מיד בני נכר: **8** אשר פיהם דבר-שוא וימינם ימין שקר: **9** אלהים שיר חדש אשירה לך בנבל עשור אזמרה-לך: **10** הנותן תשועה למלכים הפוצה את-דוד עבדו מחרב רעה: **11** פצני והצילני מיד בני-נכר אשר פיהם דבר-שוא וימינם ימין שקר: **12** אשר בנינו כנשעים מגדלים בנעוריהם בנותינו כזוית מחטבות חבנית היכל: **13** מזוינו מלאים מפיקים מזון אל-זון צאונו מאלופות מרבבות בחוצותינו: **14** אלופינו מסבלים אין-פרץ ואין יוצאת ואין צוחה ברחבתינו: **15** אשרי העם שככה לו אשרי העם שיהוה אלהיו: **Psa 145** תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: **2** בכל-יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד: **3** גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: **4** דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו: **5** הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה: **6** ועוזו נוראתיך יאמרו **[וגדולתיך]** **[וגדולתיך]** אספרנה: **7** זכר רב-טובך יביעו וצדקתך ירננו: **8** חנון ורחום יהוה אך אפים וגדל-חסד: **9** טוב-יהוה לכל ורחמיו על-כל-מעשיו: **10** יודוך יהוה כל-מעשיך וחסידך יברוכה: **11** כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: **12** להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד הדר מלכותו: **13** מלכותך מלכות כל-עלמים וממשלתך בכל-דור ודור: **14** סומך יהוה לכל-הנפלים וזוקף לכל-הכפופים: **15** עיני-כל אליך ישברו ואתה נותן-להם את-אכלם בעתו: **16** פותח את-ידך ומשביע לכל-חי רצון: **17** צדיק יהוה בכל-דרכיו וחסיד בכל-מעשיו: **18** קרוב יהוה לכל-קראיו לכל אשר יקראהו באמת: **19** רצון-יראיו יעשה ואת-שועתם ישמע ויושיעם: **20** שומר יהוה את-כל-אהביו ואת כל-הרשעים ישמיד: **21** תהלת יהוה ידבר-פי ויברך כל-בשר שם קדשו לעולם ועד: **Psa 146** הללויה הללי נפשי את-יהוה: **2** אהללה יהוה בחיי אומרה לאלהי בעודי: **3** אל-תבטחו בנדיבים בבן-אדם שאין לו תשועה: **4** תצא רוחו ישב לאדמתו ביום ההוא אבדו עשתנתיו: **5** אשרי שאל יעקב בעזרו שברו על-יהוה אלהיו: **6** עשה שמים וארץ את-הים ואת-כל-אשר-בם השמר אמת לעולם: **7** עשה משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים יהוה מתיר אסורים: **8** יהוה פקח עורים יהוה זקף כפופים יהוה אהב צדיקים: **9** יהוה שמר את-גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעות: **10** ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה: **Psa 147** הללו יהוה כי-טוב זמרה אלהינו כי-נעים נאוה תהלה: **2** בונה ירושלם יהוה נדחי ישראל יכנס: **3** הרפא לשבורי לב ומחבש לעצבותם: **4** מונה מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא: **5** גדול אדונינו ורב-כח לתבונתו אין מספר: **6** מעודד ענוים יהוה משפיל רשעים עדי-ארץ: **7** ענו ליהוה בתודה זמרו לאלהינו בכנור: **8** המכסה שמים בעבים המכין לארץ מטר המצמיח הרים חציר: **9** נתן לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו: **10** לא בנבורת הסוס יחפץ לא-בשוקי האיש ירצה: **11** רוצה יהוה את-יראיו את-המיחלים לחסדו: **12** שבחי ירושלם את-יהוה הללי אלהיך ציון: **13** כי-חזק בריחי שעריך ברך בניך בקרבך: **14** השם-גבולך שלום חלב חטים ישביעך: **15** השלח אמרתו

ארץ עד-מהרה ירוץ דברו: **16** הנתן שלג כצמר כפור כאפר יפור: **17** משליך קרחו כפתים לפני קרתו מי יעמד: **18** ישלח דברו וימסס ישב רוחו ויולומים: **19** מגיד (דברו) [דבריו] ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל: **20** לא עשה כן לכל-גווי ומשפטים בל-ידעום הללויה: **Psa 148** הללו יה הללו את-יהוה מן-השמים הללוהו במרומים: **2** הללוהו כל-מלאכיו הללוהו כל-**[צבאו]** **[צבאיו]**: **3** הללוהו שמש וירח הללוהו כל-כוכבי אור: **4** הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל השמים: **5** יהללו את-שם יהוה כי הוא צוה ונבראו: **6** ויעמידם לעד לעולם חקנתן ולא יעבור: **7** הללו את-יהוה מן-הארץ תנינים וכל-תהמות: **8** אש וברד שלג וקישור רוח סערה עשה דברו: **9** ההרים וכל-גבעות עץ פרי וכל-ארזים: **10** החיה וכל-בהמה רמש וצפור כנף: **11** מלכי-ארץ וכל-לאמים שרים וכל-שפטי ארץ: **12** בחורים וגם-בתולות זקנים עם-נערים: **13** יהללו את-שם יהוה כי-נשגב שמו לבדו הודו על-ארץ ושמים: **14** וירם קרן לעמו תהלה לכל-חסידיו לבני ישראל עם-קרבו הללויה: **Psa 149** הללו יה שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל חסידים: **2** ישמח ישראל בעשיו בני-ציון יגילו במלכם: **3** יהללו שמו במחול בתף וכנור וזמרו-לו: **4** כירוצה יהוה בעמו יפאר ענוים בישועה: **5** יעלו חסידים בכבוד ירננו על-משכבותם: **6** רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם: **7** לעשות נקמה בגוים תוכחת בל-אמים: **8** לאסר מלכיהם בזקים ונכבדיהם בכבלי ברזל: **9** לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא לכל-חסידיו הללויה: **Psa 150** הללו יה הללו-אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: **2** הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו: **3** הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור: **4** הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועוגב: **5** הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה: **6** כל הנשמה תהלל יה הללויה:

Proverbs 1 משלי שלמה בן-דוד מלך ישראל: **2** לדעת חכמה ומוסר להבין אמרי בינה: **3** לקחת מוסר השכל צדק ומשפט ומישרים: **4** לתת לפתאים ערמה לנער דעת ומזמה: **5** ישמע חכם ויוסף לקח ונבון תחבלות יקנה: **6** להבין משל ומליצה דברי חכמים וחידתם: **7** יראת יהוה ראשית דעת חכמה ומוסר אוילים בזו: **8** שמע בני מוסר אביך ואל-תטש תורת אמן: **9** כי לזית חן הם לראשך וענקים לגרגרתך: **10** בני אם-יפתוך חטאים אל-תבא: **11** אם-יאמרו לכה אתנו נארבה לדם נצפנה לנקי חנם: **12** נבלעם כשאויל חיים ותמימים כיורדי בור: **13** כל-היון יקר נמצא נמלא בתינו שלל: **14** גורלך תפיל בתוכנו כיס אחד יהיה לכלנו: **15** בני אל-תלך בדרך אתם מנע רגלך מנתיבתם: **16** כי רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפך-דם: **17** כי-חנם מזרה הרשת בעיני כל-בעל כנף: **18** והם לדמם יארבו יצפנו לנפשתם: **19** כן ארחות כל-בצע בצע את-נפש בעליו יקח: **פ** **20** חכמות בחוץ תרנה ברחבות תתן קולה: **21** בראש המיות תקרא בפתחי שערים בעיר אמריה תאמר: **22** עד-מתו פתים תאהבו פתי ולצים לצון חמדו להם וכסילים ישנאו-דעת: **23** תשובו לתוכחתי הנה אביעה לכם רוחי אודיעה דברי אתכם: **24** יען קראתי ותמאנו נטיתי ידי ואין מקשיב: **25** ותפרעו כל-עצתי ותוכחתי לא אביתם: **26** גם-אני באידכם אשחק אלעג בבא פחדכם: **27** בבא **(כשאויה)** **[כשוואר]** פחדכם ואידכם כסופה יאתה בבא עליכם צרה וצוקה: **28** אז יקראני ולא אענה ישחרנני ולא ימצאנני: **29** תחת כי-שנאו דעת ויראת יהוה

לא בחרו: **30** לא־אבו לעצתי נאצו כל־תוכחתי: **31** ויאכלו מפרי דרכם וממעצתיהם ישבעו: **32** כי משובת פתים תהרנם ושלות כסילים תאבדם: **33** ושמע לי ישכ־בטח ושאנן מפחד רעה: **פ Pro 2** בני אסתקח אמרי ומצותי תצפן אתך: **2** להקשיב לחכמה אזנך תטה לבך לתבונה: **3** כי אם לבינה תקרא לתבונה תתן קולך: **4** אסתבקשנה ככסף וכמטמוניים תחפשנה: **5** אז תבין יראת יהוה ודעת אלהים תמצא: **6** כ־יהוה יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: **7** **[וצפן]** **[יצפן]** לישרים תושיה מגן להלכי תם: **8** לנצר ארחות משפט ודרך **[חסידו]** **[חסידיו]** ישמר: **9** אז תבין צדק ומשפט ומישרים כל־מעגל־טוב: **10** כ־תבוא חכמה בלבך ודעת לנפשך ינעם: **11** מזמה תשמר עליך תבונה תנצרכה: **12** להצילך מדרך רע מאיש מדבר תהפכות: **13** העזבים ארחות ישר ללכת בדרכי־חשך: **14** השמחים לעשות רע יגילו בתהפכות רע: **15** אשר ארחתיהם עקשים ונלוזים במעגלותם: **16** להצילך מאשה זרה מנכריה אמריה החליקה: **17** העזבת אלוף נעוריה ואת־ברית אלהיה שכחה: **18** כי שחה אל־מות ביתה ואל־רפאים מעגלתיה: **19** כל־ביאה לא ישובון ולא־ישיגו ארחות חיים: **20** למען תלך בדרך טובים וארחות צדיקים תשמר: **21** כ־ישרים ישכנו־ארץ ותמימים יותרו בה: **22** ורשעים מארץ יכרתו ובוגדים יסחו ממנה: **פ Pro 3** בני תורת־י אלתשכח ומצותי יצר לבך: **2** כי ארך ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך: **3** חסד ואמת אליעובך קשרם על־גרגרותיך כתבם על־לוח לבך: **4** ומצאת־ן ושכל־טוב בעיני אלהים ואדם: **פ 5** בטח אליהוה בכל־לבך ואל־בינתך אל־תשען: **6** בכל־דרכיך דעהו והוא יישר ארחתיך: **7** אל־תהי חכם בעיניך ירא את־יהוה וסור מרע: **8** רפאות תהי לשרך ושקוי לעצמותיך: **9** כבוד את־יהוה מהונך ומראשית כל־תבואתך: **10** וימלאו אסמוך שבע ותירוש יקביך יפרצו: **פ 11** מוסר יהוה בני אלתמאס ואל־תקץ בתוכחתו: **12** כי את אשר יאהב יהוה יוכיח וכאב את־בן ירצה: **13** אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבונה: **14** כי טוב סחרה מסחר־כסף ומחרוץ תבואתה: **15** יקרה היא **[מפניים]** **[מפנינים]** וכל־הפצץ לא ישוו־בה: **16** ארך ימים בימינה בשמאולה עשר וכבוד: **17** דרכיה דרכי־נעם וכל־נתיבותיה שלום: **18** עץ־חיים היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר: **פ 19** יהוה בחכמה יסד־ארץ כונן שמים בתבונה: **20** בדעתו תהומות נבקעו ושחקים ירעפו־של: **21** בני אל־ילו מעיניך נצר תשיה ומזמה: **22** ויהיו חיים לנפשך ותן לגרגרתיך: **23** אז תלך לבטח בדרך ורגלך לא תגוף: **24** אסתשכב לא־תפחד ושכבת וערבה שנתך: **25** אל־תירא מפחד פתאם ומשאת רשעים כי תבא: **26** כ־יהוה יהיה בכסלך ושמר רגלך מלכד: **27** אל־תמנע־טוב מבעליו בהיות לאל **[ידיך]** **[ידיך]** לעשות: **28** אל־תאמר **[לרעך]** **[לרעך]** לך ושוב ומחר אתן ויש אתך: **29** אל־תחרש על־רעך רעה והוא־יושב לבטח אתך: **30** אל־**[תרוב]** **[תריב]** עם־אדם חנם אס־לא גמלך רעה: **31** אל־תקנא באיש חמס ואל־תבחר בכל־דרכיו: **32** כי תועבת יהוה גלוז ואת־ישרים סודו: **33** מארת יהוה בבית רשע ונוה צדיקים יברך: **34** אס־ללצים הוא־יליץ **[ולעניים]** **[ולענונים]** ית־חן: **35** כבוד חכמים ינחלו וכסילים מרים קלון: **פ Pro 4** שמעו בנים מוסר אב והקשיבו לדעת בינה: **2** כי לקח טוב נתתי לכם תורת־י אלתעזבו: **3** כ־יבן הייתי לאבי רך ויחיד לפני אמו: **4** וירני ויאמר לי יתמד־דברי לבך שמר מצותי וחייה: **5** קנה חכמה קנה בינה אלתשכח ואל־תש מאמרי־פי: **6**

אל-תעזבה ותשמרך אהבה ותצרך: **7** ראשית חכמה קנה ובכל-קנינך קנה בינה: **8** סלסלה ותרוממך תכבדך כי תחבקנה: **9** תתן לראשך לוית-הן עשרת תפארת תמגנך: **10** שמע בני וקח אמרי וירבו לך שנות חיים: **11** בדרך חכמה הרתיך הדרכתך במעגלי-ישר: **12** בלכתך לא-יצר צעדך ואס-תרוץ לא תכשל: **13** החזק במוסר אל-תרף נצרה כיהיא חיך: **14** בארח רשעים אל-תבא ואל-תאשר בדרך רעים: **15** פרעהו אל-תעבר-בו שטה מעליו ועבור: **16** כי לא ישנו אס-לא ידעו ונגזלה שנתם אס-לא **[יכשולו]** **[יכשילן]**: **17** כי לחמו לחם רשע ויין חמסים ישתו: **18** וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד-נכון היום: **19** דרך רשעים כאפלה לא ידעו במה יכשלו: **פ** **20** בני לדברי הקשיבה לאמרי הש-אזנך: **21** אל-יליזו מעיניך שמרם בתוך לבבך: **22** כי-חיים הם למצאיהם ולכל-בשרו מרפא: **23** מכל-משמר נצר לבך כי-ממנו תוצאות חיים: **24** הסר ממך עקשות פה ולזות שפתים הרחק ממך: **25** עיניך לנכח יביטו ועפעפיך יישרו נגדך: **26** פלס מעגל רגלך וכל-דרכיך יכנו: **27** אל-תשימין ושמאול הסר רגלך מרע: **Pro 5** בני לחכמתי הקשיבה לתבונתי הש-אזנך: **2** לשמר מזמות ודעת שפתיך ינצרו: **3** כי נפת תטפנה שפתי זרה וחלק משמן חכה: **4** ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות: **5** רגליה ירדות מות שאול צעדיה יתמכו: **6** ארח חיים פן-תפלא נעו מעגלתי לא תדע: **פ** **7** ועתה בנים שמע-לי ואל-תסורו מאמרי-י: **8** הרחק מעליה דרכך ואל-תקרב אל-פתח ביתה: **9** פן-תתן לאחרים הודך ושנתיך לאכזרי: **10** פן-ישבעו זרים כחך ועצביך בבית נכרי: **11** ונהמת באחרייתך בכלות בשרך ושארך: **12** ואמרת איך שנאתי מוסר ותוכחת נאיץ לבי: **13** ולא-שמעתי בקול מורי ולמלמדי לא-השיתי אזני: **14** כמעט הייתי בכל-רע בתוך קהל ועדה: **15** שתה-מים מבורך ונזלים מתוך בארך: **16** יפוצו מעינתך חוצה ברחבות פלגי-מים: **17** יהיו-לך לבדך ואין לזרים אתך: **18** יהי-מקורך ברוך ושמה מאשת נעורך: **19** אילת אהבים ויעלת-הן דדיה ירוך בכל-עת באהבתה תשגה תמיד: **20** ולמה תשגה בני בזרה ותחבק חק נכריה: **21** כי נכח עיני יהוה דרכי-איש וכל-מעגלתי מפלס: **22** עוונותיו ילכדנו את-הרשע ובחבלי השאתו יתמד: **23** הוא ימות באין מוסר וברב אולתו ישגה: **פ** **Pro 6** בני אס-ערבת לרעך תקעת לזר כפיך: **2** נוקשת באמרי-פיך נלכדת באמרי-פיך: **3** עשה זאת אפוא בני והנצל כי באת בכף-רעך לך התרפס ורהב רעיך: **4** אל-תתן שנה לעיניך ותנומה לעפעפיך: **5** הנצל כצבי מיד וכצפור מיד יקוש: **פ** **6** לך-אל-נמלה עצל ראה דרכיה וחכם: **7** אשר איך-לה קצין שטר ומשל: **8** תכין בקיץ לחמה אגרה בקציר מאכלה: **9** עד-מתי עצל תשכב מתי תקום משנתך: **10** מעט שנות מעט תנומות מעט חבק ידים לשכב: **11** ובא-כמהלך ראשך ומחסרך כאיש מנן: **פ** **12** אדם בליעל איש און הולך עקשות פה: **13** קרץ בעיניו מלל ברגלו מרה באצבעותיו: **14** תהפכות בלבו חרש רע בכל-עת **[מדנים]** **[מדנינים]** ישלח: **15** על-כן פתאם יבוא אידו פתע ישבר ואין מרפא: **פ** **16** ששהנה שנה יהוה ושבע **[תועבות]** **[תועבת]** נפשו: **17** עינים רמות לשון שקר וידיים שפכות דם-נקי: **18** לב חרש מחשבות און רגלים ממהרות לרוץ לרעה: **19** יפיח כזבים עד שקר ומשלח מדנים בין אחים: **פ** **20** נצר בני מצות אביך ואל-תטש תורת אמך: **21** קשרם על-לבך תמיד ענדם על-גרגרתך: **22** בהתהלךך תנחה אתך בשכבך תשמר עליך והקיצות היא תשיחך: **23** כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר: **24** לשמרך

מאשת רע מחלקת לשון נכריה: **25** אלתחמד יפיה בלבבך ואלתקחך בעפעפיה: **26** כי בעד-אשה זונה עד-ככר לחם ואשת איש נפש יקרה תצור: **פ** **27** היחתה איש אש בחיקו ובגדיו לא תשרפנה: **28** אם-יהלך איש על-הגחלים ורגליו לא תכווניה: **29** כן הבא אל-אשת רעהו לא ינקה כל-הנגע בה: **30** לא-יכוזו לגנב כי יגנוב למלא נפשו כי ירעב: **31** ונמצא ישלם שבעתים את-כל-הון ביתו יתן: **32** נאף אשה חסר-לב משחית נפשו הוא יעשנה: **33** נגע-וקלון ימצא וחרפתו לא תמחה: **34** כי-קנאה חמת-גבר ולא-יחמול ביום נקם: **35** לא-ישא פני כל-כפר ולא-יאבה כי תרבה-שחד: **פ** **Pro 7** בני שמר אמרי ומצותי תצפן אתך: **2** שמר מצותי וחיה ותורתי כאישון עיניך: **3** קשרם על-אצבעתיך כתבם על-לוח לבך: **4** אמר לחכמה אחתי את ומדע לבניה תקרא: **5** לשמרך מאשה זרה מנכריה אמריה החליקה: **6** כי בחלון ביתי בעד אשנבי נשקפתי: **7** וארא בפתאים אבינה בבנים נער חסר-לב: **8** עבר בשוק אצל פנה ודרך ביתה יצעד: **9** בנשף-בערב יום באישון לילה ואפלה: **10** והנה אשה לקראתו שית זונה ונצרת לב: **11** המיה היא וסררת בביתה לא-ישכנו רגליה: **12** פעם בחוץ פעם ברחבות ואצל כל-פנה תארב: **13** והחזיקה בו ונשקה-לו העזה פניה ותאמר לו: **14** זבחי שלמים עלי היום שלמתי נדרי: **15** על-כן יצאתי לקראתך לשחר פניך ואמצאך: **16** מרבדים רבדתי ערשי חטבות אטון מצרים: **17** נפתי משכבי מר אהלים וקנמון: **18** לכה נרוה רדים עדהבקר נתעלסה באהבים: **19** כי אין איש איש בביתו הלך בדרך מרחוק: **20** צרור-הכסף לקח בידו ליום הכסא יבא ביתו: **21** הטתו ברב לקחה בחלק שפתיה תדיחנו: **22** הולך אחריה פתאם כשור אל-טבח יבוא וכעס אל-מוסר אויל: **23** עד יפלח חץ כבדו כמהר צפור אל-פח ולא-ידע כי-בנפשו הוא: **פ** **24** ועתה בנים שמעו-לי והקשיבו לאמרי-פי: **25** אל-ישט אל-דרכיה לבך אל-חתע בנתיבותיה: **26** כי-רבים חללים הפילה ועצמים כל-הרגיה: **27** דרכי שאול ביתה ירדות אל-חדרי-מות: **פ** **Pro 8** הלא-חכמה תקרא ותבונה תתן קולה: **2** בראש-מרומים על-ידרך בית נתיבות נצבה: **3** ליד-שערים לפי-קרת מבוא פתחים תרנה: **4** אליכם אישים אקרא וקולי אל-בני אדם: **5** הבינו פתאים ערמה וכסילים הבינו לב: **6** שמעו כי-ינידים אדבר ומפתח שפתי מושרים: **7** כי-אמת יהגה חכי ותועבת שפתי רשע: **8** בצדק כל-אמרי-פי אין בהם נפתל ועקש: **9** כלם נכחים למבין וישרים למצאי דעת: **10** קח-מוסרי ואל-כסף ודעת מחרוץ נבחר: **11** כי-טובה חכמה מפנינים וכל-חפצים לא ישוור-בה: **12** אני-חכמה שכנתי ערמה ודעת מזמות אמצא: **13** יראת יהוה שנאת רע גאה וגאון ודרך רע ופי תהפכות שנאתי: **14** ליעצה ותושיה אני בינה לי גבורה: **15** בי מלכים ימלכו ורוזנים יחקקו צדק: **16** בי שרים ישרו ונדיבים כל-שפטי צדק: **17** אני **[אהביה]** **[אהבין]** אהב ומשחרי ימצאנני: **18** עשרו-כבוד אתי הון עתק וצדקה: **19** טוב פריי מחרוץ ומפו ותבואתי מכסף נבחר: **20** באר-חצדקה אהלך בתוך נתיבות משפט: **21** להנחיל אהבי יש ואצרתיהם אמלא: **פ** **22** יהוה קנני ראשית דרכו קדם מפעליו מאז: **23** מעולם נסכתי מראש מקדמי-ארץ: **24** באין-תהמות חוללתי באין מעינות נכבדי-מים: **25** בטרם הרים הטבעו לפני גבעות חוללתי: **26** עד-לא עשה ארץ וחוצות וראש עפרות תבל: **27** בהכינו שמים שם אני בחוקו חוג על-פני תהום: **28** באמצו שחקים ממעל בעזוז עינות תהום: **29** בשומו לים חקו ומים לא יעברו-פיו בחוקו מוסדי ארץ: **30** ואהיה אצלו אמון ואהיה שעשעים יום יום משחקת לפניו

בכל-עת: ³¹ משחקת בתבל ארצו ושעשעי את-בני אדם: **פ** ³² ועתה בנים שמעו-לי ואשרי דרכי ישמרו: ³³ שמעו מוסר וחכמו ואלת-פרעו: ³⁴ אשרי אדם שמע לי לשקד על-דלתתי יום יום לשמר מזוזת פתחי: ³⁵ כי מצאי **[מצאי]** **[מצאי]** חיים ויפק רצון מיהוה: ³⁶ וחטאי חמס נפשו כל-משנאי אהבו מות: **פ** **Pro 9** ביתה הצבה עמודיה שבעה: ² טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה: ³ שלחה נערתי תקרא על-גפי מרמי קרת: ⁴ מי-פתי יסר הנה חסר-לב אמרה לו: ⁵ לכו לחמו בלחמי ושתי בין מסכתי: ⁶ עזבו פתאים וחיו ואשרו בדרך בינה: ⁷ יסר לי לקח לו קלון ומוכיח לרשע מומו: ⁸ אל-תוכח ליץ פן-ישנאך הוכח לחכם ויאהבך: ⁹ תן לחכם ויחכם-עוד הודע לצדיק ויוסף לקח: **פ** ¹⁰ תחלת חכמה יראת יהוה ודעת קדשים בינה: ¹¹ כי-בי ירבו ימיך ויוסיפו לך שנות חיים: ¹² אם-חכמת חכמת לך ולצת לבדרך תשא: ¹³ אשת כסילות המויה פתיות ובל-ידעה מה: ¹⁴ וישבה לפתח ביתה על-כסא מרמי קרת: ¹⁵ לקרא לעברי-דרך המישרים ארחותם: ¹⁶ מי-פתי יסר הנה וחסר-לב ואמרה לו: ¹⁷ מים-גנובים ימתקו ולחם סתרים ינעם: ¹⁸ ולא-ידע כירפאים שם בעמקי שאול קראיה: **פ** **Pro 10** משלי שלמה **פ** בן חכם ישמח-אב ובן כסיל תונגת אמו: ² לא-יועילו אוצרות רשע וצדקה תציל ממות: ³ לא-ירעיב יהוה נפש צדיק והות רשעים יהדף: ⁴ ראש עשה כפ-רמיה ויד חרוצים תעשיר: ⁵ אגר בקיץ בן משכיל נרדם בקציר בן מביש: ⁶ ברכות לראש צדיק ופי רשעים יכסה חמס: ⁷ זכר צדיק לברכה ושם רשעים ירקב: ⁸ חכם-לב יקח מצות ואויל שפתים ילבט: ⁹ הולך בתם ילך בטח ומעקש דרכיו יודע: ¹⁰ קרץ עין יתן עצבת ואויל שפתים ילבט: ¹¹ מקור חיים פי צדיק ופי רשעים יכסה חמס: ¹² שנאה תעורר מדנים ועל כל-פשעים תכסה אהבה: ¹³ בשפתי נבון תמצא חכמה ושבט לגו חסר-לב: ¹⁴ חכמים יצפנו-דעת ופי-אויל מחתה קרבה: ¹⁵ הון עשיר קרית עזו מחתת דלים רישם: ¹⁶ פעלת צדיק לחיים תבואת רשע לחטאת: ¹⁷ ארח לחיים שומר מוסר ועוזב תוכחת מתעה: ¹⁸ מכסה שנאה שפתי-שקר ומוצא דבה הוא כסיל: ¹⁹ ברב דברים לא יחדל-פשע וחסך שפתיו משכיל: ²⁰ כסף נבחר לשון צדיק לב רשעים כמעט: ²¹ שפתי צדיק ירעו רבים ואוילים בחסר-לב ימותו: ²² ברכת יהוה היא תעשיר ולא-יוסף עצב עמה: ²³ כשחוק לכסיל עשות זמה וחכמה לאיש תבונה: ²⁴ מגורת רשע היא תבואנו ותאות צדיקים יתן: ²⁵ כעבור סופה ואין רשע וצדיק יסוד עולם: ²⁶ כחמץ לשנים וכעשן לעינים כן העצל לשלחיו: ²⁷ יראת יהוה תוסיף ימים ושנות רשעים תקצרנה: ²⁸ תוחלת צדיקים שמחה ותקות רשעים תאבד: ²⁹ מעוז לתם דרך יהוה ומחתה לפעלי און: ³⁰ צדיק לעולם בלי-מוט ורשעים לא ישכנו-ארגן: ³¹ פי-צדיק ינוב חכמה ולשון תהפכות תכרת: ³² שפתי צדיק ידעון רצון ופי רשעים תהפכות: **פ** **Pro 11** מאזני מרמה תועבת יהוה ואבן שלמה רצונו: ² בא-זדון ויבא קלון ואת-צנועים חכמה: ³ תמת ישרים תנחם וסלף בוגדים **[ישדם]** **[ישדם]**: ⁴ לא-יועיל הון ביום עברה וצדקה תציל ממות: ⁵ צדקת תמים תישר דרכו וברשתו יפל רשע: ⁶ צדקת ישרים תצילם ובהות בגדים ילכדו: ⁷ במות אדם רשע תאבד תקוה ותוחלת אונים אבדה: ⁸ צדיק מצרה נחלץ ויבא רשע תחתיו: ⁹ בפה חנף ישחת רעהו וברעת צדיקים יחלצו: ¹⁰ בטוב צדיקים תעליץ קריה ובאבד רשעים רנה: ¹¹ בברכת ישרים תרום קרת ובפי רשעים תהרס: ¹² בזלרעהו חסר-לב ואיש תבונות יחריש: ¹³ הולך רכיל מגלה-סוד ונאמן-רוח

מכסה דבר: **14** באין תחבלות יפל-עם ותשועה ברב יועץ: **15** רע-ירוע כיערב זר
 ושנא תקעים בוטח: **16** אשת-חן תתמך כבוד ועריצים יתמכר-עשר: **17** גמל נפשו
 איש חסד ועכר שארו אכזרי: **18** רשע עשה פעלת-שקר וזרע צדקה שכר אמת: **19**
 כן-צדקה לחיים ומרדף רעה למוות: **20** תועבת יהוה עקש-לב ורצונו תמימי דרך:
21 יד ליד לאינקה רע וזרע צדיקים נמלט: **22** נזם זהב באף חזיר אשה יפה וסרת
 טעם: **23** תאות צדיקים אך-טוב תקות רשעים עברה: **24** יש מפזר ונוסף עוד וחושך
 מישר אך-למחסור: **25** נפש-ברכה תדשן ומרוה גס-הוא יורא: **26** מנע בר יקבהו
 לאום וברכה לראש משביר: **27** שחר טוב יבקש רצון ודרש רעה תבואנו: **28** בוטח
 בעשרו הוא יפל וכעלה צדיקים יפרחו: **29** עוכר ביתו ינחל-רוח ועבד אויל
 לחכם-לב: **30** פרו-צדיק עץ חיים ולקח נפשות חכם: **31** הן צדיק בארץ ישלם אף
 כירשע וחוטא: **Pro 12** אהב מוסר אהב דעת ושנא תוכחת בער: **2** טוב יפיק רצון
 מיהוה ואיש מזמות ירשיע: **3** לאיכון אדם ברשע ושרש צדיקים בל-ימוט: **4**
 אשת-חיל עטרת בעלה וכרכב בעצמותיו מבישה: **5** מחשבות צדיקים משפט
 תחבלות רשעים מרמה: **6** דברי רשעים ארבי-דם ופי ישרים יצילם: **7** הפוך רשעים
 ואינם ובית צדיקים יעמד: **8** לפי-שכלו יהלל-איש ונעוה-לב יהיה לבוז: **9** טוב
 נקלה ועבד לו ממתכבד וחסר-לחם: **10** יודע צדיק נפש בהמתו ורחמי רשעים
 אכזרי: **11** עבד אדמתו ישבע-לחם ומרדף ריקים חסר-לב: **12** חמד רשע מצוד
 רעים ושרש צדיקים יתן: **13** בפשע שפתים מוקש רע ויצא מצרה צדיק: **14** מפרי
 פרי-איש ישבע-טוב וגמול ידי-אדם [ישיב] לו: **15** דרך אויל ישר בעיניו
 ושמע לעצה חכם: **16** אויל ביום יודע כעסו וכסה קלון ערום: **17** יפיה אמונה יגיד
 צדק ועד שקרים מרמה: **18** יש בוטה כמדקרות חרב ולשון חכמים מרפא: **19**
 שפת-אמת תכון לעד ועד-ארגיעה לשון שקר: **20** מרמה בלב-חרשי רע וליעזי
 שלום שמחה: **21** לא-יאנה לצדיק כל-און ורשעים מלאו רע: **22** תועבת יהוה
 שפתי-שקר ועשי אמונה רצונו: **23** אדם ערום כסה דעת ולב כסילים יקרא אולת:
24 יד-חרוצים תמשול ורמיה תהיה למס: **25** דאנה בלב-איש ישחנה ודבר טוב
 ישמחנה: **26** יתר מרעהו צדיק ודרך רשעים תתעם: **27** לא-יחרך רמיה צידו
 והון-אדם יקר חרוץ: **28** באר-צדקה חיים ודרך נתיבה אל-מות: **Pro 13** בן חכם
 מוסר אב ולץ לא-שמע גערה: **2** מפרי פרי-איש יאכל טוב ונפש בגדים חמס: **3** נצר
 פיו שמר נפשו פשק שפתיו מחתה-לו: **4** מתאוה ואין נפשו עצל ונפש חרצים תדשן:
5 דבר-שקר ישנא צדיק ורשע יבאיש ויחפיר: **6** צדקה תצר תס-דרך ורשעה תסלף
 חטאת: **7** יש מתעשר ואין כל מתרושש והון רב: **8** כפר נפש-איש עשרו ורש
 לא-שמע גערה: **9** אור-צדיקים ישמח ונר רשעים ידעך: **10** רק-בזודון יתן מצה
 ואת-נועזים חכמה: **11** הון מהבל ימעט וקבץ עלי-יד ירבה: **12** תוחלת ממשכה
 מחלה-לב ועץ חיים תאוה באה: **13** בז לדבר יחבל לו וירא מצוה הוא ישלם: **14**
 תורת חכם מקור חיים לסור ממקשי מות: **15** שכל-טוב יתן-חן ודרך בגדים איתן:
16 כל-ערום יעשה בדעת וכסיל יפרש אולת: **17** מלאך רשע יפל ברע וציר אמונים
 מרפא: **18** ריש וקלון פורע מוסר ושומר תוכחת יכבד: **19** תאוה נהיה תערב לנפש
 ותועבת כסילים סור מרע: **20** [הלוד] [הולך] את-חכמים [וחכם] [ויחכם] ורעה
 כסילים ירוע: **21** חטאים תרדף רעה ואת-צדיקים ישלם-טוב: **22** טוב ינחיל בני-בנים
 וצפון לצדיק חיל חוטא: **23** רב-אכל ניר ראשים ויש נספה בלא משפט: **24** חושך

שבטו שונא בנו ואהבו שחרו מוסר: ²⁵ צדיק אכל לשבע נפשו ובטן רשעים תחסר: **Pro 14** חכמות נשים בנתה ביתה ואולת בידיה תהרסנו: ² הולך בישרו ירא יהוה ונלוז דרכיו בוזהו: ³ בפיראוויל חטר גאווה ושפתי חכמים תשמורם: ⁴ באין אלפים אבוס בר ורב־תבואות בכח שור: ⁵ עד אמונים לא יכזב ויפח כזבים עד שקר: ⁶ בקש־לין חכמה ואין ודעת לנבון נקל: ⁷ לך מנגד לאיש כסיל ובל־ידעת שפתי־דעת: ⁸ חכמת ערום הבין דרכו ואולת כסילים מרמה: ⁹ אולים יליין אשם ובין ישרים רצון: ¹⁰ לב יודע מרת נפשו ובשמחתו לא־יתערב זה: ¹¹ בית רשעים ישמד ואהל ישרים יפריח: ¹² יש דרך ישר לפני־איש ואחריתה דרכי־מות: ¹³ גס־בשחוק יכאבל־לב ואחריתה שמחה תונה: ¹⁴ מדרכיו ישבע סוג לב ומעליו איש טוב: ¹⁵ פתי יאמין לכל־דבר וערום יבין לאשרו: ¹⁶ חכם ירא וסר מרע וכסיל מתעבר ובוטה: ¹⁷ קצר־אפים יעשה אולת ואיש מזומות ישנא: ¹⁸ נחלו פתאים אולת וערומים יכתרו דעת: ¹⁹ שחו רעים לפני טובים ורשעים על־שערי צדיק: ²⁰ גס־לרעהו ישנא רש ואהבי עשיר רבים: ²¹ בזלרעהו הוטא ומחונן **[עניים]** **[עניים]** אשריו: ²² הלוא־יתעו הרשי רע וחסד ואמת חרשי טוב: ²³ בכל־עצב יהיה מותר ודבר־שפתים אך־למחסור: ²⁴ עטרת חכמים עשרם אולת כסילים אולת: ²⁵ מציל נפשות עד אמת ויפח כזבים מרמה: ²⁶ ביראת יהוה מבטח־עז ולבניו יהיה מחסה: ²⁷ יראת יהוה מקור חיים לסור ממקשי מות: ²⁸ ברב־עם הדרת־מלך ובאפס לאם מחתת רזון: ²⁹ אך אפים רב־תבונה וקצר־רוח מרים אולת: ³⁰ חיי בשרים לב מרפא ורקב עצמות קנאה: ³¹ עשק־דל חרף עשהו ומכבדו חנן אביון: ³² ברעתו ידחה רשע וחסה במותו צדיק: ³³ בלב נבון תנוח חכמה ובקרב כסילים תודע: ³⁴ צדקה תרומס־גוי וחסד לאמים חטאת: ³⁵ רצון־מלך לעבד משכיל ועברתו תהיה מביש: **Pro 15** מענה־רך ישיב חמה ודבר־עצב יעלה־אף: ² לשון חכמים תיטיב דעת ופי כסילים יביע אולת: ³ בכל־מקום עיני יהוה צפות רעים וטובים: ⁴ מרפא לשון עץ חיים וסלף בה שבר ברוח: ⁵ אויל ינאץ מוסר אביו ושמר תוכחת יערם: ⁶ בית צדיק חסן רב ובתבואת רשע נעכרת: ⁷ שפתי חכמים יזרו דעת ולב כסילים לא־יכן: ⁸ זבח רשעים תועבת יהוה ותפלת ישרים רצונו: ⁹ תועבת יהוה דרך רשע ומרדף צדקה יאהב: ¹⁰ מוסר רע לעזב ארח שונא תוכחת ימות: ¹¹ שאול ואבדון נגד יהוה אף כילבות בני־אדם: ¹² לא יאהב־לין הוכח לו אל־חכמים לא ילך: ¹³ לב שמח ייטב פנים ובעצבת־לב רוח נכאה: ¹⁴ לב נבון יבקש־דעת **[רפני]** **[רפין]** כסילים ירעה אולת: ¹⁵ כל־ימי עני רעים וטוב־לב משתה תמיד: ¹⁶ טוב־מעט ביראת יהוה מאוצר רב ומהומה בו: ¹⁷ טוב ארחת ירק ואהבה־שם משור אבוס ושנאה־בו: ¹⁸ איש חמה יגרה מדון וארך אפים ישקט ריב: ¹⁹ דרך עצל כמשכת חדק וארח ישרים סללה: ²⁰ בן חכם ישמח־אב וכסיל אדם בוזה אמו: ²¹ אולת שמחה לחסר־לב ואיש תבונה יישר־לכת: ²² הפר מחשבות באין סוד וברב יועצים תקום: ²³ שמחה לאיש במענה־פיו ודבר בעתו מה־טוב: ²⁴ ארח חיים למעלה למשכיל למען סור משאול מטה: ²⁵ בית גאים יסח יהוה ויצב גבול אלמנה: ²⁶ תועבת יהוה מחשבות רע וטהרים אמרי־נעם: ²⁷ עכר ביתו בוצע בוצע ושונא מתנת יחיה: ²⁸ לב צדיק יהגה לענות ופי רשעים יביע רעות: ²⁹ רחוק יהוה מרשעים ותפלת צדיקים ישמע: ³⁰ מאור־עינים ישמח־לב שמועה טובה תדשן־עצם: ³¹ און שמעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלין: ³² פורע מוסר מואס נפשו ושומע תוכחת

קונה לב: ³³ יראת יהוה מוסר חכמה ולפני כבוד ענוה: **Pro 16** לאדם מערכי-לב ומיהוה מענה לשון: ² כל-דרכי-איש זך בעיניו ותכן רוחות יהוה: ³ גל אליהוה מעשיך ויכנו מחשבתך: ⁴ כל פעל יהוה למענהו וגם-רשע ליום רעה: ⁵ תועבת יהוה כל-גבה-לב יד ליד לא ינקה: ⁶ בחסד ואמת יכפר עון וביראת יהוה סור מרע: ⁷ ברצות יהוה דרכי-איש גם-אויביו ישלם אתו: ⁸ טוב-מעט בצדקה מרב תבואות בלא משפט: ⁹ לב אדם יחשב דרכו ויהוה יכון צעדו: ¹⁰ קסם על-שפתי-מלך במשפט לא ימעל-פיו: ¹¹ פלס ומאזני משפט ליהוה מעשהו כל-אבני-כיס: ¹² תועבת מלכים עשות רשע כי בצדקה יכון כסא: ¹³ רצון מלכים שפתי-צדק ודבר ישרים יאהב: ¹⁴ חמת-מלך מלאכי-מות ואיש חכם יכפרנה: ¹⁵ באור-פני-מלך חיים ורצונו כעב מלקוש: ¹⁶ קנה-חכמה מה-טוב מחרוץ וקנות בינה נבחר מכסף: ¹⁷ מסלת ישרים סור מרע שמר נפשו נצר דרכו: ¹⁸ לפני-שבר גאון ולפני כשלון גבה רוח: ¹⁹ טוב שפל-רוח את-**[עניים]** **[עניים]** מחלק שלל את-גאים: ²⁰ משכיל על-דבר ימצא-טוב ובוטח ביהוה אשריו: ²¹ לחכם-לב יקרא נבון ומתק שפתים יסיף לקח: ²² מקור חיים שכל בעליו ומוסר אולים אולת: ²³ לב חכם ישכיל פיהו ועל-שפתיו יסיף לקח: ²⁴ צוף-דבש אמרי-נעם מתוק לנפש ומרפא לעצם: ²⁵ יש דרך ישר לפני-איש ואחריתה דרכי-מות: ²⁶ נפש עמל עמלה לו כי-אכף עליו פיהו: ²⁷ איש בליעל כרה רעה ועל-**[שפתיו]** **[שפתו]** כאש צרבת: ²⁸ איש תהפכות ישלח מדון ונרגן מפריד אלוף: ²⁹ איש חמס יפתח רעהו והולוכו בדרך לא-טוב: ³⁰ עצה עיניו לחשב תהפכות קרץ שפתיו כלה רעה: ³¹ עטרת תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא: ³² טוב ארך אפים מגבור ומשל ברוחו מלכד עיר: ³³ בחיק יוטל את-הגורל ומיהוה כל-משפטו: **Pro 17** טוב פת חרבה ושלוחה-בה מבית מלא זבחי-ריב: ² עבד-משכיל ימשל בבן מביש ובחור אחים יחלק נחלה: ³ מצרף לכסף וכור לזהב ובחן לבות יהוה: ⁴ מרע מקשיב על-שפת-און שקר מזין על-לשון הות: ⁵ לעג לרש חרף עשהו שמח לאיד לא ינקה: ⁶ עטרת זקנים בני בנים ותפארת בנים אבותם: ⁷ לא-נאוה לנבל שפתי-יתר אף כי-לנדיב שפת-שקר: ⁸ אבן-חן השחד בעיני בעליו אל-כל-אשר יפנה ישכיל: ⁹ מכסה-פשע מבקש אהבה ושנה בדבר מפריד אלוף: ¹⁰ תחת גערה במבין מהכות כסיל מאה: ¹¹ אך-מרי יבקש-רע ומלאך אכזרי ישלח-בו: ¹² פגוש דב שכול באיש ואל-כסיל באולתו: ¹³ משיב רעה תחת טובה לא-**[תמיש]** **[תמוש]** רעה מביתו: ¹⁴ פוטר מים ראשית מדון ולפני התגלע הריב נטוש: ¹⁵ מצדיק רשע ומרשיע צדיק תועבת יהוה גם-שניהם: ¹⁶ למה-זה מחיר ביד-כסיל לקנות חכמה ולבי-אין: ¹⁷ בכל-עת אהב הרע ואח לצרה יולד: ¹⁸ אדם חסר-לב תוקע כף ערב ערבה לפני רעהו: ¹⁹ אהב פשע אהב מצה מזנב פתחו מבקש-שבר: ²⁰ עקש-לב לא ימצא-טוב ונהפך בלשונו יפול ברעה: ²¹ ילד כסיל לתונה לו ולא-ישמח אבי נבל: ²² לב שמח ייטב גהה ורוח נכאה תיבש-גנם: ²³ שחד מחיק רשע יקח להטות ארחות משפט: ²⁴ את-פני מבין חכמה ועיני כסיל בקצה-ארץ: ²⁵ כעס לאביו בן כסיל וממר ליולדתו: ²⁶ גם ענוש לצדיק לא-טוב להכות נדיבים על-ישר: ²⁷ חושך אמריו יודע דעת **[וקר-]** **[וקר-]** רוח איש תבונה: ²⁸ גם אויל מחריש חכם יחשב אטם שפתיו נבון: **Pro 18** לתאוה יבקש נפרד בכל-תושיה יתגלע: ² לא-יחפץ כסיל בתבונה כי אם-בהתגלות לבו: ³ בבוא-רשע בא גם-בוז ועם-קלון חרפה: ⁴ מים עמקים דברי פיי-איש נחל נבע מקור חכמה: ⁵

מלחמה: ¹⁹ גולה-סוד הולך רכיל ולפתח שפתיו לא תתערב: ²⁰ מקלל אביו ואמו ידעך נרו **[באישון]** חשך: ²¹ נחלה **[מבחלת]** **[מבהלת]** בראשנה ואחריתה לא תברך: ²² אל-תאמר אשלמה-רע קוה ליהוה וישע לך: ²³ תועבת יהוה אבן ואבן ומאזני מרמה לא-טוב: ²⁴ מיהוה מצעדי-גבר ואדם מהיבין דרכו: ²⁵ מוקש אדם ילע קדש ואחר נדרים לבקר: ²⁶ מזרה רשעים מלך חכם וישב עליהם אופן: ²⁷ נר יהוה נשמת אדם חפש כל-חדרי-בטן: ²⁸ חסד ואמת יצרו-מלך וסעד בחסד כסאו: ²⁹ תפארת בחורים כחם והדר זקנים שיבה: ³⁰ חברות פצע **[תמריק]** **[תמרוק]** ברע ומכות חדרי-בטן: **Pro 21** פלגי-מים לב-מלך ביד-יהוה על-כל-אשר יחפץ יטנו: ² כל-דרך-איש ישר בעיניו ותכן לבות יהוה: ³ עשה צדקה ומשפט נבחר ליהוה מזבח: ⁴ רום-עינים ורחב-לב נר רשעים חטאת: ⁵ מחשבות חרוץ אך-למותר וכל-אין אך-למחסור: ⁶ פעל אוצרות בלשון שקר הבל נדף מבקשי-מות: ⁷ שד-רשעים יגורם כי מאנו לעשות משפט: ⁸ הפכפך דרך איש וזר וזך ישר פעלו: ⁹ טוב לשבת על-פנת-נגנ מאשת מדינים ובית חבר: ¹⁰ נפש רשע אותה-רע לא-יחן בעיניו רעהו: ¹¹ בענש-לץ יחכם-פתי ובהשכיל לחכם יקחד-עת: ¹² משכיל צדיק לבית רשע מסלף רשעים לרע: ¹³ אטם אזנו מזעקת-דל גם-הוא יקרא ולא יענה: ¹⁴ מתן בסתר יכפה-אף ושחד בחק חמה עזה: ¹⁵ שמחה לצדיק עשות משפט ומחתה לפעלי און: ¹⁶ אדם תועה מדרך השכל בקהל רפאים ינוח: ¹⁷ איש מחסור אהב שמחה אהב יין-ושמן לא יעשיר: ¹⁸ כפר לצדיק רשע ותחת ישרים בוגד: ¹⁹ טוב שבת בארץ-מדבר מאשת **[מדונים]** **[מדינים]** וכעס: ²⁰ אוצר נחמד ושמן בנוה חכם וכסיל אדם יבלענו: ²¹ רדף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד: ²² עיר גברים עלה חכם וירד עז מבטחה: ²³ שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו: ²⁴ זד יהיר לץ שמו עושה בעברת זדון: ²⁵ תאות עצל תמיתנו כי-מאנו ידיו לעשות: ²⁶ כל-היום התאוה תאוה וצדיק יתן ולא יחשך: ²⁷ זבח רשעים תועבה אף כי-יזמה יביאנו: ²⁸ עד-כזבים יאבד ואיש שומע לנצח ידבר: ²⁹ העז איש רשע בפניו וישר הוא **[יכין]** **[יבין]** **[דרכיו]** **[דרכו]**: ³⁰ אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד יהוה: **פ** ³¹ סוס מוכן ליום מלחמה וליהוה התשועה: **Pro 22** נבחר שם מעשר רב מכסף ומזהב תן טוב: ² עשיר ורש נפגשו עשה כלם יהוה: ³ ערום ראה רעה **[ויסתר]** **[ונסתר]** ופתיים עברו ונענשו: ⁴ עקב ענוה יראת יהוה עשר וכבוד וחיים: ⁵ צנים פחים בדרך עקש שומר נפשו ירחק מהם: ⁶ חנך לנער על-פי דרכו גם כייזקין לא-יסור ממנה: ⁷ עשיר ברשים ימשול ועבד לזה לאיש מלוה: ⁸ זורע עולה **[יקצור]**-**[יקצר]** און ושבת עברתו יכלה: ⁹ טוב-עין הוא יברך כי-נתן מלחמו לדל: ¹⁰ גרש לץ ויצא מדון וישבת דין וקלון: ¹¹ אהב **[טהור]**-**[טהר]** לב חן שפתיו רעהו מלך: ¹² עיני יהוה נצרו דעת ויסלף דברי בגד: ¹³ אמר עצל ארי בחוץ בתוך רחבות ארצה: ¹⁴ שוחה עמקה פי זרות זעום יהוה **[יפול]**-**[יפול]** שם: ¹⁵ אולת קשורה בלב-נער שבט מוסר ירחיקנה ממנו: ¹⁶ עשק דל להרבות לו נתן לעשיר אך-למחסור: ¹⁷ הט אזנך ושמע דברי חכמים ולבך תשית לדעתי: ¹⁸ כי-נעים כי-תשמרם בבטנך יכנו יחדו על-שפתיך: ¹⁹ להיות ביהוה מבטחך הודעתך היום אף-אתה: ²⁰ הלא כתבתי לך **[שלשום]** **[שלישים]** במועצת ודעת: ²¹ להודיעך קשט אמרי אמת להשיב אמרים אמת לשלחך: **פ** ²² אל-תגזל-דל כי דל-הוא ואל-תדכא עני בשער: ²³ כי-יהוה יריב ריבם וקבע את-קבעיהם נפש: ²⁴ אל-תתרע את-בעל

לרשע צדיק אתה יקבהו עמים יזעמוהו לאמים: **25** ולמוכחים ינעם ועליהם תבוא ברכת-שוב: **26** שפתים ישק משיב דברים נכחים: **27** הכן בחוץ מלאכתך ועתדה בשדה לך אחר ובנית ביתך: **פ** **28** אל-תהי עדי-חנם ברעך והפתית בשפתך: **29** אל-תאמר כאשר עשה-לי כן אעשה-לו אשיב לאיש כפעלו: **30** על-שדה איש-עצל עברתי ועל-כרם אדם חסר-לב: **31** והנה עלה כלו קמשנים כסו פניו חרלים וגדר אבניו נהרסה: **32** ואחזה אנכי אשית לבי ראיתי לקחתי מוסר: **33** מעט שנות מעט תנומות מעט חבק ידיים לשכב: **34** ובא-מתהלך רישך ומחסריך כאיש מגן: **פ** **Pro 25** גם-אלה משלי שלמה אשר העתיקו אנשי חזקיה מלך-יהודה: **2** כבד אלהים הסתר דבר וכבד מלכים חקר דבר: **3** שמים לרום וארץ לעמק ולב מלכים אין חקר: **4** הגו סיגים מכסף ויצא לצרף כלי: **5** הגו רשע לפני-מלך ויכון בצדק כסאו: **6** אל-תתהדר לפני-מלך ובמקום גדלים אל-תעמד: **7** כי טוב אמר-לך עלה הנה מהשפילך לפני נדיב אשר ראו עיניך: **8** אל-תצא לרב מהר פן מה-תעשה באחריתה בהכלים אתך רעך: **9** ריבך ריב את-רעך וסוד אחר אל-תגל: **10** פן-יחסרך שמע ודבתך לא תשוב: **11** תפוחי זהב במשכיות כסף דבר דבר על-אפניו: **12** נזם זהב וחלי-כתם מוכיח חכם על-אזן שמעת: **13** כצנת-שלג ביום קציר ציר נאמן לשלחיו ונפש אדניו ישיב: **פ** **14** נשיאים ורוח וגשם אין איש מתהלל במתת-שקר: **15** בארך אפים יפתה קצין ולשון רכה תשבר-גרם: **16** דבש מצאת אכל דרך פן-תשבענו והקאתו: **17** הקר רגלך מבית רעך פן-ישובעך ושנאך: **18** מפיץ וחרב וחץ שנון איש ענה ברעהו עד שקר: **19** שן רעה ורגל מועדת מבטח בוגד ביום צרה: **20** מעדה בגד ביום קרה חמוץ על-נתר ושר בשרים על לברע: **פ** **21** אס-רעב שנאך האכלהו לחם ואם-צמא השקהו מים: **22** כי גחלים אתה חתה על-ראשו ויהוה ישלם-לך: **23** רוח צפון תחולל גשם ופנים נזעמים לשון סתר: **24** טוב שבת על-פנת-גג מאשת **[מדונים]** **[מדינים]** ובית חבר: **25** מים קרים על-נפש עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק: **26** מעין נרפש ומקור משחת צדיק מט לפני-רשע: **27** אכל דבש הרבות לא-טוב וחקר כבדם כבוד: **28** עיר פרוצה אין חומה איש אשר אין מעצר לרוחו: **Pro 26** כשגל בקיץ וכמטר בקציר כן לא-נאווה לכסיל כבוד: **2** כצפור לנוד כדרור לעוף כן קללת חנם **[לא]** **[לן]** תבא: **3** שוט לסוס מתג לחמור ושבט לנו כסילים: **4** אל-תען כסיל כאולתו פן-תשוה-לו גם-אתה: **5** ענה כסיל כאולתו פן-יהיה חכם בעיניו: **6** מקצה רגלים חמס שחה שלח דברים ביד-כסיל: **7** דליו שקים מפסח ומשל בפי כסילים: **8** כצורר אבן במרגמה כן-נותן לכסיל כבוד: **9** חוח עלה ביד-שכור ומשל בפי כסילים: **10** רב מחולל-כל ושכר כסיל ושכר עברים: **11** ככלב שב על-קאו כסיל שונה באולתו: **12** ראית איש חכם בעיניו תקוה לכסיל ממנו: **13** אמר עצל שחל בדרך ארי בין הרחבות: **14** הדלת תסוב על-צירה ועצל על-מטתו: **15** שמן עצל ידו בצלחת נלאה להשיבה אל-פיו: **16** חכם עצל בעיניו משבעה משיבי טעם: **17** מחזיק באזני-כלב עבר מתעבר על-ריב לא-לו: **18** כמתלהלה הירה זקים חצים ומות: **19** כן-איש רמה את-רעהו ואמר הלא-משחק אני: **20** באפס עצים תכבה-אש ובאין נרגן ישתק מדון: **21** פחם לגחלים ועצים לאש ואיש **[מדונים]** **[מדינים]** לחרחר-ריב: **פ** **22** דברי נרגן כמתלהמים והם ירדו חררי-בטן: **23** כסף סיגים מצפה על-חרש שפתים דלקים ולב-רע: **24** **[בשפתו]** **[בשפתיו]** ינכר שונא ובקרבו ישית מרמה: **25** כיריחן קולו

אל-תאמין-בו כי שבע תועבות בלבו: **26** תכסה שנאה במשאון תגלה רעתו בקהל: **27** כרה-שחת בה יפל וגלל אבן אליו תשוב: **28** לשון-שקר ישנא דכיו ופה חלק יעשה מדה: **Pro 27** אל-תהללל ביום מחר כי לא-תדע מה-ילד יום: **2** יהללך זר ולא-פיך נכרי ואל-שפתיך: **3** כבד-אבן ונטל החול וכעס אויל כבד משניהם: **4** אכזריות חמה ושטף אף ומי יעמד לפני קנאה: **5** טובה תוכחת מגלה מאהבה מסתרת: **6** נאמנים פצעי אוהב ונעדרות נשיות שונא: **7** נפש שבעה תבוס נפת ונפש רעבה כל-מר מתוק: **8** כצפור נודדת מן-קנה כן-איש נודד ממקומו: **9** שמן וקטרת ישמח-לב ומתק רעהו מעצת-נפש: **10** רעך **[ורעה]** **[ורע]** אביך אל-תעזב ובית אחיך אל-תבוא ביום אידך טוב שכן קרוב מאח רחוק: **11** חכם בני ושמה לבי ואשיבה חרפי דבר: **12** ערום ראה רעה נסתר פתאים עברו נענשו: **13** קח-בגדו כד-ערב זר ובעד נכריה חבלהו: **14** מברך רעהו בקול גדול בבקר השכים קללה תחשב לו: **15** דלף טורד ביום סגריר ואשת **[מדונים]** **[מדינים]** נשתוה: **16** צפניה צפן-רוח ושמן ימינו יקרא: **17** ברזל בברזל יחד ואיש יחד פני-רעהו: **18** נצר תאנה יאכל פריה ושמר אדניו יכבד: **19** כמים הפנים לפנים כן לבי-האדם לאדם: **20** שאול **[ואבדה]** **[ואבדן]** לא תשבענה ועיני האדם לא תשבענה: **21** מצרף לכסף וכור לזהב ואיש לפי מהללו: **22** אם תכתוש-את-האויל במכתש בתוך הריפות בעלי לא-תסור מעליו אולתו: **23** ידע תדע פני צאנך שית לבך לעדרים: **24** כי לא לעולם חסן ואס-נזר לדור **[דור]** **[ודור]**: **25** גלה חציר ונראה-דשא ונאספו עשבות הרים: **26** כבשים ללבושך ומחיר שדה עתודים: **27** ודי חלב עזים ללחמך ללחם ביתך וחיים לנערותיך: **Pro 28** נסו ואין-רדף רשע וצדיקים ככפיר יבטח: **2** בפשע ארץ רבים שריה ובאדם מבין ידע כן יאריך: **3** גבר רש ועשק דלים מטר סחף ואין לחם: **4** עזבי תורה יהללו רשע ושמרי תורה יתגרו במ: **5** אנשירע לא-יבינו משפט ומבקשי יהוה יבינו כל: **6** טוב-דש הולך בתמו מעקש דרכים והוא עשיר: **7** נוצר תורה בן מבין ורעה זוללים יכלים אביו: **8** מרבה הוננו בנשך **[ובתרביח]** **[ותרביח]** לחונן דלים יקבצנו: **9** מסיר אזנו משמע תורה גסת-פלתו תועבה: **10** משגה ישרים בדרך רע בשחתו הוא-יפול ותמימים ינחלו-טוב: **11** חכם בעיניו איש עשיר ודל מבין יחקרנו: **12** בעלץ צדיקים רבה תפארת ובקום רשעים יחפש אדם: **13** מכסה פשעיו לא יצליח ומודה ועזב ירחם: **14** אשרי אדם מפחד תמיד ומקשה לבו יפול ברעה: **15** ארי-נהם ודב שוקק משל רשע על-עם-דל: **16** נגיד חסר תבונות ורב מעשקות **[שנאי]** **[שנא]** בצע יאריך ימים: **17** אדם עשק בדם-נפש עד-בור ינוס אל-יתמכרו-בו: **18** הולך תמים יושע ונעקש דרכים יפול באחת: **19** עבד אדמתו ישבע-לחם ומרדף רקים ישבע-רש: **20** איש אמונות רב-ברכות ואין להעשיר לא ינקה: **21** הכר-פנים לא-טוב ועל-פת-לחם יפשע-גבר: **22** נבהל להון איש רע עין ולא-ידע כי-חסר יבאנו: **23** מוכיח אדם אחרי חן ימצא ממחליק לשון: **24** גוזל אביו ואמו ואמר אין-פשע חבר הוא לאיש משחית: **25** רחב-נפש יגרה מדון ובוטח על-יהוה ידשן: **26** בוטח בלבו הוא כסיל והולך בחכמה הוא ימלט: **27** נותן לרש אין מחסור ומעלים עיניו רב-מארות: **28** בקום רשעים יסתר אדם ובאבדם ירבו צדיקים: **Pro 29** איש תוכחות מקשה-ערף פתע ישבר ואין מרפא: **2** ברבות צדיקים ישמח העם ובמשל רשע יאנח עם: **3** איש-אהב חכמה ישמח אביו ורעה זונות יאבד-הון: **4** מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות יהרסנה: **5** גבר מחליק

על־רעהו רשת פורש על־פעמיו: **6** בפשע איש רע מוקש וצדיק ירון ושמח: **7** ידע צדיק דין דלים רשע לא־יבין דעת: **8** אנשי לצון יפיהו קריה וחכמים ישיבו אף: **9** איש־חכם נשפט את־איש אויל ורנו ושחק ואין נחת: **10** אנשי דמים ישנאו־תם וישרים יבקשו נפשו: **11** כל־רוחו יוציא כסיל וחכם באחור ישבחנה: **12** משל מקשיב על־דבר־שקר כל־משרתיו רשעים: **13** רש ואיש תככים נפגשו מאיר־עיני שניהם יהוה: **14** מלך שופט באמת דלים כסאו לעד יכון: **15** שבט ותוכחת יתן חכמה ונער משלח מביש אמו: **16** ברבות רשעים ירבה־פשע וצדיקים במפלחם יראו: **17** יסר בנך ויניחך ויתן מעדנים לנפשך: **פ** **18** באין חזון יפרע עם ושמר תורה אשרהו: **19** בדברים לא־יוסר עבד כייבין ואין מענה: **20** חזית איש אין בדבריו תקוה לכסיל ממנו: **21** מפנק מנער עבדו ואחרתו יהיה מנון: **22** איש־אף יגרה מדון ובעל חמה רב־פשע: **23** גאות אדם תשפילנו ושפ־לרוח יתמך כבוד: **24** חולק עם־גנב שונא נפשו אלה ישמע ולא יגיד: **25** חרדת אדם יתן מוקש ובוטח ביהוה ישגב: **26** רבים מבקשים פני־מושל ומיהוה משפט־איש: **27** תועבת צדיקים איש עול ותועבת רשע ישר־דרך: **פ** **Pro 30** דברי אגור בן־יקה המשא נאם הגבר לאיתאיל לאיתאיל ואכל: **2** כי בער אנכי מאיש ולא־בינת אדם לי: **3** ולא־למדתי חכמה ודעת קדשים אדע: **4** מי עלה־שמים וירד מי אסף־רוח בחפניו מי צר־מים בשמלה מי הקים כל־אפסיראין מה־שמו ומה־שם־בנו כי תדע: **5** כל־אמרת אלוה צרופה מגן הוא לחסים בו: **6** אל־תוסף על־דבריו פן־יוכיח בך ונכזבת: **פ** **7** שתיים שאלתי מאתך אל־תמנע ממני בטרם אמות: **8** שוא ודבר־כזב הרחק ממני ראש ועשר אל־תתן־לי הטריפני לחם חקי: **9** פן אשבע וכחשתי ואמרתני מי יהוה ופן־אורש וגנבתי ותפשתי שם אלהי: **פ** **10** אל־תלשן עבד אל־**(אדנו)** **[אדנין]** פן־יקללך ואשמת: **11** דור אביו יקלל ואת־אמו לא יברך: **12** דור שהור בעיניו ומצאתו לא רחץ: **13** דור מה־רמו עיניו ועפעפיו ינשאו: **14** דור חרבות שניו ומאכלות מתלעתיו לאכל עניים מארץ ואביונים מאדם: **פ** **15** לעלוקה שתי בנות הב הב שלוש הנה לא תשבנה ארבע לא־אמרו הון: **16** שאול ועצר רחם ארץ לא־שבעה מים ואש לא־אמרה הון: **17** עין תלעג לאב וחבוז ליקה־תאם יקרוה ערבי־נחל ויאכלוה בני־נשר: **פ** **18** שלשה המה נפלאו ממני **(וארבע)** **[וארבעה]** לא ידעתים: **19** דרך הנשר בשמים דרך נחש עלי צור דרך־אניה בלבים ודרך גבר בעלמה: **20** כן דרך אשה מנאפת אכלה ומחתה פיה ואמרה לא־פעלתי און: **פ** **21** תחת שלוש רגוז ארץ ותחת ארבע לא־תוכל שאת: **22** תחת־עבד כי ימלךך ונבל כי ישבע־לחם: **23** תחת שנואה כי תבעל ושפחה כיתירש גברתה: **פ** **24** ארבעה הם קטני־ארץ והמה חכמים מחכמים: **25** הנמלים עם לא־עזו ויכינו בקיץ לחמם: **26** שפנים עם לא־עצום וישימו בסלע ביתם: **27** מלך אין לארבה ויצא חציץ כלו: **28** שממית בידים תתפש והיא בהיכלי מלך: **פ** **29** שלשה המה מיטיבי צעד וארבעה מיטבי לכת: **30** ליש גבור בבהמה ולא־ישוב מפני־כל: **31** זרויר מתנים ארתיש ומלך אלקום עמו: **32** אם־נבלת בהתנשא ואם־זמות יד לפה: **33** כי מיץ חלב יוציא חמאה ומיץ־אף יוציא דם ומיץ אפים יוציא ריב: **פ** **Pro 31** דברי למואל מלך משא אשר־יסרתו אמו: **2** מה־בריו ומה־בר־בשני ומה בר־נדריו: **3** אל־תתן לנשים חילך ודרכיך למחות מלכין: **4** אל למלכים למואל אל למלכים שתויין ולרוזנים **(א)** **[א]** שכר: **5** פן־ישתה וישכח מחקק וישנה דין

כל-בני-עני: 6 תנו-שכר לאובד ויין למרי נפש: 7 ישתה וישכח רישו ועמלו לא יזכר-עוד: 8 פתח-פיך לאלם אל-דין כל-בני חלוף: 9 פתח-פיך שפט-צדק ודין עני ואביון: 10 אשת-חיל מי ימצא ורחק מפנינים מכרה: 11 בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר: 12 נמלתה טוב ולא-רע כל ימי חייה: 13 דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ כפיה: 14 היתה כאניות סוחר ממרחק תביא לחמה: 15 ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערתיה: 16 זממה שדה ותקחהו מפרי כפיה (נטע) [נטעה] כרם: 17 חגרה בעוז מתניה ותאמץ זרעותיה: 18 טעמה כי-טוב סחרה לא-יכבה (בליל) [בלילה] נרה: 19 ידיה שלחה בכישור וכפיה תמכו פלך: 20 כפה פרשה לעני וידיה שלחה לאביון: 21 לא-תירא לביתה משלג כי כל-ביתה לבש שנים: 22 מרבדים עשתה-לה שש וארגמן לבושה: 23 נודע בשערים בעלה בשבתו עס-זקני-ארץ: 24 סדין עשתה ותמכר וחגור נתנה לכנעני: 25 עזוהדר לבושה ותשחק ליום אחרון: 26 פיה פתחה בחכמה ותורת-חסד על-לשונה: 27 צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא תאכל: 28 קמו בניה ויאשרוה בעלה ויהללה: 29 רבות בנות עשו חיל ואת עלית על-כלנה: 30 שקר החן והבל היפי אשה יראת-יהוה היא תתהלל: 31 תנו-לה מפרי ידיה ויהללוה בשערים מעשיה:

Job 1 איש היה בארץ-עוץ איוב שמו והיה האיש ההוא תם וישר וירא אלהים וסר מרע: 2 ויולדו לו שבעה בנים ושלוש בנות: 3 ויהי מקנהו שבעת אלפי-צאן ושלושת אלפי גמלים וחמש מאות צמד-בקר וחמש מאות אתונות ועבדה רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל-בני-קדם: 4 והלכו בניו ועשו משתה בית איש יומו ושלחו וקראו לשלשת [אהיתיהם] [אהיותיהם] לאכל ולשתות עמם: 5 ויהי כי הקיפו ימי המשתה וישלח איוב ויקדשם והשכים בבקר והעלה עלות מספר כלם כי אמר איוב אולי חטאו בני וברכו אלהים בלבכם ככה יעשה איוב כל-הימים: 6 ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב על-יהוה ויבוא גם-השטן בתוכם: 7 ויאמר יהוה אל-השטן מאין תבא ויען השטן את-יהוה ויאמר משוט בארץ ומהתהלך בה: 8 ויאמר יהוה אל-השטן השמת לבך על-עבדי איוב כי אין כמהו בארץ איש תם וישר ירא אלהים וסר מרע: 9 ויען השטן את-יהוה ויאמר החנם ירא איוב אלהים: 10 הלא [את] [אתה] שכת בעדו ובעד-ביתו ובעד כל-אשר-לו מסביב מעשה ידיו ברכת ומקנהו פרץ בארץ: 11 ואולם שלחנא ירך וגע בכל-אשר-לו אם-לא על-פניך יברכך: 12 ויאמר יהוה אל-השטן הנה כל-אשר-לו בידך רק אליו אל-תשלח ירך ויצא השטן מעם פני יהוה: 13 ויהי היום ובניו ובנותיו אכלים ושתיים יין בבית אחיהם הבכור: 14 ומלאך בא אל-איוב ויאמר הבקר היו חרשות והאתנות רעות על-ידיהם: 15 ותפל שבא ותקחם ואתהנערים הכו לפי-חרב ואמלטה רק-אני לבדי להגיד לך: 16 עוד זה מדבר וזה בא ויאמר אש אלהים נפלה מן-השמים ותבער בצאן ובנערים ותאכלם ואמלטה רק-אני לבדי להגיד לך: 17 עוד זה מדבר וזה בא ויאמר כשדים שמו שלשה ראשים ויפשטו על-הגמלים ויקחום ואתהנערים הכו לפי-חרב ואמלטה רק-אני לבדי להגיד לך: 18 עד זה מדבר וזה בא ויאמר בניך ובנותיך אכלים ושתיים יין בבית אחיהם הבכור: 19 והנה רוח גדולה באה מעבר המדבר ויגע בארבע פנות הבית ויפל על-הנערים

וימותו ואמלטה רקאני לבדי להגיד לך: **20** ויקם איוב ויקרע את־מעלו ויגז את־ראשו ויפל ארצה וישתחו: **21** ויאמר ערם **[יצתי]** **[יצאתי]** מבטן אמי וערם אשוב שמה יהוה נתן ויהוה לקח יהי שם יהוה מברך: **22** בכל־זאת לא־חטא איוב ולא־נתן תפלה לאלהים: **פ Job 2** ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב עליהוה ויבוא גם־השטן בתכם להתיצב עליהוה: **2** ויאמר יהוה אל־השטן אי מזה תבא ויען השטן את־יהוה ויאמר משט בארץ ומהתהלך בה: **3** ויאמר יהוה אל־השטן השמת לבך אל־עבדי איוב כי אין כמוהו בארץ איש חם וישר ירא אלהים וסר מרע ועדנו מחזיק בתמתו ותסיתני בו לבלעו חנם: **4** ויען השטן את־יהוה ויאמר עור בעד־עור וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו: **5** אולם שלחנא ירך וגע אל־עצמו ואל־בשרו אם־לא אל־פניך יברכך: **6** ויאמר יהוה אל־השטן הנו בידך אך את־נפשו שמר: **7** ויצא השטן מאת פני יהוה ויך את־איוב בשחין רע מכף רגלו **[עד]** **[ועד]** קדקדו: **8** ויקחלו חרש להתגרד בו והוא ישב בתוך־האפר: **9** ותאמר לו אשתו ערך מחזיק בתמתך ברך אלהים ומת: **10** ויאמר אליה כדבר אחת הנבלות תדברי גם את־הטוב נקבל מאת האלהים ואת־הרע לא נקבל בכל־זאת לא־חטא איוב בשפתיו: **פ 11** וישמעו שלשת רעי איוב את כל־הרעה הזאת הבאה עליו ויבאו איש ממקומו אליפו התימני ובלדרד השוחי וצופר הנעמתי ויועדו יחדו לבוא לנודלו ולנחמו: **12** וישאו את־עיניהם מרחוק ולא הכירוהו וישאו קולם ויבכו ויקרעו איש מעלו ויזרקו עפר על־ראשיהם השמימה: **13** וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין־דבר אליו דבר כי ראו כ־גדל הכאב מאד: **Job 3** אחרי־כן פתח איוב את־פיהו ויקלל את־יומו: **פ 2** ויען איוב ויאמר: **3** יאבד יום אולד בו והלילה אמר הרה גבר: **4** היום ההוא יהי חשך אל־ידרשהו אלוה ממעל ואל־תופע עליו נהרה: **5** יגאלהו חשך וצלמות תשכך־עליו עננה יבעתהו כמרירי יום: **6** הלילה ההוא יקחהו אפל אל־יחד בימי שנה במספר ירחים אליבא: **7** הנה הלילה ההוא יהי גלמוד אל־תבא רננה בו: **8** יקבהו ארריוים העתידים ערר לויתן: **9** יחשכו כוכבי נשפו יקולאור ואין ואל־יראה בעפעפ־ישהו: **10** כי לא סגר דלתי בטני ויסתר עמל מעיני: **11** למה לא מרחם אמות מבטן יצאתי ואגוע: **12** מדוע קדמוני ברכים ומה־שדים כי אינק: **13** כ־יעתה שכבתי ואשקוט ישנתי אז ינוח לי: **14** עם־מלכים ויעצי ארץ הבנים חרבות למו: **15** או עם־שרים זהב להם הממלאים בתיהם כסף: **16** או כנפל טמון לא אהיה כעללים לא־ראו אור: **17** שם רשעים חדלו רגז ושם ינוחו יגיעי כח: **18** יחד אסירים שאננו לא שמעו קול נגש: **19** קטן וגדול שם הוא ועבד חפשי מאדניו: **20** למה יתן לעמל אור וחיים למרי נפש: **21** המחכים למות ואיננו ויחפרהו ממטמונים: **22** השמחים אל־יגיל ישישו כי ימצאו־קבר: **23** לגבר אשר־דרכו נסתרה ויסך אלוה בעדו: **24** כילפני לחמי אנחתי תבא ויתכו כמים שאנתי: **25** כי פחד פחדתי ויאתיני ואשר יגרתי יבא לי: **26** לא שלותי ולא שקטתי ולא־נחתי ויבא רגז: **פ Job 4** ויען אליפו התימני ויאמר: **2** הנסה דבר אליך תלאה ועצר במלין מי יוכל: **3** הנה יסרת רבים וידיים רפות תחזק: **4** כושל יקימון מליך וברכים כרעות תאמץ: **5** כי עתה תבוא אליך ותלא תגע עדיך ותבהל: **6** הלא יראתך כסלתך תקותך ותם דרכיך: **7** זכר־נא מי הוא נקי אבד ואיפה ישרים נכחדו: **8** כאשר ראיתי חרשי און וזרעי עמל יקצרהו: **9** מנשמת אלוה יאבדו ומרוח אפו יכלו: **10** שאנת אריה וקול

שחל ושני כפירים נתעו: **11** ליש אבד מבלי-טרף ובני לביא יתפרדו: **12** ואלי דבר
 יגב ותקח אוני שמין מנהו: **13** בשעפים מחזינות לילה בנפל תרדמה על-אנשים: **14**
 פחד קראני ורעדה ורב עצמותי הפחיד: **15** ורוח על-פני יחלף תסמר שערת בשרי:
16 יעמד ולא-אכיר מראהו תמונה לנגד עיני דממה וקול אשמע: **17** האנוש מאלוה
 יצדק אם מעשהו יטהר-גבר: **18** הן בעבדיו לא יאמין ובמלאכיו ישים תהלה: **19**
 אף שכני בתי-חמר אשר-בעפר יסודם ירכאום לפני-עש: **20** מבקר לערב יכתו
 מבלי משים לנצח יאבדו: **21** הלא-נסע יתרם בם ימותו ולא בחכמה: **Job 5** קרא-נא
 היש עונך ואל-מי מקדשים תפנה: **2** כיל-אוויל יהר-נכעש ופתח תמית קנאה: **3**
 אני-רדאיתי אויל מזרשי ואקוב נוהו פתאם: **4** ירחקו בניו מישע וידכאו בשער ואין
 מציל: **5** אשר קצירו רעב יאכל ואל-מצנים יקחהו ושאף צמים חילם: **6** כי
 לא-יצא מעפר און ומאדמה לא-יצמח עמל: **7** כיאדם לעמל יולד ובני-רשף
 יגביהו עוף: **8** אולם אני אדרש אל-אל ואל-אלהים אשים דברתי: **9** עשה גדלות
 ואין חקר נפלאות עד-אין מספר: **10** הנתן מטר על-פני-ארץ ושלח מים על-פני
 חוצות: **11** לשום שפלים למרום וקדרים שגבו ישע: **12** מפר מחשבות ערומים
 ולא-תעשינה ידיהם תושיה: **13** לכד חכמים בערמם ועצת נפתלים נמהרה: **14** יומם
 יפגשו-חשך וכלילה ימששו בצהרים: **15** וישע מחרב מפייהם ומיד חזק אביון: **16**
 ותהי לרל תקוה ועלתה קפצה פיה: **17** הנה אשרי אנוש יוכחנו אלוה ומוסר שדי
 אל-תמאס: **18** כי הוא יכאיב ויחבש ימחץ **(וידה)** **[וידין]** תרפינה: **19** בשש צרות
 יצילך ובשבע לא-יגע בך רע: **20** ברעב פדך ממות ובמלחמה מידי חרב: **21** בשוט
 לשון תחבא ולא-תירא משד כי יבוא: **22** לשד ולכפן תשחק ומחית הארץ
 אל-תירא: **23** כי עם-אבני השדה בריתך וחית השדה השלמה-לך: **24** וידעת
 כי-שלום אהלך ופקדת נוך ולא תחטא: **25** וידעת כי-רב זרעך וצאצאיך כעשב
 הארץ: **26** תבוא בכלח אלי-קבר כעלות גדיש בעתו: **27** הנה-זאת חקרנוה כן-היא
 שמענה ואתה דע-לך: **Job 6** **פ** ויען אויב ויאמר: **2** לו שקול ישקל כעשי **(והית)**
[והותן] במאזנים ישאוי-חד: **3** כיר-עתה מחול ימים יכבד על-כן דברי לעו: **4** כי חצי
 שדי עמדי אשר חמתם שחה רוחי בעותי אלוה יערכוני: **5** הינה-קפרא עלי-דשא
 אם יגעה-שור על-בלילו: **6** היאכל תפל מבלי-מלח אם-יש-טעם בריר חלמות: **7**
 מאנה לנגוע נפשי המה כדוי לחמו: **8** מי-יתן תבוא שאלתי ותקותי יתן אלוה: **9**
 ויאל אלוה וידכאני יתר ידו ויבצעני: **10** ותהי עוד נחמתי ואסלדה בחילה לא
 יחמול כי-לא כחדתי אמרי קדוש: **11** מה-כחי כי-איחל ומה-קצי כי-אאריך נפשי:
12 אם-כח אבנים כחי אם-כשרי נחוש: **13** האם אין עזרתי בי ותשיה נדחה ממני: **14**
 למס מרעהו חסד ויראת שדי יעזוב: **15** אחי בגדו כמורנחל כאפיק נחלים יעברו: **16**
 הקדרים מני-קרח עלימו יתעלם-שלג: **17** בעת יזרבו נצמתו בחמו נדעכו ממקומם:
18 ילפתו ארחות דרכם יעלו בתהו ויאבדו: **19** הבישו ארחות תמא הליכת שבא
 קוילמו: **20** בשו כי-בטח באו עדיה ויחפרו: **21** כיר-עתה הייתם **(לא)** **[לח]** תראו
 חתת ותיראו: **22** הכי-אמרתי הבו לי ומכחכם שחדו בעדי: **23** ומלטוני מיד-צר ומיד
 עריצים תפדוני: **24** הורוני ואני אחריש ומה-שגיתי הבינו לי: **25** מה-נמרצו
 אמרי-ישר ומה-יוכיח הוכח מכם: **26** הלהוכח מלים תחשבו ולרוח אמרי נאש: **27**
 אף-על-יתום תפילו ותכרו על-דריעכם: **28** ועתה הואילו פנו-בי ועל-פניכם אם-אכזב:
29 שבו-נא אל-תהי עולה **(ושבי)** **[ושוב]** עוד צדקי-בה: **30** היש-בלשוני עולה

אס־חכי לא־יבין הוות: **Job 7** הלא־צבא לאנוש **(על־) [על־]** ארץ וכימי שכיר ימיו: **2** כעבד ישא־ף־צל וכשכיר יקוה פעלו: **3** כן הנחלתי לי ירח־שווא ולילות עמל מנול־י: **4** אס־שכבתי ואמרתִי מתי אקום ומדד־ערב ושבעתי נדדים עדי־נשף: **5** לבש בשרי רמה **(רניש) [ונגש]** עפר עורי רגע וימאס: **6** ימי קלו מני־ארג ויכלו באפס תקוה: **7** זכר כ־ירוה חיי לא־תשוב עיני לראות טוב: **8** לא־תשורני עין ראי עיניך בי ואינני: **9** כלה ענן וילך כן יורד שאול לא יעלה: **10** לא־ישוב עוד לביתו ולא־יכירו עוד מקמו: **11** גם־אני לא אחשך פי אדברה בצר רוחי אשיחה במר נפשי: **12** היס־אני אס־תנין כ־יחשים עלי משמר: **13** כ־יאמרתִי תנחמני ערשי ישא בשיחי משכבי: **14** וחתתני בחלמות ומחזיונות תבעתני: **15** ותבחר מחנק נפשי מות מעצמותי: **16** מאסתי לא־לעלם אחיה חדל ממני כ־יהבל ימי: **17** מה־אנוש כי תגדלנו וכ־יחשית אליו לבך: **18** ותפקדנו לבקרים לרגעים תבחננו: **19** כמה לא־תשעה ממני לא־תרפני עדי־בלעי רקי: **20** חטאתי מה אפעל לך נצר האדם למה שמתני למפגע לך ואחיה עלי למשא: **21** ומה לא־תשא פשעי ותעביר את־עוני כ־יעתה לעפר אשכב ושחרתני ואינני: **Job 8** **פ** ויען בלדד השוחי ויאמר: **2** ע־אן תמלל־אלה ורוח כביר אמרי־פוך: **3** האל יעות משפט ואס־שדי יעות־צדק: **4** אס־בניך חטא־רלו וישלחם ביד־פשעם: **5** אס־אתה תשחר אל־אל ואל־שדי תתחנן: **6** אס־זך וישר אתה כ־יעתה יעיר עליך ושלם נות צדקך: **7** והיה ראשיתך מצער ואחריתך ישגה מאד: **8** כ־ישאל־נא לדר רישון וכוונן לחקר אבותם: **9** כ־יתמול אנחנו ולא נדע כי צל ימינו עלי־ארץ: **10** הלא־הם יורוך יאמרו לך ומלבם יוצאו מלים: **11** היגאה־גמא בלא בצה ישגה־אחו בלי־מים: **12** עדנו באבו לא יקטף ולפני כל־חציר ייבש: **13** כן ארחות כל־שכחי אל ותקות חנף תאבד: **14** אש־ריקוט כסלו ובית עכביש מבטחו: **15** ישען על־ביתו ולא יעמד יחזיק בו ולא יקום: **16** רטב הוא לפני־שמש ועל גתו ינקחו תצא: **17** על־גל שרשיו יסבכו בית אבנים יחזה: **18** אס־יבלענו ממקומו וכחש בו לא ראיתך: **19** הן־הוא משובש דרכו ומעפר אחר יצמחו: **20** הן־אל לא ימאס־תם ולא־יחזיק ביד־מרעים: **21** עדי־מלה שחוק פיך ושפתך תרועה: **22** שנאוך ילבשו־בשת ואהל רשעים איננו: **Job 9** **פ** ויען איוב ויאמר: **2** אמנם ידעתי כ־יכן ומה־יצדק אנוש עס־אל: **3** אס־יחפץ לריב עמו לא־יעננו אחת מני־אלף: **4** חכם לבב ואמיץ כח מ־יהקשה אליו וישלם: **5** המעתיק הרים ולא ידעו אשר הפכם באפו: **6** המרגיז ארץ ממקומה ועמודיה יתפלצון: **7** האמר לחרס ולא יזרח ובעד כוכבים יחתם: **8** נטה שמים לבדו ודורך על־במתי ים: **9** עשה־עש כסיל וכימה וחדרי תמן: **10** עשה גדלות עדי־אין חקר ונפלאות עדי־אין מספר: **11** הן יעבר עלי ולא אראה ויחלף ולא־אבין לו: **12** הן יחתף מי ישיבנו מיריאמר אליו מה־תעשה: **13** אלוה לא־ישיב אפו **(תחתו) [תחתין]** שחחו עזרי רהב: **14** אף כ־אנכי אעננו אבחרה דברי עמו: **15** אשר אס־צדקתי לא אענה למשפטי אתחנן: **16** אס־קראתי ויענני לא־אאמין כ־יאזין קולי: **17** אש־רבשערה יושפני והרבה פצעי חנם: **18** לא־יתנני השב רוחי כי ישבעני ממררים: **19** אס־לכח אמיץ הנה ואס־למשפט מי יועיני: **20** אס־אצדק פי ירשיעני תס־אני ויעקשני: **21** תס־אני לא־אדע נפשי אמאס חיי: **22** אחת היא על־כן אמרתִי תם ורשע הוא מכלה: **23** אס־שוט ימית פתאם למסת נקים ילעג: **24** ארץ נתנה ביד־רשע פני־שפטיה יכסה אס־לא אפוא מ־יהוא: **25** וימי קלו מני־רץ ברחו לא־ראו טובה: **26** חלפו עס־אניות

אבה כנשר יטוש עלי-אכל: **27** אמ-אמרי אשכחה שיחי אעזבה פני ואבליגה: **28**
 יגרתו כל-עצבתי ידעתי כ-לא תנקני: **29** אנכי ארשע למה-זה הבל אינע: **30**
 אמ-התרחצתי **[במז]** **[במז]** שלג והזכותי בבר כפי: **31** אז בשחת חטבילני ותעבוני
 שלמותי: **32** כ-לא-איש כמני אעננו נבוא יחדו במשפט: **33** לא יש-בינינו מוכיח ישת
 ידו על-שנינו: **34** יסר מעלי שבטו ואמתו אל-תבעתני: **35** אדברה ולא איראנו כי
 לא-כן אנכי עמדי: **Job 10** נקטה נפשי בחיי אעזבה עלי שיחי אדברה במר נפשי: **2**
 אמר אל-אלוה אל-תרשיעני הודיעני על מה-תריבני: **3** הטוב לך כ-יתעשק
 כ-יתמאס יגיע כפיך ועל-עצת רשעים הופעת: **4** העיני בשר לך אמ-כראות אנוש
 תראה: **5** הכימי אנוש ימוך אמ-שנותיך כימי גבר: **6** כ-יתבקש לעוני ולחטאתי
 תדרוש: **7** על-דעתך כ-לא ארשע ואין מידך מציל: **8** ידיך עצבוני ויעשוני יחד
 סביב ותבלעני: **9** זכרנא כ-יכחמר עשיתני ואל-עפר תשיבני: **10** הלא כחלב תחיכני
 וכנבנה תקפיאני: **11** עור ובשר תלבישני ובעצמות וגידים תסככני: **12** חיים וחסד
 עשית עמדי ופקדתך שמרה רוחי: **13** ואלה צפנת בלבבך ידעתי כ-יזאת עמך: **14**
 אמ-חטאתי ושמרתני ומעוני לא תנקני: **15** אמ-רשעתי אללי לי וצדקתי לא-אשא
 ראשי שבע קלון וראה עניי: **16** ויגאה כשהל תצודני ותשב תתפלא-בי: **17** תחדש
 עדיך נגדי ותרב כעשך עמדי חליפות וצבא עמי: **18** ולמה מרחם הצאתני אנוע
 ועין לא-תראני: **19** כאשר לא-הייתי אהיה מבטן לקבר אויב: **20** הלא-מעט ימי
[יחדל] **[יחדל]** **[ישיח]** **[ישיח]** ממני ואבליגה מעט: **21** בטרם אלך ולא אשוב
 אל-ארץ חשך וצלמות: **22** ארץ עיפחה כמו אפל צלמות ולא סדרים ותפע
 כמז-אפל: **Job 11** **פ** ויען צפר הנעמתי ויאמר: **2** הרב דברים לא יענה ואמ-איש
 שפתים יצדק: **3** בדיך מתים יחרישו ותלעג ואין מכלם: **4** ותאמר זך לקחי ובר
 הייתי בעיניך: **5** ואולם מ-ייתן אלוה דבר ויפתח שפתיו עמך: **6** ויגד-לך תעלמות
 חכמה כ-יכפלים לתושיה ודע כ-ישיה לך אלוה מעונך: **7** החקר אלוה תמצא אם
 ע-דתכלית שדי תמצא: **8** גבהי שמים מה-תפעל עמקה משאול מה-תדע: **9** ארכה
 מארץ מדה ורחבה מנייים: **10** אמ-יחלף ויסגור ויקהיל ומי ישיבנו: **11** כ-יהוא ידע
 מתי-שוא וירא-און ולא יחבונן: **12** ואיש נבוב ילבב ועיר פרא אדם יולד: **13**
 אמ-אתה הכינות לבך ופרשת אליו כפך: **14** אמ-און בידך הרחיקהו ואל-תשכן
 באהליך עולה: **15** כ-יזאז תשא פניך ממום והיית מצק ולא תירא: **16** כ-יאתה עמל
 תשכח כמים עברו תזכר: **17** ומצהרים יקום חלד תעפה כבקר תהיה: **18** ובשחת
 כ-יש תקוה וחפרת לבטח תשכב: **19** ורבצת ואין מחריד וחלו פניך רבים: **20** ועיני
 רשעים תכלינה ומנוס אבד מנהם ותקותם מפחד-נפש: **Job 12** **פ** ויען איוב ויאמר: **2**
 אמנם כי אתם-עם ועמכם תמות חכמה: **3** גם-לי לבב כמוכם לא-נפל אנכי מכם
 ואת-מי-אין כמז-אלה: **4** שחק לרעהו אהיה קרא לאלוה ויענהו שחוק צדיק
 תמים: **5** לפיד בוז לעשתות שאנן נכון למועדי רגל: **6** ישליו אהלים לשדדים
 ובטחות למרגיזי אל לאשר הביא אלוה בידו: **7** ואולם שאל-נא בהמות ותרך ועוף
 השמים ויגד-לך: **8** או שיח לארץ ותרך ויספרו לך דגי הים: **9** מי לא-ידע
 בכל-אלה כי יד-יהוה עשתה זאת: **10** אשר בידו נפש כל-חי ורוח כל-בשר-איש: **11**
 הלא-און מלין תבחן וחקך אכל יטעם-לו: **12** בישישים חכמה וארך ימים תבונה: **13**
 עמו חכמה וגבורה לו עצה ותבונה: **14** הן יהרוס ולא יבנה יסגר על-איש ולא
 יפתח: **15** הן יעצר במים ויבשו וישלחם ויהפכו ארץ: **16** עמו עז ותושיה לו שגג

ומשגה: **17** מוליך יועצים שולל ושפטים יהולל: **18** מוסר מלכים פתח ויאסר אזור במתניהם: **19** מוליך כהנים שולל ואתנים יסלף: **20** מסיר שפה לנאמנים ושעם זקנים יקח: **21** שופך בוז עלנדיבים ומזיח אפיקים רפה: **22** מגלה עמקות מניחשך ויצא לאור צלמות: **23** משניא לגוים ויאבדם שטח לגוים וינחם: **24** מסיר לב ראשי עסהארץ ויתעם בתהו לאדרך: **25** ימשוהשך ולא-אור ויתעם כשכור: **Job 13** הן-כל ראתה עיני שמעה אזני ותבן לה: **2** כדעתכם ידעתי גמאני לאנפל אנכי מכם: **3** אולם אני אל-שדי אדבר והוכח אל-אל אחפץ: **4** ואולם אתם טפלי-שקר רפאי אלל כלכם: **5** מייתן החרש תחרישון ותהי לכם לחכמה: **6** שמעו-נא תוכחתי ורבות שפתי הקשיבו: **7** הלאל תדברו עולה ולו תדברו רמיה: **8** הפניו תשאון אמלאל תריבון: **9** הטוב כייחקר אתכם אם-כהתל באנוש תהתלו בו: **10** הוכח וזיח אתכם אם-בסתר פנים תשאון: **11** הלא שאתו תבעת אתכם ופחדו יפל עליכם: **12** זכרניכם משלי-אפר לגבי-חמר גביכם: **13** החרישו ממני ואדברה-אני ויעבר עלי מה: **14** על-מה אשא בשרי בשני ונפשי אשים בכפי: **15** הן יקטלני **[לא]** **[לן]** איחל אך-דרכי אל-פניו אוכיה: **16** גס-הואלי לישועה כילא לפניו חנף יבוא: **17** שמעו שמוע מלתי ואחותי באזניכם: **18** הנה-נא ערכתי משפט ידעתי כי-אני אצדק: **19** מיהוא יריב עמדי כיעתה אחריש ואגוע: **20** אך-שתים אל-תעש עמדי אז מפניך לא אסתר: **21** כפך מעלי הרחק ואמתך אל-תבעתני: **22** וקרא ואנכי אענה או-אדבר והשיבני: **23** כמה לי עונות וחטאות פשעי וחטאתי הדיעני: **24** למה-פניך תסתיר ותחשבני לאויב לך: **25** העלה נדף תערוץ ואת-קש יבש תרדף: **26** כיתכתב עלי מרות ותורישני עונות נעורי: **27** ותשם בסד רגלי ותשמור כל-ארחותי על-שרשי רגלי תתחקה: **28** והוא כרקב יבלה כבגר אכלו עש: **Job 14** אדם ילוד אשה קצר ימים ושבע-רגז: **2** כצוץ יצא וימל ויברח כצל ולא יעמוד: **3** אף-על-זה פקחת עינך ואתי תביא במשפט עמך: **4** מייתן טהור משמא לא אחד: **5** אם חרוצים ימיו מספר-חדשיו אתך **[חקן]** **[חקיון]** עשית ולא יעבור: **6** שעה מעליו ויחדל עד-ירצה כשכיר יומו: **7** כי יש לעץ תקוה אם-יכרת ועוד יחליף וינקתו לא תחדל: **8** אם-יזקין בארץ שרשו ובעפר ימות גזעו: **9** מריח מים יפרח ועשה קציר כמור-נטע: **10** וגבר ימות ויחלש ויגוע אדם ואיו: **11** אזלו-מים מנירים ונהר יחרב ויבש: **12** ואיש שכב ולא-יקום עד-בלתי שמים לא יקיצו ולא-יערו משנתם: **13** מי יתן בשאול תצפני תסתירני עד-שוב אפך תשית לי חק ותזכרני: **14** אם-ימות גבר היחיה כל-ימי צבאי איחל עד-יבוא חליפתי: **15** תקרא ואנכי אענך למעשה ידיך תכסף: **16** כיעתה צעדי תספור לא-תשמור על-חטאתי: **17** חתם בצרור פשעי ותטפל על-עוני: **18** ואולם הר-נופל יבול וצור יעתק ממקומו: **19** אבנים שחקו מים תשטף-ספיחיה עפר-ארץ ותקות אנוש האבדת: **20** תתקפהו לנצח ויהלך משנה פניו ותשלחהו: **21** יכבדו בניו ולא ידע ויצערו ולא-יבין למו: **22** אך-בשרו עליו יכאב ונפשו עליו תאבל: **Job 15** **פ** ויען אליפו התימני ויאמר: **2** החכם יענה דעת-רוח וימלא קדים בטנו: **3** הוכח בדבר לא יסכון ומלים לא-יועיל בם: **4** אף-אתה תפר יראה ותגרע שיחה לפני-אל: **5** כי יאלף עונך פיך ותבחר לשון ערומים: **6** ורשיעך פיך ולא-יאני ושפתיך יענור-בך: **7** הראישון אדם תולד ולפני גבעות חוללת: **8** הבסוד אלוה תשמע ותגרע אליך חכמה: **9** מה-ידעת ולא נדע תבין ולא-עמנו הוא: **10** גם-שב גסישיש בנו כביר מאביך ימים: **11** המעט ממך תנחמות אל ודבר לאט

עמך: **12** מה-יִקְחֶךָ לְבָךְ וּמַה-יִרְזָמוּן עֵינֶיךָ: **13** כִּי־תָשִׁיב אֶל־אֵל רוּחְךָ וְהִצָּאת מִפִּיךָ מִלִּין: **14** מַה־אֲנוֹשׁ כִּי־יִזְכָּה וְכִי־יִצְדָּק יִלְוֶד אִשָּׁה: **15** הֵן **[בַּקְדָּשׁוֹ]** **[בַּקְדָּשׁוֹ]** לֹא יֵאֱמִין וּשְׁמַיִם לֹא־זָכוּ בְעֵינָיו: **16** אַף כִּי־נִתְעַב וְנֹאֲלָח אִישׁ־שִׁתְּהָ כַּמִּים עוֹלָה: **17** אַחֲרַי שְׁמַע־לִי וּזְהִי־חַיּוּתִי וְאִסְפְּרָה: **18** אֲשֶׁר־חֲכַמִּים יִגִּידוּ וְלֹא כִּחְדוּ מֵאֲבוֹתָם: **19** לָהֶם לְבָדָם נִתְּנָה הָאָרֶץ וְלֹא־עֲבַר זֶר בְּתוֹכָם: **20** כְּלִימֵי רָשָׁע הוּא מִתְחַלְלֵל וּמִסְפֵּר שָׁנִים נִצְפְּנוּ לַעֲרוּיָן: **21** קוֹל־פְּחָדִים בְּאֲזֵנוֹ בְּשִׁלּוֹם שׁוֹרֵד יְבוֹאֲנוּ: **22** לֹא־יֵאֱמִין שׁוֹב מִנִּי־חֶשֶׁךְ **[וְצַפּוֹ]** **[וְצַפּוֹ]** הוּא אֶל־יִחְרַב: **23** נִדְדָה הוּא לֶלֶחֶם אִיָּה יֹדַע כִּי־נִכְוֹן בִּידוֹ יוֹסֶח־שֶׁךְ: **24** יִבְעַתְּהוּ צָר וּמְצוּקָה תִּתְקַפְּהוּ כַּמֶּלֶךְ עֵתִיד לְכִידוֹר: **25** כִּי־נִשָּׂא אֶל־אֵל יָדוֹ וְאֶל־שָׂרֵי יִתְגַּבֵּר: **26** יִרוּץ אֵלָיו בְּצוּאָר בְּעֵבִי גְבוּ מִגִּינוֹ: **27** כִּי־כִסָּה פָּנָיו בְּחֻלְבוֹ וַיַּעַשׂ פִּימָה עֲלֵי־כִסְלֵי: **28** וַיִּשְׁכֹּן עִרִים נִכְחָדוֹת בְּתִים לֹא־יִשְׁבּוּ לָמוֹ אֲשֶׁר הִתְעַתְּדוּ לְגִלְמִים: **29** לֹא־יַעֲשֶׂר וְלֹא־יִקָּוּ חִילוֹ וְלֹא־יִשָּׂא לָאָרֶץ מְנַלָּם: **30** לֹא־יִסְוֹר מִנִּי־חֶשֶׁךְ יִנְקָתוֹ תִּיבַשׁ שְׁלֵהֶבֶת וַיִּסּוֹר בְּרוּחַ פִּיו: **31** אֶל־יֵאֱמִין **[בְּשׁוֹ]** **[בְּשׁוֹ]** נִתְעָה כִּי־שׂוֹא תִּהְיֶה תְּמוֹרָתוֹ: **32** בְּלֹא־יִזְמוּ תִּמְלֹא וְכַפְתּוֹ לֹא רַעֲנָנָה: **33** יִחַסֵּם כִּנְפָן בְּסֵרוֹ וַיִּשְׁלַךְ כְּזִית נִצְתּוֹ: **34** כִּי־עֲדַת חֲנַף גִּלְמוֹד וְאֵשׁ אֲכָלָה אֶהְלִי־שְׁחָד: **35** הִרָה עֵמֶל וַיִּלְדֵּ אֹן וּבִשְׁנֵם תְּכִין מִרְמָה: **Job 16** וַיַּעַן אוֹיֵב וַיֹּאמֶר: **2** שְׁמַעְתִּי כַּאֲלֵה רַבּוֹת מִנְחַמֵּי עֵמֶל כְּלַכְּם: **3** הֲקֵץ לְדַבְרֵי־רוּחַ אוֹ מַה־יִּמְרִיצֶךָ כִּי תַעֲנֶנָּה: **4** גַּם אֲנִכִּי כַכֶּם אֲדַבְּרָה לִוְיִישׁ נִפְשַׁכֶּם תַּחַת נִפְשֵׁי אַחֲבִירָה עֲלֵיכֶם בְּמִלִּים וְאֲנִיעָה עֲלֵיכֶם בְּמוֹ רֵאשִׁי: **5** אֲאֻמְצַכֶּם בְּמִוְרָפֵי וַיִּנְד שְׁפָתֵי יִחְשֶׁךְ: **6** אִם־אֲדַבְּרָה לֹא־יִחְשֶׁךְ כַּאֲבִי וְאִחְדַּלְהָ מִה־מִּנִּי יִהְלֶךְ: **7** אֲדִי־עַתָּה הֲלֹאֲנִי הִשְׁמֹתָ כְּלִי־עֲדָתִי: **8** וְתִקְמַשְׁנִי לְעַד הִיָּה וַיִּקָּם בִּי כַחֲשֵׁי בְּפָנַי יַעֲנֶנָּה: **9** אִפּוֹ טָרַף וַיִּשְׁטַמְנֵי חֶרֶק עָלַי בְּשֵׁנֵי צָרִי יִלְטוֹשׁ עֵינָיו לִי: **10** פָּעֲרוּ עָלַי בְּפִיהֶם בְּחִרְפָּה הִכּוּ לַחַיִּי יַחַד עָלַי יִתְמַלְאוּן: **11** יִסְגִּירֵנִי אֵל אֵל עוֹיֵל וְעֹלֵי־דִי רָשָׁעִים יִרְשָׁנִי: **12** שְׁלוֹ הִיִּיתִי וַיִּפְרַפְּרֵנִי וְאִחֲזוּ בְּעַרְפִּי וַיִּפְצַּצְנִי וַיִּקְיִמְנִי לוֹ לְמִטְרָה: **13** יִסְבוּ עָלַי רַבִּיו יִפְלַח כְּלִיּוֹתִי וְלֹא יִחְמוּל יִשְׁפֹךְ לָאָרֶץ מִרְרָתִי: **14** יִפְרֻצְנִי פֶרֶץ עַל־פְּנֵי־פֶרֶץ יִרָץ עָלַי כְּגַבּוֹר: **15** שֶׁק תִּפְרַתִּי עָלַי גִּלְדִי וְעֵלְלָתִי בַּעֲפָר קָרְנִי: **16** פָּנַי **[חֲמַרְמָרָה]** **[חֲמַרְמָרוֹן]** מִנִּי־כִכִּי וְעַל עַפְעַפֵּי צִלְמוֹת: **17** עַל לֹא־חֲמַס בְּכַפִּי וְתִפְלָתִי זָכָה: **18** אָרֶץ אֶל־תַּכְסִּי דְמוּ וְאֶל־יְהִי מְקוֹם לְזַעֲקָתִי: **19** גַּם־עַתָּה הִנְהַבְּשָׁמִים עָדִי וּשְׁהַדִּי בְּמִרוֹמִים: **20** מְלִיצֵי רַעִי אֶל־אֱלוֹהַ דְּלַפָּה עֵינָי: **21** וַיּוֹכַח לְגַבֵּר עַם־אֱלוֹהַ וּבֶן־אָדָם לַרְעָהוֹ: **22** כִּי־שָׁנֹת מִסְפָּר יֵאֲתִיו וְאַרְחָ לֹא־אֲשׁוֹב אֶהְלֶךְ: **Job 17** רוּחִי חִבְּלָה יָמֵי נִזְעַכּוּ קִבְרִים לִי: **2** אִם־יֵלֵא הַתְּלִים עֲמָדִי וּבִהַמְרוֹתָם תִּלָּן עֵינָי: **3** שִׁימָה־נָא עֲרַבְנֵי עֵמֶךָ מִי הוּא לִידֵי יִתְקַע: **4** כִּי־לִבִּם צִפְנַת מִשְׁכַּל עַל־כֵּן לֹא תִרְמָם: **5** לַחֲלֶק יִגִּיד רַעִים וְעֵינָי בְּנִיו תְּכַלְנֶה: **6** וְהִצַּגְנִי לְמִשְׁלַ עַמִּים וְתַפְתַּ לְפָנַי אֶהְיֶה: **7** וְתַכָּה מִכְעַשׁ עֵינֵי וַיִּצְרֵי כְצֹל כְּלָם: **8** יִשְׁמוּ יִשְׂרָאֵל עַל־זֹאת וּנְקִי עַל־חֲנַף יִתְעַרֵּר: **9** וַיֵּאֲחָז צְדִיק דְּרָכּוֹ וְשֶׁה־רִיידִים יִסֹּף אֲמִין: **10** וְאוֹלָם כְּלָם תִּשְׁבוּ וּבֹאוּ נָא וְלֹא־אֲמַצָּא בְכֶם חֲכָם: **11** יָמֵי עֲבָרוּ זְמַתִּי נִתְקַן מוֹרְשֵׁי לִבִּבִי: **12** לֵילָה לַיּוֹם יִשְׁיֵמוּ אוֹר קְרוֹב מִפְּנֵי־חֶשֶׁךְ: **13** אִם־אֶקְוֶה שְׂאוֹל בֵּיתִי בַחֲשֶׁךְ רִפְדָתִי יִצְעֵנִי: **14** לְשַׁחַת קִרְאָתִי אֲבִי אַתָּה אֲמִי וְאַחֲתִי לְרַמָּה: **15** וְאִיָּה אִפּוֹ תִקּוֹתִי וְתִקּוֹתִי מִי יִשׁוֹרְנֶנָּה: **16** בְּדֵי שְׂאֵל תִּרְדְּנָה אִם־יִחַד עַל־עַפְרָה נַחַת: **Job 18** וַיַּעַן בְּלִדְרָה הַשְׁחִי וַיֹּאמֶר: **2** עַד־אָנָּה תִשְׁיַמּוּן קִנְצֵי לְמִלִּין תְּבִינוּ וְאַחֲרַי נְדַבְּרִי: **3** מִדּוֹעַ נִחְשַׁבְנוּ כְּבַהֲמָה נִשְׁמִינוּ בְעֵינֵינוּ: **4** טָרַף נִפְשׁוֹ בְּאִפּוֹ הִלְמַעֲנֶךָ תַעֲזֹב אָרֶץ וַיַּעֲתֶךָ־צוֹר מִמְקוֹמוֹ: **5** גַּם אוֹר רָשָׁעִים יִדְעֶךָ וְלֹא־יִגָּה שְׁבִיב אֲשׁוֹ: **6** אוֹר חֶשֶׁךְ בְּאַהֲלוֹ וְנָרוֹ עֲלָיו יִדְעֶךָ: **7** יִצְרוּ צַעֲדֵי אוֹנוֹ וְתִשְׁלִיכֵהוּ עֲצָתוֹ: **8**

כִּי־שִׁלַח בִּרְשַׁת בְּרַגְלָיו וְעַל־שִׁבְכָה יִתְהַלֵּךְ: ⁹ יֵאָחֵז בְּעֵקֶב פֶּח יַחֲזֹק עָלָיו צְמִים: ¹⁰
 טְמוֹן בְּאַרְץ חֶבְלוֹ וּמִלְכַדְתּוֹ עָלָי נְתִיב: ¹¹ סְבִיב בַּעֲתָהּוּ בִּלְהוֹת וְהַפִּיצָהּוּ לְרַגְלָיו: ¹²
 יִהִירֶעֱב אָנּוּ וְאִיד נֶכּוֹן לְצַלְעוֹ: ¹³ יֵאָכֵל בְּדֵי עוֹרוֹ יֵאָכֵל בְּדֵי בְכוֹר מוֹת: ¹⁴ יִנְתֹק
 מֵאֵהֶלוֹ מִבְּטָחוֹ וְתַצְעֵדְהוּ לְמֶלֶךְ בִּלְהוֹת: ¹⁵ תִּשְׁכּוֹן בְּאֵהֶלוֹ מִבְּלִי־לוֹ יִזְרַה עַל־נְוֹהוֹ
 גַּפְרִית: ¹⁶ מִתַּחַת שְׂרָשָׁיו יִבְשׁוּ וּמִמַּעַל יִמַּל קִצִּירוֹ: ¹⁷ זְכֹר־אֲבָד מִנִּי־אַרְץ וְלֹא־שָׁם
 לוֹ עַל־פְּנֵי־חוּץ: ¹⁸ יִהְדַּפְּהוּ מֵאוֹר אֶל־חֹשֶׁךְ וּמִתְּבַל יִנְדַּהוּ: ¹⁹ לֹא נִין לוֹ וְלֹא־נִכְד
 בַּעֲמּוֹ וְאִין שְׂרִיד בְּמִגְרוֹיו: ²⁰ עַל־יוֹמוֹ נִשְׁמוּ אַחֲרָיִם וּקְדַמָּיִם אַחְזוּ שַׁעֲרֵי: ²¹
 אַךְ־אֵלֶּה מִשְׁכְּנוֹת עוֹל וְזֶה מְקוֹם לֹא־יִדְע־אֵל: ²² Job 19 וַיֵּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר: ²³ עַד־אֵנָּה
 תּוֹגִיּוֹן נַפְשִׁי וְתִדְכָּאוּנִי בַּמַּלִּים: ²⁴ זֶה עֲשֵׂר פַּעֲמַיִם תְּכַלִּימוּנִי לֹא־תִבְשׂוּ תַּחֲכַרְוִלָּי: ²⁵
 וְאֶף־אֲמַנֵּם שִׁגִּיתִי אֲתִי תִלִּין מִשׁוֹגִיתִי: ²⁶ אִם־אֲמַנֵּם עָלָי תִּגְדִּילוּ וְתוֹכִיחוּ עָלָי חֲרַפְתִּי: ²⁷
 עַד־אֲפּוֹ כִּי־אֵלֹהִים עוֹתֵנִי וּמִצּוֹדוֹ עָלָי הִקְפָּי: ²⁸ הֵן אֲצַעֵק חֲמַס וְלֹא אֶעֱנֶה אֲשׁוּעַ
 וְאִין מִשְׁפָּט: ²⁹ אֲרַחֵי גֹדֵר וְלֹא אֶעֱבֹר וְעַל נְתִיבוֹתַי חֹשֶׁךְ יִשִּׁים: ³⁰ כְּבוֹדִי מֵעָלָי
 הַפְּשִׁיט וְיִסַּר עֲטַרְתִּי רֹאשִׁי: ³¹ יִתְצַנֵּי סְבִיב וְאֵלַי וְיִסַּע כַּעַץ תְּקוֹתִי: ³² וַיַּחַר עָלָי אֲפּוֹ
 וַיַּחֲשִׁבֵנִי לוֹ כְּצִירוֹ: ³³ יַחַד יִבְאוּ גְדוּדָיו וְיִסְלוּ עָלָי דִּרְכָם וַיַּחֲנוּ סְבִיב לְאֵהֶלִי: ³⁴
 אֲחִי מֵעָלָי הִרְחִיק וַיִּדְעֵי אַךְ־זָרוּ מִמֶּנִּי: ³⁵ חֲדָלוּ קְרוֹבֵי וּמִיַּדַּעִי שְׁכַחוּנִי: ³⁶ גְּרִי בֵּיתִי
 וְאִמְהַתִּי לִזְרַח תַּחֲשִׁבֵנִי נִכְרִי הִיִּיתִי בְּעֵינֵיהֶם: ³⁷ לַעֲבָדִי קָרַאתִי וְלֹא יַעֲנֶה בְּמוֹפִי
 אֲתַחֲנֶן־לוֹ: ³⁸ רוּחִי זָרַה לְאִשְׁתִּי וְחַנְתִּי לְבָנָי בְּטָנִי: ³⁹ גַּם־עֵוִילִים מֵאִסּוֹ בִּי אִקְוִמָּה
 וַיִּדְבְּרוּ־בִי: ⁴⁰ תַּעֲבוּנִי כְּלִמְתִּי סוּדִי וְזֶה־אֵהֱבִיתִי נִהְפְּכוּ־בִי: ⁴¹ בַּעֲוֹרִי וּבִבְשָׂרִי דִּבְקָה
 עֲצָמִי וְאֲתַמְלֹטָהּ בַּעֲוֹר שְׁנֵי: ⁴² חֲנַנִּי חֲנַנִּי אַתֶּם רַעִי כִּי יִדְאֹלוּהָ נִגְעָה בִּי: ⁴³ לְמָה
 תִּרְדַּפְּנִי כְּמוֹ־אֵל וּמִבְּשָׂרִי לֹא תִשְׁבַּעוּ: ⁴⁴ מִיִּיתֵן אֲפּוֹ וַיִּכְתְּבוּן מִלִּי מִיִּיתֵן בְּסִפֵּר
 וַיַּחֲקוּ: ⁴⁵ בַּעֲשֻׁבְרִזֹל וְעַפְרַת לַעֲדָר בְּצוֹר יַחְצְבוּן: ⁴⁶ וְאִנִּי יִדְעֵתִי גֵּאִלִּי חִי וְאַחֲרוֹן
 עַל־עַפְרַת יְקוּם: ⁴⁷ וְאַחַר עוֹרֵי נִקְפוּ־זֹאת וּמִבְּשָׂרִי אַחְזָה אֵלֹהִים: ⁴⁸ אֲשֶׁר אֲנִי אַחְזָה־לִּי
 וְעֵינַי רָאוּ וְלֹא־זָכַר כֻּלּוֹ כְּלִיתִי בַּחֲקִי: ⁴⁹ כִּי תֹאמְרוּ מִה־נִּרְדַּף־לוֹ וְשָׂרַשׁ דְּבַר
 נִמְצָא־בִּי: ⁵⁰ גּוֹרוּ לָכֶם מִפְּנֵי־חֶרֶב כִּי־חַמָּה עוֹנוֹת חֶרֶב לְמַעַן תִּדְעוּן [שְׂדֵיךָ] [שְׂדֵיךָ]:
 Job 20 וַיֵּעַן צִפּוֹר הַנְּעֻמָּתִי וַיֹּאמֶר: ¹ לֵכֵן שַׁעֲפֵי יִשִּׁיבוּנִי וּבַעֲבוֹר חוּשֵׁי בִי: ² מוֹסֵר
 כְּלִמְתִּי אֲשַׁמַּע וְרוּחַ מִבִּנְתִּי יַעֲנֵנִי: ³ הַזֹּאת יִדְעַת מִנִּי־עַד מִנִּי שִׁים אֲדָם עַל־אַרְצִי: ⁴
 כִּי רִנַּת רַשָּׁעִים מִקְרֹב וּשְׂמִיחַת חֲנֹף עַד־יִרְגַע: ⁵ אִם־יַעֲלֶה לְשָׁמַיִם שִׂיאוֹ וְרָאשׁוֹ לַעֲב
 יִגִּיעַ: ⁶ כַּגִּלְלוֹ לְנֹצָח יֵאָבֵד רֵאיוֹ יֵאמְרוּ אִיוֹ: ⁷ כַּחֲלוֹם יַעֲוֹף וְלֹא יִמְצָאוּהוּ וַיִּדַּד
 כַּחֲזִיוִן לֵילָה: ⁸ עֵין שׁוֹפְתוֹ וְלֹא תוֹסִיף וְלֹא־עוֹד תִּשׁוֹרֵנוּ מִקּוֹמוֹ: ⁹ בְּנוֹי יִרְצוּ דְלִים
 וַיִּדּוּ תִּשְׁבְּנָה אֹנָנוּ: ¹⁰ עֲצָמוֹתָיו מֵלֹא [עַל־דָּמוֹ] [עַל־דָּמוֹ] וְעַמּוֹ עַל־עַפְרַת תִּשְׁכַּב: ¹¹
 אִם־תִּמְתִּיק בְּפִיו רַעָה יִכְחִידְנָהּ תַּחַת לְשׁוֹנוֹ: ¹² יַחֲמַל עָלֶיהָ וְלֹא יַעֲזֹבָנָהּ וַיִּמְנַעְנַעָהּ
 בַּחוּךְ חֶכְמוֹ: ¹³ לַחֲמוֹ בְּמַעֲוֵי נֶהְפֵּךְ מִרּוֹרַת פִּתְנִים בְּקִרְבּוֹ: ¹⁴ חֵיל בִּלְעַ וַיִּקְאֲנוּ מִבְּטָנָם
 יוֹרְשָׁנוּ אֵל: ¹⁵ רֵאשֵׁי־פִתְנִים יִינֵק תִּהְרַגְהוּ לְשׁוֹן אֶפְעָה: ¹⁶ אֶל־יִירָא בְּפִלְגוֹת נִהְרֵי נַחֲלֵי
 דְּבִשׁ וְחִמּוּמָהּ: ¹⁷ מִשִּׁיב יִגַּע וְלֹא יִבְלַע כַּחֲלוֹ תִּמּוֹרְתוֹ וְלֹא יַעֲלֶם: ¹⁸ כִּי־יִרְצֹץ עֹזֵב
 דְלִים בֵּית גִּזְלֵי וְלֹא יִבְנֶהוּ: ¹⁹ כִּי לֹא־יִדְעַע שְׁלוֹ בְּבִטְנָם בַּחֲמוּדוֹ לֹא יִמְלֹט: ²⁰
 אִין־שְׂרִיד לֵאכְלוֹ עַל־כֵּן לֹא־יַחֲיִל טוֹבוֹ: ²¹ בְּמִלְאוֹת שַׁפְקוֹ יִצַּר לוֹ כְּלִיד עֵמֶל
 תְּבוֹאֲנוּ: ²² יְהִי לְמֵלֵא בְּטָנָם יִשְׁלַחֲבוּ חֲרוֹן אֲפּוֹ וַיִּמְטַר עֲלֵימוֹ בְּלַחֲמוֹ: ²³ יִבְרַח
 מִנְשֵׁק בְּרוֹל תַּחֲלַפְהוּ קֶשֶׁת נַחוּשָׁה: ²⁴ שֶׁלֶף וַיִּצֵּא מִגּוֹה וּבִרְק מִמִּרְרַתוֹ יִהְלֵךְ עָלָיו
 אֲמוּים: ²⁵ כִּל־חֹשֶׁךְ טְמוֹן לְצַפּוֹנֵי תֹאכְלֵהוּ אֲשֶׁר לֹא־נִפְחָ יִרַע שְׂרִיד בְּאֵהֶלוֹ: ²⁶ יִגְלוּ
 שָׁמַיִם עוֹנוֹ וְאַרְץ מִתְקוֹמָהּ לוֹ: ²⁷ יִגַּל יִבּוֹל בֵּיתוֹ נִגְרוֹת בְּיוֹם אֲפּוֹ: ²⁸ זֶה

חלק-אדם רשע מאלהים ונחלת אמרו מאל: **Job 21 פ** ויען איוב ויאמר: **2** שמעו שמוע מלתי ותהיזזות תנחומתיכם: **3** שאוני ואנכי אדבר ואחר דברי תלעיני: **4** האנכי לאדם שיחי ואם-מדוע לא-תקצר רוחי: **5** פנו-אלי והשמו ושימו יד על-פה: **6** ואם-זכרתי ונבהלתי ואחזו בשרי פלצות: **7** מדוע רשעים יחיו עתקו גם-גברו חיל: **8** זרעם נכון לפניהם עמם וצאצאיהם לעיניהם: **9** בתיהם שלום מפחד ולא שבט אלוה עליהם: **10** שורו עבר ולא יגעל תפלט פרתו ולא תשכל: **11** ישלחו כצאן עויליהם וילדיהם ירקדון: **12** ישאו כתף וכנור וישמחו לקול עוגב: **13** **יבלו** **יכללו** בטוב ימיהם וברגע שאול יחתו: **14** ויאמרו לאל סור ממנו ודעת דרכיך לא חפצנו: **15** מה-רשיו כי-נעבדנו ומה-נועיל כי נפגע-בו: **16** הן לא בידם טובם עצת רשעים רחקה מני: **17** כמה נר-רשעים ידעך ויבא עלימו אידם חבלים יחלק באפו: **18** יהיו כתבן לפני-רוח וכמוץ גנבתו סופה: **19** אלוה יצפן-לבניו אונו ישלם אליו וידע: **20** יראו **עיניו** **עיניו** כי-דו ומחמת שדי ישתה: **21** כי מה-חפצו בביתו אחריו ומספר חדשיו חפצו: **22** הלא ילמד-דעת והוא רמים ישפוט: **23** זה ימות בעצם תמו כלו שלא-נן ושליו: **24** עטינו מלאו חלב ומח עצמותיו ישקה: **25** וזה ימות בנפש מרה ולא-אכל בטובה: **26** יחד על-עפר ישכבו ורמה תכסה עליהם: **27** הן ידעתי מחשבותיכם ומזמות עלי תחמסו: **28** כי תאמרו איה בית-נדיב ואיה אהל משכנות רשעים: **29** הלא שאלתם עוברי דרך ואתתם לא תנכרו: **30** כי ליום איר יחשך רע ליום עברות יובלו: **31** מי-יניד על-פניו דרכו והוא-עשה מי ישלם-לו: **32** והוא לקברות יובל ועל-גדיש ישקוד: **33** מתקור-לו רגבי נחל ואחריו כל-אדם ימשוך ולפניו אין מספר: **34** ואיך תנחמוני הבל ותשובתיכם נשאר-מעל: **Job 22 ס** ויען אליפו התמני ויאמר: **2** הלא יסכך-גבר כי-יסכן עלימו משכיל: **3** החפץ לשדי כי תצדק ואם-בצע כי-חתם דרכיך: **4** המיראתך יכחך יבוא עמך במשפט: **5** הלא רעתך רבה ואיך-קץ לעונתיך: **6** כי-תחבל אחיך חנם ובגדי ערומים תפשיט: **7** לא-מים עיף תשקה ומרעב תמנע-לחם: **8** ואיש זרוע לו הארץ ונשוא פנים ישב בה: **9** אלמנות שלחת ריקם וזרעות יתמים ידכא: **10** על-כן סביבותיך פחים ויבהלך פחד פחאם: **11** או-חשך לא-תראה ושפעת-מים תכסך: **12** הלא-אלוה גבה שמים וראה ראש כוכבים כירמו: **13** ואמרת מה-ידע אל הבעד ערפל ישפוט: **14** עבים סתר-לו ולא יראה וחוג שמים יתהלך: **15** הארץ עולם תשמר אשר דרכו מתי-און: **16** אשר-קמטו ולא-עת נהר יוצק יסודם: **17** האמרים לאל סור ממנו ומה-יפעל שדי למו: **18** והוא מלא בתיהם טוב ועצת רשעים רחקה מני: **19** יראו צדיקים וישמחו ונקי ילעג-למו: **20** אם-לא נכחד קימנו ויתרם אכלה אש: **21** הסכך-נא עמו ושלם בהם תבואתך טובה: **22** קח-נא מפיו תורה ושים אמריו בלבבך: **23** אם-תשוב עד-שדי תבנה תרחיק עולה מאהלך: **24** ושית-על-עפר בצר ובצור נחלים אופיר: **25** והיה שדי בצריך וכסף תועפות לך: **26** כי-אז על-שדי תתענג ותשא אל-אלוה פניך: **27** תעתיר אליו וישמעך ונדריך תשלם: **28** ותגזר-אומר ויקם לך ועל-דרכיך ננה אור: **29** כי-השפילו ותאמר גוה ושח עינים יושע: **30** ימלט אי-נקי ונמלט בבר כפיך: **Job 23 פ** ויען איוב ויאמר: **2** גם-היום מרי שחי ידי כבדה על-אנחתי: **3** מי-יתן ידעתי ואמצאהו אבוא עד-תכונתו: **4** אערכה לפניו משפט ופי אמלא תוכחות: **5** אדעה מלים יענני ואבינה מה-יאמר לי: **6** הבר-בכח יריב עמדי לא אך-הוא ישם בי: **7** שם ישר נוכח עמו ואפלטת לנצח משפטי: **8** הן קדם אהלך ואיננו ואחור

ולא-אבין לו: 9 שמאול בעשתו ולא-אחזו יעטף ימין ולא אראה: 10 כי-ידע דרך עמדי בחנני כזהב אצא: 11 באשרו אחזה רגלי דרכו שמרתי ולא-אט: 12 מצות שפתיו ולא אמיש מחקי צפנתי אמרי-פיו: 13 והוא באחד ומי ישיבנו ונפשו אותה ויעש: 14 כי ישלים חקי וכהנה רבות עמו: 15 על-כן מפניו אבהל אתבונן ואפחד ממנו: 16 ואל הרך לבי ושדי הבהילני: 17 כי-לא נצמתי מפני-חשך ומפני כסה-אפל: **Job 24** מדוע משדי לא-נצפנו עתים **(וידעו)** **[וידעין]** לא-חזו ימיו: 2 נבלות ישיגו עדר גזלו וירעו: 3 חמור יתומים ינהגו יחבלו שור אלמנה: 4 יטו אביונים מדרך יחד חבאו עני-ארץ: 5 הן פראים במדבר יצאו בפעלם משחרי לטרף ערבה לו לחם לנערים: 6 בשדה בלילו **(יקצירו)** **[יקצורון]** וכרם רשע ילקשו: 7 ערום ילינו מבלי לבוש ואין כסות בקרה: 8 מזרם הרים ירטבו ומבלי מחסה חבקי-צור: 9 יגזלו משד יתום ועל-עני יחבלו: 10 ערום הלכו בלי לבוש ורעבים נשאו עמר: 11 בין-שורתם יצהירו יקבים דרכו ויצמאו: 12 מעיר מתים ינאקו ונפשי-חללים תשוע ואלוה לא-ישים תפלה: 13 המה היו במרדי-אור לא-הכירו דרכיו ולא ישבו בנתיבותיו: 14 לאור יקום רוצח יקטל-עני ואביון ובלילה יהי כגנב: 15 ועין נאף שמרה נשף לאמר לא-תשורני עין וסתר פנים ישים: 16 חתר בחשך בתים יומם חתמו-למו לא-ידעו אור: 17 כי יחדו בקר למו צלמות כי-יכיר בלהות צלמות: 18 קל-הוא על-פני-מים תקלל חלקתם בארץ לא-יפנה דרך כרמים: 19 ציה גס-חם יגזלו מימי-שלג שאול חטאו: 20 ישכחו רחם מתקו רמה עוד לא-יזכר ותשבר כעץ עולה: 21 רעה עקרה לא תלד ואלמנה לא ייטיב: 22 ומשך אבירים בכחו יקום ולא-יאמין בחייו: 23 ית-לו לבטח וישען ועיניהו על-דרכיהם: 24 רומו מעט ואינו והמכו ככל יקפצון וכראש שבלת ימלו: 25 ואס-לא אפו מי יכויבני וישם לאל מלתי: **Job 25** ויען בלדד השחי ויאמר: 2 המשל ופחד עמו עשה שלום במרומיו: 3 היש מספר לגדודיו ועל-מי לא-יקום אורהו: 4 ומה-יצדק אנוש עם-אל ומה-יזכה ילוד אשה: 5 הן עדי-רח ולא יאהיל וכוכבים לא-זכו בעיניו: 6 אף כי-אנוש רמה ובן-אדם תולעה: **Job 26** ויען איוב ויאמר: 2 מה-עזרת ללא-כח הושעת זרוע לא-עז: 3 מה-יעצת ללא חכמה ותושיה לרב הודעת: 4 את-מי הגדת מלין ונשמת-מי יצאה ממך: 5 הרפאים יחוללו מתחת מים ושכניהם: 6 ערום שאול נגדו ואין כסות לאבדון: 7 נטה צפון על-תהו תלה ארץ על-בלי-מה: 8 צר-רמים בעביו ולא-נבקע ענן תחתם: 9 מאחז פני-כסה פרשו עליו עננו: 10 חק-הג על-פני-מים עד-תכלית אור עם-חשך: 11 עמודי שמים ירופפו ויתמהו מגערתו: 12 בכחו רגע הים **(ובתבונתו)** **[ובתבונתו]** מחץ רהב: 13 ברוחו שמים שפרה חללה ידו נחש בריח: 14 הן-אלה קצות **(דרכו)** **[דרכין]** ומה-שמין דבר נשמע-בו ורעם **(גבורתו)** **[גבורותיו]** מי יתבונן: **Job 27** ויסף איוב שאת משלו ויאמר: 2 חי-אל הסיר משפטי ושדי המר נפשי: 3 כי-כל-עוד נשמתו בי ורוח אלוה באפי: 4 אסתדברנה שפתי עולה ולשוני אסיהגה רמיה: 5 חלילה לי אס-אצדיק אתכם עד-אנוע לא-אסיר תמתי ממני: 6 בצדקתי החזקתי ולא ארפה לא-יחרף לבבי מימי: 7 יהי כרשע איבי ומתקוממי כעול: 8 כי מה-תקות חנף כי יבצע כי ישל אלוה נפשו: 9 הצעקתו ישמע אל כי-תבוא עליו צרה: 10 אס-על-שדי יתענג יקרא אלוה בכל-עת: 11 אורה אתכם ביד-אל אשר עם-שדי לא אכחד: 12 הן-אתם כלכם חיותם ולמה-זה הבל תהבלו: 13 זה חלק-אדם רשע עם-אל ונחלת עריצים משדי

יקחו: **14** אסירבו בניו למורחב וצאצאיו לא ישבעו לחם: **15** [שרידו] [שרידיו] במות יקברו ואלמנתיו לא תבכינה: **16** אסיצבר כעפר כסף וכחמר יכין מלבוש: **17** יכין וצדיק ילבש וכסף נקי יחלק: **18** בנה כעש ביתו וכסכה עשה נצר: **19** עשיר ישכב ולא יאסף עיניו פקח ואיננו: **20** תשיגהו כמים בלהות לילה גנבתו סופה: **21** ישאהו קדים וילך וישערהו ממקמו: **22** וישלך עליו ולא יחמל מידו ברוח יברח: **23** ישפק עלימו כפימו וישרק עליו ממקמו: **Job 28** כי יש לכסף מוצא ומקום לזהב יזקו: **2** ברזל מעפר יקח ואבן יצוק נחושה: **3** קץ שם לחשך ולכלת-תכלית הוא חוקר אבן אפל וצלמות: **4** פרץ נחל מעסגר הנשכחים מנירגל דלו מאנוש נעו: **5** ארץ ממונה יצא לחם ותחתיה נהפך כמו-אש: **6** מקום-ספיר אבניה ועפרת זהב לו: **7** נתיב לא ידעו עיש ולא שזפתו עין איה: **8** לא-הדריכהו בני-שחן לא-עדה עליו שחל: **9** בחלמיש שלח ידו הפך משרש הרים: **10** בצורות יארים בקע וכלי-קר ראתה עינו: **11** מבכי נהרות חבש ותעלמה יצא אור: **12** פ והחכמה מאין תמצא ואי זה מקום בינה: **13** לא ידע אנוש ערכה ולא תמצא בארץ החיים: **14** תהום אמר לא ביהיא וים אמר אין עמדי: **15** לא יתן סגור תחתיה ולא ישקל כסף מחירה: **16** לא-תסלה בכתם אופיר בשם יקר וספיר: **17** לא יערכנה זהב וזכוכית ותמורתה כלי-פז: **18** ראמות וגביש לא יזכר ומשך חכמה מפנינים: **19** לא יערכנה פטרת-כוש בכתם טהור לא תסלה: **20** פ והחכמה מאין תבוא ואי זה מקום בינה: **21** ונעלמה מעיני כל-חי ומעוף השמים נסתרה: **22** אבדון ומות אמרו באזנינו שמענו שמעה: **23** אלהים הבין דרכה והוא ידע את-מקומה: **24** כיהוא לקצות-הארץ יביט תחת כל-השמים יראה: **25** לעשות לרוח משקל ומים תכן במדה: **26** בעשתו למטר חק ודרך לחזיו קלות: **27** אז ראה ויספרה הכינה וגם-חקרה: **28** ויאמר לאדם הן יראת אדני היא חכמה וסור מרע בינה: **Job 29** ויסף איוב שאת משלו ויאמר: **2** מי יתנני כירחי-קדם כימי אלוה ישמרני: **3** בהלו נרו עלי ראשי לאורו אלך חשך: **4** כאשר הייתי בימי חרפי בסוד אלוה עלי אהלי: **5** בעוד שדי עמדי סביבותי נערי: **6** ברחץ הליכי בחמה וצור יצוק עמדי פלגי-שמן: **7** בצאתי שער עלי-קרת ברחוב אכין מושבי: **8** ראוני נערים ונחבאו וישישים קמו עמדי: **9** שרים עצרו במלים וכף ישימו לפיהם: **10** קול-נגידים נחבאו ולשונם לחכם דבקה: **11** כי און שמעה ותאשרני ועין ראתה ותעידני: **12** כיהאמלט עני משוע ויתום ולא-עזר לו: **13** ברכת אבד עלי תבא ולב אלמנה ארנן: **14** צדק לבשתי וילבשני כמעיל וצניף משפטי: **15** עינים הייתי לעור ורגלים לפסח אני: **16** אב אנכי לאביונים ורב לא ידעתי אחקרהו: **17** ואשברה מתלעות עול ומשניו אשליך טרף: **18** ואמר עסקני אנוע וכחול ארבה ימים: **19** שרשי פתוח אלי-מים וטל ילין בקצירי: **20** כבודי חדש עמדי וקשתי בידי תחליף: **21** לי-שמעו ויחלו וידמו למו עצתי: **22** אחרי דברי לא ישנו ועלימו תטף מלתי: **23** ויחלו כמטר לי ופיהם פערו למלקוש: **24** אשחק אלהם לא יאמינו ואור פני לא יפילון: **25** אבחר דרכם ואשב ראש ואשכון כמלך בגרוד כאשר אבלים ינחם: **Job 30** ועתה שחקו עלי צעירים ממני לימים אשר-מאסתי אבותם לשית עס-כלבי צאני: **2** גם-כח ידיהם למה לי עלימו אבד כלח: **3** בחסר ובכפן גלמוד הערקים ציה אמש שואה ומשאה: **4** הקטפים מזלח עלי-שיח ושרש רתמים לחמם: **5** מן-גו יגרשו ריעו עלימו כנגב: **6** בערוץ נחלים לשכן חרי עפר וכפים: **7** בין-שיחים ינהקו תחת חרול יספחו:

8 בני-נבל גס-בני בלי-שם נכאו מן-הארץ: 9 ועתה ננינתם הייתי ואהי להם למלה: 10 תעבוני רחקו מני ומפני לא-חשכו רק: 11 כר-יתרו) יתרון) פתח ויענני ורסן מפני שלחו: 12 על-ימין פרחח יקומו רגלי שלחו ויסלו עלי ארחות אידם: 13 נחסו נתיבתי להותי יעילו לא עזר למו: 14 כפרץ רחב יאתו תחת שאה התגלגלו: 15 ההפך עלי בלהות תרדף כרוח נדבתי וכעב עברה ישעתי: 16 ועתה עלי תשתפך נפשי יאחזוני ימיעני: 17 לילה עצמי נקר מעלי וערקו לא ישכבון: 18 ברב-כח יתחפש לבושי כפי כתנתי יאזרני: 19 הרני לחמר ואתמשל כעפר ואפר: 20 אשוע אליך ולא תענני עמדתי ותתבונן בי: 21 תהפך לאכזר לי בעצם ירך תשטמני: 22 תשאני אל-רוח תרכיבני ותמגנני (תשוה) [תושיה]: 23 כי-ידעתי מות תשיבני ובית מועד לכל-חי: 24 אך לא-בעי ישלחיד אס-בפידו להן שוע: 25 אס-לא בכיתי לקשה-יום עגמה נפשי לאביון: 26 כי טוב קייתי ויבא רע ואיחלה לאור ויבא אפל: 27 מעי רתחו ולא-דמו קדמני ימיעני: 28 קדר הלכתי בלא חמה קמתי בקהל אשוע: 29 אח הייתי לתנים ורע לבנות יענה: 30 עורי שחר מעלי ועצמי-חרה מני-חרב: 31 ויהי לאבל כנרי ועגבי לקול בכים: Job 31 ברית כרתי לעיני ומה אתבונן על-בתולה: 2 ומה חלק אלוה ממעל ונחלת שדי ממרמים: 3 הלא-איד לעול ונכר לפעלי און: 4 הלא-הוא יראה דרכי וכל-צעדי יספור: 5 אס-הלכתי עס-שוא ותחש על-מרמה רגלי: 6 ישקלני במאזני-צדק וידע אלוה תמתי: 7 אם חטה אשרי מני הדרך ואחר עיני הלך לבי ובכפי דבק מאום: 8 אורעה ואחר יאכל וצאצאי ישרשו: 9 אס-נפתה לבי על-אשה ועל-פתח רעי ארבותי: 10 תטחן לאחר אשתי ועליה יכרעון אחרין: 11 כר-הוא) [היא] זמה [והיא] [והוא] עון פלילים: 12 כי אש היא עד-אבדון תאכל ובכל-תבואתי תשרש: 13 אס-אמאס משפט עבדי ואמתי ברבם עמדי: 14 ומה אעשה כייקום אל וכייפקד מה אשיבנו: 15 הלא-בבטן עשני עשהו ויכננו ברחם אחד: 16 אס-אמנע מחפץ דלים ועיני אלמנה אכלה: 17 ואכל פתי לבדי ולא-אכל יתום ממנה: 18 כי מזעורי גדלני כאב ומבטן אמי אנחנה: 19 אס-אראה אובד מבלי לבוש ואין כסות לאביון: 20 אס-לא ברכוני [חלצו] [חלציון] ומגו כבשי יתחמם: 21 אס-הניפותי על-יתום ידי כי-אראה בשער עזרת: 22 כתפי משכמה תפול ואזרעי מקנה תשבר: 23 כי פחד אלי איד אל ומשאתו לא אוכל: 24 אס-שמתי זהב כסלי ולכתם אמרתי מבטחי: 25 אס-אשמח כירב חילי וכי-כביר מצאה ידי: 26 אס-אראה אור כי יהל וירח יקר הלך: 27 ויפת בסתר לבי ותשק ידי לפי: 28 גס-הוא עון פלילי כי-כחשתי לאל ממעל: 29 אס-אשמח בפיד משנאי והתעררתי כי-מצאו רע: 30 ולא-נתתי לחטא חכי לשאל באלה נפשו: 31 אס-לא אמרו מתי אהלי מיייתן מבשרו לא נשבע: 32 בחוץ לא-יילין נר דלתי לארח אפתח: 33 אס-כסיתי כאדם פשעי לטמון בחבי עוני: 34 כי אערוץ המון רבה ובוז-משפחות יחתני ואדם לא-אצא פתח: 35 מי ית-לי שמע לי היתוי שדי יענני וספר כתב איש ריבי: 36 אס-לא על-שכמי אשאנו אענדנו עטרות לי: 37 מספר צעדי אנידנו כמו-נגיד אקרבנו: 38 אס-עלי אדמתי תזעק ויחד תלמיה יבכיון: 39 אס-כחה אכלתי בלי-כסף ונפש בעליה הפחתי: 40 תחת חטה יצא חוח ותחת-שערה באשה תמו דברי איוב: 1 אפ ויחר אף אליהוא בן-ברכאל הבוזי ממשפחת רם באיוב חרה אפו בעיניו: 2 ויחר אף אליהוא בן-ברכאל הבוזי ממשפחת רם באיוב חרה אפו על-צדקו נפשו מאלהים: 3 ובשלת רעיו חרה אפו על אשר לא-מצאו מענה

וירשיעו את־איוב: **4** ואליהו חכה את־איוב בדברים כי זקנים־המה ממנו לימים: **5** וירא אליהוא כי אין מענה בפי שלשת האנשים ויחר אפּו: **6** **פ** ויען אליהוא בן־ברכאל הבוזי ויאמר צעיר אני לימים ואתם ישישים על־כן זחלתי ואירא מחות דעי אתכם: **7** אמרתי ימים ידברו ורב שנים ידיעו חכמה: **8** אכן רוח־היא באנוש ונשמת שדי תבינם: **9** לא־רבים יחכמו וזקנים יבינו משפט: **10** לכן אמרתי שמעה־לי אחוה דעי אף־אני: **11** הן הוחלתי לדבר־יכם אזין עד־תבונתיכם עד־תחקרון מלין: **12** ועדיכם אחבונן והנה אין לאיוב מוכיח עונה אמרו מכם: **13** פן־תאמרו מצאנו חכמה אל ידפנו לא־איש: **14** ולא־ערך אלי מלין ובאמריכם לא אשיבנו: **15** חתו לא־ענו עוד העתיקו מהם מלים: **16** והוחלתי כילא ידברו כי עמדו לא־ענו עוד: **17** אענה אף־אני חלקי אחוה דעי אף־אני: **18** כי מלתי מלים הציקתני רוח בטני: **19** הנה־בטני כיון לא־יפתח כאבות חדשים יבקע: **20** אדברה וירוח־לי אפתח שפתי ואענה: **21** אל־נא אשא פני־איש ואל־אדם לא אכנה: **22** כי לא ידעתי אכנה כמעט ישאני עשני: **Job 33** וואולם שמע־נא איוב מלי וכל־דברי האזינה: **2** הנה־נא פתחתי פי דברה לשוני בחכי: **3** ישר־לבי אמרי ודעת שפתי ברור מללו: **4** רוח־אל עשתי ונשמת שדי תחיני: **5** אס־תוכל השיבני ערכה לפני התיצבה: **6** הן־אני כפיך לאל מחמר קרצתי גס־אני: **7** הנה אמתי לא תבעתך ואכפי עליך לא־יכבד: **8** אך אמרת באזני וקול מלין אשמע: **9** זך אני בלי פשע חף אנכי ולא עון לי: **10** הן תנואות עלי ימצא יחשבני לאויב לו: **11** ישם בסד רגלי ישמר כל־ארחתי: **12** הן־זאת לא־צדקת אענך כִּי־ירבה אלוה מאנוש: **13** מדוע אליו ריבות כי כל־דבריו לא־יענה: **14** כִּי־באחת ידבר־אל ובשתיים לא ישורנה: **15** בחלום חזיון לילה בנפל תרדמה על־אנשים בתנומות עלי משכב: **16** אז יגלה און אנשים ובמסרם יחתם: **17** להסיר אדם מעשה גוה מגבר יכסה: **18** יחשך נפשו מני־שחת וחיתו מעבר בשלח: **19** והוכח במכאוב על־משכבו **[ורִיב]** **[ורוב]** עצמיו אתן: **20** וזהמתו חיתו לחם ונפשו מאכל תאוה: **21** יכל בשרו מראי **[ושפי]** **[ושפון]** עצמותיו לא רו: **22** ותקרב לשחת נפשו וחיתו לממתים: **23** אס־יש עליו מלאך מלין אחד מני־אלף להגיד לאדם ישרו: **24** ויחננו ויאמר פדעהו מרדת שחת מצאתי כפר: **25** רטפש בשרו מנער ישוב לימי עלומיו: **26** יעתר אל־אלוה וירצהו וירא פניו בתרועה וישב לאנוש צדקתו: **27** ישר על־אנשים ויאמר חטאתי וישר העויתי ולא־שוה לי: **28** פדה **[נפשי]** **[נפשון]** מעבר בשחת **[וחיתי]** **[וחיתון]** באור תראה: **29** הן־כל־אלה יפעל־אל פעמים שלוש עס־גבר: **30** להשיב נפשו מני־שחת לאור באור החיים: **31** הקשב איוב שמע־לי החרש ואנכי אדבר: **32** אס־יש־מלין השיבני דבר כִּי־חפצתי צדקך: **33** אס־אין אתה שמע־לי החרש ואאלפך חכמה: **Job 34** **ס** ויען אליהוא ויאמר: **2** שמעו חכמים מלי וידעים האזינו לי: **3** כִּי־און מלין תבחן ותך יטעם לאכל: **4** משפט נבחרה־לנו נדעה בינינו מה־טוב: **5** כִּי־אמר איוב צדקתי ואל הסיר משפטי: **6** על־משפטי אכזב אנוש חצי בלי־פשע: **7** מי־גבר כאיוב יסתה־לעג כמים: **8** וארח לחברה עס־פעלי און וללכת עס־אנשירשע: **9** כִּי־אמר לא יסכן־גבר ברצתו עס־אלהים: **10** לכן אנשי לבב שמעו לי חללה לאל מרשע ושדי מעול: **11** כי פעל אדם ישלם־לו וכארח איש ימצאנו: **12** אף־אמנם אל לא־ירשיע ושדי לא־יעות משפט: **13** מי־פקד עליו ארצה ומי שם תבל כלה: **14** אס־ישים אליו לבו רוחו ונשמתו אליו יאסף: **15** יגוע כל־בשר יחד ואדם על־עפר ישוב: **16** ואס־בינה שמעה־זאת האזינה לקול מלי: **17**

האף שונא משפט יחבשו ואם צדיק כביר תרשיע: **18** האמר למלך בליעל רשע אלנדיבים: **19** אשר לאנשא פני שרים ולא נכרשוע לפנידל כימעשה ידיו כלם: **20** רגע ימתו וחצות לילה יגעשו עם ויעברו ויסירו אביר לא ביד: **21** כיעיניו עלדרכיאיש וכלצעדיו יראה: **22** איןחשך ואין צלמות להסתר שם פעלי און: **23** כי לא עלאיש ישום עוד להלך אלאל במשפט: **24** ירע כבירים לאחקר ויעמד אחרים תחתם: **25** לכן יכיר מעבדיהם והפך לילה וידכאו: **26** תחתרשעים ספקם במקום ראים: **27** אשר עלכן סרו מאחריו וכלדרכיו לא השכילו: **28** להביא עליו צעקתדל וצעקת עניים ישמע: **29** והוא ישקט ומי ירשע ויסתר פנים ומי ישורנו ועלגנו ועלאדם יחד: **30** ממלך אדם חנף ממקשי עם: **31** כאלאל האמר נשאתי לא אחבל: **32** בלעדי אחזה אתה הרני אסעול פעלתי לא אסיף: **33** המעמד ישלמנה כימאסת כיאחה תבחר ולאני ומהידעת דבר: **34** אנשי לבב יאמרו לי וגבר חכם שמע לי: **35** איוב לאבדעת ידבר ודבריו לא בהשכיל: **36** אבי יבחן איוב עדנצח עלתשבת באנשיאון: **37** כי יסיף עלחטאתו פשע בנינו יספוק וירב אמרו לאל: **Job 35** **ו** ויען אליהו ויאמר: **2** הזאת חשבת למשפט אמרת צדקי מאל: **3** כיתאמר מהיסכך מהאעיל מחטאתי: **4** אני אשיבך מלין ואתדעוך עמך: **5** הבט שמים וראה ושור שחקים גבהו ממך: **6** אסחטאת מהתפעלבו ורבו פשעך מהתעשהלו: **7** אסצדקת מהתתןלו או מהמידך יקה: **8** לאישכמוך רשעך ולבןאדם צדקתך: **9** מרב עשוקים יזעיקו ישועו מזרוע רבים: **10** ולאאמר איה אלוה עשי נתן זמרות בלילה: **11** מלפנו מבהמות ארץ ומעוף השמים יחכמנו: **12** שם יצעקו ולא יענה מפני גאון רעים: **13** אךשוא לאישמע אל ושדי לא ישורנה: **14** אף כיתאמר לא תשורנו דין לפניו ותחולל לו: **15** ועתה כיאין פקך אפו ולאידע בפש מאד: **16** ואיוב הבל יפצהפיהו בבלידעת מלין יכבר: **Job 36** **פ** ויסף אליהוא ויאמר: **2** כתרלי זעיר ואחוך כי עוד לאלוה מלים: **3** אשא דעי למרחוק ולפעלי אתןצדק: **4** כיאמנם לאשקר מלי תמים דעות עמך: **5** הןאל כביר ולא ימאס כביר כח לב: **6** לאיחיה רשע ומשפט עניים יתן: **7** לאיגרע מצדיק עניו ואתמלכים לכסא וישיבם לנצח ויגבהו: **8** ואסאסורים בזקים ילכדון בחבליעני: **9** ויגד להם פעלם ופשעיהם כי יתגברו: **10** ויגל אזנם למוסר ויאמר כיישבון מאון: **11** אשישמעו ויעברו וימיהם בטוב ושניהם בנעימים: **12** ואסלא ישמעו בשלח יעברו ויגועו כבלידעת: **13** והנפילב ישימו אף לא ישועו כי אסרם: **14** תמת בנער נפשם וחיתם בקדשים: **15** יחלץ עני בעניו ויגל בלחץ אזנם: **16** ואף הסיתך מפיצר רחב לאמוצק תחתיה ונחת שלחך מלא דשן: **17** ודיןרשע מלאת דין ומשפט יתמכו: **18** כיהמה פןיסיחך בספק ורבכפר אלייך: **19** היערך שועך לא בצר וכל מאמציקת: **20** אלחשאף הלילה לעלות עמים תחתם: **21** השמר אלחפן אלואון כיעלזיה בחרת מעני: **22** הןאל ישגיב בכחו מי כמהו מורה: **23** מירפקד עליו דרכו ומיאמר פעלת עולה: **24** זכר כיתשגיא פעלו אשר שררו אנשים: **25** כלאדם חזרבו אנוש יביט מרחוק: **26** הןאל שגיא ולא נדע מספר שניו ולאחקר: **27** כי יגרע נטפרימים יזקו מטר לאדו: **28** אשרזולו שחקים ירעפו עלי אדם רב: **29** אף אסיבין מפרשיעב תשאות סכתו: **30** הןפרש עליו אורו ושרשי הים כסה: **31** כירבם ידין עמים יתןאכל למכביר: **32** עלכפים כסהאור ויצו עליה במפגיע: **33** יגיד עליו רעו מקנה אף עלעולה: **Job 37** **א** אףלזאת יחרד לבי ויתר ממקומו: **2**

שמעו שמוע ברנו קלו והגה מפיו יצא: 3 תחת-כל-השמים ישרהו ואורו על-כנפות הארץ: 4 אחריו ישאנ-קול ירעם בקול גאונו ולא יעקבם כיישמע קולו: 5 ירעם אל בקולו נפלאות עשה גדלות ולא נדע: 6 כי לשלג יאמר הוא ארץ וגשם מטר וגשם מטרות עזו: 7 ביד-כל-אדם יחתום לדעת כל-אנשי מעשהו: 8 ותבא חיה במזארב ובמעונתיה תשכן: 9 מן-החדר תבוא סופה וממזרים קרה: 10 מנשמת-אל יתן-קרח ורחב מים במוצק: 11 אף-ברי יטריח עב יפיץ ענן אורו: 12 והוא מסבות מתהפך [בתחבולתו] [בתחבולתיו] לפעלם כל אשר יצום על-פני תבל ארצה: 13 אם-לשבת אם-לארצו אם-לחסד ימצאהו: 14 האזינה זאת איוב עמד והתבונן נפלאות אל: 15 התדע בשום-אלוה עליהם והופיע אור עננו: 16 התדע על-מפלשי-עב מפלאות תמים דעים: 17 אשר-בגדיך חמים בהשקט ארץ מדרום: 18 תרקיע עמו לשחקים חזקים כראי מוצק: 19 הודיענו מה-נאמר לו לא-נערך מפני-חשך: 20 היספר-לו כי אדבר אם-אמר איש כי יבלע: 21 ועתה לא ראו אור בהיר הוא בשחקים ורוח עברה ותטהרם: 22 מצפון זהב יאתה על-אלוה נורא הוד: 23 שדי לא-מצאנהו שגיא-כח ומשפט ורב-צדקה לא יענה: 24 לכן יראוהו אנשים לא-יראה כל-חכמי-לב: פ Job 38 ויענייהוה את-איוב [מן] [הסערה] [מן] [הסערה] ויאמר: 2 מי זה מחשיך עצה במלין בלי-דעת: 3 אזרנא כגבר חלציך ואשאלך והודיעני: 4 איפה היית ביסדי-ארץ הגד אסידעת בינה: 5 מירשם ממדיה כי תדע או מינטה עליה קו: 6 על-מה אדניה הטבעו או מיירה אבן פנתה: 7 ברן-יחד כוכבי בקר ויריעו כל-בני אלהים: 8 ויסך בדלתים ים בגיחו מרחם יצא: 9 בשומי ענן לבשו וערפל חתלתו: 10 ואשבר עליו חקי ואשים בריח ודלתים: 11 ואמר ערפה תבוא ולא תסיף ופאישית בגאון גליך: 12 המימיך צוית בקר [ידעתה] [שחר] [ידעת] [השחר] מקמו: 13 לאחו בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה: 14 תתהפך כחמר חותם ויתיצבו כמו לבוש: 15 וימנע מרשעים אורם וזרוע רמה תשבר: 16 הבאת עד-נבכיים ובחקר תהום התהלכת: 17 הנגלו לך שערי-מות ושערי צלמות תראה: 18 התבנת עדר-חבי-ארץ הגד אסידעת כלה: 19 איזה הדרך ישכן-אור וחשך איזה מקמו: 20 כי תקחנו אל-גבולו וכי-חבין נתיבות ביתו: 21 ידעת כי-אז תולד ומספר ימיך רבים: 22 הבאת אל-אצרות שלג ואצרות ברד תראה: 23 אשר-חשכתי לעת-צר ליום קרב ומלחמה: 24 איזה הדרך יחלק אור יפיץ קדים על-י-ארץ: 25 מי-פלג לשטף תעלה ודרך לחזיו קלות: 26 להמטיר על-ארץ לא-איש מדבר לא-אדם בו: 27 להשביע שאה ומשאה ולהצמיח מצא דשא: 28 היש-למטר אב או מיר-הוליד אנלי-טל: 29 מבטן מי יצא הקרח וכפר שמים מי ילדו: 30 כאבן מים יתחבאו ופני תהום יתלכדו: 31 התקשר מעדנות כימה או-משכות כסיל תפתח: 32 התציא מזרות בעתו ועיש על-בניה תנחם: 33 הידעת חקות שמים אם-חשים משטרו בארץ: 34 התרים לעב קולך ושפעת-מים תכסך: 35 התשלח ברקים וילכו ויאמרו לך הננו: 36 מירשת בטחות חכמה או מירנתן לשכוי בינה: 37 מייספר שחקים בחכמה ונבלי שמים מי ישכיב: 38 בצקת עפר למוצק ורגבים ידבקו: 39 התצוד ללביא טרף וחית כפירים תמלא: 40 כיישחו במעונות ישבו בסכה למזארב: 41 מי יכין לערב צידו כי- [ילדו] [ילדין] אל-אל ישועו יתעו לבל-אכל: Job 39 הידעת עת לדת יעלי-סלע חלל אילות תשמר: 2 תספר ירחים תמלאנה וידעת עת לדתנה: 3 תכרענה ילדיהן תפלהנה חבליהם תשלחנה: 4 יחלמו

בניהם ירבו בבר יצאו ולא־שבו למו: **5** מִי־שֶׁלַח פֶּרָא חֲפְשִׁי וּמִסְרוֹת עֲרוּד מִי פֶתַח: **6** אֲשֶׁר־שָׁמְתִי עֲרֵבָה בֵּיתוֹ וּמִשְׁכֹּנְתוֹ מִלְחָה: **7** יִשְׁחַק לְהִמּוֹן קִרְיָה תִשְׁאוּת נוֹגֵשׁ לֹא יִשְׁמַע: **8** יִתּוֹר הַרִים מִרְעֵהוּ וְאַחַר כְּלִי־רוּק יִדְרוּשׁ: **9** הַיֹּאבֵב רִים עֲבָדְךָ אֲסִילִין עַל־אֲבוּסֶךָ: **10** הַתְּקַשְׁרֵרִים בְּתֵלֶם עֲבַתוּ אֲסִי־שֶׁרֶד עִמָּקִים אַחֲרֶיךָ: **11** הַתְּבַשְׁחִיבוּ כִּי־רֵב כְּחוֹ וְתַעֲזֹב אֱלֹוֹ יִגְיַעַךְ: **12** הַתְּאֲמִין בּוֹ כִּי־יִשׁוֹב [יִשׁוֹב] זֶרַעַךְ וּגְרַנְךָ יֹאסֶף: **13** כִּנְפֵר־נָנִים נַעֲלָסָה אֲסִי־אֲבָרָה חֲסִידָה וּנְצָה: **14** כִּי־תַעֲזֹב לְאַרְץ בְּצִיָּה וְעַל־עֵפֶר תַּחֲמֹם: **15** וְתִשְׁכַּח כִּי־רַגַל תִּזְוֶרָה וְחַיִּת הַשְּׂדֵה תִדְוֶשָׁה: **16** הַקְּשִׁיחַ בְּנִיָּה לֹא־לָהּ לְרִיק יִגְיַעָה בְּלִי־פַחַד: **17** כִּי־הִשְׁהָ אֱלֹוִה חֲכֵמָה וְלֹא־חֲלַק לָהּ בְּבִינָה: **18** כַּעַת בְּמִרוֹם תִּמְרִיא תִשְׁחַק לְסוֹס וּלְרַכְבּוֹ: **19** הַתְּתֵן לְסוֹס הַתְּלַבִּישׁ צוּאָרוֹ רַעְמָה: **20** הַתְּרַעֲשֵׁנּוּ כַּאֲרֵבָה הוֹד נַחְרוֹ אִימָה: **21** יַחֲפְרוּ בַעֲמָק וְיִשִּׁישׁ בַּכַּח יִצָּא לְקִרְאָת־נִשְׁקָ: **22** יִשְׁחַק לְפַחַד וְלֹא יַחַת וְלֹא־יִשׁוֹב מִפְּנֵי־חֶרֶב: **23** עֲלוּ תִרְנָה אֲשַׁפֵּה לְהַב חֲנִית וְכִידוֹן: **24** בִּרְעַשׁ וּרְגַז יִגְמָא־אַרְץ וְלֹא־יִאֲמִין כִּי־יִקוֹל שׁוֹפֵר: **25** בְּדֵי שֶׁפֶר יֹאמֵר הָאֵחַ וּמִרְחֹוק יִרִיחַ מִלְחָמָה רַעַם שְׂרִים וְתִרְוַעָה: **26** הַמְּבִינֶתְךָ יֹאבֶר־נִץ יִפְרֵשׁ [כִּנְפּוֹ] [כִּנְפִיָּין] לְחִימִין: **27** אֲסִי־עַל־פִּיךָ יִגְבִּיָּה נֶשֶׁר וְכִי יִרִים קִנּוּ: **28** סַלַע יִשְׁכַּן וְיִתְלַנֵּן עַל־שֵׁן־סַלַע וּמִצּוֹדָה: **29** מִשֵּׁם חֶפְרָאֲכַל לְמִרְחֹוק עֵינָיו יִבְיֹשוּ: **30** [וְאִפְרָחֻ] [וְאִפְרָחֻ] יַעֲלֵעוּדִים וּבֹאֲשֶׁר חֲלָלִים שֵׁם הוּא: **פ Job 40** וְיַעַן יְהוָה אֲתִיאִיֹב וְיֹאמֵר: **2** הֲרֵב עִם־שֵׁרֵי יִסוֹר מוֹכִיחַ אֱלֹוִה יַעֲנֶנָּה: **פ 3** וְיַעַן אִיֹב אֲתִיְהוָה וְיֹאמֵר: **4** הֵן קִלְתִּי מִה אֲשִׁיבְךָ יְדֵי שְׁמַתִּי לְמוֹפֵי: **5** אַחַת דְּבַרְתִּי וְלֹא אֶעֱנֶה וּשְׁתִּים וְלֹא אוֹסִיף: **פ 6** וְיַעַן־יְהוָה אֲתִיאִיֹב [מִן] [סַעֲרָה] [מִן] [סַעֲרָה] וְיֹאמֵר: **7** אֲזֶרְנָא כְּגִבֵּר חֲלָצִיךָ אֲשַׁלַּךְ וְהוֹדִיעֵנִי: **8** הָאֵף תִּפֵּר מִשְׁפָּטִי תִרְשִׁיעֵנִי לְמַעַן תַּצְדֵּק: **9** וְאִם־זִרוּעַ כֹּאֵל לְךָ וּבִקּוֹל כְּמֵהוּ תִרְעַם: **10** עֲדָה נָא גֹאֵן וּגְבָה וְהוֹד וְהִדֵּר תִּלְבַּשׁ: **11** הַפִּץ עֲבֵרוֹת אִפְךָ וּרְאָה כְּלִגְאָה וְהִשְׁפִּילְהוּ: **12** רְאָה כְּלִגְאָה הַכְּנִיעֵהוּ וְהִדֵּךְ רַשְׁעִים תַּחֲתֵם: **13** טַמְנִם בַּעֲפֵר יַחַד פְּנִיָּהֶם חֲבַשׁ בְּטַמּוֹן: **14** וּגַם־אֲנִי אוֹדֵךְ כִּי־תוֹשַׁע לְךָ יִמִּינְךָ: **15** הִנְהַיְנָא בְּהִמּוֹת אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי עִמָּךְ חֲצִיר כְּבִקֵּר יֹאכַל: **16** הִנְהַיְנָא כְּחוֹ בְּמַתְנִיֹו וְאֲנֹו בְּשִׁרְיֹו בְּטַנּוּ: **17** יַחֲפִץ זִנְבוֹ כְּמוֹ־אֲרוֹ גִּידֵי [פַּחַדוֹ] [פַּחַדִּין] יִשְׂרָגוּ: **18** עֲצִמּוּ אִפִּיקָי נַחוּשָׁה גִּרְמִיֹו כְּמִטִּיל בְּרוֹל: **19** הוּא רֵאשִׁית דְּרַכ־יִאֵל הַעֲשׂוֹ יִגֵּשׁ חֲרָבוֹ: **20** כִּי־יִבּוֹל הַרִים יִשְׁאוּ־לּוֹ וְכֹל־חַיִּת הַשְּׂדֵה יִשְׁחַקוּ־שֵׁם: **21** תַּחַת־צֹאֲלִים יִשְׁכַּב בְּסַתֵּר קִנָּה וּבְצֵה: **22** יִסְכְּהוּ צֹאֲלִים צִלָּלוֹ יִסְבוּהוּ עֲרֵבִינַחַל: **23** הֵן יַעֲשֶׂק נֶהֱרַ לֹא יַחֲפוּז יִבְטַח כִּי־יִגִּיחַ יִרְדֵּן אֶל־פִּיהוּ: **24** בַּעֲיִנָּו יִקְחֵנוּ בְּמוֹקְשִׁים יִנְקֵב־אֶף: **25** תִּמְשֵׁךְ לְוִיתָן בַּחֲכָה וּבַחֲבַל תִּשְׁקִיעַ לְשֵׁנוֹ: **26** תַּחֲשִׁים אֲגַמּוֹן בֹּאֲפוֹ וּבַחֹזֶה תִּקּוֹב לַחַיּוֹ: **27** הִירְבָּה אֵלֶיךָ תַּחֲנוּנִים אֲסִידְבֵּר אֵלֶיךָ רַכּוֹת: **28** הִיכַרְתָּ בְּרִית עִמָּךְ תִּקְחֵנוּ לְעַבֵּד עוֹלָם: **29** הַתְּשַׁחֲקִיבוּ כְּצַפּוֹר וְתִקְשְׂרֵנוּ לְנַעֲרוֹתֶיךָ: **30** יִכְרוּ עֲלֵיו חֲבֵרִים יַחֲצוּהוּ בֵּין כְּנַעֲנִים: **31** הַתְּמַלֵּא בְּשִׁכוֹת עוֹרוֹ וּבְצִלְצֵל דִּגִּים רֵאשׁוּ: **32** שִׁים־עֲלֵיו כַּפְךָ זָכֵר מִלְחָמָה אֶל־תּוֹסֶף: **Job 41** הֵן־תַּחֲלָתוֹ נִכְזָבָה הִגֵּם אֶל־מְרִאוֹ יִשָּׁל: **2** לֹא־אֲכֹזֵר כִּי יַעֲוֶרְנּוּ וּמִי הוּא לִפְנֵי תִיַּצֵּב: **3** מִי הַקְּדִימָנִי וְאֲשַׁלֵּם תַּחַת כָּל־הַשְּׁמַיִם לִי־הוּא: **4** [לֹא־] [לְרִי] אַחֲרִישׁ בְּדִיו וּדְבַר־גְּבוּרוֹת וְחִין עֲרִכּוּ: **5** מִי־יִגְלֶה פָּנַי לְבוֹשׁוֹ בְּכַפַּל רִסְנוֹ מִי יִבּוּא: **6** דַּלְתֵי פָּנָיו מִי פֶתַח סְבִיבוֹת שְׁנָיו אִימָה: **7** גֹּאוּה אִפִּיקָי מִגְּנִים סִגּוֹר חוֹתֵם צֶרֶ: **8** אַחַד בְּאַחַד יִגֵּשׁוּ וְרוּחַ לֹא־יִבּוּא בִּינֵיהֶם: **9** אִישׁ־בְּאַחִיהוּ יִדְבֹּקוּ יִתְלַכְדוּ וְלֹא יִתְפַּרְדּוּ: **10** עֲטִישְׁתִּיו תֵּהֵל אֹור וְעֵינָיו כַּעֲפַעֲפִי־שַׁחַר: **11** מִפִּיו לִפִּידִים יִהְלְכוּ כִידוּדֵי אֵשׁ יִתְמַלְטוּ: **12** מִנַּחֲרִיו יִצָּא עֶשֶׂן כְּדוֹד נְפוּחַ וְאֲגַמּוֹן: **13** נִפְשׁוּ גַחֲלִים תִּלְהֵט וְלֵהֵב מִפִּיו יִצָּא: **14** בְּצוּאָרוֹ יִלֵּן

עז ולפניו תדוין דאבה: **15** מפלי בשרו דבקו יצוק עליו בל-ימוט: **16** לבו יצוק כמוראבן ויצוק כפלה תחתית: **17** משתו יגורו אלים משברים יתחטאו: **18** משיגהו חרב בלי תקום חנית מסע ושריה: **19** יחשב לתבן ברזל לעין רקבון נחושה: **20** לא-יבריחנו בן-קשת לקש נהפכר-לו אבני-קלע: **21** כקש נחשבו תותח וישחק לרעש כידון: **22** תחתיו חרש ירפד חרוץ עלי-טיט: **23** ירתיה כסיר מצולה ים ישים כמרקחה: **24** אחריו יאיר נתיב יחשב תהום לשיבה: **25** אין-על-עפר משלו העשו לבלי-חת: **26** את-כל-גבה יראה הוא מלך על-כל-בני-שחין: **ס** **Job 42** ויען איוב את-יהוה ויאמר: **2** **[ידעת]** **[ידעת]** כי-כל תוכל ולא-יבצר ממך מזמה: **3** מי זה מעלים עצה בלי דעת לכן הגדתי ולא אבין נפלאות ממני ולא אדע: **4** שמע-נא ואנכי אדבר אשאלך והודיעני: **5** לשמע-אזן שמעתוך ועתה עיני ראתך: **6** על-כן אמאס ונחמתי על-עפר ואפר: **פ** **7** ויהי אחר דבר יהוה את-הדברים האלה אל-איוב ויאמר יהוה אל-אליפז התימני חרה אפי בך ובשני רעיך כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב: **8** ועתה קח-לכם שבעה-פרים ושבעה אילים ולכו אל-עבדי איוב והעליתם עולה בעדכם ואיוב עבדי יתפלל עליכם כי אם-פניו אשא לבלתי עשות עמכם נבלה כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב: **9** וילכו אליפז התימני ובלדרד השוחי צפר הנעמתי ויעשו כאשר דבר אליהם יהוה וישא יהוה את-פני איוב: **10** ויהוה שב את-**[שבת]** **[שבת]** איוב בהתפללו בעד רעהו ויסף יהוה את-כל-אשר לאיוב למשנה: **11** ויבאו אליו כל-אחיו וכל-**[אחיותיו]** **[אחיותיו]** וכל-ידעיו לפנים ויאכלו עמו לחם בביתו ויגורו לו וינחמו אתו על כל-הרעה אשר-הביא יהוה עליו ויתנוללו איש קשיטה אחת ואיש נזם זהב אחד: **ס** **12** ויהוה ברך את-אחרית איוב מראשתו ויהיו ארבעה עשר אלף צאן וששת אלפים גמלים ואלף-צמד בקר ואלף אתונות: **13** ויהיו לו שבענה בנים ושלוש בנות: **14** ויקרא שם-האחת ימימה ושם השנית קציעה ושם השלישית קרן הפוך: **15** ולא נמצא נשים יפות כבנות איוב בכל-הארץ ויתן להם אביהם נחלה בתוך אחיהם: **ס** **16** ויהי איוב אחרי-זאת מאה וארבעים שנה **[וירא]** **[ויראה]** את-בניו ואת-בני בניו ארבעה דרות: **17** וימת איוב זקן ושבע ימים:

Song of Songs 1 שיר השירים אשר לשלמה: **2** ישקני מנשיקות פיהו כי-טובים דריך מיון: **3** לריח שמניך טובים שמן תורק שמך על-כן עלמות אהבוך: **4** משכני אחריך נרוצה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך נזכירה דריך מיון מישרים אהבוך: **ס** **5** שחורה אני ונאווה בנות ירושלם כאהלי קדר כיריעות שלמה: **6** אל-תראוני שאני שחרחרת ששופתני השמש בני אמי נחרו-בי שמני נטרה את-הכרמים כרמי שלי לא נטרת: **7** הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים שלמה אהיה כעטיה על עדרי חבריך: **8** אם-לא תדעי לך היפה בנשים צאי-לך בעקבי הצאן ורעי את-גדיתך על משכנות הרעים: **ס** **9** לססתי ברכבי פרעה דמיתוך רעיתי: **10** נאוו לחיך בתרים צוארך בחרוזים: **11** תורי זהב נעשה-לך עם נקדות הכסף: **12** עד-שהמלך במסכו נרדי נתן ריחו: **13** צרור המר דודי לי בין שדי ילין: **14** אשכל הכפר דודי לי בכרמי עין גדי: **ס** **15** הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים: **16** הנך יפה דודי אף נעים אף-ערשנו רעננה: **17** קרות בתינו ארוים **[רהישנו]** **[רהישנו]** ברותים: **Song 2**

אני חבצלת השרון שושנת העמקים: **2** כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות: **3** כתפוח בעצי היער כן דודי בין הבנים בצלו חמדתי וישבתי ופריו מתוק לחכי: **4** הביאני אל־בית היין ודגלו עלי אהבה: **5** סמכוני באשישות רפדוני בתפוחים כ־חולת אהבה אני: **6** שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני: **7** השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אסתעירו ואסתעוררו את־האהבה עד שתחפץ: **8** קול דודי הנה־זה בא מדלג על־ההרים מקפץ על־הגבעות: **9** דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנה־זה עומד אחר כתלנו משגיח מן־החלונות מציץ מן־החרכים: **10** ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי ולכי־לך: **11** כ־הנה **[הסתו]** **[נהסתיו]** עבר הנשם חלף הלך לו: **12** הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו: **13** התאנה הנטה פניה והגפנים סודר נתנו ריח קומי **[לכי]** **[לך]** רעיתי יפתי ולכי־לך: **14** יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה הראיני את־מראיך השמיעיני את־קולך כ־יקולך ערב ומראיך נאוה: **15** אחזרלנו שועלים שועלים קטנים מחבלים כרמים וכרמינו סמדר: **16** דודי לי ואני לו הרעה בשושנים: **17** עד שיפוח היום ונסו הצללים סב דמה־לך דודי לצבי או לעפר האילים על־הרי בתר: **18** **[Song 3]** על־משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו: **2** אקומה נא ואסובבה בעיר בשוקים וברחבות אבקשה את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו: **3** מצאוני השמרים הסבבים בעיר את שאהבה נפשי ראיתם: **4** כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי אחזתיו ולא ארפנו עד־שהביאתיו אל־בית אמי ואל־חדר הורת: **5** השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אסתעירו ואסתעוררו את־האהבה עד שתחפץ: **6** מי זאת עלה מן־המדבר כתימרות עשן מקטרת מור ולבונה מכל אבקת רוכל: **7** הנה מטתו שלשלמה ששים גברים סביב לה מגברי ישראל: **8** כלם אחוי חרב מלמדי מלחמה איש חרבו על־ירכו מפחד בלילות: **9** אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון: **10** עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארגמן תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלם: **11** צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה־לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו: **12** **[Song 4]** הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים מבעד לצמתך שערך כעדר העזים שגלשו מהר גלעד: **2** שניך כעדר הקצובות שעלו מן־הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אין בהם: **3** כחוט השני שפתתיך ומדבריך נאוה כפלא הרמון רקתך מבעד לצמתך: **4** כמגדל דויד צוארך בנוי לתלפיות אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגבורים: **5** שני שדיך כשני עפרים תאומי צביה הרועים בשושנים: **6** עד שיפוח היום ונסו הצללים אלך לי אל־הר המור ואל־גבעת הלבונה: **7** כלך יפה רעיתי ומום אין בך: **8** אתי מלבנון כלה אתי מלבנון תבואי תשורי מראש אמנה מראש שניר וחרמון ממענות אריות מהררי נמרים: **9** לבבתיני אחתי כלה לבבתיני **[באחד]** **[באחת]** מעיניך באחד ענק מצורניך: **10** מהיפו דדיך אחתי כלה מה־טבו דדיך מיין וריח שמניך מכל־בשמים: **11** נפת תטפנה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמתך כריח לבנון: **12** גן נעול אחתי כלה גל נעול מעין חתום: **13** שלחך פרדס רמונים עם פרי מגדים כפרים עם־נרדים: **14** נרד וכרכם קנה וקנמון עם כל־עצי לבונה מר ואהלות עם כל־ראשי בשמים: **15** מעין

גנים באר מים חיים ונזלים מן-לבנון: **16** עורי צפון ובואי תימן הפיחי גני יזלו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו: **Song 5** באתי לגני אחתי כלה אריתי מורי עם-בשמי אכלתי יערי עם-דבשי שתיתי ייני עם-חלבי אכלו רעים שתו ושכרו דודים: **ס 2** אני ישנה ולבי ער קול דודי דופק פתחילי אחתי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא-טל קוצותי רסיסי לילה: **3** פשטתי את-כתנתי איככה אלבשנה רחצתי את-רגלי איככה אטנפם: **4** דודי שלח ידו מן-החר ומעי המו עליו: **5** קמתי אני לפתח לדודי וידי נטפו-מור ואצבעתי מור עבר על כפות המנעול: **6** פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני: **7** מצאני השמרים הסבבים בעיר הכוני פצעוני נשאו את-רדידי מעלי שמרי החמות: **8** השבעתי אתכם בנות ירושלם אם-תמצאו את-דודי מה-תגידו לו שחולת אהבה אני: **9** מה-דודך מדוד היפה בנשים מה-דודך מדוד שככה השבעתנו: **10** דודי צח ואדום הגול מרבבה: **11** ראשו כתם פז קוצותיו תלתלים שחרות כעורב: **12** עיניו כיונים על-אפיקי מים רחצות בחלב ישבות על-מלאת: **13** לחיו כערוגת הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים נטפות מור עבר: **14** ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשיש מעיו עשת שן מעלפת ספירים: **15** שוקיו עמודי שש מיסדים על-אדני-פז מראהו כלבנון בחור כארזים: **16** חכו ממתקים וכלו מחמדים זה דודי וזה רעי בנות ירושלם: **Song 6** אנה הלך דודך היפה בנשים אנה פנה דודך ונבקשנו עמך: **2** דודי ירד לגנו לערוגות הבשם לרעות בגנים וללקט שושנים: **3** אני לדודי ודודי לי הרעה בשושנים: **ס 4** יפה את רעיתי כתרצה נאווה כירושלם אימה כנדגלות: **5** הסבי עיניך מנגדי שהם הרהיבני שערך כעדר העזים שגלשו מן-הגלעד: **6** שניך כעדר הרחלים שעלו מן-הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אין בהם: **7** כפלה הרמון רקתך מבעד לצמתך: **8** ששים המה מלכות ושמיים פילגשים ועלמות אין מספר: **9** אחת היא יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה היא לילדתה ראוה בנות ויאשרוה מלכות ופילגשים ויהללוה: **ס 10** מירזאת הנשקפה כמו-שחר יפה כלבנה ברה כחמה אימה כנדגלות: **ס 11** אל-גנת אגוז ירדתי לראות באבי הנחל לראות הפרחה הגפן הנצו הרמנים: **12** לא ידעתי נפשי שמתני מרכבות עמי-נדיב: **Song 7** שובי שובי השולמית שובי שובי ונחזה-בך מה-תחזו בשולמית כמחלת המחנים: **2** מה-יפו פעמיך בנעלים בת-נדיב חמוקי ירכיך כמו חללים מעשה ידי אמן: **3** שררך אגן הסהר אל-יחסר המזג בטנך ערמת חטים סוגה בשושנים: **4** שני שדיך כשני עפרים תאמי צביה: **5** צוארך כמגדל השן עיניך ברכות בחשבון על-שער בת-רבים אפך כמגדל הלבנון צופה פני דמשק: **6** ראשך עליך ככרמל ודלת ראשך כארגמן מלך אסור ברהטים: **7** מה-יפית ומה-נעמת אהבה בתענוגים: **8** זאת קומתך דמתה לתמר ושדיך לאשכולות: **9** אמרתי אעלה בתמר אחזה בסנסנו ויהיו-נא שדיך כאשכולות הגפן וריח אפך כתפוחים: **10** וחכך כיון השוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים: **11** אני לדודי ועלי תשוקתו: **ס 12** לכה דודי נצא השדה נלינה בכפרים: **13** נשכימה לכרמים נראה אם פרוחה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמונים שם אתן את-רדי לך: **14** הדודאים נתנוריה ועל-פתחינו כל-מגדים חדשים גמישנים דודי צפנתי לך: **Song 8** מי יתנך כאח לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ אשקך גם לא-יבוז לי: **2** אנהגך אביאך אל-בית אמי תלמדני אשקך מיון הרקח מעסיס רמני: **3** שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני: **4** השבעתי אתכם בנות ירושלם מה-תעירו

ומה-תערו את-האהבה עד שתחפץ: **ס** **5** מי זאת עלה מן-המדבר מתרפקת על-דודה תחת התפוח עוררתך שמה חבלתך אמך שמה חבלה ילדתך: **6** שימני כחותם על-לבך כחותם על-זרועך כיעזה כמות אהבה קשה כשאל קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתיה: **7** מים רבים לא יוכלו לכבות את-האהבה ונהרות לא ישטפוה אפיתן איש את-כל-הון ביתו באהבה בוז יבוז לו: **ס** **8** אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה-נעשה לאחתנו ביום שידבר-בה: **9** אם-חומה היא נבנה עליה שירת כסף ואסדלת היא נצור עליה לוח ארז: **10** אני חומה ושדי כמגדלות אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום: **פ** **11** כרם היה לשלמה בבעל המון נתן את-הכרם לנשרים איש יבא בפריו אלף כסף: **12** כרמי שלי לפני האלף לך שלמה ומאתים לנשרים את-פריו: **13** היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני: **14** ברח דודי ודמה-לך לצבי או לעפר האילים על הרי בשמים:

Ruth 1 ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית לחם יהודה לגור בשדי מואב הוא ואשתו ושני בניו: **2** ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני-בניו מחלון וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שדי-מואב ויהיו-שם: **3** וימת אלימלך איש נעמי ותשאר היא ושני בניה: **4** וישאו להם נשים מאביות שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם כעשר שנים: **5** וימותו גם-שניהם מחלון וכליון ותשאר האשה משני ילדיה ומאישה: **6** ותקם היא וכלתיה ותשב משדי מואב כי שמעה בשדה מואב כי-פקד יהוה את-עמו לתת להם לחם: **7** ותצא מן-המקום אשר היתה-שמה ושתי כלתיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל-ארץ יהודה: **8** ותאמר נעמי לשתי כלתיה לכנה שבנה אשה לבית אמה **[יעשה]** **[יעש]** יהוה עמכם חסד כאשר עשיתם עס-המתים ועמדי: **9** יתן יהוה לכם ומצאן מנוחה אשה בית אישה ותשק להן ותשאנה קולן ותבכינה: **10** ותאמרנה-לה כי-אתך נשוב לעמך: **11** ותאמר נעמי שבנה בנתי למה תלכנה עמי העוד-לי בנים במעי והיו לכם לאנשים: **12** שבנה בנתי לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש-לי תקוה גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים: **13** הלהן תשברנה עד אשר יגדלו הלהן תעגנה לבלתי היות לאיש אל בנתי כי-מר-לי מאד מכם כייצאה בי יד-יהוה: **14** ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה: **15** ותאמר הנה שבה יבמתך אל-עמה ואל-אלהיה שובי אחרי יבמתך: **16** ותאמר רות אל-תפגע-יבי לעזבך לשוב מאחריך כי אל-אשר תלכי אלך ובאשר תליני אליו עמך עמי ואלהיך אלהי: **17** באשר תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה יהוה לי וכה יסיף כי המות יפריד ביני ובינך: **18** ותרא כי-מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה: **19** ותלכנה שתיהם עד-באנה בית לחם ויהי כבאנה בית לחם ותהם כל-העיר עליהן ותאמרנה הזאת נעמי: **20** ותאמר אליהן אל-תקראנה לי נעמי קראן לי מרא כי-המר שדי לי מאד: **21** אני מלאה הלכתי וריקם השיבני יהוה למה תקראנה לי נעמי ויהוה ענה בי ושדי הרע לי: **22** ותשב נעמי ורות המואביה כלתה עמה השבה משדי מואב והמה באו בית לחם בתחלת קציר שערים: **Ruth 2** ולנעמי **[מידע]** **[מודע]** לאישה איש גבור חיל ממשפחת אלימלך ושמו בעז: **2** ותאמר רות המואביה אל-נעמי אלכה-נא השדה ואלקטה בשבלים אחר אשר אמצא-הן

בעיניו ותאמר לה לכי בתי: **3** ותלך ותבוא ותלקט בשדה אחרי הקצרים ויקר מקרה חלקת השדה לבעז אשר ממשפחת אלימלך: **4** והנה-בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים יהוה עמכם ויאמרו לו יברכך יהוה: **5** ויאמר בעז לנערו הנצב על-הקוצרים למי הנערה הזאת: **6** ויען הנער הנצב על-הקוצרים ויאמר נערה מואביה היא השבה עם-נעמי משדה מואב: **7** ותאמר אלקטה-נא ואספתי בעמרים אחרי הקוצרים ותבוא ותעמוד מאז הבקר ועד-עתה זה שבתה הבית מעט: **8** ויאמר בעז אל-רות הלוא שמעת בתי אל-חלכי ללקט בשדה אחר וגם לא תעבורי מזה וכה תדבקין עם-נערת: **9** עיניך בשדה אשר-יקצרון והלכת אחריהן הלוא צויתי את-הנערים לבלתי נגעך וצמת והלכת אל-הכלים ושתיי מאשר ישאבון הנערים: **10** ותפל על-פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו מדוע מצאתי חן בעיניך להכירני ואנכי נכריה: **11** ויען בעז ויאמר לה הגד הגד לי כל אשר-עשית את-חמותך אחרי מות אישך ותעזבי אביך ואמך וארץ מולדתך ותלכי אל-עם אשר לא-ידעת תמול שלשום: **12** ישלם יהוה פעלך ותהי משכרתך שלמה מעם יהוה אלהי ישראל אשר-באת לחסות תחת-כנפיו: **13** ותאמר אמצא-חן בעיניך אדני כי נחמתני וכי דברת על-לב שפחתך ואנכי לא אהיה כאחת שפחתך: **14** ויאמר לה בעז לעת האכל גשי הלם ואכלת מן-הלחם ושבלת פתך בחמץ ותשב מצד הקוצרים ויצבט-לה קלי ותאכל ותשבע ותתר: **15** ותקם ללקט ויצו בעז את-נעריו לאמר גם בין העמרים תלקט ולא תכלימוה: **16** וגם של-תשלו לה מן-הצבתים ועזבתם ולקטה ולא תגערו-בה: **17** ותלקט בשדה עדה-ערב ותחבט את אשר-לקטה ויהי כאיפה שערים: **18** ותשא ותבוא העיר ותרא חמותה את אשר-לקטה ותוצא ותתן-לה את אשר-הותרה משבעה: **19** ותאמר לה חמותה איפה לקטת היום ואנה עשית יהי מכירך ברוך ותגד לחמותה את אשר-עשתה עמו ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום בעז: **20** ותאמר נעמי לכלתה ברוך הוא ליהוה אשר לא-עזב חסדו את-החיים ואת-המתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש מנאלנו הוא: **21** ותאמר רות המואביה גם כן-אמר אלי עם-הנערים אשר-לי תדבקין עד אם-כלו את כל-הקציר אשר-לי: **22** ותאמר נעמי אל-רות כלתה טוב בתי כי תצאי עם-נערותיו ולא יפגעו-בך בשדה אחר: **23** ותדבק בנערות בעז ללקט עד-כלות קציר-השערים וקציר החטים ותשב את-חמותה: **Ruth 3** ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא אבקש-לך מנוח אשר ייטב-לך: **2** ועתה הלא בעז מדעתנו אשר היית את-נערותיו הנה-הוא זרה את-גרון השערים הלילה: **3** ורחצת וסכת ושמת **(שמלתך)** **(שמלתך)** עליך **(וירדתי)** **(וירדת)** הגרן אל-תודעי לאיש עד כלתו לאכל ולשתות: **4** ויהי בשכבו וידעת את-המקום אשר ישכב-שם ובאת וגלית מרגלתו **(ושכבת)** **(ושכבת)** והוא יגיד לך את אשר תעשין: **5** ותאמר אליה כל אשר-תאמרי **(כך)** **(אלך)** אעשה: **6** ותרד הגרן ותעש ככל אשר-צוהה חמותה: **7** ויאכל בעז וישת ויישב לבו ויבא לשכב בקצה הערמה ותבא בלש ותגל מרגלתו ותשכב: **8** ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה שכבת מרגלתו: **9** ויאמר מראת ותאמר אנכי רות אמתך ופרשת כנפך על-אמתך כי גאל אתה: **10** ויאמר ברוכה את ליהוה בתי הישבת חסדך האחרון מן-הראשון לבלתי-לכת אחרי הבחורים אסידל ואם-עשיר: **11** ועתה בתי אל-תיראי כל אשר-תאמרי אעשה-לך כי יודע כל-שער עמי כי אשת חיל את: **12** ועתה כי אמנם כי **(אם)** **(אם)** **(אם)** גאל אנכי וגם יש גאל

קרוב ממני: **13** ליני הלילה והיה בבקר אסיגאלך טוב יגאל ואסלא יחפץ לנאלך ונאלתיך אנכי חייהוה שכבי עדהבקר: **14** ותשכב **[מרגלתו]** **[מרגלותיו]** עדהבקר ותקם **[בטרם]** **[בטרום]** יכיר איש אתרעהו ויאמר אל-יודע כי-באה האשה הגרן: **15** ויאמר הבי המטפחת אשר-עליך ואחזיבה ותאחו בה וימד שששערים ויפת עליה ויבא העיר: **16** ותבוא אל-חמותה ותאמר מיאת בתי ותגדלה את כל-אשר עשה-לה האיש: **17** ותאמר ששהשערים האלה נתן לי כי אמר **[כך]** **[אלך]** אל-תבואי ריקם אל-חמותך: **18** ותאמר שבי בתי עד אשר תדעין איך יפל דבר כי לא ישקט האיש כי-אם-כלה הדבר היום: **Ruth 4** ובעז עליה השער וישב שם והנה הגאל עבר אשר דבר-בעז ויאמר סורה שבה-פה לפני אלמני ויסר וישב: **2** ויקח עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו-פה וישבו: **3** ויאמר לנאל חלקת השדה אשר לאחינו לאלימלך מכרה נעמי השבה משדה מואב: **4** ואני אמרתי אגלה אונך לאמר קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי אסתגאל גאל ואסלא יגאל הגידה לי **[יארע]** **[וארעה]** כי אין זולתך לגאול ואנכי אחריך ויאמר אנכי אנאל: **5** ויאמר בעז ביום-קנותך השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת-המת **[קניתי]** **[קניתיך]** להקים שסהמת על-נחלתו: **6** ויאמר הגאל לא אוכל **[לגאול]** **[לנאל]** לי פן-אשחית את-נחלתי גאל-לך אתה אתגאלתי כי לא-אוכל לנאל: **7** וזאת לפנים בישראל על-הנאולה ועל-התמורה לקים כל-דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו וזאת התעודה בישראל: **8** ויאמר הגאל לבעז קנה-לך וישלף נעלו: **9** ויאמר בעז לזקנים וכלהעם עדים אתם היום כי קניתי את-כל-אשר לאלימלך ואת כל-אשר לכליון ומחלון מיד נעמי: **10** וגם את-רות המואביה אשת מחלון קניתי לי לאשה להקים שסהמת על-נחלתו ולא-יכרת שסהמת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום: **11** ויאמרו כלהעם אשר-בשער והזקנים עדים יתן יהוה אתהאשה הבאה אל-ביתך כרחל וכלאה אשר בנו שתיים את-בית ישראל ועשה-חיל באפרתה וקראשם בבית לחם: **12** ויהי ביתך כבית פרץ אשר-ילדה תמר ליהודה מן-הזרע אשר יתן יהוה לך מן-הנערה הזאת: **13** ויקח בעז את-רות ותהילו לאשה ויבא אליה ויתן יהוה לה הריון ותלד בן: **14** ותאמרנה הנשים אל-נעמי ברוך יהוה אשר לא השבית לך גאל היום ויקרא שמו בישראל: **15** והיה לך למשיב נפש ולכלכל את-שיבתך כי כלתך אשר-אהבתך ילדתו אשר-היא טובה לך משבעה בנים: **16** ותקח נעמי את-הילד ותשתהו בחיקה ותהילו לאמנת: **17** ותקראנה לו השכנות שם לאמר ילד-בן לנעמי ותקראנה שמו עובד הוא אבי-ישי אבי דוד: **פ** **18** ואלה תולדות פרץ פרץ הוליד את-חצרון: **19** וחצרון הוליד את-זרם ורם הוליד את-עמינדב: **20** ועמינדב הוליד את-נחשון ונחשון הוליד את-שלמה: **21** ושלמון הוליד את-בעז ובעז הוליד את-עובד: **22** ועבד הוליד את-ישי וישי הוליד את-דוד:

Lamentations 1 איכה ישבה בדד העיר רבתי עם היתה כאלמנה רבתי בנוים שרתי במדינות היתה למס: **ס** **2** בכו תבכה בלילה ודמעתי על לחיה אין-לה מנחם מכל-אהביה כל-רעיה בנרו בה היו לה לאיבים: **ס** **3** גלתה יהודה מעני ומרב עבדה היא ישבה בנוים לא מצאה מנוח כל-רדפיה השיגוה בין המצרים: **ס** **4** דרכי ציון אבלות מבלי באי מועד כל-שעריה שוממין כהניה נאנחים

בתולתיה נוגות והיא מרלה: **ס 5** היו צריה לראש איביה שלו כִּי־הוּוה הוגה על רב־פשעיה עולליה הלכו שבי לפני־צר: **ס 6** ויצא **[מין־בת]** **[מבת]** ציון כל־הדרה היו שריה כאילים לא־מצאו מרעה וילכו בלא־כח לפני רוּדף: **ס 7** זכרה ירושלם ימי עניה ומרודיה כל מחמדיה אשר היו מימי קדם בנפל עמה ביד־צר ואין עוזר לה ראוה צרים שחקו על משבתה: **ס 8** חטא חטאה ירושלם על־כן לנידה היתה כל־מכבדיה הזילוה כי־ראו ערותה גם־היא נאנחה ותשב אחור: **ס 9** טמאתה בשוליה לא זכרה אחריתה ותרד פלאים אין מנחם לה ראה יהוה את־עניי כי הגדיל אויב: **ס 10** ידו פרש צר על כל־מחמדיה כי־ראתה גוים באו מקדשה אשר צויתה לא־יבאו בקהל לך: **ס 11** כל־עמה נאנחים מבקשים לחם נתנו **[מחמודיהם]** **[מחמדיהם]** באכל להשיב נפש ראה יהוה והביטה כי הייתי זוללה: **ס 12** לוא אליכם כל־עברי דרך הביטו וראו אִישׁ מכאוב כמכאבי אשר עולל לי אשר הוגה יהוה ביום חרון אפו: **ס 13** ממרום שלח־אש בעצמתי וירדנה פרש רשת לרגלי השיבני אחור נתנני שממה כל־היום דוה: **ס 14** נשקד על פשעי בידו ישחרגו עלו על־צוארי הכשיל כחי נתנני אדני בידי לא־אוכל קום: **ס 15** סלה כל־אבירי אדני בקרבי קרא עלי מועד לשבר בחורי גת דרך אדני לבתולת בת־יהודה: **ס 16** על־אלה אני בוכיה עיני עיני ירדה מים כי־רחק ממני מנחם משיב נפשי היו בני שוממים כי גבר אויב: **ס 17** פרשה ציון בידיה אין מנחם לה צוה יהוה ליעקב סביביו צרוי היתה ירושלם לנדה ביניהם: **ס 18** צדיק הוא יהוה כי פיהו מריתי שמעו־נא כל־**[עמים]** **[העמים]** וראו מכאבי בתולתי ובחורי הלכו בשבי: **ס 19** קראתי למאהבי המה רמוני כהני וקני בעיר גועו כי־בקשו אכל למו וישיבו את־נפשם: **ס 20** ראה יהוה כי־צר־לי מעי חמרמרו נהפך לבי בקרבי כי מרו מריתי מחוץ שכלה־חרב בבית כמות: **ס 21** שמעו כי נאנחה אני אין מנחם לי כל־איבי שמעו רעתי ששו כי אתה עשית הבאת יום־קראת ויהיו כמוני: **ס 22** תבא כל־דעתם לפניך ועולל למו כאשר עוללת לי על כל־פשעי כי־רבות אנתחי ולבי דוי: **פ 2 Lam** איכה יעיב באפו אדני את־בת־ציון השליך משמים ארץ תפארת ישראל ולא־זכר הדם־רגליו ביום אפו: **ס 2** בלע אדני **[לא]** **[ולא]** חמל את כל־נאות יעקב הרס בעברתו מבצרי בת־יהודה הגיע לארץ חלל ממלכה ושריה: **ס 3** גדע בחרי־אף כל קרן ישראל השיב אחור ימינו מפני אויב ויבער ביעקב כאש להבה אכלה סביב: **ס 4** דרך קשתו כאויב נצב ימינו כצר ויהרג כל מחמד־יעין באהל בת־ציון שפך כאש חמתו: **ס 5** היה אדני כאויב בלע ישראל בלע כל־ארמנותיה שחת מבצרו וירב בבתי־הודה תאניה ואניה: **ס 6** ויחמס כגן שכו שחת מועדו שכה יהוה בציון מועד ושבת וינאץ בזעם־אפו מלך וכהן: **ס 7** זנח אדני מזבחו נאר מקדשו הסגיר ביד־אויב חומת ארמנותיה קול נתנו בבית־יהוה כיום מועד: **ס 8** חשב יהוה להשחית חומת בת־ציון נטה קו לא־השיב ידו מבלע ויאבל־חל וחומה יחדו אמללו: **ס 9** טבעו בארץ שעריה אבד ושבר בריחיה מלכה ושריה בגוים אין תורה גם־נביאיה לא־מצאו חזון מיהוה: **ס 10** ישבו לארץ ידמו זקני בת־ציון העלו עפר על־ראשם חגרו שקים הורידו לארץ ראשן בתולת ירושלם: **ס 11** כלו בדמעות עיני חמרמרו מעי נשפך לארץ כבדי על־שבר בת־עמי בעטף עולל ויונק ברחבות קריה: **ס 12** לאמתם יאמרו איה דגן

ויין בהתעטפם כחלל ברחבות עיר בהשתפך נפשם אל-חיק אמתם: **ס 13** מה-אעידך
 מה אדמה-לך הבת ירושלם מה אשוה-לך ואנחמך בתולת בת-ציון כירגולו כים
 שברך מי ירפא-לך: **ס 14** נביאך חזו לך שוא ותפל ולא-גלו על-עונך להשיב
[שביחך] **[שבותך]** ויחזו לך משאות שוא ומדוחים: **ס 15** ספקו עליך כפים כל-עברי
 דרך שרקו וינעו ראשם על-בת ירושלם הזאת העיר שיאמרו כלילת יפי משוש
 לכל-הארץ: **ס 16** פצו עליך פיהם כל-אויביך שרקו ויחרקו-שן אמרו בלענו אך זה
 היום שקוינהו מצאנו ראינו: **ס 17** עשה יהוה אשר זמם בצע אמרתו אשר צוה
 מימי-קדם הרס ולא חמל וישמח עליך אויב הרים קרן צריך: **ס 18** צעק לבם
 אל-אדני חומת בת-ציון הורידי כנחל דמעה יומם ולילה אל-תתני פוגת לך
 אל-תדם בת-עינך: **ס 19** קומי רני **[בליל]** **[בלילה]** לראש אשמרות שפכי כמים
 לבך נכח פני אדני שאי אליו כפיך על-נפש עולליך העטופים ברעב בראש
 כל-חוצות: **ס 20** ראה יהוה והביטה למי עוללת כה אסתאכלנה נשים פרים עללי
 טפחים אסיהרג במקדש אדני כהן ונביא: **ס 21** שכבו לארץ חוצות נער וזקן
 בתולתי ובחורי נפלו בחרב הרגת ביום אפך טבחת לא חמלת: **ס 22** תקרא כיום
 מועד מגורי מסביב ולא היה ביום אף-יהוה פליט ושריד אשר-טפחתי ורביתי אויבי
 כלם: **פ Lam 3** אני הגבר ראה עני בשבט עברתו: **2** אותי נהג וילך חשך ולא-אור: **3**
 אך בי ישב יהפך ידו כל-היום: **ס 4** בלה בשרו ועורי שבר עצמותי: **5** בנה עלי
 ויקף ראש ותלאה: **6** במחשכים הושיבני כמתי עולם: **ס 7** גדר בעדי ולא אצא
 הכביד נחשתי: **8** גם כי אזעק ואשוע שתם תפלתי: **9** גדר דרכי בגזית נתיבתי עוה:
ס 10 דב ארב הוא לי **[אריה]** **[ארץ]** במסתרים: **11** דרכי סורר ויפשחני שמני שמם:
12 דרך קשתו ויציבני כמטרא לחץ: **ס 13** הביא בכליותי בני אשפתו: **14** הייתי שחק
 לכל-עמי ננינתם כל-היום: **15** השביעני במרורים הרוני לענה: **ס 16** ויגרס בחציץ שני
 הכפישני באפר: **17** ותזנח משלום נפשי נשיתי טובה: **18** ואמר אבד נצחי ותוחלתי
 מיתהוה: **ס 19** זכר-ענני ומרודי לענה וראש: **20** זכור תזכור **[ותשיח]** **[ותשודך]** עלי
 נפשי: **21** זאת אשיב אל-לבי על-כן אוחיל: **ס 22** חסדי יהוה כי לא-תמנו כי
 לא-כלו רחמיו: **23** חדשים לבקרים רבה אמונתך: **24** חלקי יהוה אמרה נפשי על-כן
 אוחיל לו: **ס 25** טוב יהוה לקו לנפש תדרשנו: **26** טוב ויחיל ודומם לתשועת יהוה:
27 טוב לגבר כיישא על בנעוריו: **ס 28** ישב בדר וידם כי נטל עליו: **29** יתן בעפר
 פיהו אולי יש תקוה: **30** יתן למכהו לחי ישבע בחרפה: **ס 31** כי לא יונח לעולם
 אדני: **32** כי אסיהוגה ורחם כרב **[חסדו]** **[חסדיו]**: **33** כי לא ענה מלבד ויגה
 בני-איש: **ס 34** לדכא תחת רגליו כל אסירי ארץ: **35** להטות משפט-גבר נגד פני
 עליון: **36** לעות אדם בריבו אדני לא ראה: **ס 37** מי זה אמר ותהי אדני לא צוה:
38 מפי עליון לא תצא הרעות והטוב: **39** מה-דיחאונן אדם חי גבר על-**[חשאו]**
[חשאיח]: **ס 40** נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה עדי-יהוה: **41** נשא לבבנו אל-כפים
 אל-אל בשמים: **42** נחנו פשענו ומרינו אתה לא סלחת: **ס 43** סכתה באף ותרדפנו
 הרגת לא חמלת: **44** סכותה בענן לך מעבור תפלה: **45** סחי ומאוס תשימנו בקרב
 העמים: **ס 46** פצו עלינו פיהם כל-אויבינו: **47** פחד ופחת היה לנו השאת והשבר: **48**
 פלגים-תרד עיני על-שבר בת-עמי: **ס 49** עיני נגרה ולא תדמה מאין הפגות: **50**
 עדי-שקוף וירא יהוה משמים: **51** עיני עוללה לנפשי מכל בנות עירי: **ס 52** צוד
 צדוני כצפור אויבי חנם: **53** צמתו בבור חיי וידו-אבן בי: **54** צפו-מים על-ראשי

אמרתי ננזרתי: **ס 55** קראתי שמך יהוה מבור תחתיות: **ס 56** קולי שמעת אל-תעלם
 אזנך לרוחתי לשועתי: **ס 57** קרבת ביום אקראך אמרת אל-תירא: **ס 58** רבת אדני
 ריבי נפשי גאלת חיי: **ס 59** ראיתה יהוה עותתי שפטה משפטי: **ס 60** ראיתה כל-נקמתם
 כל-מחשבתם לי: **ס 61** שמעת חרפתם יהוה כל-מחשבתם עלי: **ס 62** שפתי קמי והגיונם
 עלי כל-היום: **ס 63** שבתם וקומתם הביטה אני מנגינתם: **ס 64** תשיב להם גמול יהוה
 כמעשה ידיהם: **ס 65** תתן להם מגנת-לב תאלתך להם: **ס 66** תרדף באף ותשמידם מתחת
 שמי יהוה: **פ Lam 4** איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב תשתפכנה אבני-קדש בראש
 כל-חוצות: **ס 2** בני ציון היקרים המסלאים בפז איכה נחשבו לנבלי-חרש מעשה
 ידי יוצר: **ס 3** גם-**[תנין]** **[תנין]** חלצו שד היניקו גוריהן בת-עמי לאכזר **[כי]** **[ענים]**
[כיענים] במדבר: **ס 4** דבק לשון יונק אל-חכו בצמא עוללים שאלו לחם פרש אין
 להם: **ס 5** האכלים למעדנים נשמו בחוצות האמנים עלי תולע חבקו אשפתות: **ס 6**
 ויגדל עון בת-עמי מחטאת סדם ההפוכה כמורגע ולא-חלו בה ידים: **ס 7** זכו
 נזיריה משלג צחו מחלב אדמו עצם מפנינים ספיר גזרתם: **ס 8** חשך משחור תארם
 לא נכרו בחוצות צפר עורם על-עצמם יבש היה כעץ: **ס 9** טובים היו חללי-חרב
 מחללי רעב שהם יזובו מדקרים מתנובת שדי: **ס 10** ידי נשים רחמניות בשלו
 ילדיהן היו לברות למו בשבר בת-עמי: **ס 11** כלה יהוה את-חמתו שפך חרון אפו
 ויצת-אש בציון ותאכל יסודתיה: **ס 12** לא האמינו מלכי-ארץ **[וכל]** **[כל]** ישבי תבל
 כי יבא צר ואויב בשערי ירושלם: **ס 13** מחטאת נביאה עונות כהניה השפכים
 בקרבה דם צדיקים: **ס 14** נעו עורים בחוצות נגאלו בדם בלא יוכלו יגעו
 בלבשיהם: **ס 15** סורו שמא קראו למו סורו סורו אל-תגעו כי נצו גם-נעו אמרו
 בגוים לא יוסיפו לגור: **ס 16** פני יהוה חלקם לא יוסיף להביטם פני כהנים לא
 נשאו **[זקנים]** **[יוקנים]** לא חננו: **ס 17** **[עורניה]** **[עורניה]** תכלינה עינינו אל-עזרתנו
 תבל בצפיתנו צפינו אל-גוי לא יושע: **ס 18** צדו צעדינו מלכת ברחבתינו קרב
 קצינו מלאו ימינו כרבא קצינו: **ס 19** קלים היו רדפינו מנשרי שמים על-ההרים
 דלקנו במדבר ארבו לנו: **ס 20** רוח אפינו משיח יהוה נלכד בשחיתותם אשר אמרנו
 בצלו נחיה בגוים: **ס 21** שישי ושמחי בת-אדום **[יושבת]** **[יושבת]** בארץ עויץ
 גם-עליך תעבר-כוס תשכרי ותתערי: **ס 22** תם-עונך בת-ציון לא יוסיף להגלותך
 פקד עונך בת-אדום גלה על-חטאתיך: **פ Lam 5** זכר יהוה מזה-היה לנו **[הביט]**
[הביטת] וראה את-חרפתנו: **2** נחלתנו נהפכה לזרים בתינו לנכרים: **3** יתומים
 היינו **[אין]** **[ואין]** אב אמתינו כאלמנות: **4** מימינו בכסף שתינו עצינו במחיר
 יבאו: **5** על צוארנו נרדפנו יגענו **[לא]** **[ולא]** הונח-לנו: **6** מצרים נתנו יד אשור
 לשבע לחם: **7** אבתינו חטאו **[אינם]** **[ואינם]** **[אנחנו]** **[ואנחנו]** עונותיהם סבלנו: **8**
 עבדים משלו בנו פרק אין מידם: **9** בנפשנו נביא לחמנו מפני חרב המדבר: **10**
 עורנו כתנור נכמרו מפני זלעפות רעב: **11** נשים בציון ענו בתלת בערי יהודה: **12**
 שרים בידם נתלו פני זקנים לא נהדרו: **13** בחורים שחון נשאו ונערים בעץ
 כשלו: **14** זקנים משער שבתו בחורים מנגינתם: **15** שבת משוש לבנו נהפך לאבל
 מחלנו: **16** נפלה עטרת ראשנו אוי-נא לנו כי חטאנו: **17** על-זה היה דוה לבנו
 על-אלה חשכו עינינו: **18** על הר-ציון ששמים שועלים הלכו-בו: **פ 19** אתה יהוה
 לעולם תשב כסאך לדר ודור: **20** למה לנצח תשכחנו תעזבנו לארך ימים: **21**
 השיבנו יהוה אליך **[ונשוב]** **[ונשובת]** חדש ימינו כקדם: **22** כי אם-מאס מאסתנו

קצפת עלינו עד-מאד:

Ecclesiastes 1 דברי קהלת בן-דוד מלך בירושלם: **2** הבל הבלים אמר קהלת הבל הבלים הכל הבל: **3** מה-יתרון לאדם בכל-עמלו שיעמל תחת השמש: **4** דור הלך ודור בא והארץ לעולם עמדת: **5** וזרח השמש ובא השמש ואל-מקומו שואף זורח הוא שם: **6** הולך אל-דרום וסובב אל-צפון סובב סבב הולך הרוח ועל-סביבתי שב הרוח: **7** כל-הנחלים הלכים אל-הים והים איננו מלא אל-מקום שהנחלים הלכים שם הם שבים ללכת: **8** כל-הדברים ינעים לא-יוכל איש לדבר לא-תשבע עין לראות ולא-תמלא און משמע: **9** מה-שהיה הוא שיהיה ומה-שנעשה הוא שיעשה ואין כל-חדש תחת השמש: **10** יש דבר שיאמר ראה-זה חדש הוא כבר היה לעלמים אשר היה מלפננו: **11** אין זכרון לראשנים וגם לאחרנים שיהיו לא-יהיה להם זכרון עם שיהיו לאחרנה: **12** פ אני קהלת הייתי מלך על-ישראל בירושלם: **13** ונתתי את-לבי לדרוש ולתור בחכמה על כל-אשר נעשה תחת השמים הוא ענין רע נתן אלהים לבני האדם לענות בו: **14** ראיתי את-כל-המעשים שנעשו תחת השמש והנה הכל הבל ורעות רוח: **15** מעות לא-יוכל לתקן וחסרון לא-יוכל להמנות: **16** דברתי אני עם-לבי לאמר אני הנה הגדלתי והוספתי חכמה על כל-אשר-היה לפני על-ירושלם ולבי ראה הרבה חכמה ודעת: **17** ואתנה לבי לדעת חכמה ודעת הוללות ושכלות ידעתי שגם-זה הוא רעיון רוח: **18** כי ברב חכמה רב-כעס ויוסף דעת יוסיף מכאוב: **Ecc 2** אמרתי אני בלבי לכה-נא אנסכה בשמחה וראה בטוב והנה גם-הוא הבל: **2** לשחוק אמרתי מהולל ולשמחה מה-זה עשה: **3** תרתי בלבי למשוך בין את-בשרי ולבי נהג בחכמה ולאחזו בסכלות עד אשר-אראה אי-זה טוב לבני האדם אשר יעשו תחת השמים מספר ימי חייהם: **4** הגדלתי מעשי בניתי לי בתים נטעתי לי כרמים: **5** עשיתי לי גנות ופרדסים ונטעתי בהם עץ כל-פרי: **6** עשיתי לי ברכות מים להשקות מהם יער צומח עצים: **7** קניתי עבדים ושפחות ובני-בית היה לי גם מקנה בקר וצאן הרבה היה לי מכל שהיו לפני בירושלם: **8** כנסתי לי גם-כסף וזהב וסגלת מלכים והמדינות עשיתי לי שרים ושרות ותענוגות בני האדם שדה ושדות: **9** וגדלתי והוספתי מכל שהיה לפני בירושלם אף חכמתי עמדה לי: **10** וכל אשר שאלו עיני לא אצלתי מהם לא-מנעתי את-לבי מכל-שמחה כיל-לבי שמח מכל-עמלי וזה-היה חלקי מכל-עמלי: **11** ופניתי אני בכל-מעשי שעשו ידי ובעמל שעמלתי לעשות והנה הכל הבל ורעות רוח ואין יתרון תחת השמש: **12** ופניתי אני לראות חכמה והוללות וסכלות כי מה האדם שיבוא אחרי המלך את אשר-כבר עשוהו: **13** וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן-הסכלות כיתרון האור מן-החשך: **14** החכם עיניו בראשו והכסיל בחשך הולך וידעתי גם-אני שמקרה אחד יקרה את-כלם: **15** ואמרתי אני בלבי כמקרה הכסיל גם-אני יקרני ולמה חכמתי אני אז יותר ודברתי בלבי שגם-זה הבל: **16** כי אין זכרון לחכם עם-הכסיל לעולם בשכבר הימים הבאים הכל נשכח ואיך ימות החכם עם-הכסיל: **17** ושנאתי את-החיים כי רע עלי המעשה שנעשה תחת השמש כי-הכל הבל ורעות רוח: **18** ושנאתי אני את-כל-עמלי שאני עמל תחת השמש שאניחנו לאדם שיהיה אחרי: **19** ומי יודע החכם יהיה או סכל

וישלט בכל-עמלי שעמלתי ושחכמתי תחת השמש גסזיה הבל: **20** וסבותי אני
ליאש את-לבי על כל-העמל שעמלתי תחת השמש: **21** כרייש אדם שעמלו
בחכמה וברעת ובכשרון ולאדם שלא עמל-בו יתננו חלקו גסזיה הבל ורעה
רבה: **22** כי מה-היה לאדם בכל-עמלו וברעיון לבו שהוא עמל תחת השמש: **23**
כי כל-ימיו מכאבים וכעס ענינו גס-בלילה לא-שכב לבו גסזיה הבל הוא: **24**
אין-טוב באדם שיאכל ושתה והראה את-נפשו טוב בעמלו גסזיה ראיתי אני כי
מיד האלהים היא: **25** כי מי יאכל ומי יחוש חוץ ממני: **26** כי לאדם שטוב
לפניו נתן חכמה ורעת ושמחה ולחוטא נתן ענין לאסוף ולכנוס לתת לטוב לפני
האלהים גסזיה הבל ורעות רוח: **Ecc 3** לכל זמן ועת לכל-חפץ תחת השמים: **2**
עת ללדת ועת למות עת לטעת ועת לעקור נטוע: **3** עת להרוג ועת לרפוא עת
לפרוץ ועת לבנות: **4** עת לבכות ועת לשחוק עת ספור ועת רקוד: **5** עת להשליך
אבנים ועת כנוס אבנים עת לחבוק ועת לרחק מחבק: **6** עת לבקש ועת לאבד
עת לשמור ועת להשליך: **7** עת לקרוע ועת לתפור עת לחשות ועת לדבר:
8 עת לאהב ועת לשנא עת מלחמה ועת שלום: **9** מה-יתרון העושה
באשר הוא עמל: **10** ראיתי את-הענין אשר נתן אלהים לבני האדם לענות בו:
11 את-הכל עשה יפה בעתו גם את-העלם נתן בלבם מבלי אשר
לא-ימצא האדם את-המעשה אשר-עשה האלהים מראש ועד-סוף: **12** ידעתי כי אין
טוב במ כי אם-לשמוח ולעשות טוב בחייו: **13** וגם כל-האדם שיאכל ושתה וראה
טוב בכל-עמלו מתת אלהים היא: **14** ידעתי כי כל-אשר יעשה האלהים הוא יהיה
לעולם עליו אין להוסיף וממנו אין לגרע והאלהים עשה שיראו מלפניו: **15**
מה-שהיה כבר הוא ואשר להיות כבר היה והאלהים יבקש את-נדרף: **16** ועוד
ראיתי תחת השמש מקום המשפט שמה הרשע ומקום הצדק שמה הרשע: **17**
אמרתי אני בלבי את-הצדיק ואת-הרשע ישפט האלהים כיעת לכל-חפץ ועל
כל-המעשה שם: **18** אמרתי אני בלבי על-דברת בני האדם לברם האלהים ולראות
שהם-בהמה המה להם: **19** כי מקרה בני-האדם ומקרה הבהמה ומקרה אחד להם
כמות זה כן מות זה ורוח אחד לכל ומותר האדם מן-הבהמה אין כי הכל הבל:
20 הכל הולך אל-מקום אחד הכל היה מן-העפר והכל שב אל-העפר: **21** מי יודע
רוח בני האדם העלה היא למעלה ורוח הבהמה הירדת היא למטה לארץ: **22**
וראיתי כי אין טוב מאשר ישמח האדם במעשיו כיהוא חלקו כי מי יביאנו
לראות במה שיהיה אחריו: **Ecc 4** ושבתי אני ואראה את-כל-העשקים אשר נעשים
תחת השמש והנה דמעת העשקים ואין להם מנחם ומיד עשקיהם כח ואין להם
מנחם: **2** ושבח אני את-המתים שכבר מתו מן-החיים אשר המה חיים עדנה: **3** וטוב
משניהם את אשר-עדן לא היה אשר לא-ראה את-המעשה הרע אשר נעשה תחת
השמש: **4** וראיתי אני את-כל-עמל ואת כל-כשרון המעשה כי היא קנאת-איש
מרעהו גסזיה הבל ורעות רוח: **5** הכסיל חבק את-ידיו ואכל את-בשרו: **6** טוב מלא
כף נחת ממלא חפנים עמל ורעות רוח: **7** ושבתי אני ואראה הבל תחת השמש: **8**
יש אחד ואין שני גם בן ואח אין-לו ואין קץ לכל-עמלו גם **[עיניו]** **[עיניו]** לא-תשבע
עשר ולמי אני עמל ומחסר את-נפשי מטובה גסזיה הבל וענין רע הוא: **9** טובים
השנים מן-האחד אשר יש-להם שכר טוב בעמלם: **10** כי אם-יפלו האחד יקים
את-חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקומו: **11** גם אם-ישכבו שנים וחם להם

ולאחד איך יחס: **12** ואסייתקפו האחד השנים יעמדו נגדו והחוט המשלש לא במהרה ינתק: **13** טוב ילד מסכן וחכם ממלך זקן וכסיל אשר לא ידע להזהר עוד: **14** כי מבית הסורים יצא למלך כי גם במלכותו נולד רש: **15** ראיתי את-כל-החיים המהלכים תחת השמש עם הילד השני אשר יעמד תחתיו: **16** אין-קץ לכל-העם לכל אשר-היה לפניהם גם האחרונים לא ישמחו-בו כי-גם-זה הבל ורעיון רוח: **17** שמר **[רגליך]** **[רגלך]** כאשר תלך אל-בית האלהים וקרוב לשמע מתת הכסילים זבח כי-אינם יודעים לעשות רע: **Ecc 5** אל-תבהל על-פיך ולבך אלימה להוציא דבר לפני האלהים כי האלהים בשמים ואתה על-הארץ על-כן יהיו דבריך מעטים: **2** כי בא החלום ברב ענין וקול כסיל ברב דברים: **3** כאשר תדר נדר לאלהים אל-תאחר לשלמו כי אין הפץ בכסילים את אשר-תדר שלם: **4** טוב אשר לא-תדר משתדור ולא תשלם: **5** אל-תתן את-פיך לחטיא את-בשרך ואל-תאמר לפני המלאך כי שגגה היא למה יקצף האלהים על-קולך וחבל את-מעשה ידיך: **6** כי ברב חלמות והבלים ודברים הרבה כי את-האלהים ירא: **7** אם-עשק רש וגזל משפט וצדק תראה במדינה אל-תתמה על-החפץ כי גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם: **8** ויתרון ארץ בכל **[היא]** **[הוא]** מלך לשדה נעבד: **9** אהב כסף לא-ישבע כסף ומי-אהב בהמון לא תבואה גם-זה הבל: **10** ברבות הטובה רבו אוכליה ומה-כשרון לבעליה כי אם-**[ראית]** **[ראות]** עיניו: **11** מתוקה שנת העבד אם-מעט ואם-הרבה יאכל והשבע לעשיר איננו מניח לו לישון: **12** יש רעה חולה ראיתי תחת השמש עשר שמור לבעליו לרעתו: **13** ואבד העשר ההוא בענין רע והוליד בן ואין בידו מאומה: **14** כאשר יצא מבטן אמו ערום ישוב ללכת כשבא ומאומה לא-ישא בעמלו שילך בידו: **15** וגם-זה רעה חולה כל-עמת שבא כן ילך ומה-יתרון לו שיעמל לרוח: **16** גם כלימוי בחשך יאכל וכעס הרבה וחליו וקצף: **17** הנה אשר-ראיתי אני טוב אשר-יפה לאכול-ולשתות ולראות טובה בכל-עמלו שיעמל תחת-השמש מספר ימי-**[חיו]** **[חיינו]** אשר-נתן-לו האלהים כי-הוא חלקו: **18** גם כל-האדם אשר נתן-לו האלהים עשר ונכסים והשליטו לאכל ממנו ולשאת את-חלקו ולשמח בעמלו זה מתת אלהים היא: **19** כי לא הרבה יזכר את-ימי חיו כי האלהים מענה בשמחת לבו: **Ecc 6** יש רעה אשר ראיתי תחת השמש ורבה היא על-האדם: **2** איש אשר יתן-לו האלהים עשר ונכסים וכבוד ואיננו חסר לנפשו מכל אשר-יתאוה ולא-ישליטנו האלהים לאכל ממנו כי איש נכרי יאכלנו זה הבל וחלי רע הוא: **3** אם-יוליד איש מאה ושנים רבות יחיה ורב שיהיו ימי-שניו ונפשו לא-תשבע מן-הטובה וגם-קבורה לא-היתה לו אמרתי טוב ממנו הנפל: **4** כי-בהבל בא ובחשך ילך ובחשך שמו יכסה: **5** גם-שמש לא-ראה ולא ידע נחת לזה מזה: **6** ואלו חיה אלף שנים פעמים וטובה לא ראה הלא אל-מקום אחד הכל הולך: **7** כל-עמל האדם לפיהו וגם-הנפש לא תמלא: **8** כי מה-יותר לחכם מן-הכסיל מה-לעני יודע להלך נגד החיים: **9** טוב מראה עינים מהלך-נפש גם-זה הבל ורעות רוח: **10** מה-שהיה כבר נקרא שמו ונודע אשר-הוא אדם ולא-יוכל לדין עם **[שהתקף]** **[שתקף]** ממנו: **11** כי יש-דברים הרבה מרבים הבל מה-יתר לאדם: **12** כי מי-יודע מה-טוב לאדם בחיים מספר ימי-חיי הבלו ויעשם כצל אשר מי-יגיד לאדם מה-היה אחריו תחת השמש: **Ecc 7** טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו: **2** טוב ללכת אל-בית-אבל מלכת אל-בית משתה באשר הוא סוף כל-האדם

והחי יתן אל-לבו: **3** טוב כעס משחק כיברע פנים ייטב לב: **4** לב חכמים בבית אבל ולב כסילים בבית שמחה: **5** טוב לשמע גערת חכם מאיש שמע שיר כסילים: **6** כי כקול הסירים תחת הסיר כן שחק הכסיל וגם-זה הבל: **7** כי העשק יהולל חכם ויאבד את-לב מתנה: **8** טוב אחרית דבר מראשיתו טוב ארץ-רוח מגבה-רוח: **9** אל-תבהל ברוחך לכעוס כי כעס בחיק כסילים ינוח: **10** אל-תאמר מה היה שהימים הראשנים היו טובים מאלה כי לא מחכמה שאלת על-זה: **11** טובה חכמה עס-נחלה ויתר לראי השמש: **12** כי בצל החכמה בצל הכסף ויתרון דעת החכמה תחיה בעליה: **13** ראה את-מעשה האלהים כי מי יוכל לתקן את אשר עותו: **14** ביום טובה היה בטוב וביום רעה רעה ראה גם את-זה לעמת-זה עשה האלהים על-דברת שלא ימצא האדם אחריו מאומה: **15** את-הכל ראיתי בימי הבלי יש צדיק אבד בצדקו ויש רשע מאריך ברעתו: **16** אל-תהי צדיק הרבה ואל-תתחכם יותר למה תשומם: **17** אל-תרשע הרבה ואל-תהי סכל למה תמות בלא עתך: **18** טוב אשר תאחו בזה וגם-מזה אל-תנח את-ידך כיירא אלהים יצא את-כלם: **19** החכמה תעז לחכם מעשרה שליטים אשר היו בעיר: **20** כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה-טוב ולא יחטא: **21** גם לכל-הדברים אשר ידברו אל-תתן לבך אשר לא-תשמע את-עבדך מקללך: **22** כי גם-פעמים רבות ידע לבך אשר גם-**[את]** **[אתה]** קללת אחרים: **23** כל-זה נסיתי בחכמה אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני: **24** רחוק מה-שהיה ועמק עמק מי ימצאנו: **25** סבותי אני ולבי לדעת ולתור ובקש חכמה וחשבון ולדעת רשע כסל והסכלות הוללות: **26** ומוצא אני מר ממות את-האשה אשר-היא מצודים וחרמים לבה אסורים ידיה טוב לפני האלהים ימלט ממנה וחוטא ילכד בה: **27** ראה זה מצאתי אמרה קהלת אחת לאחת למצא חשבון: **28** אשר עור-בקשה נפשי ולא מצאתי אדם אחד מאלף מצאתי ואשה בכל-אלה לא מצאתי: **29** לבד ראה-זה מצאתי אשר עשה האלהים את-האדם ישר והמה בקשו חשבנות רבים: **Ecc 8** מי כהחכם ומי יודע פשר דבר חכמת אדם תאיר פניו ועז פניו ישנא: **2** אני פי-מלך שמור ועל דברת שבועת אלהים: **3** אל-תבהל מפניו תלך אל-תעמד בדבר רע כי כל-אשר יחפץ יעשה: **4** באשר דבר-מלך שלטון ומי יאמר-לו מה-תעשה: **5** שומר מצוה לא ידע דבר רע ועת ומשפט ידע לב חכם: **6** כי לכל-חפץ יש עת ומשפט כי-רעת האדם רבה עליו: **7** כי-איננו ידע מה-שהיה כי כאשר יהיה מי יגיד לו: **8** אין אדם שליט ברוח לכלוא את-הרוח ואין שלטון ביום המות ואין משלחת במלחמה ולא-ימלט רשע את-בעליו: **9** את-כל-זה ראיתי ונתון את-לבי לכל-מעשה אשר נעשה תחת השמש עת אשר שלט האדם באדם לרע לו: **10** ובכן ראיתי רשעים קברים ובאו וממקום קדוש יהלכו וישתכחו בעיר אשר כן-עשו גם-זה הבל: **11** אשר אין-נעשה פתגם מעשה הרעה מהרה על-כן מלא לב בני-האדם בהם לעשות רע: **12** אשר חטא עשה רע מאת ומאריך לו כי גם-יודע אני אשר יהיה-טוב ליראי האלהים אשר ייראו מלפניו: **13** וטוב לא-יהיה לרשע ולא-יאריך ימים כצל אשר איננו ירא מלפני אלהים: **14** יש-הבל אשר נעשה על-הארץ אשר יש צדיקים אשר מגיע אלהם כמעשה הרשעים ויש רשעים שמגיע אלהם כמעשה הצדיקים אמרתי שגם-זה הבל: **15** ושבחתי אני את-השמחה אשר אין-טוב לאדם תחת השמש כי אם-לאכול ולשתות ולשמוח והוא ילונו בעמלו ימי חייו אשר-נתן-לו האלהים תחת השמש: **16** כאשר נתתי את-לבי לדעת חכמה

ולראות את-הענין אשר נעשה על-הארץ כי גם ביום ובלילה שנה בעיניו איננו ראה: **17** וראיתי את-כל-מעשה האלהים כי לא יוכל האדם למצוא את-המעשה אשר נעשה תחת-השמש בשל אשר יעמל האדם לבקש ולא ימצא וגם אסיאמר החכם לדעת לא יוכל למצא: **Ecc 9** כי את-כל-זה נתתי אל-לבי ולבור את-כל-זה אשר הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד האלהים גם-אהבה גם-שנאה אין יודע האדם הכל לפניהם: **2** הכל כאשר לכל מקרה אחד לצדיק ולרשע לטוב ולשחור ולטמא ולזבח ולאשר איננו זבח כטוב כחטא הנשבע כאשר שבועה ירא: **3** זה רע בכל אשר-נעשה תחת השמש כי-מקרה אחד לכל וגם לב בני-האדם מלא-רע והוללות בלבבם בחייהם ואחריו אל-המתים: **4** כימי אשר **(יבחר)** **(יחבר)** אל כל-החיים יש בשחון כי-לכלב חי הוא טוב מן-האריה המת: **5** כי החיים יודעים שימתו והמתים אינם יודעים מאומה ואין-עוד להם שכר כי נשכח זכרם: **6** גם אהבתם גם-שנאתם גם-קנאתם כבר אבדה וחלק אין-להם עוד לעולם בכל אשר-נעשה תחת השמש: **7** לך אכל בשמחה לחמך ושתה בלב-טוב יינך כי כבר רצה האלהים את-מעשיך: **8** בכל-עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על-ראשך אל-יחסר: **9** ראה חיים עם-אשה אשר-אהבת כלימי חיי הבלך אשר נתן-לך תחת השמש כל ימי הבלך כי הוא חלקך בחיים ובעמלך אשר-אתה עמל תחת השמש: **10** כל אשר תמצא ירך לעשות בכחך עשה כי אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה בשאול אשר אתה הלך שמה: **ס 11** שבתי וראה תחת-השמש כי לא לקלים המרוץ ולא לגבורים המלחמה וגם לא לחכמים לחם וגם לא לנבנים עשר וגם לא לידעים חן כי-עת ופגע יקרה את-כלם: **12** כי גם לא-ידע האדם את-עתו כדגים שנאחזים במצודה רעה וכצפרים האחזות בפח כהם יוקשים בני האדם לעת רעה כשתפול עליהם פתאם: **13** גם-זה ראיתי חכמה תחת השמש וגדולה היא אלי: **14** עיר קטנה ואנשים בה מעט ובא-אליה מלך גדול וסבב אתה ובנה עליה מצודים גדולים: **15** ומצא בה איש מסכן חכם ומלטי-הוא את-העיר בחכמתו ואדם לא זכר את-האיש המסכן ההוא: **16** ואמרתני אני טובה חכמה מגבורה וחכמת המסכן בזויה ודבריו אינם נשמעים: **17** דברי חכמים בנחת נשמעים מזעקת מושל בכסילים: **18** טובה חכמה מכלי קרב וחוטא אחד יאבד טובה הרבה: **Ecc 10** זבובי מות יבאיש וביע שמן רוקח יקר מחכמה מכבוד סכלות מעט: **2** לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאל: **3** וגם-בדרך **(כשהסכל)** **(כשסכל)** הלך לבו חסר ואמר לכל סכל הוא: **4** אסירות המושל תעלה עליך מקומך אל-תנח כי מרפא יניח חטאים גדולים: **5** יש רעה ראיתי תחת השמש כשגגה שיצא מלפני השליט: **6** נתן הסכל במרומים רבים ועשירים בשפל ישבו: **7** ראיתי עבדים על-סוסים ושרים הלכים כעבדים על-הארץ: **8** חפר גומץ בו יפול ופרץ גדר ישכנו נחש: **9** מסיע אבנים יעצב בהם בוקע עצים יסכן במ: **10** אם-קהה הברזל והוא לא-פנים קלקל וחילים יגבר ויתרון הכשיר חכמה: **11** אם-ישך הנחש בלוא-לחש ואין יתרון לבעל הלשון: **12** דברי פי-חכם חן ושפתות כסיל תבלענו: **13** תחלת דברי-פיהו סכלות ואחרית פיהו הוללות רעה: **14** והסכל ירבה דברים לא-ידע האדם מה-שיהיה ואשר יהיה מאחריו מי יניד לו: **15** עמל הכסילים תיגענו אשר לא-ידע ללכת אל-עיר: **16** אי-לך ארץ שמלכך נער ושריך בבקר יאכלו: **17** אשריך ארץ שמלכך בן-חורים ושריך בעת יאכלו בנבורה ולא בשתי: **18** בעצלתים ימך המקרה ובשפלות ידים ידלף הבית: **19** לשחוק עשים

לחם ויין ישמח חיים והכסף יענה את־הכל: ²⁰ גם במדעך מלך אל־תקלל ובחדרי משכבך אל־תקלל עשיר כי עוף השמים יוליך את־הקול ובעל **[הכנפים]** **[כנפים]** יגיד דבר: **Ecc 11** שלח לחמך על־פני המים כי־ברב הימים תמצאנו: ² תן־חלק לשבעה וגם לשמונה כי לא תדע מה־יהיה רעה על־הארץ: ³ אם־ימלאו העבים גשם על־הארץ יריקו ואם־יפול עץ בדרום ואם בצפון מקום שיפול העץ שם יהוא: ⁴ שמר רוח לא יזרע וראה בעבים לא יקצור: ⁵ כאשר אינך יודע מה־דרך הרוח כעצמים בבטן המלאה ככה לא תדע את־מעשה האלהים אשר יעשה את־הכל: ⁶ בבקר זרע את־זרעך ולערב אל־תנח ידך כי אינך יודע אי זה יכשר הזה ארזה ואם־שניהם כאחד טובים: ⁷ ומתוק האור וטוב לעינים לראות את־השמש: ⁸ כי אם־שנים הרבה יחיה האדם בכלם ישמח ויזכר את־ימי החשך כי־הרבה יהיו כל־שבא הבל: ⁹ שמח בחור בילדותיך ויטיבך לבך בימי בחורותך והלך בדרכי לבך ובמראי עיניך ודע כי על־כל־אלה יביאך האלהים במשפט: ¹⁰ והסר כעס מלבך והעבר רעה מבשרך כי־הילדות והשחרות הבל: **Ecc 12** וזכר את־בוראיך בימי בחורתך עד אשר לא־יבאו ימי הרעה והגיעו שנים אשר תאמר אי־לי בהם חפץ: ² עד אשר לא־תחשך השמש והאור והירח והכוכבים ושבו העבים אחר הגשם: ³ ביום שיזעו שמרי הבית והתעותו אנשי החיל ובטלו השחנות כי מעטו וחשכו הראות בארבות: ⁴ וסגרו דלתים בשוק בשפל קול השחנה ויקום לקול הצפור וישחו כל־יבנות השיר: ⁵ גם מגבה יראו ותחתתים בדרך וינאץ השקד ויסתבל החגב ותפר האביונה כי־הלך האדם אל־בית עולמו וסבבו בשוק הספדים: ⁶ עד אשר לא־**[ירחק]** **[ירחק]** חבל הכסף ותרץ גלת הזהב ותשבר כד על־המבוע ונרץ הגלגל אל־הבור: ⁷ וישב העפר על־הארץ כשהיה והרוח תשוב אל־האלהים אשר נתנה: ⁸ הבל הבלים אמר הקוהלת הכל הבל: ⁹ ויתר שהיה קהלת חכם עוד למד־דעת את־העם ואזן וחקר תקן משלים הרבה: ¹⁰ בקש קהלת למצא דברי־חפץ וכתוב ישר דברי אמת: ¹¹ דברי חכמים כדרבנות וכמשמרות נטועים בעלי אספות נתנו מרעה אחד: ¹² ויתר מהמה בני הזהר עשות ספרים הרבה אין קץ ולהג הרבה יגעת בשר: ¹³ סוף דבר הכל נשמע את־האלהים ירא ואת־מצותיו שמור כי־זה כל־האדם: ¹⁴ כי את־כל־מעשה האלהים יבא במשפט על כל־נעלם אם־טוב ואם־רע:

Esther 1 ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדו ועד־כוש שבע ועשרים ומאה מדינה: ² בימים ההם כשבת המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה: ³ בשנת שלוש למלכו עשה משתה לכל־שריו ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות לפניו: ⁴ בהראתו את־עשר כבוד מלכותו ואת־יקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום: ⁵ ובמלואת הימים האלה עשה המלך לכל־העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד־קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת ביתן המלך: ⁶ חור כרפס ותכלת אחזו בחבלי־בויץ וארגנו על־גילי כסף ועמודי שש מטות זהב וכסף על רצפת בהט־ושש ודר וסחרת: ⁷ והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויין מלכות רב כיד המלך: ⁸ והשתיה כדת אין אנס כי־כן יסד המלך על כל־רב ביתו לעשות כרצון איש־ואיש: ⁹ גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך

אחשורוש: **ס 10** ביום השביעי כטוב לבִּהְמֶלֶךְ בִּיּוֹן אִמֵר לְמַהוֹמֵן בְּזֹתָא חֲרַבּוֹנָא בְּנָתָא וְאַבְנָתָא זֹתֵר וְכִרְכַס שִׁבְעַת הַסְרִיסִים הַמְשֵׁרְתִים אֲת־פְּנֵי הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוֹשׁ: **11** לְהַבִּיא אֲת־זֹשְׁתִי הַמַּלְכָּה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ בְּכַתֵר מַלְכוּת לְהַרְאוֹת הָעַמִּים וְהַשְּׂרִים אֲת־יָפִיָּה כִּי־טוֹבַת מְרָאָה הִיא: **12** וְתַמְאֵן הַמַּלְכָּה וְשִׁתִּי לְבוֹא בְּדַבֵּר הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בִּיד הַסְרִיסִים וְיִקְצֹף הַמֶּלֶךְ מְאֹד וְחַמְתּוּ בַּעֲרָה בּוֹ: **13** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְחַכְמַי יִדְעִי הָעֵתִים כִּי־כֵן דַּבֵּר הַמֶּלֶךְ לְפָנֵי כְּלִי־רַעִי דַת וְדִין: **14** וְהִקְרַב אֵלָיו כְּרִשְׁנָא שַׁחַר אֲדַמְתָּא תְּרִישִׁשׁ מֵרַס מֵרַסנָא מִמּוֹכֵן שִׁבְעַת שְׂרֵי פִרַס וּמְדִי רְאִי פְּנֵי הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשִׁיבִים רֵאשְׁנָה בְּמַלְכוּת: **15** כְּדַת מַה־לַּעֲשׂוֹת בְּמַלְכָּה וְשִׁתִּי עַל אֲשֶׁר לֹא־עֲשִׂיתָה אֲת־מֵאִמֵר הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוֹשׁ בִּיד הַסְרִיסִים: **ס 16** וַיֹּאמֶר **[מוֹמְכֵן]** **[נְמוֹכֵן]** לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשְּׂרִים לֹא עַל־הַמֶּלֶךְ לְבַדּוֹ עוֹתָה וְשִׁתִּי הַמַּלְכָּה כִּי עַל־כָּל־הַשְּׂרִים וְעַל־כָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוֹשׁ: **17** כִּי־יִצֵּא דְבַר־הַמַּלְכָּה עַל־כָּל־הַנְּשִׁים לְהַבְּזוֹת בַּעֲלֵיהֶן בַּעֲיִנְיָהֶן בְּאִמְרָם הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוֹשׁ אִמֵר לְהַבִּיא אֲת־זֹשְׁתִי הַמַּלְכָּה לְפָנֵינוּ וְלֹא־בָאָה: **18** וְהַיּוֹם הַזֶּה תֵּאֱמַרְנָה שְׂרוֹת פִּרְסוֹמְדִי אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֲת־דְּבַר הַמַּלְכָּה לְכָל שְׂרֵי הַמֶּלֶךְ וְכִדִּי בְּזִיוֹן וְקִצְף: **19** אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יִצֵּא דְבַר־מַלְכוּת מִלְּפָנֵינוּ וְיִכְתֹּב בְּדַתִּי פִּרְסוֹמְדִי וְלֹא יַעֲבוֹר אֲשֶׁר לֹא־תְבוֹא וְשִׁתִּי לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוֹשׁ וּמַלְכוּתָה יִתֵּן הַמֶּלֶךְ לְרַעֲוֹתָהּ הַטּוֹבָה מִמֶּנָּה: **20** וְנִשְׁמַע פְּתָנָם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה בְּכָל־מַלְכוּתוֹ כִּי רַבָּה הִיא וְכָל־הַנְּשִׁים יִתְּנוּ יָקָר לְבַעֲלֵיהֶן לְמַגְדוֹל וְעַד־קֶטֶן: **21** וְיִיטֵב הַדְּבַר בַּעֲיֵנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשְּׂרִים וְיַעֲשֶׂה הַמֶּלֶךְ כְּדַבֵּר מִמוֹכֵן: **22** וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל־כָּל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֶל־מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וְאֶל־עַם וְעַם כָּל־שׁוֹנוֹ לְהִיּוֹת כָּל־אִישׁ שֶׁרֵר בְּבֵיתוֹ וּמְדַבֵּר כָּל־שׁוֹן עִמּוֹ: **פ 2 Est** אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כַּשֶּׁךְ חֲמַת הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוֹשׁ זָכַר אֲת־זֹשְׁתִי וְאֵת אֲשֶׁר־עֲשִׂיתָה וְאֵת אֲשֶׁר־נִגְזַר עֲלֵיהֶן: **2** וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי־הַמֶּלֶךְ מִשְׂרַתּוֹ יִבְקֹשׁוּ לְמֶלֶךְ נַעֲרוֹת בְּתוּלוֹת טוֹבוֹת מְרָאָה: **3** וַיִּפְקֵד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים בְּכָל־מְדִינֹת מַלְכוּתוֹ וַיִּקְבְּצוּ אֲת־כָּל־נַעֲרֹת־בְּתוּלָה טוֹבוֹת מְרָאָה אֶל־שׁוֹשֵׁן הַבִּירָה אֶל־בֵּית הַנְּשִׁים אֶל־יַד הַגָּא סְרִיס הַמֶּלֶךְ שֶׁמֶר הַנְּשִׁים וְנִתְּנוּ תַמְרוּקֵיהֶן: **4** וְהַנַּעֲרָה אֲשֶׁר תִּיטֵב בַּעֲיֵנֵי הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ תַּחַת וְשִׁתִּי וְיִיטֵב הַדְּבַר בַּעֲיֵנֵי הַמֶּלֶךְ וְיַעֲשֶׂה כֵן: **ס 5** אִישׁ יְהוּדִי הָיָה בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה וְשִׁמוֹ מְרַדְכִי בֶן יֵאִיר בֶּן־שְׁמַעִי בֶן־קִישׁ אִישׁ יְמִינִי: **6** אֲשֶׁר הִגְלָה מִירוּשָׁלַיִם עִם־הַגְּלָה אֲשֶׁר הִגְלָתָה עִם יְכַנְיָה מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל: **7** וַיְהִי אִמֵן אֲת־הִדְסָה הִיא אֲסַתֵר בְּתִדְדוֹ כִּי אֵין לָהּ אָב וְאִם וְהַנַּעֲרָה יִפְתָּחֵתָאֵר וְטוֹבַת מְרָאָה וּבְמוֹת אַבִּיָּה וְאִמָּה לְקַחַת מְרַדְכִי לּוֹ לְבַת: **8** וַיְהִי בַּשְּׁמַע דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדַתּוֹ וּבַהֲקִבֵץ נַעֲרוֹת רַבּוֹת אֶל־שׁוֹשֵׁן הַבִּירָה אֶל־יַד הַגָּי וְתִלְקַח אֲסַתֵר אֶל־בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶל־יַד הַגָּי שֶׁמֶר הַנְּשִׁים: **9** וְתִיטֵב הַנַּעֲרָה בַּעֲיֵנֵינוּ וְחֲשָׂא חֲסֵד לְפָנֵינוּ וַיְבַהֵל אֲת־תַּמְרוּקֵיהָ וְאֲת־נַעֲרוֹתֶיהָ לְטוֹב בֵּית הַנְּשִׁים: **10** הָרְאוּת לְתַת־לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁנָה וְאֲת־נַעֲרוֹתֶיהָ לְטוֹב בֵּית הַנְּשִׁים: **11** לֹא־הִגִּידָה אֲסַתֵר אֲת־עַמָּה וְאֲת־מוֹלַדְתָּהּ כִּי מְרַדְכִי צוּהָ עֲלֶיהָ אֲשֶׁר לֹא־תִגִּיד: **12** וּבְכִלְיוֹם יוֹם מְרַדְכִי מִתְהַלֵּךְ לְפָנֵי חֲצַר בֵּית־הַנְּשִׁים לְדַעַת אֲת־שְׁלוֹם אֲסַתֵר וּמַה־יַּעֲשֶׂה בָּהּ: **12** וּבַהֲגִיעַ תֵּר נַעֲרָה וְנַעֲרָה לְבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוֹשׁ מִקֶּץ הַיּוֹת לָהּ כְּדַת הַנְּשִׁים שְׁנַיִם עֶשֶׂר חֲדָשׁ כִּי כֵן יִמְלָאוּ יְמֵי מְרוּקֵיהֶן שְׁשֵׁה חֲדָשִׁים בְּשִׁמְן הַמֵּר וְשְׁשֵׁה חֲדָשִׁים בְּבִשְׂמַיִם וּבְתַמְרוּקֵי הַנְּשִׁים: **13** וּבִזְהָ הַנַּעֲרָה בָּאָה אֶל־הַמֶּלֶךְ אֵת כָּל־אֲשֶׁר תֵּאֱמַר יִתֵּן לָהּ לְבוֹא עִמָּה מִבֵּית הַנְּשִׁים עַד־בֵּית הַמֶּלֶךְ:

14 בערב היא באה ובבקר היא שבה אל־בית הנשים שני אל־יד שעשנו סריס המלך שמר הפילגשים לא־תבוא עוד אל־המלך כי אס־חפץ בה המלך ונקראה בשם: **15** ובהגיע תר־אסתר בת־אביחיל דד מרדכי אשר לקחלו לבת לבוא אל־המלך לא בקשה דבר כי אם את־אשר יאמר הגי סריס־המלך שמר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל־ראיה: **16** ותלקח אסתר אל־המלך אחשורוש אל־בית מלכותו בחדש העשירי הוא־חדש שבת בשנת־שבע למלכותו: **17** ויאהב המלך את־אסתר מכל־הנשים ותשא־חן וחסד לפניו מכל־הבתולות וישם כתר־מלכות בראשה וימליכה תחת ושתי: **18** ויעש המלך משתה גדול לכל־שריו ועבדיו את משתה אסתר והנחה למדינות עשה ויתן משאת כיד המלך: **19** ובהקבץ בתולות שנית ומרדכי ישב בשער־המלך: **20** אין אסתר מגדת מולדתה ואת־עמה כאשר צוה עליה מרדכי ואת־מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היתה באמנה אתו: **ס 21** בימים ההם ומרדכי ישב בשער־המלך קצף בגתן ותרש שני־סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח יד במלך אחשורוש: **22** ויודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי: **23** ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על־עץ ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך: **Est 3 פ 1** אחר הדברים האלה גדל המלך אחשורוש את־המן בן־המדתא האגני וינשאהו וישם את־כסאו מעל כל־השרים אשר אתו: **2** וכל־עבדי המלך אשר־בשער המלך כרעים ומשתחווים להמן כ־כן צוה־לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה: **3** ויאמרו עבדי המלך אשר־בשער המלך למרדכי מדוע אתה עובר את מצות המלך: **4** ויהי **(באמרם)** **[כאמרם]** אליו יום ויום ולא שמע אליהם וינידו להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כ־הגיד להם אשר־הוא יהודי: **5** וירא המן כ־אין מרדכי כרע ומשתחוה לו וימלא המן חמה: **6** ויבז בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כ־הגידו לו את־עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את־כל־היהודים אשר בכל־מלכות אחשורוש עם מרדכי: **7** בחדש הראשון הוא־חדש ניסן בשנת שתיים עשרה למלך אחשורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן מיום ליום ומחדש לחדש שנים־עשר הוא־חדש אדר: **ס 8** ויאמר המן למלך אחשורוש ישנו עם־אחד מפזר ומפרד בין העמים בכל מדינות מלכותך ודתייהם שנות מכל־עם ואת־דתי המלך אינם עשים ולמלך אין־שוה להניחם: **9** אם־על־המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים ככר־כסף אשקול על־ידי עשי המלאכה להביא אל־גנזי המלך: **10** ויסר המלך את־שבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן־המדתא האגני צרר היהודים: **11** ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך: **12** ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון בשלושה עשר יום בו ויכתב ככל־אשר־צוה המן אל אחשדרפני־המלך ואל־הפחות אשר על־מדינה ומדינה ואל־שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשונו בשם המלך אחשורוש נכתב ונחתם בטבעת המלך: **13** ונשלוח ספרים ביד הרצים אל־כל־מדינות המלך להשמיד להרג ולאבד את־כל־היהודים מנער ועד־זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחדש שנים־עשר הוא־חדש אדר ושללם לבזו: **14** פתשגן הכתב להנתן דת בכל־מדינה ומדינה גלוי לכל־העמים להיות עתדים ליום הזה: **15** הרצים יצאו רחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשתות והעיר שושן נבוכה: **פ 4 Est** ומרדכי ידע את־כל־אשר נעשה ויקרע מרדכי את־בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק וזעקה גדלה ומרה: **2** ויבוא עד

לפני שער-המלך כי אין לבוא אל-שער המלך בלבוש שק: 3 ובכל-מדינה ומדינה מקום אשר דבר-המלך ורתו מניע אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספר שק ואפר יצע לרבים: 4 (ותבואינה) [ותבואנה] נערות אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלהל המלכה מאד ותשלח בנדים להלביש את-מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל: 5 ותקרא אסתר להתך מסריסי המלך אשר העמיד לפניה ותצוהו על-מרדכי לדעת מה-זה ועל-מה-זה: 6 ויצא התך אל-מרדכי אל-רחוב העיר אשר לפני שער-המלך: 7 ויגדלו מרדכי את כל-אשר קרהו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול על-גנזי המלך [ביהודיים] [ביהודים] לאבדם: 8 ואת-פתשגן כתב-הדת אשר-נתן בשושן להשמידם נתן לו להראות את-אסתר ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל-המלך להתחנן-לו ולבקש מלפניו על-עמה: 9 ויבוא התך ויגד לאסתר את דברי מרדכי: 10 ותאמר אסתר להתך ותצוהו אל-מרדכי: 11 כל-עבדי המלך ועם-מדינות המלך יודעים אשר כל-איש ואשה אשר יבוא-אל-המלך אל-החצר הפנימית אשר לא-יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר יושיט-לו המלך את-שרביט הזהב וחיה ואני לא נקראתי לבוא אל-המלך זה שלושים יום: 12 ויגידו למרדכי את דברי אסתר: 13 פ ויאמר מרדכי להשיב אל-אסתר אל-תדמי בנפשך להמלט בית-המלך מכל-היהודים: 14 כי אם-החרש תחרישי בעת הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת ובית-אביך תאבדו ומי יודע אם-לעת כזאת הגעת למלכות: 15 ותאמר אסתר להשיב אל-מרדכי: 16 לך כנוס את-כל-היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל-תאכלו ואל-תשתו שלשת ימים לילה ויום גם-אני ונערתי אצום כן ובכן אבוא אל-המלך אשר לא-כדת וכאשר אבדתי אבדתי: 17 ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר-צותה עליו אסתר: 18 Est 5 ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית-המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על-כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית: 2 ויהי כראות המלך את-אסתר המלכה עמדת בחצר נשאה חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את-שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט: 3 ויאמר לה המלך מה-לך אסתר המלכה ומה-בקשתך עד-חצי המלכות וינתן לך: 4 ותאמר אסתר אם-על-המלך טוב יבוא המלך והמן היום אל-המשתה אשר-עשיתי לו: 5 ויאמר המלך מהרו את-המן לעשות את-דבר אסתר ויבא המלך והמן אל-המשתה אשר-עשתה אסתר: 6 ויאמר המלך לאסתר במשתה היין מה-שאלתך וינתן לך ומה-בקשתך עד-חצי המלכות ותעש: 7 ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי: 8 אם-מצאתי חן בעיני המלך ואם-על-המלך טוב לתת את-שאלתי ולעשות את-בקשתי יבוא המלך והמן אל-המשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך: 9 ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את-מרדכי בשער המלך ולא-קם ולא-זע ממנו וימלא המן על-מרדכי חמה: 10 ויתאפק המן ויבוא אל-ביתו וישלח ויבא את-אהביו ואת-זרש אשתו: 11 ויספר להם המן את-כבוד עשרו ורב בניו ואת כל-אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו על-השרים ועבדי המלך: 12 ויאמר המן אף לא-הביאה אסתר המלכה עם-המלך: 13 וכל-זה איננו שוה לי בכל-עת אשר אני ראה את-מרדכי היהודי יושב בשער המלך: 14 ותאמר לו זרש אשתו וכל-אהביו יעשו-עין גבה חמשים אמה ובבקר אמר למלך ויתלו את-מרדכי עליו ובא-עם-המלך

אל-המשתה שמח ויישב הדבר לפני המן ויעש העץ: **פ Est 6** בלילה ההוא נדרה שנת המלך ויאמר להביא את-ספר הזכרונות דברי הימים ויהיו נקראים לפני המלך: **2** וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על-בגתנא ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף אשר בקשו לשלח יד במלך אחשורוש: **3** ויאמר המלך מה-נעשה יקר וגדולה למרדכי על-זה ויאמרו נערי המלך משרתיו לא-נעשה עמו דבר: **4** ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצר בית-המלך החיצונה לאמר למלך לתלות את-מרדכי על-העץ אשר-הכין לו: **5** ויאמרו נערי המלך אליו הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבוא: **6** ויבוא המן ויאמר לו המלך מה-לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן בלבו למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני: **7** ויאמר המן אל-המלך איש אשר המלך חפץ ביקרו: **8** וביאו לבוש מלכות אשר לבשבו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו: **9** ונתון הלבוש והסוס על-יד-איש משרי המלך הפרתמים והלבישו את-האיש אשר המלך חפץ ביקרו והרכיבוהו על-הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: **10** ויאמר המלך להמן מהר קח את-הלבוש ואת-הסוס כאשר דברת ועשה-כן למרדכי היהודי היושב בשער המלך אל-תפל דבר מכל אשר דברת: **11** ויקח המן את-הלבוש ואת-הסוס וילבש את-מרדכי וירכיבוהו ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: **12** וישב מרדכי אל-שער המלך והמן נדחף אל-ביתו אבל וחפוי ראש: **13** ויספר המן לזרש אשתו ולכל-אהביו את כל-אשר קרהו ויאמרו לו חכמיו וזרש אשתו אם מזרע היהודים מרדכי אשר החלות לנפל לפניו לא-יתוכל לו כי-נפול תפול לפניו: **14** עודם מדברים עמו וסריסי המלך הגיעו ויבהלו להביא את-המן אל-המשתה אשר-עשתה אסתר: **Est 7** ויבא המלך והמן לשחות עם-אסתר המלכה: **2** ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני במשתה היין מה-שאלתך אסתר המלכה ותנתן לך ומה-בקשתך עד-חצי המלכות ותעש: **3** ותען אסתר המלכה ותאמר אם-מצאתי חן בעיניך המלך ואם-על-המלך טוב תנתן-לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי: **4** כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להרוג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי כי אין הצר שוה בנזק המלך: **5** **ס** ויאמר המלך אחשורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואי-זה הוא אשר-מלאו לבו לעשות כן: **6** ותאמר-אסתר איש צר ואויב המן הרע הזה והמן נבעת מלפני המלך והמלכה: **7** והמלך קם בחמתו ממשתה היין אל-גנת הביתן והמן עמד לבקש על-נפשו מאסתר המלכה כי ראה כי-כלתה אליו הרעה מאת המלך: **8** והמלך שב מגנת הביתן אל-בית משתה היין והמן נפל על-המטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך הנם לכבוש את-המלכה עמי בבית הדבר יצא מפי המלך לפני המן חפו: **9** **ס** ויאמר חרבונה אחד מן-הסריסים לפני המלך גם הנה-העץ אשר-עשה המן למרדכי אשר דבר-טוב על-המלך עמד בבית המן גבה חמשים אמה ויאמר המלך תלהו עליו: **10** ויתלו את-המן על-העץ אשר-הכין למרדכי וחמת המלך שככה: **פ Est 8** ביום ההוא נתן המלך אחשורוש לאסתר המלכה את-בית המן צרר **(היהודיים)** **(היהודים)** ומרדכי בא לפני המלך כי-הגידה אסתר מה הוא-לה: **2** ויסר המלך את-טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את-מרדכי על-בית המן: **3** **פ** ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותבך ותתחנן-לו להעביר את-דעת המן האגני ואת

מחשבתו אשר חשב על-היהודים: **4** ויושט המלך לאסתר את שרבט הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך: **5** ותאמר אם-על-המלך טוב ואם-מצאתי חן לפני וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעיניו יכתב להשיב את-הספרים מחשבת המן בן-המדתא האגני אשר כתב לאבד את-היהודים אשר בכל-מדינות המלך: **6** כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר-ימצא את-עמי ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולדתי: **ס 7** ויאמר המלך אחשורש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית-המן נתתי לאסתר ואתו תלו על-העץ על אשר-שלח ידו **[ביהודיים]** **[ביהודיים]**: **8** ואתם כתבו על-היהודים כשׁוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת המלך כי-כתב אשר-נכתב בשם-המלך ונחתום בטבעת המלך אין להשיב: **9** ויקראו ספרי-המלך בעת-ההיא בחדש השלישי הוא-חדש סיון בשלושה ועשרים בו ויכתב ככל-אשר-צוה מרדכי אל-היהודים ואל האחשדרפנים והפחות ושרי המדינות אשר מהדו ועד-כוש שבע ועשרים ומאה מדינה ומדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשנו ואל-היהודים ככתבם וכלשונם: **10** ויכתב בשם המלך אחשורש ויחתם בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי הרכש האחשתרנים בני הרמכים: **11** אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל-עיר-ועיר להקהל ולעמד על-נפשם להשמיד ולהרג ולאבד את-כל-חיל עם ומדינה הצרים אתם טף ונשים ושללם לבוז: **12** ביום אחד בכל-מדינות המלך אחשורש בשלושה עשר לחדש שנים-עשר הוא-חדש אדר: **13** פתשגן הכתב להנתן דת בכל-מדינה ומדינה גלוי לכל-העמים ולהיות **[היהודיים]** **[היהודיים]** **[עתודים]** **[עתידים]** ליום הזה להנקם מאיביהם: **14** הרצים רכבי הרכש האחשתרנים יצאו מבהלים ורחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה: **פ 15** ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועשרת זהב גדולה ותכריך בוץ וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה: **16** ליהודים היתה אורה ושמחה וששן ויקר: **17** ובכל-מדינה ומדינה ובכל-עיר ועיר מקום אשר דבר-המלך ודתו מגיע שמחה וששון ליהודים משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתיהדים כי-נפל פחד-היהודים עליהם: **Est 9** ובשנים עשר חדש הוא-חדש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר-המלך ודתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשנאיהם: **2** נקהלו היהודים בעריהם בכל-מדינות המלך אחשורש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא-עמד לפניהם כי-נפל פחדם על-כל-העמים: **3** וכל-שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה אשר למלך מנשאים את-היהודים כי-נפל פחד-מרדכי עליהם: **4** כי-גדול מרדכי בבית המלך ושמעו הולך בכל-המדינות כי-האיש מרדכי הולך וגדול: **פ 5** ויכו היהודים בכל-איביהם מכת-חרב והרג ואבדן ויעשו בשנאיהם כרצונם: **6** ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש: **7** ואת פרשנרתא ואת דלפון ואת אספתא: **8** ואת פורתא ואת אדליא ואת ארידתא: **9** ואת פרמשתא ואת אריסי ואת ארדי ואת ויזתא: **10** עשרת בני המן בן-המדתא צרר היהודים הרגו ובבזה לא שלחו את-ידם: **11** ביום ההוא בא מספר ההרוגים בשושן הבירה לפני המלך: **ס 12** ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש ואת עשרת בני-המן בשאר מדינות המלך מה עשו ומה-שאלתך וינתן לך ומה-בקשתך עוד ותעש: **13** ותאמר אסתר אם-על-המלך טוב ינתן גם-מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום ואת עשרת בני-המן יתלו

על-העץ: **14** ויאמר המלך להעשות כן ותנתן דת בשושן ואת עשרת בני-המן תלו: **15** ויקהלו **[היהודיים]** **[היהודים]** אשר-בשושן גם ביום ארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובבזה לא שלחו את-ידם: **16** ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקהלו ועמד על-נפשם ונוח מאיביהם והרג בשנאייהם חמשה ושבעים אלף ובבזה לא שלחו את-ידם: **17** ביום-שלשה עשר לחדש אדר ונוח בארבעה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה: **18** **[והיהודיים]** **[היהודים]** אשר-בשושן נקהלו בשלשה עשר בו ובארבעה עשר בו ונוח בחמשה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה: **19** על-כן היהודים **[הפרושים]** **[הפרושים]** הישבים בערי הפרזות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלוח מנות איש לרעהו: **פ** **20** ויכתב מרדכי את-הדברים האלה וישלח ספרים אל-כל-היהודים אשר בכל-מדינות המלך אחשורוש הקרובים והרחוקים: **21** לקים עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום-חמשה עשר בו בכל-שנה ושנה: **22** כימים אשר-נחו בהם היהודים מאויביהם והחדש אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים: **23** וקבל היהודים את אשר-החלו לעשות ואת אשר-כתב מרדכי אליהם: **24** כי המן בן-המדתא האגני צרר כל-היהודים חשב על-היהודים לאבדם והפיל פור הוא הגורל להמם ולאבדם: **25** ובבאה לפני המלך אמר עס-הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר-חשב על-היהודים על-ראשו ותלו אתו ואת-בניו על-העץ: **26** על-כן קראו לימים האלה פורים על-שם הפור על-כן על-כל-דברי האגרת הזאת ומה-ראו על-ככה ומה הגיע אליהם: **27** קימו **[וקבל]** **[וקבלו]** היהודים עליהם ועל-זרעם ועל כל-הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל-שנה ושנה: **28** והימים האלה נזכרים ונעשים בכל-דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא-יסוף מזרעם: **ס** **29** ותכתב אסתר המלכה בת-אביחיל ומרדכי היהודי את-כל-תקף לקים את אגרת הפורים הזאת השנית: **30** וישלח ספרים אל-כל-היהודים אל-שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות אחשורוש דברי שלום ואמת: **31** לקים את-ימי הפרים האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על-נפשם ועל-זרעם דברי הצמות וזעקתם: **32** ומאמר אסתר קים דברי הפרים האלה ונכתב בספר: **פ Est 10** וישם המלך **[אחשרש]** **[אחשורוש]** מס על-הארץ ואי הים: **ג** וכל-מעשה תקפו וגבורתו ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו המלך הלוא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי מדי ופרס: **ג** כי מרדכי היהודי משנה למלך אחשורוש וגדול ליהודים ורצוי לרב אחיו דרש טוב לעמו ודבר שלום לכל-זרעו:

Daniel 1 בשנת שלוש שלוש למלכות יהויקים מלך-יהודה בא נבוכדנאצר מלך-בבל ירושלם ויצר עליה: **2** ויתן אדני בידו את-יהויקים מלך-יהודה ומקצת כלי בית-האלהים ויביאם ארץ-שנער בית אלהיו ואת-הכלים הביא בית אוצר אלהיו: **3** ויאמר המלך לאשפנז רב סריסו להביא מבני ישראל ומזרע המלוכה ומן-הפרתמים: **4** ילדים אשר אין-בהם כל-**[מאום]** **[מאום]** וטובי מראה ומשכילים בכל-חכמה וידעי דעת ומביני מדע ואשר כח בהם לעמד בהיכל המלך

וללמדם ספר ולשון כשדים: **5** וימן להם המלך דבר-יוום ביומו מפת-בג המלך ומיין משתיו ולגדלם שנים שלוש ומקצתם יעמדו לפני המלך: **6** ויהי בהם מבני יהודה דניאל חנניה מישאל ועזריה: **7** וישם להם שר הסריסים שמות וישם לדניאל בלמשאצר ולחנניה שדרך ולמישאל מישך ולעזריה עבד נגו: **8** וישם דניאל על-לבו אשר לא-יתגאל בפתג המלך וביין משתיו ויבקש משר הסריסים אשר לא יתגאל: **9** ויתן האלהים את-דניאל לחסד ולרחמים לפני שר הסריסים: **10** ויאמר שר הסריסים לדניאל ירא אני את-אדני המלך אשר מנה את-מאכלכם ואת-משתיכם אשר למה יראה את-פניכם זעפים מן-הילדים אשר כנילכם וחיבתם את-ראשי למלך: **11** ויאמר דניאל אל-המלצר אשר מנה שר הסריסים על-דניאל חנניה מישאל ועזריה: **12** נסנא את-עבדיך ימים עשרה ויתנו-לנו מן-הזרעים ונאכלה ומים ונשתה: **13** ויראו לפניך מראינו ומראה הילדים האכלים את פתג המלך וכאשר תראה עשה עם-עבדיך: **14** וישמע להם לדבר הזה וינסם ימים עשרה: **15** ומקצת ימים עשרה נראה מראיהם טוב ובריאי בשר מן-כל-הילדים האכלים את פתג המלך: **16** ויהי המלצר נשא את-פתגם ויין משתיהם ונתן להם זרענים: **17** והילדים האלה ארבעתם נתן להם האלהים מדע והשכל בכל-ספר וחכמה ודניאל הבין בכל-חזון וחלמות: **18** ולמקצת הימים אשר-אמר המלך להביאם ויביאם שר הסריסים לפני נבכדנצר: **19** וידבר אתם המלך ולא נמצא מכלם כדניאל חנניה מישאל ועזריה ויעמדו לפני המלך: **20** וכל דבר חכמת בינה אשר-בקש מהם המלך וימצאם עשר ידות על כל-החרטמים האשפים אשר בכל-מלכותו: **21** ויהי דניאל עד-שנת אחת לכורש המלך: **2** Dan ובשנת שתיים למלכות נבכדנצר חלם נבכדנצר חלמות ותתפעם רוחו ושנתו נהיתה עליו: **2** ויאמר המלך לקרא לחרטמים ולאשפים ולמכשפים ולכשדים להגיד למלך חלמתיו ויבאו ויעמדו לפני המלך: **3** ויאמר להם המלך חלום חלמתי ותפעם רוחי לדעת את-החלום: **4** וידברו הכשדים למלך ארמית מלכא לעלמין חיי אמר חלמא **[לעבדיך]** **[לעבדיך]** ופשרא נחוא: **5** ענה מלכא ואמר **[לכשדיא]** **[לכשדיא]** מלתא מני אזדא הן לא תהודעוני חלמא ופשרה הדמין תתעבדון ובתיכון נולי יתשמון: **6** והן חלמא ופשרה תהחון מתנן ונבזבה ויקר שגיא תקבלון מן-קדמי להן חלמא ופשרה החוני: **7** ענו תנינת ואמרין מלכא חלמא יאמר לעבדוהי ופשרה נהחווה: **8** ענה מלכא ואמר מן-יציב ידע אנה די עדנא אנתון זבנין כל-קבל די חזיתון די אזדא מני מלתא: **9** די הן-חלמא לא תהודעני חדה-היא דתכון ומלה כדבה ושחיתה **[הזמנתון]** **[הזמנתון]** למאמר קדמי עד די עדנא ישתנא להן חלמא אמרו לי ואנדע די פשרה תהחונני: **10** ענו **[כשדיא]** **[כשדיא]** קדם-מלכא ואמרין לא-איתי אנש עלי-בשתא די מלת מלכא יוכל להחווה כל-קבל די כל-מלך רב ושליט מלה כדנה לא שאל לכל-חרטם ואשף וכשדי: **11** ומלתא די-מלכה שאל יקרה ואחרן לא איתי די יחונה קדם מלכא להן אלהין די מדרהון עם-בשרא לא איתוהי: **12** כל-קבל דנה מלכא בנס וקצף שגיא ואמר להובדה לכל חכימי בבל: **13** ודתא נפקת וחכימיא מתקשלין ובעו דניאל וחברוהי להתקשלה: **14** באדין דניאל התיב עטא ושעם לאריוך רב-טבחיא די מלכא די נפק לקשלה לחכימי בבל: **15** ענה ואמר לאריוך שליטא די-מלכא עלי-מה דתא מהחצפה

מן-קדם מלכא אדין מלחא הודע אריוך לדניאל: **16** ודניאל על ובעה מן-מלכא די זמן ינתן-לה ופשרא להחוויה למלכא: **פ** **17** אדין דניאל לביתה אזל ולחנניה מישאל ועזריה וחבריה מלחא הודע: **18** ורחמין למבעא מן-קדם אלה שמיא על-רזה דנה די לא יהבדון דניאל וחבריה עס-שאר חכימי בבל: **19** אדין לדניאל בחזא די-ליליא רזה גלי אדין דניאל ברך לאלה שמיא: **20** ענה דניאל ואמר להוא שמה די-אלהא מברך מן-עלמא ועד-עלמא די חכמתא וגבורתא די לה-היא: **21** והוא מהשנא עדניא וזמניא מהעדה מלכין ומהקים מלכין יחב חכמתא לחכימין ומנדעא לידעי בינה: **22** הוא גלא עמיקתא ומסתרתא ידע מה בחשוכא **[ונהירא]** **[ונהורא]** עמה שרא: **23** לך אלה אבהתי מהודא ומשבח אנה די חכמתא וגבורתא יהבת לי וכען הודעתי די-בעינא מנך די-מלת מלכא הודעתנא: **24** כל-קבל דנה דניאל על על-אריוך די מני מלכא להובדה לחכימי בבל אזל וכן אמר-לה לחכימי בבל אל-תהובד העלני קדם מלכא ופשרא למלכא אחוא: **ס** **25** אדין אריוך בהתבהלה הנעל לדניאל קדם מלכא וכן אמר-לה די-השכחת גבר מן-יבני גלותא די יהוד די פשרא למלכא יהודע: **26** ענה מלכא ואמר לדניאל די שמה בלטשאצר **[האייתר]** **[האייתר]** כהל להודעתי חלמא די-חזית ופשרה: **27** ענה דניאל קדם מלכא ואמר רזה די-מלכא שאל לא חכימין אשפין חרשמין גזרין יכלין להחוויה למלכא: **28** ברם איתי אלה בשמיא גלא רזין והודע למלכא נבוכדנצר מה די להוא באחרית יומיא חלמך וחזוי ראשך על-משכבך דנה הוא: **פ** **29** **[אנתה]** **[אנת]** מלכא רעיונך על-משכבך סלקו מה די להוא אחרי דנה וגלא רוזא הודעך מה-די להוא: **30** ואנה לא בחכמה די-איתי בי מן-כל-חייא רזא דנה גלי לי להן על-דברת די פשרא למלכא יהודעון ורעיוני לבבך תנדע: **31** **[אנתה]** **[אנת]** מלכא חזה הוית ואלו צלם חד שניא צלמא דכן רב וזיוה יתיר קאם לקבלך ורוה דחיל: **32** הוא צלמא ראשה די-דהב טב חדוהי ודרעוהי די כסף מעוהי וירכתה די נחש: **33** שקוהי די פרזל רגלוהי **[מנהון]** **[מנהין]** די פרזל **[ומנהון]** **[ומנהין]** די חסף: **34** חזה הוית עד די התגורת אבן די-לא בידין ומחת לצלמא על-רגלוהי די פרזלא וחספא והדקת המון: **35** באדין דקו כחדה פרזלא חספא נחשא חספא ודהבא והוון כעור מן-אדרייקט ונשא המון רוחא וכל-אתר לא-השתכח להון ואבנא די-מחת לצלמא הות לשור רב ומלת כל-ארעא: **36** דנה חלמא ופשרה נאמר קדם-מלכא: **37** **[אנתה]** **[אנת]** מלכא מלך מלכיא די אלה שמיא מלכותא חסנא ותקפא ויקרא יהב-לך: **38** ובכל-די **[דארין]** **[דירין]** בני-אנשא חיות ברא ועוף-שמיא יחב בידך והשלטך בכלהון **[אנתה]** **[אנת]** הוא ראשה די דהבא: **39** ובתוך תקום מלכו אחרי ארעא מנך ומלכו **[תליתיא]** **[תליתאה]** אחרי די נחשא די תשלט בכל-ארעא: **40** ומלכו **[רביעיה]** **[רביעאה]** תהוא תקיפה כפרזלא כל-קבל די פרזלא מהדק וחשל כלא וכפרזלא די-מרעע כל-אלין תדק ותרע: **41** ודי-חזיתה רגליא ואצבעתא **[מנהון]** **[מנהין]** חסף די-פחר **[ומנהון]** **[ומנהין]** פרזל מלכו פליגה תהוה ומן-נצבתא די פרזלא להוא-בה כל-קבל די חזיתה פרזלא מערב בחסף שינא: **42** ואצבעת רגליא **[מנהון]** **[מנהין]** פרזל **[ומנהון]** **[ומנהין]** חסף מן-קצת מלכותא תהוה תקיפה ומנה תהוה תבירה: **43** **[די]** **[נד]** חזית פרזלא מערב בחסף שינא מתערבין להון בזרע אנשא ולא-להון דבקין דנה עס-דנה הא-כדי פרזלא לא מתערב עס-חספא: **44**

וביומיהון די מלכיא אנון יקים אלה שמיא מלכו די לעלמין לא תתחבל ומלכותה לעם אחרן לא תשתבך תדך ותסיף כל-אלין מלכותא והיא תקום לעלמא: **45** כל-קבל די-חיות די מטורא אתגורת אבן די-לא בידין והדקת פרזלא נחשא חספא כספא ודהבא אלה רב הודע למלכא מה די להוא אחרי דנה ויציב חלמא ומיהימן פשרה: **פ 46** באדין מלכא נבוכדנצר נפל על-אנפוהי ולדניאל סגד ומנחה וניחחין אמר לנסכה לה: **47** ענה מלכא לדניאל ואמר מן-קשט די אלהכון הוא אלה אלהין ומרא מלכין וגלה רוזין די יכלת למגלא רזה דנה: **48** אדין מלכא לדניאל רבי ומתנן רברבן שניאן יהב-לה והשלטה על כל-מדינת בבל ורב-סגנין על כל-חכימי בבל: **49** ודניאל בעא מן-מלכא ומני על עבידתא די מדינת בבל לשדרך מישך ועבד ננו ודניאל בתרע מלכא: **פ Dan 3** נבוכדנצר מלכא עבד צלם די-דהב רומה אמין שתין פתיה אמין שת אקימה בבקעת דורא במדינת בבל: **2** ונבוכדנצר מלכא שלח למכנש לאחשרפניא סגניא ופחותא אדרגזריא גדבריא דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא למתא לחנכת צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא: **3** באדין מתכנשין אחשרפניא סגניא ופחותא אדרגזריא גדבריא דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא לחנכת צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא **(וקאמין)** לקבל צלמא די הקים נבוכדנצר: **4** וכרוזא קרא בחיל לכוון אמרין עממיא אמיא ולשניא: **5** בעדנא די-תשמעון קל קרנא משרוקיתא **(קיתרוס)** **(קתרוס)** שבכא פסנתרין סומפניה וכל זני זמרא תפלון ותסגרון לצלם דהבא די הקים נבוכדנצר מלכא: **6** ומן-די-לא יפל ויסגד בה-שעתא יתרמא לגוא-אתון נורא יקדתא: **7** כל-קבל דנה בה-זמנא כדי שמעין כל-עממיא קל קרנא משרוקיתא **(קיתרוס)** **(קתרוס)** שבכא פסנתרין וכל זני זמרא נפלין כל-עממיא אמיא ולשניא סגדין לצלם דהבא די הקים נבוכדנצר מלכא: **8** כל-קבל דנה בה-זמנא קרבו גברין כשדאין ואכלו קרציהון די יהודיא: **9** ענו ואמרין לנבוכדנצר מלכא לעלמין חיי: **10** **(אנתה)** **(אנת)** מלכא שמת טעם די כל-אנש די-ישמע קל קרנא משרוקיתא **(קיתרוס)** **(קתרוס)** שבכא פסנתרין **(וסיפניה)** **(ווסופניה)** וכל זני זמרא יפל ויסגד לצלם דהבא: **11** ומן-די-לא יפל ויסגד יתרמא לגוא-אתון נורא יקדתא: **12** איתי גברין יהודאין די-מנית יתהון על-עבידת מדינת בבל שדרך מישך ועבד ננו גבריא אלך לא-שמו **(עליך)** **(עלך)** מלכא טעם **(לאלהיך)** **(לאלהיך)** לא פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סגדין: **ס 13** באדין נבוכדנצר ברגו וחמה אמר להיתיה לשדרך מישך ועבד ננו באדין גבריא אלך היתיו קדם מלכא: **14** ענה נבוכדנצר ואמר להון הצדא שדרך מישך ועבד ננו לאלהי לא איתיכוון פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סגדין: **15** כען הן איתיכוון עתידין די בעדנא די-תשמעון קל קרנא משרוקיתא **(קיתרוס)** **(קתרוס)** שבכא פסנתרין וסומפניה וכל זני זמרא תפלון ותסגרון לצלמא די-עבדת והן לא תסגרון בה-שעתה תתרמון לגוא-אתון נורא יקדתא ומן-הוא אלה די ישיובנכוון מן-ידי: **16** ענו שדרך מישך ועבד ננו ואמרין למלכא נבוכדנצר לא-חשחין אנחנה על-דנה פתגם להתבותך: **17** הן איתי אלהנא די-אנחנא פלחין יכל לשיבותנא מן-אתון נורא יקדתא ומן-יך מלכא ישיוב: **18** והן לא ידע להוא-לך מלכא די לאלהיך לא **(איתינא)** **(איתנא)** פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא נסגד: **ס 19** באדין נבוכדנצר התמלי חמא וצלם אנפוהי **(אשתנו)** **(אשתני)** על-שדרך מישך ועבד ננו ענה ואמר למזא לאתונא חד-שבעה על די חזה למזיה:

20 ולגברין גברייחיל די בחילה אמר לכפתה לשרדך מישך ועבד נגו למרמא לאתון נורא יקדתא: 21 באדין גבריא אלך כפתו בסרבליהון **[פשיהון]** **[פשיהון]** וכרבליהון ולבשיהון ורמיו לגואאתון נורא יקדתא: 22 כל-קבל דנה מן-די מלת מלכא מחצפה ואתונא אוזה יתירא גבריא אלך די הסקו לשרדך מישך ועבד נגו קטל המון שביבא די נורא: 23 וגבריא אלך תלתהון שרדך מישך ועבד נגו נפלו לגואאתון-נורא יקדתא מכפתין: **פ** 24 אדין נבוכדנצר מלכא תוה וקם בהתבהלה ענה ואמר להדברוהי הלא גברין תלתא רמינא לגוא-נורא מכפתין ענין ואמרין למלכא יציבא מלכא: 25 ענה ואמר הא-אנה חזה גברין ארבעה שרין מהלכין בגוא-נורא וחבל לא-איתי בהון ורוה די **[רביעיא]** **[רביעיא]** דמה לבר-אלהין: **ס** 26 באדין קרב נבוכדנצר לתרע אתון נורא יקדתא ענה ואמר שרדך מישך ועבד-נגו עבדוהי די-אלהא **[עליא]** **[עלאה]** פקו ואתו באדין נפקין שרדך מישך ועבד נגו מן-גוא נורא: 27 ומתכנשין אחשדרפניא סגניא ופחותא והדברי מלכא חזין לגבריא אלך די לא-שלט נורא בגשמהון ושער ראשהון לא התחרך וסרבליהון לא שנו וריח נור לא עדת בהון: 28 ענה נבוכדנצר ואמר בריך אלההון די-שרדך מישך ועבד נגו די-שלח מלאכה ושייב לעבדוהי די התרחצו עלוהי ומלת מלכא שניו ויהבו **[גשמהון]** **[גשמהון]** די לא-יפלחון ולא-יסגדון לכל-אלה להן לאלההון: 29 ומני שים טעם די כל-עם אמה ולשן די-יאמר **[שלה]** **[שלה]** על אלההון די-שרדך מישך ועבד נגוא הדמין יתעבד וביתה נולי ישתוה כל-קבל די לא איתי אלה אחרן די-יכל להצלה כדנה: 30 באדין מלכא הצלח לשרדך מישך ועבד נגו במדינת בבל: **פ** 31 נבוכדנצר מלכא לכל-עממיא אמיא ולשניא די-**[דארין]** **[דירין]** בכל-ארעא שלמכון ישנא: 32 אתיא ותמהיא די עבד עמי אלהא **[עליא]** **[עלאה]** שפר קדמי להחיה: 33 אתוהי כמה רברבין ותמהוהי כמה תקיפין מלכותה מלכות עלם ושלטנה עסדר ודר: **Dan 4** אנה נבוכדנצר שלה הוית בביתי ורענן בהיכלי: 2 חלם חזית וידחלנני והרהרין על-משכבי וחזוי ראשי יבהלנני: 3 ומני שים טעם להנעלה קדמי לכל חכימי בבל די-פשר חלמא יהודענני: 4 באדין **[עללין]** **[עליין]** חרטמיא אשפיא **[כשריא]** **[כשריא]** וגוריא וחלמא אמר אנה קדמיהון ופשרה לא-מהודעין לי: 5 ועד אחרין על קדמי דניאל די-שמה בלששאצר כשם אלהי ודי רוח-אלהין קדישין בה וחלמא קדמוהי אמרת: 6 בלששאצר רב חרטמיא די אנה ידעת די רוח אלהין קדישין בך וכל-רוז לא-אנס לך חזוי חלמי די-חזית ופשרה אמר: 7 וחזוי ראשי על-משכבי חזה הוית ואלו אילן בגוא ארעא ורומה שניא: 8 רבה אילנא ותקף ורומה ימטא לשמיא וחזותה לסוף כל-ארעא: 9 עפיה שפיר ואנבה שניא ומזון לכל-אבה תחתוהי תשלל חיות ברא ובענפוהי **[ידרו]** **[ידרון]** צפרי שמיא ומנה יתזין כל-ישרא: 10 חזה הוית בחזוי ראשי על-משכבי ואלו עיר וקדיש מן-שמיא נחת: 11 קרא בחיל וכן אמר גדו אילנא וקצצו ענפוהי אתרו עפיה ובדרו אנבה תנד חיותא מן-תחתוהי וצפריא מן-ענפוהי: 12 ברם עקר שרשוהי בארעא שבקו ובאסור די-פרזל ונחש בדתאא די ברא ובטל שמיא יצטבע ועם-חיותא חלקה בעשב ארעא: 13 לבבה מן-**[אנושא]** **[אנושא]** ישנון ולבב חיוה יתיהב לה ושבעה עדנין יחלפון עלוהי: 14 בגזרת עירין פתגמא ומאמר קדישין שאלתא עד-דברת די ינדעון חייא די-שליש **[עליא]** **[עלאה]** במלכות **[אנושא]** **[אנושא]** ולמן-די יצבא יתננה ושפל אנשים יקים **[עליה]** **[עלה]**: 15 דנה

חלמא חזית אנה מלכא נבוכדנצר **[ואנתה]** **[ואנתה]** בלששאצר פשרא אמר כל-קבל די כל-חכימי מלכותי לא-יכלין פשרא להודעתני **[ואנתה]** **[ואנת]** כהל די רוח-אלהין קדישין בך: ¹⁶ אדין דינאל די-שמה בלששאצר אשתומם כשעה חדה ורעינהי יבהלנה ענה מלכא ואמר בלששאצר חלמא ופשרא אל-יבהלך ענה בלששאצר ואמר **[מראי]** **[מרין]** חלמא **[לשנאיך]** **[לשנאך]** ופשרה **[לעריך]** **[לעריך]**: ¹⁷ אילנא די חזית די רבה ותקף ורומה ימטא לשמיא וחזותה לכל-ארעא: ¹⁸ ועפיה שפיר ואנבה שניא ומוזן לכלא-בה תחתוהי תדור חיות ברא ובענפוהי ישכנן צפרי שמיא: ¹⁹ **[אנתה]** **[אנת]** הוא מלכא די רבית ותקפת ורבותך רבת ומטת לשמיא ושלטנך לסוף ארעא: ²⁰ ודי חזה מלכא עיר וקדיש נחת מן-שמיא ואמר גרו אילנא וחבלוהי ברם עקר שרשוהי בארעא שבקו ובאסור די-פרזל ונחש בדחאא די ברא ובטל שמיא יצטבע ועס-חיות ברא חלקה עד די-שבעה עדנין יחלפון עלוהי: ²¹ דנה פשרא מלכא וגזרת **[עליא]** **[עלאהן]** היא די מטת על-**[מראי]** **[מרין]** מלכא: ²² ולך טרדין מן-אנשא ועס-חיות ברא להוה מדרך ועשבא כתורין לך ישעמון ומטל שמיא לך מצבעין ושבעה עדנין יחלפון **[עליך]** **[עלך]** עד די-תנדע די-שליט **[עליא]** **[עלאהן]** במלכות אנשא ולמן-די יצבא יתננה: ²³ ודי אמרו למשבק עקר שרשוהי די אילנא מלכותך לך קימה מן-די תנדע די שלטן שמיא: ²⁴ להן מלכא מלכי ישפר **[עליך]** **[עלך]** **[וחשיך]** **[וחשאך]** בצדקה פרק ועויתך במחן ענין הן תהוא ארכה לשלותך: ²⁵ כלא מטא על-נבוכדנצר מלכא: **פ** ²⁶ לקצת ירחין תרי-עשר על-היכל מלכותא די בבל מהלך הוה: ²⁷ ענה מלכא ואמר הלא דא-היא בבל רבתא די-אנה בניתה לבית מלכו בתקף חסני וליקר הדרי: ²⁸ עוד מלחא בפם מלכא קל מן-שמיא נפל לך אמרין נבוכדנצר מלכא מלכותה עדת מנן: ²⁹ ומן-אנשא לך טרדין ועס-חיות ברא מדרך עשבא כתורין לך ישעמון ושבעה עדנין יחלפון **[עליך]** **[עלך]** עד די-תנדע די-שליט **[עליא]** **[עלאהן]** במלכות אנשא ולמן-די יצבא יתננה: ³⁰ בה-שעתא מלחא ספת על-נבוכדנצר ומן-אנשא טריר ועשבא כתורין יאכל ומטל שמיא גשמה יצטבע עד די שערה כנשרין רבה ושפרוהי כצפרין: ³¹ ולקצת יומיה אנה נבוכדנצר עיני לשמיא נטלת ומנדעי עלי יתוב **[ולעליא]** **[ולעלאהן]** ברכת ולחי עלמא שבחת והדרת די שלטנה שלטן עלם ומלכותה עסדר ודר: ³² וכל-**[דארי]** **[דירין]** ארעא כלה חשיבין וכמצביה עבד בחיל שמיא **[ודארי]** **[ודירין]** ארעא ולא איתי דיימחא בידה ויאמר לה מה עבדת: ³³ בה-זמנא מנדעי יתוב עלי וליקר מלכותי הדרי וזוי יתוב עלי ולי הדברי ורברבני יבעון ועל-מלכותי התקנת ורבו יתירה הוספת לי: ³⁴ כען אנה נבוכדנצר משבח ומרומם ומהדר למלך שמיא די כל-מעבדוהי קשט וארחתה דין ודי מהלכין בגוה יכל להשפלה: **פ** **Dan 5** בלששאצר מלכא עבד לחם רב לרברבנוהי אלף ולקבל אלפא חמרא שתה: ² בלששאצר אמר בטעם חמרא להיתיה למאני דהבא וכספא די הנפק נבוכדנצר אבוהי מן-היכלא די בירושלם וישתון בהון מלכא ורברבנוהי שגלתה ולחנתה: ³ באדין היתיו מאני דהבא די הנפקו מן-היכלא די-בית אלהא די בירושלם ואשתיו בהון מלכא ורברבנוהי שגלתה ולחנתה: ⁴ אשתיו חמרא ושבחו לאלהי דהבא וכספא נחשא פרזלא אעא ואבנא: ⁵ בה-שעתה **[נפקו]** **[נפקהן]** אצבען די יד-אנש וכתבן לקבל נברשתא על-גירא די-כתל היכלא די מלכא ומלכא חזה פס ידה די כתבה: ⁶ אדין

מלכא זיוהי שנוהי ורעינהי יבהלונה וקטרי חרצה משתרין וארכבתה דא לדא נקשין: **7** קרא מלכא בחיל להעלה לאשפיא **[כשדיא]** **[כשדאין]** ונזרויא ענה מלכא ואמר לחכימי בבל די כל-אנש די-יקרה כתבה דנה ופשרה יחונני ארגונא ילבש **[והמונכא]** **[והמינכא]** די-דהבא על-צוארה ותלתי במלכותא ישלט: **8** אדין **[עלליין]** **[עליין]** כל חכימי מלכא ולא-כהלין כתבא למקרא **[ופשרא]** **[ופשרה]** להודעה למלכא: **9** אדין מלכא בלשאצר שניא מתבהל וזיוהי שנין עלוהי ורברבנוהי משתבשין: **10** מלכתא לקבל מלי מלכא ורברבנוהי לבית משתיא **[עללת]** **[עלת]** ענת מלכתא ואמרת מלכא לעלמין חיי אליבהלוך רעיונך וזיויך אל-ישתנו: **11** איתי גבר במלכותך די רוח אלהין קדישין בה וביומי אבוך נהירו ושכלתנו וחכמה כחכמת-אלהין השתכחת בה ומלכא נבכדנצר אבוך רב חרשמין אשפין כשדאין גזרון הקימה אבוך מלכא: **12** כל-קבל די רוח יתירה ומנדע ושכלתנו מפשר חלמין ואחווית אחידן ומשרא קטרין השתכחת בה בדניאל די-מלכא שם-שמה בלשאצר כען דניאל יתקרי ופשרה יהחווה: **13** באדין דניאל העל קדם מלכא ענה מלכא ואמר לדניאל **[אנתה]** **[אנתה]** הוא דניאל די-מין-בני גלותא די יהוד די היתי מלכא אבי מן-יהוד: **14** ושמעת **[עליך]** **[עלך]** די רוח אלהין בך ונהירו ושכלתנו וחכמה יתירה השתכחת בך: **15** וכען העלו קדמי חכימיו אשפיא די-כתבה דנה יקרין ופשרה להודעתני ולא-כהלין פשר-מלכתא להחווה: **16** ואנה שמעת **[עליך]** **[עלך]** די-**[תוכל]** **[תוכל]** פשרין למפשר וקטרין למשרא כען הן **[תוכל]** **[תוכל]** כתבא למקרא ופשרה להודעתני ארגונא תלבש **[והמונכא]** **[והמינכא]** די-דהבא על-צוארך ותלתא במלכותא תשלט: **17** באדין ענה דניאל ואמר קדם מלכא מתנתך לך להיון ונבזביתך לאחרן הב ברם כתבא אקרא למלכא ופשרא אהודענה: **18** **[אנתה]** **[אנתה]** מלכא אלהא **[עליא]** **[עלאה]** מלכותא ורבותא ויקרא והדרה יהב לנבכדנצר אבוך: **19** ומן-רבותא די יהב-לה כל עממיו אמיו ולשניא הוו **[זאעין]** **[זיעין]** ורחלין מן-קדמוהי די-הוה צבא הוא קטל ודי-הוה צבא הוא מחא ודי-הוה צבא הוא מרים ודי-הוה צבא הוא משפיל: **20** וכדי רם לבבה ורוחה תקפת להזדה הנחת מן-כרסא מלכותה ויקרה העדיו מנה: **21** ומן-בני אנשא שריד ולבבה עס-חיותא **[שו]** **[שוין]** ועס-ערדיא מדורה עשבא כתורין ישעמונה ומטל שמיא גשמה יצטבע עד דיידע די-שליט אלהא **[עליא]** **[עלאה]** במלכות אנשא ולמן-די יצבה יהקים **[עליה]** **[עלה]**: **22** **[ואנתה]** **[ואנת]** ברה בלשאצר לא השפלת לבבך כל-קבל די כל-דנה ידעת: **23** ועל מרא-שמיא התרוממת ולמאניא די-ביתה היתיו **[קדמיך]** **[קדמך]** **[ואנתה]** **[ואנת]** **[ורברבניך]** **[ורברבנך]** שגלתך ולחנתך חמרא שתין בהון ולאליה כספא-זדהבא נחשא פרולא אעא ואבנא די לא-חזין ולא-שמעין ולא ידעין שבחת ולאליה די-נשמתך בידה וכל-ארחתך לה לא הדרת: **24** באדין מן-קדמוהי שליח פסא דיידא וכתבא דנה רשים: **25** ודנה כתבא די רשים מנא מנא תקל ופרסין: **26** דנה פשר-מלתא מנא מנה-אלהא מלכותך והשלמה: **27** תקל תקילתה במאזניא והשתכחת חסיר: **28** פרס פריסת מלכותך ויהיבת למדי ופרס: **29** באדין אמר בלשאצר והלבישו לדניאל ארגונא **[והמונכא]** **[והמינכא]** די-דהבא על-צוארה והכרוזו עלוהי די-להוא שליט תלתא במלכותא: **30** בה בליליא קטיל בלשאצר מלכא **[כשדיא]** **[כשדאין]**: **6 Dan** ודריוש **[מדריא]** **[מדאין]** קבל מלכותא כבר שנין

שתין ותרתינן: **2** שפר קדם דריוש והקים על-מלכותא לאחשדרפניא מאה ועשרין די להון בכל-מלכותא: **3** ועלא מנהון סרכין תלתא די דניאל חד-מנהון די-להון אחשדרפניא אלן יהבין להון טעמא ומלכא לא-להוא נזק: **4** אדין דניאל דנה הוא מתנצח על-סרכיא ואחשדרפניא כל-קבל די רוח יתירא בה ומלכא עשית להקמותה על-כל-מלכותא: **5** אדין סרכיא ואחשדרפניא הו בעין עלה להשכחה לדניאל מצד מלכותא וכל-עלה ושחיתה לא-יכלין להשכחה כל-קבל די-מהימן הוא וכל-שלו ושחיתה לא השתכחת עלוהי: **6** אדין גבריא אלך אמרין די לא נהשכח לדניאל דנה כל-עלא להן השכחה עלוהי בדת אלהה: **7** אדין סרכיא ואחשדרפניא אלן הרגשו על-מלכא וכן אמרין לה דריוש מלכא לעלמין חיי: **8** אתיעשו כל סרכי מלכותא סגניא ואחשדרפניא הדבריא ופחותא לקימה קים מלכא ולתקפה אסר די כל-דייבעה בעו מן-כל-אלה ואנש עד-יומין תלתין להן מנך מלכא יתרמא לגב אריותא: **9** כען מלכא תקים אסרא ותרשם כתבא די לא להשניה כדת-מדי ופרס די-לא תעדא: **10** כל-קבל דנה מלכא דריוש רשם כתבא ואסרא: **11** ודניאל כדי ידע די-רשים כתבא על לביתה וכיון פתיחן לה בעליתה נגד ירושלם וזמנין תלתה ביומא הוא ברך על-ברכוהי ומצלא ומודא קדם אלהה כל-קבל די-הוא עבד מן-קדמת דנה: **12** אדין גבריא אלך הרגשו והשכחו לדניאל בעא ומתחנן קדם אלהה: **13** באדין קריבו ואמרין קדם-מלכא על-אסר מלכא הלא אסר רשמת די כל-אנש דייבעה מן-כל-אלה ואנש עד-יומין תלתין להן מנך מלכא יתרמא לגוב אריותא ענה מלכא ואמר יציבא מלתא כדת-מדי ופרס די-לא תעדא: **14** באדין ענו ואמרין קדם מלכא די דניאל די מן-בני גלותא די יהוד לא-שם **(עליך)** **[עלך]** מלכא טעם ועל-אסרא די רשמת וזמנין תלתה ביומא בעא בעותה: **15** אדין מלכא כדי מלתא שמע שניא באש עלוהי ועל דניאל שם בל לשיזבותה ועד מעלי שמשא הוא משתדר להצלוחה: **16** באדין גבריא אלך הרגשו על-מלכא ואמרין למלכא דע מלכא די-דת למדי ופרס די-כל-אסר וקים די-מלכא יהקים לא להשניה: **17** באדין מלכא אמר והיתיו לדניאל ורמו לגבא די אריותא ענה מלכא ואמר לדניאל אלהך די **(אנתה)** **[אנת]** פלחילה בתדירא הוא ישיזבנך: **18** והיתית אבן חדה ושמת על-פם גבא וחתמה מלכא בעזקתה ובעזקת ברבנוהי די לא-תשנא עבו בדניאל: **19** אדין אזל מלכא להיכלה ובת שות ודהון לא-הנעל קדמוהי ושנתה נדת עלוהי: **20** באדין מלכא בשפרפרא יקום בנגהא ובהתבהלה לגבא די-אריותא אזל: **21** וכמקרבה לגבא לדניאל בקל עציב זעק ענה מלכא ואמר לדניאל דניאל עבד אלהא חיא אלהך די **(אנתה)** **[אנת]** פלחילה בתדירא היכל לשיזבותך מן-אריותא: **22** אדין דניאל עם-מלכא מלל מלכא לעלמין חיי: **23** אלהי שלח מלאכה וסגר פם אריותא ולא חבלוני כל-קבל די קדמוהי זכו השתכחת לי ואף **(קדמיך)** **[קדמך]** מלכא חבולה לא עבדת: **24** באדין מלכא שניא טאב עלוהי ולדניאל אמר להנסקה מן-גבא והסק דניאל מן-גבא וכל-חבל לא-השתכח בה די הימן באלהה: **25** ואמר מלכא והיתיו גבריא אלך די-אכלו קרצוהי די דניאל ולגב אריותא רמו אנון בניהון ונשיהון ולא-משו לארעית גבא עד די-שלטו בהון אריותא וכל-גרמיהון הדקן: **26** באדין דריוש מלכא כתב לכל-עממיא אמיא ולשניא די **(דארין)** **[דירין]** בכל-ארעא שלמכון ישנא: **27** מן-קדמי שים טעם די בכל-שלטן מלכותי להון **(זאעין)** **[זיעין]** ודחלין

מִן־קִדְמָה אֱלֹהֵי דִי־דִנְיָאֵל דִּי־הוּא אֱלֹהֵא חַיָּא וְקִים לְעֵלְמִין וּמְלֻכּוּתָהּ דִּי־לֵא תַחְבַּל וּשְׁלַטְנָה עַד־סוּפָא: **28** מְשִׁיב וּמְצַל וְעַבְד אֲתִין וְתַמְהִין בְּשִׁמְיָא וּבִאֲרַעָא דִי שִׁיב לְדִנְיָאֵל מִן־יָד אֲרִיּוּתָא: **29** וְדִנְיָאֵל דְנָה הַצֵּלַח בְּמַלְכוּת דְרִיּוּשׁ וּבְמַלְכוּת כּוּרֶשׁ **[פֿרַסְיָא]** **[פֿרַסְאֵה]**: **פ** **[Dan 7]** בְּשַׁנַּת חֲדָה לְבִלְאֲשַׁצֵּר מִלְךְ בְּבַל דִּנְיָאֵל חֵלֶם חֲזָה וְחֲזוּי רֵאשָׁה עַל־מִשְׁכַּבָּה בְּאֲדִין חֲלֵמָא כְּתַב רֵאשׁ מִלִּין אֲמַר: **2** עֵנָה דִּנְיָאֵל וְאֲמַר חֲזָה הוּיַת בַּחֲזוּי עַם־לִילְיָא וְאֲרו אַרְבַּע רוּחֵי שְׁמִיָּא מְגִיחִין לִימָא רַבָּא: **3** וְאַרְבַּע חַיִּין רַבְרַבִּין סִלְקִין מִן־ימָא שְׁנִין דָּא מִן־דָּא: **4** קְדַמִּיתָא כְּאַרְיָה וּגְפִין דִּי־נִשְׁר לָה חֲזָה הוּיַת עַד דִּי־מֵרִישׁוֹ נִפְיָה וְנִשְׁתִּילַת מִן־אַרְעָא וְעַל־רַגְלִין כְּאַנְשׁ הַקִּימַת וּלְבַב אֲנֶשׁ יְהִיב לָה: **5** וְאֲרו חַיּוּה אַחֲרֵי תַנִּינָה דְמִיָּה לְדָב וּלְשַׁטְר־חַד הַקְּמַת וְתַלַּת עַלְעִין בְּפַמָּה בִּין **[שְׁנִיָּה]** **[שְׁנָה]** וְכֵן אֲמַרִּין לָה קוּמִי אֲכַלִּי בִשְׂר שְׁנִיָּא: **6** בְּאַתַּר דְנָה חֲזָה הוּיַת וְאֲרו אַחֲרֵי כְנֻמַּר וּלְהָ גְפִין אַרְבַּע דִּי־עוֹף עַל־**[גְּבִיָּה]** **[גְּבִיָּה]** וְאַרְבַּעַה רֵאשִׁין לַחַיּוּתָא וּשְׁלַטִּין יְהִיב לָה: **7** בְּאַתַּר דְנָה חֲזָה הוּיַת בַּחֲזוּי לִילְיָא וְאֲרו חַיּוּה **[רְבִיעִיָּה]** **[רְבִיעֵאֵה]** דְחִילָה וְאִימַתְנִי וְתַקִּיפָא יִתִּירָא וְשִׁין דִּי־פְרוּזֵל לָה רַבְרַבִּין אֲכַלָּה וּמְדַקָּה וּשְׂאֲרָא **[בְּרַגְלִיָּה]** **[בְּרַגְלָה]** רַפְסָה וְהִיָּא מְשֻׁנְיָה מִן־כָּל־חַיּוּתָא דִי קְדַמִּיָּה וְקִרְנִין עֶשֶׂר לָה: **8** מְשַׁחֲכַל הוּיַת בְּקִרְנִיָּא וְאֵלוֹ קֶרֶן אַחֲרֵי זַעִירָה סִלְקַת **[בִּינִיָּהוּן]** **[בִּינִיָּה]** וְתַלַּת מִן־קִרְנִיָּא קְדַמִּיתָא **[אַתְעַקְרוּ]** **[אַתְעַקְרָה]** מִן־**[קְדַמִּיָּה]** **[קְדַמָּה]** וְאֵלוֹ עֵינִין כְּעֵינֵי אֲנֶשׁא בְּקִרְנֵא־דָּא וּפֶם מְמַלֵּל רַבְרַבִּין: **9** חֲזָה הוּיַת עַד דִּי כְּרִסּוֹן רַמְיוֹ וְעַתִּיק יוּמִין יִתֵּב לְבוּשָׁה כְּתַלְגַּ חוּר וְשַׁעַר רֵאשָׁה כְּעוּמַר נֶקָא כְּרִסִּיָּה שְׁבִיבִין דִּי־נִוֹר גִּלְגְּלוּהִי נוֹר דְּלֶק: **10** נְהַר דִּי־נִוֹר נִגַּד וּנְפַק מִן־קְדַמִּוְהִי אֶלְפָּ **[אַלְפִּים]** **[אַלְפִּין]** יִשְׁמֻשׁוּנָה וְרַבּוֹ **[רְבוּן]** **[רְבִבּוּן]** קְדַמִּוְהִי יְקוּמוֹן דִּינָא יִתֵּב וּסְפִרִין פְּתִיחוּ: **11** חֲזָה הוּיַת בְּאֲדִין מִן־קֶל מְלִיָּא רַבְרַבְתָּא דִי קִרְנָא מְמַלְלָה חֲזָה הוּיַת עַד דִּי קְשִׁילַת חַיּוּתָא וְהוּבַד גְּשֻׁמָּה וְיְהִיבַת לִיקְדַת אֲשָׁא: **12** וְשָׂאֵר חַיּוּתָא הַעֲדִיּוֹ שְׁלַטְנָהוּן וְאַרְכָּה בַּחֲזִין יְהִיבַת לְהוֹן עַד־זְמוּן וְעַד: **13** חֲזָה הוּיַת בַּחֲזוּי לִילְיָא וְאֲרו עַם־עַנְנֵי שְׁמִיָּא כְּבַר אֲנֶשׁ אַתָּה הוּוּה וְעַד־עַתִּיק יוּמִיָּא מָטָה וְקְדַמִּוְהִי הַקְּרַבּוּהִי: **14** וְלָה יְהִיב שְׁלַטִּין וְיִקַּר וּמְלַכּוֹ וְכָל עַמְמִיָּא אֲמִיָּא וּלְשִׁנְיָא לָה יִפְלַחוּן שְׁלַטְנָה שְׁלַטִּין עֵלֶם דִּי־לֵא יַעֲדָה וּמְלַכּוּתָהּ דִּי־לֵא תַחְבַּל: **פ** **[15]** אַתְכִּרִית רוּחֵי אָנָּה דִּנְיָאֵל בְּגוּא נְדָנָה וְחֲזוּי רֵאשִׁי יְבַהֲלֵנְנִי: **16** קִרְבַּת עַל־חַד מִן־קְאֲמִיָּא וְיִצִּיבָא אַבְעָא־מְנָה עַל־כָּל־דְנָה וְאֲמַר־לִי וּפְשַׁר מְלִיָּא יְהוּדַעֲנִי: **17** אֵלִין חַיּוּתָא רַבְרַבְתָּא דִי אֲנִין אַרְבַּע אַרְבַּעַה מְלַכִּין יְקוּמוֹן מִן־אַרְעָא: **18** וְיִקְבְּלוּן מְלַכּוּתָא קְדִישִׁי עֲלִיּוּנִין וְיַחְסִנוּן מְלַכּוּתָא עַד־עֲלֵמָא וְעַד עֵלֶם עֲלֵמִיָּא: **19** אֲדִין צְבִית לִיצְבָּא עַל־חַיּוּתָא רְבִיעִיתָא דִּי־הוּת שְׁנִיָּה מִן־**[כָּלְהוּן]** **[כָּלְהִין]** דְחִילָה יִתִּירָה **[שְׁנִיָּה]** **[שְׁנָה]** דִּי־פְרוּזֵל וּשְׁפִרִיָּה דִּי־נַחַש אֲכַלָּה מְדַקָּה וּשְׂאֲרָא בְּרַגְלִיָּה רַפְסָה: **20** וְעַל־קִרְנִיָּא עֶשֶׂר דִּי בְּרֵאשָׁה וְאַחֲרֵי דִי סִלְקַת **[וּנְפִלוּ]** **[וּנְפִלָה]** מִן־**[קְדַמִּיָּה]** **[קְדַמָּה]** תַּלַּת וְקִרְנָא דְכֵן וְעֵינִין לָה וּפֶם מְמַלֵּל רַבְרַבִּין וְחֲזוּה רַב מִן־חֲבַרְתָּה: **21** חֲזָה הוּיַת וְקִרְנָא דְכֵן עַבְדָּה קֶרֶב עַם־קְדִישִׁין וְיִכְלָה לְהוֹן: **22** עַד דִּי־אַתָּה עַתִּיק יוּמִיָּא וְדִינָא יְהִיב לְקְדִישִׁי עֲלִיּוּנִין וְזִמְנָא מָטָה וּמְלַכּוּתָא הַחְסִנוֹ קְדִישִׁין: **23** כֵּן אֲמַר חַיּוּתָא רְבִיעִיתָא מְלַכּוֹ **[רְבִיעִיָּא]** **[רְבִיעֵאֵה]** תְּהוּא בְּאַרְעָא דִי תִשְׁנָא מִן־כָּל־מְלַכּוּתָא וְתֵאכֵל כָּל־אַרְעָא וְתִדְוֶשְׁנָה וְתִדְקַנְנָה: **24** וְקִרְנִיָּא עֶשֶׂר מְנָה מְלַכּוּתָה עֶשְׂרָה מְלַכִּין יְקוּמוֹן וְאַחֲרֵין יְקוּם אַחֲרֵיהוֹן וְהוּא יִשְׁנָא מִן־קְדַמִּיָּא וְתַלַּתָּה מְלַכִּין יְהַשְׁפֵּל: **25** וּמִלִּין לְצַד **[עֲלִיָּא]** **[עֲלֵאֵה]** יִמְלַל וּלְקְדִישִׁי עֲלִיּוּנִין יְבֵלָא וְיִסְבֵּר לְהַשְׁנִיָּה זְמוּנִין וְדַת וְיִתִּיבּוֹן בִּידָה עַד־עַדִּין וְעַרְנִין וּפְלַג עַדִּין: **26** וְדִינָא יִתֵּב וּשְׁלַטְנָה יְהַעֲרוּן לְהַשְׁמַדָּה וְלְהוּבַדָּה

עד-סופא: **27** ומלכותה ושלטנא ורבותא די מלכות תחות כל-שמיא יהיבת לעם קדישי עליונין מלכותה מלכות עלם וכל שלטניא לה יפלהון וישתמעון: **28** עד-כה סופא די-מלחא אנה דניאל שניא רעיוני יבהלנני וזויי ישחוןן עלי ומלחא בלבי נטרתי: **פ Dan 8** בשנת שלוש למלכות בלאשצר המלך חזון נראה אלי אני דניאל אחרי הנראה אלי בתחלה: **2** ואראה בחזון ויהי בראתי ואני בשושן הבירה אשר בעילם המדינה ואראה בחזון ואני הייתי על-אובל אולי: **3** ואשא עיני ואראה והנה איל אחד עמד לפני האבל ולו קרנים והקרנים גבהות גבהות והאחת גבהה מן-השנית והגבהה עלה באחרונה: **4** ראיתי את-האיל מנגח ימה וצפונה ונגבה וכל-חיות לא-יעמדו לפניו ואין מציל מידו ועשה כרצנו והגדיל: **5** ואני הייתי מבין והנה צפיר-העזים בא מן-המערב על-פני כל-הארץ ואין נוגע בארץ והצפיר קרן חזות בין עיניו: **6** ויבא עד-האיל בעל הקרנים אשר ראיתי עמד לפני האבל וירץ אליו בחמת כח: **7** וראיתו מניע אצל האיל ויתמרמר אליו ויך את-האיל וישבר את-שתי קרניו ולא-היה כח באיל לעמד לפניו וישליכוהו ארצה וירמסוהו ולא-היה מציל לאיל מידו: **8** וצפיר העזים הגדיל עד-מאד וכעצמו נשברה הקרן הגדולה ותעלנה חזות ארבע תחתיה לארבע רוחות השמים: **9** ומן-האחת מהם יצא קרן-אחת מצעירה ותגדל-יתר אל-הנגב ואל-המזרח ואל-הצבי: **10** ותגדל עד-צבא השמים ותפל ארצה מן-הצבא ומן-הכוכבים ותרמסם: **11** ועד ש-הצבא הגדיל וממנו **[הרים]** **[הורם]** התמיד והשלך מכוון מקדשו: **12** וצבא תנתן על-התמיד בפשע ותשלך אמת ארצה ועשתה והצליחה: **13** ואשמעה אחד-קדוש מדבר ויאמר אחד קדוש לפלמוני המדבר עד-מתי החזון התמיד והפשע שמם תת וקדש וצבא מרמס: **14** ויאמר אלי עד ערב בקר אלפים ושלש מאות ונצדק קדש: **15** ויהי בראתי אני דניאל את-החזון ואבקשה בינה והנה עמד לנגדי כמראה-גבר: **16** ואשמע קול-אדם בין אולי ויקרא ויאמר גבריאל הבן להלז את-המראה: **17** ויבא אצל עמדי ובבאו נבעתי ואפלה על-פני ויאמר אלי הבן בן-אדם כי לעת-קץ החזון: **18** ובדברו עמי נרדמתי על-פני ארצה ויגע-בי ויעמידני על-עמדי: **19** ויאמר הנני מודיעך את אשר-יהיה באחרית הזעם כי למועד קץ: **20** האיל אשר-ראית בעל הקרנים מלכי מדי ופרס: **21** והצפיר השעיר מלך יון והקרן הגדולה אשר בין-עיניו הוא המלך הראשון: **22** והנשברת ותעמדה ארבע תחתיה ארבע מלכויות מגוי יעמדה ולא בכחו: **23** ובאחרית מלכותם כהתם הפשעים יעמד מלך עז-פנים ומבין חידות: **24** ועצם כחו ולא בכחו ונפלאות ישחית והצליח ועשה והשחית עצומים ועם-קדשים: **25** ועל-שכלו והצליח מרמה בידו ובלבבו יגדיל ובשלוה ישחית רבים ועל-שר-שרים יעמד ובאפס יד ישבר: **26** ומראה הערב והבקר אשר נאמר אמת הוא ואתה סתם החזון כי לימים רבים: **27** ואני דניאל נהייתי ונחליתי ימים ואקום ואעשה את-מלאכת המלך ואשתומם על-המראה ואין מבין: **פ Dan 9** בשנת אחת לדריוש בן-אחשורוש מזרע מדי אשר המלך על מלכות כשדים: **2** בשנת אחת למלכו אני דניאל בינתי בספרים מספר השנים אשר היה דבר-יהוה אלי-ירמיה הנביא למלאות לחרבות ירושלם שבעים שנה: **3** ואתנה את-פני אל-אדני האלהים לבקש תפלה ותחנונים בצום ושק ואפר: **4** ואתפללה ליהוה אלהי ואתודה ואמרה אנא אדני האל הגדול והנורא שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו: **5** חטאנו ועיונו **[והרשענו]** **[הרשענו]** ומרדנו וסור ממצותך וממשפטך: **6** ולא שמענו

אל-עבדיך הנביאים אשר דברו בשמך אל-מלכינו שרינו ואבתינו ואל כל-עם הארץ: **7** לך אדני הצדקה ולנו בשת הפנים כיום הזה לאיש יהודה וליושבי ירושלים ולכל-ישראל הקרבים והרחקים בכל-הארצות אשר הדחתם שם במעלם אשר מעל-רבך: **8** יהוה לנו בשת הפנים למלכינו לשרינו ולאבתינו אשר חטאנו לך: **9** לאדני אלהינו הרחמים והסלחות כי מרדנו בו: **10** ולא שמענו בקול יהוה אלהינו ללכת בתורתיו אשר נתן לפנינו ביד עבדיו הנביאים: **11** וכל-ישראל עברו את-תורתך וסור לבלתי שמוע בקלך ותתך עלינו האלה והשבעה אשר כתובה בתורת משה עבד-האלהים כי חטאנו לו: **12** ויקם את-**[דבריו]** **[דבריו]** אשר-דבר עלינו ועל שפטינו אשר שפטנו להביא עלינו רעה גדלה אשר לא-נעשתה תחת כל-השמים כאשר נעשתה בירושלם: **13** כאשר כתוב בתורת משה את כל-הרעה הזאת באה עלינו ולא-חלינו את-פני יהוה אלהינו לשוב מעוננו ולהשכיל באמתך: **14** וישקד יהוה על-הרעה ויביאה עלינו כי-צדיק יהוה אלהינו על-כל-מעשיו אשר עשה ולא שמענו בקלו: **15** ועתה אדני אלהינו אשר הוצאת את-עמך מארץ מצרים ביד חזקה ותעש-לך שם כיום הזה חטאנו רשענו: **16** אדני ככל-צדקתך ישיב-נא אפך וחמתך מעירך ירושלים הר-קדשך כי בחטאינו ובעונות אבתינו ירושלים ועמך לחרפה לכל-סביבתינו: **17** ועתה שמע אלהינו אל-תפלת עבדך ואל-תחנוני והאר פניך על-מקדשך השמים למען אדני: **18** הטה אלהי אונך ושמע **[פקחה]** **[פקח]** עיניך וראה שממתינו והעיר אשר-נקרא שמך עליה כי לא על-צדקתינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על-רחמיך הרבים: **19** אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל-תאחר למענך אלהי כי-שמך נקרא על-עירך ועל-עמך: **20** ועוד אני מדבר ומתפלל ומתורה חטאתי וחטאת עמי ישראל ומפיל תחנתי לפני יהוה אלהי על הר-קדש אלהי: **21** ועוד אני מדבר בתפלה והאיש גבריאל אשר ראיתי בחזון בתחלה מעף ביעף נגע אלי כעת מנחת-ערב: **22** ויבן וידבר עמי ויאמר דינאל עתה יצאתי להשכילך בינה: **23** בתחלת תחנוניך יצא דבר ואני באתי להגיד כי חמודות אתה ובין בדבר והבן במראה: **24** שבעים שבעים נחתך על-עמך ועל-עיר קדשך לכלא הפשע **[ולחתם]** **[ולחתם]** **[חטאות]** **[חטאת]** ולכפר עון ולהביא צדק עלמים ולחתם חזון ונביא ולמשח קדש קדשים: **25** ותדע ותשכל מן-מצא דבר להשיב ולבנות ירושלים עד-משיח נגיד שבעים שבעה ושבעים ששים ושנים תשוב ונבנתה רחוב וחרוץ ובצוק העתים: **26** ואחרי השבעים ששים ושנים יכרת משיח ואין לו והעיר והקדש ישחית עם נגיד הבא וקצו בשטף ועד קץ מלחמה נחרצת שממות: **27** והגביר ברית לרבים שבוע אחד וחצי השבוע ישבית זבח ומנחה ועל כנף שקוצים משמם ועד-כלה ונחרצה תתך על-שמים: **פ**

Dan 10 בשנת שלוש לכורש מלך פרס דבר נגלה לדינאל אשר-נקרא שמו בלטשאצר ואמת הדבר וצבא גדול ובין את-הדבר ובינה לו במראה: **2** בימים ההם אני דינאל הייתי מתאבל שלשה שבעים ימים: **3** לחם חמודות לא אכלתי ובשר ויין לא-בא אל-פי וסוך לא-סכתי עד-מלאות שלשת שבעים ימים: **פ** **4** וביום עשרים וארבעה לחדש הראשון ואני הייתי על יד הנהר הגדול הוא חדקל: **5** ואשא את-עיני וראו והנה איש-אחד לבוש בדים ומתניו חגרים בכתם אופז: **6** וגויתו כתרשים ופניו כמראה ברק ועיניו כלפידים אש וזרעתי ומרגלתי כעין נחשת קלל וקול דבריו כקול המון: **7** וראיתי אני דינאל לבדי את-המראה והאנשים אשר היו

עמי לא ראו את־המראה אבל חרדה גדלה נפלה עליהם ויברחו בהחבא: ⁸ ואני נשארתי לבדי ואראה את־המראה הגדלה הזאת ולא נשאר־בי כח והודי נהפך עלי למשחית ולא עצרתי כח: ⁹ ואשמע את־קול דבריו וכשמעי את־קול דבריו ואני הייתי נרדם על־פני ופני ארצה: ¹⁰ והנה־יד נגעה בי ותניעני על־ברכי וכפות ידי: ¹¹ ויאמר אלי הניאל איש־חמדות הבן בדברים אשר אנכי דבר אליך ועמד על־עמדך כי עתה שלחתי אליך ובדברו עמי את־הדבר הזה עמדתי מרעיד: ¹² ויאמר אלי אל־תירא הניאל כי מן־היום הראשון אשר נתת את־לִבְךָ להבין ולהתענות לפני אלהיך נשמעו דבריך ואני־באתי בדבריך: ¹³ ושר מלכות פרס עמד לנגדי עשרים ואחד יום והנה מיכאל אחד השרים הראשנים בא לעזרני ואני נותרתי שם אצל מלכי פרס: ¹⁴ ובאתי להבינך את אשר־יקרה לעמך באחרית הימים כִּי־עוד חזון לימים: ¹⁵ ובדברו עמי כדברים האלה נתתי פני ארצה ונאלמתי: ¹⁶ והנה כדמות בני אדם נגע על־שפתי ואפתח־פי ואדברה ואמרה אל־העמד לנגדי אדני במראה נהפכו צירי עלי ולא עצרתי כח: ¹⁷ והיך יוכל עבד אדני זה לדבר עם־אדני זה ואני מעתה לא־יעמד־בי כח ונשמה לא נשאר־ה־בי: ¹⁸ ויסף ויגע־בי כמראה אדם ויחוקני: ¹⁹ ויאמר אל־תירא איש־חמדות שלום לך חזק וחזק וכדברו עמי התחזקתי ואמרה ידבר אדני כי חזקנתי: ²⁰ ויאמר הידעת למה־באתי אליך ועתה אשוב להלחם עם־שר פרס ואני יוצא והנה שר־יון בא: ²¹ אבל אניד לך את־הרשום בכתב אמת ואין אחד מתחזק עמי על־אלה כי אס־מיכאל שרכם: **Dan 11** ²² ואני בשנת אחת לדריוש המדי עמדי למחזיק ולמעוז לו: ²³ ועתה אמת אניד לך הנה־עוד שלשה מלכים עמדים לפרס והרביעי יעשיר עשר־גדול מכל וכחוקתו בעשרו יעיר הכל את מלכות יון: ²⁴ ועמד מלך גבור ומשל ממשל רב ועשה כרצונו: ²⁵ וכעמדו תשבר מלכותו ותחץ לארבע רוחות השמים ולא לאחריתו ולא כמשלו אשר משל כי תנתש מלכותו ולאחרים מלבד־אלה: ²⁶ ויחזק מלך־הנגב ומן־שריו ויחזק עליו ומשל ממשל רב ממשלתו: ²⁷ ולקץ שנים יתחברו ובת מלך־הנגב תבוא אל־מלך הצפון לעשות מישרים ולא־תעצר כוח הזרוע ולא יעמד וזרעו ותנתן היא ומביאיה והילדה ומחזקה בעתים: ²⁸ ועמד מנצר שרשיה כנו ויבא אל־החיל ויבא במעוז מלך הצפון ועשה בהם והחזיק: ²⁹ וגם אלהיהם עם־נסכיהם עם־כלי חמדתם כסף וזהב בשבי יבא מצרים והוא שנים יעמד ממלך הצפון: ³⁰ ובא במלכות מלך הנגב ושב אל־אדמתו: ³¹ **[רבנו]** יתגרו ואספו המון חילים רבים ובא בוא ושטף ועבר וישב **[ויחגרו]** **[ויחגרו]** עד־**[מעזה]** **[מעוז]**: ³² ויתמרמר מלך הנגב ויצא ונלחם עמו עם־מלך הצפון והעמיד המון רב ונתן המון בידו: ³³ ונשא ההמון **[ירום]** **[ורם]** לבבו והפיל רבאות ולא יעוז: ³⁴ ושב מלך הצפון והעמיד המון רב מן־הראשון ולקץ העתים שנים יבוא בוא בחיל גדול וברכוש רב: ³⁵ ובעתים ההם רבים יעמדו על־מלך הנגב ובני פריצי עמך ינשאו להעמיד חזון ונכשלו: ³⁶ ויבא מלך הצפון וישפך סוללה ולכד עיר מבצרות וזרעות הנגב לא יעמדו ועם מבחריו ואין כח לעמד: ³⁷ ויעש הבא אליו כרצונו ואין עומד לפניו ויעמד בארץ־הצבי וכלה בידו: ³⁸ וישם פניו לבוא בתקף כל־מלכותו וישרים עמו ועשה ובת הנשים יתן־לו להשחיתה ולא תעמד ולא־לו תהיה: ³⁹ **[וישב]** **[וישב]** פניו לאיים ולכד רבים והשבית קצין חרפתו לו בלתי חרפתו וישב לו: ⁴⁰ וישב פניו למעוזי ארצו ונכשל

ונפל ולא ימצא: **20** ועמד על-כנו מעביר נוגש הדר מלכות ובימים אחדים ישבר ולא באפים ולא במלחמה: **21** ועמד על-כנו נבזה ולא-נתנו עליו הוד מלכות ובא בשלוה והחזיק מלכות בחלקלקות: **22** וזרעות השטף ישטפו מלפניו וישברו וגם נגיד ברית: **23** ומן-התחברות אליו יעשה מרמה ועלה ועצם במעט-גוי: **24** בשלוה ובמשמני מדינה יבוא ועשה אשר לא-עשו אבתיו ואבות אבתיו בזה ושלל ורכוש להם יבזור ועל מבצרים יחשב מחשבתיו ועד-עת: **25** ויער כחו ולבבו על-מלך הנגב בחיל גדול ומלך הנגב יתגרה למלחמה בחיל-גדול ועצום עד-מאד ולא יעמד כייחשבו עליו מחשבות: **26** ואכלי פת-בגו ישברוהו וחילו ישטוף ונפלו חללים רבים: **27** ושניהם המלכים לבבם למרע ועל-שלחן אחד כזב ידברו ולא תצלה כיעוד קץ למועד: **28** וישב ארצו ברכוש גדול ולבבו על-ברית קדש ועשה ושב לארצו: **29** למועד ישוב ובא בנגב ולא-תהיה כראשנה וכאחרנה: **30** ובאו בו ציים כתים ונכאה ושב וזעם על-ברית-קודש ועשה ושב ויבן על-עזבי ברית קדש: **31** וזרעים ממנו יעמדו וחללו המקדש המעו והסירו התמיד ונתנו השקוף משומם: **32** ומרשיעי ברית יחניף בחלקות ועם ידעי אלהיו יחזקו ועשו: **33** ומשכילי עם יבינו לרבים ונכשלו בחרב ובלהבה בשבי ובבזה ימים: **34** ובהכשלם יעזרו עזר מעט ונלוו עליהם רבים בחלקלקות: **35** ומן-המשכילים יכשלו לצרוף בהם ולברר וללבן עד-עת קץ כיעוד למועד: **36** ועשה כרצונו המלך ויתרומם ויתגדל על-כל-אל ועל אל אלים ידבר נפלאות והצליח עד-כלה זעם כי נחרצה נעשתה: **37** ועל-אלהי אבתיו לא יבין ועל-חמדת נשים ועל-כל-אלוה לא יבין כי על-כל יתגדל: **38** ולא לה מעזים על-כנו יכבד ולא לה אשר לא-ידעהו אבתיו יכבד בזה ובכסף ובאבן יקרה ובחמדות: **39** ועשה למבצרי מעזים עם-אלוה נכר אשר **[הכיר]** **[יכיר]** ירבה כבוד והמשילים ברבים ואדמה יחלק במחיר: **40** ובעת קץ יתנגח עמו מלך הנגב וישתער עליו מלך הצפון ברכב ובפרשים ובאניות רבות ובא בארצות ושטף ועבר: **41** ובא בארץ הצבי ורבות יכשלו ואלה ימלטו מידו אדום ומואב וראשית בני עמון: **42** וישלח ידו בארצות וארץ מצרים לא תהיה לפליטה: **43** ומשל במכמני הזהב והכסף ובכל חמדות מצרים ולבים וכשים במצעדיו: **44** ושמעות יבהלו ממזרח ומצפון ויצא בחמא גדלה להשמיד ולהחרים רבים: **45** וישע אהלי אפרנו בין ימים להר-צבי-קדש ובא עד-קצו ואין עוזר לו: **Dan 12** ובעת ההיא יעמד מיכאל השר הגדול העמד על-בני עמך והיתה עת צרה אשר לא-נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא ובעת ההיא ימלט עמך כל-הנמצא כתוב בספר: **2** ורבים מישני אדמת-עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם: **3** והמשכלים יזהרו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד: **4** ואתה דניאל סתם הדברים וחתם הספר עד-עת קץ ישטטו רבים ותרבה הדעת: **5** וראיתי אני דניאל והנה שנים אחרים עמדים אחד הנה לשפת היאר ואחד הנה לשפת היאר: **6** ויאמר לאיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר עד-מתי קץ הפלאות: **7** ואשמע את-האיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר וירם ימינו ושמאלו אל-השמים וישבע בחי העולם כי למועד מועדים וחצי וככלות נפץ ידעם-קדש תכלינה כל-אלה: **8** ואני שמעתי ולא אבין ואמרה אדני מה אחרית אלה: **9** ויאמר לך דניאל כי-סתמים וחתמים הדברים עד-עת קץ: **10** יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים ולא יבינו כל-רשעים והמשכלים יבינו: **11**

ומעת הוסר התמיד ולתת שקוץ שמו ימים אלף מאתים ותשעים: **12** אשרי המצחה ויניע לימים אלף שלש מאות שלשים וחמשה: **13** ואתה לך לקץ ותנוח ותעמד לגרלך לקץ הימין:

Ezra 1 ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר-יהוה מפי ירמיה העיר יהוה את-רוח כרש מלך-פרס ויעבר-קול בכל-מלכותו וגם-במכתב לאמר: **2** כה אמר כרש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא-פקד עלי לבנות-לו בית בירושלם אשר ביהודה: **3** מייבכם מכל-עמו יהי אלהיו עמו ויעל לירושלם אשר ביהודה ויבן את-בית יהוה אלהי ישראל הוא האלהים אשר בירושלם: **4** וכל-הנשאר מכל-המקמות אשר הוא גר-שם ינשאוהו אנשי מקמו בכסף ובזהב וברכוש ובבהמה עם-הנדבה לבית האלהים אשר בירושלם: **5** ויקומו ראשי האבות ליהודה ובנימן והכהנים והלויים לכל העיר האלהים את-רוחו לעלות לבנות את-בית יהוה אשר בירושלם: **6** וכל-סביבתיהם חזקו בידיהם בכלי-כסף בזהב ברכוש ובבהמה ובמגדנות לבר על-כל-התנדב: **7** והמלך כורש הוציא את-כלי בית-יהוה אשר הוציא נבוכדנצר מירושלם ויתנם בבית אלהיו: **8** ויוציאם כורש מלך פרס על-יד מתרדת הגובר ויספרם לששבצר הנשיא ליהודה: **9** ואלה מספרם אגרמלי זהב שלשים אגרמלי-כסף אלף מחלפים תשעה ועשרים: **10** כפורי זהב שלשים כפורי כסף משנים ארבע מאות ועשרה כלים אחרים אלף: **11** כל-כלים לזהב ולכסף חמשת אלפים וארבע מאות הכל העלה ששבצר עם העלות הגולה מבבל לירושלם: **12** **Ezr 2** ואלה בני המדינה העלים משבי הגולה אשר הגלה **[נבוכדנצר]** **[נבוכדנצר]** מלך-בבל לבבל וישבו לירושלם ויהודה איש לעירו: **1** אשר-באו עם-זרבבל ישוע נחמיה שריה רעליה מרדכי בלשן מספר בנוי רחום בענה מספר אנשי עם ישראל: **2** בני פרעש אלפים מאה שבעים ושנים: **3** בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים: **4** בני ארח שבע מאות חמשה ושבעים: **5** בני-יפחת מואב לבני ישוע יואב אלפים שמונה מאות ושנים עשר: **6** בני עילם אלף מאתים חמשים וארבעה: **7** בני זתוא תשע מאות וארבעים וחמשה: **8** בני זכי שבע מאות וששים: **9** בני שש מאות עשרים ושלושה: **10** בני עזגד אלף מאתים עשרים ושנים: **11** בני אדניקים שש מאות ששים וששה: **12** בני בני גנוי אלפים חמשים וששה: **13** בני עדין ארבע מאות חמשים וארבעה: **14** בני-אטר ליחזקיה תשעים ושמונה: **15** בני חשם מאתים עשרים ושלושה: **16** בני יורה מאה ושנים עשר: **17** בני חשם מאתים עשרים ושלושה: **18** בני גבר תשעים וחמשה: **19** בני בית-לחם מאה עשרים ושלושה: **20** בני אנשי נטפה חמשים וששה: **21** בני ענתות מאה עשרים ושמונה: **22** בני עזמות ארבעים ושנים: **23** בני קרית ערים כפירה ובארות שבע מאות וארבעים ושלושה: **24** בני הרמה וגבע שש מאות עשרים ואחד: **25** בני מכמס מאה עשרים ושנים: **26** בני מגביש מאה חמשים וששה: **27** בני חרם שלש מאות ועשרים: **28** בני נבו חמשים ושנים: **29** בני חרם שלש מאות ועשרים: **30** בני חרם שלש מאות ועשרים: **31** בני חרם שלש מאות ועשרים: **32** בני חרם שלש מאות ועשרים: **33** בני חרם שלש מאות ועשרים: **34** בני חרם שלש מאות ועשרים: **35**

וחמשה: **ס** 35 בני סנאה שלשת אלפים ושש מאות ושלושים: **ס** 36 הכהנים בני ידעיה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלושה: **ס** 37 בני אמר אלף חמשים ושנים: **ס** 38 בני פשחור אלף מאתים ארבעים ושבעה: **ס** 39 בני חרם אלף ושבעה עשר: **ס** 40 הלויים בני-ישוע וקדמאל לבני הודויה שבעים וארבעה: **ס** 41 המשררים בני אסף מאה עשרים ושמונה: **פ** 42 בני השערים בני-שלום בני-אטר בני-שלמון בני-עקוב בני חטיטא בני שבי הכל מאה שלשים ותשעה: **פ** 43 הנתינים בני-ציחא בני-חשופא בני טבעות: **פ** 44 בני-קרוס בני-סיעהא בני פדון: **פ** 45 בני-לבנה בני-חגבה בני עקוב: **פ** 46 בני-חגב בני-**שמלוי** **שמלוי** בני חנן: **פ** 47 בני-גדל בני-גחר בני ראיה: **פ** 48 בני-רצין בני-נקודא בני גום: **פ** 49 בני-עזא בני-פסח בני בסי: **פ** 50 בני-אסנה בני-**מענין** **מענין** בני **מעונין** בני **נפיסין** **נפיסין** בני **נפוסים**: **פ** 51 בני-בקבוק בני-חקופא בני חרזור: **פ** 52 בני-בצלוח בני-מחודא בני חרשא: **פ** 53 בני-ברקוס בני-סיסרא בני-תמח: **פ** 54 בני נציה בני חטיפא: **פ** 55 בני עבדי שלמה בני-סטי בני-הספרת בני פרודא: **פ** 56 בני-יעלה בני-דרקון בני גדל: **פ** 57 בני שפטיה בני-חטיל בני פכרת הצביים בני אמי: **פ** 58 כל-הנתינים ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים ושנים: **ס** 59 ואלה העלויים מתל מלח תל חרשא כרוב אדן אמר ולא יכלו להגיד בית-אבותם וזרעם אם מישראל הם: **פ** 60 בני-דליה בני-טוביה בני נקודא שש מאות חמשים ושנים: **ס** 61 ומבני הכהנים בני חביה בני הקון בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי הגלעדי אשה ויקרא על-שמה: **פ** 62 אלה בקשו כתבם המתחשים ולא נמצאו ויגאלו מן-הכהנה: **פ** 63 ויאמר התרשתא להם אשר לא-יאכלו מקדש הקדשים עד עמד כהן לאורים ולתמים: **פ** 64 כל-הקהל כאחד ארבע רבוא אלפים שלש-מאות ששים: **פ** 65 מלבד עבדיהם ואמהתיהם אלה שבעת אלפים שלש מאות שלשים ושבעה ולהם משררים ומשררות מאתים: **פ** 66 סוסייהם שבע מאות שלשים וששה פרדיהם מאתים ארבעים וחמשה: **פ** 67 גמליהם ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים ששת אלפים שבע מאות ועשרים: **פ** 68 ומראשי האבות בבואם לבית יהוה אשר בירושלם התנדבו לבית האלהים להעמידו על-מכונו: **פ** 69 ככחם נתנו לאוצר המלאכה זהב דרכמונים שש-רבאות ואלף **ס** וכסף מנים חמשת אלפים וכתנת כהנים מאה: **ס** 70 וישבו הכהנים והלויים ומן-העם והמשררים והשוערים והנתינים בעריהם וכל-ישראל בעריהם: **ס** **Ezr 3** ויגע החדש השביעי ובני ישראל בערים **ס** ויאספו העם כאיש אחד אל-ירושלם: **ס** 2 ויקם ישוע בן-יוצדק ואחיו הכהנים וזרבבל בן-שאלתיאל ואחיו ויבנו את-מזבח אלהי ישראל להעלות עליו עלות ככתוב בתורת משה איש-האלהים: **פ** 3 ויכינו המזבח על-מכונתו כי באימה עליהם מעמי הארצות **ויעל** **ויעלן** עליו עלות ליהוה עלות לבקר ולערב: **פ** 4 ויעשו את-הג הסכות ככתוב ועלת יום ביום במספר כמשפט דבריריום ביומו: **פ** 5 ואחריכן עלת תמיד ולחדשים ולכל-מועדי יהוה המקדשים ולכל מתנדב נדבה ליהוה: **פ** 6 מיום אחד לחדש השביעי החלו להעלות עלות ליהוה והיכל יהוה לא יסד: **פ** 7 ויתנו-כסף לחצבים ולחרשים ומאכל ומשתה ושמן לצדנים ולצרים להביא עצי ארזים מן-הלבנון אל-ים יפוא כרשיון כורש מלך-פרס עליהם: **פ** 8 ובשנה השנית לבואם אל-בית האלהים לירושלם בחדש השני החלו זרבבל בן-שאלתיאל וישוע בן-יוצדק ושאר אחיהם הכהנים והלויים וכל-הבאים מהשבי ירושלם ויעמידו את-הלויים מבן עשרים שנה ומעלה לנצח על-מלאכת בית-יהוה: **פ**

ויעמד ישוע בניו ואחיו קדמיאל ובניו בני-יהודה כאחד לנצח על-עשה המלאכה
 בבית האלהים **ס** בני חננד בניהם ואחיהם הלויים: **10** ויסדו הבנים את-היכל יהוה
 ויעמידו הכהנים מלבשים בחצצרות והלויים בני-אסף במצלחים להלל את-יהוה
 על-ידי דויד מלך-ישראל: **11** ויענו בהלל ובהודת ליהוה כי טוב כיל-עולם חסדו
 על-ישראל וכל-העם הריעו תרועה גדולה בהלל ליהוה על הוסד בית-יהוה: **ס** **12**
 ורבים מהכהנים והלויים וראשי האבות הזקנים אשר ראו את-הבית הראשון ביסדו
 זה הבית בעיניהם בכים בקול גדול ורבים בתרועה בשמחה להרים קול: **13** ואין
 העם מכירים קול תרועת השמחה לקול בכי העם כי העם מריעים תרועה גדולה
 והקול נשמע עד-למרחוק: **פ** **Ezr 4** וישמעו צרי יהודה ובנימן כי-בני הנולה בונים
 היכל ליהוה אלהי ישראל: **2** וינשו אל-זרבבל ואל-ראשי האבות ויאמרו להם
 נבנה עמכם כי ככם נדרוש לאלהיכם **[ולא]** **[ולן]** אנחנו זבחים מימי אסר חדן
 מלך אשור המעלה אתנו פה: **3** ויאמר להם זרבבל וישוע ושאר ראשי האבות
 לישראל לא-לכם ולנו לבנות בית לאלהינו כי אנחנו יחד נבנה ליהוה אלהי
 ישראל כאשר צונו המלך כורש מלך-פרס: **4** ויהי עס-הארץ מרפים ידי עס-יהודה
[ומבלהים] **[ומבהלים]** אותם לבנות: **5** וסכרים עליהם יועצים להפר עצתם כל-ימי
 כורש מלך פרס ועד-מלכות דרוש מלך-פרס: **6** ובמלכות אחשורוש בתחלת
 מלכותו כתבו שטנה על-ישיבי יהודה וירושלם: **ס** **7** ובימי ארתחששתא כתב בשלם
 מתרדת טבאל ושאר **[כנותו]** **[כנותיו]** על-**[ארתחששתא]** **[ארתחששתן]** מלך פרס
 וכתב הנשתון כתוב ארמית ומתרגם ארמית: **פ** **8** רחום בעל-טעם ושמשי ספרא
 כתבו אגרה חדה על-ירושלם לארתחששתא מלכא כנמא: **9** אדין רחום בעל-טעם
 ושמשי ספרא ושאר כנותהון דיניא ואפרסתכיא טרפליא אפרסיא **[ארכו]**
[ארכויא] בבליא שושנכיא **[דהוא]** **[דהיא]** עלמאי: **10** ושאר אמיא די הגלי אסנפר
 רבא ויקירא והותב המו בקריה די שמרין ושאר עבר-נהרה וכענת: **11** דנה פרשנן
 אנרתא די שלחו עלוהי על-ארתחששתא מלכא **[עבדיך]** **[עבדך]** אנש עבר-נהרה
 וכענת: **פ** **12** ידיע להוא למלכא די יהודיא די סלקו מן-לוחך עלינא אתו
 לירושלם קריתא מודתא ובאישתא בנין **[ושור]** **[ושוריא]** **[אשכללן]** **[שכללן]** ואשיא
 יחישו: **13** כען ידיע להוא למלכא די הן קריתא דך תתבנא ושוריה ישתכללון
 מנדה-בלו והלך לא ינתנון ואפתם מלכים תהנון: **14** כען כל-קבל די-מלח היכלא
 מלחנא וערות מלכא לא אריך-לנא למחזא על-דנה שלחנא והודענא למלכא: **15**
 די יבקר בספר-דכרניא די אבהתך ותהשכח בספר דכרניא ותנדע די קריתא דך
 קריא מרדא ומהנזקת מלכין ומדנן ואשתדור עבדין בנה מן-יומת עלמא על-דנה
 קריתא דך החרבת: **16** מהודעין אנחנא למלכא די הן קריתא דך תתבנא ושוריה
 ישתכללון לקבל דנה חלק בעבר נהרא לא איתי לך: **פ** **17** פתגמא שלח מלכא
 על-רחום בעל-טעם ושמשי ספרא ושאר כנותהון די יתבין בשמרין ושאר
 עבר-נהרה שלם וכעת: **ס** **18** נשתונא די שלחתי על-ינא מפרש קרי קדמי: **19** ומני
 שים טעם ובקרו והשכחו די קריתא דך מן-יומת עלמא על-מלכין מתנשאה ומרד
 ואשתדור מתעבד-בה: **20** ומלכין תקיפין הוו על-ירושלם ושליטין בכל עבר נהרה
 ומדה בלו והלך מתיהב להון: **21** כען שימו טעם לבטלא גבריא אלך וקריתא דך
 לא תתבנא עד-מיני טעמא יתשם: **22** וזהירין הוו שלו למעבד על-דנה למה ישנא
 חבלא להנזקת מלכין: **ס** **23** אדין מן-די פרשנן נשתונא די **[ארתחששתא]**

[**ארתחששת**] מלכא קרי קדם־רחום ושמי ספרא וכנותהון אולו בבחילו לירושלם עלי־יהודיא ובטלו המו באדרע וחיל: **ס** 24 באדין בשלת עבדת בית־אלהא די בירושלם והות בטלא עד שנת תרתין למלכות דריוש מלך־פרס: **פ** 5 **Ezr** והתנבי חגי [**נביאה**] [**נביא**] וזכריה בר־עדוא [**נביא**] עלי־יהודיא די ביהוד ובירושלם בשם אלה ישראל עליהון: **ס** 2 באדין קמו זרבבל בר־שאלתיאל וישוע בר־יוצדק ושריו למבנא בית אלהא די בירושלם ועמהון [**נביא**] [**נביא**] די־אלהא מסעדין להון: **פ** 3 בה־זמנא אתא עליהון תתני פחת עבר־נהרה ושתר בוזני וכנותהון וכן אמרין להם מן־שם לכם טעם ביתא דנה לבנא ואשרנא דנה לשכללה: **ס** 4 אדין כנמא אמרנא להם מן־אנון שמהת גבריא די־דנה בנינא בנין: **פ** 5 ועין אלהם הות על־שבי יהודיא ולא־בטלו המו עד־טעמא לדריוש יהך ואדין יתיבון נשתונא על־דנה: **פ** 6 פרשגן אגרתא די־שלח תתני פחת עבר־נהרה ושתר בוזני וכנותה אפרסכיא די בעבר נהרה על־דריוש מלכא: **פ** 7 פתגמא שלחו עלוהי וכדנה כתיב בגוה לדריוש מלכא שלמא כלא: **ס** 8 ידיע להוא למלכא די־אזלנא ליהוד מדינתא לבית אלהא רבא והוא מתבנא אבן גלל ואע מתשם בכתיא ועבידתא דך אספרנא מתעבדא ומצלח בידהם: **ס** 9 אדין שאלנא לשביא אלך כנמא אמרנא להם מן־שם לכם טעם ביתא דנה למבניה ואשרנא דנה לשכללה: **פ** 10 ואף שמהתהם שאלנא להם להודעותך די נכתב שם־גבריא די בראשיהם: **ס** 11 וכנמא פתגמא התיבונא לממר אנחנא המו עבדוהי די־אלהא שמיא וארעא ובנין ביתא די־הוא בנה מקדמת דנה שנין שניאן ומלך לישראל רב בנהי ושכללה: **פ** 12 להן מן־די הרגוז אבהתנא לאלהא שמיא יהב המו ביד נבוכדנצר מלך־בבל [**כסדיא**] [**כסדא**] וביתה דנה סתרה ועמה הגלי לבבל: **ס** 13 ברם בשנת חדה לכורש מלכא די בבל כורש מלכא שם טעם בית־אלהא דנה לבנא: **פ** 14 ואף מאניא די־בית־אלהא די דהבה וכספא די נבוכדנצר הנפק מן־היכלא די בירושלם והיבל המו להיכלא די בבל הנפק המו כורש מלכא מן־היכלא די בבל ויהיבו לשבצר שמה די פחה שמה: **פ** 15 ואמר־לה [**אלה**] [**אל**] מאניא שא אזל־אחת המו בהיכלא די בירושלם ובית אלהא יתבנא על־אתרה: **ס** 16 אדין ששבצר דך אתא יהב אשיא די־בית אלהא די בירושלם ומן־אדין ועד־כען מתבנא ולא שלם: **פ** 17 וכען הן על־מלכא טב יתבקר בבית גנויא די־מלכא תמה די בבבל הן איתי די־מן־כורש מלכא שים טעם למבנא בית־אלהא דך בירושלם ורעות מלכא על־דנה ישלח עלינא: **ס** 6 **Ezr** באדין דריוש מלכא שם טעם ובקרו בבית ספריא די גנויא מהחתין תמה בבבל: **פ** 2 והשתכח באחמתא בבירתא די במדי מדינתה מגלה חדה וכך־כתיב בגוה דכרונה: **פ** 3 בשנת חדה לכורש מלכא כורש מלכא שם טעם בית־אלהא בירושלם ביתא יתבנא אתר די־דבחין דבחין ואשוהי מסובלין רומה אמין שתין פתיה אמין שתין: **פ** 4 נדבכין די־אבן גלל תלתא ונדבך די־אע חדת ונפקתא מן־בית מלכא תתיהב: **פ** 5 ואף מאני בית־אלהא די דהבה וכספא די נבוכדנצר הנפק מן־היכלא די־בירושלם והיבל לבבל יתיבון ויהך להיכלא די־בירושלם לאתרה ותחת בבית אלהא: **ס** 6 כען תתני פחת עבר־נהרה שתר בוזני וכנותהון אפרסכיא די בעבר נהרה רחיקין הוו מן־תמה: **פ** 7 שבקן לעבדות בית־אלהא דך פחת יהודיא ולשבי יהודיא בית־אלהא דך יבנון על־אתרה: **פ** 8 ומני שים טעם למא די־תעבדון עם־שבי יהודיא אלך למבנא בית־אלהא דך ומנכסי מלכא די מדת עבר נהרה אספרנא נפקתא

תהוא מתיהבא לגבריא אלך די־לא לבטלא: 9 ומה חשחן ובני תורין ודכרין ואמרין לעלון לאלה שמיא חנטין מלח חמר ומשה כמאמר כהניא די־בירושלם להוא מתיהב להם יום ביום די־לא שלו: 10 די־להון מהקרבין ניהוחין לאלה שמיא ומצלין לחיי מלכא ובנוהי: 11 ומני שים טעם די כל־אנש די יהשא פתגמא דנה יתנסח אע מן־ביתה וזקיף יתמוחא עליה וביתה נולו יתעבד על־דנה: 12 ואלהא די שכן שמה תמה ימגר כל־מלך ועם די ישלח ידה להשניה לחבלה בית־אלהא דך די בירושלם אנה דריוש שמת טעם אספרנא יתעבד: 13 אדין תתני פחת עבר־נהרה שתר בוזני וכנותהון לקבל די־שלח דריוש מלכא כנמא אספרנא עבדו: 14 ושבי יהודיא בנין ומצלחין בנבואת חגי (נביאד) [נביא] וזכריה בר־עדוא ובנו ושכללו מן־טעם אלה ישראל ומטעם כורש ודריוש וארתחששתא מלך פרס: 15 ושיציא ביתה דנה עד יום תלתה לירח אדר די־היא שנת־שת למלכות דריוש מלכא: 16 ועבדו בני־ישראל כהניא ולויא ושאר בני־גלותא חנכת בית־אלהא דנה בחדוה: 17 והקרבו לחנכת בית־אלהא דנה תורין מאה דכרין מאתין אמרין ארבע מאה וצפירי עזין [לחטיא] [לחטאת] על־כל־ישראל תרי־עשר למנין שבטי ישראל: 18 והקימו כהניא בפלגתהון ולויא במחלקתהון על־עבדת אלהא די בירושלם ככתב ספר משה: 19 ויעשו בני־הגולה את־הפסח בארבעה עשר לחדש הראשון: 20 כי הטהרו הכהנים והלויים כאחד כלם טהורים וישחטו הפסח לכל־בני הגולה ולאחיהם הכהנים ולהם: 21 ויאכלו בני־ישראל השבים מהגולה וכל הנבדל מטמאת גוי־הארץ אלהם לדרש ליהוה אלהי ישראל: 22 ויעשו חג־מצות שבעת ימים בשמחה כי שמחם יהוה והסב לב מלך־אשור עליהם לחזק ידיהם במלאכת בית־האלהים אלהי ישראל: 23 Ezr 7 ואחר הדברים האלה במלכות ארתחשסתא מלך־פרס עזרא בן־שריה בן־עזריה בן־חלקיה: 2 בן־שלום בן־צדוק בן־אחיטוב: 3 בן־אמריה בן־עזריה בן־מריות: 4 בן־זרחיה בן־עזי בן־בקי: 5 בן־אבישוע בן־פינחס בן־אלעזר בן־אהרן הכהן הראש: 6 הוא עזרא עלה מבבל והוא־ספר מהיר בתורת משה אשר־נתן יהוה אלהי ישראל ויתן־לו המלך כיד־יהוה אלהיו עליו כל בקשתו: 7 ויעלו מבני־ישראל ומן־הכהנים והלויים והמשרדים והשערים והנתינים אל־ירושלם בשנת־שבע לארתחשסתא המלך: 8 ויבא ירושלם בחדש החמישי היא שנת השביעית למלך: 9 כי באחד לחדש הראשון הוא יסד המעלה מבבל ובאחד לחדש החמישי בא אל־ירושלם כיד־אלהיו הטובה עליו: 10 כי עזרא הכין לבבו לדרוש את־תורת יהוה ולעשת וללמד בישראל חק ומשפט: 11 וזה פרשנן הנשתון אשר נתן המלך ארתחשסתא לעזרא הכהן הספר ספר דברי מצות־יהוה וחקיו על־ישראל: 12 ארתחשסתא מלך מלכיא לעזרא כהנא ספר דתא די־אלהא שמיא נמיר וכענת: 13 מני שים טעם די כל־מתנדב במלכותי מן־עמה ישראל וכנהוהי ולויא למהך לירושלם עמך יהך: 14 כל־קבל די מן־קדם מלכא ושבעת יעשתי שליח לבקרא על־יהוד ולירושלם בדת אלהך די בידך: 15 ולהיבלה כסף ודהב די־מלכא ויעשתי התנדבו לאלה ישראל די בירושלם משכנה: 16 וכל כסף ודהב די תהשכח בכל מדינת בבל עם התנדבות עמא וכהניא מתנדבין לבית אלהים די בירושלם: 17 כל־קבל דנה אספרנא תקנא בכספא דנה תורין דכרין אמרין ומנחתהון ונסכיהון ותקרב המו על־מדבחה די בית אלהכם די בירושלם: 18 ומה די [עליך] [עלך] ועל־[אחיד] [אחדך] ייטב בשאר כספא ודהבה למעבד כרעות

אלהכם תעבדון: **19** ומאניא דיימתיבין לך לפלחן בית אלהך השלם קדם אלה ירושלם: **20** ושאר חשחות בית אלהך די יפללך למנתן חנתן מן-בית גנוי מלכא: **21** ומני אנה ארתחשסתא מלכא שים טעם לכל גזבריא די בעבר נהרה די כל-די ישאלנכון עזרא כהנה ספר דתא די-אלה שמיא אספרנא יתעבד: **22** עד-כסף ככרין מאה ועד-חנשין כרין מאה ועד-חמר בתין מאה ועד-בתין משח מאה ומלח די-לא כתב: **23** כל-די מן-טעם אלה שמיא יתעבד אדרזא לבית אלה שמיא די-למה להוא קצף על-מלכות מלכא ובנוהי: **24** ולכם מהודעין די כל-כהניא ולויא זמריא תרעיא נתיניא ופלחי בית אלהא דנה מנדה בלו והלך לא שליט למרמא עליהם: **25** ואנת עזרא כחכמת אלהך די-בידך מני שפטין ודינין די-להון **[דאנין]** **[דאנין]** לכל-עמה די בעבר נהרה לכל-ידעי דתי אלהך ודי לא ידע תהודעון: **26** וכל-די-לא להוא עבד דתא די-אלהך ודתא די מלכא אספרנא דינה להוא מתעבד מנה הן למות הן **[לשרשו]** **[לשרשין]** הן-לענש נכסין ולאסורין: **27** ברוך יהוה אלהי אבותינו אשר נתן כזאת בלב המלך לפאר את-בית יהוה אשר בירושלם: **28** ועלי הטה-חסד לפני המלך ויועציו ולכל-שרי המלך הגברים ואני התחזקתי כי-די-יהוה אלהי עלי ואקבצה מישראל ראשים לעלות עמי: **29** **[Ezr 8]** ואלה ראשי אבותיהם והתיחשם העלים עמי במלכות ארתחשסתא המלך מבבל: **30** מבני פינחס גרשם **31** מבני איתמר דינאל **32** מבני דויד חטוש: **33** מבני שכניה **34** מבני פרעש זכריה ועמו התיחש לזכרים מאה וחמשים: **35** מבני פחת מואב אליהועיני בן-זרחיה ועמו מאתים הזכרים: **36** מבני שכניה בן-יחזיאל ועמו שלש מאות הזכרים: **37** ומבני עדין עבד בן-יונתן ועמו חמשים הזכרים: **38** ומבני עילם ישעיה בן-עתליה ועמו שבעים הזכרים: **39** ומבני שפטיה זבדיה בן-מיכאל ועמו שמונים הזכרים: **40** מבני יואב עבדיה בן-יחזיאל ועמו מאתים ושמונה עשר הזכרים: **41** ומבני זכריה בן-בבי ועמו עשרים ושמונה הזכרים: **42** ומבני עוגד יוחנן בן-הקטן ועמו מאה ועשרה הזכרים: **43** ומבני אדניקם אחרנים ואלה שמותם אליפלט יעראל ושמעיה ועמהם ששים הזכרים: **44** ומבני בנוי עותי **[זובוד]** **[זוכור]** ועמו שבעים הזכרים: **45** ואקבצם אל-הנהר הבא אל-אהוא ונחנה שם ימים שלשה ואבינה בעם ובכהנים ומבני לוי לא-מצאתי שם: **46** ואשלחה לאליעזר לאריאל לשמעיה ולאלנתן וליריב ולאלנתן ולנתן ולזכריה ולמשלם ראשים וליויריב ולאלנתן מבינים: **47** **[ואצאה]** **[ואצוה]** אותם על-אדו הראש בכספא המקום ואשימה בפיהם דברים לדבר אל-אדו אחיו **[הנתונים]** **[הנתינים]** בכספא המקום להביא-לנו משרתים לבית אלהינו: **48** ויביו לנו כי-די-אלהינו הטובה עלינו איש שכל מבני מחלי בן-לוי בן-ישראל ושרביה ובניו ואחיו שמנה עשר: **49** ואתחשביה ואתו ישעיה מבני מורי אחיו ובניהם עשרים: **50** ומן-הנתינים שנתן דויד והשרים לעבדת הלויים נתינים מאתים ועשרים כלם נקבו בשמות: **51** ואקרא שם צום על-הנהר אחוא להתענות לפני אלהינו לבקש ממנו דרך ישרה לנו ולטפנו ולכל-רכושנו: **52** כי בשתי לשאול מן-המלך חיל ופרשים לעזרנו מאויב בדרך כי-אמרנו למלך לאמר יד-אלהינו על-כל-מבקשיו לטובה ועזו ואפו על כל-עזביו: **53** ונצומה ונבקשה מאלהינו על-זאת ויעתר לנו: **54** ואבדילה משרי הכהנים שנים עשר לשרביה חשביה ועמהם מאחיהם עשרה: **55** **[ואשקולה]** **[ואשקלה]** להם

את־הכסף ואת־הזהב ואת־הכלים תרומת בית־אלהינו ההרימו המלך ויעציו ושריו וכל־ישראל הנמצאים: **26** ואשקלה עלידם כסף ככרים שש־מאות וחמשים וכל־כסף מאה לככרים זהב מאה ככר: **27** וכפרי זהב עשרים לאדרכנים אלף וכלי נחשת מצהב טובה שנים חמורת כזהב: **28** ואמרה אלהם אתם קדש ליהוה והכלים קדש והכסף והזהב נדבה ליהוה אלהי אבותיכם: **29** שקדו ושמרו עד־תשקלו לפני שרי הכהנים והלויים ושרי־האבות לישראל בירושלם הלשכות בית יהוה: **30** וקבלו הכהנים והלויים משקל הכסף והזהב והכלים להביא לירושלם לבית אלהינו: **פ 31** ונסעה מנהר אחוא בשנים עשר לחדש הראשון ללכת ירושלם וייד־אלהינו היתה עלינו ויציגנו מכף אויב ואורב על־הדרך: **32** ונבוא ירושלם ונשב שם ימים שלשה: **33** וביום הרביעי נשקל הכסף והזהב והכלים בבית אלהינו על יד־מרמות בן־אוריה הכהן ועמו אלעזר בן־פינחס ועמם יוזבד בן־ישוע ונועדיה בן־בנאי הלויים: **34** במספר במשקל לכל ויכתב כל־המשקל בעת ההיא: **פ 35** הבאים מהשבי בני־הגולה הקריבו עלות לאלהי ישראל פרים שנים־עשר על־כל־ישראל אילים תשעים וששה כבשים שבעים ושבעה צפירי חטאת שנים עשר הכל עולה ליהוה: **פ 36** ויתנו את־דתי המלך לאחשדרפני המלך ופחות עבר הנהר ונשאו את־העם ואת־בית־האלהים: **ס Ezr 9** וככלות אלה נגשו אלי השרים לאמר לא־נבדלו העם ישראל והכהנים והלויים מעמי הארצות כתועבתיהם לכןעני החתי הפרזי היבוסי העמני המאבי המצרי והאמרי: **2** כי־נשאו מבנותיהם להם ולבניהם והתערבו זרע הקדש בעמי הארצות ויד השרים והסגנים היתה במעל הזה ראשונה: **ס 3** וכשמעי את־הדבר הזה קרעתי את־בגדי ומעילי ואמרטה משער ראשי וזקני ואשבה משומם: **4** ואלי יאספו כל חרד בדברי אלהי־ישראל על מעל הגולה ואני ישב משומם עד למנחת הערב: **5** ובמנחת הערב קמתי מתעניתי ובקרעי בגדי ומעילי ואכרעה על־ברכי ואפרשה כפי אל־יהוה אלהי: **6** ואמרה אלהי בשתי ונכלמתי להרים אלהי פני אליך כי עונתינו רבו למעלה ראש ואשמתנו גדלה עד לשמים: **7** מימי אבותינו אנחנו באשמה גדלה עד היום הזה ובעונתינו נתנו אנחנו מלכינו כהנינו ביד מלכי הארצות בחרב בשבי ובבוזה ובבשת פנים כהיום הזה: **8** ועתה כמעט־רגע היתה תחנה מאת יהוה אלהינו להשאיר לנו פליטה ולתת־לנו יתד במקום קדשו להאיר עינינו ולתתנו מחיה מעט בעבדתנו: **9** כי־עבדים אנחנו ובעבדתנו לא עזבנו אלהינו ויש־עלינו חסד לפני מלכי פרס לתת־לנו מחיה לרומם את־בית אלהינו ולהעמיד את־חרבתיו ולתת־לנו גדר ביהודה ובירושלם: **ס 10** ועתה מה־נאמר אלהינו אחרי־זאת כי עזבנו מצותיך: **11** אשר צוית ביד עבדיך הנביאים לאמר הארץ אשר אתם באים לרשתה ארץ נדה היא בנדת עמי הארצות בתועבתיהם אשר מלאוה מפה אל־פה בטמאתם: **12** ועתה בנותיכם אל־תתנו לבניהם ובנותיהם אל־תשאו לבניכם ולא־תדרשו שלמם וטובתם עד־עולם למען תחזקו ואכלתם את־טוב הארץ והורשתם לבניכם עד־עולם: **13** ואחרי כל־הבא עלינו במעשינו הרעים ובאשמתנו הנדלה כי אתה אלהינו חשכת למטה מעוננו ונתחתה לנו פליטה כזאת: **14** הנשוב להפר מצותיך ולהתחתן בעמי התעבות האלה הלוא תאנף־בנו עד־כלה לאין שארית ופליטה: **פ 15** יהוה אלהי ישראל צדיק אתה כי־נשארנו פליטה כהיום הזה הננו לפניך באשמתינו כי אין לעמוד לפניך על־זאת: **פ Ezr 10** וכהתפלל עזרא וכהתודתו בכה ומתנפל לפני בית

האלהים נקבצו אליו מישראל קהל רב־מאד אנשים ונשים וילדים כיבכו העם
 הרבה־בכה: **ס 2** ויען שכניה בן־יחיאל מבני **עולם** **עילם** ויאמר לעזרא אנחנו
 מעלנו באלהינו ונשב נשים נכריות מעמי הארץ ועתה יש־מקוה לישראל על־זאת: **ס 3**
 ועתה נכרת־ברית לאלהינו להוציא כל־נשים והגולד מהם בעצת אדני והחרדים
 במצות אלהינו וכתורה יעשה: **ס 4** קום כִּי־עליך הדבר ואנחנו עמך חזק ועשה: **פ 5**
 ויקם עזרא וישבע את־שרי הכהנים הלויים וכל־ישראל לעשות כדבר הזה וישבעו: **ס 6**
 ויקם עזרא מלפני בית האלהים וילך אל־לשכת יהוחנן בן־אלישיב וילך שם לחם
 לא־אכל ומים לא־שתה כי מתאבל על־מעל הגולה: **ס 7** ויעבירו קול ביהודה
 וירושלם לכל בני הגולה להקבץ ירושלם: **ס 8** וכל אשר לא־יבוא לשלשת הימים
 כעצת השרים והזקנים יחרם כל־רכושו והוא יבדל מקהל הגולה: **ס 9** ויקבצו
 כל־אנשי־יהודה ובנימן ירושלם לשלשת הימים הוא חדש התשיעי בעשרים בחדש
 וישבו כל־העם ברחוב בית האלהים מרעידים על־הדבר ומהנשמים: **פ 10** ויקם
 עזרא הכהן ויאמר אלהם אתם מעלתם ותשיבו נשים נכריות להוסיף על־אשמת
 ישראל: **ס 11** ועתה תנו תודה ליהוה אלהי־אבותיכם ועשו רצונו והבדלו מעמי הארץ
 ומן־הנשים הנכריות: **ס 12** ויענו כל־הקהל ויאמרו קול גדול כן **כדבריד** **כדברדך**
 עלינו לעשות: **ס 13** אבל העם רב והעת נשמים ואין כח לעמוד בחוץ והמלאכה
 לא־ליום אחד ולא לשנים כִּי־הרבינו לפשע בדבר הזה: **ס 14** יעמד־נא שרינו
 לכל־הקהל וכל אשר בערינו ההשיב נשים נכריות יבא לעתים מזומנים ועמהם
 זקני־עיר ועיר ושפטיה עד להשיב חרון אף־אלהינו ממנו עד לדבר הזה: **פ 15** אך
 יונתן בן־עשהאל ויחזיה בן־תקוה עמדו על־זאת ומשלם ושכתי הלוי עזרם: **ס 16**
 ויעש־כן בני הגולה ויבדלו עזרא הכהן אנשים ראשי האבות לבית אבתם וכלם
 בשמות וישבו ביום אחד לחדש העשירי לדריוש הדבר: **ס 17** ויכלו בכל אנשים
 ההשיבו נשים נכריות עד יום אחד לחדש הראשון: **פ 18** וימצא מבני הכהנים אשר
 השיבו נשים נכריות מבני ישוע בן־יוצדק ואחיו מעשיה ואליעזר ויריב וגדליה: **ס 19**
 ויתנו ידם להוציא נשים ואשמים איל־צאן על־אשמתם: **ס 20** ומבני אמר חנני
 וזבדיה: **ס 21** ומבני חרם מעשיה ואליה ושמעיה ויחיאל ועזיה: **ס 22** ומבני פשחור
 אליועיני מעשיה ישמעאל נתנאל יוזבד ואלעשה: **ס 23** ומן־הלויים יוזבד ושמעיה
 וקליה הוא קליטא פתחיה יהודה ואליעזר: **ס 24** ומן־המשררים אלישיב
 ומן־השערים שלם וטלם ואורי: **ס 25** ומישראל מבני פרעש רמיה ויזיה ומלכיה
 ומימן ואלעזר ומלכיה ובניה: **ס 26** ומבני עילם מתניה זכריה ויחיאל ועבדי
 וירמות ואליה: **ס 27** ומבני זתוא אליועיני אלישיב מתניה וירמות וזבד ועזיזא: **ס 28**
 ומבני בבי יהוחנן חנניה זבי עתלי: **ס 29** ומבני בני משלם מלוך ועדיה ישוב
 ושאל **ירמות** **ורמות**: **ס 30** ומבני פחת מואב עדנא וכלל בניה מעשיה מתניה
 בצלאל ובנוי ומנשה: **ס 31** ובני חרם אליעזר ישיה מלכיה שמעיה שמעון: **ס 32**
 בנימן מלוך שמריה: **ס 33** מבני חשם מתני מתתה זבד אליפלט ירמי מנשה
 שמעי: **ס 34** מבני בני מעדי עמרם ואואל: **ס 35** בניה בדיה **כלהי** **כלוהן**: **ס 36**
 וניה מרמות אלישיב: **ס 37** מתניה מתני **ויעשו** **ויעשין**: **ס 38** ובני ובנוי שמעי: **ס 39**
 ושלמיה ונתן ועדיה: **ס 40** מכנדבי ששי שרי: **ס 41** עזראל ושלמיהו שמריה: **ס 42** שלום
 אמריה יוסף: **ס 43** מבני נבו יעיאל מתתיה זבד זבינא **ידן** **ידן** ויואל בניה: **ס 44**
 כל־אלה **נשאן** **נשאן** נשים נכריות ויש מהם נשים וישומו בנים: **פ**

Nehemiah 1 דברי נחמיה בן-חכליה ויהי בחדש-**(כסלו)** **[כסליו]** שנת עשרים ואני הייתי בשושן הבירה: **2** ויבא חנני אחד מאחי הוא ואנשים מיהודה ואשאלם על-היהודים הפליטה אשר-נשאר מן-השבי ועל-ירושלם: **3** ויאמרו לי הנשארים אשר-נשאר מן-השבי שם במדינה ברעה גדלה ובחרפה וחומת ירושלם מפרצת ושעריה נצתו באש: **4** ויהי כשמעי את-הדברים האלה ישבתי ואבכה ואתאבלה ימים ואהי צם ומתפלל לפני אלהי השמים: **5** ואמר אנא יהוה אלהי השמים האל הגדול והנורא שמר הברית וחסד לאהביו ולשמרי מצותיו: **6** תהי נא אונך-קשבת ועיניך פתוחות לשמע אל-תפלת עבדך אשר אנכי מתפלל לפניך היום יומם ולילה על-בני ישראל עבדיך ומתודה על-חטאות בני-ישראל אשר חטאנו לך ואני ובית-אבי חטאנו: **7** חבל חבלנו לך ולא-שמרנו את-המצות ואת-החקים ואת-המשפטים אשר צוית את-משה עבדך: **8** זכרנא את-הדבר אשר צוית את-משה עבדך לאמר אתם תמעלו אני אפיץ אתכם בעמים: **9** ושבתם אלי ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אסיהיה נדחכם בקצה השמים משם אקבצם **(והביאתים)** **[והביאותים]** אל-המקום אשר בחרתי לשכן את-שמי שם: **10** והם עבדיך ועמך אשר פדית בכחך הגדול ובידך החזקה: **11** אנא אדני תהי נא אונך-קשבת אל-תפלת עבדך ואל-תפלת עבדיך החפצים ליראה את-שמך והצליחה-נא לעבדך היום ותנהו לרחמים לפני האיש הזה ואני הייתי משקה למלך: **12** **Neh 2** ויהי בחדש ניסן שנת עשרים לארתחשסתא המלך יין לפניו ואשא את-היין ואתנה למלך ולא-הייתי רע לפניו: **2** ויאמר לי המלך מדוע פניך רעים ואתה אינך חולה אין זה כיראם רע לב ואירא הרבה מאד: **3** ואמר למלך המלך לעולם יחיה מדוע לא-ירעו פני אשר העיר בית-קברות אבתי הרבה ושעריה אכלו באש: **4** ויאמר לי המלך על-מה-זה אתה מבקש ואתפלל אל-אלהי השמים: **5** ואמר למלך אם-על-המלך טוב ואם-יישב עבדך לפניך אשר תשלחני אל-יהודה אל-עיר קברות אבתי ואבננה: **6** ויאמר לי המלך והשגל יושבת אצלו עד-מתי יהיה מהלכך ומתי תשוב ויישב לפני-המלך וישלחני ואתנה לו זמן: **7** ואומר למלך אם-על-המלך טוב אגרות יתנולי על-פחוות עבר הנהר אשר יעבירוני עד אשר-אבוא אל-יהודה: **8** ואגרת אל-אסף שמר הפרדס אשר למלך אשר יתן-לי עצים לקרות את-שערי הבירה אשר-לבית ולחומת העיר ולבית אשר-אבוא אליו ויתן-לי המלך כיד-אלהי הטובה עלי: **9** ואבוא אל-פחוות עבר הנהר ואתנה להם את אגרות המלך וישלח עמי המלך שרי חיל ופרשים: **10** **10** וישמע סנבלט החרני וטוביה העבד העמני וירע להם רעה גדלה אשר-יבא אדם לבקש טובה לבני ישראל: **11** ואבוא אל-ירושלם ואהי-שם ימים שלשה: **12** ואקום לילה אני ואנשים מעט עמי ולא-הגדתי לאדם מה אלהי נתן אל-לבי לעשות לירושלם ובהמה אין עמי כי אס-הבהמה אשר אני רכב בה: **13** ואצאה בשערה-הגיא לילה ואל-פני עין התנין ואל-שער האשפת ואהי שבר בחומת ירושלם אשר-**(המפרוצים)** **[הם]** **[פרוצים]** ושעריה אכלו באש: **14** ואעבר אל-שער העין ואל-ברכת המלך ואין-מקום לבהמה לעבר תחתי: **15** ואהי עלה בנחל לילה ואהי שבר בחומה ואשוב ואבוא בשער הגיא ואשוב: **16** והסגנים לא ידעו אנה הלכתי ומה אני עשה וליהודים

ולכהנים ולחרים ולסגנים וליתר עשה המלאכה עד-כן לא הגדתי: **17** ואומר אלהם אתם ראים הרעה אשר אנחנו בה אשר ירושלם חרבה ושעריה נצתו באש לכו ונבנה את-חומת ירושלם ולא-נהיה עוד חרפה: **18** ואגיד להם את-יד אלהי אשר-היא טובה עלי ואף-דברי המלך אשר אמר-לי ויאמרו נקום ובנינו ויחזקו ידיהם לטובה: **פ 19** וישמע סנבלט החרני וטביה העבד העמוני וגשם הערבי וילעגו לנו ויבזו עלינו ויאמרו מה-הדבר הזה אשר אתם עשים העל המלך אתם מרדים: **20** ואשיב אותם דבר ואומר להם אלהי השמים הוא יצליח לנו ואנחנו עבדיו נקום ובנינו ולכם אין-חלק וצדקה וזכרון בירושלם: **Neh 3** ויקם אלישיב הכהן הגדול ואחיו הכהנים ויבנו את-שער הצאן המה קדשוהו ויעמידו דלתתיו ועד-מגדל המאה קדשוהו עד מגדל חננאל: **ס 2** ועל-ידו בנו אנשי ירחו **ס** ועל-ידו בנה זכור בן-אמרמי: **ס 3** ואת שער הדגים בנו בני הסנאה המה קרוהו ויעמידו דלתתיו מנעוליו ובריחיו: **ס 4** ועל-ידם החזיק מרמות בן-אוריה בן-הקוני **ס** ועל-ידם החזיק משלם בן-ברכיה בן-משויובאל **ס** ועל-ידם החזיק צדוק בן-בענא: **ס 5** ועל-ידם החזיקו התקועים ואדיריהם לא-הביאו צורם בעבדת אדניהם: **ס 6** ואת שער הישנה החזיקו יודע בן-פסח ומשלם בן-בסודיה המה קרוהו ויעמידו דלתתיו ומנעוליו ובריחיו: **ס 7** ועל-ידם החזיק מלטיה הגבעני וירון המרנתי אנשי גבעון והמצפה לכסא פחת עבר הנהר: **ס 8** על-ידו החזיק עזיאל בן-חרהיה צורפים **ס** ועל-ידו החזיק חנניה בן-הרקחים ויעזבו ירושלם עד החומה הרחבה: **ס 9** ועל-ידם החזיק רפיה בן-חור שר חצי פלך ירושלם: **ס 10** ועל-ידם החזיק ידיה בן-חרומף ונגד ביתו **ס** ועל-ידו החזיק חטוש בן-חשבניה: **11** מדה שנית החזיק מלכיה בן-חרם וחשוב בן-פחת מואב ואת מגדל התנורים: **ס 12** ועל-ידו החזיק שלום בן-הלוחש שר חצי פלך ירושלם הוא ובנותיו: **ס 13** את שער הגיא החזיק חנון וישבי זנוח המה בנוהו ויעמידו דלתתיו מנעוליו ובריחיו ואלף אמה בחומה עד שער השפות: **14** ואת שער האשפות החזיק מלכיה בן-רכב שר פלך בית-הכרם הוא יבנו ויעמיד דלתתיו מנעוליו ובריחיו: **ס 15** ואת שער העין החזיק שלון בן-כל-חזה שר פלך המצפה הוא יבנו ויטללנו **(ויעמידו) [ויעמיד]** דלתתיו מנעוליו ובריחיו ואת חומת ברכת השלח לנגה-המלך ועד-המעלות היורדות מעיר הויד: **ס 16** אחריו החזיק נחמיה בן-עזבוק שר חצי פלך בית-צור עד-נגד קברי הויד ועד-הברכה העשויה ועד בית הגברים: **ס 17** אחריו החזיקו הלויים רחום בן-בני על-ידו החזיק חשביה שר-חצי-פלך קעילה לפלכו: **ס 18** אחריו החזיקו אחיהם בוי בן-חננד שר חצי פלך קעילה: **ס 19** ויחזק על-ידו עזר בן-ישוע שר המצפה מדה שנית מנגד עלת הנשק המקצוע: **ס 20** אחריו חרה החזיק ברוך בן **(זבי) [זכ]** מדה שנית מן-המקצוע עד-פחת בית אלישיב הכהן הגדול: **ס 21** אחריו החזיק מרמות בן-אוריה בן-הקוני מדה שנית מפתח בית אלישיב ועד-תכלית בית אלישיב: **ס 22** ואחריו החזיקו הכהנים אנשי הככר: **23** אחריו החזיק בנימן וחשוב נגד ביתם **ס** אחריו החזיק עזריה בן-מעשיה בן-ענניה אצל ביתו: **ס 24** אחריו החזיק בנוי בן-חננד מדה שנית מבית עזריה עד-המקצוע ועד-הפנה: **25** פלל בן-אזוי מנגד המקצוע והמגדל היוצא מבית המלך העליון אשר לחצר המטרה אחריו פדיה בן-פרעש: **ס 26** והנתינים היו ישיבים בעפל עד נגד שער המים למזרח והמגדל היוצא: **ס 27** אחריו החזיקו התקעים מדה שנית מנגד המגדל הגדול היוצא

ועד חומת העפל: ²⁸ מעל שער הסוסים החזיקו הכהנים איש לנגד ביתו: ^ס ²⁹ אחריו החזיק צדוק בן-אמר נגד ביתו ^ס ואחריו החזיק שמעיה בן-שכניה שמר שער המזרח: ^ס ³⁰ **[אחרי]** **[אחרי]** החזיק חנניה בן-שלמיה וחנון בן-צלף הששי מדה שני ^ס אחריו החזיק משלם בן-ברכיה נגד נשכתו: ^ס ³¹ **[אחרי]** **[אחרי]** החזיק מלכיה בן-הצרפי עד-בית הנתינים והרכלים נגד שער המפקד ועד עלית הפנה: ³² ובין עלית הפנה לשער הצאן החזיקו הצרפים והרכלים: ^פ ³³ ויהי כאשר שמע סנבלט כי-אנחנו בונים את-החומה ויחר לו ויכעס הרבה וילעג על-היהודים: ³⁴ ויאמר לפני אחיו וחיל שמרון ויאמר מה היהודים האמללים עשים היעזבו להם הזיבתו היכלו ביום היחיו את-האבנים מערמות העפר והמה שרופות: ³⁵ וטוביה העמני אצלו ויאמר גם אשר-הם בונים אסיעלה שועל ופרץ חומת אבניהם: ^פ ³⁶ שמע אלהינו כי-היינו בוזו והשב חרפתם אל-ראשם ותנם לבזה בארץ שביה: ³⁷ ואל-תכס על-עונם וחטאתם מלפניך אל-תמחה כי הכעיסו לנגד הבונים: ³⁸ ונבנה את-החומה ותקשר כל-החומה עד-חציה ויהי לב לעם לעשות: ^פ **Neh 4** ויהי כאשר שמע סנבלט וטוביה והערבים והעמנים והאשדודים כי-עלתה ארוכה לחמות ירושלם כי-החלו הפרצים להסתם ויחר להם מאד: ² ויקשרו כלם יחדו לבוא להלחם בירושלם ולעשות לו תועה: ³ ונתפלל אל-אלהינו ונעמיד משמר עליהם יומם ולילה מפניהם: ⁴ ויאמר יהודה כשל כח הסבל והעפר הרבה ואנחנו לא נוכל לבנות בחומה: ⁵ ויאמרו צרינו לא ידעו ולא יראו עד אשר-נבוא אל-תוכם והרגנום והשבתנו את-המלאכה: ⁶ ויהי כאשר-באו היהודים הישבים אצלם ויאמרו לנו עשר פעמים מכל-המקומות אשר-תשובו עלינו: ⁷ ואעמיד מתחתיות למקום מאחרי לחומה **[בצחיים]** **[בצחיים]** ואעמיד את-העם למשפחות עם-חרבתיהם רמחיהם וקשתתיהם: ⁸ וארא ואקום ואמר אל-החרים ואל-הסגנים ואל-יתר העם אל-תיראו מפניהם את-אדני הגדול והנורא זכרו והלחמו על-אחיהם בניכם ובנתיכם נשיכם ובתיכם: ^פ ⁹ ויהי כאשר-שמעו אויבינו כי-נודע לנו ויפר האלהים את-עצתם **[ונשוב]** **[ונשב]** כלנו אל-החומה איש אל-מלאכתו: ¹⁰ ויהי מן-היום והוא חצי נערי עשים במלאכה וחצים מחזיקים והרמחים המגנים והקשתות והשרינים והשרים אחרי כל-בית יהודה: ¹¹ הבונים בחומה והנשאים בסבל עמשים באחת ידו עשה במלאכה ואחת מחזקת השלח: ¹² והבונים איש חרבו אסורים על-מתניו ובונים והתקוע בשופר אצלי: ¹³ ואמר אל-החרים ואל-הסגנים ואל-יתר העם המלאכה הרבה ורחבה ואנחנו נפרדים על-החומה רחוקים איש מאחיו: ¹⁴ במקום אשר תשמעו את-קול השופר שמה תקבצו אלינו אלהינו ילחם לנו: ¹⁵ ואנחנו עשים במלאכה וחצים מחזיקים ברמחים מעלות השחר עד צאת הכוכבים: ¹⁶ גם בעת ההיא אמרתי לעם איש ונערו ילינו בחוך ירושלם והיו-לנו הלילה משמר והיום מלאכה: ¹⁷ ואין אני ואחי ונערי ואנשי המשמר אשר אחרי אין-אנחנו פשטים בגדינו איש שלחו המים: ^ס **Neh 5** ותהי צעקת העם ונשיהם גדולה אל-אחיהם היהודים: ² ויש אשר אמרים בנינו ובנתינו אנחנו רבים ונקחה דגן ונאכלה ונחיה: ³ ויש אשר אמרים שדתינו וכרמינו ובתינו אנחנו ערבים ונקחה דגן ברעב: ⁴ ויש אשר אמרים לוינו כסף למדת המלך שדתינו וכרמינו: ⁵ ועתה כבשר אחינו בשרנו כבניהם בנינו והנה אנחנו כבשים את-בנינו ואת-בנתינו לעבדים ויש מבנתינו נכבשות ואין לאל ידנו ושדתינו וכרמינו לאחרי: ⁶ ויחר לי מאד כאשר שמעתי

את־זעקתם ואת הדברים האלה: **ז** וימלך לבי עלי ואריבה את־החרים ואת־הסגנים ואמרה להם משא איש־באחיו אתם נשאים ואתן עליהם קהלה גדולה: **8** ואמרה להם אנחנו קנינו את־אחינו היהודים הנמכרים לגוים כדי בנו וגם־אתם תמכרו את־אחיכם ונמכרו־לנו ויחרישו ולא מצאו דבר: **9** **ו(יאמר)** **ו(ואומר)** לא־טוב הדבר אשר־אתם עשים הלא ביראת אלהינו תלכו מחרפת הגוים אויבינו: **10** וגם־אני אחי ונערי נשים בהם כסף ודגן נעובה־נא את־המשא הזה: **11** השיבו נא להם כהיום שדתיים כרמיהם זיתיהם ובתיהם ומאת הכסף והדגן התירוש והיצהר אשר אתם נשים בהם: **12** ויאמרו נשיב ומהם לא נבקש כן נעשה כאשר אתה אומר ואקרא את־הכהנים ואשביעם לעשות כדבר הזה: **13** גם־חצני נערתו ואמרה ככה ינער האלהים את־כל־האיש אשר לא־יקים את־הדבר הזה מביתו ומיגיעו וככה יהיה נעור ורק ויאמרו כל־הקהל אמן ויהללו את־יהוה ויעש העם כדבר הזה: **14** גם מיום אשר־צוה אתי להיות פחם בארץ יהודה משנת עשרים ועד שנת שלשים ושתים לארתחשסתא המלך שנים שנים עשרה אני ואחי לחם הפחה לא אכלתי: **15** והפחות הראשנים אשר־לפני הכבירו על־העם ויקחו מהם בלחם ויין אחר כסף־שקלים ארבעים גם נעריהם שלשו על־העם ואני לא־עשיתי כן מפני יראת אלהים: **16** וגם במלאכת החומה הזאת החזקתי ושדה לא קנינו וכל־נערי קבוצים שם על־המלאכה: **17** והיהודים והסגנים מאה וחמשים איש והבאים אלינו מן־הגוים אשר־סביבתינו על־שלחני: **18** ואשר היה נעשה ליום אחד שור אחד צאן שש־בררות וצפרים נעשולי ובין עשרת ימים בכל־יין להרבה ועם־זה לחם הפחה לא בקשתי כי־כבדה העבדה על־העם הזה: **19** זכרה־לי אלהי לטובה כל אשר־עשיתי על־העם הזה: **20** **נ** **Neh 6** ויהי כאשר נשמע לסנבלט וטוביה ולגשם הערבי וליתר אויבינו כי בניתי את־החומה ולא־ינותר בה פרץ גם עדי־העת היא דלתות לא־העמדתי בשערים: **21** וישלח סנבלט וגשם אלי לאמר לכה ונועדה יחדו בכפירים בבקעת אונו והמה חשבים לעשות לי רעה: **22** ואשלחה עליהם מלאכים לאמר מלאכה גדולה אני עשה ולא אוכל לרדת למה תשבת המלאכה כאשר ארפה וירדתי אליכם: **23** וישלחו אלי כדבר הזה ארבע פעמים ואשיב אותם כדבר הזה: **24** **ס** **ו** וישלח אלי סנבלט כדבר הזה פעם חמישית את־נערו ואגרת פתוחה בידו: **25** כתוב בה בגוים נשמע וגשמו אמר אתה והיהודים חשבים למרוד על־כן אתה בונה החומה ואתה הוה להם למלך כדברים האלה: **26** וגם־נביאים העמדת לקרא עליך בירושלם לאמר מלך ביהודה ועתה ישמע למלך כדברים האלה ועתה לכה ונועצה יחדו: **27** **ס** **ו** ואשלחה אליו לאמר לא נהיה כדברים האלה אשר אתה אומר כי מלבך אתה בודאם: **28** כי כלם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן־המלאכה ולא תעשה ועתה חזק את־ידי: **29** ואני־באתי בית שמעיה בן־דליה בן־מהיטבאל והוא עצור ויאמר נועד אל־בית האלהים אל־תוך ההיכל ונסגרה דלתות ההיכל כי באים להתנגך ולילה באים להתנגך: **30** ואמרה האיש כמוני יברח ומי כמוני אשר־יבוא אל־ההיכל וחי לא אבוא: **31** ואכירה והנה לא־אלהים שלחו כי הנבואה דבר עלי וטוביה וסנבלט שכרו: **32** למען שכור הוא למען־אירא ואעשה־כן וחסאתי והיה להם לשם רע למען יחרפוני: **33** **פ** **14** זכרה אלהי לטובה ולסנבלט כמעשיו אלה וגם לנועדיה הנביאה וליתר הנביאים אשר היו מיראים אותי: **34** **פ** **15** ותשלם החומה בעשרים וחמשה לאלול לחמשים ושנים יום: **35** **פ** **16** ויהי כאשר שמעו

כל-אויבינו ויראו כל-הגוים אשר סביבתינו ויפלו מאד בעיניהם וידעו כי מאת
 אלהינו נעשתה המלאכה הזאת: **17** גם בימים ההם מרבים חרי יהודה אנרתיהם
 הולכות על-טוביה ואשר לטוביה באות אליהם: **18** כירבים ביהודה בעלי שבועה
 לו כי-חתן הוא לשכניה בן-ארח ויהונן בנו לקח את-בת-משלם בן ברכיה: **19** גם
 טובתיו היו אמרים לפני ודברי היו מוציאים לו אגרות שלח טוביה ליראני: **Neh 7**
 ויהי כאשר נבנתה החומה ואעמיד הדלתות ויפקדו השוערים והמשררים והלויים: **2**
 ואצוה את-חנני אחי ואת-חנניה שר הבירה על-ירושלם כי-הוא כאיש אמת וירא
 את-האלהים מרבים: **3** **[ויאמר]** **[ואמר]** להם לא יפתחו שערי ירושלם עד-הם
 השמש ועד הם עמדים יגיפו הדלתות ואחזו והעמיד משמרות ישבי ירושלם איש
 במשמרו ואיש נגד ביתו: **4** והעיר רחבת ידים וגדולה והעם מעט בתוכה ואין בתים
 בנוים: **5** ויתן אלהי אל-לבי ואקבצה את-החרים ואת-הסגנים ואת-העם להתיחש
 ואמצא ספר היחש העולים בראשונה ואמצא כתוב בו: **פ** **6** אלה בני המדינה
 העלים משבי הגולה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל וישבו לירושלם וליהודה
 איש לעירו: **7** הבאים עם-זרבבל ישוע נחמיה עזריה רעמיה נחמני מרדכי בלשן
 מספרת בגוי נחום בענה מספר אנשי עם ישראל: **8** **ס** בני פרעש אלפים מאה
 ושבעים ושנים: **9** בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים: **10** בני ארח שש מאות
 חמשים ושנים: **11** בני-פחת מואב לבני ישוע ויואב אלפים ושמה מאות שמה
 עשר: **12** בני עילם אלף מאתים חמשים וארבעה: **13** בני זתוא שמה מאות
 ארבעים וחמשה: **14** בני זכי שבע מאות וששים: **15** בני שש מאות ארבעים
 ושמה: **16** בני בבי שש מאות עשרים ושמה: **17** בני עזגד אלפים שלש מאות
 עשרים ושנים: **18** בני אדניקם שש מאות ששים ושבעה: **19** בני בגוי אלפים
 ששים ושבעה: **20** בני עדן שש מאות חמשים וחמשה: **21** בני-אטר לחזקיה
 תשעים ושמה: **22** בני חשם שלש מאות עשרים ושמה: **23** בני בצוי שלש מאות
 עשרים וארבעה: **24** בני חריף מאה שנים עשר: **25** בני גבעון תשעים וחמשה:
26 **ס** אנשי בית-לחם ונטפה מאה שמונים ושמה: **27** אנשי ענתות מאה עשרים
 ושמה: **28** **ס** אנשי בית-עזמות ארבעים ושנים: **29** אנשי קרית יערים כפירה
 ובארות שבע מאות ארבעים ושלשה: **30** אנשי הרמה וגבע שש מאות עשרים
 ואחד: **31** אנשי מכמס מאה ועשרים ושנים: **32** אנשי בית-אל והעי מאה
 עשרים ושלשה: **33** אנשי נבו אחר חמשים ושנים: **34** בני עילם אחר אלף
 מאתים חמשים וארבעה: **35** בני חרם שלש מאות ועשרים: **36** בני ירחו שלש
 מאות ארבעים וחמשה: **37** בני-לד חדיד ואונו שבע מאות ועשרים ואחד: **38**
 בני סנאה שלשת אלפים תשע מאות ושלשים: **39** הכהנים בני ידעיה לבית ישוע
 תשע מאות שבעים ושלשה: **40** בני אמר אלף חמשים ושנים: **41** בני פשחור
 אלף מאתים ארבעים ושבעה: **42** בני חרם אלף שבעה עשר: **43** הלויים
 בני-ישוע לקדמיאל לבני להודוה שבעים וארבעה: **44** המשררים בני אסף מאה
 ארבעים ושמה: **45** השערים בני-שלום בני-אטר בני-טלמן בני-עקוב בני חטיטא
 בני שבי מאה שלשים ושמה: **46** הנתינים בני-צחא בני-חשפא בני טבעות: **47**
 בני-קירס בני-סיעא בני פדון: **48** בני-לבנה בני-חגבה בני שלמי: **49** בני-חנן בני-גדל
 בני-גחר: **50** בני-ראיה בני-רצין בני נקודא: **51** בני-גזם בני-עזא בני פסח: **52** בני-בסי
 בני-מעונים בני **[נפושים]** **[נפישים]**: **53** בני-בקבוק בני-חקופא בני חרחור: **54**

בני-בצלית בני-מחידא בני חרשא: 55 בני-ברקוס בני-סירא בני-תמח: 56 בני נציה בני חטיפא: 57 בני עבדי שלמה בני-סוטי בני-סופרת בני פריודא: 58 בני-יעלא בני-דרקון בני גדל: 59 בני שפטיה בני-חטיל בני פכרת הצביים בני אמון: 60 כל-הנתינים ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים ושנים: פ 61 ואלה העולים מתל מלח תל חרשא כרוב אדון ואמר ולא יכלו להגיד בית-אבותם וזרעם אם מישראל הם: 62 בני-דליה בני-טוביה בני נקודא שש מאות וארבעים ושנים: ס 63 ומן-הכהנים בני חביה בני הקוץ בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי הגלעדי אשה ויקרא על-שמה: 64 אלה בקשו כתבם המתיחסים ולא נמצא ויגאלו מן-הכהנה: 65 ויאמר התרשתא להם אשר לא-יאכלו מקדש הקדשים עד עמד הכהן לאורים ותומים: 66 כל-הקהל כאחד ארבע רבוא אלפים שלש-מאות וששים: 67 מלבד עבדיהם ואמהתיהם אלה שבעת אלפים שלש מאות שלשים ושבעה ולהם משררים ומשררות מאתים וארבעים וחמשה: ס 68 גמלים ארבע מאות שלשים וחמשה ס חמרים ששת אלפים שבע מאות ועשרים: 69 ומקצת ראשי האבות נתנו למלאכה התרשתא נתן לאוצר זהב דרכמנים אלף מזרקות חמשים כתנות כהנים שלשים וחמש מאות: 70 ומראשי האבות נתנו לאוצר המלאכה זהב דרכמונים שתי רבות וכסף מנים אלפים ומאתים: 71 ואשר נתנו שארית העם זהב דרכמונים שתי רבוא וכסף מנים אלפים וכתנת כהנים ששים ושבעה: פ 72 וישבו הכהנים והלויים והשוערים והמשררים ומן-העם והנתינים וכל-ישראל בעריהם ויגע החדש השביעי ובני ישראל בעריהם: Neh 8 ויאספו כל-העם כאיש אחד אל-הרחוב אשר לפני שער-המים ויאמרו לעזרא הספר להביא את-ספר תורת משה אשר-צוה יהוה את-ישראל: 2 ויביא עזרא הכהן את-התורה לפני הקהל מאיש ועד-אשה וכל מבין לשמע ביום אחד לחדש השביעי: 3 ויקרא-בו לפני הרחוב אשר לפני שער-המים מן-האור עד-מחצית היום נגד האנשים והנשים והמבנים ואזני כל-העם אל-ספר התורה: 4 ויעמד עזרא הספר על-מנדל-עץ אשר עשו לדבר ויעמד אצלו מתתיה ושמע ועניה ואוריה וחלקיה ומעשיה עלימינו ומשמאלו פדיה ומישאל ומלכיה וחשם וחשבדנה זכריה משלם: פ 5 ויפתח עזרא הספר לעיני כל-העם כיומעל כל-העם היה וכפתחו עמדו כל-העם: 6 ויברך עזרא את-יהוה האלהים הגדול ויענו כל-העם אמן אמן במעל ידיהם ויקדו וישתחו ליהוה אפים ארצה: 7 וישוע ובני ושרביה ימין עקוב שבתי הודיה מעשיה קליטא עזריה יוזבר חנן פלאיה והלויים מבינים את-העם לתורה והעם על-עמדם: 8 ויקראו בספר בתורת האלהים מפרש ושום שכל ויבינו במקרא: ס 9 ויאמר נחמיה הוא התרשתא ועזרא הכהן הספר והלויים המבינים את-העם לכל-העם היום קדש-הוא ליהוה אלהיכם אל-תתאבלו ואל-תבכו כי בוכים כל-העם כשמעם את-דברי התורה: 10 ויאמר להם לכו אכלו משמנים ושחו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו כיוקדוש היום לאדנינו ואל-תעצבו כי-חדות יהוה היא מעזכם: 11 והלויים מחשים לכל-העם לאמר הסו כי היום קדש ואל-תעצבו: 12 וילכו כל-העם לאכל ולשתות ולשלח מנות ולעשות שמחה גדולה כי הבינו בדברים אשר הודיעו להם: ס 13 וביום השני נאספו ראשי האבות לכל-העם הכהנים והלויים אל-עזרא הספר ולהשכיל אל-דברי התורה: 14 וימצאו כתוב בתורה אשר צוה יהוה ביד-משה אשר ישבו בני-ישראל בסכות בחג בחדש השביעי: 15 ואשר ישמיעו ויעבירו קול בכל-עריהם ובירושלם

לאמר צאו ההר והביאו עלייזית ועלי-עץ שמן ועלי הדס ועלי תמרים ועלי עץ עבת לעשת סכת ככתוב: **פ 16** ויצאו העם ויביאו ויעשו להם סכות איש על-גנו ובחצרתיהם ובחצרות בית האלהים וברחוב שער המים וברחוב שער אפרים: **17** ויעשו כלהקהל השבים מן-השבי סכות וישבו בסכות כי לא-עשו מימי ישוע בן-נן כן בני ישראל עד היום ההוא ותהי שמחה גדולה מאד: **18** ויקרא בספר תורת האלהים יום ביום מן-הימים הראשון עד היום האחרון ויעשו-חג שבעת ימים וביום השמיני עצרת כמשפט: **פ Neh 9** וביום עשרים וארבעה לחדש הזה נאספו בני-ישראל בצום ובשקים ואדמה עליהם: **2** ויבדלו זרע ישראל מכל בני נכר ויעמדו ויתודו על-חטאתיהם ועונות אבותיהם: **3** ויקומו על-עמדם ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם רבעית היום ורבעית מתודים ומשתחווים ליהוה אלהיהם: **פ 4** ויקם על-מעלה הלויים ישוע ובני קדמיאל שבניה בני שרביה בני כנני ויזעקו בקול גדול אלי-יהוה אלהיהם: **5** ויאמרו הלויים ישוע וקדמיאל בני חשבניה שרביה הודיה שבניה פתחיה קומו ברכו את-יהוה אלהיכם מן-העולם עד-העולם ויברכו שם כבודך ומרומם על-כל-ברכה ותהלה: **6** אתה-הוא יהוה לבדך **(את)** **[אתה]** עשית את-השמים שמי השמים וכל-צבאם הארץ וכל-אשר עליה הימים וכל-אשר בהם ואתה מחיה את-כלם וצבא השמים לך משתחווים: **7** אתה-הוא יהוה האלהים אשר בחרת באברם והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו אברהם: **8** ומצאת את-לבבו נאמן לפניך וכרות עמו הברית לתת את-ארץ הכנעני החתי האמרי והפרזי והיבوسی והגרגשי לתת לזרעו ותקם את-דבריך כי צדיק אתה: **9** ותרא את-עני אבותינו במצרים ואת-זעקתם שמעת על-ים-סוף: **10** ותתן אתה ומפתים בפרעה ובכל-עבדיו ובכל-עם ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם ותעש-לך שם כהיום הזה: **11** והים בקעת לפניהם ויעברו בתוך-הים ביבשה ואת-רדפיהם השלכת במצולת כמוראבן במים עזים: **12** ובעמוד ענן הנחיתם יומם ובעמוד אש לילה להאיר להם את-הדרך אשר ילכו-בה: **13** ועל הר-סיני ירדת ודבר עמהם משמים ותתן להם משפטים ישרים ותורות אמת חקים ומצות טובים: **14** ואת-שבת קדשך הודעת להם ומצוות וחקים ותורה צוית להם ביד משה עבדך: **15** ולחם משמים נתת להם לדעבם ומים מסלע הוצאת להם לצמאם ותאמר להם לבוא לרשת את-הארץ אשר-נשאת את-ידיך לתת להם: **16** והם ואבותינו הזידו ויקשו את-ערפם ולא שמעו אל-מצותיך: **17** וימאנו לשמע ולא-זכרו נפלאתיך אשר עשית עמהם ויקשו את-ערפם ויתנודאש לשוב לעבדתם במרים ואתה אלוה סליחות חנון ורחום אך-אפים רב **(וחדס)** **[חסד]** ולא עזבתם: **18** אף כי-עשו להם עגל מסכה ויאמרו זה אלהיך אשר העלך ממצרים ויעשו נאצות גדלות: **19** ואתה ברחמיך הרבים לא עזבתם במדבר את-עמוד הענן לא-סר מעליהם ביומם להנחתם בהדרך ואת-עמוד האש בלילה להאיר להם ואת-הדרך אשר ילכו-בה: **20** ורוחך הטובה נתת להשכילם ומנך לא-מנעת מפיהם ומים נתת להם לצמאם: **21** וארבעים שנה כלכלתם במדבר לא חסרו שלמתיהם לא בלו ורגליהם לא בצקו: **22** ותתן להם ממלכות ועממים ותחלקם לפאה ויירשו את-ארץ סיחון ואת-ארץ מלך חשבון ואת-ארץ עוג מלך-הבשן: **23** ובניהם הרבית כככבי השמים ותביאם אל-הארץ אשר-אמרת לאבותיהם לבוא לרשת: **24** ויבאו הבנים ויירשו את-הארץ ותכנע לפניהם את-ישיבי הארץ הכנענים ותחנם בידם ואת-מלכיהם ואת-עממי הארץ

לעשות בהם כרצונם: **25** וילכדו ערים בצרות ואדמה שמנה ויירשו בתים מלאים-כלי-שוב ברות הצובים כרמים וזיתים ועץ מאכל לרב ויאכלו וישבעו וישמינו ויתעדנו בטובך הגדול: **26** וימרו וימרדו בך וישלכו את-תורתך אחרי גום ואת-נביאיך הרגו אשר-העידו בם להשיבם אליך ויעשו נאצות גדולת: **27** ותתנם ביד צריהם ויצרו להם ובעת צרתם יצעקו אליך ואתה משמים תשמע וכרחמיך הרבים תתן להם מושיעים ויושיעום מיד צריהם: **28** וכנוח להם ישובו לעשות רע לפניך ותעזובם ביד איביהם וירדו בהם וישובו ויזעקוך ואתה משמים תשמע ותצילם כרחמיך רבות עתים: **29** ותעד בהם להשיבם אל-תורתך והמה הזידו ולא-שמעו למצותיך ובמשפטיך חטא-בם אשר-יעשה אדם וחיה בהם ויתנו כתף סוררת וערפם הקשו ולא שמעו: **30** ותמשך עליהם שנים רבות ותעד בם ברוחך ביד-נביאיך ולא האזינו ותתנם ביד עמי הארצת: **31** וברחמיך הרבים לא-עשיתם כלה ולא עזבתם כי אל-חנן ורחום אתה: **32** ועתה אלהינו האל הגדול הגבור והנורא שומר הברית והחסד אלי-מעט לפניך את כל-התלאה אשר-מצאתנו למלכינו לשרינו ולכהנינו ולנביאנו ולאבתינו ולכל-עמך מימי מלכי אשור עד היום הזה: **33** ואתה צדיק על כל-הבא עלינו כי-אמת עשית ואנחנו הרשענו: **34** ואת-מלכינו שרינו וכהנינו ואבתינו לא עשו תורתך ולא הקשיבו אל-מצותיך ולעדותיך אשר העידת בהם: **35** והם במלכותם ובטובך הרב אשר-נתת להם ובארץ הרחבה והשמנה אשר-נתת לפניהם לא עבדוך ולא-שבו ממעלליהם הרעים: **36** הנה אנחנו היום עבדים והארץ אשר-נתתה לאבתינו לאכל את-פריה ואת-טובה הנה אנחנו עבדים עליה: **37** ותבואתה מרבה למלכים אשר-נתתה עלינו בחטאותינו ועל גויתינו משלים ובבהמתנו כרצונם ובצרה גדולה אנחנו: **38** **Neh 10** ובכל-זאת אנחנו כרתים אמנה וכתבים ועל החתום שרינו לוינו כהנינו: **2** ועל החתומים נחמיה התרשאת בן-הכליה וצדקיה: **3** שריה עזריה ירמיה: **4** פשחור אמריה מלכיה: **5** חטוש שבניה מלוך: **6** חרם מרמות עבדיה: **7** דניאל גנתון ברוך: **8** משלם אביה מימן: **9** מעזיה בלני שמעיה אלה הכהנים: **10** והלויים וישוע בן-אזניה בנוי מבני חננד קדמיאל: **11** ואחיהם שבניה הודיה קליטא פלאיה חנן: **12** מיכא רחוב חשביה: **13** זכור שרביה שבניה: **14** הודיה בני בנינו: **15** ראשי העם פרעש פחת מואב עילם זתוא בני: **16** בני עזנד בני: **17** אדניה בני עדין: **18** אטר חזקיה עזר: **19** הודיה חשם בני: **20** חריף ענתות (נובי) [ניבין]: **21** מגפיעש משלם חזיר: **22** משיזבאל צדוק ידוע: **23** פלטיה חנן עניה: **24** הושע חנניה חשוב: **25** הלוחש פלחא שובק: **26** רחום חשבנה מעשיה: **27** ואחיה חנן ענן: **28** מלוך חרם בענה: **29** ושאר העם הכהנים הלויים השוערים המשררים הנתינים וכל-הנבדל מעמי הארצות אל-תורת האלהים נשיהם בניהם ובנתיהם כל יודע מבין: **30** מחזיקים על-אחיהם אדיריהם ובאים באלה ובשבועה ללכת בתורת האלהים אשר נתנה ביד משה עבד-האלהים ולשמור ולעשות את-כל-מצות יהוה אדנינו ומשפטיו וחקיו: **31** ואשר לא-נתן בנתינו לעמי הארץ ואת-בנתיהם לא נקח לבנינו: **32** ועמי הארץ המביאים את-המקחות וכל-ישר ביום השבת למכור לא-נקח מהם בשבת וביום קדש ונטש את-השנה השביעית ומשא כל-יד: **33** והעמדנו עלינו מצות לתת עלינו שלשית השקל בשנה לעבדת בית אלהינו: **34** ללחם המערכת ומנחת התמיד ולעולת התמיד השבתות החדשים למועדים ולקדשים ולחטאות לכפר על-ישראל וכל

מלאכת בית־אלהינו: **ס 35** והגורלות הפלנו על־קרבן העצים הכהנים הלויים והעם להביא לבית אלהינו לבית־אבותינו לעתים מזמנים שנה בשנה לבער על־מזבח יהוה אלהינו ככתוב בתורה: **36** ולהביא את־בכורי אדמתנו ובכורי כל־פרי כל־עץ שנה בשנה לבית יהוה: **37** ואת־בכרות בנינו ובהמתינו ככתוב בתורה ואת־בכורי בקרינו וצאנינו להביא לבית אלהינו לכהנים המשרתים בבית אלהינו: **38** ואת־ראשית עריסתינו ותרומתינו ופרי כל־עץ תירוש ויצהר נביא לכהנים אל־לשכות בית־אלהינו ומעשר אדמתנו ללויים והם הלויים המעשרים בכל ערי עברתנו: **39** והיה הכהן בן־אהרן עם־הלויים בעשר הלויים והלויים יעלו את־מעשר המעשר לבית אלהינו אל־הלשכות לבית האוצר: **40** כי אל־הלשכות יביאו בני־ישראל ובני הלוי את־תרומת הדגן התירוש והיצהר ושם כלי המקדש והכהנים המשרתים והשוערים והמשררים ולא נעזב את־בית אלהינו: **Neh 11** וישבו שרי־העם בירושלם ושאר העם הפילו גורלות להביא אחד מן־העשרה לשבת בירושלם עיר הקדש ותשע הידות בערים: **2** ויברכו העם לכל האנשים המתנדבים לשבת בירושלם: **פ 3** ואלה ראשי המדינה אשר ישבו בירושלם ובערי יהודה ישבו איש באחותו בעריהם ישראל הכהנים והלויים והנתנים ובני עבדי שלמה: **4** ובירושלם ישבו מבני יהודה ומבני בנימן מבני יהודה עתיה בן־עזיה בן־זכריה בן־אמריה בן־שפטיה בן־מהללאל מבני־פרץ: **5** ומעשיה בן־ברוך בן־כל־חזה בן־חזיה בן־עדיה בן־יויריב בן־זכריה בן־השלני: **6** כל־בני־פרץ הישבים בירושלם ארבע מאות ששים ושמונה אנשי־חיל: **ס 7** ואלה בני בנימן סלא בן־משלם בן־יועד בן־פדיה בן־קוליה בן־מעשיה בן־איתאל בן־ישעיה: **8** ואחריו גבי סלי תשע מאות עשרים ושמונה: **9** ויאל בן־זכרי פקיד עליהם ויהודה בן־הסנואה על־העיר משנה: **פ 10** מן־הכהנים ידעיה בן־יויריב יכין: **11** שריה בן־חלקיה בן־משלם בן־צדוק בן־מריות בן־אחיטוב נגד בית האלהים: **12** ואחיהם עשי המלאכה לבית שמונה מאות עשרים ושנים ועדיה בן־ירחם בן־פלליה בן־אמצי בן־זכריה בן־פשוור בן־מלכיה: **13** ואחיו ראשים לאבות מאתים ארבעים ושנים ועמססי בן־עזראל בן־אחזי בן־משלמות בן־אמר: **14** ואחיהם גבורי חיל מאה עשרים ושמונה ופקיד עליהם זבדיאל בן־הגדולים: **ס 15** ומן־הלויים שמעיה בן־חשוב בן־עזריקם בן־חשביה בן־בוני: **16** ושבתי ויוזבד על־המלאכה החיצנה לבית האלהים מראשי הלויים: **17** ומתניה בן־מיכה בן־זבדי בן־אסף ראש התחלה יהודה לתפלה ובקבקה משנה מאחזי ועבדא בן־שמוע בן־גלל בן־[ידיתון] [ידותון]: **18** כל־הלויים בעיר הקדש מאתים שמונים וארבעה: **פ 19** והשוערים עקוב טלמון ואחיהם השמרים בשערים מאה שבעים ושנים: **20** ושאר ישראל הכהנים הלויים בכל־ערי יהודה איש בנחלתו: **21** והנתנים ישים בעפל וציהא וגשפא על־הנתנים: **פ 22** ופקיד הלויים בירושלם עזי בן־בני בן־חשביה בן־מתניה בן־מיכא מבני אסף המשררים לנגד מלאכת בית־האלהים: **23** כיוצאות המלך עליהם ואמנה על־המשררים דבריום ביומו: **24** ופתחיה בן־משויובאל מבני־זרח בן־יהודה ליד המלך לכל־דבר לעם: **25** ואל־החצרים בשדתם מבני יהודה ישבו בקרית הארבע ובנתיה ובדיבן ובנתיה וביקבצאל וחצריה: **26** ובישוע ובמולדה ובכית פלט: **27** ובחצר שועל ובבאר שבע ובנתיה: **28** ובצקלג ובמכנה ובבנתיה: **29** ובעין רמון ובצרעה ובירמות: **30** זנח עדלם וחצריהם לכיש ושדתיה עזקה ובנתיה ויחנו מבאר־שבע עד־גיא־הנם: **31** ובני בנימן

מגבע מכמש ועיה ובית-אל ובנתיה: **32** ענתות נב ענניה: **33** חצור רמה גתים: **34** חריר צבעים נבלט: **35** לד ואונו גי החרשים: **36** ומן-הלויים מחלקות יהודה לבנימין: **פ Neh 12** ואלה הכהנים והלויים אשר עלו עם-זרובבל בן-שאלתיאל וישוע שריה ירמיה עזרא: **2** אמריה מלוך חטוש: **3** שכניה רחם מרמת: **4** עדוא גנתוי אביה: **5** מימין מעדיה בלגה: **6** שמעיה וייריב ידעיה: **7** סלו עמוק חלקיה ידעיה אלה ראשי הכהנים ואחיהם בימי ישוע: **פ 8** והלויים ישוע בנוי קרמיאל שרביה יהודה מתניה על-הידות הוא ואחיו: **9** ובקביה **[רענו]** **[וענין]** אחיהם לנגדם למשמרות: **10** וישוע הוליד את-יויקים ויויקים הוליד את-אלישיב ואלישיב את-יוידע: **11** ויוידע הוליד את-יונתן ויונתן הוליד את-ידוע: **12** ובימי יויקים היו כהנים ראשי האבות לשריה מריה לירמיה חנניה: **13** לעזרא משלם לאמריה יהוחנן: **14** **[למלוכי]** **[למליכין]** יונתן לשבניה יוסף: **15** לחרם עדנא למריות חלקי: **16** **[לעדריא]** **[לעדוא]** זכריה לנתון משלם: **17** לאביה זכרי למנימין למועדיה פלטי: **18** לבלגה שמוע לשמעיה יהונתן: **19** ולייריב מתני לידעיה עזי: **20** לסלי קלי לעמוק עבר: **21** לחלקיה חשביה לידעיה נתנאל: **22** הלויים בימי אלישיב יודע ויוחנן וידוע כתובים ראשי אבות והכהנים על-מלכות דרוש הפרסי: **פ 23** בני לוי ראשי האבות כתובים על-ספר דברי הימים ועד-ימי יוחנן בן-אלישיב: **24** וראשי הלויים חשביה שרביה וישוע בן-קרמיאל ואחיהם לנגדם להלל להודות במצות דויד איש-האלהים משמר לעמת משמר: **25** מתניה ובקביה עבדיה משלם טלמון עקוב שמרים שוערים משמר באספי השערים: **26** אלה בימי יויקים בן-ישוע בן-יוצדק ובימי נחמיה הפחה ועזרא הכהן הסופר: **פ 27** ובחנכת חומת ירושלם בקשו את-הלויים מכל-מקומתם להביאם לירושלם לעשת חנכה ושמחה ובתודות ובשיר מצלתיים נבלים ובכנרות: **28** ויאספו בני המשררים ומן-הככר סביבות ירושלם ומן-חצרי נטפתי: **29** ומבית הגלגל ומשדות גבע ועזמות כי חצרים בנו להם המשררים סביבות ירושלם: **30** ויטהרו הכהנים והלויים ויטהרו את-העם ואת-השערים ואת-החומה: **31** ואעלה את-שרי יהודה מעל לחומה ואעמידה שתי תודת גדולת ותהלכת לימין מעל לחומה לשער האשפת: **32** וילך אחריהם הושעיה וחצי שרי יהודה: **33** ועזריה עזרא ומשלם: **34** יהודה ובנימין ושמעיה וירמיה: **פ 35** ומבני הכהנים בחצצרות זכריה בן-יונתן בן-שמעיה בן-מתניה בן-מיכיה בן-זכור בן-אסף: **36** ואחיו שמעיה ועזראל מללי גללי מעי נתנאל ויהודה חנני בכל-ישר דויד איש האלהים ועזרא הסופר לפניהם: **37** ועל שער העין ונגדם עלו על-מעלות עיר דויד במעלה לחומה מעל לבית דויד ועד שער המים מזרח: **38** והתודה השנית ההולכת למואל ואני אחריה וחצי העם מעל להחומה מעל למגדל התנורים ועד החומה הרחבה: **39** ומעל לשער-אפרים ועל-שער הישנה ועל-שער הדגים ומגדל חננאל ומגדל המאה ועד שער הצאן ועמדו בשער המטרה: **40** ותעמדה שתי התודת בבית האלהים ואני וחצי הסגנים עמו: **41** והכהנים אליקים מעשיה מנימין מיכיה אליועיני זכריה חנניה בחצצרות: **42** ומעשיה ושמעיה ואלעזר ועזי ויהוחנן ומלכיה ועילם ועזר וישמיעו המשררים ויזרחיה הפקדו: **43** ויזבחו ביום-ההוא זבחים גדולים וישמחו כי האלהים שמחם שמחה גדולה וגם הנשים והילדים שמחו ותשמע שמחת ירושלם מרחוק: **44** ויפקדו ביום ההוא אנשים על-הנשכות לאוצרות לתרומות לראשית ולמעשרות לכנוס בהם לשדי הערים מנאות התורה לכהנים וללויים כי שמחת יהודה על-הכהנים

ועל-הלויים העמדים: **45** וישמרו משמרת אלהיהם ומשמרת הטהרה והמשררים והשערים כמצות דויד שלמה בנו: **46** כי-בימי דויד ואסף מקדם **[ראש]** **[ראשין]** המשררים ושירת-הלה והדות לאלהים: **47** וכל-ישראל בימי זרבבל ובימי נחמיה נתנים מניות המשררים והשערים דבר-יום ביומו ומקדשים ללוים והלוים מקדשים לבני אהרן: **פ** **Neh 13** ביום ההוא נקרא בספר משה באזני העם ונמצא כתוב בו אשר לא-יבוא עמני ומאבי בקהל האלהים עד-עולם: **2** כי לא קדמו את-בני ישראל בלחם ובמים ושכר עליו את-בלעם לקללו ויהפך אלהינו הקלה לברכה: **3** ויהי כשמעם את-התורה ויבדילו כל-ערב מישראל: **4** ולפני מזה אלישיב הכהן נתון בלשכת בית-אלהינו קרוב לטוביה: **5** ויעש לו לשכה גדולה ושם היו לפנים נתנים את-המנחה הלבונה והכלים ומעשר הדגן התירוש והיצהר מצות הלויים והמשררים והשערים ותרומת הכהנים: **6** ובכל-זה לא הייתי בירושלם כי בשנת שלשים ושתיים לארתחשטא מלך-בבל באתי אל-המלך ולקץ ימים נשאלתי מן-המלך: **7** ואבוא לירושלם ואבינה ברעה אשר עשה אלישיב לטוביה לעשות לו נשכה בחצרי בית האלהים: **8** וירע לי מאד ואשליכה את-כל-כלי בית-טוביה החוץ מן-הלשכה: **9** ואמרה ויטהרו הלשכות ואשיבה שם כלי בית האלהים את-המנחה והלבונה: **פ** **10** ואדעה כי-מניות הלויים לא נתנה ויברחו איש-לשרהו הלויים והמשררים עשי המלאכה: **11** ואריבה את-הסננים ואמרה מדוע נעזב בית-האלהים ואקבצם ואעמדם על-עמדם: **12** וכל-יהודה הביאו מעשר הדגן והתירוש והיצהר לאוצרות: **13** ואוצרה על-אוצרות שלמיה הכהן וצדוק הסופר ופדיה מן-הלויים ועל-ידם חנן בן-זכור בן-מתניה כי נאמנים נחשבו ועליהם לחלק לאחיהם: **פ** **14** זכרה-לי אלהי על-זאת ואל-תחם חסדי אשר עשיתי בבית אלהי ובמשמריו: **15** בימים ההמה ראיתי ביהודה דרכים-גתות בשבת ומביאים הערמות ועמסים על-החמרים ואף-יין ענבים ותאנים וכל-משא ומביאים ירושלם ביום השבת ואעיד ביום מכרם ציד: **16** והצרים ישבו בה ומביאים דאג וכל-מכר ומכרים בשבת לבני יהודה ובירושלם: **17** ואריבה את חרי יהודה ואמרה להם מה-ידבר הרע הזה אשר אתם עשים ומחללים את-יום השבת: **18** הלוא כה עשו אבתיכם ויבא אלהינו עלינו את כל-הרעה הזאת ועל העיר הזאת ואתם מוסיפים חרון על-ישראל לחלל את-השבת: **פ** **19** ויהי כאשר צללו שערי ירושלם לפני השבת ואמרה ויסגרו הדלתות ואמרה אשר לא יפתחום עד אחר השבת ומנערי העמדותי על-השערים לא-יבוא משא ביום השבת: **20** וילינו הרכלים ומכרי כל-ממכר מחוץ לירושלם פעם ושתיים: **21** ואעידה בהם ואמרה אליהם מדוע אתם לנים נגד החומה אסתשנו יד אשלח בכם מן-העת ההיא לא-באו בשבת: **ס** **22** ואמרה ללוים אשר יהיו מטהרים ובאים שמרים השערים לקדש את-יום השבת גם-זאת זכרה-לי אלהי וחוסה עלי כרב חסדך: **פ** **23** גם בימים ההם ראיתי את-היהודים השיבו נשים **[אשדודיות]** **[אשדודיות]** **[עמוניות]** **[עמוניות]** **[מזאביות]**: **24** ובניהם חצי מדבר אשדודית ואינם מכירים לדבר יהודית וכלשון עם ועם: **25** ואריב עמם ואקללם ואכה מהם אנשים ואמרטם ואשביעם באלהים אסתחנו בנתיכם לבניהם ואסתשאו מבנתיהם לבניכם ולכם: **26** הלוא על-אלה חטא-שלמה מלך ישראל ובגוים הרבים לא-היה מלך כמהו ואהוב לאלהיו היה ויתנתו אלהים מלך על-כל-ישראל גם-אותו החטיאו הנשים הנכריות: **27** ולכם הנשמע לעשת את

כל-הרעה הגדולה הזאת למעל באלהינו להשיב נשים נכריות: **28** ומבני יוידע בן-אלישיב הכהן הגדול חתן לסנבלט החרני ואבריחהו מעל: **29** זכרה להם אלהי על גאלי הכהנה וברית הכהנה והלויים: **30** וטהרתים מכל-נכר ואעמידה משמרות לכהנים וללויים איש במלאכתו: **31** ולקרבת העצים בעתים מזמנות ולבכורים זכרה-לי אלהי לטובה:

1 Chronicles 1 אדם שת אנוש: **2** קינן מהללאל ירד: **3** חנוך מתושלח למך: **4** נח שם חם ויפת: **5** בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס: **6** ובני גמר אשכנז ודיפת ותוגרמה: **7** ובני יון אלישה ותרשישה כתים ורודנים: **8** בני חם כוש ומצרים פוט וכנען: **9** ובני כוש סבא וחוילה וסבתא ורעמא וסבתכא ובני רעמא שבא ורדן: **10** וכוש ילד את-נמרוד הוא החל להיות גבור בארץ: **11** ומצרים ילד את-**[לודיים]** **[לודים]** ואת-ענמים ואת-להבים ואת-נפתחים: **12** ואת-פתרסים ואת-כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת-כפתרים: **13** וכנען ילד את-צידון בכרו ואת-חת: **14** ואת-היבوسی ואת-האמרי ואת הגרנשי: **15** ואת-החוי ואת-הערקי ואת-הסיני: **16** ואת-הארודי ואת-הצמרי ואת-החמתי: **17** בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם ועוץ וחול וגתר ומשך: **18** וארפכשד ילד את-שלח ושלח ילד את-עבר: **19** ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן: **20** ויקטן ילד את-אלמודד ואת-שלף ואת-הצרות ואת-ירח: **21** ואת-הדורם ואת-אוזל ואת-דקלה: **22** ואת-עיבל ואת-אבימאל ואת-שבא: **23** ואת-אופיר ואת-חוילה ואת-יובב כל-אלה בני יקטן: **24** שם ארפכשד שלח: **25** עבר פלג רעו: **26** שרוג נחור תרח: **27** אברם הוא אברהם: **28** בני אברהם יצחק וישמעאל: **29** אלה תלדותם בכור ישמעאל נביות וקדר ואדבאל ומבשם: **30** משמע ודומה משא חדר ותימא: **31** יטור נפיש וקדמה אלה הם בני ישמעאל: **32** ובני קטורה פילגש אברהם ילדה את-זמרן ויקטן ומדן ומדין וישבק ושוח ובני יקטן שבא ורדן: **33** ובני מדן עיפה ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה כל-אלה בני קטורה: **34** ויולד אברהם את-יצחק **35** בני יצחק עשו וישראל: **35** בני עשו אליפז רעואל ויעוש ויעלם וקרח: **36** בני אליפז חימן ואומר צפי וגעתם קנז ותמנע ועמלק: **37** בני רעואל נחת זרח שמה ומזה: **38** ובני שעיר לוטן ושוכל וצבעון וענה ודישן ואצר ודישן: **39** ובני לוטן חרי והומם ואחות לוטן תמנע: **40** בני שובל עלין ומנחת ועיבל שפי ואונם **41** ובני צבעון איה וענה: **41** בני ענה דישון **42** ובני דישון חמרן ואשבן ויתרן וכרן: **42** בני-אצר בלהן וזעון יעקן בני דישון עוץ וארן: **43** ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך-מלך לבני ישראל בלע בן-בעור ושם עירו דנהבה: **44** וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן-זרח מבצרה: **45** וימת יובב וימלך תחתיו חושם מארץ התימני: **46** וימת חושם וימלך תחתיו הדר בן-בדר המכה את-מדן בשדה מואב ושם עירו **[עיות]** **[עיות]**: **47** וימת הדר וימלך תחתיו שמלה ממשרקה: **48** וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות הנהר: **49** וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן-עכבור: **50** וימת בעל חנן וימלך תחתיו הדר ושם עירו פעי ושם אשתו מהיטבאל בת-מטרד בת מי זהב: **51** וימת הדר **52** ויהיו אלופי אדום אלוף תמנע אלוף **[עליה]** **[עלורה]** אלוף יתת: **52** אלוף

אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן: **53** אלוף קנו אלוף תימן אלוף מבצר: **54** אלוף
 מגדאל אלוף עירם אלה אלופי אדום: **פ 1Ch 2** אלה בני ישראל ראובן שמעון
 לוי ויהודה יששכר וזבלון: **2** דן יוסף ובנימן נפתלי גד ואשר: **3** בני יהודה ער
 ואונן ושלה שלושה נולד לו מבת־שוע הכנענית ויהי ער בכור יהודה רע בעיני
 יהוה וימיתו: **4** ותמר כלתו ילדה לו את־פרץ ואת־זרח כל־בני יהודה
 חמשה: **5** בני־פרץ הצרון וחמול: **6** ובני זרח זמרי ואיתן והימן וכלכל ודרע
 כלם חמשה: **7** ובני כרמי עכר עוכר ישראל אשר מעל בחרם: **8** ובני איתן
 עזריה: **9** ובני הצרון אשר נולד־לו את־ירחמאל ואת־רם ואת־כלובי: **10** ורם
 הוליד את־עמינדב ועמינדב הוליד את־נחשון נשיא בני יהודה: **11** ונחשון הוליד
 את־שלמא ושלמא הוליד את־בעז: **12** ובעז הוליד את־עובד ועובד הוליד
 את־ישי: **13** ואישי הוליד את־בכרו את־אליאב ואבינדב השני ושמעא השלישי: **14**
 נתנאל הרביעי רדי החמישי: **15** אצם הששי דויד השבעי: **16** **[ואחיתיהם]**
[ואחיותיהם] צרויה ואביגיל ובני צרויה אבשי ויואב ועשה־אל שלשה: **17** ואביגיל
 ילדה את־עמשא ואבי עמשא יתר הישמעאלי: **18** וכלב בן־הצרון הוליד
 את־עזובה אשה ואת־יריעות ואלה בניה ישר ושובב וארדון: **19** ותמת עזובה
 ויקח־לו כלב את־אפרת ותלד לו את־חור: **20** וחור הוליד את־אורי ואורי הוליד
 את־בצלאל: **21** ואחר בא הצרון אל־בת־מכיר אבי גלעד והוא לקחה והוא
 בן־ששים שנה ותלד לו את־שגוב: **22** ושגוב הוליד את־יאיר ויהיו־לו עשרים
 ושלוש ערים בארץ הגלעד: **23** ויקח גשור־וארם את־חות יאיר מאתם
 את־קנת ואת־בנתיה ששים עיר כל־אלה בני מכיר אבי־גלעד: **24** ואחר
 מות־הצרון בכלב אפרתה ואשת הצרון אביה ותלד לו את־אשחור אבי תקוע: **25**
 ויהיו בני־ירחמאל בכור הצרון הבכור רם ובונה וארן ואצם אחיה: **26** ותהי אשה
 אחרת לירחמאל ושמה עטרה היא אם אונם: **27** ויהיו בני־רם בכור ירחמאל
 מעץ וימין ועקר: **28** ויהיו בני־אונם שמי וידע ובני שמי נדב ואבישור: **29** ושם אשת
 אבישור אביהיל ותלד לו את־אחבן ואת־מוליד: **30** ובני נדב סלד ואפים וימת סלד
 לא בנים: **31** ובני אפים ישעי ובני ישעי ששן ובני ששן אחלי: **32** ובני ידע אחי
 שמי יתר ויונתן וימת יתר לא בנים: **33** ובני יונתן פלת וזוא אלה היו בני
 ירחמאל: **34** ולא־היה לששן בנים כי אס־בנות ולששן עבד מצרי ושמו ירחע: **35**
 ויתן ששן את־בתו לירחע עבדו לאשה ותלד לו את־עתי: **36** ועתי הליד את־נתן
 ונתן הוליד את־זבד: **37** וזבד הוליד את־אפלל ואפלל הוליד את־עובד: **38** ועובד
 הוליד את־יהוא ויהוא הוליד את־עזריה: **39** ועזריה הליד את־חלץ וחלץ הליד
 את־אלעשה: **40** ואלעשה הליד את־ססמי וססמי הליד את־שלום: **41** ושלום הוליד
 את־יקמיה ויקמיה הליד את־אלישמע: **42** ובני כלב אחי ירחמאל מישע בכרו הוא
 אבי־זיף ובני מרשה אבי חברון: **43** ובני חברון קרח ותפח ורקם ושמע: **44** ושמע
 הוליד את־רחם אבי ירקם ורקם הוליד את־שמי: **45** ובן־שמי מעון ומעון אבי
 בית־צור: **46** ועיפה פילגש כלב ילדה את־חרן ואת־מוצא ואת־גזו וחרן הליד
 את־גזו: **47** ובני יהדי רגם ויותם וגישן ופלט ועיפה ושעף: **48** פלגש כלב מעכה
 ילד שבר ואת־חרחנה: **49** ותלד שעף אבי מדמנה את־שוא אבי מכבנה ואבי גבעא
 ובת־כלב עכסה: **50** אלה היו בני כלב בן־חור בכור אפרתה שובל אבי
 קרית יערים: **51** שלמא אבי בית־לחם חרף אבי בית־גדר: **52** ויהיו בנים לשובל

אבי קרית יערים הראה חצי המנחות: **53** ומשפחות קרית יערים היתרי והפתי והשמתי והמשרעי מאלה יצאו הצרעתי והאשתאלי: **54** ס בני שלמא בית לחם ונטופתי עטרות בית יואב וחצי המנחתי הצרעי: **55** ומשפחות ספרים **(ישבו)** **(ישבין)** יעבין תרעתים שמעתים שוכתים המה הקינים הבאים מחמת אבי בית-רכב: **1Ch 3** ואלה היו בני דויד אשר נולד-לו בחברון הבכור אמנן לאחינעם היוזעאלית שני דינאל לאביגיל הכרמלית: **2** השלשי לאבשלום בן-מעכה בת-תלמי מלך גשור הרביעי אדניה בן-חגית: **3** החמישי שפטיה לאביטל הששי יתרעם לעגלה אשתו: **4** ששה נולד-לו בחברון וימלך-שם שבע שנים ושהה חדשים ושלשים ושלוש שנה מלך בירושלם: **5** ואלה נולדו-לו בירושלם שמעא ושובב ונתן ושלמה ארבעה לבת-שוע בת-עמיאל: **6** ויבחר ואלישמע ואליפלט: **7** ונגה ונפג ויפיע: **8** ואלישמע ואלידע ואליפלט תשעה: **9** כל בני דויד מלבד בני-פילגשים ותמר אחותם: **10** ובן-שלמה רחבעם אביה בנו אסא בנו יהושפט בנו: **11** יורם בנו אחזיהו בנו יואש בנו: **12** אמזיהו בנו עזריה בנו יותם בנו: **13** אחז בנו חזקיהו בנו מנשה בנו: **14** אמון בנו יאשיהו בנו: **15** ובני יאשיהו הבכור יוחנן השני יהויקים השלשי צדקיהו הרביעי שלום: **16** ובני יהויקים יכניה בנו צדקיהו בנו: **17** ובני יכניה אסר שאלתיאל בנו: **18** ומלכירם ופדיה ושנאצר יקמיה הושמע ונדביה: **19** ובני פדיה זרבבל ושמעיה ובן-זרבבל משלם וחנניה ושלמית אחותם: **20** וחשבה ואהל וברכיה וחסדיה יושב חסד חמש: **21** ובן-חנניה פלטיה וישעיה בני רפיה בני ארנן בני עבדיה בני שכניה: **22** ס ובני שכניה שמעיה ובני שמעיה חטוש ויגאל ובריה ונעריה ושפט ששה: **23** ובן-נעריה אליועיני וחזקיה ועזריקם שלשה: **24** ובני אליועיני **(הדויהו)** **(הדויהו)** ואלישיב ופליה ועקוב ויוחנן ורליה וענני שבעה: **1Ch 4** ס בני יהודה פרץ חצרון וכרמי וחור ושובל: **2** וראיה בן-שובל הוליד את-יחית ויחית הוליד את-אחומי ואת-להד אלה משפחות הצרעתי: **3** ואלה אבי עיטם יזרעאל וישמא וידבש ושם אחותם הצללפוני: **4** ופנואל אבי גדר ועזר אבי חושה אלה בני-חור בכור אפרתה אבי בית לחם: **5** ולאשחור אבי תקוע היו שתי נשים חלאה ונערה: **6** ותלד לו נערה את-אחזם ואת-חפר ואת-חמיני ואת-האחשתרי אלה בני נערה: **7** ובני חלאה צרת **(יצחר)** **(יצחר)** ואתנן: **8** וקוץ הוליד את-ענוב ואת-הצבבה ומשפחות אחרחל בן-הרום: **9** ויהי יעבין נכבד מאחיו ואמו קראה שמו יעבין לאמר כי ילדתי בעצב: **10** ויקרא יעבין לאלהי ישראל לאמר אם-ברך תברכני והרבית את-גבולי והיית ידך עמי ועשית מרעה לבלתי עצבי ויבא אלהים את אשר-שאל: **11** וכלוב אחי-שוחה הוליד את-מחיר הוא אבי אשתון: **12** ואשתון הוליד את-בית רפא ואת-פסח ואת-תחנה אבי עיר נחש אלה אנשי רכה: **13** ס ובני קנז עתניאל ושריה ובני עתניאל חתת: **14** ומעונתי הוליד את-עפרה ושריה הוליד את-יואב אבי גיא חרשים כי חרשים היו: **15** ס ובני כלב בן-יפנה עירו אלה ונעם ובני אלה וקנז: **16** ובני יהללאל זיף וזיפה תיריא ואשראל: **17** ובן-עזרה יתר ומרד ועפר וילון ותהר את-מרים ואת-שמי ואת-ישבא אבי אשתמע: **18** ואשתו היהדיה ילדה את-יורד אבי גדור ואת-חבר אבי שוכו ואת-יקותיאל אבי זנוח ואלה בני בתיה בת-פרעה אשר לקח מרד: **19** ס ובני אשת הודיה אחות נחם אבי קעילה הגרמי ואשתמע המעכתי: **20** ובני שימון אמנון ורנה בן-חנן **(תולון)** **(ותילון)** ובני ישעי זוחת ובן-זוחת: **21** בני שלה בן-יהודה ער אבי לכה ולערה אבי מרשה ומשפחות

בית-עבדת הבין לבית אשבע: **22** ויוקים ואנשי כזבא ויואש ושרף אשר-בעלו למואב וישבו לחם והדברים עתיקים: **23** המה היוצרים וישבו נטעים וגדרה עם-המלך במלאכתו ישבו שם: **ס 24** בני שמעון נמואל וימין יריב זרח שאול: **25** שלם בנו מבשם בנו משמע בנו: **26** ובני משמע חמואל בנו זכור בנו שמעי בנו: **27** ולשמעי בנים ששה עשר ובנות שש ולאחיו אין בנים רבים וכל משפחתם לא הרבו עד-בני יהודה: **ס 28** וישבו בבאר-שבע ומולדה וחצר שועל: **29** ובבלהה ובעצם ובתולד: **30** ובבתואל ובחרמה ובציקלג: **31** ובבית מרכבות ובחצר סוסים ובבית בראי ובשערים אלה עריהם עד-מלך דויד: **32** וחצריהם עיטם ועין רמון ותכן ועשן ערים חמש: **33** וכל-חצריהם אשר סביבות הערים האלה עד-בעל זאת מושבתם והתיחשם להם: **34** ומשובב וימלך ויושה בן-אמציה: **35** ויואל ויהוא בן-יושביה בן-שריה בן-עשיאל: **36** ואליועני ויעקבה וישוחיה ועשיה ועדיאל ושימאל ובניה: **37** וזיזא בן-שפעי בן-אלון בן-ידיה בן-שמרי בן-שמעיה: **38** אלה הבאים בשמות נשיאים במשפחותם ובית אבותיהם פרצו לרוב: **39** וילכו למבוא גדר עד למזרח הגיא לבקש מרעה לצאנם: **40** וימצאו מרעה שמן וטוב והארץ רחבת ידיים ושקטת ושלחה כי מן-חם הישבים שם לפנים: **41** ויבאו אלה הכתובים בשמות בימי יחזקיהו מלך-יהודה ויכו את-אהליהם ואת-**המעינים** **המעונים** אשר נמצאו-שמה ויחרימם עד-היום הזה וישבו תחתיהם כיומרעה לצאנם שם: **42** ומהם מן-בני שמעון הלכו להר שעיר אנשים חמש מאות ופלטיה ונעריה ורפיה ועזיאל בני ישעי בראשם: **43** ויכו את-שארית הפלטה לעמלק וישבו שם עד היום הזה: **1Ch 5** ובני ראובן בכור-ישראל כי הוא הבכור ובחללו יצועי אביו נתנה בכרתו לבני יוסף בן-ישראל ולא להתיחש לבכרה: **2** כי יהודה גבר באחיו ולנגיד ממנו והבכרה ליוסף: **ס 3** בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי: **4** בני יואל שמעיה בנו גוג בנו שמעי בנו: **5** מיכה בנו ראיה בנו בעל בנו: **6** בארה בנו אשר הגלה תלגת פלנאסר מלך אשר הוא נשיא לראובני: **7** ואחיו למשפחתיו בהתיחש לתלדותם הראש יעאל וזכריהו: **8** ובלע בן-עזו בן-שמע בן-יואל הוא יושב בערער ועד-נבו ובעל מעון: **9** ולמזרח ישב עד-לבוא מדברה למן-הנהר פרת כי מקניהם רבו בארץ גלעד: **10** ובימי שאול עשו מלחמה עם-הגוראים ויפלו בידם וישבו באהליהם על-כל-פני מזרח לגלעד: **פ 11** ובני-גד לנגדם ישבו בארץ הבשן עד-סלכה: **12** יואל הראש ושפם המשנה ויעני ושפט בבשן: **13** ואחיהם לבית אבותיהם מיכאל ומשלם ושבע ויורי ויעכן וזיע ועבר שבעה: **ס 14** אלה בני אביחיל בן-חורי בן-ירוח בן-גלעד בן-מיכאל בן-ישישי בן-יחדו בן-בוז: **15** אחי בן-עבדיאל בן-גוני ראש לבית אבותם: **16** וישבו בגלעד בבשן ובבנתיה ובכל-מגרשי שרון על-תוצאותם: **17** כלם התיחשו בימי יותם מלך-יהודה ובימי ירבעם מלך-ישראל: **פ 18** בני-ראובן וגדי וחצי שבט-מנשה מן-בני-חיל אנשים נשאי מגן וחרב ודרכי קשת ולמודי מלחמה ארבעים וארבעה אלף ושבע-מאות וששים יצאי צבא: **19** ויעשו מלחמה עם-ההגוראים ויטור ונפשו ונודב: **20** ויעזרו עליהם וינתנו בידם ההגוראים וכל שעמהם כי לאלהים זעקו במלחמה ונעתור להם כיו-בטחו בו: **21** וישבו מקניהם גמליהם חמשים אלף וצאן מאתים וחמשים אלף וחמורים אלפים ונפש אדם מאה אלף: **22** כיו-חללים רבים נפלו כי מהאלהים המלחמה וישבו תחתיהם עד-הגלה: **פ 23** ובני חצי שבט מנשה ישבו בארץ מבשן עד-בעל חרמון ושניר והר-חרמון המה

רבו: ²⁴ ואלה ראשי בית־אבותם ועפר וישעי ואליאל ועזריאל וירמיה והודויה
 ויחדיאל אנשים גבורי חיל אנשי שמות ראשים לבית אבותם: ²⁵ וימעלו באלהי
 אבותיהם ויונו אחרי אלהי עמיה־ארץ אשר־השמיד אלהים מפניהם: ²⁶ ויער אלהי
 ישראל את־רוח פול מלך־אשור ואת־רוח תלגת פלנר מלך אשור ויגלם לראובני
 ולגדי ולחצי שבט מנשה ויביאם לחלח וחבור והרא ונהר גוזן עד היום הזה: ²⁷ פ
 בני לוי גרשון קהת ומררי: ²⁸ ובני קהת עמרם יצהר וחברון ועזיאל: ²⁹ ס ובני
 עמרם אהרן ומשה ומרים ^ס ובני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: ³⁰ אלעזר
 הוליד את־פינחס פינחס הליד את־אבישוע: ³¹ ואבישוע הוליד את־בקי ובקי הוליד
 את־עזי: ³² ועזי הוליד את־זרחיה וזרחיה הוליד את־מרויות: ³³ מרויות הוליד
 את־אמריה ואמריה הוליד את־אחיטוב: ³⁴ ואחיטוב הוליד את־צדוק וצדוק הוליד
 את־אחימעץ: ³⁵ ואחימעץ הוליד את־עזריה ועזריה הוליד את־יוחנן: ³⁶ ויוחנן
 הוליד את־עזריה הוא אשר כהן בבית אשר־בנה שלמה בירושלם: ³⁷ ויולד עזריה
 את־אמריה ואמריה הוליד את־אחיטוב: ³⁸ ואחיטוב הוליד את־צדוק וצדוק הוליד
 את־שלום: ³⁹ ושלום הוליד את־חלקיה וחלקיה הוליד את־עזריה: ⁴⁰ ועזריה הוליד
 את־שריה ושריה הוליד את־יהוצדק: ⁴¹ ויהוצדק הלך בהגלות יהוה את־יהודה
 וירושלם ביד נבכדנאצר: ^ס **1Ch 6** בני לוי גרשם קהת ומררי: ² ואלה שמות
 בני־גרשם לבני ושמעי: ³ ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל: ⁴ בני מררי מחלי
 ומשי ואלה משפחות הלוי לאבותיהם: ⁵ לגרשם לבני בנו יחת בנו זמה בנו: ⁶ יואח
 בנו עדו בנו זרח בנו יאתרי בנו: ⁷ בני קהת עמינדב בנו קרח בנו אסיר בנו: ⁸
 אלקנה בנו ואביסוף בנו ואסיר בנו: ⁹ תחת בנו אוריאל בנו עזיה בנו ושואל בנו: ¹⁰
 ובני אלקנה עמשי ואחימות: ¹¹ אלקנה (בנו) [בני] אלקנה צופי בנו ונחת בנו: ¹²
 אליאב בנו ירחם בנו אלקנה בנו: ¹³ ובני שמואל הבכר ושני ואביה: ^ס ¹⁴ בני
 מררי מחלי לבני בנו שמעי בנו עזה בנו: ¹⁵ שמעא בנו חגיה בנו עשיה בנו: ^פ ¹⁶
 ואלה אשר העמיד דויד על־ידי־שיר בית יהוה ממנוח הארון: ¹⁷ ויהיו משרתים
 לפני משכן אהל־מועד בשיר עד־בנות שלמה את־בית יהוה בירושלם ויעמדו
 כמשפטם על־עבודתם: ¹⁸ ואלה העמדים ובניהם מבני הקהתי הימן המשורר
 בני־יואל בני־שמואל: ¹⁹ בני־אלקנה בני־ירחם בני־אליאל בני־תוח: ²⁰ בני־[צירף] [צורף]
 בני־אלקנה בני־מחת בני־עמשי: ²¹ בני־אלקנה בני־יואל בני־עזריה בני־צפניה: ²² בני־תחת
 בני־אסיר בני־אביסוף בני־קרח: ²³ בני־יצהר בני־קהת בני־לוי בני־ישראל: ²⁴ ואחיו אסף
 העמד על־מינו אסף בני־ברכיהו בני־שמעא: ²⁵ בני־מיכאל בני־בעשיה בני־מלכיה: ²⁶
 בני־אתני בני־זרח בני־עדיה: ²⁷ בני־איתן בני־זמה בני־שמעי: ²⁸ בני־יחת בני־גרשם בני־לוי:
^ס ²⁹ ובני מררי אחיהם על־השמואל איתן בני־קשי בני־עבדי בני־מלוך: ³⁰ בני־חשביה
 בני־אמציה בני־חלקיה: ³¹ בני־אמציה בני־בני בני־שמרי: ³² בני־מחלי בני־מושי בני־מררי
 בני־לוי: ^ס ³³ ואחיהם הלויים נתונים לכל־עבודת משכן בית האלהים: ³⁴ ואהרן ובניו
 מקטירים על־מזבח העולה ועל־מזבח הקטרת לכל מלאכת קדש הקדשים ולכפר
 על־ישראל ככל אשר צוה משה עבד האלהים: ^פ ³⁵ ואלה בני אהרן אלעזר בנו
 פינחס בנו אבישוע בנו: ³⁶ בקי בנו עזי בנו זרחיה בנו: ³⁷ מרויות בנו אמריה בנו
 אחיטוב בנו: ³⁸ צדוק בנו אחימעץ בנו: ^ס ³⁹ ואלה מושבותם לשירותם בגבולם
 לבני אהרן למשפחת הקהתי כי להם היה הגורל: ⁴⁰ ויתנו להם את־חברון בארץ
 יהודה ואת־מגרשיה סביבתיה: ⁴¹ ואת־שרדה העיר ואת־חצריה נתנו לכלב בני־יפנה:

ס 42 ולבני אהרן נתנו את־ערי המקלט את־חברון ואת־לבנה ואת־מגרשיה ואת־יתר
 ואת־אשתמע ואת־מגרשיה: **ס 43** ואת־חילו ואת־מגרשיה ואת־מגרשיה: **ס 44**
 ואת־עשן ואת־מגרשיה ואת־בית שמש ואת־מגרשיה: **ס 45** וממטה בנימן את־גבע
 ואת־מגרשיה ואת־עלמת ואת־מגרשיה ואת־ענתות ואת־מגרשיה כל־עריהם
 שלש־עשרה עיר במשפחותיהם: **ס 46** ולבני קהת הנותרים ממשפחת המטה ממחצית
 מטה חצי מנשה בגורל ערים עשר: **ס 47** ולבני גרשום למשפחותם ממטה יששכר
 וממטה אשר וממטה נפתלי וממטה מנשה בבשן ערים שלש עשרה: **ס 48** לבני
 מררי למשפחותם ממטה ראובן וממטה־גד וממטה זבולן בגורל ערים שתיים
 עשרה: **ס 49** ויתנו בני־ישראל ללויים את־הערים ואת־מגרשיהם: **ס 50** ויתנו בגורל מנשה
 בני־יהודה וממטה בני־שמעון וממטה בני בנימן את הערים האלה אשר־יקראו
 אתהם בשמות: **ס 51** וממשפחות בני קהת ויהי ערי גבולם ממטה אפרים: **ס 52** ויתנו
 להם את־ערי המקלט את־שכם ואת־מגרשיה בהר אפרים ואת־גזר ואת־מגרשיה: **ס 53**
 ואת־יקמעם ואת־מגרשיה ואת־בית חורון ואת־מגרשיה: **ס 54** ואת־אילון ואת־מגרשיה
 ואת־גתרמון ואת־מגרשיה: **פ 55** וממחצית מטה מנשה את־ענר ואת־מגרשיה
 ואת־בלעם ואת־מגרשיה למשפחת לבני־קהת הנותרים: **פ 56** לבני גרשום ממשפחת
 חצי מטה מנשה את־גולן בבשן ואת־מגרשיה ואת־עשתרות ואת־מגרשיה: **ס 57**
 וממטה יששכר את־קדש ואת־מגרשיה ואת־דברת ואת־מגרשיה: **ס 58** ואת־ראמות
 ואת־מגרשיה ואת־ענם ואת־מגרשיה: **ס 59** וממטה אשר את־משל ואת־מגרשיה
 ואת־עבדון ואת־מגרשיה: **ס 60** ואת־חוקק ואת־מגרשיה ואת־רחב ואת־מגרשיה: **ס 61**
 וממטה נפתלי את־קדש בגליל ואת־מגרשיה ואת־חמון ואת־מגרשיה ואת־קריתים
 ואת־מגרשיה: **ס 62** לבני מררי הנותרים ממטה זבולן את־רמונו ואת־מגרשיה
 את־חבור ואת־מגרשיה: **ס 63** ומעבר לירדן ירחו למזרח הירדן ממטה ראובן
 את־בצר במדבר ואת־מגרשיה ואת־יהצה ואת־מגרשיה: **ס 64** ואת־קדמות ואת־מגרשיה
 ואת־מיפעת ואת־מגרשיה: **ס 65** וממטה־גד את־ראמות בגלעד ואת־מגרשיה ואת־מחנים
 ואת־מגרשיה: **ס 66** ואת־חשבון ואת־מגרשיה ואת־יעזר ואת־מגרשיה: **ס 1Ch 7** ולבני
 יששכר תולע ופואה **[ישיב]** **[ישוב]** ושמרון ארבעה: **ס 2** ובני תולע עזי ורפיה
 ויריאל ויחמי ויבשם ושמואל ראשים לבית־אבותם לתולע גבורי חיל לתלדותם
 מספרם בימי דויד עשרים־ושנים אלף ושש מאות: **ס 3** ובני עזי יזרחיה ובני יזרחיה
 מיכאל ועבדיה ויואל ישיה חמשה ראשים כלם: **ס 4** ועליהם לתלדותם לבית אבותם
 גדודי צבא מלחמה שלשים וששה אלף כיהרבו נשים ובנים: **ס 5** ואחיהם לכל
 משפחות יששכר גבורי חילים שמונים ושבעה אלף התיחשם לכל: **פ 6** בנימן בלע
 ובכר וידיעאל שלשה: **ס 7** ובני בלע אצבון ועזי ועיאל וירימות ועירי חמשה ראשי
 בית אבות גבורי חילים והתיחשם עשרים ושנים אלף ושלשים וארבעה: **ס 8** ובני
 בכר זמירה ויועש ואליעזר ואליועני ועמרי וירמות ואביה וענתות ועלמת
 כל־אלה בני־בכר: **ס 9** והתיחשם לתלדותם ראשי בית אבותם גבורי חיל עשרים אלף
 ומאתים: **ס 10** ובני ידיעאל בלהן ובני בלהן **[יעיש]** **[יעוש]** ובנימן ואהוד וכנענה
 וזיתן ותרשיש ואחישחר: **ס 11** כל־אלה בני ידיעאל לראשי האבות גבורי חילים
 שבעה־עשר אלף ומאתים יצאי צבא למלחמה: **ס 12** ושפם וחפם בני עיר חשם בני
 אחר: **ס 13** בני נפתלי יחציאל וגוני ויצר ושלום בני בלהה: **פ 14** בני מנשה אשריאל
 אשר ילדה פילגשו הארמיה ילדה את־מכיר אבי גלעד: **ס 15** ומכיר לקח אשה

לחפים ולשפים ושם אחתו מעכה ושם השני צלפחד ותהינה לצלפחד בנות: **16**
 ותלד מעכה אשת־מכיר בן ותקרא שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם: **17**
 ובני אולם בדן אלה בני גלעד בן־מכיר בן־מנשה: **18** ואחתו המלכת ילדה
 את־אישהוד ואת־אביעזר ואת־מחלה: **19** ויהיו בני שמידע אחין ושכם ולקחי
 ואניעם: **פ 20** ובני אפרים שותלח וברד בנו ותחת בנו ואלעדה בנו ותחת בנו: **21**
 וזבד בנו ושותלח בנו ועזר ואלעד והרגום אנשי־גת הנולדים בארץ כי ירדו לקחת
 את־מקניהם: **22** ויתאבל אפרים אביהם ימים רבים ויבאו אחיו לנחמו: **23** ויבא
 אל־אשתו ותהר ותלד בן ויקרא את־שמו בריעה כי ברעה היתה בביתו: **24** ובתו
 שארה ותבן את־בית־חורון התחתון ואת־העליון ואת און שארה: **25** ורפח בנו ורשף
 ותלח בנו ותחן בנו: **26** לעדן בנו עמיהוד בנו אלישמע בנו: **27** נון בנו יהושע בנו:
28 ואחזתם ומשבותם בית־אל ובנתיה ולמזרח נערן ולמערב גזר ובנתיה ושכם
 ובנתיה עד־עיה ובנתיה: **29** ועל־ידי בני־מנשה בית־שאן ובנתיה תענך ובנתיה מגדו
 ובנתיה דור ובנתיה באלה ישבו בני יוסף בן־ישראל: **פ 30** בני אשר ימנה וישוה
 וישוי ובריעה ושרח אחותם: **31** ובני בריעה חבר ומלכיאל הוא אבי **(ברזות)**
(ברזית): **32** וחבר הוליד את־יפלט ואת־שומר ואת־חותם ואת שועא אחותם: **33** ובני
 יפלט פסך ובמהל ועשות אלה בני יפלט: **34** ובני שמר אחי **(ורוהגה)** **(ורהגה)**
(יחבה) **(וחבת)** וארם: **35** ובן־הלם אחיו צופח וימנע ושלש ועמל: **36** בני צופח סח
 וחרנפר ושועל וברי וימרה: **37** בצר והוד ושמא ושלשה ויתרן ובארא: **38** ובני יתר
 יפנה ופספה וארא: **39** ובני עלא ארח וחניאל ורצוא: **40** כל־אלה בני־אשר ראשי
 בית־האבות ברורים גבורי חילים ראשי הנשיאים והתיחשם בצבא במלחמה מספרם
 אנשים עשרים וששה אלף: **ס 1Ch 8** ובנימן הוליד את־בלע בכרו אשבל השני ואחרת
 השלישי: **2** נוחה הרביעי ורפא החמישי: **ס 3** ויהיו בנים לבלע אדר וגרא ואביהוד:
4 ואבישוע ונעמן ואחוח: **5** וגרא ושפופן וחורם: **6** ואלה בני אחוד אלה הם ראשי
 אבות ליושבי גבע ויגלום אל־מנחת: **7** ונעמן ואחיה וגרא הוא הגלם והוליד
 את־עזא ואת־אחיהוד: **8** ושחרים הוליד בשדה מואב מן־שלחו אתם חושים
 ואת־בערא נשיו: **9** ויולד מן־חדש אשתו את־יובב ואת־צביא ואת־מישא ואת־מלכם:
10 ואת־יעוץ ואת־שכיה ואת־מרמה אלה בניו ראשי אבות: **11** ומחשים הוליד
 את־אביטוב ואת־אלפעל: **12** ובני אלפעל עבר ומשעם ושמד הוא בנה את־אונו
 ואת־לד ובנתיה: **13** וברעה ושמע המה ראשי האבות ליושבי אילון המה הבריוח
 את־יושבי גת: **14** ואחיו ששק וירמות: **15** וזבדיה וערד ועדר: **16** ומיכאל וישפה
 ויוחא בני בריעה: **17** וזבדיה ומשלם וחזקי וחבר: **18** וישמרי ויזליאה ויובב בני
 אלפעל: **19** ויקים וזכרי וזבדי: **20** ואליעני וצלתי ואליאל: **21** ועדיה ובראיה ושמרת
 בני שמעי: **22** וישפן ועבר ואליאל: **23** ועבדון וזכרי וחנן: **24** וחנניה ועילם וענתתיה:
25 ויפדיה **(ופניאל)** **(ופנואל)** בני ששק: **26** ושמשרי ושחריה ועתליה: **27** ויערשיה
 ואליה וזכרי בני ירחם: **28** אלה ראשי אבות לתלדותם ראשים אלה ישבו
 בירושלם: **ס 29** ובגבעון ישבו אבי גבעון ושם אשתו מעכה: **30** ובנו הבכור עבדון
 וצור וקיש ובעל ונדב: **31** וגדור ואחיו וזכר: **32** ומקלות הוליד את־שמאה ואף־המה
 נגד אחיהם ישבו בירושלם עם־אחיהם: **ס 33** ונר הוליד את־קיש וקיש הוליד
 את־שאול ושאול הוליד את־יהונתן ואת־מלכישוע ואת־אבינדב ואת־אשבעל: **34**
 ובן־יהונתן מריב בעל ומריב בעל הוליד את־מיכה: **ס 35** ובני מיכה פיתון ומלך

הוליד את־קיש וקיש הוליד את־שאול ושאול הוליד את־יהונתן ואת־מלכישוע
 ואת־אבינדב ואת־אשבעל: **40** ובן־יהונתן מריב בעל ומרי־בעל הוליד את־מיכה: **41**
 ובני מיכה פיתון ומלך ותחרע: **42** ואחז הוליד את־יערה ויערה הוליד את־עלמת
 ואת־עזמות ואת־זמרי וזמרי הוליד את־מוצא: **43** ומוצא הוליד את־בנעא ורפיה בנו
 אלעשה בנו אצל בנו: **44** ולאצל ששה בנים ואלה שמותם עזריקם בכרו ושמעאל
 ושעריה ועבדיה וחנן אלה בני אצל: **פ 1Ch 10** ופלשתים נלחמו בישראל וינס
 איש־ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר גלבע: **2** וידבקו פלשתים אחרי שאול
 ואחרי בניו ויכו פלשתים את־יהונתן ואת־אבינדב ואת־מלכישוע בני שאול: **3** ותכבד
 המלחמה על־שאול וימצאהו המורים בקשת ויחל מן־היורים: **4** ויאמר שאול
 אל־נשא כליו שלף חרבך ודקרני בה פך־יבאו הערלים האלה והתעללו־בי ולא
 אבה נשא כליו כי ירא מאד: **ס** ויקח שאול את־החרב ויפל עליה: **5** וירא
 נשא־כליו כי מת שאול ויפל גם־הוא על־החרב וימת: **ס** **6** וימת שאול ושלשת בניו
 וכל־ביתו יחדו מתו: **7** ויראו כל־איש ישראל אשר־בעמק כי נסו וכי־מתו שאול
 ובניו ויעזבו עריהם וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהם: **ס** **8** ויהי ממחרת ויבאו
 פלשתים לפשט את־החללים וימצאו את־שאול ואת־בניו נפלים בהר גלבע: **9**
 ויפשיטהו וישאו את־ראשו ואת־כליו וישלחו בארץ־פלשתים סביב לבשר
 את־עצביהם ואת־העם: **10** ושימו את־כליו בית אלהיהם ואת־נגלתו תקעו בית
 דגון: **ס** **11** וישמעו כל יבש גלעד את כל־אשר־עשו פלשתים לשאול: **12** ויקומו
 כל־איש חיל וישאו את־גופת שאול ואת גופת בניו ויביאום יבישה ויקברו
 את־עצמותיהם תחת האלה ביבש ויצומו שבעת ימים: **13** וימת שאול במעלו אשר
 מעל ביהוה על־דבר יהוה אשר לא־שמר וגם־לשאול באוב לדרוש: **14** ולא־דרש
 ביהוה וימיתוהו ויסב את־המלוכה לדויד בן־ישי: **פ 1Ch 11** ויקבצו כל־ישראל
 אל־דויד חברונה לאמר הנה עצמך ובשרך אנחנו: **2** גם־תמול גם־שלוש גם בהיות
 שאול מלך אתה המוציא והמביא את־ישראל ויאמר יהוה אלהיך לך אתה תרעה
 את־עמי את־ישראל ואתה תהיה נגיד על עמי ישראל: **3** ויבאו כל־זקני ישראל
 אל־המלך חברונה ויכרת להם דויד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את־דויד
 למלך על־ישראל כדבר יהוה ביד־שמואל: **ס** **4** וילך דויד וכל־ישראל ירושלם
 היא יבוס ושם היבوسی ישבי הארץ: **5** ויאמרו ישבי יבוס לדויד לא תבוא הנה
 וילכד דויד את־מצדת ציון היא עיר דויד: **6** ויאמר דויד כל־מכה יבوسی בראשונה
 יהיה לראש ולשר ויעל בראשונה יואב בן־צרויה ויהי לראש: **7** וישב דויד במצד
 על־כן קראו־לו עיר דויד: **8** ויבן העיר מסביב מן־המלוא ועד־הסביב ויואב יחיה
 את־ישראל העיר: **9** וילך דויד הלך וגדול ויהוה צבאות עמו: **פ 10** ואלה ראשי
 הגבורים אשר לדויד המתחזקים עמו במלכותו עם־כל־ישראל להמליכו כדבר
 יהוה על־ישראל: **ס** **11** ואלה מספר הגברים אשר לדויד ישבעם בן־חכמוני ראש
(השלושים) [השלישים] הוא־עורר את־חניתו על־שלוש־מאות חלל בפעם אחת: **12**
 ואחריו אלעזר בן־דודו האחוחי הוא בשלושה הגברים: **13** הוא־היה עס־דויד
 בפס דמים והפלשתים נאספו־שם למלחמה ותהי חלקת השדה מלאה שעורים
 והעם נסו מפני פלשתים: **14** ויתיצבו בתוך־החלקה ויצילוה ויכו את־פלשתים ויושע
 יהוה תשועה גדולה: **15** וירדו שלושה מן־השלושים ראש על־הצר אל־דויד
 אל־מערת עדלם ומחנה פלשתים חנה בעמק רפאים: **16** ודויד אז במצודה ונציב

פלשתים אז בבית לחם: **17** **(ויתאר)** **[ניתאין]** דויד ויאמר מי ישקני מים מבור
 בית-לחם אשר בשער: **18** ויבקעו השלושה במחנה פלשתים וישאב-מים מבור
 בית-לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל-דויד ולא-אבה דויד לשתותם וינסך אתם
 ליהוה: **19** ויאמר חלילה לי מאלהי מעשות זאת הדם האנשים האלה אשתה
 בנפשותם כי בנפשותם הביאום ולא אבה לשתותם אלה עשו שלשת הגבורים: **20**
 ואבשי אחי-יואב הוא היה ראש השלושה והוא עורר את-חניתו ועל-שלוש מאות
 חלל **(ולא-)** **[ולוי-]** שם בשלושה: **21** מן-השלושה בשנים נכבד ויהי להם לשר
 ועד-השלושה לא-בא: **ס 22** בניה בן-יהוידע בן-איש-חיל רב-פעלים מן-קבצאל הוא
 הכה את שני אריאל מואב והוא ירד והכה את-הארי בתוך הבור ביום השלג: **23**
 והוא-הכה את-האיש המצרי איש מדה חמש באמה וביד המצרי חנית כמנור
 ארנים וירד אליו בשבט ויגול את-החנית מיד המצרי ויהרגהו בחניתו: **24** אלה
 עשה בניהו בן-יהוידע ולו-שם בשלושה הגברים: **25** מן-השלושים הנו נכבד הוא
 ואל-השלושה לא-בא וישימהו דויד על-משמעתו: **ס 26** וגבורי החילים עשה-אל
 אחי יואב אלחנן בן-דודו מבית לחם: **ס 27** שמות ההרורי חלץ הפלוני: **ס 28** עירא
 בן-עקש התקועי אביעזר הענתותי: **ס 29** סבכי החשתי עילי האחוחי: **ס 30** מהרי
 הנטפתי חלד בן-בענה הנטופתי: **ס 31** איתי בן-ריבי מנבעת בני בנימן **ס** בניה
 הפרעתני: **32** חורי מנחלי געש **ס** אביאל הערבתי: **ס 33** עזמות הבחרומו אליחבא
 השעלבני: **ס 34** בני השם הגזוני יונתן בן-שגה ההררי: **ס 35** אחואם בן-שכר ההררי
 אליפל בן-אור: **ס 36** חפר המכרתי אחיה הפלני: **ס 37** חצרו הכרמלי נערי
 בן-אזבי: **ס 38** יואל אחי נתן מבחר בן-הגרי: **ס 39** צלק העמוני נחרי הברתי נשא
 כלי יואב בן-צרויה: **ס 40** עירא היתרי גרב היתרי: **ס 41** אוריה החתי זבד
 בן-אחלי: **ס 42** עדינא בן-שיזא הראובני ראש לראובני ועלוי שלושים: **ס 43** חנן
 בן-מעכה ויושפט המתני: **ס 44** עזיא העשתרתי שמע **(ויעואל)** **[ויעואל]** **ס** בני חותם
 הערערי: **ס 45** ידיעאל בן-שמרי ויחא אחיו התיצי: **ס 46** אליאל המחיים ויריבי
 ויושויה בני אלנעם ויתמה המואבי: **47** אליאל ועובד ויעשיאל המצביה: **פ 1Ch 12**
 ואלה הבאים אל-דויד לציקלג עוד עצור מפני שאול בן-קיש והמה בגבורים עזרי
 המלחמה: **2** נשקי קשת מימינים ומשמאלים באבנים ובחצים בקשת מאחי שאול
 מבנימן: **3** הראש אחיעזר ויואש בני השמעה הגבעתי **(ויזואל)** **[ויזואל]** ופלט בני
 עזמות וברכה ויהוא הענתתי: **4** וישמעה הגבעוני גבור בשלשים ועל-השלשים: **5**
 ירמיה ויחזיאל ויוחנן ויוזבד הגדרתי: **6** אלעזוי וירימות ובעליה ושמריהו ושפטיהו
(החריפי) **[החרופין]**: **7** אלקנה וישיהו ועזראל ויועזר וישבעם הקרחים: **8** ויועאלה
 וזבדיה בני ירחם מן-הגדוד: **9** ומן-הגדי נבדלו אל-דויד למצד מדברה גברי החיל
 אנשי צבא למלחמה ערכי צנה ורמח ופני אריה פניהם וכצבאים עליההרים
 למהר: **ס 10** עזר הראש עבדיה השני אליאב השלשי: **11** משמנה הרביעי ירמיה
 החמשי: **12** עתי הששי אליאל השבעי: **13** יוחנן השמיני אלזבד התשיעי: **14** ירמיהו
 העשירי **ס** מכבני עשתי עשר: **15** אלה מבני-גד ראשי הצבא אחד למאה הקטן
 והגדול לאלף: **16** אלה הם אשר עברו את-הירדן בחדש הראשון והוא ממלא
 על-כל **[גדיתיו]** **[גדותיו]** ויבריוח את-כל-העמקים למזרח ולמערב: **ס 17** ויבאו
 מן-בני בנימן ויהודה עד-למצד לדויד: **18** ויצא דויד לפניהם ויען ויאמר להם
 אם-לשלום באתם אלי לעזרני יהיה-לי עליכם לבב ליחד ואם-לרמותני לצרי בלא

חמס בכפי ירא אלהי אבותינו ויוכה: **ס 19** ורוח לבשה את-עמשי ראש **(השלושים)** **(השלישים)** לך דויד ועמך בן-ישי שלום שלום לך ושלום לעורך כי עורך אלהיך ויקבלם דויד ויתנם בראשי הגדוד: **פ 20** וממנשה נפלו על-דויד בבאו עם-פלשתים על-שואל למלחמה ולא עזרם כי בעצה שלחהו סרני פלשתים לאמר בראשינו יפול אל-אדניו שאול: **21** בלכתו אל-ציקלג נפלו עליו ממנשה עדנח ויוזבד ודיעאל ומיכאל ויוזבד ואליהוא וצלתי ראשי האלפים אשר למנשה: **22** והמה עזרו עם-דויד על-הגדוד כי-גבורי חיל כלם ויהיו שרים בצבא: **23** כי לעת-יום ביום יבאו על-דויד לעזרו עד-למחנה גדול כמחנה אלהים: **פ 24** ואלה מספרי ראשי החלוצין לצבא באו על-דויד חברונה להסב מלכות שאול אליו כפי יהוה: **ס 25** בני יהודה נשאי צנה ורמח ששת אלפים ושמונה מאות חלוצי צבא: **ס 26** מן-בני שמעון גבורי חיל לצבא שבעת אלפים ומאה: **ס 27** מן-בני הלוי ארבעת אלפים ושש מאות: **ס 28** ויהוידע הנגיד לאהרן ועמו שלשת אלפים ושבע מאות: **ס 29** וצדוק נער גבור חיל ובית-אביו שרים עשרים ושנים: **ס 30** ומן-בני בנימין אחי שאול שלשת אלפים ועדהנה מרביתם שמרים משמרת בית שאול: **ס 31** ומן-בני אפרים עשרים אלף ושמונה מאות גבורי חיל אנשי שמות לבית אבותם: **ס 32** ומחצי מטה מנשה שמונה עשר אלף אשר נקבו בשמות לבוא להמליך את-דויד: **ס 33** ומבני יששכר יודעי בינה לעתים לדעת מה-יעשה ישראל ראשיהם מאתים וכל-אחיהם על-פיהם: **ס 34** מזבלון יוצאי צבא ערכי מלחמה בכל-כלי מלחמה חמושים אלף ולעדר בלא-לב ולב: **ס 35** ומנפתלי שרים אלף ועמהם בצנה וחנית שלשים ושבעה אלף: **ס 36** ומן-הדני ערכי מלחמה עשרים-ושמונה אלף ושש מאות: **ס 37** ומאשר יוצאי צבא לערך מלחמה ארבעים אלף: **ס 38** ומעבר לירדן מן-הראובני והגדי וחצי שבט מנשה בכל כלי צבא מלחמה מאה ועשרים אלף: **ס 39** כל-אלה אנשי מלחמה עדרי מערכה בלבב שלם באו חברונה להמליך את-דויד על-כל-ישראל וגם כל-שרית ישראל לב אחד להמליך את-דויד: **40** ויהיו-ישם עם-דויד ימים שלושה אכלים ושותים כיהכינו להם אחיהם: **41** וגם הקרובים-אליהם עד-יששכר וזבלון ונפתלי מביאים לחם בחמורים ובגמלים ובפרדים ובבקר מאכל קמח דבלים וצמוקים ויין-ושמן ובקר וצאן לרב כי שמחה בישראל: **פ 1Ch 13** ויועץ דויד עם-שרי האלפים והמאות לכל-נגיד: **2** ויאמר דויד לכל קהל ישראל אם-עליכם טוב ומן-יהוה אלהינו נפרצה נשלחה על-אחינו הנשארים בכל ארצות ישראל ועמהם הכהנים והלויים בערי מגרשיהם ויקבצו אלינו: **3** ונסבה את-ארון אלהינו אלינו כילא דרשנהו בימי שאול: **4** ויאמרו כל-הקהל לעשות כן כיישר הדבר בעיני כל-העם: **5** ויקהל דויד את-כל-ישראל מן-שיחור מצרים ועד-לבוא חמת להביא את-ארון האלהים מקרית יערים: **6** ויעל דויד וכל-ישראל בעלתה אל-קרית יערים אשר ליהודה להעלות משם את ארון האלהים יהוה יושב הכרובים אשר-נקרא שם: **7** וירכיבו את-ארון האלהים על-עגלה חדשה מבית אבינדב ועזא ואחיו נהגים בעגלה: **8** ודויד וכל-ישראל משחקים לפני האלהים בכל-עז ובשירים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמצלחים ובחצצרות: **9** ויבאו עד-גרן כידן וישלח עזא את-ידו לאחו את-הארון כי שמטו הבקר: **10** ויחראף יהוה בעזא ויכהו על אשר-שלח ידו על-הארון וימת שם לפני אלהים: **11** ויחר לדויד כי-פרץ יהוה פרץ בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ עזא עד היום הזה: **12**

13 ויירא דויד את־האלהים ביום ההוא לאמר היך אביא אלי את ארון האלהים: 14 ולא־הסיר דויד את־הארון אליו אל־עיר דויד ויטהו אל־בית עבד־אדם הנתי: 15 וישב ארון האלהים עִם־בית עבד אדם בביתו שלשה חדשים ויברך יהוה את־בית עבד־אדם ואת־כל־אשר־לו: פ 1Ch 14 וישלח (חירם) (חורם) מלך־צר מלאכים אל־דויד ועצי ארזים וחרשי קור וחרשי עצים לבנות לו בית: 2 וידע דויד כִּי־הכינו יהוה למלך על־ישראל כִּי־נשאת למעלה מלכותו בעבור עמו ישראל: 3 ויקח דויד עוד נשים בירושלם ויולד דויד עוד בנים ובנות: 4 ואלה שמות הילודים אשר הוילדו בירושלם שמוע ושובב נתן ושלמה: 5 ויבחר ואלישוע ואלפלט: 6 וננה ונפג ויפיע: 7 ואלישמע ובעלדע ואלפלט: 8 וישמעו פלשתים כִּי־נמשח דויד למלך על־כל־ישראל ויעלו כל־פלשתים לבקש את־דויד וישמע דויד ויצא לפניהם: 9 ופלשתים באו ויפשטו בעמק רפאים: 10 ושאל דויד באלהים לאמר האעלה על־ (פלשתיים) (פלשתים) ונתתם בידי ויאמר לו יהוה עלה ונתתם בידך: 11 ויעלו בבעל־פרצים ויכם שם דויד ויאמר דויד פרץ האלהים את־אויבי בידי כפרץ מים על־כן קראו שם־המקום ההוא בעל פרצים: 12 ויעזבו־שם את־אלהיהם ויאמר דויד וישרפו באש: 13 ויסיפו עוד פלשתים ויפשטו בעמק: 14 ושאל עוד דויד באלהים ויאמר לו האלהים לא תעלה אחריהם הסב מעליהם ובאת להם ממול הבכאים: 15 ויהי כשמעך את־קול הצעדה בראשי הבכאים אז תצא במלחמה כִּי־יצא האלהים לפניך להכות את־מחנה פלשתים: 16 ויעש דויד כאשר צוהו האלהים ויכו את־מחנה פלשתים מגבעון ועד־גזרה: 17 ויצא שם־דויד בכל־הארצות ויהוה נתן את־פחדו על־כל־הגוים: 1Ch 15 ויעש־לו בתים בעיר דויד ויכן מקום לארון האלהים ויט־לו אהל: 2 אז אמר דויד לא לשאת את־ארון האלהים כי אס־הלויים כִּי־בם בחר יהוה לשאת את־ארון יהוה ולשרתו עד־עולם: 3 ויקהל דויד את־כל־ישראל אל־ירושלם להעלות את־ארון יהוה אל־מקומו אשר־הכין לו: 4 ויאסף דויד את־בני אהרן ואת־הלויים: 5 לבני קהת אוריאל השר ואחיו מאה ועשרים: 6 לבני מררי עשיה השר ואחיו מאתים ועשרים: 7 לבני גרשום ויאל השר ואחיו מאה ושלושים: 8 לבני אליצפן שמעיה השר ואחיו מאתים: 9 לבני חברון אליאל השר ואחיו שמונים: 10 לבני עזיאל עמינדב השר ואחיו מאה ושנים עשר: 11 ויקרא דויד לצדוק ולאביתר הכהנים וללויים לאוריאל עשיה ויואל שמעיה ואל־יאל ועמינדב: 12 ויאמר להם אתם ראשי האבות ללויים התקדשו אתם ואחיכם והעליתם את ארון יהוה אלהי ישראל אל־הכינותי לו: 13 כי למבראשונה לא אתם פרץ יהוה אלהינו בנו כִּי־לא דרשנהו כמשפט: 14 ויתקדשו הכהנים והלויים להעלות את־ארון יהוה אלהי ישראל: 15 וישאו בני־הלויים את ארון האלהים כאשר צוה משה כדבר יהוה בכתפם במטות עליהם: 16 ויאמר דויד לשרי הלויים להעמיד את־אחיהם המשררים בכל־ישר נבלים וכנרות ומצלתיים משמיעים להרים־בקול לשמחה: 17 ויעמידו הלויים את הימן בן־יואל ומן־אחיו אסף בן־ברכיהו: 18 ומן־בני מררי אחיהם איתן בן־קושיהו: 18 ועמהם אחיהם המשנים זכריהו בן ויעזאל ושמירמות ויחזאל ועני אליאב ובניהו ומעשיהו ומתתיהו ואל־יפלהו ומקניהו ועבד אדם ויעזאל השערים: 19 והמשררים הימן אסף ואיתן במצלתיים נחשת להשמיע: 20 וזכריהו ועזיאל ושמירמות ויחזאל ועני ואל־יאב ומעשיהו ובניהו ונבלים על־עלמות: 21 ומתתיהו ואל־יפלהו ומקניהו ועבד אדם ויעזאל ועזיהו וכנרות על־השמינית

לנצח: **22** וכנניהו שר־הלויים במשא יסר במשא כי מבין הוא: **23** וברכיה ואלקנה שערים לארון: **24** ושביניהו ויושפט ונתנאל ועמשי וזכריהו ובניהו ואליעזר הכהנים **[מחצרים]** **[מחצרים]** בחצרות לפני ארון האלהים ועבד אדם ויחיה שערים לארון: **25** ויהי דויד וזקני ישראל ושרי האלפים ההלכים להעלות את־ארון ברית־יהוה מן־בית עבד־אדם בשמחה: **ס 26** ויהי בעזר האלהים את־הלויים נשאי ארון ברית־יהוה ויזבחו שבעה־פרים ושבעה אילים: **27** ודויד מכרבֵל במעיל בוגֵן וכל־הלויים הנשאים את־הארון והמשררים וכנניה השר המשא המשררים ועל־דויד אפוד בד: **28** וכל־ישראל מעלים את־ארון ברית־יהוה בתרועה ובקול שופר ובחצרות ובמצלתיים משמעים בנבלים וכנרות: **29** ויהי ארון ברית יהוה בא עד־עיר דויד ומיכל בת־שאול נשקפה בעד החלון וטרא את־המלך דויד מרקד ומשחק ותבו לו בלבה: **פ 1Ch 16** ויביאו את־ארון האלהים ויציגו אתו בתוך האהל אשר נטה־לו דויד ויקריבו עלות ושלמים לפני האלהים: **2** ויכל דויד מהעלות העלה והשלמים ויברך את־העם בשם יהוה: **3** ויחלק לכל־איש ישראל מאיש ועד־אשה לאיש ככר־לחם ואשפר ואשישה: **4** ויתן לפני ארון יהוה מן־הלויים משרתים ולהזכיר ולהודות ולהלל ליהוה אלהי ישראל: **פ 5** אסף הראש ומשנהו זכריה יעיאל ושמי־מות ויחיאל ומתתיה ואליאב ובניהו ועבד אדם ויעיאל בכלי נבלים ובכנרות ואסף במצלתיים משמיע: **6** ובניהו ויחיאל הכהנים בחצרות תמיד לפני ארון ברית־האלהים: **7** ביום ההוא אז נתן דויד בראש להדות ליהוה ביד־אסף ואחיו: **פ 8** הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים על־יתו: **9** שירו לו זמרו־לו שיחו בכל־נפלאותיו: **10** התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה: **11** דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד: **12** זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטי־פיהו: **13** זרע ישראל עבדו בני יעקב בחיריו: **14** הוא יהוה אלהינו בכל־הארץ משפטיו: **15** זכרו לעולם בריתו דבר צוה לאֵלף דור: **16** אשר כרת את־אברהם ושבעתו ליצחק: **17** ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: **18** לאמר לך אתן ארץ־כנען חבל נחלתכם: **19** בהיותכם מתי מספר כמעט וגרים בה: **20** ויתהלכו מגוי אל־גוי ומממלכה אל־עם אחר: **21** לא־הניח לאיש לעשקם ויוכח עליהם מלכים: **22** אל־תגעו במשיחי ובנביאי אל־תרעו: **פ 23** שירו ליהוה כל־הארץ בשרו מיום־אל־יום ישועתו: **24** ספרו בגוים את־כבודו בכל־העמים נפלאותיו: **25** כי גדול יהוה ומהלל מאד וגורא הוא על־כל־אלהים: **26** כי כל־אלהי העמים אילים ויהוה שמים עשה: **27** הוד והדר לפניו עז וחדוה במקומו: **28** הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז: **29** הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו השתחוו ליהוה בהדרת־קדש: **30** חילו מלפניו כל־הארץ אף־תכון חבל בל־תמוט: **31** ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה מלך: **32** ירעם הים ומלואו יעלין השדה וכל־אשר־בו: **33** אז ירננו עצי היער מלפני יהוה כי־בא לשפוט את־הארץ: **34** הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: **35** ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן־הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: **36** ברוך יהוה אלהי ישראל מן־העולם ועד העלם ויאמרו כל־העם אמן והלל ליהוה: **פ 37** ויעזב־שם לפני ארון ברית־יהוה לאסף ולאחיו לשרת לפני הארון תמיד לדבר־יום ביומו: **38** ועבד אדם ואחיהם ששים ושמונה ועבד אדם בן־ידייתון וחסה לשערים: **39** ואת צדוק הכהן ואחיו הכהנים לפני משכן יהוה בבמה אשר בנבעון: **40** להעלות עלות

ליהוה על-מזבח העלה תמיד לבקר ולערב ולכל-הכתוב בתורת יהוה אשר צוה
 על-ישראל: **41** ועמהם הימן וידותון ושאר הברורים אשר נקבו בשמות להדות
 ליהוה כי לעולם חסדו: **42** ועמהם הימן וידותון חצצרות ומצלחים למשמיעים וכלי
 שיר האלהים ובני ידותון לשער: **43** וילכו כל-העם איש לביתו ויסב דויד לברך
 את-ביתו: **פ 17 1Ch** ויהי כאשר ישב דויד בביתו ויאמר דויד אל-נתן הנביא הנה
 אנכי יושב בבית הארזים וארון ברית-יהוה תחת יריעות: **2** ויאמר נתן אל-דויד כל
 אשר בלבבך עשה כי האלהים עמך: **ס 3** ויהי בלילה ההוא ויהי דבר-אלהים
 אל-נתן לאמר: **4** לך ואמרת אל-דויד עבדי כה אמר יהוה לא אתה תבנה-לי
 הבית לשבת: **5** כי לא ישבתי בבית מן-היום אשר העליתי את-ישראל עד היום
 הזה ואהיה מאהל אל-אהל וממשכן: **6** בכל אשר-התהלכתי בכל-ישראל הדבר
 דברתי את-אחד שפטי ישראל אשר צויתי לרעות את-עמי לאמר למה לא-בניתם
 לי בית ארזים: **7** ועתה כה-תאמר לעבדי לדויד **ס 8** כה אמר יהוה צבאות אני
 לקחתיך מן-הנוה מן-אחרי הצאן להיות נגיד על עמי ישראל: **8** ואהיה עמך בכל
 אשר הלכת ואכרית את-כל-אויביך מפניך ועשיתי לך שם כשם הגדולים אשר
 בארץ: **9** ושמתי מקום לעמי ישראל ונטעתיהו ושכן תחתיו ולא ירנז עוד
 ולא-יוסיפו בני-עולה לבלתו כאשר בראשונה: **10** ולמימים אשר צויתי שפטים
 על-עמי ישראל והכנעתי את-כל-אויביך ואגד לך ובית יבנה-לך יהוה: **11** והיה
 כיו-מלאו ימך ללכת עם-אבתך והקימותי את-זרעך אחרך אשר יהיה מבניך
 והכינותי את-מלכותו: **12** הוא יבנה-לי בית וכננתי את-כסאו עד-עולם: **13** אני
 אהיה-לו לאב והוא יהיה-לי לבן וחסדי לא-אסיר מעמו כאשר הסירותי מאשר
 היה לפניך: **14** והעמדתיהו בביתי ובמלכותי עד-העולם וכסאו יהיה נכון עד-עולם:
15 ככל הדברים האלה וככל החזון הזה כן דבר נתן אל-דויד: **פ 16** ויבא המלך
 דויד וישב לפני יהוה ויאמר מי-אני יהוה אלהים ומי ביתי כי הביאתני עד-הלם:
17 ותקטן זאת בעיניך אלהים ותדבר על-בית-עבדך למרחוק וראיתני כתור האדם
 המעלה יהוה אלהים: **18** מה-יוסף עוד דויד אליך לכבוד את-עבדך ואתה
 את-עבדך ידעת: **19** יהוה בעבור עבדך וכלבך עשית את כל-הגדולה הזאת להדיע
 את-כל-הגדלות: **20** יהוה אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר-שמענו באזנינו: **21**
 ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ אשר הלך האלהים לפדות לו עם לשום לך
 שם גדלות ונראות לגרש מפני עמך אשר-פדית ממצרים גוים: **22** ותתן את-עמך
 ישראל לך לעם עד-עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים: **23** ועתה יהוה הדבר
 אשר דברת על-עבדך ועל-ביתו יאמן עד-עולם ועשה כאשר דברת: **24** ויאמן
 ויגדל שמך עד-עולם לאמר יהוה צבאות אלהי ישראל אלהים לישראל ובית-דויד
 עבדך נכון לפניך: **25** כי אתה אלהי גלית את-און עבדך לבנות לו בית על-יכן
 מצא עבדך להתפלל לפניך: **26** ועתה יהוה אתה-הוא האלהים ותדבר על-עבדך
 הטובה הזאת: **27** ועתה הואלת לברך את-בית עבדך להיות לעולם לפניך כיו-אתה
 יהוה ברכת ומברך לעולם: **פ 18 1Ch** ויהי אחר-יכן ויך דויד את-פלשתים ויכניעם
 ויקח את-גת ובנתיה מיד פלשתים: **2** ויך את-מואב ויהיו מואב עבדים לדויד נשאי
 מנחה: **3** ויך דויד את-הדרדעור מלך-צובה חמתה בלכתו להציב ידו בנהר-פרת: **4**
 וילכד דויד ממנו אלף רכב ושבעת אלפים פרשים ועשרים אלף איש גלוי ויעקר
 דויד את-כל-הרכב ויותר ממנו מאה רכב: **5** ויבא ארם דרמשק לעזור להדרדעור

מלך צובה ויך דויד בארם עשרים-ושנים אלף איש: 6 וישם דויד בארם דרמשק ויהי ארם לדויד עבדים נשאי מנחה ויושע יהוה לדויד בכל אשר הלך: 7 ויקח דויד את שלטי הזהב אשר היו על עבדי הדרדעזר ויביאם ירושלם: 8 ומטבחת ומכון ערי הדרדעזר לקח דויד נחשת רבה מאד בה עשה שלמה אתיים הנחשת ואת-העמודים ואת כלי הנחשת: 9 וישמע תעו מלך חמת כי הכה דויד את-כל-חיל הדרדעזר מלך-צובה: 10 וישלח את-הדורם-בנו אל-המלך-דויד (לשאול-) [לשאל] לו לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדרדעזר ויכהו כי-איש מלחמות תעו היה הדרדעזר וכל כלי זהב וכסף ונחשת: 11 גם-אתם הקדיש המלך דויד ליהוה עם-הכסף והזהב אשר נשא מכל-הגוים מאדום וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק: 12 ואבשי בן-צרויה הכה את-אדום בגיא המלח שמונה עשר אלף: 13 וישם באדום נציבים ויהיו כל-אדום עבדים לדויד ויושע יהוה את-דויד בכל אשר הלך: 14 וימלך דויד על-כל-ישראל ויהי עשה משפט וצדקה לכל-עמו: 15 ויואב בן-צרויה על-הצבא ויהושפט בן-אחילוד מזכיר: 16 וצדוק בן-אחישוב ואבימלך בן-אביתר כהנים ושושא סופר: 17 ובניהו בן-יהוידע על-הכרתי והפלתי ובני-דויד הראשנים ליד המלך: 18 **1Ch 19** ויהי אחרי-כן וימת נחש מלך בני-עמון וימלך בנו תחתיו: 2 ויאמר דויד אעשה-חסד עם-חנן בן-נחש כי-עשה אביו עמי חסד וישלח דויד מלאכים לנחמו על-אביו ויבאו עבדי דויד אל-ארץ בני-עמון אל-חנן לנחמו: 3 ויאמרו שרי בני-עמון לחנן המכבד דויד את-אביך בעיניך כי-שלח לך מנחמים הלא בעבור לחקר ולהפך ולרגל הארץ באו עבדי אליך: 4 ויקח חנן את-עבדי דויד ויגלחם ויכרת את-מדויהם בחצי עדה-מפשעה וישלחם: 5 וילכו ויגידו לדויד על-האנשים וישלח לקראתם כי-היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד אשר-יצמח זקנכם ושבתם: 6 ויראו בני עמון כי התבאשו עם-דויד וישלח חנן ובני עמון אלף ככר-כסף לשכר להם מן-ארם נהרים ומן-ארם מעכה ומצובה רכב ופרשים: 7 וישכרו להם שנים ושלשים אלף רכב ואת-מלך מעכה ואת-עמו ויבאו ויחנו לפני מידבא ובני עמון נאספו מעריהם ויבאו למלחמה: 8 **9** וישמע דויד וישלח את-יואב ואת כל-צבא הגבורים: 9 ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח העיר והמלכים אשר-באו לבדם בשדה: 10 וירא יואב כי-היתה פני-המלחמה אליו פנים ואחור ויבחר מכל-בחור בישראל ויערך לקראת ארם: 11 ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערכו לקראת בני עמון: 12 ויאמר אסתר-חזק ממני ארם והיית לי לתשועה **10** ואם-בני עמון יחזקו ממך והושעת-יך: 13 חזק ונתחזקה בעד-עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה השוב בעיניו יעשה: 14 ויגש יואב והעם אשר-עמו לפני ארם למלחמה וינוסו מפניו: 15 ובני עמון ראו כי-נס ארם וינוסו גם-הם מפני אבשי אחיו ויבאו העירה ויבא יואב ירושלם: **16** וירא ארם כי נגפו לפני ישראל וישלחו מלאכים ויוציאו את-ארם אשר מעבר הנהר ושוף שר-צבא הדרדעזר לפניהם: 17 ויגד לדויד ויאסף את-כל-ישראל ויעבר הירדן ויבא אלהם ויערך אלהם ויערך דויד לקראת ארם מלחמה וילחמו עמו: 18 וינס ארם מלפני ישראל ויהרג דויד מארם שבעת אלפים רכב וארבעים אלף איש רגלי ואת שופך שר-הצבא המית: 19 ויראו עבדי הדרדעזר כי נגפו לפני ישראל וישלימו עם-דויד ויעבדוהו ולא-אבה ארם להושיע את-בני-עמון עוד: **1Ch 20** ויהי לעת תשובת השנה לעת צאת המלכים וינהג יואב את-חיל הצבא וישחת

את־ארץ בני־עמון ויבא ויצר את־רבה ודויד ישב בירושלם ויך יואב את־רבה ויהרסה: **2** ויקח דויד את־עטרת־מלכם מעל ראשו וימצאה משקל ככר־זהב ובה אבן יקרה ותהי על־ראש דויד ושלל העיר הוציא הרבה מאד: **3** ואת־העם אשר־בה הוציא וישר במגרה ובחריצי הברזל ובמגרות וכן יעשה דויד לכל ערי בני־עמון וישב דויד וכל־העם ירושלם: **4** ויהי אחריכן ותעמד מלחמה בגזר עם־פלשתים אז הכה סבכי החשתי את־ספי מילדי הרפאים ויכנעו: **5** ותהי־עוד מלחמה את־פלשתים ויך אלחנן בן־**יעור** **יעיר** את־לחמי אחי גלית הגתי ועץ חניתו כמנור ארנים: **6** ותהי־עוד מלחמה בנת ויהי איש מדה ואצבעתיו שש־ושש עשרים וארבע וגם־הוא נולד להרפא: **7** ויחרף את־ישראל ויכהו יהונתן בן־שמעא אחי דויד: **8** אל נולדו להרפא בנת ויפלו ביד־דויד וביד־עבדיו: **9** **1Ch 21** ויעמד שטן על־ישראל ויסת את־דויד למנות את־ישראל: **2** ויאמר דויד אל־יואב ואל־שרי העם לכו ספרו את־ישראל מבאר שבע ועד־דן והביאו אלי ואדעה את־מספרם: **3** ויאמר יואב יוסף יהוה על־עמו כהם מאה פעמים הלא אדני המלך כלם לאדני לעבדים למה יבקש זאת אדני למה יהיה לאשמה לישראל: **4** ודבר־המלך חזק על־יואב ויצא יואב ויתהלך בכל־ישראל ויבא ירושלם: **5** ויתן יואב את־מספר מפקד־העם אל־דויד ויהי כל־ישראל אלף אלפים ומאה אלף איש שלף חרב ויהודה ארבע מאות ושבעים אלף איש שלף חרב: **6** ולוי ובנימן לא פקד בתוכם כי־נתעב דבר־המלך את־יואב: **7** וירע בעיני האלהים על־הדבר הזה ויך את־ישראל: **8** ויאמר דויד אל־האלהים חטאתי מאד אשר עשיתי את־הדבר הזה ועתה העבר־נא את־עוון עבדך כי נסכלתי מאד: **9** וידבר יהוה אל־גד חזה דויד לאמר: **10** לך ודברת אל־דויד לאמר כה אמר יהוה שלוש אני נטה עליך בחרלך אחת מהנה ואעשה־לך: **11** ויבא גד אל־דויד ויאמר לו כה־אמר יהוה קבל־לך: **12** אם־שלוש שנים רעב ואם־שלושה חדשים נספה מפני־צריך וחרב אויבך למשגת ואם־שלוש ימים חרב יהוה ודבר בארץ ומלאך יהוה משחית בכל־גבול ישראל ועתה ראה מה־אשיב את־שלחי דבר: **13** ויאמר דויד אל־גד צר־לי מאד אפלה־נא ביד־יהוה כי־רבים רחמיו מאד וביד־אדם אל־אפל: **14** ויתן יהוה דבר בישראל ויפל מישראל שבעים אלף איש: **15** וישלח האלהים מלאך לירושלם להשחיתה וכהשחית ראה יהוה וינחם על־הרעה ויאמר למלאך המשחית רב עתה הרף ירך ומלאך יהוה עמד עם־גרון ארנן היבסי: **16** וישא דויד את־עיניו וירא את־מלאך יהוה עמד בין הארץ ובין השמים וחרבו שלופה בידו נטויה על־ירושלם ויפל דויד והזקנים מכסים בשקים על־פניהם: **17** ויאמר דויד אל־האלהים הלא אני אמרתי למנות בעם ואני־הוא אשר־חטאתי והרע הרעותי ואלה הצאן מה עשו יהוה אלהי תהי נא ירך בי ובבית אבי ובעמך לא למגפה: **18** ומלאך יהוה אמר אל־גד לאמר לדויד כי יעלה דויד להקים מזבח ליהוה בגרון ארנן היבסי: **19** ויעל דויד בדבר־גד אשר דבר בשם יהוה: **20** וישב ארנן וירא את־המלאך וארבעת בניו עמו מתחבאים וארנן דש חטים: **21** ויבא דויד עד־ארנן ויבט ארנן וירא את־דויד ויצא מן־הגרון וישתחו לדויד אפים ארצה: **22** ויאמר דויד אל־ארנן תנה־לי מקום הגרן ואבנה־בו מזבח ליהוה בכסף מלא תנהו לי ותעצר המגפה מעל העם: **23** ויאמר ארנן אל־דויד קח־לך ויעש אדני המלך הטוב בעיניו ראה נתתי הבקר לעלות והמורנים לעצים והחטים למנחה הכל נתתי:

24 ויאמר המלך דויד לארנן לא כירקנה אקנה בכסף מלא כי לא-אשא אשר-לך ליהוה והעלות עולה הנם: 25 ויתן דויד לארנן במקום שקלי זהב משקל שש מאות: 26 ויבן שם דויד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויקרא אליהוה ויענהו באש מן-השמים על מזבח העלה: פ 27 ויאמר יהוה למלאך וישב חרבו אל-נדנה: 28 בעת ההיא בראות דויד כי-ענהו יהוה בגרן ארנן היבסי ויזבח שם: 29 ומשכן יהוה אשר-עשה משה במדבר ומזבח העולה בעת ההיא בבמה בנבעון: 30 ולא-יכל דויד ללכת לפניו לדרש אלהים כי נבעת מפני חרב מלאך יהוה: 1Ch 22 ויאמר דויד זה הוא בית יהוה האלהים וזה-מזבח לעלה לישראל: 2 ויאמר דויד לכנוס את-הגרים אשר בארץ ישראל ויעמד חצבים לחצוב אבני גזית לבנות בית האלהים: 3 וברזל לרב למסמרים לדלתות השערים ולמחברות הכין דויד ונחשת לרב אין משקל: 4 ועצי ארזים לאין מספר כי הביאו הצידנים והצרים עצי ארזים לרב לדויד: פ 5 ויאמר דויד שלמה בני נער ורך והבית לבנות ליהוה להגדיל למעלה לשם ולתפארת לכל-הארצות אכינה נא לו ויכן דויד לרב לפני מותו: 6 ויקרא לשלמה בנו ויצוהו לבנות בית ליהוה אלהי ישראל: 7 ויאמר דויד לשלמה (בנו) [בני] אני היה עם-לבבי לבנות בית לשם יהוה אלהי: 8 ויהי עלי דברי-יהוה לאמר דם לרב שפכת ומלחמות גדלות עשית לא-תבנה בית לשמי כי דמים רבים שפכת ארצה לפני: 9 הנה-בן נולד לך הוא יהיה איש מנוחה והנחותי לו מכל-אויביו מסביב כי שלמה יהיה שמו ושלוש ושקט אתן על-ישראל בימיו: 10 הוא-יבנה בית לשמי והוא יהיה-לי לבן ואני-לו לאב והכינותי כסא מלכותו על-ישראל עד-עולם: 11 עתה בני יהי יהוה עמך והצלחת ובנית בית יהוה אלהיך כאשר דבר עליך: 12 אך יתן-לך יהוה שכל ובינה ויצוך על-ישראל ולשמור את-תורת יהוה אלהיך: 13 אז תצליח אסתשמור לעשות את-החקים ואת-המשפטים אשר צוה יהוה את-משה על-ישראל חזק ואמץ אל-תירא ואל-תחת: 14 והנה בעניי הכינותי לבית-יהוה זהב ככרים מאה-אלף וכסף אלף אלפים ככרים ולנחשת ולברזל אין משקל כי לרב היה ועצים ואבנים הכינותי ועליהם תוסיף: 15 ועמך לרב עשי מלאכה חצבים וחרשי אבן ועץ וכל-חכם בכל-מלאכה: 16 לזהב לכסף ולנחשת ולברזל אין מספר קום ועשה ויהי יהוה עמך: 17 ויצו דויד לכל-שרי ישראל לעזר לשלמה בנו: 18 הלא יהוה אלהיכם עמכם והניח לכם מסביב כי נתן בידי את ישרי הארץ ונכבשה הארץ לפני יהוה ולפני עמו: 19 עתה תנו לבבכם ונפשכם לדרוש ליהוה אלהיכם וקומו ובנו את-מקדש יהוה האלהים להביא את-ארון ברית-יהוה וכלי קדש האלהים לבית הנבנה לשם-יהוה: פ 1Ch 23 ודויד זקן ושבע ימים וימלך את-שלמה בנו על-ישראל: 2 ויאסף את-כל-שרי ישראל והכהנים והלויים: 3 ויספרו הלויים מבן שלשים שנה ומעלה ויהי מספרם לגלגלתם לגברים שלשים ושמונה אלף: 4 מאלה לנצח על-מלאכת בית-יהוה עשרים וארבעה אלף ושטרם ושפטים ששת אלפים: 5 וארבעת אלפים שערים וארבעת אלפים מהללים ליהוה בכלים אשר עשיתי להלל: 6 ויחלקם דויד מחלקות 8 לבני לוי לגרשון קהת ומררי: 7 לגרשני לעדן ושמע: 8 בני לעדן הראש יחיאל וזתם ויואל שלשה: 9 בני שמעי [שלמות] [שלומית] וחזיאל והרן שלשה אלה ראשי האבות ללעדן: 10 ובני שמעי יחת זינא ויעוש ובריעה אלה בני-שמעי ארבעה: 11 ויהי-יחת הראש וזיזה השני ויעוש ובריעה לא-הרבו בנים

ויהיו לבית אב לפקדה אחת: **ס 12** בני קהת עמרם יצהר חברון ועזיאל ארבעה: **ס 13** בני עמרם אהרן ומשה ויבדל אהרן להקדישו קדש קדשים הוא-ובניו עד-עולם להקטיר לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד-עולם: **14** ומשה איש האלהים בניו יקראו על-שבת הלוי: **15** בני משה גרשם ואליעזר: **16** בני גרשם שבואל הראש: **17** ויהיו בני-אליעזר רחביה הראש ולא-יהיה לאליעזר בנים אחרים ובני רחביה רבו למעלה: **18** בני יצהר שלמות הראש: **ס 19** בני חברון יריהו הראש אמריה השני יחזיאל השלישי ויקמעם הרביעי: **20** בני עזיאל מיכה הראש וישיה השני: **ס 21** בני מררי מחלי ומושי בני מחלי אלעזר וקיש: **22** וימת אלעזר ולא-היו לו בנים כי אס-בנות וישאום בני-קיש אחיהם: **23** בני מושי מחלי ועדר וירמות שלשה: **24** אלה בני-לוי לבית אבתיהם ראשי האבות לפקודיהם במספר שמות לגלגלתם עשה המלאכה לעבדת בית יהוה מבן עשרים שנה ומעלה: **25** כי אמר דויד הניח יהוה אלהי-ישראל לעמו וישכן בירושלם עד-לעולם: **26** וגם ללויים אין-לשאת את-המשכן ואת-כל-כליו לעבדתו: **27** כי בדברי דויד האחרנים המה מספר בני-לוי מבן עשרים שנה ולמעלה: **28** כי מעמדם ליד-בני אהרן לעבדת בית יהוה על-ההצרות ועל-הלשכות ועל-טהרת לכל-קדש ומעשה עבדת בית האלהים: **29** וללחם המערכת ולסלת למנחה ולרקיקי המצות ולמחבת ולמרבכת ולכל-משורה ומדה: **30** ולעמד בבקר בבקר להדות ולהלל ליהוה וכן לערב: **31** ולכל העלות עלות ליהוה לשבתות לחדשים ולמעדים במספר כמשפט עליהם תמיד לפני יהוה: **32** ושמרו את-משמרת אהל-מועד ואת משמרת הקדש ומשמרת בני אהרן אחיהם לעבדת בית יהוה: **פ 1Ch 24** ולבני אהרן מחלקותם בני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: **2** וימת נדב ואביהוא לפני אביהם ובנים לא-היו להם ויכהנו אלעזר ואיתמר: **3** ויחלקם דויד וצדוק מן-בני אלעזר ואחימלך מן-בני איתמר לפקדתם בעבדתם: **4** וימצאו בני-אלעזר רבים לראשי הגברים מן-בני איתמר ויחלקום לבני אלעזר ראשים לבית-אבות ששה עשר ולבני איתמר לבית אבותם שמונה: **5** ויחלקום בגורלות אלה עם-אלה כיהיו שרי-קדש ושרי האלהים מבני אלעזר ובבני איתמר: **ס 6** ויכתבם שמעיה בן-נתנאל הסופר מן-הלוי לפני המלך והשרים וצדוק הכהן ואחימלך בן-אביתר וראשי האבות לכהנים וללויים בית-אב אחד אחז לאלעזר ואחז אחז לאיתמר: **פ 7** ויצא הגורל הראשון ליהויריב לידעיה השני: **8** לחרם השלישי לשערים הרבעי: **9** למלכיה החמישי למימן הששי: **10** להקוץ השבעי לאביה השמיני: **11** לישוע התשעי לשכניהו העשירי: **12** לאלישיב עשתי עשר ליקים שנים עשר: **13** לחפה שלשה עשר לישובאב ארבעה עשר: **14** לבלגה חמשה עשר לאמר ששה עשר: **15** לחזיר שבעה עשר להפצץ שמונה עשר: **16** לפתחיה תשעה עשר ליחזקאל העשירי: **17** ליכין אחד ועשרים לגמול שנים ועשרים: **18** לדליהו שלשה ועשרים למעזיהו ארבעה ועשרים: **פ 19** אלה פקדתם לעבדתם לבוא לבית-יהוה כמשפטם ביד אהרן אביהם כאשר צוהו יהוה אלהי ישראל: **פ 20** ולבני לוי הנותרים לבני עמרם שובאל לבני שובאל יחדיהו: **21** לרחביהו לבני רחביהו הראש ישיה: **22** ליצהרי שלמות לבני שלמות יחת: **23** ובני יריהו אמריהו השני יחזיאל השלישי יקמעם הרביעי: **24** בני עזיאל מיכה לבני מיכה (שמור) [שמיר]: **25** אחי מיכה ישיה לבני ישיה זכריהו: **26** בני מררי מחלי ומושי בני יעזיהו בנו: **27** בני מררי ליעזיהו בנו ושהם וזכור ועברי: **28** למחלי אלעזר

ולא־היה לוֹ בנים: **29** לקיש בני־קיש ירחמאל: **30** ובני מושי מחלי ועדר וירימות אלה בני הלויים לבית אבתיהם: **31** ויפילו גסהם גורלות לעמת אחיהם בני־אהרן לפני דויד המלך וצדוק ואחימלך וראשי האבות לכהנים וללויים אבות הראש לעמת אחיו הקטן: **1Ch 25** **ס** **1Ch 25** ויבדל דויד ושרי הצבא לעבדה לבני אסף והימן וידותון **(הנביאים)** **[הנביאים]** בכנרות בנבלים ובמצללים ויהי מספרם אנשי מלאכה לעבדתם: **2** לבני אסף זכור ויוסף ונתניה ואשראלה בני אסף על יד־אסף הנבא על־ידי המלך: **3** לידותון בני ידותון גדליהו וצרי וישעיהו חשביהו ומתתיהו ששה על ידי אביהם ידותון בכנור הנבא על־הדות והלל ליהוה: **ס** **4** להימן בני הימן בקיהו מתניהו עזאל שבואל וירימות חנניה חנני אליאתה גדלתי ורממתי עזר ישבקשה מלותי הותר מחזיאות: **5** כל־אלה בנים להימן חזה המלך בדברי האלהים להרים קרן ויתן האלהים להימן בנים ארבעה עשר ובנות שלוש: **6** כל־אלה על־ידי אביהם בשיר בית יהוה במצללים נבלים וכנרות לעבדת בית האלהים על ידי המלך **ס** אסף וידותון והימן: **7** ויהי מספרם עם־אחיהם מלמדי־שיר ליהוה כל־המבין מאתים שמונים ושמונה: **8** ויפילו גורלות משמרת לעמת כקטן כגדול מבין עם־תלמיד: **פ** **9** ויצא הגורל הראשון לאסף ליוסף גדליהו השני הוא־זאחיו ובניו שנים עשר: **10** השלשי זכור בניו ואחיו שנים עשר: **11** הרביעי ליצרי בניו ואחיו שנים עשר: **12** החמישי נתניהו בניו ואחיו שנים עשר: **13** הששי בקיהו בניו ואחיו שנים עשר: **14** השבעי אשראלה בניו ואחיו שנים עשר: **15** השמיני ישעיהו בניו ואחיו שנים עשר: **16** התשיעי מתניהו בניו ואחיו שנים עשר: **17** העשירי שמעי בניו ואחיו שנים עשר: **18** עשתי־עשר עזאל בניו ואחיו שנים עשר: **19** השנים עשר לחשביה בניו ואחיו שנים עשר: **20** לשלשה עשר שובאל בניו ואחיו שנים עשר: **21** לארבעה עשר מתתיהו בניו ואחיו שנים עשר: **22** לחמשה עשר לירמות בניו ואחיו שנים עשר: **23** לששה עשר לחנניהו בניו ואחיו שנים עשר: **24** לשבעה עשר לישבקשה בניו ואחיו שנים עשר: **25** לשמונה עשר לחנני בניו ואחיו שנים עשר: **26** לתשעה עשר למלותי בניו ואחיו שנים עשר: **27** לעשרים לאליתה בניו ואחיו שנים עשר: **28** לאחד ועשרים להותר בניו ואחיו שנים עשר: **29** לשנים ועשרים לגדלתי בניו ואחיו שנים עשר: **30** לשלשה ועשרים למחזיאות בניו ואחיו שנים עשר: **31** לארבעה ועשרים לרוממתי עזר בניו ואחיו שנים עשר: **1Ch 26** **פ** למחלקות לשערים לקרחים משלמיהו בן־קרא מן־בני אסף: **2** ולמשלמיהו בנים זכריהו הבכור ידיעאל השני זבדיהו השלישי יתניאל הרביעי: **3** עילם החמישי יהוחנן הששי אליהועיני השביעי: **4** ולעבד אדם בנים שמעיה הבכור יהוזבד השני יואח השלשי ושכר הרביעי ונתנאל החמישי: **5** עמיאל הששי יששכר השביעי פעלתי השמיני כי ברכו אלהים: **פ** **6** ולשמעיה בנו נולד בנים הממשלים לבית אביהם כי־גבורי חיל המה: **7** בני שמעיה עתני ורפאל ועובד אלזבד אחיו בני־חיל אליהו וסמכיהו: **8** כל־אלה מבני עבד אדם המה ובניהם ואחיהם איש־חיל בכח לעבדה ששים ושנים לעבד אדם: **9** ולמשלמיהו בנים ואחים בני־חיל שמונה עשר: **ס** **10** ולחסה מן־בני־מררי בנים שמרי הראש כי לא־היה בכור וישימהו אביהו לראש: **11** חלקיהו השני טבליהו השלשי זכריהו הרביעי כל־בנים ואחים לחסה שלשה עשר: **12** לאלה מחלקות השערים לראשי הגברים משמרות לעמת אחיהם לשרת בבית יהוה: **13** ויפילו גורלות כקטן כגדול לבית אבותם לשער ושער: **פ** **14**

ויפל הגורל מזרחה לשלמיהו וזכריהו בנו יועץ בשכל הפילו גורלות ויצא גורלו צפונה: **ס 15** לעבר אדם ננבה ולבניו בית האספים: **ס 16** לשפים ולחסה למערב עם שער שלכת במסלה העולה משמר לעמת משמר: **ס 17** למזרח הלויים ששה לצפונה ליום ארבעה לננבה ליום ארבעה ולאספים שנים שנים: **ס 18** לפרבר למערב ארבעה למסלה שנים לפרבר: **ס 19** אלה מחלקות השערים לבני הקרחי ולבני מררי: **ס 20** והלויים אחיה על-אוצרות בית האלהים ולאצרות הקדשים: **ס 21** בני לעדן בני הגרשני לעדן ראשי האבות לעדן הגרשני יחיאלי: **ס 22** בני יחיאלי זתם ויואל אחיו על-אצרות בית יהוה: **ס 23** לעמרמי ליצהרי לחברוני לעזיאלי: **ס 24** ושבאל בן-גרשום בן-משה נגיד על-האצרות: **ס 25** ואחיו לאליעזר רחביהו בנו וישעיהו בנו וירם בנו וזכרי בנו **ו(שלמות) ו(שלמית)** בנו: **ס 26** הוא שלמות ואחיו על כל-אצרות הקדשים אשר הקדיש דויד המלך וראשי האבות לשרי-האלפים והמאות ושרי הצבא: **ס 27** מן-המלחמות ומן-השלל הקדישו לחזק לבית יהוה: **ס 28** וכל ההקדיש שמואל הראה ושואל בן-קיש ואבנר בן-נר ויואב בן-צרויה כל המקדיש על יד-שלמית ואחיו: **פ 29** ליצהרי כנניהו ובניו למלאכה החיצונה על-ישראל לשטרים ולשפטים: **ס 30** לחברוני חשביהו ואחיו בני-חיל אלף ושבע-מאות על פקדת ישראל מעבר לירדן מערבה לכל מלאכת יהוה ולעבדת המלך: **ס 31** לחברוני יריה הראש לחברוני לתלתיו לאבות בשנת הארבעים למלכות דויד נדרשו וימצא בהם גבורי חיל ביעזר גלעד: **ס 32** ואחיו בני-חיל אלפים ושבע מאות ראשי האבות ויפקדם דויד המלך על-הראובני והגדי וחצי שבט המנשי לכל-דבר האלהים ודבר המלך: **פ 1Ch 27** ובני ישראל למספרם ראשי האבות ושרי האלפים והמאות ושטריהם המשרתים את-המלך לכל דבר המחלקות הבאה והיציאת חדש בחדש לכל חדשי השנה המחלקת האחת עשרים וארבעה אלף: **ס 2** על המחלקת הראשונה לחדש הראשון ישבעם בן-זבדיאל ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: **ס 3** מן-בני-פרץ הראש לכל-שרי הצבאות לחדש הראשון: **ס 4** ועל מחלקת החדש השני דודי האחוחי ומחלקתו ומקלות הנגיד ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: **ס 5** שר הצבא השלישי לחדש השלישי בניהו בן-יהוידע הכהן ראש ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: **ס 6** הוא בניהו גבור השלשים ועל-השלשים ומחלקתו עמיזבד בנו: **ס 7** הרביעי לחדש הרביעי עשהאל אחי יואב וזבדיה בנו אחיו ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: **ס 8** החמישי לחדש החמישי השר שמהות היזרח ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: **ס 9** הששי לחדש הששי עירא בן-עקש התקועי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: **ס 10** השביעי לחדש השביעי חלץ הפלוני מן-בני אפרים ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: **ס 11** השמיני לחדש השמיני סבכי החשתי לזרחי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: **ס 12** התשיעי לחדש התשיעי אביעזר הענתתי **(לבנימיני) (לבן) (ימיני)** ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: **ס 13** העשירי לחדש העשירי מהרי הנטופתי לזרחי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: **ס 14** עשתי-עשר לעשתי-עשר החדש בניה הפרעתוני מן-בני אפרים ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: **ס 15** השנים עשר לשנים עשר החדש חלדי הנטופתי לעתניאל ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: **פ 16** ועל שבטי ישראל לראובני נגיד אליעזר בן-זכרי **ס 17** לשמעוני שפטיהו בן-מעכה: **ס 17** ללוי חשביהו בן-קמואל לאהרן צדוק: **ס 18** ליהודה אליהו מאחי דויד ליששכר עמרי בן-מיכאל: **ס 19** לזבולן ישמעיהו

בן-עבדיהו לנפתלי ירימות בן-עזריאל: **ס 20** לבני אפרים הושע בן-עזיהו לחצי שבט מנשה יואל בן-פדיהו: **ס 21** לחצי המנשה גלעדה ירו בן-זכריהו **ס** לבנימן יעשיאל בן-אבנר: **ס 22** לדן עזראל בן-ירחם אלה שרי שבטי ישראל: **ס 23** ולא-נשא דויד מספרם למבן עשרים שנה ולמטה כי אמר יהוה להרבות את-ישראל ככוכבי השמים: **ס 24** יואב בן-צרויה החל למנות ולא כלה ויהי בזאת קצף על-ישראל ולא עלה המספר במספר דברי-הימים למלך דויד: **ס 25** ועל אצרות המלך עזמות בן-עדיאל **ס** ועל האצרות בשדה בערים ובכפרים ובמגדלות יהונתן בן-עזיהו: **ס 26** ועל עשי מלאכת השדה לעבדת האדמה עזרי בן-כלוב: **ס 27** ועל-הכרמים שמעי הרמתי ועל שבכרמים לאצרות היין זבדי השפמי: **ס 28** ועל-הזיתים והשקמים אשר בשפלה בעל חנן הגדרי **ס** ועל-אצרות השמן יועש: **ס 29** ועל-הבקר הרעים בשרון **(שטרן)** **[שרטי]** השרוני ועל-הבקר בעמקים שפט בן-עדלי: **ס 30** ועל-הגמלים אוביל הישמעלי ועל-האתנות יחדיהו המרנתי: **ס 31** ועל-הצאן יזוז ההגרי כל-אלה שרי הרכוש אשר למלך דויד: **ס 32** ויהונתן דוד-דויד יועץ איש-מבין וסופר הוא ויחזאל בן-חכמוני עם-בני המלך: **ס 33** ואחיתפל יועץ למלך **ס** וחושי הארכי רע המלך: **ס 34** ואחרי אחיתפל יהודע בן-בניהו ואביתר ושר-צבא למלך יואב: **פ 1Ch 28** ויקהל דויד את-כל-שרי ישראל שרי השבטים ושרי המחלקות המשרתים את-המלך ושרי האלפים ושרי המאות ושרי כל-רכוש-ומקנה למלך ולבניו עם-הסריסים והגבורים ולכל-גבור חיל אל-ירושלם: **ס 2** ויקם דויד המלך על-רגליו ויאמר שמעוני אחי ועמי אני עם-לבבי לבנות בית מנוחה לארון ברית-יהוה ולהדם רגלי אלהינו והכינותי לבנות: **ס 3** והאלהים אמר לי לא-תבנה בית לשמי כי איש מלחמות אתה ודמים שפכת: **ס 4** ויבחר יהוה אלהי ישראל בי מכל בית-אבי להיות למלך על-ישראל לעולם כי ביהודה בחר לנניד ובבית יהודה בית אבי ובבני אבי בי רצה להמליך על-כל-ישראל: **ס 5** ומכל-בני כי רבים בנים נתן לי יהוה ויבחר בשלמה בני לשבת על-כסא מלכות יהוה על-ישראל: **ס 6** ויאמר לי שלמה בנך הוא-יבנה ביתי וחצרותי כי-בחרתי בו לי לבן ואני אהיה-לו לאב: **ס 7** והכינותי את-מלכותו עד-לעולם אסיחוק לעשות מצותי ומשפטי כיום הזה: **ס 8** ועתה לעיני כל-ישראל קהלי-יהוה ובאזני אלהינו שמרו ודרשו כל-מצות יהוה אלהיכם למען תירשו את-הארץ הטובה והנחלתם לבניכם אחריכם עד-עולם: **פ 9** ואתה שלמה-בני דע את-אלהי אביך ועבדהו בלב שלם ובנפש חפצה כי כל-לבבות דורש יהוה וכל-יצר מחשבות מבין אס-תדרשנו ימצא לך ואס-תעזבנו יזיחך לעד: **ס 10** ראה עתה כי-יהוה בחר בך לבנות-בית למקדש חזק ועשה: **פ 11** ויתן דויד לשלמה בנו את-תבנית האולם ואת-בתיו וגנזכיו ועליתיו וחדריו הפנימים ובית הכפרת: **ס 12** ותבנית כל אשר היה ברוח עמו לחצרות בית-יהוה ולכל-הלשכות סביב לאצרות בית האלהים ולאצרות הקדשים: **ס 13** ולמחלקות הכהנים והלוים ולכל-מלאכת עבודת בית-יהוה ולכל-כלי עבודת בית-יהוה: **ס 14** לזהב במשקל לזהב לכל-כלי עבודה ועבודה לכל כלי הכסף במשקל לכל-כלי עבודה ועבודה: **ס 15** ומשקל למנרות הזהב ונרתיהם זהב במשקל-מנורה ומנורה ונרתיה ולמנרות הכסף במשקל למנורה ונרתיה כעבודת מנורה ומנורה: **ס 16** ואת-הזהב משקל לשלחנות המערכת לשלחן ושלחן וכסף לשלחנות הכסף: **ס 17** והמזלגות והמזרקות והקשות זהב טהור ולכפורי הזהב במשקל לכפור וכפור ולכפורי הכסף במשקל לכפור וכפור: **ס 18** ולמזבח הקשרת זהב מזקק

במשקל ולתבנית המרכבה הכרבים זהב לפרשים וסככים על־ארון ברית־יהוה: **19** הכל בכתב מיד יהוה עלי השכיל כל מלאכות התבנית: **פ** **20** ויאמר דויד לשלמה בנו חזק ואמץ ועשה אל־תירא ואל־תחת כי יהוה אלהים אלהי עמך לא ירפך ולא יעזובך עד־לכלות כל־מלאכת עבודת בית־יהוה: **21** והנה מחלקות הכהנים והלוים לכל־עבודת בית האלהים ועמך בכל־מלאכה לכל־נדיב בחכמה לכל־עבודה והשרים וכל־העם לכל־דבריך: **פ** **1Ch 29** ויאמר דויד המלך לכל־הקהל שלמה בני אחד בחריבו אלהים נער ורך והמלאכה גדולה כי לא לאדם הבירה כי ליהוה אלהים: **2** וככל־כחי הכינותי לבית־אלהי הזהב הזהב והכסף לכסף והנחשת לנחשת הברזל לברזל והעצים לעצים אבני־שהם ומלואים אבני־פוך ורקמה וכל אבן יקרה ואבני־שיש לרב: **3** ועוד ברצותי בבית אלהי יש־לי סגלה זהב וכסף נתתי לבית־אלהי למעלה מכל־הכינותי לבית הקדש: **4** שלשת אלפים ככרי זהב מזהב אופיר ושבעת אלפים ככר־כסף מזוקק לשוח קירות הבתים: **5** לזהב לזהב ולכסף לכסף ולכל־מלאכה ביד חרשים ומוי מתנדב למלאות ידו היום ליהוה: **6** ויתנדבו שרי האבות ושרי שבטי ישראל ושרי האלפים והמאות ולשרי מלאכת המלך: **7** ויתנו לעבודת בית־האלהים זהב ככרים חמשת־אלפים ואדרכנים רבו וכסף ככרים עשרת אלפים ונחשת רבו ושמונת אלפים ככרים וברזל מאה־אלף ככרים: **8** והנמצא אתו אבנים נתנו לאוצר בית־יהוה על ידי־חיא־אל הגרשני: **9** וישמחו העם על־התנדבם כי בלב שלם התנדבו ליהוה וגם דויד המלך שמח שמחה גדולה: **פ** **10** ויברך דויד את־יהוה לעיני כל־הקהל ויאמר דויד ברוך אתה יהוה אלהי ישראל אבינו מעולם ועד־עולם: **11** לך יהוה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כִּי־כל בשמים ובארץ לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל לראש: **12** והעשר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובידך כח וגבורה ובידך לגדל ולחזק לכל: **13** ועתה אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך: **14** וכי מי אני ומי עמי כִּי־נעצר כח להתנדב כזאת כִּי־ממך הכל ומידך נתנו לך: **15** כִּי־גרים אנחנו לפניך ותושבים ככל־אבותינו כצל ימינו על־הארץ ואין מקוה: **16** יהוה אלהינו כל ההמון הזה אשר הכינו לבנות־לך בית לשם קדשך מידך **[היא]** **[הוא]** ולך הכל: **17** וידעתי אלהי כי אתה בחן לבב ומישרים תרצה אני בישר לבבי התנדבתי כל־אלה ועתה עמך הנמצא־ופה ראיתי בשמחה להתנדב־לך: **18** יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה־זאת לעולם ליצר מחשבות לבב עמך והכן לבבם אליך: **19** ולשלמה בני תן לבב שלם לשמור מצותיך עדותיך וחקיך ולעשות הכל ולבנות הבירה אשר־הכינותי: **פ** **20** ויאמר דויד לכל־הקהל ברכו־נא את־יהוה אלהיכם ויברכו כל־הקהל ליהוה אלהי אבותיהם ויקדו וישתחוו ליהוה ולמלך: **21** ויזבחו ליהוה זבחים ויעלו עלות ליהוה למחרת היום הוא פרים אלף אילים אלף כבשים אלף ונסכיהם וזבחים לרב לכל־ישראל: **22** ויאכלו וישתו לפני יהוה ביום ההוא בשמחה גדולה וימליכו שנית לשלמה בן־דויד וימשחו ליהוה לנגיד ולצדוק לכהן: **23** וישב שלמה על־כסא יהוה למלך תחת־דויד אביו ויצלח וישמעו אליו כל־ישראל: **24** וכל־השרים והגברים וגם כל־בני המלך דויד נתנו יד תחת שלמה המלך: **25** ויגדל יהוה את־שלמה למעלה לעיני כל־ישראל ויתן עליו הוד מלכות אשר לא־היה על־כל־מלך לפניו על־ישראל: **פ** **26** ודויד בן־ישי מלך על־כל־ישראל: **27** והימים אשר מלך

על-ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלוש: **28** וימת בשיבה טובה שבע ימים עשר וכבוד וימלך שלמה בנו תחתיו: **29** ודברי דויד המלך הראשנים והאחרנים הנם כתובים על-דברי שמואל הראה ועל-דברי נתן הנביא ועל-דברי גד החזה: **30** עם כל-מלכותו וגבורתו והעתים אשר עברו עליו ועל-ישראל ועל כל-ממלכות הארצות: **פ**

1 Chronicles 2 ויתחזק שלמה בן-דויד על-מלכותו ויהוה אלהיו עמו ויגדלהו למעלה: **2** ויאמר שלמה לכל-ישראל לשרי האלפים והמאות ולשפטים ולכל נשיא לכל-ישראל ראשי האבות: **3** וילכו שלמה וכל-הקהל עמו לבמה אשר בגבעון כי-שם היה אהל מועד האלהים אשר עשה משה עבד-יהוה במדבר: **4** אבל ארון האלהים העלה דויד מקרית יערים בהכין לו דויד כי נטה-לו אהל בירושלם: **5** ומזבח הנחשת אשר עשה בצלאל בן-אורי בן-חור שם לפני משכן יהוה וידרשהו שלמה והקהל: **6** ויעל שלמה שם על-מזבח הנחשת לפני יהוה אשר לאהל מועד ויעל עליו עלות אלף: **7** בלילה ההוא נראה אלהים לשלמה ויאמר לו שאל מה אתן-לך: **8** ויאמר שלמה לאלהים אתה עשית עס-דויד אבי חסד גדול והמלכתני תחתיו: **9** עתה יהוה אלהים יאמן דברך עם דויד אבי כי אתה המלכתני על-עם רב כעפר הארץ: **10** עתה חכמה ומדע תן-לי ואצאה לפני העם-הזה ואבואה כי-מי ישפט את-עמך הזה הגדול: **11** **ס** ויאמר-אלהים לשלמה יען אשר היתה זאת עס-לבבך ולא-ישאלת עשר נכסים וכבוד ואת נפש שנאיך וגם-ימים רבים לא שאלת ותשאל-לך חכמה ומדע אשר תשפוט את-עמי אשר המלכתך עליו: **12** החכמה והמדע נתון לך ועשר ונכסים וכבוד אתן-לך אשר לא-היה כן למלכים אשר לפניך ואחר-יך לא יהיה-כן: **13** ויבא שלמה לבמה אשר-בגבעון ירושלם מלפני אהל מועד וימלך על-ישראל: **14** **פ** ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי-לו אלף וארבע-מאות רכב ושנים-עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ועם-המלך בירושלם: **15** ויתן המלך את-הכסף ואת-הזהב בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר-בשפלה לרב: **16** ומוצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים ומקוא סחרי המלך מקוא יקחו במחיר: **17** ויעלו ויוציאו ממצרים מרכבה בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל-מלכי החתים ומלכי ארם בידם ויוציאו: **18** ויאמר שלמה לבנות בית לשם יהוה ובית למלכותו: **2Ch 2** ויספר שלמה שבעים אלף איש סבל ושמונים אלף איש חצב בהר ומנצחים עליהם שלשת אלפים ושש מאות: **פ** **2** וישלח שלמה אל-חורם מלך-צר לאמר כאשר עשית עס-דויד אבי ותשלח-לו ארזים לבנות-לו בית לשבת בו: **3** הנה אני בונה-בית לשם יהוה אלהי להקדיש לו להקטיר לפניו קטרת-סמים ומערכת תמיד ועלות לבקר ולערב לשבתות ולחדשים ולמועדי יהוה אלהינו לעולם זאת על-ישראל: **4** והבית אשר-אני בונה גדול כי-גדול אלהינו מכל-האלהים: **5** ומי יעצ-כח לבנות-לו בית כי השמים ושמי השמים לא יכלכלהו ומי אני אשר אבנה-לו בית כי אם-להקטיר לפניו: **6** ועתה שלח-לי איש-יחכם לעשות בזהב ובכסף ובנחשת ובברזל ובארגון וכרמיל ותכלת וידע לפתח פתוחים עס-החכמים אשר עמי ביהודה ובירושלם אשר הכין דויד אבי: **7** ושלח-לי עצי ארזים ברושים ואלגומים מהלבנון כי אני ידעתי אשר עבדך

יודעים לכרות עצי לבנון והנה עבדי עמ'עבדיך: 8 ולהכין לי עצים לרב כי
 הבית אשר-אני בונה גדול והפלא: 9 והנה לחטבים לכרתי העצים נתתי חטים
 מכות לעבדיך כרים עשרים אלף ושערים כרים עשרים אלף ויין בתים עשרים
 אלף ושמן בתים עשרים אלף: פ 10 ויאמר חורם מלך-צר בכתב וישלח
 אל-שלמה באהבת יהוה את-עמו נתן עליהם מלך: 11 ויאמר חורם ברוך יהוה
 אלהי ישראל אשר עשה את-השמים ואת-הארץ אשר נתן לדוד המלך בן חכם
 יודע שכל ובינה אשר יבנה-בית ליהוה ובית למלכותו: 12 ועתה שלחתי
 איש-חכם יודע בינה לחורם אבי: 13 בן-אשה מן-בנות דן ואביו איש-צרי יודע
 לעשות בזה-בזבכסף בנחשת בברזל באבנים ובעצים בארגמן בתכלת ובבוץ
 ובכרמיל ולפתח כל-פתוח ולחשב כל-מחשבת אשר יתן-לו עמ'חכמך וחכמי
 אדני דויד אביך: 14 ועתה החטים והשערים השמן והיין אשר אמר אדני ישלח
 לעבדיו: 15 ואנחנו נכרת עצים מן-הלבנון ככל-צרכך ונביאם לך רפסדות על-ים
 יפו ואתה תעלה אתם ירושלים: פ 16 ויספר שלמה כל-האנשים הגירים אשר
 בארץ ישראל אחרי הספר אשר ספרם ספרם דויד אביו וימצאו מאה וחמשים אלף
 ושלושת אלפים ושש מאות: 17 ויעש מהם שבעים אלף סבל ושמונים אלף חצב
 בהר ושלושת אלפים ושש מאות מנצחים להעביר את-העם: 2Ch 3 ויחל שלמה
 לבנות את-בית-יהוה בירושלים בהר המוריה אשר נראה לדויד אביו אשר
 הכין במקום דויד בגרן ארנן היבוס: 2 ויחל לבנות בחדש השני בשני
 בשנת ארבע למלכותו: 3 ואלה הוסד שלמה לבנות את-בית האלהים
 הארך אמות במדה הראשונה אמות ששים ורחב אמות עשרים: 4 והאולם
 אשר על-פני הארך על-פני רחב-הבית אמות עשרים והגבה מאה ועשרים
 ויצפהו מפנימה זהב טהור: 5 ואת הבית הגדול חפה עץ ברושים ויחפהו זהב טוב
 ויעל עליו תמרים ושרשרות: 6 ויצף את-הבית אבן יקרה לתפארת והזהב זהב
 פרויים: 7 ויחף את-הבית הקרות הספים וקירותיו ודלתותיו זהב ופתח כרובים
 על-הקירות: 8 ס ויעש את-בית-קדש הקדשים ארכו על-פני רחב-הבית אמות
 עשרים ורחבו אמות עשרים ויחפהו זהב טוב לככרים שש מאות: 9 ומשקל
 למסמרות לשקלים חמשים זהב והעליות חפה זהב: 10 ויעש בבית-קדש הקדשים
 כרובים שנים מעשה צעצעים ויצפו אתם זהב: 11 וכנפי הכרובים ארכם אמות
 עשרים כנף האחד לאמות חמש מגעת לקיר הבית והכנף האחרת אמות חמש
 מגיע לכנף הכרוב האחר: 12 וכנף הכרוב האחד אמות חמש מגיע לקיר הבית
 והכנף האחרת אמות חמש דבקה לכנף הכרוב האחר: 13 כנפי הכרובים האלה
 פרשים אמות עשרים והם עמדים על-רגליהם ופניהם לבית: 14 ס ויעש את-הפרכת
 תכלת וארגמן וכרמיל ובוץ ויעל עליו כרובים: 15 ס ויעש לפני הבית עמודים
 שנים אמות שלשים וחמש ארך והצפת אשר-על-ראשו אמות חמש: 16 ס ויעש
 שרשרות בדביר ויתן על-ראש העמודים ויעש רמונים מאה ויתן בשרשרות: 17 ויקם
 את-העמודים על-פני ההיכל אחד מימין ואחד מהשמאול ויקרא שם (הימיני)
 [הימני] יכין ושם השמאלי בעז: 18 ס 2Ch 4 ויעש מזבח נחשת עשרים אמה ארכו
 ועשרים אמה רחבו ועשר אמות קומתו: 19 ס ויעש את-הים מוצק עשר באמה
 משפתו אל-שפתו עגול סביב וחמש באמה קומתו וקו שלשים באמה יסב אתו
 סביב: 20 ודמות בקרים תחת לו סביב סביב סובבים אתו עשר באמה מקיפים

את־הים סביב שנים טורים הבקר יצוקים במצקתו: **4** עומד על־שנים עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלווה פנים ימה ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה והים עליהם מלמעלה וכל־אחריהם ביתה: **5** ועביו טפח ושפתו כמעשה שפת־כוס פרה שושנה מחזיק בתים שלשת אלפים יכיל: **6** **ס** ויעש כוורים עשרה ויתן חמשה מימין וחמשה משמאול לרחצה בהם את־מעשה העולה ידיחו בם והים לרחצה לכהנים בו: **7** **ס** ויעש את־מנרות הזהב עשר כמשפטם ויתן בהיכל חמש מימין וחמש משמאול: **8** **ס** ויעש שלחנות עשרה וינח בהיכל חמשה מימין וחמשה משמאול ויעש מזרקי זהב מאה: **9** ויעש חצר הכהנים והעזרה הגדולה ודלתות לעזרה ודלתותיהם צפה נחשת: **10** ואת־הים נתן מכתף הימנית קדמה ממול נגבה: **11** ויעש חורם את־הסירות ואת־היעים ואת־המזרקות **ס** ויכל **(חירם)** **(חורם)** לעשות את־המלאכה אשר עשה למלך שלמה בבית האלהים: **12** עמודים שנים והגלות והכתרות על־ראש העמודים שטים והשבכות שטים לכסות את־שתי גלות הכתרות אשר על־ראש העמודים: **13** ואת־הרמונים ארבע מאות לשתי השבכות שנים טורים רמונים לשבכה האחת לכסות את־שתי גלות הכתרות אשר על־פני העמודים: **14** ואת־המכנות עשה ואת־הכירות עשה על־המכנות: **15** את־הים אחד ואת־הבקר שנים־עשר תחתיו: **16** ואת־הסירות ואת־היעים ואת־המזלות ואת־כל־כליהם עשה חורם אביו למלך שלמה לבית יהוה נחשת מרוק: **17** בככר הירדן יצקם המלך בעבי האדמה בין סכות ובין צרדחה: **18** ויעש שלמה כל־הכלים האלה לרב מאד כי לא נחקר משקל הנחשת: **19** **פ** ויעש שלמה את כל־הכלים אשר בית האלהים ואת מזבח הזהב ואת־השלחנות ועליהם לחם הפנים: **20** ואת־המנרות ונרתיהם לבערם כמשפט לפני הדביר זהב סגור: **21** והפרח והנרות והמלקחים זהב הוא מכלות זהב: **22** והמזמרות והמזרקות והכפות והמחתות זהב סגור ופתח הבית דלתותיו הפנימיות לקדש הקדשים ודלתי הבית להיכל זהב: **2Ch 5** ותשלם כל־המלאכה אשר־עשה שלמה לבית יהוה **ס** ויבא שלמה את־קדשי דויד אביו ואת־הכסף ואת־הזהב ואת־כל־הכלים נתן באצרות בית האלהים: **2** **פ** אז יקהיל שלמה את־זקני ישראל ואת־כל־ראשי המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל־ירושלם להעלות את־ארון ברית־יהוה מעיר דויד היא ציון: **3** ויקהלו אל־המלך כל־איש ישראל בחג הוא החדש השבעי: **4** ויבאו כל זקני ישראל וישאו הלויים את־הארון: **5** ויעלו את־הארון ואת־אהל מועד ואת־כל־כלי הקדש אשר באהל העלו אתם הכהנים הלויים: **6** והמלך שלמה וכל־עדת ישראל הנועדים עליו לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא־יספרו ולא ימנו מרב: **7** ויביאו הכהנים את־ארון ברית־יהוה אל־מקומו אל־דביר הבית אל־קדש הקדשים אל־תחת כנפי הכרובים: **8** ויהיו הכרובים פרשים כנפים על־מקום הארון ויכסו הכרובים על־הארון ועל־בדיו מלמעלה: **9** ויאריכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן־הארון על־פני הדביר ולא יראו החוצה ויהישם עד היום הזה: **10** אין בארון רק שני הלחות אשר־נתן משה בחרב אשר כרת יהוה עִם־בני ישראל בצאתם ממצרים: **פ** **11** ויהי בצאת הכהנים מן־הקדש כי כל־הכהנים הנמצאים התקדשו אין לשמור למחלקות: **12** והלויים המשררים לכלם לאסף להימן לידתון ולבניהם ולאחיהם מלבשים בוגן במצלטים ובנבלים וכנרות עמדים מזרח למזבח ועמהם כהנים למאה ועשרים **(מחצרים)** **(מחצרים)** בחצרות: **13** ויהי כאחד **(למחצרים)** **(למחצרים)**

ולמשררים להשמיע קול-אחד להלל ולהדות ליהוה וכהרים קול בחצצרות ובמצולתים ובכלי השיר ובהלל ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו והבית מלא ענן בית יהוה: **14** ולא-יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני הענן כי-מלא כבוד-יהוה את-בית האלהים: **פ 2Ch 6** אז אמר שלמה יהוה אמר לשכון בערפל: **2** ואני בניתי בית-זבל לך ומכון לשבתך עולמים: **3** ויסב המלך את-פניו ויברך את כל-קהל ישראל וכל-קהל ישראל עומד: **4** ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דויד אבי ובידיו מלא לאמר: **5** מן-היום אשר הוצאתי את-עמי מארץ מצרים לא-בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ולא-בחרתי באיש להיות נגיד על-עמי ישראל: **6** ואבחר בירושלם להיות שמי שם ואבחר בדויד להיות על-עמי ישראל: **7** ויהי עס-לבב דויד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל: **8** ויאמר יהוה אל-דויד אבי יען אשר היה עס-לבבך לבנות בית לשמי הטיבות כי היה עס-לבבך: **9** רק אתה לא תבנה הבית כי בנך היוצא מחלצוך הוא-יבנה הבית לשמי: **10** ויקם יהוה את-דברו אשר דבר ואקום תחת דויד אבי ואשב על-כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל: **11** ואשים שם את-הארון אשר-שם ברית יהוה אשר כרת עס-בני ישראל: **12** ויעמד לפני מזבח יהוה נגד כל-קהל ישראל ויפרש כפיו: **13** כיעשה שלמה כיוור נחשת ויתנהו בתוך העזרה חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו ואמות שלוש קומתו ויעמד עליו ויברך על-ברכיו נגד כל-קהל ישראל ויפרש כפיו השמימה: **14** ויאמר יהוה אלהי ישראל אין-כמוך אלהים בשמים ובארץ שמר הברית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל-לבם: **15** אשר שמרת לעבדך דויד אבי את אשר-דברת לו ותדבר בפיו ובידך מלאת כיום הזה: **16** ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דויד אבי את אשר דברת לו לאמר לא-יכרת לך איש מלפני יושב על-כסא ישראל רק אס-ישמרו בניך את-דרכם ללכת בתורתך כאשר הלכת לפני: **17** ועתה יהוה אלהי ישראל יאמן דברך אשר דברת לעבדך לדויד: **18** כי האמנם ישב אלהים את-הארם על-הארץ הנה שמים ושמי השמים לא יכלכלוך אף כי-הבית הזה אשר בניתי: **19** ופנית אל-תפלת עבדך ואל-תחנתו יהוה אלהי לשמע אל-הרנה ואל-התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך: **20** להיות עיניך פתחות אל-הבית הזה יומם ולילה אל-המקום אשר אמרת לשום שמך שם לשמוע אל-התפלה אשר יתפלל עבדך אל-המקום הזה: **21** ושמעת אל-תחנוני עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו אל-המקום הזה ואתה תשמע ממקום שבתך מן-השמים ושמעת וסלחת: **22** אס-יחטא איש לרעהו ונשאו-בו אלה להאלתו ובה אלה לפני מזבחך בבית הזה: **23** ואתה תשמע מן-השמים ועשית ושפטת את-עבדיך להשיב לרשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו: **ס 24** ואס-ינגף עמך ישראל לפני אויב כי יחטאו-לך ושבו והודו את-שמך והתפללו והתחנונו לפניך בבית הזה: **25** ואתה תשמע מן-השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל והשיבותם אל-האדמה אשר-נתתה להם ולאבותיהם: **פ 26** בהעצר השמים ולא-יהיה מטר כי יחטאו-לך והתפללו אל-המקום הזה והודו את-שמך מחטאתם ישובו כי תענם: **27** ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם אל-הדרך הטובה אשר ילכו-בה ונתתה מטר על-ארצך אשר-נתתה לעמך לנחלה: **ס 28** רעב כיי-היה בארץ דבר כיי-היה שדפון וירקון ארבה וחסיל כי יהיה כי יצרו-לו אויביו בארץ שערו

כל-ננע וכל-מחלה: **29** כל-תפלה כל-תחנה אשר יהיה לכל-האדם ולכל עמך ישראל אשר ידעו איש ננעו ומכאבו ופרש כפיו אל-הבית הזה: **30** ואתה תשמע מן-השמים מכון שבתך וסלחת ונתתה לאיש ככל-דרכיו אשר תדע את-לבבו כי אתה לבדך ידעת את-לבב בני האדם: **31** למען ייראוך ללכת בדרכיך כל-הימים אשר-הם חיים על-פני האדמה אשר נתתה לאבותינו: **ס 32** וגם אל-הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך הגדול וידך החזקה וזרועך הנטויה ובאו והתפללו אל-הבית הזה: **33** ואתה תשמע מן-השמים ממכון שבתך ועשית ככל אשר-יקרא אליך הנכרי למען ידעו כל-עמי הארץ את-שמך וליראה אתך כעמך ישראל ולדעת כי-שמך נקרא על-הבית הזה אשר בניתי: **34** כי-יצא עמך למלחמה על-אויביו בדרך אשר תשלחם והתפללו אליך דרך העיר הזאת אשר בחרת בה והבית אשר-בניתי לשמך: **35** ושמעת מן-השמים את-תפלתם ואת-תחנתם ועשית משפטם: **36** כי יחטאו-לך כי אין אדם אשר לא-יחטא ואנפת בם ונתתם לפני אויב ושבום שוביהם אל-ארץ רחוקה או קרובה: **37** והשיבו אל-לבבם בארץ אשר נשבו-שם ושבו והתחננו אליך בארץ שבים לאמר חטאנו העוינו ורשענו: **38** ושבנו אליך בכל-לבם ובכל-נפשם בארץ שבים אשר-שבו אתם והתפללו דרך ארצם אשר נתתה לאבותם והעיר אשר בחרת ולבית אשר-בניתי לשמך: **39** ושמעת מן-השמים ממכון שבתך את-תפלתם ואת-תחנתיהם ועשית משפטם וסלחת לעמך אשר חטאו-לך: **40** עתה אלהי יהוינא עניך פתחות ואוניך קשבות לתפלת המקום הזה: **ס 41** ועתה קומה יהוה אלהים לנוחך אתה וארון עזך כהניך יהוה אלהים ילבשו תשועה וחסידך ישמחו בטוב: **42** יהוה אלהים אל-תשב פני משיחך זכרה לחסדי דויד עבדך: **פ 2Ch 7** וככלות שלמה להתפלל והאש ירדה מהשמים ותאכל העלה והזבחים וכבוד יהוה מלא את-הבית: **2** ולא יכלו הכהנים לבוא אל-בית יהוה כי-מלא כבוד-יהוה את-בית יהוה: **3** וכל בני ישראל ראים ברדת האש וכבוד יהוה על-הבית ויכרעו אפים ארצה על-הרצפה וישתחוו והודות ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: **4** והמלך וכל-העם זבחים זבח לפני יהוה: **ס 5** ויזבח המלך שלמה את-זבח הבקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את-בית האלהים המלך וכל-העם: **6** והכהנים על-משמרותם עמדים והלויים בכל-ישר יהוה אשר עשה דויד המלך להדות ליהוה כי-לעולם חסדו בהלל דויד בידם והכהנים **(מחצצרים)** **(מחצרים)** נגדם וכל-ישראל עמדים: **ס 7** ויקדש שלמה את-תוך החצר אשר לפני בית-יהוה כי-עשה שם העלות ואת חלבי השלמים כי-מזבח הנחשת אשר עשה שלמה לא יכול להכיל את-העלה ואת-המנחה ואת-החלבים: **8** ויעש שלמה את-החג בעת ההיא שבעת ימים וכל-ישראל עמו קהל גדול מאד מלבוא חמת עדינחל מצרים: **9** ויעשו ביום השמיני עצרת כי חנכת המזבח עשו שבעת ימים והחג שבעת ימים: **10** וביום עשרים ושלושה לחדש השביעי שלח את-העם לאהליהם שמחים וטובי לב על-השובה אשר עשה יהוה לדויד ולשלמה ולישראל עמו: **11** ויכל שלמה את-בית יהוה ואת-בית המלך ואת כל-הבא על-לב שלמה לעשות בבית-יהוה ובביתו הצליח: **פ 12** וירא יהוה אל-שלמה בלילה ויאמר לו שמעתי את-תפלתך ובחרתי במקום הזה לי לבית זבח: **13** הן אעצר השמים ולא-יהיה מטר והן-אצוה על-חנב לאכול הארץ ואם-אשלח דבר בעמי: **14** ויכנעו עמי אשר נקרא-שמי עליהם ויתפללו ויבקשו פני וישבו

מדרכיהם הרעים ואני אשמע מן־השמים ואסלח לחטאתם וארפא את־ארצם: **15**
 עתה עיני יהיו פתוחות ואזני קשבות לתפלת המקום הזה: **16** ועתה בחרתי והקדשתי
 את־הבית הזה להיות־שמי שם עד־עולם והיו עיני ולבי שם כל־הימים: **17** ואחה
 אס־תלך לפני כאשר הלך דויד אביך ולעשות ככל אשר צויתך וחקי ומשפטי
 תשמור: **18** והקימותי את כסא מלכותך כאשר כרתי לדויד אביך לאמר לא־יכרת
 לך איש מושל בישראל: **19** ואסתשובון אתם ועזבתם חקותי ומצותי אשר נתתי
 לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם: **20** ונתשתים מעל
 אדמתי אשר נתתי להם ואת־הבית הזה אשר הקדשתי לשמי אשליך מעל פני
 ואתננו למשל ולשנינה בכל־העמים: **21** והבית הזה אשר היה עליון לכל־עבר עליו
 ישם ואמר במה עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה: **22** ואמרו על אשר עזבו
 את־יהוה אלהי אבתיהם אשר הוציאם מארץ מצרים ויחזיקו באלהים אחרים
 וישתחוו להם ויעבדום על־כן הביא עליהם את כל־הרעה הזאת: **פ 2Ch 8** ויהי מקץ
 עשרים שנה אשר בנה שלמה את־בית יהוה ואת־ביתו: **2** והערים אשר נתן חורם
 לשלמה בנה שלמה אתם ויושב שם את־בני ישראל: **3** וילך שלמה חמת צובה
 ויחזק עליה: **4** ויבן את־תדמור במדבר ואת כל־ערי המסכנות אשר בנה בחמת: **5**
 ויבן את־בית חורון העליון ואת־בית חורון התחתון ערי מצור חומות דלתים ובריח:
6 ואת־בעלת ואת כל־ערי המסכנות אשר היו לשלמה ואת כל־ערי הרכב ואת ערי
 הפרשים ואת כל־חשק שלמה אשר חשק לבנות בירושלם ובלבנון ובכל ארץ
 ממשלתו: **7** כל־העם הנותר מן־החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אשר לא
 מישראל המה: **8** מן־בניהם אשר נותרו אחריהם בארץ אשר לא־יכלום בני ישראל
 ויעלם שלמה למס עד היום הזה: **9** ומן־בני ישראל אשר לא־נתן שלמה לעבדים
 למלאכתו כ־המה אנשי מלחמה ושרי שלישיו ושרי רכבו ופרשיו: **פ 10** ואלה שרי
הנציבים **הנציבים** אשר־למלך שלמה חמשים ומאתים הרדים בעם: **11**
 ואת־בת־פרעה העלה שלמה מעיר דויד לבית אשר בנה־לה כי אמר לא־תשב
 אשה לי בבית דויד מלך־ישראל כ־קדש המה אשר־באה אליהם ארון יהוה: **פ 12**
 אז העלה שלמה עלות ליהוה על מזבח יהוה אשר בנה לפני האולם: **13**
 ובדבר־יום ביום להעלות כמצות משה לשבתות ולחדשים ולמועדות שלוש פעמים
 בשנה בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות: **14** ויעמד כמשפט דויד־אביו
 את־מחלקות הכהנים על־עבדתם והלוים על־משמרותם להלל ולשרת נגד הכהנים
 לדבר־יום ביומו והשוערים במחלקותם לשער ושער כי כן מצות דויד
 איש־האלהים: **15** ולא סרו מצות המלך על־הכהנים והלוים לכל־דבר ולאצרות: **16**
 ותכן כל־מלאכת שלמה עד־היום מוסד בית־יהוה ועד־כלתו שלם בית יהוה: **ס 17**
 אז הלך שלמה לעציון־גבר ואל־אילות על־שפת הים בארץ אדום: **18** וישלח־לו
 חורם ביד־עבדיו **אוניות** **אניות** ועבדים יודעי ים ויבאו עס־עבדי שלמה אופירה
 ויקחו משם ארבע־מאות וחמשים ככר זהב ויביאו אל־המלך שלמה: **פ 2Ch 9**
 ומלכת־שבא שמעה את־שמע שלמה ותבוא לנסות את־שלמה בחידות בירושלם
 בחיל כבוד מאד וגמלים נשאים בשמים וזהב לרב ואבן יקרה ותבוא אל־שלמה
 ותדבר עמו את כל־אשר היה עס־לבבה: **2** ויגד־לה שלמה את־כל־דבריה
 ולא־נעלם דבר משלמה אשר לא הגיד לה: **3** ותרא מלכת־שבא את חכמת שלמה
 והבית אשר בנה: **4** ומאכל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתיו ומלבושיהם

ומשקיו ומלבושיהם ועליתו אשר יעלה בית יהוה ולא־היה עוד בה רוח: **5** ותאמר אל־המלך אמת הדבר אשר שמעתי בארצי על־דבריך ועל־חכמתך: **6** ולא־האמנתי לדבריהם עד אשר־באתי ותראינה עיני והנה לא הגדלתי חצי מרבית חכמתך יספת על־השמועה אשר שמעתי: **7** אשרי אנשיך ואשרי עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד ושמעים את־חכמתך: **8** יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך על־כסאו למלך ליהוה אלהיך באהבת אלהיך את־ישראל להעמידו לעולם ויתנך עליהם למלך לעשות משפט וצדקה: **9** ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשמים לרב מאד ואבן יקרה ולא היה כבשם ההוא אשר־נתנה מלכת־שבא למלך שלמה: **10** וגם־עבדי **[חירם]** **[חורם]** ועבדי שלמה אשר־הביאו זהב מאופיר הביאו עצי אלגומים ואבן יקרה: **11** ויעש המלך את־עצי האלגומים מסלות לבית־יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים לשרים ולא־נראו כהם לפנים בארץ יהודה: **12** והמלך שלמה נתן למלכת־שבא את־כל־חפצה אשר שאלה מלבד אשר־הביאה אל־המלך ותהפך ותלך לארצה היא ועבדיה: **13** **פ** ויהי משקל הזהב אשר־בא לשלמה בשנה אחת שש מאות וששים ושש ככרי זהב: **14** לבד מאנשי התרים והסחרים מביאים וכל־מלכי ערב ופחות הארץ מביאים זהב וכסף לשלמה: **15** ויעש המלך שלמה מאתים צנה זהב שחוט שש מאות זהב שחוט יעלה על־הצנה האחת: **16** ושלש־מאות מגנים זהב שחוט שלש מאות זהב יעלה על־המגן האחת ויתנם המלך בבית יער הלבנון: **17** **פ** ויעש המלך כסא־שן גדול ויצפהו זהב טהור: **18** ושש מעלות לכסא וכבש בזהב לכסא מאחזים וידות מזה ומזה על־מקום השבת ושנים אריות עמדים אצל הידות: **19** ושנים עשר אריות עמדים שם על־שש המעלות מזה ומזה לא־נעשה כן לכל־ממלכה: **20** וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית־יער הלבנון זהב סגור אין כסף נחשב בימי שלמה למאומה: **21** כי־אניות למלך הלכות תרשיש עם עבדי חורם אחת לשלוש שנים תבואנה אניות תרשיש נשאות זהב וכסף שנהבים וקופים ותוכיים: **22** **פ** ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר וחכמה: **23** וכל מלכי הארץ מבקשים את־פני שלמה לשמע את־חכמתו אשר־נתן האלהים בלבו: **24** והם מביאים איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות נשק ובשמים סוסים ופרדים דבר־שנה בשנה: **25** **פ** ויהי לשלמה ארבעת אלפים אריות סוסים ומרכבות ושנים־עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ועם־המלך בירושלם: **26** ויהי מושל בכל־המלכים מן־הנהר ועד־ארץ פלשתים ועד גבול מצרים: **27** ויתן המלך את־הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר־בשפלה לרב: **28** ומוציאים סוסים ממצרים לשלמה ומכל־הארצות: **29** ושאר דברי שלמה הראשנים והאחרונים הלא־הם כתובים על־דברי נתן הנביא ועל־נבואת אחיה השילוני ובחזות **[יער]** **[יערון]** החזה על־ירבעם בן־נבט: **30** וימלך שלמה בירושלם על־כל־ישראל ארבעים שנה: **31** וישכב שלמה עם־אבתיו ויקברהו בעיר דויד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו: **2Ch 10** **פ** וילך רחבעם שכמה כי שכם באו כל־ישראל להמליך אתו: **2** ויהי כשמע ירבעם בן־נבט והוא במצרים אשר ברח מפני שלמה המלך וישב ירבעם ממצרים: **3** וישלחו ויקראו־לו ויבא ירבעם וכל־ישראל וידברו אל־רחבעם לאמר: **4** אביך הקשה את־עלנו ועתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר־נתן עלינו ונעבדך: **5** ויאמר אלהם עוד שלשת ימים ושובו אלי וילך העם: **6** **ס** ויועץ המלך רחבעם את־הזקנים אשר־היו עמדים

לפני שלמה אביו בהיתו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב לעם־הזה דבר: **7** וידברו אליו לאמר אסתהיה לשוב להעם הזה ורציתם ודברת אלהם דברים טובים והיו לך עבדים כל־הימים: **8** ויעזב את־עצת הזקנים אשר יעצוהו ויועץ את־הילדים אשר גדלו אתו העמדים לפניו: **9** ויאמר אלהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את־העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן־העל אשר־נתן אביך עלינו: **10** וידברו אתו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה־תאמר לעם אשר־דברו אליך לאמר אביך הכביד את־עלנו ואתה הקל מעלינו כה תאמר אלהם קטני עבה ממתני אבי: **11** ועתה אבי העמים עליכם על כבוד ואני אסיף על־עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים: **12** ויבא ירבעם וכל־העם אל־רחבעם ביום השלשי כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלשי: **13** ויענם המלך קשה ויעזב המלך רחבעם את עצת הזקנים: **14** וידבר אלהם כעצת הילדים לאמר אכביד את־עלכם ואני אסיף עליו אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים: **15** ולא־שמע המלך אל־העם כִּי־היתה נסבה מעם האלהים למען הקים יהוה את־דברו אשר דבר ביד אחיהו השלוני אל־ירבעם בן־נבט: **16** וכל־ישראל כי לא־שמע המלך להם וישבו העם את־המלך לאמר מה־לנו חלק בדויד ולא־נחלה בבן־ישי איש לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דויד וילך כל־ישראל לאהליו: **17** ובני ישראל הישבים בערי יהודה וימלך עליהם רחבעם: **18** וישלח המלך רחבעם את־הדרם אשר על־המס וירגמו־רבו בני־ישראל אבן וימת והמלך רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלים: **19** ויפשעו ישראל בבית דויד עד היום הזה: **2Ch 11** ויבא רחבעם ירושלים ויקהל את־בית יהודה ובנימן מאה ושמונים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עמי־ישראל להשיב את־הממלכה לרחבעם: **פ** ויהי דברי־הוה אל־שמעיהו איש־האלהים לאמר: **3** אמר אל־רחבעם בן־שלמה מלך יהודה ואל כל־ישראל ביהודה ובנימן לאמר: **4** כה אמר יהוה לא־תעלו ולא־תלחמו עמי־אויבים שובו איש לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו את־דברי יהוה וישבו מלכת אל־ירבעם: **פ** וישב רחבעם בירושלים ויבן ערים למצור ביהודה: **6** ויבן את־בית־לחם ואת־עיטם ואת־חקוע: **7** ואת־בית־צור ואת־שוכו ואת־עדלם: **8** ואת־גת ואת־מרשה ואת־זיף: **9** ואת־אדורים ואת־לכיש ואת־עזקה: **10** ואת־צרעה ואת־אילון ואת־חברון אשר ביהודה ובבנימן ערי מצרות: **11** ויחזק את־המצרות ויתן בהם נגידים ואצרות מאכל ושמן ויין: **12** ובכל־עיר ועיר צנות ורמחים ויחזקם להרבה מאד ויהי־לו יהודה ובנימן: **13** והכהנים והלויים אשר בכל־ישראל התיצבו עליו מכל־גבולם: **14** כִּי־עזבו הלויים את־מגריהם ואחותם וילכו ליהודה ולירושלים כִּי־הזניחם ירבעם ובניו מכהן ליהוה: **15** ויעמד־לו כהנים לבמות ולשעירים ולעגלים אשר עשה: **16** ואחריהם מכל שבטי ישראל הנתנים את־לבבם לבקש את־יהוה אלהי ישראל באו ירושלים לזבח ליהוה אלהי אבותיהם: **17** ויחזקו את־מלכות יהודה ויאמצו את־רחבעם בן־שלמה לשנים שלוש כי הלכו בדרך דויד ושלמה לשנים שלוש: **18** ויקהלו רחבעם אשה את־מחלת **(בן)** **[בת]** ירימות בן־דויד אביהיל בת־אליאב בן־ישי: **19** ותלד לו בנים את־יעוש ואת־שמריה ואת־זהם: **20** ואחריה לקח את־מעכה בת־אבשלום ותלד לו את־אביה ואת־עתי ואת־זיזא ואת־שלמית: **21** ויאהב רחבעם את־מעכה בת־אבשלום מכל־נשיו ופילגשו כי נשים שמונה־עשרה נשא ופילגשים ששים ויולד עשרים ושמונה בנים

וששים בנות: **22** ויעמד לראש רחבעם את־אביה בן־מעכה לנגיד באחיו כי להמליכו: **23** ויבן ויפרץ מכל־בניו לכל־ארצות יהודה ובנימן לכל ערי המצרות ויתן להם המזון לרב וישאל המון נשים: **2Ch 12** ויהי כהכין מלכות רחבעם וכחזקתו עזב את־תורת יהוה וכל־ישראל עמו: **פ** **2** ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם עלה שישק מלך־מצרים על־ירושלם כי מעלו ביהוה: **3** באלף ומאתים רכב ובששים אלף פרשים ואין מספר לעם אשר־באו עמו ממצרים לובים סכיים וכושים: **4** וילכד את־ערי המצרות אשר ליהודה ויבא עד־ירושלם: **ס** **5** ושמעיה הנביא בא אל־רחבעם ושרי יהודה אשר־נאספו אל־ירושלם מפני שישק ויאמר להם כה־אמר יהוה אתם עזבתם אתי ואף־אני עזבתי אתכם ביד־שישק: **6** ויכנעו שרי־ישראל והמלך ויאמרו צדיק יהוה: **7** ובראות יהוה כי נכנעו היה דבר־יהוה אל־שמעיה לאמר נכנעו לא אשחיתם ונתתי להם כמעט לפליטה ולא־תתך חמתי בירושלם ביד־שישק: **8** כי יהיו־לו לעבדים וידעו עבודתי ועבודת ממלכות הארצות: **ס** **9** ויעל שישק מלך־מצרים על־ירושלם ויקח את־אצרות בית־יהוה ואת־אצרות בית המלך את־הכל לקח ויקח את־מגני הזהב אשר עשה שלמה: **10** ויעש המלך רחבעם תחתיהם מגני נחשת והפקיד על־יד שרי הרצים השמרים פתח בית המלך: **11** ויהי מדי־בוא המלך בית יהוה באו הרצים ונשאום והשבום אל־תא הרצים: **12** ובהכנעו שב ממנו אף־יהוה ולא להשחית לכלה וגם ביהודה היה דברים טובים: **ס** **13** ויתחזק המלך רחבעם בירושלם וימלך כי בן־ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה שנה מלך בירושלם העיר אשר־בחר יהוה לשום את־שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית: **14** ויעש הרע כי לא הכין לבו לדרוש את־יהוה: **ס** **15** ודברי רחבעם הראשנים והאחרונים הלא־הם כתובים בדברי שמעיה הנביא ועדו החזה להתיחש ומלחמות רחבעם וירבעם כל־הימים: **16** וישכב רחבעם עם־אבתיו ויקבר בעיר דויד וימלך אביה בנו תחתיו: **פ** **2Ch 13** בשנת שמונה עשרה למלך ירבעם וימלך אביה על־יהודה: **2** שלוש שנים מלך בירושלם ושם אמו מיכיהו בת־אוריאל מן־גבעה ומלחמה היתה בין אביה ובין ירבעם: **3** ויאסר אביה את־המלחמה בחיל גבורי מלחמה ארבע־מאות אלף איש בחור: **ס** וירבעם ערך עמו מלחמה בשמונה מאות אלף איש בחור גבור חיל: **ס** **4** ויקם אביה מעל להר צמרים אשר בהר אפרים ויאמר שמעוני ירבעם וכל־ישראל: **5** הלא לכם לדעת כי יהוה אלהי ישראל נתן ממלכה לדויד על־ישראל לעולם לו ולבניו ברית מלח: **ס** **6** ויקם ירבעם בן־נבט עבד שלמה בן־דויד וימרד על־אדניו: **7** ויקבצו עליו אנשים רקים בני בלעל ויתאמצו על־רחבעם בן־שלמה ורחבעם היה נער ורך־לבב ולא התחזק לפניהם: **8** ועתה אתם אמרים להתחזק לפני ממלכת יהוה ביד בני דויד ואתם המון רב ועמכם עגלי זהב אשר עשה לכם ירבעם לאלהים: **9** הלא הדחתם את־כהני יהוה את־בני אהרן והלויים ותעשו לכם כהנים כעמי הארצות כל־הבא למלא ידו בפר בן־בקר ואילם שבעה והיה כהן ללא אלהים: **ס** **10** ואנחנו יהוה אלהינו ולא עזבנוהו וכהנים משרתים ליהוה בני אהרן והלויים במלאכת: **11** ומקטרים ליהוה עלות בבקר־בבקר ובערב־בערב וקטרת־סמים ומערכת לחם על־השלחן השהור ומנורת הזהב ונרתיה לבער בערב בערב כ־שמרים אנחנו את־משמרת יהוה אלהינו ואתם עזבתם אתו: **12** והנה עמנו בראש האלהים וכהניו והצרות התרועה להריע עליכם בני ישראל אל־תלחנו עם־יהוה

אלהי-אבותיכם כִּי-לֹא תצליחו: **13** וירבעם הסב את-המארב לבוא מאחריהם ויהיו לפני יהודה והמארב מאחריהם: **14** ויפנו יהודה והנה להם המלחמה פנים ואחור ויצעקו ליהוה והכהנים **[מחצצרים]** **[מחצרים]** בחצצרות: **15** ויריעו איש יהודה ויהי בהריע איש יהודה והאלהים נגף את-ירבעם וכל-ישראל לפני אביה ויהודה: **16** וינסו בני-ישראל מפני יהודה ויתנם אלהים בידם: **17** ויכו בהם אביה ועמו מכה רבה ויפלו חללים מישראל חמש-מאות אלף איש בחור: **18** ויכנעו בני-ישראל בעת ההיא ויאמצו בני יהודה כי נשענו על-יהוה אלהי אבותיהם: **19** וירדף אביה אחרי ירבעם וילכד ממנו ערים את-בית-אל ואת-בנותיה ואת-ישנה ואת-בנותיה ואת-**[עפרון]** **[עפרון]** ובנתיה: **20** ולא-עצר כח-ירבעם עוד בימי אביהו ויגפהו יהוה וימת: **21** ויתחזק אביהו וישאלו נשים ארבע עשרה ויוולד עשרים ושנים בנים ושש עשרה בנות: **22** ויתר דברי אביה ודרכיו ודבריו כתובים במדרש הנביא עדו: **23** וישכב אביה עם-אבתיו ויקברו אתו בעיר דויד וימלך אסא בנו תחתיו בימיו שקטה הארץ עשר שנים: **2Ch 14** **2** ויסר את-מזבחות הנכר והבמות וישבר את-המזבחות ויגדע את-האשרים: **3** ויאמר ליהודה לדרוש את-יהוה אלהי אבותיהם ולעשות התורה והמצוה: **4** ויסר מכל-ערי יהודה את-הבמות ואת-החמנים ותשקט הממלכה לפניו: **5** ויבן ערי מצורה ביהודה כִּי-שקטה הארץ ואין-עמו מלחמה בשנים האלה כִּי-הניח יהוה לו: **6** ויאמר ליהודה נבנה את-הערים האלה ונסב חומה ומגדלים דלתים ובריחים עודנו הארץ לפנינו כי דרשנו את-יהוה אלהינו דרשנו וינח לנו מסביב ויבנו ויצליחו: **7** ויהי לאסא חיל נשא צנה ורמח מיהודה שלש מאות אלף **8** ומבנימן נשאי מנן ודרכי קשת מאתים ושמונים אלף כל-אלה גבורי חיל: **8** ויצא אליהם זרח הכושי בחיל אלף אלפים ומרכבות שלש מאות ויבא עד-מרשה: **9** ויצא אסא לפניו ויערכו מלחמה בניא צפתה למרשה: **10** ויקרא אסא אל-יהוה אלהיו ויאמר יהוה אין-עמך לעזור בין רב לאין כח עזרנו יהוה אלהינו כִּי-עליך נשענו ובשמך באנו על-ההמון הזה יהוה אלהינו אתה אלי-עצר עמך אנוש: **11** ויגף יהוה את-הכושים לפני אסא ולפני יהודה וינסו הכושים: **12** וירדפם אסא והעם אשר-עמו עד-לגרר ויפל מכושים לאין להם מחיה כִּי-נשברו לפני-יהוה ולפני מחנהו וישאו שלל הרבה מאד: **13** ויכו את כל-הערים סביבות גרר כִּי-היה פחד-יהוה עליהם ויבזו את-כל-הערים כִּי-בזה רבה היתה בהם: **14** וגם-אהלי מקנה הכו וישבו צאן לרב וגמלים וישבו ירושלם: **2Ch 15** **2** ועזריהו בן-עודד היתה עליו רוח אלהים: **2** ויצא לפני אסא ויאמר לו שמעוני אסא וכל-יהודה ובנימן יהוה עמכם בהיותכם עמו ואם-תדרשהו ימצא לכם ואם-תעזבהו יעזב אתכם: **3** וימים רבים לישראל ללא אלהי אמת וללא כהן מורה וללא תורה: **4** וישב בצר-לו על-יהוה אלהי ישראל ויבקשהו וימצא להם: **5** ובעתים ההם אין שלום ליוצא ולבא כי מהומת רבות על כל-יושבי הארצות: **6** וכתתו גוי-בגוי ועיר בעיר כִּי-אלהים הממם בכל-צרה: **7** ואתם חזקו ואל-ירפו ידיכם כי יש שכר לפעלתכם: **8** וכשמע אסא הדברים האלה והנבואה עדר הנביא התחזק ויעבר השקוצים מכל-ארץ יהודה ובנימן ומן-הערים אשר לכד מהר אפרים ויחדש את-מזבח יהוה אשר לפני אולם יהוה: **9** ויקבץ את-כל-יהודה ובנימן והגרים עמהם מאפרים ומנשה ומשמעון כִּי-נפלו עליו מישראל לרב בראתם כִּי-יהוה אלהיו עמו: **10** ויקבצו ירושלם

בחדש השלישי לשנת חמש-עשרה למלכות אסא: **11** ויזבחו ליהוה ביום ההוא מן-השלל הביאו בקר שבע מאות וצאן שבעת אלפים: **12** ויבאו בברית לדרוש את-יהוה אלהי אבותיהם בכל-לבבם ובכל-נפשם: **13** וכל אשר לא-ידרש ליהוה אלהי-ישראל יומת למן-קטן ועד-גדול למאיש ועד-אשה: **14** וישבעו ליהוה בקול גדול ובתרועה ובחצצרות ובשופרות: **15** וישמחו כל-יהודה על-השבעה כי בכל-לבבם נשבעו ובכל-רצונם בקשהו וימצא להם וינח יהוה להם מסביב: **16** וגם-מעכה אם אסא המלך הסירה מגבירה אשר-עשתה לאשרה מפלצת ויכרת אסא את-מפלצתה וידק וישרף בנחל קדרון: **17** והבמות לא-סרו מישראל רק לבב-אסא היה שלם כל-ימיו: **18** ויבא את-קדשי אביו וקדשיו בית האלהים כסף וזהב וכלים: **19** ומלחמה לא היתה עד שנת-שלשים וחמש למלכות אסא: **20** **2Ch 16** בשנת שלשים ושש למלכות אסא עלה בעשא מלך-ישראל על-יהודה ויבן את-הרמה לבלתי תת יוצא ובא לאסא מלך יהודה: **2** ויצא אסא כסף וזהב מאצרות בית יהוה ובית המלך וישלח אל-בן-הדרד מלך ארם היושב בדרמשק לאמר: **3** ברית ביני ובינך ובין אבי ובין אביך הנה שלחתי לך כסף וזהב לך הפר בריחך את-בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי: **4** וישמע בן הדרד אל-המלך אסא וישלח את-שרי החילים אשר-לו אל-ערי ישראל ויכו את-עיון ואת-דן ואת אבל מים ואת כל-מסכנות ערי נפתלי: **5** ויהי כשמע בעשא ויחדל מבנות את-הרמה וישבת את-מלאכתו: **6** ואסא המלך לקח את-כל-יהודה וישאו את-אבני הרמה ואת-עציה אשר בנה בעשא ויבן בהם את-גבע ואת-המצפה: **7** ובעת ההיא בא חנני הראה אל-אסא מלך יהודה ויאמר אליו בהשענך על-מלך ארם ולא נשענת על-יהוה אלהיך על-כן נמלט חיל מלך-ארם מידך: **8** הלא הכושים והלובים היו לחיל לרב לרכב ולפרשים להרבה מאד ובהשענך על-יהוה נתנם בידך: **9** כי יהוה עיניו משטטות בכל-הארץ להתחזק עם-לבבם שלם אליו נסכלת על-זאת כי מעתה יש עמך מלחמות: **10** וכעס אסא אל-הראה ויתנהו בית המהפכת כי-בזעף עמו על-זאת וירצץ אסא מן-העם בעת ההיא: **11** והנה דברי אסא הראשונים והאחרונים הנם כתובים על-ספר המלכים ליהודה וישראל: **12** ויחלא אסא בשנת שלושים ותשע למלכותו ברגליו עד-למעלה חליו וגם-בחליו לא-דרש את-יהוה כי ברפאים: **13** וישכב אסא עם-אבתיו וימת בשנת ארבעים ואחת למלכו: **14** ויקברוהו בקברתו אשר כרה-לו בעיר דויד וישכיבהו במשכב אשר מלא בשמים וזנים מרקחים במרקחת מעשה וישרפו-לו שרפה גדולה עד-למאד: **15** **2Ch 17** וימלך יהושפט בנו תחתיו ויתחזק על-ישראל: **2** ויתן-חיל בכל-ערי יהודה הבצרות ויתן נציבים בארץ יהודה ובערי אפרים אשר לכד אסא אביו: **3** ויהי יהוה עמיהושפט כי הלך בדרכי דויד אביו הראשנים ולא דרש לבעלים: **4** כי לאלהי אביו דרש ובמצותיו הלך ולא כמעשה ישראל: **5** ויכן יהוה את-הממלכה בידו ויתנו כל-יהודה מנחה ליהושפט ויהי-לו עשרו-כבוד לרב: **6** ויגבה לבו בדרכי יהוה ועוד הסיר את-הבמות ואת-האשרים מיהודה: **7** ובשנת שלוש למלכו שלח לשריו לבן-חיל ולעבדיה ולזכריה ולנתנאל ולמיכיהו ללמד בערי יהודה: **8** ועמהם הלויים שמעיהו ונתניהו וזבדיהו ועשהאל **(ושמרימות)** ויהונתן ואדניהו וטוביהו וטוב אדוניה הלויים ועמהם אלישמע ויהורם הכהנים: **9** וילמדו ביהודה ועמהם ספר תורת יהוה ויסבו בכל-ערי יהודה וילמדו

בעם: **10** ויהי פחד יהוה על כל-ממלכות הארצות אשר סביבות יהודה ולא נלחמו עמ־יהושפט: **11** ומן-פלשתים מביאים ליהושפט מנחה וכסף משא גם הערביאים מביאים לו צאן אילים שבעת אלפים ושבע מאות ותישים שבעת אלפים ושבע מאות: **פ** **12** ויהי יהושפט הלך וגדל עד-למעלה ויבן ביהודה בירניות וערי מסכנות: **13** ומלאכה רבה היה לו בערי יהודה ואנשי מלחמה גבורי חיל בירושלם: **14** ואלה פקדתם לבית אבותיהם ליהודה שרי אלפים עדנה השר ועמו גבורי חיל שלש מאות אלף: **ס** **15** ועל־ידו יהוחנן השר ועמו מאתים ושמונים אלף: **ס** **16** ועל־ידו עמסיה בן-זכרי המתנדב ליהוה ועמו מאתים אלף גבור חיל: **ס** **17** ומן-בנימן גבור חיל אלדע ועמו נשקי-קשת ומגן מאתים אלף: **ס** **18** ועל־ידו יהוובד ועמו מאה-ושמונים אלף חלוצי צבא: **ס** **19** אלה המשרתים את-המלך מלבד אשר-נתן המלך בערי המבצר בכל-יהודה: **פ** **2Ch 18** ויהי ליהושפט עשר וכבוד לרב ויתחתן לאחאב: **2** וירד לקץ שנים אל-אחאב לשמרון ויזבחו אחאב צאן ובקר לרב ולעם אשר עמו ויסיתו לעלות אל-רמות גלעד: **3** ויאמר אחאב מלך-ישראל אליהושפט מלך יהודה התלך עמי רמת גלעד ויאמר לו כמוני כמוך וכעמך עמי ועמך במלחמה: **4** ויאמר יהושפט אל-מלך ישראל דרשנא כיום את־דבר יהוה: **5** ויקבץ מלך-ישראל את-הנבאים ארבע מאות איש ויאמר אלהם הנלך אל-רמת גלעד למלחמה אם-אחדל ויאמרו עלה ויתן האלהים ביד המלך: **6** ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאתו: **7** ויאמר מלך-ישראל אליהושפט עוד איש-אחד לדרוש את־יהוה מאתו ואני שנאתיהו כי-איננו מתנבא עלי לטובה כי כלימיו לרעה הוא מיכיהו בן-ימלא ויאמר יהושפט אליאמר המלך כן: **8** ויקרא מלך ישראל אל-סריס אחד ויאמר מהר **(מיכהו)** **[מיכיהו]** בן-ימלא: **9** ומלך ישראל ויהושפט מלך-יהודה יושבים איש על-כסאו מלבשים בגדים וישים בגרן פתח שער שמרון וכל-הנביאים מתנבאים לפניהם: **10** ויעש לו צדקיהו בן-כנענה קרני ברזל ויאמר כה-אמר יהוה באלה תנגח את-ארם עד-כלותם: **11** וכל-הנבאים נבאים כן לאמר עלה רמת גלעד והצלח ונתן יהוה ביד המלך: **12** והמלאך אשר-הלך לקרא למיכיהו דבר אליו לאמר הנה דברי הנבאים פה-אחד טוב אל-המלך ויהי-נא דברך כאחד מהם ודברת טוב: **13** ויאמר מיכיהו חי-יהוה כי את-אשר-יאמר אלהי אתו אדבר: **14** ויבא אל-המלך ויאמר המלך אליו מיכה הנלך אל-רמת גלעד למלחמה אם-אחדל ויאמר עלו והצליחו וינתנו בידכם: **15** ויאמר אליו המלך עד-כמה פעמים אני משביעך אשר לא-תדבר אלי רק-אמת בשם יהוה: **16** ויאמר ראיתי את-כל-ישראל נפוצים על-ההרים כצאן אשר אין-להן רעה ויאמר יהוה לא-אדנים לאלה ישובו איש-לבתו בשלום: **17** ויאמר מלך-ישראל אליהושפט הלא אמרתי אליך לא-יתנבא עלי טוב כי אם-לרע: **ס** **18** ויאמר לכן שמעו דבר-יהוה ראיתי את-יהוה יושב על-כסאו וכל-צבא השמים עמדים על-ימינו ושמאלו: **19** ויאמר יהוה מי יפתה את-אחאב מלך-ישראל ויעל ויפל ברמות גלעד ויאמר זה אמר ככה וזה אמר ככה: **20** ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו במה: **21** ויאמר אצא והייתי לרוח שקר בפי כל-נביאיו ויאמר תפתה וגם-תוכל צא ועשה-כן: **22** ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי נביאיך אלה ויהוה דבר עליך רעה: **ס** **23** ויגש צדקיהו בן-כנענה ויך את-מיכיהו על-הלחי ויאמר אי זה הדרך עבר רוח-יהוה

מאתי לדבר אתך: ²⁴ ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר תבוא חדר בחדר להחבא: ²⁵ ויאמר מלך ישראל קחו את מיכיהו והשיבהו אל אֱלֹאֲמֹן שר־העיר ואל־יואש בן־המלך: ²⁶ ואמרתם כה אמר המלך שימו זה בית הכלא והאכלהו לחם לחץ ומים לחץ עד שובי בשלום: ²⁷ ויאמר מיכיהו אִם־שוב תשוב בשלום לא־דבר יהוה בי ויאמר שמעו עמים כלם: **פ** ²⁸ ויעל מלך־ישראל ויהושפט מלך־יהודה אל־רמת גלעד: ²⁹ ויאמר מלך ישראל אל־יהושפט התחפש ובוא במלחמה ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויבאו במלחמה: ³⁰ ומלך ארם צוה את־שרי הרכב אשר־לו לאמר לא תלחמו את־הקטן את־הגדול כי אִם־את־מלך ישראל לבדו: ³¹ ויהי כראות שרי הרכב את־יהושפט והמה אמרו מלך ישראל הוא ויסבו עליו להלחם ויזעק יהושפט ויהוה עזרו ויסתם אלהים ממנו: ³² ויהי כראות שרי הרכב כי לא־היה מלך ישראל וישבו מאחוריו: ³³ ואיש משך בקשת לתמו ויך את־מלך ישראל בין הדבקים ובין השרין ויאמר לרכב הפך **(ידיך)** **יִדְךָ** והוצאתני מן־המחנה כי החליתי: ³⁴ ותעל המלחמה ביום ההוא ומלך ישראל היה מעמיד במרכבה נכח ארם עד־הערב וימת לעת בוא השמש: **2Ch 19** וישב יהושפט מלך־יהודה אל־ביתו בשלום לירושלם: ² ויצא אל־פניו יהוא בן־חנני החזה ויאמר אל־המלך יהושפט הֲלָרָשָׁע לְעֹזֵר וְלִשְׂנָאֵי יְהוָה תֵּאָהָב וּבִזְאת עֲלִיךָ קֶצֶף מִלִּפְנֵי יְהוָה: ³ אבל דברים טובים נמצאו עמך כִּי־בִעַרְתָּ הָאֲשֵׁרוֹת מִן־הָאָרֶץ וְהַכִּינֹת לְבַבְךָ לְדַרְשׁ הָאֱלֹהִים: ⁴ וישב יהושפט בירושלם **ס** וישב ויצא בעם מבאר שבע עד־הר אפרים וישיבם אל־יהוה אלהי אבותיהם: ⁵ ויעמד שפטים בארץ בכל־ערי יהודה הַבְּצֻרוֹת לְעִיר וָעִיר: ⁶ ויאמר אל־השפטים ראו מה־אתם עשים כי לא לאדם תשפטו כי ליהוה ועמכם בדבר משפט: ⁷ ועתה יהי פחד־יהוה עליכם שמרו ועשו כִּי־אֵין עִם־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עֹלָה וּמִשָּׂא פָנִים וּמִקַּדְשֹׁחַד: ⁸ וגם בירושלם העמיד יהושפט מן־הַלְוִיִּם וְהַכֹּהֲנִים וּמְרָאֵשֵׁי הָאֲבוֹת לְיִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּט יְהוָה וּלְרִיב וּישְׁבוּ יְרוּשָׁלַם: ⁹ ויצו עליהם לאמר כה תעשון ביראת יהוה באמונה ובלבב שלם: ¹⁰ וכל־ריב אשר־יבוא עליכם מאחיכם הישיבים בעריהם בִּיָּד־דָם לָדָם בִּין־תּוֹרָה לְמִצְוָה לְחֻקִּים וּלְמִשְׁפָּטִים וְהִזְהַרְתֶּם אִתָּם וְלֹא יֵאָשְׁמוּ לַיהוָה וְהִיָּה־קֶצֶף עֲלֵיכֶם וְעַל־אֲחֵיכֶם כֹּה תַעֲשׂוּן וְלֹא תֵאָשְׁמוּ: ¹¹ והנה אמריהו כהן הראש עליכם לכל דבר־יהוה וזבדיהו בְּיִשְׁמַעְאֵל הַנְּגִיד לְבֵית־יְהוָה לְכָל דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְשֹׁטְרִים הַלְוִיִּם לְפָנֶיכֶם חֹזְקוּ וַעֲשׂוּ וְיְהִי יְהוָה עִם־הַטּוֹב: **פ** **2Ch 20** ויהי אחריכן באו בני־מואב ובני עמון ועמהם מהעמונים על־יהושפט למלחמה: ² ויבאו ויגידו ליהושפט לאמר בא עליך המון רב מעבר לים מארם והנם בחצצון תמר היא עין גדי: ³ וירא ויתן יהושפט את־פניו לדרוש ליהוה ויקרא־צוֹם עַל־כָּל־יְהוָה: ⁴ ויקבצו יהודה לבקש מיהוה גם מכל־ערי יהודה באו לבקש את־יהוה: ⁵ ויעמד יהושפט בקהל יהודה וירושלם בבית יהוה לפני החצר החדשה: ⁶ ויאמר יהוה אלהי אבותינו הלא אתה־הוא אלהים בשמים ואתה מושל בכל ממלכות הגוים ובירך כח וגבורה ואין עמך להתיצב: ⁷ הלא אתה אלהינו הורשת את־ישיבי הארץ הזאת מלפני עמך ישראל ותתנה לזרע אברהם אהבך לעולם: ⁸ וישבו־בה ויבנו לך בה מקדש לשמך לאמר: ⁹ אִם־תִּבּוֹא עֲלֵינוּ רָעָה חָרַב שְׁפוֹט וְדָבַר וָרֵעַב נַעֲמֹדָה לְפָנֵי הַבַּיִת הַזֶּה וּלְפָנֶיךָ כִּי שָׁמַךְ בַּבַּיִת הַזֶּה וְנִזְעַק אֵלֶיךָ מִצָּרְתָנוּ וְתִשְׁמַע וְתוֹשִׁיעַ: ¹⁰ ועתה הנה בני־עמון ומואב והר־שֵׁעִיר אֲשֶׁר לֹא־נִתְּחָה לְיִשְׂרָאֵל לְבוֹא

בהם בבאם מארץ מצרים כי סרו מעליהם ולא השמידום: **11** והנה הם גמלים עלינו לבוא לגרשנו מירשתך אשר הורשתנו: **12** אלהינו הלא תשפטם כי אין בנו כח לפני ההמון הרב הזה הבא עלינו ואנחנו לא נדע מהנעשה כי עליך עינינו: **13** וכל־יהודה עמדים לפני יהוה גס־טפם נשיהם ובניהם: **פ** **14** ויחזיאל בן־זכריהו בן־בניה בן־יעיאל בן־מתניה הלוי מן־בני אסף היתה עליו רוח יהוה בתוך הקהל: **15** ויאמר הקשיבו כל־יהודה וישבי ירושלים והמלך יהושפט כה־אמר יהוה לכם אתם אל־תיראו ואל־תחתו מפני ההמון הרב הזה כי לא לכם המלחמה כי לאלהים: **16** מחר רדו עליהם הנם עלים במעלה הציץ ומצאתם אתם בסוף הנחל פני מדבר ירואל: **17** לא לכם להלחם בזאת התיצבו עמדו וראו את־ישועת יהוה עמכם יהודה וירושלם אל־תיראו ואל־תחתו מחר צאו לפניהם ויהוה עמכם: **18** ויקד יהושפט אפים ארצה וכל־יהודה וישבי ירושלים נפלו לפני יהוה להשתחות ליהוה: **19** ויקמו הלויים מן־בני הקהתים ומן־בני הקרחים להלל ליהוה אלהי ישראל בקול גדול למעלה: **20** וישכימו בבקר ויצאו למדבר תקוע ובצאתם עמד יהושפט ויאמר שמעוני יהודה וישבי ירושלים האמינו ביהוה אלהיכם ותאמנו האמינו בנביאיו והצליחו: **21** ויועץ אל־העם ויעמד משררים ליהוה ומהללים להדרת־קדש בצאת לפני החלוץ ואמרים הודו ליהוה כי לעולם חסדו: **22** ובעת החלו ברנה ותהלה נתן יהוה מארבים על־בני עמון מואב והר־שעיר הבאים ליהודה וינגפו: **23** ויעמדו בני עמון ומואב על־ישבי הר־שעיר להחרים ולהשמיד וככלותם ביושבי שעיר עזרו איש־ברעהו למשחית: **24** ויהודה בא על־המצפה למדבר ויפנו אל־ההמון והנם פגרים נפלים ארצה ואין פליטה: **25** ויבא יהושפט ועמו לבז את־שללם וימצאו בהם לרב ורכוש ופגרים וכלי חמדות וינצלו להם לאין משא ויהיו ימים שלושה בזוים את־השלל כי רב־הוא: **26** וביום הרבעי נקהלו לעמק ברכה כ־שם ברכו את־יהוה על־כן קראו את־שם המקום ההוא עמק ברכה עד־היום: **27** וישבו כל־איש יהודה וירושלם ויהושפט בראשם לשוב אל־ירושלם בשמחה כ־ישמחם יהוה מאויביהם: **28** ויבאו ירושלים בנבלים ובכנרות ובחצצרות אל־בית יהוה: **29** ויהי פחד אלהים על כל־ממלכות הארצות בשמעם כי נלחם יהוה עם אויבי ישראל: **30** ותשקט מלכות יהושפט וינח לו אלהיו מסביב: **פ** **31** וימלך יהושפט על־יהודה בן־שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת־שלחי: **32** וילך בדרך אביו אסא ולא־סר ממנה לעשות הישר בעיני יהוה: **33** אך הבמות לא־סרו ועוד העם לא־הכינו לבבם לאלהי אבתיהם: **34** ויתר דברי יהושפט הראשנים והאחרנים הנם כתובים בדברי יהוה בן־חנני אשר העלה על־ספר מלכי ישראל: **35** ואחריו אתחבר יהושפט מלך־יהודה עם אחזיה מלך־ישראל הוא הרשיע לעשות: **36** ויחברו עמו לעשות אניות ללכת תרשיש ויעשו אניות בעציון גבר: **37** ויתנבא אליעזר בן־דדוהו ממרשה על־יהושפט לאמר כהתחברך עם־אחזיהו פרץ יהוה את־מעשיך וישברו אניות ולא עצרו ללכת אל־תרשיש: **2Ch 21** וישכב יהושפט עם־אבתיו ויקבר עם־אבתיו בעיר דויד וימלך יהורם בנו תחתיו: **2** ולו־אחים בני יהושפט עזריה ויחזיאל וזכריהו ועזריהו ומיכאל ושפטיהו כל־אלה בני יהושפט מלך־ישראל: **3** ויתן להם אביהם מתנות רבות לכסף ולזהב ולמגנדנות עם־ערי מצרות ביהודה ואת־הממלכה נתן ליהורם כ־הוא הבכור: **פ** **4** ויקם יהורם על־ממלכת אביו ויתחזק ויהרג

את-כל-אחיו בחרב וגם מזרי ישראל: **5** בן-שלשים ושתים שנה יהורם במלכו ושמונה שנים מלך בירושלם: **6** וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת-אחאב היתה לו אשה ויעש הרע בעיני יהוה: **7** ולא-אבה יהוה להשחית את-בית דויד למען הברית אשר כרת לדויד וכאשר אמר לתת לו ניר ולבניו כל-הימים: **8** בימיו פשע אדום מתחת יד-יהודה וימליכו עליהם מלך: **9** ויעבר יהורם עם-שריו וכל-הרכב עמו ויהי קם לילה ויך את-אדום הסובב אליו ואת שרי הרכב: **10** ויפשע אדום מתחת יד-יהודה עד היום הזה אז תפשע לבנה בעת היא מתחת ידו כי עזב את-יהוה אלהי אבתיו: **11** גם-הוא עשה-במות בהרי יהודה ויזן את-ישיבי ירושלם וידח את-יהודה: **פ 12** ויבא אליו מכתב מאליהו הנביא לאמר כה אמר יהוה אלהי דויד אביך תחת אשר לא-הלכת בדרכי יהושפט אביך ובדרכי אסא מלך-יהודה: **13** ותלך בדרך מלכי ישראל ותזנה את-יהודה ואת-ישיבי ירושלם כהזנות בית אחאב וגם את-אחיך בית-אביך הטובים ממך הרגת: **14** הנה יהוה נגף מגפה גדולה בעמך ובבניך ובנשיך ובכל-רכושך: **15** ואתה בחללים רבים במחלה מעיך עדי-צאו מעיך מן-החלי ימים עלי-מים: **16** ויער יהוה עלי-הורם את רוח הפלשתים והערבים אשר עלי-ד כושים: **17** ויעלו ביהודה ויבקעוה וישבו את כל-הרכוש הנמצא לבית-המלך וגם-בניו ונשיו ולא נשאר-לו בן כי אסיהואחו קטן בניו: **18** ואחרי כל-זאת נגפו יהוה במעויו לחלי לאין מרפא: **19** ויהי לימים מימים וכעת צאת הקץ לימים שנים יצאו מעויו עם-חליו וימת בתחללים רעים ולא-עשו לו עמו שרפה כשרפת אבתיו: **20** בן-שלשים ושתים היה במלכו ושמונה שנים מלך בירושלם וילך בלא חמדה ויקברוהו בעיר דויד ולא בקברות המלכים: **2Ch 22** וימליכו יושבי ירושלם את-אחזיהו בנו הקטן תחתיו כי כל-הראשנים הרג הגדוד הבא בערבים למחנה וימלך אחזיהו בן-יהורם מלך יהודה: **פ 2** בן-ארבעים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת-עמרמי: **3** גם-הוא הלך בדרכי בית אחאב כי אמו היתה ויעצתו להרשיע: **4** ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כיהמה הורלו ויעצים אחרי מות אביו למשחית לו: **5** גם בעצתם הלך וילך את-יהורם בן-אחאב מלך ישראל למלחמה על-חזאל מלך-ארם ברמות גלעד ויכו הרמים את-יהורם: **6** וישב להתרפא ביזרעאל כי המכים אשר הכוהו ברמה בהלחמו את-חזאל מלך ארם ועזריהו בן-יהורם מלך יהודה ירד לראות את-יהורם בן-אחאב ביזרעאל כיהלה הוא: **7** ומאלהים היתה תבוסת אחזיהו לבוא אל-יהורם ובכאו יצא עם-יהורם אל-יהוה בן-נמשי אשר משחו יהוה להכרית את-בית אחאב: **8** ויהי כהשפט יהוה עם-בית אחאב וימצא את-שרי יהודה ובני אחי אחזיהו משרתים לאחזיהו ויהרגם: **9** ויבקש את-אחזיהו וילכדוהו והוא מתחבא בשמרון ויבאוו אל-יהוה וימתוהו ויקברוהו כי אמרו בן-יהושפט הוא אשר-דרש את-יהוה בכל-לבבו ואין לבית אחזיהו לעצר כח לממלכה: **10** ועתליהו אם אחזיהו ראתה כי מת בנה ותקם ותדבר את-כל-זרע הממלכה לבית יהודה: **11** ותקח יהושבעת בת-המלך את-יואש בן-אחזיהו ותגנב אתו מתוך בני-המלך המומתים ותתן אתו ואת-מינקתו בחדר המטות ותסתירהו יהושבעת בת-המלך יהורם אשת יהוידע הכהן כי היא היתה אחות אחזיהו מפני עתליהו ולא המיתתה: **12** ויהי אתם בבית האלהים מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על-הארץ: **פ 2Ch 23** ובשנה השבעית התחזק יהוידע ויקח את-שרי המאות

לעזריהו בן-ירחם ולישמעאל בן-יהוחנן ולעזריהו בן-עובד ואת-מעשיהו בן-עדיהו ואת-אלישפט בן-זכרי עמו בברית: **2** ויסבו ביהודה ויקבצו את-הלויים מכל-ערי יהודה וראשי האבות לישראל ויבאו אל-ירושלם: **3** ויכרת כל-הקהל ברית בבית האלהים עס-המלך ויאמר להם הנה בן-המלך ימלך כאשר דבר יהוה על-בני דויד: **4** זה הדבר אשר תעשו השלשית מכם באי השבת לכהנים וללויים לשערי הספים: **5** והשלשית בבית המלך והשלשית בשער היסוד וכל-העם בהצרות בית יהוה: **6** ואל-יבוא בית-יהוה כי אס-הכהנים והמשרתים ללויים המה יבאו כי-קדש המה וכל-העם ישמרו משמרת יהוה: **7** והקיפו הלויים את-המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל-הבית יומת והיו את-המלך בבאו ובצאתו: **8** ויעשו הלויים וכל-יהודה ככל אשר-צוה יהוידע הכהן ויקחו איש את-אנשיו באי השבת עם יוצאי השבת כי לא פטר יהוידע הכהן את-המחלקות: **9** ויתן יהוידע הכהן לשרי המאות את-החניתים ואת-המגנות ואת-השלטים אשר למלך דויד אשר בית האלהים: **10** ויעמד את-כל-העם ואיש שלחו בידו מכתף הבית הימנית עד-כתף הבית השמאלית למזבח ולבית על-המלך סביב: **11** ויוציאו את-בן-המלך ויתנו עליו את-הנזר ואת-העדות וימליכו אתו וימשחהו יהוידע ובניו ויאמרו יהי המלך: **12** וחסמע עתליהו את-קול העם הרצים והמהללים את-המלך ותבוא אל-העם בית יהוה: **13** ותרא והנה המלך עומד על-עמודו במבוא והשרים וההצצרות על-המלך וכל-עם הארץ שמח ותוקע בהצצרות והמשוררים בכלי השיר ומודיעים להלל ותקדע עתליהו את-בגדיה ותאמר קשר קשר: **14** ויוצא יהוידע הכהן את-שרי המאות פקודי החיל ויאמר אלהם הוציאוה אל-מבית השדרות והבא אחריה יומת בחרב כי אמר הכהן לא תמיתוה בית יהוה: **15** וישימו לה ידים ותבוא אל-מבוא שער-הסוסים בית המלך וימיתוה שם: **16** ויכרת יהוידע ברית בינו ובין כל-העם ובין המלך להיות לעם ליהוה: **17** ויבאו כל-העם בית-הבעל ויתצוהו ואת-מזבחתיו ואת-צלמיו שברו ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות: **18** וישם יהוידע פקדת בית יהוה ביד הכהנים הלויים אשר חלק דויד על-בית יהוה להעלות עלות יהוה ככתוב בתורת משה בשמחה ובשיר על ידי דויד: **19** ויעמד השוערים על-שערי בית יהוה ולא-יבא טמא לכל-דבר: **20** ויקח את-שרי המאות ואת-האדירים ואת-המושלים בעם ואת כל-עם הארץ ויורד את-המלך מבית יהוה ויבאו בתוך-שער העליון בית המלך ויושיבו את-המלך על כסא הממלכה: **21** וישמחו כל-עם-הארץ והעיר שקטה ואת-עתליהו המיתו בחרב: **2Ch 24** בן-שבע שנים יאש במלכו וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה מבאר שבע: **2** ויעש יואש הישר בעיני יהוה כל-ימי יהוידע הכהן: **3** וישאלו יהוידע נשים שתיים ויולד בנים ובנות: **4** ויהי אחריכך היה עס-לב יואש לחדש את-בית יהוה: **5** ויקבץ את-הכהנים והלויים ויאמר להם צאו לערי יהודה וקבצו מכל-ישראל כסף לחזק את-בית אלהיכם מדי שנה בשנה ואתם תמהרו לדבר ולא מהרו הלויים: **6** ויקרא המלך ליהוידע הראש ויאמר לו מדוע לא-דרשת על-הלויים להביא מיהודה ומירושלם את-משאת משה עבד-יהוה והקהל לישראל לאהל העדות: **7** כי עתליהו המרשעת בניה פרצו את-בית האלהים וגם כל-קדשי בית-יהוה עשו לבעלים: **8** ויאמר המלך ויעשו ארון אחד ויתנהו בשער בית-יהוה הוצת: **9** ויתנ-קול ביהודה ובירושלם להביא ליהוה משאת משה עבד-האלהים על-ישראל במדבר: **10** וישמחו

כל-השרים וכל-העם ויביאו וישליכו לארון עד-לכלה: **11** ויהי בעת יביא את-הארון אל-פקדת המלך ביד הלויים וכראותם כירב הכסף ובא סופר המלך ופקיד כהן הראש ויערו את-הארון וישארו וישיבהו אל-מקמו כה עשו ליום ביום ויאספו-כסף לרב: **12** ויתנהו המלך ויהוידע אל-עושה מלאכת עבודת בית-יהוה ויהיו שכרים חצבים וחרשים לחדש בית יהוה וגם לחרשי ברזל ונחשת לחזק את-בית יהוה: **13** ויעשו עשי המלאכה ותעל ארוכה למלאכה בידם ויעמידו את-בית האלהים על-מתכנתו ויאמזהו: **14** וככלותם הביאו לפני המלך ויהוידע את-שאר הכסף ויעשהו כלים לבית-יהוה כלי שרת והעלות וכפות וכלי זהב וכסף ויהיו מעלים עלות בבית-יהוה תמיד כל ימי יהוידע: **פ 15** ויוקן יהוידע וישבע ימים וימת בן-מאה ושלשים שנה במותו: **16** ויקברוהו בעיר-דוד עם-המלכים כיעשה טובה בישראל ועם האלהים וביתו: **ס 17** ואחרי מות יהוידע באו שרי יהודה וישתחו למלך אז שמע המלך אליהם: **18** ויעזבו את-בית יהוה אלהי אבותיהם ויעבדו את-האשרים ואת-העצבים ויהיקצף עליהודה וירושלם באשמתם זאת: **19** וישלח בהם נבאים להשיכם אליהוה ויעידו בם ולא האזינו: **ס 20** ורוח אלהים לבשה את-זכריה בן-יהוידע הכהן ויעמד מעל לעם ויאמר להם כה אמר האלהים למה אתם עברים את-מצות יהוה ולא תצליחו כיעזבתם את-יהוה ויעזבו אתכם: **21** ויקשרו עליו וירגמוהו אבן במצות המלך בחצר בית יהוה: **22** ולא-זכר יואש המלך החדש אשר עשה יהוידע אביו עמו ויהרג את-בנו וכמותו אמר ירא יהוה וידרש: **פ 23** ויהי לתקופת השנה עלה עליו חיל ארם ויבאו אליהודה וירושלם וישחיתו את-כל-שרי העם מעם וכל-שללם שלחו למלך דרמשק: **24** כי במצער אנשים באו חיל ארם ויהוה נתן בידם חיל לרב מאד כי עזבו את-יהוה אלהי אבותיהם ואת-יואש עשו שפטים: **25** ובלכתם ממנו כיעזבו אתו **(במחליים)** **(במחליים)** רבים התקשרו עליו עבדיו בדמי בני יהוידע הכהן ויהרגוהו על-משתו וימת ויקברוהו בעיר דוד ולא קברוהו בקברות המלכים: **ס 26** ואלה המתקשרים עליו זכר בן-שמעת העמונית ויהוזבד בן-שמרת המואבית: **27** ובניו **(ורב)** **(ירב)** המשא עליו ויסוד בית האלהים הנם כתובים על-מדרש ספר המלכים וימלך אמציהו בנו תחתיו: **פ 2Ch 25** בן-עשרים וחמש שנה מלך אמציהו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועדן מירושלם: **2** ויעש הישר בעיני יהוה רק לא בלבב שלם: **3** ויהי כאשר חזקה הממלכה עליו ויהרג את-עבדיו המכים את-המלך אביו: **4** ואת-בניהם לא המית כי ככתוב בתורה בספר משה אשר-צוה יהוה לאמר לא-ימותו אבות על-בנים ובנים לא-ימותו על-אבות כי איש בחטאו ימותו: **פ 5** ויקבץ אמציהו את-יהודה ויעמידם לבית-אבות לשרי האלפים ולשרי המאות לכל-יהודה ובנימן ויפקדם למבן עשרים שנה ומעלה וימצאם שלש-מאות אלף בחור יוצא יוצא צבא אחז רמח וצנה: **6** וישכר מישראל מאה אלף גבור חיל במאה ככר-כסף: **7** ואיש האלהים בא אליו לאמר המלך אל-יבא עמך צבא ישראל כי אין יהוה עמי-ישראל כל בני אפרים: **8** כי אם-יבא אתה עשה חזק למלחמה וכשילך האלהים לפני אויב כי יש-כח באלהים לעזור ולהכשיל: **9** ויאמר אמציהו לאיש האלהים ומה-לעשות למאת הככר אשר נתתי לגדוד ישראל ויאמר איש האלהים יש ליהוה לתת לך הרבה מזה: **10** ויבדילם אמציהו להגדוד אשר-יבא אליו מאפרים ללכת למקומם ויחר אפם מאד ביהודה וישבו למקומם בחרי-אף:

פ 11 ואמצייהו התחזק וינהג את-עמו וילך גיא המלח ויך את-בני-שעיר עשרת אלפים: **12** ועשרת אלפים חיים שבו בני יהודה ויביאום לראש הסלע וישליכום מראש-הסלע וכלם נבקעו: **ס 13** ובני הגדוד אשר השיב אמצייהו מלכת עמו למלחמה ויפשטו בערי יהודה משמרון ועד-בית חורון ויכו מהם שלשת אלפים ויבזו בזה רבה: **ס 14** ויהי אחרי בוא אמצייהו מהכות את-אדומים ויבא את-אלהי בני שעיר ויעמידם לו לאלהים ולפניהם ישתחוה ולהם יקטר: **15** ויחר-אף יהוה באמצייהו וישלח אליו נביא ויאמר לו למה דרשת את-אלהי העם אשר לא-הצילו את-עמם מידך: **16** ויהי בדברו אליו ויאמר לו הליועץ למלך נתנוך חדל-לך למה יכוך ויחדל הנביא ויאמר ידעתי כיועץ אלהים להשחיתך כיועשית זאת ולא שמעת לעצתי: **פ 17** ויועץ אמצייהו מלך יהודה וישלח אל-יואש בן-יהואחז בן-יהוא מלך ישראל לאמר **[לך]** **[לכה]** נתראה פנים: **18** וישלח יואש מלך-ישראל אל-אמצייהו מלך-יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל-הארז אשר בלבנון לאמר תנה-את-בתך לבני לאשה ותעבר חית השרה אשר בלבנון ותרמס את-החוח: **19** אמרת הנה הכית את-אדום ונשאך לבך להכביד עתה שבה בביתך למה תתגרה ברעה ונפלת אתה ויהודה עמך: **20** ולא-שמע אמצייהו כי מהאלהים היא למען תתם ביד כי דרשו את אלהי אדום: **21** ויעל יואש מלך-ישראל ויתראו פנים הוא ואמצייהו מלך-יהודה בבית שמש אשר ליהודה: **22** וינגף יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהליו: **23** ואת אמצייהו מלך-יהודה בן-יואש בן-יהואחז חפש יואש מלך-ישראל בבית שמש ויביאהו ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם משער אפרים עד-שער הפונה ארבע מאות אמה: **24** וכל-הזהב והכסף ואת כל-הכלים הנמצאים בבית-האלהים עם-עבד אדום ואת-אצרות בית המלך ואת בני התערבות וישב שמרון: **פ 25** ויחי אמצייהו בן-יואש מלך יהודה אחרי מות יואש בן-יהואחז מלך ישראל חמש עשרה שנה: **26** ויתר דברי אמצייהו הראשנים והאחרונים הלא הנם כתובים על-ספר מלכי-יהודה וישראל: **27** ומעת אשר-סר אמצייהו מאחרי יהוה ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה ומיתוהו שם: **28** וישאהו על-הסוסים ויקברו אתו עם-אבתיו בעיר יהודה: **2Ch 26** ויקחו כל-עם יהודה את-עזיהו והוא בן-שש עשרה שנה וימליכו אתו תחת אביו אמצייהו: **2** הוא בנה את-אילות וישיבה ליהודה אחרי שכב-המלך עם-אבתיו: **פ 3** בן-שש עשרה שנה עזיהו במלכו וחמשים ושתיים שנה מלך בירושלם ושם אמו **[יכיליה]** **[יכיליה]** מן-ירושלם: **4** ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר-עשה אמצייהו אביו: **5** ויהי לדרש אלהים בימי זכריהו המבין בראת האלהים ובימי דרשו את-יהוה הצליחו האלהים: **ס 6** ויצא וילחם בפלשתים ויפרץ את-חומת גת ואת חומת יבנה ואת חומת אשדוד ויבנה ערים באשדוד ובפלשתים: **7** ויעזרהו האלהים על-פלשתים ועל-**[הערביים]** **[הערבים]** הישבים בגור-בעל והמעונים: **8** ויתנו העמונים מנחה לעזיהו וילך שמו עד-לבוא מצרים כי החזיק עד-למעלה: **9** ויבן עזיהו מגדלים בירושלם על-שער הפנה ועל-שער הגיא ועל-המקצוע ויחזקם: **10** ויבן מגדלים במדבר ויחצב ברות רבים כי מקנה-רב היה לו ובשפלה ובמישור אכרים וכרמים בהרים ובכרמל כיואבה אדמה היה: **ס 11** ויהי לעזיהו חיל עשה מלחמה ויצאי צבא לגדוד במספר פקדתם ביד **[יעואל]** **[יעואל]** הסופר ומעשיהו השופר על יד-חנניהו משרי המלך: **12** כל מספר ראשי האבות לגבורי חיל אלפים ושש מאות:

13 ועל־ידם חיל צבא שלש מאות אלף ושבעת אלפים וחמש מאות עושי מלחמה
 בכח חיל לעזר למלך על־האויב: **14** ויכן להם עזיהו לכל־הצבא מגנים ורמחים
 וכובעים ושריניות וקשתות ולאבני קלעים: **15** ויעש בירושלם חשבנות מחשבת חושב
 להיות על־המגדלים ועל־הפנות לירוא בחצים ובאבנים גדלות ויצא שמו
 עד־למרחוק כִּי־הפליא להעזר עד כִּי־חזק: **16** וכחזקתו גבה לבו עד־להשחית וימעל
 ביהוה אלהיו ויבא אל־היכל יהוה להקטיר על־מזבח הקטרת: **17** ויבא אחריו
 עזריהו הכהן ועמו כהנים ליהוה שמונים בני־חיל: **18** ויעמדו על־עזיהו המלך
 ויאמרו לו לא־לך עזיהו להקטיר ליהוה כי לכהנים בני־איהרן המקדשים להקטיר
 צא מן־המקדש כי מעלת ולא־לך לכבוד מיהוה אלהים: **19** ויזעף עזיהו ובידו
 מקטרת להקטיר ובזעפו עס־הכהנים והצרעת זרחה במצחו לפני הכהנים בבית
 יהוה מעל למזבח הקטרת: **20** ויפן אליו עזריהו כהן הראש וכל־הכהנים והנה־הוא
 מצרע במצחו ויבהלוהו משם וגם־הוא נדחף לצאת כי נגעו יהוה: **21** ויהי עזיהו
 המלך מצרע עד־יום מותו וישב בית **[החפשות]** **[החפשית]** מצרע כי נגזר מבית
 יהוה ויחתם בנו על־בית המלך שופט את־עם הארץ: **22** ויתר דברי עזיהו הראשנים
 והאחרנים כתב ישעיהו בן־אמוץ הנביא: **23** וישכב עזיהו עס־אבתיו ויקברו אתו
 עס־אבתיו בשדה הקבורה אשר למלכים כי אמרו מצרע הוא וימלך יותם בנו
 תחתיו: **2Ch 27 פ** בן־עשרים וחמש שנה יותם במלכו ושש־עשרה שנה מלך בירושלם
 ושם אמו ירושה בת־צדוק: **2** ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר־עשה עזיהו אביו
 רק לא־בא אל־היכל יהוה ועוד העם משחיתים: **3** הוא בנה את־שער בית־יהוה
 העליון ובחומת העפל בנה לרב: **4** וערים בנה בהר־יהודה ובחרשים בנה בירניות
 ומגדלים: **5** והוא נלחם עס־מלך בני־עמון ויחזק עליהם ויתנולו בני־עמון בשנה
 היא מאה ככר־כסף ועשרת אלפים כרים חטים ושעורים עשרת אלפים זאת
 השיבו לו בני עמון: **6** ובשנה השנית והשלישית: **7** ויתחזק יותם כי הכין דרכיו לפני
 יהוה אלהיו: **8** ויתר דברי יותם וכל־מלחמתיו ודרכיו הנם כתובים על־ספר
 מלכי־ישראל ויהודה: **9** בן־עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש־עשרה שנה מלך
 בירושלם: **10** וישכב יותם עס־אבתיו ויקברו אתו בעיר דויד וימלך אחז בנו תחתיו:
2Ch 28 פ בן־עשרים שנה אחז במלכו ושש־עשרה שנה מלך בירושלם ולא־עשה הישר
 בעיני יהוה כדויד אביו: **1** וילך בדרכי מלכי ישראל וגם מסכות עשה לבעלים: **2**
 והוא הקטיר בניא בן־הנם ויבער את־בניו באש כתעבות הגוים אשר הריש יהוה
 מפני בני ישראל: **3** ויזבח ויקטר בכמות ועל־הגבעות ותחת כל־עץ רענן: **4** ויתנהו
 יהוה אלהיו ביד מלך ארם ויכורבו וישבו ממנו שביה גדולה ויביאו דרמשק וגם
 ביד־מלך ישראל נתן ויך־בו מכה גדולה: **5** ויהרג פקח בן־רמליהו ביהודה מאה
 ועשרים אלף ביום אחד הכל בני־חיל בעזבם את־יהוה אלהי אבותם: **6** ויהרג זכרי
 גבור אפרים את־מעשיהו בן־המלך ואת־עזריקם נגיד הבית ואת־אלקנה משנה
 המלך: **7** וישבו בני־ישראל מאחיהם מאתים אלף נשים בנים ובנות וגם־שלל רב
 בזו מהם ויביאו את־השלל לשמרון: **8** ושם היה נביא ליהוה ערד שמו ויצא
 לפני הצבא הבא לשמרון ויאמר להם הנה בחמת יהוה אלהי־אבותיכם על־יהודה
 נתנם בידכם ותהרגו־בם בזעף עד לשמים הגיע: **9** ועתה בני־יהודה וירושלם אתם
 אמרים לכבש לעבדים ולשפחות לכם הלא רק־אתם עמכם אשמות ליהוה
 אלהיכם: **10** ועתה שמעוני והשיבו השביה אשר שבתם מאחיכם כי חרון אף־יהוה

עליכם: **ס 12** ויקמו אנשים מראשי בני־אפרים עזריהו בן־יהוחנן ברכיהו בן־משלמות ויחזקיהו בן־שלם ועמשא בן־חדלי על־הבאים מן־הצבא: **13** ויאמרו להם לא־תביאו את־השביה הנה כי לאשמת יהוה עלינו אתם אמרים להסיף על־טאתינו ועל־אשמתינו כ־רבה אשמה לנו וחרון אף על־ישראל: **ס 14** ויעזב החלוץ את־השביה ואת־הבזה לפני השרים וכל־הקהל: **15** ויקמו האנשים אשר־נקבו בשמות ויחזיקו בשביה וכל־מערמיהם הלבישו מן־השלל וילבשו וינעלו ויאכלו וישקו ויסכסו וינהלו בחמרים לכל־כושל ויביאום ירחו עיר־החמרים אצל אחיהם וישבו שמרון: **פ 16** בעת ההיא שלח המלך אחז על־מלכי אשור לעזר לו: **17** ועוד אדומים באו ויכו ביהודה וישבו־שבי: **18** ופלשתים פשטו בערי השפלה והנגב ליהודה וילכדו את־בית־שמש ואת־אילון ואת־הגדרות ואת־שוכו ובנותיה ואת־תמנה ובנותיה ואת־גמזו ואת־בנתיה וישבו שם: **19** כ־הכניע יהוה את־יהודה בעבור אחז מלך־ישראל כי הפריע ביהודה ומעול מעל ביהוה: **20** ויבא עליו תלגת פלנאסר מלך אשור ויצר לו ולא חזק: **21** כ־חלק אחז את־בית יהוה ואת־בית המלך והשרים ויתן למלך אשור ולא לעזרה לו: **22** ובעת הצר לו ויוסף למעול ביהוה הוא המלך אחז: **23** ויזבח לאלהי דרמשק המכים בו ויאמר כי אלהי מלכי־ארם הם מעזרים אותם להם אזבח ויעזרוני והם היילו להכשילו ולכל־ישראל: **24** ויאסף אחז את־כלי בית־האלהים ויקצץ את־כלי בית־האלהים ויסגר את־דלתות בית־יהוה ויעש לו מזבחות בכל־פנה בירושלם: **25** ובכל־עיר ועיר ליהודה עשה במות לקטר לאלהים אחרים ויכעס את־יהוה אלהי אבתיו: **26** ויתר דבריו וכל־דרכיו הראשנים והאחרונים הנם כתובים על־ספר מלכי־יהודה וישראל: **27** וישכב אחז עם־אבתיו ויקברו בעיר בירושלם כי לא הביאהו לקברי מלכי ישראל וימלך יחזקיהו בנו תחתיו: **פ 2Ch 29** יחזקיהו מלך בן־עשרים וחמש שנה ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו אביה בת־זכריהו: **2** ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר־עשה דויד אביו: **3** הוא בשנה הראשונה למלכו בחדש הראשון פתח את־דלתות בית־יהוה ויחזקם: **4** ויבא את־הכהנים ואת־הלויים ויאספם לרחוב המזרח: **5** ויאמר להם שמעוני הלויים עתה התקדשו וקדשו את־בית יהוה אלהי אבותיכם והוציאו את־הנדה מן־הקדש: **6** כ־מעלו אבתינו ועשו הרע בעיני יהוה־אלהינו ויעוּבוּהוּ ויסבו פניהם ממשכן יהוה ויתנו־ערף: **7** גם סגרו דלתות האולם ויכבו את־הנרות וקטרת לא הקטירו ועלה לא־העלו בקדש לאלהי ישראל: **8** ויהי קצף יהוה על־יהודה וירושלם ויתנם **(לזועה)** **(לזועה)** לשמה ולשרקה כאשר אתם ראים בעיניכם: **9** והנה נפלו אבותינו בחרב ובנינו ובנותינו ונשינו בשבי על־זאת: **10** עתה עם־לבבי לכרות ברית ליהוה אלהי ישראל וישב ממנו חרון אפו: **11** בני עתה אל־תשלו כ־יבכם בחר יהוה לעמד לפניו לשרתו ולהיות לו משרתים ומקטרים: **ס 12** ויקמו הלויים מחת בן־עמשי ויואל בן־עזריהו מן־בני הקהתי ומן־בני מררי קיש בן־עבדי ועזריהו בן־יהללאל ומן־הגרשני יואח בן־זמה ועדן בן־יואח: **13** ומן־בני אליצפן שמרי **(ויעואל)** **(ויעואל)** ומן־בני אסף זכריהו ומתניהו: **ס 14** ומן־בני הימן **(יהואל)** **(יחואל)** ושמעיה **ס** ומן־בני ידותן שמעיה ועזיאל: **15** ויאספו את־אחיהם ויתקדשו ויבאו כמצות־המלך בדברי יהוה לטהר בית יהוה: **16** ויבאו הכהנים לפנימה בית־יהוה לטהר ויוציאו את כל־הטמאה אשר מצאו בהיכל יהוה לחצר בית יהוה ויקבלו הלויים להוציא לנחל־קדרון חוצה: **17** ויחלו

באחד לחדש הראשון לקדש וביום שמונה לחדש באו לאולם יהוה ויקדשו את-בית-יהוה לימים שמונה וביום ששה עשר לחדש הראשון כלו: **ס 18** ויבואו פנימה אל-חזקיהו המלך ויאמרו שהרנו את-כל-בית יהוה את-מזבח העולה ואת-כל-כליו ואת-שלחן המערכת ואת-כל-כליו: **19** ואת כל-הכלים אשר הזניח המלך אחז במלכותו במעלו הכנו והקדשנו והנם לפני מזבח יהוה: **ס 20** וישכם יחזקיהו המלך ויאסף את שרי העיר ויעל בית יהוה: **21** ויבואו פרים-שבעה ואילים שבעה וכבשים שבעה וצפירי עזים שבעה לחטאת על-הממלכה ועל-המקדש ועל-יהודה ויאמר לבני אהרן הכהנים להעלות על-מזבח יהוה: **22** וישחטו הבקר ויקבלו הכהנים את-הדם ויזרקו המזבחה וישחטו האלים ויזרקו הדם המזבחה וישחטו הכבשים ויזרקו הדם המזבחה: **23** ויגישו את-שעירי החטאת לפני המלך והקהל ויסמכו ידיהם עליהם: **24** וישחטום הכהנים ויחטאו את-דמם המזבחה לכפר על-כל-ישראל כי לכל-ישראל אמר המלך העולה והחטאת: **25** ויעמד את-הלויים בית יהוה במצלותים ובכנרות במצות דויד וגד חזה-המלך ונתן הנביא כי ביד-יהוה המצוה ביד-נביאיו: **ס 26** ויעמדו הלויים בכלי דויד והכהנים בחצצרות: **ס 27** ויאמר חזקיהו להעלות העלה להמזבח ובעת החל העולה החל שיר-יהוה והחצצרות ועל-ידי כלי דויד מלך-ישראל: **28** וכל-הקהל משתחווים והשיר משורר והחצצרות **(מחצצרים)** **[מחצרים]** הכל עד לכלות העלה: **29** וככלות להעלות כרעו המלך וכל-הנמצאים אתו וישתחוו: **30** ויאמר יחזקיהו המלך והשרים ללויים להלל ליהוה בדברי דויד ואסף החזה ויהללו עד-לשמחה ויקדו וישתחוו: **פ 31** ויען יחזקיהו ויאמר עתה מלאתם ידכם ליהוה גשו והביאו זבחים ותודות לבית יהוה ויבאו הקהל זבחים ותודות וכל-נדיב לב עלות: **32** ויהי מספר העלה אשר הביאו הקהל בקר שבעים אילים מאה כבשים מאתים לעלה ליהוה כל-אלה: **33** והקדשים בקר שש מאות וצאן שלשת אלפים: **34** רק הכהנים היו למעט ולא יכלו להפשיט את-כל-העלות ויחזקום אחיהם הלויים עד-כלות המלאכה ועד יתקדשו הכהנים כי הלויים ישרי לבב להתקדש מהכהנים: **35** וגם-עלה לרב בחלבי השלמים ובנסכים לעלה ותכון עבודת בית-יהוה: **36** וישמח יחזקיהו וכל-העם על ההכין האלהים לעם כי בפתאם היה הדבר: **פ 2Ch 30** וישלח יחזקיהו על-כל-ישראל ויהודה וגם-אגרות כתב על-אפרים ומנשה לבוא לבית-יהוה בירושלם לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל: **2** ויועץ המלך ושריו וכל-הקהל בירושלם לעשות הפסח בחדש השני: **3** כי לא יכלו לעשותו בעת ההיא כי הכהנים לא-התקדשו למדי והעם לא-נאספו לירושלם: **4** ויישר הדבר בעיני המלך ובעיני כל-הקהל: **5** ויעמדו דבר להעביר קול בכל-ישראל מבאר-שבע ועד-דן לבוא לעשות פסח ליהוה אלהי-ישראל בירושלם כי לא לרב עשו ככתוב: **6** וילכו הרצים באגרות מיד המלך ושריו בכל-ישראל ויהודה וכמצות המלך לאמר בני ישראל שובו אלי-יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל וישב אל-הפליטה הנשאת לכם מכף מלכי אשור: **7** ואלתהיו כאבותיכם וכאחיכם אשר מעלו ביהוה אלהי אבותיהם ויתנם לשמה כאשר אתם ראים: **8** עתה אל-תקשו ערפכם כאבותיכם תנו-יד ליהוה ובאו למקדשו אשר הקדיש לעולם ועבדו את-יהוה אלהיכם וישב מכם חרון אפו: **9** כי בשובכם על-יהוה אחיכם ובניכם לרחמים לפני שוביהם ולשוב לארץ הזאת כי-חננו ורחום יהוה אלהיכם ולא-יסיר פנים מכם אם-תשובו

אליו: פ 10 ויהיו הרצים עברים מעיר לעיר בארץ אפרים ומנשה ועד זבלון ויהיו משחיקים עליהם ומלענים בם: 11 אך אנשים מאשר ומנשה ומזבלון נכנעו ויבאו לירושלם: 12 גם ביהודה היתה יד האלהים לתת להם לב אחד לעשות מצות המלך והשרים בדבר יהוה: 13 ויאספו ירושלם עם רב לעשות את חג המצות בחדש השני קהל לרב מאד: 14 ויקמו ויסירו את המזבחות אשר בירושלם ואת כל המקטרות הסירו וישליכו לנחל קדרון: 15 וישחטו הפסח בארבעה עשר לחדש השני והכהנים והלויים נכלמו ויתקדשו ויביאו עלות בית יהוה: 16 ויעמדו על עמדם כמשפטם כתורת משה איש האלהים הכהנים זרקים את הדם מיד הלויים: 17 כירבת בקהל אשר לא התקדשו והלויים על שחיטת הפסחים לכל לא טהור להקדיש ליהוה: 18 כי מרבית העם רבת מאפרים ומנשה יששכר וזבלון לא טהרו כי אכלו את הפסח בלא ככתוב כי התפלל יחזקיהו עליהם לאמר יהוה הטוב יכפר בעד: 19 כל לבבו הכין לדרוש האלהים יהוה אלהי אבותיו ולא כטהרת הקדש: ס 20 וישמע יהוה אליהו וירפא את העם: ס 21 ויעשו בני ישראל הנמצאים בירושלם את חג המצות שבעת ימים בשמחה גדולה ומהללים ליהוה יום ביום הלויים והכהנים בכל יעזו ליהוה: ס 22 וידבר יחזקיהו על לב כל הלויים המשכילים שכל טוב ליהוה ויאכלו את המועד שבעת הימים מזבחים זבחי שלמים ומתורים ליהוה אלהי אבותיהם: ס 23 ויעצו כל הקהל לעשות שבעת ימים אחרים ויעשו שבעת ימים שמחה: 24 כי חזקיהו מלך יהודה הרים לקהל אלף פרים ושבעת אלפים צאן ס והשרים הרימו לקהל פרים אלף וצאן עשרת אלפים ויתקדשו כהנים לרב: 25 וישמחו כל קהל יהודה והכהנים והלויים וכל הקהל הבאים מישראל והגרים הבאים מארץ ישראל והיושבים ביהודה: 26 ותהי שמחה גדולה בירושלם כי מימי שלמה בן דוד מלך ישראל לא כזאת בירושלם: ס 27 ויקמו הכהנים הלויים ויברכו את העם וישמע בקולם ותבוא תפלתם למעון קדשו לשמים: פ 2Ch 31 וככלות כל זאת יצאו כל ישראל הנמצאים לערי יהודה וישברו המזבחות ויגדעו האשרים וינתצו את הבמות ואת המזבחת מכל יהודה ובנימן ובאפרים ומנשה עד לכלה וישבו כל בני ישראל איש לאחותו לעריהם: ס 2 ויעמד יחזקיהו את מחלקות הכהנים והלויים על מחלקותם איש כפי עבדתו לכהנים וללויים לעלה ולשלמים לשרת ולהרות ולהלל בשערי מחנות יהוה: ס 3 ומנת המלך מן רכושו לעלות לעלות הבקר והערב והעלות לשבתות ולחדשים ולמעדים ככתוב בתורת יהוה: 4 ויאמר לעם ליושבי ירושלם לתת מנת הכהנים והלויים למען יחזקו בתורת יהוה: 5 וכפרץ הדבר הרבו בני ישראל ראשית דגן תירוש ויצהר ודבש וכל תבואת שדה ומעשר הכל לרב הביאו: 6 ובני ישראל ויהודה היושבים בערי יהודה גסיהם מעשר בקר וצאן ומעשר קדשים המקדשים ליהוה אלהיהם הביאו ויתנו ערמות ערמות: ס 7 בחדש השלישי החלו הערמות ליסוד ובחדש השביעי כלו: ס 8 ויבאו יחזקיהו והשרים ויראו את הערמות ויברכו את יהוה ואת עמו ישראל: פ 9 וידרש יחזקיהו על הכהנים והלויים על הערמות: 10 ויאמר אליו עזריהו הכהן הראש לבית צדוק ויאמר מהחל התרומה לביא בית יהוה אכול ושבוע והותר עד לרוב כי יהוה ברך את עמו והנותר את ההמון הזה: ס 11 ויאמר יחזקיהו להכין לשכות בבית יהוה ויכינו: 12 ויביאו את התרומה והמעשר והקדשים באמונה ועליהם נגיד (כונניהו) [כנניהו] הלוי ושמעי אחיהו

משנה: **13** ויחזאל ועזיהו ונחת ועשהאל וירימות ויוזבד ואליאל ויסמכיהו ומחת ובניהו פקידים מיר **(כונניהו) [כנניהו]** ושמי אחיו במפקד יחזקיהו המלך ועזריהו נגיד בית-האלהים: **14** וקורא בן-ימנה הלוי השוער למזרחה על נדבות האלהים לתת תרומת יהוה וקדשי הקדשים: **15** ועל-ידו עדן ומנימן ושוע ושמייהו אמריהו ושכניהו בערי הכהנים באמונה לתת לאחיהם במחלקות כגדול כקטן: **16** מלבד התיחשם לזכרים מבן שלוש שנים ולמעלה לכל-הבא לבית-יהוה לדבר-יום ביומו לעבודתם במשמרותם כמחלקותיהם: **17** ואת התיחש הכהנים לבית אבותיהם והלויים מבן עשרים שנה ולמעלה במשמרותיהם במחלקותיהם: **18** ולהתיחש בכל-שפם נשיהם ובניהם ובנותיהם לכל-קהל כי באמונתם יתקדשו-קדש: **19** ולבני אהרן הכהנים בשדי מגרש עריהם בכל-עיר ועיר אנשים אשר נקבו בשמות לתת מנות לכל-זכר בכהנים ולכל-התיחש בליום: **20** ויעש כזאת יחזקיהו בכל-יהודה ויעש הטוב והישר והאמת לפני יהוה אלהיו: **21** ובכל-מעשה אשר-החל בעבודת בית-האלהים ובתורה ובמצוה לדרש לאלהיו בכל-לבבו עשה והצליח: **2Ch 32**

אחרי הדברים והאמת האלה בא סנחריב מלך-אשור ויבא ביהודה ויחן על-הערים הבצרות ויאמר לבקעם אליו: **2** וירא יחזקיהו כי-בא סנחריב ופניו למלחמה על-ירושלם: **3** ויועץ עם-שריו וגבריו לסתום את-מימי העינות אשר מחוץ לעיר ויעזרוהו: **4** ויקבצו עם-רב ויסתמו את-כל-המעינות ואת-הנחל השושף בתוך-הארץ לאמר למה יבואו מלכי אשור ומצאו מים רבים: **5** ויתחזק ויבן את-כל-החומה הפרוצה ויעל על-המגדלות ולחוצה החומה אחרת ויחזק את-המלוא עיר דויד ויעש שלח לרב ומגננים: **6** ויתן שרי מלחמות על-העם ויקבצם אליו אל-רחוב שער העיר וידבר על-לבבם לאמר: **7** חזקו ואמצו אל-תיראו ואל-תחתו מפני מלך אשור ומלפני כל-ההמון אשר-עמו כי-עמנו רב מעמו: **8** עמו זרוע בשר ועמנו יהוה אלהינו לעזרנו ולהלחם מלחמתנו ויסמכו העם על-דברי יחזקיהו מלך-יהודה: **9** אחר זה שלח סנחריב מלך-אשור עבדיו ירושלימה והוא על-לכיש וכל-ממשלתו עמו על-יחזקיהו מלך יהודה ועל-כל-יהודה אשר בירושלם לאמר: **10** כה אמר סנחריב מלך אשור על-מה אתם בטחים וישבים במצור בירושלם: **11** הלא יחזקיהו מסית אתכם לתת אתכם למות ברעב ובצמא לאמר יהוה אלהינו יצילנו מכף מלך אשור: **12** הלא-הוא יחזקיהו הסיר את-במתיו ואת-מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לאמר לפני מזבח אחד תשתחוו ועליו תקטירו: **13** הלא תדעו מה עשיתי אני ואבותי לכל עמי הארצות היכול יכלו אלהי גוי הארצות להציל את-ארצם מירי: **14** מי בכל-אלהי הגוים האלה אשר החרימו אבותי אשר יכול להציל את-עמו מירי כי יוכל אלהיכם להציל אתכם מירי: **15** ועתה אלישיא אתכם חזקיהו ואליסית אתכם כזאת ואל-תאמינו לו כי-לא יוכל כל-אלוה כל-גוי וממלכה להציל עמו מירי ומיר אבותי אף כי אלהיכם לא-יצילו אתכם מירי: **16** ועוד דברו עבדיו על-יהוה האלהים ועל יחזקיהו עבדו: **17** וספרים כתב לחרף ליהוה אלהי ישראל ולאמר עליו לאמר כאלהי גוי הארצות אשר לא-הצילו עמם מירי כן לא-יציל אלהי יחזקיהו עמו מירי: **18** ויקראו בקול-גדול יהודית על-עם ירושלם אשר על-החומה ליראם ולבהלם למען ילכדו את-העיר: **19** וידברו אל-אלהי ירושלם כעל אלהי עמי הארץ מעשה ידי האדם: **20** ויתפלל יחזקיהו המלך וישעיהו בן-אמוץ הנביא

על־זאת ויזעקו השמים: **פ 21** וישלח יהוה מלאך ויחדר כל־גבור חיל ונגיד ושר במחנה מלך אשור וישב בבשת פנים לארצו ויבא בית אלהיו **[ומיציאר]** **[ומיציאר]** מעיו שם הפילהו בחרב: **22** ויושע יהוה את־יחזקיהו ואת ישבי ירושלם מיד סנחריב מלך־אשור ומיד־כל וינהלם מסביב: **23** ורבים מביאים מנחה ליהוה לירושלם ומגדנות ליחזקיהו מלך יהודה וינשא לעיני כל־הגוים מאחרי־כן: **ס 24** בימים ההם חלה יחזקיהו עד־למות ותפלל אל־יהוה ויאמר לו ומופת נתן לו: **25** ולא־כגמל עליו השיב יחזקיהו כי גבה לבו ויהי עליו קצף ועל־יהודה וירושלם: **26** ויכנע יחזקיהו בגבה לבו הוא וישבי ירושלם ולא־בא עליהם קצף יהוה בימי יחזקיהו: **27** ויהי ליחזקיהו עשר וכבוד הרבה מאד ואצרות עשה־לו לכסף ולזהב ולאבן יקרה ולבשמים ולמגנים ולכל כלי חמדה: **28** ומסכנות לתבואת דגן ותירוש ויצהר וארות לכל־בהמה ובהמה ועדרים לאורות: **29** וערים עשה לו ומקנה־צאן ובקר לרב כי נתן־לו אלהים רכוש רב מאד: **30** והוא יחזקיהו סתם את־מוצא מימי גיחון העליון וישרם למטה־מערבה לעיר דויד ויצלח יחזקיהו בכל־מעשהו: **31** וכן במלוצי שריי בבל המשלחים עליו לדרש המופת אשר היה בארץ עזבו האלהים לנסותו לדעת כל־בלבבו: **32** ויתר דברי יחזקיהו וחסדיו הנם כתובים בחזון ישעיהו בן־אמוץ הנביא על־ספר מלכ־יהודה וישראל: **33** וישכב יחזקיהו עם־אבתיו ויקברוהו במעלה קברי בני־דויד וכבוד עשורלו במותו כל־יהודה וישבי ירושלם וימלך מנשה בנו תחתיו: **פ 2Ch 33** בן־שתיים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם: **2** ויעש הרע בעיני יהוה כתועבות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: **3** וישב ויבן את־הבמות אשר נתן יחזקיהו אביו ויקם מזבחות לבעלים ויעש אשרות וישתחו לכל־צבא השמים ויעבד אתם: **4** ובנה מזבחות בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם יהיה־שמי לעולם: **5** ויבן מזבחות לכל־צבא השמים בשתי חצרות בית־יהוה: **6** והוא העביר את־בניו באש בני בן־הנם ועונן ונחש וכשף ועשה אוב וידעוני הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו: **7** וישם את־פסל הסמל אשר עשה בבית האלהים אשר אמר אלהים אל־דויד ואל־שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את־שמי לעולם: **8** ולא אוסיף להסיר את־גל ישראל מעל האדמה אשר העמדתי לאבתים רק אם־ישמרו לעשות את כל־אשר צויתים לכל־התורה והחקים והמשפטים ביד־משה: **9** ויתע מנשה את־יהודה וישבי ירושלם לעשות רע מן־הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל: **פ 10** וידבר יהוה אל־מנשה ואל־עמו ולא הקשיבו: **11** ויבא יהוה עליהם את־שרי הצבא אשר למלך אשור וילכדו את־מנשה בחחים ויאסרוהו בנחשתים ויוליכוהו בבלה: **12** וכהצר לו חלה את־פני יהוה ויכנע מאד מלפני אלהי אבתיו: **13** ויתפלל אליו ויעתר לו וישמע תחנונו וישיבהו ירושלם למלכותו וידע מנשה כי יהוה הוא האלהים: **14** ואחרי־כן בנה חומה חיצונה לעיר־דויד מערבה לגיחון בנחל ולבוא בשער הדגים וסבב לעפל ויגביהה מאד וישם שרי־חיל בכל־הערים הבצרות ביהודה: **15** ויסר את־אלהי הנכר ואת־הסמל מבית יהוה וכל־המזבחות אשר בנה בהר בית־יהוה ובירושלם וישלך חוצה לעיר: **16** **[ויכן]** **[ויבין]** את־מזבח יהוה ויזבח עליו זבחי שלמים ותודה ויאמר ליהודה לעבוד את־יהוה אלהי ישראל: **17** אבל עוד העם זבחים בבמות רק ליהוה אלהיהם: **18** ויתר דברי מנשה ותפלתו אל־אלהיו ודברי החזים המדברים אליו

בשם יהוה אלהי ישראל הנם על-דברי מלכי ישראל: **19** ותפלתו והעתר-לו וכל-חטאתו ומעלו והמקמות אשר בנה בהם במות והעמיד האשרים והפסלים לפני הכנעו הנם כתובים על דברי חוזי: **20** וישכב מנשה עם-אבתיו ויקברוהו ביתו וימלך אמון בנו תחתיו: **פ 21** בן-עשרים ושנים שנה אמון במלכו ושנים מלך בירושלם: **22** ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו ולכל-הפסילים אשר עשה מנשה אביו זבח אמון ויעבדם: **23** ולא נכנע מלפני יהוה כהכנע מנשה אביו כי הוא אמון הרבה אשמה: **24** ויקשרו עליו עבדיו וימיתוהו בביתו: **25** ויכו עם-הארץ את כל-הקשרים על-המלך אמון וימליכו עם-הארץ את-יאשיהו בנו תחתיו: **פ 2Ch 34** בן-שמונה שנים יאשיהו במלכו ושלושים ואחת שנה מלך בירושלם: **2** ויעש הישר בעיני יהוה וילך בדרכי דויד אביו ולא-סר ימין ושמאול: **3** ובשמונה שנים למלכו והוא עורנו נער החל לדרוש לאלהי דויד אביו ובשנים עשרה שנה החל לטהר את-יהודה וירושלם מן-הבמות והאשרים והפסלים והמסכות: **4** וינתצו לפניו את מזבחות הבעלים והחמנים אשר-למעלה מעליהם גדע והאשרים והפסלים והמסכות שבר והדק ויזרק על-פני הקברים הזבחים להם: **5** ועצמות כהנים שרף על-**(מזבחותים)** **(מזבחותם)** ויטהר את-יהודה ואת-ירושלם: **6** ובערי מנשה ואפרים ושמעון ועד-נפתלי **(בהר)** **(בתיהם)** **(בחרבתיהם)** סביב: **7** וינתץ את-המזבחות ואת-האשרים והפסלים כתת להדק וכל-החמנים גדע בכל-ארץ ישראל וישב לירושלם: **8** ובשנת שמונה עשרה למלכו לטהר הארץ והבית שלח את-שפן בן-אצליהו ואת-מעשיהו שר-העיר ואת יואח בן-יואחז המזכיר לחזק את-בית יהוה אלהיו: **9** ויבאו אל-חלקיהו הכהן הגדול ויתנו את-הכסף המובא בית-אלהים אשר אספו-הלויים שמרי הסף מיד מנשה ואפרים ומכל שארית ישראל ומכל-יהודה ובנימן **(וישבי)** **(וישבן)** ירושלם: **10** ויתנו על-יד עשה המלאכה המפקדים בבית יהוה ויתנו אתו עושי המלאכה אשר עשים בבית יהוה לבדוק ולחזק הבית: **11** ויתנו לחרשים ולבנים לקנות אבני מחצב ועצים למחברות ולקרנות את-הבתים אשר השחיתו מלכי יהודה: **12** והאנשים עשים באמונה במלאכה ועליהם מפקדים יחת ועבדיהו הלויים מן-בני מררי וזכריה ומשלם מן-בני הקהתים לנצח והלויים כל-מבין בכלי-שיר: **13** ועל הסבלים ומנצחים לכל עשה מלאכה לעבודה ועבודה ומהלויים סופרים ושטרים ושוערים: **14** ובהוציאם את-הכסף המובא בית יהוה מצא חלקיהו הכהן את-ספר תורת-יהוה ביד-משה: **15** ויען חלקיהו ויאמר אל-שפן הסופר ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיהו את-הספר אל-שפן: **16** ויבא שפן את-הספר אל-המלך וישב עוד את-המלך דבר לאמר כל אשר-נתן ביד-עבדיך הם עשים: **17** ויתיכו את-הכסף הנמצא בבית-יהוה ויתנוהו על-יד המפקדים ועל-יד עושי המלאכה: **18** ויגד שפן הסופר למלך לאמר ספר נתן לי חלקיהו הכהן ויקרא-בו שפן לפני המלך: **19** ויהי כשמע המלך את דברי התורה ויקרע את-בגדיו: **20** ויצו המלך את-חלקיהו ואת-אחיקם בן-שפן ואת-עבדון בן-מיכה ואת שפן הסופר ואת עשיה עבד-המלך לאמר: **21** לכו דרשו את-יהוה בעדי ובעד הנשאר בישראל וביהודה על-דברי הספר אשר נמצא כי-גדולה חמת-יהוה אשר נתכה בנו על אשר לא-שמרו אבותינו את-דבר יהוה לעשות ככל-הכתוב על-הספר הזה: **פ 22** וילך חלקיהו ואשר המלך אל-חלדה הנביאה אשת שלם בן **(תוקהת)** **(תקהת)** בן-חסרה שומר הבגדים והיא יושבת

בירושלם במשנה וידברו אליה כזאת: **ס** ²³ ותאמר להם כה-אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר-שלח אתכם אלי: **ס** ²⁴ כה אמר יהוה הנני מביא רעה עליהמקום הזה ועלי-ושביו את כל-האלות הכתובות עליהספר אשר קראו לפני מלך יהודה: **פ** ²⁵ תחת אשר עזבוני **[ויקטירו]** **[ויקטרו]** לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשי ידיהם ותתך חמתי במקום הזה ולא תכבה: **פ** ²⁶ ואל-מלך יהודה השלח אתכם לדרוש ביהוה כה תאמרו אליו **ס** כה-אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת: **פ** ²⁷ יען רך-לבבך ותכנע מפני אלהים בשמעך את-דבריו עליהמקום הזה ועלי-ושביו ותכנע לפני ותקרע את-בגדיך ותבך לפני וגם-אני שמעתי נא-מה: **פ** ²⁸ הנני אספך אל-אבתיך ונאספת אל-קברתיך בשלום ולא-תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא עליהמקום הזה ועלי-ושביו וישבו את-המלך דבר: **פ** ²⁹ וישלח המלך ויאסף את-כל-זקני יהודה וירושלם: **פ** ³⁰ ויעל המלך בית-יהוה וכל-איש יהודה ושבני ירושלם והכהנים והלויים וכל-העם מגדול ועד-קטן ויקרא באזניהם את-כל-דברי ספר הברית הנמצא בית יהוה: **פ** ³¹ ויעמד המלך עלי-עמדו ויכרת את-הברית לפני יהוה ללכת אחרי יהוה ולשמור את-מצותיו ועדותיו וחקיו בכל-לבבו ובכל-נפשו לעשות את-דברי הברית הכתובים עליהספר הזה: **פ** ³² ויעמד את כל-הנמצא בירושלם ובנימין ויעשו יושבי ירושלם כברית אלהים אלהי אבותיהם: **פ** ³³ ויסר יאשיהו את-כל-התועבות מכל-הארצות אשר לבני ישראל ויעבד את כל-הנמצא בישראל לעבוד את-יהוה אלהים כלימיו לא סרו מאחרי יהוה אלהי אבותיהם: **פ** **2Ch 35** ויעש יאשיהו בירושלם פסח ליהוה וישחטו הפסח בארבעה עשר לחדש הראשון: **פ** ² ויעמד הכהנים על-משמרותם ויחזקם לעבודת בית יהוה: **פ** ³ ויאמר ללויים **[המבונים]** **[המבונים]** לכל-ישראל הקדושים ליהוה תנו את-ארון-הקדש בבית אשר בנה שלמה בן-דוד מלך ישראל אין-לכם משא בכתף עתה עבדו את-יהוה אלהיכם ואת עמו ישראל: **פ** ⁴ **[והכינו]** **[והכינו]** לבית-אבותיכם כמחלקותיכם בכתב דויד מלך ישראל ובמכתב שלמה בנו: **פ** ⁵ ועמדו בקדש לפלגות בית האבות לאחיכם בני העם וחלקת בית-אב ללויים: **פ** ⁶ ושחטו הפסח והתקדשו והכינו לאחיכם לעשות כדבר-יהוה ביד-משה: **פ** ⁷ וירם יאשיהו לפני העם צאן כבשים ובני-עזים הכל לפסחים לכל-הנמצא למספר שלשים אלף ובקר שלשת אלפים אלה מרכוש המלך: **פ** ⁸ ושריו לנדבה לעם לכהנים וללויים הרימו חלקיה וזכריהו ויחאל נגידי בית האלהים לכהנים נתנו לפסחים אלפים ושש מאות ובקר שלש מאות: **פ** ⁹ **[וכנניהו]** **[וכנניהו]** ושמעיהו ונתנאל אחיו וחשביהו ויעיאל ויוזבד שרי הלויים הרימו ללויים לפסחים חמשת אלפים ובקר חמש מאות: **פ** ¹⁰ ותכון העבודה ויעמדו הכהנים על-עמדם והלויים על-מחלקותם כמצות המלך: **פ** ¹¹ וישחטו הפסח ויזרקו הכהנים מידם והלויים מפשיטים: **פ** ¹² ויסירו העלה לתתם למפלגות לבית-אבות לפני העם להקריב ליהוה ככתוב בספר משה וכן לבקר: **פ** ¹³ ויבשלו הפסח באש כמשפט והקדשים בשלו בסירות ובדודים ובצלחות ויריצו לכל-בני העם: **פ** ¹⁴ ואחר הכינו להם ולכהנים כי הכהנים בני אהרן בהעלות העולה והחלבים עד-לילה והלויים הכינו להם ולכהנים בני אהרן: **פ** ¹⁵ והמשררים בני-אסף על-מעמדם כמצות דויד ואסף והימן וידתון הוזה המלך והשערים לשער ושער אין להם לסור מעל עבדתם כיר-אחיהם הלויים הכינו להם: **פ** ¹⁶ ותכון כל-עבודת יהוה ביום ההוא לעשות הפסח והעלות עלות על

מזבח יהוה כמצות המלך יאשיהו: **17** ויעשו בני־ישראל הנמצאים את־הפסח בעת
היא ואת־חג המצות שבעת ימים: **18** ולא־נעשה פסח כמוהו בישראל מימי שמואל
הנביא וכל־מלכי ישראל לא־עשו כפסח אשר־עשה יאשיהו והכהנים והלויים
וכל־יהודה וישראל הנמצא ויושבי ירושלם: **ס 19** בשמונה עשרה שנה למלכות
יאשיהו נעשה הפסח הזה: **20** אחרי כל־זאת אשר הכין יאשיהו את־הבית עלה נכו
מלך־מצרים להלחם בכרכמיש על־פרת ויצא לקראתו יאשיהו: **21** וישלח אליו
מלאכים לאמר מה־לי ולך מלך יהודה לא־עליך אתה היום כי אל־בית
מלחמתי ואלהים אמר לבהלני חדל־לך מאלהים אשר־עמי ואל־ישחיתך: **22**
ולא־הסב יאשיהו פניו ממנו כי להלחם־בו התחפש ולא שמע אל־דברי נכו מפי
אלהים ויבא להלחם בבקעת מגדו: **23** וירו הירים למלך יאשיהו ויאמר המלך
לעבדיו העבירוני כי החליתי מאד: **24** ויעבירוהו עבדיו מן־המרכבה וירכיבוהו על
רכב המשנה אשר־לו ויוליכוהו ירושלם וימת ויקבר בקברות אבתיו וכל־יהודה
ירושלם מתאבלים על־יאשיהו: **פ 25** ויקונן ירמיהו על־יאשיהו ויאמרו כל־השרים
והשרות בקינותיהם על־יאשיהו עד־היום ויתנום לחק על־ישראל והנם כתובים
על־הקינות: **26** ויתר דברי יאשיהו וחסדיו ככתוב בתורת יהוה: **27** ודבריו הראשנים
והאחרנים הנם כתובים על־ספר מלכי־ישראל ויהודה: **2Ch 36** ויקחו עס־הארץ
את־יהואחז בן־יאשיהו וימליכוהו תחת־אביו בירושלם: **2** בן־שלוש ועשרים שנה יואחז
במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם: **3** ויסירוהו מלך־מצרים בירושלם ויענש
את־הארץ מאה ככר־כסף וככר זהב: **4** וימלך מלך־מצרים את־אליקים אחיו
על־יהודה וירושלם ויסב את־שמו יהויקים ואת־יואחז אחיו לקח נכו ויביאהו
מצרימה: **פ 5** בן־עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך
בירושלם ויעש הרע בעיני יהוה אלהיו: **6** עליו עלה נבוכדנאצר מלך בבל
ויאסרהו בנחשתים להליכו בבלה: **7** ומכלי בית יהוה הביא נבוכדנאצר לבבל
ויתנם בהיכלו בבבל: **8** ויתר דברי יהויקים ותעבתיו אשר־עשה והנמצא עליו הנם
כתובים על־ספר מלכי ישראל ויהודה וימלך יהויכין בנו תחתיו: **פ 9** בן־שמונה
שנים יהויכין במלכו ושלשה חדשים ועשרת ימים מלך בירושלם ויעש הרע בעיני
יהוה: **10** ולתשובת השנה שלח המלך נבוכדנאצר ויבאהו בבלה עס־כלי חמדת
בית־יהוה וימלך את־צדקיהו אחיו על־יהודה וירושלם: **פ 11** בן־עשרים ואחת שנה
צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם: **12** ויעש הרע בעיני יהוה אלהיו
לא נכנע מלפני ירמיהו הנביא מפי יהוה: **13** וגם במלך נבוכדנאצר מרד אשר
השביעו באלהים ויקש את־עפרו ויאמן את־לבו משוב אל־יהוה אלהי ישראל: **14**
גם כל־שרי הכהנים והעם הרבו **(למעול)** **(למעול)** מעל ככל תעבות הגוים וישמאו
את־בית יהוה אשר הקדיש בירושלם: **15** וישלח יהוה אלהי אבותיהם עליהם ביד
מלאכיו השכם ושלוח כ־חמל על־עמו ועל־מעונו: **16** ויהיו מלעבים במלאכי
האלהים ובוזים דבריו ומתעתעים בנבאיו עד עלות חמת־יהוה בעמו עד־לאין
מרפא: **17** ועל עליהם את־מלך **(כשריים)** **(כשריים)** ויהרג בחוריהם בחרב בבית
מקדשם ולא חמל על־בחור ובתולה זקן וישש הכל נתן בידו: **18** וכל כלי בית
האלהים הגדלים והקטנים ואצרות בית יהוה ואצרות המלך ושריו הכל הביא
בבל: **19** וישרפו את־בית האלהים וינתצו את חומת ירושלם וכל־ארמנותיה שרפו
באש וכל־כלי מחמדיה להשחית: **ס 20** ויגל השארית מן־החרב אל־בבל ויהיו־לו

ולבניו לעבדים עד-מלך מלכות פרס: **21** למלאות דבר-יהוה בפי ירמיהו
עד-רצתה הארץ את-שבתותיה כלימי השמה שבתה למלאות שבעים שנה: **22** פ
ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר-יהוה בפי ירמיהו העיר יהוה את-רוח
כורש מלך-פרס ויעבר-קול בכל-מלכותו וגם-במכתב לאמר: **23** ס כה-אמר כורש
מלך פרס כל-ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא-פקד עלי לבנות-לו
בית בירושלם אשר ביהודה מי-בכם מכל-עמו יהוה אלהיו עמו ויעל: